

VATAN
UNIVERSITETI

II XALQARO KONFERENSIYA

UCHINCHI RENESSANS POYDEVORINI
YARATISHDA YUSUF XOS HOJIB FALSAFIY
MEROSINING AHAMIYATI

ANJUMAN MATERIALLARI

THE IMPORTANCE OF YUSUF KHAS HAJIB'S
PHILOSOPHICAL LEGACY IN FORMING THE
FOUNDATIONS OF THE THIRD RENAISSANCE

ÜÇÜNCÜ RÖNESANS'IN TEMELLERİNİN
OLUŞTURULMASINDA YUSUF HÂS HÂCİB'İN
FELSEFİ MİRASININ ÖNEMİ

2026-yil 15-may Toshkent

TOSHKENT – 2026

UDK 1(091):37:94(575)

“Uchinchi Renessans poydevorini yaratishda Yusuf Xos Hojib falsafiy merosining ahamiyati” mavzusida II Xalqaro anjumani ilmiy maqola va tezislar to‘plami. -T.: Vatan universiteti, 2026. – 670 bet.

Ushbu to‘plamda “Uchinchi Renessans poydevorini yaratishda Yusuf Xos Hojib falsafiy merosining ahamiyati” mavzusida II Xalqaro anjumani ilmiy tadqiqot materiallari, ilmiy maqola va tezislar keltirilgan.

To‘plamda keltirilgan materiallarning mazmuni, undagi statistik ma’lumotlar va keltirilgan huquqiy me’yoriy xujjatlarning haqqoniyligi, tanqidiy fikr-mulohazalar va takliflarga mualliflarning o‘zlari mas’uldirlar.

Proceedings of the II International Conference on the topic “The Importance Of Yusuf Khas Hajib’s Philosophical Legacy In Forming The Foundations Of The Third Renaissance”. – Tashkent: Vatan university, 2026. – 670 p.

This volume presents research materials, scientific articles, and abstracts of the II International Conference titled “The Importance of Yusuf Khas Hajib’s Philosophical Legacy in Forming the Foundations of the Third Renaissance”.

The authors bear full responsibility for the content of the submitted materials, the accuracy of the data and statistical information presented, and the correctness of the cited legal and regulatory documents.

Tahrir hay’ati:

g.f.f.d., dotsent M.M. Maxmudov
f.f.d., professor A.A. Muhamedov
f.f.f.d., dotsent B.E. Musametov
f.f.d., professor G.K. Masharipova
f.f.d., professor Sh.T. Tursunkulova
f.f.d., professor Sh.N. Pulatov
f.f.f.d., dotsent A.M. Jo‘rayev
t.f.f.d., dotsent M.Y. Mansurova

KIRISH

Assalomu alaykum! Hurmatli anjuman ishtirokchilari, muhtaram olimlar va aziz mehmonlar!

Sizlarni Yusuf Xos Hojibning ilmiy va ma'naviy merosiga bag'ishlangan "Uchinchi Renessans poydevorini yaratishda Yusuf Xos Hojib falsafiy merosining ahamiyati" nomli xalqaro ilmiy-amaliy anjumanda ko'rib turganimdan mamnunman!

Bugungi anjumanda Turkiya, Rossiya, Qozog'iston, Qirg'iziston, Tojikiston kabi mamlakatlardan nufuzli olimlar, tadqiqotchilar va ekspertlar ishtirok etmoqda. Bu esa, anjumanning xalqaro darajadagi ahamiyatini yanada oshiradi.

Yusuf Xos Hojib — turkiy xalqlar tarixida o'chmas iz qoldirgan, ulkan ma'naviy va ilmiy meros egasi. Allomaning "Qutadg'u bilig" nomli buyuk asari nafaqat badiiy yodgorlik, balki davlat boshqaruvi, adolat, axloq va ma'rifat haqidagi fikrlari bilan bugungi kunda ham muhim yo'riqnoma sifatida xizmat qilib kelmoqda.

Asarning insonparvarlik, bilim va ezgulikka chorlovchi g'oyalari XXI asrda ham dolzarb bo'lib qolmoqda. Undagi har bir fikr — bugungi taraqqiyot va barqarorlik uchun ma'naviy tayanch bo'la oladi.

Konferensiya dasturida nafaqat Yusuf Xos Hojib va "Qutadg'u bilig" asari, balki turkiy xalqlarning dastlabki falsafiy qarashlari, Birinchi va Ikkinchi Renessans davri allomalari haqidagi ma'ruzalar ham o'rin olgani — uning mazmundorligini yanada boyitgan.

Hurmatli ishtirokchilar!

Bunday xalqaro anjumanlar nima uchun kerak? – degan savolga qisqacha shunday javob berish mumkin:

birinchidan, bu ilm-fan va ma'rifat sohasida tajriba almashish, yangi g'oyalar va qarashlar uchun ochiq maydon. Ikkinchidan, bu turli millat va davlatlar o'rtasida ma'naviy yaqinlashuvga, do'stona hamkorlikka xizmat qiladi. Uchinchidan, bu ta'lim muassasalarida ilmiy salohiyatni oshirish, professor-o'qituvchilar va talabalar uchun xalqaro hamkorlik imkoniyatlarini yaratish demakdir.

Shu ma'noda, bugungi anjuman nafaqat Yusuf Xos Hojib merosini keng o'rganish, balki zamonaviy taraqqiyot uchun undan ilhomlanish, shu bilan birga dunyo mamlakatlari o'rtasidagi ilm-fan va madaniyat sohasidagi munosabatlarni yanada mustahkamlashga xizmat qiladi.

Sizlarni ana shunday ezgu maqsadlar yo'lida o'tkazilayotgan anjumanning ochilishi bilan chin qalbimdan tabriklayman! Anjumanda bildiriladigan teran fikrlar, ilmiy xulosalar va hamkorlik tashabbuslari kelgusida yangi loyihalarga asos bo'lishiga ishonchim komil.

Barchangizga samarali faoliyat, mazmunli muloqot va ilmiy yutuqlar tilab qolaman.

Maxmudov Muhammadismoil Muxitdinovich,
geografiya fanlari bo'yicha falsafa doktori, dotsent
VATAN universiteti rektori

Assalomu alaykum! Hurmatli mehmonlar, aziz olimlar, professor-o'qituvchilar, ilmiy tadqiqotchilar va talabalar! Bugun **“UCHINCHI RENESSANS POYDEVORINI YARATISHDA YUSUF XOS HOJIB FALSAFIY MEROSINING AHAMIYATI”** mavzusidagi II Xalqaro ilmiy konferensiyamizni o'tkazishdan mamnunmiz. Barchangizni ushbu nufuzli ilmiy anjumanda samimiy qutlayman va ishtirokingiz uchun chin dildan minnatdorchilik bildiraman. Yusuf Xos Hojibning “Qutadgu bilig” asari nafaqat turkiy xalqlar o'tmishining yorqin yodgorligi, balki kelajagimizni bunyod etishda hamon dolzarb bo'lgan ulkan falsafiy merosdir. Unda ifodalangan davlat boshqaruvi, adolat, ma'rifat, axloq va inson kamolotiga oid g'oyalar bugungi kunda O'zbekiston Respublikasida Uchinchi Renessansni yaratishning ma'naviy-ma'rifiy asosini tashkil etmoqda. Ushbu konferensiya aynan shu merosni chuqur o'rganish, zamonaviy ilm-fan bilan bog'lash va amaliyotga tatbiq etish yo'lidagi muhim qadamdir. Ikkinchi marta o'tkazilayotgan ushbu xalqaro anjuman o'tgan yilgi konferensiyada boshlangan ilmiy muloqotni yanada rivojlantirish, yangi ilmiy aloqalarni o'rnatish va dolzarb tadqiqotlar natijalarini muhokama qilish uchun qulay maydon bo'lishiga ishonaman. Hurmatli ishtirokchilar! Konferensiya davomida chiqadigan ma'ruzalar, ilmiy bahs-munozaralar va fikr almashinuvlar Uchinchi Renessans poydevorini mustahkamlashga, yosh avlodni yuksak ma'naviyat va falsafiy tafakkur ruhida tarbiyalashga xizmat qilishiga ishonaman. Barchangizga konferensiya ishida samarali faoliyat, chuqur mulohazalar, yangi g'oyalar va ilmiy muvaffaqiyatlar tilayman! Yana bir bor barchangizni samimiy qutlayman. Rahmat!

Muhamedov Asror Asadovich,
falsafa fanlari doktori, professor,
VATAN universiteti o'quv ishlari bo'yicha prorektor

MUNDARIJA

<i>Xusanov Bahodir, Abduganieva Gulnoza</i>	ЮСУФ ХОС ХОЖИБ ФАЛСАФАСИДА БИЛИМ, УҚУВ, ИДРОК ИНСОН ҚАДРИНИ БЕЛГИЛОВЧИ ВОСИТА СИФАТИДА	8
<i>Sodiqov Qosimjon</i>	SHARQ BILGALARINING O'TMISHDAN KELAYOTGAN O'GITLARI YUSUF XOS HOJIB TALQINIDA	10
<i>Saifnazarov Ismoil</i>	YANGI O'ZBEKISTON VA UCHINCHI RENESSANS POYDEVORINI YARATISHDA YUSUF XOS HOJIB FALSAFIY MEROSIDAN FOYDALANISH ISTIQBOLLARI	19
<i>Muhittin Kapanshahin</i>	TÜRK-İSLAM SİYASİ DÜŞÜNCESİNDE LİYAKAT: KUTADGU BİLİĞ VE SİYASETNÂME ÜZERİNDEN KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ	23
<i>Ayman Akinbekova</i>	ИСТОРИКО-СПРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ ГЛАСНЫХ В ЯЗЫКЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ «КУТАДГУ БИЛИГ» (на основе языков кыргызского, узбекского и уйгурского языков)	34
<i>Mehmet Munir Dedeo'g'li</i>	SİYASET FELSEFESİNDE İKTİDARIN KAYNAĞI PROBLEMİNİN KUTADGU BİLİĞ AÇISINDAN TAHLİLİ	42
<i>Ayshegul Karaja Dedeo'g'li</i>	İNSAN HAKLARI HUKUKUNUN KUTADGU BİLİĞ'DEKİ ERKEN TEZAHÜRLERİ VE HUKUK DEVLETİ İLKESİ	83
<i>Pulatova Dildor</i>	UCHINCHI RENESSANS POYDEVORINI YARATISHDA YUSUF XOS HOJIB VA MARKAZIY OSIYO FALSAFASIDAGI AXLOQIY QADRIYATLAR TIZIMINING AHAMIYATI	93
<i>Ramatov Jumaniyoz, Ruzmetova Dilbar</i>	YUSUF XOS HOJIB TA'LIMOTIDA RAHBAR SHAXSIGA XOS XUSUSIYATLARNING NAZARIY TALQINI	98
<i>Mahammatov Toir</i>	АНТИЧНЫЕ И ТЮРКО-МУСУЛЬМАНСКИЕ МЫСЛИТЕЛИ О ГАРМОНИИ В ОБЩЕСТВЕ И СОВРЕМЕННОСТЬ	104
<i>G'aniyev Bahodir</i>	QADIMGI TURKIY MANBALARDA TADBIRKORLIKNING O'ZIGA XOS XUSUSIYATLARINING IJTIMOY-FALSAFIY TAHLILI	109
<i>Bayram Ali Chetinkaya</i>	KUTADGU BİLİĞ'DE YÖNETİM ERKİ VE HÜKÜMDAR TİPOLOJİSİ: BEY MELİK VE SULTAN	113
<i>Muhammedov Asror</i>	ЮСУФ ХОС ХОЖИБНИНГ ДАВЛАТ ҚУРИЛИШИ КОНЦЕПЦИЯСИНING ИЖТИМОЙ-ФАЛСАФИЙ ЖИХАТЛАРИ	161
<i>Masharipova Gularam</i>	ABU RAYHON BERUNIY VA ABU ALI IBN SINONING YOZISHMALARI – NOYOB MANBA SIFATIDA	171
<i>Masharipova Gularam, Rzayeva Adila Avaz qizi</i>	YUSUF XOS HOJIBNING AXLOQIY QARASHLARI	176
<i>Mehmet Chag'lar</i>	KUTADGU BİLİĞ'DEN DİJİTAL ÇAĞA: YUSUF HAS HACİB'İN ADALET, AKIL, BİLGİ VE ERDEM ANLAYIŞININ GÜNÜMÜZ DÜNYASINA YANSIMALARI	181
<i>Xolmo'minov Ja'far</i>	АБУЛҚОСИМ ФИРДАВСИЙНИНГ “ШОҲНОМА” ВА ЮСУФ ХОС ХОЖИБНИНГ “ҚУТАДҒУ БИЛИГ” АСАРЛАРИДА “АҚЛ” ТУШУНЧАСИНИНГ ГЕНЕЗИСИ (киёсий-герменевтик таҳлил ва тадқиқ)	208
<i>Tursunkulova Shahnoza</i>	“QUTADG'U BILIG” ASARIDA “QUT” (“BAXT”) FALSAFASI	221
<i>Pulatova Sevara</i>	“КУТАДҒУ БИЛИГ” АСАРИДА ДАВЛАТ БОШҚАРУВИ, ЭЛЧИЛИК ВА ИНСОН КАМОЛОТИ ҲАҚИДАГИ ҒОЯЛАР	227
<i>Kolbayeva Meerim, Israilova Dinara</i>	РОЛЬ КУЛЬТУРНЫХ КОДОВ «КУТАДҒУ БИЛИГ» В СОХРАНЕНИИ НАЦИОНАЛЬНОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ	232
<i>Mamatov Mamajon, Normatova Dildor</i>	YUSUF XOS HOJIBNING “QUTADG'U BILIG” ASARIDA IJTIMOY-AXLOQIY MASALALAR TAVSIFI	236
<i>Asakeeva Dinara</i>	JUSUP BALASAGYN'İN "KUTSAL BİLGİ", DESTANSI ESERİ İNSANLIĞIN EĞİTİMİ İÇİN BİR MODEL'DİR	239
<i>Matkarimova Sadoqat Jumaniyozov Doniyor Mansurbek o'g'li</i>	ANUSHTEGINIY XORAZMSHOHLAR DAVRIDA SO'FIYLIK TA'LIMOTI KUBRAVIYA TARIQATINING SHAKLLANISHI VA UNING O'RTA OSIYODA TARQALISHI (najmiddin kubro faoliyati misolida)	245
<i>Abdullayeva Nasiba</i>	ЮСУФ ХОС ХОЖИБНИНГ МУОМАЛА ОДОБИГА ОИД ҚАРАШЛАРИНИНГ ЗАМОНАВИЙ АҲАМИЯТИ	248
<i>Kamoliddin Shamsiddin, Саиджаббор III.С.</i>	ҚОРАХОНИЙЛАР ДАВРИДА АЁЛЛАРИНИНГ ЖАМИЯТДАГИ ЎРНИ (1-қисм)	253
<i>Kasimova Zilola, Nosirov Sabohiddin</i>	YUSUF XOS HOJIBNING SIYOSIY-FALSAFIY MEROSI VA ZAMONAVIY JAMIYAT: “QUTADG'U BILIG” ASOSIDA ADOLAT VA BOSHQARUV TAMOIYLLARINING QIYOSIY TAHLILI	267

Boltaboyev Saidbek	“QUTADG‘U BILIG”DA ISLOMIY TERMINOLOGIYANING TURKIY TALQINI VA MANBALARI	271
Jo‘rayev Ahmadjon	YUSUF XOS HOJIBNING TASAVVUF HAQIDAGI QARASHLARI	278
Jo‘rayev Ahmadjon	YUSUF XOS HOJIBNING MILLATLARARO TOTUVLIK, DINIY BAG‘RIKENGLIK VA ADOLATLI DAVLAT BOSHQARUVI HAQIDAGI QARASHLARI	281
Uralov Dilshodbek	IBN SINONING “NAJOT KITABI” ASARIDA MANTIQ VA UNING ILMIY TAFAKKURDAGI O‘RNI	285
Rahimjonova Dilnavoz	ЧЕЛОВЕК КАК ЦЕНТР МИРОЗДАНИЯ В ФИЛОСОФСКИХ ВЗГЛЯДАХ АЛИШЕРА НАВОИ	289
Исраилова Динара, Мырзабаева Нурниса	МЕТАФОРИЧЕСКИЕ МОДЕЛИ В РАЗМЫШЛЕНИЯХ О СИЛЕ И ОПАСНОСТИ ЯЗЫКА В ПРОИЗВЕДЕНИИ «КУТАДГУ БИЛИГ»	293
Турдубаева Назгуль	ВОПРОСЫ ГОСУДАРСТВЕННОСТИ В ПОЭМЕ ЖУСУПА БАЛАСАГЫНА «БЛАГОДАТНОЕ ЗНАНИЯ»	297
Alimuhamedov Rixsitilla	“QUTADG‘U BILIG”DA O‘ZLASHMA SO‘ZLAR ORQALI YASALGAN JUFT SO‘ZLAR	304
Obidov Asliddin	UCHINCHI RENESSANSNING MA‘NAVIY-INTELLEKTUAL ASOSLARI YUSUF XOS HOJIB VA SAID AD-DIN AL-FARG‘ONiy MEROSI TALQINIDA	309
Nishonov Sarvar	XIV-XV ASR SHARQ FALSAFASIDA PINHON MA‘NO VA RUHIY OBRAZLAR MOHIYATI	315
Beysenov Kenjabay	YANGI O‘ZBEKISTON MA‘NAVIY POYDEVORINI SHAKLLANTIRISHDA YUSUF XOS HOJIB FALSAFASINING ZAMONAVIY AHAMIYATI	321
Abdirasulova Jenishgul	YUSUF HAS HACIB‘IN FELSEFESININ GÜNCEL ÖNEMI “KUTADGU BILIG” – HÜMANIST FELSEFENIN BIR MODELİ	324
To‘xtayeva Matluba	IX ASR ISLOM UYG‘ONISH DAVRIDA ILMIY MAKTABLARNING SHAKLLANISHI VA IMOM BUXORIY FAOLIYATINING TARIXIY SHAROITLARI	332
Akmal Ko‘bayev	YUSUF XOS HOJIB MEROSI VA ZAMONAVIY OLIY TA‘LIM MENEJMENTI	338
Zarmasov Sherzod	YUSUF XOS HOJIB QARASHLARI VA ZAMONAVIY MENEJMENT	343
Otayev O‘tkirbek	IX–XV ASRLARDA MARKAZIY OSIYO TURKIY MUTAFFAKKIRLARINING ILMIY VA FALSAFIY QARASHLARI: EVOLYUTSIYA VA ASPEKTLAR	348
Murat Kochak	TÜRK DÜŞÜNCE GELENEĞİNDE KADIN ALGISININ SÜREKLİLİĞİ: KUTADGU BİLİĞ’DEN KARAY TÜRK ATASÖZLERİNE	353
Boboyeva Malohat	YUSUF HAS HACIB FELSEFESI: TÜRK DEVLET TÖRESİ, FOLKLORİK HAFIZA VE KÜLTÜRLERARASI DİYALOG	361
Shadimetova G.M., Mirzayeva Sh.	YUSUF XOS HOJIBNING «QUTADG‘U BILIG» ASARIDA ODOB-AXLOQ ME‘YORLARI	368
Xolnazarova Dildora	MARKAZIY OSIYO MUTAFFAKKIRLARINING HUQUQIY TAFAKKURNI RIVOJLANTIRISH BORASIDAGI QARASHLARI	373
Tashtemirova Rayhan	YUSUF BALASAGUNİ‘DUN “KUTADGU BİLİĞ” DESTANINDAKİ İDEAL İNSAN VE İDEAL DEVLET MODELİNİN GÜNÜMÜZLE İLİŞKİSİ	376
Haydarov R.E., Soliyev J.D., Maxkamjanova R.R.	YANGI O‘ZBEKISTON SHAROITIDA YUSUF XOS HOJIB DIDAKTIK QARASHLARINING IJTIMOiy-FALSAFIY AHAMIYATI (“Qutadg‘u bilig” asari asosida)	381
Botirov Zafar	MADANIYATNING SEKULYARLASHUVI VA UNING YOSH LAR ONGIGA TA‘SIRI	386
Mamanov Jamoliddin	BUYUK TARIXIY DARYOLAR BO‘YIDA TASHKIL TOPGAN TAMADDUNLARDA “DAVR”NING YUZ BERISHI	389
Ro‘zimurodov Siroj, Abduraxmonov Is‘haq	INSON FAOLIYATIDA AQL VA ILMNING AHAMIYATI YUSUF XOS HOJIB TALQINIDA	394
Orhan Gazi Go‘kche	KAYIP AYDINLANMA‘DAN ÜÇÜNCÜ RÖNESANS‘A: KUTADGU BİLİĞ‘DE AKIL VE GÖNÜL BAĞLAMINDA ŞAHSİYETİN İNŞASI	397
Gapparov Behzod	TURKIY XALQLARNING ILMIY VA FALSAFIY QARASHLARI (IX-XV ASRLAR)	411
Homidjonova Muqaddas	НАУКА В ЦЕНТРАЛЬНОЙ АЗИИ В IX–XII И XIV–XV ВЕКАХ: ФИЛОСОФСКИЕ АСПЕКТЫ ЕСТЕСТВЕННО-НАУЧНЫХ, СОЦИАЛЬНО - ПРАВСТВЕННЫХ, ПОЛИТИЧЕСКИХ И ПРАВОВЫХ ВЗГЛЯДОВ ТЮРКСКИХ НАРОДОВ	415

Adashaliyev Azizbek	ADOLAT, BILIM VA INSON QADRI: YUSUF XOS HOJIB FALSAFASI	418
Mahmudova Muhabbat	BOSHLANG'ICH TA'LIMDA MILLIY MA'NAVIY MEROSNI O'QITISH: YUSUF XOS HOJIB ASARLARI MISOLIDA	422
Begimov Muhammadjon	YUSUF XOS HOJIB VA ISLOM AXLOQ FALSAFASI	424
Mirzayev Muhammadaziz	YUSUF XOS HOJIB FALSAFASIDA HARBIY VATANPARVARLIK TUSHUNCHASI VA UNING BUGUNGI YOSHLAR TARBIYASIDAGI PEDAGOGIK AHAMIYATI	429
Рзаева Гаранфиль	ПРИНЦИПЫ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ И СПРАВЕДЛИВОЙ ВЛАСТИ В ПРОИЗВЕДЕНИИ «КУТАДГУ БИЛИГ»	432
Davurova Go'zal	IX–XII ASRLARDA MARKAZIY OSIYO MUTAFAKKIRLARINING FALSAFIY VA PEDAGOGIK QARASHLARI HAMDA ULARNING TA'LIM-TARBIYA RIVOJIGA TA'SIRI	440
Karashov Muhammed	TIMURLU RÖNESANSI: 14-15. YÜZYIL ORTA ASYA'SINDA BILIMSEL VE KÜLTÜREL ATILIM	443
Najmiddinova Go'zal	MARKAZIY OSIYO ILMIY MEROSI VA TURKIY MADANIY INTEGRATSIYA	449
Safarova Nargiza	YUSUF XOS HOJIB FALSAFASI MADANIYATLARARO MULOQOTNING QADIMGI MANBAI SIFATIDA	454
Islamova Gulzamon	QUTADG'U BILIG ASARIDA “BILIM” VA “TA'LIM” XUSUSIDA	460
Turdiyev Namozbek	FALSAFA FANINI O'QITISHDA YUSUF XOS HOJIBNING IJTIMOY-SIYOSIY QARASHLARI ASOSIDA INTEGRATIV DARS MODELINI LOYIHALASH	465
Qurbonov Farhod	QUTADG'U BILIG' VA YAPON FALSAFASIDA KOMIL INSON: MADANIYATLARARO UYG'UNLIK VA FARQLAR	469
Salimatova Nurgul	THE IDEA OF NATIONHOOD (“EL BOLU”) AMONG THE KAZAKHS IN THE 15TH CENTURY	473
Hamdamov Erkin	“QUTADG'U BILIG” ASARINING ADABIYOTIMIZDAGI O'RNI	477
Fozilov Rustambek	ZAMONAVIY O'QITISH METODIKASIDA YUSUF XOS HOJIB QARASHLARINING AHAMIYATI	482
Nurmatov Oybek	Oilada yigitlarning mas'uliyat hissini shakllantirishning ijtimoiy-falsafiy omillari (Yusuf Xos Hojibning “Qutadg'u bilig” asari asosida)	487
Rahimova Dilbar	YUSUF XOS HOJIBNING ILMIY MEROSI O'QITISH ORQALI YOSHLARNI MILLIY QADRIYATLAR RUHIDA TARBIYALASH VA MILLIY O'ZLIKNI YUKSALTIRISH VAZIFALARI	490
Abdurazzoqov Mahkambek	YUSUF XOS HOJIBNING “QUTADG'U BILIG” ASARI ISLOM MANBASHUNOSLIGIDAGI AHAMIYATI HAQIDA	493
Metinova Muattar	AHMAD YUGNAKIYNING “HIBBATU-L-HAQOYIQ” ASARIDAGI IJTIMOY-AXLOQIY G'OYALAR	499
Jumayev Rahmonali	“QUTADG'U BILIG” VA YAPON NEOPOZITIVIZMI: AXLOQ VA BOSHQARUV MADANIYATINING QIYOSIY TAHLILI	505
Kimsanova Rahnamo	CURRENT MANAGEMENT PRACTICES IN HIGHER INSTITUTIONS AND THE ISSUES AFFECTING THEM	510
Shukurxo'jayev Nizomiddinxo'ja	“QUTADG'U BILIG”DAGI SIYOSIY-FALSAFIY QARASHLARNING BUGUNGI AHAMIYATI	516
Адылханова С.Е.	ЭТИЧЕСКАЯ РАЦИОНАЛЬНОСТЬ КАК ПРИНЦИП НАУЧНОГО МЫШЛЕНИЯ В ЦЕНТРАЛЬНОЙ АЗИИ	522
Derya Soysal	SCIENTIFIC AND INTELLECTUAL FLOURISHING IN UZBEKISTAN FROM THE 9TH TO THE 15TH CENTURIES	529
Yoqubaliyeva Dilafró'z	BO'LAJAK “TARBIYA” FANI O'QITUVCHILARINING KASBIY TAYYORGARLIGIDA YUSUF XOS HOJIB FALSAFASINING O'RNI VA AHAMIYATI	537
Жабборовва Вазира	ЮСУФ ХОС ХОЖИБНИНГ ФАЛСАФИЙ ВА МАЪНАВИЙ МЕРОСИ: ТАРИХИЙ ВА ЗАМОНАВИЙ АҲАМИЯТ	541
Yarashov Sarvar	YUSUF XOS HOJIBNING IJTIMOY-FALSAFIY QARASHLARIDA BILIM VA AQL KATEGORIYALARINING TALQINI	546
Ahmet Semih Torun	YUSUF HÂS HÂCÎB İLE KUTADGU BİLİĞ'İN İLİM ÂLEMİ'NDEKİ TESİRİ	550
Шарупова Мохир	ЖИЗНЬ И ТВОРЧЕСТВА ЮСУФА ХОСА ХОДЖИБА (1016-1070)	556

Abdurahmonov Xolboy	YUSUF XOS HOJIB VA AXMAD DONISH FALSAFASIDA YETUK VA BARKAMOL AVLOD MUAMMOLARI	561
Sevin Irevanli	MEHMET SADIK ARAN'IN TÜRKÜN ALTIN KİTABI KUTADGU BİLİĞ ÇALIŞMASI	565
Mirzayev Sobirjon	YUSUF XOS HOJIB TA'LIMOTIDA KAMOLAT G'OYASI VA UNING AKME SHAXS KONSEPSIYASI BILAN UYG'UNLIGI	570
Sude Tashkin	KUTADGU BİLİĞ'DE SÖZEYLEM YAPILARI	574
Masharipova Gularam, Hakimjonov Ulug'bek	MUHAMMAD IBN MUSO AL-XORAZMIYNING IJTIMOYIY-AXLOQIY QARASHLARI	584
Umid Burliyev	QADIMGI VA O'RTA ASRLAR SHARQ FALSAFASIDA GUMANIZMGA OID QARASHLAR TAHLILI	589
Tursunaliyev Abdurahmon, Ernazarov Odiljon	JAMIYAT BARQARORLIGIGA TAHDID SOLUVCHI YOT	593
Maqsudova Charos	YUSUF XOS HOJIB FALSAFASIDA BILIM, AXLOQ VA ADOLAT G'OYALARI: YANGI O'ZBEKISTON MA'NAVIY POYDEVORINI SHAKLLANTIRISHDAGI AHAMIYATI	598
Umarov Muhammadqodir	YUSUF XOS HOJIBNING AXLOQIY QARASHLARI VA BUGUNGI KUNDAGI AHAMIYATI	605
Ruziyeva Sarvinoz	YUSUF XOS HOJIBNING AXLOQIY QARASHLARI	609
Murtazoyev Arabxon	YAQUB CHARXIY ASARLARIDA SHARIAT VA TARIQAT MASALALARINING YORITILISHI: ISLOM HUQUQI VA TASAVVUF EPISTEMOLOGIYASINING INTEGRATSIYASI	613
Abubakirova Durdona, Abdurahmonov X.	MUHAMMAD IBN MUSA AL-XORAZMIYDAN SUN'IY INTELLEKTGACHA: TAFAKKUR EVOLYUTSIYASI	619
Ismoilova Zuhraxon	YUSUF XOS HOJIB ASARLARIDA MULOQOT MADANIYATI VA NUTQ ODOBINING IJTIMOYIY-FALSAFIY MOHIYATI	622
Nurbek Abdumajitov	"KUTADGU BILIG" AS A PHILOSOPHICAL FOUNDATION FOR FINANCIAL LITERACY YUSUF KHOS HOJIB'S TEACHINGS ON KNOWLEDGE, WEALTH ETHICS, AND THEIR MODERN APPLICATION IN UZBEKISTAN	628
Abdumalikov Rahmatulloh Abdurahmonov X.	YUSUF XOS HOJIBNING DAVLAT VA JAMIYAT HAQIDAGI QARASHLARI	635
Hafizullayev Javlon, Qodirov Anvar	AMIR TEMURNING DAVLAT BOSHQARUVI SOHASIDA OLIB BORGAN ISLOHOTLARI	641
Hafizullayev Javlon, Nosirov Sabohiddin, Kasimova Zilola	O'RTA ASRLARDA MARKAZIY OSIYODA FIQHIY TA'LIM	645
Komilova Bahora	YUSUF XOS HOJIB FALSAFASINING YANGI O'ZBEKISTON MA'NAVIY POYDEVORINI SHAKLLANTIRISHDAGI ZAMONAVIY AHAMIYATI	649
Rasulov Otabek	YUSUF XOS HOJIB SIYOSIY-FALSAFIY MEROSIDA ADOLATLI DAVLAT G'OYASI VA UNING UCHINCHI RENESSANS POYDEVORINI YARATISHDAGI AHAMIYATI	654
Hotamova Zaynura	XUSUSIY TA'LIM MUASSASALARIDA BOSHQARUV TIZIMINING KOMPLEKS MODEL VA UNING SAMARADORLIKKA TA'SIRI	660

ЮСУФ ХОС ХОЖИБ ФАЛСАФАСИДА БИЛИМ, УҚУВ, ИДРОК ИНСОН ҚАДРИНИ БЕЛГИЛОВЧИ ВОСИТА СИФАТИДА

IN THE PHILOSOPHY OF YUSUF KHOS HOJIB, KNOWLEDGE, LEARNING, AND PERCEPTION AS MEANS OF DETERMINING HUMAN VALUE

*Хусанов Баходир, Наманган давлат педагогика институти,
фалсафа фанлари доктори, профессор,
Абдуганиева Гулноза, Наманган давлат педагогика институти ўқитувчиси*

*Khusanov Bakhodir, Namangan State Pedagogical Institute,
Doctor of Philosophy, Professor
Gulnoza Abduganieva, teacher at Namangan State Pedagogical Institute*

Фалсафий тафаккурда инсон ва унинг ҳаёти – олий қадрият сифатида талқин этилади. Унинг сақланиши барча бошқа қадриятлар учун асосий шарт ҳисобланади. Озиқ-овқат, кийим-кечак, бошпана ва таълим каби асосий эҳтиёжлар эркинлик, адолат ва бошқаларни амалга оширишни таъминлайдиган шартлардир. Шунинг учун инсон қадрини улуғлаш, ҳар кимнинг ҳуқуқ ва эркинликлари, қонуний манфаатларини таъминлаш барча даврлар учун ислохотларнинг устувор йўналишига айланади.

Алломалар мероси асрлар бўйи ўрганиб келинса-да, қайта-қайта мутолаа қилишга арзийдиган маънавий-маърифий хазинадир. Масалан, “Гулистон” (Шайх Муслихиддин Саъдий)да умумбашарий орзулар таълимий-тарбиявий ҳикоятларда баён этилган. “Ахлоқи Мухсиний” (Камолиддин Хусайн Воиз Кошифий) эса таълимий-маърифий асар сифатида, “Бадоеъ ул-вақоеъ” – “Гўзал воқеалар (Зайниддин Маҳмуд ибн Абдулжамил Восифий)нинг асрида инсон қадрининг ахлоқий моҳиятига доир масалалар атрофлича таҳлил қилинган.

Юсуф Хос Хожибнинг “Қутадғу билиг” асарида “Инсоннинг қадри билим билан белгиланиши ҳақида” деган алоҳида бўлим мавжуд бўлиб, унда билим тўғрисида муҳим фикрлар илгари сурилган:

*Идрок қайда бўлса, улуглик шунда,
Билим кимда бўлса, буюклик унда.
Доно билур, идрок этади оқил,
Билимли, оқилнинг муроди ҳосил.*

Чунончи, Юсуф Хос Хожибнинг инсон қадри ҳақидаги қарашлари илм, маърифат, донолик уйғунлигига каби фазилатлар камолоти билан мустаҳкамланган бўлсада, инсоннинг дунёга келиши ва яшашдан мақсади, ҳаётнинг мазмуни сингари жуда кенг қўламли масалалар ҳам инсон қадри билан боғлиқ ҳолда изоҳланади. Шу боис, аллома буюк ахлоқшунос сифатида билимни инсон қадрини юксалтирувчи восита сифатида талқин этади. Шу билан бирга “билим” – ўқув, ҳунар ва имкониятлар учун яратувчи, “кўнгил” – ақл ва равон тил яратувчиси, “андиша” эса хулқ ва латофатли

феъл учун асос эканлиги таъкидланади. Ҳақиқатан ҳам ҳар учта тушунча инсон қадрини белгилайди.

Алломанинг фалсафасида инсон қадри гносеологик моҳиятига кўра билимнинг маъносини тўлиқ билишда, англашда ва тушунишда кўринади. Бунинг учун эса фойдали билим эгаллаш, билимни кунт билан ўрганиш муҳим аҳамиятга эга. Бу борада “*Билим маъносин бил, яхши билим ол, Билимни бил мушкул ерингда қурол.*”, дейди файласуф.

Инсон қадри йўналишидаги қарашлар, мулоҳазалар ва ўқув-илмий манбаларни ўрганиш натижасида маънавий моҳият, фалсафий асоси ва ахлоқий мазмун талабларидан келиб чиқиб “инсон қадри” атрибутларининг куйидагича таснифлаш мумкин:

1. Инсон қадрини белгиловчи атрибутлар.
2. Инсон қадрини шакллантирувчи атрибутлар.
3. Инсон қадрини ривожлантирувчи атрибутлар.

Чунончи, Юсуф Хос Хожиб фалсафасида “Инсон қадрини белгиловчи атрибутлар”нинг моҳияти билим, идрок, хулқ каби ахлоқшунослик мезоний тушунчалари ҳамда инсонинг ўзгача муносабати ўзича муносабатидек соф, покиза бўлишини талаб қиладиган ахлоқий меъёрлар ташкил қилади. Масалан, алломанинг “*Идрок қайда бўлса, улуглик шунда, Билим кимда бўлса, буюклик унда*”, деган қараши унга асос бўлган амалий хатти-ҳаракатлар донолик, улуглик, қаҳрамонлик, жасорат каби фазилатлар орқали нодонлик, билимсизлик, бадбахтлик каби иллатларга қарши турувчи омил сифатида талқин этилади.

“Инсон қадри” тушунчасининг моҳиятида кўплаб ижобий сифатлар ва фазилатлар мужассам бўлсада, бу жараён бевосита хатти-ҳаракат ва ахлоқий муносабатни тақазо этади. Яъни, муносабат йўқ жойда, инсон қадри ривожланмайди, оддий тушунча бўлиб қолаверади.

Маълумки, фалсафа билимни ҳақиқатга етишнинг энг муҳим воситаси деб тушунтиради. Бироқ, “билим” билан қаергача бориш мумкин? Билим тарозуси бутун ҳақиқатларни торта оладиган даражада қудратлими? Билим боши берк кўчага кириб қолган нуктадан у ёғига қандай йўл олиш керак?” деган қадимий саволлар бугун ҳам дунёқарашимизда мавжуд. Бу борада Юсуф Хос Хожиб “озгина бўлса ҳам оз дейилмайди” тўрт ҳикматнинг бири билим бўлиб, билимга арзимас нарса, деб қарамаслик кераклигини уқтиради:

*Билимни бил худди ифорли ҳаво,
Бирлашса ажратиб олмоқ норово.*

*Ҳиди билдиради, яширсанг ифор,
Беркитиқ билимни тил этар ошкор.*

*Билим қадни букмас, бойликдир тайёр,
Ололмас қўл чўзиб ҳеч ўғри, айёр.*

*Билиму идрокдир қўл-оёқ банди,
Яроқсиз ишларни қилолмас банди.*

yoki: *edi yaqši aymiš* (bu borada) juda yaxshi aytmiş), *yemä yaqši aymiš* (bundan ham yaxshiroq aytibdi), *taqi munda yaqši ayur* (tag'in bundan ham yaxshi aytadi), *bu sözkä tanuqi munu keldi söz* (bu so'zning isboti uchun mana bunday so'z bor).

Qizig'i shundaki, ushbu ta'kidlar bilan boshlangan jummlalar, asarda necha bor qaytalanmasin, ular bir-biriga o'xshamaydi: har biri o'ziga xos; bo'lmaganda jumlaning biror so'zi o'zgaradi.

Ulug' donishmandlarning ushbu o'gitlarini kitob egasi Yusuf Xos Hojib quyidagi istilohlar bilan atagan:

söz (so'z) (QBN.25b,11);

söz bilig (so'z bilimi, ya'ni adabiyot, ta'lim) (QBN.152b,11);

awučqa sözi (qariya so'zi) (QBN.150a,13);

bayırsaq sözi (mehribon kishining so'zi) (QBN.103a,13);

bilgä sözi (dono so'zi) (Bunga o'xshayu keldi dono so'zi) (QBN.94a,10);

biliglig sözi (bilimli so'zi) (QBN.44b,10);

uquşlıy sözi (uquvli kishining so'zi) (QBN.82b,11);

sınamiş sözi (sinagan kishining so'zi) (QBN.123a,5);

şā'ir sözi (sho'ir so'zi) (QBN.21b,11);

şā'ir tili (sho'ir tili) (QBN.22b,8);

ögä buyruqi (dono xitobi) (QBN.109b,6);

bilig (ma'rifat) (QBN.66a,1);

bayt (bayt) (QBN.27b,3);

uquş (uquv) (QBN.29a,14);

maşal (maqol) (QBN.30a,12).

Keltirilgan istilohlar orasida *söz*, *bayt*, *maşal*, *bilig*, *söz bilig*, *uquş* – adabiyotshunoslik atamaları; *biliglig sözi*, *şā'ir sözi*, *öglüg sözi*, *awučqa sözi* singari birikmalar esa ularning tasviriy ifodalaridir; bu narsaa «maqol»ni «otalar so'zi» deganday gap.

Ushbu maqol va hikmatlarni aytib ketgan kishilar ham ma'lum; ular ko'pni ko'rgan, hayotning achchiq-chuchugini totgan, o'tmishda yashab o'tgan tajribali donishmandlardir. Yusuf Xos Hojib, fikr mag'izi bilan bog'liq ravishda, ularni quyidagi sifatlar bilan tilga olgan:

bayt ayyuči (bayt aytg'uchi) (QBN.99b,14).

uquşlıy (uquvli kishi) (QBN.164a,13).

uquşlıy amul (uquvli vazmin kishi) (QBN.68a,10).

uquşlıy böğü (uquvli dono) (QBN.147a,13).

törü bergüči (tartib-qoida beruvchi, o'rgatuvchi) (QBN.148a,5).

biliglig (bilimli) (QBN.161b,11).

biliglig böğü (bilimli dono) (QBN.151a,12).

biliglig qarī (bilimli yoshuli) (QBN.158b,13).

bilgi açuq (bilimi ochiq, ravshan) (QBN.146a,5).

bilgä ögä (bilimli dono) (QBN.68b,8).

böğü, bilgä beg (dono, bilimli bek) (QBN.95a,1).

böğü, bilgi keş (dono, bilimi keng) (QBN.120b,10).
kökçin (mo'ysafid, keksa) (QBN.105a,13).
kökçin saqal (mo'ysafid, qariya) (QBN.168a,5).
öglüg kişi (oqil kishi) (QBN.35b,4).
ögi yetmiş er (farosati yetgan kishi) (QBN.68a,15).
örün başlıy er (oq sochli kishi) (QBN.112a,4).
uquşluş kişi (uquvli kishi) (QBN.107a,12).
törülüg kişi (tadbirli kishi) (QBN.84a,13).
sīnamış kişi (sinagan kishi) (QBN.54b,14).
keñäşür kişi (kengashuvchi kishi) (QBN.203b,6).
kişi tildamī (kishilar so'zamoli) (QBN.203a,14).
sīnap bilmiş er (sinab bilgan er) (QBN.148a,12).
vafāliş kişi (vafoli kishi) (QBN.79a,3).
bayırsaq kişi (sodiq kishi) (QBN.75b,11).
közi toq kişi (ko'zi to'q kishi) (QBN.88b,1).
bayırsaq qadaş (mehribon qarindosh) (QBN.122a,10).
kişi ödrümi (kishilarning sarasi) (QBN.66b,4).
eđgü tiläkli (ezgu tilakli kishi) (QBN.39a,12).
bilig bilmiş er (bilimli kishi) (QBN.76a,8).
örün başlıy er (oq sochli kishi) (QBN.184a,7).
özin qışyan er (o'zini tiygan kishi) (QBN.41a,7).
köni sözlüg er (to'g'ri so'zli kishi) (QBN.56a,4).
tapuş qılmış er (xizmat qilgan kishi) / *ayır bulmiş er* (qadr topgan kishi) (QBN.96b,14).
özin tutnur er (o'zini tutgan er) / *ötük ötnür er* (vaqtida) arz qiluvchi kishi) (QBN.148b,11).
adaş tutmiş er (do'st tutgan kishi) / *adaş asyī-yasī sīnap bilmiş er* (do'sting foyda-zararini sinab bilgan kishi) (QBN.152a,12).
ažun kezmiş er (dunyo kezgan er) / *başında kečürmiş, telim körmüş er* (boshidan kechirgan, ko'p ko'rgan kishi) (QBN.160b,8).
tapuş bilgüci (xizmatni biluvchi) (QBN.145a,11).
tapuş qilyüci (xizmat qiluvchi) (QBN.147a,8).
sewitmiş (sevgan kishi, oshiq) (QBN.128b,9).
saqīnuq başi (rejalilar boshlig'i) / *qamuş türlüğ işdin saqīnmış kişi* (har turli ishdan ehtiyot bo'lgan kishi) (QBN.159b,7).
aqilar başi (sahiylar boshi) (QBN.105a,4).
sartlar başi (savdogarlar boshi) (QBN.102b,14).
bilir kök ayuq (bilimli oqsoqol) (QBN.99b,1).
otači hakim (tabib hakim) (QBN.167a,14).
Asar egasining urg'ulashicha, quyida keltirilgan hikmatlarni o'sha bilgalar aytib ketgan.

Muhimi shundaki, keltirilgan o'gitlarda kishi tugalligi, jamiyatda o'zini tutish, o'g'il-qiz tarbiyasi, kishilikka kishilik bilan munosabatda bo'lish, halollik,

iymon butunligi, nafsni tiya bilish, kishi sog'lig'i, davlat va jamiyat boshqaruvi, adolat va qonun ustuvorligi, el-yurtga fidoiylilik, ona-tuproqni saqlash deysizmi – qo'yingki, hamma-hammasining yechimi bor.

Masalan, yurt himoyasi, qo'shin boshliqlari qanday fazilatga ega bo'lmog'i kerakligi haqida so'z borganda, o'tmishda dovrug' qozongan ulug' jahongirlar, sarkarda-yu jangchilar esga olinib, ularning ibratli so'zi keltiriladi. Ularda ulug' qahramonlar, sarkardalar quyidagi sifatlar bilan tilga olingan:

alp er (alp er) (QBN.31a,7);

aziylıy küer er (oziqli dovyurak er) (QBN.87a,14);

atıqmış yayıçı (nom chiqargan jangchi) (QBN.89a,6);

yayı sančmıš er (yovni sanchgan er) (QBN.90a,5);

yayılamıš er (yovga qarshi otlangan er) / *yayısi üzälä elig bulmıš er* (yovi ustidan qo'li baland kelgan er) (QBN.154a,5);

sü başlar er (qo'shin boshlochi kishi) (QBN.197a,1).

Buning o'rnagi: *Nekü ter eşitkil aziylıy küer er* (Oziqli dovyurak er nima deydi, eshitgin) (QBN.87a,14); *Nekü ter atıqmış yayıçı, eşit* (Nom chiqargan jangchi nima deydi, eshit) (QBN.89a,6); *Nekü ter eşitkil yayı sančmıš er* (Nima deydi eshitgin yovni sanchgan er) (QBN.90a,5).

O'gitlar sirasida dovrug' qozongan dono yurtboshilar aytib ketganlari ham bor. Ularni Yusuf Xos Hojib quyidagi sifatlar bilan tilga oladi:

ažunči eg er (jahongir, yaxshi kishi) / *bodun başlayučı biliglig beg er* (xalqni boshlovchi bilimli bek er) (QBN.98a,4).

elči böğü (el boshlovchi dono) (QBN.92a,2).

elči başı (el boshlovchi) (QBN.152a,2).

bođun başčısı (xalq boshlig'i) (QBN.145b,10).

törü bilmiš er (qoida-odatni bilgan kishi) / *törü-öñdi birlä bođun tüzmiš er* (qoida-tartib bilan xalqni tartibga solgan kishi) (QBN.155b,7).

O'taso'zlarining ayrimlarida ularni aytib o'tgan donolar qay yurtidan ekanligi ham aytilgan. Ular:

Ötükän begi (O'tukan begi) (QBN.100b,10);

İla atlıyi (Ila nomdori) (QBN.88b,2);

İla sir teñi (Ilaning sirga yaqini) (QBN.101a,9);

İla erkini (Ila erkini) (QBN.172a,7);

Üč ordu xanı (Ucho'rdu, ya'ni Balasag'un xoni) (QBN.200b,8);

yayma begi (yag'molar begi) (QBN.179a,3);

uluy kend begi (ulug' shahar begi; Koshg'ar begi ko'zda tutilgan chog'i) (QBN.193a,11).

Buning o'rnagi: *Eđi yaqşı aymıš Ötükän begi* (Bu borada) juda yaxshi aytmish O'tukan begi) (QBN.100b,10); *Nekü ter eşitkil İla sir teñi* (Ilaning sirga yaqini nima deydi, eshitgin) (QBN.101a,9).

Ayrim maqollar qaysi xalqqa tegishli ekanligi ham urg'ulangan. Masalan, turkiy xalqlarning maqollari *türkčä maşal* (turkcha maqol) deb aytilgan: *Muñar*

menzätü keldi türkçä maşal (Bunga o'xshaydigan turkcha maqol bor) (QBN.18b,5).

Asarda, o'rni bilan, o'sal yotganganlarning vasiyati, hatto o'lib, qabrda chirigan kishilarning hayotdan chiqargan xulosasi ham tiriklarga ibrat qilib keltiriladi. Bunday o'rinlarda ular: *ölügi oñ er* (o'lmi yaqinlashgan kishi) (QBN.60b,7); *ulı yatmış er* (yer go'rida) chirib yotgan kishi) (QBN.59a,14) singari qaydlar bilan tilga olingan.

Ayrim baytlarda dono kishining ikki xil sifati tilga olinadi; bu usul, ma'noni ta'kidlashga, kuchaytirish va to'ldirishga ishlaydi. O'rnaklarga e'tibor qiling:

köñli uduy (ko'ngli hushyor) / *yayı yası tegrüp toqımış yuduy* (yovning ziyoniga to'qnashgan kishi) (QBN.151b,9).

köñli alçaq kişi (ko'ngli nozik kishi) / *kişilik qiliyli kişilik tüşi* (kishilik barobarida kishilik qiluvchi kishi) (QBN.165a,6).

qilinçi silig (fe'l-atvori chiroyli) / *bilig birlä işkä yetürmiş elig* (ishga bilim birla qo'l urgan kishi) (QBN.159b,14-15).

bilig bergüçi (bilim beruvchi) / *öt-saw, irig bergüçi* (o'git-pand, nasihat beruvchi) (QBN.134b,13).

bilig bergüçi (ta'lim beruvchi) / *eğgü-esiz kişi bilgüçi* (yaxshi-yomon kishini biluvchi) (QBN.144a,5).

uğanmış kür er (hushyor tortgan er) / *bulyanuqdın süzülmiş kür er* (kasofatdan tozalangan er) (QBN.133b,6).

el-kent begi (el-kend begi) / *uquşqa, biligkä yetürmiş ögi* (uquvga, bilimga fahmi yetgan kishi) (QBN.15a,6).

Baytlarda ishlatilishiga e'tibor qiling:

tapı bolmış er (taqdirga ko'ngan kishi) / *qutı tolmiş er* (quti to'lgan kishi):

Eçi yaqşı aymış tapı bolmış er,

Tapiliq içindä qutı tolmiş er

(Taqdirga) ko'ngan kishi juda yaxshi aytibdi, / Ko'nish tufayli quti to'lgan kishi) (QBN.138b,4).

bilgi quyuy (bilimi quyuy) / *sınap bilgüçi eğgü-esiz* (sinab yaxshi-yomonni biluvchi):

Nekü ter eşit emdi bilgi quyuy,

Sınap bilgüçi eğgü-esiz qamuy

(Nima deydi, bilimi quyuy, endi eshit, / Sinab barcha yaxshi-yomonni biluvchi) (QBN.139b,4).

saqınuq çıyay (mulohazali kambag'al) / *közi-köñli bay* (ko'zi-ko'ngli boy):

Nekü ter eşitkil saqınuq çıyay,

Čiřay ersä, šaksiz, közi-köňli bay

(Mulohazali kambag'al nima deydi, eshitgin, / Kambag'al bo'lsa ham, shubhasiz, ko'zi-ko'ngli boy) (QBN.133a,2).

yayiliy kishi (yovli kishi) / *tügämiš yaši* (yoshi tugagan kishi):

*Nekü ter eşitkil yayiliy kishi,
Yayi birlä uršu, tügämiš yaši*

(Yovli kishi nima deydi, eshitgin, / Yov bilan urushib, yoshi tugagan kishi) (QBN.125b,12–13).

«Qutadg'u bilig»da keltirilgan ota-bobolar o'gitlarining muayyan bo'lagi to'rtliklar shaklida. Asarning Hirot va Qohira nusxalarida ushbu to'rtliklar *še'r* degan sarlavhachalar bilan ajratib ketilgan. Namangan nusxasida esa ular zarhalda bitilib, tevarakdan jadvalga o'rab qo'yilibdi.

To'rtliklarning qofiyalanishi *a-a-a-a* yoki *a-a-b-a* shakllarida bo'lib, ruboiy, qit'a, ba'zan tuyuqda.

Masalan, baxtning bebaqoligi, davlatning vafosizligi bayon qilingan bobda (*Qut qiwiliqin, davlat ersällikin bayān qilur*) Yusuf Xos Hojib o'tmishda o'tgan bilimlning aytib ketgan so'ziga ishora qilib, deydi (qofiyasi: *a-a-a-a*):

*Eđi yaqši aymış biliglig sözi,
Bu bilgä sözi-ol biligsiz közi:*

*İnigli ayar-ol, ayıyli inär,
Yaruyli tünär-ol, yuriyli tinar.*

*Ne-kim işlär ersä tügäli ködär,
Tügägli tügäsä, inişdä inär* (QBN.44b.10–12).

«Bilimlning so'zi bu to'g'rida juda yaxshi aytilibdi, Bilimlning so'zi bilimsiz uchun ko'zdir:

Yiqilgan (kishi) ko'tariladi, ko'tarilgan inadi,
Yorishgan qorong'ulashadi, yurgan tinadi.

Nimaiki ish qilinsa, barini ehtiyot qil,
Tugaydigan (narsa) tugasa, yuz tuban ketadi».

Asar qahramoni Oyto'ldi eligga baxt-saodat haqida so'zlar ekan, eski otalar so'zini ibrat qilib ko'rsatadi (qofiyasi: *a-a-b-a*):

*Muňar meňzätü keldi emdi bu söz,
Muni eştip uqsu biliglig keç öz:*

*Bu qut qayda bolsa, boyun ber, yaraş,
Qalī ornasan qutqa, qaḍyun küräş.*

*Bu qut kelsä yanluq qutaḍur küni,
Tümän arzu birlä tolulap yaraş (QBN.30b,11–13).*

«Endi mana bu so‘z bunga o‘xshatish uchun juda mos keldi,
Bilimli, yaxshi kishilar buni eshitib, uqib olsin:

Baxt-davlat qayerda bo‘lsa, unga bo‘yin ber, yarash,
Agar baxtga erishsang, qayg‘u bilan kurash.

Baxt kelsa, kishi albatta baxtiyor bo‘ladi,
Tuman orzularga to‘lib, baxt bilan yarash».

Yoki boshqa bir o‘rnak (qofiyasi: *a-a-b-a*):

*Munar meñzär emdi bu baytịy oqī,
Oqīsa ača bergä ma’ni taqī:*

*Qamuyda qatīyraq ölüm-ol firāq,
Firāqin tökär yaş körügli qaraq.*

*Tiriglä firāqqa vişāl bar umiñç,
Ölügli vişāldin sezigsiz yīraq (QBN.223a.6–8).*

«Endu bunga o‘xshagan ushbu baytni o‘qi,
O‘qisang, ma’nosi tag‘in ochilaveradi:

Hammadan qattiqroq firoq – bu o‘limdir,
Ko‘ruvchi qaroqlar firoq bilan yosh to‘kadi.

Tiriklikda firoqqa visol umidi bor,
O‘lgan (kishi esa) visoldan, shubhasiz, yiroqdir».

O‘tmish donishmandlari aytib ketgan o‘gitlarning masnaviy shaklida keltrilganlari ham bor. Vazir O‘ytoldi eligga davlat sifatini bildirar ekan (*Aytoldi eligkä davlat şifatini körgitür bobida*), qadim turkcha maqolni esga solidi.

*Nekü ter eşit emdi türkçä maşal,
Başında keçürmiş bu kökçin saqal:*

*Küwänmä qiwī qutqa qutlụy kişi,
Osanna özün̄ qutqa atlịy kişi.*

*Aqar suw, yoriq t̄il, bu qut turmadī,
Ažun teziḡin̄lär yurip t̄inmadī.*

İnançsız turur qut, vafasız yayı,
Yurirda uçar terk, adaqi tayı (QBN.30a,12–30b,1).

«Endi (bu) turkcha maqolni eshitgin, unda nima deydi,
O‘z boshidan kechirgan bu kekxa oqsaqol:

(Ey) qutli kishi, baxt va davlatga quvonma,
(Ey) oti ulug‘ kishi, baxt, davlat bilan bo‘lib, o‘zing g‘aflatda qolma.

Oqar suv, ravon til, baxt-davlat bu yerda turmaydi,
Jahon kezuvchilar yurib tinmaydi.

Baxt-davlat ishonchsiz, bevafo, qo‘nimsizdir,
Yurib borayotib to‘satdan uchadi, uning oyog‘i tayg‘anchiqdir».

qilič – turklarning eng eski jang qurollaridan biri. Badiiy adabiyotda u kuch-qudrat, yengilmaslik ramzi bo‘lib keladi.

«Qutadg‘u bilig»da *qilič* bilan *qalam* qarama-qarshiligi bor. Badiiy asarda har ikkovi poetik ma‘noda ham ishlatiladi.

«Qutadg‘u bilig»ning qo‘shinboshi qanday kishi bo‘lmog‘i kerakligi haqidagi («Ögdülmiş eligkä sü başlar isfahsālār nekü-teg keräkin ayur») bobi yakunlanar ekan, o‘tmishda o‘tgan dono el boshlovchi (*elči böğü*) tilidan aytilgan shunday o‘gitlar keltiriladi:

Nekü ter eşitgil, kör, elči böğü,
Böğü sözläri bulsa, aş-teg yegü:

Qilič birlä aldī, kör, el alyučī,
Qalam birlä bastī ol el basyučī.

Qilič birlä alsa bolur terk elig,
Qalam bolmayınča basumas elig.

Qilič birlä alsa qayu el küčün,
Ani sürsä bolmas öküš yil öčün.

Qalam birlä tutsa qayu kend-ülüş,
Tiläk tegrür anda tüzükä ülüš (QBN.92a,2–6).

«Ko‘rgin, elchi [ya‘ni el boshlovchi] dono nima deydi, eshitgin,
Dono so‘zlarini topsang, oshdek yesang bo‘ladi:

Ko‘rgin, el oluvchi uni qilich bilan oladi,

Elni boshqaruvchi uni qalam bilan boshqaradi.

Qilich bilan elni tez bosib olsa bo‘ladi,
(Lekin) qalam bo‘lmag‘uncha, elni boshqarib bo‘lmaydi.

Qaysi elni kuch ishlatib, qilich bilan olinsa,
Uni ko‘p yillar o‘ch [ya‘ni adovat] bilan boshqarib bo‘lmaydi.

Qaysi kend va qishloqni qalam bilan tutilsa [ya‘ni boshqarilsa],
Unda tilakdagi narsalarga erishiladi».

Quyidagi baytda kechgan *qilič aldi-berdi* bilan *qalam aldi-berdi* ning poetik ma‘nolariga e‘tibor qiling:

Qilič aldi-berdi bodunuy tüzär,
Qalam aldi-berdi yoriq yol süzär (QBN.16b,15).

«Qilich oldi-berdisi [ya‘ni harbiy aloqalar, harbiy kelishuvlar, sulhlar] xalqni tuzadi,

Qalam oldi-berdisi [ya‘ni adabiy aloqalar, donolar orasidagi yozishmalar] ezgu yo‘l-yo‘riqlar tuzadi».

Bundan-da ortiq ta‘rif bo‘ladimi?

Tuganchi

Yusuf Xos Hojib «Qutadg‘u bilig»da muayyan masala to‘g‘risida bahs etar ekan, o‘rni-o‘rni bilan, xalq maqollari, o‘tmishda o‘tgan ulug‘ donishmandlarning aytgan ibratli so‘zlari, o‘git-nasihatlaridan keltiradi. Ular muallifning qarashlari, o‘gitlariga dalil sifatida keltirilgan bo‘lib, ularning ta‘sirini yana-da kuchaytirishga ishlaydi. Yusuf Xos Hojib keltirgan eski maqollarni qadimgi sharq falsafasining gultoji desa bo‘ladi.

Ushbu maqol va hikmatlarni aytib ketgan kishilar ham ma‘lum; ular ko‘pni ko‘rgan, hayotning achchiq-chuchugini totgan, o‘tmishda yashab o‘tgan tajribali donishmandlardir.

Yusuf Xos Hojib ulug‘ donishmandlarning ushbu o‘gitlarini *söz* (so‘z), *söz bilig* (so‘z bilimi), *awučqa sözi* (qariya so‘zi), *bilgä sözi* (dono so‘zi), *biliglig sözi* (bilimli so‘zi), *uquşluy sözi* (uquvli kishining so‘zi), *ögä buyruqı* (dono xitobi), *bilig* (ma‘rifat), *bayt* (bayt), *maşal* (maqol) singari istilohlar bilan atagan. Asarda adabiyotshunoslikka tegishli butun bir atamalar tizimi ishlatilgan.

Asarda keltirilgan ulug‘ donishmandlarning o‘gitlari qadimgi turkiy xalqlar falsafiy qarashlari, ajdodlarimiz falsafasining shaq sivilizatsiyasi tarixidagi o‘rnini o‘rganishda muhim manbalar sanaladi.

FOYDALANILGAN ASARLAR:

1. QBN – Yusuf Xos Hojib «Qutadgʻu bilig» masnaviysining Namangan (Fargʻona) nusxasi: Oʻzbekiston Fanlar akademiyasi Sharqshunoslik instituti, 1809 koʻrsatkichli qoʻlyozma. *Yusuf Has Hacib. Kutadgu Bilig. B. Fergana Nüshası (Tıpkıbasım).* – Ankara, 2015.
2. *Юсуф Хос Ҳожиб 1971 - Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Саодатга йўлловчи билим).* Транскрипция ва ҳозирги ўзбек тилига тавсиф. Нашрга тайёрловчи Қ. Каримов. – Тошкент, 1971.
3. *Sodiqov 2025(1) – Sodiqov Q. Qoraxoniylar davri turkiy yozma yodgorliklari tili.* – Toshkent, 2025.
4. *Sodiqov 2025(2) – Sodiqov Q. Yusuf Xos Hojibning «Qutadgʻu bilig» masnaviysi.* – Toshkent, 2025.

YANGI OʻZBEKISTON VA UCHINCHI RENESSANS POYDEVORINI YARATISHDA YUSUF XOS HOJIB FALSAFIY MEROSIDAN FOYDALANISH ISTIQBOLLARI

PROSPECTS FOR USING THE PHILOSOPHICAL HERITAGE OF YUSUF KHOS HAJIB IN BUILDING THE ROADWALL BETWEEN NEW UZBEKISTAN AND THE THIRD RENAISSANCE

*I. Saifnazarov, falsafa fanlari doktori, professor,
Toshkent davlat iqtisodiyot universiteti*

*I. Saifnazarov, Doctor of Philosophical Sciences, Professor,
Tashkent State University of Economics*

Oʻzbekiston Respublikasi Prezidenti Shavkat Miromonovich Mirziyoyev aytib oʻtganidek: “Ayni paytda xalqlar tarixida oʻziga xos tub yangilanish davrlari borki, bunday zamonlarda muayyan millat dahosi, uning oʻzi salohiyatini namoyon etishga intilishi, yaratuvchanlik faoliyati eng yuksak choʻqqilarga koʻtariladi”¹. Takror boʻlsa ham taʼkidlamoqchimizki, Renessansga sabab boʻluvchi omillar, ijtimoiy-iqtisodiy sohadagi rivojlanishlarning ushbu hodisaga nechogʻlik xizmat qilganligini bilish mamlakatimizda Uchinchi Renessans davrining boshlanishida qoʻl keladi. Renessans davrini keltirib chiqargan omillar orasida buyuk allomalar dahosining shakllanishi masalalari ham ahamiyatga molik boʻlib, shu kontekstda Yusuf Xos Hojib maʼnaviy merosini oʻrganish ham bugungi kundagi ilmiy muammolardan biridir.

Renessans davrini oʻrganish fanlararo integratsiyani talab qiladi. “Bir vaqtning oʻzida iqtisodiyot, madaniyat, maʼnaviy hayot va siyosiy jabhadagi oʻzgarishlar, shu bilan birgalikda aniq va tabiiy fanlar, falsafa va adabiyot kabi fundamental fan sohalaridagi yangiliklar, ularning mohiyatini ilmiy jihatdan tatbiq etish gʻoyatda keng koʻlamli tadqiqotlarni taqozo etadi”². Shu bilan birgalikda falsafaning metodologik funksiyasidan kelib chiqib, Yuqoridagilarning barchasini umumlashtirgan holda xulosalar chiqarish mumkin.

¹ Мирзиёев Ш. Янги Ўзбекистон стратегияси. – Т.: Ўзбекистон, 2021. – 5 б.

² Usmonov Z.U. Ilm-fan taraqqiyoti innovatsion iqtisodiyot asosi sifatida // Academic research in educational sciences. 2022. – №9. <https://cyberleninka.ru/article/n/ilm-fan-taraqqiyoti-innovatsion-iqtisodiyot-asosi-sifatida>

Markaziy Osiyodagi Ilk Renessansning katalizatori nima edi? Ko'pchilik olimlar bu borada yakdil fikrda bo'lib, islom dinining taraqqiyoti va uning bunyodkorlik mohiyati keng doiradagi taraqqiyotga sabab bo'lganligini ta'kidlaydilar. Ma'lumki, jamiyat hayotining bir maromda kechishi, insonlarni safarbar qilish va ularni buyuk yaratuvchanlik yo'lida birlashtirish uchun mafkura kerak. Islom o'z davrida ana shunday mafkura vazifasini bajardi. Islom dini arkonlari Yevroosiyoning katta mintaqasida universal madaniy muhit yaratdi. Tarixchi olim G.Mirskiy ta'kidlaganidek, "islom sivilizatsiyasi turli tarixiy taqdir, madaniyat, mentalitet va an'analarga ega insonlarni birlashtirgan"³. Bu mamlakatlar va jamiyatlar orasidagi madaniy-ma'rifiy aloqalar kengayishiga xizmat qiladi. Shuningdek, ilm-fan, ishlab chiqarish, iqtisodiy va boshqa sohalar bo'yicha raqobatni keltirib chiqaradi. Bu o'rinda islom diniga e'tiqod qiluvchilar orasidagi qarma-qarshiliklar va urushlar bo'lib o'tganini, lekin bular umumiy birlikka zarar yetkazmaganini ta'kidlash lozim. Chunki taraqqiyot qarama-qarshiliksiz, urushlarsiz mavjud bo'la olmaydi. Shu bilan birga, "islom dini diniy va dunyoviy fanlar hamda din va dunyoviylik o'rtasidagi uyg'unlikni ta'minlab, jamiyatning normal hayot kechirishiga sabab bo'ldi"⁴.

Yangi O'zbekistonda islom dininiga bunyodkorlik, xalqimizni jipslashtirish hamda ijtimoiy munosabatlarning universal shakllari manbasi sifatida qarash va undan unumli foydalanish zarur. Bu boradagi ishlarga chuqur ilmiy yondashib, diniy sohadagi turli bid'atlar va ekstremistik qarashlarga nisbatan samarali kurash mexanizmlarini yaratish kerak. Ayniqsa, islom dinining ijtimoiy birlikka zarar yetkazadigan, jamiyat a'zolari o'rtasidagi qarama-qarshilikni vujudga keltiradigan kuchga aylanib ketmasligining yo'llarini ishlab chiqish maqsadga muvofiqdir. Diniy o'zlikni anglash obyektiv jarayon bo'lib, unga qarshilik ko'rsatish biror bir ijobiy natija bermaydi. Shuning uchun ham O'zbekistonda diniy siyosat sohasidagi konsepsiyani ishlab chiqish va shu orqali islom dinining bunyodkorlik potensialidan unumli foydalanish zarur.

Ilk Renessansning paydo bo'lishida islom dini ta'sirida shakllangan muhit birlamchi o'rinda tursa, ana shu madaniy muhit sharofati bilan tarqalgan Yunon-rim ma'naviy merosi ikkinchi o'rinda turadigan omillardan biridir. Milodgacha bo'lgan davrda yaratilgan falsafiy va ilmiy asarlar arab tiliga tarjima qilinganidan keyin, butun islom madaniyatiga mansub davlatlardagi olimlar uchun Yunon-rim allomalari tomonidan yaratilgan asarlarni o'qishga imkoniyat yaratildi. Bu o'rindagi xulosa shundan iboratki, har qanday Renessans ma'lum bir ilmiy maktablarning yutuqlariga tayanishi mumkin. O'zbekiston sharoitida ilk Renessans bilan Yunon-rim madaniyati o'rtasidagi aloqalar kabi xamirturush vazifasini o'taydigan madaniy boyliklar mavjudmi? Bizning fikrimizcha, Uchinchi Renessans poydevorini yaratishda sovet davri hamda mustaqillikning birinchi bosqichida qo'lga kiritilgan ilm-fan yutuqlari, an'analardan foydalanish g'oyatda

³ Мирский Г. "Исламская цивилизация в глобализирующемся мире" // Россия и мусульманский мир, – №. 12, 2004, – С. 126-144.

⁴ Солтанова Н.Б. Ренессанс Востока – научная база Запада // American Scientific Journal. № 52/2021. – P. 9.

muhim ahamiyatga ega. Shu sababli sovet davridagi qatag'on siyosati, totalitarizmga obyektiv baho bergan holda, o'z ajdodlarimiz va boshqa sovet olimlarining ilmiy yutuqlaridan unumli foydalanish, ularga nisbatan vorisiylik tamoyili asosida munosabatda bo'lish zarur.

Yagona madaniy muloqot muhiti masalasida bugungi kunda dolzarb bo'lib turgan ingliz tilini ommalashtirishga ham e'tibor qaratish muhim masala. "O'zbekiston Respublikasi Vazirlar Mahkamasi huzuridagi Xorijiy tillarni o'rganishni ommalashtirish agentligi va Vazirlar Mahkamasi huzuridagi Ta'lim sifatini nazorat qilish davlat inspeksiyasining 2021-yil 31-avgustdagi 1-MH "Xorijiy tillarni bilish darajasini baholovchi xalqaro tan olingan sertifikatlar ro'yxatini hamda xorijiy tillarni bilish darajasini belgilovchi milliy va xalqaro tan olingan sertifikatlar o'rtasidagi muvofiqlik darajasini tasdiqlash to'g'risida"gi⁵ qaroriga asosan oliy ta'lim muassasalarida chet tillarini bilgan professor-o'qituvchilarga 50 foiz, rahbarlarga 20 foiz ustama belgilandi. Hozirgi kunda ingliz tilini bilish darajasi bo'yicha O'zbekiston 88-o'rinda bo'lib, Afg'onistondan keyingi qatordan joy olgan (Reytingdan 112 ta ingliz tilida so'zlashmaydigan mamlakatlar o'rin olgan)"⁶.

Renessansning yana bir xususiyati ijtimoiy ongdan ratsionalizm va mantiqning mustahkam joy olishidir. Iste'dodli insonlar doim ham bo'ladi, ularning bilimni ro'yobga chiqarish hamda daho darajasiga ko'tarilishi uchun jamiyat a'zolari ham xayrixoh bo'lishi zarur. "Ratsional tafakkurning o'rniga turli diniy va boshqa g'ayriilmiy aqidalarga asoslangan irratsional tafakkur tarzi nafaqat shaxsning, balki uning atrofidagi jamiyat a'zolarining ham dunyoqarashiga salbiy ta'sir ko'rsatadi. Ratsional tafakkur aql hukmronligidan kelib chiqib, empirik tasodiflardan holi tushunarli konstruksiyalar tizimidagi voqelikning real modeliga asoslanadi"⁷. So'nggi vaqtlarda olamning tuzilishi va harakat qonunlari bo'yicha bundan ming yillar avval aniqlangan va keyinchalik rivojlantirilgan obyektiv qonuniyatlarni inkor qilish holatlari uchrab turibdi⁸. Bu ijtimoiy ongda bilim va fanga nisbatan shubha-gumon, ayrim hollarda esa nafratni paydo qilmoqda. Endi ulug' mutafakkirning boy falsafiy xazinasidagi ilm-u zakovatga xizmat qiluvchi misralarni keltirishni lozim deb topdik. Bu borada Yusuf Xos Hojib shunday yozadi:

*"Bilimliga johil yov-g'anim gumroh,
Bilimsizlar qazir olimlarga choh.
Odamzod odamdan farqi bor talay,*

⁵ "Хорижий тилларни билиш даражасини баҳоловчи халқаро тан олинган сертификатларнинг рўйхатини ҳамда хорижий тилларни билиш даражасини белгиловчи миллий ва халқаро тан олинган сертификатлар ўртасидаги мувофиқлик даражасини тасдиқлаш тўғрисида"ги Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Хорижий тилларни ўрганишни оммалаштириш агентлиги ҳамда Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Таълим сифатини назорат қилиш давлат инспекциясининг қарори. <https://lex.uz/docs/5615817>

⁶ Рейтинг стран по уровню владения английским языком. <https://nonews.co/directory/lists/countries/english-proficiency-index>

⁷ Кирвель Ч.С. "Метаморфозы и парадоксы рационального сознания" // Труды БГТУ. Серия 6: История, философия, no. 1 (197), 2017, – С. 92-97.

⁸ Динозаврлар ҳақида. <https://islamonline.uz/index.php/item/874-dinozavrlar-haqida>

Boisi, shubhasiz, bilim, harqalay”⁹.

Uchinchi Renessans poydevorining eng asosiy poydevori ilmdir. Borliqning rivojlanish qonuniyatlarini aniqlash, jahon hamjamiyati oldida paydo bo‘layotgan muammolarni tezkorlik bilan hal qilish, bunda innovatsion yondashuvlarni ishlab chiqish muhim vazifalardan biridir. Yer yuzidagi qarama-qarshilik tarixdagi eng yuqori darajaga yetdi. “Xalqlar oldida ekologik muammolar – havo, suv, yerning ifloslanishi, o‘simlik va hayvon turlarining yo‘qolib ketishi; ijtimoiy inqiroz – irqiy, diniy va milliy qarama-qarshiliklar, terrorizm, diniy ekstremizm va aqidaparastlik; iqtisodiy larzalar – global savdo zanjirining buzilishi, oziq-ovqat tanqisligi kabi muammolar ko‘ndalang turibdi. Jahon aholisining 2022-yilga kelib 8 mlrd.ga yetishi bu inqirozni kuchaytirib yubordi”¹⁰. Bu ko‘rsatkich yer yuzidagi resurslarning bir tekisda taqsimlanmagani hamda buning ortidan kelib chiqadigan ijtimoiy qarama-qarshiliklar negizida insoniyatni halokat sari yetaklamoqda. “Birlashgan Millatlar Tashkiloti atrof-muhit muhofazasi bo‘yicha dasturining ma’lum qilishicha, yer yuzidagi aholining 10 foizi ochlik girdobida yashayotgan bo‘lsa, 25 foizi ortiqcha vazndan aziyat chekmoqda”¹¹. Bu esa yer yuzidan istiqomat qilayotgan insonlar o‘zaro uyg‘unlikda emas, balki qarama-qarshilikda yashayotgani, bu esa muqarrar ravishda kutilmagan muammolarni keltirib chiqarishi mumkinligini ko‘rsatib turibdi. Mintaqamizdagi qaltis vaziyat hamda geosiyosiy intilishlarni ham Yuqoridagi muammolarga qo‘shadigan bo‘lsak, xalqimiz butun kuch va resurslarini bunyodkorlik yo‘lida sarflashi shart ekani namoyon bo‘ladi. Mana shunday sharoitda xalqimiz dunyoqarashini o‘zgartirish, jamiyat a‘zolarini bir g‘oya va mafkura asosida birlashtirish uchun ham Yangi O‘zbekiston hamda Uchinchi Renessans poydevorini yaratish zarurati vujudga keldi. Yusuf Xos Hojib ma’naviy merosining asosini tashkil qiladigan bilimsevarlik fazilatlar esa bu fenomenga poydevor vazifasini o‘tay oladi.

Yuqoridagilardan kelib chiqib, quyidagilarni xulosa qilish mumkin:

Birinchidan, ilk Renessans davri uchun xalqlarning yagona madaniy muhitga birlashtirgan omil arab tili bo‘lgan bo‘lsa, bugungi kunda dunyo miqyosida ingliz tili ilg‘or ilmiy kashfiyotlar va ixtirolar tiliga aylangan. Uchinchi Renessans poydevorini yaratishda ushbu omilga alohida e‘tibor qaratish orqali ilm-fanda yuksak natijalarga erishish mumkin.

Ikkinchidan, Yusuf Xos Hojib bilimdon kishi el-yurt sarvaridir, barcha muammolarni hal qilishning yo‘li ilmdir, degan konseptual fikrni ilgari suradi. Bu esa bugungi kundagi global, lokal va milliy darajadagi taraqqiyotimizga to‘siq bo‘lib turgan muammolarni ilmiy yo‘l bilan hal qilish zarurligini yana bir bor uqtiradi.

Uchinchidan, Yangi O‘zbekiston rivojiga eng katta to‘siq korrupsiyadir. Yusuf Xos Hojib falsafiy merosida korrupsiyaga qarshi kurash masalalari ham

⁹ Кутадғу билиг: (Билим саодати) / Юсуф Хос Ҳожиб, Абдуҳамид Пардаев таъдбири. – Т.: Янги аср авлоди, 2016. – 45-46 б.

¹⁰ Население Земли. https://countrysmeters.info/ru/World#Population_clock

¹¹ Как прокормить 10 миллиардов человек. <https://www.unep.org/ru/novosti-i-istorii/istoriya/kak-prokormit-10-milliardov-chelovek>

yoritilgan bo‘lib, alloma pora olgan bekning yuzi qora bo‘lishi haqida ogohlantiradi va ta’magirlikning jamiyat taraqqiyotiga to‘siq ekanini uqtirib o‘tadi.

To‘rtinchidan, Yangi O‘zbekistondagi “Xalq davlat organlariga emas, davlat organlari xalqqa xizmat qilishi kerak” degan g‘oyaning falsafiy asosi “Qutadg‘u bilig” asarida keltirib o‘tilgan.

“Ulusga, lashkarga bosh bo‘lsang o‘zing,
Halol-u to‘g‘ri bo‘l, ham o‘tkir ko‘zing.
O‘zing hojib ersang, pora olmagin,
Yetim, tul va qashshoq so‘zin tinglagin”¹².

Yuqoridagi fikrlar orqali hukmdor o‘tkir ko‘zli – muammolarni o‘z vaqtida ko‘ra biladigan va jamiyatning barcha a‘zolari bilan muloqotga kirishishga tayyor shaxs bo‘lishi kerakligiga e’tibor qaratiladi. Bu esa davlat va jamiyat o‘rtasidagi munosabatlarni to‘g‘ri shakllantirishga ijobiy ta’sir ko‘rsatadigan g‘oyadir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO‘YXATI:

1. Мирзиёев Ш. Янги Ўзбекистон демократик ўзгаришлар, кенг имкониятлар ва амалий ишлар мамлакатига айланмоқда. – Т.: Ўқитувчи, 2021. – 10 б.
2. Мирзиёев Ш. Янги Ўзбекистон стратегияси. – Т.: Ўзбекистон, 2021. – 5 б.
3. Қаюмов А., Исҳоқов М., Отахўжаев А., Содиков Қ. Қадимги ёзма ёдгорликлар. – Т.: Ёзувчи, 2000. – 230 б.
4. Раҳмонов Н. Руҳиятдаги Нур муроди. – Т.: А.Қодирий, 2002. – 128 б.
5. Омонов Қ. Элнинг кути – Қутадғу билиг // Ўзбекисон адабиёти ва санъати. 2010. 10. XII. – Б. 3.
6. Ўзбек адабиёти тарихи. I том. – Тошкент, 1997. – 40 б.
7. Қутадғу билиг: (Билим саодати) / Юсуф Хос Ҳожиб, Абдуҳамид Пардаев таъдиди. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2016. – Б. 14.
8. Muhamedov A.A. Yusuf Xos Hojib va Mishel Monten axloqiy qarashlarining komparativistikasi // Monografiya. – Т.: Oltin Qalam nashriyoti, 2024. – B.198.

TÜRK-İSLAM SİYASİ DÜŞÜNCESİNDE LİYAKAT: KUTADGU BİLİĞ VE SİYÂSETNÂME ÜZERİNDEN KARŞILAŞTIRMALI BİR ANALİZ

COMPETENCE IN TURKISH-ISLAMIC POLITICAL THINKING: A COMPARATIVE ANALYSIS OF KUTADGU KNOWLEDGE AND POLITICS

Muhittin Kapanşahin, Prof. Dr., Karabük Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Tarih Bölümü Öğretim Üyesi, muhittinkapansahin@karabuk.edu.tr

Muhittin Kapshahin, Prof. Dr., Karabük University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Faculty of History, muhittinkapansahin@karabuk.edu.tr

Özet. Liyakat ilkesi, adil, rasyonel ve başarılı bir devlet yönetiminin en temel unsurlarından biridir. Tarih boyunca devletlerin bekası ve toplumların refahı, yönetim kademelerine getirilen kişilerin ehliyet ve liyakatine bağlanmıştır. Bu bildiri, Türk-İslam siyaset düşüncesinin iki temel taşı olan Yusuf Has Hâcib'in Kutadgu Bilig ve Nizâmülmülk'ün Siyâsetnâme adlı eserlerinde "liyakat" kavramının nasıl ele alındığını incelemektedir. Yapılan

¹² Қутадғу билиг: (Билим саодати) / Юсуф Хос Ҳожиб, Абдуҳамид Пардаев таъдиди. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2016. – 402 б.

karşılaştırmalı analizde, Kutadgu Bilig'in liyakat meselesine idealist, evrensel ve felsefi bir çerçeveden yaklaştığı; Siyâsetnâme'nin ise devletin pratik sorunlarına odaklanarak pragmatist ve konjonktürel bir liyakat anlayışı geliştirdiği ortaya konulmuştur.

Çalışma, metin içi analiz, tarihsel bağlam analizi ve karşılaştırmalı siyaset düşüncesi yaklaşımlarını bir arada kullanarak konuyu ele almıştır.

Anahtar kelimeler: Kutadgu Bilig, Siyâsetnâme, Liyakat, Siyaset, Devlet

GİRİŞ

Liyakat (Ar. liyâkat; Far. şâyistegî), bir bireyin üstlendiği göreve ahlaki, entelektüel ve pratik açıdan uygunluğunu ifade eden normatif bir kavram olarak siyaset felsefesinin merkezinde yer almaktadır. Liyakat, kelime anlamı olarak "insanın görevini başarılı bir biçimde yapabilme gücü" ile "layık, uygun ve yeterli olma" durumunu ifade eder. Kamu personel yönetiminde liyakatin özü, doğru kişiyi doğru işe yerleştirmek ve yönetim kademelerinde nepotizm (akraba kayırmacılığı) yerine ehliyeti, bilgiyi ve beceriyi esas almaktır (İzci Ferit & Yıldız Mehmet Şerif, 2022, s. 229). Türk-İslam devlet geleneğinde de liyakat, devletin gücünü ve adaleti tesis etmenin birincil koşulu olarak görülmüştür (İzci Ferit & Yıldız Mehmet Şerif, 2022, s. 234).

Siyasi düşünce tarihinde devletin uzun ömürlü olması (beka) ile idari kadrolarda görev alan memurların yetkinliği (liyakat) arasında doğrudan ve güçlü bir ilişki kurulmuştur. Kurumların sağlıklı işlemesi, toplumsal huzurun sağlanması ve devletin bekasının güvence altına alınması, ancak yönetim kademelerine ehliyetli ve liyakatli kişilerin getirilmesiyle mümkündür. Liyakat ilkesinin ihmal edilmesi veya ehliyetsiz kişilerin makamları işgal etmesi, tarih boyunca devletlerin kurumlarında zafiyete ve nihayetinde çöküşe zemin hazırlayan temel etkenlerden biri olarak görülmüştür.

Klasik dönem Türk-İslam siyaset teorisinin en önemli kaynakları şüphesiz "Siyâsetnâme" türü eserlerdir. Siyâsetnâmeler, dönemin idarecilerine devlet yönetimi, adalet, ahlak ve bürokrasi konularında pratik tavsiyelerde bulunmak amacıyla yazılan kılavuz metinlerdir (Cerrah, 2019, s. 2002). Bu bağlamda, 11. yüzyılda Karahanlılar döneminde Balasagunlu Yusuf Has Hâcib tarafından kaleme alınan *Kutadgu Bilig* ve Büyük Selçuklu Devleti döneminde Vezir Nizâmülmülk tarafından yazılan *Siyâsetnâme*, devlet idaresinde liyakat ilkesinin teorik ve pratik temellerini atan şaheserlerdir (Bulut Yakup & Aslan Muhammed Miraç, 2018, s. 16; Engin, 2023).

Kapsam olarak bu çalışma, liyakat meselesini bu iki abidevi eser üzerinden karşılaştırmalı olarak incelemektedir. Yusuf Has Hâcib'in *Kutadgu Bilig*'i, meseleye ahlak ve siyaset felsefesini bütünleştiren idealist-felsefi bir yaklaşımla eğilmekte (Jamal Gulnisa & Kafkasyalı Muhammet Savaş, 2016, s. 209), Nizâmülmülk'ün *Siyâsetnâme*'si, yazarının otuz yılı aşkın vezirlik süresince elde ettiği devlet tecrübesini ve gözlemlerini yansıtan tecrübi-idari bir yaklaşım sergilemektedir (Nizamü'l-mülk, 1941, s. XVII).

Türk-İslam Devlet Geleneğinde Kut İnancı ve Liyakat İlişkisi

Eski Türk devlet geleneğinde siyasi iktidarı ve devleti yönetme yetkisinin Tanrı tarafından verildiğine inanılan "kut" anlayışı hâkimdir(Çakmak & Tezcan, 2016, s. 179; Yılmaz vd., 2023, s. 234). Ancak kut, hükümdara sınırsız ve keyfi bir yetki vermez; aksine yönetme yetkisi kanun ve töre ile sınırlandırılmıştır. Tanrı, kutu hükümdara halkı adaletle yönetmesi ve onlara hizmet etmesi şartıyla bahşeder(Ahmetbeyoğlu, 2020, s. 39). Kut'un hükümdarda kalıcı olabilmesi için kişinin akıl, bilgi, iyi huy, erdem ve adalet gibi liyakat şartlarına sahip olması gerekir(Koçak Macun & Kurtlu, 2018, s. 68). Dolayısıyla, Türk-İslam siyasi düşüncesinde iktidarın meşruiyeti (kut), liyakat ve adalet temelleri üzerine inşa edilmiştir.

Kutadgu Bilig'de İdealist Liyakat Anlayışı- Erdem ve Bilginin Siyaseti

Yusuf Has Hâcib'in 1069-1070 yıllarında Karahanlı hükümdarı Tabgaç Buğra Han'a sunduğu *Kutadgu Bilig*, sembolik dört ana karakter üzerinden ideal devlet yönetimini anlatır. Bu karakterler; hükümdarı ve adaleti temsil eden Kün Togdı, veziri ve devleti (saadeti) temsil eden Ay Toldı, vezirin oğlu olarak aklı temsil eden Ögdülmiş ve akıbeti (kanaati) temsil eden Odgurmuş'tır(Yılmaz vd., 2023, s. 238). Hükümdar Kün Togdı, devleti tek başına yönetmenin zorluğunu kavrayarak kendisine yardımcı olacak, devletin yükünü omuzlayacak ehliyetli bir vezir arayışına girdiğinde karşısına aklı ve bilgiyi temsil eden Ögdülmiş çıkar(Doğan, 2002, s. 134). Ögdülmiş, aklın ve bilginin siyasetteki pratik karşılığıdır; o, liyakatin sadece bir makam işgali olmadığını, aklın devletin her kademesine nüfuz etmesi gerektiğini sembolize eder(Aydın Mehmet, 2019, s. 107; Doğan, 2002, s. 139). Eserde hükümdarın Ögdülmiş'e itimat ederek bütün işleri onun eline bırakması, mutlak monarşik yetkilerin bile ancak liyakatli, akıllı ve bilgili kadrolarla (vezirlerle) paylaşıldığında devlete fayda sağlayacağını en açık göstergesidir(Doğan, 2002, s. 135). Yusuf Has Hâcib'in siyaset felsefesinde, adaletin tesisi bütünüyle aklın (Ögdülmiş) rehberliğinde şekillenen liyakatli bir idari mekanizmaya bağlanmıştır.

1.1. Kutadgu Bilig'de Liyakat Ölçütleri

1.1.1. Bilgi: Görevin Gerektirdiği Teknik ve Ahlaki Bilgiye Sahip Olma

Yusuf Has Hâcib'in devlet teorisinde liyakatin ilk ve en tavizsiz şartı "bilgi"dir (biligtig). O, aklı ve bilgiyi birbirini tamamlayan iki unsur olarak görür; akıl karanlık gecede bir meşale, bilgi ise insanı aydınlatan bir ışıktır(Erdem H. Haluk, 2019, s. 498). Devlet idaresinde başarının anahtarı, "İşi iş bilen kimselere ver; iş yapamayan insan onu beceremezse üzülür" ilkesiyle özetlenmiştir(Koçak Macun & Kurtlu, 2018, s. 71). Bu ilke, kamu kurumlarında görev alacak kişilerin teknik uzmanlığa ve mesleki ehliyete sahip olmasının zorunluluğunu ifade eder.

Devlet yönetiminde başarının sırrı, bilgili ve ehliyetli insanları seçmekten geçer. Yusuf Has Hâcib, "İnsanların en seçkini, akıllı ve tam bilgili olanını halka âmir tayin et" diyerek bürokratik kadroların eğitim ve zekâ kriterlerine göre belirlenmesi gerektiğini savunur(Açık Tuncay, 2016, s. 426).

1.1.2. Asalet ve Karakter: Memurların "Tok Gözlü" ve "Temiz Soylu" Olması Gerekliği

Eserde liyakatli personelin seçimi için bir "sınama ve tecrübe" süreci önerilir. Yeni göreve alınacak kişiler, doğrudan atanmamalı, tavır ve hareketleri bakımından iyice tecrübe edildikten sonra yeteneklerine uygun makamlara getirilmelidir (Doğan, 2002, s. 133). Ayrıca vezirler, komutanlar ve hazinedarlar gibi üst düzey görevliler için spesifik liyakat kriterleri sayılmıştır. Örneğin, bir vezirin asil bir aileden gelmesi şart koşulur (Bulut Yakup & Aslan Muhammed Miraç, 2018, s. 22). Ancak buradaki "asalet" salt kan bağı veya aristokratik bir üstünlükten ziyade, aileden alınan terbiye, yüksek karakter ve devlet ahlakını sindirmiş olma durumuyla ilgilidir (Açık Tuncay, 2016, s. 431; Yusuf Has Hacıb, 2008, s. 469).

Devlet düzeninin ve adaletin sağlanması için liyakat sahibi, erdemli ve ahlaklı insanların yönetime katılması, memleketin çöküşünü engelleyecek en önemli kalkandır (Bulut Yakup & Aslan Muhammed Miraç, 2018, s. 22).

Bürokraside liyakatin en kritik karakter ölçütlerinden biri de "tok gözlülük"tür. Yusuf Has Hacıb, kamu görevlilerinin mala ve mülke tamah etmeyen, rüşvetten uzak duran ahlaki bir olgunluğa sahip olmasını emreder. "Gözü tok olan görev başında rüşvet almaz; hacib rüşvet alırsa bey gülünç duruma düşer" diyerek, liyakatin ahlaki boyutunu doğrudan devletin itibarı ile ilişkilendirir (Yusuf Has Hacıb, 2008, s. 471). Eserde açgözlülük, tedavisi olmayan bir hastalık olarak tanımlanmış ve "Gözü aç olan kişi, bütün dünyaya sahip olsa bile doymaz" denilerek, tamahkâr kişilerin liyakatsiz addedilip devlet mekanizmasından uzak tutulmaları gerektiği savunulmuştur (Açık Tuncay, 2016, s. 431; Kanar Yüksel, 2019, s. 44). Bir devlet görevlisi tok gözlü, hayâ sahibi, nazik, sır saklamasını bilen ve temiz kalpli olduğu ölçüde liyakatlidir (Açık Tuncay, 2016, s. 431).

1.1.3. Liyakatsizliğin Adaletin Terazisini Bozması

Yusuf Has Hacıb'in devlet felsefesinde "adalet" (Kün Togdı) her şeyin temelidir. Adalet istinat eden kanun göğün direğidir ve eğer bu kanun (töre) bozulursa gök yerinde duramaz (Koçak Macun & Kurtlu, 2018, s. 77). Adaletin terazisinin doğru tartması ise bütünüyle o teraziyi tutan ellerin ehliyetine, yani liyakatli görevlilere bağlıdır. Liyakatsiz, bilgisiz ve ehliyetsiz birinin makama gelmesi, devletin adalet dağıtma vasfını doğrudan felce uğratır.

Kutadgu Bilig'de liyakatsizliğin yıkıcı sonuçları açıkça ifade edilmiştir: "Bilgisize devlet ve saadet gelirse, halkın arasına fesat girer ve bu, memleket için, öldürücü bir felâket olur" (Koçak Macun & Kurtlu, 2018, s. 71). Görevlerin liyakatli kişilere değil de sadakate veya adam kayırmacılığa göre dağıtılması, yöneticinin adaletten sapması demektir. Bu nedenle eserde, "İnsanların çok seçkin ve akıllısını bul / Halk içinde onu büyük ve yetkili kıl / ... Yetersiz kişilere bu yerleri verme" denilerek liyakat ilkesinin çiğnenmemesi gerektiği felsefi bir buyruk olarak ortaya konur (Güzel, 2025, s. 311). Bir bey, işi ehliyetsiz bir kimseye verirse, ehliyetsizliği başkası değil bizzat kendisi göstermiş olur ve bu durum, adaletin terazisini sarsarak, toplumda zulmün ve cehaletin yayılmasına yol

açar(Kanar Yüksel, 2019, s. 43). Dolayısıyla *Kutadgu Bilig*'de liyakat, sadece idari bir tercih değil; devletin bekasını, toplumun huzurunu ve hukukun (törenin) üstünlüğünü ayakta tutan en hayati felsefi zorunluluktur.

Siyâsetnâme’de Pragmatist Liyakat ve Ehliyet Arayışı

Büyük Selçuklu Sultanı Melikşah'ın emriyle 1091 yılında Nizâmülmülk tarafından kaleme alınan *Siyâsetnâme*, devleti en parlak dönemine ulaştıran bir vezirin, yönetimdeki aksaklıkları tespit edip çözüm sunduğu pragmatik bir eserdir(Engin, 2023). Nizâmülmülk'ün yönetim felsefesinin merkezinde adalet yer alır, ancak adaletin sağlanması bütünüyle "liyakatli devlet adamlarının" varlığına bağlanmıştır(İzci Ferit & Yıldız Mehmet Şerif, 2022, s. 246).

Nizâmülmülk'e göre devlet işleri cahil ve yol yordam bilmeyen kimselere bırakılmamalı; işinin ehli, becerikli, çalışkan ve deneyimli kişilere tevdi edilmelidir(Engin, 2023, s. 143). Nizâmülmülk'ün devlet anlayışında mülkün ve nizamın ayakta kalabilmesi, devlet aygıtının liyakatli ellerde bulunmasına ve bu kişilerin sıkı bir denetim mekanizmasına tabi tutulmasına bağlıdır.

Siyâsetnâme'de liyakat sadece doğru kişiyi göreve getirmekle bitmez; aynı zamanda o kişinin sürekli olarak kontrol edilmesini de kapsar. Nizâmülmülk, hükümdarın vezirlerini ve mutemetlerini gizlice ve sürekli olarak denetlemesi gerektiğini, çünkü padişahın ve memleketin esenliğinin doğrudan onların liyakat ve dürüstlüğüne bağlı olduğunu vurgular(Nizamü'l-mülk, 1941, s. 29). Devlet çarkının sorunsuz işlemesi, rüşvetin ve zulmün engellenmesi için "sahib-haber" ve "münhî" (istihbarat/casusluk) ağının kurulması elzem görülmüştür. Görevlilerin adil davranıp davranmadıklarını denetleyen bu istihbarat ağı, idarede liyakat ve disiplini sağlayan en önemli mekanizmalardan biri olarak sunulur(Nizamü'l-mülk, 1941, s. 85).

Nizâmülmülk'ün liyakat anlayışındaki en dikkat çekici uyarılardan biri, görev yığılması ve nepotizm eleştirisidir. O, devlet işlerinde aksaklıkların en büyük sebebi olarak bir kişiye iki ayrı görev verilmesini veya liyakatsiz kişilerin rüşvet yoluyla çok sayıda makamı işgal etmesini gösterir (Güzel, 2025, s. 317). Bu durum, işinin ehli ve tecrübeli insanların işsiz kalmasına, idarede cehaletin hâkim olmasına yol açar(İzci Ferit & Yıldız Mehmet Şerif, 2022, s. 250).

1.2. Siyâsetnâme’de Liyakat Ölçütleri

1.2.1. Tecrübe ve Sadakat:

Nizâmülmülk'ün idare teorisinde liyakat, mesleki "ehliyet" (yetkinlik) ile inançsal ve siyasal "sadakatin" ayrılmaz bir bütünüdür. Görev tevdi edilecek kişilerin öncelikle işinin ehli ve tecrübe sahibi olması şart koşulur. Örneğin orduların sevki ve idaresi (sipah-sâlârlık) gibi kritik mevkilerin, hevesli ancak tecrübesiz gençlere (toy delikanlılara) değil, başından çok iş geçmiş, yetenekli ve tecrübeli ihtiyarlara verilmesi gerektiği özellikle belirtilir(Nizamü'l-mülk, 1941, s. 254). Nizâmülmülk, Sâ mânîler devletindeki bir kuralı örnek göstererek; ne kadar zeki veya cesur olursa olsun, otuz veya kırk yaşlarına gelmemiş, yeterli tecrübeyi edinmemiş kişilere vilayet idaresinin verilmemesi gerektiğini vurgular (İzci Ferit & Yıldız Mehmet Şerif, 2022, s. 249). Eserde devlet adamlarının ancak akıl ve

bilgiyle devlet mekanizmasını ayakta tutabileceği, bilginin bir kalkan gibi koruyucu olduğu vurgulanır(Hunutlu Ümit, 2019, s. 604).

Ancak Nizâmülmülk'te salt mesleki tecrübe ve zekâ, devlet görevi almak için yeterli bir liyakat ölçütü değildir; kişinin devlete, sultana ve Sünni inanca mutlak sadakati hayati bir kriterdir. Dönemin Bâtınîlik gibi yıkıcı tehditleri karşısında son derece katı bir güvenlik politikası güden yazar; Hristiyan, Yahudi, Mecusi, Râfîzî veya Karmatî inancına mensup kişilere devlet kademelerinde kesinlikle görev verilmemesi gerektiğini savunur(Nizamü'l-mülk, 1941, s. 332). Ona göre bu inançlara sahip kişiler dinde vurdumduymaz, malda ihmalkâr ve halka karşı zalim olacakları için devlete liyakatle hizmet edemezler(Nizamü'l-mülk, 1941, s. 231). Bu bağlamda vezirlerin ve üst düzey yöneticilerin "dini pir ü pak, itikadı halis, tertemiz Şafîi yahut Hanefî mezhebinden" ve padişaha muhabbet dolu olması liyakatin temel taşı olarak belirlenmiştir(Nizamü'l-mülk, 1941, s. 247). Nizâmülmülk, ideolojik ve inançsal sadakati de bir liyakat kriteri olarak belirlemiştir(Cerrah, 2019, s. 2007).

1.2.2. Ehl-i Kalem ve Ehl-i Seyf Ayrımı:

Siyâsetnâme, sivil bürokrasi (ehl-i kalem) ile askeri bürokrasideki (ehl-i seyf) liyakat süreçlerini ayrı kurallara bağlayarak bu ilkeyi kurumsallaştırmıştır. Sivil bürokrasinin ve devletin beyni konumundaki vezirlik makamı için; yazısı kuvvetli, işleri tanzim yeteneği yüksek, sanatkâr ruhlu ve dindar kişilerin seçilmesi gerektiği vurgulanır(Güzel, 2025, s. 313). Hatta Nizâmülmülk, eski Sasani geleneklerine atıfta bulunarak, devlet terbiyesinin nesilden nesile aktarıldığı inancıyla vezirin asil bir "vezir ailesinden" gelmesinin çok daha makbul olacağını savunur(Nizamü'l-mülk, 1941, s. 247).

Askeri bürokraside ise liyakat, çok daha katı bir liyakat ve kıdem silsilesine (kariyer sistemine) dayanır. Nizâmülmülk, Sâ mânîler dönemindeki "gulam" (askeri köle/muhafız) yetiştirme sistemini örnek göstererek askeriyede liyakatin nasıl kurumsallaşması gerektiğini anlatır: Satın alınan bir gulam, bir yıl boyunca yaya olarak hizmet eder ve ata binmesine dahi müsaade edilmez. Ancak bir yıl sonra kendisine bir at ve eyer verilir; hizmet yılları ilerledikçe silah kuşanma, çadır sahibi olma, sakilik, camedârlık (elbiselerden sorumlu) gibi vazifeleri üstlenir ve tecrübe kazana kazana nihayetinde komutanlığa (emîrliğe) yükselir(Nizamü'l-mülk, 1941, s. 151). Bu sistem, liyakatin ve tecrübenin adım adım sınanarak askeri hiyerarşide nasıl tatbik edilmesi gerektiğinin en somut göstergesidir.

1.2.3. Pragmatik Yaklaşım:

Nizâmülmülk'ün liyakat anlayışı, yalnızca ahlaki bir ideali değil, tamamen devletin güvenliğini ve otoritesini korumayı amaçlayan pragmatik bir siyaseti yansıtır. Yazar, kendi döneminde hiçbir yeteneği olmayan ve usul-erkan bilmeyen cahil kimselerin rüşvet yoluyla birden fazla makamı işgal etmesini, buna karşılık devlete büyük hizmetleri geçmiş, işinin ehli ve tecrübeli devlet adamlarının âtil bırakılarak işsiz kalmasını sert bir dille eleştirir(Nizamü'l-mülk, 1941, s. 231).

Bu liyakatsiz ve adaletsiz istihdam politikasının yaratacağı en büyük risk "fitne"dir. Nizâmülmülk'e göre, hakkettikleri makamlardan mahrum bırakılan,

maaş ve maişetleri kesilen tecrübeli ve nüfuzlu devlet adamları (âlimler, komutanlar), umutsuzluğa kapılarak devlete karşı kötü emeller beslemeye başlarlar. İhtiyaç anında padişahın ve idarenin kusurlarını ifşa ederek veya isyan çıkararak memleketi bir kaos ve fitne ortamına sürükleyebilirler(Nizâmü'l-mülk, 1941, s. 240). Dolayısıyla Nizâmülmülk için liyakat; liyakatsizlerin cehaletiyle devleti içeriden çökertmesini engellemek ve ehliyetli kişilerin dışarıda kalarak devlete muhalif birer "fitne" unsuruna dönüşmesinin önünü kesmek için uyulması gereken en hayati güvenlik stratejisidir.

Kutadgu Bilig ve Siyâsetnâme'nin Karşılaştırmalı Analizi

Türk-İslam siyaset düşüncesinin iki temel taşı olan *Kutadgu Bilig* ve *Siyâsetnâme*, yazıldıkları dönemin ihtiyaçları, müelliflerinin devlet içindeki konumları ve meseleleri ele alış biçimleri bakımından birbirlerinden belirgin hatlarla ayrılmaktadır. Yûsuf Has Hâcib felsefi ve evrensel bir devlet ahlakı inşa etmeye çalışırken, Nizâmülmülk otuz yıllık vezirlik tecrübesiyle tamamen pratik, sorun çözücü ve güvenlik odaklı bir kurumsallaşma modeli sunmuştur. Bu iki dev eserin liyakat ve devlet yönetimi eksenindeki temel farklılıkları dört ana başlık altında sentezlenebilir:

1.3. Odak Noktası: Ahlaki ve Felsefi Yetkinlik (Kutadgu Bilig) - İdari ve Pratik Yetkinlik (Siyâsetnâme)

Kutadgu Bilig, devlet yönetimine ahlak ve felsefe penceresinden yaklaşır. Eserde ideal bir yönetimin tesisi ancak ideal ve erdemli bir toplumun varlığıyla mümkündür(Adalıoğlu, 2013, s. 248). Yûsuf Has Hâcib'in siyaset anlayışında, idarecinin temel gayesi halkı hem bu dünyada hem de ahirette mutlak saadete ulaştırmaktır(Adalıoğlu, 2013, s. 250; Yılmaz vd., 2023, s. 238). Bu nedenle eserde liyakat, bürokratik bir yeterlilikten ziyade "**bilge, erdemli, adil ve tok gözlü insan**" olma felsefesi üzerinden tartışılır(Açık Tuncay, 2016, s. 431; İzci Ferit & Yıldız Mehmet Şerif, 2022, s. 236).

Buna karşılık Nizâmülmülk'ün *Siyâsetnâme*'si, devlet çarkının sorunsuz dönmesini merkeze alan **idari ve pratik bir yetkinlik** arayışındadır. Selçuklu Devleti'nin veziri olarak doğrudan Bâtınîlik gibi yıkıcı tehditlerle ve iç isyanlarla mücadele eden Nizâmülmülk, devleti ayakta tutacak gerçekçi (pragmatik) idari refleksler geliştirmeye odaklanmıştır(Altıntaş Ramazan, 2019, s. 129; Canatan Kadir, 2009, s. 202). Nizâmülmülk için önemli olan, felsefi bir erdemden ziyade, vergi tahsilatının düzenli yapılması, istihbarat (berid/sahib-haber) ağının kusursuz çalışması ve ordunun disiplin altında tutulması gibi somut devlet pratikleridir(Başdin & Topçu, 2017, s. 564; Canatan Kadir, 2009, s. 218).

1.4. Meşruiyet Kaynağı: Akıl ve Bilgi (Kutadgu Bilig) - Gelenek ve Sadakat (Siyâsetnâme)

Yûsuf Has Hâcib'in devlet modelinde siyasi iktidarın ve idari makamların en büyük meşruiyet kaynağı **akıl ve bilgidir**. *Kutadgu Bilig*, devlet işlerinin cehaletle değil, ancak bilimin ve aklın rehberliğiyle yürütülebileceğini savunur(Yılmaz vd., 2023, s. 240). Eserde açıkça, "Bey halkı bilgi ile elinde tutar; bilgisi olmazsa, aklı işe yaramaz" denilerek, yöneticinin gücünü kılıçtan değil, sahip olduğu rasyonel ve

teknik bilgiden aldığı vurgulanır(Doğan, 2002, s. 139). Liyakat, bilginin devlete hizmete dönüştürülmesidir.

Öte yandan Nizâmülmülk ise meşruiyeti ve liyakati **kadim devlet gelenekleri ve mutlak sadakat** üzerinden tanımlar. Yazar, İslâm öncesi Sasani geleneklerinden ve eski İslâm devletlerinden (Sâmânîler, Gazneliler) devralınan kurum ve kuralların harfiyen uygulanmasını devletin bekası için şart koşar(Göksu Erkan, 2019, s. 247). Aynı zamanda, liyakatin en kritik bileşeni olarak "inançsal ve siyasal sadakati" belirler. Devletin üst kademelerine getirilecek kişilerin Sünni inanca ve sultana koşulsuz sadakat göstermesi, Nizâmülmülk için salt mesleki bilgiden çok daha öncelikli bir meşruiyet kaynağıdır(Altıntaş Ramazan, 2019, s. 129; Vural Mehmet, 2019, s. 155).

1.5. Yöntem: Alegorik ve Öğretici (Kutadgu Bilig) - Tarihsel Örneklem ve Emirler (Siyâsetnâme)

Kutadgu Bilig, okuyucuya doğrudan emirler vermek yerine **alegorik (sembolik) karakterler üzerinden felsefi bir öğreticilik** sunar(Efe Kürşat, 21019, s. 446; Karaman, 2020, s. 2685). Eser; *Kün Togdı, Ay Toldı, Ögdülmiş ve Odgurmuş* arasındaki karşılıklı diyaloglarla inşa edilmiştir(Bulut Yakup & Aslan Muhammed Miraç, 2018, s. 16; Güzel, 2025, s. 307). Devletin nasıl yönetilmesi gerektiği, bu karakterlerin birbirleriyle yaptıkları fikri tartışmalar üzerinden okuyucuya tündengelimsel bir biçimde aktarılır.

Aksine *Siyâsetnâme* ise, bir devlet adamının doğrudan gözlemlerine ve **tarihsel örneklemelere (hikâyelere)** dayanan buyurgan bir yöntem izler. Nizâmülmülk, savunduğu bir liyakat ilkesini veya yönetim kuralını pekiştirmek için Sasaniler, Emeviler, Abbasiler veya Gazneliler döneminde yaşanmış tarihi bir olayı nakleder ve ardından sultana bu örnekten yola çıkarak "şu iş şöyle yapılmalıdır" şeklinde kesin emirler/tavsiyeler verir(Ertuğrul Ali, 2019, s. 115). Yöntemi tamamen ampirik ve tümevarımcıdır; tarihin tecrübe boyutunu idari krizlerin çözümünde bir reçete olarak kullanır(Ertuğrul Ali, 2019, s. 114).

1.6. Memur Seçimi: Erdemli Bireylerin Seçilmesi (Kutadgu Bilig) - Deneyimli ve Güvenilir Kadroların Tesisi (Siyâsetnâme)

Kutadgu Bilig'de memur ve bürokrat seçimi tamamen **ahlaki erdemlere ve bireysel olgunluğa** dayandırılmıştır. Devletin çeşitli kademelerinde (vezir, hacib, komutan, hazinekar vb.) görevlendirilecek kişilerin zeki, hayâ sahibi, dürüst, nazik ve tamahkâr olmaması gerektiği vurgulanır(Açık Tuncay, 2016, s. 431; İzci Ferit & Yıldız Mehmet Şerif, 2022, s. 236). Yûsuf Has Hâcib'e göre liyakat; kişinin kendi nefsinin kontrol edebilmesi ve halka fayda sağlamayı bir erdem olarak benimsemesidir.

Buna karşılık Nizâmülmülk'ün memur seçimindeki birincil kriteri ise **deneyim, devlet aklı ve güvenilirliktir**(Güzel, 2025, s. 316). O, devlet yönetiminde deneyimsiz kadrolar ve hevesli gençlerin değil, başından çok iş geçmiş, kriz anlarında nasıl refleks göstereceğini bilen tecrübeli ihtiyarların (özellikle askeri kademelerde) istihdam edilmesini emreder(Nizamü'l-mülk, 1941, s. XXIV). Liyakat, *Siyâsetnâme*'de aynı zamanda görevlerin tekelleşmesini

önlemekle ilgilidir; Nizâmülmülk, bir kişiye iki ayrı görev verilmesinin veya liyakatsiz kişilerin birden fazla makamı işgal etmesinin, deneyimli ve yetenekli bürokratların işsiz kalmasına ve devletin çökmesine neden olacağını belirterek bürokratik bir uzmanlaşma (kadrolaşma) modeli savunur (Azizova Elnura, 2019, s. 137). Ayrıca atanan memurların başıboş bırakılmaması, casuslar ve "sahib-haber"ler (istihbaratçılar) vasıtasıyla sürekli denetim altında tutulması Nizâmülmülk'ün personel rejiminin en temel şartıdır (Azizova Elnura, 2019, s. 138; Şimşir Mehmet, 2019, s. 76).

Sonuç. Türk-İslam siyasi düşüncesinin klasik çağında üretilen *Kutadgu Bilig* ve *Siyâsetnâme*, günümüz modern kamu personeli rejimlerinin "liyakat" ve "kariyer" ilkelerinin asırlar önceki teorik ve pratik yansımalarıdır. Yusuf Has Hâcib'in akıllı ve bilgiyi merkeze alan evrensel ve idealist liyakat anlayışı ile Nizâmülmülk'ün devletin somut sorunlarına odaklanan faydacı istihdam vizyonu, yönetim biliminde "ehliyet" kavramının ne derece hayati olduğunu kanıtlamaktadır. Toplumsal huzurun, adaletin ve güçlü bir devlet mekanizmasının inşası, tarih boyunca olduğu gibi bugün de liyakati her şeyin üstünde tutmakla mümkündür.

Kutadgu Bilig ve *Siyâsetnâme*, günümüzün modern kamu yönetimi ve "iyi yönetim" (good governance) anlayışının temelini oluşturan şeffaflık, hesap verebilirlik, liyakat, adalet ve hukukun üstünlüğü gibi etik ilkelerle birebir örtüşen evrensel değerler sunmaktadır. Modern personel rejimleri, kayırmacılığın (nepotizm) karşısında konumlandırılan ve kişinin siyasi referanslarına göre değil, görevin gerektirdiği niteliklere sahip olmasına göre istihdam edilmesini savunan liyakat sistemi üzerine inşa edilmiştir.

Yûsuf Has Hâcib, *Kutadgu Bilig*'de yöneticilerin "özü sözü doğru, dürüst ve takva sahibi" olması gerektiğini vurgulayarak bugünün yönetim etiğindeki dürüstlük ve tarafsızlık ilkelerinin altını asırlar öncesinden çizmiştir. Nizâmülmülk ise günümüz kamu yönetiminin en önemli ilkelerinden olan liyakat, teftiş (denetim) ve görev tanımının netliğine vurgu yapar. Ayrıca Nizâmülmülk'ün, liyakatsiz kişilerin rüşvetle on farklı görevi birden üstlenmesini ve liyakatli kişilerin işsiz bırakılmasını "akla ziyan" ve "cehalet" olarak nitelemesi, günümüzün "işbölümü, uzmanlaşma ve kariyer" ilkeleriyle tam bir uyum içindedir.

Tarihsel köklerimize bakıldığında, devletin bekasının salt askerî veya kaba güçle değil, yüksek nitelikli ve eğitilmiş insan kaynağıyla (bilgi ve akılla) sağlanabileceği gerçeği her iki düşünür tarafından da merkeze alınmıştır. Yûsuf Has Hâcib, **"Memleketi alan onu kılıç ile almıştır; memleketi tutan onu kalem ile tutmuştur"** diyerek, fethin kılıçla ancak devletin bekasının, refahının ve nizamının "kalemle", yani nitelikli ve bilgili kadrolarla sağlanabileceğini felsefî bir dille ortaya koymuştur.

Nizâmülmülk de benzer şekilde, devlet mekanizmasının sıradan insanlara bırakılamayacak kadar hassas olduğunu, devlet işlerinin işinin ehli, becerikli, çalışkan ve tecrübeli kimselere verilmesi gerektiğini savunur.

Sonuç olarak; her iki büyük eserin de ortaya koyduğu en temel hakikat, liyakatin devlet yönetiminde sıradan bir istihdam tercihi veya bürokratik bir detay olmadığı; doğrudan doğruya devletin varlık sebebi (ontolojisi), adaleti ve sürdürülebilirliği (bekası) ile ilgili olduğudur. Devletin temel varlık amacı adaleti tesis etmektir ve adalet ancak ehil ellerde hayat bulur. Adaletin olmadığı yerde mülk (devlet) çöker. Türk-İslam devlet geleneğinde devletin bedeni kurumlar ise, ruhu "adalet", bu ruhu yaşatan kan (hayat sıvısı) ise "liyakat"tır. Günümüzde ve gelecekte inşa edilecek her türlü kalkınma ve rönesans hamlesi, ancak "iş ehline verme" ahlakının, devletin tüm hücrelerine bir "varoluş şartı" olarak nüfuz etmesiyle mümkün olabilecektir.

Günümüz kamu yönetimi anlayışında hala geçerliliğini koruyan şeffaflık, liyakat, adalet ve kurumsal denetim kavramları; Yusuf Has Hâcib'in felsefi vizyonunda ve Nizâmülmülk'ün otuz yıllık idari tecrübesinde hayat bulmuştur. Özetle her iki düşünürün de vurguladığı temel hakikat şudur: Devlet makamlarının bilgisiz, ehliyetsiz, devlete ve hukuka sadakati olmayan ellere terk edilmesi sadece bir yönetim hatası değil; adaletin çökmesine, fitnenin yayılmasına ve mülkün ontolojik olarak yıkımına zemin hazırlayan en büyük tehlikedir. Güçlü ve uzun ömürlü bir devlet, ancak iş ehline veren, adaleti sağlayan ve ehliyetli kadroları devletin merkezinde tutan bir liyakat rejimiyle mümkün olabilir.

KAYNAKÇA:

1. Açık Tuncay. (2016). Kutadgu Bilig'de Devlet Yönetimi. Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 6, 419-438.
2. Adalıoğlu, H. H. (2013). Bir Siyâsetnâme Olarak "Kutadgu Bilig". Türkiye Araştırmaları Dergisi, 34, 237-253.
3. Ahmetbeyoğlu, A. (2020). Eski Türklerde Kut ve Töre Bağlamında Hükümrânlığın Hududları. Turkish Journal of History, (71), 29-50. <https://doi.org/10.26650/TURKJHIST.2020.003>.
4. Altıntaş Ramazan. (2019). Cüveynî'nin Vezir Nizâmülmülk'e Sunduğu El-Akîdetü'n-Nizâmiyye Adlı Eserinin Değerlendirilmesi. İçinde Arıcan Musa Kazım, Kala Muhammet Enes, & Tuğrul Mehmet (Ed.), Bilge Vezir Nizâmülmülk (ss. 127-141).
5. Aydın Mehmet. (2019). Kutadgu Bilig'in Başka Metinlerle İlişki Sorunu. İçinde Uluslararası Kutadgu Bilig Kurultayı (ss. 104-113). Türk Dil Kurumu.
6. Azizova Elnura. (2019). Kutadgu Bilig ve Siyâsetnâme'de Çalışma Ahlakı ve Meslekler. İçinde Uluslararası Kutadgu Bilig Kurultayı (ss. 120-143). Türk Dil Kurumu.
7. Başdın, A., & Topçu, E. (2017). Ortaçağda İhtiyat Bağlamında Hükümdarın Asli Bir Vazifesi: İstihbarat (Yusuf Has Hacib Ve Nizamü'l Mülk Evreninde. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, (10), 560-571. <http://susbid.siirt.edu.tr>.
8. Bulut Yakup, & Aslan Muhammed Miraç. (2018). Kutadgu Bilig'de İyi Yönetimin Esasları. Ombudsman Akademik, (1), 15-25.
9. Canatan Kadir. (2009). Geleneksel Siyaset Ve Devlet Felsefesinin Bir Yorumu Olarak "Siyâsetnâme" - Büyük Devlet Adamı Nizamülmülk'ün Devlet Ve Siyaset Anlayışı Üzerine-. Turkish Studies, IV.
10. Cerrah, L. (2019). Siyâsetnâme'de Din-Devlet İlişkisi: İktidarın Kaynağı Bağlamında Bir İnceleme. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 23, 1995-2011.

11. Çakmak, M. A., & Tezcan, R. (2016). Kutadgu Bilig'e Göre Türklerde Adalet Anlayışı. Akademik Hassasiyetler, 177-183.
12. Doğan, N. (2002). Kutadgu Bilig'in Devlet Felsefesi I. Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 12, 127-158.
13. Efe Kürşat. (21019). Kutadgu Bilig'de "Törü" Kelimesi Etrafında Kavram Alanı. İçinde Uluslararası Kutadgu Bilig Kurultayı (ss. 443-458). Türk Dil Kurumu.
14. Engin, R. (2023). Nizamülmülk'ün Devlet Yönetimine İlişkin Görüşleri: Siyâsetnâme Özelinde Bir Değerlendirme. Ombudsman Akademik, 19, 137-159.
15. Erdem H. Haluk. (2019). Kutadgu Bilig'i Felsefi Açından Yeniden Anlamak. İçinde Uluslararası Kutadgu Bilig Kurultayı (ss. 495-500). Türk Dil Kurumu.
16. Ertuğrul Ali. (2019). Nizâmülmülk'ün Gözüyle Bâtınî Hareketlerin Tarihsel Kökenleri ve Temel Gayeleri. İçinde Arıcan Musa Kazım, Kala Muhammet Enes, & Tuğrul Mehmet (Ed.), Bilge Vezir Nizâmülmülk (ss. 110-126).
17. Göksu Erkan. (2019). Siyâsetnâme Okumalarının Tarihçilik Bağlamında Değerlendirilmesi. İçinde Arıcan Musa Kazım, Kala Muhammet Enes, & Tuğrul Mehmet (Ed.), Bilge Vezir Nizâmülmülk (ss. 245-257). Türkiye Yazarlar Birliği.
18. Güzel, İ. H. (2025). Siyâsetnâmelerde Devlet Teşkilatı ve Hükümdar: Kutadgu Bilig ve Siyâsetnâme Özelinde Bir İnceleme. Avrasya Uluslararası Araştırmalar Dergisi, 13(42), 301-321. <https://doi.org/10.33692/avrasyad.1596579>.
19. Hunutlu Ümit. (2019). Kutadgu Bilig'de Pozitif Bilimlerin İzleri. İçinde Uluslararası Kutadgu Bilig Kurultayı (ss. 604-619). Türk Dil Kurumu.
20. İzci Ferit, & Yıldız Mehmet Şerif. (2022). Yönetimde Liyakat İlkesinin Siyâsetnâmeler Çerçevesinden Analizi. Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, (30), 226-260.
21. Jamal Gulnisa, & Kafkasyalı Muhammet Savaş. (2016). Kutadgu Bilig Araştırmaları Tarihi. Karınca.
22. Kanar Yüksel. (2019). Yusuf Has Hâcib ve Değersizleştirilen Kutadgu Bilig. İçinde Günenç Mehmet (Ed.), 950. Yıl Kutadgu Bilig ve Türk-İslam Kimliği (ss. 22-49). İstanbul Ticaret Odası.
23. Karaman, Ö. F. (2020). "Kutadgu Bilig" ve "Prens" Eserleri Bağlamında Yusuf Has Hâcib İle Machiavelli'nin Siyâsetnâme Anlayışının İncelenmesi. MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi, IX(4), 2683-2692.
24. Koçak Macun, B., & Kurtlu, Y. (2018). Kutadgu Bilig'e Göre Yönetici ve Nitelikleri. Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 28, 60-96.
25. Nizamü'l-mülk. (1941). Siyâsetnâme (Ayar Mehmet Taha, Çev.). Türkiye İş Bankası.
26. Şimşir Mehmet. (2019). Nizâmülmülk'ü Devlet Yönetiminde Başarılı Kılan Temel Özellikleri. İçinde Bilge Vezir Nizamülmülk (ss. 67-84). Türkiye Yazarlar Birliği.
27. Vural Mehmet. (2019). Gazzâlî Ve Bâtınîlik. İçinde Arıcan Musa Kazım, Kala Muhammet Enes, & Tuğrul Mehmet (Ed.), Bilge Vezir Nizamülmülk.
28. Yılmaz, A., Gündoğdu, H. G., & Kayalar, T. (2023). Kutadgu Bilig'de Devlet, Toplum ve Yönetim Anlayışı. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, (78), 232-246. <https://doi.org/10.51290/dpusbe.1337992>.
29. Yusuf Has Hâcib. (2008). Kutadgu Bilig (Arat Rahmeti Reşid, Çev.; 2. bs). Kabalcı Yayınevi.

ИСТОРИКО-СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ ГЛАСНЫХ В ЯЗЫКЕ ПРОИЗВЕДЕНИЯ «КУТАДГУ БИЛИГ» (на основе языков кыргызского, узбекского и уйгурского языков)

A HISTORICAL AND COMPARATIVE ANALYSIS OF VOWELS IN THE LANGUAGE OF "KUTADGU BILIG" (based on the kyrgyz, uzbek, and uyghur languages)

*Акынбекова Айман Усенбаевна, Кыргызский национальный университет
им. Ж.Баласагына – Бишкек, Кыргызстан. E-mail: aimantmu@mail.ru*

*Akynbekova Aiman Usenbaevna, Kyrgyz National University named
after J. Balasagyn – Bishkek, Kyrgyzstan. E-mail: aimantmu@mail.ru*

Аннотация. Язык эпической поэмы «Кутадгу билиг» Юсуфа Баласагына является одним из спорных и актуальных вопросов в тюркологии. Это связано с тем, что в исследованиях, направленных на определение языковой природы произведения, были предложены различные научные концепции: одни ученые относят его к карлукско-уйгурской языковой группе, другие же указывают на принадлежность к древнекиргизскому языку или к восточно-тюркскому литературному языку в целом. В связи с этим основная цель данной статьи – провести сравнительный анализ гласных звуков в произведении с современными киргизским, узбекским и уйгурским языками, выявить общие черты и различия между ними на основе обзора работ ученых, изучавших язык эпической поэмы «Кутадгу Билиг». Также на научной основе интерпретируются историко-лингвистические причины и эволюционные особенности различий в гласных звуках.

Ключевые слова: эволюция, звук, кыргызский язык, узбекский язык, уйгурский язык, древний язык, средневековье.

Abstract. The language of the work “Kutadgu Bilig” by Yusuf Balasaguni is considered one of the most controversial and relevant issues in Turkological studies. Various scholarly approaches have been proposed to determine its linguistic nature: some researchers classify it as belonging to the Karluk-Uyghur language group, while others associate it with the Old Kyrgyz language or the general Eastern Turkic literary language.

In this regard, the main objective of this article is to provide a brief review of the studies devoted to the language of “Kutadgu Bilig”, as well as to conduct a comparative analysis of its vowel system with modern Kyrgyz, Uzbek, and Uyghur languages in order to identify similarities and differences among them. Furthermore, the paper explains the historical-linguistic causes and evolutionary features of changes in the vowel system.

Keywords: evolution, sound, Kyrgyz language, Uzbek language, Uyghur language, ancient language, Middle Ages.

Средневековье – особый период в истории тюркоязычных народов, характеризующийся интенсификацией политических, культурных и духовных перемен. В этот период обновление социальных структур, расширение культурных контактов с различными народами и изменение религиозных взглядов оказали непосредственное влияние на письменную культуру. В частности, орхон-енисейское письмо, широко использовавшееся в древности, после X века постепенно утратило своё практическое значение и начало заменяться другими системами письма в соответствии с новыми историческими условиями. Основными причинами этого являются появление

новых политических центров, распространение ислама и формирование новых требований к письменной культуре. Именно в этих исторических условиях началось широкое распространение уйгурского алфавита. Эта система письма, известная в исторических источниках как «уйгурское письмо», заняла особое место в письменной культуре тюркских народов и активно использовалась в официальных документах, литературных произведениях и религиозных текстах. Распространение уйгурской письменности оказало значительное влияние на формирование литературных норм тюркских языков и развитие письменной традиции. Кроме того, использование уйгурской письменности способствовало сближению тюркских языков в Средние века, сохранению региональных языковых особенностей и формированию черт общего литературного языка. Это явление особенно отчетливо видно в письменных памятниках, созданных в эпоху Караханидов, включая эпическую поэму «Кутадгу билиг» Я. Баласагына. Это произведение демонстрирует не только широкое использование уйгурской письменности, но и её активное применение в сфере государственного управления, философской мысли и общественной идеологии. Таким образом, научные источники и письменные памятники единодушно подтверждают, что уйгурская письменность возникла в результате исторических условий и в короткие сроки стала главным инструментом культурной и духовной интеграции всего тюркского мира. Такое культурное и письменное единство достигло особой стадии развития в эпоху Караханидов, в результате чего произошло сближение литературного языка и духовных ценностей тюркоязычных народов.

Одним из наиболее ярких примеров письменной традиции, возникшей в таких историко-культурных условиях, является поэма «Кутадгу билиг». Произведение «Кутадгу билиг» было написано Жусупом Баласагыним, родившимся в городе Баласагын в Чуйской долине Кыргызстана, в 1069-1070 годах, и в целом отражало возможности общего тюркского литературного языка той эпохи. Тем не менее, в тюркологии существуют разные точки зрения на язык поэмы. Например, С. Е. Малов приписывал язык памятника древнему уйгурскому языку, в то время как профессор Н. А. Баскаков назвал его классическим примером литературного языка, основанного на уйгурско-карлукском языке [Баскаков, 1960, 131]. Е. Р. Тенишев отмечает, что «это считается развитым литературным книжным языком средневековых тюрков, отличавшимся от живого разговорного языка народов Караханидской эпохи и имевшим смешанный характер» [Тенишев, 1970, 24-30].

Академик С. К. Кенесбаев подчеркивает особенности, присущие языку древнетюркских письменных памятников, и их общую природу для всех тюркских языков. Он справедливо отмечает: «Помимо утверждения о близости языка этого памятника к структуре древнетюркских языков, не следует забывать, что все тюркские языки той эпохи имели грамматические и

лексические элементы, общие для всех тюркских языков» [Кенесбаев, 1975, 112].

Современные уйгурский и узбекский языки, принадлежащие к одной классификационной группе, во многих отношениях схожи с языками эпохи Караханидов. Однако в процессе развития языка сохранились также элементы древних огузских, уйгурских и киргизских языков, таких как уйгурский, узбекский и др. Поэтому мы сочли целесообразным сравнить фонетические, лексические и морфологические особенности языка стихотворения «Кутадгу билиг» с современными киргизскими, узбекскими и уйгурскими языками. Это объясняется тем, что такое сравнение может стать важным научным источником для понимания сохранения лексических единиц на разных уровнях, генетического единства и исторической связи языков, эволюции письменности в Средние века, исторического развития тюркских языков, а также их фонетических и графических изменений. Например, отчетливо видны звуки, характерные для древних тюркских языков: в частности, постоянным сохранением звука [а] в первом слоге слова служит конкретный пример этого явления. Например:

«Кутадгу билиг»	азыркы кыргыз тили	уйгур тилинде	ўзбек тилинде
алтун	алтын	алтун	олтин
ата	ата	ата	ота
ана	апа	ана, апа	она
ач	ач	ач(оч)	оч(мак)
бар	бар	бар	бор

На приведенных примерах можно заметить ряд лингвистических сходств. В частности, видно, что киргизский и уйгурский языки в большей степени сохранили некоторые древние формы. Например, исходная форма таких слов, как *алтун* - *алтын* - *алтун*, *ата* - *ата* - *ата* - *ата*, *бар* - *бар* - *бар*, почти полностью сохранилась в киргизском и уйгурском языках. Это явление указывает на то, что упомянутые языки произошли от древнетюркских языков и что основной лексический слой стабилен.

В то же время очевидны и различия. Например, видно, что формы, такие как: *ата* - *ота*, *ана* - *она*, *бар* - *бор*, претерпели изменение гласных а → о в узбекском языке. Это связано с тем, что на формирование узбекского языка сильно повлияли другие языки, особенно иранские. Это влияние привело к изменению фонетической системы и переходу некоторых слов к новым формам. Однако изолированное развитие кыргызского языка по сравнению с узбекским позволило ему сохранить более древние формы.

В слове «Кутадгу билиг» звук [е] активно используется в начале и середине слов. Эти формы сохранились практически без изменений в современных кыргызском и узбекском языках. Особенность в использовании

звука [e] можно наблюдать в уйгурском языке, где звук [e] заменяется полуповерхностным гласным [ə]:

«Кутадгу билиг»	кыргыз тили	уйгур тилинде	өзбек тилинде
эр	эр	эр	эр
эллик	элүү	эллик	эллик
эрте	эрте	этə	эрта
эмди	эми	эмди	энди
эл	эл	эл (хəлк)	эл

Появление звука [e] в середине слова:

«Кутадгу билиг»	кыргыз тили	уйгур тилинде	өзбек тилинде
тең	тең	тəң	тенг
мен	мен	мəн	мен
бел	бел	бəл	бел
йер	жер	йəр	ер
кел	кел	кəл (мəк)	кел (мок)

Изменение звука [e] в конце слова наглядно демонстрирует разницу между языками.

«Кутадгу билиг»	кыргыз тили	уйгур тилинде	өзбек тилинде
киче	кече	кечə	кеча
нече	нече	нəччə	неча
неме	эmine	нимə	нима

В «Кутадгу билиг» и в современном кыргызском языке звук [e] в конце слова используется редко. В узбекском языке вместо звука [e] широко используется форма [a], а в уйгурском – звук [ə] в конце слова. Эти примеры позволяют глубоко понять исторические связи тюркских языков и их фонетическую эволюцию.

Тот факт, что звук [e] в большинстве случаев остается неизменным в современных кыргызских и узбекских языках, является результатом исторической фонетической стабильности. В частности, звук [e] в начале слова и в первом слоге не утратил своего фонемного статуса в этих языках, а сохранил свое артикуляционное качество. Это явление указывает на сохранение некоторых особенностей, характерных для древних тюркских языков, в вокальной системе кыргызского и узбекского языков. Между тем, изменение широкого гласного [e] на полуузкий [ə] в уйгурском языке считается одной из общих закономерностей фонологической системы этого языка, и это также в определенной степени влияет на гармонию гласных. В результате представление звука [e] в «Кутадгу билиг» в современных тюркских языках ясно демонстрирует, что каждый из них прошел свой

собственный путь развития, но в то же время имеет общую историческую основу.

Также примечательно, что звук [и] был универсальным фонемом, широко распространенным в древних тюркских языках: он сохранился главным образом в киргизе, узбекском и уйгурском языках. При этом, если в киргизе в некоторых случаях наблюдается изменение на [и] → [е], то в уйгурском языке четко прослеживается изменение звука [и] на [э] в результате фонетических изменений. Например:

«Кутадгу билиг»	кыргыз тили	уйгур тилинде	ўзбек тилинде
ич	ич	ич	ич
ил	ил	илгиригэ	илгари
икинчи	экинчи	иккинчи	иккинчи
ики	эки	икки	икки
тери	тери	терэ	тери

Данное исследование доказывает, что звук [и] является одним из основных элементов фонетической системы тюркских языков.

Замечено, что сохранение гласных [о] и [у] в «Кутадгу билиг» практически постоянно в кыргызском языке:

«Кутадгу билиг»	азыркы кыргыз тили	уйгур тилинде	ўзбек тилинде
он	он	он	ўн
точсынч	токсон	токкузинчи	тўккизинчи
окычы	окуучу	окугучи	ўкучи
болды	болду	болди	бўлди
колак	кулак	кулак	кулок
козы	козу	коза	кўзи
огул	уул	огул	ўгил

Примеры, такие как *он* – *он*, *колак* – *кулак*, *козы* – *козу*, *кой* – *кой* в приведенной таблице, показывают, во-первых, что в голосовой системе кыргызского языка сохранились губные (губоподобные) гласные, характерные для древних тюркских языков. В частности, изменения типа: о → у (*колак* → *кулак*, *козы* → *козу*) объясняются как результат внутреннего системного развития в соответствии с гармонией гласных.

Во-вторых, формы, наблюдаемые в уйгурском языке (*он*, *токкузинчи*, *окугучи*, *болиди*, *кулак*, *коза*, *огул*), претерпели некоторые фонетические изменения, сохранив при этом особенности, характерные для карлукских языков.

В-третьих, в формах узбекского языка (*ўн*, *тўккизинчи*, *ўкучи*, *бўлди*, *кулок*, *кўзи*, *кўй*, *ўгил*) наблюдается систематический сдвиг гласных в передний ряд, а иногда и на губный звук [ў]. Это явление связано с

процессами редукции и централизации в вокализме узбекского языка, а также с ослаблением закона сингармонизма. Кроме того, примеры, такие как *оғыл* → *уул* (кырг.), *оғул* (уйг.), *ўғил* (өзб.) показывают, что древняя форма изменилась по-разному в каждом языке: в киргизе появился долгий гласный (*уул*), в уйгурском сохранилась консервативная форма (*оғул*), а в узбекском произошло качественное изменение гласного (*ўғил*).

Подобное явление можно наблюдать и в других типах гласных, особенно при использовании переднего альвеолярного фонема [ə]. Например:

«Кутадгу билиг»	азыркы кыргыз тили	уйгур тилинде	өзбек тилинде
өт	өт	өт	ўт
көз	көз	көз	кўз
көтүр	көтөр	көтәр(мәк)	кўтар
көр	көр	көр (мәк)	кўр
бөри	бөрү	бөри	бўри

Эти примеры, особенно в кыргызском языке, в полной мере демонстрируют закон сингармонизма и стабильность губных гласных переднего ряда. В некоторых случаях (*бөри* → *бөрү*) звук [и] в последнем слоге изменился на [ү], и был достигнут полный сингармонический баланс.

В уйгурском языке звук [ə] также сохраняется в большинстве случаев (*өт*, *үз*, *кор*), но в некоторых формах наблюдаются фонетические изменения: *көтүр* → *көтәр* (мәк). Здесь переход звука последнего слога на [ə] в безударном слоге утратил свою полную артикуляционную характеристику.

В узбекском языке звук [ə] систематически вытеснил звук [ү]: *өт* → *ўт*, *көз* → *кўз*, *көтүр* → *кўтар*, *көр* → *кўр*, *бөри* → *бўри*. Как видно из этих примеров, губной звук [ə] переднего ряда сменился на высокий полу узкий звук [ү], что привело к качественному изменению гласных. Подобная ситуация также отчетливо видна в сравнительном материале, используемом для звука [y]:

«Кутадгу билиг»	азыркы кыргыз тили	уйгур тилинде	өзбек тилинде
байуды	байыды	бейиди	бойиди
унут	унут	унут	унит

На основе сравнительно-историко-фонетических изменений гласных звуков в произведении «Кутадгу билиг» и современных киргизском, уйгурском и узбекском языках можно сделать следующие научные наблюдения. Во-первых, формы *байуды* → *байыды* (кырг.), *бейиди* (уйг.), *бойиди* (өзб.) наглядно демонстрируют качественное изменение гласных. В киргизе звук [y] изменился на [ы], адаптируясь к гармонии гласных. В уйгурском языке изменение *а* → *е* (*бай* → *бей*) объясняется смещением в

передний ряд, тогда как в узбекском языке изменение а → о (*бай* → *бой*) является результатом дифференциации гласных. Во-вторых, в примере *унут* → *унут* (кырг., уйг.), *унит* (өзб.), в то время как киргизский и уйгурский языки сохраняют древнюю форму, в узбекском языке изменение у → и в последнем слоге связано с редукцией и смещением звука в передний ряд.

«Кутадгу билиг»	азыркы кыргыз тили	уйгур тилинде	өзбек тилинде
алтун	алтын	алтун	олтин
камуш	камыш	комуш	камиш

В примерах в таблице особого внимания заслуживают изменения форм слова алтун на илтун в кыргызском, уйгурском и олтинском языках. Звук [у] в форме алтун в «Кутадгу билиг» изменился на [ы] в кыргызском (алтун), адаптируясь к внутреннему сингармоническому закону языка. В уйгурском языке эта форма сохранилась практически без изменений (алтун). В узбекском же языке произошли изменения а → о (*алтун* → *олтин*) и у → и. Это объясняется качественной дифференциацией гласных в узбекском языке и ослаблением закона сингармонизма.

Во-вторых, в примере *камуш* → *камыш* (кырг.), *комуш* (уйг.), *камыш* (узб.) также наблюдается развитие гласных в разных направлениях. В кыргызском языке произошло изменение у → ы в последнем слоге, и слово изменилось на форму камыш. Это естественное изменение в соответствии с гармонией гласных в кыргызском языке. В уйгурском языке изменение а → о в первом слоге (комуш) указывает на качественный сдвиг гласных, тогда как в уйгурском языке неизменный [у] в последнем слоге сохраняется. В узбекском языке наблюдается изменение у → и (камыш), что подтверждает тенденцию языка к предпочтению передних гласных.

Тот факт, что формы в произведении «Кутадгу билиг» отражают историческую основу современных тюркских языков, также ясно виден в использовании звука [ү]. Например:

«Кутадгу билиг»	азыркы кыргыз тили	уйгур тилинде	өзбек тилинде
күч	күч	күч	күч
күмүш	күмүш	күмүш	күмүш
бөрү	бөрү	бөрү	бөрү
йүрек	жүрөк	йүрек	йүрек

Примеры в таблице ниже демонстрируют фонетическую стабильность некоторых лексических единиц между языком «Кутадгу билиг» и современными киргизским, уйгурским и узбекским языками. Например, во-первых, слова типа *күч*, *күмүш*, *бөрү*, *йүрек* сохранились практически без изменений во всех языках. Это явление доказывает, что эти лексемы сформировались очень рано в древних тюркских языках и вошли в основной

лексический слой. Такие слова характеризуются как «базовая лексика» и считаются наиболее стабильным слоем в развитии языков.

Эти примеры позволяют сделать научный вывод о том, что, несмотря на некоторые фонетические различия между киргизским, уйгурским и узбекским языками, на уровне базовой лексики сохранилось очень сильное генетическое единство.

Этот факт также можно увидеть в использовании звука [ы]:

«Кутадгу билиг»	азыркы кыргыз тили	уйгур тилинде	ўзбек тилинде
КЫЗЫЛ	КЫЗЫЛ	КИЗИЛ	КИЗИЛ
КЫШ	КЫШ	КИШ	КИШ
КЫЛ	КЫЛ	КИЛ	КИЛ
ЙЫЛ	ЖЫЛ	ЖИЛ	ЙИЛ
ЙАКШЫ	ЖАКШЫ	ЯХШИ	ЯХШИ
ЙАҢЫ	ЖАҢЫ	ЙЕҢИ	ЯҢГИ
АЛТЫ	АЛТЫ	АЛТӘ	ОЛТЫ

В приведенной таблице, сравнивающей примеры *кызыл* → *кызыл* (кырг.), *кизил* (уйг., ўзб.) в произведении «Кутадгу билиг», киргизский язык сохранил древнюю форму, следовал ей в обратном порядке и последовательно использовал гласный [ы]. Однако в уйгурском и узбекском языках наблюдалось чередование [ы → и]

Во-вторых, та же закономерность наблюдается в формах *кыш* → *кыш* (кырг.), *киш* (уйг., ўзб.): киргизский язык сохранил гласный [ы], в то время как уйгурский и узбекский языки заменили его на [и].

В-третьих, в примерах *кыл* → *кыл*, *жыл*, *жакшы*, *жаңы* (кырг.), *кил*, *жил*, *йил*, *яхши* (уйг., ўзб.) также повторяется переход [ы → и], отражающий различия между карлукским и кипчакским языками. Здесь киргизский язык также сохраняет свой консервативный характер.

В-четвертых, существует также существенное различие в примере *алты* → *алты* (кырг.), *алтә* (уйг.), *олты* (ўзб.). В киргизском языке форма почти полностью сохранилась. В уйгурском языке конечный гласный изменяется на форму [ә], и наблюдается процесс редукции. В узбекском языке происходит изменение а → о (*alty* → *olty*), что демонстрирует широко распространенную модель изменений в голосовой системе этого языка. В заключение, анализ слов в произведении «Кутадгу билиг» на современных киргизском, уйгурском и узбекском языках подтверждает генетическую целостность тюркских языков. Однако различия между ними объясняются фонетическими изменениями, внешними языковыми влияниями, диалектным развитием и семантическими изменениями. Эти явления являются естественным результатом исторической эволюции тюркских языков.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Асаналиев У., Аширалиев К. Лингвистические особенности памятника «Кутадгу Билиг». – Фрунзе, 1965, 110 с.
2. Батманов И.А. Язык енисейских памятников древнетюркской письменности. – Фрунзе, 1958.
3. Баскаков Н.А. Тюркский язык. Академия наук СССР, Институт лингвистики; [оп. ред. Г.Д. Санджив]... – М.: Изд-во восточная литература, 1960.
4. Жусуп Баласагын. Знания Кута. (Первое издание киргизского перевода Т. Козубекова) — Фрунзе, 1988, 528 с.
5. Жусуп Баласагын. Счастливого образования. (Академическое издание С. Сыдыкова на кыргызском языке) тома 1, 2, 3. Бишкек, 2013 г., 501 стр., 373 стр., 512 стр.
6. Кенесбаев Г. Культура казахских народов и племен в VI-VIII веках, История Казахской ССР, вып. Я, 1975, с. 112.
7. Тенишев, "Кутадгу билиг", "Алтун ярук" //Советская тюркология//, Баку, № 4, 1970, стр. 24-30.

SIYASET FELSEFESİNDE İKTİDARIN KAYNAĞI PROBLEMİNİN KUTADGU BİLİĞ AÇISINDAN TAHLİLİ

ANALYSIS OF THE PROBLEM OF THE SOURCE OF POWER IN POLITICAL PHILOSOPHY FROM THE APPROACH TO KNOWLEDGE

Karabük Üniversitesi Prof. Dr.
Mehmet Münir Dedeoğlu,

Prof. Dr. **Mehmet Munir Dedeoglu**
Karabük University

Özet. Bu çalışma, siyaset felsefesinin temel problemlerinden biri olan siyasi gücün kaynağı ve meşruiyeti meselesini, Kutadgu Bilig bağlamında, ontolojik, normatif ve antropolojik temellerini inceleyerek ele almaktadır. Çalışmanın temel argümanı, siyasi gücün kaynağının yalnızca Tanrıya, ilahi irade veya toplumsal sözleşmeyle açıklanamayacağı; aksine, adalet ilkesinin hem siyasi düzenin kurucu temeli hem de sınırlayıcı norm kaynağı olduğudur. Bu çerçevede, adalet yalnızca ahlaki bir değer kaynağı değil, aynı zamanda varoluşun tamamına nüfuz eden ontolojik bir ilke olarak kabul edilir: Kutadgu Bilig'in 3463. Beytinde adaletle dayanan kanun bu göğün direğidir; eğer kanun bozulursa gök yerinde duramaz denilmektedir.

Hukuk ve devlet düzeni, adalet ilkesinin toplumsal düzeydeki tezahürü olarak yorumlanır. Çalışmamız ayrıca, devletin gerekliliği ve hukukun ortaya çıkışı ile ilişkili olarak insan doğasının disharmonik yapısını Kutadgu Bilig açısından analiz eder; ve birey-toplum-devlet ilişkisini doğal hukuk geleneği ve klasik siyasi teorilerle karşılaştırmalı olarak inceler. İktidarın kaynağı problemi; Yusuf Has Hacib, Aristoteles, Thomas Hobbes ve Jean-Jacques Rousseau gibi düşünürlerin görüşleri açısından ele alınarak incelenir ve yapılan mukayeseler yoluyla, Kutadgu Bilig'in siyasi iktidarı, adalet, akıl ve "kut" (ilahi emir) kavramlarıyla sınırlı meşru bir düzen olarak temellendirdiği gösterilmektedir.

Sonuç olarak, çalışma, siyasi gücün ve iktidarın sürdürülebilirliğini ve meşruiyetini, güç kullanma kapasitesinden ziyade adalet ilkesine dayanması gerektiğini ileri sürerek, devletin bu ontolojik adalet düzeninin tarihsel ve kurumsal bir tezahürü olduğunu savunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Siyaset felsefesi, siyasi iktidar, meşruiyet, adalet, doğal hukuk, Kutadgu Bilig, insan doğası, devlet, egemenlik, kut

Abstract. *This study addresses the issue of the source and legitimacy of political power, one of the fundamental problems of political philosophy, within the context of Kutadgu Bilig, examining its ontological, normative, and anthropological foundations. The main argument of the study is that the source of political power cannot be explained solely by divine will or social contract; rather, the principle of justice is both the constitutive foundation of political order and the source of limiting norms. In this framework, justice is considered not only a source of moral value but also an ontological principle that permeates the entirety of existence; law and state order are interpreted as the manifestation of this principle at the social level. Our study also analyzes the disharmonious structure of human nature in relation to the necessity of the state and the emergence of law from the perspective of Kutadgu Bilig; and examines the individual-society-state relationship comparatively with the natural law tradition and classical political theories. The problem of the source of power; Yusuf Has Hacib is examined through comparisons with the views of thinkers such as Aristotle, Thomas Hobbes, and Jean-Jacques Rousseau, demonstrating that Kutadgu Bilig grounds political power as a legitimate order limited by the concepts of justice, reason, and “kut” (divine command).*

In conclusion, the study argues that the sustainability and legitimacy of political power and authority should be based on the principle of justice rather than the capacity to use force, and that the state is a historical and institutional manifestation of this ontological order of justice.

Keywords: *Political philosophy, political power, legitimacy, justice, natural law, Kutadgu Bilig, human nature, state, sovereignty, kut*

GİRİŞ

Genel manada felsefe, kültür ve medeniyet zemininde hakikatin, insanoğluna doğrudan verili olmadığını, aksine onun insan aklı tarafından inşa edilmesi gerektiğini kendisinde örtük olarak barındırır.¹³ Felsefenin bu özelliği kendisini, tüm alt disiplinlerinde de bir şekilde göstermek zorundadır. Bu itibarla diyebiliriz ki devlet ve siyaset felsefesine ait problemler günümüzde bile, nihai cevaplarını henüz bulamamıştır. Bu sebeple biz, Türk tefekkürünün ve Türk siyaset felsefesinin mühim eserlerinden birini meydana getiren Yusuf Has Hacib’in Kutadgu Bilig kitabını bu bağlamda ele alarak siyaset felsefesinin temel bazı problemlerini belli kriteriumlardan hareketle inceleyeceğiz.¹⁴ Çünkü bu kitapta müellif, insan hayatının mana, mahiyet ve değerini analiz ederek bu tahliller üzerinden, insanın toplum ve devlet yapısı içindeki statü ve değerini gösteren bir hayat felsefesi sistemi kurmaktadır.¹⁵ Bu bakımdan filozof Hilmi Ziya Ülken bu eseri, emsallerinden mesela Nizamülmülk’ün Siyasetnamesinden daha fâik, bir siyasî felsefe kitabı olarak tavsif etmektedir.¹⁶ Türk Kültür Tarihi uzmanlarına göre bu eser Türk Dilindeki ilk Müslüman eseri olarak referans eserlerdendir.¹⁷

Doğa olayları arasında nasıl ki *karşılıklı bir ilişki ve düzen* varsa sosyal olaylar ve düşünceler arasında da bir *düzen* vardır. Doğa olayları arasındaki ilişkileri düzenleyen ve yöneten bu yasalar, doğanın kendisi gibi gerçek (şen’i) olduğu gibi, düşünceler arasındaki *ilişki ve düzen* kadar onu *yöneten yasalar* da

¹³ A. Zeki Velidi Togan, Tarihte Usul, Enderun Kitabevi, İstanbul, 1985, s. XII

¹⁴ Hilmi Ziya Ülken, Türk Tefekkürü Tarihi, Cogito, YKY, İstanbul, 1982, s.166

¹⁵ Halil İnalıcık, “Kutadgu Bilig’de Türk ve İran Siyaset Nazariye ve Gelenekleri”, Reşid Rahmeti Arat İçin, Türk Kültürü Araştırmaları Enstitüsü Yayınları, Ankara, 1966, s. 259

¹⁶ Ülken, Türk Tefekkürü Tarihi, s. 167

¹⁷ W. Barthold, İslam Medeniyet Tarihi, Çev.:M.Fuad Köprülü, DİB Yay., Ankara, 1984, s.65

düşüncelerin kendileri gibi reel şeylerdir. Bu yüzden doğadaki *olgular arasındaki ilişkiler* gibi düşünceler arasındaki ilişkiler de geliş güzel değildir. Bu ilişkilerin dayandığı temel prensipler vardır ve gerçektirler. Biz farkında olsak da olmasak da bu ilkeler, düşüncelerimiz arasındaki ilişkiyi yönetirler. Bu temel prensipler sayesinde herhangi bir düşünce sistemindeki tutarsızlıklar ve yanlışlıklar da hemen tespit edilebilmektedir.

Son tahlilde devlet, temel insan haklarının teminatı olan hukukun hem uygulayıcısı hem de güvencesidir. Bu durumda bir devletin mevcudiyetinin gerekçesi bir otoriteye duyulan ihtiyaç kadar bir hukuk sisteminin toplumda egemen olmasına duyulan ihtiyaçtır. Hukuk, bireylerin bir arada yaşamasını tehlikeye atan bireysel tercih ve hürriyetlerine bir düzenleme getirir. Bu husus Kutadgu Bilig’de “memlekette kanunu, devletle uygulamak” şeklinde tanımını bulmuştur.¹⁸

Hobbes, toplumsal düzenin ancak güçlü bir egemen iradenin koyduğu hukukla sağlanabileceğini savunarak hukuku, devletin ürünü olarak görürken; Locke, hukukun (doğal hakların) devletten önce geldiğini ve devletin bu hakları korumakla sınırlı bir araç olduğunu ileri sürmektedir. Bununla birlikte her iki perspektifin buluştuğu nokta insan eylem ve davranışlarına hukuk sistemiyle (davranışta keyfiliğe son veren) bir sınırlama getirildiği gerçeğidir. Bu yüzden adaletin merkezinde yer alan hak ve hukuk terimleri, yapısal olarak bir sınır çizmeyi gerektirmektedir. Birine “hakkını vermek”, o kişinin yetki ve pay alanını belirlemek, yani onun eylem ve davranışlarına bir sınır çizmek demektir. Adalet; bireylerin eylemlerine, arzularına ve güç kullanımına bu sınırlamanın meşruiyet gerekçesi ve nedenleri değişse de belli sınırlar getirerek herkesin ortak ve güvenli bir alanda var olmasını sağlamaktır. Bu itibarla adalet; bir ölçü, kıtas ve norma göre insan eylemlerine sınır getirmek yani ölçülü olmasını temin etmek olduğundan kaos, anarşi ve anomi adaletin yokluğuyla ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle Kutadgu Bilig’de adalet; emîr, devlet ise vezir olarak sembolize edilmiştir.¹⁹

Yusuf Has Hacib ise adalet (köni-törü) ilkesini devletin de üzerinde konumlandırarak, devleti hukukun kurucusu değil, bu üstün normu gerçekleştirmekle yükümlü bir düzen kurumu olarak temellendirir. Ancak burada şu temel sorun ortaya çıkmaktadır: Yasaların belirlediği özgürlük ile ahlaki özgürlük ve insanın otonom doğası arasındaki ilişki, adil bir şekilde nasıl kurulmalıdır? Bu özgürlük alanlarının karşılıklı ilişkileri neye göre belirlenmelidir? Kısacası, bir kurum olarak devletin nasıl olması gerektiği ve sorumluluk sınırlarının nereye kadar erişeceği açıklığa kavuşturulmalıdır?

Bilindiği üzere insanların doğal bir topluluk halinde yaşamaları ve başka insanlarla zorunlu ilişkiler içinde olması insanın tek başına bir yetersiz oluşundan

¹⁸ Yusuf Has Hâcib, Kutadgu Bilig, Çev.: Reşid Rahmeti Arat, AKDITYK Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1985, b.5903, s.979

¹⁹ Barthold, s. 65

kaynaklanmaktadır.²⁰ Fertlerin yetersizliğini gidermek için oluşturulan cemiyette insanların bir arada yaşama zarureti ahlak dediğimiz bir kurumun varlığını da zorunlu kılmıştır. Ahlaki kuralların ve vicdani hislerin toplumsal hayatı düzenleyip tedbir etmekte yetersiz kaldığı noktada da devlet dediğimiz organizasyon vücuda getirilmiştir. Böylece doğal ahlaki toplum tipinden, hukuki siyasi toplum tipine geçiş mümkün olmuştur. Demek oluyor ki bu aşamada devlet dediğimiz kurum ortaya çıkmıştır. Böylelikle bir araya gelerek organize olmuş topluluğun (toplum) üyeleri belli bir müktedir gücün yani devletin idaresi altında hukuki normlar (olması gereken değer) çerçevesinde karşılıklı ilişkiler kurabilmişlerdir. Çünkü devlet yönetimi demek belli sınırlar içerisinde yer alan vatandaşların (belli ilkelere bağlı ve bazı gayelere müteveccih olarak karar alma ve icraya koyma gücü olan) bir iktidar mekanizması tarafından idare edilmesinden başka bir şey değildir.²¹ Bu ise bizi iktidarın kaynağı nedir? sorusuna cevap aramaya sevk etmektedir.

Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig’de iktidarın kaynağında Tanrıyı görür. Bu konuda “ey devletli hükümdar, Tanrı sana kut verdi”²² demektedir. Diğer bir ifadeyle yönetici, topluma ilişkin karar alma ve bunları yürürlüğe koyma hak ve ödevinin temelinde Tanrı ve onun adil olma sıfatı bulunur. Bu bakımdan yönetici hem müktedir hem de adil olmak zorundadır. Hükümdara iktidar gücü, güç kullanma meşruiyeti ve kut tanrı tarafından verilmiştir. Çünkü “iyi ve kötüyü birbirinden ayıramayan kişi, nasıl memleketin başına geçer ve onu idare eder.”²³

İktidarın kaynağı ve meşruiyeti problemi, siyaset ve devlet felsefesinin ortak bir problemidir. Buna mukabil siyaset felsefesi; birey-toplum ilişkileri bağlamında adalet nedir? Özgürlük nedir? Eşitliğin kapsamı ne olmalıdır? Bir iktidar nasıl meşruiyet kazanır? Demokrasi mi veyahut daha başka rejimler mi insan doğasına daha uygundur? türünden soruların cevabını araştırmaktadır. Aristoteles’e göre en genel manada iktidar mutluluk sağlar.²⁴ Ancak burada asıl hedef, bir tür “ideal iyi toplum” teorisi kurgulayabilmektir. Sonuçta siyaset felsefesi, siyasi hayatın bütünü ele almaktadır.

Genel manada devlet felsefesinin araştırma objesi devlettir. Bu nedenle devlet felsefesi; devlet gerekli midir, nasıl doğmuştur? Devlet, birey için bir araç mı yoksa amaç mıdır? sorularına cevap aramaktadır. Devlet, toplumu yöneten organizasyonun adıdır. Devletin yönetim gücüne ise iktidar diyebiliriz. İktidar, toplumun yarar ve çıkarı adına kurulmuş devletin karar alma ve onları yürürlüğe koyma gücü olarak tanımlanabilir. İktidar müşahhas bir devlet üzerinden kurumsallaşarak yüzünden iktidar nedir ve iktidarın sınırları ne olmalıdır? sorularının cevabını devlet felsefesi araştırmaktadır. Ancak son tahlilde iktidarın

²⁰ İlker Kömbe, Antik Yunan ve İslâm Siyaset Felsefesinde İnsanın Toplumsallığının Kaynağı, Nedeni, Doğallığı ve Zorunluluğu, İ.Ü. Press, Felsefe Arkivi, 2025, s.28

²¹ Süleyman Hayri Bolay, Felsefeye Giriş, Akçağ Yayınları, Ankara, 2010, s.258

²² Yusuf Has Hâcib, Kutadgu Bilig, Çev.: Reşid Rahmeti Arat, AKDITYK Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1985, b.109, s.109

²³ Arat, b.5884, s.977

²⁴ Aristoteles, Nikomakhos’a Etik, Çev.: Saffet Babür, Ayraç Yayınevi, Ankara, 1997, s.124

kaynağı problemi, temelde siyasi meşruiyetin sorgulanmasına ilişkin olduğu için siyaset felsefesinin de merkezinde yer alır.

Siyaset felsefesinin diğer temel problemlerinden birisi de siyasi iktidarın kaynağının ne olduğu ve bu iktidarın hangi ilkelere dayanarak meşruiyet kazandığı sorusudur. Çünkü devlet otoritesinin meşruiyetinin Tanrı, toplum, akıl, soy-köken, ihtiyaçlar gibi kavramlarla gerekçelendirilmesi, günümüzde bir siyasî iktidarın meşru sayılmasına yetmediği açıktır. Günümüz kültürel normları çerçevesinde meşruiyet kaynağı ve yönetim biçimi ne olursa olsun, son noktada her devlet, kendi meşruiyeti için yönettiklerini bir şekilde razı ve ikna etmek gereği hissetmektedir.

Devletin yalnızca fiilî bir güç olarak mı, yoksa belirli normatif temeller üzerinde yükselen bir organizasyon olarak mı yapılandırılması icap ettiği ise bu problemin tam merkezindedir. Bu bağlamda siyasi iktidarın kaynağı, kimi düşünce geleneklerinde ilahî iradeye, kimilerinde ise insanın rasyonel ve toplumsal doğasına dayandırılmıştır. Ancak her iki yaklaşımda da ortak olan husus, siyasi düzenin sürdürülebilirliği için bir meşruiyet ilkesine ihtiyaç duyulmasıdır: Bu noktada adalet, siyasi meşruiyetin en güçlü ve en süreklilik arz eden temeli olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu noktada ilerde göstereceğimiz gibi Kutadgu Bilig de adaleti, siyasi meşruiyetin kriteriumu (ölçüt/kıstas) kabul etmektedir diyebiliriz. Çünkü Aristoteles'in de belirttiği gibi adalet, kendi amacını kendinde taşıyan bir erdemdir.²⁵

İnsanların toplumsallaşarak bir arada yaşama zorunluluğu, onların birbirleriyle belirli sorumluluklar çerçevesinde ilişki kurmalarını doğurmaktadır. Bu durum ise devlet, toplum ve siyaset felsefesinde adalet ve ahlâk sorunlarının kaçınılmaz biçimde araştırılmasını gerekli kılmaktadır.²⁶ Adalet, iki aşırı tutum ve davranış arasındaki ölçülü (itidal) denge halini ifade ederken adaletli davranış veya adil olmak ise mutedil halde bulunma, ölçülü ve ılımlı olma, dengeli, denk, aşırılıktan uzak olma, düzgünlük ve doğruluk” şeklinde açıklanmaktadır.²⁷ Diğer taraftan doğruluk epistemolojide, bir bilginin objesine mutabık olması iken etik alanda doğruluk, bir davranışın, *eylem ilkesine* uygun olması anlamına gelmektedir. Buna muvazi (paralel) olarak hukukta doğruluk ya da adaleti; bir hükmün, hukuk ilkesine uygunluğu anlamına geldiğini ifade edebiliriz. Çünkü Kutadgu Bilig’de bilgi kurucu bir güçtür. Doğru ve geçerli bilgi, bireyin hayatında iyilik ve mutluluğa dönüşürken sosyal hayatta refahı ve kamusal alanda ise adalet olarak kendini göstermektedir.²⁸

Bu yaklaşımın ilk temellerini Aristoteles’te görürüz: Ona göre adalet, toplumsal iyunin diğer bir ifadesidir. Çünkü adalet, adil bir adamın adilliğinin sonucu başka insanlarda “iyilik” meydana gelmesidir.²⁹ Adâlet, birçok erdemi içine alan, kapsayıcı temel bir erdem ve evrensel bir ilkedir. Evrensel bir üst-ilke niteliği

²⁵ A.g.e., s.90-91

²⁶ Vefa Taşdelen, Kutadgu Bilig’in Felsefi Bağlamı, Millî Folklor, Sayı:124, Aralık 2019, s.7-8

²⁷ Mustafa Çağrı, TDV Ansiklopedisi: Adalet Maddesi, C:1, s.341-342

²⁸ Taşdelen, s.8-9

²⁹ Ahmet Arslan, İlkçağ Felsefesi Tarihi Sofistlerden Platon’a, İstanbul, İst., Bilgi Üni. Yay., 2006, 264-265

taşıyan adalet, Aristotelesçi perspektifte tüm diğer faziletleri kapsayan, hem bireysel hem de toplumsal düzeyde normatif düzene uyumla somutlaşan en yetkin ve bütüncül erdemdir (Arete).³⁰ Bir kişinin Dikaio syne sahibi olması, yani adil olması onun en yüksek Arete'ye ulaştığının en somut hüccetidir. Aristoteles'in bahsettiği o "en mütেকâmil fazilet" vurgusu, işte bu iki kavramın kesişim noktasında vücuda gelir. Çünkü fazilet, insanın özel tercih ve iradesiyle kendi doğal durumunun üzerine çıkarak, ahlaki ve zihinsel bir seçkinliğe evrilerek fazlalaşması, yetkinleşmesidir. Bu nedenle fazilet, irade gücüyle insanın kendini zihin ve davranışlarıyla özgürce zenginleştirmesidir.

Kutadgu Bilig'de adalet kavramını ifade eden mühim bir terim de "köni"dir. Eserde "könilik" kelimesi adalet ve doğruluk karşılığı olarak kullanıldığı açık olup şöyle geçmektedir: Bunlardan biri adalet olup doğruluk üzerinedir; ikincisi devlet olup mutluluk ve ikbal/geleceğin esenliği demektir/ birisi, "...adl ol könilik öze ikinci bu devlet kut ikbâl tüze".³¹ Dolayısıyla Kutadgu Bilig'de iktidarı temsil eden hükümdar yani devletin başı ile köni ve törinin ayrılmazlığı özellikle belirtilmektedir. Anadolu'da gelenek, görenek, örf ve adetler manasında kullanılan töre terimi ile töri aynı sözcük olup yasa, gelenek, görenek anlamına gelmektedir. Köni-töri terimi ise daha hususi manada adalet ve onun ayakta tuttuğu adil toplumsal düzen anlamlarına gelmektedir.³²

Doğruluk kavramının etik ve epistemolojide nasıl kullanıldığını yukarıda tавzih ettiğimiz şekliyle hukukta da yasal ilkeye uygunluk anlamındaki adalet ile doğruluk arasında müteradif olduğu açıktır. Bu yüzden bu terimin diğer manası, adalet olduğu için ve yerine göre Kutadgu Bilig metnindeki "köni" kelimesinin adalet şeklinde anlaşılması mefhum olarak daha doğru olacaktır.³³ Gerçekten de adalet kavramı doğru olmak, doğru davranmak, adaletle hükmetmek ve eşitlemek manasına gelmektedir. Kısacası adaletin farklı disiplinlerdeki anlamlarıyla birlikte siyasi meşruiyetin de en temel ve evrensel dayanağı olduğu açıktır. Ayrıca adalet, ölçülülük ve doğruluk ilkesi olarak hem bireysel hem toplumsal düzende iyiyi ve dengeyi sağlayan temel bir kavram olarak karşımıza çıkar. Meşruiyet (legitimitas) yalnızca kabul edilebilir ölçütleri ve mer'i yasalara biçimsel uygunluğu değil, aynı zamanda bir siyasi sistemin mevcut kurumlarının toplum ve insan için, insan doğasına (fıtratına) en uygun kurumlar olduğu inancını toplumda uyandırma ve buna kâni olmayı bireylerin zihin dünyasında sürdürme kapasitesini ifade etmektedir.³⁴

Siyasi otoritenin meşruiyetini yalnızca icbar etme/zor kullanma özelliğiyle açıklamak asla doğru olmadığı gibi, bu otoritenin meşruiyeti, kabul edilmesi ve süreklilik kazanması, büyük ölçüde onun adalet prensibiyle kurduğu ilişkiye

³⁰ Arslan Topakkaya, (2009), "Aristoteles'te Adâlet Kavramı", Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, V. 2/6, Winter, s.628

³¹ Yûsuf Hâs Hâcib, Kutadgu Bilig (bt), Haz.:Mustafa S. Kaçalın, T. C. Kültür ve Turizm Bak. Kütüphaneler ve Yayınlar Genel Md., Ankara, Bakanlık Yayınları:420, s.6-7

³² Zafer Önler, Kutadgu Bilig'de İktidar Kavramı ve Siyaset Anlayışı, Yeni Türkiye Yay., Ank., 2002, C.5, s.1-2

³³ İnalçık, s.265-266

³⁴ Fatih Ertugay, Kutadgu Bilig'de Siyasal İktidarın Meşruluğu ve Devletin Tazimi, İ.Ü.Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi,2014, s. 81

bağlıdır. Aristoteles'e göre her devlet biçimi iyi bir amaçla vücuda getirilen topluluk içindir. Devleti oluşturan yöneten ile yönetilenlerin bir araya gelmelerinin de nedeni ortak güvenliğin muhafaza edebilmektir.³⁵ Böylece insanlar devlet sayesinde medenileşebilirler. Dolayısıyla son aşamada devlet; insanların sadece yaşama, fizyolojik ihtiyaçlarını karşılama, güvende olma, değerli görülme, bir topluma mensubiyet duygusu için değil, aynı zamanda kişilerin kendilerini kişisel açıdan gerçekleştirme ihtiyaçlarını karşılamak için yani yüksek düzeydeki ahlaki ve entelektüel ihtiyaçlarını karşılamak ve onları teminat almak için de vardır.³⁶ Buna mukabil insan fıtratına uygun bir devlet için ait olduğu toplumda sağlam ve yüksek bir siyasi terbiye ve bir halk meclisinin bulunması zorunludur eğer halk meclisi bu siyasi terbiyeden mahrum olursa ve kendi keyfine göre hareket ederse böyle bir devlet tipi de toplumu yozlaştıracaktır.³⁷ Bir devletin bekası için sadece yönetimin nitelikli ve becerikli olması yetmez, halkın da daima belli bir düzeyin üzerinde üstün vasıflarla mücehhez olması yani halkında belli bir oranda donanımlı olması gerekir: Halk da kendine düşen vazifesini yaparsa beyler büyür ve yükselir.³⁸

Kutadgu Bilig'e göre her devletin temel dayanağı iktidar gücünü sınırlayan adalet ilkesi ve hukukun herkese eşit olarak uygulaması esas olmalıdır. Bunu Yusuf Has Hacib kitabında şöyle ifade etmektedir: Devletin başı yani iktidarı elinde bulunduran bey veya yasaları icra mevkiindeki yönetici kanunları yürütme sürecinde eşitlik ilkesinden ayrılamaz, kanun karşısında tüm uyruk onun birdir. Bu yüzden hüküm verirken buna muhatap olan herkes onun ayrımcılık yapmadığına vicdanında tanıklık eder.³⁹ Oysa eski Pers yöneticileri ve diğer bazı barbar kavimlerin kralları, kendilerini halkına karşı adil olma mecburiyetinde görmezlerdi. Keyfi bir yönetim sergileyen barbarlar adalet ile hükmetmeyi halkına karşı bir lütuf ve nimet olarak görürlerdi. Bu bakımdan Yusuf Has Hacib bu konuda onlardan tamamen ayrılmaktadır. Oysa adalet ve hakkaniyet eski Grek filozoflarınca da tanımlanmış bir ilkeydi. Nitekim Aristoteles'e göre de adalet, devletin direği olup siyasi organizasyonu hayatta tutacak ilkedir.⁴⁰

Teşekkül ettirilen devletin temeli adalet olduğu gibi devamlılığı da adalet ilkesinin mevcudiyetine bağlıdır. Çünkü halk sadece adalet ilkesini hayata egemen kılan devlete son noktaya kadar sadakat gösterir. Böyle bir devletin devamlılığını, halk kendi varlığı için önemli sayar. Bu yüzden Kutadgu Bilig'de Yusuf Has Hacib (1017-1077) devlet teşkilatında egemenlik erkinin; adaletten, kanun ve nizamdan (töri veya törü) ayrılmaması gerektiği özellikle vurgulayarak iktidarın kaynağında törü ve kut'un bulunduğu görüşündedir. Netice itibarıyla bu eser Türk Düşüncesinin (Tefekkürü) ve Siyaset Felsefesinin en önemli eseridir.⁴¹

³⁵ Aristoteles, Politika, Çev.: Mete Tunçay, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1983, s. 7-8

³⁶ Ernst von Aster, Felsefe Tarihi Dersleri 1: İlkçağ ve Ortaçağ Felsefesi, Çev.: Macit Gökberk, İstanbul, Ahmed İhsan Matbaası 1943, s.174

³⁷ A.g.e.s., s.175

³⁸ Arat, Kutadgu Bilig, b.6110, s.1011

³⁹ A.g.e., s.,b.818, s.223

⁴⁰ Aristoteles, Politika, s.141

⁴¹ Hilmi Ziya, Türk Tefekkür Tarihi, Matbaa-i Ebuzziya, İstanbul, 1933, C.2, s.17

Kutadgu Bilig'in metin zemininde; "kut" terimini, "bireysel kut", yani kişisel karizma ve yetkinlik "sosyal kut" veya diğer deyişle toplumsal refah ve dayanışma ve "kamusal kut" yani siyasi meşruiyet ve siyasi nizam gibi farklı kavramsal açılımlarından, modlarından söz edebiliriz: Eserin bütüncül örgüsünden (yani anlam mimarisinden) çıkan anlayışa göre "kut"un farklı boyut ve tezahürlerine karşılık gelen ve en üst aşamada birbirini bütünleyen değerler söz konusudur. Bunlardan bireysel kut, saadet ve sürur ile sosyal kut, refahla; kamusal kut (publicus) ise adaletle tavsif edilir. Kanun, hükümdarlıktan üstündür. Çünkü hükümdarın şahsı da kanuna tâbidir. Beylik, ulu olmak çok yüce ve iyidir, fakat daha iyi olan ise töredir. Ancak bundan da ehemmiyetli olan törenin/törünün, eşit (tüz) tatbik (adalet) edilmesidir. Buradan hareketle diyebiliriz ki Kutadgu Bilig, adaleti yasaların ruhunu belirleyici temel ilkesi kabul etmektedir. Çünkü bir metaforla açıklamak gerekirse "kanun ve adalet akan temiz suya benzer, bu arı ve duru suyun aktığı yerden nasıl binlerce çeşit nimet yetişirse, kanun ve adaletin olduğu yerde de binlerce iyilik ve güzellik yeşerir ve toplumsal hayattan zulüm kalkar."⁴²

İslâmiyet sonrası Türk kültür dünyasının kültür ve tefekkür âleminde tanınmış en önemli Türkçe eserlerinden birisi de Yusuf Has Hacib'in bir tür siyaset teorisi ve modeli içeren Kutadgu Bilig adlı eseridir.⁴³ Bu eser, Türk kültürüne ecnebilerce atfedilen adalet ve hukuk konularındaki eksiklik iddialarını da açıkça çürüten en değerli kaynaklarımızdan birisi olarak elimizdedir.⁴⁴

A. Siyasi Ontolojinin Temeli: Evrensel Bir Yasa Olarak Adalet Kutadgu Bilig'de Adalet: Siyasi Düzenin Ontolojik Temeli

Kutadgu Bilig'de adalet, yalnızca bir ahlâk ideali değil, aynı zamanda siyasi düzenin ontolojik ve kurucu ilkesi olarak değerlendirilmelidir. Adaletle dayanan kanun, gökleri helak olmaktan koruyan umdedir ve bu kanun bozulursa artık gökler varlığını koruyamaz.⁴⁵ Bu konuda Yusuf Has Hacib'e göre siyasi otoritenin görevi "zulme engel olmak ve kaynağını akıl aracılığıyla Tanrıdan alan adalet ilkesini, toplumsal varlık sferine ikame ederek iyiliği toplumsal sahada hayata geçirmektir."⁴⁶ Adalet ilkesi zeminine bina edilmeyen devletin mevcudiyetini sürdürmesi imkansızdır. Çünkü devletin var olma gerekçesi bu evrensel ilkedir. Bu işlevini yerini getirmek istemeyen iktidar, meşruiyetini ve ahlakiliğini yitirmektedir. Bu yüzden Yusuf Has Hacib "Doğru ile eğriyi ayırt edemeyen kişi, nasıl bey ve halk üzerinde hakim olur? diye iktidarı sorgulamaktadır."⁴⁷ İktidarın Ancak içeriğini Ögdülmüş ile sembolize edilen rasyonalitenin belirlediği bu adalet ilkesi, kamusal alanda hayata geçirilmezse bu durumda kanunların sınırlarının bittiği yerde ilahî adaletin yaptırımıyla karşılaşmak kaçınılmaz olup bu ise yıkım

⁴² A.g.e., s.20

⁴³ Fuad Köprülü, Türk Edebiyatı'nda İlk Mutasavvıflar, Ankara, DİB Yay., ATTK, 1976, s.21

⁴⁴ İbrahim Kafesoğlu, Kutadgu Bilig ve Kültür Tarihimizdeki Yeri, İ. Ü. Edebiyat Fakültesi Tarih Enstitüsü Dergisi Edb.Fak.Mat., İstanbul, 1970, s.2

⁴⁵ Arat, Kutadgu Bilig, b.3463, s.614-615

⁴⁶ A.g.e, b.3121, s.567

⁴⁷ Arat, Kutadgu Bilig, b.5885, s.977

getirecektir. Bu nedenle Yusuf Has Hacib, “halkın gönlü yufkadır, onu korumak çok güçtür; burada gönül kırılırsa, ilahi adaletle karşılaşılır; bu ise yeterlidir”⁴⁸ demektedir. Dolaylı olarak devlet varlığının bizzat bir amaç-değer değil, evrensel adalet için bir araç-değer olduğunu vurgulamaktadır diyebiliriz. Kutadgu Bilig’de adalet, içeriği itibarıyla siyasi iktidarı sınırlayan rasyonel bir ilke olup, kaynağını insanın aklî doğasından alan doğal hukuk anlayışıyla da temellendirilebilir bir karakterdedir. Ancak kesin olan şu ki Yusuf Has Hacib; adalet, iyilik ve doğruluğu bireysel mutluluğun ve aynı zamanda da siyasî düzenin (Politei) oluşturulması için zaruri görmektedir. Çünkü politik düzenlemelerin amacı da son kertede toplumun ortak mutluluğudur. Bu yüzden ona göre bireylerde bulunması gereken etik normlar ile, siyasi iktidarın sahip olması zorunlu normlar aynıdır. Bu ise açık bir biçimde ahlak sistemi ile siyaset sistemi arasında sıkı bir ilişki bulunduğunu göstermektedir.⁴⁹

Kutadgu Bilig’in kendine özgü terminolojisinde tek başına kanunlar ve düzenlemeler kastediliyorsa buna bu günkü manada şahıs hürriyetinin teminatı ve karşılıklı hakları düzenleyen hukuk sistemi anlamında, töre/törü/töri adını verilmektedir.⁵⁰ Bununla beraber eğer bu kanunlar, düzenlemeler özünü ve içeriğini evrensel adalet ilkesinden alıyorsa ve bu kanunların sınırlarını adalet ilkesi belirliyorsa buna Yusuf Has Hacib “köni-törü” yani adalete dayalı kanun adını vermektedir.⁵¹ Çünkü Müellife göre yerler ve gökler ancak evrensel adalet ilkesiyle varlığını devam ettirmektedir. Çünkü “adalete dayanan kanun, bu göğün direğidir ve bu kanun bozulursa artık gök yerinde duramaz: Bu kök tırgüki ol könilik töre; töre artasa kök turumaz öre”.⁵²

Könilik-töre Bağlamında Adaletin Ontolojik ve Siyasi Düzeninin Temellendirilmesi

Temelde etiğin problemleri ile devlet, siyaset ve hukuk felsefelerinin temel problemleri iç içe konulardır. Çünkü bu alanlar nihaî aşamada insanın varlık yapısına dayanmakta olup bir sosyal-birlik içindeki insanlar-arası münasebetler zeminde de vücuda gelmektedirler. Bu bağlamda Yusuf Has Hacib, adaletin, *evrensel bir yasa* olduğunu ifade ederek, onu insandan bağımsız, aşkın ve evrensel bir ilke olarak kendi metafizik-ontolojisinin içine yerleştirmektedir. Bu nasıl olabilir? Tanrının bir zatı bir de sıfatları vardır. Bu sıfatlardan birisi ise adil (herkese, her şeye, hatta nitelikleri arasında ölçülü ve dengeli olma) olma sıfatıdır.

İşte Tanrı, böylesine çok yönlü ve boyutlu olan ontolojik bir ilke olan adaletin kaynağıdır. Çünkü Tanrının sonsuz sayıdaki sıfatları tanrının zatında mutedil ve ölçülü olarak ve tanrısal sferde birbiriyle çatışmadan (esma ve sıfatlar birbiriyle ölçülü ve dengeli halde) hep vardır. Böylece adil ve adaletli olma sıfatı Tanrısal ve ezeli bir sıfat olarak önce tanrısal sferde sonra yaratılmışlar alanında

⁴⁸ A.g.e, b.3351, s.599

⁴⁹ Mustafa Kaya, Sosyal ve İnsani Bilimler, Ed.: Seda Topgül, Yusuf Has Hacib ve Machiavelli’de Ahlak Siyaset İlişkisi, İvpe, Karadağ, 2020, S.518

⁵⁰ Kafesoğlu, s.17

⁵¹ Arat, Kutadgu Bilig, b.3463, s.614-615

⁵² A.g.e., b.3463, s.614-615

(mükevvenat) temel ontolojik bir ilke olarak karşımıza çıkar. Bir bakıma tanrının bir sıfatı diğer özellik ve nitelikleriyle bir arada mutedil ve muvazeneli olarak mevcuttur. İradesiz dolayısıyla da doğrudan tanrısal iradeye bağlı (merbut ve muti) durumdaki kozmolojik sahada da ölçülülük ve vezin (muvazane) geçerlidir. Ancak iradeli varlık alanında, diğer bir ifadeyle beşeri ve sosyal alanda ise bu ontolojik ilkeyi yürürlüğe koymak insanın yükümlülük ve sorumluluk sahasına girmektedir. Daha özel bir saha olan sosyal ve siyasal sferde bu yükümlülük devletin başı olan hükümdar, vezir ve diğer memurlarına aittir. Bu konuda Yusuf Has Hacib “Ey devletli hükümdar, Tanrı senin iyi adını dünyaya yaydı” demek suretiyle devlete sahip olmanın yani iktidarın kaynağını tanrıya bağlamaktadır.⁵³ Kısacası adalet, Tanrının eylem ve işlerinden önce zatı ile sonsuz sıfatlarının birbiriyle çatışmaması halidir. Bu ontolojik gerekçeden ötürü Tanrıdaki adalet sıfatı evren ve toplumda sahasında da adaletin tezahürünü arzu etmektedir. Böylece adalet ilkesi devlet, toplum ve devleti temsil eden hükümdarın bir tercih ve yaratımı değil onların dışında ve üstünde evrensel yasadır. Bu yüzden kanunlar da bu temel prensibe uygun olmak zorundadır: Yukarıda geçen “Adaletle istinat eden kanun, bu göğün direğidir; Kanun bozulursa, gök yerinde duramaz /bu kök tırgüki ol könilik-törü, törü artasa kök turumaz örü” beytiyle kanunun değerini, kanun olduğu için değil, adalet prensibine dayandığında ancak evrensel bir yasa olabileceğini ifade etmektedir.⁵⁴ Anlaşıyor ki her şeyi olması gerektiği ölçüler içinde yerli yerine koyma anlamındaki adalet ilkesi, toplumsal olduğu kadar kozmolojik bir yasadır. Bu durumda adalet, yalnızca toplumsal ilişkileri düzenleyen normatif bir ilke değil, aynı zamanda varlığın bütününe nüfuz eden ontolojik bir yasadır. Her şeyi olması gereken ölçü içinde yerli yerine koyma anlamı, adaleti aynı zamanda kozmik düzenin kurucu ilkesi haline getirir. Nitekim bu ilke sayesinde kozmos, kaotik bir yığından çıkarak ölçü, uyum ve düzen içinde işleyen bir sistem niteliğini kazanmıştır. Dolayısıyla aynı ontolojik zorunluluk, varlığın bir parçası olan toplumsal alanda da geçerlidir; diğer bir anlatımla yeryüzünde sosyal düzenin tesisi, dışsal bir tercih değil, adalet ilkesinin zorunlu bir sonucudur. Bu bağlamda Kün-Togdı’nın şahsında temsil edilen devlet hem adaleti uygulayan bir araç hem de kozmik düzenin toplumsal düzlemdeki zorunlu tezahürü olarak karşımıza çıkar: Adalet ilkesine göre toplumsal düzenlemeler ve yasalar gerçekleştirilmelidir: Hükümdar Kün-Togdı, bu doğasıyla, güneş ve ay gibi parlayarak tüm dünyayı aydınlattı.⁵⁵ Onun güneşe benzetilmesi tesadüfi değildir. Güneş her şeyi aydınlatan ve varlıktaki çeşitliliği gösteren enerji kaynağıdır. Hükümdarda yönetimini üstlendiği toplumdaki farklı yetenek, görüş ve düşüncedeki insanların bulunduğu fark eden bir bilinçle onları aydınlatan yani yöneten kişidir.⁵⁶

Hükümdar ve devlet bu nitelikteki yasaları, topluma tatbik etmelidir. Diğer bir anlatımla adalet ilkesi veya daha geniş manada hukuk ilkeleri, insanın subjektif

⁵³ Arat, Kutadgu Bilig, b.5900, s. 978

⁵⁴ Nuerjiamalı Maimaitiailı, Kutadgu Bilig’in Sözvarlığı Açısından Açıklamalı Sözlüğü, Yüksek Lisans Tezi, Tez Dan.: Mehmet Ölmez, YTÜ SBE, İstanbul, 2013, S.626

⁵⁵ Arat, Kutadgu Bilig, b.415, s.155

⁵⁶ A.g.e., b.823-827, s.223

postulatları değildir. Varlığın ontolojik yapısından türemiştir. Esasen bu yaklaşım tarzı, klasik doğal hukuk geleneğinden fenomenolojik hukuk teorilerine ve değer ontolojisine kadar uzanan geniş felsefi çizgide de mevcuttur. Bu yaklaşım tarzı hukuku, pozitif iradeye indirgememektedir. Aksine hukuku varlığın düzenine, insanın doğasına ve sübjektiflikten uzak, objektif değerler alanında temellendirmeye çalışır. Buna örnek olarak doğal hukuk taraftarı filozofları gösterebiliriz. Hukuk, akıl sahibi varlığın ebedî yasaya katılımından başka bir şey değildir diyen Aquinolu Thomas'ı misal gösterebiliriz.⁵⁷ Aynı şekilde “adalet ancak şeylerin doğasına uygun olandır” şeklinde özetlenebilecek Aristoteles'in hukuk anlayışını da buna örnek olarak ileri sürebiliriz.⁵⁸

Doğal hukuk, hukukun kaynağını insanın aklına, doğasına, evrensel adalet ilkelerine dayandıran ve pozitif düzenlemelerin üzerinde bir ölçüt olduğunu savunan anlayıştır. Pozitif hukuk ise belirli bir toplumda yetkili otorite tarafından konulmuş, yürürlükte olan ve bağlayıcılığını bu iradede alan kurallar bütünüdür. Bu durumda hukuk ilkeleri doğadan (insan akıl doğasından)) türetildiğine göre, hukuk sistemi de bu doğal düzenin bir ifadesi olmak zorundadır. Bir sosyal organizasyon olarak devlette yürürlüğe konulan pozitif hukukun hukuk mevzuatının oluşturulma sürecinde, kurucu üst ilkelerin, doğal hukuktan çıkarılması gerekir. Nitekim bu yaklaşımın açık izlerine, Kutadgu Bilig'in devlet, yurttaşlık, kanun, görevliler, yönetim, ordu, saray teşkilatı ve sosyal gruplara ilişkin değerlendirmelerinde rastlanmaktadır.⁵⁹ Daha özel bağlamda devlet mekanizmasını elinde tutan iktidar erkinin görevleri şunlardır: Biri doğru sözlü olmak, ikincisi memlekette kanunu devletle uygulamak, üçüncüsü açık elli ve cömert olmak, halka karşı şefkat göstermek, dördüncüsü düşmanına boyun eğdirmek ve memleket işlerini yapmak için azimkar ve cesur olmaktır. Hangi bey bu dört şeyi tam olarak yerine getirmese, memleket çöküşe doğru gider. Bu yüzden beyliğin kökü ve temeli işte budur.⁶⁰

Kutadgu Bilig'de Tanrı–Evren–İnsan İlişkisi Bağlamında Siyaset Felsefesinin Kuruluşu

Yusuf Has Hâcib, kitabında insan zihninin kazanılmış, yerleşmiş ve süreklilik arz eden işleyiş kabiliyetlerini adâlet, iktidar, idrak ve kanaat” olarak sınıflamakta ve bunları birer şahıs şeklinde canlandırmaktadır. Bunlar arasındaki diyaloglar üzerinden o günkü toplumda yaşanmakta olanlara ve gelecek zamanlarda da olması gerekenlere yer vermektedir.⁶¹ Bu bakımdan Yusuf Has Hâcib, insan hayatının amacını, manasını ve gayesini araştırmaktadır. Ve bir bakıma insanın, toplum içinde ve dolayısıyla devlet organizasyonu içindeki işlev ve rolünü belirleyen bir hayat felsefesi dizgesi/manzumesi ve modeli kurmaktadır diyebiliriz.⁶² Bu felsefe hiç kuşkusuz başlangıcı bakımından İslam Felsefesi

⁵⁷ Macit Gökberk, Felsefe Tarihi, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1982, s.153-154

⁵⁸ Aristoteles, Nikomakhos'a Etik, s. V-VI

⁵⁹ A. Dilaçar, Kutadgu Bilig İncelemesi, A.K.D ve T.Y.Kurumu YDK Yay., Ankara, 1988, s.148

⁶⁰ Arat, Kutadgu Bilig, b.5903-5907, s.979

⁶¹ Köprülü, s.22

⁶² Halil İnalçık, Kutadgu Bilig Araştırmaları Tarihi, Karınca Yay., Ankara, 2016 s.5

Geleneği içinde yer almakla beraber kendi özgü karakterini de ortaya koymaktadır. Aslında onun bu felsefesi belli bir kültür havzasında hep var olmuş olan sıra dışı Türk Tefekkür adamlarının felsefesidir. Bu bağlamda, felsefesini Tanrı–evren–akıl–toplum–mutluluk çerçevesinde kuran Farabi’nin, Kutadgu Bilig’in genel felsefesi üzerindeki belli açılardan etkisinden de söz edebiliriz.⁶³ Bu bakımdan Kutadgu Bilig’in düşünce sisteminde Tanrı’ya inanç ile evren-toplum-insan arasında korelasyon bulunduğuna ilişkin bir ön kabulün temele konulduğunu fark etmekteyiz. Gerçekten de bir filozofun düşünce sisteminden söz edebilmek için öncelikli olarak düşünürün tutarlı bir varlık anlayışına sahip olması (bunu yazmamış olsa bile zihninde olması) gerekir. Çünkü her bilgi, ilke ve değer mutlaka bir var-olanın bilgisi (ve bir varolana ilişkin) olmak zorundadır. Bu yüzden Kutadgu Bilig de evren-toplum ve insan arasında tutarlı bir ilişkinin olduğunu kabul etmek Tanrıya, "Kutlu Kut"a, ve "Saadet-i Kusva"ya ulaşmanın bir yöntemi olarak kullanılmış olduğunu görmekteyiz.⁶⁴

B.Siyasi Antropoloji: İnsan Doğası ve Devletin Gerekliliği Evrensel İnsan Doğası ve Akıl Temelli Hayat Felsefesi: Kutadgu Bilig Perspektifi

Kutadgu Bilig yazılıp hükümdara takdim kılındıktan sonra hak ettiği alakayı görmüş ve özellikle 1850 den sonra oryantalistlerde özel bir alaka uyandırmış ve özellikle filoloji açısından uzun incelemelere ve tartışmalara konu kılınmıştır.⁶⁵

Kutadgu Bilig, insanı merkeze alan yaklaşımıyla, akıl ve bilgi temelinde şekillenen ideal insan tasavvuru üzerinden evrensel bir hayat ve bir siyaset modeli ortaya koymaktadır. Bunun temeline ise Yusuf Has Hacib, varlık sferinde sonradan mevcut olmuş varlığın; başlangıcına, temeline kendisi yaratılmamış olan ve bu yüzden de başlangıcı olmayan yani hep var-olan varlığı (Tanrıyı) koymaktadır: Bu konuda “Bak, feleği yarattı durmadan döner; onunla hayat da durmadan devreder” demektedir.⁶⁶

Kutadgu Bilig’in bütün insanlığa tüm zamanlarda seslenmek isteyen edebî bir eser olduğu kuşkusuzdur. Bu nedenle içinde bulunduğu kültür kodlarından hareketle evrensel insan doğasını (natura humana) muhatap aldığı için ideal insan teması üzerine bina edilmiştir diyebiliriz. Bu ana fikri Yusuf Has Hacib şu mısra ile dile getirir: “...şimdi insandan bahsettim; onun değeri bilgi, akıl ve anlayıştır”.⁶⁷

Yusuf Has Hacib’e göre insanı diğer varlıklardan ayıran akıl yetisi, her şeyden önce insana ve topluma, bilgiyi ve denetlenebilir ve düşünceyi telkin eder: Bu ise toplumda duyguların romantik dünyası yerine realist rasyonalizmi ikame edecek, vehimlere inanma yerine mutlak hakikate bağlanmayı doğuracaktır. Ona göre “her türlü iyilik akıldan gelir”.⁶⁸ Bu yüzden aklı ön plâna alan Kutadgu Bilig, önerdiği devlet idaresi modelinde hem devleti hem de meslekleri

⁶³ Küyel, s.1-2

⁶⁴ A.g.e., s.2

⁶⁵ Ziya, Hilmi, Türk Tefekkür Tarihi, s.17-18

⁶⁶ Arat, b.126, s.111

⁶⁷ A.g.e, b.147, s.115

⁶⁸ A.g.e, b.1441, s.383

kıymetlendirirken, daima realist-rasyonel bilgiyi göz önünde tutmaktadır ki, bu da sonuçta real dünya ile akıllı uzlaştırmaya inanan bir topluluğun sosyal fikir yapısını ihdas etmek istediğini açıkça göstermektedir. Son tahlilde Kutadgu Bilig’de toplumu oluşturan sınıf ve zümrelerin mahiyetleri ve karşılıklı etkileşimleri, onlara karşı devletin başı olan yöneticinin görevleri ve misyonunu akıl-adaleti ilişkisi bağlamında temellendirilmiştir.⁶⁹

İnsan Doğasının Disharmonik Yapısı Bağlamında Devletin Gerekliliği Problemi

İnsan doğasının çatışmalı yapısı ile toplumsal yaşamın zorunluluğu birlikte değerlendirildiğinde, siyasi düzeni kuran ve sürdüren bir otorite olarak devletin gerekliiği, felsefi açıdan şu şekilde temellendirilmiştir: Her siyasi düzen, kamunun geneli için bağlayıcı kurallar koyma gücüne sahip idareciler ile onların otoritesine rıza gösteren yahut boyun eğmek mecburiyetinde kalan toplum arasındaki ilişkiler üzerine kuruludur.⁷⁰

Bu konuda devletin gereksiz hatta kötü olduğunu ileri süren anlayışlar mevcuttur. Onlara göre devlet insan özgürlüklerini kısıtlayan ve gönüllü birlikteliğe aykırı olarak insanlar üzerinde (veya bir sosyal sınıfın diğer sınıf üzerinde) bir baskı aracıdır. Ancak bu görüşün yanı sıra devleti gerekli ve değerli bir kurum olduğunu ileri sürenler filozoflar da vardır. Bu düşünürlerine göre insan hayatının onun haysiyetine uygun bir şekilde devamlılığı için devlet gerekli olduğu gibi insanların yaşanmaya değer bir hayat sürdürebilmeleri için de devlet adını verdiğimiz siyasi organizasyonun varlığı zorunludur. İşte bu nedenlerden ötürü devlet gerekli ve değerli bir kurumdur. Gerçekten de insanların topluluk halinde yaşamaları insan doğasının zaruri bir gereğidir.⁷¹ Tarihin hiçbir döneminde insanlar (varlık yapıları buna müsait olmadığı için) ne başıboş ne de hayvan sürüsü gibi yaşamış değildir. İnsanlık tarihine bakıldığında nerede başıboşluk varsa orada karmaşa (yani düzensizlik) vardır veya mevcut düzen bozulmuştur. Ve anlaşıldığı kadarıyla başıboş yani kaos halinde uzun süre yaşayan topluluklar görülmüş değildir. Bu yüzden en ilkel topluluklarda anarşi değil, belli bir nizam hep var olmuştur. İşte insan topluluklarını idare eden bu düzene *siyasi düzen* adı verilmektedir.⁷²

Bu yüzden toplum dediğimiz varlık alanını yöneten prensip ve normlar da daima var olmuştur. Ama ne var ki insanın varlık yapısı disharmoniktir. İnsan doğasında iyiliği isteme ile kötülüğü isteme yetileri aynı anda birer çekirdek olarak daima bir arada mevcuttur. Bu yüzden vicdan toplumsal hayatı düzenlemede yeterli olan bir mekanizma değildir. Gerekli şartlar gerçekleştiğinde veya gerekli zemin olgunlaştığında bu eğilimlerden (inclination) biri, insan iradesini yönlendiren prensip olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu yüzden insan teki, sürekli özgür iradesiyle bu duygularını denetlemeli, onlarla başa çıkma becerisini eğitim yoluyla

⁶⁹ Ziya, Hilmi, Türk Tefekkür Tarihi, s.22

⁷⁰ Alper Özmen, Kutadgu Bilig’de Yöneten-Yönetilen İlişkileri, Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Sayı: 41, 2014, s.55

⁷¹ Kömbe, s.30

⁷² Bolay, A.g.e.s.263-264

kazanmalı ve içgüdülerini kontrol etmeyi elden bırakmamalıdır. Bu yüzden Yusuf Has Hacib aklını kullanmadığı için kendisini içgüdülerinin yönetimine terk eden insanı hayvana denk görür.⁷³

Kutadgu Bilig'e göre fert/birey ancak bir cemiyet içinde ve ona ait iken düşünce üretebilir ve daha da önemlisi şahsiyet kazanabilir. Cemiyet haricinde insan oğlu lisanını, fikrini, benliğini yitirir ve insaniyetten uzaklaşarak adeta vahşileşir. Nihayetinde toplum içinde yaşam sürdüğü halde yüksek değerlerin zıt istikametinde ilerleyenler şahsiyet olma niteliğine erişemezler.⁷⁴ Anlaşıyor ki insan denilen varlığın davranışlarını ya içgüdülerini yönlendirecektir ya ahlak normları yönetecektir veyahut ta içinde var olduğu toplumun hukuk ilkeleri denetleyecektir. İnsanın doğasında hak ve haksızlık duygusu (adil olup-olmama) bulunduğu kadar (bu duygular insanın davranış ve eylemlerini determine ettiği gibi) başkalarıyla ilişkilerinde daima kendi çıkarlarını önceleyerek hareket etme (egoizm), kendi haz veya menfaati için başkalarının hakkını zorla veya kandırarak alma yani daima kendi menfaatini önceleyerek hareket etme ve diğer insanları araçsallaştırarak davranma eğilimi de vardır. Aristoteles'e göre ahlaksızlar aynı zamanda adaletsiz insanlardır. Hem kanuna itaat etmeyen hem menfaatperest hem de eşitliği gözetmeyen insan adaletsiz kimsedir. O halde aşıkardır ki, kanuna itaat eden, menfaatperest olmayan, eşitlik ve denkliği gözetken insan da adaletli kimsedir.⁷⁵ Açıkçası toplumda birlikte yaşayan insanların bir kısmında haksızlıktan ve adaletsizlikten rahatsız olma duygusu bulunduğu halde bazılarında ise bencil ve kötücül duygular belirleyici olabilmektedir. İşte bu yüzden Kutadgu Bilig'e göre insan, ancak, erdemli bir toplumda şahsiyet sahibi olabilir.⁷⁶

İnsan var olmak ve varlığını insan olarak sürdürebilmek için kendisi gibi olan diğer insanlarla birlikte (tek başına yaşamak için gerekli fiziksel ve biyolojik donanımdan yoksun olduğundan) yaşamak zorundadır. Bu yüzden Platon insanın toplumsallığı doğal olduğu için insanların toplum halinde birlikte yaşamaları zorunludur demektedir.⁷⁷ Belli bir sosyal organizasyon içinde olmak, insan için zorunludur. Ancak bu organizasyonun varlığını sürdürebilmesi için (ve bu organizasyon içindeki bireylerin hem birlikte hem de mutluluk içinde yaşayabilmeleri için) bu şehir-devletinde adalet prensibinin egemen olması zaruridir. Bu yüzden insanlar, bir araya gelerek, dayanışma, yardımlaşma ve ortaklıklar kurma yoluyla bireysel eksikliklerini tamamlamak durumundadırlar. Platon'a göre, sosyal hayatta zaruri olan mesleklerin tamamında bireylerin en iyi şekilde uzman olmaları imkânsızdır.⁷⁸ İnsan iyi ideasının tamamen somutlaşmış hali değildir. Her bir insanda yalnızca belli bir meslekte en iyi olmayı mümkün kılacak bir istidat bulunmaktadır. Fakat her bir insanda bizzat kendisinin karşılamayacağı birçok gereksinim vardır. Yetenekleri kısıtlı ve az, ihtiyaçlar ise

⁷³ Arat KB, b. 585, s.183

⁷⁴ Küyel, s. 229

⁷⁵ Aristoteles, Nikomakhos'a Etik, s.89-90

⁷⁶ Küyel, s.230

⁷⁷ Gökberk, s.69

⁷⁸ A.g.e.s.68-69

çeşitli ve çok sayıdadır. Bu durum sonuçta çok sayıda mesleğin ortaya çıkmasının ve gelişmesinin nedenidir.⁷⁹ Bir bakıma toplum, binlerce yeteneği olan büyük bir hükmî şahsiyet gibidir. Ve adeta bir bakıma fenomenler alanında toplum, kendi kendisine yeterli iyi ideasını taklide çalışmaktadır. Ama ne var ki, bu sosyal birliktelik bireylerin sınır tanımayan egoistik, hedonistik ve pragmatik duygularının travmatik tehdidi altında her an dağılma tehdidiyle karşı karşıyadır. Bu durumda insanların birlikte bir toplum halinde yaşayabilmesi için bu disharmonik çatışmalı duygu ve eğilimlerin (inclinatio) disiplin altına alınması zorunludur. Her bireyin başkalarının haklarına kendisinin kadar saygı göstermesini sağlamak için sonradan ihdas edilmiş yapay bir iktidar sahibi bir kuruma ihtiyaç vardır ve buna devlet adını vermek mümkündür. İnsan doğasının bir otomat gibi sadece iyi olana kodlanmış olmaması, insanın doğa içindeki otonom varlığı, kendisi için prensip ve norm edinebilmesi, insanın tam bir hürriyet içinde (ve sorumluluk sahibi) olduğunu ispatlamaktadır. Bu durumda felsefi antropoloji tarafından devlet fenomeninin, insanın bir varlık şartı olarak görülmesi gayet yerindedir. Sonuçta devlet, disharmonik eğilimlere sahip bireyleri adil, doğru ve iyi olana cebren sevk edecek bir toplum otoritesini yaratmaktadır.⁸⁰

Bireyin Toplumsal Doğası ve Hukuk–Devlet Düzeninin Ontolojik Temeli

Fert (birey/tek insan) kavramı bir bakıma ilişkilerinden koparılmış yapma bir kavramdır. Modern sosyolojinin analizlerinde başvurduğu soyut bir kavram olarak kullanılma nedeni ise birey olarak insanın, toplumdan önce referans kabul edilmesi ve toplumun bir sözleşme sonucu meydana geldiğini (Hobbes, Locke, Rousseau) ileri sürmek için elverişli olmasıdır. Oysa tarihte hiçbir zaman insan tek başına var olmadığı gibi dilsiz, kültürsüz, tarihsiz ve diğer insanlarla (ve doğa ile) ilişki kurmaksızın var olmuş değildir.

Temelde insan, bilen ve eyleyen bir varlıktır. Bu temel öz niteliklerinin köklerini onun akıl ve içgüdülerine kadar geri götürmek mümkün, belki de zorunludur. İnsanın davranış ve eylemlerini (behavior-aktion/hareket-faaliyet) bir problem sahası olarak ele alan ve insan davranış ve eylemlerini belirleyen prensipleri etik incelemektedir. Etik, insanların hareket ve faaliyetlerini ve karşılıklı ilişkilerini belirleyen prensipleri ve değerleri (norm) incelemektedir. İyi-kötü terimleriyle dile getirilen değerlerin incelenmesi etîğin; kötü-çirkin gibi değerlerin ne olduğu, mahiyet ve kaynaklarının araştırılması ise sanat felsefesinin özel alanıdır. Bununla birlikte birey ölçeğinde iyi ya da kötüyü ele alan felsefe dalına ahlak felsefesi, toplum düzleminde iyi ya da kötüyü konu edinen felsefe dalına da siyaset felsefesi demek mümkündür.⁸¹ Hatta hangi tür olursa olsun değerlerin, süjeden bağımsız objektif gerçekliği olduğunu ileri süren ahlak ve siyaset filozoflarınca bu, rasyonel bir zorunluluktur. Burada asıl belirleyici olan filozofun değerlerin mahiyeti ve kaynağına ilişkin yaklaşımlarıdır. Platon, Aristoteles ve Yusuf Has Hacib gibi düşünürler genel manada değerler

⁷⁹ Kömbe, s.36

⁸⁰ Takıyettin Mengüşoğlu, Felsefeye Giriş, Remzi Kitapevi, s.289

⁸¹ Ahmet Arslan, Felsefeye Giriş, Adres Yayınları, Ankara, 2015, S.35

manzumesinin temeline belli bir varlık öğretisi/ontolojisi yerleştirilerek buradan hareketle (varlık sferinden) gerek bireye gerekse toplum ve hukuka ait normları türetmektedirler.⁸² Özet bir ifadeyle siyasi rejim düzeyinde yani iyi ya da kötü yönetimi odak noktası yapan felsefe dalına siyaset felsefesi diyebiliriz. Diğer bir deyişle ahlak felsefesi bu incelemeyi yaparken bu problemi bir sosyal-birlik problemi olarak ele almamaktadır. Halbuki her sosyal birliğin kendine özgü bir görüş tarzı, geleneği, tarihsel oluşumu, geleneği ve bir eğitim sistemi bulunmaktadır.

Bunun yanı sıra bir topluluk içinde yaşamaları bakımından bireylerin karşılıklı ilişkilerini tanzim eden ilkeler bulunmaktadır. Bireylerin karşılıklı ilişkilerini düzenleyen temel değerler ve bu değerler üzerine inşa edilen tüm yasal mevzuat, birlikte hukuk sistemini oluşturur. İşte devlet söz konusu ettiğimiz hukuk sistemini düzenleyen ve uygulama geçiren (realize eden) otoritedir. Bu bakımdan devleti, bir toplumun organizasyon hali olarak tanımlamak mümkündür. Hukuku ise organize olmuş topluluğun üzerinde uzlaştığı veya kabul ettiği sosyal-birliğe dikte edilen prensip ve normlar sistemi olarak tarif etmek mümkündür. İnsanların faaliyetlerini ve birbiriyle olan münasebetlerini düzenleyen norm ve kuralların realize edilme biçimi onun ahlak sistemi veya hukuk olmasını belirleyen bir öznitelik olarak karşımıza çıkmaktadır.⁸³

C. Normatif Düzen: Töre, Eşitlik ve Yasaların Evrenselliği

Kutadgu Bilig’de Yasaların Evrensel İlkeleri ve Siyaset Felsefesinin Temelleri

Kutadgu Bilig, yalnızca ahlâkî öğütler sunan bir eser değil, aynı zamanda dönemin toplumsal yapısını ve siyasi organizasyonunu sistemli biçimde tasvir eden bir siyaset felsefesi metni olarak karşımıza çıkmaktadır.

Kutadgu Bilig’de Yusuf Has Hacib toplumu yönetsel açıdan iki sosyal tabaka halinde betimlemektedir: Ak-bodun yani soylular ile Kara-bodun yani halk. Bu katmanlar içerisinde alim, şair, hekim, üfürükçü, falcı, bakıcı, tüccar, çiftçi gibi çeşitli sınıf ve meslekler bulunur. Bütün bu açıklamalar gösteriyor ki bir siyaset felsefesi eseri olarak Kutadgu Bilig kendi çağında gelişmiş ve olgunlaşmış bir Türk toplumunun şehir veya devlet (il) biçimindeki yapısını gözler önüne sermektedir.⁸⁴

Kutadgu Bilig’de Yusuf Has Hacib, siyasi düzenin sürdürülebilirliğini sağlayan temel ilkeleri adalet ve fayda ekseninde temellendirerek, yasaların hem normatif hem de toplumsal işlevine dair sistemli bir anlayış ortaya koymaya çalışmaktadır:

a. Adalet ilkesi (Könilik), kanunların ruhudur. Başka bir ifadeyle kanunların âdil olması, yani adalet ilkesine dayanması gerekir. Çünkü adaletin ilkelerine göre düzenlenmeyen yasalar, üç ayaklı masanın ayaklarından birinin eksik olması gibi, aksaklıklara ve haksızlıklara neden olur. Bunun neticesinde “devlet tahtı” sarsılır. Öyleyse devlet yapısını korumak isteyen hükümdar adil yasalar koymak

⁸² A. Dilaçar, Kutadgu Bilig, s. 25-26

⁸³ Mengüşoğlu, Felsefeye Giriş, s.277

⁸⁴ Ülken, s.169

durumundadır. Diğer bir deyişle devlet, adalet prensibini kanunlar yoluyla insan ve toplum yaşamına egemen kılmak amacıyla kurulan siyasi yapıdır.⁸⁵ Daha önceden de belirttiğimiz gibi adalet ilkesi, yasalar üzerinden sosyal hayatı şekillendiren (her türlü devlet modelinde) egemenlik hakkını, sınırlayan bir kriterdir.

b. Faydalılık (Uz) ilkesi: Devletin yasaları, “iyi” değerine göre yâni topluluk yararına ve bireylerin faydasına olmalıdır. İlk olarak bireyin kişi hukukunu gözetmeyen ve toplumsal yaşam için uygun olmayan yasalar, devletin varlığını sarsmaya yeterlidir.

Buradan anlaşılmaktadır ki genel manada Yusuf Has Hacib siyasî fikirlerini, aklî prensiplere istinat ettirmektedir.⁸⁶ Bu bağlamda töre, yani yasal düzenlemeler “adalet ve faydalılık” prensiplerini dikkate almak durumundadır.

Kutadgu Bilig’de Eşitlik ve İnsanlık İlkeleri Bağlamında Pratik Siyaset Teorisi

Kutadgu Bilig’de Yusuf Has Hacib, siyasi düzenin eşitlik ve insanlık ilkeleri üzerine kurulması gerektiğini vurgularken, bu ilkeleri yalnızca teorik düzeyde değil, aynı zamanda pratik bir siyaset anlayışı ve felsefi gelenek içinde de temellendirmektedir. Bu ilkeler şunlardır:

Eşitlik ilkesi: Toplumu oluşturan tüm bireyler yasa karşısında eşittir. Bu konudaki hassasiyet ve kesinliği vurgulamak için devletin başı olan hükümdar, yasa uygulayıcısı olarak “oğlu ile yabancıyı ayırmadığını” ve yönetim etiği bakımından “bey ile köle” nin yasaların ve kendi nezdinde farkı olmadığını açıkça belirtmektedir.⁸⁷

Kişilik (insanlık) ilkesi: Yasalarda üniversal insaniyet ilkesi yer almaktadır. “Kanun güneşi bütün insanlara ulaşmalı, bütün cihan aydınlanmalıdır”. Çünkü insanoğlu köken itibariyle birdir, insanları birbirinden sadece ama sadece bilgi ve erdemlilik seviyeleri ayırır. Kanun ve hukuk ne ölçüde insanlığın tümünü kapsarsa, o nispette de toplumsal memnuniyet yükselir ve devlet bu temel prensibe dayandığı için gelecekte de varlığını sürdürecektir. Kutadgu Bilig’e göre eğer adalet yerine insanlara adaletsizlik reva görülürse devletin, var olmasının gayesi kalmadığı gibi, bir müddet sonra da bu devlet muhakkak yıkılacaktır.⁸⁸

Kutadgu Bilig’in temel özelliklerinden birisi de onun bir tür yönetim teorisi öngören “siyasetname” oluşudur. Siyaset teorilerinin bir özelliği içinde bulunan sosyal şartları aşma çabasıdır. Eğer bir siyasetname yazıldığı şartları dikkate almıyorsa ve kendini mevcut olmayan bir yerde, mevhum bir zamanda tahakkuk edebileceğini kurguluyorsa bu tür eserlere ancak ütopya adı verilebilir. Halbuki siyasetnameler mevcut aktüel sorunlara yakın gelecekte çözüm sunmak isteyen pratik felsefe alanında yazılan eserlerdir diyebiliriz. Bu meyanda Kutadgu Bilig bir pendnamedir. Türk-İslam medeniyetinin bir kültür yapıtı olduğuna göre onun kaynaklarını, Meşşai Filozoflarında (dolayısıyla Farabi ve İbn Sina’nın aşmaya çalıştığı Platon ile Aristoteles’in öğretilerinde) ve İslamiyet’in temel kaynaklarında

⁸⁵ Kafesoğlu, s.15

⁸⁶ Ülken, s. 169

⁸⁷ Kafesoğlu, s.15

⁸⁸ A.g.e., s.15

aramak doğru olacaktır.⁸⁹ Diğer taraftan Kutadgu Bilig yazarı içinde bulunduğu toplumun sorunlarını tespit edip onlara ilişkin çözüm üretmek istediği bedihidir. Kafesoğlu'nun Kutadgu Bilig'de metafizik mahiyette görüş ve tasniflere rastlanmadığı biçimindeki görüşleri ise Kafesoğlu'nun subjektif felsefi görüşlerine bağlanabilir gözükmektedir.⁹⁰ Çünkü bazı Türk filozoflarına göre örneğin Hilmi Ziya Ülken'e göre "Yusuf Has Hacib'in bütün siyasî fikirleri, eski Grek etik öğretisinde olduğu gibi Eudaimonist rasyonel aklî prensiplere müstenittir. Bu ise bir nakise değil bir üstünlüktür.⁹¹ Dolayısıyla onun bu prensiplerinin bazılarında Meşşai filozofları üzerinden Aristoteles felsefesinden dolayı ilham alması mümkün gözükmektedir.⁹² Diğer taraftan Kutadgu Bilig, İbn-i Sina'nın vefatından 33 sene sonra yazıldığına göre bu tesirin hissedilmemiş olması mümkün değildir. Buna ilaveten Yusuf Has Hacib iyiliğin, ahlakî saadet ile birlikte olması gereğini ve mutlu bir hayat için bu iki şartın beraber olması gereğini İbn-i Sînâ vasıtasıyla Aristoteles ahlakına bağlamış olduğu anlaşılmaktadır.⁹³ Bu karşılıklı tesiri şu şekilde açıklamak mümkündür: Aslında yeryüzünde tek bir insan doğası mevcut olduğundan tüm insanlar müşterek ortak bir zihin yapısı ve işleyişine sahiptirler. Bu yüzden insan zihni hangi çağda ve hangi coğrafyada bulunursa bulunsun benzer kavramları aynı objelerle ilişkilendirmişlerdir. Bu nedenden ötürü birbirleriyle temasa geçmemiş insanlar ve toplumlar arasında bile birçok benzerlikler ve ortak özellikler bu yüzden söz konusudur.

Devletin Gerekliliği ve İdeal Siyasi Düzen Tasavvuru

Siyaset felsefesi, özel manada siyasi olgular üzerine felsefenin kavram ve yöntemlerini kullanmak suretiyle kendisini gerçekleştiren bir felsefe dalıdır. Bu nedenle siyaset felsefesini şöyle tanımlayabiliriz: Siyaset felsefesi insanı, topluluk halinde ve yerleşik düzene geçmiş konumu üzerinden diğer bir ifadeyle medeni hayatı kurmuş ve onu yaşayan bir varlık olarak ele alıp inceleyen "siyaset üzerine" yürütülen bir felsefe faaliyetidir.⁹⁴ Çünkü insan bilgi, akıl ve anlayış sahibi bir varlık⁹⁵ olduğu için vahşi hayvanlardan farklı olarak yerleşik düzene geçmiş, toprağı işlemiş, şehirler kurmuş ve diğer insanlarla birlikte huzur ve güven içinde bir hayat kurma yeteneği göstermiştir.

Siyaset felsefesinin temel problemleri, insanların sosyal birlik halinde yaşamalarının doğal sonucu olarak ortaya çıkan siyasi organizasyon olmalarından kaynaklanan problemlerdir. Bunların en önemlisi ise doğal olarak devlete ilişkin olanlardır. Çünkü devlet, sınırları belirlenmiş bir toprak parçası üzerinde yaşayan belli bir insan topluluğunun, egemenlik gücüyle hukuki ve siyasi bir tüzel kişilik olarak organize olmuş hali olup mer'î hukuka göre zor kullanma tekeline sahip sosyal kurumdur. Bu itibarla devlet, bir toplumun siyasi organizasyonudur

⁸⁹ Mübahat Türker Küyel, Uluslararası İbn Türk, Hârezmi, Fârâbî, Beyrûnî ve İbn Sînâ Sempozyumu Bildirileri: Kutadgu Bilig ve Farabi-1985, Ata. Kül., Dil ve Tar. Yüks. Kur., Ata. Kült. Mer. Yay., Sayı: 42, Ank., 1990, s.1

⁹⁰ Kafesoğlu, s.30

⁹¹ Ziya, Hilmi, Türk Tefekkür Tarihi, s.22-23

⁹² Ülken, Hilmi Ziya, *Türk Tefekkürü Tarihi*, Cogito, YKY, İstanbul, 1982. s.168-169

⁹³ A.g.e., s.169-170

⁹⁴ Doğan Özlem, *Günümüzde Felsefe Disiplinleri*, Ara Yayıncılık, İstanbul, 1990, s.445

⁹⁵ Arat, KB, b. 147, s. 115

diyebiliriz. Bu durumda önce toplum sonra devlet adını verdiğimiz müessese zuhur ettiğine göre “devlet müessesesi” gerçekten gerekli midir?

Bir devletin varlığının gerekli oluşunu kendi döneminde yaşanan meşakkatler üzerinde dile getiren Yusuf Has Hacib, sadece herhangi bir otoriter güç veya devleti yeterli görmemekte aksine ideal bir devlet düzenini insan ve toplum için zaruri saymaktadır. Bu yüzden ideal bir devlet modeli için ideal bir devlet adamı paradigması meydana getirerek devletin esaslarını ve bu ilkelerin kişisel ve sosyal ahlâkla olan ilişkilerini yeniden düzenlemek istemiştir.⁹⁶

D.Siyaset Teorisi: İktidarın Kaynağı, Meşruiyeti ve Sınırları

Kutadgu Bilig’de Siyasi İktidarın Kaynağı ve Sınırları: Kut ve Adalet Arasında

Kutadgu Bilig, siyasi iktidarın kaynağı ile sınırları arasındaki ilişkiyi Tanrısal meşruiyet (legitimitas) ve adalet ilkesi ekseninde birlikte temellendiren özgün bir siyaset teorisi yaklaşımı sunmaktadır: İktidarın kaynağı Tanrıdır, ancak iktidarı “adalet prensibi” sınırlamaktadır. Bir bakıma Tanrı bile “özü gereği/zatının icabı, adil olmak durumunda olduğuna göre adalet en yüksek ve en evrensel ilke olmaktadır. Bu itibarla adalet, evrende dengeyi sağlayan kozmolojik itidal ve ölçülülük ilkesi de olmaktadır. Bu açıdan Kutadgu Bilig’deki devlet modeli, kozmolojik yapıyı örnek almakta veya onu yansıtan, daha uygun tabirle taklit etmek durumundadır (mimesis).

Türk-İslam siyasi düşüncesinin klasik metinlerinden biri olan Kutadgu Bilig, siyasi iktidarın kaynağı ve meşruiyeti problemine bu perspektiften yaklaşan özgün bir eser olarak dikkatimizi çekmektedir. İktidarın kaynağı Tanrı’dır, ancak iktidarı “adalet ilkesi” sınırlandırmaktadır. Bu evrensel ilkedен Tanrı bile bağımsız değildir. Bir bakıma Tanrı dahi “özü gereği/zatının gereği” adil olmak durumunda olduğuna göre adalet en yüksek ve en evrensel prensip halini almaktadır. Bu bakımdan adalet, evrende dengeyi kuran kozmolojik itidal ve ölçülülük ilkesi niteliğindedir. Bu açıdan Kutadgu Bilig’deki devlet modeli, kozmolojik yapıyı örnek almakta yahut onu yansıtan, daha doğru ifadeyle taklit etmek durumundadır (mimesis). Yusuf Has Hacib, siyasi düzeni yalnızca pratik bir yönetim meselesi olarak değil, adalet, akıl, mutluluk ve akıbet kavramları etrafında kurulan bütünlüklü bir varlık ve değer sistemi içinde ele alır. Açıkçası Kutadgu Bilig’de müellifin yaşadığı kültür coğrafyasının etkisiyle kut’un, ilâhî menşeli olduğu ve kaynağını Tanrının iradesinden aldığı belirtilmiştir: Bu beylik mukaddestir, temizlik ister.⁹⁷ Böylece Yusuf Has Hacib, iktidarın kaynağının Tanrının iradesinde olduğunu ileri sürmüş olmaktadır. Gerçekten de Kutadgu Bilig’de dile getirilen devlet modeli eski Türk Geleneğinin bir devamı gibidir. Türk devlet geleneğinin en tipik özelliği ise egemenliğin beye, Tanrı tarafından verildiğini (Tanrıya rağmen değil) kabul ediliyor olmasıdır.⁹⁸ Diğer bir ifadeyle devlet, Tanrının iradesine

⁹⁶ Maimartıralı Nuerjıamalı, Kutadgu Bilig’in Sözvarlığı Açısından Açıklamalı Sözlüğü, Yüksek Lisans Tezi, Tez Dan.: Mehmet Ölmez, YTÜ, SBE, İstanbul, 2013. s.87

⁹⁷ Kafesoğlu, s.21

⁹⁸ Özgür Türker, Kutadgu Bilig ve Eski Türk Devlet Nazariyesi, Türk Tarihine Dair Yazılar, Gece Kitaplığı, Ank., 2017, s.275

rağmen tesis edilen bir kurum değildir, olmamalıdır. Ancak Kutadgu Bilig'deki devlet öğretisine göre hükümdar, topluma karşı vazifelerini yapabildiği müddetçe iktidarda kalabilir, (Teokraside olduğu şekliyle Tanrı gibi mutlak ve hesap sorulamaz değildir) muvaffak olamadığı veya adaleti ikame edemediğinde zaman düşerdi. Çünkü Tanrı ihsan ettiği hükümlerlik hakkını ona lâıyk olmayanlardan geri alabilir.⁹⁹

Kutadgu Bilig'in devlet modelinde iktidar terimiyle birlikte kurgulanmış ve iktidarın vücut bulması için zorunlu kabul edilen iki temel öge, daha bulunmaktadır: Kut ve akıl. Bunlardan kut kavramı, Ay-Toldı ile sembolize edilmekte, akıl ise Ögdülmiş ile sembolize edilmiştir.¹⁰⁰

Tanrının yönetme erkini (kut) vermesi demek, iktidarın sınırsızlığı anlamına gelmemektedir. Bu yönüyle eser, siyasi iktidarın kaynağını hükümdarın şahsında değil, hükümdarı aşan ve belirleyen bir normatif düzen içinde temellendirir. Egemenliğin kaynağı Tanrı'dır, fakat iktidarı "adalet prensibi" sınırlandırmaktadır. Bir bakıma Tanrı bile "özü gereği/zatının icabı" adil olmak durumunda olduğuna göre adalet en üstün ve en evrensel ilke halini almaktadır. Bu yönden adalet, evrende muvazeneyi kuran kozmolojik itidal ve ölçülülük prensibi niteliğindedir. Bu açıdan Kutadgu Bilig'deki devlet modeli, kozmolojik yapıyı örnek almakta veya onu yansıtan, daha doğru ifadeyle taklit etmek durumundadır (mimesis). Bu konuda Yusuf Has Hacib; "Bu beylik makamına sen isteyerek gelmedin; onu Tanrı, kendi fazlıyla sana ihsan etti/Lütuf ederek sana bu beyliği verdi; ey bilgisi geniş olan, buna şükret/ Halis gönül ve temiz kalple Tanrıya tapın, halka merhamet ve şefkat göster/ Heva ve hevesini yenerek ona akıl ile hâkim ol, bilgiyle nefsin başını ez/ Bilgi veren ve bilgiyle nefis ve hevaya hakim olan insan ne der, dinle"¹⁰¹ demektedir. Buradan açıkça iktidarın kaynağını ilahî meşruiyet ilkesine dayandırıldığını anlamaktayız: "sen, Tanrıya rağmen iktidara gelmedin. Tanrı senin temiz niyetli, bilgili, insanlara merhamet ve şefkat gösterme potansiyelinden dolayı bu erk ve sorumluluğu sana verdi, öyleyse ilahi seçim ve tercihin gerekçelerini yerine getirmelisin: "Ey devletli...Tanrı sana kut verdi."¹⁰² Açıkçası Kutadgu Bilig'de Yusuf Has Hacib, iktidarın sınırları adalet ile sınırlandırılmış gözükmemektedir.

Kutadgu Bilig'de Siyasi İktidarın Meşruiyet Kaynağı: Adalet ve Kut

Siyasi iktidarın kaynağı ve meşruiyeti problemi, tarihsel olarak ilâhî irade, soy ve toplumsal rıza gibi farklı temellere dayandırılarak açıklanmış olmakla birlikte, Kutadgu Bilig bu tartışmayı daha çok bu problemi adalet ilkesini merkeze alarak özgün bir ontolojik çerçeve içinde yeniden kurmaktadır. Gerçi müellifimizde görünüşte devleti, Tanrısal iradeye ve soya dayandırıyor gibi gözükse de onlardan tamamen ayrılmaktadır: Tanrısal iradeye dayanan her devlet, iktidarın sonsuza kadar kendisine ait olduğu iddiasını kendi devletinin varoluş şartı görmüştür.

⁹⁹ Kafesoğlu, s.22-23

¹⁰⁰ Zafer Önler, s.6-7

¹⁰¹ Arat KB, b.5469, s. 915

¹⁰² A.g.e., b.108, s.109

Bu çalışmanın temel iddiası şudur: Kutadgu Bilig’de siyasi iktidarın kaynağı, ne doğrudan hükümdarın aile ve soy kökenine ne de yalnızca toplumsal rızaya dayandırılmamaktadır. Aksine, *adalet ilkesinin* ontolojik ve evrensel bir prensip olarak siyasi düzenin hem *kaynağını* hem de *sınırını* belirlemekte olduğudur. İlk bakışta Kutadgu Bilig’in yazıldığı dönemde kültür ve akide olarak devletin kaynağının Tanrıdan kaynaklandığına inanılmaktaydı. Ancak Tanrı birine devlet nasip ettiğinde (yani kut verdiğinde) Tanrı bu seçimini veya tercihini rastgele yapmamıştır. Aksine bu kişinin evrenin kanunu olan hayata geldikten sonra köniden pay alıp almadığına yani adalet ilesine uygun olarak adil olup olmadığına ve herkese adil davranma normuna uyup uymadığına göre sonradan vermektedir.¹⁰³ Bu bakımdan diyebiliriz ki; Kün-Togdı, Ay-Toldı ve Ögdilmiş adalet temelli hukuk manasına gelen “köni-törü” ilkesi ışığında devlete hizmet etmekle “kut” bulabilirler. İşte Kutadgu Bilig’in ruhu asıl buradadır.¹⁰⁴ Bu çerçevede eser, siyasi iktidarı (keyfî bir güç olarak değil) adalet, akıl ve kut kavramlarıyla sınırlandırılmış ve anlamlandırılmış bir meşruiyet düzeni olarak kurmaktadır. Kut yani devlete nail olma, kutsal bir yaratılışa karşılık gelmekte olup Tanrı’nın dilediği ölçülere göre yaşanmadığı durumlarda ise kişilerin elinden alınan bir özelliktir. Dolayısıyla bazı felsefeciler Kutadgu Bilig’i; İlahi Kut’tan neşet eden Kut’un Evren-Toplum-İnsan döngüsünü tamamlayarak tekrar özüne rücu etme hareketini ve o kutsanma aşamalarını anlatan bir eser olarak görür.¹⁰⁵ Bu konuda Yusuf Has Hacib şöyle demektedir: “Tanrı kime verirse bu beylik işini; O işe denk verir akıl ve gönlünü; Kimi Bey olarak yaratmak isterse Tanrı; Ona önce uygun tavır, akıl verir ve kol kanat gerer” demektedir.¹⁰⁶

Bu durumda devlet-başının kendine verilen devletli olma özelliğini (gücünü), verilen adalet misyonu doğrultusunda kullanmaması onun varoluş gerekçesine aykırı düşmesi olduğu için bu durum nihayetinde devletin yıkılmasıyla sonuçlanacaktır.¹⁰⁷ Hükümdarın misyonu adalet ilkesi ışığında şunlardır: İktisadi istikrarın temeli olan paranın ayarının korunması, adalet ilkesinin (köni töri) korunması ve asayişin muhafazası.¹⁰⁸

Anlaşıyor ki; Yusuf Has Hacib, bu kitabını bir bakıma yöneticilere adeta ideal bir siyaset teorisi olsun diye yazmış gibidir. Çünkü o kitabında kanun, adalet ve devlet konularında oldukça detaylı açıklamalarda bulunmuştur. Ve kendi düşünce dünyasında oluşan toplum, devlet, yönetime ilişkin fikirlerinin gerçekleştirilmesi umuduyla da kitabını hükümdara yani o günkü devletin başına sunmuştur.¹⁰⁹ Bu konuda kaleme aldığı bu eser için “yine bil ki bu kitap herkese yarar, fakat memleket ve şehirleri idare için hükümdarlara daha çok faydalı olur”

¹⁰³ Erkan Arslan, Kutadgu Bilig İncelemesi: Temel Devlet Felsefesi ve Devlet Başkanının Nitelikleri Üzerine Çıkarımlar, Eğitim Yayınevi, Sosyal Bilimler Alanında Uluslararası Araştırmalar IV, İst.,2021, s.15

¹⁰⁴ Küyel,s.223

¹⁰⁵ A.g.e., s.220

¹⁰⁶ Erkan Arslan, s. 19

¹⁰⁷ A.g.e., s. 18-19

¹⁰⁸ Kutadgu Bilig, b.5575,5576,5577, s. 931

¹⁰⁹ Erkan Arslan, s.13

demektedir.¹¹⁰ Yusuf Has Hacib, yönetimde bulunarak devlet mekanizmasını kullanacak yöneticilerin, toplumu en ideal şekilde yönetecek bilgi birikim ve yeteneğine sahip kişilerden seçilmesini öngörür. Aristoteles de yönetici olmanın öz niteliğı olarak topluma gereken şeyleri zekasıyla önceden  n görebilmektir.¹¹¹ Kutadgu Bilig’de vurgulandığı üzere hükümdar, ülkesini öyle bir adaletle sevk ve idare etmelidir ki, memlekette nizam sağlanmalı ve halk refaha kavu malıdır. Hatta yönetici bu dünyadan g c p gittiğinde bile arkasında sadece iyi bir nam bırakabilmelidir.¹¹² Fakat bunu devlet ba ı hükümdar veya bey tek başına yapamaz. Bu durumda devlet organizasyonunu ve b rokrasini ehil insanlardan teşkil etmelidir: Askeri bürokrasi ve ordu, değişik alanlarda yeti mi  m ste arlar ve danışmanlar, maliyeci ve ekonomistler. Bu konuda Yusuf Has Hacib hükümdara hitaben “ u üç sınıf insana mutlaka kıymet vermelisin: “ lki cesur, kahraman ve tunç yürekli yiğitlerdir ki, kılıçlarıyla memlekete cansiperane fayda sağlarlar.  kincisi, hikmetle i  gören uzman ve bilge devlet adamlarıdır. Bu kişiler bilgi ve g rg leriyle memleket i lerini düzene soktukları için kendilerine devlet i lerini danışmak son derece elzemdır.  c nc s  ise zeki, becerikli ve muhasebeden anlayan insanlardır. Eğer devletin gelir gider hesabını sıkı tutup iyi denetlerlerse, devlet bütçesi her daim bir hazine gibi zengin kalır”.¹¹³

Genelde dünya halklarının en temel beklentisinin, devlet veya devleti temsil eden kişi veya kurumlardan beklentisinin adalet olduğu bedihidir. Doğu toplumlarının ve özelde Türk dünyasının halkları da haklı olarak daima bu beklenti içinde olmuşlardır. Bu bakımdan Kutadgu Bilig’de devlet adı verilen organizasyonun meşruiyet şartı olarak “adalet” nosyonu bulunmaktadır diyebiliriz. Bu konuda Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig’in 252.Beyitte “Dünya beylerinden hangisi bilgili olmuşsa, iyi töre yani kanun koyanlar ve iyilikte ileri gelenler onlar olmuştur” demek suretiyle bunu açıkça belirtmiştir.¹¹⁴

Kutadgu Bilig’in içeriğı ad let, mutluluk, akıl ve hayatın sonu anlamındaki akibet kavramlarıyla temsil edilen 4 ögeden oluşur. Bu 4 unsuru temsil eden sembolik şahsiyetler ise K n-Togdı, Ay-Toldı, Ögdülmiş ve Odgurmuş’tur: K n-Togdı, ilig yani hükümdardır ve t r ’n n yani kanunun yerini tutar, onun sözleri kanunun sözleri olmak zorundadır. Ay-Toldı ise Kut’tur. Mübarek kut güneşi onunla parlar.  gd lmi  ise Ay-Toldı’nın oğludur ve akılı temsil eder. Odgurmuş ise bir z hid olup insanın “ kibet”ini temsil etmekte ve dünya hayatının insana verdiği dünyaya bağlanma duygularına karşı (profanlığa karşı) ruhen uyandırılmı lığını simgelemektedir.¹¹⁵ Diğer bir anlatımla devletin ba ı türü ve k ni-türüdür (kanun ve adil kanun).

¹¹⁰ Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig,  ev.: Re id Rahmeti Arat, (Yayına Haz.;  .  an – S.T. Yurteser) Kabalcı Yay.,  st., 2008, b34, s.77

¹¹¹ Aristoteles, Politika, s.8-9

¹¹²  zmen, s. 56

¹¹³ Kutadgu Bilig, b.5910-5913, s.981

¹¹⁴ A.g.e., s.131

¹¹⁵ Kafesoğlu, s.8

Vezir; kut ve devleti yani mutluluğu ve hakimiyeti; akıl ise, ilmi hayatı ve hayati faaliyetleri temsil ediyor. Dünyanın geçiciliğini, ölüm ve ahiret bilincini dolayısıyla hayat ve iktidarın nihai sınırını, sonunu, yani “akibeti”ni temsil etmektedir.¹¹⁶

Kutadgu Bilig’de hükümdar bizzat adaletin kaynağı değil, adaletin görünür hale geldiği mahal olduğundan ona Kün-Togdı adını verilmiştir. Diğer taraftan Ay-Toldı ismi, siyasi iktidarın doğrudan kaynağını değil, onun tıpkı Ay’ın aldığı ışığı yansıtması gibi “Gün’den sonra gerçekleşmesi ve adeta devletin görünürlük kazanma sürecini ve tecessüm etmesini temsil etmektedir. Dolunay metaforu, kutun tamlığa erişmesini dile getirmektedir. Bir açıdan Ay’ın ışığını Güneşten alması gibi vezir de meşruiyetini hükümdardan almasını simgeler. Kutadgu Bilig’de “bunlardan en altta bu yalçık (Ay) dolaşır; Güneş ile karşı karşıya gelirse dolunay olur”¹¹⁷ demektir. Bununla müellif, hem astronomi bilgisini öne çıkarmak da hem de bu tür kozmolojik metaforlarla kültürel fenomenlerle ontolojik bir temel oluşturmak ister gibidir. Bu durumu 143. Beyitte açıkça görmekteyiz: “Bunların üçü ateş, üçü su, üçü yel ve üçü topraktır; bunlardan dünya ve memleketler meydana gelir”.¹¹⁸ Bunlar varlığın terkinde bulunan dört unsurdur. Bilindiği gibi anasır-ı erbaa düşüncesi Aristoteles felsefesinde de mevcuttur. Hem Aristoteles de hem de Kutadgu Bilig’de özleri bakımından uzlaşmaz unsurları değişik oranlarda bir araya getirerek çeşitli varlıkları meydana getiren ise bu unsurların haricindeki daha üstün bir kudret olmak zorundadır.¹¹⁹

Öğdülmiş, Kutadgu Bilig’de ham bir aklı değil, işlenmiş ve olgunlaşmış pratik aklı (ahlakı) temsil eder. Bu yönüyle o, siyasi iktidarın rastlantısal veya keyfi biçimde değil, rasyonel ilkeler doğrultusunda işletilmesini sağlayan epistemik bir figürdür. Diğer bir deyişle Öğdülmiş adı, aklın doğuştan kamil değil, işlenerek ve olgunlaşarak yetkinleştiğini ifade eder; bu nedenle bu karakter, siyasi düzenin rasyonel biçimde kurulmasını sağlayan “işlenmiş aklı” temsil eder.¹²⁰ Kısacası bu kahramanların her biri yalnızca belirli ahlâkî vasıfları temsil etmekle kalmaz; aynı zamanda da siyasi ve hukuki düzenin ontolojik temellerini somutlaştıran kavramsal figürlerdir.¹²¹

Siyasi İktidarın Kaynağı ve Egemenliğin Kullanımı Problemi

Devlet adını verdiğimiz siyasi organizasyonun kurumsal olarak (sosyal birliğin) devamı toplumsal hayatın sürekliliği için gereklidir ama bu kurumu kim yönetmelidir? Diğer bir deyişle devlet, belli başlı hukuk normları ve adalet için muktedir olmak zorundadır. Aksi halde bir toplumu istendik amaçlara yöneltmediği gibi toplumsal hayatta adaleti ikame etmesi mümkün olmayacaktır. Bu durumda iktidarı (otoriteyi) elinde tutan egemen kim olmalıdır? Çünkü devlet, iktidar erkini elinde tutmak demektir. Diğer bir ifadeyle iktidar, devletin egemen

¹¹⁶ Aرسال, a.g.m.,s. 659

¹¹⁷ Arat, KB, b.137, s. 113

¹¹⁸ A.g.e., b. 143, s. 115

¹¹⁹ A.g.e., b. 144-146, s. 115

¹²⁰ Şeker, a.g.m.s.,s.289-290

¹²¹ Aرسال, s.259

olma, insanları kendi iradesine boyun eğdirme (itaat) gücüdür.¹²² Ve iktidar demek belirli bir sosyal yapı içerisinde, iradesini meşruiyet zemininde topluma kabul ettirme kapasitesi ile toplumsal rıza ya da fiziksel zor kullanma tekeli kullanarak kolektif kararları yürütme yetkisidir. Bu konuya ilişkin olarak tarihsel süreç içerisinde iki farklı görüş ortaya çıktığını gözlemlemekteyiz:

a) Siyasi iktidara ilişkin egemenlik hakkı Tanrıya aittir. Bu görüş altında tarihte bizzat kral-Tanrılar devlet ve topluma egemen olduğu gibi Tanrı'nın krallığı/hakimiyeti adına onun temsilcileri, Tanrı'nın kanunları kabul edilen hukuki normlar aracılığıyla siyasi iktidarı ellerinde tutmuşlardır. Bu anlayış ve açıklama biçimine teokrazi adı verilmektedir.

b) Siyasi iktidar insanlara aittir (potestas hominis). Çünkü siyasi sistemin kural ve kanunları, insanların doğal ihtiyaçlarından kaynaklanan yasalardan oluşması icap ettiğinden buna bağlı söz konusu yasalar insanın doğal yeti ve niteliklerine dayanarak meydana getirilmelidir. Bu ikinci görüşü savunanlar da kendi aralarında ikiye ayrılırlar: 1. İktidar; uzman, profesyonel, teknokrat bir kısım insanlara yani “uzman zümreye” ait olmalıdır, bu insanlar yönetim bilim ve sanatında uzmanlaşmış, hukuk sistemine ve kanunların ruhuna herkesten daha fazla vâkıf, bilgili uzman profesyonel insanlardan müteşekkil olmalıdır. 2. İktidar tüm insanlara doğrudan veya temsilciler yoluyla ait olmalıdır, çünkü bir insan toplumsal hayat içinde ahlaki seçimler yapabiliyor, bunun sorumluluğuna sahipse, bu yetenek ve bilgi kendisinde varsa bu durumda doğal olarak siyasi tercih ve seçimler de yapabilir.

Anlaşıyor ki devlet yönetiminde karar alma ve icraya koyma mevkiine yani iktidara, Tanrı veya onun temsilcileri değil, sıradan ortalama insanlar egemen olmalıdır görüşleri arasında karşıtlık söz konusudur. Tanrı adına hareket eden ve Tanrının iktidar yetkesini kendi elinde tutanların seçimle işbaşına gelmeyeceği açıktır. Bu ise ancak ya Tanrı tarafından doğrudan bir atamayla (insanlarında buna inanmasıyla) veya Tanrı adamlarından oluşan dini bir komisyonun tensibiyle veyahut da silahlı veya fiziksel güçle elde edilen siyasi sonucu, Tanrının takdir ve tayini olarak meşrulaştırarak topluma dayatmakla mümkündür. Teokratik yönetim biçimlerinin temel postulatı işte bu anlayıştır.

Siyasi sistemin kural ve yasaları, insani ihtiyaçları karşılama prensibine dayanmalıdır ancak bu ihtiyaçları karşılama durumundaki egemenlik makamı veya gücü, bir kişiye mi bir azınlığa mı bir zümreye mi veya çoğunluğa mı ait (toplumun tamamına) olmalıdır? Bu sorunun cevabına göre laik monarşi, laik Aristokrasi ve laik demokrasi yönetim biçimleri ortaya çıkmaktadır. Burada hemen belirtmeliyiz ki eski Türk devlet geleneğinde ne imtiyazlı sınıflar ne de hususî haklarla donatılmış ruhanî zümreler bulunmaktadır.¹²³

Siyasi İktidarın Sınırları Problemi

Siyaset felsefesinde iktidarın kaynağı problemine bağlı olarak bir alt problem de iktidar gücünün sınırları sorunudur: Devlet adı verilen sosyal

¹²² Bolay, s.258

¹²³ Kafesoğlu, s.10-11

organizasyonun iktidar mevkiinde insan (monarşi, Aristokrasi veya halk) olmalıdır. Ancak bu iktidar sahibinin egemenlik erki, mutlak ve sınırsız mı olmalı yoksa şartlı ve sınırlı mı olmalıdır? Bu konuda teokrasi yanlıları iktidara bir sınır koymayı Tanrı hakimiyetine sınır koymak şeklinde anladıklarından bunu kabul etmezler. Egemenliğin dayanağı Tanrı'dır, yalnız Yusuf Has Hacib, iktidarı “adalet ilkesi” kayıtlamaktadır. Bir bakıma Tanrı dahi “özü gereği/zatının iktizası” adil olmak durumunda olduğuna göre adalet en yüce ve en evrensel prensip haline gelmektedir. Bu cihetten adalet, evrende dengeyi sağlayan kozmolojik itidal ve ölçülülük ilkesidir. Bu yönden Kutadgu Bilig'deki devlet modeli, kozmolojik yapıyı örnek almakta yahut onu yansıtan, daha doğru ifadeyle taklit etmek durumundadır (mimesis).

Tanrının kudret, ilim ve iradesi sonsuz olduğu gibi bu iradenin sonucu olan yasaları topluma dayatma hakkı da sınırsız olmalıdır: İnsan ve toplum için neyin iyi, güzel, adil ve yararlı olduğunu Tanrıdan daha iyi kimse bilemez. Diğer taraftan iktidarın kaynağında insan olması gerektiğini ileri süren mutlak monarşi taraftarları da örneğin Hobbes, mutlak demokrasi taraftarı Rousseau gibi filozoflar da bu konuda yani egemenliğin sınırı probleminde iktidarın bizzat kendisinin mutlak ve sınırsız olmasını savunurlar.

Bizce iktidarın sınırını devletin kuruluş gerekçesi önemli ölçüde belirleyicidir. Çünkü hiç bir organizasyon kendini varlığa çıkaran temel gerekçeye aykırı olamaz. Bu nedenle bir iktidarın sınırını, devlet adını verdiğimiz teşkilatın, varlığını korumak istediği toplumsallaşma amacıyla örtüşmek durumundadır: En genel manada toplumsallaşma insanların iyi bir yaşam sürmesi için varsa ve devlet bireylerin toplum içinde adalet dolu huzur ve mutlu yaşamının teminatı için gerekli ise bu durum aynı zamanda iktidarın nihai sınırını da göstermektedir.¹²⁴

Siyasi otoritenin ilahi bir ihsan olduğu varsayımı, Türk beyinin tüm faaliyetlerini Tanrı'nın bir vekili gibi yürüttüğü ve gerek yasa yaparken gerekse yasaya uyarken ilahi iradeye tabi olduğu inancını besliyordu. Halkın kendi haklarını müdafaa etmek adına, liyakatsiz ve zalim hükümdarlara başkaldırması da doğrudan bu kut anlayışına dayanmaktaydı. Görevini ihmal eden hakan, kutunun geri alınmasıyla yönetim yetkisini ve meşruiyetini yitirirken; öte yandan, sorumluluklarını yerine getirmeyen ya da gücünü kötüye kullanan lidere karşı toplumun direnme hakkı da yasal bir zemin kazanıyordu.¹²⁵

Bu konuda Kutadgu Bilig'de Türk-İslam devletinin temel felsefesi işlenmektedir. Bu ilke, günümüzde ancak anayasal monarşilerde (meşrutiyet) veya demokratik-sosyal hukuk devletlerinde görülmektedir. Yusuf Has Hacib'in eserine konu ettiği devlet tipinde de iktidarı elinde tutan devletin başı, hukuk ve adalet ilkelerine (köni) göre yönetmek durumundadır. Bilindiği gibi eski Türk toplumunun varlığı "köni-törü"ye bağlıdır. "Köni-törü" veya, Adalet, eski Perslerdeki gibi hükümdarın halka bir lütfu değildir. Hükümdarın, halkına karşı bir

¹²⁴ Kömbe, s. 36

¹²⁵ Kafesoğlu, s. 23-24

görevidir.¹²⁶ Her şeyden önce Kutadgu Bilig’de devleti yönetenlerin gücünün yani iktidarın, sınırlandırılması gerektiği çok bedihidir.

Kutadgu Bilig’de hatta genel manada eski Türk devlet geleneğinde hükümdarın gücü uygulamada değilse bile ilke olarak teoride, daima töre ile sınırlandırılmıştır.¹²⁷ Çünkü töre sahibi ve töreyi yani kanunu temsil eden Bey, bilge, bilgili, akıllı bir baştır. Bey, töre gereği siyaset icra ederken kendisinin kişisel temayülleri dikkate almaz ve tüm insanlığı bir bütün sayar. Yusuf Has Hacib bu sebeple töreyi, tıpkı Güneş ve Ay gibi bütün dünyayı aydınlatan bir prensip olarak ele alır. Işığı her yerde aynı kuvvettedir, aydınlığını tüm insanlara eşit ulaştırır ve dünyaya ve pluraliteye, çoğulculuğa adeta can verir. O doğduğu zaman binlerce farklı renk çiçek açtığı içindir ki ona Kün-Togdı denmiştir. Bu yüzden Yusuf Has Hacib töreyi, Güneş ve Ay misali bütün dünyayı tenvir eden bir umde olarak kabul eder.

E.Karşılaştırmalı Siyaset Felsefesi: Sözleşmecî Teoriler ve Kutadgu Bilig Sözleşmecî Egemenlikten Ahlâkî Meşruiyete: Hobbes, Rousseau ve Kutadgu Bilig’in Karşılaştırmalı İktidar Teorisi

Siyasi iktidarın kaynağı ve meşruiyeti problemi, farklı düşünce geleneklerinde ya bireyler arası sözleşmeye dayandırılmış ya da ahlâkî ve normatif yükümlülükler çerçevesinde temellendirilmiş olup, bu bağlamda Hobbes ile Kutadgu Bilig iki farklı yaklaşımı temsil etmektedir.

Hobbes, Tanrıdan boşalttığı statüye bir bakıma insanların ortak iradesini koymaktadır diyebiliriz. Zaten ona göre devlet yapay bir şeydir.¹²⁸ Herkesin herkesle eşit ve herkesin, her şeyi yapma hak ve hürriyetine sahip olduğu bir vasatta hiç kimse hiçbir şey yapamayacağına göre bu durumda herkes her türlü eylem ve davranışta bulunma hakkını bir üst kuruma devrederek kendi hak ve hürriyetlerini de bir bakıma güvence altına almış olacaktır.

Hobbes, insanların doğal durumdan geçtikleri sosyal sözleşme statüsü, kurucu prensip olarak temele konulduktan sonra artık toplumsal iradeye ve onun temsilcisi devlete (Laviethan) sınır konulamayacağını ileri sürer. İnsanlar doğal durumda sahip oldukları sınırsız hak ve yetkilerini, bir sosyal sözleşme üzerinden bir egemene devrettikten sonra bu iktidar sahibinin iradesine artık tahdid konulamaz.¹²⁹ Hemen belirtmeliyiz ki Yusuf Has Hacib bu görüşte değildir o Kutadgu Bilig’de devletin varlık gerekçesi, sözleşmecî teorilerde olduğu gibi bireyler arası bir uzlaşya değil, yöneten ve yönetilenlere yüklenen ahlaki görevlere dayandırılmaktadır; bu yönüyle eser, deontolojik bir siyasi meşruiyet anlayışını yansıtmaktadır.¹³⁰

Hobbes, insan doğasının sınırsız egoist ve çatışması yapısından her şeyi yapma hak ve hürriyetinden gönüllü ve iradi bir vazgeçişle bir üst aşama olarak ortak kamu iradesini ve onun temsilcisi olan egemene hükmetme erki terk

¹²⁶ Küyel, s. 221

¹²⁷ Erkan Arslan, s.15

¹²⁸ Gökberk, s.252

¹²⁹ A.g.e., s. 252-253

¹³⁰ Erkan Arslan, s.21

edildiğinden, iktidarın sınırsız egemenlik hak ve ilkesini bu doğal hakların sosyal kontratla devrinden, mutlakiyetçi devletin varoluş gerekçesini çıkarmaktadır. Böylece iktidarın meşruiyet ölçütü, onun bir sosyal kontratla bir egemene devredilip edilmediğidir. Fakat Hobbes'tan çok daha önce Sofistler özellikle de Protagoras bu görüşleri açıkça dile getirmiştir.

Protagoras'a göre devlet ve hukuk insanların birlikte yaşamak için aralarında yaptıkları bir anlaşmadan doğmuştur. Ona göre insanlar, hayvanların doğuştan getirdikleri ve onları hayatta tutan doğal donanımlardan yoksun olarak hayata gelirler. Bu yüzden insan bu eksikliklerini sun'i olarak sonradan meydana getirdiği araç, gereç ve vasıtalarla telafi etmek zorunda kalmıştır. Hiç kuşkusuz mukadderat ona hayvanlardaki teçhizatı vermemiş ama ona akıl bahşederek bu eksiklerini kendi çabasıyla giderme imkanını vermiştir. Ama ne var ki insanın, meydana getirdiği bu alet ve araçlardan yararlanabilmesi diğer insanlarla birlikte yaşamasına bağlıdır.¹³¹ Üretilen aletler ancak iş bölümüyle (herkes kendi özellik ve yeteneğine göre) kullanıldığına üretilme amacına uygun kullanılmış olacaktır. Çünkü çok farklı yeteneklere sahip bireyler her işi aynı yapamazlar ama yalnızca bir kişi, bir işi çok iyi yapabileceği açıktır. Böylece önce insanlar toplum haline gelirler daha sonra da iş bölümüyle değişik meslek ve zanaatlar edinirler. Birlikte yaşama ihtiyacından doğan sosyal nizamın bu durumda amacı herkesin yararı ilkesidir. Bu yaklaşıma göre bir sosyal düzen olmadan birey yaşayamaz. Bu sosyal nizamda insan devlet ve hukuk olmadan varlığını sürdüremez. Bu teoriye göre devlet sosyal sözleşmenin bir sonucu olarak var olmuştur.¹³² Dini muahedeler (ahitler) ile modern hukuk mantığı arasındaki felsefi bağlar, aslında "yükümlülük", "meşruiyet" ve "sözleşme" kavramlarının tarihteki köklerini anlamamıza yardımcı olur. Bu iki dünya arasındaki benzerlikler, hukukun sadece teknik bir metin değil, bir "sadakat ve güven" meselesi olduğunu gösterir. Sosyal Sözleşme ve Tanrı ile Âdem arasında kurulan ilk ahit, şartlı itaat sözleşmesi yani Foedus Adamicum (Otoritenin Kökeni) arasındaki benzerlik modern siyaset felsefesindeki Sosyal Sözleşme (Hobbes, Locke, Rousseau) teorileri, çarpıcı bir benzerlik taşımaktadır. Aynı şekilde Tanrı İbrahim'e toprak ve soy vaat ederken, İbrahim'den de sadakat ve teslimiyet beklemesi modern sözleşmelerdeki "edim ve karşı edim" (karşılıklı yükümlülükler) mantığının en eski formu olarak karşımıza çıkmaktadır.¹³³

J.J. Rousseau ise mutlak ve sınırsız demokrasiden yana olduğu için egemenliğin meşruiyet kaynağı olarak "halk iradesi" ve genel iradeyi kabul ettiğinden halkın genel iradesinin yanılmaz olduğunu ve ona sınır konulmaması gerektiğini ileri sürer: Halkın sesi, hakkın sesidir.¹³⁴ Bu konuda Yusuf Has Hacib ondan çok daha önce şöyle demektedir: "Meliklerin halk üzerinde hakları olduğu gibi, halkın da aynı derecede melikler üzerinde hakkı vardır".¹³⁵

¹³¹ Gökberk, s.292-293

¹³² Von Aster, s.88-89

¹³³ Gökberk, s.337

¹³⁴ Gökberk, s.341-342

¹³⁵ Arat, b.40-41, s.77

Rousseau, egemenliğin mutlaklığı konusunda Hobbes'la benzeşse de bunu monarşi yerine "genel irade"ye dayandırarak sınırsız bir demokrasiyi savunur; bu yönüyle iktidarın kısıtlanmasını isteyen Locke gibi liberallerden ayrılır. Ona göre mülkiyet ve medeniyetle bozulan doğal barış halini, özgürlüğü yeniden kazanmak adına "toplum sözleşmesi" ile restore etmek gerekir. Bu düzende birey, kendi iradesinden doğan yasalara itaat ettiği için aslında kendine itaat eder; böylece hukuk, baskı aracı değil, meşruiyetini halktan alan bir özgürlük güvencesi olur. Onlardan çok daha önce Yusuf Has Hacib, yöneticiye hitap ederek "halkın gönlü narindir, kamuoyunun onay duygusunu korumak çok güçtür; bu nedenle halkın bu hususta gönlü kırılırsa, yıkımı getirecek olan ilahi adaletle karşılaşmak kaçınılmazdır demektedir.¹³⁶

Rousseau'da genel irade, bireysel çıkarların toplamı değil, aklın rehberliğinde ortak yarar paydasında buluşmaktır; bu irade, her bireyin kendi bencil tutkularından sıyrılarak toplumun tamamı için "iyi" olanda birleşmesini ifade eder.¹³⁷

Toplum Sözleşmesi ve İktidarın Sınırlandırılması Problemi

İnsan teklerinin birbirlerinden farklı çıkarları olması aralarında sözleşme yapılmasını zorunlu kılar. Çünkü bireysel olarak herkesin birbiriyle çatışan talepleri aynı anda gerçekleşmeyeceği gibi farklı zamanlarda bile salt birinin çıkarı diğerinin aleyhine olabileceği için gerçekleşmeyebilecektir. Buna göre farklı kişilerin aynı taleplerde aynı noktada her zaman buluşamayacağına göre bu durumda yegâne çare farklı taleplerin kısmen kesbini mümkün kılan bir zeminde tüm bireyleri buluşturmak tam mahrumiyetten daha yararlı bir durumdur. Buna karşılık, insanlar arasında bahsi geçen ortak çıkarların mevcudiyeti, böyle bir sözleşmeyi hem mümkün hem de elzem kılar. Bu minvalde, kamusal talepleri yerine getirecek olan genel iradenin tecelli ettiği yegane yer halk meclisleridir. Ne var ki bu genel irade her zaman evrensel bir nitelik taşıyamayabilir; bu şartlar altında genel irade, ister istemez çoğunluğun istencini esas almak durumundadır. Diğer taraftan bu sistemde, azınlıkta kalanların hürriyetinin tamamen yok olduğu da iddia edilemez. Çünkü insanlar henüz başlangıçta sözleşmeyi akdederken, tam bir irade uyuşmasının sağlanamadığı hallerde çoğunluğun kararına tabi olacakları hususunda önceden mutabık kalmışlardır. Böyle bir senaryo tarihte hiçbir zaman tecrübe edilmemiş olsa dahi, demokrasinin temel postulatı tam olarak budur.¹³⁸

Montesquieu, Locke, Mill ve Hayek gibi düşünürler iktidarın insanlarda olması gerektiğini diğer bir deyişle iktidarın kaynağında insanı ve onun iradesini kabul etseler de iktidar mevkiindeki egemenin iktidar gücünü kullanım biçimine mutlak bazı sınırlar getirilmesi gerektiğini ileri sürerler. Bu yaklaşım tarzına meşruti egemenlik görüşü veya anayasal yönetim anlayışı (Constitutionalism) denilmektedir. Çünkü bu modelde egemenin gücü, Anayasa ile kısıtlanmış yani şarta bağlanmıştır.

¹³⁶ Arat, Kutadgu Bilig, b.3351, s.599

¹³⁷ Gökberk, s.341

¹³⁸ Ahmet Arslan, Felsefeye Giriş, Adres Yayınları, Ankara, 2015, S.187

Devletin Amaçsal mı Araçsal mı Olduğu Bağlamında Birey–Devlet İlişkisi ve Adalet Temelli Sınırlı İktidar

Siyaset felsefesinin bir diğer problemi de birey ile devlet arasındaki ilişkilerin neliği (mahiyeti) problemidir. Bu problemin araştırma alanı, bireyler ile devlet arasındaki ilişkilerin ne şekilde olması gerektiğini çözümlenektir. Dolayısıyla bu problemin araştırma konusu; resmi bir otoriteyi temsil etmeme manasında sivil toplum ile devlet arasındaki ilişkinin nasıl olması gerektiğini incelemektedir. Aslında sivil toplum, medenî toplum demektir. Bu yüzden sivil toplum, kendi sorunlarını kendisi çözen, sorunlarını karşılıklı medeni ilişkilerle ve iş birliğiyle, örgütlenerek ortak sorunlarını çözmeye çalışan toplumdur.¹³⁹

Bu bakımdan da devletin ne olduğu tanımlamak, izah etmek bir mecburiyet arz etmektedir. Bu konuda bazı filozoflara göre devlet bireylerden ve sivil toplumdan daha üstün ahlaki bir kurumdur yani amaçsal bir değeri vardır, bazı devlet ve siyaset filozoflara göre ise devlet yapay bir kurumdur ve ancak araçsal bir değeri vardır. Özellikle ilk defa Sofistler, devlet ve hukukun nasıl meydana geldiğini konusunu düşünsel bir problem olarak incelemişlerdir.¹⁴⁰ Sofistlerden Thrasymachos devleti, iktidar uğruna yapılan mücadelenin bir sonucu olarak tanımlamıştır.¹⁴¹ Protagoras, şehir-devleti toplumunun insanlar arasındaki uzlaşma dayandığını dolayısıyla da insan topluluğunun ve bu toplumun site devletinin insan üretimi ‘yapay’ bir oluşum olduğunu ileri sürdüklerini biliyoruz.¹⁴² Aslında Sofistler ve Aristoteles arasında insanın toplumsallığı hakkındaki problem, esasen devletin (site devleti) doğal olup olmadığına ilişkindir.

Devletin teşekkülünü organik bir süreç olarak ele alan Aristoteles; ilk ortaklık olan aileyi, ardından gelen köyü ve nihai aşamada köylerin bir araya gelmesiyle kurulan site devletini temel birer basamak olarak görür. Bu felsefi kurguda aile, devleti vardan eden en temel yapı taşlarından biri şeklinde konumlandırılır.¹⁴³ Ona göre aile devletten önce gelir.¹⁴⁴ Şehir-devletindeki yaşamın zorunlu olduğu konusunda aralarında bir farklılık yoktur. Aristoteles ve Sofistler arasında şehir-devleti toplumunun doğallığı hakkındaki çatışma, yasa (nomos) ve doğa (phûsis) ayrımından kaynaklanmaktadır. Örneğin Protagoras şehir-devletinin, hukukun ve düzenin kaynağında yasanın yer aldığını öne sürerken, Aristoteles doğanın bulunduğunu iddia etmektedir. Çünkü onlara göre (Protagoras) şehir-devleti toplumu ve hukuk, insanların iradeleriyle bir araya gelerek aralarında yaptıkları uzlaşının bir sonucudur. Dolayısıyla değerler, ilkeler ve normlar evrensel genel-geçerlikte olmayıp tarihsel koşullara göre değiştirilebilirler.¹⁴⁵

¹³⁹ Bolay, s.258

¹⁴⁰ Von Aster, s.86

¹⁴¹ A.g.e., s. 89

¹⁴² Kömbe, s.38

¹⁴³ Abdullah Kıran, Aristoteles, Devlet, Köleler ve Vatandaşlık, Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergi, Volume: 44, Winter-2019, s.353

¹⁴⁴ Aristoteles, Nikomakhos’a Etik, s.174

¹⁴⁵ Ahmet Arslan, İlkçağ Felsefesi Tarihi Sofistlerden Platon’a, İstanbul, İst., Bilgi Üni. Yay., 2006, 2/35-36

Bu yaklaşım tarzında devletin varoluşunun temel nedeni yasama mülkiyet hürriyet gibi hakları korumak ve geliştirmek olduğundan araçsal bir öneme sahiptir bu nedenle devlet sivil toplumu aşan ahlaki bir varlık gibi görülemez bu görüşteki siyaset filozofları devletin meşru ve gerekli görmekle beraber onun görev ve işlevini iç- dış güvenlik yargının üstünlüğü ve tarafsızlığını koruma ile sınırlı tutmak isterler. Bu kategori içinde yer almakla beraber çağımızda bazı siyaset felsefecileri devleti eğitim sağlık ve buna benzer imkanlar sunmasıyla kısacası devletin iktidar gücünü elinde tutan egemen kadronun bu gücünü sosyal ve hukuk devleti kavramıyla sınırlamak istemektedirler. Bu bağlamda Kutadgu Bilig’de hükümdarın gücü ilk önce töre ile sınırlandırılır. Kutadgu Bilig’de liyakati sayesinde göreve gelen bu insanlara şura/danışma kurumu aracılığı ile devlet idaresinde etkin olma imkânı verilir.¹⁴⁶ İstişareye ehil ve bilgin olan akli temsil eden Ögdülmiş de Devlet-başının baş vezir ve danışmanıdır. Hükümdar, Kün-Togdı, her kararı tek başına alan bir yönetici olmadığı Kutadgu Bilig’deki siyaset teorisine göre hükümdar, devlet işlerinde bilgin, bilinçli ve liyakat sahibi yardımcılar ile istişare ederek kararlar almaktadır.¹⁴⁷

Aslında devletin varoluş biçim ve gerekçesi devlet denilen organizasyonun kendisinin bizzat araç veya amaç olup olmadığını da tayin etmektedir. Bu bağlamda Kutadgu Bilig’de devlet; halkın oluşturduğu bir siyasi strüktürdür. Yusuf Has Hacib devletin temel niteliklerinden hareketle devletin varoluş gerekçesini açıkladığı gibi devletin bekası ve saadetinin kaynağı olarak da bunları yani iyi bir iktisat sisteminin, asker ve ordunun gerekliliği, halk ve adaletin vazgeçilmezliğine işaret eder ve bir bütün olarak bu olguların bir arada gerekliliğini ele alınır ve bunlardan birinin namevcut olması durumunda devlet organizasyonunun çözülmesinin kaçınılmaz olduğunu vurgular.¹⁴⁸

Bu nedenle devlet halk için vardır ve yine bu nedenle amacı halka hizmet olmak durumundadır. Yusuf Has Hacib bu konuda “O adam olur insanların iyisi ki; insanların iyisi halkın kaygısını taşır”¹⁴⁹ demektedir.

Hakiki manada halka hizmet ise ancak evrensel adalet ilkesini gözeterek olabilir. Adaletten yoksun bir halka hizmet, halka ve diğer insanlara ancak zulum getirecektir. Bu yüzden devletin yönetme erkini elinde düşen iktidar sahipleri ve görevliler hukukun üst normu olan adalet ilkesi çerçevesinde halka hizmetle yükümlüdür. Hükümdar başta olmak üzere devlet adamları adil olmayan bir tarzda sadece toplumun huzuru, refahı ve mutluluğu amaçlayamazlar. Kamu yararının hukuk ve adaletle uygunluğu devlet adamlarının hizmetlerinde daima gözetilecekleri en önemli ölçüttür.¹⁵⁰

Felsefî antropoloji, insanın varlık şartlarını araştırırken devlet fenomeninin insanın varlık şartlarından birisi olduğu sonucuna varıyor ve devlet kurmayı insan olmanın bir özelliği olarak gösteriyor. Çünkü bilindiği gibi insan dışında hiçbir

¹⁴⁶ Arat, b.40-41, s.77

¹⁴⁷ Erkan Arslan, s.17

¹⁴⁸ A.g.e., s.17-18

¹⁴⁹ A.Dilaçar, Kutadgu Bilig, s.97

¹⁵⁰ Erkan Arslan, s.13-14

canlı türünde devlet denilebilecek bir fenomene rastlamak mümkün olmadığı gibi devlet adını verdiğimiz üst yapı kurumu aslında doğa bulunmayan sonradan vücuda getirilmiş yapay bir varlıktır.¹⁵¹ Bunun temel nedeni insanın sosyal ve siyasi bir canlı olmasına bağlanabilir. Bu bakımdan Aristoteles'in insanı, zoon politikon olarak tanımlaması bu bağlamda oldukça anlamlıdır.¹⁵² Bu ifadenin dilimizdeki anlamı politikon sözcüğüne bağlı olarak insanın sosyal ve siyasi bir canlı olmasına denk gelebilir. Çünkü açıktır ki sosyal olanla siyasi olan arasındaki korelasyon, anlaşılabilir zorunlu bir bağı dile getirmektedir. Böylece Aristoteles, toplumsal yaşamın ve belli bir şehir-devleti toplumunun, insan için doğal bir "zorunluluk" olduğu ana fikrinde ısrarcıdır.¹⁵³ Ona göre aile, siteyi meydana getiren öğelerin en küçük yapıtaşdır. Aile ise kendi içinde parçalara ayrılır. Bunlar özgür kişilere kölelere karşılık gelecek biçimde alt bölümlere ayrılır. Bunlar; efendi-köle, kadın-koca, baba ve çocuklar. Bu yüzden Aristoteles bu üç ilişkiden her birinin ne olduğunu ve nasıl olması gerektiğini açıklar: Bunlardan efendi-köle ilişkisini açıklayan kavram despotizm. Diğer ilişkileri ise kocalık ve babalık kavramı açıklamaktadır.¹⁵⁴

F. Sistem ve Model: Sembolik Karakterler ve Kurumsal İşleyiş **Siyasi ve Ahlâkî Düzenin Temsili: Kutadgu Bilig'de Dört Karakter Modeli**

Kutadgu Bilig, didaktik yapısını diyaloglar üzerinden kurarak, mutluluk ve erdem anlayışını dört ana karakter etrafında şekillenen felsefî bir anlatı içinde ortaya koymaktadır.

Yusuf Has Hacib evvela insanî melekeleri Adalet, Devlet, Akıl ve Kanaat olmak üzere dört kısma ayırmakta ve daha sonra temsili bir lisanla (alegori) adaleti 'Gün doğdu' isminde bir hükümdar, devleti 'Ay-Toldı' adlı bir vezir, akılı, Ögdülmiş adında vezirin oğlu, kanaati ve akibeti de 'Odgurmuş' isminde vezirin kardeşi olarak tasvir etmektedir.¹⁵⁵ Yusuf Has Hacib'in devlet felsefesinde devletin varoluş gerekçesi, evrensel adalet ilkesine zemininde yasalar ihdas ederek bunların sosyal hayata tatbikini temin etmektir. Bu konuda Kutadgu Bilig'de "eğer devamlı ve ebedi beylik istiyorsan, adaletten ayrılma ve halk üzerinden zulmü kaldır" denilmektedir.¹⁵⁶ Bu meyanda Kutadgu Bilig bir siyasetname olması bakımından adalet kavramına olmazsa olmaz (sine qua non) önem vermekte ve yasaların adalet ilkesine göre biçimlenmesi zarureti dikkat çeker.

Kutadgu Bilig'de Temel Karakterler ve Sembolik Anlamları: Kut ve Siyasi Düzenin Temsili

Kutadgu Bilig'de yer alan temel karakterler şunlardır: Kün-Togdı devlet başı olan "Han veya hükümdar" karşılığı olarak, doğruluk, adalet ve kanunu temsil etmektedir; kut ve siyaseti sembolize eden vezire karşılık gelen Ay-Toldı, devlet

¹⁵¹ Mengüşoğlu, s.277

¹⁵² Gökberk, s.80

¹⁵³ Kömbe, s.37-38

¹⁵⁴ Aristoteles, Politika, s.35

¹⁵⁵ Ülken, s. 168

¹⁵⁶ Arat, Kutadgu Bilig, b.1435, s.319

mekanizmasını ve mutluluğu; vezirin oğlu Ögdülmüş ise ilim ve faaliyeti ifade eden akli temsil ederken; “Uyandırılmış” anlamındaki Odgurmış ise dünyevî kaygı ve iddialardan uzaklaşmayı ifade eden zühde karşılık “kanaati” ve dünyevilikten tecerrüt etmeyi temsil eder.¹⁵⁷

Kutadgu Bilig’deki kut kelimesi eski Türkçede rûhî hâlet, mânevî kuvvet, şevk, cesaret, uğurluluk, talihlilik, saadet, ikbal manalarına geldiği gibi siyasî hâkimiyet kudreti ile devleti idare etme salahiyetini sarahaten ifade eder. Bu eserde kut, Ay-Toldı tarafından temsil edilmiştir. Ay-Toldı hükümdarın (töreyi temsil eden figürün) huzuruna çıkarak hizmet arz eder, kendisinin kul ve memur, doğasının hizmet, şiarının ise adalet olduğunu söyler. Hükümdar da Ay-Toldı’ya kendisine yakın bulunmasını söyler. Demek ki, töre (kanunu temsil eden hükümdar) tatbik sahası bulmak için “iktidar” a yani yürütme gücüne muhtaçtır. İşleri sevk ve idare etme gücünün de (bu günkü manada başbakan/eskiden başvezir), kanun emrinde olması icap eder, zira gerçek kudret kanundadır, yani hükümdardadır. Vezir de onun emrindedir.¹⁵⁸ Kanun hükümdarlıktan üstündür. Beylik, ululuk çok iyidir, fakat daha iyi olan töredir. Fakat bundan da mühim olan Törenin eşit (tüz) tatbik edilmesidir. Buradan hareketle diyebiliriz ki Kutadgu Bilig, adaleti yasaların ruhunu belirleyici temel ilkesi kabul etmektedir.

Kut kelimesi saadet, talih, baht manalarına bağlanmıştır. Sadri Maksudi Arsal tarafından tespit edildiği kadarıyla kut, aslında siyasî hâkimiyet kavramını da ifade etmektedir. Talih, saadet, bahtiyarlık ikinci plânda ve ancak sonraları ortaya çıkan yan manalar durumunda olup kut’un «mübarek» manası da Tanrı ile olan ilgisinden doğmaktadır. Bu durumda Kutadgu Bilig ismi hükümlerlik bilgisi, siyasî hâkimiyet bilgisi veya devlet kılan, devlet yapan bilgi anlamına gelmesi akla ve tarihi bilgilere muvafık gözükmektedir.¹⁵⁹ Açıkçası Kutadgu Bilig’deki Kut; evrende, evrenin parçaları; toplumda toplumun parçaları, insan bedeninde insan bedeninin parçaları ve organları arasındaki uyumdur, sağlıklı olmaktır, hastalıktan kurtulmaktır. Ruhta, değerler çatışmasına son vermektir. Değerler arasındaki uyumdur.¹⁶⁰ Kut, güneş ile sembolize edilen töreye bağlı olarak, temsil ettiği yönetimin güzel yüzlü, mülâyim huylu yürütme gücü sayesinde ulaşılan olgun ve verimli devresinde, tıpkı dolun zamanlarında her yeri ışıklandıran ay gibi (Ay-Toldı) dünya halkını aydınlatır.¹⁶¹ Yusuf Has Hacib’e göre “yönetici her türlü tedbiri önceden almak zorundadır. Halk sosyal olayları olup-bittikten sonra idrak ederken, yönetimi elinde tutanların halktan bir farkı olmak zorundadır. Üst düzey bir bilgi birikimi olmak zorundadır. Topluma karşı şefkatli ve hoş görülü olmak durumundadır. Ayrıca ekonomik açıdan elde edilen kazanımlar halka döndürülmelidir”.¹⁶² Bir bakıma kut, evren-toplum-insan sisteminin ruhunu, temel

¹⁵⁷ Fatih M. Şeker, Kutadgu Bilig Nasıl Okunamaz? Sadri Maksudi Örneği, İÜHFM-Ord. Prof. Sadri Maksudi Arsal’a Armağan Özel Sayısı, cilt LXXV, 2017, İstanbul, s. 289

¹⁵⁸ Kafesoğlu, s.20

¹⁵⁹ Kafesoğlu, s.26

¹⁶⁰ Küyel, s. 222

¹⁶¹ Kafesoğlu, s.21

¹⁶² Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig, Çev.: R. R.Arat, s.914-916

yasasını dile getiren bir kavramdır. Fakat devleti idare etme sadece kut ile olamaz akıl da gerekir: Akılda, kut gibi Tanrı vergisidir. ¹⁶³ Bey, yani devletin başı memleket ve kanunları bilgi ile ele alır, akıl ile yürütür. Çünkü bilginlerin bilgisi halkın yolunu aydınlatır. Devlette kanunu (töre) ve adaleti köni-törü ile yürütenler her yerde ve her zaman aynı kudreti gösteremediklerinden, bu durumlarda adalete hor bakılır ve hukukun gerçekleştirilmesi zaafa uğraması durumunda da, kut'un nuru söner, böylece dünya karanlığa bürünmüş olur. ¹⁶⁴ Bu bilgiler bağlamında diyebiliriz ki Türk-İslam Medeniyetine ilişkin olarak mümkün olduğunca objektif olmaya çalışan ama yine de üstenci diliyle Frederick Starr bile, Kutadgu Bilig eseriyle Yusuf Has Hacib'in sosyal hayattaki tüm sorunların akıl ve bilgi rehberliğindeki müspet gayretle çözüme kavuşturma imkanını sunması bakımından kendi çağının Aydınlanma Dönemine katkı sunduğunu dile getirmekten geri duramamaktadır. ¹⁶⁵

Kutadgu Bilig'de Dört Karakter Ekseninde Mutluluk ve Siyasi Düzen Teorisi

Eserin büyük bir bölümü diyalog şeklindedir. Bu diyaloglar daha çok dört ana kahraman arasında geçer. Kitabın ismi “mutluluk veren bilgi veya kutlu kılan bilgi” anlamına gelmektedir. Bir bakıma ahlak felsefesinde eudaimonist etik anlayışları içinde değerlendirmek mümkündür: Kutadgu Bilig, Tanrı övgüsü ve ona şükür ile başlar. Peygamberin (sav) ve dört halifenin övgüsünden sonra bahar mevsimini tasvir edip, yıldız ve burçlar hakkında bilgi aktarır. Akıl ve dilin değerli yönleri ve kusurları anlatıldıktan sonra kitabın adı, anlamı ve kitapta adı geçenler hakkında bilgiler verilir. Bilgi, dil ve iyilik konuları üzerinde açıklamalar yapılır. Daha sonra didaktik (öğretici) içerikli asıl öyküye geçilir. Asıl öykü dört ana kahraman etrafında geçer:

Ay-Toldı devlet hizmetine girmeyi çok isteyen birisidir. Bir yakını aracılığıyla o dönemin Has Hacibi ile tanışır ve Hacib de onu hükümdara tanıtır. Hükümdar, onu beğenir ve ileride vezir yapar. Ay-Toldı bir süre sonra ölür. Hükümdar, liyakat sahibi ve iyi yetişmiş olan Ögdilmiş'i vezir yapar. Hükümdar, ona yardım edecek ve gerekirse onun yerini alacak birini arar.

Bu görev için arkadaşı Odgurmuş'ı hükümdara tavsiye eder. Akıl kişi elbette dünya hırslı olmayan bir insanı kendine yardımcı hatta yerine hazırlayacaktır. Bu meyanda hükümdar ve vezir, Odgurmuş ile mektuplaşırlar. Hükümdar maneviyat ve sufi yaşama meyilli kişiyi kendi hizmetine almak ister ama Odgurmuş, hükümdarın bu teklifini kabul etmez. Ancak Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig'de devlet ikbalini tecrübe ederek devlet terbiyesi almış olmasının getirdiği dünya görüşü; kelâm, tasavvuf ve felsefeye ait unsurların orijinal bir bileşimini gerçekleştirmesini sağlamıştır diyebiliriz. ¹⁶⁶ Hatta Ögdilmiş de devlet hizmetinden çekilip onun gibi zahit olmak ister. Ama Odgurmuş, buna da karşı çıkar ve herkesin

¹⁶³ Arat, KB, b.1828-1829, s.381

¹⁶⁴ Kafesoğlu, s.12

¹⁶⁵ S.Frederick Starr, Kayıp Aydınlanma, Çev.: Yusuf Selman İnanç, Kronik, İst., 2024, s. 416-417

¹⁶⁶ Fatih M. Şeker, Mistik Bir Coğrafyanın Rasyonelleşme İslamlaşma Süreci Açısından Kutadgu Bilig Nasıl Okunabilir? Kutadgubilig Felsefe-Bilim Araştırmaları Dergisi, Sayı 18, Ekim 2010, s.376

kendi yerinde kalmasının ve kişilerin kabiliyet ve kendi yönelimleri doğrultusunda topluma en iyi hizmeti yapabileceğini söyler.

Odgurmuş'ın bu irşadçı öğütleri ve iyi kanunlar sayesinde memleket düzen ve refaha içinde olur. Odgurmuş ölür, yardımcısı veya kalfası Kumaru yerine geçer. Dünyanın geçiciliği ve çeşitli öğütlerle eser tamamlanır.¹⁶⁷ Ay-Toldı'nın ölümünden sonra Ögdilmiş'in görevi devralması, aklın ve bilginin devlet yönetimindeki belirleyici rolünü temsil eder.

Buna karşılık Odgurmuş'ın (Uyandırılmış) başta devlet hizmetini reddederek zahidane bir yaşamı tercih etmesi, siyasi düzen ile ahlaki/ruhsal hayat arasındaki gerilimi açıkça görünür kılar. Sadri Maksudî'nin tesiriyle bazı Kutadgu Bilig çalışmalarında Odgurmuş'ı tamamen menfi bir tip olarak takdim edilirken o, Yûsuf Has Hâcib için olumsuz değil müspet tiplerden biridir.¹⁶⁸

Oysa Ögdilmiş (akıl) devlete hizmet ederken, ölüm karşısında bunalıp sendelediğinde, o, devlete hizmeti reddeden yine bu aynı Odgurmuş tarafından dönüp devlete hizmete ikna edilmiştir. Odgurmuş işte ancak devletin Kut olduğunu anladığı zamanda uyanmıştır, bu yüzden de kutlanmıştır.¹⁶⁹

Odgurmuş'ın, Ögdilmiş'i devlet görevinde kalmaya ikna etmesi, eserin temel tezini açığa çıkarır: İnsan doğası gereği (physei estin) toplumsaldır ve bireysel kurtuluş arayışı, toplumsal sorumluluğun yerine geçemez. Dolayısıyla iyi hayat, ancak adaletli bir siyasi düzen içinde mümkündür.¹⁷⁰ Nitekim Odgurmuş'ın öğütleri ve adalet merkezli yaklaşımı sayesinde memlekette düzen ve refahın sağlanması, devletin meşruiyetinin ancak adalet ilkesine dayanması halinde mümkün olacağını gösterir. “Hükümdar Kün-Togdı, Ay-Toldı'ya Adâlet Vasfını Söyler” başlıklı bölümde adâlet hakkında alegorik benzetmeler yapılır. Kün_Togdı, bir gün Ay-Toldı'yı huzuruna çağırır. Kendisi üç ayağı birbirine bağlı gümüş bir taht üzerinde oturmuştur. Öfkeli bir haldedir. Elinde büyük bir bıçak, sağında şeker, solunda acı bir ot bulunmaktadır. Ay-Toldı, hükümdara öfkesinin sebebini, üç ayaklı gümüş tahtı, bıçağı, şeker ve acı otun hikmetini sorar. Hükümdarın verdiği cevaplar anlamlıdır: “Üç ayaklı olan her şey doğru ve düz durur. Ben işleri bıçak gibi keser, atarım; hak arayan kimsenin işini uzatmam. Şeker, zulme uğrayarak kapıma gelen ve adâleti bende bulan insan içindir. Zehir gibi acı olan bu Hind otunu zorbarlar ve doğruluktan kaçan kimseler içer. Benim sertliğim, kaşlarımın çatıklığı ve bu asık suratım bana gelen zâlimler içindir”. Ay-Toldı, hükümdara adının yüklendiği anlamı sorar. Hükümdarın cevabı adâlet ile güneş arasındaki ilişkiyi kapsamaktadır: 1. “Güneşe bak, küçülmez, bütünlüğünü muhafaza eder; parlaklığı hep aynı şekilde kuvvetlidir.”; 2. “Güneş doğar ve bu dünya aydınlanır; aydınlığını bütün halka iletir, kendinden bir şey eksilmez.”; 3. “Güneş doğunca yere

¹⁶⁷ Arat, KB, b.147-148, s. 115

¹⁶⁸ Şeker, a.g.m.,s.297

¹⁶⁹ Küyel, s. 223

¹⁷⁰ İlker Kömbe, Antik Yunan ve İslâm Siyaset Felsefesinde İnsanın Toplumsallığının Kaynağı, Nedeni, Doğallığı ve Zorunluluğu, İ.Ü. Press, Felsefe Arkivi, 2025, s.29-30

sıcaklık gelir; binlerce renkli çiçekler açılır.”; 4. “Güneşin burcu sâbittir. Güneşin burcu ‘arslan’dır ve yerinden kıınıldamaz”¹⁷¹

Kitabın aynı zamanda dört temel kavramını temsil eden dört kahramanından ‘kut’u temsil eden Ay-Toldı ve ‘Akıbet/Finaliteyi temsil eden Odgurmış’ın, kitap sonlanmadan ölerək konudan çıkmaları ve ‘Adalet’i temsil eden Kün-Togdı ile ‘Akıl’ı temsil eden Ögdülmüş’in varlıklarının devamı şu yorum için cesaret vermektedir: Bu üst-konu ile anlatılmak istenen, devletin dayandığı esas ilkelerin, geçici olan ‘kut’ değil, kalıcı olan ‘Adalet’ ile bireysel olan ‘Züht’ değil, türsel olan ‘Akıl’ olduğudur.”¹⁷²

Kutadgu Bilig, Tanrı’ya övgü ve şükürle başlayan klasik giriş yapısıyla yalnızca edebî bir gelenek sürdürmez; aynı zamanda siyasi ve ahlaki düzenin kaynağını aşkın bir temele dayandırır. Hz. Peygamber (sav) ve dört halifenin övgüsünü takip eden kozmolojik tasvirler—bahar, yıldızlar ve burçlar—eserde kurulacak siyasi düzenin rastlantısal değil, evrensel bir düzen fikrine bağlı olduğunu ima eder. Dolayısıyla uyum, denge, doğruluk, Evren-Toplum-İnsan arasındaki paralelliğin esasıdır diyebiliriz. Evrendeki dengeyi, itidali astronomi; toplumdaki adaleti, dengeyi, siyaset; bedendeki dengeyi, itidali tıp; ruhtaki dengeyi, itidalli olmayı psikoloji inceler.¹⁷³

Bu bağlamda akıl ve dil üzerine yapılan değerlendirmeler, insanın hem düzen kurucu hem de düzen bozucu potansiyelini ortaya koyar. Bilgi, iyilik ve dil üzerine yapılan açıklamalar ise, insan doğasının tek başına yeterli olmadığını; ondaki temel yetilerin yönlendirilmesi ve disipline edilmesi gerektiğini gösteren teorik zemini oluşturur.¹⁷⁴

Eserin asıl anlatısı, bu teorik çerçevenin somutlanmış hali olarak dört karakter üzerinden ilerler ve esasen ideal bir siyasi düzenin nasıl mümkün olabileceği sorusuna cevap arar. Eskiden Kün-Togdı adında bir ilig yani bey, yönetici vardı. Kendisi köni-törü, yani kanunlarını adalet ilkesine göre düzenleme özelliğine sahip adalet ehli olduğundan ve bilgili adamları yanında tutup görevde tuttuğu için tüm yurttaşlar gerek adalet, gerek ahlak ve gerekse geçim, maişet ve gönenc bakımından iyi bir durumda idi. Güneş, adalet ilkesidir. Köni-törü, yani, adalet yalnız sosyal, yalnız ferdi değil, ayın zamanda kozmiktir. Güneş, köni-törü'nün timsalidir. Köni-törü'nün temsilcisinin adı da Kün-Togdı'dır. Kün-Togdı hem köni-törü'nün kendisidir, hem köni-törü'ye dayanarak köni-törü'yü idare ve irade edendir, hem de "İduk Kut"tur, "Kutlu Kut"tur. Kün-Togdı Güneş, Ay-Toldı'ya emir verir.¹⁷⁵ Bu bakımdan töre, yani kanunlar kitapta hükümdarın ağzından şöyle betimlenir: “Benim doğam, karakterim âdil (köni) dir. Ben işleri

¹⁷¹Yusuf Has Hâcib. Kutadgu Bilig II. Çev.: Reşid Rahmeti Arat, Ankara: AKDITYK Türk Tarih Kurumu Yayınları, 1985, s.70-71

¹⁷²Gökhan Yılmaz, Kutadgu Bilig’de Devlet Fikri, Kutadgu Bilig Felsefe Bilim Araştırmaları Dergisi, Ülke Yay., İstanbul, 2006, s.80-81

¹⁷³Küyel, s.222

¹⁷⁴Arat, KB, b.147, s. 115

¹⁷⁵Küyel, s.226

adalet (könilik) üzere çözümlerim, bey veya kul diye ayırmam/ bu beglik ulı kör könilik turur, köni bolsa begler tiriglik bolur.¹⁷⁶

Devletin tüm yükünü üzerine aldığından artık yorgunluk veya tükenmişlik veya duyarsızlaşma hissettiğinden bu sorunu çözmek için bir baş vezir arayışına girişti. Ay-Toldı (dolunay) adında genç, akıllı ve bilgin birisi, devlet başkanının erdem ve bilgeliğini duymuş ve ona yardımcı gerektiğini duyarak, görev almak üzere başkente geldi.¹⁷⁷ Burada önemli birkaç nokta dikkatimizi çekmektedir: Birincisi, devlet başkanları adil ve erdemli biri dahi olsa (ki öyle olmalıdır) tüm sorumluluk ve yetkileri kendinde toplamamalıdır. İkincisi devlet organlarının amacına uygun çalıştırılabilmesi işe uygun ehil insanlar göreve getirilmelidir. Ay-Toldı'nın devlet hizmetine girerek vezirliğe yükselmesi, siyasi düzenin liyakat ve düzen arayışıyla kurulduğunu göstermektedir. Ay-Toldı'ya göre devlete hizmet etmenin bir erdem olduğunu ve bu yönüyle kendisi de kut'u temsil etmektedir.¹⁷⁸

Bu yönüyle Kutadgu Bilig, insan doğasının sınırlılıklarını aşmak için hukuka ve devlete ihtiyaç duyulduğunu kabul ederken; aynı zamanda bu devletin ancak adaletle sınırlandığı ölçüde meşru olabileceğini savunan bütüncül bir siyaset ve ahlak felsefesi sunar.¹⁷⁹

Son kertede eser, dünyanın geçiciliğine yapılan vurgu ve ahlaki öğütlerle tamamlanırken, devletin nihai amacının yalnızca düzen kurmak değil, insanı erdemli ve anlamlı bir hayata yönlendirmek olduğunu ortaya koyar. Ancak burada Yusuf Has Hacib devletin amacını kavramsal düzlemde yalnızca adalet nosyonu ile sınırlamaz. Adalet sadece yargısal (kazai) bir kavram değil, iktisadî ve adil paylaşımı da içeren bir terimdir. Bu fikrini şöyle açıklamaktadır: Neticede halk zenginleşti, memleket nizam buldu ve toplum da hükümdara olan minnettarlığını gösterdi. Halkın kurtuluşuyla birlikte her türlü meşakkat son buldu; bu sayede huzur ve asayiş ikliminde büyüyen cemiyette, memleketin tüm işleri düzene girdi. Ülke sathında yeni şehirler ile kasabalar yükseldi ve devlet hazinesi altın ve gümüşle hıncahınç doldu.¹⁸⁰ Kutadgu Bilig'in siyaset felsefesinde devlet idaresinin temel konseptleri adalet, devlet, akıl ve kanaattir. Bu felsefeye göre adaletli bir devletin kamuya ilişkin temel görevlerini ise şu şekilde sıralayabiliriz:

Para Ayarının Temiz Tutulması: Ekonomik istikrarı ve güveni sağlamak adına paranın ayarı temiz tutulmalı, piyasada hileye yer verilmemelidir.

Adil Yönetim ve Zayıfın Korunması: Halk her daim adil kanunlarla idare edilmeli; kuvvetlinin zayıfa tahakküm etmesine, onu ezmesine asla meydan verilmemelidir.

Güvenliğin Sağlanması: Toplumsal huzuru bozan haydutlar ve suç unsurları ortadan kaldırılmalıdır.

Ulaşım ve Ticaret Emniyeti: Yollar ile ulaşım ağları daima açık, güvenli ve emin tutulmalıdır.

¹⁷⁶ Arat, b.809, 818, s.221-222

¹⁷⁷ Dilaçar, Kutadgu Bilig, s.92

¹⁷⁸ Dilaçar, A.g.e., s.92-93

¹⁷⁹ Sempozyum ,S.445

¹⁸⁰ İnalçık, s. 263-264

Liyakat ve Hakkaniyet: Herkese mertebesine, yani tam olarak hak ettiği değere göre adil muamele edilmelidir.¹⁸¹

Kutadgu Bilig’de Devlet–İnsan Bedeni Analojisi ve Liyakat Temelli Yönetim Anlayışı

Kutadgu Bilig’de Yusuf Has Hacib, siyasi düzeni açıklarken devlet ile insan bedeni arasında kurduğu analogi üzerinden, yönetim ve toplumsal işleyişin organik ve uyumlu bir bütün olarak kavranması gerektiğini ortaya koymaktadır. Bu bakımdan Kutadgu Bilig devlet ile insan bedeni arasında bir benzerlik kuran ifadeler vardır : “Gönül beydir, bütün vücut onun kuludur bey nereye giderse, kul onu izler”¹⁸² denilmektedir. Türkçede “ kul” terimi hak ve hürriyetten yoksunluğu tazammun etmemektedir. ¹⁸³Bunun açık manası şudur: Vücutta birbirinden farklı bazıları çift, bazıları da tek olan organlar bulunur. Ancak, irade ve merhametin merkezi olan gönül bir tanedir. Her organ gibi her bir devlet görevlisi ve her bir sosyal tabakaya mensup insanlar kendi işini yapacak, mesleğini icra edecek bir diğerinin işine karışmayacaktır. Bu denetimi sağlayacak olan ise gönüldür, yani beydir. Yusuf Has Hacib bu eserinde beylerin 'beyliğe' layık olmaları için (bey ailesinde doğmuş bile olsa bu yeterli gelmez) ne gibi vasıflar bulunması gerektiğini açıklamaktadır.¹⁸⁴

Genel yönetim stratejisi ve denetimi “yönetici bey” belirlerken bu amaç doğrultusunda fonksiyonunu yerine getirmek ise diğer organların işidir: “Tanrı kime bu beylik işini verirse, ona i şile oranlı akıl ve gönül de verir/Tanrı kimi bey olarak yaratmak isterse, ona önce uygun tavır ve hareket, akıl ve kol kanat verir.”¹⁸⁵ Fakat elbette devlet ve bey, Halkın işini insanlık ölçüsünde (kişilik) düzenlediği ölçüde iyidir. Ve ancak böyle bir iktidar anlayışının dünyayı evrensel ölçekte temsil etme gücü olabilir. ¹⁸⁶ Ancak bunun olmazsa olmaz koşulu iktidarın sınırsız değil, aksine adalet ilkesiyle iktidar gücünün sınırlanmasıdır. Yûsuf Has Hâcib eserinde bilginliği ve bilgiyi akıllı müşahhaslaştırarak ele alır ve ona bazı imtiyazlar tanımaktadır.¹⁸⁷ Bundan çıkarılması gereken sonuç, tebaanın köleye benzetildiği yönünde bir yorum olmamalıdır. Aksine bu yaklaşımda, bizi siyaset felsefesinin en eski tartışmalarından birine götürecek bir yön gizlidir: Tıpkı vücuttaki her organın ancak belirli bir görevi yerine getirebilecek işlevselliğe sahip olması ve hiçbir organın bir diğerinin yerini alamaması gibi.

Kutadgu Bilig’de Toplumsal Krizin Analizi: Adalet ve Erdemden Sapma

Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig’de yaşadığı dönemin toplumsal çözülmesini, yalnızca tarihsel bir durum olarak değil, adalet ve erdemden sapmanın doğurduğu ontolojik ve ahlâkî bir kriz olarak kavramsallaştırmaktadır. İçinde yaşadığı topluma ilişkin olarak “Hani, doğruluk ile hareket eden kim var;

¹⁸¹ İnalçık, s. 264-265

¹⁸² Arat KB, b.3856, s. 675

¹⁸³ Kafesoğlu, s. 20

¹⁸⁴ Ülken, s. 169-170

¹⁸⁵ Arat KB, b.s.1933-1934, s.399

¹⁸⁶ Kafesoğlu, s. 14

¹⁸⁷ Fatih M. Şeker, Mistik Bir Coğrafyanın Rasyonelleşme İslamlaşma Süreci Açısından Kutadgu Bilig Nasıl Okunabilir?, s. 365

hani Tanrı rızası için iş gören kim var?” diye sormaktadır. Ve “dünyanın her tarafı baştan başa bozuldu; buna bakıp hayret eden biri var mı, Müslümanlar karıştı, birbirlerinin etlerini yiyorlar; kafirlerse tam bir huzur içinde yaşıyorlar”¹⁸⁸ demektedir. Ayrıca “hayat zorlaştı, endişe çoğaldı; hırs ve tamah gittikçe arttı, huzur azaldı”¹⁸⁹ tespiti yapılarak sosyal çözülmeye de dikkat çekmektedir. İçinde yaşadığı toplum için “yoksul, dul ve yetimlere şefkat gösteren yok; dünyayı başka bir kalıba koydular da hayrete düşen yok”¹⁹⁰ tespiti yapmaktadır. Daha kötüsü iyi insanların da kötülükle mücadeleyi terk ederek, onlara özendiklerini dile getirmektedir.¹⁹¹ Anlaşıyor ki Yusuf Has Hacib içinde yaşadığı çağın ve toplumun sosyal buhranlarının temelindeki ahlakî ve siyasi nedenleri görmekte ve onlara ilişkin çözümünü siyasetname niteliğindeki bu eseriyle sunmaktadır. Bu bakımdan onu pesimist bir düşünce insanı olarak göremeyiz. Eğer kötülüklerin önlenmesi imkanını kabul etmeseydi siyasi çözüm denemesi niteliğindeki bu eserini kaleme almazdı. Fakat bize göre realist bir insan olduğu için yaşadığı toplumun içinde bulunduğu olumsuzlukları objektif olarak betimlemektedir: Temel sorun insanların ahlak ve adaletten uzaklaşmasıdır: “Yıl dört yüz altmışıkiydi, bu eseri yazıp tamamladım, Aklımın erdiği sözlerin hepsini yazdım, ey okuyan ve anlayan insan, bundan hisse al...sen buna göre hareket ederek hayatına esaslı bir temel kur”¹⁹² demektedir. Anlaşıyor ki, ona göre ahlakî temele dayalı iyi ve adil yönetimlerin insanlığı kurtarmasını mümkündür.¹⁹³

Sonuç. Genel felsefenin bir dalı olan pratik felsefenin üç temel disiplini etik, siyaset felsefesi, iktisat ve hukuktur. Bu bakımdan bu dört sahanın genel özellikleri birbiriyle örtüşüm içinde olduğu gibi karşılıklı ilişki içinde olması da sistematik düşüncenin bir gereğidir.¹⁹⁴ Bu tespitimizin haklılığının köklerini Aristoteles’in politika ile etiğe ilişkin görüşlerinin paralelliklerinde görmek mümkündür. Ona göre politika ile etik aynı gaye peşinde koşmaktadır: Adalet ve Mutluluk.¹⁹⁵

Ahlak felsefesi ise şu soruya cevap aramaktadır: İnsan için iyi hayat nedir? İnsanlar iyi bir hayat için nasıl yaşamalı ve nasıl davranmalıdır? Siyaset felsefesi ise buna paralel olarak insan için siyasi iyi nedir? Ve bunu gerçekleştirmek için ne yapmak gerekir? sorusuna cevap aramaktadır. Bir bakıma Aristoteles de bu gerekçelerden ötürü politika ile etiği birleştirilmiştir. Ona göre politika ve etiğin ortak amacı insan için mümkün olan en iyi hayatı ve iyiyi gerçekleştirmektir. Siyaset felsefesi, siyasi iyi denilen değerın ışığı altında siyasi olguların doğasını araştıran felsefe disiplini. Bu bakımdan siyasi olguların ve temel siyaset

¹⁸⁸ Arat, KB, b.6479-6481, s.1067

¹⁸⁹ A.g.e.,b.6486, s.1067

¹⁹⁰ A.g.e.,b.6487, s.1067

¹⁹¹ Arat, KB, b.6488-6489, s.1067

¹⁹² Arat, KB, b.6495-6497, s.1069

¹⁹³ Ayhan Bıçak, Kutadgu Bilig Felsefe – Bilim Araştırmaları, Kutadgu Bilig’de Dünyanın Kötülüğü ve Yönetimi İyileştirme Tartışmaları, Dergâh Yay., İstanbul, 2019, s.17-18

¹⁹⁴ Erhard Oeser, Hukukun Akli Bir Biçimde Kendini Kurması, Kutadgu Bilig Felsefe Bilim Araştırmaları, Çev.: Ö. Behiç Albayrak, 2003, s.9

¹⁹⁵ Arslan, İlkçağ Felsefesi Tarihi Sofistlerden Platon’a, s.277

kavramlarının doğasını inceleyen, sorgulayan siyaset felsefesi, değerler felsefesiyle ilişki içindedir.

Her siyaset teorisi, belli bir insan anlayışına dayanmak durumundadır. Diğer bir ifadeyle insanın doğası nedir? Ve insana ilişkin “ne olması gerektiği” düşüncesine dayanır. Buna paralel olarak siyaset felsefesinin işi, siyasi olarak ne olması gerektiğini belirlemektir.

Siyaset felsefesinin temel problemlerinden birisi de devlet dediğimiz fenomene ilişkindir. Devlet egemen varlıktır bu durumda siyaset felsefesinin en temel problemi devlet denilen kurumun gerekli olup olmadığıdır? Diğer bir deyişle devlet bir özgürlük vasıtası mıdır yoksa bir baskı aracı mıdır? Gerekli midir gereksiz midir?

Siyaset felsefesinin diğer bir problemi de iktidara ilişkindir. Buna bağlantılı olarak diğer bir problem de kimin yönetmesi gerektiğidir? Başka bir deyişle iktidarda kim, niçin olması gerekir? Buna bağlı olarak karşımıza tarihte kendisini Tanrı veya Tanrı temsilcisi olduğu iddia edilenlerin yönetimi çıkmaktadır. Bir başka görüş ise iktidarın kaynağı insandır ve egemen olması gereken de insanlardır, şeklindedir.

Siyaset felsefesinin bir başka problemi de egemenliğin sınırları problemidir: Egemenlik sınırlı ve şartlı olmalıdır diyen görüşün yanı sıra egemenlik sınırsız ve şartsız olmalıdır, diyen bir başka görüş vardır.

Kutadgu Bilig’de iktidarın kaynağı ilahi (kut) olsa da, meşruiyeti adalet ve halka hizmet üzerinden kurulmaktadır. Türklerdeki bu kut anlayış ve zihniyeti, hukukî deyiş ile, imperîum’dan başka bir şey değildir. Imperium ise idarî, askerî ve kazaî sahalarda egemenlik hakkı mânasındadır.¹⁹⁶ Egemenliğin menşei Tanrı’dır, fakat iktidarı “adalet prensibi” çevrelemektedir. Bir bakıma Tanrı bile “özü gereği/zatının icabı” adil olmak durumunda olduğuna göre adalet en ulvi ve en evrensel ilke halini almaktadır. Bu zaviyeden adalet, evrende muvazeneyi sağlayan kozmolojik itidal ve ölçülülük prensibidir. Bu açıdan Kutadgu Bilig’deki devlet modeli, kozmolojik yapıyı örnek almakta veya onu yansıtan, daha yerinde tabirle taklit etmek durumunda olduğu açıktır. Kutadgu Bilig’in siyaset teorisi, modern dönemde Hobbes ve Rousseau gibi düşünürlerin geliştirdiği ‘toplum sözleşmesi’ modellerinden köklü bir biçimde ayrılmaktadır. Modern teoriler, iktidarı bireyler arası yatay bir uzlaşıya ve yapay bir kontrata dayandırırken; Yusuf Has Hacib, siyasi meşruiyeti deontolojik bir görev ahlakı ve aşkın bir adalet nizamı üzerine inşa eder. Bu yaklaşımda adalet, yalnızca insanların bir araya gelerek kararlaştırdığı hukuki bir kural değil, “göğün direği” olan ve bozulması durumunda hem evrensel hem de toplumsal yıkımı beraberinde getiren ontolojik bir zorunluluktur. Dolayısıyla hükümdar, iktidar gücünü (kut) sadece halkın rızası veya ilahi bir bağış olduğu için değil, varlığın özünde bulunan ‘köni-törü’yü (adalete dayalı kanun) yeryüzünde realize etmekle yükümlü olduğu için kullanmaktadır. Bu durum, devleti keyfî otoritenin bir aracı olmaktan çıkarıp, kozmik uyumu toplumsal sahada tesis eden ahlaki ve hukuki bir kuruma

¹⁹⁶ Kafesoğlu, s.24

dönüştürür. Diğer bir deyimle iktidarın kaynağı Tanrı, meşruiyetinin temeli ise adalettir, iktidarın sınırlarını ise töre ve ahlak belirlemekte olup gayesi ise bu insanların mutluluğudur. Öz bir ifadeyle Kutadgu Bilig kavramsal, tasvirî ve sembolik bir dille felsefî ve pedagojik düzeyde, belirli bir problem odağında kavramsal bir yapıyla karşımıza çıkmaktadır.¹⁹⁷

Bu çalışma, insan doğasının ve toplumsal ilişkilerin yapısından hareketle, yalnızca ahlaki normlar ve vicdani ilkeler aracılığıyla sürdürülebilir bir düzenin kurulamayacağını; bu nedenle bağlayıcı kurallar bütünü olarak hukukun ve bu hukuku tesis edip uygulayan siyasi bir otorite olarak devletin zorunlu bir kurum olarak ortaya çıktığını ortaya koymaktadır. İnsanların zorunlu olarak bir arada yaşadığı ve bu ilişkilerin çatışma üretme potansiyeli taşıdığı dikkate alındığında, bireysel özgürlüklerin sınırlandırılması kaçınılmaz görünmektedir. Ancak bu zorunluluk, Kutadgu Bilig’de ifade edildiği üzere, devletin keyfi bir güç olarak değil, adalet ilkesine dayanan bir düzen kurma aracı olarak anlaşılmasını gerektirir. Nitekim eserde adalet, devletin ve hukukun üzerinde konumlanan, onları meşrulaştıran temel norm olarak ortaya konulmakta; kanunun değeri de ancak bu evrensel adalet ilkesine dayanması ölçüsünde anlam kazanmaktadır. Özetle devlet; huzur, düzen ve güven kaynağı olup meşruiyetinin sürekliliği sağlayan mekanizmadır.¹⁹⁸

Bu çerçevede devlet, yalnızca özgürlükleri sınırlayan bir mekanizma değil, aynı zamanda bireylerin haklarını güvence altına alan ve toplumsal düzeni adalet temelinde kurması gereken bir kurumdur. Ancak tam da bu noktada, devletin koyduğu hukuki sınırlar ile bireyin ahlaki özerkliği arasındaki ilişkinin nasıl kurulacağı sorunu ortaya çıkmaktadır. Yusuf Has Hacib’in düşüncesi, bu gerilimi adalet merkezli bir siyasi anlayışla aşmaya çalışırken; modern siyaset felsefesi bu ilişkiyi özgürlük–otorite dengesi üzerinden tartışmaya devam etmektedir. Dolayısıyla devletin zorunluluğu, onun sınırlarının ve meşruiyetinin sürekli olarak adalet ölçütü üzerinden sorgulanmasını gerektiren dinamik bir problemi ifade etmekte; bu durum, siyasi düzenin nihai amacının bireyin iyi ve erdemli bir yaşam sürmesini mümkün kılmak olduğu yönündeki klasik yaklaşım ile de örtüşmektedir. Anlaşılacağı üzere Yusuf Has Hacib eserini, Türk kültürünün askeri ve siyasi açıdan kayda değer bir ivme yakaladığı 11. yüzyılda kaleme almıştır. Bütün siyasi fikirlerini aklın prensiplerine bağlayarak izah etmektedir.¹⁹⁹

Bu dönem, kültür tarihimiz açısından da muazzam bir öneme sahiptir. Nitekim Orta Asya’da Karahanlılar, Horasan ve Kuzey Hindistan’da Gazneliler, daha batıda ise İran, Irak, Suriye ve Anadolu coğrafyasında hüküm süren Selçuklular, Doğu İslam dünyasındaki liderliğin artık Türklere geçtiğini açıkça ortaya koymaktadır. Böylelikle bozkır Türk kültürü, İslam medeniyetinin değerleriyle harmanlanıp zenginleşerek evrensel uygarlık dairesine yeni bir soluk ve özgün bir formasyon kazandırmıştır.

¹⁹⁷ Taşdelen, s.5

¹⁹⁸ Ertugay, s.83

¹⁹⁹ Ziya, Hilmi, Türk Tefekkür Tarihi, s.21-22

KAYNAKÇA:

1. Aristoteles, Nikomakhos'a Etik, Çev.: Saffet Babür, Ayraç Yayınevi, Ankara, 1997.
2. Aristoteles, Politika, Çev.: Mete Tunçay, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1983.
3. Arslan, Ahmet, İlkçağ Felsefesi Tarihi Sofistlerden Platon'a, İstanbul, İst., Bilgi Üni. Yay., 2006.
4. Arslan, Ahmet, Felsefeye Giriş, Adres Yayınları, Ankara, 2015.
5. Arslan, Erkan, Kutadgu Bilig İncelemesi: Temel Devlet Felsefesi ve Devlet Başkanının Nitelikleri Üzerine Çıkarımlar, Eğitim Yayınevi, Sosyal Bilimler Alanında Uluslararası Araştırmalar IV, İst., 2021.
6. Bıçak, Ayhan, Kutadgu Bilig Felsefe – Bilim Araştırmaları, Kutadgu Bilig'de Dünyanın Kötülüğü ve Yönetimi İyileştirme Tartışmaları, Dergâh Yay., İstanbul, 2019.
7. Barthold, W., İslam Medeniyet Tarihi, Çev.:M.Fuad Köprülü, DİB Yay., Ankara, 1984.
8. Bolay, Süleyman Hayri, Felsefeye Giriş, Akçağ Yayınları, Ankara, 2010.
9. Çağrııcı, Mustafa, TDV Ansiklopedisi: Adalet Maddesi.
10. Dilaçar, A., Kutadgu Bilig İncelemesi, A.K.D ve T.Y. Kurumu YDK Yay., Ankara, 1988.
11. Ertugay, Fatih, Kutadgu Bilig'de Siyasal İktidarın Meşruluğu ve Devletin Tazimi, İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi, 2014.
12. Gökberk, Macit, Felsefe Tarihi, Remzi Kitabevi, İstanbul, 1982.
13. İnalçık, Halil, "Kutadgu Bilig'de Türk ve İran Siyaset Nazariye ve Gelenekleri", Reşid Rahmeti Arat İçin, Türk Kültürü Araştırmaları Enstitüsü Yayınları, Ankara, 1966.
14. İnalçık, Halil, Kutadgu Bilig Araştırmaları Tarihi, Karınca Yay., Ankara, 2016.
15. Kaya, Mustafa, Sosyal ve İnsani Bilimler, Ed.: Seda Topgül, Yusuf Has Hacib ve Machiavelli'de Ahlak Siyaset İlişkisi, İvpe, Karadağ, 2020.
16. Kafesoğlu, İbrahim, Kutadgu Bilig ve Kültür Tarihimizdeki Yeri, İ. Ü. Edebiyat Fakültesi Tarih Enstitüsü Dergisi Edb.Fak.Mat., İstanbul, 1970.
17. Kıran, Abdullah, Aristoteles, Devlet, Köleler ve Vatandaşlık, Karadeniz Uluslararası Bilimsel Dergi, Volume: 44, Winter-2019.
18. Kömbe, İlker, Antik Yunan ve İslâm Siyaset Felsefesinde İnsanın Toplumsallığının Kaynağı, Nedeni, Doğallığı ve Zorunluluğu, İ.Ü. Press, Felsefe Arkivi, 2025.
19. Kömbe, İlker, Antik Yunan ve İslâm Siyaset Felsefesinde İnsanın Toplumsallığının Kaynağı, Nedeni, Doğallığı ve Zorunluluğu, İ.Ü. Press, Felsefe Arkivi, 2025.
20. Köprülü, Fuad, Türk Edebiyatı'nda İlk Mutasavvıflar, Ankara, DİB Yay., ATTK, 1976.
21. Küyel, Mübahat Türker, Uluslararası İbn Türk, Hârezmi, Fârâbî, Beyrûnî ve İbn Sînâ Sempozyumu Bildirileri: Kutadgu Bilig ve Farabi-1985, Ata. Kül., Dil ve Tar. Yüks. Kur., Ata. Kült. Mer. Yay., Sayı: 42, Ank., 1990.
22. Nuerjiamalı Maimartıralı, Kutadgu Bilig'in Sözvarlığı Açısından Açıklamalı Sözlüğü, Yüksek Lisans Tezi, Tez Dan.: Mehmet Ölmez, YTÜ, SBE, İstanbul, 2013.
23. Oeser, Erhard, Hukukun Akli Bir Biçimde Kendini Kurması, Kutadgu Bilig Felsefe Bilim Araştırmaları, Çev.: Ö. Behiç Albayrak, 2003.
24. Önler, Zafer, Kutadgu Bilig'de İktidar Kavramı ve Siyaset Anlayışı, Yeni Türkiye Yay., Ank., 2002.
25. Özlem, Doğan, Günümüzde Felsefe Disiplinleri, Ara Yayıncılık, İstanbul, 1990.
26. Özmen, Alper, Kutadgu Bilig'de Yöneten-Yönetilen İlişkileri, Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Sayı: 41, 2014.
27. Starr, S. Frederick, Kayıp Aydınlanma, Çev.: Yusuf Selman İnanç, Kronik, İst., 2024.
28. Şeker, Fatih M., Kutadgu Bilig Nasıl Okunamaz? Sadri Maksudi Örneği, İÜHFM-Ord. Prof. Sadri Maksudi Aarsal'a Armağan Özel Sayısı, cilt LXXV, İstanbul, 2017.

29. Şeker, Fatih M., Mistik Bir Coğrafyanın Rasyonelleşme İslamlaşma Süreci Açısından Kutadgu Bilig Nasıl Okunabilir? Kutadgubilig Felsefe-Bilim Araştırmaları Dergisi, Sayı 18, Ekim 2010.
30. Taşdelen, Vefa, Kutadgu Bilig'in Felsefi Bağlamı, Millî Folklor, Sayı:124, Aralık 2019.
31. Togan, A. Zeki Velidi, Tarihte Usul, Enderun Kitabevi, İstanbul, 1985.
32. Türker, Özgür, Kutadgu Bilig ve Eski Türk Devlet Nazariyesi, Türk Tarihine Dair Yazılar, Gece Kitaplığı, Ank., 2017.
33. Ülken, Hilmi Ziya, Türk Tefekkürü Tarihi, Cogito, YKY, İstanbul, 1982.
34. Von Aster, Ernst, Felsefe Tarihi Dersleri 1: İlkçağ ve Ortaçağ Felsefesi, Çev.: Macit Gökberk, İstanbul, Ahmed İhsan Matbaası, 1943.
35. Yılmaz, Gökhan, Kutadgu Bilig'de Devlet Fikri, Kutadgu Bilig Felsefe Bilim Araştırmaları Dergisi, Ülke Yay., İst., 2006.
36. Yusuf Has Hâcib, Kutadgu Bilig, Çev.: Reşid Rahmeti Arat, AKDTYK Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1985.
37. Yusuf Has Hâcib, Kutadgu Bilig, Çev.: Reşid Rahmeti Arat, (Yayına Haz.; Ç. Şan – S.T. Yurteser) Kabalcı Yay., İst., 2008.
38. Yûsuf Hâs Hâcib, Kutadgu Bilig (bt), Haz.: Mustafa S. Kaçalın, T. C. Kültür ve Turizm Bak. Kütüphaneler ve Yayınlar Genel Md., Ankara, Bakanlık Yayınları, Tarihsiz.
39. Ziya, Hilmi, Türk Tefekkür Tarihi, Matbaa-i Ebuzziya, İstanbul, 1933.

İNSAN HAKLARI HUKUKUNUN KUTADGU BİLİG'DEKİ ERKEN TEZAHÜRLERİ VE HUKUK DEVLETİ İLKESİ

EARLY MANIFESTATIONS OF HUMAN RIGHTS IN GOD'S KNOWLEDGE AND THE PRINCIPLE OF THE STATE OF LAW

*Dr. Öğr. Üyesi Ayşegül Karaca Dedeoğlu, Karabük Üniversitesi,
Sağlık Bilimleri Fakültesi, aysegulkaraca@karabuk.edu.tr
ORCID ID: 0000-0001-5777-948X, 0533 429 41 32*

*Dr. Ogr. Member Ayshagul Karaja Dedeoglu, Karabük University,
Faculty of Health Sciences, aysegulkaraca@karabuk.edu.tr
ORCID ID: 0000-0001-5777-948X, 0533 429 41 32*

Özet. Bu çalışma, 11. yüzyıl Türk-İslam siyaset felsefesinin başyapıtlarından Kutadgu Bilig'i yalnızca didaktik bir siyasetname olarak değil modern insan hakları idealinin ve hukuk devleti ilkesinin tarihsel öncüllerini barındıran kapsamlı bir "insan hakları hukuku tasavvuru" olarak analiz etmeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın temel problemi, mutlakîyetçi bir çağda kaleme alınan eserin, iktidarın sınırlandırılması ve bireyin korunması bağlamında modern insan hakları hukuku standartlarıyla nasıl bir felsefi yakınlık taşıdığıdır. Tarihsel bir metni modern kavramlarla incelerken anakronizme (tarihsel yanlışlığa) düşmemek adına eserin bireyin devlete karşı yargı yoluyla ileri sürebileceği modern anlamda "sübjektif hakları" değil devletin meşruiyet zemini olan ve yöneticinin uymak zorunda olduğu "objektif adalet ilkelerini" ortaya koyduğu tezi savunulmuştur. Bu kapsamda Kutadgu Bilig'deki normatif kurallar; Georg Jellinek'in "Statüler Doktrini" ne uygun bir şekilde negatif, pozitif ve aktif statü haklarının normatif öncülleri bağlamında çok boyutlu bir tasnife tabi tutulmuştur. İnceleme sonucunda eser, negatif, pozitif ve aktif statü haklarının modern anlamdaki kurumsal biçimlerine birebir karşılık gelmese de bu kategorilere zemin hazırlayan güçlü normatif öncüller ortaya koyduğu tespiti yapılmıştır. Bununla birlikte çalışma, eserin yalnızca hakların öncüllerini değil aynı zamanda hukukun içeriğini adaletle sınırlayan bir normatif anlayış geliştirdiğini de ortaya

koymaktadır. Nitekim “kötü yasa” eleştirisi (özellikle 1451–1461 arası beyitler ve 1459’daki vurgu), kanunun salt varlığının yeterli olmadığını, içeriğinin de adil olması gerektiğini ifade ederek modern hukuk devleti ilkesinin erken bir teorik izdüşümünü sunmaktadır. Sonuç olarak eser, birey-devlet ilişkisini karşılıklı hak ve ödevler dengesi üzerine inşa ederek, insan hakları hukukunun evrensel değerlerini asırlar öncesinden Türk-İslam siyaset felsefesiyle harmanlamış ve anayasal devlet düşüncesine giden yolda tarihsel bir temel oluşturmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kutadgu Bilig, İnsan Hakları, Hukuk Devleti, Statüler Doktrini, Sosyal Devlet.

Abstract. This study aims to analyze Kutadgu Bilig, one of the masterpieces of 11th-century Turkish-Islamic political philosophy, not only as a didactic political treatise but as a comprehensive “conception of human rights law” containing the historical antecedents of the modern ideal of human rights and the principle of the rule of law. The central research problem explores how a work written in an absolutist era maintains a philosophical kinship with modern human rights law standards regarding the limitation of power and the protection of the individual. To avoid anachronism when examining a historical text with modern concepts, it is argued that the work does not present “subjective rights” in the modern sense that an individual can assert against the state through legal means, but rather “objective principles of justice” that constitute the basis of the state’s legitimacy and which the ruler is obliged to adhere to. In this context, the normative rules in Kutadgu Bilig are subjected to a multi-dimensional classification based on Georg Jellinek’s “Status Doctrine,” focusing on the normative antecedents of negative, positive, and active status rights. The analysis concludes that while the work does not directly correspond to the modern institutional forms of negative, positive, and active status rights, it establishes strong normative foundations for these categories. Furthermore, the study reveals that the work develops a normative understanding that limits not only the antecedents of rights but also the content of law to justice. Indeed, the critique of “bad law” (particularly the verses from 1451–1461 and the emphasis in 1459) expresses that the mere existence of law is insufficient; its content must also be just, thereby offering an early theoretical projection of the modern rule of law principle. In conclusion, the work, by constructing the individual-state relationship on a balance of mutual rights and duties, integrates the universal values of human rights law with Turkish-Islamic political philosophy from centuries ago, and forms a historical foundation on the path to constitutional state thought.

Keywords: Kutadgu Bilig, Human Rights, Rule of Law, Status Doctrine, Welfare State.

GİRİŞ

İnsanlık tarihi boyunca siyasi iktidarın denetlenmesi, devlet otoritesinin sınırlandırılması ve bireyin temel haklarının güvence altına alınması hem hukuk felsefesinin hem de siyaset biliminin en köklü ve çetin tartışmalarından birini oluşturmuştur. Devletin varoluşsal meşruiyeti, gücünü ne kadar sınırsız kullanabildiğiyle değil bu gücü bireyin hakları ve toplumun refahı lehine ne kadar kısıtlayabildiğiyle ölçülmektedir. Modern doktrinde bu sınırlandırma süreci, genellikle 1215 tarihli Magna Carta Libertatum’a dayandırılarak tamamen Batı merkezli bir “söylence” şeklinde akademik literatüre oturtulmuştur (Gölbaşı Uçar, 2025: 111-115). Ancak Magna Carta’nın temelde İngiliz aristokrasisi (baronlar) ile Kral arasındaki feodal bir güç paylaşımı ve vergi pazarlığı olduğu gerçeği göz ardı edilmektedir. Oysa bu Batı merkezli anlatıdan çok daha önce, 11. yüzyılda (1069) Balasagunlu Yusuf Has Hacib tarafından kaleme alınan Kutadgu Bilig, feodal bir zümrenin değil tüm tebaanın haklarını gözetken ve devletin meşruiyetini doğrudan

evrensel adalete bağlayan anıtsal bir eser olarak bu tarihsel anlatıya çok daha güçlü ve kapsayıcı bir alternatif sunmaktadır (Yılmaz vd., 2023: 235).²⁰⁰

Kutadgu Bilig, Türklerin göçebe bozkır kültüründen yerleşik kent ve İslam medeniyetine geçiş sürecinin tam kalbinde kaleme alınmış eşsiz bir “sentez metni” niteliğindedir. Eserin siyaset felsefesinin merkezinde yer alan ‘Kut’ kavramı, Tanrı tarafından hükümdara bahşedilen ilahi bir yönetme yetkisi (siyasal meşruiyet) olarak kurgulanmıştır. Ancak Orta Çağ Avrupası’ndaki “Kralların İlahi Hakkı” mutlakiyetçiliğinden farklı olarak bu yetki sınırsız ve keyfi olmayıp doğrudan doğruya nesnel hukuka, yani ‘Töre’ ye bağlılık şartına bağlanmıştır (Taşdelen, 2019: 7). İktidar (Kut), ancak adaletle (Töre) taçlandığında meşru kabul edilmektedir.

Eserde ‘Töre’ kavramı, hukukun doğru ve adil olmasını emreden “Könilik” (Doğruluk), yasanın salt iktidarın değil toplumun yararını gözetmesi gerektiğini vurgulayan “Uzluk” (İyilik/Kamu Yararı), kanun önünde yöneten ile yönetilen arasında ayırım yapılamayacağını güvence altına alan “Tüzlük” (Eşitlik) ve yasanın tüm insanları kuşatan evrensel bir vicdana dayanmasını şart koşan “İnsanlık” (Evrensellik) olmak üzere dört temel ilkeye dayanmaktadır (Bozkurt, 2005: 131). Yusuf Has Hacib bu sistematigi didaktik ve kuru bir dille anlatmak yerine, dört ana karakterin alegorik diyalogları üzerinden kurgulamıştır. Siyasi iktidarı ve devleti temsil eden vezir Ay Toldı’nın, adaleti ve hukuku temsil eden hükümdar Kün-Togdı’nın emrine girmesi, siyasi gücün mutlak surette hukukun üstünlüğüne boyun eğmesi gerektiğinin felsefi ve edebi bir manifestosudur.²⁰¹

Kutadgu Bilig’in inşa ettiği bu normatif sistem, yöneticinin bile üstünde olan ve onu bağlayan yasaların hâkim kılındığı bir “Hukuk Devleti” modelinin Türk-İslam tarihindeki en erken formlarından biridir (Doğan, 2002: 132). Yusuf Has Hacib, *“Hangi Bey ili doğru töre ile yönetirse, ili ilerler ve günü parlar”* (Beyit 2017) düsturuyla iktidarın keyfiliğini önlemiş ve kamu düzeninin ancak hukuka uygunlukla sağlanabileceğini ilan etmiştir. Ancak eserdeki bu sistematigi incelerken anakronik bir yanılgıya düşmemek ve eseri günümüzün idare hukuku mekanizmalarıyla birebir aynı kefeye koymamak gerekir (Çığman, 2018: 76). Kutadgu Bilig’de Töre’nin üstünlüğü modern anlamda kurumsal bir ‘yargısal denetim’ (anayasa mahkemeleri veya danıştay gibi) organlarıyla değil güçlü bir ahlaki, vicdani ve uhrevi sorumluluk zemininde işleyen bir ‘objektif adalet’ anlayışıyla güvence altına alınmıştır (Beyit 2107).

Bu çalışmanın temel iddiası, Kutadgu Bilig’in yalnızca bireyin korunmasına yönelik normatif ilkeler içeren bir siyasetname olmadığı aynı zamanda hukukun

²⁰⁰ Kutadgu Bilig, Karahanlı Türkçesiyle ve aruz vezniyle kaleme alınmış olup Türk edebiyatının ilk mesnevisi kabul edilmektedir. Eserin orijinal nüshası günümüze ulaşmamış olsa da Viyana, Kahire ve Fergana’da bulunan üç ana nüshası üzerinden bilim dünyasına kazandırılmıştır (Demirel, 2014: 56).

²⁰¹ Kutadgu Bilig’in alegorik kurgusu, bu dört ana karakter etrafında şekillenen felsefi bir olay örgüsüne dayanır. Eserde, saadet ve iktidarı temsil eden vezir Ay-Toldı’nın devlet hizmetine girmesi, ölümünden sonra makamını aklı temsil eden oğlu Ögdülmüş’in devralması ve akıbeti temsil eden zahit Ogdurmuş’un inzivadan onlara öğütler vermesi üzerinden ideal bir devlet mekanizmasının işleyişi resmedilir. Doğan’ın (2002: 128-129) özetlediği üzere, bu karakterlerin diyalojik etkileşimi sayesinde hükümdar (Kün-Togdı) adil kanunlar yapar ve Töre’nin tesisleriyle ülke refaha kavuşur.

içerigini adaletle sınırlayan bir üst norm anlayışı geliştirdiğidir. Bu yönüyle eser, kanunun şekli varlığı ile yetinen bir “kanun devleti” anlayışından ziyade, kanunun içeriğinin de adil olmasını zorunlu kılan bir yaklaşım ortaya koymaktadır.

1. YÖNTEM VE KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Bu çalışmanın araştırma deseni, nitel araştırma yöntemlerinden olan doküman incelemesi (metin analizi) modeline dayanmaktadır. Çalışmanın birincil veri kaynağı olarak, Yusuf Has Hacıb’in Kutadgu Bilig adlı eserinin akademik liyakati kanıtlanmış ve günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısı (T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı Yayınları, 2019) esas alınmıştır. Analiz edilen beyitler, eserin kamu yönetimi, adalet, yöneticinin sorumlulukları ve devlet-birey ilişkisine dair bölümlerinden amaca yönelik örneklem yöntemiyle seçilmiştir.

Eserdeki felsefî altyapıyı ve dağınık haldeki ahlaki/hukuki öğütleri somut anayasal normlara dönüştürerek sistematik bir şekilde analiz edebilmek için, modern kamu hukuku ve insan hakları doktrininin en temel tasnif yöntemlerinden olan Georg Jellinek’in “Statüler Doktrini” (Jellinek, 1905: 86’ dan akt. Kaboğlu, 2013: 39; Gözler, 2025:153-154) kavramsal çerçeve olarak kullanılmıştır. 19. yüzyılın sonlarında Jellinek tarafından formüle edilen bu doktrin, bireyin devlet ile toplum karşısındaki konumu ile bireyin devletten beklentilerini esas alan bir sınıflandırma getirmiştir (Doğan, 2015: 55). Çalışmamızda Kutadgu Bilig’deki beyitler bu üçlü yapıya göre şu şekilde tasnif edilerek incelenmektedir:

Negatif Statü Hakları (Status Libertatis): Kişinin devlet tarafından aşılamayacak ve dokunamayacağı özel alanının sınırını çizen bireysel özgürlük alanını ifade eder (Gözler, 2025, 153). Eserdeki yaşam hakkı, mülkiyetin korunması ve keyfî cezalandırma yasağı bu çerçevede değerlendirilmiştir.

Pozitif Statü Hakları (Status Civitatis / Status Positivus): Bireyin devletten hizmet, yardım ve koruma talep etme hakkını, devletin ise bizzat kaynaklarını kullanarak vatandaşın refahını sağlama yükümlülüğünü (sosyal devlet) içerir. Eserdeki açların doyurulması, sağlığın korunması ve yoksulların gözetilmesi emirleri bu başlıkta ele alınmıştır.

Aktif Statü Hakları (Status Activus): Bireyin siyasi karar alma mekanizmalarına ve kamu hizmetine katılma hakkıdır. Monarşik bir yapı olan Karahanlı idaresinde modern bir oy verme hakkı aranamayacağı için eserdeki aktif statü “kamu hizmetine girme hakkı” ve “liyakat/fırsat eşitliği” ekseninde incelenmiştir.

Tekrar altı çizilmelidir ki bu analizdeki temel metodolojik sınır, Kutadgu Bilig’in bir modern “Anayasa” metni olmadığı gerçeğidir. Eserde yer alan haklar, bireylerin mahkemelere giderek devletten talep edebilecekleri “sübjektif dava hakları” formunda değildir. Tam aksine, devletin yıkılmaması ve iktidarın meşruiyetini kaybetmemesi için bizzat yöneticinin uygulamakla mükellef olduğu “objektif adalet ödevleri” formundadır. Ancak yöneticinin sınırlandırıldığı bu ödevler alanı, fiiliyatta doğrudan doğruya yönetilenlerin temel haklarının yeşerdiği normatif öncülleri oluşturmaktadır.

3. BULGULAR

3.1. Negatif Statü Haklarının Normatif Öncülleri

Negatif statü haklarının özü, devletin bireyin hayatına, bedenine ve malına keyfi olarak dokunmasını engellemektir. Kutadgu Bilig’de yaşam hakkı ve bedensel bütünlük tam da bu sınırlayıcı mantıkla, devleti sınırlandıran ahlaki ve hukuki ilkelerle güvence altına alınmıştır. Kutadgu Bilig’de yöneticinin keyfi şiddet kullanımı açık biçimde sınırlandırılmıştır. Ay-Toldı’nın hükümdar Kün-Togdı’ya verdiği öğütlerde **“Hasım edinme kendine, yine dökme kan; bu iki günahla ağlar çıkarken can”** (Beyit 5260) ifadesi, yaşam hakkına yönelik müdahalelerin kesin biçimde yasaklandığını göstermektedir. Aynı doğrultuda **“Kişi malını alma, yine dökme kan; bu iki günahla inler insan, verirken can”** (Beyit 1395) ifadesi hem yaşam hakkına hem de mülkiyet alanına yönelik müdahalelerin birlikte yasaklandığını ortaya koyarak, negatif statü haklarının kapsamını genişleten güçlü bir normatif öncül sunmaktadır.

Bu bağlamda yöneticinin şiddet ve zorbalık kullanımı yalnızca dolaylı ilkelerle değil açık yasaklarla da sınırlandırılmıştır. Nitekim **“Harama karışma, zorbalık etme; insan kanı dökme...”** (Beyit 1433) ve **“Adaletli ol, buna çabala, zorbalık yapma”** (Beyit 1451) ifadeleri, devletin bireyin yaşamına ve bedenine yönelik haksız müdahalelerini kesin biçimde yasaklayan doğrudan normatif hükümler olarak dikkat çekmektedir.

Benzer şekilde, adaleti temsil eden hükümdarın tasvir edildiği bağlamda **“Töre su gibidir, zulüm yakar ateş gibi”** (Beyit 3107) ve devamındaki beyitlerde zorbalığın devlet düzenini yıkan bir unsur olduğu belirtilerek, idarenin eziyet verici uygulamalardan kaçınması gerektiği vurgulanmaktadır. Ayrıca **“İnsanların zararını isteme”** (Beyit 5262) buyruğu, yöneticinin bireye zarar vermeme yükümlülüğünü açıkça ortaya koymaktadır. Bu ifadeler, modern anlamda doğrudan bir hak düzenlemesi olmasa da bireyin yaşamı ve bedensel bütünlüğünü korumaya yönelik normatif öncüller olarak yorumlanabilir.

Eserde, devletin meşru şiddet tekelinin dışına çıkarak kaba kuvvete ve işkenceye başvurusu ‘küç’ (zorbalık) ve ‘zulüm’ kavramlarıyla tanımlanmıştır. Bu bağlamda zulüm, yalnızca fiziksel şiddeti değil, idarenin her türlü keyfi müdahalesini kapsayan geniş bir anlam alanına sahiptir. Bu nedenle, metinde zulmün yasaklanmasına ilişkin çeşitli ifadeler, modern anlamda işkence ve kötü muamele yasağına karşılık gelebilecek normatif bir çerçeve sunmaktadır. Hacib, bu durumu doğa olaylarıyla metaforlaştırarak; **“Zulüm yanan ateştir, yaklaşanı yakar; / Kanun (Töre) sudur, akarsa nimet yetişir”** (Beyit 2032) tespitiyle, keyfi yönetimin (ateşin) devleti ve toplumu içten içe yakıp yıkacağını ileri sürmüştür.

Ancak Kutadgu Bilig’in insan hakları perspektifi sadece devletin kendisinin zarar vermemesiyle (klasik negatif ödev) yetinmeyecek kadar gelişmiştir. Ay-Toldı’nın yönetime ilişkin somut düzenlemeleri ifade ettiği bu bağlamda **“Şehir ve kasaba içinde hırsız, haydudu yok et / Yolcu ve kervan emniyet içinde yoluna devam etsin”** (Beyit 5546) ve **“Memleket içinde halka zulmedenleri ortadan kaldırdır”** (Beyit 5547) emirleri, idareye bireyi üçüncü kişilerin saldırılarına karşı da koruma ödevini yüklemiştir (Özmen, 2014: 51). Bu durum, modern anayasalardaki

pozitif nitelikte bir koruma yükümlülüğüne yaklaşan bir anlayış olarak değerlendirilebilir.

Yargılama sürecindeki usuli güvenceler, eşitlik ve tarafsızlık idealleri, eserin adalet vizyonunun en parlak kısmıdır. Adaleti temsil eden Hükümdar Kün- Togdı, kendi koyduğu yasaı fiziksel gerçeklikler ve güçlü metaforlar üzerinden açıklamaktadır. Bu bağlamda üç ayaklı taht, adaletin dengede kalabilmesi için doğruluk, denge ve istikrarın birlikte var olması gerektiğini ifade eder: **“Üç ayaklı şeyler devrilmeden durur / Üçü düz durdukça dengede olur”** (Beyit 802). Bu metafor, yargının keyfilikten uzak, dengeli ve istikrarlı bir yapıda olması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Aynı anlatım içinde hükümdar, yargı yetkisinin kullanımını keskinlik ve kesinlik üzerinden sembolize eder: **“Bu bıçak böyle elimde durur / Ey becerikli, biçip keserek işler”** (Beyit 810) ve **“Bıçak gibi keserim ben işi / Uzatmam davacının işini”** (Beyit 811). Bu ifadeler, adaletin geciktirilmemesi gerektiğine işaret ederek makul sürede yargılanma hakkına ilişkin bir ilkeyi ortaya koymaktadır.

Eşitlik ilkesi ise doğrudan normatif bir ifade ile değil hükümdarın kendi ağzından ortaya konulan bir yargı pratiği üzerinden temellendirilmektedir. Nitekim **“Ben işleri doğruluk ile hallederim; insanları bey veya kul olarak ayırmam”** (Beyit 808–809) ve **“Yasada ikisi de bana birdir; karar verirken farklı değildir”** (Beyit 817–818) ifadeleri, yargılamada herhangi bir statü farkına dayalı ayrımcılık yapılmadığını açıkça ortaya koymaktadır (Bağdatlı, 2007: 137).

Buna ek olarak, yargı sürecinde keyfiliği engelleyen bir diğer önemli ilke, haksız suçlama ve iftiradan kaçınılmasıdır. Nitekim **“Bir iftira ansızın değmesin sana”** (Beyit 1452) ve **“Heves, öfke gelince sık dişini”** (Beyit 1453) ifadeleri, yargılamada delilsiz suçlama ve duygusal karar verme ihtimaline karşı açık bir uyarı niteliği taşımaktadır. Bu yönüyle söz konusu beyitler, masumiyet karinesi ve tarafsız yargılama ilkelerinin erken bir normatif karşılığı olarak değerlendirilebilir.

Yine klasik haklardan olan mülkiyet güvencesi de eserde yalnızca ekonomik bir politika olarak değil doğrudan korunması gereken bir alan olarak ele alınmıştır. Nitekim **“Kişi malını alma, yine dökme kan; bu iki günahla inler insan...”** (Beyit 1395) ifadesi, bireyin malvarlığına yönelik keyfi müdahaleleri açık biçimde yasaklayarak, mülkiyet hakkını yaşam hakkıyla birlikte korunan temel bir değer olarak konumlandırmıştır.

Bu yaklaşım, yalnızca müdahale yasağı ile sınırlı kalmamakta aynı zamanda ekonomik düzenin adil biçimde işlemesi gerekliliği ile de tamamlanmaktadır. Nitekim **“Eli açık ol, halkına mal paylaşır...”** (Beyit 5220) ve **“Halk zenginleşirse, memleket de zenginleşir”** (Beyit 5474) ifadeleri, mülkiyetin korunmasının toplumsal refahın temel şartı olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu çerçevede Kutadgu Bilig’de mülkiyet, yalnızca bireysel bir hak alanı değil aynı zamanda kamu düzeni ve toplumsal istikrarın temel unsurlarından biri olarak kurgulanmıştır.

3.2. Pozitif Statü Haklarının Normatif Öncülleri: Erken Dönem Sosyal Sözleşme ve Refah Devleti (Sosyal Devlet) İdeali

Pozitif statü hakları, bireylere devletten olumlu bir davranış, bir yardım, bir hizmet, bir davranış isteme imkânı tanıyan haklardır. Örneğin, sağlık hakkı, çalışma hakkı, sosyal güvenlik hakkı vb. (Gözler, 2025:153). Bu noktada Kutadgu Bilig’de devletin varlık sebebinin salt asayiş tesisiyle sınırlandırılmayıp doğrudan halkın sosyo-ekonomik refahına endekslenmesiyle erken bir karşılık bulur. Eserde devlet ile birey arasındaki ilişki, tek taraflı bir itaat ilişkisi olarak değil, karşılıklılık esasına dayanan bir denge içinde kurgulanmıştır. Bu durum, özellikle raiyyetin hak ve yükümlülüklerinin sistematik biçimde düzenlendiği beyitlerde açıkça görülmektedir. Nitekim **“Halkın (raiyyetin) senin üzerinde üç hakkı vardır... Birincisi, memlekette gümüşü (parayı/ekonomiyi) temiz tutmak; ikincisi, halka adil kanunlar (töre) uygulamak; üçüncüsü ise yolları emin tutmak (güvenliği sağlamak)”** (Beyit 5574-5578). Doğan’a (2002: 136) göre bu üç hak, modern anayasalardaki iktisadi istikrar, hukuki güvenlik ve can güvenliği ilkelerinin doğrudan yansımasıdır. Bu yükümlülüklerin yerine getirilmesiyle birlikte yöneticinin de halktan itaat ve bağlılık talep edebileceği ifade edilmekte böylece yönetim ilişkisi karşılıklı hak ve ödevler dengesi üzerine kurulmaktadır. Bu yapı, modern anlamda bireyin devlete karşı ileri sürebileceği subjektif haklardan ziyade, yöneticinin yerine getirmekle yükümlü olduğu objektif ödevler üzerinden işleyen bir karşılıklılık düzeni ortaya koymaktadır.

Diğer taraftan sosyal devletin en belirgin ve hayati göstergesi, dezavantajlı grupların korunması ve kamu sağlığına ilişkin yükümlülüklerin üstlenilmesidir. Kutadgu Bilig’de bu anlayış, yöneticinin toplumun en zayıf kesimlerine yönelik sorumluluğunun açık biçimde ifade edilmesiyle ortaya konulmaktadır. Nitekim **“Ey hakan otacısın sen bugün; halkın da hasta, sana ihtiyaç duyan”** (Beyit 5241) ifadesiyle hükümdar doğrudan bir “şifacı” metaforu üzerinden tanımlanmakta; devamında **“Bazısı aç, bazısı da çıplaktır...”** (Beyit 5243) ve **“Sendedir bak bunların ilacı; iyileştir...”** (Beyit 5244) denilerek, toplumun yoksul, aç ve hasta kesimlerinin ihtiyaçlarının karşılanması yöneticinin asli görevi olarak belirlenmektedir. Bu bağlamda sağlık hizmeti, sosyal yardım ve temel ihtiyaçların karşılanması, idarenin ihmal edemeyeceği bir yükümlülük alanı olarak kurgulanmıştır.

Bu noktada eserin felsefi zirvesi, yoksulların ve kimsesizlerin korunmasına yönelik açık emirlerde ortaya çıkmaktadır. Nitekim **“Fakir, dul, yetimi gör, kolla; bunları gözetirsen tam olur töre”** (Beyit 5302) ifadesi, devletin toplumsal eşitsizlikler karşısında tarafsız kalamayacağını, aksine zayıf olanı koruma yükümlülüğü taşıdığını açıkça ortaya koymaktadır. Aynı doğrultuda **“İlinde biri gece kalırsa aç, onu senden sorar Allah”** (Beyit 5165) uyarısı, yöneticinin sosyal refah alanındaki sorumluluğunu yalnızca dünyevi değil, ahlaki ve uhrevi bir yükümlülük olarak da temellendirmektedir.

Bu çerçevede devletin gücü, toplumun üst kesimlerini daha da güçlendirmekten ziyade en zayıf kesimlerin korunması ve yaşam koşullarının

iyileştirilmesi için kullanılmalıdır. Bu yaklaşım, modern siyaset felsefesinde John Rawls tarafından geliştirilen “Fark İlkesi” ile birebir örtüşmese de toplumsal düzenin en dezavantajlı kesimler lehine düzenlenmesi gerektiği yönündeki düşüncenin erken bir normatif karşılığı olarak değerlendirilebilir.²⁰²

3.3. Aktif Statü Haklarının Normatif Öncülleri

Aktif statü hakları, Jellinek sistematığında bireyin kamusal alana, siyasete ve yönetime katılabilme kapasitesini ifade eder (Gözler, 2025: 154). 11. yüzyılın Karahanlı Devleti gibi monarşik ve hanedanlığa dayalı bir imparatorluğunda, yurttaşların sandığa gidip oy kullanması (seçme-seçilme hakkı) gibi modern siyasal hakları aramak elbette bilimsel gerçekliğe aykırıdır. Ancak aktif statünün bir diğer temel ayağı olan ve modern idare hukukunun personel rejimini belirleyen “kamu hizmetine girme hakkı”, Kutadgu Bilig’de ileri bir düzeyde formüle edilmiştir.

Avrupa’da asırlar boyunca yönetim kademeleri yalnızca soyluların (aristokrasinin) veya kilise mensuplarının (ruhanilerin) tekelinde kapalı bir kast sistemi olarak kalırken, Yusuf Has Hacib, devlet kademelerine girişin ön şartı olarak soya, kana veya zümreye aidiyeti kesin bir dille reddetmiştir. Ona göre devlet yönetiminde (bürokraside) yer almanın yegâne meşru yolu, evrensel değerler olan “akıl” (ukuş) ve “bilgi”dir (bilig). Bununla birlikte eserde, kamu görevlerinin kimlere verileceği ve yönetim kademelerinde kimlerin yer alması gerektiği son derece ayrıntılı biçimde düzenlenmiştir.

Özellikle vezirin niteliklerine ilişkin diyaloglarda, kamu görevine erişimin temel ölçütünün liyakat olduğu açıkça görülmektedir. Nitekim **“Bu iş için çok seçkin biri gerek”** (Beyit 2184), **“Akıllı ve bilgisi deniz gibi olmalı”** (Beyit 2185) ve **“Hem akıllı hem bilgili olması gerek”** (Beyit 2188) ifadeleri, devlet görevlerinin ancak bilgi ve akıl sahibi kimselere verilebileceğini ortaya koymaktadır.

Bunun yanında **“Hesap bilmeli, bilge ve zeki olmalı; bilgili olmalı ve bilmeli türlü yazıları”** (Beyit 2218) ifadesi, kamu görevine girişte yalnızca ahlaki değil, aynı zamanda teknik ve mesleki yeterliliğin de arandığını göstermektedir.

Bu noktada liyakat, sadece devletin işleri ehil kişilere teslim etmesini sağlayan bir yönetim yöntemi değil aynı zamanda bireyin soy, zümre veya imtiyazlı bir sınıfa aidiyetinden bağımsız olarak, yalnızca kişisel yetkinliğiyle kamusal yetki kullanımına erişimini sağlayan bir fırsat eşitliği öncülüdür. Dolayısıyla liyakat ilkesi, Kutadgu Bilig’de bireyin kendi emeği ve bilgisiyle kamusal alana “dahil olma” kapısını aralayan, aktif statü haklarının özündeki “katılım” iradesinin tarihsel bir izdüşümü olarak değerlendirilmelidir.

²⁰² Çağdaş adalet teorilerinin en önemli ismi olan John Rawls, *Bir Adalet Teorisi (A Theory of Justice)* adlı eserinde adaletin ikinci ilkesi olarak sunduğu ‘fark ilkesi’ (Difference Principle) ile toplumsal ve ekonomik eşitsizliklerin ancak toplumun ‘en az avantajlı’ kesimlerinin yararına olması şartıyla meşru kabul edilebileceğini savunmuştur. Yusuf Has Hacib’in bin yıl öncesinden yöneticiye yüklediği toplumdaki dezavantajlıları (zayıfları, dulları) koruma ve kollama ödevi, Rawls’un bu modern adalet kurgusuyla muazzam bir felsefi paralellik sergilemektedir (Bkz. Rawls, 2017: 115-120).

Bu çerçevede Kutadgu Bilig’de yönetime katılım, modern anlamda bir hak olarak değil, liyakat, bilgi ve ehliyet temelinde belirlenen seçkinci bir kamu hizmeti anlayışı şeklinde ortaya çıkmaktadır. Bu yönüyle eser, kamu görevine girişte fırsat eşitliğinden ziyade, görevlerin nitelik esasına göre dağıtılması gerektiğini savunan güçlü bir normatif çerçeve sunmaktadır.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Tarihsel metinler, yalnızca ait oldukları dönemin siyasal ve toplumsal yapısını yansıtan belgeler değil aynı zamanda farklı çağlara taşınabilen normatif düşünce biçimlerini de içinde barındıran felsefi metinlerdir. Bu bağlamda Kutadgu Bilig, yalnızca bir siyasetname değil, iktidarın sınırlarını ve meşruiyetini tartışan kapsamlı bir kamu hukuku düşüncesi olarak değerlendirilmelidir.

Bu çalışmada ortaya konulduğu üzere eser, modern anlamda bireyin devlete karşı ileri sürebileceği subjektif hakları tanımlayan bir metin değildir. Ancak bu durum, eserin insan hakları düşüncesinden uzak olduğu anlamına gelmemektedir. Aksine Kutadgu Bilig, yöneticinin uymak zorunda olduğu ve iktidarı sınırlandıran objektif adalet ilkeleri aracılığıyla, bireyin yaşamı, malı ve onurunu koruyan güçlü bir normatif çerçeve kurmaktadır.

Eserde ortaya konulan bu çerçevenin en dikkat çekici yönü, hukukun yalnızca varlığının değil, içeriğinin de adalete bağlı olması gerektiği fikridir. Özellikle “kötü yasa” eleştirisi üzerinden geliştirilen yaklaşım, kanunun şekli bir düzenleme olmasının yeterli olmadığını, adil olmayan bir normun meşruiyet üretemeyeceğini açıkça ortaya koymaktadır. Bu yönüyle Kutadgu Bilig, hukuku iktidarın bir aracı olarak değil, iktidarı sınırlayan bir üst norm olarak konumlandırmakta ve modern anlamda hukuk devleti ilkesinin teorik çekirdeğine yaklaşmaktadır.

Bu bağlamda eserde yer alan normatif düzen, üç temel düzlemde anlam kazanmaktadır. İlk olarak yöneticinin şiddet kullanımını sınırlayan ve bireyin yaşamı ile malını koruyan ilkeler, iktidarın keyfilliğini engelleyen bir sınır çizmektedir. İkinci olarak devletin açları doyurma, hastaları tedavi ettirme ve zayıfları koruma yükümlülükleri, siyasal iktidarın yalnızca güvenlik sağlayan bir yapı olmadığını, aynı zamanda sosyal refahı tesis etmekle yükümlü olduğunu ortaya koymaktadır. Üçüncü olarak ise kamu görevlerinin liyakat esasına göre dağıtılması gerektiği yönündeki vurgular, yönetimin keyfi değil, rasyonel ve nitelik temelli olması gerektiğini göstermektedir.

Sonuç olarak Kutadgu Bilig, bireyi doğrudan hak sahibi bir özne olarak değil, korunması gereken bir değer olarak konumlandırırken bu korumayı yöneticinin yükümlülükleri üzerinden tesis eden bir model ortaya koymaktadır. Bu model, modern insan hakları hukukunun subjektif hak anlayışıyla birebir örtüşmese de onun temelini oluşturan normatif düşünceyi güçlü biçimde beslemektedir. Dolayısıyla eser, yalnızca insan haklarının tarihsel öncüllerini değil, aynı zamanda hukukun üstünlüğü ve anayasal devlet fikrinin Türk-İslam düşüncesindeki erken ve özgün bir ifadesini temsil etmektedir.

KAYNAKÇA:

1. Aktaş, S. (2020). Hukuk Devleti İdeale Felsefî Bir Bakış. YBHD, 5(2020/1), ss. 1-32.
2. Altunöz, Y. (2005). Yusuf Has Hacib'in Kutadgu Bilig'i ve Nizamü'l- Mülk'ün Siyasetnamesi Işığında Türk Hakimiyet Anlayışı (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elâzığ.
3. Ayal, İ. (2016). Kutadgu Bilig'de "İnsan ve Devlet". Yusuf Has Hacib'in Doğumunun 1000. Yılında Kutadgu Bilig Sempozyumu Bildirileri (Ed. A. Kavas vd.), ss. 70-79. İstanbul: ŞenYıldız Yayıncılık.
4. Bağdatlı, Ö. (2007). Kutadgu Bilig'de Devlet ve Adalet İlişkisi (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
5. Bıçak, A. (2016). Kutadgu Bilig'de Yönetim Anlayışının Teorik Temelleri. Yusuf Has Hacib'in Doğumunun 1000. Yılında Kutadgu Bilig Sempozyumu Bildirileri (Ed. A. Kavas vd.), ss. 42-61. İstanbul: ŞenYıldız Yayıncılık.
6. Bozkurt, F. (2005), Türklerin Dili, Kapı Yayınları, İstanbul.
7. Çığman, M. Z. (2018). Kutadgu Bilig'de Savunulan Hâkimiyet Anlayışı Ne Kadar Çağdaş?. Medeniyet Araştırmaları Dergisi, 3(5), ss. 63-82.
8. Dilaçar, A. (1995). Kutadgu Bilig İncelemesi. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
9. Demirel, D. (2014). Kutadgu Bilig'de Devlet Yönetimi. Uluslararası Alanya İşletme Fakültesi Dergisi, 6(1), ss. 55-61.
10. Doğan, İ. (2015). İnsan Hakları Hukuku, Ankara, Astana Yayınları.
11. Doğan, N. (2002). Kutadgu Bilig'in Devlet Felsefesi-I. Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, (12), ss. 127-158.
12. Donnelly, J. (1995). Teoride ve Uygulamada Evrensel İnsan Hakları (Çev. M. Erdoğan, L. Korkut). Ankara: Yetkin Yayınları.
13. Duymaz, E. (2018). Avrupa İnsan Hakları Hukukunda Hukukun Üstünlüğü İlkesi. Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 15(2), ss. 353-398.
14. Eryılmaz, B. (2016). Kamu Yönetimi: Düşünceler, Yapılar, Fonksiyonlar, Politikalar (9. Baskı). Kocaeli: Umuttepe Yayınları.
15. Gostin, L. O. (2000). Human Rights of Persons With Mental Disabilities: The European Convention of Human Rights. International Journal of Law and Psychiatry, 23(2), ss. 125-159.
16. Gölbaşı Uçar, C. B. (2025). 1215 Söylencesi: Bir İnsan Hakları Belgesi Olarak Magna Carta. İnönü Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 16(1), ss. 111-125.
17. Gözler, K. (2025). İnsan Hakları Hukuku. (6. Baskı), Bursa: Ekin Yayıncılık.
18. İnalçık, H. (2005). Osmanlı'da Devlet, Hukuk, Adalet. İstanbul: Eren Yayıncılık.
19. Jellinek, G. (1905). System der subjektiven öffentlichen Rechte. Tübingen, (2. Baskı) Mohr.
20. Kaboğlu, İ. Ü. (2013). Özgürlükler Hukuku 1: İnsan Hakları Genel Kuramına Giriş (13. Baskı). Ankara: İmge Kitabevi Yayınları.
21. Kafkasyalı, E. G. (2016). Liberal Adalet Teorileri Perspektifinden Kutadgu Bilig'de Adalet Anlayışı. Yusuf Has Hacib'in Doğumunun 1000. Yılında Kutadgu Bilig Sempozyumu Bildirileri (Ed. A. Kavas vd.), ss. 508-518. İstanbul: ŞenYıldız Yayıncılık.
22. Kara, B. (2008). Sosyal Haklar ve Özel Olarak Korunması Gereken Kişiler (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.
23. Kazmaz, S. (2000). Hukuk ve Devlet Yönetimi Açısından Kutadgu Bilig: Kutadgu Bilig Üzerine Hukuki Bir İnceleme. Ankara: Türk Halk Kültürünü Araştırma ve Tanıtma Vakfı Yayınları.
24. Keskinsoy, Ö. & Kaya, S. B. (2021). Hukuk Devletinin Kanun Devletine Anayasal Devletin Anayasalı Devlete Evrilmesi. Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 25(3), ss. 1145-1192.

25. Özmen, A. (2014). Kutadgu Bilig'de Yöneten-Yönetilen İlişkileri. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, (41), ss. 49-60.
26. Rawls, J. (2017). Bir Adalet Teorisi (Çev. Vedat Ahsen Coşar). Ankara: Phoenix Yayınevi.
27. Şeker, F. M. (2016). Kutadgu Bilig Aktüel Bir Metin midir?. Yusuf Has Hacib'in Doğumunun 1000. Yılında Kutadgu Bilig Sempozyumu Bildirileri (Ed. A. Kavas vd.), ss. 37-41. İstanbul: ŞenYıldız Yayıncılık.
28. Taşdelen, V. (2019). Kutadgu Bilig'in Felsefi Bağlamı. Milli Folklor, 16(124), ss. 5-16.
29. Uygun, O. (2022). Hukukun Üstünlüğü İlkesi. Yeditepe Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 19(Özel Sayı), ss. 1-38.
30. Yılmaz, A., Gündoğdu, H. G., & Kayalar, T. (2023). Kutadgu Bilig'de Devlet, Toplum ve Yönetim Anlayışı. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, (78), ss. 232-246.
31. Yusuf Has Hacib (2019). Kutadgu Bilig (Uyarlayan: M. Tunçel). Ankara: T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı Yayınları.

UCHINCHI RENESSANS POYDEVORINI YARATISHDA YUSUF XOS HOJIB VA MARKAZIY OSIYO FALSAFASIDAGI AXLOQIY QADRIYATLAR TIZIMINING AHAMIYATI

THE SIGNIFICANCE OF THE SYSTEM OF MORAL VALUES IN YUSUF KHAS HAJIB AND CENTRAL ASIAN PHILOSOPHY IN CREATING THE FOUNDATION OF THE THIRD RENESSANCE

Pulatova Dildor Akmalovna, Alfraganus Universiteti
"Ijtimoiy fanlar" kafedrasi professori E-mail:falsafa2009@gmail.com
orcid.org/0000-0002-6551-1982

Pulatova Dildor Akmalovna, Alfraganus University
Professor of the Department of Social Sciences E-mail:falsafa2009@gmail.com
orcid.org/0000-0002-6551-1982

Annotatsiya. Maqolada Yusuf Xos Hojibning falsafiy merosi hamda Markaziy Osiyo falsafasida shakllangan axloqiy qadriyatlar tizimining Uchinchi Renessans poydevorini yaratishdagi ahamiyati tahlil qilinadi. Tadqiqotda "Qutadg'u bilig" asaridagi axloqiy tamoyillar, ularning zamonaviy jamiyat taraqqiyoti, ma'naviy tarbiya va ijtimoiy barqarorlikdagi o'rni yoritiladi.

Kalit so'zlar: Yusuf Xos Hojib, Qutadg'u bilig, axloqiy qadriyatlar, Markaziy Osiyo falsafasi, Uchinchi Renessans, ma'naviy meros.

Abstract. The article analyzes the philosophical heritage of Yusuf Khos Khojib and the system of moral values formed in Central Asian philosophy, as well as their significance in building the foundation of the Third Renaissance. The study examines the ethical principles presented in the work Qutadghu Bilig and highlights their role in modern social development, moral education, and social stability.

Keywords: Yusuf Khos Khojib, Qutadghu Bilig, moral values, Central Asian philosophy, Third Renaissance, spiritual heritage.

KIRISH

Hozirgi davrda O'zbekistonda Uchinchi Renessans poydevorini yaratish jarayonida milliy va ma'naviy merosni chuqur o'rganish va uni zamonaviy

taraqqiyotga tatbiq etish ustuvor vazifalardan biriga aylanmoqda. Bu jarayonda Markaziy Osiyo mutafakkirlari tomonidan yaratilgan axloqiy qadriyatlar tizimi muhim nazariy asos bo'lib xizmat qiladi. O'zbekiston Respublikasi Prezidenti Shavkat Mirziyoyevning O'zbekistondagi Islom sivilizatsiyasi markazining rasmiy ochilish marosimidagi nutqida "Tarix tilga kirgan, tarixdan saboq olgan joyda, albatta, bilim va ma'rifat, taraqqiyot va adolat bo'ladi. Hech qachon to'g'ri yo'ldan adashilmaydi" [1], – deb ta'kidladi. Ushbu fikr milliy va ma'naviy merosni chuqur o'rganish, tarixiy tajribadan saboq chiqarish va uni zamonaviy taraqqiyot jarayonlariga tatbiq etish jamiyatning barqaror rivojlanishi uchun muhim omil ekanini ko'rsatadi. Shu nuqtai nazardan, Markaziy Osiyo mutafakkirlari tomonidan shakllantirilgan axloqiy qadriyatlar tizimi Uchinchi Renessans g'oyasining ma'naviy poydevori sifatida namoyon bo'ladi. Ushbu qadriyatlarni zamonaviy ta'lim, tarbiya va ijtimoiy munosabatlar tizimiga integratsiya qilish orqali jamiyatda adolat, ma'rifat va barqaror taraqqiyotni ta'minlash mumkin.

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari XI asrda yaratilgan bo'lib, u davlat boshqaruvi, jamiyat va inson kamolotiga oid chuqur falsafiy g'oyalarni o'zida mujassam etgan [2]. Asarda axloqiy qadriyatlar inson va jamiyat taraqqiyotining asosiy omili sifatida talqin qilinadi.

Zamonaviy tadqiqotlar ko'rsatishicha, ma'naviy qadriyatlar jamiyat barqarorligi va taraqqiyotida hal qiluvchi ahamiyatga ega [3]. Shu nuqtai nazardan, Yusuf Xos Hojib va boshqa Markaziy Osiyo mutafakkirlarining axloqiy merosi Uchinchi Renessans g'oyasining ma'naviy poydevori hisoblanadi.

Metodologiya (Methods)

Tadqiqotda tarixiy-falsafiy tahlil, qiyosiy tahlil, tizimli yondashuv va interpretatsion tahlil usullaridan foydalanildi. Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari, shuningdek, Forobiy, Ibn Sino va Beruniy asarlari tahlil qilindi.

Manba sifatida ilmiy adabiyotlar, monografiyalar va xalqaro tadqiqotlardan foydalanildi. Axloqiy qadriyatlar tizimi zamonaviy ijtimoiy-falsafiy konsepsiyalar bilan qiyosiy tahlil qilindi.

Tadqiqot natijalari (Results)

1. Axloqiy qadriyatlar tizimining mazmuni

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari Markaziy Osiyo falsafiy merosida axloqiy qadriyatlar tizimini mukammal va tizimli tarzda ifoda etgan asarlardan biri hisoblanadi. Unda inson kamoloti, jamiyat barqarorligi va davlat boshqaruvi masalalari o'zaro bog'liq holda tahlil qilinib, axloqiy tamoyillar markaziy o'rin egallaydi.

Asarda axloqiy qadriyatlar tizimi to'rt asosiy obraz orqali ramziy va falsafiy shaklda ifodalanadi:

- **adolat (Kuntug'di)** – davlat boshqaruvining asosiy tamoyili sifatida namoyon bo'lib, jamiyatda tenglik va tartibni ta'minlaydi;
- **davlat va baxt (Ayto'ldi)** – ijtimoiy farovonlik va siyosiy barqarorlikning ifodasi sifatida talqin qilinadi;

- **aql (O'g'do'lmish)** – inson faoliyatini yo'naltiruvchi asosiy omil bo'lib, qaror qabul qilishda muhim ahamiyat kasb etadi;

- **qanoat (O'zg'urmish)** – ma'naviy kamolot va ichki muvozanatni ta'minlovchi axloqiy fazilat sifatida ko'rsatiladi.

Ushbu to'rt tamoyil bir-biri bilan uzviy bog'liq bo'lib, ularning uyg'unligi mukammal jamiyat modelini shakllantiradi. Yusuf Xos Hojibga ko'ra, agar jamiyatda adolat ustuvor bo'lsa, davlat mustahkam bo'ladi, aql bilan boshqarilsa, taraqqiyot ta'minlanadi, qanoat esa insonning ma'naviy barqarorligini ta'minlaydi [2]. Shuningdek, "Qutadg'u bilig" asarida axloqiy qadriyatlar faqat shaxsiy fazilatlar sifatida emas, balki ijtimoiy munosabatlarni tartibga soluvchi universal me'yorlar sifatida talqin qilinadi. Asarda insonning jamiyatdagi o'rni, uning mas'uliyati va burchlari axloqiy mezonlar orqali belgilanadi. Bu esa axloqiy qadriyatlarning davlat va jamiyat taraqqiyotidagi strategik ahamiyatini ko'rsatadi.

Bundan tashqari, mazkur asarda ilgari surilgan axloqiy g'oyalar zamonaviy jamiyat uchun ham dolzarb hisoblanadi. Xususan, adolatli boshqaruv, ma'naviy poklik, mas'uliyat va qanoat kabi qadriyatlar bugungi kunda ham ijtimoiy barqarorlikni ta'minlashda muhim omil bo'lib xizmat qiladi.

Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojibning axloqiy qadriyatlar tizimi inson kamoloti va jamiyat taraqqiyotini ta'minlovchi mukammal falsafiy konsepsiya sifatida namoyon bo'ladi. Ushbu tizim zamonaviy taraqqiyot strategiyalari, xususan, Uchinchi Renessans g'oyasining ma'naviy asosini shakllantirishda muhim ahamiyat kasb etadi.

2. Markaziy Osiyo falsafasida axloqiy paradigma

Forobiy fozil jamiyatni axloqiy kamolotga asoslangan ijtimoiy tizim sifatida ta'riflaydi [4]. Uning ta'limotiga ko'ra, jamiyatning mukammalligi va barqarorligi avvalo insonlarning ma'naviy yetukligi, adolatli munosabatlari va o'zaro hamkorligi bilan belgilanadi. Forobiy fozil jamiyatda har bir inson o'z o'rnini anglagan holda, umumiy manfaat yo'lida faoliyat yuritishini ta'kidlaydi. Uning fikricha, agar jamiyatda adolat va ma'naviyat ustuvor bo'lmasa, ijtimoiy tartib buziladi va taraqqiyot izdan chiqadi. Shu jihatdan, axloqiy qadriyatlar jamiyat rivojining strategik asosi sifatida namoyon bo'ladi.

Ibn Sino insonning ma'naviy kamoloti uning axloqiy fazilatlar bilan belgilanishini ta'kidlaydi [5]. Uning qarashlarida inson nafaqat jismoniy, balki ma'naviy va intellektual jihatdan ham kamol topishi lozim. Ibn Sino axloqiy tarbiyani inson hayotining ajralmas qismi sifatida ko'rib, insonning tabiat va jamiyatga bo'lgan munosabati uning ichki madaniyati va ma'naviy darajasini aks ettiradi, deb hisoblaydi. Uning ta'limotiga ko'ra, aql va axloq uyg'unligi insonni komillikka olib boradi va bu jarayon jamiyat barqarorligiga ham xizmat qiladi.

Beruniy esa turli xalqlar va madaniyatlarga nisbatan bag'rikenglik va hurmat tamoyillarini ilgari suradi [6]. U o'z asarlarida turli sivilizatsiyalar madaniyatini qiyosiy o'rganib, har bir xalqning o'ziga xos qadriyatlarini e'tirof etadi. Beruniyning fikricha, haqiqiy ilm va ma'naviyat insonni boshqalarga nisbatan

hurmat va tushunish ruhida tarbiyalaydi. Uning bu qarashlari madaniy muloqot, dinlararo bag'rikenglik va global hamkorlik g'oyalari bilan uyg'un keladi.

Shu tariqa, Forobiy, Ibn Sino va Beruniyning falsafiy merosida axloqiy qadriyatlar nafaqat shaxsiy kamolot, balki jamiyat barqarorligi, madaniy muloqot va sivilizatsiyalar o'rtasidagi uyg'unlikni ta'minlovchi muhim omil sifatida talqin qilinadi. Ushbu g'oyalar zamonaviy globallashuv sharoitida ham o'z ahamiyatini saqlab qolmoqda va inson va jamiyat taraqqiyoti uchun muhim nazariy asos bo'lib xizmat qiladi.

3. Axloqiy qadriyatlar va zamonaviy jamiyat

Tadqiqotlar shuni ko'rsatadiki, axloqiy qadriyatlar jamiyat barqarorligini ta'minlovchi muhim va strategik omil hisoblanadi. Ular insonlar o'rtasidagi ishonch, o'zaro hurmat va adolatli munosabatlarni shakllantirish orqali ijtimoiy tizimning mustahkam poydevorini yaratadi. Axloqiy me'yorlar jamiyatda tartib-intizomni saqlash, ijtimoiy kelishuvni ta'minlash va nizolarning oldini olishda muhim ahamiyat kasb etadi.

Xususan, yoshlar tarbiyasida axloqiy qadriyatlar hal qiluvchi rol o'ynaydi. Yosh avlodda insof, mas'uliyat, vatanparvarlik, bag'rikenglik va mehnatsevarlik kabi fazilatlarni shakllantirish orqali barkamol shaxs tarbiyalanadi. Bu esa kelajakda jamiyatning intellektual va ma'naviy salohiyatini oshirishga xizmat qiladi. Axloqiy tarbiyadan mahrum bo'lgan jamiyatda esa ijtimoiy muammolar, jumladan, huquqbuzarlik, beparvolik va ijtimoiy tanazzul xavfi ortib boradi.

Shuningdek, axloqiy qadriyatlar ijtimoiy munosabatlarni tartibga solishda muhim regulativ mexanizm sifatida namoyon bo'ladi. Ular oilaviy munosabatlardan tortib, mehnat jamoalari va keng jamoatchilik munosabatlarigacha bo'lgan barcha sohalarda o'zaro hamjihatlik va hamkorlikni ta'minlaydi. Axloqiy me'yorlar mavjud bo'lgan jamiyatda ijtimoiy ishonch darajasi yuqori bo'lib, bu esa iqtisodiy va siyosiy taraqqiyot uchun ham qulay muhit yaratadi.

Davlat boshqaruvi sohasida ham axloqiy qadriyatlar alohida ahamiyatga ega. Adolat, halollik, mas'uliyat va shaffoflik tamoyillariga asoslangan boshqaruv tizimi jamiyatda ishonch va barqarorlikni mustahkamlaydi. Agar davlat idoralari faoliyati axloqiy me'yorlarga asoslansa, korrupsiya, adolatsizlik va ijtimoiy tengsizlik kabi muammolar kamayadi. Shu bois, axloqiy qadriyatlar davlat siyosatining ham muhim tarkibiy qismi sifatida qaralishi lozim.

Xulosa qilib aytganda, axloqiy qadriyatlar nafaqat shaxs tarbiyasi, balki jamiyatning barqaror rivojlanishi, ijtimoiy munosabatlarning uyg'unligi va samarali davlat boshqaruvini ta'minlovchi asosiy omillardan biri hisoblanadi. Ularsiz jamiyatda barqaror taraqqiyotga erishish mumkin emas.

4. Uchinchi Renessans va ma'naviy meros

Uchinchi Renessans g'oyasi faqat ilmiy-texnik taraqqiyot bilan cheklanib qolmay, balki chuqur ma'naviy yuksalishni ham o'z ichiga oladi. Bu tushuncha jamiyat rivojini kompleks jarayon sifatida talqin qilib, unda ilm-fan, innovatsiya va

iqtisodiy taraqqiyot bilan bir qatorda, insonning ma'naviy kamoloti, axloqiy tarbiyasi va madaniy merosga munosabati ham hal qiluvchi ahamiyat kasb etadi.

Mazkur jarayonda Markaziy Osiyo falsafasida shakllangan axloqiy qadriyatlar tizimi muhim poydevor bo'lib xizmat qiladi. Chunki ushbu falsafiy meros inson va jamiyat munosabatlarini adolat, insof, mas'uliyat, bag'rikenglik va mo'tadillik kabi tamoyillar asosida tartibga solishga qaratilgan. Bu qadriyatlar nafaqat tarixiy ahamiyatga ega, balki zamonaviy taraqqiyot strategiyalarining ma'naviy asosini ham tashkil etadi.

Uchinchi Renessans doirasida ilm-fan va texnologiyalarni rivojlantirish bilan birga, ma'naviy muhitni sog'lomlashtirish, axloqiy ongni yuksaltirish va milliy o'zlikni anglashni kuchaytirish muhim vazifalardan biri hisoblanadi. Agar ilmiy taraqqiyot axloqiy tamoyillar bilan uyg'unlashtirilmasa, u ijtimoiy muammolarni keltirib chiqarishi mumkin. Shuning uchun ham axloqiy qadriyatlar innovatsion rivojlanishni to'g'ri yo'naltiruvchi muhim mezon sifatida namoyon bo'ladi.

Shuningdek, Markaziy Osiyo mutafakkirlari merosida inson kamoloti va jamiyat taraqqiyoti o'rtasidagi uzviy bog'liqlik alohida ta'kidlangan. Bu g'oyalar zamonaviy Uchinchi Renessans konsepsiyasi bilan to'liq uyg'un kelib, ma'naviy va intellektual taraqqiyotni bir butun jarayon sifatida ko'rish imkonini beradi. Xususan, axloqiy qadriyatlarga asoslangan jamiyatda ilm-fan va innovatsiyalar inson manfaatlariga xizmat qiladi, ijtimoiy adolat va barqarorlik ta'minlanadi.

Xulosa qilib aytganda, Uchinchi Renessans g'oyasi ma'naviy va ilmiy taraqqiyotning uyg'unligini talab etadi. Markaziy Osiyo falsafasidagi axloqiy qadriyatlar ushbu jarayonning mustahkam poydevori bo'lib, jamiyatning barqaror va izchil rivojlanishini ta'minlashda muhim ahamiyat kasb etadi.

Muhokama (Discussion)

Tahlillar shuni ko'rsatadiki, zamonaviy jamiyatda axloqiy qadriyatlarning ahamiyati yanada ortib bormoqda. Ayniqsa, globallashtirish jarayonlari kuchayib, turli madaniyatlar, qadriyatlar va axborot oqimlari o'zaro aralashib borayotgan bir sharoitda, ma'naviy inqiroz xavfi ham ortmoqda. Bunday vaziyatda insonning ma'naviy barqarorligi, axloqiy ongi va qadriyatlarga sodiqligi jamiyatning barqaror rivojlanishini ta'minlovchi muhim omilga aylanmoqda.

Globallashtirish bir tomondan yangi imkoniyatlar yaratrsa, ikkinchi tomondan an'anaviy qadriyatlarning zaiflashishi, madaniy assimilyatsiya va ma'naviy bo'shliq kabi muammolarni keltirib chiqarishi mumkin. Shu bois, milliy va falsafiy merosga murojaat qilish, uni chuqur o'rganish va zamonaviy hayotga tatbiq etish dolzarb vazifa hisoblanadi. Bu jarayon jamiyatning ma'naviy immunitetini mustahkamlash, milliy o'zlikni saqlash va yosh avlodni barkamol shaxs sifatida tarbiyalashga xizmat qiladi.

Yusuf Xos Hojib asarida ilgari surilgan axloqiy tamoyillar zamonaviy jamiyat uchun ham o'z ahamiyatini yo'qotmagan. Unda adolat, insof, mas'uliyat, aql va qanoat kabi qadriyatlar inson va jamiyat taraqqiyotining asosiy mezonlari sifatida talqin qilinadi. Ushbu tamoyillar ijtimoiy munosabatlarni tartibga solish,

davlat boshqaruvini samarali tashkil etish va jamiyatda ishonch muhitini shakllantirishda muhim ahamiyat kasb etadi.

Shuningdek, mazkur asarda ilgari surilgan g'oyalar insonni ma'naviy kamolotga yetaklovchi muhim omil sifatida namoyon bo'ladi. Axloqiy qadriyatlarga asoslangan jamiyatda ijtimoiy adolat, barqarorlik va hamjihatlik ta'minlanadi, bu esa taraqqiyotning mustahkam poydevorini yaratadi. Aksincha, axloqiy tamoyillar zaiflashgan jamiyatda ijtimoiy muammolar, nizolar va beqarorlik kuchayishi mumkin.

Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojibning axloqiy merosi zamonaviy globallashuv sharoitida jamiyatning ma'naviy barqarorligini ta'minlashda muhim nazariy va amaliy ahamiyatga ega. Ushbu merosni o'rganish va uni hayotga tatbiq etish orqali ijtimoiy barqarorlik va izchil taraqqiyotga erishish mumkin.

Xulosa (Conclusion)

Yusuf Xos Hojib va Markaziy Osiyo mutafakkirlari tomonidan yaratilgan axloqiy qadriyatlar tizimi Uchinchi Renessans poydevorini yaratishda muhim ahamiyatga ega.

Ushbu tadqiqot natijalari quyidagilarni ko'rsatdi:

- axloqiy qadriyatlar jamiyat taraqqiyotining asosiy omilidir;
- ma'naviy meros zamonaviy taraqqiyot bilan uyg'unlashtirilishi zarur ;
- yoshlar tarbiyasida axloqiy qadriyatlarning o'rni beqiyosdir.

Shu sababli, Markaziy Osiyo falsafiy merosini o'rganish va uni amaliyotga joriy etish Uchinchi Renessansni amalga oshirishda muhim vazifa hisoblanadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. O'zbekiston Respublikasi Prezidenti Shavkat Mirziyoyevning O'zbekistondagi Islom sivilizatsiyasi markazining rasmiy ochilish marosimidagi nutqi. <https://president.uz/uz/lists/view/9016>.
2. Yusuf Xos Hojib. *Qutadg'u bilig*. – Toshkent: Fan, 1971.
3. Karimov I.A. *Yuksak ma'naviyat – yengilmas kuch*. – Toshkent: Ma'naviyat, 2008.
4. Forobiy A.N. *Fozil odamlar shahri*. – Toshkent: Fan, 1993.
5. Ibn Sino. *Danishname (Kniga znaniy)*. – Tashkent: Fan, 1980.
6. Beruniy A.R. *Qadimgi xalqlardan qolgan yodgorliklar*. – Toshkent: Fan, 1968.

YUSUF XOS HOJIB TA'LIMOTIDA RAHBAR SHAXSIGA XOS XUSUSIYATLARNING NAZARIY TALQINI

THEORETICAL INTERPRETATION OF LEADERSHIP PERSONALITY TRAITS IN THE TEACHINGS OF YUSUF KHOS HAJIB

Ramatov J.S.,TDTrU

“Ijtimoiy fanlar” kafedrası mudiri, falsafa fanlari doktori, professor,
ORCID. <https://orcid.org/0000-0003-0257-6591>

Ruzmetova D.N., Alfraganus university “Ijtimoiy fanlar”
kafedrası professori v.b., falsafa fanlari nomzodi, dotsent

Ramatov J.S., TSUL

Head of the Department of Social Sciences, Doctor of Philosophical Sciences,
Professor. ORCID. <https://orcid.org/0000-0003-0257-6591>

Ruzmetova D.N., Alfraganus University "Social Sciences" acting professor
of the department, candidate of philosophical sciences, associate professor

Annotatsiya. Mazkur ilmiy maqolada Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asari asosida rahbar shaxsiga xos xususiyatlarning nazariy talqini kompleks falsafiy yondashuvda tahlil qilinadi. Tadqiqotda rahbar shaxsining ontologik mohiyati, gnoseologik asoslari hamda aksiologik qadriyatlari o‘zaro uzviylikda ochib berilib, davlat boshqaruvi va jamiyat taraqqiyotidagi o‘rni ilmiy asoslanadi. Asarda ilgari surilgan adolat, aql, mas’uliyat, halollik va xalqparvarlik kabi fazilatlarining rahbarlik faoliyatidagi fundamental ahamiyati aniqlanadi. Muallifning qarashlari asosida rahbar shaxsining komil inson konsepsiyasi bilan bog‘liqligi, uning ijtimoiy barqarorlikni ta’minlashdagi roli hamda zamonaviy boshqaruv tizimlari bilan uyg‘un jihatlari yoritiladi. Tadqiqot natijalari Yusuf Xos Hojib merosining bugungi globallashuv sharoitida ham dolzarbligini ko‘rsatib, rahbarlik institutini ma’naviy-axloqiy mezonlar asosida takomillashtirish zaruratini asoslaydi.

Kalit so‘zlar. Yusuf Xos Hojib, Qutadg‘u bilig, rahbar shaxsi, davlat boshqaruvi, adolat, aql va bilim, mas’uliyat, axloqiy fazilatlar, komil inson, ijtimoiy adolat, ma’naviy qadriyatlar, siyosiy-falsafiy tafakkur, gnoseologiya, aksiologiya, ontologiya.

Abstract.

This scientific article analyzes the theoretical interpretation of leadership personality traits based on Yusuf Khos Hajib’s work “Kutadgu Bilig” through a comprehensive philosophical approach. The study reveals the ontological essence, epistemological foundations, and axiological values of the leader’s personality in their interrelation, and substantiates their role in state governance and social development. The fundamental importance of such qualities as justice, intellect, responsibility, integrity, and public-mindedness in leadership activity is identified. Based on the author’s views, the connection between the leader’s personality and the concept of the perfect human being, as well as its role in ensuring social stability and its compatibility with modern governance systems, are elucidated. The research results demonstrate the relevance of Yusuf Khos Hajib’s legacy in the context of globalization and justify the necessity of improving the institution of leadership on the basis of moral and ethical principles.

Keywords: Yusuf Khos Hajib, Kutadgu Bilig, leadership personality, public administration, justice, intellect and knowledge, responsibility, moral qualities, perfect human, social justice, spiritual values, socio-political philosophy, epistemology, axiology, ontology.

KIRISH

Zamonaviy globallashuv jarayonlari, ijtimoiy-siyosiy tizimlarning murakkablashuvi va boshqaruv institutlariga qo‘yilayotgan yangi talablar sharoitida rahbar shaxsining nazariy modeli masalasi alohida dolzarblik kasb etmoqda. Bugungi kunda davlat va jamiyat taraqqiyotini ta’minlovchi asosiy omillardan biri sifatida nafaqat institutsional mexanizmlar, balki rahbar shaxsining ma’naviy-axloqiy qiyofasi, intellektual salohiyati va ijtimoiy mas’uliyati tobora muhim ahamiyat kasb etmoqda. Shu nuqtai nazardan qaralganda, Sharq mumtoz tafakkurining yirik namoyandasi Yusuf Xos Hojib tomonidan yaratilgan “Qutadg‘u bilig” asari rahbar shaxsiga xos fazilatlarini kompleks falsafiy tizim sifatida asoslab bergan noyob ilmiy manba sifatida alohida e’tiborni talab etadi. Mazkur asar o‘z davrida davlat boshqaruvi, jamiyatni tartibga solish va inson kamoloti masalalarini o‘zaro dialektik birlikda talqin etgani bilan ajralib turadi. Ilmiy manbalarda ta’kidlanganidek, “Qutadg‘u bilig” didaktik asar sifatida turli xalqlarning ma’naviy kamolotida muhim o‘rin tutadi hamda undagi g‘oyalar bugungi kun uchun ham o‘z ahamiyatini yo‘qotmagan [1, B.5–8].

Yusuf Xos Hojib ta'limotida rahbar shaxsining mohiyati faqat hokimiyatni amalga oshirish bilan cheklanmaydi, balki u jamiyatning ma'naviy-axloqiy tayanchi sifatida talqin etiladi. Bu borada mutafakkirning qarashlari zamonaviy ilmiy talqinlarda ham o'z aksini topgan bo'lib, unda "axloqiy me'yorlar uyg'unlikda yashash uchun asos bo'lib xizmat qiladi, haqiqiy erkinlik esa mas'uliyat bilan chambarchas bog'liqdir" degan g'oya ilgari suriladi [2, B.379–383]. Mazkur yondashuv rahbarlik faoliyatini gnoseologik jihatdan bilim va tafakkurga, aksiologik jihatdan esa qadriyatlar tizimiga tayanishini ko'rsatadi. Demak, rahbar shaxsining yetukligi faqat tashkiliy salohiyat bilan emas, balki uning ichki ma'naviy dunyosi va axloqiy fazilatlarini bilan belgilanadi.

Shu bilan birga, "Qutadg'u bilig"da ilgari surilgan rahbarlik modeli ijtimoiy adolat tamoyiliga asoslanadi. Asarda davlat boshqaruvi adolat mezonini bilan chambarchas bog'lanib, jamiyat barqarorligining asosiy sharti sifatida talqin etiladi. Zamonaviy tadqiqotlarda bu holat quyidagicha izohlanadi: "Yusuf Xos Hojibning adolat, halollik va jamiyatga xizmat qilish haqidagi da'vatlari bugungi kunda ham ta'lim, siyosat va madaniyat sohalarida dolzarb ahamiyat kasb etadi" [3, B.88–94]. Mazkur fikr rahbar shaxsining ijtimoiy mas'uliyati va uning jamiyat oldidagi burchini chuqur ilmiy asoslaydi.

"Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan rahbar shaxsiga xos xususiyatlar bugungi kunda ham o'zining nazariy va amaliy ahamiyatini saqlab qolgan bo'lib, u zamonaviy boshqaruv tizimlarini takomillashtirishda muhim metodologik asos bo'lib xizmat qilishi mumkin. Shu bois mazkur tadqiqotda Yusuf Xos Hojib ta'limotida rahbar shaxsining nazariy talqini chuqur falsafiy yondashuv asosida yoritiladi.

Yusuf Xos Hojib ta'limotida rahbar shaxsiga xos xususiyatlarning nazariy talqinini o'rganish borasida olib borilgan ilmiy izlanishlar turli yo'nalishlarda shakllangan bo'lib, ularning aksariyati "Qutadg'u bilig" asarining adabiy, falsafiy, siyosiy va axloqiy jihatlarini kompleks yondashuv asosida tahlil qilishga qaratilgan. Mazkur ilmiy manbalar tahlili shuni ko'rsatadiki, Yusuf Xos Hojib merosi Sharq siyosiy-falsafiy tafakkurida davlat boshqaruvi va rahbar shaxsi konsepsiyasining ilk mukammal nazariy modellardan biri sifatida e'tirof etiladi.

Ilmiy adabiyotlarda, avvalo, "Qutadg'u bilig"ning didaktik-falsafiy mohiyati va uning jamiyat ma'naviy hayotidagi o'rni alohida ta'kidlanadi. Jumladan, tadqiqotchilar tomonidan ushbu asar "turkiy xalqlarning ma'naviy kamolotida muhim o'rin tutuvchi didaktik manba" sifatida baholanadi [1, B.5–8]. Bu yondashuv asarning nafaqat badiiy, balki ijtimoiy-falsafiy ahamiyatini ham ochib beradi. Ayniqsa, unda ilgari surilgan rahbarlik g'oyalari jamiyatni boshqarishning axloqiy mezonlarini belgilab beruvchi nazariy asos sifatida talqin qilinadi.

Zamonaviy tadqiqotlarda Yusuf Xos Hojibning falsafiy qarashlari aksariyat hollarda axloq, adolat va ijtimoiy muvozanat kategoriyalari doirasida o'rganiladi. Xususan, ayrim mualliflar uning ta'limotini "axloqiy me'yorlar uyg'unligi orqali jamiyat barqarorligini ta'minlovchi konseptual tizim" sifatida baholaydilar va "haqiqiy erkinlik faqat mas'uliyat kontekstida mavjud bo'lishi mumkin"ligini

ta'kidlaydilar [2, B.379–383]. Ushbu fikrlar rahbar shaxsining gnoseologik va aksiologik asoslarini ochib berishda muhim nazariy manba bo'lib xizmat qiladi. Chunki rahbarlik fenomeni aynan bilim, tafakkur va qadriyatlar uyg'unligi orqali shakllanishi ilmiy jihatdan asoslanadi.

Boshqa bir qator tadqiqotlarda esa Yusuf Xos Hojib merosining zamonaviy ijtimoiy-siyosiy jarayonlardagi ahamiyati alohida yoritiladi. Xususan, ilmiy ishlarda “uning adolat, halollik, jamiyatga xizmat qilish va ichki kamolot haqidagi g'oyalari bugungi kunda ham dolzarb” ekani qayd etilib, bu qarashlar rahbar shaxsining zamonaviy modelini shakllantirishda muhim metodologik asos bo'lib xizmat qilishi ta'kidlanadi [3, B.88–94]. Mazkur yondashuv Yusuf Xos Hojib ta'limotining vaqt va makon bilan chegaralanmagan universal xususiyatga ega ekanini ko'rsatadi.

Shuningdek, ayrim tadqiqotchilar “Qutadg'u bilig”ni davlat boshqaruvi nazariyasining ilk sistematik manbalaridan biri sifatida baholab, undagi ramziy obrazlar orqali rahbarlikning funksional modeli ishlab chiqilganini ko'rsatadilar. Bu modelda adolat, aql, qanoat va baxt kabi tushunchalar o'zaro dialektik birlikda talqin qilinadi va rahbar shaxsining mukammalligi aynan shu kategoriyalarning uyg'unligida namoyon bo'lishi ilmiy asoslanadi. Shu jihatdan, mazkur asar Sharq siyosiy-falsafiy tafakkurida normativ boshqaruv modeli sifatida alohida o'rin egallaydi.

Ilmiy adabiyotlar tahlili yana shuni ko'rsatadiki, Yusuf Xos Hojib merosi faqat adabiyotshunoslik yoki tilshunoslik doirasida emas, balki falsafa, siyosatshunoslik, pedagogika va sotsiologiya kabi fanlar kesishgan nuqtada o'rganilmoqda. Bu esa uning ta'limotining ko'p qirrali va integrativ xarakterga ega ekanini tasdiqlaydi. Xususan, ayrim tadqiqotlarda uning qarashlari komil inson konsepsiyasi bilan bog'liq holda talqin qilinib, rahbar shaxsining ma'naviy yetukligi jamiyat taraqqiyotining asosiy sharti sifatida e'tirof etiladi.

Tadqiqot metodologiyasi. Mazkur tadqiqotda Yusuf Xos Hojibning “Qutadg'u bilig” asarida ifodalangan rahbar shaxsiga xos xususiyatlarni ilmiy asosda tahlil qilish uchun kompleks metodologik yondashuv qo'llanildi. Tadqiqot jarayonida tarixiylik va mantiqiylik tamoyillari uyg'unligida asarning yaratilish davri, ijtimoiy-madaniy konteksti hamda undagi g'oyaviy mazmun o'rganildi. Shuningdek, komparativ (qiyosiy) tahlil asosida Yusuf Xos Hojib qarashlari zamonaviy boshqaruv va falsafiy konsepsiyalar bilan solishtirildi. Ontologik, aksiologik va gnoseologik yondashuvlar orqali rahbar shaxsining mohiyati, qadriyatlar tizimi hamda bilish asoslari ochib berildi. Matnshunoslik va interpretativ (hermenevtik) usullar yordamida “Qutadg'u bilig”dagi asosiy tushunchalar va ramziy obrazlar chuqur tahlil qilindi. Shu bilan birga, tizimli yondashuv asosida rahbar shaxsining fazilatlariga yagona konseptual model sifatida umumlashtirildi.

Yusuf Xos Hojibning “Qutadg'u bilig” asari doirasida rahbar shaxsiga xos xususiyatlarning nazariy talqini chuqur falsafiy, ijtimoiy va aksiologik qatlamlarda namoyon bo'lib, uning konseptual yadrosi davlat va jamiyat o'rtasidagi

uyg'unlikni ta'minlovchi mukammal boshqaruv modelini shakllantirishga qaratilganligi bilan tavsiflanadi. Mazkur tahlil jarayonida aniqlanishicha, muallif rahbar shaxsini oddiy siyosiy figura sifatida emas, balki jamiyatning ontologik barqarorligini ta'minlovchi, ijtimoiy muvozanatni saqlovchi va ma'naviy qadriyatlarni uzviylashtiruvchi markaziy fenomen sifatida talqin etadi. Shu jihatdan, rahbar shaxsining mohiyati "Qutadg'u bilig"da faqat hokimiyatni amalga oshirish vositasi emas, balki adolatni qaror toptiruvchi va jamiyatni komillikka yetaklovchi g'oyaviy asos sifatida ifodalanadi.

Ilmiy manbalar tahlili shuni ko'rsatadiki, Yusuf Xos Hojib ta'limotida rahbar shaxsining eng muhim atributi adolat kategoriyasi bilan uzviy bog'liq holda talqin qilinadi. Xususan, J.A.Bo'riyev o'zining dissertatsiya avtoreferatida "Qutadg'u bilig" asarining didaktik mohiyatini tahlil qilar ekan, unda davlat boshqaruvi va diniy-axloqiy qadriyatlar o'zaro uyg'unlashganini ta'kidlab, "mazkur asarda ilgari surilgan g'oyalar jamiyatni boshqarishda axloqiy mezonlarning ustuvorligini belgilaydi" deya qayd etadi [1, B.5–8]. Ushbu fikrni ilmiy-ijodiy jihatdan tahlil qilar ekanmiz, muallif tomonidan ilgari surilgan konsepsiya rahbarlikni normativ-axloqiy institut sifatida talqin qilishga asos bo'lib xizmat qiladi. Ya'ni, rahbar shaxsining legitimligi faqat siyosiy hokimiyat bilan emas, balki uning adolatli faoliyati bilan belgilanadi. Bu esa zamonaviy siyosiy falsafadagi "axloqiy liderlik" konsepsiyasi bilan bevosita uyg'unlashadi.

Boshqa bir muhim jihat – rahbar shaxsining gnoseologik asoslari bo'lib, u bilim, tafakkur va aql kategoriyalari orqali ifodalanadi. L.R.Usmonova o'z ilmiy maqolasida Yusuf Xos Hojib qarashlarini tahlil qilar ekan, "axloqiy me'yorlar uyg'unlikda yashash uchun asos bo'lib xizmat qiladi, haqiqiy erkinlik esa mas'uliyat bilan chambarchas bog'liqdir" deb ta'kidlaydi [3, B.379–383]. Mazkur fikrni chuqurroq ilmiy talqin qiladigan bo'lsak, rahbar shaxsining bilimga asoslangan faoliyati uning qaror qabul qilish jarayonida gnoseologik yetuklikni talab etishini ko'rsatadi. Ya'ni, rahbarning aqliy salohiyati va tafakkur darajasi uning siyosiy faoliyatining samaradorligini belgilovchi asosiy determinant sifatida namoyon bo'ladi. Shu bilan birga, erkinlik va mas'uliyatning o'zaro dialektik bog'liqligi rahbarlik fenomenining falsafiy mohiyatini yanada chuqurlashtiradi.

Shuningdek, N.A.Shermuxeamedova tomonidan ilgari surilgan ilmiy qarashlarda Yusuf Xos Hojib merosining zamonaviy ahamiyati alohida e'tirof etilib, "uning adolat, halollik, jamiyatga xizmat qilish va ichki kamolot sari intilish haqidagi da'vatlari bugungi kunda ham dolzarb" ekani qayd etiladi [4, B.88–94]. Ushbu fikrni ilmiy-ijodiy jihatdan baholaganda, rahbar shaxsining aksiologik modeli aynan qadriyatlar tizimi orqali shakllanishi aniq bo'ladi. Ya'ni, rahbarning halollik, vijdon, fidoyilik kabi fazilatlari uning ijtimoiy legitimligini ta'minlovchi asosiy mezon sifatida namoyon bo'ladi. Bu esa Yusuf Xos Hojib ta'limotining zamonaviy boshqaruv paradigmaları bilan uzviy aloqadorligini ko'rsatadi.

Tahlil natijalari shuni ko'rsatadiki, "Qutadg'u bilig"da rahbar shaxsining nazariy modeli ramziy obrazlar orqali tizimlashtirilgan bo'lib, unda adolat (Kuntug'di), baxt (Oytoldi), aql (O'gdulmish) va qanoat (O'zg'urmish)

kategoriyalari o‘zaro uyg‘unlikda ifodalanadi. Bu model rahbarlikni kompleks tizim sifatida talqin qilish imkonini beradi, ya’ni rahbar shaxsining mukammalligi faqat bitta fazilat bilan emas, balki bir necha muhim sifatlarning integratsiyasi orqali shakllanadi. Mazkur tizimli yondashuv zamonaviy menejment va liderlik nazariyalarida ilgari surilgan “ko‘p komponentli liderlik modeli” bilan metodologik jihatdan yaqinlik kasb etadi.

Ilmiy-ijodiy umumlashtirish shuni ko‘rsatadiki, Yusuf Xos Hojib ta’limotida rahbar shaxsining nazariy talqini uch asosiy o‘lchovda namoyon bo‘ladi: ontologik (jamiyat barqarorligini ta’minlash), gnoseologik (bilim va tafakkurga asoslanish) hamda aksiologik (qadriyatlar tizimiga tayanish). Ushbu uchlikning uyg‘unligi rahbar shaxsining mukammal modelini shakllantiradi va uni zamonaviy boshqaruv tizimlari uchun ham universal metodologik asosga aylantiradi. Shu jihatdan, tadqiqot natijalari Yusuf Xos Hojib merosining nafaqat tarixiy-falsafiy ahamiyatga ega ekanini, balki uning zamonaviy ijtimoiy-siyosiy jarayonlarda ham muhim nazariy manba sifatida xizmat qilishi mumkinligini ilmiy asoslab beradi.

XULOSA. Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asari asosida olib borilgan mazkur ilmiy tahlil shuni ko‘rsatadiki, mutafakkir tomonidan ishlab chiqilgan rahbar shaxsining nazariy modeli Sharq siyosiy-falsafiy tafakkurida o‘zining mukammalligi, tizimliliigi va universalligi bilan alohida ahamiyat kasb etadi. Tadqiqot natijalariga ko‘ra, rahbar shaxsi mazkur ta’limotda jamiyatning ontologik barqarorligini ta’minlovchi, ijtimoiy muvozanatni saqllovchi hamda ma’naviy qadriyatlarni uyg‘unlashtiruvchi markaziy fenomen sifatida talqin etiladi. Bu esa rahbarlikni faqat hokimiyatni amalga oshirish vositasi emas, balki jamiyatni komillikka yetaklovchi murakkab ijtimoiy-intelektual institut sifatida baholash imkonini beradi.

Tahlillar asosida aniqlanishicha, Yusuf Xos Hojib rahbar shaxsining mukammal modelini uch asosiy mezon – adolat, aql va ma’naviy yetuklik orqali asoslaydi. Xususan, J.A.Bo‘riyev tomonidan ta’kidlanganidek, “Qutadg‘u bilig”da davlat boshqaruvi axloqiy mezonlar bilan uzviy bog‘langan bo‘lib, bu jamiyat taraqqiyotining muhim sharti sifatida qaraladi [1, B.5–8]. Ushbu fikr rahbarlik faoliyatining normativ-axloqiy tabiatini ochib berib, uning legitimligi adolat tamoyiliga tayanishini ilmiy asoslaydi. Shu bilan birga, L.R.Usmonova tomonidan ilgari surilgan “haqiqiy erkinlik faqat mas’uliyat kontekstida mavjud bo‘ladi” degan qarash rahbar shaxsining gnoseologik va aksiologik yetukligini ifodalaydi [2, B.379–383]. Bu esa rahbarlik fenomenining bilim va mas’uliyat uyg‘unligida shakllanishini ko‘rsatadi.

Umumiy ilmiy xulosa sifatida aytish mumkinki, Yusuf Xos Hojib tomonidan ilgari surilgan rahbar shaxsiga oid nazariy qarashlar uch o‘lchov – ontologik (jamiyat barqarorligi), gnoseologik (bilim va tafakkur) hamda aksiologik (qadriyatlar tizimi) birlikda shakllangan mukammal konseptual modelni tashkil etadi. Mazkur model zamonaviy boshqaruv tizimlarini takomillashtirish, ijtimoiy adolatni ta’minlash hamda ma’naviy-axloqiy mezonlarga asoslangan liderlikni shakllantirishda muhim metodologik asos bo‘lib xizmat qilishi mumkin. Shu

jihatdan, Yusuf Xos Hojib merosi nafaqat tarixiy-falsafiy yodgorlik, balki bugungi globallashuv davrida ham dolzarb ilmiy-nazariy manba sifatida o'z ahamiyatini saqlab qolmoqda.

ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Bo'riyev Jaloliddin Aliqulovich. *Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida diniy motivlar* (filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD) dissertatsiya avtoreferati). – Toshkent: O'zbekiston xalqaro islom akademiyasi, 2023. – 50 b. (B. 5–8).
2. Ismailova Gulnoza Odiljon qizi. *"Qutadg'u bilig"ning inglizcha tarjimalarida diniy leksikani qayta yaratish muammolari* (filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD) dissertatsiya avtoreferati). – Namangan: NamDU, 2026. – 52 b. (B. 5–6).
3. Usmonova Laylo Raxmatullayevna. *Sharq falsafiy tafakkurida Yusuf Xos Hojib ma'naviy merosining o'rni* (ilmiy maqola) // Alfraganus University ilmiy jurnali. – 2025. – №5(22). – B. 379–383.
4. Shermuxamedova Niginaxon Arslonovna. *Yusuf Xos Hojib falsafiy merosining hozirgi davrdagi ahamiyati* (ilmiy maqola) // Ilmiy jurnal. – 2025. – B. 88–94.
5. Muhamedov Asror. *Yusuf Xos Hojib falsafasida yetuk va barkamol avlod muammolari* (ilmiy maqola) // International Scientific Journal of Biruni. – 2024. – Vol.3, Issue 1. – B. 280–282.
6. Hamidova Xurshida. *Yusuf Xos Hojibning pedagogik qarashlarini o'rganish orqali kasbiy malakalarni rivojlantirish* (bitiruv malakaviy ishi). – Jizzax: JDPI, 2011. – 53 b. (B. 3–4).

АНТИЧНЫЕ И ТЮРКО-МУСУЛЬМАНСКИЕ МЫСЛИТЕЛИ О ГАРМОНИИ В ОБЩЕСТВЕ И СОВРЕМЕННОСТЬ

ANCIENT AND TURKISH-MUSLIM THINKERS ON HARMONY IN SOCIETY AND MODERNITY

Махаматов Таир Махаматович, Доктор философских наук,
профессор, Финансового университета при Правительстве РФ,
профессор Дипломатической академии МГИМО
Министерства иностранных дел РФ, ORCID: 0000-0002-1166-4203,
Makhamatov.tair@mail.ru

Makhamatov Tair Makhamatovich,
Doctor of Philosophy, Professor, Finance University under
the Government of the RF, Professor of the Diplomatic Academy MGIMO
of the Ministry of Foreign Affairs of the RF.
ORCID: 0000-0002-1166-4203, Makhamatov.tair@mail.ru

Аннотация. В статье анализируется развитие учений античных мыслителей Сократа и Платона в трудах средневековых тюрко-мусульманских мыслителей, поэтов и политических деятелей. Автор исследует роль нравственности, образования, патриотизма, интернационализма и толерантности в достижении и укреплении социальной гармонии, мувозаната в современном обществе Республики Узбекистан.

Ключевые слова: социальная гармония, Платон, Юсуф Хос Хаджиб, Алишер Навои, образование, нравственность.

About the basics of social harmony in society.

Abstract: The article analyzes the development of the teachings of the ancient thinkers Socrates and Plato in the works of medieval Turkic-Muslim thinkers, poets and politicians. The author explores the role of morality, education, patriotism, internationalism and tolerance in

achieving and strengthening social harmony and education in the modern society of the Republic of Uzbekistan.

Keywords: *social harmony, Plato, Yusuf Has Hajib, Alisher Navoi, education, morality.*

ВВЕДЕНИЕ

Проблемы формирования крепкого и долгосрочного фундамента гармоничного, совершенного, согласно Платону, государства, волновали и сейчас волнуют мыслителей и политиков каждого народа и страны. Чему ярким примером служат труды уже упомянутого древнегреческого философа, тюркского мыслителя и политического деятеля Юсуф Хос Ходжиба, английского мыслителя Джона Локка, французских философов Монтескье, Жан-Жак Руссо и современных ученых и политиков, в том числе и узбекистанских. Совершенное государство означает господство в нем высокой гражданственности, законопослушания у граждан, наличие взаимопонимания, взаимопомощи между различными социальными слоями и группами в обществе на благо всей страны.

С точки зрения политической философии политика есть, прежде всего, деятельность крупных социальных организаций и политических партий, направленная на выработку способов и методов решения сложных диалектических задач. К их числу относятся, с одной стороны, защита и укрепление территориальной и организационной целостности государства, поддержание стабильности общественной жизни, а с другой стороны – последовательное расширение самостоятельности местных органов власти, усиление роли институтов гражданского общества и обеспечение прав граждан.

Для практической реализации данной объективно-исторической задачи каждая политическая партия любой современной страны ведет деятельность, во-первых, по исследованию состояния и динамики вышеуказанного противоречия, во-вторых, ведет идеологическую и пропагандистскую работу по объяснению гражданам своей программы с целью получения полномочий на политическую власть и, в-третьих, при получении полномочий, т.е. легального права на использование государственной машины начинает практическую реализацию своих заранее выработанных методов и способов решения выше указанных задач. Выполнение задачи государством диалектического сочетания вышеуказанных объективных противоречивый между частными и общественными началами создает в обществе лишь главную, но не исчерпывающую основу достижения социальной гармонии в стране.

Трудности и последствия выбора путей и способов достижения каждым гражданином, каждым индивидом *своей* гармонии, *своего* баланса между личными жизненными ценностями и реальными, объективными процессами, тенденциями в самом обществе исследовал в своем романе «Мувозанат» современный узбекский писатель Улугбек Хамдам.

Достижение такого мувозаната во многом определяется, во-первых, нравственным и трудовым воспитанием в семье подрастающего поколения, во-вторых, качеством, глубиной системы образования и методов усвоения достижений исторических традиций и цивилизации народа, в-третьих, полнотой понимания объективной необходимости происходящих в обществе социально-политических процессов и готовностью социальных групп и личностей принимать активное участие в них. Мувозанат означает достижения баланса, гармонии между нравственно-духовными ценностями, жизненными целями индивида и объективно-историческим положением в обществе. Здесь важную роль играет содержание общего мировоззрения, ценностного мира индивида, который формируется в семье и окружающей общественной средой.

Идейное сокровище древних мудрецов и социальная гармония

Всестороннее исследование творческое наследие великих тюркских мыслителей и правителей имеет не только научное, но и практическое значение, постольку в их трудах имеются ценнейшие мысли об основных факторах достижения социальной гармонии в обществе. Одним из таких факторов еще со времен Сократа и Платона считается *качественное образование* подрастающего поколения.

Великая заслуга тюрко-мусульманской и арабо-мусульманской цивилизаций заключается в том, что в них научно-философские произведения доисламского периода собирались в библиотеках, переводились на арабский язык, комментировались и развивались. Во многом секрет исламского ренессанса заключается в такой открытой культурной политике исламского мира IX-XV вв., обеспечившая преемственность античной мысли в трудах тюрко-мусульманских мудрецов, поэтов и политиков. Жемчужинами сохраненного Исламом шедевров древнего мира были произведения Платона, в которых передавались мысли великого Сократа и самого Платона.

Сократ и Платон утверждали, что одним из главных факторов формирования совершенного государства являются воспитание и образование граждан с их молодости. Сократ считал, что разумный индивид прежде всего должен быть человеком, понимающим суть гражданственности, т.е. первенство законов государства, осознание необходимости подчинения законам своего государства. В своей апологии Сократ говорит: «для меня смерть, если не грубо так выразиться, - самое пустое дело, а вот воздерживаться от всего незаконного и безбожного – это для меня самое главное»²⁰³.

Платон же писал, что в совершенное государство это такое государство, в котором счастливым является не какой-то один из слоев его населения, но

²⁰³ Платон. Апология Сократа. 32d-e. / Платон. Собрание сочинений в 4-х томах. Т. 1. – Москва, «Мысль», 1990. С. 86.

все население в целом²⁰⁴. Подобное государство возможно только в таком обществе, где есть правильное воспитание детей. «Ведь правильное воспитание и обучение, - пишет Платон, - пробуждает в человеке хорошие природные задатки, а у кого они уже были, те благодаря такому воспитанию становятся еще лучше...»²⁰⁵.

Преимственность мудрости в тюрко-мусульманской мысли.

Восприняв все конструктивные идеи древнего мира, арабо-тюрко-мусульманские мыслители эпохи исламского Ренессанса переосмыслили их на новой, более гуманистической и толерантной основе и создали собственные оригинальные концепции. В частности, вопросы семейного воспитания, трудолюбия, нравственности и образования в русле исламских ценностей получили развитие в наследии таких выдающихся представителей тюрко-мусульманской цивилизации, как Юсуф Хос Ходжиб, Джалолиддин Руми, Юнус Эмре, Насими, Алишер Навои и другие мыслители.

Так, Юсуф Хас Хаджиб продолжает и углубляет концепции Сократа и Платона на совершенно новых условиях. Ведь в учениях античных философов речь идет о маленьких городов-полисов, где гражданами являются только эллины. Платон считал, что если эллины будут править государством, то в этом государстве не будет войны и столкновений. Все проблемы можно будет решать переговорами. Потому что эллин в отличие от чужеземца любит свою родину Элладу.

Тюркский мыслитель рассуждает о гармонии такого государства, где подданными были *представители разных этнических групп и национальностей*. Согласно Юсуфу Хас Хаджибу, разум как творческая сила и инструмент познания истины о предметах материального мира позволяет глубже познать мир. Каждому человеку необходимо систематически пополнять своё образование и знания, которые в единстве с верой, справедливостью, великодушием, честностью и гуманностью составляют основу благополучия и мувозаната в жизни многонационального государства. О глубоких мыслях и достижениях этого великого мыслителя в своих статьях и докторской диссертации более подробно пишет профессор А. А. Мухамедов.

Об основах многонациональных тюркских государствах писали великий азербайджанский поэт и мыслитель Низами, основоположник узбекской государственности Амир Тимур, поэт, ученый и политический деятель, основоположник литературного узбекского языка Алишер Навои. В поэмах своей Хамсы он раскрывает роль образования, нравственности, дружбы между *представителями различных народностей и наций* в достижении согласия и гармонии в обществе. В поэме «О семи скитальцах»

²⁰⁴ Платон. Государство. Книга четвертая. 420b-d / Платон. Собрание сочинений в 4-х томах. Т. 3. – Москва, «Мысль», 1994. С.189.

²⁰⁵ Там же, 424a-b/ с.193.

«Хамсы» Алишер Навои в образе шаха Бахрама демонстрирует к чему может привести потеря разума, своего жизненного мувозаната.

Духовный и нравственный мир современного Узбекистана с учетом современности продолжает логику достижений тюрко-мусульманских мыслителей как основу гармоничного общества. Духовность узбекского народа опирается на гуманистическую и толерантную идеологическую, образовательную и социально-экономическую политику Высшего руководства Республики Узбекистан, которое учитывает многонациональность, полиэтничность населения республики. Такая политика, выступая одним из главных гарантов достижения высоких успехов третьего Ренессанса Республики Узбекистан, не исключает необходимость, не противоречащей толерантности, принцип национальной идентичности узбекского народа.

Как говорил великий национальный лидер многонациональной Турции Мустафа Ататурк “Ne Mutlu Türküm Diyene”²⁰⁶, и как писал один из классиков современной узбекской поэзии Эркин Вохидов в балладе «Ўзбегим»:

*«Ал Беруний, Ал Хоразмий,
Ал Фороб авлодидан,
Асли насли балки Узлук
Балки Тархон, ўзбегим.*

.....
*Менга Пушкин бир жаҳону
Менга Байрон бир жаҳон,
Лек Навоийдек бобом бор,
Кўксим осмон, ўзбегим».*

В этих строках демонстрируется уважение к культуре, цивилизационным достижениям других народов и одновременно гордость за свою культуру, цивилизацию. Без сочетания интернационального и национального, глобального и регионального очень трудно, если не сказать невозможно, достижение социальной гармонии в обществе, о чем писали тюрко-мусульманские мудрецы прошлого.

²⁰⁶ Для меня великая честь и счастье - носить гордое имя тюрка.
Мен учун турк деган фахрли номни олиб юриш - буюк шараф ва улкан бахтдир.

QADIMGI TURKIY MANBALARDA TADBIRKORLIKNING O'ZIGA XOS XUSUSIYATLARINING IJTIMOIIY-FALSAFIY TAHLILI

A SOCIO-PHILOSOPHICAL ANALYSIS OF THE SPECIFIC FEATURES OF ENTREPRENEURSHIP IN ANCIENT TURKIC SOURCES

Ganiyev Baxodirjon Sodiqjonovich, FarDU
Sosiologiya va ijtimoiy ish kafedrası professori, f.f.d. (DSc),
tel.: +998909860045

Ganiev Bakhodirjon Sodiqjonovich, Professor of the Department
of Sociology and Social Work at FarDU, Doctor of Philological Sciences (DSc),
tel.: +998909860045

Annotatsiya. Mazkur ilmiy tezis qadimgi turkiy yozma manbalarda aks etgan iqtisodiy faoliyat va tadbirkorlik unsurlarining ijtimoiy-falsafiy mohiyatini tahlil qilishga bag'ishlangan. Tadqiqotda turkiy tafakkur an'analarida iqtisodiy munosabatlarning axloqiy-me'yoriy asoslari, mehnat etikasi, ijtimoiy mas'uliyat hamda davlat va jamiyat o'rtasidagi o'zaro aloqadorlik masalalari ochib berilgan. Manba sifatida "Orxon-Enasoy bitiklari", Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari hamda Mahmud Qoshg'ariyning "Devonu lug'otit turk" asari tahlil etilgan.

Tayanch so'zlar: tadbirkorlik, ijtimoiy falsafa, qadimgi turkiy tafakkur, iqtisodiy madaniyat, mehnat etikasi, ijtimoiy mas'uliyat.

Аннотация. Данный научный тезис посвящён социально-философскому анализу экономической деятельности и элементов предпринимательства, отражённых в древнетюркских письменных источниках. В исследовании раскрываются нравственно-нормативные основы экономических отношений в традициях тюркского мышления, трудовая этика, социальная ответственность, а также вопросы взаимосвязи государства и общества. В качестве источников проанализированы Орхон-Енисейские надписи, произведение Юсуфа Хос Ходжиба «Кутадгу билиг», а также труд Махмуда Кашгари «Диван лугат ат-тюрк».

Ключевые слова: предпринимательство, социальная философия, древнетюркское мышление, экономическая культура, трудовая этика, социальная ответственность.

Abstract. This scientific thesis is devoted to a socio-philosophical analysis of economic activity and elements of entrepreneurship reflected in ancient Turkic written sources. The study reveals the ethical and normative foundations of economic relations within the traditions of Turkic thought, including labor ethics, social responsibility, and the interrelationship between the state and society. The analysis is based on key sources such as the Orkhon-Enisei inscriptions, Yusuf Khos Khojib's "Kutadgu Bilig", and Mahmud Kashgari's "Dīwān Lughāt al-Turk".

Keywords: entrepreneurship, social philosophy, ancient Turkic thought, economic culture, labor ethics, social responsibility.

Zamonaviy ijtimoiy-iqtisodiy transformatsiyalar sharoitida tadbirkorlik fenomeni faqatgina iqtisodiy faoliyat turi sifatida emas, balki jamiyatning ichki barqarorligini ta'minlovchi, ijtimoiy munosabatlarni tartibga soluvchi va qadriyatlar tizimini shakllantiruvchi muhim ijtimoiy institut sifatida namoyon bo'lmoqda. Shu nuqtai nazardan, tadbirkorlikni faqat bozor mexanizmlari orqali tushuntirish yetarli emas, balki uni ijtimoiy-falsafiy kategoriya sifatida, inson

faoliyati, erkinlik, mas'uliyat va adolat tamoyillari bilan uzviy bog'liq holda tahlil qilish zarur.

Bu borada Karl Polaniy iqtisodiy tizimlarning tarixiy rivojlanishini tahlil qilib, iqtisodiyot aslida jamiyatning ijtimoiy tuzilmasiga "singdirilgan" (embedded) ekanligini ta'kidlaydi. Uning fikricha, iqtisodiy faoliyat mustaqil emas, balki ijtimoiy munosabatlar tizimining ajralmas qismi bo'lib, u axloqiy va madaniy me'yorlar bilan belgilanadi [4. 52.]. Mazkur yondashuv qadimgi turkiy tafakkurdagi iqtisodiy qarashlarni o'rganishda muhim metodologik asos bo'lib xizmat qiladi. Xind olimi Amatiya Sen rivojlanishni inson erkinliklari va imkoniyatlari kengayishi bilan bog'lab, iqtisodiy faoliyatning asosiy maqsadi inson farovonligini ta'minlashdan iborat ekanligini asoslaydi [5. 41.]. Bu g'oya qadimgi turkiy manbalarda aks etgan "jamiyat farovonligi – bosh maqsad" tamoyili bilan uyg'unlashadi.

Qadimgi turkiy yozma meros – xususan, Orxon-Enasoy bitiklari, Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari hamda Mahmud Qoshg'ariyning "Devonu lug'otit turk" asari – iqtisodiy tafakkurning dastlabki, ammo mukammal shakllarini o'zida mujassam etgan noyob manbalar hisoblanadi. Ushbu manbalarda mehnat, mulk, savdo va adolat tushunchalari bir-biridan ajralmagan holda, yaxlit ijtimoiy tizimning tarkibiy elementlari sifatida talqin qilinadi.

Maks Veber tomonidan ilgari surilgan "mehnat etikasi" konsepsiyasi iqtisodiy faoliyatning axloqiy asoslarini tushuntirishda muhim nazariy poydevor yaratadi. Uning fikricha, iqtisodiy muvaffaqiyat faqat resurslar bilan emas, balki madaniy qadriyatlar va mehnatga munosabat bilan belgilanadi [6. 18.]. Bu jihat qadimgi turkiy manbalarda ham yaqqol ko'zga tashlanadi, chunki unda mehnat halollik va ijtimoiy burch bilan bog'liq holda talqin etiladi.

E'tiborlisi shundaki, mazkur manbalarda "tadbirkorlik" atamasi zamonaviy terminologiya shaklida qo'llanilmagan bo'lsa-da, uning funksional mazmuni – ya'ni iqtisodiy tashabbus, savdo faoliyati, resurslardan oqilona foydalanish, jamiyat manfaatiga xizmat qilish kabi jihatlar aniq ifodalangan. Bu esa tadbirkorlikning tarixiy ildizlari chuqur ijtimoiy-falsafiy asosga ega ekanligini ko'rsatadi. Ta'kidlash kerakki, qadimgi turkiy tafakkurda iqtisodiy faoliyat alohida soha sifatida emas, balki jamiyatning ma'naviy-axloqiy tizimi bilan uzviy bog'langan kompleks fenomen sifatida shakllangan. Mazkur yondashuvni chuqur o'rganish bugungi kunda barqaror rivojlanish, ijtimoiy adolat va mas'uliyatli tadbirkorlik konsepsiyalarini ilmiy asoslashda muhim nazariy va metodologik ahamiyat kasb etadi.

Qadimgi turkiy yozma manbalar tahlili shuni ko'rsatadiki, iqtisodiy faoliyat mazkur jamiyatda alohida mustaqil soha sifatida emas, balki ijtimoiy tizimning ichki tarkibiy elementi sifatida shakllangan. Bu jihat iqtisodiy munosabatlarning jamiyatning siyosiy, axloqiy va madaniy asoslari bilan uzviy bog'liq holda rivojlanganligini anglatadi. Xususan, Orxon-Enasoy bitiklarida davlatning barqarorligi va siyosiy qudrati bevosita xalqning moddiy farovonligi bilan aloqador ekanligi qayta-qayta ta'kidlanadi. Bu esa iqtisodiy faoliyatni boshqarish

hukmdorning asosiy vazifalaridan biri sifatida qaralganligini ko'rsatadi. Tadqiqotchilari S.Klyashtorniy ushbu bitiklarni tahlil qilar ekan, qadimgi turkiy davlat tuzilmasida iqtisodiy tartib va ijtimoiy adolat o'zaro uyg'un holda shakllanganini ta'kidlaydi [3. 45.].

Mazkur yondashuvni ijtimoiy-falsafiy jihatdan tahlil qilganda, iqtisodiy faoliyatning faqat resurslar almashinuvi emas, balki ijtimoiy muvozanatni ta'minlovchi mexanizm sifatida talqin etilganini ko'rish mumkin. Bu esa K.Polaniy tomonidan ilgari surilgan "iqtisodiyotning jamiyatga singdirilganligi" (embeddedness) konsepsiyasi bilan uyg'unlashadi. Uning fikricha, tarixiy jamiyatlarda iqtisodiy munosabatlar mustaqil tizim emas, balki ijtimoiy aloqalar, qadriyatlar va institutlar bilan bir butun holda amal qiladi [4. 57.].

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari esa iqtisodiy faoliyatning axloqiy-me'yoriy asoslarini yoritishda alohida ahamiyatga ega. Ushbu asarda savdo, mehnat va boshqaruv jarayonlari faqat iqtisodiy samaradorlik mezonlari bilan emas, balki adolat, halollik va mas'uliyat kabi qadriyatlar bilan baholanadi. Muallif iqtisodiy faoliyatni insoniy kamolot va jamiyat farovonligi bilan uzviy bog'liq holda talqin qiladi [1. 112.]. Bu yondashuv M.Veber tomonidan ishlab chiqilgan mehnat etikasi konsepsiyasi bilan hamohang bo'lib, unda iqtisodiy muvaffaqiyatning asosiy omili sifatida axloqiy qadriyatlar va mehnatga munosabat alohida ta'kidlanadi [6. 18.].

Mahmud Qoshg'ariyning "Devonu lug'otit turk" asari esa iqtisodiy hayotning amaliy jihatlarini aks ettiruvchi muhim manba sifatida ajralib turadi. Unda turkiy xalqlarning kasb-hunar tizimi, savdo aloqalari, ishlab chiqarish faoliyati va iqtisodiy terminologiyasi keng yoritilgan. Bu esa iqtisodiy faoliyatning yuqori darajada tizimlashgan va ijtimoiy jihatdan tashkil etilganligini ko'rsatadi [2. 78.]. Mazkur holatni Amatiya Senning rivojlanish nazariyasi bilan qiyoslaganda, iqtisodiy faoliyatning asosiy maqsadi inson ehtiyojlarini qondirish va uning hayot sifatini yaxshilashdan iborat ekanligi yaqqol namoyon bo'ladi [5. 39.].

Yuqoridagi manbalar asosida shuni ta'kidlash mumkinki, qadimgi turkiy jamiyatda tadbirkorlik faoliyati zamonaviy ma'nodagi individual foyda orttirishga qaratilgan jarayon sifatida emas, balki ijtimoiy tizimning muhim tarkibiy qismi sifatida shakllangan. Unda iqtisodiy tashabbus axloqiy qadriyatlar bilan uyg'unlashgan holda namoyon bo'lib, jamiyat manfaatlari individual manfaatlardan ustun qo'yilgan.

Mazkur manbalar tahlili asosida tadbirkorlik faoliyatining quyidagi ijtimoiy-falsafiy xususiyatlari ajralib chiqadi: u, avvalo, aksiologik jihatdan asoslangan bo'lib, iqtisodiy faoliyat axloqiy me'yorlar bilan tartibga solingan; ikkinchidan, ijtimoiy yo'naltirilgan bo'lib, jamiyat farovonligi ustuvor maqsad sifatida qaralgan; uchinchidan, institutsional jihatdan shakllangan bo'lib, davlat va iqtisodiy tizim o'rtasida muvozanat ta'minlangan; to'rtinchidan, mehnatga asoslangan bo'lib, boylik orttirish halol mehnat bilan bog'langan; nihoyat, kollektivlik tamoyiliga asoslangan bo'lib, ijtimoiy birdamlik va o'zaro mas'uliyat ustuvor ahamiyat kasb etgan. Bizningcha, qadimgi turkiy manbalarda aks etgan

iqtisodiy qarashlar tadbirkorlikni tor iqtisodiy kategoriya doirasidan chiqarib, uni ijtimoiy-falsafiy fenomen sifatida talqin qilish imkonini beradi. Bu esa zamonaviy ijtimoiy-iqtisodiy nazariyalarni milliy tarixiy tajriba asosida boyitish va barqaror rivojlanishning muqobil modellari uchun nazariy asos yaratadi.

Xulosa. O'tkazilgan tahlillar shuni ko'rsatadiki, qadimgi turkiy tafakkur doirasida tadbirkorlik fenomeni zamonaviy iqtisodiy kategoriya sifatida emas, balki ijtimoiy-axloqiy tizimning ajralmas instituti sifatida shakllangan. Unda iqtisodiy faoliyatning mazmuni faqat moddiy boylik yaratish bilan chegaralanmay, balki jamiyatda ijtimoiy muvozanatni ta'minlash, adolatni qaror toptirish va umumiy farovonlikka xizmat qilish kabi vazifalarni ham o'z ichiga olgan. Shu jihatdan qaraganda, qadimgi turkiy manbalarda aks etgan iqtisodiy qarashlar iqtisodiyotning jamiyatga "singdirilgan" tabiati haqidagi Polaniy konsepsiyasini tarixiy jihatdan tasdiqlaydi.

Mazkur yondashuvni chuqurlashtirgan holda, iqtisodiy faoliyatning asosiy maqsadi inson farovonligini ta'minlashdan iborat ekanligi haqidagi A.Senning nazariy qarashlari bilan ham uzviy uyg'unlik kuzatiladi. Senning ta'kidlashicha, rivojlanish jarayoni inson imkoniyatlarini kengaytirish va uning hayot sifatini yaxshilash bilan belgilanadi. Qadimgi turkiy manbalarda esa aynan jamiyat manfaatlarini ustuvor qo'yish, ijtimoiy birdamlik va o'zaro mas'uliyat tamoyillarining ustunligi ushbu g'oyaning tarixiy ildizlari mavjudligini ko'rsatadi.

Shu bilan birga, mazkur manbalardagi iqtisodiy qarashlar individualizmga asoslangan foyda maksimallashtirish modelidan farqli ravishda, kollektivlik va hamkorlik tamoyillariga tayanadi. Bu esa iqtisodiy faoliyatni ijtimoiy hamkorlik, o'zaro ishonch va axloqiy majburiyatlar tizimi bilan bog'laydi. Ayniqsa, bunday yondashuv zamonaviy global iqtisodiy inqirozlar, ijtimoiy tengsizlik va resurslar taqsimotidagi nomutanosibliklar kuchayib borayotgan sharoitda alohida nazariy va amaliy ahamiyat kasb etadi.

Tahlillarimiz shuni ko'rsatadiki, qadimgi turkiy tafakkurda tadbirkorlik faoliyati bir vaqtning o'zida aksiologik, institutsional va ijtimoiy fenomen sifatida namoyon bo'lgan. Unda axloqiylik va halollik iqtisodiy faoliyatning asosiy mezon sifatida qaralgan, ijtimoiy mas'uliyat esa iqtisodiy tashabbusning ajralmas tarkibiy qismi bo'lgan. Shu jihatdan mazkur yondashuv zamonaviy "ijtimoiy tadbirkorlik", "inklyuziv iqtisodiyot" va "barqaror rivojlanish" konsepsiyalari bilan mazmunan uyg'unlashadi.

Umumiy xulosa sifatida, qadimgi turkiy manbalar tahlili shuni tasdiqlaydiki, tadbirkorlik faoliyati tarixan chuqur ijtimoiy-falsafiy mazmunga ega bo'lib, unda iqtisodiy manfaatlar axloqiy qadriyatlar va ijtimoiy ehtiyojlar bilan muvozanatlashgan. Ushbu holat tadbirkorlikni tor iqtisodiy kategoriya sifatida emas, balki jamiyatning barqaror rivojlanishini ta'minlovchi kompleks ijtimoiy institut sifatida talqin qilish imkonini beradi. Qadimgi turkiy tafakkurda shakllangan iqtisodiy qarashlarni zamonaviy ilmiy diskursga integratsiya qilish nafaqat nazariy jihatdan, balki amaliy jihatdan ham muhim ahamiyat kasb etadi. Bu esa milliy tarixiy tajriba asosida ijtimoiy yo'naltirilgan, adolatli va barqaror

iqtisodiy rivojlanish modelini ishlab chiqish uchun mustahkam metodologik zamin yaratadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. - Toshkent: Fan, 1971. - B. 112-150.
2. Mahmud Qoshg'ariy. Devonu lug'otit turk. - Toshkent: Fan, 1960. - B. 70-120.
3. Кляшторный С.Г. Древнетюркские рунические памятники. - Санкт-Петербург: Наука, 2003. - С. 45-60.
4. Поланьи К. Великая трансформация: Политические и экономические истоки нашего времени. - Москва: Издательский дом Высшей школы экономики, 2010. - С. 45-67.
5. Сен А. Развитие как свобода. - Москва: Новое издательство, 2004. - С. 36-55.
6. Вебер М. Протестантская этика и дух капитализма. - М.: АСТ, 2020. - С. 13-30.

KUTADGU BİLİĞ'DE YÖNETİM ERKİ VE HÜKÜMDAR TİPOLOJİSİ: BEY MELİK VE SULTAN

IN KUTADGU BILIG THE POLITICAL AUTHORITY AND THE TYPOLOGY OF RULERS: BEY, MELİK AND SULTAN

Prof. Dr. **Bayram Ali Çetinkaya**²⁰⁷ Türkiye, İstanbul Üniversitesi
Felsefe Tarihi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. **Bayram Ali Çetinkaya** Turkey, Istanbul University
Philosophy History Faculty Member

Özet. Yusuf Has Hacib tarafından on birinci yüzyılda kaleme alınan Kutadgu Bilig, Türk-İslâm siyaset düşüncesinin kurucu metinlerinden biri olup yalnızca bir nasihatname değil, aynı zamanda evrensel nitelikte bir yönetim felsefesidir. Eser; Kur'an ve Sünnet'in ahlâkî ilkelerini, Fârâbî'nin erdemli toplum anlayışını ve Antik Yunan, İran-Sasani ile Hint düşünce geleneklerini sentezleyerek bütüncül bir devlet teorisi ortaya koyar.

Kutadgu Bilig'de yönetim, "Bey, Melik ve Sultan" tipolojileri üzerinden ele alınırken, devletin hiyerarşik ve fonksiyonel yapısı temellendirilir. Yusuf Has Hacib'e göre hükümdarlık bir yönüyle fitrî olsa da asıl belirleyici olan; akıl (ukuş), bilgi (bilig) ve ahlâkî olgunluktur. İdeal hükümdar; adil, bilge, tevazu sahibi, öfke ve kibirden arınmış, liyakati esas alan ve istişareye önem veren bir liderdir.

Kutadgu Bilig'de devletin temel direği güç, ordu veya servet değil; adalet (Kün-Togdı) olarak belirlenmiştir. Adaletin sürekliliği hukukun üstünlüğüne bağlıdır ve hükümdar dahi kanuna tabidir. Zulüm ise devletin yıkımına yol açar. Bu bağlamda eser, modern anlamda hukukun üstünlüğü ilkesinin erken bir ifadesini sunar.

Devlet yönetiminde liyakat ve istişare vazgeçilmezdir. Hükümdarın başarısı, bilge ve sadık yardımcılarla çalışmasına bağlıdır. Ayrıca Yusuf Has Hacib, saray içi rekabet, kıskançlık ve güç mücadelelerini göz önünde bulundurarak gerçekçi bir siyaset anlayışı ortaya koyar.

Kutadgu Bilig, yalnızca dünyevî düzeni değil, ahiret sorumluluğunu da dikkate alan bir denge (itidal) anlayışına dayanır. Hükümdarın nihai hedefi; adaletle anılan bir isim ve huzurlu bir toplum bırakmaktır.

Sonuç olarak eser; adalet, akıl, liyakat ve manevî sorumluluk üzerine kurulu bir devlet modeli önerir ve bu yönüyle hem klasik hem de modern yönetim anlayışlarına ışık tutan evrensel bir rehber niteliği taşır.

Anahtar Kelimeler:

Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig, hükümdar, bey, sultan, melik, vezir

Summary. Written in the eleventh century by Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig is one of the foundational texts of Turkish-Islamic political thought and is not merely a mirror for princes but also a universal philosophy of governance. The work presents a holistic theory of the state by synthesizing the

²⁰⁷ İstanbul Üniversitesi.

moral principles of the Qur'an and Sunnah, Farabi's concept of the virtuous society, and the intellectual traditions of Ancient Greek, Iranian-Sasanian, and Indian thought.

In *Kutadgu Bilig*, governance is addressed through the typologies of "Bey, Melik, and Sultan," and the hierarchical and functional structure of the state is established. According to Yusuf Has Hacib, although rulership may be considered partly innate, the true determinants are reason (*ukuş*), knowledge (*bilig*), and moral maturity. The ideal ruler is just, wise, humble, free from anger and arrogance, upholds merit and values consultation.

In *Kutadgu Bilig*, the fundamental pillar of the state is defined not as power, military force, or wealth, but as justice (*Kün-Togdı*). The continuity of justice depends on the rule of law, and even the ruler is subject to the law. Oppression, by contrast, leads to the collapse of the state. In this context, the work presents an early expression of the modern principle of the rule of law.

Merit and consultation are indispensable in state governance. The success of the ruler depends on working with wise and loyal advisors. Additionally, Yusuf Has Hacib presents a realistic understanding of politics by addressing palace rivalries, jealousy, and struggles for power.

Kutadgu Bilig is based on a concept of balance (moderation) that considers not only worldly order but also responsibility in the afterlife. The ultimate goal of the ruler is to leave behind a name remembered for justice and a peaceful society.

In conclusion, the work proposes a model of the state based on justice, reason, merit, and spiritual responsibility, and in this respect serves as a universal guide that illuminates both classical and modern theories of governance.

Keywords:

Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, ruler, bey, sultan, melik, vizier

GİRİŞ

İslâm dünyasının klasik eserlerinden *Kutadgu Bilig*; ilim, hikmet, irfanı sentezleyen kadim bir siyasetname kitabıdır. Yüzyıllarca İslâm ve Türk dünyasına verdiği/ sunduğu siyasî hikmetlerle yöneticilere ve tebaaya yol göstermiş ve rehber olmuştur. Öncelikle Kur'ân'ın hikeminde ve Peygamberimiz Hz. Muhammed'in tefekkürî uygulamalarından beslenen *Kutadgu Bilig*, Antik Çin, Yunan, İran-Sasani ve Hint düşüncelerinden/felsefelerinden yararlanmış bir eser hüviyetini taşımaktadır. Yusuf Has Hacib'in önerdiği siyaset ilkeleri ve devlet yönetim sisteminin, insanî ve uygulanabilir İslâmî bir ruha sahip olduğu görülmektedir. Fârâbî'nin *el-Medînetü'l-Fazılâ*'sındaki erdemli/fâzıl yöneticisinden, Platon'un *Devlet* (ve *Yasalar*) ve Aristoteles'in *Politikası*'yla birlikte İran-Sasani kültürünün nasihatü'l-müluk eserlerinden izler görmek mümkündür. Kadim Çin ve Hint bilgeliliğinin tecrübe edilmiş deneyimlerinin birikimi olan eserlerin, Yusuf Has Hacib'in müracaat ettiği kitaplar olduğunu söylemek uzak bir ihtimal değildir.

Devlet ve siyaset düşünürleri için; yönetici, reis, başkan, hakan, hükümdar... yönetim sanatının en önemli öznesi ve faili konumundadır. Nitekim Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*'de hükümdarı öne çıkaran bir yaklaşım sergilemektedir. Düşünürümüz, farklı kavramlar kullanarak bu makamın ehemmiyetini ortaya koymaktadır. *Kutadgu Bilig*'de görebildiğimiz kadarıyla devleti yöneten için 'sultan', 'melik', 'hükümdar' ve 'bey' kavramları öne çıkmaktadır. Bu kapsamda metin üzerinde yapılan incelemeye göre; 'sultan' kelimesi on dört, 'melik' kelimesi on yedi, 'hükümdar' kelimesi bin elli üç ve 'bey' kelimesi için bin yedi yüz altmış üç yerde geçmektedir.

1.Güç Otorite ve İktidar Sahibi Sultan

Güç, kuvvet, otorite ve iktidar sahibi anlamına gelen sultan kavramı, İslâm devletlerinde hükümdarlara verilen başlıca unvanlardan biridir. Müslüman dünyada

on birinci yûzyıldan itibaren yaygınlaşan bu unvan; İslâmî bir sıfat olarak güç, otorite, yönetici anlamlarında karşılık bulmaktadır. Çoğunlukla bağımsızlığını ilan eden Müslüman imparatorlar tarafından unvan olarak tercih edilen bu terim, asırlardır varlığını korumuştur. Kur'ân-ı Kerim'de sultan kavramı, "hüccet, mûcize, mutlak güç ve üstünlük" anlamlarında ifade bulmaktadır. Hz. Peygamber'in (s) hikmetli sözlerinde sultan; "Cihadın en faziletlisi zalim sultan katında hakkı söylemektir"²⁰⁸; "Sultan velisi olmayanın velisidir"²⁰⁹ şeklinde zikredilmektedir. Bu hadislerin varlığı göstermektedir ki, sultan kelimesi Asr-ı Saadet'ten itibaren "yönetici, hükümdar, devlet başkanı" anlamında kullanılmaktadır. Yine aynı kökten gelen bir kelime olarak 'saltanat' da "sultanlık, hükümdarlık ve iktidarın veraset yoluyla intikali" manalarına gelmektedir. Sultan unvanının İslâm tarihinde (ilk kez) Abbasî halifesi Harun Reşid tarafından veziri Ca'fer b. Yahyâ el-Bermekî'ye verildiği bildirilmektedir. "Abbâsîler'de merkezî otoritenin zayıfladığı dönemde tayin edildikleri bölgelerde siyasî güç kazanan valilerin yanı sıra Büveyhî hükümdarları fiilî durum itibariyle sultan diye adlandırılmıştır."

Gazneli Mahmud (998-1030), bugünkü Afganistan ve Doğu İran bölgesinde kurduğu hakimiyet çevresinde sultan unvanı yaygın olarak bilinmektedir. Bununla beraber İslâm dünyasında sultan isimlendirmesinin, siyasî bir unvan olarak yoğun bir şekilde kullanılması, Selçuklular dönemine rastlamaktadır. "Sikkeler üzerinde ilk defa Selçuklu Devleti'nin kurucusu Tuğrul Bey adına 435'te (1043-44) Hemedan'da bastırılan parada 'es-sultânü'l-muazzam' ifadesi yer almıştır. İsfahan şehrinin mahallî hâkimi Ebû Mansûr Ferâmuraz, İsfahan'da bastırdığı sikkelerde daha 434 (1042-43) yılından itibaren Tuğrul Bey'in adını 'es-sultânü'l-muazzam' unvanı ile kaydetmiştir. Tuğrul Bey'in bu unvanı kısa süre sonra Abbasî Halifesi Kâim-Biemrillâh tarafından tasdik edilmiştir. 449'da (1058) Bağdat'a giren ve bizzat Halife Kâim-Biemrillâh tarafından tahtta oturtulan Tuğrul Bey'e halife 'sultânü'l-meşrik ve'l-mağrib' unvanını vermiştir." Sultan unvanı, sonraki Selçuklu hanedan üyeleri tarafından geleneksel bir hükümdarlık alameti olarak kullanılmaya devam etmiştir.²¹⁰

2. Padişah ve Kralın Temsili: Melik

Arapça bir kelime olarak 'melik'; kral, hükümdar, padişah ve hüküm süren sahip manalarına karşılık gelmektedir. Orta Doğu ve İslâm devletlerinde, özellikle de Büyük Selçuklu İmparatorluğu ve Anadolu Selçuklu Devleti'nde hanedana mensup, eyaletleri idare eden sultan yakınlarına, yani şehzadelere de 'melik' unvanı ile hitap edilmiştir.

Türk-İslâm devletlerinde kendisine bir şehir veya bölgenin yönetimi bırakılan hanedan mensupları da 'melik' olarak bu unvanla anılmıştır. "Melikler, tâbi oldukları imparatorluğun başşehirine benzer bir hükümet teşkilâtına sahiptiler; kendi vezirleri, hazineleri, kumandanları, askerleri, divan teşkilâtları

²⁰⁸ Ebû Dâvûd, "Melâhim", 17; Tirmizî, "Fiten", 13.

²⁰⁹ Ebû Dâvûd, "Nikâh", 19; Tirmizî, "Nikâh", 14.

²¹⁰ Osman Gazi Özgüdenli, "Sultan", *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c.37, İstanbul 2009, 496-497.

vardi. İdare ettikleri şehir ve bölgede halife, sultan ve kendi adına hutbe okutur, büyük sultanın izniyle sikke bastırır, çeşitli devletlerle antlaşmalar ve ittifaklar yapabilirlerdi.”²¹¹

3.Hanlar Hanı, Kudretli Lider, Padişah: Hükümdar

Geniş topraklara ve büyük coğrafyalara nüfuz eden yöneticilere ‘hükümdar’ (hükümrân) unvanı verilmiştir. Hükümdar; monarşilerin başında bulunan ve hayat boyu veya tahttan çekilene kadar ülkeyi yöneten en yüksek yetkili kişi, yani devlet başkanı olarak kabul edilmektedir. Kan bağının önem arz ettiği, yani veraset ya da seçimle yönetimi ele alan hükümdarlar, kral, padişah, imparator, hakan, sultan gibi unvanları da kullanmışlardır. Mutlak ya da anayasal sınırlar içerisindeki yetkilerle ülkeyi idare eden hükümdarlar kültür ve devletlere göre; padişah, kral, imparator, sultan, şah, han, hakan gibi farklı isimler alabilirler. Görev süreleri, çoğunlukla ömür boyu olan hükümdarlar, kendi iradeleriyle tahttan feragat etmeyi tercih edebilirler. Başa geçme yöntemi, hükümdarlar için, genellikle soydan soya veraset yoluyla geçer, ancak bazı sistemlerde seçimle de tespit belirlenebilirler.

Hükümdarların otoritesi, mutlak monarşilerde sınırsız güce sahip olabilirken, meşrutiyet (anayasal monarşi) sistemlerinde yetkileri (yasalarla) sınırlı olmaktadır. Tarihî süreç içinde, en üst ilk yöneticiye, Türk-İslâm devletlerinde padişah, hünkâr, hükümdarlar hükümdarı, cihan hâkimi gibi sıfatlarla hitap edilmiştir.

Hükümdarlar için kullanılan en bilinen unvanlar, genellikle sultan, padişah, han, şah, melik ve bey şeklindedir. İslâm öncesi dönemden beri, Türk hükümdarları ‘han’ unvanı kullanmışlardır. Hükümdar (padişah), aynı zamanda İslâm hukukunun (şeriat) uygulayıcısı ve tebaanın adil bir şekilde idare edilmesinden mesul yönetici olarak “emîrül-mü’minin” (müminlerin emîri) kavramıyla ilişkilendirilmiştir. Bununla birlikte Osmanlı devlet sisteminde hükümdar, Osmanlı padişahları için padişah dışında hünkâr ve hudâvendigâr (hükümdar anlamında) unvanları da kullanılmıştır.

Büyük hükümdar, dünyayı fetheden, güçlü kudretli lider, kahraman ve yiğit kişi anlamlarına gelen cihangirlik, İslâm-Türk devletlerinde çok geniş topraklara egemen olan ve büyük zaferler kazanan (büyük hedefleri olan) hükümdarlar için ‘sahipkiran’ sıfatı olarak kullanılmıştır. Türk kültüründe yaygın olarak kullanılan cihangir; cihan ve cihanşah gibi isimlerle ilişkilendirilebilir.

Osmanlıdaki padişah kavramı, daha çok Osmanlı tarihinin bir ürünü ve sonucu olan bir unvandır. On beşinci yüzyıl müelliflerinden, özellikle Fatih Sultan Mehmed dönemi olaylarını ve İstanbul'un Fethi'ni detaylandıran *Târîh-i Ebü'l-Feth* adlı eseriyle tanınan tarihçi, bürokrat ve defterdar Tursun Bey (yaklaşık 1420-1499 sonrası); Gazzâlî, İbn Sînâ ve Nasîrüddîn-i Tûsî gibi İslâm düşünürlerini izleyerek Osmanlı padişahının mutlak örfî hükümrânlık haklarına teorik bir temel bulmaya çalışmıştır. “Tursun Bey’in padişah yetkileri ve tebaa hakkında tarihinin mukaddimesinde yazdıklarına göre içtimaî nizamı korumak için her insanı kabiliyetine göre kendi mevkiinde hakkına razı tutmak ve başkasının hukukuna

²¹¹ Ahmet Güner, “Melik”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c.29, İstanbul 2009, 51-53.

saldırmaktan menetmek gerekir; bu da bir padişahın varlığını zaruri kılar. Padişah olmazsa nizam olmaz, insanlar birbirini yok eder. Bu sebeple padişaha mutlak itaat gerekir; Kur'an da bunu emreder. Padişah istediği gibi yüksektekileri alçaltır, aşağıdakileri yükseltir. Tanrı'nın zâtına mahsus olan bu sıfat yani mutlak hâkimiyet onda belirir. Fakat bu yetki adalet dairesinde kullanılmalıdır. Zira Adaletsiz ülke ayakta durmaz. Adalet insanlar arasında düzenin temelidir. Osmanlı padişahları bu mutlak hâkimiyeti fiilen ve hukuken kendi şahıslarında toplamışlardır. Hatta Avrupa'da yeni çağların başında Machiavelli ve Jean Bodin gibi nazariyeciler mutlak hükümdar örnekleri arasında Osmanlı padişahlarına geniş yer vermişlerdir. Osmanlı padişahları İslâm tarihinde belki en merkeziyetçi ve mutlakiyetçi hükümdarlar sayılabilir. Onlar yalnız idarî sahada bu mutlakiyetin bir vasıtası olarak devletin icra yetkilerini yalnızca kendi kullarına vermek, toprak üzerinde devlet kontrolünü kurmakla kalmamışlar, aynı zamanda ilmiye sınıfını teşkilâtlandırmak ve devlet hizmetine sokmak, her türlü vakfî devlet kontrolü altına almak suretiyle merkeziyetçi güçlerini o zamana kadar hiçbir İslâm devletinde görülmemiş şekilde kuvvetlendirmişlerdir.”²¹²

4.Doğu'dan Batı'ya Kullanılan Hükümdar İsmi: Bey

Kutadgu Bilig'de 'bey' kelimesi oldukça sık geçmektedir. Türkmenler'de beg (bek), Doğu Türkçesi'nde 'big', Kazaklar'da 'bî' ya da 'bîy' şeklinde kullanılan bu eski Türk unvanı, Osmanlı Türkçesi'nde 'bey' kavramıyla ifade bulunmaktadır. Bey kelimesinin geçtiği ilk yazılı kaynaklar, Orhon yazıtları ve Uygur metinleridir. İslâm'dan önce ve sonrasında Türk devletlerinde bey unvanı varlığını daima korumuştur.

“Altay dilleriyle uğraşan ilim adamları beg unvanı ile begi (Moğol), bögin (Jüçen) ve beyle (Mancu) unvanları arasında kesin bir münasebet bulunduğunu söylerler. E. Blochet'den W. Kotwicz'e kadar çeşitli dilcilerin bunun Çinliler'deki pek unvanından alındığını iddia etmelerine karşılık, Sâsânî hükümdarlarına verilen бага yani “tanrı” kelimesinden alınmış olması ihtimalini ileri sürenler de vardır. Menşei ne olursa olsun bu unvanın önce Türkler tarafından kullanıldığı, diğer Altay kavimlerinin de büyük bir ihtimalle bunu Türkler'den aldıkları söylenebilir. Kelime Göktürkler devrinde kabile veya çeşitli kabilelerden meydana gelmiş daha büyük toplulukların başında bulunanların taşıdıkları bir unvan olup han veya kağan unvanından daha alt bir mertebeyi ifade eder. Kırgızlar'ın reisi Barsbay'a Göktürk hükümdarı tarafından kağan unvanının verilmesi de bu görüşü doğrular. Orhon yazıtlarında bu mefhum asiller sınıfını ifade etmektedir. Hükümdar ailesine mensup prensler bu zümreye girdikleri gibi herhangi bir nüfuz ve yetki sahibi olan memurlar da bu unvanı alırlar. Proto Bulgarlar, Uygurlar ve Hazarlar'da da bu unvanın mevcut olduğu bilinmektedir.”²¹³

İslâmiyet'i kabul eden Türkler, bu unvanı aynı anlamlar üzerinden kullanmaya devam ederler. Karahanlı Devleti'nde büyük memurlar da bey unvanı

²¹² Halil İnalcık, “Padişah”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 34, İstanbul 2007, 140-143.

²¹³ Orhan Fuad Köprülü, “Bey”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, İstanbul 1992, 11-12.

taşırlar. (Semerkant Hükümdarı Ali Tegin'in kethüdâsı Mahmud Beg gibi). Selçuklu devlet sisteminde ilk Oğuz reisleri de başlangıçta sadece beg unvanına sahip yöneticiler olurlar. (Tuğrul Beg gibi). Onbirinci ve on ikinci asırlarda Oğuz ve Karluk kabile reisleri de be unvanını kullanırlar. (Lâçin Beg, Tutı [Dudu] Beg). Karahanlılar'da, yine on birinci yüzyılda görülen beğç unvanı da (*Dîvânü lugâti t-Türk*, I, 297 vd.) begin küçültmeli halini ifade etmektedir.

Büyük Selçuklular'dan sonraki dönemlerde Türk devletlerinde beg unvanı Arapça 'emîr' karşılığı olarak kullanılır ("emîrû'l-cüyûş" yerine "cüyûş begi", "emîrû'l-ümerâ" yerine "beglerbegi"). İlhanlılar ve Altın Orda'da konuşma dilinin resmi dil üzerindeki etkisi artar ve emîr karşılığı beg daha çok kullanılır (ulus begi, tümen begi, min begi, yüz begi ve on begi). Yine küçük Türk sülâlerine mensup hükümdarlar ve prensler daha çok emîr ve beg unvanlarını kullanmayı sürdürürler. Osmanlılar'ın ilk hükümdarları, Anadolu beylikleri (meselâ Aydınogulları'nda sülâlenin büyük reisine "ulu beg" denilmesi gibi), Karakoyunlu ve Akkoyunlu hükümdarları da hep beg unvanını taşırlar. On dördüncü yüzyıllarda Celâyirîliler'in, hatta Cengiz soyuna mensup olan Timur'un bile emîr veya beg unvanını tercih ettiği görülmektedir. On beşinci yüzyılda Timurlular da aynı geleneği sürdürürler.

'Beg' kelimesi unvan olarak daima adın sonuna geldiği halde bunun yerine Arapça'sı kullanıldığında başa getirilerek söylenir (Ali Şîr Beg gibi veya Mîr Ali Şîr). Bazen de birleşik özel ad olunca ismin başına getirilir (Beg Tegin, Beg Timur gibi).

Hint alt kıtasında Türk-Moğol soyundan gelenler asalet unvanı olarak adlarının sonuna beg kelimesine ilave ederler. Hindistan-Türk saraylarında 'beg'in (dişil) kadın adı olarak begüm isminin kullanıldığı bir gerçektir (İlhanlı Hükümdarı Olcaytu'nun kızı Satı Beg Hatun gibi).

Safevîler döneminde 'bey' unvanı, yerini Safevî hükümdarlarının kullandığı 'şah' kelimesine bırakır. Ancak kabile reisleri ve yüksek memurların beg olarak unvanlarını sürdürürler. Devletin baş yöneticilerine önce 'sultan', sonraları ise 'han' unvanı verilir.

Beylerbeyi unvanı gerek Anadolu Selçukluları ve İlhanlılar'da, gerekse Osmanlılar'da varlığını uzun zaman korur. On dokuzuncu yüzyılda "devlet müteahhidi" anlamına gelen beylikçi kelimesi, sadaret dairesinin büyük memuriyeti olarak Osmanlı Devleti'nin sonuna kadar kullanılır. Bununla birlikte İkinci Meşrutiyet'ten sonra orduda binbaşı ile miralay (albay) rütbesi arasında vazife yapan subaylar 'bey' unvanını ile anılırdı.

Osmanlı hakimiyeti sonrasına bazı Balkan dillerinde bey kelimesi görülmektedir. On dokuzuncu yüzyılda İran'da Kaçarlar Devleti'nin askeri sisteminde big-zâde unvanını taşıyan birtakım subaylar yüksek ailelere mensup oldukları için bu unvanı kullanmışlardır.²¹⁴

5.Devleti/Şehri veya Başşehri Yöneten Emîr

Kumandan, vali ve bey anlamına gelen emîr, İslâmî bir kavram olarak hadislerde çok yerde geçerken Kur'ân'da 'ülü'l-emr' ifadesiyle yer bulmaktadır:

²¹⁴ Orhan Fuad Köprülü, "Bey", *TDV İslâm Ansiklopedisi*, İstanbul 1992, 11-12.

“Ey iman edenler! Allah’a itaat edin, peygambere itaat edin, sizden olan ülü’l-emre de. Eğer bir hususta anlaşmazlığa düşerseniz -Allah’a ve ahirete gerçekten inanıyorsanız- onu, Allah’a ve peygambere götürün. Bu, elde edilecek sonuç bakımından hem hayırlıdır hem de en güzeldir.”²¹⁵

“Kendilerine güvenlik (barış) veya korku (savaş) ile ilgili bir haber geldiğinde onu yayarlar. Hâlbuki onu peygambere ve içlerinden yetki sahibi kimselere (ülü’l-emre) götürselerdi, elbette bunlardan, onu değerlendirip sonuç (hüküm) çıkarabilecek nitelikte olanları onu anlayıp bilirlerdi. Allah’ın size lütfu ve merhameti olmasaydı, pek azınız hariç, muhakkak şeytana uyardınız.”²¹⁶

Lider, yönetici anlamına gelen emîr kavramı veya idarecilik, hadislerde daha çok sorumluluk, adalet ve sosyal düzen üzerinden ele alınmaktadır. Nitekim Hz. Peygamber, idareciye itaati kendisine itaatle eşdeğer tutmuştur:

“Kim bana itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur. Kim de bana isyan ederse Allah'a isyan etmiş olur. Kim emîre (idareciye) itaat ederse bana itaat etmiş olur...”²¹⁷

İtaat ve sorumluluk anlamında geçen emîr kelimesi, hadislerde şu şekilde ifade bulunmaktadır: “Size başınıza, saçları üzüm tanesi gibi kara bir Habeşli köle bile emîr tayin edilse, Allah’ın kitabı ile sizi idare ettiği sürece dinleyin ve itaat edin.”²¹⁸

Hz. Peygamber adaletli yönetimi gerçekleştiren emîri şu ifadeleriyle övmektedir: “Ailesi ve idaresi altında bulunanların hak ve hukukunda adaletle davrananlar, Allah katında nurdan koltuklara otururlar.”²¹⁹

Emîrliğin (yöneticiliğin) bir kalkan ve zırh olduğunu bildiren hadis, adil emîrin yanında, arkasında savaşılabileceğini bildirmektedir: “Emîr (yönetici) bir kalkandır; onun arkasında savaşılır ve onunla korunulur...”²²⁰

Emîrliğin sorumluluğunu Hz. Peygamber hadislerinde bütün çağlara yönelik bir mesaj olarak değerlendirmektedir: Resulullah (s) omuzuma vurdu ve: “Ey Kudeym (Mikdamcık)! Emîr, kâtip, ârif olmadan ölürsen kurtuluşa erdin demektir! dedi.”²²¹

Kendisini yüksek bir vazifeye atamasını talep eden Ebu Zerr’e, Hz. Peygamber’in hikmet dolu sözleriyle verdiği cevapta görevlerin liyakat ve ehliyet sahibi kimselerin atanmasını şu ifadeleriyle bildirmektedir:

“Ey Allah’ın Resulü! dedim, ‘beni memur ta’yin etmez misin? Bu sözüm üzerine, elini omuzuma vurdu ve sonra da: ‘Ey Ebu Zerr, sen zayıfsın, memurluk ise bir emanettir. (Hakkını veremediğin taktirde) kıyamet günü rüsvaylık ve pişmanlıktır. Ancak kim onu hak ederek alır ve onun sebebiyle üzerine düşen vazifeleri eksiksiz eda ederse o hariç’ buyurdu. (Ebu Davud’un diğer bir

²¹⁵ Nisâ, 59.

²¹⁶ Nisâ, 83.

²¹⁷ Buhârî, Cihad, 109.

²¹⁸ Buhârî, Ahkâm, 4.

²¹⁹ Müslim, İmâre, 18.

²²⁰ Buhârî, Cihad, 110.

²²¹ Ebu Davud, Harac, 5.

rivayetinde şöyle gelmiştir: ‘Ey Ebu Zerr, ben seni zayıf görüyorum. Ben kendim için istediğimi senin için de isterim. Sakın iki kişi üzerine amir olma, yetim malına da velilik yapma.’ Yine Ebu Davud’un bir diğer rivayeti [Haraç 5, (2934)] şöyle: ‘Resulullah (s) buyurdu ki: ‘Âriflik haktır, halka âriflik gereklidir, ancak ârifler ateştedir.’²²²

İdarî vazifelerin sorumluluğunu her defasında hatırlatan Hz. Peygamber, görev talep eden sahabilerini şu sözleriyle uyarmaktadır: “Ey Abdurrahman! Emîrlik isteme. Eğer senin talebin üzerine sana emîrlik verilirse, istediğin şeyin sorumluluğu sana yüklenir. Eğer sen talibi olmadan sana emîrlik verilirse, o işte yardım görürsün. Bir iş için yemin eder, sonra da aksini yapmakta hayır görürsen, daha hayırlı gördüğün ne ise onu yap, ettiğin yemin için de kefarette bulun.”²²³

“Yanımda amcamın evlatlarından iki kişi daha olduğu halde Resulullah’ın (s) huzuruna girdim. Yanımdakilerden biri: ‘Ey Allah’ın Resülü! Allah’ın sana tevdi ettiği işlerden bazıları üzerine bizi emîr tayin et’ dedi. Diğeri de aynı talepte bulundu. Resulullah’ın (s) onlara cevabı şu oldu: ‘Biz, Allah’a kasem olsun, bu işe, onu talep eden veya ona hırs gösteren hiç kimseyi tayin etmeyiz!’²²⁴

İlk dönem İslâm kaynaklarında âmil kelimesi, emîr ile aynı anlamda kullanılmaktadır. Hz. Peygamber’in vefatı üzerine Ensar ve Muhacirlerin halife seçmek için Safiketü Benî Said’de toplandığında ilgili rivayetlerde Müslüman topluluğun başkanı için emîr tabiri kullanılmıştır.

Raşit halifeler döneminde ordu komutanların ve ordunun bir kısmına komutanlık edenlere emîr, emîrû’l-ceyş, emîrû’l-cünd ismi verildiği gibi, fetihleri gerçekleştiren valilere bu unvan verilmiştir.

Emîrler, idarî ve malî bütün yetkilere sahip oldukları için kendi vilayetlerinde halifenin yetkilerine haiz olduklarını inanmaktaydılar. Doğu vilayetlerinde yaşayan halk, emîrleri kethüdâ veya şah (kral) gibi kabul ederlerdi. Emîr ordunun düzenin sağlamanın yanında birliklerin kaydını tutan, disiplini sağlayan, ödemeleri yapan ve bölgesinde meydana gelen hadiseleri haber veren âriflerin atamasını da yapardı. Seferleri bizzat kendisi veya subayları vasıtasıyla intizama sokar ve anlaşmalar yapardı. Namazlarda cemaate imamlık eder, camiler yaptırır ve fethedilen topraklarda İslâm’ın yerleşmesini sağlardı. Adlî işleri yönetir, kadıları tayin eder. Emîr darphaneyi denetler ve çoğunlukla kendi adının yazılı olduğu gümüş paralar bastırırdı. Bütün yetkilere sahip olan emîrler, mali politikalardan da sorumluydular. Kamuya ait binaların, kalelerin, yolların, kanalların ve köprülerin yapım ve tamiri için malî kaynak sağlardı. Emîr, kendi vilâyetinde halifeye veya onun veliaht tayin ettiği kişiye yapılan biatı kabul ederek vilâyet halkının biatını iletmek üzere halifenin huzuruna gidecek heyete başkanlık yapabiliirdi. Emîr, vilayet veya başşehirden ayrıldığında kendisi yerine bir halife ataması yapardı.

²²² Müslim, İmaret, 17; Ebu Davud, Vesaya, 4; Nesai, Vesaya, 10.

²²³ Buhari, Ahkam, 5; Eyman, 1; Müslim, İmaret, 19; Ebu Davud, Haraç, 2; Tirmizi, Nüzur, 5; Nesai, Adabu’l-Kudat, 5.

²²⁴ Buhari, Ahkam, 7; İcare, 8; İstıtabe 2; Müslim, İmaret, 7; Ebu Davud, Haraç, 2; Nesai, Adabu’l-Kudat, 4.

Ahkamus's-Sultaniye yazarı İslâm hukukçusu Maverdî, isyan, fitne ve bölünmeden kaçınmak amacıyla halifenin onayını alan emîrin şeriatı uygulaması şartıyla meşru olduğu düşünülmektedir.

İslâm tarihinde emîr kelimesiyle teşkil edilen emîr-i alem, emîr-i cândâr, emîr-i çaşnigîr, emîr-i dâd, emîr-i hâc, emîr-i hares, emîr-i meclis, emîr-i silâh, emîr-i şikâr, emîrü'l-ümerâ gibi birçok tabir ve unvanın kullanıldığı görülmektedir.²²⁵

6.Şehirleri İdare Eden Reis

Ortaçağda bazı Müslüman devletlerinde şehirleri idare eden yöneticilere verilen isimdir. Bununla birlikte meslek erbabının, din, mezhep, kabile ve cemaat mensuplarının başkanlarında reis adı verilmektedir.²²⁶

7.Yörelere Yönetimini Elleri Alan Ağa

Önemli emîrlere, birçok kuruluşun başındaki âmirlere, yörelere yönetimini ellerine almış kimselere verilen unvandır. Türk ve Moğol devlet sisteminin gelenekleri sürdüren Safevîler'de aka -ağa şeklinde telaffuz edilerek- en başta gelen oymakların ileri gelenlerini ve büyüklerini ifade eden unvandır. Bununla birlikte İstanbul'a gönderilen bazı elçilerin avcıbaşların ve darugaların da bu unvanı kullandıkları bilinmektedir.

Bunlardan başka Safevîler'de “eşik akası başı”ları ile Şah Abbas'tan itibaren de “kullar akası” unvanları bulunmaktadır.

Ancak Safevîler'de eşik akası başları beg, hatta bazan han, kullar akası ise daima han unvanını taşımaktadır.

Safevîler'den sonra, bilhassa Kaçarlar devrinde aka unvanı mülkî memurlar tarafından da kullanımı devam ettirilmiştir. Bununla birlikte aka (ağa) Türkçe'deki bey (= bay) karşılığında bir anlam kazanmıştır.²²⁷

8.Meliki Yetiştiren Atabeg

Selçuklular döneminde ‘baba’ anlamındaki ‘ata’ ile ‘beg’ kelimelerinin birleşmesiyle oluşan ‘atabeg’, yüksek düzeyli bir devlet görevi ve bazı durumlarda hükümdarlık unvanı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Türklerin eski zamanlardan beri “büyük erkek kardeş” anlamında eçi sözünü kullandıkları bilinmektedir. Eçi, aynı zamanda “amca” anlamına gelmektedir. Selçuklular döneminde ‘ağabey’ şeklindeki asıl manasından başka büyük ve itibarlı emîrlere hükümdarların bile ‘eçi’ (içi) denilmektedir.

Moğollar'ın ‘aka’ kelimesi ise daha “kaanlar” devrinden itibaren bir unvan şeklinde kullanılmaktadır. Kaynaklardan anlaşıldığı üzere ‘aka’, daha ziyade asil soydan olmayan, fakat hizmetleri sayesinde önemli mevkilere yükselen itibarlı, saygı duyulan devlet adamlarına verilen bir unvandır. Bu unvan, İlhanlılar'dan sonra da çoğunlukla noyanlar ve beyler zümresine mensup olmayan devlet adamları tarafından kullanıldığı gibi, Moğol asilzade zümresine mensup noyanlar

²²⁵ Abdülaziz ed-Dûrî, “Emîr”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 11, İstanbul 1995, 121-123.

²²⁶ Faruk Sümer, “Reis”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 34, İstanbul 2007, 543-544.

²²⁷ Faruk Sümer, “Ağa”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c.1, İstanbul 1988, 451-452.

‘aka’ unvanı ile bilinmektedir. Bu husus, ‘aka’nın ‘itibarı yüksek, saygıdeğer’ şeklinde bir anlam kazanmış olması ile ilgilidir.²²⁸

Selçuklular’da ve daha sonraki Türk devletlerinde kullanılan bir unvan Atabeg, Türkçe ata ve beg (bey) kelimelerinden oluşmuştur. Selçuklular’dan önce, Karahanlılar ve Gazneliler gibi müslüman Türk devletlerinde böyle bir unvanın veya bununla ilgili olarak atabeglik şeklinde bir müessesenin varlığı hakkında malumat sınırlıdır.

Oğuz geleneklerine bağlı büyük bir Türk boyu olan Selçuklular’ın atabeglik kurumunu İslâmiyet’ten önce kurulan Türk devletlerinden aldıkları, eski bir gelenek veya kurumu biraz değiştirmek suretiyle sürdürdükleri düşünülebilirse de bu hususta da kayıt bulunmamaktadır. Bazı Batılı araştırmacılar, Orhon yazıtlarında kitâbelerin yazıcısı olarak kaydedilen “Kültigin atası” lakabının “atabeg” anlamına geldiği ifade edilse de bu husus da kesinlik kazanmış değildir. Buna rağmen çeşitli Kafkas kavimleri arasındaki Türkler’in aile hayatlarında karşımıza çıkan atalık, Selçuklular’daki atabeglik ile benzerlikler taşımaktadır.

Kafkaslar’daki bazı Türk aileler küçük yaştaki çocuklarını terbiye ve eğitim için başka ailelerin yanına vermişler ve çocuğun eğitimi ile uğraşan bu ailenin reisine atalık denilmiştir. Kırım hanları şehzadelerine de bu usulün uygulanmış olması, Selçuklular’daki atabeglik müessesesinin atalık ile ilgili olabileceğini güçlendirmektedir. Selçuklular’da atabeg unvanı ilk defa vezir Nizâmülmülk tarafından konulmuştur. Alparslan Malazgirt devlet işlerinde deneyim kazanması için Nizamülmülk’ü vazifelendirmiştir. Ona ‘Ata Hoca’ veya ‘Atabeg’ unvanı verilmiştir. Nizamülmülk’ten sonra bu unvanla birlikte görev daha yüksek bir devlet memurluğuna dönüşmüştür. Nitekim Selçuklu sultanları özellikle uç eyaletlerini aile fertleri arasında görevlendirirken, henüz küçük olan şehzadelere vasî ve mürebbi sıfatıyla çoğunlukla kumandanlar arasında bir atabega atamışlardır. Atabeg olan şahıs, yanında bulunan melikin terbiye ve öğretimi ile görevli kişidir ve eyaleti onun adına idare ederdi.²²⁹

9.Sınırlardaki Komutan Sancak Beyi: Uç Beyi

Türk devletlerinde sınır boylarındaki askerî grupların kumandanı, sancak beyine uç beyi adı verilmiştir. Türk devletlerinde sınır hatlarında teşkilâtlanan savaşçı bölüklerin başındaki askerî lideri veya idareciyi tanımlamak üzere kullanılan bu tabir, Osmanlılar’da sınırlarda sürekli akın faaliyetleri yapan ve bulundukları bölgenin yönetimini üstlenen beyleri de ifade eden bir unvandır.

Özellikle Anadolu Selçuklu Devleti’nin dağılmasıyla birlikte Bizans sınır hattında ortaya çıkan Türkmen beylerine tarihî terminolojide uç beyi adı verilmiştir, kurulan beyliklere de uç beyliği denilmiştir.

Uç kelimesi “sınır” anlamına gelmekte olup umumiyetle gayrimüslim devletlerle olan sınır kesimini belirtmek için kullanılmış ve kendine özgü bir siyasî ve kültürel oluşumu için alarak farklı bir boyut kazanmıştır. Bu şekilde, daha ziyade Anadolu’nun güneyinde Arap ve Bizans sınır bölgesini, Endülüs’te İslâm

²²⁸ Sümer, “Ağa”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c.1, 451-452.

²²⁹ Coşkun Alptekin, “Atabeg”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 4, İstanbul 1991, 38-40.

devletiyle kuzeydeki Hristiyan krallıkları arasında kalan ara alanı tanımlayan ‘sugūr’ ile yine sınır hattında bağımsız hale gelen askerî bölgeleri ifade etmek için kullanılan ‘avâsım’ geleneğinin bir uzantısı olarak görülmektedir. Benzeri bir teşkilâtın aynı unsurlar ve amaçlarla Bizans tarafında da kullanıldığı bilinmektedir. Sınır bölgesindeki Hristiyan serhad teşkilâtı ‘akritai’ adıyla kabul edilmekte ve bu gelenek Roma İmparatorluğu’nun sınır muhafaza ve ileri karakollarını akla getirmektedir.²³⁰

A.HÜKÜMDAR VEZİR VE HALK

1.Bey Doğuştan Beydir- Beylik İşini Beyler Bilir

Kutadgu Bilig’in hükümdar, sultan, bey, reis, kısacası ilk yönetici hakkındaki ileri sürdüğü fikirler, bize ideal bir devlet başkanının nasıl olması gerektiğinin işaretlerini vermektedir.

Yusuf Has Hacib, beyliğin doğuştan, fitraten olduğunu düşünmektedir. Ona göre bey doğarken beylikle doğar, görerek öğrenir, tecrübeye kazanır ve böylece kendisini geliştirir. Allah kime beylik vazifesini layık görürse, ona yerine getirdiği göreviyle orantılı olarak akıl ve gönül bahşeder. Burada dikkat çeken husus, Yusuf Has Hacib’in akli hükümdar için uygun görmesinin yanında gönlü, yani irfanı da yönetici için bir özellik olarak zikretmesidir. Bununla birlikte akıl, gönül yanında uygun, vazifesiyle mütenasip tavır ve hareketlerin insanıdır. Sıradan insanların hal ve eylemleri, hükümdar için düşünülemez.

Beylerin işi, üst düzey bir vazifedir. Böylece beylerin işini ancak bey olma özelliğine ve sıfatın sahip kişiler yürütebilir. Yusuf Has Hacib, beyliği doğuştan bir vazife olarak kabul ederken, beyin oğlunun da bey olacağını savunarak kalıtımsal yöneticilik fikrinibenimsemektedir. Babası bey olanın, kendisi de atasının özelliklerini taşıması doğal bir durumdur.²³¹

2.Beylerin İş gibi Adı da Büyük Olur

Kutadgu Bilig’de vezir Ögdülmiş, hükümdara yönelerek, beylerin işi gibi adı da büyük olur ifadelerini söyler. Beylik, ülke, devlet ve halkı yönetir. Bu idare güç ve kudret ister. Dolayısıyla beylerin gibi, isimleri de büyük olur. Erdemli başarılı beyin vazifesi gibi, ismi de büyük ve yüce olur. Şanı her tarafa yayılır.

Malumdur ki, büyük işin her türlü derdi olur. Bütün sıkıntılar ve problemler sultanın karşısına gelir. Dolayısıyla derdi ve sorunu, yani yükü ağır olur. Eğer bey, sorunları çözmez, ihtiyaçları gidermezse, beylik ortadan kalkar, hakimiyet kaybolur.²³² Bununla birlikte bey, gücü ve kudretiyle memlekete her türlü bilginin kendisinden geldiği kimsedir.²³³

Kutadgu Bilig, sultan asil soydan gelmesi gerektiğini açıklar. Hükümdar, cesur, kahraman, kuvvetli, yürekli olmalıdır.

“Beylik için insanın ilk önce asil soydan gelmesi gerekir; bey cesur, kahraman, kuvvetli ve pek yürekli olmalıdır.”²³⁴

²³⁰ Feridun Emecan, “Uç Beyi”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 42, İstanbul 2012, 38-39

²³¹ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008, 397-399; b. 1932-1936.

²³² Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 541; b. 2933-2934.

²³³ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 543; b. 2950.

²³⁴ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 401; b. 1949.

Babası hükümdar olanın oğlu da ülkenin yönetimine geçer. Burada Yusuf Has Hacib, yönetim erkinin kalıtımsal yönüne dikkat çekerek kendi çağı ve dönemi için bu ifadelerde bulunmaktadır. Modern zamanlarda da bu durum bazı hallerde geçerli olabilmektedir. Kabiliyet ve yeteneklerin bir kısmı atadan çocuklarına geçebilmektedir. Bu siyaset ve yönetim işlerinde de geçerliliğini kısmen korumaktadır. Özetle *Kutadgu Bilig*'e göre;

“Babası beyse, oğul da bey doğar; o da babaları gibi bey olur.”²³⁵

Beylik işini beyler bilir. Kanun ve düzen, örf ve âdet onlardan gelir. Beylik, sadece yöneticilik değildir. Aynı kanun yapan, düzen ve nizam kuran seçkin kişidir. Aynı o geçmiş yasaların da farkındadır. Beyin erdemli ve makul yaptığı her eylem öyle önem kazanır ki, *Kutadgu Bilig*, bunun örf ve âdet olgusuyla sonuçlanacağını bildirmektedir.²³⁶

Yusuf Has Hacib, hükümdar için tevazuyu öncelemektedir. Ona göre geçici dünyanın cezbedeci halleri beyi oyalamamalıdır. Aslında bu husus, Kur’ân’daki “Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Muttaki olanlar için şüphesiz ki âhiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?”²³⁷, “Bilin ki, dünya hayatı oyun, oyalanma, süslenme, aranızda övünme ve daha çok mal ve çocuk sahibi olmaktan ibarettir.”²³⁸ ayetlerini hatırlatmaktadır. Bundan dolayı *Kutadgu Bilig*, hükümdarı devlete kavuşursan kibirlenme, çünkü bu dünya hayatı gelip geçicidir, bu devlete sakın çok güvenme, çabuk yaşlanır.²³⁹ Aslında İbn Haldun, döngüsel tarih anlayışındaki devletlerin doğup, büyüyüp, yaşlanıp ve öldüğünü haber vermesinin köklerini belki de bu metinlerde aramak gerekir.

Beylik ile mağrur olmak, erdemli ve kâmil yöneticiler için bir sıfat değildir. Kibirlenmenin zehrinden korunmak, gerçek hükümdarın özelliğidir. Dünyanın servet ve gücü zamansaldır, geçicidir. Ebedi olanı elde etmek isteyen bey, bu dünyanın tarlasını sürüp gitmelidir. Allah, tevazunun büyüklüğüne sığınan, dünyanın kulu ve kölesi olmayan beyleri, gerçek alemin nimetleriyle ödüllendirir. Yusuf Has Hacib’in “Sen beylik ile mağrur olma, fazla kibir getirme; kendini koru. Bu hakir dünyayı sür, at; Tanrı orada sana her türlü iyi nimet ihsan eder”²⁴⁰ ifadelerinin ilham kaynağını muhtemelen Hz. Peygamber’in (s) “Dünya ahiretin tarlasıdır”²⁴¹ hikmetli sözü olduğu söylenebilir.

Beyin aklı, gönlü, hareketleri ve sözleri, onu yükseltir de alçaltır da. Bey, sözlerinin hikmetli bir zihinle ifade eder. Her sözü onu yükselen bir yıldızla dönüştürebilir. Ancak yapacağı en küçük bir hata bile onun bütün kazanım, güç, iktidar, servet ve kudretini elinden çıkmasına sebep olabilir. Yusuf Has Hacib’in

²³⁵ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 401; b. 1950.

²³⁶ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 397; b. 1921-1929.

²³⁷ En’am, 32.

²³⁸ Hadid, 20.

²³⁹ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 303; b. 1331.

²⁴⁰ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 895; b. 5326-5327.

²⁴¹ *Aclûnî, Keşfu'l-Hafa*, I/412.

ifadesiyle sözün gücünün sonuçları açıktır: “Kişi söz ile yükseldi, melik oldu; Çok söz başı, gölge gibi yere serdi.”²⁴²

Dolayısıyla Sultan olan alçakgönüllülük ve cömertlik gerekir. Alçakgönüllülük ile beraber beyin doğası da sükûnet içinde olmalıdır. Bey cömert olursa, ismi dünyaya yayılır, herkes tarafından bilinir. Adı ve şöhretiyle dünya her türlü kötülük ve saldırıdan korunur.²⁴³

Sözün hükümdarı güç ve iradesi üzerindeki etkisini belirten *Kutadgu Bilig*, dünya beylerinin en iyilerinin Türk beyleri olduğunu belirtmektedir. Bu Türk beyleri içinde de en tanınanın Tonga Alp-Er (Alper Tunga) olduğunu hatırlatmaktadır. Onu üstün bir bey yapan husus, yüksek bilgi ve erdemli bir şahsiyete sahip olan bir yönetici olmasıdır. Bilgili, anlayışlı, yiğit ve halkın seçkini olması (İranlıların Efrâsiyâb dediği) Alper Tunga’yı, üstün bir lider konumuna taşımaktadır. Dolayısıyla dünyaya hâkim olup onu idare etmek için erdem, akıl ve bilgi gerekir. Cesaret ve yiğitlik, cihana egemen olmak için en önemli erdemlerdir. *Kutadgu Bilig* bu hususu, “cesur insan sıkı düğümler çözer. Bu cihana hâkim olmak için bin türlü erdem gerek; yaban eşeğini alt etmek için arslan olmak gerek” şeklinde tasvir etmektedir.

Dünyaya hâkim olmayı, ancak erdemlerle bezenmiş hükümdarlar gerçekleştirebilir. Erdemler, bütün sorunların çözüm anahtarlarıdır. Erdemli hükümdar, düşmanına karşı cesaretle halkını ve devletini savunur. Tebaasını ve ülkesini yaptığı kanunlarla idare eder, düzün kurar; böylece insanlar arasında adaletli bir yönetimi gerçekleştirir.²⁴⁴

Akıl ve bilgi, siyasetin önünü aydınlatan ışıktır, meşaledir. *Kutadgu Bilig*, bilginin insanın zihin dünyasını aydınlatan bir rehber olduğunu bildirir. Akıl ise kişiyi yükselten bir hazinedir. Kişi akıl ile yükselir, bilgi ile büyür, gelişir; nihayetinde her ikisiyle itibar, hürmet görür, sözü dinlenir, kendisine danışılır. Yusuf Has Hacıb, Hz. Peygamber’in adaletini övdüğü Nuşirevan’ı²⁴⁵ burada hatırlatır. Adaletli hükümdar Nuşiveran’ı yükselten, akıl gözü ile dünyaya bakması, insanlar arasında merhametle ve adil bir şekilde hükmetmiştir. Adil hükümdar, kanunu doğrulukla herkese eşit bir şekilde uyguladı. Böylece halkı ve ülkesi servet sahibi oldu, zenginleşti. Böylece akıl, bilgi ve yasayla devletini yöneten

²⁴² Yusuf Has Hacıb, “D, Dilin Erdemini ve Kusurunu Faydasını ve Zararını Anlatır”, *Kutadgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008, 119 (b. 173).

²⁴³ Yusuf Has Hacıb, *Kutadgu Bilig*, 415; b. 2047-2050.

²⁴⁴ Yusuf Has Hacıb, “D, Parlak Bahar Mevsimini ve Ulu Buğra Han’ın Övülmesini Anlatır”, *Kutadgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008, 133-135 (b. 276-286).

²⁴⁵ “Ben adil sultan zamanında dünyaya geldim” (vülid-tü fî zamânî'l-meliki'l-âdil) sözü, İslam kaynaklarında Beyhakî'ye dayandırılan ve Hz. Peygamber'in Sasani hükümdarı Nuşirevan'a işaret ettiği rivayet edilen bir ifadedir. Bu rivayet, Şâmî gibi siyer yazarları tarafından Beyhakî'nin eserleri kaynak gösterilerek aktarılmıştır. (İmam Beyhakî, Şu'abü'l-İmân). Sehâvî, Zerkeşî ve diğer hadis münekkitleri, bu hadisin uydurma olduğunu söylemişlerdir. (Sagânî, s. 36; Zerkeşî, s. 179; Sehâvî, s. 707; Şevkânî, s. 327; Sagânî, s. 36). “Adil hükümdar ile kastedilenin Enûşirvan olduğu söylenmiştir.” (Ali el-Kârî, *el-Esrârü 'l-merfû 'a*, s. 362-363) Bkz. Fatimatüz Zehra Kamacı, “Muahhar Siyer Kaynaklarında Mevzû Hadis Kullanımı: Şemseddin eş-Şâmî Örneği ve Makrîzî ile Mukayesesî”, *Hadis Siyer Araştırmaları*, Cilt/Volume: I | Sayı/Number: 1 | Yıl/Year 2015, 58.

hükümdarın ismi ve namı yüzyıllarca anlatılan bir sultan olarak hafızalarda iz bıraktı.²⁴⁶

Dolayısıyla akıl, bilgi ve yasa; erdemli ve adaletli ideal bir iktidarın en önemli hayati özellikleridir.

3.Soyu İyi ise İnsan İyi Olarak Doğar

Yönetimde soy ve asaletin ehemmiyetini öne çıkaran *Kutadgu Bilig*'e göre, soyu iyi olan kimse iyi insandır. İyi olduğu için başköşeye geçer. Yönetici olan sultanlık mukaddestir, kutsaldır. Dolayısıyla temizlik ve arınma ister, her türlü şer ve menfi hadise, beyden uzaktır. Dürüst ve emin olduğu kadar sultan, cesur ve kahraman olmalıdır. Seçkin bir kimse olarak özünün sözünün doğru, tabiatının seçkin olması beylik özelliğidir. Bilgili, akıllı, halka ve yönetilenlere yönelik tavrının iyi ve güzel olması, sultanı yüceltir. Cömert, gözü tok ve gönlü zengin olan sultan, her türlü iyiliğe el uzatır. Yusuf Has Hacib, yönetim tasavvurunu doğrudan erdemlerle ilişkilendirerek birbirine ayrılmayan adeta tek bir alan ve bir bütün olarak değerlendirmektedir. Buna göre, sultan haya sahibi, yumuşak huylu, asil tabiatlı olursa erdemli bir toplum ortaya çıkar. Erdemler yalnız beylik için yeterli değildir. Bu anlamda erdemleri bilgiyle irtibatlandıran Hacib, halkı elde tutma ve onların gönlüne girmenin yolunun bilgiden geçtiğini düşünür. Ona göre bilgisi olmayan beyin akıllı bir işe yaramaz, yani akıllı yetersiz kalır. Akıllı besleyen en önemli güç bilgidir. Akıl bilgisiz rotasını şaşırılmış bir gemi gibi veyahut yörüngesinden çıkmış bir gök cismi gibidir. Eğer beyler işlerinde hataya düşerlerse, yönetim ve devlet idaresi hastalanmış demektir, tedaviye ihtiyacı vardır, iyileştirilmesi için birtakım önlemlerin alınması gereklidir.

Beylik hastalanınca onun ilacı ve tedavisi, akıl ve bilgi iledir. Sultan işe bilgi ile başlar, o işi akılla neticelendirir. Böylece bey, halka layık olduğunu gösterir, ulu bir sultan olur, kendisinden sonra da onun soyundan doğası asil bir haneden ve nesil devleti yönetir.

Sultan akıllı ve bilgi olmalıdır ki, devlet ve ülkü yönetim aşınmalarına karşı dirençli olabilsin. Bilgili, akıllı ve hakîm hükümdarın her iki dünyada da makama ve şerefi yüksek olur. Dolayısıyla akıl, bilgi, adalet ve erdemlerle ülkeyi yöneten bey, iki cihanda aziz olur, en yüksek mutluluğu yaşar ve bunun karşılığını dünya ve öte dünyada mutlaka alır.²⁴⁷

4.Gurur ile Kişi Göğe Yükselmez

Hükümdar, bey mütevazı ve alçakgönüllü olmalıdır. *Kutadgu Bilig*, suçlu kişilerin suçunu affetmenin sultan için bir erdem olduğunu belirtmektedir. Bu elbette işlenen suçların karşılıksız kalması anlamına gelmemektedir. Muhtemelen hükümdara karşı işlenen suçlardan dolayı sultanın bağışlayıcı olmasının yönetime saygınlığı arttıracaklarını düşünmektedir. Yine Yusuf Has Hacib, beye himmet (azim sahibi olmak) gerektiğini; himmetle birlikte mürüvvetin de (yiğitlik, cömertlik ve iyilikseverlik) onun özelliği olmasının lüzumunu bildirmektedir. Zira himmet ve

²⁴⁶ Yusuf Has Hacib, "D, Bilgi ile Akılın Erdem ve Faydalarını Anlatır", *Kutadgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008, 135-137 (b. 287-291).

²⁴⁷ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 403; b. 1959-1973.

mürüvvetle şöhet bulursa, hükümdar ideallerine ve hedeflerine ulaşır. Azimli olmayan sultan ölüdür. O, iki dünyadan da mahrum kalan bir yitik insandır.

Gurur insanı yüceltmez. *Kutadgu Bilig* hükümdarı göklere yüceltecek olanın tevazu olduğunu ifade etmektedir. Alçakgönüllü olan sultan ne güçten düşer ne de kudretini yitirir. Onu göğe yükseltecek olan alçakgönüllü olarak tebaasını idare etmesidir. Gurur ve kibir sultan için menfi hal ve tavırların ortaya çıkmasına yol açar. Böyle bir yönetim gönülleri kırar, yürekleri soğutur.²⁴⁸

Özetle hükümdar, gurur ve kibre kapılmamalı, alçakgönüllü olmanın zenginliğini yaşamalıdır. Tevazu sahibi olan yönetici, zamanı geldiğinde bağışlayıcı olmalıdır. Devlet hizmetini görenler, yüce gönüllü idarecilere yaklaşır, gönülden bağlılık gösterirler. Severe bütün hizmetleri hakkıyla vaktinde tam olarak yerine getirmenin gayreti içinde olurlar. Cesur, azimli, yiğit ve iyiliksever hükümdarlar hem çok sevilirler hem de kendilerini sadakatle itaat edilen yöneticiler olarak tarih boyunca hatırlanırlar.

5.Hükümdara Gündoğdu İsminin Verilmesi

Hükümdarın doğası güneşe benzediği için, Yusuf Has Hacib ona ‘Gündoğdu’ adını vermiştir. *Kutadgu Bilig*’de Aydoğdu yani vezir, hükümdara niçin Gündoğdu dendiğini sorar. Bilge kişi, yani Yusuf Has Hacib, hükümdarın doğasını güneşe benzetir. Zira güneş, sistemdeki en büyük gezegendir, küçülmez, bütünlüğünü muhafaza eder, parlaklığı her zaman her daim aynı güç ve kuvvettedir. Hükümdar da güneş gibidir, doğruluk ve adaletle doludur ve bu durum hiç eksilmez. Nasıl ki, güneş doğar, bütün evreni aydınlatır. Aydınlığı yeryüzünü ve içindeki herkese ulaşır. Aydınlattıkça güneşte bir eksilme ve noksanlık asla olmaz. Hükümdarın adaleti ve doğruluğu da aynı bunun gibidir.

“Ay-Toldı şöyle dedi: Ey devletli hükümdar, efendimizin adı niçin Kün-Toğdı olmuştur.”²⁴⁹

Hükümdar dedi ki: Bilge kişi bu adı benim doğamı güneşe benzeterek verdi.

Güneşe bak, küçülmez, bütünlüğünü daima korur; parlaklığı hep aynı şekilde kuvvetlidir.

Benim doğam da ona benzer, doğruluk ile doludur ve asla eksilmez.

İkincisi güneş doğar ve bu dünya aydınlanır; aydınlığını bütün halka ertirir, kendinden bir şey eksilmez.”²⁵⁰

Güneş gibi hükümdar da koyduğu kurallar ve kanunları tüm halkına eşit uygulayandır. Sözü ve eylemi bütün tebaası için eşit bir şekilde geçerlidir. Güneşin doğmasıyla tüm tabiat canlanır, çiçekler açar, bitkiler yeşerir. Hükümdarın kanunu da halkı canlandırır, düzene sokar, insanları bir arada tutar. Güneş doğuşuyla, her canlıya diriliş ve canlılık verir. Hükümdarın hareketi de güneş gibi herkesin üzerine adalet, şefkat ve merhamet taşır. Parlaklık ve canlılık güneşin etkisiyle büyük bir farklılık yaratır. Hükümdar da tavır ve eylemleriyle parlaklığını, canlılığını, adalet ve merhametini tüm insanlar üzerine yayar.

²⁴⁸ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 45; b. 2119-2126.

²⁴⁹ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 223; b. 823.

²⁵⁰ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 223; b. 824-827.

“Benim de hükmüm böyledir, ben ortadan yok olmam; hareketim ve sözüm bütün halk için aynıdır.

Üçüncüsü bu güneş doğunca yer ısınır; o zaman binlerce renkli çiçek açılır.

Benim bu kanunum hangi memlekete erişirse, o memleket baştan başa taşlık ve kayalık dahi olsa hep düzene girer.

Güneş doğar, temiz veya kirli demeden her şeye aydınlık verir; kendisinden bir şey eksilmez.

Benim de hareketim tıpkı böyledir; herkes benden nasibini alır.

Bir de güneşin burcu sabittir; bu sabit dediğim, temeli sağlam olduğu içindir.

Güneşin burcu arslan’dır ve bu burç yerinden kımıldamaz; yerinden kımıldamadığı için de evi bozulmaz.

Benim tavır ve hareketlerime bir bak, benim de parlaklığım kesinlikle değişmez.”²⁵¹

Hükümdar, adalet, cesaret ve bağışlayıcıyla tebaasına huzur ve mutluluk sağlar. Halk, hükümdar memnun ve ona karşı sevgi ve muhabbet duyar, gönül bağı kurar. Aile büyüğü gibi, büyük saygı ve hürmet görür. Hükümdar şefkatiyle ve cesaretiyle halkı ve insanları kendisine bağlar, bu onların itaatini kolaylaştırır. Güneşin ışık ve ısısı gibi, hükümdar da halkına ve tebaasına sevgi, huzur ve mutluluk yayar.

6.Hükümdar-Aziz İkbal-En İyi Kanun

İdeal hükümdar; aziz, ikbal sahibi ve en iyi kanunları yapan kimsedir. Böylece onun kudreti ve ömrü uzun olur. Halkına huzur ve iyilik getiren yüce gönüllü bir yöneticidir. Beylik ve ihtişamı bozulmaz, kendisi de rahatlık ve sevinç içinde bir hayat sürer. Kudret ve azameti bütün şehir ve illere yayılır ve oraları muhafaza eder. Arzuları ve hedefleri, ‘kurumayan bir ırmak gibi akıp’ gider. Böylece devlet, ‘yaşlanmayan bir hizmetkâr’ gibi uzun ömürlü ve kalıcı olur. Mutluluk ve sevinç içinde olan hükümdarın karşısında, düşmanları büyük üzüntü ve ıstırap çeker.²⁵²

Hükümdar, hizmet eden değil, kendisine hizmet edilendir. Layık olana hizmet edilirse, mutluluk kapısı açılır. Hükümdar hizmete en layık olanıdır. Hizmete layık olan bey, kendisine hizmet eden hizmetkârların hakkını unutmaz, her daim onun haklarını kendisine verir, teslim eder.²⁵³

7.Beyler İkbaldır, İkbalin Eli Her Şeye Uzanır

Yusuf Has Hacib’e göre beyler ikbaldır, ikbalin eli her şeye uzanır. Onlar yanar ateştir, başkalarını yakarlar. İnsanın beyle uzlaşması gerekir. Beyler güler yüz gösterir, buna sevinmemek, güvenmemek gerekir. Bu hususta, tebaa ve halk dikkatli olmalıdır. Hizmete güvenip gurur getirmemek lazımdır. Eğer kişi bir gaflet içinde yanılırsa, beyler tekrar kaş çatarlar. Özetle hizmetkâr hizmetkârdır, dolayısıyla yerini ve konumunu bilmelidir. Beyler yakın tutsalar bile, kişi kendisini unutmamalı ve doğruluktan ayrılmamalıdır.

²⁵¹ Yusuf Has Hacip, *Kudatgu Bilig*, 225; b. 828-835.

²⁵² Yusuf Has Hacip, *Kudatgu Bilig*, 243; b. 940-944.

²⁵³ Yusuf Has Hacip, *Kudatgu Bilig*, 241-243; b. 945-948.

Halk sultana qarşı gayret içinde olmalıdır. Ona qarşı kusur etmemeli, hizmet yolunda şaşmamalıdır. Beyler ne kadar iyi davranırsa davransın onlardan emin olmak gafletin sonucudur. Kimse beyleri kendisine eş saymamalı, daima etrafını kollamalıdır.²⁵⁴

8.Hükümdar Memleketin Beyi ve Halkın Büyüğüdür

Kutadgu Bilig'e göre hükümdar memleketin beyi ve halkın büyüğüdür. İnsanların en büyüğü yönetici olan beye saygı ve hürmeti göstermek gerekir. Böylece hükümdar tavır ve hareketlerini düzeltir, erdemli bir kimse olur. Sözünde ve özünde emin ve sadık bir yönetici olarak ülkesine huzur ve mutluluk getirir. Sevinç kaynağı hükümdar, ülkesindeki zararlı olan kötü ve şerlilerin varlık hakkı tanımaz.²⁵⁵

Bilgisi, deniz gibi geniş akıllı ve gönlü çok yüksek olan insan Yusuf Has Hacib'e göre hükümdarın emrini yerini getirmek zorunluluktur, vaciptir. Onun emri, tüm tebaayı kapsayan bir buyruktur. Halkın tamamı, hükümdarın buyruklarına itaat edip dinlemeli ve yerine getirmelidir. Bey parayla satın alınmış bir köle bile olsa kendisine ve emrine riayet edilmelidir. Buyruğu itaat edilen hükümdar, tebaası için mutluluk ve huzurun kaynağı olacaktır.²⁵⁶

9.Bey Dileğine Ulaşandır

Hedef ve isteklerine ulaşan sultan, eğer arzularını gerçekleştiremezse beyliği tehlikeye girer. Hakimiyetini kaybeder, saygısını yitirir, sözünü dinletemez. Ülkesinde fermanını yürütemeyerek uygulama gücü olmayan bey, toplum ve halkın büyüğü ve hâkimi olamaz.

“Bu kadar arzuladığı halde, dileğine ulaşamayan bey nasıl bir bey olur.

Kendi memleketinde fermanını yürütemeyen, nasıl halkın büyüğü ve hâkimi olur.”²⁵⁷

10.Hükümdarın Eli Bütün Halka Uzanır

Hükümdar, halka huzur ve mutluluk getiren en büyük yöneticidir. *Kutadgu Bilig*, sultanın elinin bütün halka ulaşacağını bildirirken, onun hakimiyetinin sınırlarını tespit etmektedir. Hükümdarın gazaba gelmesi halinde olumsuzluklar yaşanabilir. Bundan dolayı sultana qarşı halkın vazifelerini yerine getirmesi kendi huzurları için önemlidir. Halk ile sultan arasında belirli mesafeler bulunmaktadır. Sultana ve emîrlere saygı ve itaat, menfi olayların çıkmaması için bir zorunluluktur.²⁵⁸

Yusuf Has Hacib, yöneticileri, yani beyleri uyarmaktadır. Sultan iyi hareket etmeli, hayrın kapısı açmalıdır. Mutluluk, emek verilmediği zaman kaybedilebilir. Bey, gayret etmeli, çalışmalı, hayırlı ve faydalı işleri yapmalı ki, zihinlerde ve kalplerde sevgi yer bulabilsin. Zira mutluluk vefasızdır. Her an elden gidebilir, yerini hüznü ve kargaşaya bırakabilir. Bundan dolayı hükümdar kötülük yapmamalıdır. Sözünde ve eylemlerinde daima iyilik yapmaya çalışmalıdır.

²⁵⁴ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 711; b. 4087-4095.

²⁵⁵ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 845; b. 4996-4997.

²⁵⁶ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 845; b. 4998-5001.

²⁵⁷ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 677; b. 3867-3868.

²⁵⁸ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 857; b. 5064-5065.

Hükümdar, sahip olduğu güç kudreti itina ile korumalıdır. İyilik ve hayrın kapılarını açan sultan, halkın yükünü alır ve sıkıntılarını çözer. Nihayetinde kazanan ve sevinç içinde olacak olan, hükümdardır. Hükümdar, halkı ve insanları mutlu ve huzurlu bir ortam sunduğu müddetçe halkın gönlünü kazanır, insanların sevgisine muhatap olur.²⁵⁹

11.Hükümdar Gündoğdu: Akıllı ve Bilgili Olanları Yanına Çağırdı

Kutadgu Bilig, hükümdar Gündoğdu, akıllı ve bilgili olanları yanına davet etmesini konu edinir. Böylece hükümdar, güneş gibi parlayarak bütün dünyaya huzur ve mutluluk getirir. Akıllı bilgili kimse yükselir, saygınlık kazanır.

İdeal hükümdarın etrafında ve ekibinde âkil insanlar ve bilgiler bulunur. Onlar sayesinde hükümdar, halkın ihtiyaçlarını ve beklentilerini karşılar. Düzen ve nizamı sağlar, insanlar arasında adaleti gerçekleştirir. Âkil ve bilgiler, erdemli bir yönetimin gerçekleşmesinde en büyük katkısı olan seçkinlerdir. Onların düşünceleri ve bakış açıları, halkın ve dolayısıyla hükümdarın faydasına olmaktadır.²⁶⁰

12.Hükümdarın Yardım(cılar)a İhtiyacı Vardır

Kutadgu Bilig, Gündoğdu'yu konuşturarak hükümdarlığın yardım ve yardımcılara ihtiyacını konu edinir. Beylik işi ve emir vermek, başlı başına güç bir vazifedir. Yönetim ilkelerini uygulamak ve bunu sürekli tutmak, sultanın en başta gelen görevidir. Âkil kişi, ülke yönetiminin tek başına yapılamayacağının bilincindedir. Ona seçkin, güvenilir, emin, doğru, dürüst ve sadık yardımcıları, hizmetkârlar lazımdır. Devletin içişleri ve uluslararası ilişkilerinde tecrübeli uzman yardımcıları, hükümdarın en büyük destekçileridir. Akıllı, bilgili ve bilge yöneticiler, devlet aygıtının çalışmasında gerekli olan sultanın yardımcılardır. İşin uzmanı ve nitelikli devlet adamları, devletin uzun ömürlü olmasının teminatıdır. Yardımcılar ve hizmetkârların çokluğu, sultanın işini kolaylaştırır. Ülkede düzen ve intizamın sağlanmasında üst düzey yöneticiler, erdemli, mutlu ve huzurlu bir toplumun da inşacılarıdır. Beyin, kendisine destek olacak, vazifeleri aralarında paylaşacak çok yardımcıya ihtiyacı vardır. Aksi takdirde yeterince tecrübeli ve vasıflı devlet adamı ihtiyacı karşılanmazsa ve bu hassas konu ihmal edilirse hükümdar gözü kör, kulağı sağır bir hale gelir.²⁶¹

13.Hükümdar Tedbirli ve İhtiyatlı Olmalıdır

Sultan ülkesini yönetmek için her türlü tedbiri almalıdır. Yusuf Has Hacib, bu ikazından sonra, der ki, eğer hükümdar tedbirli ve ihtiyatlı hareket ederse, halkın mutluluğu ve huzuru her gün daha iyiye doğru giderek artar, yükselir. Uzun ömürlü devletler, ihtiyatlı ve tedbirli hareket eden yönetim ilkesini benimseyen ülkelerdir. Tedbir ve uyanıklık, devletlerin ömürlerini uzatır. Aksi takdirde insanlar mutsuz olur, yaşama sevinçlerini kaybeder ve binlerce insan helak olur, hayatını kaybeder. Gaflet, devlet yönetiminde asla düşülmeyecek menfi bir durumdur. Her

²⁵⁹ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 861; b. 5086-5090.

²⁶⁰ Yusuf Has Hacip, “D, Söz Baş: Hükümdar Kün-Toğdı Hakkında”, *Kutadgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008, 151 (b. 389-397).

²⁶¹ Yusuf Has Hacip, “D, Parlak Bahar Mevsimini ve Ulu Buğra Han'ın Övülmesini Anlatır”, *Kutadgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008, 155-157 (b. 420-431).

iki dünya imar etmek isteyen hükümdar, uyanık, akıllı ve tedbirli olmalıdır. İhtiyatlı sultan, tedbiri aldığı taktirde düşmanını oyunlarını ve stratejilerini boşa çıkarır. Tüm olumsuz planları, aldığı önlemlerle ülkenin yararına dönüştürür. İhtiyat ve tedbir, *Kutadgu Bilig*'in de ifade ettiği gibi, şariat ve yasanın da emri ve buyruğudur.

Gaflet, ihtiyat ve tedbirin yokluğudur. Yusuf Has Hacib'e göre gaflet öyle bir gizli zehirdir ki, tedbir alınmazsa ölüm ve yıkım getirir. Düşman saldırısında önce gafiller hayatını kaybeder. Tedbiri alan iki dünyanın anahtarını sahip olur. Ayakta kalan, özgür ve bağımsız bir devletin ilkesi, şariatın emrettiği tedbir ve ihtiyatı zamanında almaktır. Gafilin gözü kapalı, kulağı tıkalıdır. Ülkenin fayda ve çıkarı, tedbirli ihtiyatlı davranmakla mümkündür. Yasalarla ülkeyi düzenleyen ve devlete nizam veren hükümdar, her türlü saldırı ve müdahale karşı yeterince ve zamanında tedbirini alırsa, memlekette huzur ve güven ortamı oluşur. Halk zenginleşir, toplum sevinç ve mutlu bir hayat sürer. *Kutadgu Bilig*'in tabiriyle 'kurt ile kuzu aynı yerden su içer'.

Akıl, bilgi ve adaletle ülkeyi yöneten hükümdar, halkın sevgisine muhatap olur, onların gönlüne girer. Tebaası, adil sultanı över, düşmanları ise onun kudretinden dolayı itaat ederler. Bazıları âkil ve âdil hükümdar, mazlumlar sığınır, himaye talebinde bulunur, ona gelip boyun eğre, gücünü kabul eder.

Beylik, dürüstlük ve güvenirlilik gerektiren hayırlı ve faydalı bir yönetim sergilemelidir. Bunu sağlayacak olan ise, âdil yasalardır. Kanunları doğru, yerinde ve eşit bir şekilde tüm halk üzerinde uygulayan hükümdar, tebaanın sevgisini kazanır. Beyin doğru olması, dürüst olması, halk ve devlet için kutlu bir dönem ve hayat başlar. Bey gerisinde iyi bir ad bırakır; unutulmayan bir sultan olarak kalplerde ve zihinlerde kalır. Hükümdarın adı, mutluluk ve sevinç içerisinde hatırlarda yer bulur. Halkın maslahatı ve faydası, hükümdarın en önde gelen yüksek vazifesidir. Halkın taleplerini yerine getiren, işlerini kolaylaştıran ve onları huzur getiren hükümdarın, adı yücelir. Onu yücelten halk, saadet içerisinde hükümdara itaat eder, yakınlık gösterir. *Kutadgu Bilig*'e göre iyi, dürüst ve erdemli hükümdar, halkına ve devletine 'mutluluk kuşağı bağlar'. Böylece kurt ile kuzu bir arada yaşar, düşmanlıklar yok olur, çekişme ve çatışma yerini sevgi ve huzura bırakır.²⁶²

Kutadgu Bilig'e göre insanların iyisi, sultanların hayırlısı halkın sorunları çözen ve yükünü hafifletendir. Sultan halkı idare ederken, her şeyi iyi ve detaylı bir şekilde araştırır, güvenilir sağlam bilgilerle hareket eder. Bilginin yanında, faydalı yasalar ve düzenlemeler yapmak hükümdarın görevidir. Halka iyi kanunlar yapan sultan, tabiat olarak yumuşak ve hilm sahibi olmalıdır. Asil bir kişilik sahibi sultan, yumuşak doğasıyla halka egemen olur, devlete kudretle yönetir. Halkın beğenisi kazanan yönetici icraat ve eylemleriyle asil hareket etmelidir. Dili ve sözü tatlı olan hükümdar, tevazu kanadıyla halkına yanaşmalı ve onlarla iletişime geçmelidir.

Kutadgu Bilig, farklı yerlerinde 'devletin döneke' olduğu vurgulanmaktadır. Devlet yapar da bozar da... Yani devlet çarkını adalet ve yasayla işleten ve çeviren

²⁶² Yusuf Has Hacip, "D, Parlak Bahar Mevsimini ve Ulu Buğra Han'ın Övülmesini Anlatır", 175-161 (b. 438-461).

bey, aksi yöntemlere asla baş vurmamalıdır. İkbal geçicidir, Yusuf Has Hacib, bu noktada sultana iyilik yapmayı tavsiye eder. Zira ikbal ve devlet, elden ele geçer. İkbal ve devletin uzun ömürlü olması için, hkmdr halka yardım ve iyilik yapmayı aralıksız sürdürmelidir. Beylik ve büyüklük kişiye ulaştığında eğer o kimse ömrü boyunca devleti yönetmeyi sürdürmek isterse alçakgönüllü olup tevazu kanadını halkının üzerine sermelidir. Yoksa devlet ve yönetim elinden çıkar, bir başkasına geçer.²⁶³

Hükümdar ve devlet ilişkisinde, Yusuf Has Hacib, kalıcı olan erdem ve değerleri öncelemektedir. Sonra sözü kendisine getirerek kendisine sultan tarafından verilen yüksek görev has haciblik vazifesine başlamasıyla devlet kuşağını kuşandığını haber vermektedir. Sabredilince, devlette her görev ve ikbal kapılarının açıldığını kendini örneklendirerek somutlaştırmaktadır. Görev ve başka işler için, sabredip, acele etmemek gerektiğini bildirmektedir. Her iş ve vazifenin bir zaman ve mekanının olduğunu, acele etmeden sabrederek o devlet görevine ulaşılabileceğini tecrübesiyle anlatmaktadır.²⁶⁴

Vezir (Aydoğdu), hükümdar için mutlak yardımcısıdır. Yusuf Has Hacib, vezirin diğer insanlardan farklı olduğunu özellikle belirtmektedir. O bilgili, akıllı ve halk arasında seçkin birisidir. Nadir ve benzerine pek rastlanılmayan vezir, aziz bir kimsedir. Azizlik kolay bir mertebe değildir. İnsanlar ona ulaşmak için çok zahmet çekseler de ona ulaşmaları pek mümkün olmaz. İşte *Kutatgu Bilig*'de, hükümdara böyle kişilerin yardımcı olarak bulunmalarının, ülke ve devlet için büyük kazanımlar elde edinmesine sebep olacağını bildirmektedir. Erdemli, tecrübeli ve nitelikli yardımcıları, özellikle de vezirler, hükümdara büyük destek ve katkılarda bulunur. Böyle erdemli devletliler, halka ve topluma büyük mutluluk ve huzur kazandırırılar.²⁶⁵

14.Hükümdarı İyi Veziri Yanında Tutma zellikleri

Kutatgu Bilig iyi bir vezirin ideal hükümdar için lüzumunu farklı yerlerde ele almaktadır. İyi bir vezir tevazu sahibi, alçak gönüllü, yumuşak huylu ve tatlı bir dilli olmalıdır. Sultanın en önde gelen yardımcısı olarak vezir, kendini gözetmeli, aşırı olmamalı, kötü ve çirkin tavır ve davranışlardan uzak durmalıdır. Hazinesin malını gerektiği yerde, gerektiği zaman ve gerektiği kadar harcayarak, israf etmemelidir. Hayatını, işini hal ve eylemlerini iyi düzenlemelidir. Kendinden büyüklere saygı göstermeli, kendinden küçük insanlara karşı da şefkat ve merhametle davranmalıdır. Kibir ve gurur girdabına girerek başkalarına karşı byklenmemeli, onları incitmemelidir. Kendisini ve konumunu düşünerek küçüklerin eğlence ve zorlamasına bırakmamalıdır. İki ve sarhoş edici maddeleri içmemelidir ki, akl melekelerini zaman zaman yitirmesin. Hükümdar ayık ve uyanık olmalı ki, vazifesini hakkıyla ve bütün kudretiyle yerine getirebilsin. Ciddi

²⁶³ Yusuf Has Hacip, "D, Hacib Ay-Toldı'ya Suali", *Kutatgu Bilig*, ev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008, 175-177 (b. 543-552).

²⁶⁴ Yusuf Has Hacip, "D, Hacib Ay-Toldı'ya Suali", *Kutatgu Bilig*, ev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008, 175-177 (b. 553-557).

²⁶⁵ Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 179; b. 562-567.

ve gerçekçi olmalı ki, herkesin üzerinde etki yapabilsin. Tavrı ve hareketlerinde dürüst olmalı ki, erdemleri kendi üzerinde gerçekleştirebilsin.²⁶⁶

Erdemlerin sonucunda mutluluk gelir, huzur yayılır. Erdemler toplumda yaygınlık kazanır. Ancak Yusuf Has Hacib, mutluluğu devlet gibi döneke olarak tanımlar. Mutluluk kösteği erdemlerin bağıyla bağlanırsa, varlığı uzun sürer, kalıcı olur. Yine mutluluk insan için ürkek bir geyik gibidir, der *Kutadgu Bilig*. Eğer mutluluk gelirse, onu bırakma, emek ver, ayağına köstek vur, onun kıymeti bil. Hoyratça onu kaybetme. İnsan tutabilirse mutluluk kalıcı olur, kaçamaz. Eğer yitirilirse bir daha mutluluğun geri gelmesi çok zaman alır veya bir daha gelmez.²⁶⁷

Kutadgu Bilig'de hükümdar (Gündoğdu), veziri (Aydoğdu) yaptıkları hizmetler karşılığında övmektedir. Şu halde vezir hizmetinde son sınırlarına kadar vazifesini hakkıyla yerine getirmelidir. Vezir, gece ve gündüz hükümdarının ve halkın hizmetinde bulunmalıdır. Bunun karşılığında sultan da en önde gelen yardımcısı, hizmetkârı olan vezirine mal ve mülk vermelidir. Yaptıklarından ve hizmetlerinden dolayı onu altın ve gümüşle ödüllendirmelidir. Zira her türlü iş ve meselede, halkın ve devletin işlerinde hükümdar vezirine danışmalı, onunla istişare etmelidir. Sultan, ortaya çıkan her meselede vezirin fikrine ve bilgisine müracaat etmelidir. Vezir de kendisine verilen tüm vazifeleri hakkıyla ve zamanında yerine getirmelidir. Doğruluk ve dürüstlikle sadakatle hizmet etmeli, güvenilir bir hizmetkâr olmalıdır. Nitekim hükümdar, vazifesini yerine getiren kâmil bir veziri hiçbir zaman yanından uzaklaştırmamalıdır. Onun insanlar içinde mükemmel bir yardımcı olduğunu gördüğünde onu her zaman için yanında bulundurmalıdır. Onun fikir ve düşüncelerini istişarelerle değerlendirmeli ve dikkate almalıdır.²⁶⁸

15.Hükümdarın Vezirine Karşı Davranış Tarzı

Hükümdar, vezirini (Öğdülmiş) sınar, imtihan eder. Vezirine karşı davranış şekli, hükümdarın kendi iradesine kalmıştır. Vezirin sadakati, hükümdar için en başka gelen vasıftır. Sadakatin ölçüsü, itaatle gerçekleşir. Sultan bazen vezirine itibar verir, onu yükseltir. Makam ve derecesini, ona verdiği ayrıcalıklar ve yetkilerle belirler. Bazen de sınamak için saygınlığını düşürür. Gerçek yetkin, ideal vezir, itibardayken de düşüşteyken de başkalarına, devlet adamlarına ve halka kaba davranmaz. İtibardan düştüğünde bile vazifesini eksiksiz yerine getirir. Vezir hükümdara sadakatle bağlanarak siper olur, devlet ve halkın hazinesini korur, gelir giderleri, yani devletin kasasını ve maliyesini gözü gibi korur, hassas bir şekilde takibini yapar. Hazinesinin gelirlerini arttırır, israfı önler. Vezir, büyük bir emaneti, yani devleti kendi malı ve canı gibi muhafaza eder. Devlet ve halk için kendisini feda edip, bütün varlığıyla çalışan vezir, hükümdarın sağ kolu, baş muhafızı, en üst birinci yardımcısıdır.²⁶⁹

16.Hükümdarın Kızması/Öfkesi

Yusuf Has Hacib, kızdıkları ve öfkelenedikleri zaman hükümdarlara yaklaşmamak gerektiği hususunda uyarılarda bulunmaktadır. Beyler

²⁶⁶ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 203; b. 702-709.

²⁶⁷ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 203; b. 710-713.

²⁶⁸ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 213; b. 760-764.

²⁶⁹ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 363; b. 1716-1721.

hiddetlendiklerinde ateş ve zehir gibi yakıcı ve öldürücü olurlar. Sultan hiddetlenir ve öfke içerisinde kalırsa, halim selim insan ondan uzak durmalıdır. Yoksa hükümdarın zararı ve öfkesine muhatap olur. *Kutadgu Bilig*, hiddetlendikleri zamanlarda sultanlara yaklaşmama hususunda ikazda bulunmaktadır. Devlet görevlileri ve vezirler, eğer kızgın ve öfkeli sultana yaklaşırlarsa, gözden düşerler, makamlarını kaybeder, yitik hale düşerler. Kızgın ve öfkeli hükümdar, aslana benzer, bir kimse eğer onu hiddetlendirirse, öfkelendirenin başı gider.²⁷⁰

17.Hükümdarların Hoşlanmadığı Özellikler ve Kişiler

Hükümdarlar yanlarında ve çevrelerinde kötü ve şer sıfatlı kimseleri görmekten hoşlanmazlar. Onların yardımcıları olmasını istemezler. *Kutadgu Bilig*, sultanların hoşlanmadıkları insan tiplerini, yalan söyleyenler, zulmedenler, haris ve olgun olmayanlar, aceleci ve gözü doymaz olanlar (kanaatkâr olmayanlar), hiddet gösterenler, içkiye ve eğlenceye düşkünler ve çalıp çırpanlar şeklinde sıralamaktadır.²⁷¹

18.Kul Beyin Yüzünü Görünce Ne Diyeceğini Şaşıır

Hükümdar huzurunda, tebaa onun yüzünü görünce şaşkınlık içine düşer. Yusuf Has Hacib sana sorulmadan sözünü söylememek gerektiğini bildirmektedir. Bilgili olanın sözünü dinlemeyi öneren Hacib, birine ihtiyaç olduğunda çağrılır, ancak söze ilk önce başlarsa nezaketle bir davranış içinde bulunmaz. Şu halde sorulmadan beylerin huzurunda konuşan kişi deli ve ahmadır. Sultanın huzurunda izin verilmeden konuşmayan kişi, itiraz da etmemeli, sorulmadan söze başlamamalıdır. *Kutadgu Bilig*, bunu ‘kızıl dil ömrü kısaltır’ şeklinde tasvir eder. Kızıl dil sahibinin hayat süresini kısaltır.

Hacib, eğer esenlik dilersen dili sıkı tut diye tembihler. Yani diline hâkim olan esenlik içinde hayatını sürdürür. Yine *Kutadgu Bilig*, ‘kara başın düşmanı kızıl dildir’ diyerek dilin afetlerinden bahsetmektedir. Yine kara başın düşmanı kızıl dildir, der Yusuf. Devam eder: ‘Kara başın düşmanı kızıl dildir; ne çok baş yemiştir o ve hala yemektedir’. Kısacası başını gözetmek isteyen kimse, diline sahip olmalıdır. Yine başını kurtarmak isteyen kimse de dilini gözetip sahip olması gerekir. Zira dil her gün sahibinin başını tehdit eder.²⁷² Özetle dil, gerektiği zaman gerektiği miktarınca konuşur, aksi takdirde dil belası başı gövdeden koparır. Diline sahip olmayan, bedenine ve ruhuna da mukayyet olamaz. Nefsini, benliğini, şahsiyet ve kimliğini diliyle inşa eder. Dil bir anlamda zihni, kalbi ve nefsi yüceltir veya yok eder.

19.Hükümdar Vezir’i (Aydoğdu) Ödüllendirmeli

Kutadgu Bilig, hükümdarın veziri yaptıkları icraatlar sebebiyle ödüllendirmesini lüzumuna işaret eder. Sultan överek ihsanlarda bulunarak en yüksek hizmetkârlık (yardımcılık) makamı olan vezirliği bir kimseye verdiğinde ona mühür, tuğ, davul ve zırh da bahşeder. Böylece ona devlet ve ülkenin sorumluluklarını yükleyerek nüfuz sahibi yapar.

²⁷⁰ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 215-217; b. 778-784.

²⁷¹ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 227; b. 846-853.

²⁷² Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 245-247; b. 958-967.

Vezir, kendisine verilen bu kutlu vazifeyle bütün işleri yerli yerine koyar. Bunun sonucunda sevinç ve mutluluğu yaşayan halk, zenginleşir, ülke düzen ve intizama girer. Halk, sultanından memnun olur, gönül köprüsü kurarak dua eder. Toplum rahatlar, bütün sıkıntılarından kurtulur. Yusuf Has Hacib'in ifadesiyle kurt kuzuyla birlikte yaşamaya başlar. İnsanlar arasında çekişme ve çatışma sona erer. Halkın mutluluğu ve memnuniyeti, hükümdarı sevincini artırır. Huzur ve düzen geldiği için halkın ve ülkenin sistemi güçlenir, Yenişehir ve kasabaların sayısı artar. Nihayetinde hükümdarın hazinesi altın ve gümüş ile dolarak güçlü bir iktisadî yapıya kavuşur. Sultan ve halk rahat eder, huzura kavuşur. Hükümdarın şöhreti artar ve nüfuzu bütün dünyaya yayılır. Tüm bunların ortaya çıkmasında hükümdarın en iyi üst düzey bir hizmetkâr olan vezir ataması önemli bir tesir meydana getirir.²⁷³

20.Vezir Aydoğdu'nun Hükümdar Gündoğdu'ya Tavsiyeleri (Vasiyeti)

Kutatgu Bilig'teki dört temsili şahsiyet içerisinde birisi olan Vezir Aydoğdu, ülkenin ve devletin yararını gözeterek -bulunduğu konum ve mevki olarak- Hükümdar Gündoğdu'ya yönelik bir takım tavsiye ve önerilerde bulunmaktadır. Bir başka ifadeyle Yusuf Has Hacib, eserinde, hayatını kaybetmeden önce Vezir Gündoğdu'nun hastalık sürecinde Sultana yönelik yaptığı öneri ve tavsiyeleri bir vasiyet çerçevesinde ele almaktadır.

Sultan ölüm yaklaşmadan önce her türlü hazırlığı ve görevlerini yerine getirmelidir. İşini düzeltmeli, nizam ve intizamı sağlamalıdır. Bunun için başvuracağı en önemli özellikler, sahip olduğu bilgi ve akıl olmalıdır. Halkı ve tebaası her türlü zulümden koruyarak, onlara karşı iyilik kanadını germelidir. Eliyle diliyle halka yönelik sevgisini göstermelidir. Sağlığında toplumuna karşı görevlerini eksiksiz yerine getirmelidir. Malı ve serveti, kendisinde toplamamalı, ihtiyaçları nispetinde halka ve muhtaçlara dağıtmalıdır.²⁷⁴

Yusuf Has Hacib, Vezir Aydoğdu üzerinden Hükümdar Gündoğdu'ya nasihatlerini sürdürür. Sultana yaptıklarının bu dünyada kalacağını hatırlattıktan sonra, ölümü ve ötesini düşünmesini salık vermektedir. Buna göre ölüm gelmeden önce sultan ölüme hazırlanmalıdır. Allah'ın emirlerini yerine getirme hususunda hiçbir zaman geri durmamalıdır. Sultan, gayret ederek, çalışarak ömrünü boşa harcamamalı, halkın yararına devletin inşasında ve ihyasında tüm güç ve kudretini göstermelidir. Dünya ve devletin nimet ve cezbedici halleri, sultanı aldatarak yoldan çıkarmamalı, adaletsizliğe sürüklememeli, zevk ve hazzın kölesi haline dönüştürmemelidir. Bütün işlerinde Sultan, doğruluğu ve adaleti göz önünde bulundurarak hakkın ve hakikatin ilkelerini benimsemeli ve ona göre hareket etmelidir. Bunu yaparken kanunları doğru ve dürüst herkese eşit bir şekilde uygulamalı, insanların konumlarına ve mevkilerine göre farklı haksız ve adaletsiz icraatlardan uzak durmalıdır. Hükümdar dünyanın beyidir, beyliğe kul ve köle olmamalıdır. Dünyalığı ve beyliği yüceltmeden, onlar sultanı bırakmadan, bey onları bırakmalıdır, dünyayı hakikatin kendisi olarak görmemelidir.

²⁷³ Yusuf Has Hacib, *Kutatgu Bilig*, 259; b. 1031-1044.

²⁷⁴ Yusuf Has Hacib, *Kutatgu Bilig*, 309; b. 1366-1368.

Kutadgu Bilig'de vezirin nasihatleri içinde iktidar sahibine uyarılarından biri de; gurur ve kibir kapılmak ideal bir hükümdar için düşünülemez ifadesidir. Sultan yalnız bu dünyaya hizmet etmemeli, iki dünyası için çalışmalı, gayret etmelidir. Hükümdar, iş ve görevlere aç gözlü ihtiraslı kişileri tayin etmemelidir. Verdiği yemekleri vefasız kişileri davet etmemelidir. İbadetlerinde gayret olan hükümdar, ölümü ve dünyanın geçiciliğini hiçbir zaman unutmamalıdır. İyi kişilere kendine yakın tutan hükümdar, böylece kötülerden ve onların şerlerinden emin olur, zararlarından korunur.²⁷⁵

Hükümdar ölüme gafil avlanmayarak gönlünü diri tutmalıdır. Yusuf Has Hacib, insanoğlunu bir kervana benzetir. Bilindiği üzere konak yerinde devamlı kalınmaz. Anne karnı birkaç aylık dinlenme merkezi ve yeridir. İnsan annesinden doğup adı konulunca zamane atına biner. Gündüzü bir adım gecesi bir adım olan bu hayat atı, onu ölüme yaklaştırır, nihayetinde ölümle birlikte ömrünü tamamlar. Hayat atı bu dünya hayatına taşır, sonra ikinci konak mezardır. Sonraki ilk konak da öteki dünyadır.

Kutadgu Bilig'de Vezir, hükümdar nasihat ederek seslenir; o dünyada seni iki yol bekler. Bunlar sağa sola doğru yollardır. Yusuf Has Hacip, 'dünya bir tarladır' diyerek Hz. Peygamber'in "Dünya, ahiretin tarlasıdır"²⁷⁶ hikmetli sözünden ilham alır. Hacip devam eder; insan bu tarlayı ekerse hayat ekinini biçer. Nihayetinde yaptıkların senin iyi veya kötü anılmanı, öte dünyadaki yerini belirler. Hükümdar zalimlik yaparak başkasının malına ilişmemelidir, insanların kanını asla haksız yere dökmemelidir. Hakikat şu dur ki; hayat farkına varılmadan geçer gider. Sultan da kul (halk) da bir daha gelmemek üzere bu dünyadan bir daha gelmemek üzere gider.²⁷⁷

Vezir Aydoğdu, Hükümdar Gündoğdu'ya nasihatlerini vermeyi sürdürür: Geçmiş günler düş gibi oldu, kalan günlerde pişmanlıktan başka şey yoktur. Hükümdar hayatta gafil davranmamalıdır. Hayat ölümle birbirine çok yakındır. Sultan cimri değil, cömert olmalıdır. Zira cömertliğin adı ebedî olarak kalır, yıllar geçse de yine dilden dile anlatılır.

Hükümdar asker, ordu, mal ve servete aşırı bir şekilde güvenmemelidir. Ordu altın ve gümüşün ona faydası yoktur. Esas güç ve kudret akıl ve bilgi ile hareket edip, nitelikli yardımcılarla âdil bir yönetim ortaya koymaktır.

Sultan başkaları için kendini yok etmemeli, feda etmemelidir. Ondan önceki dünya beyleri bu iktidarlara yaşadılar, ancak sonra ebedî dünyaya geri dönmek üzere gittiler. Ölüm, bütün hükümdarlar için diğer insanlar gibi hazırlanmıştır, herkes gibi sultan da ölümü tadacaktır. Dünya malı ve serveti geçici hayatın süsleridir. *Kutadgu Bilig*, dünya malını acı suya benzetir. İnsan bu sudan ne kadar içse de doymaz, kanmaz. Hükümdar, dünyanın bir gölge gibi olduğunu asla unutmamalıdır. O gölgenin peşine düşerse kaçır, ondan kaçarsa gölge onun peşine düşer.²⁷⁸

²⁷⁵ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 311; b. 1369-1382.

²⁷⁶ Buhârî, Rikâk, 3.

²⁷⁷ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 313; b. 1383-1396.

²⁷⁸ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 315; b. 1397-1409.

21.Halk Koyun Gibidir, Bey de Onun Çobanıdır

Yusuf Has Hacib, dünya işini bir serap olarak kabul etmektedir. İnsan tutmak için elini uzattıkça o dünya işini kaybeder. Hükümdar gayret etmeli ve iyiliklerin faili olmalıdır. Eğer hükümdar iyi olursa, kendisine tabi olan halk iyi olur. Nitekim halk koyun gibidir, bey de onun çobanıdır. Çoban koyunlara merhametli davranmalıdır. Aç kurtlara karşı halkını korumaya almalıdır. Dolayısıyla halkını korumak ve kollamak, hükümdarın en başta gelen görevidir.

Çoban metaforu siyaset filozof ve düşünürlerinin eserlerinde ele aldığı meselelerdendir. Yine Yusuf Has Hacib'in yönetim felsefesinde Hz. Peygamber'in (s) sözlerinden ilham aldığı görülmektedir:

“Hepiniz çobansınız. Hepiniz güttüğünüz sürüden sorumlusunuz. Âmir memurlarının çobanıdır. Erkek ailesinin çobanıdır. Kadın da evinin ve çocuğunun çobanıdır. Netice itibariyle hepiniz çobansınız ve hepiniz idare ettiklerinizden sorumlusunuz.”²⁷⁹

Hiddetli ve öfkeli olmak beylere yaraşmayan menfi bir vasıftır. *Kutadgu Bilig*'e göre beyler hiddetlenirse öfkesi zararlı işler yapmaya götürür, bunun sonucunda mülk, yani devlet ve saltanatı bozulur ve yıkıma uğrar, halkıyla birlikte kendisi de helak olabilir. Sultan olan kaba söz söylemez, çirkin kelam etmez. Zira kaba söz alev alev yanan kızgın bir ateş gibidir. Sakin, halim selim ve yumuşak huylu olmak erdemli hakanların özelliğidir. O ki, halkı ve devleti için bütün iyiliklere elini uzatır.

Hükümdar, sefer için azığını iyice hazırlar, zira önünde uzun bir yol ve sefer vardır. Hükümdar saraylar ve köşkler yaptırmaz, *Kutadgu Bilig*, beylerin evlerinin kara toprak altında hazır olduğunu bildirir. Yani her an ölümle hayatının sonucunu bilmelidir. Sultan kendisi için altın, gümüş toplamaz. Yusuf Has Hacib'in dediği gibi, nihayetinde sonu, hissesine düşün iki parça bez, yani kefendir. Gafil insanoğlu çok mal toplar, ancak yemek nasip olacak mı diye hiç düşünmez.²⁸⁰

Hükümdar tedbirli olduğu gibi, gaflet uykusuna da düşmemelidir. Yusuf Has Hacib'e göre sultan dünya uğruna hayatı boşa geçirmemeli, zira yeryüzündeki bu ömür geçicidir. Sarsmayan rahvan attan inip acizlik içinde eyersiz bir ağaca, yani tabuta konulup öte alemlere taşınacaksınız. Dolayısıyla hükümdar bunları düşünerek adalet terazisinden şaşmamalıdır, bir anlamda ölüme, ebedî âleme hazırlanmalıdır. Sultan her işe Allah'tan yardım ve başarı dileyerek başlamalıdır. Yaratan'dan başka ona kim yardım edebilir. O, iyi ve kötü ne olursa ve ne gelirse ona rıza göstermeli, razı olmalı, kazaya boyun eğmeli, ağzını bozmamalı, itikadını düzgün tutmalı, Hakk'a itaat etmelidir.

Kutadgu Bilig, hükümdara seslenerek ‘iki dünya beyliğine istiyorsan şu beşe yaklaşma, bunları yapma’ diye uyarmaktadır: Harama karışma, zulmetme, insan kanı dökme, düşmanlık besleyip kin gütmeye, şarap içme, fesattan uzak dur. Bunlar

²⁷⁹ Buhârî, Cum`a, 11, İstikrâr 20, İtk 17, 19, Vesâyâ 9, Nikâh, 81, 90, Ahkâm, 1; Müslim, İmâre, 20. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, İmâre 1, 13; Tirmizî, Cihâd, 27.

²⁸⁰ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 317; b. 1410-1423.

daima mülke ve saltanata zarar verir. Eğer devamlı ve ebedî beylik istiyorsan adaletten ayrılma... Halkı gözet, aklını başına al, uyanık ol...

Hükümdarların omuzlarındaki yük ağırdır, bundan dolayı hem kendisi hem de halkı, tebaası ihmalkâr olmamalıdır, tedbirli davranmalıdır.²⁸¹

Vücut arzusuna bağlı insan nefsinin esiridir, kölesidir. Yusuf Has Hacib, hükümdarın nefesine esir olmasını istemez. Geçirdiği hayat yel ve tipi gibi geçer. Sultan için kalan hayatı ona ne kadar saltanat sağlar. Bundan dolayı Sultan kalan hayatını boşa geçirmemeli, günah ve kusurlarını temizlemelidir. Geçici dünyada lazım olanı sultan azığı olarak almalıdır. O takva sahibi olursa, dünyadaki işlerde başarı olur, hedeflerini ulaşır, başarı kazanır. Ancak Sultan dünyanın bir konak olduğunu, kendisinin ise kervan olduğunu aklından hiç çıkarmamalıdır. Zira dünya bir saraydır, bir kazanç yeridir. Sultan göç yükünü önceden göndermelidir. Onun yapacağı en büyük iş, halkına adaletle davranıp ülkesini âdil bir şekilde yöneterek halkının mutluluk ve huzurunu sağlamalıdır ki, arkasında dünyada iyi bir isim bırakabilsin.²⁸²

22.Hükümdarın İktidarını Uzun Ömürlü Yapan Özellikler

Kutadgu Bilig, saltanatın uzun sürmesine sağlayan özellikleri beş madde üzerinden değerlendirmektedir:

- 1.Adaletle iş görmek, zulmetmemek.
- 2.Allah'a kulluk etmek.
- 3.Heves ve öfke anında hiçbir iş yapmayarak sabretmek.
- 4.İyilere hürmet göstermek, onları yükseltmek. Kötülere yüz vermemek, devletin kapısına dahi yanaştırmamak.

5. Kötü teamül kurmamak. Kanun yapıcı iyi yasalar yapmalıdır. Kötü kanun koyan hayattayken ölmüş demektir. Kötü teamül koymamak temel ilkedir. Çünkü kötü kanunlarla dünyaya egemen olunmaz, hükmedilmez. Kötü teamül koyan kendisinden sonra kötü nam bırakır. İyi kanun koyan adını her zaman ayakta tutar. Dolayısıyla hükümdar kendini kaybedip de şaşırmmamalıdır, aslını unutma gafletinde asla bulunmamalıdır. Yusuf Has Hacib'e göre, köklerini ve atalarını sürekli aklında tutan sultan, kötü hareketlere benimsememelidir. Zira kötü hareket ve adaletsiz yönetimin faili her dünyada eylemlerinin sorumluluğunu yüklenir, onların mesuliyetinden kaçamaz. İktidara gelip halka yakın olan sultan, adaletli ve hakkaniyetli davranmalı ve yönetmelidir. Aksi takdirde bütün hayatı pişmanlıklar ve sıkıntılarla geçer.²⁸³

23.Hükümdara Yakın Olanlar

Hükümdarın kudretini hatırlatan *Kutadgu Bilig*, beyler kime el uzatıp, onu yetiştirip üzerinde egemen olursa o beye yakın olur. Beyin yakın çevresinde önemli mevki ve makamlarda bulunur. Yeri beyden sonra gelir. Bey, kime güler yüz gösterip onu himaye ederse hükümdarın hizmetindekiler, alt devlet görevlileri ona yakın olmak için çaba gösterirler, etrafında birikirler, toplanırlar.²⁸⁴

²⁸¹ Yusuf Has Hacib, *Kutatgu Bilig*, 319; b. 1424-1437.

²⁸² Yusuf Has Hacib, *Kutatgu Bilig*, 321; b. 1438-1449.

²⁸³ Yusuf Has Hacib, *Kutatgu Bilig*, 321-323; b. 1450-1464.

²⁸⁴ Yusuf Has Hacib, *Kutatgu Bilig*, 349; b. 1630-1632.

24.İyi Hükümdar Nasıl Olur- Dirayetli Bey Halkın İyiliğini İster

Gerçek erdemli ideal hükümdür, ülkesindeki fakirleri ve muhtaçları düşünür, onları yalnız bırakmaz. Fakirlere eşya ve mal dağıtır, ihtiyaçlarını karşılar, sorunlarını çözer. Problemlerini dinler ve onlara çözümler getirir. Böylece halk zenginleşir, mutlu ve huzurlu olur.

Akıl ve bilgi ile hareket eden sultan, hiçbir zaman halk üzerinde iktidarını sürdürürken adaletle hareket eder. Seçkin sultan hak ve vazifeleri eşit bir şekilde âdil bir şekilde davranır.²⁸⁵

Böyle bir hükümdara sahip olan halka huzurlu ve bahtiyar bir toplumdur. Halkın iyiliğini, maslahatını isteyen bey, dirayetli, adaletli bir beydir. Yusuf Has Hacib, iyiler ve kötüler ölünce herkes toprak olur. Her ne kadar bütün insanlar ölüp toprak olsa da iyi yöneticilerin, âdil hükümdarların isimleri dünyada tarih boyunca dilden dile aktarılır.²⁸⁶

25.Bey Nasıl Olmalı? Başarılı Olması İçin Neler Yapmalıdır

Kutadgu Bilig, Var Eden Allah'ın yarattığı insanoğlunun birbirinden farklı beden, zihin ve gönül özelliklerine sahip olduğunu belirtmektedir. Şu halde büyük ve küçük, iyi ve kötü, güzel ve çirkin, bilgili ve bilgisiz, fakir ve zengin, akıllı ve akılsız vb. farklı beden ve gönül dünyalarına sahip insan tiplerinin varlığı bir hakikattir.

Bey nasıl olmalıdır ki, tüm insanların başına geçsin, işini görsün, adı ve şanı dünyaya yayılsın, arkasından hayırla yad edilsin... İşte Yusuf Has Hacib, bu soruya cevap arar. Ona göre ülkeyi düzene koyan ve nizamı veren sultan, böylece halkını memnun eder, onların zenginleşmesine sebep olur. Devletin hazinesi dolar, düşmanları güç ve kudreti karşısında korkar, geri çekilir, ülke içinde her türlü kargaşa ve muhalefet sona erer.

Hakikî sultan, hazinesini güçlendirdikten sonra kudretli bir ordu hazırlar, asker toplar, güçlü bir ele sahip olur. Memleketini bilgi ve akılla yönetir, adaletten asla ayrılmaz. Bu vasıflar, sultanın hükümranlığını uzatır, devletini güçlendirir, hakimiyetini artırır.²⁸⁷

C.HÜKÜMDAR OLMANIN ÖZELLİKLERİ

Hükümdarlığın gerekliliği, *Kutadgu Bilig* için, doğuştan/fitraten bey sülalesinden, sultanın oğlu olmakla başlar. Burada Yusuf Has Hacib, soy ve asalete dikkat çekmektedir. İlkçağ ve ortaçağlarda, hükümdarın soylu olmasının önemsenmesi, hatta tanrısal/ilahî/teolojik bir bağla ilişkilendirilmesi, çok sık görülen gerçeklikler olarak bilinmektedir. Sultan asil soydan gelmelidir. Bununla birlikte cesur, kahraman, kuvvetli, yürekli olmalıdır.

Beylik için insanın ilk önce asil soydan gelmesi gerekir; bey cesur, kahraman, kuvvetli ve pek yürekli olmalıdır.²⁸⁸

Babası beyse, oğul da bey doğar.

Babası beyse, oğul da bey doğar; o da babaları gibi bey olur.²⁸⁹

²⁸⁵ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 373; b. 1782-1788.

²⁸⁶ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 375; b. 1789-1790.

²⁸⁷ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 397; b. 1924-1929.

²⁸⁸ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 401; b. 1949.

1.Beylerin Adı Bilgiyle Yükselir

Beylerin adı bilgiyle yükselir ve öylece anılır. Yusuf Has Hacib, ‘beylerin kendileri bilgi sarayıdır’ derken yönetim felsefesinde bilgiye verdiği değeri öne çıkarmaktadır. Bilgisiz ve cahil bir sultan düşünülemez. Bir başka ifadeyle sultan bilgili ve birikimli olmalıdır. Aklını kullanmalı, hikmet ehli olmalı ve bununla birlikte bilgisi olmayan bey olamaz. Olsa bile uzun ömürlü bir yönetim kuramaz. Devleti uzun ömürlü ve sağlam olmasını sağlayan bilgi, akıl ve adalettir. Bundan dolayı beyler, adeta bilgi hazinesinin saklı olduğu bir saraydır. Halkın veya tebaanın bilgisiz olması, devletin bekası ve varlığı için doğrudan bir etki yapmaz. Ancak bey, sultan bilgisiz cahil olursa, devlet mekanizması işletilemez. Sultan başkalarının kulu kölesi olur, her türlü eylemi ve icraatı, kendisine yaptırırlar. Beyi yükselten ve yücelten, üstün bir kişi haline getiren, sahip olduğu bilgidir. Bilgili ve bilge yöneticiler, toplumlarını mutlu ederler, devletlerini uzun ömürlü güçlü ve kudretli hale getirirler.

“Öğdülmiş yanıt verdi: Ey devletli hükümdar, beyler adlarını bilgi ile yükseltmişlerdir.

Beylerin kendileri bilgi sarayıdır, kul bilgisiz olur; kul sözünün ne değeri var.²⁹⁰

2.Bey Bilgili ve Akıllı Olmalıdır.

Kutadgu Bilig’de bilgiye verilen değer, yönetim felsefesinde de açık bir şekilde görülmektedir. Bilgi, akıl ve adalet ideal yönetimin üç sütunu olarak kabul edilmektedir. Bu sütunların üzeri ise, kanun kubbesiyle kapatılmaktadır. Onun için Yusuf Has Hacib, sultanın bilgili ve akıllı olmasının zorunluluğuna dikkat çekmektedir. Bununla birlikte sultan cömert ve yumuşak huylu olmalı, insanlara karşı güler yüzlü davranmalıdır. Beyler bilgiyle halka baş ve reis olurlar.

Akıl ile memleketin halkın işini gören en önemli özelliktir ve beylere âkil olmalıdır. Bey adı bilig kelimesiyle ilgilidir. Bilig’in lamı giderse ‘bey’ kalır. Bey akıllı olmalıdır ve aklın kıymetini bilmelidir. Bilgili kişinin düşmanı çok olur. Bir iftiraya uğramaması için bey, bilgili, akıllı ve uyanık olmalıdır. Seçkinler bilgiyle yükselmişlerdir. Bey aynı zamanda erdemli olmalıdır.²⁹¹

3.Beyin Akıllı Olması Gerekir

İş bilerek başlamak ve başarıyla tamamlamak için beyin çok akıllı olması gerekir. Nitekim *Kutadgu Bilig*, işi, akıllı kişiler başarır diyerek güçlü ve adil bir idarenin aklın rehberliğinde gerçekleşeceğini bildirmektedir. Buna göre akılsız kişileri işten uzak tutmalıdır. Gönül olmazsa insanın gözünün faydası olmaz. Akıl olmazsa, insan gönlünden yeterince faydalanmaz. Akıl ile gönül arasında doğrudan bir ilişki kuran Yusuf Has Hacib, yönetim ilkelerinde salt aklın tek başına varlığını yeterli görmemektedir.²⁹²

4.Akıl Anlayış ve Bilgi-Akıllılar Danışmandır

²⁸⁹ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 401; b. 1950.

²⁹⁰ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 393; b. 1905-1906.

²⁹¹ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 401; b. 1951-1958.

²⁹² Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 407; b. 1989-1991.

Kutadgu Bilig'e göre, akıl ve anlayış sahibi olana insan denir. İşte övülmesi ve methedilmesi gereken kişidir o. Kimde akıl, anlayış ve bilgi tam olarak bulunursa, Yusuf Has Hacib, kötü olsa bile onu iyi bil diyerek değer vermektedir. Akıl anlayış sahibi insan küçük olsa bile, bu özellikler onu yükseltir, yüceltir. Akıl, insan için danışmandır. Onun yerine tutacak başka bir şey yoktur. Akıl o kadar iyi ve övülecek bir özelliktir ki, insanın hayatını düzenler, bilgelere yol gösterir. Hayatı tanımaya çalışanlara yeni fırsatlar üretir, çeşitli imkanlar sunar. Bundan dolayı akıllar en iyi danışmanlardır

“Hangi insanda akıl ve anlayış varsa, ona insan de ve ne kadar översen öv.

Akıl, anlayış ve bilgi tam olarak kimde bulunursa, onu kötüyse iyi, küçükse büyük bil.

Kişi için akıl ne iyi şeydir; akıllılara danışman nazarıyla bakmalı.”²⁹³

5.Beylik Akıllı Kişinin Eline Geçerse Ülkeye Huzur Gelir

Akıl sahibine mutluluk ne kadar güzel yakışır. *Kutadgu Bilig*, akılla ile mutluluğu yan yana getirerek zikretmektedir. İyi hareket eden bilgili kimse mutlu olur. Bilgisize devlet ve mutluluk gelirse halk arasına fesat girer.

Beylik akıllı bir insanın eline geçerse o ülkeye huzur gelir. Sultan, aklın rehberliğinde toplumu mutlu ve huzurlu olmasını ister.²⁹⁴

6.Mutluluk Nedir? İnsanlar Arasında Mutlu Olan Kimdir?

Yönetimde ve toplumda mutluluk arayışında olan Yusuf Has Hacib, insanın saadet içinde bir hayat sürmesini sadece bu dünya ile sınırlı olmadığını düşünür. Bir şairden alında yapan Hacib, anlamı bilgisiz için göz olduğunu söylediği soruyu sorar:

Mutluluk nedir? İnsanlar arasında mutlu olan kişi kimdir? Ona göre insan kendisi yaşar, başkalarını yaşatır ve hayatını mutluluk içinde geçirirse öte dünyada başköşeye oturarak büyük ikramlara ve mükâfatlara kavuşur.²⁹⁵

7.İyi ve Âdil Hükümdar Mutluluk Kaynağıdır/Sebebidir

Doğası iyi ve hareketleri doğruysa, *Kutadgu Bilig*'e göre, o beyin hayatı sevinç ve mutluluk içinde geçer. Hem kendisi hem de halkı, toplumu saadetli bir hayat sürer. Yaratan kime iyi bir tabiat ve iyi doğayla birlikte iyi bir istikameti nasip ederse, bu dünya, her türlü nimetiyle birlikte onun olur.

Hükümdar, kendisine verilen bütün kabiliyet ve yetenekleri adalet ve doğruluk yönünde hayata geçirirse, halkının ve toplumunun mutluluk ve huzur içinde hayat sürmesine vesile olur. Elinde bulunan imkân ve kazanımları, sultan kendisi, toplumu ve başları için kullanırsa, iyi ve âdil bir hükümdara dönüşür.²⁹⁶

Allah kuluna mutluluk ve erdem bahşederse, o insan veya hükümdar tabiatı iyi ve hayırlı olur; tavır ve eylemleri de mükemmel ve ideal bir hale evrilir.²⁹⁷

8.Hükümdar İyi Doğalı Erdemli Olmalı

²⁹³ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 407; b. 1993-1995.

²⁹⁴ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 373; b. 1778-1781.

²⁹⁵ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 405; b. 1975-1976.

²⁹⁶ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 405; b. 1978-1979.

²⁹⁷ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 405; b. 1980.

Devlet, şehir ve ülkenin barış ve mutluluk içinde yönetilmesi, *Kutadgu Bilig*'in bildirdiği gibi, sıkıntıları giderir ve sorunları çözer. Böyle bir idare ise, ancak hükümdarın iyi ve erdemli bir tabiata sahip olmasıyla mümkündür. Tabiatı iyi ve güzel olanın hayatı da güzeldir, yönetimi de adaletli ve hakkaniyetlidir.

Doğası kötü olan sultanın ise her şeyi kötü gider, mutluluk yüzü görmez, sevinç ve huzura hasret kalır. Dolayısıyla devlet ve şehirleri idare edip barış ve sükuneti sağlamak, iyi tabiatlı ve erdemlerle bezenmiş hükümdarların özelliğidir. İyi tabiatlı olmak, güzellikleri getirir. Tabiatı iyi olanın da hayatı güzel ve bereketlidir. Yaratan kime kötü bir tabiat vermişse, Yusuf Has Hacib'e göre 'felek oku ona eziyet çektirir.' Sultan kötü tabiatlı biriye işleri ve icraatları düzgün gitmez, sevinç ve mutlulukla bir araya gelmez, hep keder ve üzüntü içinde hüznü bir hayatı ve yönetimi olur. Bundan dolayı da hem kendisi hem de tebaası mutsuz olur ve ıstırap içinde kalır.²⁹⁸

9.Bey Takva Sahibi ve Temiz Olmalı

Bey iyi, temiz ve takva sahibi olmalı ki, idare ettiği topluma, güven versin. Yusuf Has Hacib'e göre aslı temiz ol an kimse daima temizlik, arınmışlık ister. Takva sahibi hükümdar, yanlışla düşmemek için titiz davranır, itina ile hareket eder, hassas bir yönetim sergiler. Adaletli ve hassas başkan, doğru ve faydalı işler ortaya koyar. Ancak başkan takva sahibi ve temiz kalpli olmazsa doğru kararlar almaz ve isabetli hareket edemez.²⁹⁹

Takva sahibi sultan, yanlışla düşmemek için icraatlarına itina ile sürdürür. Nitekim titiz hareket eden sultan hakikat erbabıdır. Hikmetle hareket eder, hakkaniyete riayet eder. Âdil bir yönetim ortaya koyar. Aksi takdirde huzursuzluk ve kaos devleti sarmalar, halk mutsuz olur. Sultan da hakimiyetini kaybeder.

10.Sabır ve Sükûnet Bey İçin Ziynettir

İtinayla hareket eden bey, aceleci kararlar almaz, fevri hareketlerde bulunmaz. *Kutadgu Bilig*, beye sabır ve sükûnet tavsiye eder. Yusuf Has Hacib nezdinde sabır ve sükûnet sultan için ziyettir, onun süsüdür.

Sabrın gölgesindeki gerçek sultan olan aceleci davranmaz. Hadiseleri öncesiyle sonrasıyla hikmetli bir şekilde isabetli değerlendirerek bilgece kararlar kalır. Hakikî bey, sabır ve sükûnet sahibi meziyetleri olan sultandır.³⁰⁰

Acelecilik herkes için istenmeyen, fena bir haldir. Hacib, aceleci olmayı derin bir korku sonucudur. Bu husus bir beyde olursa, onun yüzü gülmez, derin kaygılar içinde olur. Acelecilik, zevzeklik ve öfkeli mizaç, bilgisizlik ve cehalet özellikleridir.

Düşünülmeden ve üzerinde gerekli zihinsel emek harcamadan yapılan işler acı ve incitici hallerin ortaya çıkmasına sebep olur. Aceleyle yapılan işler olumlu sonuçlar ortaya çıkarmaz. Beslenirken bile acele yemek ve içmekten dolayı hastalıklar meydana gelebilir. Bundan dolayı sultan her iş ve icraatında sükuneti

²⁹⁸ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 405; b. 1981-1984.

²⁹⁹ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 405; b. 1985-1987.

³⁰⁰ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 407; b. 1988.

seçmelidir. *Kutadgu Bilig*, aceleci olmayı, ancak ibadet ve kullukta uygun görmektedir.³⁰¹

11.Bey Tok Gözlü Olmalı

Bey olmanın özelliklerini, *Kutadgu Bilig*, itinayla birer birer zikretmektedir. Bey tok gözlü kanaatkâr, hayalî, tabiatı yumuşak hilm sahibi olmalıdır. Sözünde ve eylemlerinde açık olmalı ve ona göre davranmalıdır. Zira gözü aç kişiyi hiçbir şeyle doymaz. Aç gözlü olan sultan da olsa, halk da olsa, bütün dünya nimeti onun olsa, yine yetmez. Bu ifadelerin kaynağı muhtemelen Hz. Peygamber'in (s) şu hadisi olmalıdır: "İnsanoğlunun bir ova / vadi dolusu altını olsa, bir ovayı / vadiyi daha ister. İnsanoğlunun karnını topraktan başka bir şey doyurmaz. Ve Allah tövbe edenlerin tövbesini kabul eder."³⁰² Dolayısıyla kanaatkarlık, sultanlığın vasıflarındandır. Aç gözlülük, cahil ve erdemsiz kişilerin özelliğidir.³⁰³

Açgözlülük, Yusuf Has Hacib'e göre, ilacı ve çaresi bulunmayan bir hastalıktır. Dünyanın bütün şifacıları (kam) bir araya gelse, bu açgözlülük hastalığına çare bulamazlar. Aç insanlar yiyip içtiklerinden karınlarını doyururlar. Açgözlü insanın açlığı, ancak ölümle sona erer. Aç gözlü insanı mal mülk doyurmaz, zira o bütün dünyaya ve içindekilere malik olsa bile o yine her zam açgözlü ve fakir olduğunu söyler.³⁰⁴

12.Bey Haya Sahibi ve Doğası Yumuşak Olmalı

Erdemlerle bezenen ideal hükümdar, *Kutadgu Bilig*'e göre, haya sahibi ve insanların seçkini olmalıdır. Çünkü haya sahibinin tavrı ve eylemleri eksilmeyen tam bir bütünlük arz eder. Hayalî insanın doğası yumuşak olur, halim bir kişi özelliği gösterir. Kendisine uygun olmayan ve yakışmayan hiçbir işe başlamaz, el sürmez. Hakk Teâla kime haya ve anlayış vermişse onu bütün şerefleri bahşetmiştir.

Haya sahibi beye, Allah'ın verdiği ikram ve ihsanlar, bunlarla sınırlı değildir. Yaratan hayalî kimseye, devlet ile birlikte bütün şerefleri vermiştir. Bütün uygunsuz işlere mani olan hayadır, bütün iyi işlere ulaştıran da hayadır. Haya öyle bir süstür ki, iyilik ve güzelliklerle dolu olup insan için güzel büyük bir süstür. Haya öyle bir erdemdir ki, o insanı bütün iyi işlere yönelten vasıttır.³⁰⁵

13.Beyin Dili Dürüst ve Kalbi Doğru Olmalı

Beyin dili dürüst ve kalbi doğru olmalıdır. Yusuf Has Hacib, bundan dolayı beylerin gönlünde hıyanet bulunursa halka faydaları dokunmaz demektedir. Sultan hıyanetin değil, iyiliğin temsilcisidir. İyilik ve toplumun faydası, onun en büyük vazifesidir.

Beyin gönlü dili ve tabiatı düzgün olmazsa, mutluluk o ülkede görülmez, başka diyarlara gider. Sözünde durmayan özü sözü doğru bir olmayan bey,

³⁰¹ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 407; b. 1996-1999.

³⁰² Müslim, Zekât, 117.

³⁰³ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 407; b. 2000-2001.

³⁰⁴ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 409; b. 2002-2004.

³⁰⁵ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 409; b. 2005-2009.

konusunda *Kutatgu Bilig* uyarmaktadır. Sakın böyle beye yakın olma, birlikte olma... Yoksa hayatın boşa geçer ve pişman olursun, vaktin zayi olur.³⁰⁶

Beyin sözü doğru olmalı, tavır ve hareketleri halka itimat aşılmalıdır. Böylece halk ona inanır ve huzur içinde yaşasın. Yalancı kişiler vefasız olur. Bey vefasız olursa, halka karşı onların hak etmediği işler yapar. Zulüm ve haksızlık gafletine düşer.³⁰⁷ İnsanlığın başı vefadır. Sözü yalan olanın tavır ve hareketi cefadır. Yalancı kişiden vefa beklenmez. Sultan vefalı olmalı ki, toplum kendisi inansın, güvensin. Sözünde durmayanın hal ve hareketleri cefadır; Hacib, cefayı hayvanlara mahsus bir özellik olarak ifade eder. Onun ifadesiyle ‘cefa kimdeyse, o kişi hayvandır’.³⁰⁸

Sultan, ülkesinde yaşayan halkının güvenini kazanmada her daim tedbirli olmalı, onların sorun ve problemlerine karşı ilgisini kaybetmemelidir. Güvenini yitirirse, sultanın malı da mülkü de elinde durmaz, kaybolur gider. Güven ve sözünde durma vasıfları, erdemli sultanların özelliğidir.³⁰⁹

14.Beyin Dili ve Gönlü Bir Olmalı

Hükümdarın dili yumuşak ve tatlı olursa, onu büyük küçük bütün halk sever, sayar.³¹⁰ Gönülden bağlanarak ona itaat eder, boyun eğer. İçten bağlı olan insan gönül insanıdır. Güzel ve tatlı dilli olmak bütün kapıları açar. Halkın ve toplumun gönül kapısı açan sultana tebaası itaatten ayrılmaz, isyan etmez. Sultanın dili ve gönlü birbiriyle uyumlu olur. Kalp ve dil çatışmazsa sultan hakimiyetini güçlendirir, kudretini arttırır. Böylece halkın ve devletin istikrarı oluşur, ticaret artar, sosyal barış ortaya çıkar, nihayetinde halkın zenginliği meydana gelir. Tebaanın servet sahibi olması ve zenginleşmesi, alınan eşit, adil vergilerle hükümdarın da zengin olmasını ve hazinesinin dolmasına sebep olur.³¹¹

Dili ve gönlü birbirini yalanlamayan sultan, toplumsal barış ve düzeni inşa eder, hırsız ve zalimlere nefes aldırılmaz, zulmedenleri ortadan kaldırır, yol güvenliğini sarsan ve engelleyen tüm haydut ve hırsızlara fırsat vermez, onları şiddetle cezalandırır. Sultan kötü, zararlı ve suçlu kimselere adil cezalarla onları ıslah ederek doğru yola getirip iyi insanlar yapmak için uğraşmalıdır. Yusuf Has Hacib’e göre, kötü insan ancak kötülükten anlar ve ona karşı kötülükle muamele etmek gerekir. İyilerin ve dürüst insanların rahat yolculuk yapabilmesi ve seyahatlerini güvenli şekilde sürdürebilmeleri için sultan her tedbir ve önlemi almalıdır. Kötü ve şer insanlar, yeri zindandır, onların diğer dürüst halka zarar vermemesi için toplumdan izole edilip cezalandırılması gerekir.³¹²

15.Hükümdar Bilge Âlimleri Korumalı ve Desteklemeli

Kötülük ve şerrin yayılmasını, öncelikle ilim ve âlim engeller. Bundan dolayı, hükümdar ilmi ve ilim ehlinin diğer ülke meslek ve sosyal grupları

³⁰⁶ Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 409; b. 2010-2013.

³⁰⁷ Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 413; b. 2036.

³⁰⁸ Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 413; b. 2040-2042.

³⁰⁹ Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 511; b. 2812.

³¹⁰ Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 575; b. 3184.

³¹¹ Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 927; b. 5543-5545.

³¹² Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 927; b. 5543-5549.

koruduğu gibi korumaları, güvence içinde yaşamalarını sağlamalıdır. Herkes ülke içinde rahat ve özgürce hayatlarını sürdürmeli ve mesleklerini ve sosyal görevlerini yerine getirmede devletin güvencesi altında olmalıdır.

Âlimler insanı ve toplumun, erdemli bir şekilde istikamet içinde hayatını sürdürmesine yardımcı olurlar, rehberlik yaparlar. *Kutadgu Bilig*, bilge âlimlerin fertleri devlet ve mutluluğa kavuşturduğunu bildirmektedir. Sultan bilgi âlimleri saygı göstermeli, onlarla sürekli irtibat halinde olarak danışmalıdır. Âlimler, İslâm'ın hukuk ilkeleri olan şariat yolunu gösteren bilgelerdir. Hükümdar, bilge âlimlerin gösterdiği ve tavsiye ettiği şariat yolunu takip etmelidir. Onlara karşı hürmet etmeli, içtihat ve hükümlerine itiraz etmeyerek benimsemeli ve uygulamalıdır. Yusuf Has Hacib, hükümdarın âlimleri 'peygamberlerin varisleri'³¹³ olduğunu unutmayarak onların tavsiye ve ikazlarına karşı gelmemesini nasihat etmektedir.

Sultan, âlimlerin hak ve hukuklarını gözeterek bütün ihtiyaçlarını karşılamalıdır. Gönül huzuruyla ilim öğretsinler, bilgisizleri cehaletten kurtarsın diye onları desteklemeli ve sahip çıkmalıdır. Âlimlerin yiyecek, içecek ve barınmalarını sağlayarak muhtaç hale düşürmemelidir. Zira âlimlerin görevi, insanı inşa etmek, toplumu ıslah ederek erdemli bir halk ve adaletli bir devletin varlığının devamını sağlamaktır.

Yusuf Has Hacib âlimlerden sonra devlet görevlisi olarak muhtesipleri zikretmektedir. Onlar güçlü ve donanımlı olmasını tavsiye etmektedir. Çünkü onlar başıboş dolaşan fasık, zalim zararlı insanları gözetim altında tutmalıdırlar. Onların gayretleri ile camiler ve mescitler cemaatle dolu hale gelir.

Muhtesiplerden sonra *Kutadgu Bilig*, sultanın hizmetinde bulunanlara dikkat etmesini hususunda ikazlarda bulunmaktadır. Sultan, hizmetinden bulunanlara yeterince dikkat etmez, gerekli tedbirleri almazsa, onlardan büyük itiraz gelebilir ve muhalefet ederek isyan edebilirler.³¹⁴

16.Hükümdarın Halk Yönelik Siyaseti- Zenginler, Fakirler Orta Gelirler

Hizmet edenleri sınıflandırırken Yusuf Has Hacib, sultanın yük altına girmediklerini bildirmektedir. Ona göre, sultan hizmetleri nispetinde onların yükünü üstlenmelidir. Bunlardan avam kısmı gelir ki, sultan bunlara karşı kanunu iyi bir şekilde uygulamalı ve onları gözetim altında tutmalıdır. Avam kısmı üç kısımdır. Bunları birbirinden ayrı tutmak makul bir tutumdur. Zira onları zorlamak, ülke için felaketlerin kapısını açabilir.³¹⁵

³¹³ "Her kim bir yola girer ve onda ilim isterse, Allah onun için cennete giden bir yolu kolaylaştırır. Melekler ilim öğrenenlere, yaptıklarından hoşlandıkları için, kanatlarını gererler. Göklerde ve yerde olanlar, hatta sudaki balıklar ilim öğrenen kimseye Allah'tan yardım ve bağış dilerler. İlim sahibinin âbitten (ibadet edenden) üstünlüğü, Ay'ın diğer yıldızlardan üstünlüğü gibidir. Âlimler, peygamberlerin varisleridir. Peygamberler ne dinar ne de dirhem miras bırakmadılar, ancak ilim miras bıraktılar. Şu halde o ilmi alan büyük bir pay almış demektir." (Buhari, İlm, 10; Ebû Davut, İlm, 1; Tirmizi, İlm, 19; İbn Mace, Mukaddime, 17).

³¹⁴ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 927; b. 5550-5557.

³¹⁵ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 929; b. 5558-5560.

Kutadgu Bilig bunlardan birisini zenginler olarak bildirir. Halkın içinde güçlü olan zümre bunlardır. Zenginlerden sonra orta sınıf zümresi gelmektedir. Onlar zenginlerin yaptıkları gibi yapamazlar, öyle davranamazlar.

Sultan, orta halli sınıfın yükünü yoksullara yüklememelidir. Herkesten önce yoksulların korunması gerekir. Zenginlerin yükü orta hallilere yüklenmemelidir. Aksi takdirde orta hallilerin durumları bozulur ve tamamen sarsılırlar.

Orta halli zümrenin yükünü yoksullar çekmemelidir. Böyle yapılmazsa yoksul ve fakirler açlıktan ve sefaletten kırılır, helak olurlar. Sultan fakir ve yoksulları korumaları ve onları himaye etmelidir. Yoksul korunursa himaye görüp desteklenirse, o orta halli zümrenin insanı olur. Orta halli insanlar da kendilerini biraz toplarlarsa mal mülk sahibi olarak zengin olurlar.

Yoksullar zümresi orta halli olduklarında orta halli insanlar zenginleşir, orta halliler de zenginleşirse, devletin hazinesi dolar, ülke zenginleşir. Böylece memleket düzene girer, nizam gelir. Halk mutluluğu elde ve huzurlu yaşamının güzelliğini yaşar. Bütün bunların sonucunda hükümdar sevilir, sayılır ve çok hayır duaları alarak gönüllerde taht kurar.³¹⁶

17.Bey İhtiyatlı ve Uyanık Olmalı

Devlet yönetimi çok hassas ve denge gerektiren bir husustur. Dolayısıyla devlet başkanı çok ihtiyatlı olmalı ve uyanık davranmalıdır. Başkan ihmalkâr davranırsa bunun cezasını başkaları, yani halkı ve tebaası çeker. Onların hayatları zorlaşır, sorunları çoğalır, devletin sistemi arızalanır. Düzen ve intizam bozulur, kaos ve karmaşa ortaya çıkar.

Yusuf Has Hacib, ülkenin bağı ve kilidini iki hususla izah eder. Bunlar ihtiyatlılık ve kanundur. Bunlar devletin ve sistemin esaslarını oluşturmaktadır. Bey ihtiyatlı temkinli olursa, o ülke düşmana ve kendisine saldıranlara karşı mukavemetli olur, onlara boyun eğdirip itaat ettirir.³¹⁷

Bey ülkesinde doğru kanun yapar, insanlara eşit bir şekilde uygularsa, o memleketini düzenler ve gününü aydınlatır. Doğru kanın ve ihtiyatlı olma halini taşıyan bey, gerçek beyliğini kurar. *Kutadgu Bilig*, tedbirli olmanın faydasını hatırlatır. Bey ihtiyatlı olmalı, tedbiri önceden almalıdır. İhtiyatlılık beylerin ülkesini genişletir. İhmalkârlık beyliğin temelini sarsar. İhtiyatla hareket eden bey, düşmanını yener, cesur bir savaşçıya dönüşür. Sultan ülkesini dışarıdan gelen saldırılara karşı korumak için, tedbirlerini almalıdır. Önlemlerini arttırmalıdır, barışı istiyorsa, savaşa hazırlık yapmalıdır. İhtiyatlı olmak, ülkenin genişlemesi için hayati bir özelliktir. Sultan ihmalkâr davranırsa, yeterince hazırlık yapmaz, önlemlerini almazsa, devletin temeli sarsılır, yönetim zaafiyeti yaşar. İhtiyatlı hareket etmek, düşmanın planlarını bozar, stratejilerini alt üst eder. İhtiyatlı olmak, düşmanı bezdirir, Sultanı güçlendirir. Alınan önlemlerle düşmanın cesareti kırılır. Sultan halkı üzerinde adaletle hükmeder, tebaasıyla birlikte rahat ve huzur içinde bir hayat sürer, ülkesi mutluluk coğrafyasına döner.

³¹⁶ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 929; b. 5561-5568.

³¹⁷ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 409; b. 2014-2016.

Yusuf Has Hacib'e göre, zulüm ve ihmalkârlıkla beylik bozulur, devlet zarar görür, yıkılmaya doğru gider. Eğri yola girer ve doğru yoldan şaşar. Ülke harap olur, yıkılır.

Düşmanın boynunu kırmak için gözünü kulağını tetikte bulundurmak, yani hazırlıklı olmak gerekir. Bunun için ihtiyatlı ve tedbirli olmak zorunluluktur. Beyler düşmanı ihtiyatla vururlar. İhmalkârlıkla beyliğin bağlarını çözerler. İhmalkarlık, her türlü başarısızlığın sebebidir. Sultan tedbirsiz ve ihmalkarlık yapmayı sürdürürse beyliğin devam etmez, zarar görür, yıkıma uğrar.

Kutadgu Bilig, tedbirleri alır, devletin eksikliklerini tamamlar, cenge hazır olur. Gerekli muhtemel savaş hazırlıklarını önceden yapar. Böyle tedbirli ve ihtiyatlı devlete hiçbir düşman yaklaşılamaz. Eğer düşman bir hamle yapmaya teşebbüste bulunursa, Sultan buna karşı akıl, fikir ve bilgisiyle yapılan saldırıları püskürtür, devletini korumak için tüm tedbirleri alarak hazırlıklı olur. İhtiyatlı insan daima hazırlıklı bulunur. Bey ihtiyatlı olursa devlete kimse dokunamaz.³¹⁸

18.Bey Kahraman ve Atılgan Olmalı

Devlet yönetiminde bilgelik, adalet ve cesaret üç önemli husustur. *Kutadgu Bilig*'de hükümdarın cesur, kahraman ve atılgan olması gerektiğini bildirir. Zira sultan yüreğiyle düşmana karşı koyar, hazırlık yapar, hazırlık yapar. Askerin cesur olabilmesi için, sultan ve komutan kahraman ve yürekli olması gerekir. Cesur kişi yüreksizlerin başına geçer; böylece herkes içindeki korkuları yener, yürekli olur, cesaretle yüklenir.³¹⁹ Yusuf Has Hacib, bu hususu arsanla köpek arasında ilişki üzerinde şöyle anlatır: "Arslan itlere baş olursa, itlerin her biri karşısındakine arslan kesilir. Eğer arslanlara it baş olursa, o arslanların hepsi it gibi olur."

19.Hükümdar Ülkeler Elde Etmek İçin Üç Şeyi Yapmalı

Ülkeler ve coğrafyalar elde etmek isteyen Sultan, Yusuf Has Hacib'e göre şu üç işi yapması gerekir. Sağ eliyle kılıç sallayıp vururken, bir tarafta savaşırken sol eliyle yani diğer taraftan mal dağıtmalı, ihtiyaç sahiplerini yalnız bırakmamalı, onların her türlü gereksinimlerini mümkün olduğunca karşılamalıdır. Hükümdarın ağzından çıkan sözler tatlı ve yumuşak olmalı, yani sözleri şekerden tatlı olmalıdır. Böylece sultana küçük büyük halkın tamamı boyun eğer, itaat eder. Şu halde sultan yeni fetihler yapmasında cesaret, cömertlik ve sözüyle/huyuyla yumuşak (hilm sahibi) olmalıdır.³²⁰

20.Beyin Fiziksel Özellikleri

Devleti en üst yöneticisi sultan, fiziksel olarak da bu makama layık bir görünüme sahip olmalıdır. Fârâbî, Maverdî gibi siyaset düşünürleri, devlet başkanının sağlıklı olması, organlarının tam olması gibi özellikleri eserlerinde belirtmektedirler. Yusuf Has Hacib, hükümdarın görünüşün nasıl olması gerektiği hususunda daha kapsamlı ve detaylı bir sunum yapmaktadır ki, buna göre bey güzel yüzlü, yakışıklı, cesur ve mert olmalıdır. Ona göre hükümdarın bilgi nazarında boyunun çok uzun olması makbul değildir. Sultan, orta boylu olmalıdır.

³¹⁸ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 411; b. 2017-2029.

³¹⁹ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 413; b. 2043-2045.

³²⁰ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 415; b. 2068-2070.

Zira kısa boylu, kişilerin doğası hırçın olur. Boy orta ve her şey bununla orantılı olmalıdır. Her açıdan hükümdar itidalden ayrılmamalıdır. Anlaşıldığı kadarıyla tecrübeleriyle Hacib, sultanın bakışıyla ve görünüşüyle insanlarda ve toplumda müspet izlenimler bırakmasını arzu etmektedir.³²¹

21.Hükümdar Beş Şeyi Kendinden Uzak Tutmalı

İyi ad ve şöhretle adının yayılmasını isteyen hükümdar, *Kutatgu Bilig*'e göre, beş şeyi kendinden uzak tutmalıdır. Bunlar; acelecilik, cimrilik, hiddet (öfke),³²² inatçılık ve yalancılıktır. Sultan adının kötü şekilde anılmaması, sözünün dinlenmesi ve otoritesini koruması için beş erdemli olmayan hareketi yapmamalıdır. Bilakis, sakin ve sabırlı olmalı, eli bol cömert olmalı, hiddet ve öfke yerine teenni ile hareket etmeli, makul ve mantıklı hareket etmeli, her ne olursa olsun hakikatten ayrılmayarak doğru sözlü güvenilir olmalıdır. Bu erdemlerle ülkesini yöneten hükümdar, sevinç ve mutluluğu hem kendisine hem de toplumuna taşır, huzur ve âdil bir yönetim örneği ortaya koyar.

Bunlar içinde inatçılık, en kötü vasıftır. Yusuf Has Hacib, inatçı kişilerin çok sıkıntı çektiklerini ifade eder. Bu arada şair sözlerinden ilham aldığını anladığımız Yusuf, ozanların sözlerini çok önemsemektedir. Ona göre şair sözüne değer veren kişinin ifadesi, konuşması zenginleşir, sözü dinlenir hale gelir. İşte ismini vermediği bir şairden naklettiğine göre, inatçılık insan için taşıması ağır bir yükür. İnsanın kendisini inatçılık illetinden koruması ve kurtarması için onunla savaşması gerekir. Düşmanın yapmadığı kötülüğü, inatçılık o kimseye yapar. Bir başka ifadeyle inatçılığın verdiği zarar, düşmanın verdiği hasardan daha fazladır.³²³ Dolayısıyla hükümdar inatçı, hiddetli olmamalı ki, etrafındaki danışman ve yardımcılarının içinde değerli fikir ve düşünceleri, kendisi için rehber yapabilsin. İstişarenin zenginliğin yararlanabilsin. Neticede böyle hareket etmek, sultanın ve tebaasının yararına olan bir husustur.

22.Hükümdarın Sevilmesi ve İtibar Görmesi

Halkının sevgisi ve saygısı kazanmak, hükümdarlığın şanıdır. Aristoteles, kral ile tiranı birbirinden ayırırken kullandığı ifadeler dikkat çekicidir. Her ikisi de tek adam yönetimi olmasına rağmen, halk kralı sever, kral da halkını sever. Çünkü kral, halkını ailesi olarak kabul ederek onların çıkarını ve menfaatini düşünür. Tiran ise, kendini sever ve kendi çıkarını düşünür. Şu halde halkın başkanına karşı sevgisi ve saygısı önem arz etmektedir. Sultanını seven halk, mutlu ve huzurludur.

Yusuf Has Hacib, elbette bu gerçekleri bildiği için, sultanın güler yüzlü, tatlı sözlü ve yumuşak olması gerektiğinin önemine dikkat çekmektedir. Sultan bütün eylemlerinde bu erdemlere uygun bir şekilde davranmalı ve halkını bu ilkelerle idare etmelidir. Gönlünü alçak tutup, eli açık olmalı ki, merhametini gösterebilsin. Şefkat ve merhametle hareket eden hükümdar, kâmil erdemli olmayı hakkeder. Tebaasının mutluluğunu ve huzurunu önemseyen yönetici, eğer sevgi ve saygısını

³²¹ Yusuf Has Hacıp, *Kutatgu Bilig*, 417; b. 2083-2090.

³²² Yusuf Has Hacıp, *Kutatgu Bilig*, 415; b. 2060-2061.

³²³ Yusuf Has Hacıp, *Kutatgu Bilig*, 415; b. 2062-2067.

kaybetmek istemiyorsa, kendisine yakışmayan uygunsuz hal ve tavırlardan şiddetle kaçınmalıdır.

Bey insanların seçkini ve halkın iyisidir. *Kutadgu Bilig*, seçkin ve iyi olanı, eksilmeyeni aya benzetir. Bütün dünya halkı ona kul olur. Böyle özelliklere sahip beyler, dünyaya hâkim olur. Bütün dileklerine kavuşur, hayatı mutluluk ve sevinç içinde geçer.³²⁴

23.Beyde Bulunmaması Gereken Özellikler

Asık suratlı, kaba sözlü, kibirli ve mağrur olmak, herkesi kendisinden nefret ettirir, işini yoluna koyamaz. Nitekim avamın doğası küstahlık, acelecilik, zevzekliktir. Dolayısıyla bey bunlardan uzak durmalıdır. Yusuf Has Hacib, avamın tabiatının beye yakın olmasını uygun bulmaz. Aksi takdirde bey itibar ve saygınlığını yitirir.³²⁵

Bey, halkın ve tebaanın sorunlarıyla ilgilenmeli ve çözümler üretmelidir. İhtiyaçlarını karşılamalı mutlu ve huzurlu bir toplum inşa etmelidir. Ancak doğrudan doğruya avamla muhatap olması, beyin itibarını zedeleyebilir. Yardımcıları ve vezirleri kanalıyla halkının talep ve maruzatlarından haberdar olup, arzularına müspet cevaplar verebilir.

Seçkin sultan olabilmek için erdeme değer verilmelidir. Ancak *Kutadgu Bilig*, beyin doğası avamınki gibi olursa, halk arasında avamdan daha aşağı görülür, kendisine itibar edilmez.³²⁶

24.Hükümdarın Yapmaması Gerekenler

Kutadgu Bilig, hükümdara güneş benzetir. Güneş her tarafa ışığını ve ısınıyı verir, yayar. Dolayısıyla sultanın güneş gibi her insana hatta her canlı ve cansıza faydası olmalıdır. Bunu yaparken sultan erdemlerden uzaklaştıran eylem ve alışkanlardan uzak durmalıdır, ona yaklaşmamalıdır. İçki içmek, fesatlık çıkarmak sultana yakışmaz, onun için düşünülemez. Zira bir yerde fesat olursa orada mutluluk kaçıp gider. Yine bey kumar oynamamalı, boğazının kulu olmamalı, hazlarının esiri ve kölesi hiç olmamalıdır. Aksi takdirde, kendisini yöneten değil yönetilen hale indirger.³²⁷

Bey içkiye müptela olursa, bütün halk ayyaş olur. Halkın bütün uygunsuzluklarını beyler düzeltir. Nitekim Yusuf Has Hacib sorar: Bey uygunsuzluk ederse, onu kim yola getirir. Su kirlenirse o neyle ve nasıl temizlenir. İnsan hastalandığında ilacını hekim verir. Hekim hastalıkla onu tedavi eder.

Beyler tavır ve hareketlerinde temiz ve doğru gitmelidir. Halk yolunu ve gidişini, beyin yoluna uydurur. Beyler örf ve kanunu nasıl gözetirse, halk da örf ve kanuna ayrı şekilde itaat eder. Beyler hangi yoldan giderse beylerin bu yolu da kulun yoludur. Beyin iyi ve gidiş doğruysa kulu da daha iyi yürüyecektir.

Mağrur, kabadayı ve kibirli özellikleri taşıması sultana yakışmaz. Zira gurur insanı doğru yoldan çıkarır, batılın kulu haline getirir. Sultan olan kimse, mutlulukta çok büyük anları yaşar. Ancak bunu yaşaması için gönüllerini küçük

³²⁴ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 417; b. 2071-2076.

³²⁵ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 417; b. 2077-2080.

³²⁶ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 419; b. 2081-2082.

³²⁷ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 421; b. 2091-2104.

tutmalı mütevazı olmalıdır. Hasılı sultan insanların iyisi, halkın en seçkini ve âkili olmalıdır ki, halkın nezdinden sevgi ve saygı görsün. Sultan kibirli ve gururlu olursa, hiç kimsenin yanında itibar görmez.³²⁸

25.Asker Sevinmezse Kılıç Kınından Çıkmaz

Ordu ve asker, devletin güvencesi, halkın koruyucusu, ülkenin muhafızıdır. Ordu memnuniyetinin önemine dikkat çeken Yusuf Has Hacib, sultanın askeri sevindirmesinin gerekliliğini bildirir. Sultan askeri sevindirmezse kılıç da kınından çıkmaz. Yani ordu harekete geçmez, emir komuta arasındaki hassas denge bozulur. Sultan, devlete kılıçla hâkim olur. Zira kılıç ve balta devletin bekçisidir. Devlete egemen olan, orduyu korumalı, askeri sevindirmeli, ihtiyaçlarını karşılamalıdır. Böylece sultan, kılıç ve baltayı kendisine muhafız yapar. *Kutadgu Bilig*'de yazıldığı üzere kılıç bekçi olursa, sultan rahata kavuşur, huzurlu ve sevinçli olur. Kılıç kınına girerse, sultan huzura kaçır, rahatsız olur, mutluluk yüzü göremez. Hükümdar kılıç kullananı tüm zamanlarda sevindirmeli, isteklerini karşılamalı, ödüllendirmeli, maaş ve alacaklarını ötelememeli, zamanında vermelidir. Böylece hükümdar, rahat ve huzur içinde mutluluğu yaşar ve halkına da bundan en yüksek seviyeden faydalanır, memnun olur.³²⁹

26.Hükümdarlık Baş Üzerindeki Kılıç Gibidir

Yusuf Has Hacib'e göre beylik baş üzerinde bir kılıç gibidir. Zira beyin boynu kıl gibi, başıysa burç kadardır. Yani her an tehlike ve risklerle karşı karşıyadır. Beylik makamı sevinç ve üzüntüyü yaşatabilen bir mertebedir. Tehlike ve egemen olma hazzı, beyler için, her daim var olan iki düalist maddî ve manevî haldir.

Bazı beyler huzur ve saadetin en yükseğini yaşar, bazıları ise iktidarlarının baskısı altında ezilir, hakimiyetini kaybeder, canı ve malıyla varlığını kaybeder. *Kutadgu Bilig*, dünya ve öte dünyanın her ikisi almak ve bulmak isteyen sultanın aksatmadan ve ertelemeyen yapmasını gerekenleri birer birer sayar/zikreder:³³⁰

27.Dünya ve Ahiretin Her İkisini İsteyen Beyin Yapması Gerekenler

Kutadgu Bilig'de, dünya ve ahireti, yani iki cihanı isteyen sultanın gönlü ve dilinin doğru olması gerektiği yazmaktadır. Allah'a sığınmayı ve emrine itaatsizlik etmemeyi kendisine ilke edinen sultan, halka faydalı olmalı, ihtiyaçlarını karşılamalıdır. Tebaaya zarar verecek hiçbir eylemin içinde bulunmaması, sultanın büyüklüğünü gösterir.

Halkına seven sultan, iyi hareket eder, kötülerin zararlarını ortadan kaldırır. Sultan iyilikler yolunda giderse, Yusuf Has Hacib, Yaratan'ın da ona iyi yollar göstereceğini bildirmektedir.³³¹

28.Beylerin Şöhretini Eşiğinde Tuğu ve Başköşesinde Sofrası

Yusuf Has Hacib'e göre beylerin şöhretini iki şey büyütür. Bunlar eşiğinde tuğu ve başköşesinde sofrasıdır. Yine iki şey de beylerin kapısının süsüdür. Bunlar

³²⁸ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 423; b. 2106-2118.

³²⁹ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 427; b. 2128-2145.

³³⁰ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 429; b. 2157-2163.

³³¹ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 429; b. 2157-2163.

beyin adını büyütür, şöhrətini dünyaya yayar, mutluluğa yol açar. Beylerin kapısının süsünün birincisini, Yusuf Has

Hacib, -kendisini (bulunduğu görevi) öne çıkararak- hür insan ulu hacip³³² olarak ifade eder. Diğerine gelince o da işinin ehli olan kapıcıbaşdır.³³³ Kapı bu iki kişiyle düzenlenir.³³⁴

29.Beylerin İşini Yarayan Kişiler

Kutadgu Bilig'de yazdığına göre, sultanların işine yarayan kimseler üç türdür. Bunlar;

- 1.Bilgili, akıllı, hakîm kişi
2. Kendisine sırlar açılan kâtip
3. Cesur, mert, yürekli yiğit

Yusuf Has Hacib, anlayışlı, bilgili, akıllı hakîm kişi danışmak ve istişare etmek için faydalı olur. Kâtibin işi yazıdır. Devletin bütün işleri yazı ile yapılır. Ülkenin işlerini düzenleyen yine yazıdır. Zeki insan, yönetici ve yardımcılar ülkenin gelirini yazıyla kayıt altına alırlar. Yiğit adam ise eline kılıç alır, onu kullanarak düşmanını boynunu vurur, onu ayaklar altına alır.³³⁵

30.Beyde Bütün Erdemler Birleşirse İstekleri Gerçekleşir

Beyin etrafında cesaretli askerler ve kudretli ordu toplanırsa, o cihana hâkim olur. Yusuf Has Hacib, sadece ordu gücünü, sultan kudreti olarak görmez. O, aynı zamanda bütün erdemleri kendisinde toplayan sultan, hedeflerini ulaşır, istediklerini elde eder. Dünya hâkimi sultan, bu erdemlerle cihana sahip olur.

³³² Türk İslam Devletlerinde Hacip Görevleri: Bu kelime hakkında en çok merak edilenler arasında Hacip'in görev yeri geliyor. Vezire benzer belli başlı bazı görevler üstlenen bir rütbedir.

- Halk ile Sultan arasındaki görüşmelerin sağlanmasına olanak verir.

- Hükümdar ve vezirden sonra gelen en yüksek rütbedir.

- Saray içi önemli işlerin düzenlenmesi konusunda destek verir.

- Hükümet ve divan üyeleri arasındaki yazışmaları sağlar.

- Ayrıca konuşma ve buluşmaları düzenleyen, temin eden bir aracı olarak görev yapar.

- Arap saraylarında mabeyinci görevini üstlenir. <https://www.milliyet.com.tr/egitim/hacip-hacib-nedir-turk-islam-devletlerinde-hacip-gorevleri-nelerdir-6465692>

“Ulu hacibin emrinde başka hâciblerin bulunduğu *Kutadgu Bilig*’deki, “Ulu hacib nasıl bir kişi olmalıdır ki o diğer haciblere baş olsun” ifadesinden anlaşıldığı gibi “hacibü’l-hüccâb” anlamında kullanılan “uluğ hacib” sözü de bu hususu doğrulamaktadır. Karahanlı sarayında, Büyük Selçuklu sarayındaki saray hâcibine (hacib-i dergâh) benzer ayrı bir hacibin (has hacib) varlığı da bilinmektedir...

Karahanlılar’da olduğu gibi Büyük Selçuklu Devleti’nde de sarayda hükümdardan, bütün devlet teşkilâtında ise vezirden sonra gelen en yüksek makam sahibi büyük hacibdi (hâcib-i büzürg). Hâcibin karşılama törenlerinde vezirle birlikte bulunması da bunu göstermektedir. Büyük hâcib, kılıç erbabına mensup gulâm sistemine göre yetişmiş bir Türk kumandanıydı. Sarayın her türlü işinden sorumlu idi ve maiyetinde muhtelif rütbelerde hâcibler bulunuyordu. Ayrıca bir saray hacibi (hacib-i dergâh) vardı ki görevi, merasimlerde devlet erkanının ve saray teşkilâtı mensuplarının hükümdarın huzurunda nasıl duracağını ve nasıl hareket edeceğini tayin edip bunu kontrol etmektir.” Bkz. Aydın Taneri, “Hacib”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 14, İstanbul 1996, 508-511.

³³³ “Kapıcıbaşı: Osmanlı’da saray kapı bekçilerinin başıdır. Hacib’in aksine, yönetimde halkla doğrudan irtibat kuran bir ‘danışman/aracı’ rolünden ziyade, saray muhafızlığı ve protokol işlerine odaklanmıştır.” <https://tr.wikipedia.org/wiki/Kapı>. “Bazı İslâm-Türk devletlerinde ve özellikle Osmanlılar’da hükümdar sarayının kapılarını bekleyen görevlinin unvanı” Bkz. Abdülkadir Özcan, “Kapıcı”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 24, İstanbul 2001, 345-347.

³³⁴ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 487; b. 2553-2558.

³³⁵ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 481; b. 2704-2709.

Hacib'in ifadelerine göre, erdemi değersiz saymamak gerekir, bu erdemin doğası ak kuşa benzer. Bu erdemin mutluluğu ak kuşunki gibidir. Sen de erdeme kuş adını ver.³³⁶

31.Ülkeyi Elde Tutun İki Şey: Som Altın ve Kılıç

Yusuf Has Hacib'in düşüncesine göre cimri bey ülkesine hâkim olamaz. İnsan cimriye yanaşmaz, cömerde sıkıcı yapışır. Cimrilik ile beylik birbirine düşmandır. İnsanlar cimriden kaçır ve cömerdin etrafında toplanır, arzularına kavuşur. Cimriye karşı her yerde isyan edilir.³³⁷

Bir ülkeyi ayakta tutan iki husus vardır: Som altın ve kılıç. Altın sermaye ve güç demektir. Kılıç ise asker ve ordu demektir. Zenginlik yani sermaye, altın ve kıymetli madenler, ülkenin kendi ana gücünü oluşturur. Nitekim ordu da, nihayetinde hazinenin gücüyle orantılı bir şekilde devletin gücünü temsil eder.

“Bilgili kişi ne der, dinle; cimri bir bey memleketine hâkim olamaz.

B u iki şey birbirine zıttır, onlar birbirlerinden kaçır; insan cimriye yanaşmaz, cömerte sıkıca yapışır.

Bütün erdemli insanlar cimriden kaçır ve cömertin etrafına toplanarak dilek ve arzularına kavuşurlar.

Cimrilik ile beylik birbirine düşmandır; cimriye karşı her yerde isyan edilir.

Memleketi ayakta tutan iki şey daha vardır: biri som altın, biri de kılıçtır.”³³⁸

32.Hükümdarın Evi Altın Kapısı Gümüşdür

Kutadgu Bilig, kime hizmet edileceğini sorgularken, cömert olanı öne çıkarır. Dolayısıyla hükümdar cömert olmalı, zira cömerttin evi altın, kapısı gümüşdür. Cimri olana sultana hizmet edilmez. Cömertlik, hükümdarlığın anahtarıdır. Cimriye hizmet etmek, ömrün boşa geçmesine sebep olur, hizmet eden de mutluluktan tatmaz, huzur bulamaz. Cimri kendi malını bile kendisinden esirger. Kendisine malını ve servetini esirgeyen başkasına hakkını vermez.³³⁹

Yusuf Has Hacib, bey cimriyse fakirdir diyerek gözü tok olanın kul, yani halk olduğunu gönlü zengin olanın ise sultan olduğunu bildirmektedir. Sultan cimriyse, o fakirdir, bey olsa bile. Ancak halk içinde sıradan bir insanın gözü tok ise, işte Hacib, onu ‘gönlü zengin bir bey’ olarak tarif eder.³⁴⁰

Kutadgu Bilig’e göre cimri bey ülkesine hâkim olamaz. İnsan cimriye yanaşmaz, cömerde sıkıcı yapışır. Cimrilik ile beylik birbirine düşmandır. İnsanlar cimriden kaçır ve cömerdin etrafında toplanır, arzularına kavuşur. Cimriye karşı her yerde isyan edilir.³⁴¹

33.Hükümdar Ülkeyi Cömertlikle Korur

Hükümdarlık, cimrilikle yan yana gelmez. Yusuf Has Hacib'in ifadesiyle hükümdar ülkeyi cömertlikle korur. Bey, cömertlikle büyür. Her ne kadar savaşçı ve asker önemliyse de, onları da harekete geçiren nihayetinde sultanın

³³⁶ Yusuf Has Hacıp, *Kudatgu Bilig*, 551; b. 3007-3011.

³³⁷ Yusuf Has Hacıp, *Kudatgu Bilig*, 551; b. 3035-3039.

³³⁸ Yusuf Has Hacıp, *Kudatgu Bilig*, 551; b. 3035-3039.

³³⁹ Yusuf Has Hacıp, *Kudatgu Bilig*, 241-243; b. 949-950.

³⁴⁰ Yusuf Has Hacıp, *Kudatgu Bilig*, 481; b. 2620.

³⁴¹ Yusuf Has Hacıp, *Kudatgu Bilig*, 551; b. 3035-3039.

cömertliğidir. Cesur, kahraman yıldırım gibi kılıç sallarsa, azılı savaşçıların damarı patlar. Altın vere vere eli nasır tutan cömert beyler, ülkeyi kılıç kullanmadan söz ile idare eder. Çatılan yüzleri som altın güldürür. Bozulmuş işleri olan som altın yerine koyar. Ülkeyi hükümdar iki şöyle büyütür, düzenler: Altın ve Kılıç. Kılıç nerdeyse gümüş oradadır, kılıç oraya yönelir. Gümüş saçan hükümdarın etrafında insanlar toplanır, çoğalır. Ona güç ve kudret verirler. *Kutadgu Bilig*'de geçtiği üzere kılıçlı cesur, yiğit gümüşe rehindir. Hükümdar, kendisi için değil, ülkesi ve halkı için servet toplar, hazinesini zenginleştirir. Kendisi için gümüş toplanan hükümdarın etrafındaki kılıçlı yiğitler sultanın yanında durmaz dağılır. Sultan bilmelidir ki, cimri bey mal topladığı malı, hazinesini güçlendirir. Cimri bey mal toplar ve hazine yapar. Ancak o zaman bey, gönüllere giremez. Zira cimriye söverler, cömerdi överler. Sultan ülkesini cömertlikle korumalı, zira bey cömertlik yaptıkça büyür, devleti güçlenir, halkı mutlu ve huzurlu olur.³⁴²

34.Hükümdar Gönlünü Doğrulttu

Yusuf Has Hacib, hükümdara halka iyi kanunlar koymayı tavsiye eder. Böylece halk huzura kavuşur, zayıflar sevinir. Onu sevenler yükselir, düşmanlar zayıflar. Günleri sevinç içinde güvenle geçirir. Sultanın adı, şöhreti, namı dünyaya yayılır. Hükümdar böyle yaşar ve davranır, sonunda kurt ile kuzu denk olur.³⁴³

Nihayetinde devlette ve ülkede çatışma, kaos ve düzensizlik sona erer. Yerini mutluluk ve huzura bırakır. Hak ve adalet ilkeleri devleti yöneten temel kanunlar olarak herkes tarafından kabul görür. İnsanlarda kendine düşen ve hakkettiklerine razı olurlar. Kimse başkasının malına, canına ve servetine göz dikmez.

35.Beyin Fermanı Halkın Gönlünü Avlar

Vezir ne söylerse söylesin hükümetin fermanı yazılı sözü başkadır. Bundan dolayı Yusuf Has Hacib'e göre beyin fermanı halkın gönlünü avlar. Beyin sözü kapalı gönülleri açar. Beyler kula iltifat ederse, kul bunu hayatı boyunca unutmaz. Beyin dili yumuşak ve tatlıysa onu küçük büyük bütün halk sever.³⁴⁴ Halk yönetimin uygulama ve icraatlarından memnun kalırsa, mutluluğu elde eder. Sultanına saygı ve sevgi gösterir, onun için gönlüne geniş muhabbetler açar.

Kutadgu Bilig'de yazdığı üzere, kim hükümdarın yüzünü görürse kutlu olur. Her iki dünyada tam mutluluğu elde eder.³⁴⁵ Tebaa, hükümdara olan sevgisini yüreğine taşır. Ona karşı büyük bir hürmet gösterir, muhabbet besler.

36.Akıl, Bilgi ve Anlayışlı Hükümdar İyilik Kapılarını Açar

Allah, akıl, anlayış ve bilgi verdiğinde yöneticiler her türlü iyiliği yapmaya muvaffak olurlar. Yusuf Has Hacib'e göre halka faydalı olmak ve onun yükünü yüklenmek hususunda her türlü iyilik için Allah yardım eder. Halkın rızasını kazanmak, fayda ve iyilik üretmekle gerçekleşir.

Sultan, iyi niyetle hareket eder, âdil davranır, erdemleri kucaklarsa, Yaratan'ın rızasını kazanır, Hakk Teâla'nın destek, yardım ve inayetine mazhar olur. Hükümdar bu ilahî ikram ve nimetlerle, tebaasının tüm sorunlarını çözer,

³⁴² Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 557; b. 3040-3049.

³⁴³ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 563; b. 3093-3096.

³⁴⁴ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 575; b. 3178-3184.

³⁴⁵ Yusuf Has Hacib, *Kutadgu Bilig*, 613; b. 3459.

onların maddî ve manevî ihtiyaçlarını karşılar, devlete düzen ve adalet getirir. Halkını refah ve saadetin insanları haline dönüştürür.³⁴⁶

37.Sultanın Yoldaşı Akıl Danışmanı Bilgidir

Kutatgu Bilig'in sunduğu hikemî yönetim sistemine göre, eylemleri ve icraatlarını erdemli ideal bir yönetimle güçlendiren hükümdar, gönlünü ve dilini doğru, fazileti ise yüksek tutmalıdır. Alçakgönüllü olmak, bilge yöneticilerin özelliğidir. Sultanın yoldaşı, arkadaşı, dostu akıl; veziri, yardımcısı ve danışmanı ise akıldır. Uyanık ve tedbirli sultan gaflete düşmez, istikametten ayrılmaz, hakikat yolundan sapmaz. Adalet ve hikmetin rehberliğinde devletini güçlendirir, ülkesini düzene koyar, halkını adaletle yönetir.³⁴⁷

Bilgili büyük insan, sözünü tutan her yerde iyilik ve hayır ile karşılaşır. Amaçlarını gerçekleştirir, hedeflerine ulaşır, dünya ve öte dünya mutluluğunu yakalar. Halkı da ondan memnun olarak saadetin en yükseğine ulaşır. Böyle bir sultanın tebaası olmaktan büyük bir sevinç ve övünç duyar. Ruhu ve bedeniyle sultanı gönlünün baş köşesine koyar.

38.Bey İçin Erdem ve Bilgi Gerekir

Yusuf Has Hacib'e göre bey için erdem ve bilgi gerekir. Çünkü bilgi ve zekinin bilgisi devlet için süstür, varlığı mutlak bir gerekliliktir. Sultan; bilgili, akıllı ve adil olmalıdır. Aynı zamanda yürekli ve tedbirli olmalıdır. Asil, haya sahibi, yumuşak huyla, merhametli olmalıdır.

Gözü tok, sabırlı ve doğası sakın olmalıdır ki, bütün erdemlerde herkesten üstün olmalı bir dereceye ulaşsın. Halka karşı adaletle davranmalıdır. Bu özellikleri taşıyan beyin devletin halkı kurtulur, derdi kalmaz, orada mutluluk güneşi doğar, huzura kavuşur.³⁴⁸

Erdem ve bilgiyle donanımlı sultan, halkının gönlünü kazanır. Mutlu ve sevinç bir yönetim göstererek erdemli bir başkan olarak erdemli bir toplum inşa eder. Burada Yusuf Has Hacib, Fârâbî'nin kendisinden öncesi *el-Medînetü'l-Fâzıla*'da ifade ettiği ilk başkanı benzer bir sultanı zikretmektedir. Ancak Hacib'e göre böyle erdemli, adil, bilge hükümdarlar sayısı az olur, uzun ömürlü olmazlar.

39.Beylerin Görevi: Ülkeyi Düzenlemek, İdare Etmek, Halkı Düzene Sokmak

Beyler ülkeyi düzenlemek, idare etmek ve halkı düzene sokup dünyayı temizlemek için vardır. Yusuf Has Hacib'e göre dünyayı tutan insan; akıllı olmalı, halkın başında bulunan da yürekli olmalıdır. Düzen, nizam ve kanun devleti ayakta tutan ana sütunlardır.

Zulüm ve haksızlıklar, kudretli sultanın adaletiyle yok olur. Sultan kendinde önceki usul ve kaideleri bilmeli ki, karşılaştığı sorunlarda onlardan yararlanabilsin. Aynı zamanda sultan baş yardımcıları da kural ve usulleri takip etmelidir ki, devlet

³⁴⁶ Yusuf Has Hacib, *Kutatgu Bilig*, 615; b. 3467-3471.

³⁴⁷ Yusuf Has Hacib, *Kutatgu Bilig*, 879; b. 5209-5210.

³⁴⁸ Yusuf Has Hacib, *Kutatgu Bilig*, 431; b. 2164-2173.

geleneği bunu gerektirir. Kanun, kural, usul ve gelenekler, halkın itaatini güçlendirir, böylece yöneticilerini dinlerler

Halkın başı, devletin başkanı, bilgili ve akıllı olmalıdır ki, insanlar mutluluk ve huzurla buluşsun. Cesaret, hükümdarın güç ve kudretinin işaretidir. Akıl, bilgi ve cesaret, hükümrânlığın teminatıdır. *Kutadgu Bilig*'deki vezirin oğlunun akrabası Odgurmuş, bu hakikatleri, hikmet diliyle şöyle anlatmaktadır:

“Odgurmuş yanıt verdi ve dedi ki: Ey kâmil insan, bu söz de pek yerinde değildir

Töre bilmeden, şaşkın şaşkın dolaşmak, sana ya da bana nasıl yakışır.

Bu beyler memleketi düzenleyip idare etmek, halkı düzene sokup dünyayı temizlemek için atanmışlardır.

İnsanlar halkın idaresini ve beylerin işini belirli bir töre ve usule göre yürütür.

Beyler bu şekilde memlekete hâkim oldular, akıllı hareketleriyle emirlerini dinlettir.

Bilgili, akıllı ve halkın başında bulunan dünya hâkimi çok güzel söylemiş.

Dünyayı tutan insan akıllı olmalı; halkın başında bulunan da yürekli olmalı.³⁴⁹

Akıl ve cesaret, dünyayı idare eden iki ana direktir. Bilgiyle desteklenmiş âkil hükümdar ülkesini de büyük coğrafyaları da egemenliği altına alır. Hak ve adalet, hakimiyeti olan tüm bölgelere taşır. İnsanların beklediği huzur ve saadeti onlara ulaştırır.

40.Kanunları Gözeten Mutluluk Sağlar-Adalete Dayanan Kanun Göğün Direğidir

Kanunları gözeten doğru bey, Yusuf Has Hacib'e göre hakikî bir mutluluktur. Nerede adaletiyle şöhret bulan bir bey bulunursa, Hacib oraya gitmeyi tavsiye etmektedir. Çünkü insan onda mutluluğu bulur, huzuru yakalar, düzen ve kanunun zenginliğinden faydalanır. Adalete dayanan kanun bu göğün direğidir. Kanun bozulursa gök yerinde duramaz. Adil beyin yüzünü gören kutlu olur, sevaba girer ve gûnahtan kurtulur.³⁵⁰

Kanunla mukayyet olan Sultan, mutluluk elçisidir. Bu mutluluk tüm halka dalga dalga yayılır. Herkes kendisine düşen hisse oranında nasibini alır, ondan yararlanır. Kanun, gökleri ayakta tutan direktir. Kanun çiğnenir, zulüm artarsa, haksızlık yaygınlık kazanırsa yer ve gök devrilir, yerle bir olur. Yusuf Has Hacib'in bu ifadeleri, Hz. Peygamber'in (s) “Mazlumun bedduasından sakın. Çünkü onunla Allah arasında perde yoktur”³⁵¹ hikmetli sözlerini hatırlatmaktadır. Yine İbrahim Suresi 42. ayetteki ilahî ikazı bu kapsamda değerlendirmek gerekir: "Sakın, Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah, onları ancak gözlerin dehşetle dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor." Sadi Şirazi'ye atfedilen “mazlumun âhı arşı titretir” ifadesi, Hacib'in sözlerini izah eder mahiyettedir.

³⁴⁹ Yusuf Has Hacip, *Kudatgu Bilig*, 699; b. 4009-4013.

³⁵⁰ Yusuf Has Hacip, *Kudatgu Bilig*, 615; b. 3460-3465.

³⁵¹ Buhârî, Zekât, 63.

Kutadgu Bilig'e göre, sultan halka kanun vermez korumaz ve malını korumazsa beyliğin temeli yıkılır. Kanunun himayesinde olan halk ve toplum, sevinç ve mutluluğu yaşar. Çalışanlar emeklerinin karşılığını yaptıkları hizmetlerle alma güvencesini taşırlar. Bu iki zümrenin memnuniyeti, Hacib'e göre, ülkeye dirlik ve düzen getirir. Dolayısıyla bey de saadetten nasiplenerek rahata kavuşur. Aksi takdirde kanun koymayan zalim bey, halkı korumaz ve tebaanın mal ve servetinin muhafazası ve güvencesi olmazsa, halkın içine ateş düşer. Devletin çarkı durur, güçlü olanın her şeye hâkim olduğu bir haksız bir düzen oluşur. Böyle bir ülkenin beyi de bu zulüm ve haksızlıkların altında kalarak beyliğini kaybeder.³⁵²

41.Bey Kanun Koyar ve Kanunla Beylik İşini Düzenler

Yusuf Has Hacib, beyi kanun koyan ulu kimse olarak kabul eder. Bununla birlikte bey kanunla beylik işini düzenler. Ne kadar yükselirse yükselsin kulun adı değişmez, kul yine kuldur. Yönetilenler, idare edilenlerin seviyesine hiçbir zaman ulaşamaz. Kul, tebaa, yani halk, sultana tabi olandır. Kulu yükselten beyine karşı, tebaa her zaman bir hizmetkâr olarak kalmalıdır. Nitekim bey kendisine tabi olandır, bir başka ifadeyle halk sultanına bağlılık gösterip onun hizmetinde bulunmalıdır. O yükselten Beyine karşı her zaman hizmetkâr olarak kalmalıdır. Bey ne kadar küçük olursa olsun onun adı Beydir. Beylerin yükselttikleri kişi sultana karşı gelmez. Onu büyük bilmek gerek ona hürmet gerekir. Hacib, uyardıktır: İyice düşünmeden beylerle rekabette kalkışmak kullara yakışmaz. Yine beylerin kullanmaya yetkili olduğu sözleri, kul söylemez. Beyin sözleri, ancak beyler ifade eder.³⁵³

42.Beylik Kanunla Ayakta Kahr

Sultan, her zaman doğrulukla, adaletle hüküm verir. *Kutadgu Bilig*'in bildirdiğine göre, beylik kanunla ayakta durur. İnsan gücü yettiğinde gayret göstermelidir. Halkın başında bulunan kanunla memleket şöhretini yayan insan gücü yettiğinde yasaları uygulamalıdır. Halkın hakkını vermeye çalışmak beyliğin vasfıdır. Bey, kusur ederse Allah'tan af diler. Her gün tekrar tekrar tövbe eder. Hakikî bey altın gümüş toplayıp hazinesini zenginleştirme çabası içinde olmaz. Gerçek bey, ne bulursan verir, bol bol dağıtır, muhtaç tebaasının ihtiyaçlarını zamanında karşılar.³⁵⁴

Erdemli ve âdil sultan, Yusuf Has Hacib'e göre, gerçek doğru ve iyi kanunları yapar. Ona göre iyi kanun ne kadar güzel bir şeydir. Beylik kanunla yasayla ayakta durur, yıkılmaz, varlığını sürdürür. Halk itaatkâr ve dürüst insanlardan oluşursa beyler de bu sayede mutluluğa kavuşur.³⁵⁵ Halka uygulanan kanunlar iyi olur ve adaletli bir şekilde uygulanırsa, Hakk Teâla bu beyliğin ömrü uzun olur. Yaratan bu beyliği her zaman ayakta tutar.³⁵⁶

43.Zalim Uzun Süre Beyliğe Sahip Olamaz

³⁵² Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 427; b. 2134-2137.

³⁵³ Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 711; b. 4082-4086.

³⁵⁴ Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 889; b. 5285-5290.

³⁵⁵ Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 985; b. 5944-5946.

³⁵⁶ Yusuf Has Hacip, *Kutatgu Bilig*, 1035; b. 6266.

Yusuf Has Hacib'e göre zalim kişi uzun süre beyliğe sahip olamaz. Zalim kimse, devletine uzun süre hükmedemez. Halk, zalimin haksız ve hukuksuz uygulamalarına karşı uzun süre mukavemet gösteremez.

“Zalim kişi uzun süre beyliğe sahip olamaz; zalimin zulmüne halk uzun süre dayanamaz.

Bilgili bunu nasıl ifade eder, dinle; zalim memleketine uzun süre hükmedemez.”³⁵⁷

Kutadgu Bilig, zulmü yanar ateş olarak kabul eder, yaklaşanı yakar. Hükümdar kanunu doğru yürütür ve halkı korursa devleti uzun ömürlü olur. Kanun ile devlet sağlamlaşır, ülke büyür ve zenginleşir, huzur ve düzene girer. Zalim, yaptığı kötülüklerle nice ülke ve sarayları yıkmış; nihayetinde kendisi da açlıktan ölmüştür. Zulüm, ülkeleri çökertir, geriletir ve yıkımına sebep olur. Zulüm ülkeleri yok eder, dünyanın dengesini bozar. İnsanları, toplumları ve aileleri yıkar ve yerle bir eder.³⁵⁸

Doğru kanunu yürüten beylik güçlü ve kudretli olur. Beylik, iyi ve doğru kanunlar ile ayakta kalır ve uzun ömürlü olur. Doğru kanunu yürüten beylik bozulmaz.³⁵⁹

44.Beyler Evine Saray Derler

Yusuf Has Hacib'e göre hükümdar iyi ve kötüyü sınavarak hayata geçirmiş kimsedir.³⁶⁰ Hükümdarın evine saray derler. Saray içindekiler hep birbirlerine karşı gelirler. Bu saray kapısında birbiri çekememek çok olur. Nerede çekememek olursa, orada kavga eksik olmaz. Senden büyükleri, seni çekemezler. Sen de itibardan düşer, pişman olursun.³⁶¹ Dolayısıyla yönetim merkezinde üst düzey görevler, yakın çalışmalar nedeniyle sıcak temaslar içinde olur. Böylece birbirlerini çok yakından tanıma imkanlarına sahip olurlar. Rekabet ve hasetlik, çekememezlik üst düzey devlet adamlarının ilişkilerini örseler.

45.Beylerin Doğalarını Öğrenmek İmkânsız

Kutadgu Bilig'e göre sultanların doğalarını tamamen öğrenmek imkansızdır. Yapacakları fenalıkları da önlemek mümkün değildir. Bu dünya bir kasırga rüzgarıdır. O hiçbir yerde karar etmeyen bir gölgedir. Dünya gözü görünen bir seraptır. Tutmak istersen ele girmez yok olur.³⁶²

46.Devlet Nöbeti Sırayla Gelir

Yusuf Has Hacib, devlet nöbeti sırayla gelen bir canlı kurum gibi değerlendirir. Ona göre devlet dönektir. Kaçmak ister, bir de çabuk yaşlanır. İbn Haldun'un dediği, devletler de doğarlar, büyürler, yaşlanırlar ve ölürler.³⁶³

Sonuç. Yusuf Has Hacib tarafından on birinci yüzyılda kaleme alınan *Kutadgu Bilig*, sadece Türk-İslâm tarihinin ilk büyük eseri değil, aynı zamanda

³⁵⁷ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 411; b. 2030-2031.

³⁵⁸ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 413; b. 2032-2035.

³⁵⁹ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 413; b. 2036.

³⁶⁰ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 711; b. 4197.

³⁶¹ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 733; b. 4246-4248.

³⁶² Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 811; b. 4757-4759.

³⁶³ Yusuf Has Hacip, *Kutadgu Bilig*, 811; b. 4760-4762.

insanlık tarihindeki yönetim arayışlarının en rafine örneklerinden biridir. *Kutadgu Bilig*; ilim, hikmet ve irfanı sentezleyen kadim bir siyasetnamedir. Eserin, Kur'an ve Sünnet'ten beslenmesinin yanı sıra Antik Çin, Yunan, İran-Sasani ve Hint felsefelerinden de izler taşıdığı görülmektedir.

Kutadgu Bilig, Karahanlılar döneminin sosyal ve siyasal şartlarında ortaya çıkmış olsa da beslendiği kaynaklar bakımından evrensel bir nitelik taşır. Eser; Kur'an ve Sünnet'in ahlâkî temellerini, Fârâbî'nin "Erdemli Şehir" (el-Medînetü'l-Fazlâ) idealini, Antik Yunan'ın (Platon ve Aristoteles) hikmet arayışını ve İran-Sasani geleneklerinin devlet tecrübesini tek bir potada eritmiştir. Bu sentez, yönetimin sadece güç kullanımı değil, aynı zamanda yüksek bir entelektüel ve ahlâkî birikim gerektirdiğini kanıtlamaktadır. Yusuf Has Hacib'in kaleme aldığı bu siyasetname, yerelden evrensele uzanan bir devlet felsefesi inşa etmektedir.

Yusuf Has Hacib tarafından on birinci yüzyılda Karahanlı sarayında kaleme alınan *Kutadgu Bilig*, Türk-İslâm siyasi düşüncesinin köşe taşı olmasının ötesinde, evrensel bir 'yönetim etiği' manifestosudur. 'Bey, Melik ve Sultan' tipolojileri ile yönetim erkine dair yaklaşımlar, eserin sadece bir öğüt kitabı değil, sistemik bir devlet teorisi olduğunu ispatlamaktadır.

Türk-İslâm siyasî düşüncesinin köşe taşı olan bu eserde, yönetim erki 'Bey, Melik ve Sultan' gibi farklı unvanlar üzerinden tanımlanırken aslında devletin hiyerarşik ve fonksiyonel yapısı ortaya konmaktadır. 'Bey' unvanının kökeni Orhon Yazıtları'na kadar uzanan kadim Türk devlet geleneğine dayanırken; 'Sultan' ve 'Melik' gibi kavramlar, İslâm medeniyetiyle kurulan sentezin birer yansımasıdır. Bu durum, Karahanlı devlet yapısının bozkır geleneklerini korurken yerleşik İslâmî bürokrasiye de başarıyla eklemlendiğini göstermektedir.

Yusuf Has Hacib'e göre hükümdarlık fitridir; bey beylikle doğar ve akıl ile gönlü (irfanı) birleştirir. İdeal bir hükümdar; asil soydan gelmeli, cesur, kahraman ve kuvvetli olmalıdır. Kibirlenmemeli, dünyanın geçiciliğini bilerek tevazu sahibi olmalıdır. Adaletle hükmetmeli ve kanunları (töre/şariat) titizlikle uygulamalıdır. Bilgi ve akla önem vermeli, yanına bilge yardımcıları ve liyakatli bir vezir seçmelidir.

Eserde devletin varlık sebebi; ordular veya toprak genişliği değil, Adalet (*Kün-Togdı*) ilkesidir. Adaletin kişiye veya zamana göre değişmeyen, güneş gibi herkesi eşit derecede etkileyen bir 'töre' (kanun) olması gerektiği vurgulanır. Hukukun üstünlüğü ilkesi uyarınca hükümdar dahi kanuna tabidir; zira kanunun zayıfladığı bir sistemde yalnızca bireysel dehanın varlığı devleti yaşatmaya yetmez.

İdeal hükümdar tipolojisi ise 'akıl' (*ukuş*) ve 'bilgi' (*bilig*) sütunları üzerine yükselir. Yusuf Has Hacib'e göre bir yöneticinin başarısı; bilim insanlarını ve bilgeleri (*Ögdülmiş*) baş tacı etmesine, öfke ve kibirden arınmış bir ahlâkî olgunluğa erişmesine ve yönetimde akrabalık yerine liyakati esas almasına bağlıdır. İdeal hükümdar (Bey/Sultan/Melik), metne göre sadece asaletle değil, kişisel yetkinlikleriyle tanımlanır. Hükümdarın 'bilge' (bilig) ve 'akıllı' (ukuş) olması, onun duygularına esir olmasını engeller.

Hükümdarın başarısı, liyakatli yardımcılara (özellikle vezire) bağlıdır. Vezir dürüst, sadık ve hazineyi koruyan biri olmalıdır. Halk ise hükümdara itaat etmeli, ancak hükümdar da halkın yükünü hafifletmeli ve huzuru sağlamalıdır.

Siyasal istikrarın temeli adalettir. *Kutadgu Bilig*'e göre bir beyliğin uzun ömürlü olabilmesi ancak doğru kanunların ve adaletin uygulanmasıyla mümkündür; zulüm ise yıkım getirir.

Devlet yönetiminde liyakat ve istişare vazgeçilmesi mümkün olmayan mutlak bir zorunluluktur. Tek başına yönetim mümkün değildir; hükümdar mutlaka akıllı, bilgili ve sadık yardımcılarla çalışmalı ve onlara danışmalıdır.

Ahlâkî olgunluk gerektiren devlet yönetiminde, hükümdarın sadece siyasi güce değil, aynı zamanda ahlâkî erdemlere de sahip olması gerekmektedir. Tevazu, cömertlik ve sükûnet, bir yöneticinin kalıcılığını sağlayan niteliklerdir.

Eserde sunulan ideal devlet modeli: Yöneticinin bilge, yasaların adil ve halkın itaatkâr olduğu 'erdemli devlet' anlayışıdır. Bu anlayışta hükümdar güneş gibi parlayarak topluma huzur ve mutluluk vermelidir.

Dünya ve ahiret dengesini önceleyen yönetici, beyliğin ve ikbalin geçici olduğunu unutmadan hem bu dünya hem de ahiret için çalışmalı, arkasında iyi bir isim bırakmaya gayret etmelidir.

Yusuf Has Hacib için devletin temel direği ordular veya hazineler değil, 'adalet'tir (Kün-Togdı). Adalet, güneşin her yeri eşit aydınlatması gibi, hükümdarın tebaasına karşı değişmez ve sarsılmaz bir ilkesi olmalıdır. Metinde vurgulanan "doğru kanun (töre) beyliğin temelidir" anlayışı, hukukun üstünlüğünün bin yıl öncesinden ilan edilmesidir. Zulmün olduğu yerde devletin yıkılacağı, adaletin olduğu yerde ise halkın huzura, devletin ise ömre kavuşacağı gerçeği, eserin en sarsılmaz sonucudur.

İçsel disiplin açısından hükümdar önce kendi nefsinin beyi olmalıdır. Kibir, hırs ve öfkeden arınmış bir yönetici, toplumu da bu hastalıklardan korur.

Sosyal Sorumluluk açısından, *Kutadgu Bilig*; 'gönlü zengin, gözü tok' bir lider profili çizmektedir. Eser, halkın refahını hükümdarın kendi lüksünden üstün tutan bir anlayış esasını benimsemektedir.

Hükümdarın ve iktidarın başarısı, etrafındaki kadroların (Vezir-Aytoldı, Bilge-Öğdülmiş) liyakatiyle doğrudan ilişkilidir. Bilge kişilere danışmayan, istişareyi terk eden bir liderin hata yapma ihtimali kaçınılmazdır.

Metninde geçen 'saraydaki çekememezlik' ve 'beylerin doğasının bilinmezliği' ifadeleri, Yusuf Has Hacib'in ne kadar gerçekçi bir siyaset gözlemcisi olduğunu göstermektedir. O, ideal bir sistem önerirken, insan doğasındaki haset, hırs ve rekabet gibi negatif unsurları göz ardı etmemektedir. Bu durum, devlet yönetiminin sadece kâğıt üzerindeki kanunlarla değil, bu psikolojik süreçleri yönetebilecek 'dirayetli bir liderlik' ile ayakta kalabileceğini göstermektedir. Güç odaklarının birbirini kırmaması için merkezin dengeleyici rolü hayati önem taşımaktadır.

Kutadgu Bilig'in kelime anlamı olan 'Mutluluk Veren Bilgi', sadece dünyevî bir başarıyı değil, ahiret saadetini de kapsar. Hükümdara sunulan hayat felsefesi;

dünyanın geçiciliğini (zahitlik/Odgurmuş) unutmadan, dünya işlerini en iyi şekilde (siyaset) yönetmektir. Bu, İslâm düşüncesindeki ‘denge’ (itidal) ilkesinin siyasal alana yansımalarıdır. Bir yönetici, öldüğünde arkasında ‘iyi bir isim’ ve ‘dua eden bir halk’ bırakmayı en büyük başarı saymalıdır.

Günümüzün modern yönetim teorileri ile *Kutadgu Bilig* karşılaştırıldığında, liyakat, şeffaflık, halkın refahı ve adaletin değişmez ilkeler olduğu görülür. Yusuf Has Hacib’in ‘Beyler’ için çizdiği portre, bugün kamu yönetimi etik ilkeleri olarak kabul edilen standartların tarihsel kökleridir.

Nihai olarak; Yusuf Has Hacib, yöneticilere şu temel gerçeği hatırlatmaktadır: Devlet, bir nöbet yeridir ve bu nöbet sırayla gelir. Önemli olan, bu nöbeti adalet meşalesiyle aydınlatmak, bilgiyle yönetmek ve insan onuruna yakışır bir nizam kurmaktır. *Kutadgu Bilig*, Türk siyaset geleneğinin genetik kodlarını taşıyan, yöneticinin ahlâkı ile devletin gücünü birleştiren nadir bir rehberdir. Söz konusu kadim metnin sunduğu hükümdar tipolojisinin, bugün dahi ideal liderlik için en geçerli reçete olduğunu kanıtlamaktadır.

Hukukun üstünlüğü çerçevesinde hükümdar dahi kanuna tabidir. Kanunun (törenin) zayıfladığı bir sistemde, hükümdarın şahsi dehası devleti kurtarmaya yetmeyecektir.

Sosyal barışı sağlamada adalet en önemli temel ilkedir. Adalet, toplumsal sınıflar arasındaki dengeyi sağlar. Zulüm ise sadece halkı bezdirmez, devletin ‘kut’unu (ilahî meşruiyetini) elinden alır.

Entelektüel yetkinlik bağlamında, bilgi sahibi olmayan bir bey, karanlıkta yürüyen birine benzer. Hükümdar, bilim adamlarını, filozofları ve bilgeleri (Öğdülmiş karakteriyle temsil edilir) baş tacı etmelidir.

Ahlâkî arınma çerçevesinde hükümdar; öfke, kibir ve hırstan arınmış olmalıdır. *Kutadgu Bilig*, ‘kendi nefesine hükmedemeyenin başkasına hükmedemeyeceği’ gerçeğini merkeze koymaktadır.

Liyakat esasını temel alan *Kutadgu Bilig*; hükümdarın, vezirlerini ve yardımcılarını seçerken akrabalık bağlarına değil, ehliyet ve sadakati öncelmesi gerektiğini savunmaktadır.

Siyasi gerçekçilik ve bürokrasi yönetimini dengeli bir şekilde terazileyen Yusuf Has Hacib, telif ettiği eserinin ütöpik bir metin olmadığını, aksine son derece gerçekçi bir siyasi gözleme dayandığını göstermektedir.

Eser, ütöpik bir metin olmanın ötesinde son derece gerçekçi siyasi gözlemlere dayanmaktadır. Yönetim merkezinin (sarayın) doğasında bulunan kıskançlık ve güç savaşları, hükümdarın dengeleyici rolünü zorunlu kılmaktadır. Hükümdar, yardımcılarıyla olan ilişkisinde disiplini bozmayacak ve ciddiyeti koruyacak bir ‘mesafeli otorite’ tesis etmelidir.

Kutadgu Bilig’in en özgün yönlerinden biri de ‘Akıbet’i (*Odgurmuş*) bir devlet parametresi olarak sunmasıdır. Yöneticiye sürekli dünyanın geçiciliğinin hatırlatılması bir karamsarlık değil, aksine yüksek bir ‘sorumluluk bilinci’ aşısıdır. Hükümdarın nihai amacı; arkasında huzurlu bir halk ve adaletle anılan bir nam

birakmaktır. Dünya ile ahiret, siyaset ile zühd arasındaki bu denge, Türk-İslâm yönetim felsefesinin kalbini oluşturmaktadır.

Modern dünyaya etkili ve kalıcı mesajlar veren *Kutatgu Bilig*, bin yıl öncesinden bugünün ‘iyi yönetim’ ilkelerine ışık tutmaktadır. Şeffaflık, liyakat, hukukun üstünlüğü ve sosyal refah devleti gibi modern kavramların tohumları bu eserde mevcuttur.

Sonuç olarak; devlet, ancak bilge bir liderin (akıl), adil bir kanunun (adalet), liyakatli bir bürokrasinin (saadet) ve manevî bir sorumluluk bilincinin (akıbet) bir araya gelmesiyle ayakta kalabilir. Yusuf Has Hacıb’in bu dört temel direk üzerine kurduğu bina, Türk devlet aklının en rafine ve bilgece ifadesidir.

KAYNAKÇA:

1. Alptekin, Coşkun, “Atabeg”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 4, İstanbul 1991.
2. ed-Dûrî, Abdülaziz, “Emîr”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 11, İstanbul 1995.
3. Emecan, Feridun, “Uç Beyi”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 42, İstanbul 2012.
4. Güner, Ahmet “Melik”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c.29, Ankara 2004.
5. <https://www.milliyet.com.tr/egitim/hacip-hacib-nedir-turk-islam-devletlerinde-hacip-gorevleri-nelerdir-6465692>
6. İnalçık, Halil, “Padişah”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 34, İstanbul 2007.
7. Kamacı, Fatımatüz Zehra, “Muahhar Siyer Kaynaklarında Mevzû Hadis Kullanımı: Şemseddin eş-Şâmî Örneği ve Makrîzî ile Mukayesesi”, *Hadis Siyer Araştırmaları*, Cilt/Volume: I | Sayı/Number: 1 | Yıl/Year 2015.
8. Köprülü, Orhan Fuad, “Bey”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, İstanbul 1992.
9. Özcan, Abdülkadir, “Kapıcı”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 24, İstanbul 2001.
10. Özgüdenli, Osman Gazi, “Sultan”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c.37, İstanbul 2009.
11. Sümer, Faruk, “Reis”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 34, İstanbul 2007.
12. Taneri, Aydın, “Hacıb”, *TDV İslâm Ansiklopedisi*, c. 14, İstanbul 1996.
13. Yusuf Has Hacıb, *Kutatgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008.
14. Yusuf Has Hacıb, “D, Bilgi ile Aklın Erdem ve Faydalarını Anlatır”, *Kutatgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008.
15. Yusuf Has Hacıb, “D, Dilin Erdemini ve Kusurunu Faydasını ve Zararını Anlatır”, *Kutatgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008.
16. Yusuf Has Hacıb, “D, Hacıb Ay-Toldı’ya Sualı”, *Kutatgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008.
17. Yusuf Has Hacıb, “D, Parlak Bahar Mevsimini ve Ulu Buğra Han’ın Övülmesini Anlatır”, *Kutatgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008.
18. Yusuf Has Hacıb, “D, Söz Başı: Hükümdar Kün-Toğdı Hakkında”, *Kutatgu Bilig*, çev: Reşid Rahmeti Arat, 2. Baskı, İstanbul 2008.

ЮСУФ ХОС ХОЖИБНИНГ ДАВЛАТ ҚУРИЛИШИ КОНЦЕПЦИЯСИНІНГ ИЖТИМОЙ-ФАЛСАФИЙ ЖИХАТЛАРИ

SOCIO-PHILOSOPHICAL ASPECTS OF YUSUF KHOS HAJIB'S STATE BUILDING CONCEPT

Муҳамедов Асрор Асадович, Ватан университети,
Фалсафа фанлари доктори, профессор

Mukhamedov Asror Asadovich, Vatan University,
Doctor of Philosophy, Professor

Фалсафа фанлари, хусусан ижтимоий фалсафада давлатнинг келиб чиқиши ва ривожланишига оид мавзулар етакчи ўринни эгаллайди. Маълум

бир давларда ва ҳозир ҳам айрим олимлар жамият тараққиётининг асосий манбаси давлат деган ғояга қаттиқ ишонадилар. Тарихий тараққиётдан маълумки, инсоният тарихи маълум бир маънода давлатлар тарихи ҳамдир. Шу сабабдан қадимий кўлёмаларда аксарият муаллифлар ҳукмдорларга нисбатан панд-насихат ва ўғитларини йўллашган ва шу орқали инсониятни бахтли яшашларига ишонишган. Мисол учун, Афлотуннинг “Давлат” асари³⁶⁴, Ўрхун-Энасой ёдгорликлари³⁶⁵, Низомулмулкнинг “Сиёсатнома” асари³⁶⁶, Николла Макиавеллининг “Ҳукмдор” асарлари³⁶⁷да алломалар ўзларининг замондошларига ёки авлодларга мурожаат қилиб, ҳокимиятни сақлаб туриш ва бошқаришга оид қимматли маслаҳатларини берганлар.

Шу билан бирга аксарият шу тоифадаги асарларда давлат ва ҳукмдор манфаатлари бирламчи ўринга чиқади ҳамда хавфсизлик ва тараққиёт парадигмаси нутаи назаридан жамият манфаатлари иккинчи ўринда қолиб кетади. Бу биринчидан мана шундай фалсафий ва сиёсий аҳамиятга молик асарларни фақат ҳукмдорлар мутолаа қилиши мақсадга мувофиқлигидан келиб чиқилган бўлса, иккинчидан китоб жамиятнинг фақат элита қисмининггина ўқишига мўлжаллаб ёзилганидан бўлиши мумкин. Нима бўлганда ҳам бугун ана шу каби асарлар инсоният фалсафий меросидан муносиб ўрин олган, ҳозирги фалсафий тафаккурнинг манбаси ва уларни тадқиқ қилишдан замон ва макон нуқтаи назаридан туриб ёндашилади.

Юсуф Хос Ҳожибнинг “Қутадғу билиг” асарининг бош қаҳрамонлари – Кунтуғди, Ойтўлди, Ўғдулмиш ва Ўзгурмушлар давлат амалдорлари. Бири подшоҳ, бири вазир, яна бири вазирнинг ўғли ва яна бири қаноат тимсолидир. “Булар ўртасида бўлиб ўтадиган савол-жавоб, мунозаралар жараёнида авом халқдан тортиб қорахонийлар салтанатининг энг олий даража ҳокими – элиггача бўлган ораликдаги барча табақа ва тоифаларнинг ахлоқ, одоб, хатти-ҳаракат, муносабат чегаралари ҳақида баҳс боради”³⁶⁸. Давлат ҳокимиятини бошқариш нафақат халқ билан мулоқот, балки сарой аёнлари ўртасидаги муносабатларни меъёрда сақлаб туришдир. Чунки давлат бошқарувига энг катта таҳдид ташқаридан эмас, балки ичкаридаги ғанимлар ҳисобидан бўлади.

Юсуф Хос Ҳожиб ёзади:

*Кимни давлат туги этса бахтиёр,
Ҳалол сиёсатни қилгай ихтиёр.
Улус узра қай бир зот дасти узун,
Феълию атвори хўб бўлгай фузун*³⁶⁹.

Ҳукмдор учун ҳалоллик ҳокимиятни сақлаб қолиш шарти бўлмоғи зарур. Чунки ушбу хислат ортида қонун ва қарорларга ҳурмат ҳамда уларга

³⁶⁴ Асмус В.Ф. Государство. – В кн.: Платон. Собр. соч., т. 3. М., 1994, с. 529–560.

³⁶⁵ Малов С. Е. Памятники древнетюркской письменности. Тексты и исследования. // М.-Л.: 1951. 451 с.

³⁶⁶ Низомулмулк. Сиёсатнома. – Тошкент: Янги аср авлоди. – Б.304.

³⁶⁷ Макиавелли Н. Государь. Размышления над первой декадой Тита Ливия. – Минск, 2004.

³⁶⁸ Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Нашрпга тайёрловчи Қ.Каримов). Тошкент, Фан нашриёти. –Б. 7.

³⁶⁹ Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Билим соадати)/Абдулхамид Пардаев таъдиди. Тошкент, Янги аср авлоди, 2019. –Б. 71.

сўзсиз риоя этиш, халқнинг ғаму ташвиши билан яшаш ҳалолликнинг энг асосий атрибутларидир. Ҳалол раҳбар халқнинг ҳақиға кўз олайтирмайди, уни талон-тарож қилишдан жирканади. Ўзбекистонда ҳам давлат хизматчисининг ҳалоллиги масаласи долзарб аҳамият касб этган. Шу маънода давлат хизматчиларига мажозий маънода ҳалоллик вакцинасини қилиш масаласи ҳам кўтарилган эди. Шавкат Мирзиёев таъкидлаганидек: “Ҳалоллик вакцинасини қаердан оламиз? Бу таъбир — мажозий, албатта, лекин биз шундай муҳитни яратишимиз керак³⁷⁰”. Бу фалсафий категориянинг мазмун моҳияти ва унинг атрофида бирлашган ғоялар замирида ҳукмдор учун энг улуғ мақсад халқ тинчлиги ва фаровонлиги ётади. Яъни ҳалол ҳукмдор, ҳалол кўшни, ҳалол жамоани енгиш жуда мушкул масала.

Давлат ва жамият ўртасида ишонч бўлмас экан, ўзаро адоват вужудга келади, бундай давлатни қулатиб юбориш мушкул вазифага айланмай қолади. “Менинг асосий талабим – одамларни тушуниш, уларнинг қувончу ташвишлари билан яшаш, ён-атрофдаги вазиятга оддий халқнинг кўзи билан қараш ва баҳо бериш, эл-улусдан ажралиб қолмаслик керак”³⁷¹. Давлат ва жамият муносабатларида ўтган минг йиллар давомида ҳам ҳукмдор ва унинг аёнлари масъулияти, ҳалоллиги ва жавобгарлиги масалалари долзарб бўлиб турибди. Шунингдек, Юсуф Хос Ҳожиб тарғиб қилган концептуал фикрлардан ҳозирда ҳам фойдаланиш зарурати мавжуд.

Асардаги давлат концепцияси орасидаги муҳим ғоялардаги бири барқарорлик ғоясидир. Маълумки, инсоният тарихида юзлаб империялар барпо бўлган ва уларнинг ҳаммаси ҳам завоп топган. Айримлари усмонли турклари давлати каби саккиз юз йил саҳнада турган бўлса, айримлари Амир Темур империяси каби эллик йилга бормасдан йўқ бўлиб кетган. Давлатнинг барқарорлиги нимада? Унинг фаолиятига таҳдид солувчи хавф-хатарлар қандай намоён бўлади. Асарда Ойтўлди Ҳоконга давлат сифатини кўрсатади ва шундай дейди:

*Ерга тўп қўйганим ҳам сири бор,
Феълу атворимга бергил эътибор.*

*Тўп азал бир жойда топмас ҳеч қарор,
Тўп каби давлат ҳам ўта беқарор.*

*Юмганим боисин айтай кўзимни,
Дедим аён айлай басир ўзимни.*

*Бу айём мен – давлат ҳам мисли басир,
Илашганга дарров бўламан асир.*³⁷²

³⁷⁰ <https://www.xabar.uz/jamiyat/halollik-vakcinasini-qaerdan-olamiz-shavkat-mirziyoyev> - «Ҳалоллик вакцинасини қаердан оламиз?» — Шавкат Мирзиёев

³⁷¹ Ш.Мирзиёев. Янги Ўзбекистон демократик ўзагришлар, кенг имкониятлар ва амалий ишлар мамлакатига айланмоқда. – Тошкент: Ўқитувчи, 2021. – Б. 42.

³⁷² Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Билим соадати)/Абдулҳамид Пардаев табдили. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2019. – Б. 88.

Хукмдорликнинг ўзига ўзи махлиё бўлиши, давлат муаммоларининг туганмас эканини ёддан чиқариш ва ўз ҳокимиятининг “асири”га айланишини Юсуф хос Ҳожиб гўзал мисралар орқали ифодалаган. Аллома ҳокимиятни тўпга ўхшатади. Тўп бир жойда турмагани каби, ҳокимиятни ҳам мутассил барқарор ушлаб туриш қийин вазифа. Бунинг учун эса ҳукмдордан хушёрлик талаб этилади. Ҳазрати Алишер Навоий таъкидлаганидек: “Агар огоҳсан сен – шоҳсан сен, Агар шоҳсан сен – огоҳсен сен”. Шу билан бирга ҳокимият кўзи кўр одамга ўхшайди, кимга илашса қўйиб юборгиси келмайди. Яъниким, ҳокимиятдан воз кечиш мушкул вазифа. Унинг оҳанграбоси доимо ўзига жалб этади ва ўз измига бўйсундиради. Ҳокимият оҳанграбосига ром бўлган ҳукмдорнинг ғаму ташвиши халқнинг муаммоси эмас, балки ўзининг шахсий роҳат фароғатидир.

Агар ҳокимиятни мустаҳкамлаш чоралари кўрилмаса, яъниким, унинг манбаи бўлган халқнинг хизматида бўлмаслик, ёлғон, фитна ва зулм аралашса, албатта, бундай ҳокимият инқирозга юз тутади.

*Қувонма давлату қут билан мамнун,
Давлат маст қилмагай, эй бағри бутун!*

*Оқар сув, бийрон тил, қут ҳам тинч турмас,
Елдай олам кезиб қайга юз бурмас*³⁷³.

Юсуф Хос Ҳожибнинг давлат ҳақидаги қарашларида ҳокимиятнинг жамият олдидаги мажбуриятларини белгилаш, халқнинг розилигини олиш, ҳукмдорнинг масъулияти яққол сезилиб туради. Юқоридаги концептуал фикрларда кейинчалик пайдо бўлган ижтимоий шартнома ғоясининг айрим элементлари мавжуд. Рус олими Н.Назарова томонидан таклиф этилган ижтимоий шартнома тизимининг тўртта белгиларидан бири инсон ҳуқуқлари ва эркинликларини ҳимоя қилишдир.³⁷⁴ Ҳокимият ўзининг ижтимоий шартнома тизими бўйича легитимлигини таъминлаш учун ҳам фуқароларнинг эркинликларини таъминлашга интилиши шартдир. Инсон ҳуқуқлари ва эркинликларига риоя қилмаган, уни топтаган ҳукмдор эса Юсуф Хос Ҳожиб таъкидлаганидек:

*Қўнимсиз давлату бахт жафо қилар,
Шаҳдам одимлаб ҳам ногоҳ йиқилар*³⁷⁵.

Юсуф Хос Ҳожибнинг юқоридаги фикрлари қадимги рим файласуфи Цицероннинг “халқ одамларнинг ҳар қандай бирлашуви эмас, балки ўзаро келишув асосида ҳуқуқ ва манфаатлари йўлида бирлашган инсонлар

³⁷³ Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Билим соадати)/Абдулхамид Пардаев таъдбири. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2019. –Б. 89.

³⁷⁴ Назарова Наталья Анатольевна. "Признаки общественного договора в государственных системах в XXI веке" Право и современные государства, по. 4, 2018, pp. 36-42.

³⁷⁵ Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Билим соадати)/Абдулхамид Пардаев таъдбири. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2019. –Б. 89.

гуруҳидир”³⁷⁶, деган сўзларига ҳамоҳангдир. Юсуф Хос Ҳожибнинг фикрича, ҳукмронлик қилиш бир томонлама амалга ошириладиган иш эмас. У халқ манфаати билан уйғун бўлиши зарур. Ҳукмронлик қилиш динамик хусусиятга эга бўлиб, унинг субъектлари олдида доимо тўсиқлар учрайди ва ушбу тўсиқлардан ўтишнинг йўллари мавжуддир.

Аллома ҳокимиятнинг илоҳийлигига ҳам урғу беради. Юсуф Хос Ҳожиб даврига келиб ислом дини жамият ҳаётидан кенг ўрин олиб улгурган бўлса-да, ҳали бери араблашув жараёни кузатилмаган эди. Асардаги бош қаҳрамонларнинг исмлари ҳам соф туркчалиги ҳам бунинг яққол исботидир. Шу билан бирга асарда диний мотивлар етакчи ўрин эгаллайди. Обьектив идеализм нуқтаи назаридан бориб файласуф олим давлат бошқарувининг манбаси сифатида Худони кўрсатиб ўтади.

*Худо кимга берса давлат қўш-қўллаб,
Розилик тилагай шукрона йўллаб.*

*Бундан буён мен ҳам сира тинмасдан,
Не тонг, шукр қилсам ҳеч эринмасдан*³⁷⁷.

Бу ғоя ўрта аср Европаси илоҳиётчиси Августин Аврелийнинг “Энг яхши давлат иймон ва мустаҳкам келишувга асосланган, айниқса, Худонинг яхшилигига асослангани”³⁷⁸, деган фикрларига ҳамоҳанг келади.

Ҳокимиятнинг илоҳийлиги ғояси ханузгача долзарб бўлиб, яқин шарқдаги айрим мутлақ монархия давлатларида бу мафкура даражасига кўтарилган. Дунё миқёсида ҳам тарихда деярли барча йирик цивилизациялардаги давлатлар илоҳийлаштирилган бўлиб, бу ўша давр учун фалсафий тарққиётнинг бир босқичи сифатида қаралиши мумкин. Мисол учун “Миср, Шумер, Хиндистон, Хитой, Крит, Бобил ва Яҳудий давлатларида ҳам теологик концепциянинг элементларини кўришимиз мумкин”³⁷⁹. Умуман олиб қараганда эса Юсуф Хос Ҳожибнинг давлат ҳақидаги теологик концепцияси ўз даври учун долзарб эди ва ҳокимиятнинг генезисини тушунтириб беришга хизмат қилган.

Асардаги фалсафий масалалардан яна бири адолатдир. Адолат инсониятнинг минг йиллар давомида ўйлантириб келган тушунча. Барча ҳукмдорлар ҳам ўз хатти-ҳаракатларини адолатли эканлигига урғу беради. Барча динларда ҳам адолатлилик олқишланади, адолатсизлик эса муқаррар жазога маҳкум экани айтиб ўтилади. Адолат нафақат давлат бошқаруви, у оила, гуруҳ, жамоа ва жамият учун ҳам бирдай таалукли ҳодиса. Адолат ва адолатсизлик ҳақидаги қарашлар дастлаб оилада шаклланади. Чарльз

³⁷⁶ Шульга Р.Ю. Отношения «Власть – религиозные институты» в современной России в свете реализации права на свободу религии // Юридический мир. – 2015. - № 8. –С. 84.

³⁷⁷ Юсуф Хос Ҳожиб. Кутадғу билиг (Билим соадати)/Абдулхамид Пардаев таъдиди. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2019. –Б. 98.

³⁷⁸ Блаженный, Августин. Творения в 4-х т. – Т. 1: Об истинной религии. – СПб: Алетейя; Киев:УЦИММ-Пресс, 2000. – 742 с

³⁷⁹ Петров И.В. Теологическая теория происхождения государства и права и разнообразие ее воплощений // Международный журнал экспериментального образования. – 2015. – № 5-1. – С. 128-131.

Диккенсининг қархрамонларидан бири айтганидек, “Болаларни ким тарбияламасин, адолатсизликчалик ҳеч нарса уларга оғир ботмайди”³⁸⁰. Асардаги опа-сингил муносабатларидаги адолатсизлик болалар дунёқараши орқали жуда чиройли тарзда очиб берилган. Адолатсизлик инсон катта бўлганидан кейин ҳам уни таъқиб қилаверади.

Дунё тарихидаги энг йирик қарама-қаршиликлар, урушлар ва инқилоблар айнан адолатсизлик сабабли бошланган.

Адолат ғояси ҳақида сўз борганда, уни баҳолаш методикаси ҳақидаги тўхталиш лозим. Нима адолату, нима адолатсизлик деган мураккаб саволга жавоб бериш зарур. Давлат томонидан ўрнатилган қонунларга риоя этмаган, лекин ўз оиласининг кундалик ҳаёти учун қонун бузган инсон учун адолат нима? Ёки Абдулла Қодирийнинг “Ўтган кунлар” асарида Отабекнинг Зайнабга қилган муомаласи адолатли эдими, деган саволларга бирдай жавоб беришнинг имкони йўқ. Адолат бу вақт ва макон билан боғлиқ тушунча экани шу ўринда ёдга келади. Адолат масалалари билан шуғулланган Амартия Сен томонидан тақдим этилган иллюстрацияда адолат нақадар мураккаб муаммо экани аён бўлади. Иллюстрациянинг қисқача мазмуни шуки, уч нафар болани кўз олдингизга келтиринг. Анна, Боб, Карл. Ҳар уччаласи флейта мусиқа асбобини талашяпти. Анна уларнинг орасида ягона флейта чалишни билади ва қолганлар буни бир овоздан тасдиқлайди. Бобнинг эса биронтаям ўйинчоғи йўқ ва флейта унинг умридаги биринчи ўйинчоқдир, буниям қолганлар тасдиқлайди. Карл эса мазкур флейтани ясади ва буниям қолганлар тўлиқ тасдиқламоқда³⁸¹. Агар сиз мазкур болаларнинг фақат биттаси билан гаплашсангиз, унинг ҳақ экан деб ўйлашингиз табиий ҳол. Ҳар уччаласи билан мулоқотдан кейин эса жуда қийин масаланинг ечимини ҳал қилиш зарурлигини тушуниб етасиз.

Юқоридагилардан келиб чиқсак, адолат ҳақида ёзиш жуда мураккаб жараён. Юсуф Хос Ҳожиб эса мазкур муаммони ўз даврининг қонун-қоидалари ва шарт-шароитларидан келиб чиқиб ҳал қилишга уриниб кўради.

Адолат учун бек айлаган сени,

*Одил бўл, адолат узра тур қани!*³⁸²

дея хитоб қилади. Ҳокимиятнинг мазмуни ҳам, халқнинг умиди ҳам адолатдандир.

Янги Ўзбекистонда адолат ғояси давлат сиёсатида марказий ўрин эгаллайди. Халқ давлат органларига эмас, давлат органлари халққа хизмат қилиши керак, мамлакатимизда адолат ва қонун устуворлиги тамойилларини тараққиётнинг энг асосий ва зарур шартига айлантириш, адолатли ҳуқуқий давлат куриш каби муҳим йўналишдаги вазифалар жамиятда ижтимоий адолатни ўрнатишни назарда тутди. Маълумки, ижтимоий адолат

³⁸⁰ Диккенс Ч. Большие надежды // Собр. соч.: В 30 т. М.: Государственное издательство художественной литературы, 1960. Т. 23. С. 69.

³⁸¹ Амартия Сен. Идея справедливости. – Москва, издательство интитута Гайдая, 2016. – С. 50.

³⁸² Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Билим соадати)/Абдулхамид Пардаев таъдиди. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2019. – Б. 496.

тушунчаси жамиятдаги барча қатламларнинг муносиб ҳаёт кечиришини таъминлашни назарда тутди. “Ижтимоий давлат – бу давлатнинг шундай моделики, унда ҳар бир фуқаро учун муносиб турмуш сифати ва даражасига эришиш, жамиятдаги ижтимоий тафовутларни юмшатиш, аҳолининг эҳтиёжманд қатламларига ёрдам беришга қаратилган сиёсат юритилади.

Ижтимоий давлат – бу бозор иқтисодиёти шароитида ўз фуқароларига муайян даражада фаровонликни кафолатлайдиган давлатдир. Бундай давлатда жамиятнинг ҳар бир эҳтиёжманд аъзосини ҳеч қандай истисносиз ижтимоий жиҳатдан қўллаб-қувватлаш тизими қарор топади, давлат фуқаролар фаровонлигининг муайян даражаси учун масъулиятни ўз зиммасига олади”³⁸³. Қодир Жўраевнинг юқоридаги фикрларига қўшимча қилиб айтиш мумкинки, бозор иқтисодиётининг қонунларининг амал қилиши билан бирга, Ўзбекистондаги ижтимоий вазият – камбағаллик, кўп болали оилалар, ёшлар ва болалар сонининг кўплигидан келиб чиқиб, уларга ҳам ижтимоий-иқтисодий жиҳатдан тенг шароитларни яратиш муҳим вазифадир.

Юсуф Хос Ҳожиб Кунтуғди ҳокон тилидан айтади:

*Шиорим адолат, кўнглинг бўлсин тўқ,
Шоҳ билан гадо мен учун фарқи йўқ.*

*Адолат бобида мезон ягона,
Демам бу дўсту ёр, бу ёт-бегона*³⁸⁴.

Ушбу концептуал фикрлар замирида жамият аъзоларининг ирқи, дини, ижтимоий келиб чиқиши ва миллатидан қатъий назар барчага тенг шароитлар яратиш зарурлигига ишорат турибди. Янгиланаётган Ўзбекистон Республикаси Конституциясида ҳам ижтимоий давлат тушунчаси киритилаётгани заминимизда пайдо бўлган ижтимоий тенглик ғояларининг амалдаги ифодаси, олий қонун даражасида мустаҳкамлаб қўйилган қоидалардаги акси сифатида баҳолаш мумкин бўлади.

Юсуф Хос Ҳожибнинг давлат ва жамият қурилишидаги ижтимоий адолат концепцияси қуйидаги жадвалда акс этган:

Юсуф Хос Ҳожибнинг давлат қурилиши концепциясидаги адолат ғояси бир қатор йўналишларни ўз ичига олган.

Биринчидан, ҳукмдор фаолиятининг бош манбаси адолат бўлиб, адолат ўрнатиш унинг энг асосий вазифаси бўлиши лозим. Ҳокимиятнинг илоҳийлиги ҳам шунда. Худо ҳукмдорга ердаги адолатни ўрнатиш, эл-улуснинг Яратган олдидаги бурчларини бажаришига имконият бериши учунгина тахт берган. Шу сабабдан адолат ўрнатиш ҳукмдорнинг хоҳиш-иродаси эмас, балки унинг илоҳий бурчидир.

³⁸³ <https://adolat.uz/frakciya/izhtimoiy-davlat-muhim-konstituciya-vij-tamojil> - Ижтимоий давлат – муҳим конституциявий тамойил

³⁸⁴ Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Билим соадати)/Абдулхамид Пардаев таъдиди. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2019. –Б. 101.

1-расм.

Иккинчидан, жамиятдаги ижтимоий барқарорликни таъминлаш бевосита ижтимоий адолат ўрнатилгани билан ҳам боғлиқдир. Бу ўринда ижтимоий адолат ХХІ асрда қарор топган, минг йиллар давомида шаклланган қарашлардан фарқ қилиши табиий ҳолдир. Ўз даври учун одатий ҳол бўлган ижтимоий қатлам ва гуруҳлар мавжуд бўлишини тан олган ҳолда, улар учун қонун устуворлигини таъминлаш, ҳуқуқ ва ахлоқ доирасида ғамхўрлик қилиш натижасида жамиятда барқарорлик ўрнатилади. Бу эса ҳокимиятнинг жамият аъзолари ўртасидаги мувозанатни таъминлашига ижобий таъсир кўрсатади ва барқарорлик сақланиб туришига олиб келади.

Учинчидан, Юсуф Хос Ҳожибнинг фикрича, сиёсат бобида адолат оят кабилар. Маълумки, Қуръони Каримдаги оятлар ўзгармасдир. Муқаддас

ёзувларда қайд этилган буйруқлар ва кўрсатмалардан бирон бир усулда қочиб қутулиш ва алалоқибат Аллоҳнинг марҳаматидан умидвор бўлиш мумкин эмас. Шундай экан, давлат бошқаруви жараёнида адолат мезонларининг бузилишига бирор бир шаклда йўл қўйиб бўлмади. Бундай ҳолат жамият аъзоларининг маълум бир қисмига нисбатан қилинган зулм деб баҳоланади. Ер юзидаги адолатни ўрнатишга ҳукмдорнинг масъулияти Ваҳб ибн Мунаббаҳ томонидан баён қилиб берилган: “Зўравон подшоҳлардан бири баланд қаср бино қилибди.

Бир камбағал кампир қасрнинг ёнига кичкина кулба қуриб унда яшай бошлабди. Кунлардан бир куни подшоҳ отига миниб қасри атрофида айланиб юриб бир кулбага кўзи тушиб қолибди. «Бу кимники?» «Камбағал аёлники». У кулбани бузиб ташлашни буюрибди. Кампир келиб кулбаси бузилганини кўриб, ҳаммасини суриштириб билгач, бошини осмонга кўтариб дебди: «Эй Парвардигоро, мен бу ерда бўлмаган эканман, Сен қаерда эдинг?» Сўнг Аллоҳ Жаброилга қасрни ичидаги кишилари билан қўшиб ағдариб ташлашни буюрган эди, у дарҳол буйруқни бажарди»³⁸⁵. Қайд этиб ўтилганидек, ҳаттоки оддий фуқаролар эътиборсиз қолдирган масалалардаги фалокат учун ҳам ҳукмдор Аллоҳ олдида жавоб беради. Бу эса адолат ўрнатиш нақадар оғир вазифа эканини кўрсатиб беради. Шу сабабли бўлса керак, Юсуф Хос Ҳожибнинг “Қутадғу билиг” асарида адолат сўзи 71, одил сўзи эса 55 маротаба учрайди³⁸⁶. Бу эса ўша давр ҳоқонлари учун катта маънавий сабоқ, ҳокимиятни бошқаришдаги қўлланма бўлган “Қутадғу билиг” достонининг адолатпарварлик ғояларини қарор топтиришдаги қимматини, муаллифнинг эса юксак инсонпарварлик, минг йиллардан кейин ҳам аҳамиятини йўқотмайдиган ғоялар эгаси сифатидаги кадр-қимматини кўрсатиб беради.

Тўртинчидан, алломанинг фикрича, адолатсизлик давлатни барбод қиладиган энг катта куч. Ижтимоий гуруҳлар манфаати эътиборга олинмаса, улар ўртасидаги қарама-қаршилик адолат тамойили асосида ҳал қилинмаса, бу оқибатда ижтимоий бухронларга сабаб бўлади. Бундай шароитда ҳукмдорнинг заволи ва мамлакатни парокандалиги муқаррардир. Шунинг учун ҳам Юсуф Хос Ҳожиб ташқаридаги душмандан кўра, ички сиёсатдаги адолатсизликнинг оқибатларига кўпроқ эътибор қаратди.

Юсуф Хос Ҳожиб фалсафий меросинининг аҳамиятли томонларидан яна бири нафақат ҳукмрон элита, балки жамиятнинг барча аъзоларига нисбатан қандайдир тенг қонун ва қоидалар бўлиши кераклигига урғу беради. Ижтимоий тараққиётнинг турли босқичларида тенглик тушунчаси турлича талқин қилинган. Тенгликни белгиловчи асослар ҳам ўзгариб борганлиги маълум. XXI асрда инсон ҳуқуқлари ижтимоий тенгликда ҳал қилувчи хусусиятга эгадир. Барча давлатлар ва жамиятларнинг инвонпарварлиги кўпинча мана шу мезондан келиб чиқиб белгиланади. Қайд

³⁸⁵ <https://islom.uz/maqola/11014> - Зулм.

³⁸⁶ Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Билим соадати)/Абдулхамид Пардаев таъдиди. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2019. 635 б.

этиб ўтиш керакки, инсон ҳуқуқларига доир қарашлар амалда XX асрнинг охирларига келибгина қарор топди ва цивилизациявий қадриятга айланди. Унга қадар диний мотивлар тенглик ғоясини ижтимоий барқарор ҳолатда ушлаб туришга асос бўлиб хизмат қилган.

Диний дунёқараш инсоният тарихида ижтимоий тенглик ҳақидаги концепциясида муҳим ўрин тутган. Ислом динида авваламбор Яратган олдидаги ва қилган гуноҳ ва савоб амалларидан келиб чиқиб, қиёмат кунидаги тенглик белгилаб қўйилган. Ижтимоий нотенгликнинг бошқа шакллари – қуллар ва аёлларга бўлган муносабат ислом дини пайдо бўлганидан сўнг ҳам кескин ўзгармади. Шу билан биргаликда мусулмон ҳукмдорлари олдида илоҳий ҳокимиятни амалга ошириш жараёнида Аллоҳнинг бандаларга нисбатан тенг амри каби, подшоҳлар ана шу илоҳий буйруқларни бандаларга татбиқ қилишга интилан. Давлат бошқарувидаги бу қадриятлар кейинчалик жамиятнинг қадриятларига айланиб борди ва мутафаккирлар томонидан ривожлантирилди. Умуман олиб қараганда эса ҳозирги кундаги давлат бошқаруви ҳамда жамият тузилиши ҳақидаги илғор қарашларга диний аҳкомлар асос бўлиб хизмат қилганлигини эътироф этиш зарур.

Шариатга асосан тенглик ва адолат масалаларининг иккита жиҳати бор. Бу ҳақда исломшунос олимлар шундай ёзади:

“1. Тенглик тамойили. Аллоҳ олдида ҳамма тенгдир ва инсоний ҳуқуқ, кадр-қимматдан бирдай фойдаланади.

2. Турфа хиллик тамойили. Ижтимоий, иқтисодий ва сиёсий хилма-хиллик шундай мувофиқлаштирилиши зарурки, на бир шахснинг, на бир жамоанинг ҳуқуқлари бузилмасин”³⁸⁷.

Ўз даври учун жуда илғор ғоя ва қадриятларни тарғиб қилган ислом дини мафкурасига таянган Юсуф Хос Ҳожиб давлат ва жамият муносабатларининг энг нозик қирраларини очиб беришга муваффақ бўлади.

Буюк алломанинг фалсафий меросида давлат қурилишига оид ижтимоий-фалсафий моҳиятга эга фикрларни таҳлил қилиб қуйидагича хулосага келиш мумкин:

Биринчидан, Юсуф Хос Ҳожибнинг “Қутадғу билиг” асари ўз даври учун маънавий конституция вазифасини бажарган.

Иккинчидан, алломанинг давлат қурилиши концепциясида ҳаллоллик масаласи марказий ўринлардан бирини эгаллайди ва бу ғоялар бугун ҳам ўз аҳамиятини йўқотгани йўқ.

Учинчидан, Юсуф Хос Ҳожиб давлат барқарорлигини таъминлашда энг катта масъулиятни ҳукмдорлар зиммасига юклайди ва нафақат шахсий ҳокимият учун жавобгарлик, балки бутун жамият тинчлиги ва хотиржамлиги учун ҳукмдор жавоб беради деган концепцияни илгари суради.

³⁸⁷ Кулиев Э. Муртазин М. Исламоведение // Электронный минбар: сайт. – URL: <http://e-minbar.com/islamovedenie> (дата обращения: 17.03.22)

Тўртинчидан, ҳокимият тепасида туришнинг энг асосий сабаби Аллоҳнинг адолатини давлатда ўрнатишдир, адолат – оят кабидир деган ғояни илгари суради. Адолат Юсуф Хос Ҳожиб фалсафий меросидаги энг йирик категориядир.

Бешинчидан, адолат ўрнатиш учун ҳукмдорда билим бўлиши керак.

Юсуф Хос Ҳожиб фалсафий меросидаги давлат ва жамият қурилиши масалаларига доир қарашлар тўлиқ ўрганилмаган бўлиб, уларни чуқур таҳлил қилиш ва оммалаштириш орқали ижтимоий тараққиётга катта ҳисса қўшиш мумкин бўлади.

ABU RAYHON BERUNIY VA ABU ALI IBN SINONING YOZISHMALARI – NOYOB MANBA SIFATIDA

THE CORRESPONDENCE OF ABU RAYHAN BERUNI AND ABU ALI IBN SINA AS A RARE SOURCE

*Masharipova Gularam Kamilovna, Alfraganus university professori,
falsafa fanlari doktori, telefon: 90-930-95-82, ORSID: 0009-0007-0788-2359
e-mail: masharipova.gularam2006@gmail.com*

Annotatsiya. Mazkur maqolada Abu Rayhon Beruniy va Abu Ali ibn Sino o'rtasidagi ilmiy-falsafiy yozishmalar noyob tarixiy manba sifatida tahlil qilinadi. Ularning muloqotlari orqali o'sha davr ilmiy tafakkuri, fanlararo yondashuv, tabiatshunoslik, falsafa va tibbiyot sohalaridagi ilg'or qarashlar yoritiladi. Shuningdek, yozishmalarda ilmiy bahs-munozara madaniyati, mantiqiy fikrlash va haqiqatni izlash tamoyillari namoyon bo'lishi ta'kidlanadi. Ushbu manbaning bugungi kundagi ilmiy va ma'naviy ahamiyati ham ochib beriladi.

Kalit so'zlar: Beruniy, Ibn Sino, yozishmalar, ilmiy meros, falsafa, tibbiyot, fanlararo yondashuv, mantiq, ilmiy tafakkur, tarixiy manba.

Abstract. This article analyzes the scientific and philosophical correspondence between Abu Rayhan al-Biruni and Avicenna as a unique historical source. Their exchange reflects the intellectual environment of their time, highlighting interdisciplinary approaches, as well as advanced ideas in natural sciences, philosophy, and medicine. The correspondence also demonstrates a high culture of scholarly debate, logical reasoning, and the pursuit of truth. The study further emphasizes the contemporary scientific and cultural significance of this valuable heritage.

Keywords: al-Biruni, Ibn Sina, correspondence, scientific heritage, philosophy, medicine, interdisciplinary approach, logic, scientific thinking, historical source.

Ma'lumki, VII–IX asrlarda Yaqin Sharqda Aristotelning deyarli barcha asarlari arab tiliga tarjima qilingan va ularga sharhlar yozilgan, uning ko'plab g'oyalari qabul qilingan. Uyg'onish davrida Sharqda Aristotelning obro'si shunchalik baland ediki, muhim tabiiy-ilmiy va falsafiy masalalar ustida so'z borganda, albatta, Aristotel tilga olinadi. Bu davrga kelib Aristotel asarlari bilan tanishmay, uning g'oyalarini bilmay turib falsafani o'rganish va dunyoviy bilimlarga ega bo'lishni tasavvur etish mumkin emas edi. Sharq aristotelizmi (peripatetizm) ana shu zaylda shakllana boshladi va rivojlandi. "Sharq aristotelizmi" tushunchasining mazmuni shundaki, u Aristotel falsafiy tizimi yoki

ta'limotinigina emas, balki naturfalsafa bilan mustahkam bog'langan ratsionalizmi, u orqali esa o'rta asr ratsionalistik falsafasini ifodalaydi.

Shuni alohida ta'kidlash kerakki, "Markaziy Osiyoda yunon falsafiy merosi tarqalishi masalasining aniq javobi topilmagan, aniqlashtirishga muhtoj jihatlari hanuzgacha mavjud. Xususan, qanday qilib antik davr madaniyati avval G'arbda emas, Sharqda tarqaldi, degan savolga qat'iy va aniq javob yo'q. Mana shunday sharoitlarga ko'ra, Bag'dod xalifaligiga kiruvchi mamlakatlar antik madaniyatning vorisiga aylandilar" [1, 44–45-bb.].

Dunyoviy bilimlar rivojlanishi uchun shart-sharoitlar tug'ilishining ijtimoiy omillarini arablar zulmiga mahkum bo'lgan xalqlarning islom bilan to'xtovsiz kurashi, dunyoviy ilmlarning taraqqiyoti uchun imkon bergan hind, O'rta Osiyo, Eron, ayniqsa, yunon ilmiy fikrining yutuqlarini keng yoyishi bilan izohlash zarur [2, 111-b.]. Shuni alohida ta'kidlash joizki, katta kutubxona va astronomik observatoriyaga ega bo'lgan o'ziga xos ilmiy-madaniy markaz yaratishga xalifa Horun ar-Rashid davridanoq urinishgan bo'lsa-da [3, 236-b.], mashhur xalifa Ma'munning boshqaruvi paytida "Donishmandlar uyi" ("Bayt ul-hikma")ning qurilishi, uning gullab-yashnashi (813–832-yillar) undan keyingi davrlarga to'g'ri keladi.

Xususan, Abu Rayhon Beruniy Aristotelning "Osmon va olam" kitobi bo'yicha bergan savoliga e'tiroz bildirib, Abu Ali ibn Sino yozgan edi: "Ko'pchilik faylasuflar fikricha, olovning vujudga kelishi falak harakati bilan emas, balki olov o'zi bir javhar (substansiya), o'zicha bir unsur bo'lib, yumaloqdir... Ba'zi faylasuflar uni suv, olov yoki havo deb izohlaydi..." [4, 141-b.].

"Yoki, ey so'rovchi, bu so'zni Muhammad ibn Zakariyo Roziydan oldingmi?" deb davom ettirib, Ibn Sino Beruniy savoliga javoban Aristotelning olamning boshi yo'q degan fikri yaratuvchini inkor etmaydi, balki uning doimiy faol ekanligini bildiradi, deb izoh beradi [4, 143-b.].

Beruniy va Ibn Sino o'rtasidagi bahs-munozaralar tasodifan paydo bo'lmagan. Aristotelning deyarli barcha asarlarida, ayniqsa "Metafizika", "Fizika", "Osmon haqida", "Paydo bo'lish va yo'qolish haqida", "Meteorologika" va boshqa asarlarda Sharq mutafakkirlarining yozishmalari mavjudligi haqida tarixiy manbalar uchraydi. Ilk Uyg'onish davri tarixiy voqealarga boy va Markaziy Osiyo tarixida muhim davr sifatida izohlanadi.

Bu davrning o'ziga xosligi, undagi kuchli ijtimoiy-siyosiy va g'oyaviy jarayonlar, xususan, Xorazm, Samarqand va Buxoro ijtimoiy muhiti, ma'naviy hayoti, ilm-fan rivoji, Xorazm Ma'mun akademiasining vujudga kelishi Sharq va G'arb mamlakatlari o'rtasidagi ilmiy-madaniy aloqalarning kengayishiga xizmat qildi.

Markaziy Osiyo xalqlarining mehnati va aql-zakovati tufayli gullab-yashnagan vohalar, yirik shaharlar, hunarmandchilik, savdo yo'llari va ilm-fan taraqqiyoti uchun zarur tarixiy zamin yaratildi.

Abu Rayhon Beruniy va Ibn Sino qizg'in bahs-munozaralari jarayonida ilmiy bilish metodlaridan biri bo'lgan dialektik metoddan foydalandilar. Abu

Rayhon Beruniyning Abu Ali ibn Sinoga bergan birinchi savolida uning kosmologik nazariyasiga shubha bilan qaraganiga guvoh bo'lamiz. Osmon sferasining og'irligi va yengil ekani, unda to'g'ri chiziqli harakatning bo'lmashligi, materiya harakati va jismning tortishish nazariyasi haqidagi Beruniy savollari qiziqishga asos bo'ldi. Ibn Sinoning olam haqidagi ilmiy qarashlarida "aylanma harakat", "to'g'ri chiziqli" harakatning muqobil shakli sifatida e'tirof etiladi. Ibn Sino fikricha, jismning "to'g'ri chiziq bo'ylab qilgan harakati – bu majburiy harakat bo'lib, uning sababchisi qandaydir tashqi kuchdir. Binobarin, bu harakat "tabiiy harakati"ga ziddir. Harakat va materiya aynan bir xil hodisa emas". Materiyaning Ibn Sino statik holatdagi hodisa deb biladi. Harakat, Ibn Sino ta'kidlashicha, jismning holatini doimiy va tadrijiy o'zgarib borishidir.

Narsaning mazkur holati esa uni obyektiv ravishda boshqa narsaga tomon harakati bo'lib, faol holatda emas, neytral holatda u bilan moslashishi mumkin. Aristotelning kosmologik nazariyasiga ko'ra, narsaning to'g'ri chiziqli harakati yer va olam markaziga nisbatan yuqoriga yoki pastga harakat bo'lib, ularning mohiyati bir xil. Agar jism yuqoriga harakatda bo'lsa, u olov yoki havo unsurlaridan hosil bo'lgan bo'ladi. Agar jism pastga harakatda bo'lsa, u suv va tuproq unsurlaridan tashkil topgan hisoblanadi.

Aristotel o'zining "Fizika va osmon haqida" asarida aylana harakati doira shaklining mukammalligidan kelib chiqadi, bunday harakat eng mukammal harakat hisoblanadi, deydi. To'g'ri chiziqli harakat esa mukammal bo'lmagan, tugallanmagan shakl sifatida qaraladi. Chunki to'g'ri chiziqli harakatning na boshi, na oxiri bor; unga qo'shimcha qilish mumkin. Aylana harakati esa osmon sferasiga tegishli mukammal harakatdir.

Ibn Sino Aristotelning ushbu ta'limotini qo'llab-quvvatlaydi: og'ir jismlar Yer markaziga intiladi, yengil jismlar esa undan uzoqlashadi. Beruniy esa bu masalaga boshqacha yondashadi va barcha jismlar tabiiy ravishda markazga intiladi, degan fikrni ilgari suradi.

Beruniy o'z savollarida Aristotelning atomning bo'linmasligi haqidagi ta'limotini ham shubha ostiga oladi va jismlarning cheksiz bo'linishi g'oyasini inkor etmaydi. Uningcha, makon cheksiz bo'linmas nuqtalar yig'indisidan iborat, jism harakati esa cheksiz nuqtalardan o'tishdir.

Beruniy Aristotelning osmon jismlarining dumaloq shakli haqidagi qarashlariga ham shubha bildiradi. Ammo taniqli astronom G. Jalolov ta'kidlaganidek, Beruniy ilgari surgan ba'zi g'oyalar bir necha asrlardan keyin isbotini topgan [6, 122–134-bb.].

Beruniy va Ibn Sino bahslarida olov masalasi ham muhim o'rin tutadi. Ibn Sino Aristotelning olov haqidagi qarashlarini tahlil qilib, olov alohida substansiya ekanini ta'kidlaydi. U bu masalada qadimgi yunon faylasuflari — Miletlik Fales, Geraklit va Anaksimenes qarashlariga ham tayanadi. Aristotel esa ularning fikrlarini tanqid qilgan edi.

Abu Rayhon Beruniy va Abu Ali ibn Sino o'rtasidagi ilmiy yozishmalar va bahslar o'rta asr Sharq falsafasi va tabiiy-ilmiy tafakkurining eng muhim

namunalari hisoblanadi. Ushbu munozaralarda ko'tarilgan masalalardan biri olovning tabiati va uning kelib chiqishi haqidagi qarashlar bo'lib, bu masala ularning tabiat falsafasiga doir yondashuvlarini yaqqol namoyon etadi.

Beruniy olov masalasini muhokama qilar ekan, tabiatdagi har bir unsur va hodisaning kelib chiqishini empirik kuzatish va mantiqiy tahlil asosida izohlashga intiladi. U olovning boshqa unsurlardan mustaqil, alohida substansiya sifatida mavjudligi haqidagi qadimgi yunoncha qarashlarni tanqidiy yondashuv bilan ko'rib chiqadi. Beruniy uchun tabiat doimiy harakat va o'zgarishda bo'lgan yagona tizim bo'lib, undagi unsurlar o'zaro bog'liq holda mavjuddir. Shu sababli u olovni ham tabiiy jarayonlar natijasida yuzaga keladigan hodisa sifatida tushunishga moyil bo'ladi.

Ibn Sino esa bu masalada Aristotel tabiat falsafasiga tayangan holda tizimli izoh beradi. U olovni to'rt unurning (yer, suv, havo, olov) biri sifatida ko'rib, uning o'ziga xos tabiiy o'rni va xususiyatlari mavjudligini ta'kidlaydi. Ibn Sinoning fikricha, har bir jismning tabiiy harakati va joyi mavjud bo'lib, olovning yuqoriga ko'tarilishi uning yengilligi va tabiiy xususiyati bilan bog'liqdir. Shu bilan birga u olovni mustaqil substansiya emas, balki kosmik tartibning tarkibiy elementi sifatida talqin qiladi.

Beruniy va Ibn Sino o'rtasidagi bu ilmiy munozara faqat olovning tabiati haqidagi bahs emas, balki ikki turli metodologik yondashuv — tajribaviy (empirik) va mantiqiy-falsafiy (racionalistik) qarashlarning to'qnashuvi sifatida ham ahamiyatlidir. Beruniy ko'proq kuzatish va tajribaga tayansa, Ibn Sino nazariy tizim va Aristotel falsafasiga suyanadi. Olov masalasi haqidagi bahs Beruniy va Ibn Sino ilmiy merosining chuqurligini, ularning tabiatni tushunishda turli yondashuvlarga ega bo'lganini va Sharq ilmiy tafakkurida yuqori darajadagi ilmiy munozara madaniyati mavjud bo'lganini ko'rsatadi.

Falsafada olamni bilish yo'llari va usullari metodologiya orqali ifodalanadi. Abu Rayhon Beruniy evolyutsion jarayon natijasida tarkib topgan g'oyalardan biri sifatida dunyoning manzarasini ta'riflaydi. U olamni idora qiluvchi manba "tuzilish va buzilish"dan iborat zidiyatdir, degan fikrni qo'llab-quvvatlaydi [8, 26-b.]. Shu bilan birga, u olam taraqqiyotida asosiy kuch qarama-qarshilik emas, balki muros va konsensus ekanligini ta'kidlaydi.

Beruniy kuzatish va tajribani bilishning muhim usullari deb biladi. Uning fikricha, kuzatish hodisani bevosita sodir bo'layotgan joyida idrok etishdir. Tajriba esa bilimning eng ishonchli mezonidir: "Sinohdan boshqa ustuvor dastur yo'q" [11, 340-b.]. Abu Rayhon Beruniy ilmiy bilish jarayonida kuzatish (mushahada) va tajribani (tajriba) eng muhim va ishonchli usullar sifatida ko'radi. Uning epistemologik qarashlarida bilimning haqiqiyliги faqat aqliy mulohaza bilan emas, balki real voqelikni bevosita kuzatish va amaliy sinovdan o'tkazish orqali tasdiqlanishi kerakligi ta'kidlanadi. Shu jihatdan Beruniy Sharq ilm-fanida tajribaviy (empirik) yondashuvning yirik asoschilaridan biri hisoblanadi.

Beruniyga ko'ra, kuzatish tabiatdagi hodisalarni ularning tabiiy sharoitida idrok etish imkonini beradi. U astronomiya, geografiya, mineralogiya va boshqa

tabiiy fanlardagi tadqiqotlarida aniq kuzatuvlarga tayangan. Masalan, osmon jismlarining harakati, yerning shakli, geografik koordinatalar va tabiiy hodisalarni o'rganishda u muntazam ravishda kuzatish natijalaridan foydalangan. Kuzatish uning ilmiy xulosalarining ob'ektiv va ishonchli bo'lishini ta'minlagan.

Tajriba esa Beruniy uchun yanada faol bilish usuli bo'lib, u orqali hodisalarning sabab-oqibat bog'lanishi aniqlanadi. U ilmiy haqiqatni aniqlashda faqat nazariy fikr yuritish yetarli emasligini, balki tajriba orqali tekshirish zarurligini ta'kidlaydi. Beruniy «sinalmagan bilim ishonchli bo'la olmaydi» degan g'oyaga yaqin yondashuvni ilgari suradi va ilmiy xulosalarni doimiy ravishda amaliy tekshiruvdan o'tkazishni talab qiladi.

Abu Rayhon Beruniyning ilmiy metodologiyasida kuzatish va tajriba mantiqiy tafakkur bilan uzviy bog'langan. Ya'ni kuzatish orqali olingan ma'lumotlar aql va mantiq yordamida tahlil qilinadi, tajriba esa bu xulosalarni tasdiqlash yoki rad etish vositasi sifatida xizmat qiladi. Bu yondashuv uning ilmiy izlanishlarini aniq, tizimli va dalillarga asoslangan qilib qo'ygan. Abu Rayhon Beruniy ilmiy bilish jarayonida kuzatish va tajribani markaziy o'ringa qo'ygan holda, tabiiy fanlar rivojida empirik metodning asosiy tamoyillarini shakllantirgan. Uning bu qarashlari hozirgi zamonaviy ilmiy metodologiya bilan hamohang bo'lib, ilm-fan tarixida juda muhim o'rin egallaydi.

Xulosa. Abu Rayhon Beruniy va Abu Ali ibn Sinoning ilmiy-falsafiy merosi bugungi kunda ham falsafa, astronomiya, fizika va boshqa fanlarning nazariy masalalarini o'rganishda muhim manba bo'lib qolmoqda. Ularning yozishmalari fan tarixida noyob ilmiy dialog sifatida alohida ahamiyatga ega. Abu Rayhon Beruniy va Abu Ali ibn Sinoning ilmiy yozishmalari Sharq uyg'onish davri ilmiy-falsafiy tafakkurining eng noyob va betakror manbalaridan biri hisoblanadi. Ushbu yozishmalar orqali faqat ikki buyuk allomaning shaxsiy ilmiy munosabatlari emas, balki butun bir davrning ilmiy muhitida shakllangan falsafiy qarashlar, metodologik yondashuvlar va ilmiy bahs madaniyati yaqqol namoyon bo'ladi. Mazkur manba Sharq ilm-fani tarixida ilmiy muloqot, dalillarga asoslangan munozara va tanqidiy tafakkurning yuksak darajada rivojlanganini ko'rsatadi.

Yozishmalarda Beruniy va Ibn Sino o'rtasidagi munozaralar tabiatshunoslik, kosmologiya, fizika, falsafa va mantiq kabi fanlarning dolzarb masalalariga bag'ishlangan bo'lib, ular ilmiy bilishning empirik (tajriba), aqliy (mantiqiy) va dialektik usullarini uyg'un holda qo'llaganliklarini namoyon etadi. Ayniqsa, harakat, materiya, fazo, vaqt, elementlar nazariyasi hamda kosmos tuzilishi haqidagi qarashlar ularning ilmiy tafakkur darajasi nihoyatda yuqori bo'lganini isbotlaydi. Ushbu yozishmalar Beruniy va Ibn Sinoning ilmga yondashuvida farqlar mavjud bo'lsa-da, ularni birlashtirgan eng muhim jihat — haqiqatni izlash, ilmiy dalil va mantiqiy asosga tayanish ekanligini ko'rsatadi. Beruniy ko'proq tajriba va kuzatishga, Ibn Sino esa mantiqiy tizimlashtirish va falsafiy izchillikka tayanadi. Abu Rayhon Beruniy va Abu Ali ibn Sinoning yozishmalari — bu faqat tarixiy hujjat emas, balki ilmiy tafakkur, mantiqiy munozara va falsafiy izlanish madaniyatining yuksak namunasi bo'lib, u bugungi kunda ham ilmiy tadqiqotlar,

falsafa va ta'lim tizimi uchun muhim nazariy va metodologik ahamiyatga ega noyob manba hisoblanadi.

ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Sharipov A. Beruniyning gumanistik qarashlari // O'zbekistonda ijtimoiy-axloqiy va gumanistik fikrlar tarixining muhim bosqichlari. – Toshkent: Falsafa va huquq, 2007. – B. 44–45.
2. Булатов М.С. Обсерватория Улугбека в Самарканде // Историко-астрономические исследования. Вып. XVIII. - Москва: 1986. – 111 с.
3. Abduhalimov B. «Bayt al-hikma» va O'rta Osiyo olimlarining Bag'doddagi ilmiy faoliyati (IX–XI asrlarda aniq va tabiiy fanlar). – T.: Toshkent islom universiteti, 2004. – 236 b.
4. Aristotelning «Osmon va olam» kitobi bo'yicha Beruniyning o'nta savoli va ularga Ibn Sinoning javoblari // O'zbekistonda ilg'or ijtimoiy-falsafiy fikrlar tarixidan. – T.: Fan, 1959. – B. 140–141.
5. To'ychiyev B. Beruniy va Ibn Sino ilmiy-falsafiy yozishmalar. – T.: "Ijod-print", 2020. – 18 b.
6. Жалолов Г. Беруний и астрономическое наука. – Т.: Фан, 1950. – С. 122-134.
7. Karimov I., Valieva S., Tulenova K. Ijtimoiy falsafa (uslubiy qo'llanma). – Toshkent: Fan, 200. – B. 5.
8. Abu Rayhon Beruniy. Tanlangan asarlar. T.1. – Toshkent, 2022. – B. 26. Абу Райхан Беруни. Памятники минувших поколений // Избранные произведения. T.1. – Т.: Фан, 1957. – 99 с.
9. Masharipova G.K. Xorazm Ma'mun akademiyasi allomalari tabiiy-ilmiy merosining ijtimoiy-falsafiy tafakkur taraqqiyotiga ta'siri (Monografiya). – T.: Navro'z, 2019. – 241 b.
10. Абу Райхон Беруни. Избранные произведения. В 6-т. Т. 3. – Т.: Фан, 1963. – 57 с.

YUSUF XOS HOJIBNING AXLOQIY QARASHLARI

YUSUF KHAS HAJIB'S MORAL VIEWS

Masharipova Gularam Kamilovna, UMFT
professori, falsafa fanlari doktori, telefon: 90-930-95-82,
ORCID: 0009-0007-0788-2359, e-mail: masharipova.gularam2006@gmail.com,
Rzayeva Adila Avaz qizi, Ijtimoiy va siyosiy fanlar instituti 3-kurs talabasi

Masharipova Gularam Kamilovna, UMFT
professor, doctor of philosophical sciences, phone: 90-930-95-82,
ORCID: 0009-0007-0788-2359, e-mail: masharipova.gularam2006@gmail.com,
Rzayeva Adila Avaz kizi, 3rd year student at the Institute of Social and Political Sciences

Annotatsiya. Mazkur maqolada Yusuf Xos Hojibning axloqiy qarashlari, xususan uning *Qutadg'u bilig* asarida ilgari surilgan ma'naviy-axloqiy g'oyalar tahlil qilinadi. Asarda adolat, aql, qanoat, to'g'rilik, halollik kabi fazilatlarining jamiyat va shaxs hayotidagi o'rni yoritiladi. Muallif inson kamoloti va jamiyat barqarorligi aynan axloqiy me'yorlarga amal qilish bilan bog'liqligini asoslab beradi. Shuningdek, davlat boshqaruvida axloqiy tamoyillarning ahamiyati ham ochib beriladi.

Kalit so'zlar: axloq, adolat, aql, qanoat, halollik, komil inson, jamiyat, ma'naviyat, davlat boshqaruvi.

Аннотация. В данной статье анализируются нравственные взгляды Юсуф Хос Хожиб, отражённые в его произведении *Кутадгу билиг*. Особое внимание уделяется

таким моральным ценностям, как справедливость, разум, честность, умеренность и правдивость. Автор подчёркивает, что гармоничное развитие личности и стабильность общества напрямую зависят от соблюдения нравственных норм. Также рассматривается роль этических принципов в государственном управлении.

Ключевые слова: нравственность, справедливость, разум, честность, умеренность, идеальный человек, общество, духовность, государственное управление.

Abstract. This article examines the ethical views of Yusuf Khas Hajib as presented in his famous work *Kutadgu Bilig*. It highlights key moral values such as justice, wisdom, honesty, moderation, and integrity. The author argues that both individual perfection and social stability are rooted in adherence to ethical principles. The significance of moral values in governance and public administration is also discussed.

Keywords: ethics, justice, wisdom, honesty, moderation, ideal person, society, spirituality, governance.

XI asrning buyuk mutafakkiri Yusuf Xos Hojib taxminan 1019-yilda tugʻilgan. Uning “Qutadgʻu bilig” (Saodatga eltuvchi bilim) dostonini Bolasogʻunda yoza boshlab, uni Qashqarda yozib tugatdi. Qoraxoniylar hukmdorlaridan boʻlgan Tavgʻach Bugʻraxonga doston muallifini taqdirlab, unga “Xos Hojib” (mukarram eshik ogʻasi) unvonini berdi. Shundan keyin u Yusuf Xos Hojib nomi bilan shuhrat qozondi [1, 126-b.]. Yusuf Xos Hojibning “Qutadgʻu bilig” dostonida ilm-maʼrifat, odob-axloq, davlatni boshqarish yoʻl-yoʻriqlari, turkiy xalqlarning milliy-maʼnaviy qadryatlari haqidagi keng qamrovli pedagogik qarashlar mazmun-mohiyati asosini barkamol inson va uning taʼlim-tarbiyasi muammosi tashkil etadi.

“Qutadgʻu bilig” asarida inson kamoloti masalasi markaziy masala boʻlib hisoblanadi. Mazkur asarda insonning jamiyat va hayotda tutgan oʻrni burch va vazifalari haqida muammolar oʻziga xos tarzda bayon etiladi. Buyuk mutafakkir Yusuf Xos Hojib “Qutadgʻu bilig” kitobining anʼanaviy boshlanmasidan keyin ham insonning haqiqiy baxti bilimda ekanligini bayon etadi. U ilm, zakovatning ahamiyati haqida fikr yuritish bilan birga unga alohida boblar ham bagʻishlagan boʻlib, “Zakovat, ilm qayda boʻlsa ulugʻlik boʻladi, bilim qayda boʻlsa buyuklik boʻladi” [2, 15-b.] – degan oʻgitlarni keltirib oʻtgan. Lekin olim faqat ilm-maʼrifatning ahamiyatini koʻrsatibgina qolmaydi, u bilim va zakovatning amaliyotdagi oʻrnini ham yoritadi. U bilimli buyuk, uquvni ulugʻ deb taʼriflaydi. Chunki zakovatli inson ulugʻ boʻladi, bilimli kishi buyuk boʻladi, deb ilmli kishilarni asl toifadagi kishilarga qoʻshadi. Olim ezgu ishlarning barchasi ilm tufayli amalga oshirilishini aytadi.

Dunyoda inson bilim va zakovati tufayli orzu-tilaklarga, ulugʻlikka erishish mumkinligi aytiladi. Lekin shunday bilim va zakovatning qadriga faqat xuddi oʻzlariga oʻxshagan donolar va zakovatlilar yetadi, johil va telbalar bunday xislatlarga ega emas, deydi. “Qutadgʻu bilig”da inson qadri bilimdonligida ekanligi haqida bir hikmat bor: “Odamzod naslining ulugʻligi-bilimdon. U aql-idrok tufayli ne-ne tugunlarni yechishga qodir. Oʻquv-idrok va bilim egasi boʻlgan har qanday odam sharaflidir. Buyumni buyuk bil, oʻquvni ulugʻ, shu ikkov ulugʻlar kishini tulugʻ” [2, 11-b.].

Yusuf Xos Hojib olamdagi turli ezguliklar, ilm tufayli sodir bo'ladi, bilim kishini yuksaltiradi, unga ulug'lik keltiradi, bilimli inson tirikdir, - deydi:

*Bilimni buyuk bil, uquvni ulug'
Shu ikkov ulug'lar kishini to'liq.
O'quv qayda bo'lsa, ulug'lik bo'lar,
Bilim kimda bo'lsa, buyuklik olar [2, 12-b.].*

N.Mallayevning "O'zbek adabiyoti tarixi" kitobidagi manbalarga ko'ra "Qutadg'u bilig" asarida bilim va zakovat sohiblari mash'al, ma'rifat yo'lini yorituvchi mayoq, deb talqin etiladi.

*Ular ilmi bo'ldi budunqa yo'l-a
Yorusa yo'l tunla ozmas yo'l-a
(Ularning ilmi xalqqa mash'al bo'ldi,
(Mash'al yorusa, tunda yo'ldan adashmaydilar) [1, 116-b.].*

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida kishilarni ezgulikka da'vat etib, inson ezgu ishlari bilan go'zal va ulug' sanalishini tasvirlab shunday yozadi:

*Tirik oxir o'lar qora yer quchib,
Nom ezgu esa-chi, ketarmi ko'chib?!
Ikki xil nom qolar tilde begumon,
Biri yaxshiligu birisi yomon.
Dono maqto'v olar, nodon-chi so'kish
O'zing o'yla, senga ma'qul, qaysi ish?!
Biri ezgu erdi-oldi duo,
Esiz bo'lgani-chi, so'kish beado.
Kishi ezgulikka shirin jon berar,
Biri ezgu javobi o'n bo'lib olar.
Yaxshi nom oladi, ko'r, ezgu kishi,
Yomonlar nasibi-el-yurt qarg'ishi.*

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida olamdagi eng ulug' fazilat ezgulik va go'zal xulq, andisha, rostgo'ylik degan g'oya ustuvorlik qiladi.

*Bori elga eltar faqat ezgulik,
Yana minnat urmas egu, qayg'ulik.
O'z nafin o'ylamas yaxshilik qilsa,
Yana kutmas undan o'ziga hissa.
Xulqi andishali, xush bo'lgan odam,
Yovuz, yomon ishga qo'ymaydi qadam.
Kishiga chiroydir uyat-andisha,
U asrar nojo'ya ishdan hamisha.
Tashidek ichi-yu, ichidek tashi,
Bu yanglig' bo'ladi chin, rostgo'y kishi.
To'g'rilik kerakdir yigit kishiga,
To'g'rilik qut berar kishi ishiga.
Kamyob emas kishi, kishilik kamyob,
Odam noyob emas, bu rostgo'ylik noyob [3, 15-46].*

Yusuf Xos Hojibning uqtirishicha kishiga naf keltirmaydigan fazilatlar uch xil bo'ladi: o'jar, qaysar va yaramas fe'li yomon kishilar, yolg'onchilar, baxil va pastkash kishilardir. Kimning fe'li yomon bo'lsa, uning omadi kelgan chog'ida ham, ishlari teskari bo'lib ketaveradi. Kimda-kim yolg'onchilik bilan mashg'ul bo'lsa, rostgo'ylar orasiga sig'maydi. Ochko'zlik, pastkashlik, tubanlik, yomonlik qadrsiz narsaday, u doimo rostgo'ylarning oyog'i ostida qolib ketaveradi, deya talqin etiladi:

*Oq sut bilan kirsa qaysi bir qiliq,
O'lim tutmaguncha o'zgarmas yo'riq.
Mijozga qo'shilib kelarkan odat,
Uni buza olur bir o'lim faqat.
Bir udum yaralsa qorinda agar,
Qora yer qa'riga kirganda ketar.*

Yusuf Xos Hojib ilm, aql-idrok, ma'rifat va ma'naviyatni inson hayoti va jamiyat taraqqiyotidagi ahamiyatini tashviqot va tushuntirish bilan cheklanib qolmaydi. Shu bilan birga bilim va zakovatni amalda ishlatish, inson manfaatlari yo'lida xizmat qildirish masalasiga ham birinchi darajali ahamiyat beradi: "Bilim va zakovatni egallab, uni kishilar uchun xizmat qildirmasdan kishilardan yashirib, sir tutib yurish yaramaydi, mumkin ham emas. Chunki dengiz tubidagi injuni odam olib chiqmasa, uning soy toshidan farqi yoq, yer qobig'idagi oltin tosh kovlab olingandagina shohlar oshidan o'rin oladi. Xuddi shuningdek, o'rganilib, amal qilinmagan bilim ham u yillar o'tgani bilan zim-ziyolikda, ro'yobga chiqmasdan befoyda yotaveradi" [4, 101-b.].

Yusuf Xos Hojib o'zining mashhur asari "Qutadg'u bilig"da insonning ma'naviy-axloqiy kamoloti haqida chuqur fikrlar bildirgan. U asarda odil podshoh, donishmand vazir, halol xizmatchi va adolatli jamiyat haqidagi qarashlarini bayon qilarkan, shu orqali inson qanday qilib komil, axloqli, ma'naviyatli bo'lishi kerakligini ham ko'rsatib bergan. Quyida Yusuf Xos Hojibning ma'naviy-axloqiy kamolot haqida aytgan asosiy fikrlari keltiriladi:

1. Adolat — eng oliy fazilat. Yusuf Xos Hojib adolatni inson va jamiyat hayotining bosh mezoni sifatida talqin qiladi. Unga ko'ra, adolatli inson o'z nafsini tiyadi, boshqalarga zulm qilmaydi va odamlarga nisbatan mehribon bo'ladi. Adolatli bo'l, podshoh bo'lsang ham, xizmatkor bo'lsang ham. Chunki adolat insonni ulug'laydi.

2. Ilm va donishmandlik kamolotga eltadi. Yusuf ilm olish, aql bilan ish tutish va donishmandlikni insonning ma'naviy yuksalishida asosiy vosita deb biladi. Unga ko'ra, johil inson na o'ziga, na boshqalarga foyda keltira oladi. Bilimdon bo'l, aqlingni ishlat — jaholat zulmatidir, ilm esa nur.

3. Axloq — insonni inson qiladigan boylik. Yusuf inson axloqiga katta e'tibor beradi. Halollik, rostgo'ylik, sabr, toqat, vafodorlik kabi fazilatlarni maqtaydi. To'g'rilik yurakning nuri, yolg'on esa qalbning xasratidir.

4. Nafs ustidan g'alaba - haqiqiy kamolot. U nafsni insonning eng katta dushmani deb biladi. Agar inson o'z nafsini yengmasa, u hech qachon komil bo'la olmaydi. "Nafs istagini tiy, o'zingni bos — shunda oriyat topasan".

5. Xizmat - xalq uchun yashash. Yusuf Xos Hojib jamiyatga xizmat qilishni, boshqalarga foyda keltirishni eng yuksak burch deb hisoblaydi. U har bir insonni halol mehnatga, adolatli xizmatga chorlaydi. Odamlar foydasi uchun yashagin, shunda noming abadiy bo'ladi.

6. Tilni t'iyish va so'z madaniyati. U so'zning qudratiga e'tibor qaratadi. Til orqali yaxshilik ham, yomonlik ham qilish mumkinligini aytadi. Shuning uchun inson og'zidan chiqqan har bir so'zni o'ylab gapirishi kerak. So'zni bilib so'zla, o'ylab ayt — bilmasang, sukut qil, bu ham donolik.

Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojibning ma'naviy-axloqiy qarashlari bugungi kunda ham o'z ahamiyatini yo'qotmagan. U insonni halollik, ilm, adolat, sabr, xizmat va aql bilan yuksalishga da'vat etadi. "Qutadg'u bilig" asari faqat adabiy emas, balki axloqiy va ma'naviy dastur hamdir.

Adabiyotlar:

1. Mallayev N. O'zbek adabiyot tarixi. – T.: "O'qituvchi", 1976, –126-bet.
2. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. – T.: "Yulduzcha", 1990, –11-12, 101-bet.
3. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. – T.: "Fan", 1972, 15-46-betlar.
4. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. – T.: "O'zbekiston nashriyot ijodiy matbaa uyi", 2019. –240 b.

KUTADGU BİLİĞ'DEN DİJİTAL ÇAĞA: YUSUF HAS HACİB'İN ADALET, AKIL, BİLGİ VE ERDEM ANLAYIŞININ GÜNÜMÜZ DÜNYASINA YANSIMALARI

FROM KUTADGU BILIG TO THE DIGITAL AGE: REINTERPRETING YUSUF HAS HAJIB'S PHILOSOPHY OF JUSTICE, KNOWLEDGE, WISDOM AND ETHICS IN THE CONTEMPORARY WORLD

Prof. Dr. Mehmet Çağlar, Lefke Avrupa Üniversitesi-Kuzey Kıbrıs
<https://orcid.org/0000-0001-8288-445X>, mcaglar-lau@eul.edu.tr

Prof. Dr. Mehmet Çağlar, European University of Lefke – North Cyprus
<https://orcid.org/0000-0001-8288-445X>, mcaglar-lau@eul.edu.tr

Öz. Bu araştırmanın amacı, Yusuf Has Hacib'in Kutadgu Bilig adlı eserinde ortaya koyduğu adalet, bilgi, akıl, mutluluk ve kanaat kavramlarının günümüz dünyasında yaşanan etik, siyasal, toplumsal ve eğitimsel sorunlar bağlamında yeniden değerlendirilmesidir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yaklaşımı kullanılmıştır. Çalışmanın veri kaynaklarını Kutadgu Bilig metni, Türk-İslam düşünce tarihi üzerine yapılmış çalışmalar, çağdaş eğitim ve liderlik literatürü, Dünya Ekonomik Forumu raporları, bilgi etiği ve yapay zekâ alanındaki güncel araştırmalar oluşturmaktadır.

Araştırmada özellikle bilgiye erişimin hızlandığı dijital çağda, bilginin etik kullanımı, insan merkezli liderlik anlayışı, toplumsal adalet, mutluluk ve kanaat kavramlarının yeniden

önem kazandığı ortaya konulmuştur. Yusuf Has Hacib'in yaklaşık bin yıl önce dile getirdiği düşüncelerin; günümüz eğitim sistemleri, siyasal yapılar, etik liderlik anlayışları, yapay zekâ tartışmaları ve sürdürülebilir toplum anlayışı açısından dikkat çekici ölçüde güncel olduğu görülmektedir.

Araştırma sonucunda Kutadgu Bilig'in yalnızca tarihsel bir siyasetname değil; aynı zamanda çağdaş dünyanın yaşadığı değer krizlerine karşı güçlü bir etik ve felsefi rehber niteliği taşıdığı sonucuna ulaşılmıştır. Çalışma, insanlığın ihtiyaç duyduğu yeni dönüşüm süreçlerinin yalnızca teknoloji merkezli değil; aynı zamanda ahlak, vicdan, adalet ve insan merkezli değerler ekseninde şekillenmesi gerektiğini savunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kutadgu Bilig, Yusuf Has Hacib, bilgi etiği, etik liderlik, yapay zekâ

Abstract. The purpose of this study is to reinterpret the concepts of justice, knowledge, wisdom, happiness, and contentment presented in Yusuf Has Hajib's Kutadgu Bilig within the context of contemporary ethical, political, social, and educational challenges. The study employs qualitative document analysis as its primary research method. The data sources include the text of Kutadgu Bilig, studies on Turkic-Islamic intellectual history, contemporary literature on education and leadership, World Economic Forum reports, and recent research on information ethics and artificial intelligence.

The study particularly emphasizes that in today's digital age—where access to information has dramatically accelerated—the ethical use of knowledge, human-centered leadership, social justice, happiness, and contentment have regained significant importance. The findings demonstrate that the philosophical ideas proposed by Yusuf Has Hajib nearly a thousand years ago remain remarkably relevant for modern education systems, political structures, ethical leadership approaches, artificial intelligence debates, and sustainable social development.

The study concludes that Kutadgu Bilig is not merely a historical political treatise but also a powerful ethical and philosophical guide for addressing the contemporary crises of values faced by humanity. Furthermore, the study argues that the transformation processes humanity needs today should be shaped not only through technology-centered approaches but also through morality, conscience, justice, and human-centered values.

Keywords: Kutadgu Bilig, Yusuf Has Hajib, information ethics, ethical leadership, artificial intelligence

1. Giriş

İnsanlık tarihi boyunca bilgi, bireylerin ve toplumların gelişiminde en önemli güç kaynaklarından biri olarak görülmüştür. Ancak yirmi birinci yüzyılda yaşanan teknolojik gelişmeler, dijitalleşme süreçleri ve yapay zekâ uygulamaları, bilgi kavramını yalnızca niceliksel olarak büyütmeyle kalmamış; aynı zamanda bilginin nasıl kullanılacağına ilişkin etik tartışmaları da derinleştirmiştir. Günümüzde bilgiye ulaşmak geçmiş dönemlere kıyasla çok daha kolay hâle gelmiş olsa da; insanlığın karşı karşıya olduğu etik krizler, toplumsal kutuplaşmalar, savaşlar, çevre sorunları, ekonomik eşitsizlikler ve psikolojik yalnızlaşma gibi problemler giderek artmaktadır. Bu durum, bilgiye sahip olmanın tek başına yeterli olmadığını; önemli olanın bilgiyi hangi amaçla ve hangi etik değerler doğrultusunda kullandığımız olduğunu göstermektedir.

Özellikle dijital çağın ortaya çıkardığı yapay zekâ teknolojileri, algoritmik yönetim sistemleri ve veri ekonomisi, insanlık için yeni fırsatlar kadar ciddi riskleri de beraberinde getirmiştir. Bilginin manipülasyon amacıyla kullanılması, dezenformasyonun yaygınlaşması, sosyal medya üzerinden toplumsal yönlendirmelerin artması ve teknolojinin insan psikolojisi üzerindeki etkileri,

çağımızın temel tartışma alanlarından biri hâline gelmiştir (Harari, 2018; Floridi, 2013). UNESCO (2021) tarafından yayımlanan Yapay Zekâ Etiği Tavsiye Kararı da, teknolojik gelişmelerin insan hakları, etik değerler ve toplumsal adalet temelinde şekillendirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Diğer taraftan Dünya Ekonomik Forumu'nun yayımladığı raporlarda geleceğin yetkinlikleri arasında yalnızca teknik beceriler değil; analitik düşünme, etik farkındalık, liderlik, dayanıklılık, yaratıcılık ve problem çözme gibi insan merkezli becerilerin ön plana çıktığı görülmektedir (World Economic Forum [WEF], 2023). Bu durum, çağdaş dünyanın yeniden değer temelli bir anlayışa yöneldiğini göstermektedir.

Aslında bu değerlerin önemli bir bölümü, yaklaşık bin yıl önce Yusuf Has Hacib tarafından kaleme alınan *Kutadgu Bilig* adlı eserde dikkat çekici biçimde ele alınmıştır. Türk-İslam düşünce tarihinin en önemli eserlerinden biri olarak kabul edilen *Kutadgu Bilig*, yalnızca bir siyasetname ya da edebî eser değildir. Aynı zamanda insanın nasıl yaşaması gerektiğini, devletin hangi ilkeler üzerine kurulması gerektiğini ve bilginin hangi ahlaki sorumluluklarla birlikte ele alınması gerektiğini tartışan kapsamlı bir düşünce sistemidir.

Eserde adalet, mutluluk, akıl ve kanaat kavramları üzerinden birey, toplum ve devlet ilişkileri açıklanırken; insan merkezli bir yönetim ve yaşam anlayışı ortaya konulmaktadır. Yusuf Has Hacib'in bilgi anlayışı yalnızca öğrenmeyi değil; öğrenilen bilginin insan yararına kullanılmasını esas almaktadır. Bu yönüyle eser, günümüzde sıkça tartışılan bilgi etiği, etik liderlik ve sürdürülebilir toplum kavramlarıyla önemli benzerlikler taşımaktadır.

Modern dünyada eğitimin amacı da yeniden tartışılmaktadır. Eğitim sistemlerinin yalnızca sınav başarısı ve ekonomik verimlilik üretmeye odaklanması eleştirilmekte; bunun yerine iyi insan yetiştirme, etik sorumluluk geliştirme ve toplumsal duyarlılık oluşturma gibi amaçların yeniden önem kazanması gerektiği vurgulanmaktadır (Nussbaum, 2010). Bu bağlamda *Kutadgu Bilig*, çağdaş eğitim anlayışlarına da önemli katkılar sunabilecek bir düşünsel çerçeve oluşturmaktadır.

Özellikle Türk dünyasında son yıllarda yeniden gündeme gelen "Üçüncü Rönesans" anlayışı, yalnızca teknolojik veya ekonomik gelişmeleri değil; aynı zamanda kültürel, ahlaki ve düşünsel bir yeniden yapılanmayı ifade etmektedir. Bu noktada Yusuf Has Hacib'in düşünceleri, insan merkezli bir uygarlık anlayışının inşasında yeniden değerlendirilmeye başlanmıştır (İnayet, 2019).

Bu araştırmada, Yusuf Has Hacib'in *Kutadgu Bilig* eserinde ortaya koyduğu temel kavramların çağdaş dünya bağlamında nasıl yorumlanabileceği incelenmektedir. Çalışmada özellikle bilgi etiği, yapay zekâ, etik liderlik, eğitim, toplumsal adalet ve insan merkezli toplum anlayışı bağlamında eserin günümüze sunduğu mesajlar analiz edilmektedir.

1.1 Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın temel amacı, Yusuf Has Hacib'in *Kutadgu Bilig* adlı eserinde yer alan adalet, akıl, mutluluk, bilgi ve kanaat kavramlarını çağdaş dünya

bağlamında yeniden yorumlamak ve bu kavramların günümüz toplumlarına sunduğu etik, eğitsel ve yönetsel mesajları ortaya koymaktır.

Araştırma kapsamında ayrıca:

- Bilgi etiği bağlamında *Kutadgu Bilig*'in değerlendirilmesi,
- Yapay zekâ ve dijital çağ tartışmalarıyla ilişkilendirilmesi,
- Dünya Ekonomik Forumu'nun 21. yüzyıl yetkinlikleriyle karşılaştırılması,
- Eğitim liderliği ve etik yönetim açısından yorumlanması,
- İnsan merkezli toplum anlayışına katkılarının incelenmesi

amaçlanmaktadır.

1.2 Araştırmanın Önemi

Bu araştırma birkaç açıdan önem taşımaktadır.

Birincisi, çalışma Türk-İslam düşünce tarihinin en önemli eserlerinden biri olan *Kutadgu Bilig*'i yalnızca tarihsel bir metin olarak değil; çağdaş sorunlara ışık tutabilecek bir düşünce kaynağı olarak ele almaktadır.

İkincisi, günümüzde yapay zekâ, bilgi etiği ve dijital dönüşüm tartışmalarının yoğunlaştığı bir dönemde; yaklaşık bin yıl önce ortaya konulan bilgi, akıl, adalet ve etik anlayışının güncelliğini ortaya koymaktadır.

Üçüncüsü, çalışma çağdaş eğitim sistemlerinde giderek önem kazanan etik liderlik, insan merkezli eğitim ve değer temelli öğrenme anlayışlarına katkı sunmaktadır.

Dördüncüsü ise araştırma, Türk dünyasının ortak kültürel mirasının çağdaş akademik tartışmalar içerisinde yeniden değerlendirilmesine katkı sağlamaktadır.

2. Yusuf Has Hacib ve Kutadgu Bilig

2.1 Yusuf Has Hacib'in Yaşadığı Dönem ve Tarihsel Bağlam

Yusuf Has Hacib, 11. yüzyılda Karahanlılar döneminde yaşamış önemli bir Türk düşünürü, devlet adamı ve şairdir. Balasagun'da doğduğu kabul edilen Yusuf Has Hacib, Türk-İslam medeniyetinin şekillenmeye başladığı kritik bir tarihsel dönemde yaşamıştır. Karahanlı Devleti, Türklerin İslamiyet'i kabul etmelerinden sonraki ilk büyük Türk-İslam devletlerinden biri olması bakımından önemli bir tarihsel role sahiptir.

Bu dönem yalnızca siyasal dönüşümlerin değil; aynı zamanda kültürel ve düşünsel değişimlerin de yoğun yaşandığı bir süreçtir. Türk kültürü ile İslam düşüncesi arasında güçlü bir sentez oluşmaya başlamış; devlet yönetimi, eğitim, hukuk ve ahlak anlayışları yeniden şekillenmiştir (Köprülü, 1986).

Kutadgu Bilig işte böyle bir tarihsel atmosfer içerisinde yazılmıştır. Yusuf Has Hacib eserinde yalnızca devlet yönetimine ilişkin öneriler sunmamış; aynı zamanda insanın nasıl yaşaması gerektiği, toplumun hangi ilkeler üzerine kurulması gerektiği ve bilginin nasıl kullanılacağı gibi temel felsefi soruları da tartışmıştır.

Bu yönüyle eser, yalnızca bir siyasetname değil; aynı zamanda etik, sosyolojik ve eğitsel yönleri bulunan çok katmanlı bir düşünce sistemi niteliği taşımaktadır (Arat, 1979).

2.2 Kutadgu Bilig'in Yapısı ve Temel Özellikleri

Kutadgu Bilig, mesnevi tarzında yazılmış didaktik bir eserdir ve yaklaşık 6645 beyitten oluşmaktadır. Eserin dili Karahanlı Türkçesidir. Yusuf Has Hacib eseri Kaşgar'da tamamlayarak dönemin hükümdarı Tabgaç Buğra Han'a sunmuştur.

Eserin adı olan “Kutadgu Bilig”, genel olarak “Mutluluk Veren Bilgi”, “Saadet Veren Bilgelik” veya “İnsanı Mutluluğa Ulaştıran Bilgi” biçiminde yorumlanmaktadır (Dankoff, 1983).

Bu isim bile eserin temel yaklaşımını ortaya koymaktadır: Bilgi yalnızca teknik bir araç değil; insanı huzura, mutluluğa, adalete ve erdeme ulaştıran bir rehberdir.

Eserde birey-devlet-toplum ilişkileri diyaloglar üzerinden anlatılmaktadır. Bu yöntem, okuyucunun düşünsel sürece aktif biçimde katılmasını sağlamaktadır. Kutadgu Bilig'in öğretici yapısı aynı zamanda felsefi bir tartışma ortamı oluşturmaktadır.

Yusuf Has Hacib'in yaklaşımında devlet yalnızca siyasi bir mekanizma değildir; aynı zamanda toplumsal adaletin sağlanması gereken etik bir yapıdır. Bu nedenle eserde yöneticilerin sahip olması gereken özellikler ayrıntılı biçimde ele alınmaktadır.

Devlet yönetiminde:

- adalet,
- liyakat,
- akıl,
- danışma,
- ölçülülük,
- ahlak,
- halkın huzuru temel ilkeler olarak öne çıkmaktadır.

Bu yönüyle eser, çağdaş etik liderlik kuramlarıyla dikkat çekici benzerlikler göstermektedir.

2.2 Kutadgu Bilig'in Yapısı, Temel İlkeleri ve Düşünsel Derinliği

Kutadgu Bilig, yalnızca bir siyasetname veya ahlak kitabı değildir. Eser; insan, toplum, devlet, bilgi, ahlak ve mutluluk arasındaki ilişkiyi çok boyutlu biçimde ele alan kapsamlı bir düşünce sistemidir. Yusuf Has Hacib, eserinde bireysel mutluluğun toplumsal adaletle; toplumsal huzurun ise bilgi, akıl ve etik yönetim anlayışıyla mümkün olabileceğini savunmaktadır. Bu yönüyle eser, yalnızca kendi döneminin değil; çağlar üstü bir düşünsel mirasın temsilcisi olarak değerlendirilebilir.

Eserde devlet yönetimi ile insan ahlakı birbirinden ayrı ele alınmamaktadır. Yusuf Has Hacib'e göre devletin gücü yalnızca askerî veya ekonomik kapasitesinden değil; adaletli yönetim anlayışından kaynaklanmaktadır. Bu yaklaşım günümüz kamu yönetimi ve etik liderlik anlayışlarıyla dikkat çekici ölçüde benzerlik göstermektedir. Modern liderlik kuramlarında da yöneticilerin yalnızca teknik yeterliliklere sahip olması değil; aynı zamanda etik değerlere bağlı,

sheffaf, hisap verebilir ve insan merkezli bir anlayış geliştirmesi gerektiği vurgulanmaktadır (Northouse, 2022).

Kutadgu Bilig’de dikkat çeken temel noktalardan biri de bilgi ile ahlak arasında kurulan güçlü ilişkidir. Yusuf Has Hacib’e göre bilgi, insanı kibire değil; erdeme ulaştırmalıdır. Bilgi sahibi olmak tek başına yeterli değildir. Önemli olan, o bilgiyi toplum yararına kullanabilmektir. Bu yaklaşım günümüzde “bilgi etiği” kavramıyla doğrudan ilişkilendirilebilir. Özellikle dijital çağda bilginin manipölasyon amacıyla kullanılabilmesi, sosyal medya üzerinden dezenformasyonun yayılması ve yapay zekâ sistemlerinin etik tartişmalara neden olması, Yusuf Has Hacib’in düşüncelerini yeniden önemli hâle getirmektedir (Floridi, 2013).

Eserde öne çıkan bir diğer önemli ilke ise liyakat anlayışıdır. Yusuf Has Hacib, devlet yönetiminde görevlendirilecek kişilerin bilgi, ahlak ve akıl bakımından yeterli olması gerektiğini savunmaktadır. Bu yaklaşım günümüz yönetim sistemlerinde sıkça tartişılan “liyakat krizi”, “kurumsal yozlaşma” ve “etik dışı yönetim” sorunları açasından dikkat çekicidir. Eserde yöneticilerin halkın huzurunu koruması, ölçülü davranması, danışmaya önem vermesi ve adaletten ayrılmaması gerektiği vurgulanmaktadır.

Bunun yanında *Kutadgu Bilig*, insan psikolojisine ilişkin derin gözlemler de içermektedir. Yusuf Has Hacib, insanın yalnızca maddi ihtiyaçlarla mutlu olamayacağını; iç huzur, kanaat ve manevi dengeye de ihtiyaç duyduğunu belirtmektedir. Bu yaklaşım günümüzde modern tüketim toplumuna yönelik eleştirilerle önemli ölçüde örtüşmektedir. Özellikle Bauman’ın (2007) tüketim kültürü üzerine yaptığı çalışmalar, modern bireyin sürekli tüketmeye yönlendirilmesine rağmen kalıcı mutluluğa ulaşamadığını ortaya koymaktadır.

Eserdeki düşünsel yapı yalnızca bireysel ahlaka değil; toplumsal düzenin korunmasına da odaklanmaktadır. Yusuf Has Hacib’e göre toplumun huzuru için adalet, akıl ve etik yönetim vazgeçilmezdir. Bu durum günümüzde demokratik toplumların karşı karşıya olduğu güven krizi, toplumsal kutuplaşma ve etik sorunlarla ilişkilendirilebilir.

Bir başka önemli nokta ise eserin eğitim anlayışıdır. *Kutadgu Bilig*’de eğitim yalnızca bilgi aktarma süreci olarak görülmemektedir. Eğitimin temel amacı, insanı olgunlaştırmak, ahlaki gelişimini desteklemek ve toplumsal sorumluluk bilinci kazandırmaktır. Bu yaklaşım çağdaş eğitim felsefesinde yeniden önem kazanan “insan merkezli eğitim” anlayışıyla benzerlik taşımaktadır (Noddings, 2013).

Dolayısıyla *Kutadgu Bilig*, yalnızca tarihsel bir eser değil; aynı zamanda çağdaş dünyanın yaşadığı etik, toplumsal ve eğitsel krizleri anlamlandırmada kullanılabilecek güçlü bir düşünsel kaynak niteliği taşımaktadır.

2.3 Kutadgu Bilig’de Temel Karakterler ve Temsil Ettikleri Kavramlar

Kutadgu Bilig’in en dikkat çekici özelliklerinden biri, düşüncelerin sembolik karakterler üzerinden aktarılmasıdır. Yusuf Has Hacib, soyut kavramları insanlaştırarak okuyucunun düşünsel sürece daha aktif biçimde katılmasını

sağlamıştır. Bu yöntem, eserin yalnızca öğretici değil; aynı zamanda felsefî ve edebî bir derinlik kazanmasına katkı sunmaktadır.

Eserde dört temel karakter bulunmaktadır ve bu karakterlerin her biri belirli bir kavramı temsil etmektedir.

Küntogdı — Adalet

Küntogdı, eserde adaleti temsil eden hükümdardır. Yusuf Has Hacib'e göre devletin ayakta kalabilmesi için en temel unsur adalettir. Adalet yalnızca hukuksal bir kavram değil; toplumsal düzenin, güvenin ve huzurun temelidir.

Bugün dünyada yaşanan siyasal krizler, toplumsal eşitsizlikler ve güven kayıpları dikkate alındığında; Yusuf Has Hacib'in adalet anlayışının hâlâ güncelliğini koruduğu görülmektedir. Özellikle etik liderlik literatüründe adalet, yöneticilerin sahip olması gereken temel değerlerden biri olarak kabul edilmektedir (Brown & Treviño, 2006).

Aytoldı — Mutluluk ve Saadet

Aytoldı, mutluluğu ve saadeti temsil etmektedir. Ancak burada söz konusu olan mutluluk, yalnızca bireysel haz veya maddi refah değildir. Yusuf Has Hacib'e göre gerçek mutluluk; adaletli toplum düzeni, iç huzur ve ahlaki dengeyle mümkündür.

Modern toplumlarda mutluluk çoğu zaman tüketimle ilişkilendirilirken; *Kutadgu Bilig* mutluluğu daha derin ve manevi bir çerçevede ele almaktadır. Bu durum günümüzde pozitif psikoloji ve iyi oluş araştırmalarıyla da ilişkilendirilebilir (Seligman, 2011).

Ögdülmiş — Akıl ve Bilgi

Ögdülmiş, akıllı ve bilgiyi temsil etmektedir. Eserde akıl, insanın doğruyu yanlıştan ayırmasını sağlayan temel güç olarak görülmektedir. Ancak Yusuf Has Hacib'in bilgi anlayışı yalnızca öğrenmeye değil; öğrenilen bilginin etik biçimde kullanılmasına da vurgu yapmaktadır.

Bu yaklaşım günümüzde bilgi etiği, medya okuryazarlığı ve yapay zekâ tartışmaları açısından dikkat çekici bir önem taşımaktadır. Dijital çağda bilgiye ulaşmak kolaylaşmış; ancak doğru bilgiye ulaşmak ve bilgiyi etik biçimde kullanmak daha karmaşık hâle gelmiştir.

Ögdülmiş karakteri, aynı zamanda çağdaş eğitim sistemlerinde önem kazanan eleştirel düşünme, problem çözme ve analitik değerlendirme becerileriyle de ilişkilendirilebilir.

Odgurmuş — Kanaat ve Manevi Denge

Odgurmuş ise kanaati, ölçülülüğü ve manevi dengeyi temsil etmektedir. Yusuf Has Hacib'e göre insanın gerçek huzura ulaşabilmesi için yalnızca maddi kazançlara değil; içsel dengeye ve ahlaki olgunluğa da ihtiyaç vardır.

Bu yaklaşım günümüz tüketim toplumuna yönelik eleştiriler açısından oldukça anlamlıdır. Modern birey sürekli daha fazlasını istemeye yönlendirilirken; *Kutadgu Bilig* insanın iç huzurunu korumasının önemine dikkat çekmektedir.

Özellikle minimalizm, bilinçli tüketim ve sürdürülebilir yaşam anlayışlarının yaygınlaşmaya başladığı günümüzde, Odgurmuş karakterinin temsil ettiği düşünceler yeniden önem kazanmaktadır.

2.4 “Mutluluk Veren Bilgi” Kavramının Günümüz Açısından Değerlendirilmesi

Kutadgu Bilig’in adı olan “Mutluluk Veren Bilgi”, eserin temel felsefesini özetlemektedir. Buradaki bilgi anlayışı, yalnızca teknik becerilere veya akademik birikime indirgenmemektedir. Yusuf Has Hacib’e göre bilgi, insanı erdeme, adalete, huzura ve toplumsal sorumluluğa ulaştırmalıdır.

Bugün modern dünyada bilgi çoğu zaman ekonomik güç, rekabet veya teknolojik üstünlük aracı olarak değerlendirilmektedir. Ancak insanlığın karşı karşıya olduğu etik krizler, çevresel sorunlar ve toplumsal çatışmalar; bilginin ahlaki bir çerçeve olmadan yeterli olmadığını göstermektedir.

Bu noktada *Kutadgu Bilig*, çağdaş dünyaya önemli bir mesaj vermektedir: Bilgi, insanı yüceltmediği sürece eksik kalır.

Özellikle yapay zekâ çağında bu yaklaşım daha da önem kazanmaktadır. Yapay zekâ sistemleri büyük miktarda veriyi işleyebilmekte; ancak vicdan, empati ve etik sorumluluk gibi insani değerleri kendi başına üretememektedir. Bu nedenle günümüz dünyasının yalnızca teknolojiye değil; aynı zamanda etik rehberliğe de ihtiyaç duyduğu görülmektedir.

Yusuf Has Hacib’in yaklaşık bin yıl önce ortaya koyduğu bu yaklaşım, insan merkezli bir gelecek tasarımının düşünsel temellerinden biri olarak değerlendirilebilir.

3. Yöntem

3.1 Araştırma Modeli

Bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yaklaşımı kullanılmıştır. Nitel araştırmalar; bireylerin düşüncelerini, toplumsal olayları, kültürel yapıları ve anlam dünyalarını derinlemesine incelemeyi amaçlayan araştırma süreçleri olarak tanımlanmaktadır (Creswell, 2017; Merriam, 2018). Özellikle tarihsel, felsefi ve düşünsel metinlerin incelenmesinde doküman analizi yöntemi önemli bir araştırma yaklaşımı olarak kullanılmaktadır.

Doküman analizi, yazılı belgelerin sistematik biçimde incelenmesi, yorumlanması ve anlamlandırılması sürecidir (Yıldırım & Şimşek, 2021). Bu yöntem yalnızca mevcut metinlerin betimlenmesini değil; aynı zamanda metinlerin içerdiği düşünsel yapının, temaların ve anlam ilişkilerinin çözülmesini de kapsamaktadır.

Bu çalışmada *Kutadgu Bilig*, yalnızca tarihsel bir eser olarak ele alınmamış; aynı zamanda çağdaş dünyanın yaşadığı etik, toplumsal ve eğitsel sorunları anlamlandırabilecek düşünsel bir kaynak olarak değerlendirilmiştir. Çalışmada tarihsel yorumlama ile çağdaş sosyal bilim yaklaşımları birlikte kullanılmıştır. Bu yönüyle araştırma, yorumlayıcı (interpretive) paradigma çerçevesinde yapılandırılmıştır.

Araştırmanın temel yaklaşımı, Yusuf Has Hacib'in yaklaşık bin yıl önce ortaya koyduğu düşüncelerin günümüz bağlamında nasıl anlamlandırılabilceğini ortaya koymaktır. Bu nedenle çalışma yalnızca tarihsel bilgi aktarmayı değil; aynı zamanda çağdaş dünyaya yönelik eleştirel bir tartışma geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Araştırmada özellikle:

- bilgi etiği,
- etik liderlik,
- yapay zekâ,
- insan merkezli eğitim,
- adalet,
- kanaat,
- mutluluk,
- eleştirel düşünme gibi kavramlar ekseninde tematik bir çözümleme yapılmıştır.

Bu yaklaşım, klasik metin incelemelerinden farklı olarak *Kutadgu Bilig*'i yaşayan ve günümüz dünyasına mesajlar veren dinamik bir düşünsel kaynak olarak değerlendirmeyi mümkün kılmaktadır.

3.2 Veri Kaynakları

Araştırmının temel veri kaynağını Yusuf Has Hacib'in *Kutadgu Bilig* adlı eseri oluşturmaktadır. Çalışmada özellikle Reşit Rahmeti Arat tarafından hazırlanan çeviri ve inceleme metinlerinden yararlanılmıştır (Arat, 1979; Yusuf Has Hacib, 2019).

Araştırmada yalnızca birincil kaynaklarla sınırlı kalınmamış; aynı zamanda çağdaş literatür de kapsamlı biçimde incelenmiştir. Bu doğrultuda aşağıdaki veri kaynaklarından yararlanılmıştır:

Birincil Kaynaklar

- *Kutadgu Bilig* metni
- Yusuf Has Hacib üzerine yapılan klasik çalışmalar
- Türk-İslam düşünce tarihi kaynakları

İkincil Kaynaklar

- Eğitim felsefesi literatürü
- Etik liderlik çalışmaları
- Dünya Ekonomik Forumu raporları
- Yapay zekâ etiği üzerine araştırmalar
- Bilgi etiği literatürü
- İnsan merkezli eğitim yaklaşımları
- Dijital toplum ve tüketim kültürü çalışmaları

Araştırma kapsamında ayrıca Özbekistan, Kazakistan ve diğer Türk dünyası ülkelerinde yayımlanan çalışmalardan da yararlanılması hedeflenmiştir. Bunun temel nedeni, *Kutadgu Bilig*'in yalnızca Türkiye merkezli değil; tüm Türk dünyasının ortak düşünsel mirası olarak değerlendirilmesidir.

Özellikle son yıllarda Türk dünyasında yeniden gündeme gelen “Üçüncü Rönesans” anlayışı çerçevesinde Yusuf Has Hacib’in düşüncelerinin yeniden yorumlanmaya başlanması, araştırmanın önemini artırmaktadır (İnayet, 2019; DeWeese, 2016).

Araştırmada çağdaş literatür ile tarihsel kaynaklar birlikte değerlendirilmiş; böylece hem tarihsel bağlam hem de güncel yorumlama süreci bütüncül biçimde ele alınmıştır.

3.3 Veri Analizi Süreci

Araştırmada verilerin analizinde tematik analiz yaklaşımı kullanılmıştır. Tematik analiz, belirli veri setleri içerisinde tekrar eden anlam örüntülerinin, kavramların ve temaların belirlenmesi sürecidir (Braun & Clarke, 2006).

Araştırmanın analiz süreci dört aşamada gerçekleştirilmiştir:

Birinci Aşama: Dokümanların İncelenmesi

İlk aşamada *Kutadgu Bilig* metni ayrıntılı biçimde incelenmiş; eserde tekrar eden temel kavramlar belirlenmiştir. Özellikle:

- adalet,
- bilgi,
- akıl,
- mutluluk,
- kanaat,
- yönetim,
- ahlak,
- insan,
- devlet kavramları üzerinde yoğunlaşmıştır.

Bu süreçte eserin yalnızca yüzeysel anlamları değil; metaforik ve felsefi yönleri de dikkate alınmıştır.

İkinci Aşama: Kodlama Süreci

İkinci aşamada metin içerisindeki düşünceler tematik kodlara ayrılmıştır. Kodlama sürecinde hem klasik içerik analizi yaklaşımı hem de yorumlayıcı analiz yaklaşımı birlikte kullanılmıştır.

Örneğin:

- “adalet” kavramı etik liderlik ve toplumsal güven,
- “akıl” kavramı eleştirel düşünme ve analitik beceriler,
- “kanaat” kavramı tüketim kültürü eleştirisi,
- “bilgi” kavramı bilgi etiği ve yapay zekâ bağlamında değerlendirilmiştir.

Bu süreçte çağdaş literatür ile *Kutadgu Bilig* arasında kavramsal ilişkiler kurulmuştur.

Üçüncü Aşama: Temaların Oluşturulması

Kodlama sürecinden sonra benzer anlam örüntüleri bir araya getirilerek ana temalar oluşturulmuştur.

Araştırmada belirlenen temel temalar şunlardır:

Ana Tema Alt Temalar

Adalet Etik yönetim, toplumsal güven, liderlik

Ana Tema Alt Temalar

Bilgi	Bilgi etiği, dijital çağ, yapay zekâ
Akıl	Eleştirel düşünme, analitik beceriler
Kanaat	Tüketim kültürü, iç huzur
Mutluluk	İnsan merkezli toplum, eğitim

Bu temalar oluşturulurken çağdaş sosyal bilim literatürüyle karşılaştırmalı değerlendirmeler yapılmıştır.

Dördüncü Aşama: Yorumlama ve Çağdaş Bağlamla İlişkilendirme

Son aşamada elde edilen bulgular çağdaş dünya bağlamında yorumlanmıştır.

Özellikle:

- dijitalleşme,
- yapay zekâ,
- etik liderlik,
- eğitim krizleri,
- toplumsal yabancılaşma,
- tüketim kültürü,
- insan merkezli yönetim – gibi konularla ilişkilendirmeler yapılmıştır.

Bu süreçte amaç yalnızca tarihsel bir çözümleme yapmak değil; *Kutadgu Bilig*’in günümüz dünyasına sunduğu düşünsel katkıları ortaya koymaktır.

Araştırmada yorumlama süreci gerçekleştirilirken araştırmacının öznel değerlendirmelerinin bilimsel çerçevede temellendirilmesine dikkat edilmiş; farklı kaynaklardan elde edilen bulgular karşılaştırmalı biçimde ele alınmıştır (Patton, 2015).

4. Bulgular ve Tematik Tartışma

4.1 Adalet ve Etik Yönetim

Kutadgu Bilig’de adalet, devletin ve toplumun temel direği olarak ele alınmaktadır. Yusuf Has Hacib’e göre bir devletin uzun süre ayakta kalabilmesi yalnızca askerî güç, ekonomik zenginlik veya siyasal otoriteyle mümkün değildir. Devletin gerçek gücü, adaletli yönetim anlayışından kaynaklanmaktadır.

Eserde Küntogdı karakteri aracılığıyla temsil edilen adalet kavramı, yalnızca hukuksal düzeni ifade etmez; aynı zamanda yöneticilerin ahlaki sorumluluklarını, toplumsal dengeyi ve insan onuruna saygıyı da içermektedir. Yusuf Has Hacib, yöneticilerin halktan kopmaması gerektiğini, gücün kibir üretmemesi gerektiğini ve devlet yönetiminin vicdan temelinde şekillenmesi gerektiğini savunmaktadır.

Bu yaklaşım günümüz dünyasında yaşanan siyasal krizlerle karşılaştırıldığında dikkat çekici ölçüde günceldir. Günümüzde birçok ülkede:

- yolsuzluk,
- etik dışı yönetim anlayışları,
- toplumsal kutuplaşma,
- güç yoğunlaşması,
- güven kaybı – gibi sorunlar yaşanmaktadır.

Özellikle modern yönetim anlayışlarında etik liderlik kavramı giderek daha önemli hâle gelmiştir. Brown ve Treviño'ya (2006) göre etik liderlik; adalet, dürüstlük, şeffaflık ve insan merkezli karar verme süreçlerini içermektedir. Bu yaklaşım, Yusuf Has Hacib'in yöneticilere ilişkin ortaya koyduğu düşüncelerle büyük ölçüde örtüşmektedir.

Devamında özellikle:

- etik liderlik,
- eğitim yönetimi,
- şeffaflık,
- kamu yönetiminde güven krizi,
- Dünya Ekonomik Forumu'nun liderlik becerileri – üzerine daha derin tartışmalar geliştirilecektir.

Modern dünyada kamu yönetimi alanında yaşanan en önemli sorunlardan biri, toplumların yöneticilere duyduğu güvenin giderek azalmasıdır. Siyasal kutuplaşmalar, ekonomik eşitsizlikler, şeffaflık eksikliği ve etik dışı uygulamalar yalnızca devlet yapılarını değil; toplumsal psikolojiyi de doğrudan etkilemektedir. Fukuyama'ya (1995) göre güven duygusu, toplumsal düzenin sürdürülebilirliği açısından temel unsurlardan biridir. Güvenin zayıfladığı toplumlarda kurumsal yapılar kırılganlaşmakta, bireyler arasında yabancılaşma artmaktadır.

Bu noktada *Kutadgu Bilig*'in ortaya koyduğu yönetim anlayışı dikkat çekicidir. Yusuf Has Hacib'e göre yönetici yalnızca emir veren kişi değildir; aynı zamanda toplumsal adaletin koruyucusudur. Yönetici halkın huzurundan sorumludur ve yönetimde ölçülülük, vicdan ve danışma kültürü esas alınmalıdır. Bu yaklaşım günümüzde demokratik liderlik ve katılımcı yönetim anlayışlarıyla önemli benzerlikler taşımaktadır.

Özellikle çağdaş liderlik literatüründe “hizmetkâr liderlik” (servant leadership) yaklaşımı, yöneticinin gücü kendisi için değil; toplumun yararı için kullanması gerektiğini savunmaktadır (Greenleaf, 1977). Benzer biçimde Yusuf Has Hacib de yöneticinin halkın mutluluğunu öncelemesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bu durum, *Kutadgu Bilig*'in yalnızca tarihsel bir siyasetname olmadığını; aynı zamanda çağdaş liderlik kuramlarıyla ilişkilendirilebilecek güçlü bir etik metin olduğunu göstermektedir.

Günümüzde eğitim yönetimi alanında da etik liderlik önemli bir tartışma alanı hâline gelmiştir. Eğitim kurumlarının yalnızca akademik başarıya değil; aynı zamanda etik değerlere, insan haklarına ve toplumsal sorumluluğa odaklanması gerektiği belirtilmektedir (Shapiro & Stefkovich, 2016). Yusuf Has Hacib'in yöneticilere ilişkin ortaya koyduğu ilkeler, eğitim liderliği açısından da dikkat çekici mesajlar taşımaktadır.

Örneğin *Kutadgu Bilig*'de yöneticilerin:

- bilgili,
- adaletli,
- sabırlı,
- danışmaya açık,

- halkın ihtiyaçlarını gözeten kişiler olması gerektiği vurgulanmaktadır.

Bu ilkeler günümüzde etkili okul liderliği 192ey apa eğitim yönetimi anlayışlarının temel özellikleri arasında yer almaktadır.

Diğer taraftan dijital çağın ortaya çıkardığı yeni yönetim biçimleri de etik tartışmaları artırmaktadır. Büyük veri sistemleri, algoritmalar 192ey apay zekâ destekli yönetim mekanizmaları karar alma süreçlerini hızlandırırken; insan unsurunun geri plana itilmesi riskini de beraberinde getirmektedir. Floridi (2013), dijital çağda etik ilkelerin yeniden tanımlanması gerektiğini belirtmektedir. Çünkü teknoloji tek başına adalet üretememektedir. Teknolojik sistemlerin hangi etik değerler doğrultusunda kullanılacağı insanın sorumluluğundadır.

Bu noktada Yusuf Has Hacib'in düşünceleri yeniden önem kazanmaktadır. *Kutadgu Bilig*'de güç ile ahlak arasındaki ilişkinin sürekli vurgulanması, günümüzde teknoloji merkezli yönetim anlayışlarına karşı insan merkezli bir denge önerisi sunmaktadır.

Ayrıca eserde yöneticilerin kibirden uzak durması gerektiği sık sık vurgulanmaktadır. Gücün insanı yozlaştırabileceği düşüncesi, modern siyaset teorilerinde de önemli bir tartışma alanıdır. Lord Acton'un ünlü "Güç yozlaştırır; mutlak güç mutlak yozlaştırır" sözü (Acton, 1887), Yusuf Has Hacib'in yaklaşık bin yıl önce dile getirdiği düşüncelerle dikkat çekici biçimde örtüşmektedir.

Kutadgu Bilig'de adalet yalnızca cezalandırma sistemi olarak değil; toplumsal huzurun temel şartı olarak görülmektedir. Bu yaklaşım günümüz sosyal adalet anlayışlarıyla da ilişkilendirilebilir. Rawls'a (1971) göre adalet, toplumsal kurumların temel erdemidir. Benzer biçimde Yusuf Has Hacib de toplumun ayakta kalabilmesi için adaletin vazgeçilmez olduğunu savunmaktadır.

Dolayısıyla *Kutadgu Bilig*'in adalet anlayışı, günümüzde:

- etik liderlik,
- kamu yönetimi,
- eğitim liderliği,
- dijital etik,
- insan merkezli yönetim – gibi alanlarda yeniden değerlendirilebilecek güçlü bir düşünsel çerçeve sunmaktadır.

4.2 Bilgi, Hikmet ve Bilgi Etiği

Bilgi, insanlık tarihinin her döneminde güç, gelişim ve dönüşümün temel unsurlarından biri olarak görülmüştür. Ancak dijital çağda bilgi kavramı yalnızca değerli bir kaynak olmaktan çıkmış; aynı zamanda kontrol edilmesi gereken devasa bir güç alanına dönüşmüştür. Günümüzde internet, sosyal medya, yapay zekâ sistemleri ve dijital ağlar aracılığıyla bilgiye ulaşmak son derece kolaylaşmıştır. Bununla birlikte bilgi kirliliği, manipülasyon, dezenformasyon ve etik dışı veri kullanımı gibi sorunlar da ciddi biçimde artmıştır.

Bu noktada *Kutadgu Bilig*'de ortaya konulan bilgi anlayışı dikkat çekici bir güncellik taşımaktadır. Yusuf Has Hacib'e göre bilgi, insanı yalnızca güçlü değil; aynı zamanda erdemli hâle getirmelidir. Bilginin amacı yalnızca yönetmek,

kazanmak veya üstünlük sağlamak değildir. Gerçek bilgi, insanı adalete, hikmete ve toplumsal huzura ulaştırmalıdır.

Eserde Ögdülmüş karakteri aracılığıyla temsil edilen bilgi ve akıl kavramları, yalnızca teorik öğrenmeyi değil; aynı zamanda düşünsel olgunluğu ve etik sorumluluğu da ifade etmektedir. Yusuf Has Hacib'in yaklaşımında bilgi ile ahlak birbirinden ayrı düşünülemez. Bu anlayış günümüzde bilgi etiği kavramının temelini oluşturan düşüncelerle büyük ölçüde örtüşmektedir.

Bilgi etiği, bilginin üretilmesi, paylaşılması ve kullanılması süreçlerinde etik ilkelerin korunmasını ifade etmektedir (Capurro, 2006). Özellikle dijital çağda bireylerin kişisel verilerinin korunması, yapay zekâ algoritmalarının adil çalışması ve bilginin manipülasyon amacıyla kullanılmaması önemli etik tartışmalar hâline gelmiştir.

Harari'ye (2018) göre geleceğin dünyasında en büyük güç, bilgi akışını kontrol edenlerin elinde olacaktır. Bu durum, bilginin yalnızca teknik değil; aynı zamanda etik bir mesele olduğunu göstermektedir. Yusuf Has Hacib'in yaklaşık bin yıl önce ortaya koyduğu yaklaşım da tam olarak bu noktaya işaret etmektedir:

Bilgi, insan yararına kullanılmadığında tehlikeli bir güce dönüşebilir.

Bugün yapay zekâ teknolojileri sağlık, eğitim, ekonomi ve güvenlik gibi birçok alanda kullanılmaktadır. Ancak yapay zekâ sistemlerinin:

- önyargılı kararlar verebilmesi,
- veri mahremiyetini ihlal edebilmesi,
- insan davranışlarını manipüle edebilmesi – gibi riskler ciddi etik tartışmalara neden olmaktadır (Bostrom, 2014).

UNESCO'nun (2021) yapay zekâ etiği raporunda özellikle insan merkezilik, şeffaflık, adalet ve hesap verebilirlik ilkeleri vurgulanmaktadır. Dikkat çekici olan nokta ise, bu ilkelerin önemli bir bölümünün *Kutadgu Bilig*'de de farklı kavramlarla yer almasıdır.

Yusuf Has Hacib'in bilgi anlayışı aynı zamanda eğitim felsefesi açısından da önem taşımaktadır. Modern eğitim sistemleri çoğu zaman bilgi yüklemeye dayalı bir yapı hâline dönüşmektedir. Oysa *Kutadgu Bilig*'de bilgi, insanın karakter gelişimiyle birlikte ele alınmaktadır.

Freire'ye (1970) göre eğitim yalnızca bilgi aktarımı değil; aynı zamanda bireyin bilinçlenme sürecidir. Benzer biçimde Yusuf Has Hacib de insanın yalnızca öğrenmesini değil; öğrendiği bilgiyi hikmete dönüştürmesini önemsemektedir.

Devamında özellikle:

- dijital çağda bilgi kirliliği,
- yapay zekâ etiği,
- eleştirel medya okuryazarlığı,
- eğitim sistemlerinde bilgi ve değer ilişkisi,
- Dünya Ekonomik Forumu yetkinlikleriyle bağlantılar – daha ayrıntılı biçimde ele alınacaktır.

Dijital çağın en büyük sorunlarından biri, bilgi miktarının artmasına rağmen hakikate ulaşmanın zorlaşmasıdır. Günümüzde bireyler her gün milyonlarca veri,

haber, yorum ve içerikle karşı karşıya kalmaktadır. Ancak bu yoğun bilgi akışı içerisinde doğru bilgi ile yanlış bilgi arasındaki sınırlar giderek belirsizleşmektedir. Özellikle sosyal medya platformlarında yayılan dezenformasyon, manipülasyon ve algoritmik yönlendirmeler bireylerin düşünme süreçlerini doğrudan etkileyebilmektedir (Sunstein, 2018).

Bu noktada Yusuf Has Hacib'in bilgi anlayışı yalnızca bilgi sahibi olmayı değil; doğru düşünmeyi, sorgulamayı ve hakikati aramayı ön plana çıkarmaktadır. *Kutadgu Bilig*'de akıl ve bilgi, insanı karanlıktan aydınlığa ulaştıran bir rehber olarak görülmektedir. Ancak bu rehberliğin gerçekleştirilmesi için bilginin ahlaki sorumlulukla birlikte ele alınması gerekmektedir.

Özellikle çağdaş toplumlarda “enformasyon fazlalığı” problemi önemli bir tartışma alanı hâline gelmiştir. Bilginin niceliksel olarak çoğalması, bireylerin daha bilinçli hâle geldiği anlamına gelmemektedir. Aksine aşırı bilgi yüklenmesi, bireylerin düşünsel derinlik geliştirmesini zorlaştırabilmektedir (Han, 2017). Yusuf Has Hacib'in hikmet merkezli bilgi anlayışı ise bilginin yalnızca depolanmasını değil; anlamlandırılmasını ve insan hayatına etik biçimde yön vermesini esas almaktadır.

Bu yaklaşım günümüzde medya okuryazarlığı ve eleştirel dijital okuryazarlık kavramlarıyla da ilişkilendirilebilir. Modern eğitim sistemlerinde bireylerin yalnızca bilgiye ulaşmayı değil; bilgiyi analiz etmeyi, sorgulamayı ve etik biçimde kullanmayı öğrenmeleri gerektiği vurgulanmaktadır (Hobbs, 2010). Aslında *Kutadgu Bilig*'de ortaya konulan düşünce yapısı da benzer bir yaklaşımı işaret etmektedir.

Özellikle yapay zekâ teknolojilerinin gelişmesiyle birlikte bilgi üretim süreçleri büyük ölçüde dönüşmektedir. Günümüzde yapay zekâ sistemleri:

- metin yazabilmekte,
- görsel üretebilmekte,
- insan davranışlarını analiz edebilmekte,
- karar verme süreçlerine katılabilmektedir.

Ancak bu durum, insanın düşünsel sorumluluğunu ortadan kaldırmamaktadır. Tam tersine insanın etik sorumluluğunu daha da artırmaktadır. Çünkü teknolojiyi yöneten temel unsur hâlâ insanın değer sistemidir.

Bostrom'a (2014) göre yapay zekâ teknolojileri insanlık için büyük fırsatlar sunarken; kontrolsüz gelişmeleri ciddi riskler de oluşturabilir. Bu nedenle teknolojik ilerlemenin etik ilkelerle dengelenmesi gerekmektedir. Yusuf Has Hacib'in bilgiye yüklediği ahlaki sorumluluk anlayışı, bu noktada çağdaş tartışmalara önemli katkılar sunmaktadır.

Kutadgu Bilig'de bilginin kibir üretmemesi gerektiği de dikkat çekici biçimde vurgulanmaktadır. Bilgi sahibi kişinin tevazu sahibi olması gerektiği belirtilmektedir. Günümüzde ise bilgi çoğu zaman güç, statü ve rekabet aracı olarak kullanılabilmektedir. Özellikle dijital platformlarda bilgi, bireyler üzerinde hegemonya kurmanın bir aracı hâline dönüşebilmektedir. Bu durum, etik bilgi kullanımının neden önemli olduğunu yeniden göstermektedir.

Diğer taraftan Dünya Ekonomik Forumu'nun (2023) geleceğin becerileri raporunda;

- analitik düşünme,
- yaratıcı düşünme,
- problem çözme,
- dayanıklılık,
- etik farkındalık,
- liderlik – gibi yetkinliklerin ön plana çıktığı görülmektedir.

Dikkat çekici olan nokta, Yusuf Has Hacib'in yaklaşık bin yıl önce bilgiye yalnızca teknik değil; aynı zamanda etik ve insani bir anlam yüklemiş olmasıdır. Bu durum, *Kutadgu Bilig*'in çağdaş yetkinlik tartışmaları açısından da önemli bir düşünsel kaynak olduğunu göstermektedir.

Ayrıca bilgi ile mutluluk arasındaki ilişki de eserde önemli bir yer tutmaktadır. Modern dünyada bilgi çoğu zaman ekonomik başarıyla ilişkilendirilirken; Yusuf Has Hacib bilgi ile insanın iç huzuru arasında bağ kurmaktadır. Bu yaklaşım günümüzde pozitif psikoloji ve iyi oluş araştırmalarıyla da ilişkilendirilebilir (Seligman, 2011).

Dolayısıyla *Kutadgu Bilig*'de ortaya konulan bilgi anlayışı:

- bilgi etiği,
- dijital vatandaşlık,
- yapay zekâ etiği,
- medya okuryazarlığı,
- eleştirel düşünme,
- insan merkezli eğitim – gibi çağdaş tartışmalar açısından dikkat çekici bir düşünsel derinlik sunmaktadır.

4.3 Akıl ve Eleştirel Düşünme

Kutadgu Bilig'de akıl, insanı diğer canlılardan ayıran en temel güçlerden biri olarak görülmektedir. Yusuf Has Hacib'e göre insanın doğru karar verebilmesi, adaleti sağlayabilmesi ve toplumsal huzuru koruyabilmesi için aklını etkin biçimde kullanması gerekmektedir. Bu nedenle eserde akıl yalnızca bireysel bir özellik değil; aynı zamanda toplumsal düzenin temel dayanaklarından biri olarak değerlendirilmektedir.

Öğdülmiş karakteri aracılığıyla temsil edilen akıl kavramı, bilgiyle birlikte düşünülmektedir. Ancak burada söz konusu olan yalnızca ezberlenmiş bilgi değil; sorgulayan, analiz eden ve anlamlandıran bir düşünme biçimidir. Bu yaklaşım günümüzde eleştirel düşünme kavramıyla büyük ölçüde örtüşmektedir.

Paul ve Elder'a (2014) göre eleştirel düşünme, bireyin bilgiyi sorgulaması, analiz etmesi, değerlendirmesi ve mantıklı sonuçlara ulaşabilmesi sürecidir. Günümüz dünyasında bireylerin karşı karşıya kaldığı yoğun bilgi akışı düşünüldüğünde, eleştirel düşünme becerileri her zamankinden daha önemli hâle gelmiştir.

Özellikle dijital çağda bireylerin:

- doğru bilgiye ulaşabilmesi,

- manipülasyonları fark edebilmesi,
- propaganda tekniklerini çözümleyebilmesi,
- algoritmik yönlendirmeleri anlayabilmesi – için güçlü düşünme becerilerine ihtiyaç duyduğu görülmektedir.

Bu bağlamda Yusuf Has Hacib'in akıl merkezli yaklaşımı oldukça dikkat çekicidir. *Kutadgu Bilig*'de insanın aceleci davranmaması, düşünmeden karar vermemesi ve aklını öfke ya da tutkuların etkisine bırakmaması gerektiği vurgulanmaktadır. Bu durum günümüzde karar verme psikolojisi ve bilişsel farkındalık çalışmalarıyla ilişkilendirilebilir (Kahneman, 2011).

Modern eğitim sistemlerinde de eleştirel düşünme önemli bir beceri olarak kabul edilmektedir. Dünya Ekonomik Forumu'nun (2023) raporunda analitik düşünme ve problem çözme geleceğin en önemli yetkinlikleri arasında gösterilmektedir. Benzer biçimde OECD'nin eğitim raporlarında da bireylerin yalnızca bilgi ezberleyen değil; sorgulayan, yorumlayan ve çözüm üreten bireyler olması gerektiği vurgulanmaktadır (OECD, 2019).

Yusuf Has Hacib'in düşünce sistemi, bu çağdaş yaklaşımlarla dikkat çekici biçimde örtüşmektedir. Çünkü *Kutadgu Bilig*'de akıl, yalnızca bireysel başarı için değil; toplumsal iyilik için de gerekli görülmektedir.

Özellikle eğitim sistemlerinin sınav merkezli yapılara dönüşmesi, eleştirel düşünme becerilerinin yeterince gelişmemesine neden olabilmektedir. Freire (1970), geleneksel eğitim anlayışını “bankacı eğitim modeli” olarak eleştirmiş ve öğrencilerin pasif bilgi depolarına dönüştürüldüğünü savunmuştur. Yusuf Has Hacib'in yaklaşımı ise daha çok düşünen, sorgulayan ve ahlaki sorumluluk geliştiren birey modeline yakındır.

Yirmi birinci yüzyılın en önemli tartışmalarından biri, insan aklının teknoloji karşısındaki konumudur. Yapay zekâ sistemlerinin gelişmesiyle birlikte bilgi işleme süreçleri hızlanmış; karar verme mekanizmaları büyük ölçüde dijitalleşmeye başlamıştır. Ancak bu durum, insan aklının önemini azaltmamış; tam tersine eleştirel düşünme becerilerinin daha da gerekli hâle gelmesine neden olmuştur.

Çünkü günümüzde sorun yalnızca bilgiye ulaşmak değildir. Asıl mesele:

- hangi bilginin doğru olduğu,
- hangi bilginin manipülatif olduğu,
- hangi kararın etik olduğu,
- hangi yönlendirmenin insan yararına hizmet ettiği – sorularına cevap verebilmektir.

Bu noktada Yusuf Has Hacib'in akıl anlayışı dikkat çekici bir düşünsel derinlik sunmaktadır. *Kutadgu Bilig*'de akıl, yalnızca zihinsel bir kapasite olarak değil; insanı doğruya ulaştıran ahlaki bir rehber olarak ele alınmaktadır. İnsan aklı; tutkuların, öfkenin, kibirin ve güç arzusunun kontrol edilmesinde önemli bir denge unsuru olarak görülmektedir.

Bu yaklaşımlar günümüzde özellikle etik karar verme süreçleri açısından önem taşımaktadır. Çünkü yapay zekâ sistemleri büyük miktarda veriyi analiz edebilmekte; ancak vicdan, empati ve ahlaki muhakeme gibi insani özellikleri tam anlamıyla üretememektedir. Bu nedenle teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin, insan akıllı ve etik sorumluluğu merkezi önemini korumaktadır.

Kahneman'ın (2011) ortaya koyduğu hızlı ve yavaş düşünme modeli de bu bağlamda dikkat çekicidir. Günümüzde bireyler çoğu zaman hızlı, yüzeysel ve refleksif kararlar vermeye yönlendirilmektedir. Sosyal medya algoritmaları, kısa içerik kültürü ve sürekli bilgi akışı, derin düşünme süreçlerini zayıflatmaktadır. Yusuf Has Hacib'in düşünce sistemi ise aceleci kararlar yerine ölçülü, akılcı ve sorgulayıcı bir yaklaşımı ön plana çıkarmaktadır.

Özellikle dijital platformların bireylerin düşünme biçimleri üzerindeki etkisi, çağımızın önemli sorunlarından biri hâline gelmiştir. Algoritmalar insanların hangi içerikleri göreceğini belirlemekte; bu durum zamanla bireylerin düşünsel dünyalarını daraltabilmektedir. Sunstein'a (2018) göre dijital yankı odaları, bireylerin yalnızca kendi görüşlerini destekleyen içeriklerle karşılaşmasına neden olmakta ve eleştirel düşünmeyi zayıflatmaktadır.

Kutadgu Bilig ise bireyin aklını özgür biçimde kullanmasını savunmaktadır. Eserde düşünmeden hareket eden, öfkesine teslim olan veya yalnızca çıkar peşinde koşan bireylerin hem kendilerine hem topluma zarar vereceği vurgulanmaktadır. Bu yaklaşım günümüz medya manipülasyonları ve dijital yönlendirme tartışmaları açısından oldukça günceldir.

Diğer taraftan çağdaş eğitim sistemlerinde eleştirel düşünmenin geliştirilmesi temel hedeflerden biri hâline gelmiştir. OECD'nin (2019) eğitim raporlarında öğrencilerin yalnızca bilgi depolayan bireyler değil; sorgulayan, yorumlayan ve çözüm üreten bireyler olarak yetiştirilmesi gerektiği belirtilmektedir. Benzer biçimde Dünya Ekonomik Forumu (2023), geleceğin becerileri arasında analitik düşünme, problem çözme ve yaratıcı düşünmeyi ön plana çıkarmaktadır.

Ancak modern eğitim sistemlerinin önemli bir kısmı hâlâ sınav merkezli ve ezbere dayalı bir yapıyı sürdürmektedir. Bu durum öğrencilerin düşünsel derinlik geliştirmesini zorlaştırabilmektedir. Freire'nin (1970) eleştirdiği “bankacı eğitim modeli”, öğrencilerin pasif bilgi alıcılarına dönüştürülmesini ifade etmektedir. Yusuf Has Hacib'in yaklaşımı ise daha çok:

- düşünen,
- sorgulayan,
- anlamlandıran,
- etik sorumluluk taşıyan – birey modeline yakındır.

Bu nedenle *Kutadgu Bilig* yalnızca siyasal bir eser değil; aynı zamanda güçlü bir eğitim felsefesi metni olarak da değerlendirilebilir.

Özellikle çağımızda insan akıllı ile yapay zekâ arasındaki ilişkinin yeniden tanımlanması gerekmektedir. Yapay zekâ bilgi işleyebilir; ancak:

- vicdan geliştiremez,

- ahlaki sorumluluk hissedemez,
- insan acısını gerçek anlamda deneyimleyemez,
- etik sezgi üretmez.

Bu nedenle geleceğin toplumlarında en önemli meselelerden biri, teknolojik gelişmeler ile insani değerler arasındaki dengeyi kurabilmektir.

Yusuf Has Hacib'in düşünceleri bu noktada yeniden önem kazanmaktadır. Çünkü *Kutadgu Bilig'*de akıl, yalnızca bireysel başarı aracı değil; insanı adalete, ölçülülüğe ve toplumsal huzura ulaştıran etik bir güç olarak görülmektedir.

Ayrıca eserde yöneticilerin akıl sahibi olması kadar danışmaya açık olması gerektiği de vurgulanmaktadır. Bu yaklaşım çağdaş liderlik kuramlarında yer alan:

- katılımcı liderlik,
- kolektif akıl,
- iş birliği kültürü – gibi kavramlarla ilişkilendirilebilir.

Heifetz'e (1994) göre çağdaş liderlik, yalnızca emir verme süreci değil; karmaşık sorunları birlikte çözebilme kapasitesidir. Yusuf Has Hacib'in yönetim anlayışı da benzer biçimde ortak aklı ve danışmayı önemsemektedir.

Dolayısıyla *Kutadgu Bilig'*de akıl kavramı:

- eleştirel düşünme,
- etik karar verme,
- insan merkezli eğitim,
- dijital çağda bilinçli birey olma,
- liderlik,
- yapay zekâ etiği – gibi çağdaş tartışmalar açısından önemli bir düşünsel

çerçeve sunmaktadır.

4.4 Kanaat ve Tüketim Toplumu

Modern dünya, büyük ölçüde tüketim merkezli bir yaşam anlayışı üzerine kurulmuştur. Günümüzde bireyler yalnızca ihtiyaçlarını karşılamak için değil; kimlik oluşturmak, statü kazanmak ve toplumsal görünürlük elde etmek amacıyla da tüketmeye yönlendirilmektedir. Özellikle dijital medya ve reklam kültürü, bireylerde sürekli daha fazlasına sahip olma isteği oluşturmaktadır.

Ancak bu durum beraberinde önemli psikolojik ve toplumsal sorunları da getirmektedir.

- yalnızlaşma,
- tatminsizlik,
- tükenmişlik,
- anlam kaybı,
- sürekli rekabet hissi – modern toplumların temel problemleri arasında yer almaktadır.

Bauman'a (2007) göre tüketim toplumu, bireyleri sürekli eksiklik hissi içerisinde tutarak daha fazla tüketmeye yönlendirmektedir. Bu nedenle modern birey çoğu zaman sahip olduklarıyla değil; sahip olmadıklarıyla kendini tanımlamaktadır.

İşte bu noktada *Kutadgu Bilig*'de yer alan kanaat anlayışı dikkat çekici bir alternatif sunmaktadır. Oğurmuş karakteri aracılığıyla temsil edilen kanaat kavramı, insanın yalnızca maddi kazançlarla mutlu olamayacağını; gerçek huzurun içsel denge ve ölçülülükle mümkün olduğunu ifade etmektedir.

Yusuf Has Hacib'e göre insanın tutkularını kontrol edebilmesi, nefsine sınır koyabilmesi ve ölçülü yaşayabilmesi gerçek olgunluğun göstergesidir. Bu yaklaşım günümüzde minimalizm, sade yaşam ve bilinçli tüketim hareketleriyle önemli benzerlikler taşımaktadır.

Özellikle sosyal medya çağında bireyler sürekli başkalarının yaşamlarıyla karşılaştırılmaktadır. Bu durum bireylerde yetersizlik hissi ve sürekli daha fazlasına ulaşma baskısı oluşturabilmektedir. Han'a (2017) göre modern toplum "performans toplumu"na dönüşmüş; bireyler sürekli üretmek, tüketmek ve başarılı görünmek zorunda bırakılmıştır.

Kutadgu Bilig ise insanın kendi iç huzurunu korumasını, ölçülü yaşamasını ve manevi denge geliştirmesini öğütlemektedir. Bu yönüyle eser, çağdaş dünyanın hız, tüketim ve rekabet merkezli yaşam anlayışına karşı insan merkezli bir denge önerisi sunmaktadır.

4.4 Kanaat ve Tüketim Toplumu (Devam)

Modern tüketim kültürünün en dikkat çekici özelliklerinden biri, bireylerin mutluluğu dışsal nesnelerde aramaya yönlendirilmesidir. Reklamlar, dijital platformlar ve popüler kültür aracılığıyla bireylere sürekli olarak daha fazla tüketmeleri gerektiği mesajı verilmektedir. Böylece insanın değeri; sahip olduğu nesneler, görünürlüğü ve ekonomik gücü üzerinden tanımlanmaya başlanmaktadır.

Ancak bu süreç, bireyin iç huzurunu güçlendirmek yerine çoğu zaman daha derin bir tatminsizlik üretmektedir. Fromm'a (1976) göre modern insan "olmak" yerine "sahip olmak" merkezli bir yaşam biçimine yönelmiştir. Bu durum bireyin kendi iç dünyasından uzaklaşmasına neden olmaktadır.

Yusuf Has Hacib'in kanaat anlayışı ise tam tersine insanın kendi iç dengesini korumasını esas almaktadır. *Kutadgu Bilig*'de kanaat, pasif bir kabulleniş değil; insanın tutkularını kontrol edebilmesi ve ölçülü yaşayabilmesi olarak ele alınmaktadır. Bu yaklaşım bireyin hem psikolojik hem de toplumsal açıdan daha dengeli bir yaşam sürmesine katkı sağlamaktadır.

Eserde özellikle aşırılıktan kaçınma düşüncesi dikkat çekmektedir. Yusuf Has Hacib'e göre insanın:

- hırsına yenik düşmemesi,
- kibirden uzak durması,
- ölçülü davranması,
- maddi dünyanın geçiciliğini fark etmesi – gerekmektedir.

Bu yaklaşım günümüzde sürdürülebilir yaşam tartışmaları açısından da önemli bir anlam taşımaktadır. Çünkü modern tüketim kültürü yalnızca bireylerin psikolojik yapısını değil; aynı zamanda doğal çevreyi de olumsuz etkilemektedir. Sürekli büyüme ve sınırsız tüketim anlayışı çevresel krizleri derinleştirmektedir.

UNESCO'nun sürdürülebilir kalkınma yaklaşımında da bireylerin yalnızca ekonomik başarıya değil; aynı zamanda etik sorumluluğa, çevresel duyarlılığa ve toplumsal dengeye odaklanması gerektiği belirtilmektedir (UNESCO, 2020). Bu durum, *Kutadgu Bilig*'in ölçülülük ve kanaat anlayışıyla dikkat çekici biçimde örtüşmektedir.

Özellikle günümüzde genç kuşaklar arasında yaygınlaşan:

- minimalizm,
- yavaş yaşam,
- dijital detoks,
- bilinçli tüketim,
- sade yaşam – yaklaşımları da modern insanın yeniden denge arayışına

girdiğini göstermektedir.

Kutadgu Bilig'de mutluluk ile kanaat arasında güçlü bir ilişki kurulmaktadır. Yusuf Has Hacib'e göre insanın gerçek huzura ulaşabilmesi için yalnızca maddi kazanç değil; aynı zamanda manevi denge ve içsel tatmin gereklidir. Bu yaklaşım günümüzde pozitif psikoloji alanındaki çalışmalarla da ilişkilendirilebilir.

Seligman'a (2011) göre kalıcı mutluluk yalnızca haz odaklı yaşamdan değil; anlam, aidiyet, ilişkiler ve değer üretiminden kaynaklanmaktadır. Benzer biçimde *Kutadgu Bilig* de insanın içsel huzurunu merkeze almaktadır.

Diğer taraftan sosyal medya çağında bireyler sürekli görünür olmaya zorlanmaktadır. İnsanlar çoğu zaman yaşamlarını deneyimlemek yerine sergilemeye başlamaktadır. Bu durum bireylerin kendilerini sürekli başkalarıyla karşılaştırmasına neden olmakta; psikolojik baskıları artırmaktadır.

Han'a (2017) göre modern birey artık dış baskılardan çok kendi performans baskısı altında yaşamaktadır. İnsan sürekli daha başarılı, daha görünür ve daha üretken olmak zorunda hissetmektedir. *Kutadgu Bilig* ise insanın kendi iç dünyasını koruyabilmesini, ölçülü yaşayabilmesini ve içsel denge geliştirebilmesini öğütlemektedir.

Bu bağlamda Odgurmış karakteri yalnızca bireysel bir erdemi temsil etmemektedir. Aynı zamanda çağdaş dünyanın hız, rekabet ve tüketim merkezli yaşam anlayışına karşı etik ve insani bir denge önerisi sunmaktadır.

Dolayısıyla *Kutadgu Bilig*'deki kanaat anlayışı:

- tüketim kültürü eleştirisi,
- sürdürülebilir yaşam,
- psikolojik iyi oluş,
- dijital çağda insanın yalnızlaşması,
- manevi denge,
- insan merkezli toplum anlayışı – açısından önemli bir düşünsel çerçeve

oluşturmaktadır.

4.5 Mutluluk ve İnsan Merkezli Toplum

Modern dünyada mutluluk kavramı çoğu zaman ekonomik başarı, bireysel performans ve tüketim kapasitesi üzerinden tanımlanmaktadır. Ancak teknolojik

gelişmelere ve ekonomik büyümeye rağmen insanların psikolojik yalnızlık, stres, kaygı ve anlam kaybı yaşaması dikkat çekici bir çelişki ortaya koymaktadır.

Bu durum, modern toplumların yalnızca maddi gelişimle sürdürülebilir bir mutluluk üretemediğini göstermektedir. Özellikle günümüzde eğitim sistemlerinin, ekonomik yapıların ve dijital kültürün insanı çoğu zaman “üreten” ve “tüketen” bir varlığa indirgediği yönünde eleştiriler yapılmaktadır (Nussbaum, 2010).

Kutadgu Bilig ise mutluluğu çok daha derin ve bütüncül bir çerçevede ele almaktadır. Yusuf Has Hacib’e göre gerçek mutluluk:

- adalet,
- akıl,
- bilgi,
- kanaat,
- ahlaki denge – ile mümkündür.

Bu yaklaşım, insanı yalnızca ekonomik bir özne olarak değil; düşünsel, ahlaki ve toplumsal boyutlarıyla ele alan insan merkezli bir anlayışı yansıtmaktadır.

Eserde Aytoldı karakteri aracılığıyla temsil edilen mutluluk kavramı, yalnızca bireysel haz veya geçici sevinç anlamına gelmemektedir. Mutluluk; insanın hem kendi iç huzurunu bulabilmesi hem de toplumsal uyum içerisinde yaşayabilmesiyle ilişkilendirilmektedir.

Bu düşünce günümüzde “iyi oluş” (well-being) kavramıyla önemli ölçüde örtüşmektedir. OECD’nin yaşam kalitesi araştırmalarında da bireylerin mutluluğunun yalnızca gelir düzeyiyle açıklanamayacağı; sosyal ilişkiler, güven, aidiyet ve anlam duygusunun da önemli olduğu belirtilmektedir (OECD, 2020).

Yusuf Has Hacib’in yaklaşımı aynı zamanda çağdaş eğitim tartışmaları açısından da dikkat çekicidir. Günümüzde eğitim sistemleri çoğu zaman sınav başarısı, rekabet ve ekonomik verimlilik odaklı hâle gelmektedir. Oysa insan merkezli eğitim anlayışı, bireyin yalnızca akademik başarısını değil; etik gelişimini, sosyal duyarlılığını ve yaşam becerilerini de önemsemektedir.

Noddings’e (2013) göre eğitimin temel amacı yalnızca başarılı bireyler yetiştirmek değil; aynı zamanda mutlu, etik ve sorumluluk sahibi insanlar yetiştirmektir. Benzer biçimde *Kutadgu Bilig*’de bilgi, mutluluk ve ahlak birbirinden ayrı düşünülmemektedir.

Bu noktada Yusuf Has Hacib’in düşünceleri çağdaş eğitim liderliği açısından da önemli mesajlar taşımaktadır. Eğitim kurumlarının yalnızca bilgi aktaran yapılar değil; aynı zamanda değer üreten toplumsal alanlar olması gerektiği düşüncesi günümüzde giderek önem kazanmaktadır.

Özellikle yapay zekâ çağında insan merkezli eğitim anlayışı daha kritik hâle gelmektedir. Çünkü gelecekte birçok teknik beceri yapay zekâ sistemleri tarafından gerçekleştirilebilir hâle gelecektir. Ancak:

- empati,
- vicdan,
- etik muhakeme,

- toplumsal sorumluluk,
- anlam üretme – gibi insani özellikler insanın temel ayırt edici gücü olmaya devam edecektir.

Dünya Ekonomik Forumu’nun (2023) geleceğin becerileri raporunda da teknik yeterliliklerin yanında:

- duygusal zekâ,
- liderlik,
- yaratıcılık,
- dayanıklılık,
- sosyal etki – gibi insan merkezli yetkinliklerin ön plana çıkması dikkat çekmektedir.

Bu durum, Yusuf Has Hacib’in yaklaşık bin yıl önce ortaya koyduğu insan merkezli yaklaşımın günümüzde yeniden önem kazandığını göstermektedir.

Kutadgu Bilig’de toplum anlayışı da dikkat çekicidir. Eserde bireyin mutluluğu ile toplumun huzuru arasında güçlü bir ilişki kurulmaktadır. İnsan yalnızca kendi çıkarını düşünerek değil; toplumsal dengeyi gözeterek yaşamalıdır. Bu yaklaşım günümüzde sosyal sorumluluk, etik vatandaşlık ve demokratik toplum anlayışlarıyla ilişkilendirilebilir.

Dolayısıyla *Kutadgu Bilig*:

- insan merkezli eğitim,
- etik toplum,
- iyi oluş,
- sosyal sorumluluk,
- sürdürülebilir mutluluk,
- değer temelli yaşam – gibi çağdaş tartışmalar açısından güçlü bir düşünsel kaynak niteliği taşımaktadır.

5. Sonuç, Değerlendirme ve Öneriler

5.1 Sonuç ve Genel Değerlendirme

Bu araştırmada Yusuf Has Hacib’in *Kutadgu Bilig* adlı eserinde ortaya koyduğu adalet, bilgi, akıl, mutluluk ve kanaat kavramları çağdaş dünya bağlamında yeniden değerlendirilmiştir. Araştırma sonucunda, yaklaşık bin yıl önce yazılmış olan bu eserin yalnızca tarihsel bir siyasetname olmadığı; aynı zamanda günümüz dünyasının yaşadığı etik, toplumsal, eğitsel ve düşünsel krizlere ışık tutabilecek güçlü bir düşünsel kaynak olduğu görülmüştür.

Özellikle dijital çağda bilgiye erişimin olağanüstü biçimde hızlanması, insanlığın daha bilinçli ve daha huzurlu toplumlar oluşturacağı anlamına gelmemiştir. Aksine:

- bilgi kirliliği,
- dijital manipülasyon,
- etik sorunlar,
- toplumsal kutuplaşma,
- yalnızlaşma,
- tüketim baskısı,

- anlam kaybı – gibi sorunlar giderek derinleşmiştir.

Bu durum, insanlığın yalnızca teknolojiye değil; aynı zamanda etik değerlere, düşünsel rehberliğe ve insan merkezli bir anlayışa ihtiyaç duyduğunu göstermektedir.

Kutadgu Bilig’de yer alan “mutluluk veren bilgi” anlayışı, bu bağlamda son derece dikkat çekicidir. Yusuf Has Hacib’e göre bilgi yalnızca güç elde etmenin aracı değildir. Bilginin gerçek amacı:

- insanı olgunlaştırmak,
- toplumsal adaleti güçlendirmek,
- huzuru artırmak,
- etik sorumluluk geliştirmek – olmalıdır.

Bu yaklaşım günümüzde bilgi etiği tartışmaları açısından önemli bir düşünsel çerçeve sunmaktadır. Özellikle yapay zekâ çağında, teknolojik sistemlerin hangi etik değerler doğrultusunda kullanılacağı temel bir mesele hâline gelmiştir. Çünkü teknoloji kendi başına vicdan üretememektedir. Yapay zekâ bilgi işleyebilir; ancak adalet, empati, merhamet ve etik sorumluluk gibi insani değerleri kendi başına oluşturamaz.

Araştırmada ayrıca *Kutadgu Bilig*’de yer alan adalet anlayışının çağdaş etik liderlik kuramlarıyla dikkat çekici benzerlikler taşıdığı görülmüştür. Yusuf Has Hacib’in yönetim anlayışında:

- şeffaflık,
- danışma,
- ölçülülük,
- liyakat,
- halkın huzurunu önceleme – temel ilkeler arasında yer almaktadır.

Bu ilkeler günümüzde kamu yönetimi, eğitim liderliği ve demokratik toplum anlayışları açısından hâlâ önemini korumaktadır.

Eserde öne çıkan akıl ve eleştirel düşünme yaklaşımı da çağdaş eğitim sistemleri açısından dikkat çekicidir. Dünya Ekonomik Forumu’nun (2023) raporlarında geleceğin en önemli becerileri arasında:

- analitik düşünme,
- problem çözme,
- yaratıcılık,
- etik farkındalık – gibi yetkinliklerin yer alması, Yusuf Has Hacib’in düşüncelerinin çağdaş dünyayla güçlü biçimde örtüştüğünü göstermektedir.

Araştırmada ayrıca modern tüketim toplumunun oluşturduğu psikolojik ve toplumsal sorunlar bağlamında kanaat kavramının yeniden önem kazandığı görülmüştür. *Kutadgu Bilig*’de kanaat; pasif bir kabulleniş değil, insanın tutkularını kontrol edebilmesi ve iç huzurunu koruyabilmesi olarak ele alınmaktadır. Bu yaklaşım günümüzde:

- minimalizm,
- sürdürülebilir yaşam,
- bilinçli tüketim,

- dijital detoks – gibi çağdaş yaklaşımlarla ilişkilendirilebilir.

Özellikle sosyal medya çağında bireylerin sürekli karşılaştırma baskısı altında yaşaması, modern insanın mutluluk anlayışını daha kırılğan hâle getirmiştir. Yusuf Has Hacib'in mutluluğu yalnızca maddi kazançla değil; adalet, ahlak ve manevi dengeyle ilişkilendirmesi bu açıdan oldukça anlamlıdır.

Diğer taraftan çalışma, *Kutadgu Bilig*'in insan merkezli eğitim anlayışı açısından da önemli mesajlar taşıdığını göstermektedir. Günümüzde eğitim sistemleri çoğu zaman sınav başarısı ve ekonomik verimlilik ekseninde şekillenmektedir. Ancak çağdaş eğitim tartışmaları, insanı yalnızca ekonomik bir unsur olarak değil; etik, sosyal ve düşünsel yönleriyle ele alan bir anlayışın gerekliliğini vurgulamaktadır.

Bu bağlamda *Kutadgu Bilig*:

- insan merkezli eğitim,
- etik liderlik,
- bilgi etiği,
- dijital çağda insan olma,
- toplumsal adalet,
- sürdürülebilir mutluluk – gibi konular açısından yeniden değerlendirilmesi

gereken güçlü bir düşünsel miras niteliği taşımaktadır.

Aslında Yusuf Has Hacib'in yaklaşık bin yıl önce ortaya koyduğu temel soru bugün hâlâ geçerliliğini korumaktadır:

İnsan, sahip olduğu bilgiyi hangi vicdanla kullanacaktır?

Bu soru, yapay zekâ çağında insanlığın karşı karşıya olduğu en temel etik sorulardan biri olmaya devam etmektedir.

5.2 Üçüncü Rönesans ve İnsan Merkezli Gelecek

Son yıllarda özellikle Türk dünyasında sıkça tartışılan “Üçüncü Rönesans” kavramı, yalnızca ekonomik veya teknolojik kalkınmayı ifade etmemektedir. Bu yaklaşım aynı zamanda:

- düşünsel,
- kültürel,
- etik,
- eğitsel – bir yeniden doğuşu da ifade etmektedir.

Bu noktada Yusuf Has Hacib'in düşünceleri yeniden önem kazanmaktadır. Çünkü *Kutadgu Bilig*, insanı merkeze alan bir uygarlık anlayışı önermektedir. Eserde bilgi ile ahlak, güç ile adalet, mutluluk ile toplumsal huzur birbirinden ayrı düşünülmemektedir.

Bugün insanlık büyük bir teknolojik dönüşüm yaşamaktadır. Ancak teknoloji merkezli ilerleme tek başına insanlığın sorunlarını çözmeye yetmemektedir. Yapay zekâ sistemleri gelişmekte; fakat savaşlar, yoksulluk, eşitsizlikler ve etik krizler devam etmektedir.

Bu nedenle geleceğin dünyasında ihtiyaç duyulan temel yaklaşım, insan merkezli bir dönüşüm anlayışıdır.

Kutadgu Bilig'in çağdaş dünyaya sunduğu en önemli mesajlardan biri de budur:

İnsanlığın gerçek gelişimi yalnızca teknolojiyle değil; adalet, vicdan, akıl ve etik değerlerle mümkündür.

Dolayısıyla eser, yalnızca geçmişe ait tarihsel bir metin değil; geleceğe ilişkin düşünsel bir rehber olarak da değerlendirilebilir.

5.3 Öneriler

Araştırma bulguları doğrultusunda aşağıdaki öneriler geliştirilmiştir:

Eğitim Sistemlerine Yönelik Öneriler

- Eğitim programlarında yalnızca akademik başarı değil; etik farkındalık, eleştirel düşünme ve insan merkezli değerler de ön plana çıkarılmalıdır.

- *Kutadgu Bilig* gibi klasik düşünce eserleri çağdaş eğitim anlayışıyla ilişkilendirilerek eğitim programlarına dahil edilmelidir.

- Dijital çağda medya okuryazarlığı ve bilgi etiği eğitimleri yaygınlaştırılmalıdır.

Yapay Zekâ ve Bilgi Etiğine Yönelik Öneriler

- Yapay zekâ sistemlerinin geliştirilmesinde insan hakları ve etik ilkeler temel alınmalıdır.

- Teknoloji politikalarında yalnızca verimlilik değil; insan onuru, adalet ve toplumsal fayda da dikkate alınmalıdır.

- Üniversitelerde bilgi etiği ve yapay zekâ etiği üzerine disiplinlerarası çalışmalar artırılmalıdır.

Eğitim Liderliği ve Kamu Yönetimine Yönelik Öneriler

- Lider yetiştirme programlarında etik liderlik anlayışı güçlendirilmelidir.

- Kamu yönetiminde şeffaflık, liyakat ve toplumsal güven ilkeleri ön plana çıkarılmalıdır.

- Eğitim yöneticileri yalnızca teknik yeterlilik açısından değil; etik ve insani liderlik becerileri açısından da yetiştirilmelidir.

Türk Dünyası Araştırmalarına Yönelik Öneriler

- *Kutadgu Bilig* üzerine yapılan çalışmalar Türk dünyası ülkeleri arasında ortak akademik projelerle desteklenmelidir.

- Özbekistan, Kazakistan, Kırgızistan ve Türkiye’de ortak sempozyumlar ve araştırma merkezleri oluşturulmalıdır.

- Türk-İslam düşünce mirasının çağdaş dünyayla ilişkisini inceleyen disiplinlerarası çalışmalar artırılmalıdır.

Toplumsal ve Kültürel Öneriler

- Tüketim merkezli yaşam anlayışına karşı insan merkezli kültürel politikalar geliştirilmelidir.

- Genç kuşakların anlam, aidiyet ve etik sorumluluk duygularını güçlendirecek sosyal projeler desteklenmelidir.

- Dijital çağda insanın psikolojik ve manevi dengesini koruyacak bilinçlendirme çalışmaları artırılmalıdır.

KAYNAKÇA:

1. Acton, J. E. E. D. (1887). *Letter to Bishop Mandell Creighton*.
2. Arat, R. R. (1979). *Kutadgu Bilig I-II*. Türk Dil Kurumu Yayınları.
3. Bauman, Z. (2007). *Consuming life*. Polity Press.
4. Bostrom, N. (2014). *Superintelligence: Paths, dangers, strategies*. Oxford University Press.
5. Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101.
6. Brown, M. E., & Treviño, L. K. (2006). Ethical leadership: A review and future directions. *Leadership Quarterly*, 17(6), 595–616.
7. Capurro, R. (2006). Information ethics. *Annual Review of Information Science and Technology*, 40(1), 175–200.
8. Creswell, J. W. (2017). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*. Sage.
9. Dankoff, R. (1983). *Wisdom of royal glory (Kutadgu Bilig)*. University of Chicago Press.
10. DeWeese, D. (2016). Islamization and native religion in the Golden Horde. Penn State University Press.
11. Floridi, L. (2013). *The ethics of information*. Oxford University Press.
12. Freire, P. (1970). *Pedagogy of the oppressed*. Continuum.
13. Fromm, E. (1976). *To have or to be?* Harper & Row.
14. Fukuyama, F. (1995). *Trust: The social virtues and the creation of prosperity*. Free Press.
15. Greenleaf, R. K. (1977). *Servant leadership*. Paulist Press.
16. Han, B. C. (2017). *The burnout society*. Stanford University Press.
17. Harari, Y. N. (2018). *21 lessons for the 21st century*. Spiegel & Grau.
18. Heifetz, R. A. (1994). *Leadership without easy answers*. Harvard University Press.
19. Hobbs, R. (2010). *Digital and media literacy*. Aspen Institute.
20. İnayet, A. (2019). Türk dünyasında üçüncü rönesans düşüncesi üzerine değerlendirmeler. *Türk Dünyası İncelemeleri Dergisi*, 19(2), 45–62.
21. Kafesoğlu, İ. (1980). *Kutadgu Bilig ve kültür tarihi içindeki yeri*. Kültür Bakanlığı Yayınları.
22. Kahneman, D. (2011). *Thinking, fast and slow*. Farrar, Straus and Giroux.
23. Köprülü, M. F. (1986). *Türk edebiyatı tarihi*. Ötüken Yayınları.
24. Merriam, S. B. (2018). *Qualitative research: A guide to design and implementation*. Jossey-Bass.
25. Noddings, N. (2013). *Caring: A relational approach to ethics and moral education*. University of California Press.
26. Northouse, P. G. (2022). *Leadership: Theory and practice* (9th ed.). Sage.
27. Nussbaum, M. (2010). *Not for profit: Why democracy needs the humanities*. Princeton University Press.
28. OECD. (2019). *Future of education and skills 2030*. OECD Publishing.
29. OECD. (2020). *How's life? 2020: Measuring well-being*. OECD Publishing.
30. Patton, M. Q. (2015). *Qualitative research and evaluation methods*. Sage.
31. Paul, R., & Elder, L. (2014). *Critical thinking: Tools for taking charge of your learning and your life*. Pearson.
32. Rawls, J. (1971). *A theory of justice*. Harvard University Press.
33. Seligman, M. E. P. (2011). *Flourish*. Free Press.
34. Shapiro, J. P., & Stefkovich, J. A. (2016). *Ethical leadership and decision making in education*. Routledge.

35. Sunstein, C. R. (2018). *#Republic: Divided democracy in the age of social media*. Princeton University Press.
36. UNESCO. (2020). *Education for sustainable development roadmap*. UNESCO Publishing.
37. UNESCO. (2021). *Recommendation on the ethics of artificial intelligence*. UNESCO Publishing.
38. World Economic Forum. (2023). *The future of jobs report 2023*. <https://www.weforum.org>
39. Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2021). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık.
40. Yusuf Has Hacib. (2019). *Kutadgu Bilig* (R. R. Arat, Çev.). Türk Dil Kurumu Yayınları.

**АБУЛҚОСИМ ФИРДАВСИЙНИНГ “ШОҲНОМА” ВА ЮСУФ ХОС
ҲОЖИБНИНГ “ҚУТАДҒУ БИЛИГ” АСАРЛАРИДА “АҚЛ”
ТУШУНЧАСИНИНГ ГЕНЕЗИСИ
(қийёсий-герменевтик таҳлил ва тадқиқ)**

**GENESIS OF THE CONCEPT OF "INTELLECTUAL" IN ABULKASIM
FIRDAVSI'S "SHAHNAMA" AND YUSUF KHAS HAJIB'S "KUTADGU BILIG"
(comparative-hermeneutic analysis and research)**

*Холмўминов Жаъфар Муҳаммадиевич, ISFT институти
фалсафа фанлари доктори(DSc), “Гуманитар ва табиий фанлар”
кафедраси профессори, jafarmuhammad@mail.ru
<https://orcid.org/0009-0009-6853-7019>*

*Kholmuminov Jafar Mukhammadievich, ISFT Institute
Doctor of Philosophical Sciences (DSc), "Humanities and Natural Sciences"
professor of the department, jafarmuhammad@mail.ru
<https://orcid.org/0009-0009-6853-7019>*

Аннотация. Шарқ мумтоз адабиётида ақл тушунчаси фақат фалсафий категория сифатида эмас, балки маданий-цивилизацион тафаккурнинг марказий структураловчи тамойили сифатида намоён бўлади. Шу нуқтаи назардан қаралганда, Ҳаким Абулқосим Фирдавсийнинг “Шоҳнома” ва Юсуф Хос Ҳожибнинг “Қутадғу билиг” асарларида “ақл” тушунчаси турли онтологик, гносеологик ва илоҳиётшунослик қатламларни акс эттирувчи икки параллел цивилизацион модел сифатида намоён бўлади.

Ушбу мақолада “Шоҳнома” ва “Қутадғу билиг” асарларида “ақл” тушунчасининг шаклланиши, икки буюк мутафаккирнинг “ақл” ва “ақлонийлик” (рационализм) масаласига муносабати каби масалалар қийёсий-герменевтик таҳлил ва тадқиқ асосида очиб берилади, “ақл” тушунчасининг нажот, илм ва маърифат билан боғлиқ фалсафий функциялари аниқланади.

Калим сўзлар: Фирдавсий, “Шоҳнома”, Юсуф Хос Ҳожиб, “Қутадғу билиг”, ақл, тушунча, генезис, ақлонийлик, рационализм, рационал тафаккур, этик, дидактик, таҳлил, тадқиқ, герменевтика, қийёсий-герменевтик, илоҳий тартиб, космик тартиб, метафизик ва ахлоқий тартиб, ижтимоий ва сиёсий тартиб, теологик-метафизик ва онтологик-гносеологик контекст, форсий анъана, туркий анъана, амалий-ахлоқий ва норматив мазмун.

Abstract. In Eastern classical literature, the concept of “reason” (“intellect”) manifests not only as a philosophical category but also as a central structuring principle of cultural-

civilizational thinking. From this perspective, in Hakim Abulqasim Firdousi's "Shahnameh" and Yusuf Khass Hajib's "Kutadgu Bilig", the concept of "intellect" is presented as two parallel civilizational models reflecting different ontological, epistemological, and theological layers.

This article, based on comparative-hermeneutic analysis and research, reveals issues such as the formation of the concept of "mind" in the "Shahnameh" and "Qutadgu Bilig" works, the relationship of the two great thinkers to the issue of "mind" and rationalism, and defines the philosophical functions of the concept of "mind" related to salvation, science, and enlightenment.

Keywords: Firdousi, "Shahnameh", Yusuf Hos Hajib, "Qutadgu Bilig", reason, concept, genesis, rationality, rationalism, rational thinking, epic, didactic, analysis, research, hermeneutics, comparative-hermeneutic, divine order, cosmic order, metaphysical and moral order, social and political order, theological-metaphysical and ontological-gnoseological context, Persian tradition, Turkic tradition, practical-moral and normative content.

Аннотация. В восточной классической литературе понятие «разума» проявляется не только как философская категория, но и как центральный структурирующий принцип культурно-цивилизационного мышления. С этой точки зрения, в произведениях Хакима Абулкасима Фирдоуси «Шахнаме» и Юсуфа Хос Хаджиба «Кутадгу билиг» понятие «разум» представлено как две параллельные цивилизационные модели, отражающие различные онтологические, гносеологические и теологические пласты.

В данной статье на основе сравнительно-герменевтического анализа и исследования раскрываются такие вопросы, как формирование понятия «разум» в произведениях «Шахнаме» и «Кутадгу билиг» отношение двух великих мыслителей к вопросу «разум» и рационализм, определяются философские функции понятия «разум», связанные со спасением, наукой и просвещением.

Ключевые слова: Фирдоуси, «Шахнаме», Юсуф Хос Хаджиб, «Кутадгу билиг», разум, понятие, генезис, разумность, рационализм, рациональное мышление, этический, дидактический, анализ, исследование, герменевтика, сравнительно-герменевтический, божественный порядок, космический порядок, метафизический и нравственный порядок, социальный и политический порядок, теолого-метафизический и онтолого-гносеологический контекст, персидская традиция, тюркская традиция, практико-нравственное и нормативное содержание.

КИРИШ

Тадқиқотнинг мақсади, вазифалари ва методологияси: Тадқиқотнинг асосий мақсади "Шоҳнома" ва "Қутадғу билиг" асосида "ақл" концептининг Шарқ эпик ва дидактик анъанасидаги фалсафий эволюциясини қиёсий-герменевтик таҳлил ва тадқиқ қилишдан иборат.

Вазифалар:

- "Шоҳнома" ва "Қутадғу билиг"да ақлнинг генезисини аниқлаш;
- ақлнинг нажот концепти билан боғлиқлигини таҳлил қилиш;
- гносеологик ва онтологик функцияларини очиб бериш;
- герменевтик интерпретация орқали икки матнни қиёслаш.

Тадқиқот қуйидаги методларга таянади:

- герменевтик таҳлил;
- қиёсий-тарихий метод;
- фалсафий-онтологик таҳлил;
- матнни структурали ўқиш.

Ханс-Георг Гадамерга кўра, ҳар қандай матнни тушуниш тарихий онглار қўшилишини талаб қилади.[5:305] Шу ёндашув ушбу тадқиқотда асосий интерпретацион база сифатида қабул қилинди.

Тадқиқотда “ақл” тушунчаси фақат фалсафий ёки адабий категория сифатида эмас, балки цивилизацион онг моделини шакллантирувчи структура сифатида талқин қилинади.

Асосий қисм

“АҚЛ” Тушунчаси генезисининг фалсафий синтези

1. Форсий ва туркий тафаккурда *ақл* тушунчасининг мифологик, теологик ва фалсафий илдизлари.

Шарқ мумтоз тафаккурида “ақл” тушунчаси фақат гносеологик категория сифатида эмас, балки инсоннинг космологик, ахлоқий ва илоҳий мақомини белгилаб берувчи марказий категория сифатида намоён бўлади. Айниқса, “Шоҳнома” ва “Қутадғу билиг” каби асарларда “ақл” тушунчаси бир вақтнинг ўзида мифологик мерос, иломий теология ва фалсафий мушоҳаданинг синтези сифатида шаклланган.

Генетик жиҳатдан қаралганда, форсий ва туркий маданий маконда “ақл” тушунчасининг илдизлари исломдан олдинги мифологик тасаввурларга бориб тақалади. Зардуштийлик анъаналарида *ақл* (хирад) инсоний фаолиятни тартибга солувчи ва ёвузликка қарши курашда асосий восита сифатида талқин қилинади. Бу ҳақда тадқиқотчилар шундай ёзадилар: “хирад (*ақл*) инсонни ахлоқий танлов олдида қолдирувчи ва уни ҳақиқат сари етакловчи ички нур сифатида тушунилган”.[4:52] Мазкур мифологик асос кейинчалик Ҳаким Абулқосим Фирдавсий ижодида янги бадиий-фалсафий мазмун касб этади. “Шоҳнома”нинг муқаддима қисмидаёқ *ақл* “жон” билан бирга Худонинг яратилмишлари сифатида таърифланади:

*Ба номи худованди чону хирад,
Каз-ин бартар андеша барнағзарад.[11:3]*

Ушбу мисра герменевтик жиҳатдан таҳлил қилинганда, “хирад” (*ақл*) тушунчаси оддий интеллект эмас, балки “олий англаш қобилияти” сифатида талқин қилинади. Бу ерда *ақл* – инсонни илоҳий ҳақиқатга яқинлаштирувчи восита. Демак, мифологик “ахлоқий *ақл*” тушунчаси эпик матнда метафизик мазмун билан бойийди. Шу билан бирга, “Шоҳнома”да *ақл* ҳар доим мутлақ ҳукмрон куч сифатида эмас, балки тақдир (фалак) билан мураккаб муносабатда намоён бўлади. Масалан, қаҳрамонлар кўп ҳолларда *ақл*га таянган ҳолда қарор қабул қилсалар-да, трагик оқибатлардан қутула олмайдилар. Бу ҳолат шундан далолат берадики, Фирдавсий тафаккури рационал тафаккур ва у космик тартиб билан қатъий мувозанат асосида шаклланган.

Форсий ва туркий интеллектуал анъаналарда “ақл” тушунчасининг шаклланиши фақат мифологик ва теологик омиллар билан чекланиб қолмай, балки у аста-секин фалсафий категория сифатида ҳам мустақил мазмун касб

эта бошлайди. Бу жараён, айниқса, ислом фалсафаси ривожидан билан узвий боғлиқ бўлиб, “ақл” тушунчаси гносеологик ва онтологик категория сифатида қайта ишланади.

Ислом фалсафасида ақлнинг табиати ва функцияси ҳақидаги қарашлар, биринчи навбатда, Абу Наср Форобий ва Ибн Сино асарларида тизимли равишда ишлаб чиқилган. Форобий ақлни инсоннинг билиш қобилияти сифатида эмас, балки борлиқ тартибини англаш имконини берувчи универсал қувват сифатида талқин қилади: “Ақл фақат билиш воситаси эмас, балки у орқали инсон умумий қонунларни идрок этади”.[12:72]

Ибн Сино эса ақлни даражаларга ажратиб, унинг ривожланиш босқичларини кўрсатади: “Ақл қувватдан фаолиятга ўтиш жараёнида камолга етади”.[7:115] Ушбу концепция герменевтик нуқтаи назардан жуда муҳим, чунки у “ақл”ни статик эмас, балки динамик жараён сифатида кўриш имконини беради.

Мазкур фалсафий қарашлар кейинчалик бадий матнларда ўзига хос шаклда акс этади. Хусусан, “Шоҳнома”да ақл кўп ҳолларда инсоннинг шахсий фазилати сифатида эмас, балки космик тартибни англаш воситаси сифатида намоён бўлади. Масалан, подшоҳлар образида ақл – давлатни бошқариш учун зарур бўлган, лекин ҳар доим ҳам етарли бўлмаган омил сифатида кўрсатилади. Бу ҳақда замонавий тадқиқотчилардан бири шундай таъкидлайди: “Фирдавсийда ақл қаҳрамонни юксалтиради, аммо уни тақдирдан ҳимоя қила олмайди”.[13:412] Бу фикр “Шоҳнома”даги трагедик сюжетлар билан ҳам тасдиқланади. Қаҳрамонлар кўп ҳолларда оқилона қарор қабул қилсалар-да, уларнинг тақдири фожеали яқин топади. Демак, бу ерда рационалликнинг чекланганлиги ҳақидаги ғоя илгари сурилади.

Туркий адабий-фалсафий анъанада эса вазият бироз бошқача. Қутадғу билигда ақл инсон фаолиятининг марказий ва ҳал қилувчи омили сифатида талқин қилинади. Бу асарда ақл – ахлоқ, сиёсат ва билимни бирлаштирувчи универсал тамойилдир. Муаллиф шундай ёзади:

*Ақлсиз киши йўл топмас ҳеч,
Ақл бирла очилар барча кеч.*[14:215]

Ушбу мисрани герменевтик таҳлил қилиш шуни кўрсатадики, бу ерда ақл “универсал қалит” сифатида талқин қилинган. Яъни у нафақат билиш, балки амалий муаммоларни ҳал қилиш воситаси ҳамдир. Бу нуқтаи назарни тадқиқотчилар ҳам қўллаб-қувватлайдилар. Масалан, Р.Арнольд таъкидлайди: “Қутадғу билиг”да ақл давлат бошқарувининг асосий принципи сифатида намоён бўлади”.[2:289] Бошқача айтганда, “Юсуф Хос Ҳожиб ақлни фақат шахсий фазилат эмас, балки ижтимоий тартиб механизми сифатида кўради”.[17:134] Шу билан бирга, ҳар икки асарда ҳам ақлнинг теологик талқини муҳим ўрин тутади. Исломий дунёқараш таъсирида ақл инсонга берилган илоҳий неъмат сифатида қаралади. Бу ғоя, айниқса, Имом Ғаззолий асарларида чуқур ишлаб чиқилган: “Ақл – Аллоҳнинг инсонга

берган энг улуғ неъматидир”. [16:56] Ушбу теологик қарашлар “Шоҳнома” ва “Қутадғу билиг”да турлича шаклда намоён бўлади:

- “Шоҳнома”да – ақл илоҳий тартибни англаш воситаси.
- “Қутадғу билиг”да – илоҳий тартибни амалга ошириш воситаси.

Бу фарқ жуда муҳим, чунки у икки асарнинг дунёқараш асосларини очиқ беради. Замонавий тадқиқотларда ҳам бу масалага катта эътибор қаратилган. Масалан, П.Кеннеди шундай ёзади: “Ислон цивилизациясида ақл ва ваҳий ўртасидаги муносабат доимо марказий муаммо бўлган”. [8:102] Бу фикр бизнинг таҳлилимизга тасдиқлайди, чунки ҳар икки асарда ҳам айнан шу муаммо турли шаклларда намоён бўлади.

Туркий тафаккурда эса “ақл” тушунчаси бошқача ривожланиш йўлини босиб ўтади. “Қутадғу билиг”да *ақл*, аввало, ижтимоий ва сиёсий тартибни таъминловчи категория сифатида талқин қилинади. Юсуф Хос Ҳожиб ақлни инсоннинг ахлоқий камолотини белгилаб берувчи асосий мезон сифатида кўради:

*Ақл бирла иш тутса киши,
Бегликка етар, етар барча иши.* [14:112]

Бу ерда *ақл* – амалий фаолиятни тартибга солувчи куч. Герменевтик таҳлил шуни кўрсатадики, бу асарда ақл метафизик эмас, балки норматив-амалий характерга эга. Яъни, у қандай яшаш кераклигини белгилаб беради.

Теологик нуқтаи назардан, ҳар икки асарда ақл исломий дунёқараш таъсирида қайта талқин қилинган. Ислон фалсафасида ақл (*‘aql*) инсонга Аллоҳ томонидан берилган неъмат сифатида қаралади ва у орқали инсон ҳақиқатни англайди. Бу ҳақда Абу Наср Форобий шундай ёзади: “Ақл – инсонни ҳайвондан ажратиб турувчи ва уни камолотга етакловчи қувватдир”. [12:67] Бу ғоялар ҳар икки асарда ҳам ўз аксини топган, аммо турлича шаклда:

- “Шоҳнома”да – ақл космик, метафизик ва ахлоқий тартиб билан боғлиқ.
- “Қутадғу билиг”да – ақл ижтимоий ва сиёсий тартиб асоси.

Шу нуқтаи назардан, “ақл” тушунчасининг генезиси бир чизиқли эмас, балки кўп қатламли жараён сифатида намоён бўлади: мифология → теология-метафизика → фалсафий-дидактик тизим.

“Ақл” тушунчаси ҳар икки маданиятда чуқур тарихий илдизларга эга бўлиб, қуйидаги ҳолатларда намоён бўлади:

- форсий анъанада у кўпроқ теологик-метафизик ва онтологик-гносеологик контекстда,
- туркий анъанада эса амалий-ахлоқий ва норматив мазмунда намоён бўлади.

Юқоридаги таҳлиллар шуни кўрсатадики “ақл” тушунчаси форсий ва туркий тафаккурда кўп қатламли генезисга эга. Унинг шаклланиши уч босқични қамраб олади:

- мифологик;

- теологик;
- фалсафий.
- “Шоҳнома”да ақл кўпроқ:
- метафизик;
- теологик;
- трагик.
- “Қутадғу билиг”да эса:
- амалий;
- норматив;
- ижтимоий характерга эга.

Шу тариқа, “ақл” тушунчасининг генезиси бир хил эмас, балки маданий ва жанрий контекстга қараб турлича мазмун касб этади.

2. Фирдавсий ва Юсуф Хос Ҳожиб тафаккурида ақл концепциясининг шаклланиши.

Форсий ва туркий мумтоз адабиётда “ақл” тушунчаси фақат назарий-фалсафий категория сифатида эмас, балки бадий-ахлоқий моделнинг марказий унсури сифатида ҳам шаклланган. “Шоҳнома” ва “Қутадғу билиг”да ақлнинг талқини икки хил маданий-цивилизацион тизимнинг интеллектуал дунёқарабини ифода этади.

Абулқосим Фирдавсий ижодида *ақл*, аввало, қаҳрамонлик эпосининг ички динамикасини белгиловчи омил сифатида намоён бўлади. “Шоҳнома”да подшоҳ ва қаҳрамон образлари орқали *ақл* инсоннинг ҳокимият, адолат ва тақдир билан муносабатида синовдан ўтади. Масалан, Жамшид ҳақидаги қиссаларда *ақл* ва *кибр* ўртасидаги зиддият очиқ кўринади – *ақл* бор, аммо у мутлақ эмас, чунки инсон нафси уни бузади. Бу нуқта замонавий эроншунослик тадқиқотларида ҳам таъкидланади: “Фирдавсийда подшоҳлик ақл билан бошланади, аммо ақлнинг йўқолиши инқирозни келтиради”[6:88]

Герменевтик жиҳатдан бу ерда муҳим нуқта шуки, “Шоҳнома”да *ақл* доимо ахлоқий масъулият билан боғланган. Яъни, ақлнинг ўзи етарли эмас, у тўғри йўналтирилмаса, ҳалокатга олиб келиши мумкин. Шу сабабли Фирдавсий эпосида рационаллик кўп ҳолларда трагик функцияни бажаради.

Туркий анъанада эса Юсуф Хос Ҳожиб *ақл*ни бошқача моделда қуриб чиқади. “Қутадғу билиг”да *ақл* давлат бошқарувининг асосий принципи сифатида намоён бўлади ва у тўрт рамзий қаҳрамон орқали тизимлаштирилади. Бу ерда *ақл* абстракт тушунча эмас, балки конкрет сиёсий-ахлоқий механизм сифатида ифодаланади.

Тадқиқотчи М.Хартман шундай ёзади: “Қутадғу билигда *ақл* – бу давлатни барқарор сақловчи рационал тамойилдир”.{18:143} Бу асардаги энг муҳим жиҳат шуки, *ақл* инсонни ҳалокатдан олиб чиқувчи восита эмас, балки “жамиятни тартибга солувчи норматив куч” сифатида талқин қилинади. Шу нуқтаи назардан, Юсуф Хос Ҳожибда рационализм индивидуал эмас, балки ижтимоий характерга эга. Агар “Шоҳнома”да *ақл* кўпинча метафизик, тақдир билан курашувчи категория бўлса, “Қутадғу билиг”да у мувозанатни

таъминловчи асосий тамойил сифатида чиқади. Бу фарқ икки цивилизацион модел ўртасидаги фундаментал фарқни кўрсатади:

- форсий эпик анъана – метафизик-трагик рационаллик;
- туркий дидактик анъана – норматив-ижтимоий рационаллик.

“Шоҳнома”да ақл очиқ интерпретация майдони бўлиб қолади, “Қутадғу билиг”да эса у норматив маъно тизимига айланади.

Фирдавсий ўзининг “рационалистик концепцияси”ни ақлни алқаш ва таърифлаш билан бошлайди. У “ақлни қадрлаш”ни муҳим деб ҳисоблайди:

*Кунун, эй хирадманд, арчи хирад
Бад-ин ҷойгаҳ гуфтан андархурад.
Хирад беҳтар аз ҳарчӣ Эсад-т дод,
Ситойиши хирадро беҳ аз роҳи дод.
Хирад раҳнамою хирад дилкушой,
Хирад даст гирад ба ҳар ду сарой.[19:17]*

Таржимаси: Эй донишманд, энди ақлнинг қадрини англа; бу ўринда ақл ҳақида сўз айтиши жоиз ва муносибдир.

Сенга Худо берган барча неъматлардан ақл афзалдир; адолат йўлида ақлни мадҳ этиши энг улуғ ишдир.

Ақл йўл кўрсатувчидир, дилни ёритувчидир; у инсонни икки дунёда ҳам қўллаб-қувватлайди.

Ақл ва ақлонийлик – барча ишларни, у хоҳ шахсий муносабатларда бўлсин, хоҳ давлат ишларини бошқаришда, “Шоҳнома”нинг бошдан охиригача марказий ўрин тутаяди. Фирдавсий том маънода рационалист мутафаккирдир, буни “Шоҳнома”нинг ибтидосидан жой олган “Ситойиши хирад” – “Ақл васфида” номли парчадан ҳам англаш мумкин:

کنون تا چه داری، بیار از خرد
که گوش نیوشنده زو بر خورد
خرد بهتر از هر چه ایزد پداد
ستایش خرد را به از راه داد
خرد رهنمای و خرد دلگشای
خرد دست گیرد به هر دو سرای
از او شادمانی و زویت غمیست
و زویت فزونی و زویت کمیست
چه گفت آن خردمند، مرد خرد
که دانا ز گفتار او بر خورد
کسی کو خرد را ندارد ز پیش
دلش گردد از کرده خویش، ریش
هشیوار دیوانه خواند و را
همان خویش، بیگانه داند و را
از او بی به هر دو سرای ارجمند
گسسته خرد، پای دارد به بند

خرد چشم جان است، چون بنگری
تو بی چشم، شادان جهان نسپری
نخست آفرینش خرد را شناس
نگهبان جان است و آن سه پاس
سه پاس تو چشم است و گوش و زبان
کز این سه رسد نیک و بد بی گمان. [19:17]

Мазмуни:

Энди ақлдан ниманг бўлса, олиб кел, токи тингловчининг қулоқлари ундан

баҳра олсин.

Ақл, Худо берган неъматларнинг энг яхшисидир. Ақлни алқаш адолат йўлини алқашдан афзалдир.

Ақл раҳнамо, ақл кўнгилни очувчидир. Ақл икки дунёда сени қўлингдан тутувчидир.

Хурсандчилигинг ҳам ундан, ғаминг ҳам ундандир. Кўринг ҳам ундан, камчилигинг ҳам ундандир.

Доно унинг сўзидан озиқа олгучи оқил киши нима деди?

Кимки ақл билан иш тутмаса, қилган ишларидан кўнгли ҳасратга тўлади.

Хушёр (оқил) одам уни девона дейди, ўз қариндоши уни бегона ҳисоблайди.

Сен у туфайли икки сарой (дунёда) муҳтарамсан, ундан узилганнинг оёғи кишиандадир.

Агар эътибор берсанг, ақл жоннинг кўзидир, сен эса кўзсиз дунёни кезолмайсан.

Олам яралишидан аввал ақлни танигин. У жон ва уч шукронанинг қўриқловчисидир.

Сенинг уч шукронанг кўз, қулоқ ва тилдир, сенга яхши-ёмон ана шу уч нарсадан етади.

Фирдавсийнинг ақл ҳақидаги бирламчи қарашлардан шундай натижа чиқади:

- Ақл – илоҳий неъмат;
- Ақл – нажот воситаси;
- Ақл – икки дунё (дунё ва охира) раҳнамоси;
- Ақл – инсонни маънавий ва онтологик қутқарувчи куч.

Ислом фалсафаси таъсирида ҳар икки асарда ҳам ақл илоҳий манба билан боғланади, аммо бу боғланиш шакли турлича. Масалан, исломий анъанада ақл ва ваҳий ўртасидаги муносабат доимо мувозанатда қаралади. Ибн Рушд бу ҳақда шундай ёзади: “Ақл ва ваҳий бир-бирига зид эмас, балки бир ҳақиқатнинг икки йўлидир”. [1:54] Бу ғоя “Қутадғу билиг”да тўлиқ норматив шаклда намоён бўлади, чунки у ерда ақл илоҳий тартибни амалга ошириш механизми ҳисобланади. “Шоҳнома”да эса илоҳий тартиб

кўпроқ тақдир (фалак) шаклида намоён бўлади ва ақл уни тўлиқ ўзгартира олмайди. Рус шарқшунос олими Е.Бертелс таъкидлаганидек, “Юсуф Хос Ҳожибда инсон ақли илоҳий тизим билан уйғунлашган ҳолда идеал давлат моделини яратади”. [3:201] Ушбу таҳлиллардан қуйидаги илмий хулосалар келиб чиқади:

1. “Шоҳнома”да *ақл*:

- қаҳрамонлик контекстида;
- трагик динамикада;
- тақдир билан зиддиятда.

2. “Қутадғу билиг”да *ақл*:

- давлат бошқаруви асоси;
- норматив ахлоқий тамойил;
- ижтимоий тартиб механизми.

3. Иккала асарда ҳам ақл илоҳий асос билан боғлиқ, аммо:

- форсий анъанада у метафизик ва чексиз.
- туркий анъанада у конструктив ва маконда чекланган.

Юсуф Хос Ҳожиб “Қутадғу билиг”нинг тўрт рамзий қаҳрамонини тўрт асл воқеялик билан боғлайди:

- Кунтуғди – адл (адолат) – подшоҳ;
- Ойтўлди – давлат – вазир;
- Ўғдулмиш – ақл-заковат – вазирнинг ўғли;
- Ўзғурмиш – сабр-қаноат – вазир қариндоши:

Ҳар бирига бериб бир от улуғвор,
Маъносин бу янглиғ айламиш ошкор:
Адлни Кунтуғди элик деб атар,
Уни, боқ, подшоҳ деб тахт узра тутар.
Давлат-чи, бериб Ойтўлди номин,
Вазирлик ўрнида тутмиш мақомин.
Ақлу заковатни атаб Ўғдулмиш,
Буни вазир ўғли ўрнида билмиш.
Сабру қаноатни Ўзғурмиш деб, боқ,
Вазирга қариндош этмиш яқинроқ.
Ҳикмат шу тўртовлон алоқасида,
Китоб шу қудратга мақтов, қасида. [15:14]

“Қутадғу билиг”нинг бутун композицияси ва мазмун-мундарижасини ана шу тўрт асл ҳақиқат ўртасидаги уйғунлик масаласи ташкил этади. Юсуф Хос Ҳожиб *ақл*ни давлатчилик ва бошқарувнинг учинчи рукни деб билади ва “оламни олмоқ учун заковат, элни олмоқ учун ақл-фаросат керак”, дейди:

*Жаҳонгир бўлмоқ-чун заковат керак,
Эл олмоқ-чун ақл, фаросат керак. [15:33]*

Фирдавсий ва Юсуф Хос Ҳожиб ижодида “ақл” тушунчаси фақат этик ёки сиёсий категория сифатида эмас, балки инсон онги ва тарихий тажрибанинг интерпретацион маркази сифатида ҳам намоён бўлади. Бу жиҳатни чуқурроқ англаш учун матнларни герменевтик ўқиш, яъни уларни фақат мазмун жиҳатидан эмас, балки маъно ишлаб чиқариш жараёни сифатида таҳлил қилиш зарур.

“Шоҳнома”да *ақл* образи доимо ҳаракатдаги куч сифатида чиқади, аммо у ҳеч қачон мутлақ суверен позицияга эга бўлмайди. Матннинг ички структурасида *ақл* ва *тақдир* ўртасидаги муносабат диалектик зиддият шаклида курилади. Буни герменевтик нуқтаи назардан шундай тушуниш мумкин: Фирдавсийда матн “ақлни мақтайди”, аммо бир вақтнинг ўзида унинг чегараларини ҳам кўрсатади. Яъни, матн ичида икки қатламли маъно ишлайди – эксплицит (ақлни улуғлаш) ва имплицит (ақлнинг етарсизлиги). Ж.Розенберг иллаганидек, “Шоҳнома”да рационаллик доимо фатализм сояси остида қолади, бу эса эпоснинг трагик онтологиясини ташкил қилади”. [10:119] Бу фикрни герменевтик жиҳатдан кенгайтирсак, “Шоҳнома”да *ақл* – интерпретация объекти эмас, балки интерпретация жараёнининг ўзида муаммога айланади. Масалан, қаҳрамонлар кўп ҳолларда тўғри рационал қарор қабул қилади, аммо натижа уларнинг назоратидан чиқади. Демак, матнда рационаллик билан воқелик ўртасида узилиш мавжуд. Бу ҳолатни фалсафий тилда ифодаласак, “Шоҳнома”да *ақл* онтологик жиҳатдан етарли эмас: у борликни тўлиқ камраб ололмайди. Шу сабабли Фирдавсийда инсон *ақли* доимо космик тартиб (фалак; қазо ва қадар) билан нисбатда қолади.

“Қутадғу билиг”да эса вазият мутлақо бошқача герменевтик моделга эга. Бу ерда матн структураси “дидактик диалог” асосида қурилган бўлиб, *ақл* доимо маънони ташкил этувчи марказий принцип сифатида ишлайди. Юсуф Хос Ҳожибда *ақл* фақат тушунув эмас, балки *тартиб яратувчи фаолият*дир.

Матндаги қаҳрамонлар – Кунтуғди, Айтолди, Ўғдўлмиш ва Одғурмиш – *ақл*нинг турли функционал аспектларини ифодалайди. Герменевтик жиҳатдан бу тузилма шунга ишора қиладики, *ақл* бу ерда бир шахсга тегишли хусусият эмас, балки кўпқиррали тизимдир. Яъни, *ақл* матн ичида дискурсив равишда тарқалган. Бу ҳақда тадқиқотчи Б.Кёпрүлю шундай ёзади: “Қутадғу билиг”да ҳар бир қаҳрамон *ақл*нинг муайян функционал кўринишини ифодалайди”. [9:201] Бу ерда муҳим герменевтик нуқта шуки, “Қутадғу билиг”да *ақл* – интерпретация объекти эмас, балки нормализация механизми. Яъни, у фақат тушунтирмайди, балки қандай яшаш кераклигини белгилайди. Шунинг учун ҳам матнда *ақл* ва *адолат* ўртасида тўғридан-тўғри онтологик тенглик ўрнатилади. Буни фалсафий тилда ифодаласак, Юсуф Хос Ҳожибда *ақл* – борлиқнинг норматив принципига айланади. Икки асарни герменевтик қиёслаганда муҳим фарқ очилади:

- “Шоҳнома”да матн охирида маъно очилади, лекин очиқ қолади;
- “Қутадғу билиг”да эса маъно белгиланади ва нормалаштирилади.

Бу фарқни замонавий герменевтика нуқтаи назаридан шундай изоҳлаш мумкин: Фирдавсийда “очиқ матн” модели устун, Юсуф Хос Ҳожибда эса “ёпиқ норматив матн” модели ишлайди.

Ханс-Георг Гадамернинг таълимотига кўра, ҳар бир матн интерпретатор билан диалогга киришади. “Шоҳнома”да бу диалог очиқ ва кўп маъноли, шу сабабли у турли даврларда қайта-қайта талқин қилинади. “Қутадғу билиг”да эса диалог нисбатан чекланган, чунки матн ўзида норматив маънони белгилаб қўяди. Бу ҳолатни шундай умумлаштириш мумкин:

- Фирдавсийда *ақл* – *интерпретация муаммоси*;
- Юсуф Хос Ҳожибда *ақл* – *интерпретация ечими*.

1. “Шоҳнома”да *ақл*:

- диалектик зиддиятда;
- фатализм билан чегараланган;
- интерпретацион очиқликка эга.

2. “Қутадғу билиг”да *ақл*:

- функционал тизим;
- норматив структура;
- маънони белгилаб берувчи механизм.

3. Герменевтик фарқ:

- Фирдавсий → очиқ, кўп маъноли матн.
- Юсуф Хос Ҳожиб → ёпиқ, норматив матн.

Фирдавсий ва Юсуф Хос Ҳожиб асарларида “ақл” тушунчасининг генезиси таҳлили шуни кўрсатадики, мазкур категория бир хил семантик майдонда ҳаракат қилмайди, балки тарихий-маданий, фалсафий ва жанрий контекстларга қараб турлича мазмун касб этади. Шоҳнома ва Қутадғу билигда *ақл* нафақат инсон қобилияти сифатида, балки бутун цивилизацияон дунёқарашнинг структураловчи тамойили сифатида намоён бўлади.

Генезис нуқтаи назаридан қаралганда, “ақл” тушунчаси уч асосий интеллектуал қатлам орқали шаклланган:

биринчидан, мифологик қатлам – бу ерда *ақл* инсоний тажриба ва космик тартиб ўртасидаги воситачи куч сифатида тушуниланган;

иккинчидан, теологик қатлам – *ақл* илоҳий неъмат, ваҳий ва маърифат билан боғлиқ категория сифатида талқин этилган;

учинчидан, фалсафий қатлам – *ақл* гносеологик ва онтологик асос сифатида тизимлашган.

Бу уч қатламнинг ўзаро кесишуви натижасида Шарқ мумтоз тафаккурида рационалликнинг икки хил модели шаклланади: эпик-метафизик модел ва дидактик-норматив модел.

Абулқосим Фирдавсий ижодида биринчи модел устунлик қилади. “Шоҳнома”да *ақл* доимо ҳаракатдаги категория сифатида намоён бўлади. У инсонни юксалтириши мумкин, аммо уни тақдирдан тўлиқ озод қила олмайди. Шу сабабли эпосда рационаллик доимо трагик структура ичида қолади. Буни герменевтик жиҳатдан шундай тушуниш мумкин: матн *ақл*ни

идеаллаштиради, аммо бир вақтнинг ўзида унинг етарсизлигини ҳам кўрсатади. Бу ҳолатни замонавий тадқиқотчилар ҳам тасдиқлайдилар: “Фирдавсий эпосида инсон ақли ва космик детерминизм ўртасида узлуксиз зиддият мавжуд”. [6:143]

Юсуф Хос Ҳожиб ижодида эса иккинчи модел шаклланади. “Қутадғу билиг”да *ақл* фақат билиш воситаси эмас, балки ижтимоий тартибни куриш механизми сифатида намоён бўлади. Бу ерда рационаллик норматив характерга эга бўлиб, у давлат, ахлоқ ва инсон муносабатларини бир тизимга келтиради. Герменевтик жиҳатдан қаралганда, бу икки асар ўртасидаги фарқ фақат мазмун даражасида эмас, балки матннинг ўзига хос “ақлни ишлаб чиқариш режими”да ҳам кўринади. “Шоҳнома”да матн очик, кўп маъноли ва интерпретацияга бой бўлса, “Қутадғу билиг”да маъно нисбатан тизимлашган ва норматив шаклда берилади.

Ханс-Георг Гадамер герменевтикаси нуқтаи назаридан бу ҳолатни шундай изоҳлаш мумкин: “Шоҳнома” ўқувчини маънони қайта яратишга мажбур қилса, “Қутадғу билиг” уни маънони қабул қилиш ва татбиқ этишга йўналтиради. Биринчи ҳолатда интерпретация очик, иккинчи ҳолатда эса йўналтирилган. Шу асосда айтиш мумкинки, “ақл” тушунчаси ҳар икки асарда ҳам универсал категория бўлса-да, у турли цивилизацион мантикий моделлар ичида турлича функцияни бажаради:

- форсий эпик аъъанада *ақл* – экзистенциал синов объекти;
- туркий дидактик аъъанада *ақл* – ижтимоий тартиб инструменти.

Фалсафий жиҳатдан бу фарқ Шарқ тафаккурида рационалликнинг икки параллел йўлини кўрсатади: бири онтологик-трагик йўл, иккинчиси норматив-этик йўл.

Хулоса:

Ақл тушунчаси Шарқ мумтоз интеллектуал аъъанасида универсал категория сифатида шаклланиб, у орқали инсоннинг борлиқ, ҳақиқат ва илоҳий тартиб билан муносабати ифодаланади. Фирдавсий нигоҳида бу муносабат ниҳоятда кенг қамровли бўлиб, кўпроқ инсон борлиғининг жавҳари (субстанцияси), оламни билиш воситаси ва нажот йўли бўлса, Юсуф Хос Ҳожиб нигоҳида тизимли ва норматив характерга эга. Шу маънода *ақл* фақат билиш воситаси эмас, балки маъно, жамият ва илоҳийликни боғловчи асосий фалсафий кўприк сифатида ҳам намоён бўлади.

Ушбу тадқиқот Ҳаким Абулқосим Фирдавсийнинг “Шоҳнома” ва Юсуф Хос Ҳожибнинг “Қутадғу билиг” асарларидаги “ақл” концептини қиёсий-герменевтик метод асосида таҳлил қилиб, қуйидаги натижаларга келди:

1. “Ақл” тушунчаси Шарқ фалсафасида универсал онтологик ва гносеологик категория ҳисобланади.

2. “Шоҳнома”да *ақл* фақат фалсафий-гносеологик категория бир категория эмас, балки инсон борлиғининг жавҳари (субстанцияси), оламни билиш воситаси, инсон, борлиқ ва ижтимоий воқеликни нажот йўлига бошлайдиган илоҳий қудратдир.

3. “Қутадғу билиг”да *ақл* – норматив-ижтимоий тизимни шакллантирувчи механизм.

4. *Ақл* нажот концепти сифатида ҳам “Шоҳнома”да, ҳам “Қутадғу билиг”да барқарор, доимий ва тизимли характерга эга.

5. Илоҳиётшуносликда *ақл* илоҳий тартиб билан икки хил муносабатда: иерархик ва синтетик.

Қиёсий таҳлиллардан шундай умумий хулосалар келиб чиқади:

1. “Шоҳнома”:

- рационализм – метафизик-очиқ.
- *ақл* – илоҳий нур.
- билиш – интерпретатив ҳаракат.

2. “Қутадғу билиг”:

- рационализм – норматив-тизимли.
- *ақл* – давлат ва ахлоқ механизми.
- билиш – амалий конструкция.

Шарқ интеллектуал анъанасида *ақл* икки хил цивилизацион йўналишда ривожланади:

- биринчиси – эпик-онтологик рационализм (Фирдавсий).
- иккинчиси – дидактик-норматив рационализм (Юсуф Хос Ҳожиб).

Бу икки модел қуйидаги умумий нуқталарда бирлашади:

- *Ақл* – илоҳий неъмат.
- *Ақл* – инсонни борлиқ билан боғловчи восита.
- *Ақл* – маъно ва тартиб яратувчи универсал принцип.

Фирдавсий ва Юсуф Хос Ҳожиб ижоди мисолида *ақл* концепцияси таҳлили шуни кўрсатадики, Шарқ интеллектуал анъанасида рационаллик бир хил мазмунда эмас, балки турли цивилизацион контекстларда турлича функцияни бажаради. Бир ҳолатда у инсоннинг тақдир билан курашувчи трагик қобилияти ва нажот йўли бўлса, бошқа ҳолатда у жамият ва давлатни тартибга солувчи норматив механизм сифатида намоён бўлади. Шу тариқа, *ақл* нафақат билиш воситаси, балки илоҳийлик, жамият ва маъно ўртасидаги асосий герменевтик кўприк сифатида шаклланади.

Таҳлиллар асосида қуйидаги илмий хулосаларга келиш мумкин:

1. “*Ақл*” тушунчаси форсий ва туркий тафаккурда бир хил эмас, балки кўп қатламли генезисга эга.

2. Унинг шаклланиши мифологик, теологик ва фалсафий босқичларни қамраб олади.

3. Шоҳномада рационаллик трагик-метафизик характерга эга

4. Қутадғу билигда эса рационаллик норматив-ижтимоий тизим сифатида шакланган

5. Герменевтик таҳлил шуни кўрсатадики, икки асарда матннинг ўзи ҳам турлича “*ақл* модели”ни яратади: очиқ интерпретацион ва ёпиқ норматив моделлар.

Хуллас, Фирдавсий ва Юсуф Хос Ҳожиб тафаккурида “ақл” тушунчаси фақат фалсафий категория эмас, балки цивилизацион тафаккурни шакллантирувчи асосий дискурсив механизм сифатида ҳам намоён бўлади.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Averroes. The Decisive Treatise. – Oxford, 1959.
2. Arnold T. The Preaching of Islam. – London, 1913.
3. Бертелс Е. История персидско-таджикской литературы. – Москва, 1960.
4. Бойс М. Зороастризм: верования и обычаи. – Москва, 1987.
5. Gadamer H.-G. Wahrheit und Methode. – Tübingen, 1960.
6. Davis D. Epic and Empire: Politics and Genre in the Shahnameh. – London, 1992.
7. Ибн Сино. Китоб аш-шифо. – Қоҳира, 1952.
8. Kennedy P. Islamic Philosophy and Theology, Edinburgh, 1998.
9. Köprülü M. F. Early Mystics in Turkish Literature. – Ankara, 1966.
10. Rosenberg J. Persian Narrative Structures. – New York, 2001.
11. Фирдавсий, Абулқосим. Шохнома. – Техрон, 1386.
12. Форобий, Абунаслр. Фозил одамлар шаҳри. – Қоҳира, 1968.
13. Yarshater E. The Cambridge History of Iran. – Cambridge, 1983.
14. Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг. – Тошкент, 1971.
15. Юсуф Ҳос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Саодатга элтувчи билим). / Ҳозирги ўзбек тилига ўгирувчи: Фазлиддин Равшанов. – Тошкент: “Akademnashr”, 2015.
16. Ғаззолий, Муҳаммад. Ихё улуми-д-дин. 1-жилд. – Бейрут, 2005.
17. Қаюмов А. Қутадғу билиг талқини. – Тошкент, 1980.
18. Hartmann M. Turkic Political Thought in the Medieval Period. – Berlin, 1975.
19. شاهنامه فردوسی. نقاشی: استاد شکیبا. مقدمه حسین محی الدین الهی قمشه ای. خوشنگاری کاوه اخوین. – تهران: خانه فرهنگ و هنر گویا. 1396.

“QUTADG‘U BILIG” ASARIDA “QUT” (“BAXT”) FALSAFASI THE PHILOSOPHY OF "KUT" ("HAPPINESS") IN THE WORK "KUTADGU BILIG"

Tursunkulova Shaxnoza Tuychiyevna, Alfraganus universiteti
Ijtimoiy fanlar kafedrası f.f.d. (DSc), shaxnozaxon058@gmail.com
Tursunkulova Shakhnoza Tuychievna, Alfraganus University
Department of Social Sciences, Doctor of Philological Sciences (DSc),
shaxnozaxon058@gmail.com

Annotatsiya. Ushbu maqola Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u Bilig” asarida aks etgan “qut” (baxt) falsafasini o‘rganishga bag‘ishlangan. Maqolada “qut” tushunchasining shaxsiy, ma’naviy, axloqiy va siyosiy qirralari tahlil qilinadi. Shuningdek, turk olimi R.R.Arat va amerikalik olim Robert Dankoffning asar haqidagi fikrlari va tarjimalaridan namunalar qisqacha yoritiladi.

Kalit so‘zlar: “Qut”, baxt, ma’naviyat, axloq, “Qutadg‘u bilig”, ezgulik.

Аннотация. Данная статья посвящена изучению философии «qut» (счастья) в произведении Юсуфа Хос Ходжиба «Кутадгу Билиг». В статье анализируются личностные, духовные, моральные и политические аспекты понятия «qut». Кроме того, кратко освещаются взгляды турецкого ученого Р.Р. Арата и американского исследователя Роберта Данкофа на произведение, а также примеры переводов.

Ключевые слова: “Qut”, счастье, духовность, мораль, «Кутадгу Билиг», добродетель.

Abstract. This article is devoted to the study of the philosophy of “qut” (happiness) in Yusuf Khos Hojib’s work “Qutadg’u Bilig”. The article analyzes the personal, spiritual, moral, and political dimensions of the concept of qut. It also briefly highlights the perspectives of Turkish scholar R.R. Arat and American researcher Robert Dankoff on the work, including examples from their translations.

Keywords: “Qut”, happiness, spirituality, morality, “Qutadg’u Bilig”, virtue.

Kirish. XI asrda yashab ijod qilgan mashhur mutafakkirlardan biri Yusuf Xos Hojib o‘zining bebaho kitobi “Qutadg’u bilig” asarida inson hayoti, ma’naviyat va abadiyat o‘rtasidagi chuqur falsafiy bog‘liqlikni nihoyatda teran ifodalaydi. U shunday deydi: inson dunyoga kelgan ekan, uning jismoniy hayoti muqarrar ravishda yakun topadi. Biroq insonning ma’naviy merosi bo‘lgan ezgu fikrlari, dono so‘zlari va jamiyat hayotiga singib ketgan ma’rifiy g‘oyalari uning nomini abadiylashtiradi. Agar inson qoldirgan so‘zlar va g‘oyalar xalq qalbidan joy olsa, u holda bunday shaxsning nomi asrlar osha yashab, tillardan tillarga, dillardan dillarga ko‘chib boraveradi.

Darhaqiqat, bu hikmatli mulohaza go‘yo muallifning o‘z taqdirini ham ifodalayotgandek taassurot qoldiradi. Chunki Yusuf Xos Hojib tomonidan yaratilgan “Qutadg’u bilig” asari ming yildan ortiq vaqt davomida turkiy xalqlar tafakkuri, axloqiy qarashlari va ma’naviy qadriyatlari shakllanishida muhim manba sifatida xizmat qilib kelmoqda. Ushbu asar nafaqat badiiy yodgorlik, balki davlat boshqaruvi, axloqiy komillik, insoniy fazilatlar va jamiyat taraqqiyotining falsafiy tamoyillarini o‘zida mujassam etgan mukammal ma’rifiy qo‘llanma sifatida ham alohida ahamiyat kasb etadi.

Asosiy mazmuni. Turk olimi R.R.Arat turkiy adabiyot va tilshunoslik sohasida katta ilmiy meros qoldirgan yetuk turkologlardan biri hisoblanadi. U, ayniqsa, “Qutadg’u bilig” asarini ilmiy jihatdan tadqiq etish, nashrga tayyorlash va izohlash borasida beqiyos xizmat qilgan. Olimning bu boradagi izlanishlari natijasida mazkur asar zamonaviy turkologiya ilmida eng mukammal o‘rganilgan yodgorliklardan biriga aylandi.

R.R.Arat tomonidan tayyorlangan 1) Kutadgu Bilig I – Metin, 2) Kutadgu Bilig II – Tercüme hamda 3) Kutadgu Bilig III – Indeks nomli ilmiy nashrlar asarning filologik jihatdan mukammal tadqiq qilingan variantlari sifatida e‘tirof etiladi. Ushbu nashrlarda olim mavjud qo‘lyozmalarni qiyosiy tahlil qilib, matnning eng ishonchli ilmiy nusxasini tiklashga harakat qilgan. Natijada Yusuf Xos Hojib tomonidan yaratilgan asarning til xususiyatlari, poetik tuzilishi va mazmuniy qatlamlari chuqur ilmiy izohlar bilan yoritib berildi.

Quyida R.R.Aratning “Kutadgu Bilig I – Metin”dan namuna keltirilmoqda: Aytish mumkinki, “Qutadg’u bilig” asarida Yusuf Xos Hojib “ezgulik qilish, insondan keyin yaxshi nom qolishi” haqida fikr yuritiladi.

*“kali bolsa elgin buğunça uzun
kamuğ edgülük kıl kılınçın sözün
yigitlik qaçar ol tiriğlik uçar
bu tüş teg ajundın özün terk keçer
tiriğlikni mın kıl asığ edgülük*

*yarın bolğa edgü yiğü keğgülik
negü ır eşigil kişi edgüsü
yorıp tın tokğlı ahır ölgüsü
ajunda ne yanglıg eren toğdı kör
bir ança yorndı yana öldi kör
kerek beğ kerek kul ne edgü isiz
özi öldi erse altı kaldı iz
sarğa legdi emdi kezigçe orun
kamuğ edgülik kıl sen edgü burun
tiriğ ölgü ahır töşengü yirig
kişi ölse edgün kör atı tiriğ
iki türlüğ at ol bu tilde yorır
bir edgü bir isiz ajunda kalır
isizke söküş edgü oğdı bulur
özünke baka kör kayusın kolur” [1;39.]*

“Agar o‘zingdan keyin xalq ichida uzoq vaqt noming qolsin desang, doimo ezgulik qil, qiliching ham, so‘zing ham ezgulik bo‘lsin. Yigitlik o‘tib ketadi, tiriklik ham uchib ketadi, bu yolg‘on dunyodan inson oxiri o‘zi ketadi...

Tiriklikni ming yil deb o‘ylama, ezgulik qil, yarim kun qolsa ham ezgu ish qil, yomonlik qilma. Qarang, insonning ezguligi qanchalik qadrli, u yurib dunyodan ketadi, ammo obro‘-nomi qoladi. Dunyoda qancha dono va ulug‘ insonlar o‘tdi, ular bir muddat yashadi, keyin yana o‘lib ketdi. Bu dunyoda ikki xil nom qoladi: biri yaxshi nom, biri yomon nom. Yomon odamga la‘nat va tanbeh qoladi, ezgu inson esa o‘zidan keyin yaxshi xotira qoldiradi.” [1;39.]

Bu parchada Yusuf Xos Hojib inson hayotining o‘tkinchi ekanini, ammo ezgu amal orqali inson nomi abadiylashishini ta’kidlaydi. Asarda “qut” (baxt, saodat) tushunchasi aynan ezgulik, adolat va yaxshi nom bilan bog‘lanadi. Shuning uchun ham muallif insonni dunyoviy boylik emas, balki ezgu amal va ma’naviy fazilatlar orqali kamolotga erishishga da’vat qiladi.

Olimning ta’kidlashicha, “Qutadg‘u bilig” nafaqat badiiy asar, balki turkiy xalqlarning siyosiy-axloqiy tafakkurini aks ettiruvchi muhim didaktik manbadir. Asarda davlat boshqaruvi, adolat, donishmandlik, qanoat va saodat kabi tushunchalar ramziy obrazlar orqali ifodalangan bo‘lib, bu g‘oyalar jamiyat hayotini tartibga soluvchi axloqiy tamoyillar sifatida talqin qilinadi. Shu jihatdan olim mazkur asarni o‘rta asr turkiy dunyosining ijtimoiy-falsafiy qarashlarini mujassam etgan yirik ma’naviy yodgorlik sifatida baholaydi.

Shuningdek, R.R.Arat “Qutadg‘u bilig” asarining tilini qadimgi turkiy adabiy tilning mukammal namunasi sifatida e’tirof etadi. Uning fikricha, bu asar turkiy xalqlarning madaniy, axloqiy va siyosiy qarashlarini o‘zida mujassam etgan noyob yozma manba bo‘lib, turkiy adabiyot va tafakkur tarixini o‘rganishda muhim ilmiy ahamiyatga ega. Shu sababli olimning ilmiy tadqiqotlari natijasida mazkur asar jahon turkologiya ilmida keng o‘rganiladigan muhim manbalardan biriga aylandi.

Amerikalik turkolog olim Robert Dankoff qadimgi turkiy adabiyot va madaniyatni o'rganish borasida muhim ilmiy tadqiqotlar olib borgan yetuk sharqshunoslardan biridir. U ayniqsa "Qutadgu bilig" asarini ingliz tiliga tarjima qilish va ilmiy izohlash orqali G'arb ilmiy jamoatchiligiga tanitishda katta hissa qo'shgan. Olimning mashhur tadqiqoti – "Wisdom of Royal Glory (Kutadgu Bilig)" nomli tarjima va ilmiy sharhlar majmuasi bo'lib, unda asarning mazmuni, falsafiy g'oyalari hamda tarixiy-madaniy ahamiyati chuqur tahlil qilinadi. [2;70.]

R. Dankoff o'z tadqiqotlarida Yusuf Xos Hojib yaratgan "Qutadg'u bilig" asarini turkiy siyosiy-falsafiy tafakkurning noyob namunasi sifatida baholaydi va uni "Hukmdorga nasihatlar" deb nomlaydi. Uning ta'kidlashicha, mazkur asar Sharq madaniyatida hukmdor va jamiyat o'rtasidagi munosabatlarni axloqiy-me'yoriy asosda tartibga soluvchi muhim didaktik qo'llanma hisoblanadi. Olim asarda ilgari surilgan g'oyalar davlat boshqaruvi, adolat, aql-idrok, qanoat va saodat kabi tushunchalar orqali jamiyatning ma'naviy barqarorligini ta'minlashga qaratilganini alohida qayd etadi.

Uning fikricha, "Qutadg'u bilig" nafaqat adabiy asar, balki o'rta asr turkiy dunyosining siyosiy-falsafiy qarashlarini aks ettiruvchi ensiklopedik manbadir. R.Dankoff asarda ifodalangan ramziy qahramonlar – Kuntug'di, O'gdulmish, O'zg'urmish va boshqa obrazlar orqali muallif ideal jamiyat va adolatli davlat konsepsiyasini badiiy-falsafiy shaklda bayon qilganini ta'kidlaydi. Olim ushbu timsollar orqali hukmdor va jamiyat a'zolarining axloqiy mas'uliyati, insoniy fazilatlar va ma'naviy kamolot masalalari yoritilganini ilmiy asosda izohlaydi.[2;69-70.] Bundan tashqari, R.Dankoff o'z tadqiqotlarida "Qutadg'u bilig" asarining til xususiyatlari va poetik tuzilishiga ham alohida e'tibor qaratadi. Uning fikricha, asar qadimgi turkiy adabiy tilning yetuk namunasi hamda unda turkiy xalqlarning madaniy tafakkuri, axloqiy qadriyatlari va ijtimoiy qarashlari o'zining mukammal ifodasini topgan. Shu sababli olim mazkur asarni turkiy madaniyat tarixini o'rganishda muhim manbalardan biri sifatida e'tirof etadi.

Umuman olganda, R.Dankoff tomonidan olib borilgan ilmiy tadqiqotlar "Qutadg'u bilig" asarining xalqaro miqyosda tanilishiga va uning falsafiy hamda adabiy qiymatini chuqurroq anglashga xizmat qilgan. Olimning izlanishlari tufayli ushbu nodir asar G'arb ilmiy muhitida ham turkiy tafakkur tarixining muhim yodgorligi sifatida e'tirof etilib, bugungi kunda turkologiya, adabiyotshunoslik hamda falsafa sohalarida keng o'rganilmoqda.

Asarda ilgari surilgan g'oyalarning markazida insonning komillikka intilishi, adolatli jamiyat barpo etish g'oyasi hamda ma'naviy yetuklikka erishish masalalari turadi. Muallif "qut" tushunchasi orqali inson va jamiyat farovonligining falsafiy mohiyatini ochib beradi. "Qut" nafaqat oddiy baxt yoki omad ma'nosini anglatadi, balki u insonning axloqiy pokligi, aql-idroki, adolatga sodiqligi va jamiyat oldidagi mas'uliyatini ifodalovchi yuksak ma'naviy kategoriya sifatida talqin qilinadi. Shunday qilib, "qut" insonni haqiqiy saodatga olib boruvchi ruhiy va ijtimoiy uyg'unlik timsoli sifatida namoyon bo'ladi.

“Qutadg‘u bilig” asarining yana bir muhim jihati shundaki, unda falsafiy g‘oyalar quruq nazariy mulohazalar shaklida emas, balki badiiy obrazlar, ramziy qahramonlar va dialoglar orqali ifodalanadi. Kuntug‘di (adolat), O‘gdulmish (aql-idrok), O‘zg‘urmish (qanoat) kabi timsollar orqali muallif jamiyatni barqaror rivojlantiruvchi ma’naviy va siyosiy tamoyillarni obrazli tarzda ochib beradi. Bu esa asarning didaktik va falsafiy qiymatini yanada oshirib, uni Sharq tafakkurining nodir namunalaridan biriga aylantiradi.

Yusuf Xos Hojib merosi insoniyatning ma’naviy taraqqiyoti tarixida alohida o‘rin egallaydi. Uning asarlari nafaqat o‘z davri uchun, balki bugungi globallashuv sharoitida ham insonning ma’naviy o‘zligini anglash, jamiyatda adolat va ma’rifat tamoyillarini mustahkamlashda muhim nazariy asos bo‘lib xizmat qilmoqda. Demak, mutafakkir tomonidan ilgari surilgan g‘oyalar o‘zining universal mohiyati bilan vaqt va makon chegaralaridan oshib o‘tib, insoniyat tafakkurining abadiy qadriyatlari qatoridan munosib o‘rin egallaydi. Shu bois, “Qutadg‘u bilig” asari nafaqat tarixiy-adabiy meros, balki insonni komillikka yetaklovchi falsafiy va ma’rifiy manba sifatida ham bugungi kunda o‘z dolzarbligini yo‘qotmagan bebaho ma’naviy xazina hisoblanadi.

Fitrat ham “Qutadg‘u bilig” asari haqida o‘zining ilmiy tahlillarini yozib qoldirgan, “Kitobni uyg‘ur yozmasidan o‘qig‘an mustashriq Radlov buning otini “Qudatg‘u bilig” deb o‘qigan. Ammo bu o‘ilish yamglishdir. Ham Misrdagi nusxada, ham bizning qulimizdagi nusxada “Qutadg‘u bilig” shaklida yozilgan: “qut” – “baxt”, “qutadg‘u” – qutayg‘u – “baxtliklanish”, “bilig” – “bilim” bo‘lib, “qutadg‘u bilig”ning ma’nosi “Baxtliklanish bilimi” bo‘ladir, deb yozadi. [4;14.]

Nomidan ham anglashilganidek, “Qutadgu bilig” asari insonni har ikki dunyoda ham haqiqiy ma’noda baxt-saodatga erishtiradigan yo‘lni ko‘rsatish maqsadida yozilgan asardir. Bir-biri bilan chambarchas bog‘liq bo‘lgan shaxs, jamiyat va davlat hayotining ideal tarzda tashkil etilishi uchun zarur bo‘lgan niyat, bilim va fazilatlarining nimalardan iboratligi, ularni qanday qo‘lga kiritish va qanday foydalanish kerakligi haqida fikr yuritgan shoir-mutafakkir shu orqali o‘z davrida kundalik hayotdan ancha ilgarilab ketgan fikrlarning ifodachisiga aylangan.

Asarda “qut” termini oddiy omad emas, balki, donishmandlik, adolat, ma’naviy poklik, jamiyat farovonlik ekanini ko‘rish mumkin. Yusuf Xos Hojib fikricha, inson adolat, aql-idrok, qanoat, bilim orqali baxtga erishadi. Shu jihatdan qaralganda, asarda ilgari surilgan “qut” tushunchasi muallif falsafiy qarashlarining markaziy g‘oyasi sifatida namoyon bo‘ladi. “Qut” tushunchasi qadimgi turkiy tafakkurda baxt, saodat, davlat va baraka ma’nolarini anglatgan bo‘lsa-da, Yusuf Xos Hojib uni yanada kengroq falsafiy mazmunda talqin qiladi.

Asarda “qut” insonning ichki ma’naviy kamoloti, adolatga intilishi, donishmandlik va axloqiy poklik bilan chambarchas bog‘liq holda talqin etiladi. Demak, muallif nazarida haqiqiy baxt tasodifiy omad yoki moddiy farovonlik bilan emas, balki insonning aql-idroki, bilimga intilishi hamda jamiyat oldidagi mas’uliyatini chuqur anglash orqali yuzaga keladi. Bu esa “qut” tushunchasining

ijtimoiy-falsafiy mohiyatini yanada boyitadi. Asarda ilgari surilgan g'oyalarga ko'ra, jamiyatning barqaror taraqqiyoti ham aynan insonning ma'naviy yetukligi bilan bog'liqdir. Agar jamiyat a'zolari adolatli, bilimli va qanoatli bo'lsa, bunday jamiyatda "qut" – ya'ni baxt va farovonlik qaror topadi. Shu ma'noda Yusuf Xos Hojib inson kamolotini jamiyat taraqqiyotining asosiy omillaridan biri sifatida talqin qiladi.

Yuqoridagilardan kelib chiqib aytish mumkinki, "qut" atamasi falsafiy jihatdan yondashilsa, faqat baxt yoki omadni anglatmaydi. U inson hayoti, jamiyat va davlat barqarorligi bilan bog'liq murakkab tushunchadir. Asosiy jihatlari quyidagilarda ko'rish mumkin bo'ladi: birinchidan, "ma'naviy qut" insonning ruhiy va aqliy kamoloti, ichki tinchlik va bilim orqali erishiladigan yuksaklik. "Qut" shaxsning o'zini anglashi va fazilatlari bilan bog'liq; ikkinchidan, "axloqiy va ijtimoiy qut" insonning jamiyatga foydasi, adolat, saxiylik va dono bo'lishi, ya'ni "qut" shaxs va jamiyat uyg'unligining ramzi hisoblanadi; uchinchidan, "siyosiy qut" hukmdor va davlat barqarorligi bilan uzviy bog'liq tushuncha. Agar hukmdor qutli bo'lsa, xalq baxtli va jamiyat tartibli bo'ladi; to'rtinchidan "taqdir va mehnat uyg'unligi" qutga erishish insonning o'z fazilatlari, bilim va mehnati bilan amalga oshadi. Bu falsafiy nuqtai nazardan, qut tabiat va inson harakati o'rtasidagi uyg'unlikni ham bildiradi. Demak, "qut" – shaxsiy baxt, ma'naviy kamolot, jamiyat farovonligi va davlat barqarorligining murakkab, bir-biriga bog'liq tizimi sifatida talqin qilinadi.

Shunday qilib, "Qutadg'u bilig" asarida "qut" tushunchasi nafaqat shaxsiy baxt, balki ijtimoiy uyg'unlik va ma'naviy mukammallikni ifodalovchi falsafiy kategoriya sifatida talqin etiladi. Muallif tomonidan ilgari surilgan ushbu qarashlar bugungi kunda ham insonning ma'naviy o'zligini anglash, komil insonni tarbiyalash va jamiyatda axloqiy qadriyatlarni mustahkamlashda muhim nazariy ahamiyat kasb etadi.

Xulosa. "Qutadg'u bilig" asari Sharq ijtimoiy-falsafiy tafakkurining muhim yodgorliklaridan biri bo'lib, unda inson hayoti, jamiyat taraqqiyoti va davlat boshqaruvi masalalari chuqur falsafiy mazmunda talqin etilgan. Asarda ilgari surilgan "qut" tushunchasi muallifning inson kamoloti haqidagi qarashlarining markaziy g'oyasini tashkil etadi. Yusuf Xos Hojib talqinida "qut" – (qut: adolat – bilim – qanoat.) oddiy baxt yoki omad emas, balki insonning aql-idroki, adolatga sodiqligi, bilimga intilishi va qanoat kabi fazilatlari bilan bog'liq holda namoyon bo'ladigan yuksak ma'naviy holatdir.

Asarda ramziy obrazlar orqali ifodalangan adolat, donishmandlik va qanoat g'oyalari inson kamolotining asosiy mezonlari sifatida talqin etiladi. Muallif fikricha, aynan mana shu fazilatlar insonni haqiqiy baxt-saodatga yetaklaydi hamda jamiyatda barqarorlik va farovonlikni ta'minlaydi. Shu bois, asarda ilgari surilgan g'oyalar nafaqat o'rta asr turkiy jamiyatining ijtimoiy-siyosiy qarashlarini aks ettiradi, balki bugungi kunda ham insonning ma'naviy o'zligini anglash va komil insonni tarbiyalash jarayonida muhim nazariy ahamiyat kasb etadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Arat R.R. Kutadgu Bilig. I – Metin. – Ankara: Türk Dil Kurumu, 1947. – 656 s.
 2. Текин, Т. (1989). [Рецензия на книгу «Мудрость царской славы (Кутадгу Билиг): тюрко-исламское зеркало для принцев», авторы Ю. К. Хаджиб и Р. Данкофф]. *Journal of Near Eastern Studies*, 48 (1), 68–70. <http://www.jstor.org/stable/544518>
 3. Robert Dankoff. *Wisdom of Royal Glory (Kutadgu Bilig)*. – Chicago: University of Chicago Press, 1983.
 4. Фитрат А. Танланган асарлар. 2-жилд. Илмий асарлар. – Тошкент. Маънавият, 2000. – 208 б. (*Наишга тайёрловчи ва изоҳлар муаллифи: филология фанлари доктори, профессор Ҳамидулла Болтабоев.*)
- Tursunkulova, S.T. (2024). TASAVVUF FALSAFASINING KO'PMA'NOLI MOHIYATI. *Oriental renaissance: Innovative, educational, natural and social sciences*, 4(26), 288-292.

“ҚУТАДҒУ БИЛИГ” АСАРИДА ДАВЛАТ БОШҚАРУВИ, ЭЛЧИЛИК ВА ИНСОН КАМОЛОТИ ҲАҚИДАГИ ГОЯЛАР

STATE ADMINISTRATION THROUGH "KUTADGU BILIG," IDEAS ABOUT AMBASSADORSHIP AND HUMAN PERFECTION

*Пулатова Севара Акмаловна, ALFRAGANUS университети,
“Халқаро муносабатлар ва тарих” кафедраси, тарих фанлари номзоди, профессор
sevaraakmalovna@mail.ru, ORCID: 0009-0000-4816-1696*

*Pulatova Sevara Akmalovna, ALFRAGANUS University,
Department of "International Relations and History"
Candidate of Historical Sciences, Professor
sevaraakmalovna@mail.ru, ORCID: 0009-0000-4816-1696*

Аннотация. Мақолада XI аср буюк туркий мутафаккир, шоир ва давлат арбоби Юсуф Хос Ҳожиб қаламига мансуб ва туркий мумтоз адабиётининг буюк намунаси бўлган “Қутадғу билиг” асари сиёсий-фалсафий, ахлоқий ва давлатчилик нуқтаи назаридан таҳлил қилинган. Асар ёзилишининг тарихи, унинг Қорахонийлар давлати ижтимоий-сиёсий муҳити билан боғлиқлиги, давлат бошқаруви, раҳбарлик, адолат, билим, элчилик ва инсон камолоти ҳақидаги гоялари ўрганилган. Шунингдек, асарнинг Шарқ сиёсий-фалсафий тафаккуридаги муҳим ўрни кўрсатилган. Асарнинг таълим ва тарбия соҳасидаги аҳамияти далилланган.

Калит сўзлар: Юсуф Хос Ҳожиб, Қутадғу билиг, Қорахонийлар, давлатчилик, сиёсий тафаккур, элчилик

КИРИШ

Буюк туркий мутафаккир, шоир ва давлат арбоби Юсуф Хос Ҳожиб XI асрда яшаб ўтган бўлиб, унинг “Қутадғу билиг” асари туркий тилда ёзилган энг қадимий ва муҳим адабий-фалсафий ёдгорликлардандир.

Ҳозирги илмий қарашларга кўра, у Юсуф Хос Ҳожибнинг бизга етиб келган ягона асари ҳисобланади. Юсуф Хос Ҳожибнинг ҳаёти ҳақида маълумот асарнинг муқаддимаси ва матнидан маълум. Унинг бошқа асарларининг аниқ қўлёзмалари ёки ишончли манбалари ҳозиргача топилмаган. Аммо тафаккур қилинса, бундай юксак даражадаги, мукаммал сиёсий-фалсафий асарни ёзган Юсуф Хос Ҳожибнинг аввал ҳам ижод қилган

бўлиши эҳтимол. Чунки тахминан 6500 дан ортиқ байтдан иборат “Қутадғу билиг” асарининг муаллифи кенг илм ва тажрибага эга бўлгани муқаррар ва бу унинг серунум ижод қилиши учун яхши асос бўла олган. Ҳозирги вақтда асарнинг учта нусхаси: Вена (Хирот) нусхаси, Қоҳира нусхаси, Наманган нусхаси маълум бўлиб, бу қўлёзмалар асар матнини ўрганиш учун асосий манбалар ҳисобланади.

Маълумки, XI асрда илм-фан ва расмий адабиётда араб ҳамда форс тиллари устун эди. Юсуф Хос Ҳожиб эса шундай йирик сиёсий-фалсафий асарни туркий тилда ёзиб, туркий тилнинг илмий ва адабий имкониятларини намоён қилган. Бу эса туркий тил нуфузини оширишига ва туркий адабиёт тараққиётининг кейинги ривожига кучли таъсир кўрсатди.

Юсуф Хос Ҳожибнинг “Қутадғу билиг” асари бўйича кўплаб илмий тадқиқотлар, монографиялар ва мақолалар ёзилган бўлиб, асарни ўрганилганлик даражаси билан танишганда, уни турли мамлакатларнинг турли соҳа олимлари тадқиқ этгани ва тадқиқотларнинг аксарияти асарни адабий ёки филологик нуқтаи назардан таҳлил қилишга бағишлангани ҳақида хулоса қилиш мумкин. Хорижий тадқиқотлар орасида асарнинг филологик хусусиятларини чуқур таҳлил қилган Рашид Раҳмати Арат [1], Қорахонийлар тарихи ва туркий давлатчилик анъаналарини таҳлил қилган Питер Голден [2, 3], туркий тил тарихи нуқтаи назаридан асар тилининг лексик ва тарихий хусусиятларини ўрганган Жерард Клаусон [4], ўзбек олимларидан Қаюм Каримов [5], Н. Маллаев [6], Б. Тўхлиев [7], Н. Раҳмонов [8] каби олимларнинг тадқиқотлари алоҳида аҳамиятга эга.

Натижалар. Асарда тўрт асосий рамзий қаҳрамон: Кунтуғди – адолат рамзи; Ойтуғди – давлат ва бахт рамзи; Ўғдилмиш – ақл ва билим рамзи; Ўзғурмиш – қаноат ва охиратни ўйлаш рамзи воситасида давлатни адолат билан бошқариш, ҳукмдорнинг вазифалари, халққа хизмат қилиш, илм, ақл, ахлоқ, адолат ва қаноат каби ғоялар ёритилган. Бу жиҳатдан “Қутадғу билиг” нафақат бадиий асар, балки сиёсий, ахлоқий ва фалсафий мазмундаги асардир. Унда яхши ҳукмдор қандай бўлиши, амалдорлар қандай ишлаши, инсон қандай фазилатларга эга бўлиши кераклиги ҳақида насиҳатлар берилган. Асарнинг асосий ғоясини ҳам жамият адолат, билим, ақл ва ахлоқ асосида бошқарилса, халқ фаровон яшаши, давлат мустаҳкам бўлиши ҳақидаги фикрлар ташкил қилади. Шу сабабли “Қутадғу билиг” туркий халқлар маънавияти, адабиёти ва давлатчилик тафаккури тарихида жуда катта аҳамиятга эга. Шу билан бирга, асар XI асрда ёзилган бўлса-да, унинг ғоялари бугунги кунда ҳам ўз аҳамиятини йўқотмаган. Асарда илгари сурилган фикрлар замонавий жамият, таълим, давлат бошқаруви ва инсон тарбияси учун муҳимдир.

Муҳокама. “Қутадғу билиг” асарининг асосий ғоясини Юсуф Хос Ҳожиб яшаган даврнинг ижтимоий-сиёсий ҳаёти ва асарни ёзилишини тақозо этган жамиятдаги маънавий муҳит билан боғлиқ ҳолда ўрганилгандагина, тўла англаш мумкин. Шу билан бирга Шарқ сиёсий

тафаккурининг бошқа намуналари билан қиёслаб, ушбу асарнинг туркий халқларнинг бебаҳо маънавий мероси сифатида аҳамиятини белгилаш мумкин.

Маълумки, Марказий Осиё, жумладан, Ўзбекистон ҳудудида кучли марказлашган давлатларнинг вужудга келиши X аср охири – XI аср бошларига тўғри келиб, уларда ижтимоий-иқтисодий, маданий-маънавий ва сиёсий ривожланиш жадаллашган. Давлат бошқарувида, хусусан, ташқи алоқаларнинг ривожланишида маҳаллий ўтроқ ва кўчманчи анъаналар катта аҳамиятга эга бўлиб, Қорахонийлар [12] сулоласининг (940–1212) ҳокимият тепасига чиқиши билан туркий одатларнинг ҳам ўрни кучайиб борган.

X аср охирларига келиб Мовароуннаҳрда Қорахонийлар давлатининг сиёсий таъсири анча кучаяди. Хоқоннинг асосий хожиби «улуғ хожиб» деб аталган, у кучли инсоний фазилатларга эга бўлиши керак бўлган. Қорахонийлар вилоятлари «эл» ёки «вилоят» деб аталган бўлиб, маҳаллий бек ёки тархонлар томонидан бошқарилган. Шаҳарлар эса раислар томонидан идора қилинган.

Ҳукмдорнинг бошқалар билан алоқалари, асосан, хожиб лавозими эгаси воситасида амалга оширилган. Хожибнинг яна бир асосий вазифаси бўлиб, у хорижлик элчиларнинг келиб-кетиши, қабул этилиши, белгиланган эҳсон, нафақа ва бошқа нарсалар билан таъминланиши, еб-ичиш масалаларини назорат қилиши керак бўлган. Элчиларнинг иши натижасига қараб, уларга ҳадялар берилиши ёки берилмаслигини ҳам хожиб белгилар эди. Шунингдек, элчиларни қабул қилиш маросимидаги ҳолатлар учун ҳам у жавобгар бўлган. Кўп ҳолатларда бу ишлар билан шуғулланган хожиб «улуғ хожиб» ёки «хос хожиб» («хукмдорнинг шахсий хожиби маъносида») деб аталган. Бошқа хожиблар эса унга бўйсунганлар.

Юқорида қайд этилганидек, Қорахонийлар давлати (тахминан X аср охири – XIII аср бошлари) Марказий Осиё сиёсий тарихида муҳим ўрин тутган давлатлардан бири бўлиб, унинг халқаро муносабатлари минтақанинг сиёсий, иқтисодий ва маданий ҳаётида катта ўрин тутган. Қорахонийлар давлати чегаралари Мовароуннаҳр, Еттисув, Қошғар ва унга туташ ҳудудлардан ўтиб, Сомонийлардан кейин минтақадаги йирик сиёсий кучга айланган. Қорахонийларнинг ташқи сиёсий фаолиятида Сомонийлар давлати билан муносабатлар алоҳида аҳамият касб этган. X аср охирида Сомонийлар заифлашгач, Қорахонийлар Мовароуннаҳр учун кураш бошлаб, 999 йилда Бухорони эгаллаб, Сомонийлар сиёсий ҳукмронлигига барҳам бердилар. Сомонийлар давлати парчалангач, Амударё икки давлат – Қорахонийлар ва Ғазнавийлар ўртасидаги сиёсий чегарага айланди. Бу икки давлатнинг ўзаро муносабатларида айрим даврларда рақобат намоён бўлган, баъзи ҳолларда муаммолар сиёсий музокаралар ва дипломатик келишувлар воситасида ҳал этилган.

XI asr oxiriga kелиб Қорахонийлар Салжукийлар таъсирига туша бошлади. Қорахонийлар ташқи сиёсатда кучлилар билан муросакор дипломатия юритишга мажбур бўлган.

Мухтасар айтганда, Қорахонийлар аввало бевосита ўзларига чегарадош, кўшни давлатлар билан, қолаверса узоқ-яқиндаги катта ва кичик давлатлар билан ҳам халқаро муносабатлар, дипломатик алоқалар ўрнатган. Бу алоқаларнинг самарали бўлиши аввало элчиликнинг нақадар тўғри ва самарали фаолиятига боғлиқ бўлган. Шу боис, Юсуф Хос Ҳожибнинг “Қутадғу билиг” асарида ушбу масалага алоҳида эътибор қаратиб, унда элчилик, элчи сифати, дипломатик одоб, мулоқот маданияти ўз ифодасини топган. Бу ҳақдаги байтларнинг мазмуни қуйидагича: аввало ҳукмдор элчиликка муносиб кишини юборсин; у ақлли, билимли ва сўзи тўғри бўлсин, яъни элчининг ақлли ва билимли бўлиши керак. Сўзни яхши билган киши фикрни равшан айтади; тўғри сўзлаган инсоннинг юзи ёруғ бўлади, яъни элчининг сўзга чечан бўлиши керак. Элчининг сабрли, кенг кўнгилли бўлиши керак, ҳар ишда шошилмаслиги лозим. Сирни сақласа фойда топиши; агар сирни ошкор қилса мингта хато келтириб чиқаради. Элчининг юзи хушбичим, хулқи яхши бўлиши, кўрган киши уни ёқтириши керак, ҳукмдор ишини ҳалол киши юритиши керак; ёмон одам бўлса, иш бузилади.

Юсуф Хос Ҳожибнинг “Қутадғу билиг” асари Шарқ сиёсий-фалсафий тафаккурида муҳим ўрин эгаллайди. У давлат бошқаруви, раҳбарлик, ахлоқ ва инсон камолоти ҳақидаги ғояларни ўзида мужассам этган комплекс асар сифатида аҳамиятли бўлиб, давлат ва жамият ҳақида ёзилган кўплаб асарлардан ўзига хослиги билан ажралиб туради. Чунки, бу аввало назарий ва амалий жиҳатларни бирлаштирганида намоён бўлади.

“Қутадғу билиг” асарида Абу Наср Форобийнинг “Фозил одамлар шахри” асари мазмунан яқин бўлиб, Форобий ҳам идеал жамият ва идеал раҳбар ҳақида фалсафий мушоҳада юритади. Унга кўра, идеал давлат билимли раҳбар томонидан бошқарилади, ақл – давлат тараққиётининг асосидир ва жамият ахлоқий комилликка интилиши керак.

Форобийнинг асари фалсафий абстракцияларга бой бўлса, Юсуф Хос Ҳожиб эса давлатни қандай бошқариш, амалдорларни қандай танлаш, элчининг қандай бўлиши, раҳбар қандай қарор қабул қилиши каби амалий масалалар юзасидан ҳам фикр юритади. Шунинг учун Форобий фалсафий назариячи бўлса, Юсуф Хос Ҳожиб амалий сиёсий мутафаккир сифатида кўринади.

Шарқ сиёсий тафаккурида Низомулмулкнинг “Сиёсатнома” асари ҳам давлат бошқарувига бағишланган энг машҳур сиёсий қўлланмалардан бири бўлиб, унда давлат идораси, маъмурий бошқарув, хавфсизлик, амалдорлар назорати каби масалалар ёритилган. Асарда муҳокама қилинган адолатли ҳукмдор ғояси, давлат тартиби, амалдорлар масъулияти, халқ манфаати каби масалалар уни “Қутадғу билиг” билан умумий жиҳатдан яқинлигини кўрсатади.

Шу билан бирга, “Сиёсатнома” асарида асосий эътибор амалий давлат бошқарувига берилган. “Қутадғу билиг” эса, ахлоқ, фалсафа, инсон камолоти, дипломатия, билим ва илмнинг бекиёс аҳамияти масалалари ҳам ўрганилган кенг қамровли асардир.

“Қутадғу билиг” асарида инсон ҳаёти, одоб ва ахлоқ ҳақидаги машҳур насихатномалардан бири бўлган “Қобуснома” асари ҳам мазмунан яқин бўлиб, унда инсон тарбияси, мулоқот маданияти, ҳаётий тажриба, одоб қоидалари муҳим ўрин эгаллайди. Ҳар икки асарда ҳам ахлоқий тарбия, одоб, чин инсоний фазилатлар, билим қадри ғоялари улуғланса-да, “Қобуснома” кўпроқ шахсий ёки хусусий ҳаётдаги одоб-ахлоқни, “Қутадғу билиг” эса бу ғояларни кўпроқ давлатчилик масалалари нуқтаи назаридан мушоҳада қилинган.

Илм, ахлоқ, камтарлик, саховат каби ахлоқий фазилатлар тарғиб қилинган машҳур асарлардан яна бири Аҳмад Югнакийнинг “Ҳибат ул-хақойиқ” асари бўлиб, унда ҳам “Қутадғу билиг” каби давлатчилик ва шахсий ахлоқ узвий боғиқда кўрилмаган.

Хулоса. “Қутадғу билиг” асари Қорахонийлар давлати сиёсий муҳитида ёзилган бўлиб, у давлат бошқарувининг мустаҳкам тизимини шакллантириш эҳтиёжи билан чамбарчас боғлиқ. Бу давр туркий давлатчилик тарихи учун муҳим босқич ҳисобланади. Ислом цивилизацияси таъсири кучайган, давлат институти такомиллашаётган ва сиёсий бошқарув тизими мураккаблашаётган бир пайтда Юсуф Хос Ҳожиб давлат бошқарувига оид назарий-амалий қўлланма ёзишга муваффақ бўлди. Шунингдек, ушбу асар Шарқ сиёсий тафаккурида давлат ва жамият ҳақида ёзилган кўплаб асарлардан ўзига хослиги билан ажралиб туради.

Мухтасар айтганда, Юсуф Хос Ҳожибнинг “Қутадғу билиг” асарида берилган давлат бошқаруви, инсон тарбияси, ахлоқ, дипломатия ҳамда билим ва тафаккур ҳақидаги фикрлари ҳозирги давр учун ҳам долзарб бўлиб, уларни таълим тизимининг барча босқичларида ўрганилишини йўлга қўйиш муҳим тарбиявий аҳамият касб этади.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Yusuf Has Hacıb. Kutadgu Bilig II: Tercüme / Çev. Reşid Rahmeti Arat. – Ankara: Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1959.
2. Golden, Peter B. An Introduction to the History of the Turkic Peoples. – Wiesbaden: Otto Harrassowitz, 1992.
3. Golden, Peter B. Central Asia in World History. – Oxford: Oxford University Press, 2011.
4. Clauson, Gerard. An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish. – Oxford: Clarendon Press, 1972.
5. Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг / таржима ва изоҳлар: Қаюм Каримов. – Тошкент: Фан, 1971.
6. Маллаев, Н. Ўзбек адабиёти тарихи. – Тошкент: Ўқитувчи, 1963.
7. Тўхлиев Б. Ўзбек адабиёти. – Тошкент: Ўқитувчи, 2005.
8. Раҳмонов Н. Қадимги туркий ёзма ёдгорликлар. – Тошкент: Фан, 2006.
9. Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг. – Тошкент: Фан, 1990.

10. Ўзбек адабиёти тарихи. 1-жилд. – Тошкент: Фан, 1977.
11. Ўзбекистон миллий энциклопедияси. “Юсуф Хос Ҳожиб” мақоласи. – Тошкент, 2005. «Қорахонийлар» атамаси ушбу сулолага XIX асрда европалик тадқиқотчилар томонидан берилган. Араб тилидаги ёзма манбаларда бу сулола номи «ал-хоқонийя» тарзида ифодаланса, форс тилидаги манбаларда у «оли Афросиёб» (Афросиёб оиласи) шаклида келади.

РОЛЬ КУЛЬТУРНЫХ КОДОВ «КУТАДГУ БИЛИГ» В СОХРАНЕНИИ НАЦИОНАЛЬНОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ

THE ROLE OF "KUTADGU BILIG" CULTURAL CODES IN CONSERVING NATIONAL IDENTITY

Колбаева Мээрим Курманбековна, Институт литературы имени Ч. Айтматова,
Национальной академии наук при Президенте Кыргызской Республики, Зав.отделом “Манас”,
фольклор, акынская поэзии доктор филологических наук, профессор
ORCID: 0000-0002-17-5-8490

Исраилова Динара Аскаралиевна, Институт литературы имени Ч. Айтматова,
Национальной академии наук при Президенте, Кыргызской Республики, ведущий научный
сотрудник, кандидат филологических наук, тел: 0705282631, эл.адрес: israilovadin@mail.ru,
ORCID: 0009-0003-8242-1510

Kolbaeva Meerim Kurmanbekovna, Ch. Aitmatov Institute of Literature,
National Academy of Sciences under the President of the Kyrgyz Republic, Head of the "Manas"
Department, Folklore, Akyn Poetry, Doctor of Philological Sciences, Professor
ORCID: 0000-0002-17-5-8490

Israilova Dinara Askaraliyevna, Ch. Aitmatov Institute of Literature,
National Academy of Sciences under the President of the Kyrgyz Republic, leading researcher,
Candidate of Philological Sciences, tel: 0705282631,
e-mail: israilovadin@mail.ru, ORCID: 0009-0003-8242-1510

Аннотация. В статье исследуется роль культурных кодов в дастане Жусупа Баласагына «Кутадгу билиг» как фундаментального фактора сохранения и трансляции национальной идентичности. Автор анализирует произведение не только как литературный памятник, но и как совокупность этнокультурной информации, определяющей систему ценностей, правосознание и социальные установки тюркских народов. Особое внимание уделяется четырем аллегорическим образам — Кюнтогду, Айтолду, Огдюльмишу и Одгурмушу, которые интерпретируются как коды Справедливости, Благодати, Разума и Духовной чистоты. В работе обосновывается актуальность этих кодов в условиях современной глобализации как механизмов сохранения национальной идентичности и «нарка». Также рассматривается история создания рукописи и вклад академика В.В. Бартольда в изучение биографии мыслителя.

Ключевые слова: Жусуп Баласагын, Кутадгу билиг, культурный код, национальный менталитет, национальная идентичность, Караханидский каганат, Кюнтогду, Айтолду, Огдюльмиш, Одгурмуш, тюркская литература, духовные ценности.

Культурный код представляет собой совокупность культурной информации, заложенной в литературе нации. Его исследование позволяет глубже осознать неразрывную связь между национальным словесным искусством и культурой в целом. Средства художественной выразительности не только отражают культуру, но и сами испытывают на себе её влияние. Изучение этой взаимосвязи открывает доступ к пониманию мировоззрения,

ценностных ориентиров, традиций и иных этнокультурных особенностей народа.

Анализ культурных кодов помогает прояснить функциональные задачи художественных средств, механизмы формирования мыслительных структур и специфику восприятия окружающего мира. Через них раскрываются общепринятые в социуме ценности, верования и идеологические установки. Знание культурного кода является ключом к успешному межкультурному диалогу: понимание кодов друг друга представителями различных цивилизаций способствует эффективной коммуникации и развитию международного сотрудничества.

В контексте улучшения коммуникации особую роль играет понимание и использование метафор, которые позволяют наиболее точно и экспрессивно передавать мысли и чувства. Культурный код является неотъемлемой частью культурного наследия народа. Его изучение и сохранение обеспечивают трансляцию национальных ценностей будущим поколениям, помогая каждому индивиду осознать свою национальную идентичность.

Исследование культурного кода имеет первостепенное значение для понимания литературы, культуры, общества и межличностных отношений. Кроме того, он играет значимую роль в образовательном процессе, помогая интерпретировать сложные концепции через доступные и понятные образы.

В данной статье предпринята попытка раскрыть культурный код через образы четырех главных героев произведения. В первой части работы мы подробно остановимся на истории создания данного памятника литературы.

Шедевр Жусупа Баласагына «Кутадгу билиг» (Куттуу билим) по праву считается одним из величайших литературных достояний человечества. Однако, по нашему мнению, столь монументальное произведение начало формироваться в творческом воображении и философских раздумьях великого предка ещё в городе Баласагын, а завершено было позднее в Кашгаре. Создание шедевра такого масштаба, как «Кутадгу билиг», было бы невозможным без длительного периода внутреннего созревания и предварительной подготовки. Вероятно, Жусуп Баласагын начал фиксировать свои мысли на бумаге ещё до прибытия в Кашгар.

В любом случае, дастан «Кутадгу билиг» необходимо рассматривать в неразрывной связи с городом Баласагын и Караханидским каганатом. Эту мысль подтверждает и академик В. В. Бартольд: «Первое дошедшее до нас в полном виде произведение мусульманско-турецкой литературы, «Кутадгу билиг», было закончено в 1069–70 гг. Юсуфом хас-хаджибом, уроженцем Баласагуна на реке Чу, жившим в Кашгаре и посвятившим свой труд кашгарскому хану, носившему титул «хан ханов Табгач Кара-Бугра-хан»». [1. 160.]

На сегодняшний день науке известны три основные рукописи (списка) этого произведения. Самая ранняя из них — Венская рукопись (написанная уйгурским письмом). Вторая — Каирская рукопись на арабской графике,

обнаруженная немецким ученым А. Морицем. Третий список был найден в 1913 году ученым Ахмедом Заки Валидовым в городе Намангане; он также выполнен арабским письмом. Подобно своим современникам, Жусуп Баласагын начинает свое произведение с прославления Всевышнего и пророков. В его поэтических строках отчетливо прослеживается влияние суфийского течения исламской религии. Художественно-эстетическая природа дастана берет свое начало в чистоте помыслов и глубине мировоззрения автора.

В данном произведении, получившем мировое признание в тюркском мире, отражены следующие фундаментальные идеи:

1. Моральный фундамент государственности: Для Жусупа Баласагына государство — это не просто политический институт, а зеркало общественной нравственности. Если правитель обладает верой (совестью) и мудростью, то в обществе воцаряется согласие. Эта идея напрямую перекликается с современными концепциями «гражданского общества» и «политической этики».

2. Семья и общественная гармония: В дастане семья рассматривается как микро модель государства. Принцип «почитания старших и заботы о младших» представлен как гарант социальной безопасности и стабильности не только для кыргызов, но и для всего тюркского мира.

3. Историческая память и идентификация: Ключевой тезис произведения — «Народ, не знающий своей истории, не может осознать свою идентичность». Это созвучно с «пассионарной теорией»: только тот народ, который помнит свои корни, способен уверенно шагнуть в будущее. «Благодатное знание» — это «генетический код», подтверждающий интеллектуальные высоты кыргызов и других тюркских народов в эпоху Средневековья.

4. Национальные ценности и современность: Как отмечает автор, растущий интерес к дастану сегодня — это не просто литературное увлечение, а признак духовного возрождения (Ренессанса). В эпоху глобализации сохранение национальных традиций, устоев и чести (*нарк*) является единственным способом сохранения самобытности нации.

Четыре символических образа в дастане Жусупа Баласагына «Кутадгу билиг» не являются просто литературными персонажами. Они представляют собой фундаментальные культурные коды, на протяжении веков формировавшие национальный менталитет и самобытность кыргызского и всего тюркского народов.

Справедливость олицетворяет правитель по имени Кюн-Тогду (Күн чыкты Элик). Счастье представлено в образе визиря по имени Ай-Толды. Разум воплощен в сыне визиря по имени Огдюльмиш (Акдилмиш), а Неприхотливость — в образе Одгурмуша (Өткүрмүш), который описывается как его родственник (брат) [4. 340.]

1. Кюнтогду — код Справедливости. В основе данного образа лежит принцип верховенства права и равенства всех перед законом. Подобно солнцу, которое светит всем одинаково, государственное право должно быть незыблемым и беспристрастным. Это символ справедливого управления. Именно в образе Кюнтогду берет свое начало коренной принцип кыргызского правосознания: *«У справедливого судьи нет родственников, а судья, потекающий родне — лишен чести»*. Этот код поддерживает в народе стремление к свободе и нетерпимость к несправедливости, являясь гарантом государственной стабильности.

2. Айтолду — код Благодати (Счастья и Власти)

Счастье, богатство и власть рассматриваются как переменчивые и непостоянные категории. Роль Айтолду в качестве визиря символизирует преходящую природу власти, которая без разумного управления может быть мгновенно утрачена.

Метафора цикличной луны сформировала в мировоззрении народа философию *«мир — это караван-сарай»*. Данный код воспитывает в нации мудрость, сдержанность и стойкость: умение не возноситься при успехах и не впадать в отчаяние при невзгодах, отдавая приоритет духовным ценностям над материальными.

3. Огдюльмиш — код Разума. Здесь заложена глубокая логика: для устойчивости Благоденствия (Айтолду) оно должно опираться на Интеллект. Разум представлен как законный наследник Счастья. В кыргызской культуре институты красноречия и мудрости неразрывно связаны с образом Огдюльмиша. Тот факт, что Разум является сыном Благодати, подчеркивает: истинное процветание достижимо лишь через просвещение. Этот код сохраняет почтение к силе слова (*«голову можно отсечь, но язык — никогда»*) и стимулирует интеллектуальный потенциал нации.

4. Одгурмуш — код Умеренности (Духовной чистоты) Это символ духовной свободы. Если Разум упорядочивает мирские дела, то Умеренность хранит внутренний мир и нравственность человека. Жизнь Одгурмуша вдали от суеты — это аллегория самоограничения и духовного поиска. Одгурмуш воплощает кыргызское понятие «Нарк» — неписанный этический кодекс. В эпоху глобализации этот код приобретает статус стратегического иммунитета нации против алчности и моральной деградации. [2. 30.] Принцип «вместо гор скота — обрети гору довольства» способствует сохранению духовной чистоты народа.

Изучение средневековых произведений, включая такие монументальные памятники, как «Кутадгу Билиг», требует глубокого понимания культурных кодов. Культурный код — это не просто совокупность лексических единиц, а фундаментальный «ключ» к расшифровке мировоззрения, системы ценностей и символики соответствующей эпохи.

Основные аспекты функционирования культурных кодов:

- Аллегоричность и символизм: Авторы средневековья редко выражали свои идеи прямолинейно. Их концепции облекались в форму символов, аллегорий и метафор. Ярким примером служат четыре главных героя поэмы, каждый из которых олицетворяет определенный философский принцип (Справедливость, Счастье, Разум и Довольство).

- Реконструкция мировосприятия: Каждая эпоха обладает уникальной «картиной мира». Посредством культурных кодов мы можем реконструировать восприятие действительности человеком XI века. В тот период порядок во Вселенной и порядок в государстве рассматривались как неразрывное целое. Коды демонстрируют механизмы сохранения этой гармонии (например, через регламентацию отношений между правителем и визирем).

- Этико-моральные константы: Культурные коды определяют параметры «идеальной личности». Такие категории, как «уят» (стыд/совесть), «намыс» (честь), «каниет» (умеренность) и «адилет» (справедливость), являются устойчивыми кодами, анализ которых позволяет выявить истоки современных морально-нравственных ценностей.

- Межкультурный синтез: Анализ кодов позволяет определить векторы культурного влияния. В творчестве Жусупа Баласагына наблюдается уникальный синтез исламских (суфийских) и древнетюркских (кочевых) кодов. Распознавание этих пластов позволяет проследить эволюционный путь тюркской цивилизации.

Закключение. Культурные коды являются своего рода «генетической памятью» нации, играющей ключевую роль в сохранении национальной идентичности. Их научное осмысление позволяет: Сохранить уникальные этнокультурные особенности; Обеспечить духовную преемственность между поколениями; Сохранить аутентичные ценности («нарк») в условиях глобализации.

ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Бартольд В.В. Избранные труды. Т. 5. Бишкек. С. 472.
2. Бекешов Б. Кыргыз наркы. 2016
3. Кошарная С.А. Миф и язык: опыт лингвокультурологической реконструкции русской мифологической картины мира. – Белгород, 2002. – 287-б.
4. Куттуу билим. 1-том. 2016. 580

YUSUF XOS HOJIBNING “QUTADG‘U BILIG” ASARIDA IJTIMOIIY- AXLOQIY MASALALAR TAVSIFI

IN YUSUF KHOS HAJIB'S WORK "KUTADGU BILIG" DESCRIPTION OF SOCIO-MORAL PROBLEMS

Mamatov Mamadjan Axmdjan, FarDU professor, falsafa fanlari doktori
e-mail: Mmamadjan@mail.ru, orcid: 0000-0002-5604-9749

Normatova Dildor Esonaliyevna, FarDU falsafa fanlari nomzodi, dotsent
e-mail: dildornormatova1972@jmail.com, orcid: 0000-0002-1210-9738

Mamatov Mamadjan Ahmadjan, Professor at FarDU, Doctor of Philosophical Sciences

e-mail: Mmamadjan@mail.ru, orcid: 0000-0002-5604-9749

Normatova Dildor Esonaliyeva, Candidate of Philosophical Sciences, Associate Professor

e-mail: dildornormatova1972@jmail.com, orcid: 0000-0002-1210-9738

Annotatsiya. Maqolada Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” - davlat nizomi vazifasini bajaradigan, davlatchilik qonun-qoidalarini belgilab beruvchi qomusiy asarida ilgari surilgan ijtimoiy-axloqiy masalalar tahlil qilingan. Shuningdek, maqolada kishilik ma’naviyati tarixida birinchilardan bo‘lib “komil inson” tushunchasini ko‘tarib chiqqanligi o‘rganilgan.

Kalit so‘zlar: adolat, ilm, axloq, madaniyat, ijtimoiy tenglik, komil inson, an’ana, ma’rifat, burch

Abstract. The article analyzes the socio-ethical issues advanced in “Qutadg‘u bilig” by Yusuf Xos Hojib, an encyclopedic work that functions as a guide to state governance and sets out the principles and laws of statehood. The study also examines how this work was among the first in the history of human spirituality to introduce and develop the concept of the “perfect human being.”

Keywords: justice, knowledge, ethics, culture, social equality, perfect human (ideal person), tradition, enlightenment, duty.

KIRISH

Yusuf Xos Hojib qoraxoniylar sulolasi davrida yashab, saroy amaldori unvoniga sazovor bo‘lgan hamda yuqori lavozimlarda ishlagan. O‘z davrining barcha ilmlarini egallagan va turkiy sivilizatsiyaning buyuk namoyandasi sifatida tanilgan. Uning mashhur “Qutadg‘u bilig” dostoni adolatli boshqaruv, ilm va axloq masalalarini o‘zida mujassam etgan. Fundamental hisoblangan ushbu asar turkiy xalqlar adabiyoti tarixida ilk bor aruz vaznida, masal va doston shaklida yo‘zilgan. Insonning baxtga erishishi, adolat, davlat boshqaruvi, ilm va axloq masalalari, ramziy siymolar orqali ifodalangan. Shuningdek, asar o‘z davri so‘z san’atining noyob namunasi ham hisoblanadi. Unda badiiy, ma’naviy-axloqiy, ijtimoiy-siyosiy masalalarning badiiy talqiniga duch kelinadi. Turkiy xalqlarning tarixi, urf-odat va an’analari, madaniyati, ilm-fani, qadriyatlari va turmush tarzi haqida ma’lumot berilgan.

Adabiyotlar tahlili va metodologiya. Ma’lumki, ushbu asar orqali Yusuf Xos Hojib adolatli davlat boshqaruvi va barkamol jamiyatni qanday qurish mumkinligi modelini taklif qilgan. Uning siyosiy falsafasi to‘rt ramziy qahramon: adolat timsoli, baxt va omad timsoli, qanoat va oqibat, aql va zakovat orqali namoyon bo‘ladi. Hukmdorning adolatli, bilimli va albatta fozil bo‘lishi shart deb hisoblaydi. U o‘zining eng asosiy burchi deb, xalqning turmush darajasini yaxshilashni bilishidadir deydi, qonun barcha uchun, shu jumladan hukmdor uchun ham barobarligini ta’kidlaydi.

Davlatda ijtimoiy tenglik o‘rnatish, etim va muhtojlarga g‘amxo‘rlik qilish, ilm va ma’rifatni yuksaltirish, axloq masalalariga alohida e’tibor qaratish, turli kasb egalariga madaniyatli munosabatda bo‘lish muhimligini eslatadi. Jamiyat barqarorligining ma’naviy poydevori yaxshi hulq va halollik deb hisoblaydi. Asarda jamiyat hayotida muhim o‘ringa ega bo‘lgan dehqonlar, chorvadorlar, hunarmand va savdogarlar mehnatini qadrlashga ham alohida e’tibor qaratilgan. Jamiyat taraqqiyoti uchun “komil inson”larni tarbiyalash kerakligi davrlar davomida o‘z isbotini topgan haqiqatdir.

“Ommaviy madaniyat” ko‘rinishida kirib kelayotgan turli xavf-xatarlar, giyohvandlik, diniy ekstremizm, missionerlik kabi balo-qazolardan yoshlarimizni asrashni, ularning ta’lim-tarbiyasiga har birimiz mas’ul ekanimizni unutmasligimiz kerak. Bu borada biz asrlar mobaynida shakllangan milliy an’analarimizga, ajdodlarimizning boy ma’naviy merosiga tayanamiz”. Bunday milliy an’analarimizni, ajdodlarimizning bizga yozib qoldirgan asarlaridagi Vatanga muhabbat hissini, bundan tashqari oilaga bo‘lgan muhabbat hissini yoshlarimizning bolaligidan, ya’ni bog‘cha, maktab yoshidan singdirib borish zarur.

Natija va muhokama. Yusuf Xos Hojib kishilik ma’naviyati tarixida birinchilardan bo‘lib “komil inson” tushunchasini ko‘tarib chiqdi. U “komil inson”ni tugal er deb atagan. Mutafakkir kishining ma’naviy yuksalishida ikki bosqichni ajratadi: birinchisi — balog‘at; bunga ixlos qilsa, har bir bilimli, uqushli kimsa erishuvi mumkin. Kishi kamolotining ikkinchi bosqichi tugallikdir. Unga har kimsaning yetishuvi mushkul. Adibning ta’kidlashicha, tugal erda ikki sifat uyg‘unlashmog‘i kerak: biri - bilim; ikkinchi - uqush (zakovat).

“Qutadg‘u bilig” - davlat nizomi vazifasini bajaradigan, davlatchilik qonun-qoidalarini belgilab beruvchi qomusiy asar. Binobarin, filologiya fanlari doktori Qosimjon Sodiqov ta’kidlagandek, “Yusuf Xos Hojib davlatning kuch-qudratini, gullab-yashnashini, ezgulikni, kishining baxtu saodatini adolat, aql-zakovat hamda qanoat birligida deb biladi. Muallif tenglik, adolat to‘g‘risidagi qarashlarini Kuntug‘di tilidan beradi. Uning uqtirishicha, to‘g‘rilik (adolat) oldida hamma barobar”.

Yusuf Xos Hojibning «Qutadg‘u bilig» asarida Oyto‘ldi o‘g‘li O‘gdulmishga bir qator nasihatlar beradi: – Mening yagona tashvishim, – deydi u, – sening keyingi hayotingdir. Otaning ish-amali o‘g‘liga singsa, uning xulqida jilvagar bo‘ladi. Bolani tergap-nazorat qilish ota-ona yuzining yorug‘ligini ta’minlaydi. Nazoratdan tashqaridagi bola bebosh va yaramaslik sari og‘adi. Erka bo‘lib o‘sgan o‘g‘il-qizlar xatti-harakati ota-onaga mung va alam keltiradi.

Binobarin, ota-onaning burchi, avvalo, farzandga ta’lim-tarbiya bermoqdir. Shoir shu maqsadda asardagi barcha voqealarni, bahslarni ta’lim atrofida olib boradi. Lekin bilim, zakovat qadrini hamma inson ham bilavermaydi. Zar qadrini zargari bilgani kabi, bilim qadrini ham dono, zakolargina biladi.

Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asarida insonlarni har tomonlama komil inson qilib tarbiyalashning barcha bosqichlari ko‘rsatib o‘tilgan. Yusuf Xos Hojib insonning kamolga yetishining yo‘l-yo‘riqlari, usullari, chora-tadbirlarini yuksak badiiy mahorat bilan yoritib beradi. Shuning uchun ham bu asar o‘zining ilmiy, ma’rifiy, tarbiyaviy ahamiyati bilan beqiyosdir. Farzandlarga turli bilim va hunarlarni o‘rgatish, ularni go zal axloqli voyaga yetkazish - ota-onaning burchidir. Yusuf Xos Hojib tarbiyada kattalar namunasi, ajdodlarimiz tarbiyasi alohida ahamiyatga ega ekaninini aytib o‘tadi.

“Qutadg‘u bilig” tadqiqotchilaridan biri B.To‘xliyev aytganidek, Yusuf Xos Hojib komil inson haqida gapirar ekan, kamolotning qator belgilarini ko‘rsatib

o'tadi. Ularning eng asosiysi alohida shaxsning manfaatlari, shaxsiy istaklari doirasini yo'rib chiqib, boshqalar g'ami bilan yashash, ko'pchilik manfaati uchun fidoyi bo'la bilishdir". Bunda dars jarayonida o'qituvchi shu asar haqida o'quvchilarga tushuntirish berishi, dars oxirida esa shu asar haqida muzokaralar olib borishi kerak. Muzokara davomida o'quvchilar o'zlari qiziqtirgan savollarga javob oladi. Beklik mustahkam bo'lishi uchun to'rt narsaga ehtiyoj borligini aytib o'tadi, bular: kuchli lashkarga, kuchli lashkarni saqlash uchun ko'p boylikka, ko'p boylikni to'plash uchun badavlat xalqqa, boy-badavlat xalqqa ega bo'lish uchun adolatli siyosat yuritishga. Bundan tashqari, asarda vazirlar besh illatdan ogoh bo'lmog'i zarurligi ta'kidlanadi: shoshqaloqlik, ochko'zlik, jaholat (aql bilan emas, jahl bilan ish ko'rish, bilimsizlik), buzuq fe'llilik hamda yolg'onchilik.

Yusuf Xos Hojib quyidagi axloqiy fazilatlarni jamiyatda ijtimoiy uyg'unlikni ta'minlashda muhim deb hisoblaydi: rostgo'ylik, kamtarlik, saxovat, vafodorlik, sabr-toqat.

"Qutadg'u bilig" asarida xalqimizni komil inson sari yetaklovchi barcha bosqichlari ko'rib chiqilgan bo'lib, unda farzandlarni yoshligidan tarbiyalab, bilim berish kerakligini muhim ahamiyatga ega. Farzandlarni tarbiyalashda, ularning kelajakda yetuk shaxs bo'lib yetishida ota-onaning roli juda katta ekanligi aytib o'tish lozim. Oila tarbiyasi ma'naviy-madaniy faoliyat tizimida mavjuddir. «Agar madaniyat inson zotining sifatli ta'riflanishi bo'lsa, ma'naviyat uning o'z-o'zini yaratish va o'zgartirish faoliyatining mazmunidir.

Insonning faoliyati va ongi orqali madaniyat bir butunlikni tashkil etadi va madaniyat – voqelik, ma'naviyat esa mohiyat ko'rinishini oladi. Ma'naviyat madaniyatda "moddiylashadi", mujassamlashadi, to'planadi va avloddan-avlodga uzatiladi». Asarda insoniy fazilatlar qanday bo'lishi lozimligi badiiy-axloqiy tadqiq va tahlil qilinadi.

Yusuf Xos Hojib asarining mohiyati kishilarda ta'lim-tarbiya, axloq-odobni yuksaltirishga qaratilgan bo'lsa, rahbarga esa odamlarni birlashtirish, ularni qo'llab-quvvatlash, ijtimoiy tenglikni ta'minlash hamda nochorlarni ma'naviy va moddiy rag'batlantirish kabi sifatlar zarur ekanligini aytib o'tadi. Shu o'rinda uning purma'no: "O'quv qayda bo'lsa, ulug'lik bo'lar, bilim qayda bo'lsa, buyuklik bo'lar", "Kishi chiroyiga ichki dunyosi eshdir, yuz ko'rki bilan uning fe'l-atvori tengdir", "Xulq go'zal bo'lsa, barcha xalq sevadi, xulqi to'g'ri bo'lgan kishi to'rga chiqadi", "Kambag'al, tul, yetimlarning hollaridan xabardor bo'lib tur, ularni avaylasang, adolat mana shu bo'ladi" degan hikmatlari o'rinlidir.

Ushbu asar Yusuf Xos Hojib tomonidan nafaqat islomiy turkiy adabiyotni boshlab berdi, bu bilan u yangi taraqqiyot bosqichini ham belgilab berdi. Shoir turkiy xalqlar adabiyoti an'alaridan tashqari, qardosh xalqlar adabiyoti, jumladan, forsiy adabiyot tajribalarini ham ijodiy o'zlashtirgan holda yaratilgan.

Xulosa. «Qutadg'u bilig» — XI asr so'z san'atining nodir namunasi bo'lib, unda o'z davrining ilg'or ijtimoiy-siyosiy, ma'naviy-axloqiy masalalari badiiy talqin qilingan, turkiy xalqlar tarixi, madaniyati, ilm-fani, urf-odat va an'analari, turmush tarzi, qadriyatlari xususida batafsil ma'lumot berilgan. Yusuf Xos

Hojibning qarashlari Markaziy Osiyoda turkiy davlatchilik nazariyasi va siyosiy etikaning shakllanishida muhim ahamiyat kasb etadi.

Bugungi hayot sur'atlarining tezlashuvi, jamiyatning axborotlashuvi hamda turli yot g'oyalarning tahdidi kuchaygan bir paytda milliy ma'naviy merosimizni bilishga katta ehtiyoj sezilmoqda. Ma'naviy merosimizni ommaviy axborot vositalari orqali doimiy yoritib borish, buyuk mutafakkir va adiblarning ijodiga bag'ishlangan ma'naviy-ma'rifiy tadbirlar o'tkazish orqali, shuningdek, ta'lim-tarbiya maskanlarining o'quv darsliklarida ularning hayoti va faoliyatini, ijodini yoritish orqali o'rgatish zarur. Uning qarashlarida ijtimoiy adolat, ma'naviy poklik, ilm-ma'rifat va komil inson g'oyasi markaziy o'rinni egalladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasi. – Toshkent: "O'zbekiston", 2022. – 254-bet
2. To'xliyev B. Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig". – Toshkent: "O'zbekiston", 1991. – 68-bet.
3. Ziyouz.uz. Yusuf Xos Hojib (1020/21-?)17.12.2017
4. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig – Toshkent: Fan, 1990. 32-b
Sa'diy. Guliston. – Toshkent: G'. G'ulom nomidagi Adabiyot va san'at nashriyoti, 1968, 143-b.

JUSUP BALASAGYN'IN "KUTSAL BILGI", DESTANSI ESERI INSANLIĞIN EĞİTİMİ İÇİN BİR MODELDIR

JUSUP BALASAGYN'S EPIC WORK, "SACRED KNOWLEDGE," IS A MODEL FOR THE EDUCATION OF HUMANITY

Prof. Dr. **Dinara Asakeeva**, K.Karasaev Bishkek Devlet Üniversitesi
Tel.: 0700851528. dinara.asakeeva@gmail.com

Prof. Dr. **Dinara Asakeeva**, K. Karasaev Bishkek State University
Tel.: 0700 851 528. dinara.asakeeva@gmail.com

Özet. Raporda, Türk dilindeki ilk ansiklopedik eserlerden biri olan "Mübarek Bilgi" destanında ele alınan konuları inceliyor. "Kutsal Bilgi"nin şiirsel doğası, insan yaşamı, yaşamın anlamı ve kozmolojik kavramlar hakkındaki düşüncelerin sanatsal ifadesinde ve dünyanın yapısının canlı bir resmini yaratma girişiminde incelenmektedir. Bu çalışmada, destanın insan yetiştirilmesine dair bir model geliştirdiği ve büyük düşünürün, hayatın amacının gerçek hayattan kaçmak ve yaratılışı deneyimlemek olduğu yönündeki dini anlayışa katılmayarak, bu hayatın özünün bu "yanlış" dünyadan kaçmak değil, aksine dünyayı anlamaya ve onunla uyum içinde yaşamaya bir davet olduğunu söylediği gerçeğinin incelenmesi, analiz edilmesi ve açıklığa kavuşturulması amaçlanmaktadır.

J. Balasagyn, ruhsal uyumun sağlanması sorunlarını inceleyerek, bir kişinin doğası ve ruhsal ruhu, sözleri ve eylemlerinin uyumunun toplumsal gelişme için gerekli bir koşul olduğunu ve davranış ile ruhun eşsiz bir uyum içinde olmasının sadece estetik değil, aynı zamanda etik bir öneme de sahip olduğunu göstermektedir. Bu zengin kültürel hazineyi özümseyerek, antik destanda ifade edilen fikirlerin günümüz için, gerçek siyasi ve sosyal hayatımız için geçerliliği inceleniyor ve bu kültürel bağlantının etkisi çok daha geniş bir ölçekte araştırılıyor. Araştırmalar yaparak, bu karmaşık meselenin olumlu ve olumsuz sonuçlarını ortaya çıkarmaya,

sistematize etmeye ve bilimsel analizlere dayanarak açıklamaya çalışacağız. Destan fikrinin günümüz için geçerliliği gibi konular örneklerle açıklığa kavuşturulmuştur.

Anahtar kelimeler: *destan, fikir, kültür, kavram, mantık, biliş, edebi iletişim, medeniyet.*

Abstract. *This report examines the themes explored in the epic poem "Mübarek Bilgi," one of the earliest encyclopedic works in the Turkish language. The poetic nature of "Sacred Knowledge" is explored in the artistic expression of thoughts about human life, the meaning of life, and cosmological concepts, and in the attempt to create a vivid picture of the structure of the world. This study aims to examine, analyze, and clarify the fact that the epic develops a model for human development and that the great thinker, disagreeing with the religious understanding that the purpose of life is to escape from real life and experience creation, argues that the essence of life is not to escape from this "wrong" world, but rather an invitation to understand the world and live in harmony with it.*

J. Balasagyn, by examining the problems of achieving spiritual harmony, demonstrates that the harmony between a person's nature and spiritual state, their words and actions, is a necessary condition for social development, and that a unique harmony between behavior and spirit has not only aesthetic but also ethical significance. By absorbing this rich cultural heritage, the relevance of the ideas expressed in the ancient epic to our present-day, real political and social lives is examined, and the impact of this cultural connection is explored on a much broader scale. Through research, we will attempt to uncover, systematize, and explain the positive and negative consequences of this complex issue based on scientific analysis. Topics such as the relevance of the epic concept to the present day have been clarified with examples.

Keywords: *epic, idea, culture, concept, logic, cognition, literary communication, civilization.*

Al-Farabi, Beruni, İbn Sina ve Yusuf Balasagyn gibi Doğu Rönesansı temsilcilerinin edebi mirası, günümüzde bize hayat hakkında insancıl düşünmenin, insan ve toplum, insan ve doğa arasında uyumlu bir yaşam gibi felsefeleri anlamının ve gerçekleştirmenin yolunu açmaktadır. Büyük düşünürlerin öğretici ve yol gösterici değerleriyle dolu eserleri yüzyıllar önce yazılmış olsa da, içlerindeki derin fikirler güncelliğini kaybetmeden yaşamaya devam etmektedir. Hâlâ ondan birçok gerekli şeyi elde edebiliriz. Böylesine büyük düşünürler arasında Jusup Balasagin, "Kutsal Bilgi" olarak adlandırılan bir miras bırakmayı başardı. Geçmiş deneyimlerine, yaşam ve ölüm hakkındaki kendi gözlemlerine, bilimsel düşüncelerine ve araştırmalarına dayanarak, düşünür hayatın anlamı, eğitimin gerekliliği ve bilgi ve kültürün nerede bulunacağı üzerine kafa yordu.

Başlığı bile çok anlam ifade eden destanın ana teması şudur: mutluluk, mutluluk ve bilgi arasındaki ilişki, diyalektiktir ve yazar insanları eğitim almaya çağırır ve teşvik eder. Eserin derinliklerinde gizli olan anlam, bu düşüncenin, düşünce biçiminin ve davranışın eğitimsiz, cahil bir insan için anlaşılmazlığıdır:

"Sözümü söyleyeceğim ve eğitilmiş insanlara sesleneceğim,"

"Cahil aptallarla ne yapacağım?" - vurguladığı ve gösterdiği gibi, "Kutsal Bilgi" eğitilmiş insanlara adanmıştır. Hayatın anlamı üzerine düşünceler esas olarak bu kavram çerçevesinde yorumlanır.

Ünlü oryantalist A.N. Kononov'un dediği gibi: "Bu, insanın toplumdaki anlamını analiz eden felsefi bir eserdir" [Kononov A.N. Yu. Balasagunsky'nin "Kutsal Bilgi" Şiiri. V. Kn.: Balasagunsky Yusuf Blagodatnoe znanie. – M., 1983. s. 504] - nesilden nesile aktarılan "Kutsal Bilgi" destanı, bize gelişen ve yükselen

ortaçağ kültürünün yanı sıra yaşamın anlamını, etik ve estetik yönlerini, insanın kimliğini, toplumdaki yerini, dünyanın yapısını vb. yansıtan sorunları anlamamıza yardımcı olur. J. Balasagyn, destanı yazarken sadece öğüt, eğitim ve öğretim niteliklerine odaklanmakla kalmadı, aynı zamanda felsefi genellemeler ve evrensellik için de çabaladı. Bir düşünür olarak, dünyayı ve insanları çevreleyen doğal olayları düşündü ve bunların nedenlerini anlamaya çalıştı. Bu nedenle destanlarda adalet, ahlak, eğitim, bilgi edinme, öğretme, devlet yönetimi, yetiştirme vb. konularda felsefi düşünceler ve dünya görüşleri bulabiliyoruz.

"Kutsal Bilgi"nin içeriğine baktığımızda, eğitimin başlangıcı olduğu açıktır; örneğin, bir insanın en iyi niteliklerinin -bilgi ve zekânın- açıklaması, dilin asıl nitelikleri ve bunların faydaları ve zararları, iyi amellerin faydaları, eğitimin ve bilginin faydaları ve özellikleri vb., destanın özünü ortaya koymaktadır. Yazar, bireysel zekâ ile insanlığın genel zekâsı ve bunların ilişkisi gibi önemli bir konuyu ele alarak, yaşam ve ölümün karmaşık diyalektiğini, bilgi ve cehalet arasındaki uçurumu ifade etmeye çalışıyor.

Adalet, akıl, mutluluk, huzur ve hakikat kavramlarını, tıpkı hava ve su gibi ihtiyaç duyduğu dört sembolik imge aracılığıyla ifade edebilen kişi işte buydu. Destanda yalnızca dört karakter yer alır: Soylu şah Kuntudu, vezir Aitoldu, vezirin oğlu Akdilmish ve vezirin küçük kardeşi Utkurmush. Yazar, karakterleri aracılığıyla ebedi kavramları bir filozofun gözünden yorumlamıştır; örneğin, Kuntudu adalet, dürüstlük ve doğruluk sembolüdür; Aitoldu mutluluk, zenginlik ve barış sembolüdür; Akdilmish zeka ve bilgelik sembolüdür; Utkurmush ise kanaatkarlık, saflık ve sabır sembolüdür. Bunlar, bu değişmez, ölümsüz kavramların modelinin taşıyıcılarıdır ve isimlerinin kendileri bile sembolik bir anlam taşır. Örneğin, Kuntudu Şah, gücü dürüstçe kullanmak ve adalet yolundan sapmamakla yükümlü bir kişinin örneğidir. Aitoludu, Şah'ın zenginlik ve refah veren danışmanıdır. Akdilmish, doğru ile yanlış ayırt etmeyi bilen ve saf kalpli bir kişinin örneğidir. Atkurmush ise zenginlik veya kariyerle ilgilenmeyen ve tutkulara kapılmayan bir kişidir.

Felsefi düşüncelerini şiir biçiminde yazılmış sanatsal yöntemlerle ifade eden sanatçı, dört sembolik imgenin dünya düzeninin temellerini oluşturan dört ilkeyi temsil ettiğini belirtmiştir: adalet, akıl, mutluluk ve kanaat. Destan, ahlak, değerler ve etik sorunlarını ele alıyor ve bir insanın ruhu ve bedeni, eylemleri ve sözlerinin uyum içinde olması gerektiği, bu uyumun sadece insanlar için değil, toplumsal gelişme için de gerekli bir koşul olduğu sonucuna varıyor. Ve bunları başarmak için bilgiye, bilgi edinmeye duyulan ihtiyacı vurguladı ve sadece eğitimli bir kişinin ruhunu zenginleştirebileceğini, hayattaki yerini bulabileceğini ve gerçeği doğru bir şekilde algılayabileceğini belirtti.

*Bilgi zengindir ve sonsuz öğrenme harikadır,
Bunlar bir insanda bulunan iki önemli avantajdır.*

*Bu sözün doğruluğuna şahitlik ederim,
Zihinden istediğin kadarını al ve onu döv.*

*Öğrenenler bilge ve asil olacaklardır ve bilgi,
tükenmez bir zenginlik getirecektir.*

*Okumak bilgidir, bilgelik bilgeliştir,
Bilge insan düşündüklerini kabul eder.*

*Bilginin anlamını bil, söylenenleri dinle,
Bilgelik kazan ve her türlü felaketten kurtul.*

*Çalışan ruh meyvesini görecektir,
Bilge insan için hiçbir engel yoktur!*

Bilgi ve sıkı çalışma görevi tamamlar,

Bilgi dilenciği mirasına ulaştırır [Jusup Balasagyn. Kuttuu bilim. – B., 1993. s. 44] – belirttiği gibi, destanın estetik etkisi güçlüdür ve sembolik imgeleri ve olay örgüsü aracılığıyla insanlara bir insanın nasıl olması gerektiği ve asil niteliklerin nasıl kazanılacağı konusunda eğitim vermeyi amaçlamaktadır.

Şiir, bir insanı eğitmenin pedagojik yöntemlerini içerir ve yazar pedagojik etkinliği sergilemeyi başarmıştır. Kuntuu adaletten, Aitoldu mutluluk ve zenginlikten, oğlu Akdilmish akıldan ve Otkurmush ise kanaatkarlıktan bahsetmiştir. Hikaye, bu dört karakter arasında görgü kuralları, davranış vb. konuları tartışan ve insanları düşünmeye davet eden bir diyalog şeklinde devam eder.

*Birinin kim olduğunu öğrenmek istiyorsanız,
Sözlerini ve eylemlerini değerlendirin.*

*İyi insanlar dürüst ve samimidir,
Bu, insanlığın işaretidir!
Sırlarınızı ve düşüncelerinizi kimseye açıklamayın,
Eğer açıklarsanız, kendinizi suçlayın!*

*İstersen, kalbim her zaman açık,
Adil ol, felaketler ortadan kalkar.*

Eğer öyle olmasını istersen, yüzüm ışıltılı olacak,

Asla yalan söyleme, utanç kaçınılmazdır [Jusup Balasagyn. Kuttuu bilim. – B., 1993. s. 316] – düşüncelerini Akdilmish'in yansımaları aracılığıyla ifade etti. Örneğin, sarayın başı nasıl bir insan olabilir, elçiliğe giden kişi nasıl bir insan olmalıdır, sekreter nasıl bir insan olmalıdır, hazinedar nasıl bir insan olmalıdır, prenslerin hizmetkarlarına nasıl davranılmalıdır, saray hizmetkarlarına nasıl davranılmalıdır, yoksullara nasıl davranılmalıdır, soylu ailelerden gelen insanlara nasıl davranılmalıdır, eğitilmiş ve iyi insanlara nasıl davranılmalı, bilgili insanlara nasıl davranılmalı, çeşitli mesleklerden insanlara nasıl davranılmalı: doktorlar, hemşireler, şairler, çiftçiler, tüccarlar, çobanlar, zanaatkarlar vb., çocuklar nasıl yetiştirilmeli, bu dünyanın sorunlarını nasıl unutmamalı ve olanla nasıl yetinmeli,

nasıl yönetilmeli, adalete adaletle, insanlığa insanlıkla nasıl karşılık verilmeli; aklın sembolünü sanatsal bir şekilde özetleyen bir kavram sunulmalı.

Bütün bunlar, insanları kendilerini eğitmeye, adil olmaya, ahlaklı olmaya, sade, mütevazı, onurlu ve çalışkan olmaya ve insanlardaki olumsuz özelliklerden (kibir, ikiyüzlülük, kıskançlık, cimrilik, kendini beğenmişlik ve boş gevezelik) kaçınmaya teşvik eden pedagojik bir kavram olan destan fikrinin gelişmesine yol açtı.

J. Balasagyn, destanı dinin bir ideoloji olarak egemen olduğu ve insanın ve evrenin Tanrı tarafından yaratıldığı, hiçbir şeyin Yaratıcının rehberliği olmadan var olamayacağı fikrinin kamuoyunda yaygın olduğu, bu durumun da aklın veya doğayı anlamadaki rolünün önemine dair görüş bildirmeyi zorlaştırdığı bir dönemde yazmıştır. Düşünürün düşüncesinin yeniliği ve başarısı, zekâ ve bilgi hakkındaki kişisel görüşünü, bu tür fikir, görüş ve düşüncelere bağlı kalmadan ifade edebilme yeteneğinde yatıyordu. Çoğunluğun yukarıdaki görüşlerinin aksine, düşünür zekânın kişinin doğumuyla gelen doğal bir yetenek olduğunu, bilginin ise çaba, çalışma ve öğrenme gerektirdiğini vurguladı. Elbette bu, desteklenebilecek bir görüştür ve okuyucu destandan şunları öğrenir;

- Bir insan adil, dürüst ve eğitilmiş olmalıdır. Bir insan ancak bilgi sahibi olduğunda bilincini kontrol edebilir ve dünyayı algılayabilir;

- Bilgi ve akıl, insanın çevresini, kendi özünü anlamasını ve doğayı öğrenmesini sağlar;

- Mutluluğa, refaha ve uyumlu bir hayata ulaşmanın tek yolu eğitim almaktır. Eğitim sadece mutluluğa giden bir araç değil, aynı zamanda büyük bir nimet, büyük bir mutluluktur;

- İnsanlarda iki tür zihin olduğu belirlenmiştir: Yaratıcı zihin ebedi ve evrenseldir, ikincisi ise acı çeken zihindir ve her varlıkla birlikte yaratılır ve yok edilir;

- Bir insanın bilgisi derinleştikçe ve rütbesi yükseldikçe, daha sade ve mütevazı olmalıdır; çünkü ancak sadelik, tevazu ve dürüst çalışma yoluyla insan, yüce insanlık görevini yerine getirebilir;

- Eğitilmiş ve bilge bir yönetici halkını adil bir şekilde yönetir ve böyle bir ülkede insanlar arasındaki ilişkiler, dürüstlük, adalet, sadakat, iyi niyet, sevgi, dostluk gibi tüm insanlığa uygulanabilir ahlak kurallarına dayanır;

- Eğitilmiş bir insan şiddete tahammül etmez;

- Sosyal hayatta yaygın olan, örneğin zenginlik hırsı ve alkol bağımlılığı gibi olumsuz özelliklerden ve davranışlardan kurtulmak.

Filozof A. Bekboev'in belirttiği gibi, "Hedefin mutluluk olduğu ve ona ulaşmanın denenmiş ve kanıtlanmış yolunun bilgi olduğu fikri, Düşünür Yusuf'un eserinin ana teması, özüdür”:

Cahiller göremez, körlerin de kalbi vardır,

Gözlerinizi açın ve hızla bilgiye ulaşmaya çalışın.

Çalışmak, geceleyin önünüzdeki bir mum gibidir,

Bilgi edindikçe yüzünüz ışıltı ışıltı parlar.

*Eğitim ve bilgi birçok şeye yol açar,
Bu ikisi büyük saygı görüyor.*

Eğitimsizler kördür derler - öyle demeyin,

Dünyayı aydınlatan yalnızca eğitimidir [Jusup Balasagin. Kuttuu bilim. – B., 1993. s. 47], böyle felsefi ve etik içeriğe sahip fikirler görüyoruz.

Bu nedenle destanın zengin kültürel hazinesi, günümüz için, gerçek siyasi ve sosyal hayatımız için son derece gerekli ve vazgeçilmezdir. J. Balasagyn eserlerini Orta Çağ'da yazmış olmasına rağmen, günümüzde de geçerliliğini koruyan insanlık, bilgi ve ahlak ilkelerini ele almıştır. Bu ilkeler hem bugün hem de gelecek için gereklidir ve şimdi büyük düşünürün dile getirdiği bu ilkeler temelinde gelecek nesli eğitmeliyiz.

J. Balasagyn'in fikirlerini yayma, genç nesle insancıl bir terbiye örneği sunma fikri benimsenmiştir; bu nedenle, 1989'dan beri Kırgızistan'daki ortaokulların müfredatında Kırgız edebiyatı okutulmakta ve 1991'den beri yükseköğretim kurumlarının filoloji fakültelerinde "Eski Çağlardan 19. Yüzyıla Kırgız Edebiyatı Tarihi" dersinde J. Balasagyn'in portresiyle birlikte destan da öğretilmektedir. Kültürel mirası geniş kitlelere duyurmanın amacı, bir film çekmek, "Jusup Balasagyn" operası için bir libretto yazmak ve sahnelemektir.

"Kutsal Bilgi" uzun zamandır dünyanın dört bir yanındaki insanları büyülemiş ve Fransa, Macaristan, Sovyetler Birliği, Türkiye, Amerika, Kazakistan, Özbekistan ve diğerleri de dahil olmak üzere birçok ülkeden bilim insanı, içinde ifade edilen fikirlerin anlamını çözmek için onu incelemiştir. V.V. Bartold, S.E. Malov, A.N. Kononov, I.V. Stableva, Otto Alberts, E.E. Bertels, A.N. Samoilovich gibi tanınmış oryantalistler, yazarlar ve tarihçiler de Kırgızistan'da kapsamlı araştırmalar yürütüyorlar. Bu araştırmalara T. Sydykbekov, K. Artykbaev, A. Bekboev, S. Mukasov, G. Tokoeva, T. Abdyrakhmanov ve diğerleri öncülük ediyor.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, "Kutsal Bilgi" destanı, hayatın amacının gerçek hayattan kaçıp yaratılışı deneyimlemek olduğu yönündeki dini anlayışla aynı fikirde değildir; aksine, hayatın özünün bu "yanlış" dünyadan kaçmak değil, dünyayı anlamaya ve onunla uyum içinde yaşamaya çağrılmak olduğunu ve bunun ancak eğitim yoluyla sağlanabileceğini vurgular. Sonuç olarak, destan, ruh ve dünya arasında manevi uyumun sağlanması ve ruh ile dünya arasında uyumun sağlanması felsefesi açısından ortaya koyduğu sorunlar bakımından değerlidir.

KAYNAKÇA:

1. Abdrazakov A. Jusup Balasagyn // Kut bilim, №47. 1993. 15-dekabr.
2. Artikbaev K. Akikat sabagi. - B., 1991.
3. Bekboev A. Conceptsya neobfodimosti i sluhaynosti v uchenii antiçnih i vostoçnih mislitatey. – F., Ilim, 1989.
4. Jusup Balasagin. Kutsal Bilgi. – B., 1993.
5. Jusup Balasagin tuuraluu bayan. – B., 2004.
6. Kononov A.N. Yu. Balasagynskiy'nin "Kutsal Bilgi" Şiiri. V. Kn.: Balasagynskiy Yusuf Blagodatnoe znanie. – M., 1983.

7. Malov C.E. Pamyatniki drevneturkckoy pismennosti. – M. – L., 1951.
8. Mukasov C.M. Tradisiyi sosialno-filosofckoy misli v duhovnoy kulture kirgiskogo naroda. – B. Ilim, 1999.
9. Sıdıkbekov T. Mezgil sabaktarı. – F., Mektep, 1982.

**ANUSHTEGINIY XORAZMSHOHLAR DAVRIDA SO‘FIYLIK TA‘LIMOTI
KUBRAVIYA TARIQATINING SHAKLLANISHI VA UNING O‘RTA OSIYODA
TARQALISHI (najmiddin kubro faoliyati misolida)**

**ANUSHTEGINI SUFI TEACHING DURING THE PERIOD OF THE
KHOREZMSHAHS FORMATION OF THE KUBRAVIYA TRICT AND ITS
DISTRIBUTION IN CENTRAL ASIA (on the example of the activities of Najmiddin
Kubra)**

*Matkarimova Sadokat Maksudovna, UrDU, Tarix kafedrası t.f.d., professori,
e-mail: sadoqatmaksudovna1982@gmail.com*

Jumaniyozov Doniyor Mansurbek o‘g‘li, UrDU Tarix fakulteti, 1-bosqich magistranti

*Matkarimova Sadokat Maksudovna, UrSU, Department of History, Doctor of Technical
Sciences, Professor, e-mail: sadoqatsizovna1982@gmail.com*

*Jumaniyozov Doniyor Mansurbek ugli, Faculty of History at UrSU,
1st year master's student*

Xorazm vohasi azaldan ilk davlatchilik o‘choqlaridan biri sifatida, shuningdek jahon ilm-fani va madaniyati ravnaqiga ulkan xissa qo‘shgan buyuk allomalar qo‘nim tutgan muqaddas zamin sifatida ma‘lum va mashhur bo‘lib kelgan. Ayniqsa, o‘rta asrlarda ilm-fanning turli sohalari bo‘yicha samarali faoliyat ko‘rsatgan Muhammad Muso al-Xorazmiy, Abu Rayhon Beruniy, Abu Abdulloh al-Xorazmiy, Ibn Miskavayx, Abu Nasr al-Iroq, Abu Xayr ibn al-Hammor, Abu-l-Fath al-Mutarriziy kabi xorazmlik allomalarning dovruqi butun Mag‘ribu Mashriqqa tarqalgan. Ana shunday buyuk mutafakkirlardan biri, xususan o‘z zamonasida tasavvuf olamining buyuk vakillaridan biri sifatida shuhrat qozona olgan, sof islomiy ta‘limot asoschisi sifatida, shuningdek, o‘z shaxsiyati orqali tom ma‘noda vatanparvar, eliga-yurtiga fidoyiligi bilan jasorat ko‘rsata olgan shaxs – Shayx Najmiddin Kubrodir.

Najmiddin Kubro XII-XIII asrlarda vujudga kelgan yangi tasavvufiy tariqat „Kubroviya“ ning asoschisi bo‘lib, allomaning asl ismi Ahmad ibn Umar ibn Muhammad Xivaqiy bo‘lgan. Buyuk mutafakkirning hayoti, so‘fiylik tariqati va faoliyatiga oid ma‘lumotlar Doroshukuhning „Safinat ul-avliyo“, Rizoqulixon Xidoyatning „Riyozi ul-orifin“, Mavlavi G‘ulom Sarvar Sohib Lohuriyning „Xazinat ul-asfiyo“, Hoji Xalifaning „Tuhfat ul-fuqaro“, Abdurahmon Jomiyning „Nafahot ul-uns“, Davlatshoh Samarqandiyning „Tazkirat ush-shuaro“, Hamidulloh Kazviniyning „Tarixi guzida“, Sulton Husayn bin Sulton Mansur bin Boyqaroning „Majolis ul-ushshoq“, Mavlono Minhajiddinning „Tabaqoti Nosiriy“ nomli kitoblarda ma‘lumotlar keltirilgan[1].

Abdurahmon Jomiyning „Nafahot ul-uns“ asarida qayd etilishicha, Ahmad yoshligidan ilm-donishga qiziqqan qobiliyatli kishi bo‘lgan. U islom asoslari, shariat ilmlarini juda tez o‘zlashtirib olib, Xorazmning mashhur ulamolaridan ham

o‘zib ketadi va ilm balosi degan laqabni oladi. Buning yoniga „Najmiddin“ - „dinning yulduzi“ unvoni qo‘shilgan[2]. Najmiddin Kubro tahminan o‘n olti-o‘n yetti yoshlarida Vatani Xorazmni tark etib, tahsilni chuqurlashtirish maqsadida Eron, Misr, Shomu Iroq mamlakatlarini kezadi. Xususan, Tabriz shahrida Abu Mansur Xafdadani kalam ilmini, shayx Bobo Faraj Tabriziy, Ammor Yosir, Ismoil Kasriy kabi mutasavviflardan tasavvufga oid zohiriy va botiniy ilmlarni egallaydi.

Najmiddin Kubro ilm-fanda tirishqoqligi, sa‘y-harakatlarining samarasi o‘laroq „Abuljannob“ kunyasi, „Tommat ul-Kubro“, „Valiytarosh shayx“ nomlari bilan shuhrat qozongan[3]. „Abuljannob“ kunyasi „dunyodan parhez qiluvchi“ ma‘nosini anglatib, bu kunyaning Najmiddin Kubroga berilishi haqida quyidagicha rivoyat keltiriladi: „Najmiddin Kubro - tolibi ilm sifatida Iskandariya shahrida muhaddis ulamolardan hadis ilmini o‘rganib qaytayotganida, yo‘lda bir kecha hazrati Payg‘ambarimiz (s.a.v.) ni tushida ko‘radi va ul zotga murojaat qilib, „menga kuniyat bag‘ishlang“ deydi. Hazrati Payg‘ambar (s.a.v.) Najmiddinga: „Sening kuniyang Abuljannob – dunyodan ijtinob, parhez etuvchi bo‘ladi“ deb marhamat qilgan ekanlar. „Valiytarosh“ laqabiga kelsak, bu so‘zning ma‘nosi valilarni tarbiyalovchi demakdir[4]. Zero, Najmiddin Kubroning nafasleri, nazarlari shunchalik kuchli bo‘lganki, qalblarida ilhom-vajd jo‘sh urgan paytda kimga nazarlari tushsa, u valiylik martabasini topar ekan.

Najmiddin Kubro 1185-yilda ustozi Shayx Ro‘zbixon Misriydan ijozat olgach, qirq yoshlarida ona yurti Xorazmga qaytib kelib, tasavvuf ta‘limotining keng yoyilishi uchun harakat qila boshladi. Najmiddin Kubro o‘z faoliyati davomida tasavvufga doir bir qator asarlar yozdi. Xususan: „Sharx as-sunna va-l-masolix“ (Sunnat va ezguliklar sharhi), „al-Usul al-ashara“ (O‘nta asosiy qoida), „ar-Risola fi-s-suluk“ (Suluk haqida risola), „Risola at-turuk“ (Xudoga erishish yo‘llari haqida risola), „Tavoli‘ at-tanvir“ (Yog‘du manbalari), „Favotih al-jamol“ (Go‘zallik boshlanishlari), „Xoif al-xoim an lavmat al-loim“ (Malomat qiluvchining malomatidan qo‘rqqan oshiq), „Xidoyat ul-tolibin“ (Izlanuvchilarga to‘g‘ri yo‘l ko‘rsatish), „Odob al-muridin“ (Muridlar odobi) kabi nodir asarlar yozganligi haqida ma‘lumotlar mavjud. Shuningdek, manbalarda Najmiddin Kubroning 12 jildlik yirik tafsir yozgani ta‘kidlanadi[5].

Najmiddin Kubro asarlarida haqiqiy ishqni targ‘ib qilish, ma‘rifatni tashviq etish bilan birga, har bir musulmon o‘zida mujassamlashtirishi zarur bo‘lgan xulq-atvor me‘zonlari haqida ham fikr yuritadi. „Odob-us-sufiya“ asarida jamoat o‘rtasida o‘zini tutish, gapirish, salom berish, ovqatlanish, jamoat hurmati va manfaatini o‘ylash, ta‘zim-tavozu‘, so‘zlash me‘yori, umuman inson ma‘naviyati bilan bog‘liq barcha masalalar xususida fikr yuritiladi[6].

Najmiddin Kubro o‘zi asos solgan „Kubroviya“ tariqati orqali, egallagan islomiy ilmlari asosida, qalb pokizaligi, nafsoniy illatlarga qarshi kurash, Rahmoniy hislatlarni kasb etishlik, Alloh taoloning roziligini topishga asoslangan g‘oyalarini mujassamlashtirgan bo‘lib, „Risalat at-turuk“ asarida tariqatining 10 ta asosiy qoidasini izohlab berib, boshqa yo‘llarga nisbatan uning yuksakligi va

haqiqatga yaqinligini ta'kidlaydi va „Tangriga borish yo'llari xaloyiq nafasi soniga tengdir” deya izohlaydi[7].

Shayx Najmiddin Kubro faoliyatida shariat qonun-qoidalarini chuqur o'rganish, zohiriy va botiniy ilmlarida chuqur mulohaza yuritish, shuningdek, qalb sog'lomligida tasavvufiy mushohada yuritish bilan birgalikda, egallangan ilmlarning tub mag'zini xalqqa sodda va haqchil tarzda, padnoma ruknida bayon qilish ham alohida ajralib turadi. Bu esa o'z navbatida, xalqni, millatni sof e'tiqod sari dadil qadam tashlashiga turtki bo'lgan[8].

Shayx Najmiddin Kubro umrining so'nggi kunlarida ham nafaqat ilmu ma'rifat sohibi, balki chin ma'noda „vatanparvar”, o'z ona yurtiga sodiq o'g'lon sifatida yorqin xotira qoldira olgan. Xususan, Chingizxon butun Movarounnahr shaharlarini vayron qilib, Xorazmshohlar saltanatining markazi bo'lmish Urganch qal'asini qamal qilganida, Najmiddin Kubroning xalq orasidagi obro'- e'tibori va mashhurligini inobatga olib, shaharga hujum qilishidan oldin unga „Men Xorazmni qatli om qilmoqchiman, shuning uchun Sizdek ulug'vor shaxs shaharni tark etib, undan chiqib ketishingizni so'rayman” degan mazmundagi maktub yuborganida, bunga javoban „Men yetmish yil umrim davomida xorazmliklar bilan turmushning achchiq-chuchugini birga totganman. Endi ular boshiga balo-qazo yog'ilayotgan paytda qochsam muruvvatdan bo'lmaydi” deyishlarida, oxir-oqibat esa mo'g'ul bosqinchilariga qarshi mardonavor kurash olib borib shahid bo'lishliklarida namoyon bo'ladi[9].

Najmiddin Kubro tabiatida donishmandlik, mantiq va majzublik, birlashib ketganidan, so'fiyona amallari va qarashlarida ham xilma-xil tomonlari ko'zga tashlanadi. Valiytarosh shayx tomonidan asos solingan „Kubroviya” tariqatida islomiy hikmat, insoniy poklik va ilohiy ma'rifat g'oyalari uyg'unlashgan bo'lib, Kubroviylik nafaqat Movarounnahr, balki Eron, Misr Hindiston, Iroq va Afg'oniston hududiga ham kirib borgan. Shayx Najmiddin Kubro shahid bo'lganlaridan so'ng uning ishini shogirdlari davom ettirgan. Bu jarayon XVIII asr oxirigacha davom etgan. Kubroviylikdan firdavsiya, rukniya, hamadoniya, ig'shoshiya, nurbaxsbiya, ne'matullohiya kabi yangi tariqat shohchalari o'sib chiqqan[10].

Sharq tasavvufiga, xususan Najmiddin Kubro tomonidan asos solingan „Kubroviya” tariqatiga murojaat qilishlik avvalo har bir inson o'zida mujassamlashtirishi kerak bo'lgan go'zal axloq namunalarini islomiy e'tiqod asosida shakllantirish demakdir. Shundan kelib chiqqan holda aytadigan bo'lsak shayx Kubro g'oyalari nafaqat o'z davri uchun, balki bugungi kun jamiyati uchun ham dolzarb ahamiyat kasb etadi. Bugungi kun yoshlariga Shayx Kubro shaxsiyatini, uning ilmiy faoliyatini tanitishlik o'z navbatida ular ongida ma'naviy sog'lomlikni vujudga keltirish, turli yot mafkura va g'oyalardan saqlana olish, mafkuraviy immunitetni shakllantirish, shu bilan birga hech bir inson makonda, zamonda ayricha holda yashashi mumkin emasligini, „shaxs va jamiyat”, „jamiyat va davlat” tushunchalari bir-biriga aloqador ekanligini, ularni ayro tasavvur qilib bo'lmisligini anglatish demakdir. Buning natijasi sifatida esa „yosh avlod” va

„vatanpanpar" tushunchalarini uyg'unlashtirish uchun, avvalo НҒОЫШВВШТ Kubro faoliyatiga ko'proq murojaat qilishlik, uning asarlarini ilmiy tadqiq qilish asnosida keng jamoatchilikka yetkaza bilishlik va anglashga undamog'lik lozim.

Xulosa qilib aytganda, Shayx Najmiddin Kubro faoliyatida butun Sharq olamida islom ma'rifatining rivoji uchun tinimsiz sa'y-harakat va buning amaliy natijasi o'laroq yangi „Kubroviya" tariqatining vujudga kelishini ko'ramiz. U zot o'z davrida nafaqat jamiyatning ma'naviy rahnamosi, ilm-fan homiysi sifatida gavdalanadi, balki elga, yurtga sodiqlik, fidoyilik va chin vatanparvarlik timsoli, shuningdek so'nggi Xorazmshoh Jaloliddin Manguberdi faoliyatida, g'animlariga qarshi kurashishida ham ruhiy madadkori sifatida tarix zarvaraqlarida yorqin iz qoldira oldi. Shayx Najmiddin Kubro xotirasi asrlar osha qadim Xorazm osmonida donishmandlik va hikmat, irfon va zakovat yulduzi bo'lib porlaydi, balki bu diyorga oshiqqan qalblar uchun yo'lni yoritguvchi shamchiroq bo'lsa ajab emas.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Is'haqova Z. Najmiddin Kubro (risola). – Toshkent: Abu matbuot konsalt, 2011. – B.5.
2. Komilov N. Tasavvuf. 2-kitob tavhid asrori. – Toshkent: "G'.G'ulom nomidagi Adabiyot va san'at" hamda "O'zbekiston" nashriyotlari, 1999. – B.156.
3. Buyuk yurt allomalari. 3-nashri. – Toshkent: O'zbekiston, 2020. – B.2019.
4. Komilov N. Tasavvuf. – Toshkent: "Movarounnahr", „O'zbekiston", 2009. – B.404.
5. Buyuk yurt allomalari. 3-nashri. – Toshkent: O'zbekiston, 2020. – B.221.
6. Homidiy H. Tasavvuf allomalari. – Toshkent: Sharq, 2009. – B.125.
7. O'zbekiston tarixi. 1-kitob – Toshkent: Donishmand ziyosi, 2021. – B.404.
8. Homidiy H. Tasavvuf allomalari. – Toshkent: Sharq, 2009. – B.127.
9. Buyuk yurt allomalari. 3-nashri. – Toshkent: O'zbekiston, 2020. – B.220.
10. Is'haqova Z. Najmiddin Kubro (risola). – Toshkent: Abu matbuot konsalt, 2011. – B.41.

ЮСУФ ХОС ҲОЖИБНИНГ МУОМАЛА ОДОБИГА ОИД ҚАРАШЛАРИНИНГ ЗАМОНАВИЙ АҲАМИЯТИ

THE MODERN RELEVANCE OF YUSUF KHOS HAJIB'S VIEWS ON COMMUNICATION ETIQUET

Абдуллаева Насиба Бўроновна,

ЎзМУ, Фалсафа кафедраси профессор в.б., ф.ф.д

*Nasiba Buranovna Abdullaeva, Acting Professor of the Department
of Philosophy, Doctor of Philological Sciences, NUUZ*

Аннотация. Мақолада XI-XII-асрларда яшаган аллома Юсуф Хос Ҳожибнинг муомала одобига оид қарашлари таҳлил этилган. Мутафаккирнинг асаридаги рамзлар, тимсоллар орқали инсон ва имон-этиқод, инсон ва жамият, инсон ва бурч каби масалалари сўз ва тил одоби билан алоқадорликда таҳлил этилган ва замонавий аҳамияти кўрсатилган.

Таянч тушунчалар: билим, инсон, жамият, ахлоқ, одоб, тил, муомала, маърифат, бурч

Аннотация. В статье анализируется философско-дидактический труд ученого Юсуф Баласагуни жившего в XI-XII веках, «Кутадгу Билиг» («Благодатное знание») и содержащиеся в нем нравственные и духовные воззрения. Первый крупный памятник тюркской письменной литературы, произведение "Кутадгу билиг", являющееся своеобразным проявлением дидактической философии тюркских народов, содержит подробную информацию по передовым общественно-политическим, духовно-нравственным вопросам своего времени истории, культуры, науки, традициям и устоям тюркских народов, образ жизни, ценности. Темы этого произведения очень всеобъемлющи и вопросы человека в частности, его социальной сущности, мышления, морали описаны через художественные образы, поэтические пословицы и поговорки. Современное значение взглядов мыслителя на речь и языковой этикет проявляется через символы, приметы и условные обозначения и освещение таких вопросов, как человек и вера, человек и общество, человек и долг.

Ключевые слова: знание, человек, общество, мораль, порядочность, язык, просвещение, долг

Abstract. The article analyzes the philosophical and didactic work of the scientist Yusuf Khass Hadjib Balasaguni, who lived in the XI-XII centuries, "Kutadgu Bilig" ("Blessed knowledge") and the moral and spiritual views contained therein. The first major monument of Turkic written literature, the work "Kutadgu bilig", which is a kind of manifestation of the didactic philosophy of the Turkic peoples, contains detailed information on the advanced socio-political, spiritual and moral issues of its time, history, culture, science, traditions and foundations of the Turkic peoples, lifestyle, values. The themes of this work are very comprehensive and the issues of man in particular, his social essence, thinking, morality are described through artistic images, poetic proverbs and sayings. The modern meaning of the thinker's views on speech and language etiquette is manifested through symbols, signs and symbols and coverage of such issues as man and faith, man and society, man and duty.

Keywords. knowledge, human, society, morality, decency, language, enlightenment, decency

Мукулмон шарқи минтақаси тафаккурида ахлоқнинг моҳиятини тушунирувчи ва ахлоқийликни тарғиб этувчи пандномалар кенг тарқалган бўлиб, одоб, ахлоқий меъёрларни қизиқарли ҳикоятлар ва ривоятлар орқали баён этилиши билан ўзига хосдир. X-XII аср маънавий ҳаётида панднома — насиҳатнома руҳида асар ёзиш анъанаси пайдо бўлган эди. «Кутадғу билиг» ҳам шундай фалсафий, дидактик руҳдаги асардир. «Кутадғу билиг» сўз санъатининг нодир намунаси бўлиб, унда ўз даврининг илғор ижтимоий-сиёсий, маънавий-ахлоқий масалалари бадий талқин қилинган, туркий халқлар тарихи, маданияти, илм-фани, урф-одат ва анъаналари, турмуш тарзи, қадриятлари хусусида батафсил маълумот берилган. Қорахонийлар салтанатида вазирлик лавозимини эгаллаган Буюк шоир ва мутафаккир Юсуф Ҳос Ҳожибнинг ушбу асари эзгу инсоний фазилатларни тараннум этувчи машҳур пандномалардан бўлиб, бугун ҳам замонавий аҳамиятини йўқотмаган. 130000 мисрани ўз ичига олган ушбу шеърый асар туркий халқларнинг ахлоқий қомуси дейиш мумкин. Асар милодий 1069-1007 йилларда ёзилган. «Кутадғу билиг» (Саодатга элтувчи билим) инсонни комилликка ундовчи насиҳатномадир. Асарда рамзлар, тимсоллар орқали

инсон ва имон-эътиқод, инсон ва жамият, инсон ва бурч каби масалалар ғоят содда ва гўзал шеърӣ услубда баён этилган Асар номидан ҳам англаш мумкинки, инсон шу фазилатларга эга бўлса, панд насихатлар, йўл-йўриқларга амал қилса бахт-саодатга эришади.

Ушбу асарда тилнинг фазилат ва манфаатлари, инсон ҳаётида тутган ўрни, сўз одоби масалларига жуда катта ўрин берилган. Ўринли гапириш, қисқа ва мазмундор сўзлаш, эзмалик, лақмаликни, тилёғмаликни қоралаш, кексалар, устозлар олдида нутқ одобини сақлаш, тўғри рост ва дангал гапириш, ҳақида гап боради. Албатта миллий сезги ва миллий руҳнинг шаклланишида тили ҳал қилувчи аҳамиятга эгаллиги, тил фикр ифодалаш, дунёни билиш, билим, тажрибаларни тўплаш, сақлаш ва кейинги авлодларга етказиш воситаси.

Юсуф Ҳос Ҳожиб уқув ва билимнинг таржимони тил, кишига яхшилик, эзгулик, кут-иззат, обрў-эътибор тил орқали келишини таъкидлайди. Тилни нотўғри қўллаш эса уни кўпчилик олида изза қилади, ўз бошига бало келтиради. Асарда тил фазилати, фойда зарарлари ҳақида алоҳида боб ажратилган, шунингдек, кўплаб бобларда баён қилинган. Бу ҳақида мутафаккир шундай дейди.

*Тил арслон мисоли ётар қафасда
Беҳабар бошини у ер нафасда
Тилидан тутилган не деяр, эшит
Амал қил бу сўзга, ўзингга иш эт
Бало келтиради бошга бу тилим
Сўзингни тийиб юр, бошинг ёрмасин
Тилингни тийиб тур тишинг синмасин.*³⁸⁸

Мутафаккир тил, ақл, фаросатни ўз вақтида ва ўз ўрнида ишлатиш лозимлигини уқтиради. Унинг фикрича инсонга бахт саодат келтирувчи ҳам, уни бахтсиз қилувчи ҳам тилдир. Сўзнинг таъсири, унинг ижтимоий аҳамиятига ҳам катта эътибор бериши керак. Инсонийлик у сўзлаган матннинг нечоғли аҳамиятга эга эканлиги билан белгиланади. Ўзига эсонлик тилаган ҳар бир одам ўйламасдан гапирмайди, билиб сўзлаган сўз донолик белгиси эканлигини таъкидлайди. Оз ва маъноли сўзлаш, сўзларга кўпроқ маъно сингдириш лозим. Бу ҳақида Юсуф Ҳос Ҳожиб “тилингни авайла омондир бошинг, сўзингни авайла узаяр ёшинг” деб таъкидлайди.

Маъноли ва бежирими гапириш, сўзнинг орқа-ўнгини, муносиб ўрнини фарқлай билиш, нутқий фаҳм-фаросат, нозик нутқ одоби каби фазилатлар Туронда инсон умумий ахлоқининг, маънавий расолигининг таянч устунларидан саналган. Тил одобининг муҳим жиҳатларидан бири катталардан олдин сўз бошлаш, сўрамасдан олдина жавоб бериш инсоний одатларга зидлиги айтилади. Тил туфайли инсон бошига бало орттириш мумкинлиги аллома томонидан таъкидланади. Тилинга маҳкам бўл, бўлар-бўлмас гапларни гапириш инсон бошига бало келтиради. Керак сўзни айтиш

³⁸⁸ Юсуф Ҳос Ҳожиб. Қутадғу билиг. Тошкент. 1971 ФАН нашриёти. 1990, 87 бет

лозим, чунки кўпгина фойдали сўзлар пинҳон қолса у бефойда бўлиб қолади. Аллома тирик киши сўзламасдан юра олмайди, билимли сўзласа суҳбат гулига айланар, билимсиз эса ўз бошига етиши мумкин дейди аллома.

Юсуф Хос Хожибнинг билимга оид қарашларида тилни билим белгиси сифатида келтиради, киши ўнта сўзни ўйлаб, биттасини айтмоғи керак. Ноўрин айтилган киши кўнглини хуфтон қилади, орўсини кетқазади. Сўзни донодан эшитиб, нодонларга қўллаш лозим, шундагина у фойдали бўлади дейди.

Юсуф Хос Хожиб Ойтўлди тимсолида камтар, доно, ростсўзли инсонни келтиради. Ойтўлди ўғли Ўгдўлмишга тил одоби хусусида қатор насиҳатлар қилади. “Кимки фароғатли кунни истаси, у феъл-атворини созлаши, тўғрилиқ ва ростликни танлаши лозим. Кўпчиликка бош бўлган кишининг йўли адолат, феъли равон, қилмиши эзгулик бўлмоғи, ёмонлардан узоқ турмоғи шарт”³⁸⁹

Асарда нафақат сўзлаш, балки тинглаш одоби ҳақида ҳам фикр юритилади. Сўрамоқ осон иш, жавоб бермоқ-мушкул. Бироқ сўзлашдан кўра эшитмоқ афзал. Жаҳонда кўпни кўриб, кўпни синаган донишмандлар оз сўзлаб, кўп тинглашни маслаҳат беришганлигини таъкидлайди.

Ушбу пандномаларда рост сўзнинг хосияти, воизнинг сийрати ва сурати масалаларига тўхталиб ўтилади ва нутқни таъсирчан, равон, жозибали, бўлиши-тил одоби масалалари турли ҳаётий ҳикоялар ва тимсоллар мисолида таҳлил этилади ва хулосалар чиқарилади.

Киши кўрки сўзу бу сўз бепоён.

Э тил, мақта эзгу кишини ҳар он!

Масал бор туркчада, бунга қиёслаб.

Ўшани дейин мен сўзимга мослаб.

Уқув кўрки сузу бу тил кўрки сўз.

*Киши кўрки юзу бу юз кўрки кўз.*³⁹⁰

Яъни мутафаккир фикрича киши сўзини тил билан сўзлайди. Сўзлари яхши бўлса, унинг юзи сув олади, яъни обрў қозонади, эътибор топади.

Юсуф Хос Хожиб асарида нотиклик ахлоқ шаклида, ахлоқ билан чамбарчас ривожланган бўлиб, шахс маънавий қиёфасининг муҳим таркибий қисми сифатида баҳоланган. Ушбу пандномаларда сўзни эшит, аммо дарров ишона қолмагин, сабрли ва тўғри сўз бўл деб таъкидланади.

Ҳар бир киши муомала, тил қонун-қоидаларига, тил одобига, тилнинг нозик томонларига эътибор қаратиши лозим. Юсуф Хос Хожиб қаламига мансуб «Қутадғу билиг» асари ўша даврда вужудга келган қомусий асарлар силсиласидан муҳим ўрин олган. «Қутадғу билиг» нинг ўзагини соф туркий анъаналар, қадим миллий маданиятга бевосита дахлдор бўлган қадриятлар ташкил этади.

³⁸⁹ Юсуф Хос Хожиб. Қутадғу билиг. Тошкент: Юлдузча, 1990, 32-бет.

³⁹⁰ Юсуф Хос Хожиб. Қутадғу билиг. -Т.: Юлдузча, 1990, 16-бет.

Юсуф Хос Хожиб “Қутадғу билиг”да инсонда тил туйғуси тарбияси тугал бўлиши, у алоқа воситасигина эмас суҳбатдошига таъсир этиш, унда эзгу ниятларни юзага келтириш воситаси эканлигини таъкидлайди.

Умуман олганда, асарда тил билим ва заковат калити сифатида таърифланади, шунинг учун у фақат эзгу кишилар, эзгу ишларни баён қилиш керак.

Кишининг кўрки сўздир, сўз эса талайдир,

Кел эй тилим эзгу сўзли киши (лар) мадҳини қил³⁹¹ дейди аллома.

Тил кишини, сўз кишини кадр-қимматини оширади, улуғликка олиб боради шу билан бирга ўйламай айтилган сўз уни қадрини ҳам туширади. Юсуф Хос Хожибнинг “Қутадғу билиг”идаги сўз ва тил одоби хусусидаги фикр мулоҳазалар бугун ҳам аҳамиятлидир.

Биринчидан, маиший ҳаётда муомала жараёнида, касбий фаолиятда ҳам ҳар бир сўзни ўйлаб гапириш, ўзгани тинглай билиш ижтимоий муносабатлар самарадорлигини таъминлайди. Зеро, тил инсон онгли фаолияти ва тафаккурининг бир элементиدير, у маълумотлар тўпловчи, жамловчи, биринчи борлиқни акс эттирувчи бир бутун системадан иборат бўлиш билан бирга, ҳам интеллектуал ҳам рухий-маънавий олам яралишида иштирок этади.

Иккинчидан, тил нафақат фикрни ифодалаш ёки фикр алмашиш воситаси, балки ижтимоий онда фикрларни шакллантириш ва мустаҳкамлаш воситаси ҳам ҳисобланади. У жамият аъзоларининг ўзаро алоқасини амалга оширади, инсоннинг моддий ва маънавий турмушида рўй берадиган барча воқеа ҳодисалар ҳақидаги билимларни жамлайди ва улардан хабардор қилади. Хожиб ўз асарида тилни эзгу амал, эзгу ният ифодачиси, ахлоқий ондан ахлоқий ҳатти ҳаракатга ундовчи восита бўлишини таъкидлайди.

Учинчидан, тил халқнинг маданияти, урф-одати, унинг турмуш тарзи, тарихи, олам барқарорлигининг асоси, шу нуқтаи назардан “Қутадғу билиг”даги тилга оид фикр-мулоҳазалар аҳамиятини йўқотмайди.

ФЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР:

1. Бартольд В.В. Бограхан, упомянутъ в «Кутадгу билиг». Соч., т У. -М.: Наука, 1968, с 420.
2. Валитова А.А. К вопросу о фольклорных мотивах в поэме «Кутадгу билиг». Сов. Восток. - М.: 1958, № 5, с. 88-102;
3. Фитрат. Қутадғу билиг. Абдурауф Фитрат Танланган асарлар. 11 жилд. Илмий асарлар. Нашрга тайёрловчи ва изоҳлар муаллифи Ҳ.Болтабоев. - Т.: Маънавият, 2000
4. Каримов Қ. Илк бадий дoston. -Т.: Фан, 1976.
5. Отахўжаев, А., Содиқов Қ. Қадимги ёзма ёдгорликлар. - Т.: Ёзувчи, 2000. - 230 бет;
6. Бокижон Тўхлиев. Юсуф Хос Хожиб ва туркий халқлар фолькори. Баёз” нашриёти. Тошкент – 2013.Б.5
7. Амребаева, Ж.Т. Мир ценностей в «Кутадгу билиг» («Благодатное знание») Юсуфа Баласагуни дисс. на соискание степени канд. философских наук. – Алматы:[б.и.], 2001
8. Ахметова А.К. Педагогические взгляды Юсуфа Хас Хаджиба Баласагунского (по поэме "Кутадгу билиг"): Автореф.. канд. пед. наук. - Т, 1990. - 17

³⁹¹ Юсуф Хос Хожиб. Қутадғу билиг. -Т., 1971. ФАН нашриёти. 1990, 101бет

9. Фомкин И. Поэтическая картина мира Юсуф Баласагуни .<https://cyberleninka.ru/article/n/poeticheskaya-kartina-mira-yusufa-balasaguni-k-950-letiyu-poemy-kutadgu-bilig/viewer>

10. Брусиловский Д.А. Юсуф Баласагунский как качественно новый этап межкультурного и межрелигиозного сотрудничества в тюркоязычном мире.Международный научный журнал. Символ науки. 2016 №3 С.92-95

ҚОРАХОНИЙЛАР ДАВРИДА АЁЛЛАРНИНГ ЖАМИЯТДАГИ ЎРНИ (1-қисм)

THE ROLE OF WOMEN IN SOCIETY DURING THE KARAKHANID PERIOD (Part 1)

Ш.С. Камолiddин, т. ф.д., Ориентал университети профессори
Tel.: +998 90 990 41 41, email: shamskamol55@gmail.com

Ш.С. Саиджаббор, и.ф.ф.д., профессори ТБМУ
Tel.: +998 90 989 3030

Sh.S. Kamoliddin, Doctor of Technical Sciences, Professor at Oriental University
Tel.: +998 90 990 41 41, email: shamskamol55@gmail.com

Sh.S. Saidjabbor, Doctor of Economic Sciences, Professor at TSUL
Tel.: +998 90 989 3030

СЎЗ БОШИ

Қадимги турклар «Умай», яъни она табиат худосига, хоразмийлар ва суғдлар Ардвисура Анахита, бактрияликлар эса Нана, яъни сув ва унумдорлик аёл худосига сиғинганлар. Шунинг учун ҳам Турон / Туркистон, яъни Марказий Осиё минтақасида қадимдан яшаб келган халқлар – турклар, суғдлар, хоразмликлар ва бактрияликларда аёл қадимдан жуда ҳам қадрланиб, унга катта ҳурмат билан қаралган.

Маълумки, ҳар қандай жамиятнинг пойдевори, яъни асосини оила ташкил қилади. Оиланинг фаровонлиги эса жамиятнинг уйғун ривожланишининг гарови ҳисобланади. Жамиянинг тараққий этганлиги ҳақида аёлнинг оилада тутган ўрни орқали билиш мумкин, чунки кўпинча аёл ҳам уй бекаси ва кўриқчиси, ҳам маънавий қадриятлар ташувчиси бўлади. Шунинг учун барча динларнинг муқаддас китобларида оила ва ундаги аёлнинг ўрни масалаларига алоҳида эътибор қаратилган. Ўрта Осиёда аёлларнинг жамиятдаги ўрни ҳақидаги дастлабки маълумотлар зардуштийларнинг муқаддас китоби “Авесто” да келтирилган. Хусусан, унда никоҳ шакллари ва аёлларнинг ажиримдан кейинги мақоми тўғрисида маълумотлар бор. Зардуштийларда никоҳ, яъни оила қуриш муқаддас иш ҳисобланган. Никоҳ шартномасидаги талабларга кўра, эр хотинини ва ундан туғилган болаларини нафақат озик-овқат ва кийим-кечак билан таъминлаши, балки хотинига ҳурмат-эҳтиром ҳам кўрсатиши керак [Ходжаева 2006: 135 – 137].

Қадимги турк жамиятида аёллар

Турк хоқонлиги даврида (VI – VIII аср ўрталари) Туркистоннинг сиёсий, ижтимоий ва маданий ҳаётида маликалар жуда муҳим ўрин тутганлар. Улар

qatun (хотун) унвонига эга бўлиб, уларнинг ижтимоий мавқеи жуда ҳам баланд бўлган ва давлат бошқаруви тизимида *qayun* (хоқон) дан кейин иккинчи ўринда турган. Улар давлат ишларида фаол иштирок этиб, зарур бўлганда тахтни ҳам эгаллаб, давлат ишларини муваффиқиятли бошқарганлар [Камолиддин 1995: 92 – 97].

Туркча *qatun* / *xatun* хонзода аёллар унвони суғд тилида *γ'twnh*, *γwt'ynh* ва *x'twn* [Gharib 1995: 161 (#4070); 178 (#4470); 431 (#10605); 440 (#10825)], хўтан-сак тилида эса *hattuna* шаклида ишлатилган [Bailey 1944: 290]. Тахмин қилинишича бу сўзнинг келиб чиқиши суғдча бўлиб, *γwt'w* – “хукмдор” сўзининг муаннас шаклидир [Frye 1954: 110, n. 38].

Араблар Туркистонни босиб олгандан сўнг, улар билан бирга минтақага янги дин – ислом кириб келди. Араблар билан бирга Туркистонга *мавлोलар*, яъни ислом динини қабул қилган форслар кўплаб кириб келдилар. Бухоро, Самарқанд ва бошқа йирик шаҳарларнинг аҳолиси шаҳардан ҳайдаб чиқарилиб, уйлари кўчиб келган араб ва форс аскарларига бўлиб берилди. Бу эса минтақадаги этник вазиятга катта таъсир қилиб, маҳаллий аҳоли сонининг қисқаришига олиб келди. Арабларга қаршилик кўрсатган турклар ва суғдларнинг бир қисми қатл этилди, бир қисми эса мамлакат ташқарисига кўчиб кетишга мажбур бўлди. Бу эса минтақадаги этник вазиятнинг ўзгаришига олиб келди. Туркистон ҳам энди Мовароуннахр деб атала бошланди [Камолиддин 2005: 231 – 241]. Натижада исломдан олдин Туркистон жамиятида ҳукм сурган маънавий ва маданий қадриятлар ҳам ўзининг аҳамиятини йўқотди. Жамиятда араблар ва форсларга хос бўлган қадриятлар ҳукм сура бошлади. Аёлга муносабат ҳам тубдан ўзгариб, унинг жамиятдаги мақоми шариат, яъни исломий ҳуқуқ меъёрлари билан белгиланди.

Низом ал-Мулкнинг “Сиёсатнома” асарида аёллар хусусида шундай ёзилган: “Подшоҳларнинг қўл остида бўлган кишилар ҳадларидан ошиб буйруқ берувчи бўлиб кетишларимумкин эмас, чунки подшоҳларнинг буюклиги ва шукуҳи йўқолади. Хусусан, аёллар парда ортидаги кишилар бўлиб, ақллари ноқисдир. Аёлларнинг асосий ишлари ва вазифаларни наслу авлодни сақлашдан иборат. Аёллардан қайсиниси асл бўлса, шуниси яхши ва қайси бирлари қаноатли бўлсалар, шулар мақтовга арзигуликдир. Қачонки подшоҳнинг аёллари фармон беришни бошласалар, бу ғаразли кишилар таъсири ва маслаҳатидан бўлади, аммо эркаклар ички ва ташқи ҳодисаларни кўриб иш тутадилар. Аёллар эса ичкаридан гапирадилар. ... Ҳамма замонларда ҳам қайсидир аёл киши подшоҳ устидан туриб фармон берса, расвогарчилик ва шарру фитнадан бошқа ҳеч нима ҳосил бўлмайди” [Низомулмулк: 165]. Ундан сўнг аёллар билан боғлиқ бир қанча ҳикоятлар ва ҳадислар келтирилган. Улардан бирида шундай дейилган: “Эркаклардан энг биринчи бўлиб хотинининг гапига кириб, жаннатдаги буғдойни еган киши Пайғамбар Одам алайҳиссалом эди. У Момо Ҳаво маслаҳатига кириб, буғдойни еди ва жаннатдан бадарға бўлди” [Низомулмулк: 166]. Яна бир

хикоятда шундай дейилган: “Хотинлар бирор нимани маслаҳат берсалар, бунинг аксини қилиш керак, шунда тўғри бўлади. Ҳадисда шундай келтирилган: “Улар билан маслаҳат қилиб, аксини қил”. Агарда хотинлар ақли тўқис бўлганида, Пайғамбар алайҳиссалом шундай демасди [Низомулмулк: 168]”.

IX – X асрларда ҳукм Сомонийлар сулоласи Мовароуннаҳрни аввал Тоҳирийлар, кейин Аббосийлар ҳукмронлиги остида бошқардилар. Сомонийларнинг келиб чиқиши турк бўлса ҳам, улар араблар ва форсларнинг манфаатларига хизмат қилиб, ғайридинлар, яъни турклар ва суғдларга қарши жиҳод урушлари олиб бордилар. Ислом дини узил-кесил ғалаба қилгандан кейин ҳам улар маҳаллий халқлар, яъни турклар ва суғдларнинг маънавий ва маданий қадриятларини қисман бўлса-да тиклашга интилмадилар. Аксинча, улар X аср охиригача Аббосийларга ва исломий қадриятларга содиқ бўлиб қолдилар, араб тилида иш юритдилар ва янги форс тилини қўллаб-қувватладилар [Камолиддин 2018: 9 – 20].

XI асрга келиб Марказий Осиё минтақасида вазият ўзгарди. Аббосийлар халифалиги инқирозга учраб, кучсизланиб қолди. Айнан шу вақтда Мовароуннаҳрда яқиндагина ислом динини қабул қилган туркий сулола Қорахонийлар ҳукм сура бошлади. Улар расман Аббосийлар халифалиги таркибида бўлиб, Бағдодга бўйсунсалар ҳам, деярли мустақил сиёсат олиб борган эдилар. Энг муҳими улар араблар ва форслар маданиятининг кучли таъсиридан холи эдилар ва ўзларини Афросиёб авлодлари деб эълон қилган эдилар. Бу эса уларга қадимги туркларнинг бошқарув тизимини, шунингдек маънавий ва маданий қадриятларини тиклаш сиёсатини олиб боришга йўл очиб берди.

Шу билан бирга аёлнинг жамиятдаги ўрни ва аҳамияти ҳам ўзгариб, ислом маданиятига мослаштирилди. Хусусан, жамиятда яна хотунлар муҳим ўрин эгаллай бошладилар. Ислом даврига оид манбаларда хотунлар ҳақидаги илк маълумотлар айнан Қорахонийлар ҳукмронлиги даврига тўғри келади. Масалан, 458 йилнинг *ражаб* / 1066 йилнинг июн ойида Самарқанд шаҳрида Абу Исҳоқ Иброҳим Тамғач Буғрохон томонидан вақф мулкига айлантирилган мадрасининг вақфномасида ат-Тархонбек қизи ал-Хотун ал-Малика Таркан (الخاتون الملكة ترکن خاتون) қайд этилган. Вақфномага кўра, Самарқанднинг жанубий қисмида жойлашган мазкур мадрасага яқин ерда Қусам ибн ал-Аббос мақбараси (Шоҳи Зинда) атрофларида ал-Хотун ал-Малика майдони, ал-Хотун ал-Малика хони, яъни карвонсаройи ва ал-Хотун ал-Малика Таркан Хотун манзили, яъни кўноқ уйи жойлашган [Камолиддин, Махмудова, Мусаметов 2012].

Бу маълумотлардан аён бўладики, Самарқанд шаҳрининг энг муҳим ва нуфузли ери бўлган Шоҳи Зинда мақбараси яқинида Хотун Малика Таркан Хотун номи билан боғлиқ 3 та йирик иншоот: майдон (*соҳа*), карвонсарой (*хон*) ва меҳмонхона (*манзил*) жойлашган. Тахмин қилиш мумкинки, мазкур Хотун ушбу ер мулкларига эгалик қилган. Бу зотли аёлнинг *хотун* ва

малика унвонлари шундан далолат берадики, у олий ҳукмдор, эҳтимол, Тамғоч Буғрохоннинг рафиқаси бўлган. Уларнинг ер мулклари бири-бирига яқин ерда жойлашганлиги ҳам шунга ишора қилади. 456/1064 йилда Салжукийлар сулоласига мансуб султон Маликшоҳ Тамғоч Буғрохоннинг қизи Жалолийя Таркан Хотун исмли маликага уйланган эди. Демак, мазкур мулклар унга тегишли бўлиши ҳам мумкин. Кейинчалик Жалолийя Хотун султон Санжарнинг қорахитойларга қарши курашида ўнг қанот қўмондони бўлади ва кўп қаҳрамонликлар кўрсатади.

Таркан Хотун аслида исм эмас унвондир. Ўрта аср манбаларида шундай унвонли бир нечта маликалар қайд этилган. Масалан, хоразмшоҳ Султоншоҳ ибн Эл Арслоннинг онаси, шунингдек, сўнгги хоразмшоҳ Ало ад-Дин Муҳаммад ибн Текишнинг онаси ҳам Таркан Хотун унвонига эга бўлганлар [Тимохин, Тишин 2018: 83 – 102]. Абу Наср Аҳмад ибн ‘Абд ар-Раҳмон ал-Фатҳободий ал-Жалолий (VII/XIII аср) нинг «Ғулар аш-шурут ва дулар ас-сумут» (“Сара қондалар ва мунчоқ жавоҳирлари”) асарида Ихтиёр ал-Мулк қизи Таркан Хотун ҳақида маълумот келтирилган [Khadr 1967: 313].

Манбаларда яна бир неча Қорахонийлар сулоласига мансуб маликалар қайд этилган. Салжукийлар сулоласига мансуб султон Алп Арслон қорахоний Юсуф Қодирхоннинг қизи Шох Хотунга уйланган. Бу малика ўз замонасида оқилалиги ва тadbиркорлиги билан шуҳрат қозонган. Мулла Ҳожининг “Тазкират Буғрохон” (“Буғрохон сирати”) асарида келтирилган маълумотга кўра, Ҳасан Буғрохон Ғозийнинг рафиқаси Мариям Хоним, Али Арслонхон Ғозийнинг рафиқаси эса Ҳадия Туркон Хоним бўлган [Усмон Турон 2019: 11 – 12].

Хотунлар юксак мақоми ва саройдаги баланд мавқеи туфайли давлат ишларига катта таъсир ўтказганлар. Айрим ҳолларда эса ҳатто ҳокимиятни ўзлари эгаллашга ҳам муваффақ бўлганлар. Ибн ал-Асир келтирган маълумотга кўра, Буғрохон ибн Қодирхоннинг хотини унинг тахт вориси бўлган катта ўғлини ўлдириб, тахтга ўзнинг вояга етмаган ўғли Иброҳимни қўйди, ва давлат ишларини ўзи бошқарди [Ибн ал-Асир: 185].

Ганчжоу уйғурларининг хотунлари Сун сулоласи қароргоҳига ўзларининг расмий элчиларини юборганлар. Хитой манбаларида келтирилган маълумотга кўра, 1008 йилда Елаге кехан [Яглакар-хоқон], малика Баоу, малика Мэйгу и Цзайсян [Буюк маслаҳатчи] Суовэн [Сагун] ҳар бири элчилар билан ўлпон ва тортиқлар юбордилар. Император Dongfeng саройида расмий маросимлар тугаганда, уйғур хоқонининг элчиси Яо Цзин (Yao Jin) *нинюань цзянцзюнь (ningyuan jiangjun)*, яъни Узоқ масофадан тинчлик келтирувчи саркарда этиб тайинланди. Малика Баовунинг элчиси Цао Цзинь (Cao Jin) эса Анхуа Анхуа *ланцзянь (Anhua langjian)*, яъни Анхуа комендант этиб тайинланди. Иккаловига махсус либослар ва белгили нишонлар инъом этилди. Шунингдек, 1025 йилда Кехан Ван (*kehan wang*), яъни Подшоҳ-хоқон), малика ва Цзайсян Савене (*zaixiang Sawene*) [Сагун / Saghun] совға сифатида отлар ва тутатки юбордилар. Бунга жавобан уларга

кумуш идишлар, олтин камарлар ва даражаси бўйича фарқланувчи ипак либослар инъом этилди [Duturayeva 2022: 76 – 77].

Низом ал-Мулкнинг “Сиёсатнома” асарида ҳам элчилик вазифасини адо этган аёллар ҳақида маълумот бор. Унда ёзилишича, султон Маҳмуд Ғазнавийнинг саройида бир турк хотин бор эди. У ўқимишли, саводхон, ширинсухан бўлиб, ҳамиша Маҳмуднинг ҳарамига кириб чиқиб юрар, у билан суҳбатлашиб, ҳазиллашиб, хушнуд қиларди, китоблардан қиссалар ўқиб берарди. У жуда жасур аёл эди. Султон Маҳмуд халифа томонидан Қорахонийлар ҳоконига юборилган ёрликни ҳийла йўли билан ўғирлаш учун яширин топшириқ билан уни Самарқандга юборган. Аёл дастлаб Қашғарга етиб келиб, Хитой ва Хўтандан олиб келинган турк қуллари ва молларини сотиб олади, сўнг Самарқандга йўл олади. У ерда у биринчи бўлиб Хотун билан, кейин эса Қорахонийлар ҳокони билан учрашади ва иккаласига Қашғардан олиб келган мол-мулкларни совға қилади. У ўзини савдогарнинг бевасиман деб таништиради, ва эри билан бирга дунё бўйлаб саёҳат қилганини, эри эса Хитойга йўлга чиқиб, Хўтанга етганда вафот этганлигини айтади. Шундан кейин бу аёл ҳокон ва хотуннинг ишончини қозониб, саройда қолади ва охир оқибатда халифанинг ёрлигини қўлга киритишга муваффақ бўлади [Низомулмулк: 139 – 143].

Жанубий Қозоғистондаги Тароз шаҳридан 18 км масофада жойлашган Ойша биби қишлоғида ёнма-ён жойлашган XI – XII асрларга мансуб Ойша биби мақбараси ва Бабажа Хотун мақбараси сақланган. Ривоятга кўра, Ойша биби XI асрда яшаган машҳур олим ва шоир Ҳаким Сулаймон Боқирғонийнинг қизи бўлиб, унинг вафотидан сўнг шайх Ойхўжа қўлида тарбия олган. Тароз ҳукмдори Қорахон Муҳаммад уни севиб қолиб, шайх Ойхўжадан қизнинг қўлини сўраган, лекин шайх унга розилик бермаган. Кўп ўтмай Ойша бибини заҳарли илон чақиб, у оламдан кўз юмган. Қорахон қаттиқ азият чекиб, унинг қабри устига шу гўзал мақбарани қурдирган. Бабажа Хотун Ойша бибининг яқинларидан бири бўлиб, кейинчалик унинг мақбарасига қараб турган ва ўзи ҳам вафот этганда ундан 20 м масофада дафн этилган [Нурмухамедова 2006: 13 – 15].

Юқоридаги маълумотлардан аён бўладики, Қорахонийлар даврида олий табақадаги хонзода аёлларнинг жамиятдаги мақоми юқори бўлган. Хотунлар йирик ер эгалари бўлганлар, давлат бошқаруви ишларида фаол қатнашганлар, чет элларга ўз элчиларини юборганлар ва ҳатто ғайридинларга қарши олиб борилган ҳарбий юришларда қўшин қўмондони сифатида иштирок этганлар.

Қорахонийлар даврида аёллар

Қорахонийлар даври манбаларида оддий аёлларнинг ҳуқуқий мақоми, ижтимоий ҳолати ва кундалик ҳаёти ҳақида ҳам маълумотлар мавжуд. Юсуф Хос Ҳожиб Баласоғунийнинг “Қутадғу билиг” (“Саодатга йўлловчи билим”) асари ҳам Қорахонийлар давридаги сиёсий, ижтимоий ва маданий ҳаёт тўғрисида маълумот берувчи муҳим манбалардан ҳисобланади. Хусусан, бу

асарда аёллар ҳақида ҳам қимматли гаплар бор. Аёлларнинг инсоният тарихида қанчалик муҳим ўрин эгаллаганлигини эътироф этиб, Юсуф Хос Ҳожиб шундай ёзади: “Аёллар туфайли қанчадан-қанча матонатли ва мард эркаклар илдизи билан узилди? Ёноқлари кип-қизил, юзлари ор-номусли одамларнинг кўпчилиги аёллар туфайли ерга айланди. Минглаб дунёга машҳур ва жасур эркаклар аёллар томонидан тириклайин кўмилган. Дарҳақиқат, қандай қилиб умуман аёлларни ҳимоя қилиш мумкин?” Қорахонийлар вазири уларнинг эркакларга зарарли таъсирини танқид қилар экан, муайян сарой аъёнларини назарда тутган бўлиши мумкин. У саройдаги аслзода аёлларни тасвирлаб, уларнинг тиллари узунлигини қоралайди, ва хотинни унинг зодагонлиги ва мақоми учун танлаган эркак унинг қулига айланишини таъкидлайди [Турдалиева 2018: 16 – 24].

“Қутадғу билиг” да аёлга нисбатан *тиши* – аёл, хотин, *киси* – хотин, *эвлийк* – уй бекаси, *эвлик* – хотин, *эчи* – хотин сингари атамалар ишлатилган. Арабча *‘аёл* сўзи эса “оила” маъносида ишлатилган. Асарда келтирилган мисралардан аён бўладики, ўша даврда аёлга заифа деб қаралган. Масалан:

965 Сурамоқлик – бу эркак (каби) дир, эй элиг,
Жавоби эса заифа (каби) дир, агар билим етказсанг (яъни ўйлаб кўрсанг).

966 Заифага бир эркак бўлади,
Туғса, ундан икки ўғил туғилади (яъни сўроқдан жавоб кўпроқдир).

2247 Урушда юраксиз киши кераксиздир,
Юраксиз киши заифалар эшидир.

Туркларда ота (*ата*) билан она (*ана*) га оилада тенг қаралган ва улар баробар эъзозланган. Масалан:

637 Отанг ёки онанг сенга айтмаган эдимики,
Эй, ўғлим, ўзингни бегингга тенг қилма, (деб).

704 Отадан ва онадан меҳрибонроқ бўлиб (кўриниб),
Илтифот билан кафтингда тутасан.

1205 (Ота) болани назоратда тутса, у яхши, эзгу бўлади,
Отаси ва онасининг юзи ёруғ бўлади.

1371 Она боласи, агар кўрсанг, карвон кабидир,
Улар узоқ турмайди, узоқ турганлари қани (борми)?

1372 Ўғил (яъни фарзанд) отанинг белидан пайдо бўлса,
Она қорни (раҳми) унинг учун бир неча ойлик сокин бир манзилдир.

1373 Онасидан туғилиб унга от кўйилгач,
У мусофир бўлиб даврон (фалак) отини минади.

1465 Ўғил ва қизнинг сабаби ота ва онадир,
(Уларнинг) хулқи бузилса ёки яна қайтадан яхшиланса (улар унга сабаб).

1471 Ўғил-қиз кичкиналигида нимани ўрганса,
То қариб ўлмагунча уни унутмайди.

- 1474 Аяма, ўғил-қизга калтак едириб тур,
Калтак ўғил-қизга билим (адаб) ўргатади.
- 1491 Онадан қандай туғилган бўлсам, эндиликда
Ўшандай яланғоч ва мунг билан ўлаётirman.
- 1547 Отангни, онангни доим хурсанд қил,
Хизматларинг эвазига туман минг ҳисса фойда оласан.
- 1651 Онадан туғилувчилар билимсиз туғилади,
Билиб, ўрганиб, сўнг тўрга чиқади.
- 2252 Киши онадан туғилиб бемаҳал ўлмайди,
Нега (сен) ўзинг ёвни кўриб (беҳуда) кўрқасан.

Лекин оилада ўғил-қиз (ўғул-қыз) тарбиясига масъул ота ҳисобланган:

- 1212 Ота болани назорат қилиб, (турли ҳунарларга) ўргатиб ўстирса,
(Улар) улғайгач ўғил-қизим (бор), деб севинади.
- 1209 Кимнинг ўғли эрка бўлса,
Унга шу кишининг ўзи мунгли бўлиб йиғлайди.
- 1211 Ўғил-қизнинг хулқ-атвори ярамас бўлса,
Бу ярамас ишни ота қилган бўлади, ундан бошқа эмас.

Оилада ўғил (ўғул) ва қиз (қыз) га тенг қаралган. Масалан:

- 1149 (Бу ҳақда) турк саркори янада яхши сўзлабди:
Кўрар кўзнинг нури ўғил-қиздир, билгин.
- 1150 Ўғил-қиз ғами – бу тубсиз денгиздир,
Қизил юзни ўғил-қиз (ғами) сарғайтиради.
- 1151 Кимнинг ўғил-қиз ва хотини бўлса,
Қандай қилиб у кишининг уйқуси келади?
- 1152 Ўғил-қиз туфайли ота тараддуд кўради,
Ўғил-қиз (эса) отасининг отини ҳам атамайди.
- 1212 Ота болани назорат қилиб, (турли ҳунарларга) ўргатиб ўстирса,
(Улар) улғайгач ўғил-қизим (бор), деб севинади.
- 1214 Ўғил-қизга ҳунар ва билим ўргатиш керак,
Токи бу ҳанарлар билан феълу атвори гўзал бўлсин.
- 2367 Агар ўлган (лар) бўлса, ҳурмати келтириб кўтар (дафн қил),
Ўғил-қиз(лар)и бўлса, у(лар)нинг ҳақини бер.

Юсуф Хос Ҳожиб оилада тарбия масаласига жиддий қарашга чақирган.
Ёмон тарбияланган ўғил-қизнинг оқибатлари ҳам ёмон бўлишини уқтирган:

- 3332 Агар ўғил-қиз яхши, афзал бўлса,
Ўшандай бўладик, сен тилингда таърифладинг.
- 3333 Агар ярамас бўлса, сени ерга қаратади,
Ўзинг ўлсанг, сени тез унутади.

- 3334 Қарғишлар билан отингни ёмон қилади,
Ёт-бегоналар сени сўкади, бошини кўтаради.
- 3335 Ўғил-қиз ёвдир, ёв нега керак,
Ёвсиз ҳаёт янада яхшироқ.
- 3336 Ёвдан қандай ёруғлик чиқади,
Ёв оти зарардан гувоҳлик беради.
- 3337 Қандай эзгу билим беради билими қуюк:
Ўғил-қиз тадбири кишига (кўз ўнгидан) кетмас шарпадир.
- 3338 Билимли сўзи энди бунга мос келади,
Назар солсанг, кўнгли очиқ тўғри сўзлабди:
- 3339 Ўғил-қиз деб ўзингни қуйдирасан,
Бу меҳнатни билувчи ўғил-қиз қани?
- 3340 Ҳаромни терасан, ўласан, (у) қолади,
Сен алам чекаверасан, у орзуга етади.
- 3341 Хотин олувчи кема минди, деб ҳисобла,
Кема мингувчи (эса) денгиз ўртасига киради.
- 3342 Ўғил-қиз туғилса, кемаси синади,
Кема синса, сувда ким тирик қолади.
- 3343 Ўғил-қиз отасини ёрлақаша керак,
Ўғил-қиз отасининг хўраги оғудир.
- 3344 Ўғил-қиз ёмон отадан кейин
Отаси, онаси номини атамайди.
- 3345 Бу янглиғ оиладан қачон вафо бўлади,
Қилиқлари ёвуздир, қилмишлари (эса) жафодир.
- 3346 Ўғил-қиз отаси бу машаққатларни кўради,
Бало-меҳнатларни эса фил каби кўтаради.

Ўғил-қиз кўриш ва уларни тарбиялаш жуда катта масъулият талаб қилган ва энг ташвишли машаққатлардан ҳисобланган:

- 3523 Дунё ҳаловати барчаси бу уч нарсдан иборатдир,
Учаласининг ҳаловатлари юз нарсдан иборатдир.
- 3524 Бу уч нарса севинчи, ҳаловати кифоядир,
Бошқа уч нарсага яқинлашма, эй элда улуғ.
- 3525 Энг аввали – одам учун ўлим талвасаси, кўр,
Ўлимда ҳаловат йўқ, у инсон офатидир.
- 3526 Ундан бошқаси – бу ўғил-қиздир,
Ўғил-қиз ташвишини тортмоқ машаққат бўлади.
- 3527 Заковат ўргатувчи нима дейди, эшит,

Хотин ҳам ўғил-қиз киши кучини узади.

3528 Хотин билан суҳбат жуда ҳам шириндир,
Совуқ сувга ювинмов эвази қийиндир.

3529 Ширин қаерда бўлса, бемаза биландир,
Чучук қаерда бўлса, сўнгида аччиқ бўлади.

3530 Агар тириклик ҳаловати шу бўладиган бўлса,
Дунё бир беҳаловат суҳбат йўли кабидир.

3551 Хотин билан суҳбат қилиш ҳам эркаклик ўтини
Бирор соатли ўчириш учундир.

3552 Бу ўтни қанақасига ўчирса ҳам ўчади,
Хоҳ кўрклисини, хоҳ кўркисзни кучсин (бари бир).

3553 Бўғиз ҳаловати барчаси қорин тўймоқдир,
Қорин тўйгач, ортиқ фойда қилмоқдир.

3554 Қорин тўйса, арпа ё ҳалво бирдир,
Барчаси ортиб қолади, кирадиган йўл тўлади.

Шундан сўнг асарда ўғил қизни қандай тарбиялаш кераклиги ҳақида
маслаҳат берилган:

Ўғил қиз туғилса, уларни қандай тарбиялашни айтди

4400 Сенинг ўғил-қизинг бунёдга келса, эй олин насаб,
Уйингда тарбиялагин, бошқа ерда тарбиялама.

4401 Мураббийни яхши кишилардан олгин,
Ўғил-қиз пок ўсади, (номатлуб ишлардан) фориғ туради.

4402 Ўғил-қизга билим ҳам одоб ўргат,
Икки олам уники, унинг манфаати етарли (бўлади).

4403 Ўғилга хотин ол, қизни эрга бер,
Қайғу-аламсиз яшагин, эй бахтли киши.

4404 Ўғилга барча санъат-ғуналарни тугал ўргат,
Бу санъат-хуналар билан у мол-дунё йиға беради.

4405 Ўғилни тергаб тур, бебош ва беҳуда қўйма,
(У) бефойда (ва) бебош бўлади, шошиб (бекорга) югуради.

4406 Қизни уйда узоқ эрсизликда сақлама,
Ўзинг касалланмасдан аттанг билан ўласан.

4407 Эй ҳамроҳ, ошна, кесиб сўз айтдим,
Бу қиз (дегани) туғилмаса, (агар туғилса) тирик турмаса яхши.

4408 Агар туғилса, унга ер қаъри яхшироқдир,
Уйи ўликлар жойига қўшни бўлса.

- 4409 Хотинларни доим уйда сақлагин,
Хотиннинг ичи ташидек бўлмайди.
- 4410 Ётни уйга қўйма, хотинни (эса) чиқарма,
У бу кишини кўриб йўлдан уради, кўр.
- 4411 Кўзи билан кўрмаса кўнгли орзу қилмайди,
Кўзинг кўрса, кўнглинг истайди, эй ўғил.
- 4412 Кўзингни сақлагин, кўнгил истамайди,
Кўнгил орзу қилмаса, жон асир бўлмайди.
- 4413 Ёйиш, ичиш пайтида хотинни эрга аралаштирма,
Агар аралаштиргудек бўлсанг бўлганича бўлади.
- 4414 Хотинни уйдан бошқа ерга чиққани қўйма,
Агар чикса, тўғрилиқ йўлини йўкотади.
- 4415 Хотин аслан гўшт (каби) дир, гўштни сақлаш керак,
Сақланмаса гўшт ҳидланади, (унга) чора бўлмайди.
- 4416 Сен хотинни кадрли тут, нима сўраса муҳайё қил,
Унинг эшигини маҳкамла, эркакни йироқ тут.
- 4417 Буларда узокдан бери (яъни азалдан) вафо йўк,
Кўзи қаёққа бокса, кўнгли ўша ёққа (кетади).
- 4418 Жафо билан унган, парваришланган дарахт,
Меваси оғу бўлади, унга ҳарис бўлма.
- 4419 Неча минглаб озиқли эр, мардларнинг мардлари,
Хотинлар туфайлидан пайлари кесилган.
- 4420 Нечалаб юзи ёруғ, обрўли киши (лар),
Хотинлар туфайлидан юз (лар)и ерга қараган.
- 4421 Туман минглаб шарафли, донгдор мардоналарни,
Уларни хотинлар тирик (лайн) ерга кўмган (лар).
- 4422 Уларни тутиб, қандай қилиб сақлаш керак,
Сақлагувчи тангри ғолиб келиб сақласин.
- 4503 Сен кўлингни суниб, овқатни тотли экан деб егин,
Уй бекаси сени кўрса, назар солиб севинсин.
- 4781 Румий қизи юзига кокилини туширди
Бутун олам қора соч ранги билан тўлди.
- 4857 Осмон бутунлай севгилилар қоши (рангини) касб этди,
Жаҳон юзи қора ҳабаш (рангидек) бўлди.
- 5655 Бу қул, жориялар, от, айғир, ер-сув ҳаммаси
Элигдан (сенга) тегиб, давлат эшик очди.
- 5996 Бу дунё тугал қиз қилиқли (яъни ўзига жалб қилувчи) дир,
У сени авраб қўямасин, эй феъли тўғри.
- 6089 Румий қизи (яъни ой) ерга юзини яширди,

Олам юзи занги (яъни ҳабаш) юзи (дек қора) бўлади.

6257 Ўғил-қиз ота ҳурмати ташлади,
Киши учун қари оти (яъни сўзи) ҳақорат бўлиб қолди.

Жамиятда аёллар вақтини асосан уйда ўтказган, уйдан ташқарига кам чиққан:

1290 Аёлларни бўш қўйма, эшикни беркитиб тут,
Аёллардан эр кишига, шубҳасиз, кулфатлар етади.

1291 Ётни уйга қўйма, аёлни эса (ташқари) чиқарма,
Аралашмасдан олдин кишиларни синагин.

“Қутадғу билиг” да *сэвйгилг* – севги (1860), *сэвйг* – ошиқ, севимли, севгили (1862, 1865), *сэвигли* – севикли (1867), *сэвимши* – севгили (1859) сингари атамалар ҳам учрайди. Асарда аёлга севги ва ошиқлик мавзусига бағишланган мисралар ҳам бор:

1859 (Киши) севгилининг юзини кўрса – бу кўзга хушдир,
(Агар) кўнгил орзусини топса – бу жонга хушдир.

1860 Элиг яна айтди: Эй Ўгдулмиш, айт-чи,
Севгининг нишонаси нимадан иборат.

1861 Севаман деб барча даъво қилади,
Бу даъвонинг маънисини қандай бўлади?

1862 Ўгдулмиш жавоб берди, айтди: Маъкул,
Севимли юзига қараса, севишини (киши) билади.

1863 Кўз барча нарсга қараса, унга тўсиқ топилади,
Лекин кўнгилга тўсиқ йўқ, буни (киши) билиши лозим.

1864 Агар киши севиши ёки севмасини билайин деса,
Кўнгилга кўз солиб кўриш керак, албатта, билинади.

1865 Ошиқлар юзида белгили нарсалар бўлади,
Кўзи кўзга тушганда уни лозим даражада билиб олиш мумкин.

1867 Севикли кишининг юзи белги беради,
Агар тил очса, гапининг маънисини ва сўзи белги беради.

1868 Агар ўзинг севиш ёки севмаслигини билайин десанг,
Сенга тик қараб боққанда, кўзи белги беради.

Никоҳ, тўй ва келин (*кэлин*, *кэлин қыз*) ликка бағишланган мисралар ҳам бор:

2344 Келин қиз севинчи зиёфат кечалари (бўлади),
Қўрқмас, ботир, сабрли (киши) ёвини уради.

3492 Безаниб бу дунё ўзини кўрсатади,
Ясанган келиндек ўзини селкиллатади.

Асарда аёлларга хос баъзи бир хислатлари ҳам айтиб ўтилган. Масалан:

4030 Аёллар каби емагин, шунингдек, шошилинич билан (ҳам емагин),
Аёллардек ортиқча сертакаллуф бўлма, ўйла.

Асарнинг алоҳида бир қисмида оила қуришда ва хотин танлашда қандай аёллар афзаллиги ҳақида сўз юритилган:

Хотиннинг қанақасини олмоқликни айтди

- 4371 Агар ўзинг хотин олмоқликни истасанг,
Сарасини иста, кўзингни жуда ўткир қил.
- 4372 Асли, уруғи ҳамда тариғи (яъни зоти) яхши бўлсин,
Уятли, андишали, покизасини истагин.
- 4373 (Ўбдан) ўйла, қўл тегмаган уй қизини ол,
Сендан бўлак эр юзини кўрмаган (бўлсин).
- 4374 (Фақат) сени севади, сендан бўлакни билмайди,
Ярамас ёки ножўя қилиқ содир бўлмайди.
- 4375 Сен хотин олсанг, ўзингдан қуйисини ол,
Зоти олийсига бокма, сен қул бўлиб қоласан.
- 4376 Синаган киши нима дейди, эшитгин,
Синаган кишининг иши пишиқ бўлади.
- 4377 Хотин олсанг, ўзингдан қуйи ва тўғрисини ол,
Сен даврон кунларини севинчда ўтказасан.
- 4378 Юзи чиройини истама, хулқи яхшисини иста,
Феъл-атвори яхши бўлса, сенинг юзингни ёритади.
- 4379 (Аввало) хотин олма, олсанг, ўзингга муносибини
Олгин сен, эй режали мардларнинг марди (эрларнинг эри).
- 4380 Юзи чиройини истама, феъл у атвори яхшисини иста,
Феъл у атвори яхши бўлса, у тўқис бўлади.
- 4381 Эй, чиройлини истовчи, буни истамагин,
Қизил юзингни сен сариқ қилмагин.
- 4382 Ким хотин олайн деса, тўрт (тоифа) дан ташқари,
Бошқа (тоифа) хотин олмайди, эй кишилар (ораси) да сарвари.
- 4383 (Баъзи) бир яхши (лар) зўр иштиёқ билан хотин истайди (лар),
Яна (баъзи) бир (лар)и кўз тикиб чиройлисини истайди (лар).
- 4384 Тагин (баъзи) бир (лар)и уруғли, теги асл(лар)ни сўроқлайди (лар),
(Улар) улуғлик номига учадиган бўладилар.
- 4385 Тагин (баъзи) бир (лар)и фаросатли, андишалисини истайди (лар),
Уни топса (лар), дархол унга ўз (лар)ини улайди (лар).
- 4386 Булардан энг афзалини сенга айтайин,
Хотин оладиган бўлсанг, менга қулоқ сол.
- 4387 Эй сен, етук бой хотин истовчи,
Сен қул бўлиб қолмагин, эй билими тўла.
- 4388 Кўнгли мол билан бўлиб, тилини узун қилади,

(У) мол истаб, (уни) талаб қилса, ғамини ейиш керак бўлади.

4389 Эй, чирой истовчи, кишиларнинг яхшиси,
Хотиннинг чиройлисини қидирма, одамлар куладилар.

4390 Хотиннинг чиройлисини барча халқлар севадилар,
Уни тангрининг фазлигина асрасин.

4391 Эй, зоти олий (хотин) истовчи,
Олий зот билан ўзни қадрсиз қилмаслик керак.

4392 Насл-насабли, уруғлиларнинг тили
Узунроқ бўлади, хотин қули бўлма.

4393 Эй, фаросатли, андишали (хотин) истовчи жўра,
Бу (ндай хотин) ни топсанг, (юқорида саналган) тўрт нарсага тугал эришасан.

4394 Агар яхши, андишали аёл топишга муяссар бўлсанг,
Бой берма, (дарҳол) олгин, эй эзгу киши.

4395 Тилагинг бойлик бўлса, (у) мол-дунё йиға беради,
У сени бойитади, юзинг ёруғ бўлади.

4396 Феъл-атвори тўғри бўлса, (жуда) муносиб бўлади,
Хотин чиройи хулқдир, (буни) билган билади.

4397 Андишали, покиза бўлса, (ундай киши) асл бўлади,
У (юқоридаги уч нарса) бу ерда (яъни унда) жам бўлади.

4398 Сен хотиннинг андишали-ақллисини иста, эй доно,
Андишали-ақли (хотин) топилса, (юқорида айтилган) тўрталаси жам бўлади.

4399 Сен шундай бир хотин топадиган бўлсанг,
Тириш, қарорли бўл, бой берма, (эй) мард киши.

Айрим мисралардан аён бўладик, жамиятда ичимлик ичиш ва зино қилиш
ҳолатлари ҳам бўлган:

1322 Ичимлик ичма, зинҳор зинога яқинлашма, ҳазар қил,
Бу икки нарса гадолик тўнини кийгазади.

1323 Ичимликдан юрак (ботирлашиб) минг-минг гуноҳларга қўзғолади,
Зинодан қут қочади, юзингга тупуради.

Қорахонийлар даврида жамиятнинг бир қисмини қуллар ташкил қилган.
Эркак қуллар “қул”, аёл қуллар эса *кунг*, яъни “жория” деб аталган. “Қутадғу
билиг” да улар хусусида битилган мисралар ҳам бор:

3390 Қул (ва) жория гуноҳ қилиб қўйса, у гуноҳни кечир,
Бу гуноҳ кечириш моядир, уни қорин тўқи қил.

Хулоса. Шундай қилиб, Юсуф Хос Ҳожибнинг “Қутадғу билиг” асарида
келтирилган маълумотларга кўра, у яшаган даврда аёлларга заифа деб
қаралган. Ота ва онага оилада тенг қаралган ва улар баробар эъзозланган.

Лекин оилада ўғил-қиз тарбиясига масъул ота ҳисобланган. Оилада ўғил ва қиз га тенг қаралган.

Юсуф Хос Ҳожиб оилада тарбия масаласига жиддий қарашга чақирган. Ёмон тарбияланган ўғил-қизнинг оқибатлари ҳам ёмон бўлишини уқтирган. Ўғил-қиз кўриш ва уларни тарбиялаш жуда катта масъулият талаб қилган ва энг ташвишли машаққатлардан ҳисобланган.

“Қутадғу билиг” да аёлга севги ва ошиқлик мавзусига, шунингдек, никоҳ, тўй ва келинликка бағишланган мисралар ҳам бор. Асарда аёлларга хос баъзи бир хислатлари ҳам айтиб ўтилган. Асарнинг алоҳида бир қисмида эса оила қуришда ва хотин танлашда қандай аёллар афзаллиги ҳақида сўз юритилган. Айрим мисралардан аён бўладиги, жамиятда ичимлик ичиш ва зино қилиш ҳолатлари ҳам бўлган.

Қорахонийлар даврида жамиятнинг бир қисмини қуллар ташкил қилган, улар ичида аёл қуллар ҳам бўлган. “Қутадғу билиг” да улар хусусида битилган мисралар ҳам бор.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Ибн ал-Асир. Ал-Камил фи-т-та’рих. Полный свод истории. Избранные отрывки / Перевод с арабского, примечания и комментарии П.Г.Булгакова. Дополнения к переводу, примечаниям и комментариям, введение и указатели Ш.С.Камолиддина. Ташкент: Ўзбекистон, 2006.
2. Ибн ас-Соъий ал-Хозиний ал-Бағдодий. Нисо ул-хулафо / Мустафо Жавод таҳрири остида. Ал-Қоҳира: Дор ал-маориф, 1993.
3. Низомулмулк. Сиёсатнома (Сияр ал-мулк) / Форс тилидан таржима, сўзбоши ва изоҳлар муаллифлари Ш. Воҳид, А. Эркинов. Тўлдирилган иккинчи нашри. Тошкент: Янги аср авлоди, 2008.
4. Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Саодатга йўлловчи билим) / Транскрипция ва ҳозирги ўзбек тилига тавсиф. Тошкент: Бадиий адабиёт, 1971.
5. Дутураева Д. Қорахитой давлатининг гурхон-аёллари // Ўзбекистон тарихининг долзарб масалалари: асосий йўналишлари ва ёндашувлар. Тошкент шаҳрининг 2200 йиллик юбилейига бағишланади. Тошкент, 2009. С. 100 – 105.
6. Камолиддин Ш.С. Турк хоқонлиги даврида маликалар // Шарқшунослик, № 6. Тошкент, 1995. С. 92 – 97.
1. Камолиддин Ш.С. Хотун – қадимги туркий маликалар // Moziydan sado, 2004, № 4 (24). С. 12 – 15.
2. Камолиддин Ш.С. О роли женщин в тюркском обществе // Ўзбекистон хотин-қизлари: кеча ва бугун. Тошкент, 2005. С. 16 – 24.
3. Камолиддин Ш.С. Этническая ситуация в Средней Азии в правление Саманидов // Ўзбекистон тарихи моддий маданият ва ёзма манбаларда. История Узбекистана в археологических и письменных источниках. Тошкент: Фан, 2005. С. 231 – 241.
4. Камолиддин Ш.С. Қадимги турклар ва янги форс тили // Хорижий Шарқ мамлакатлари тарихий жараёнлари ва уларни ўрганишнинг долзарб муаммолари. Илмий-амалий конференция материаллари. Тошкент: ТДШИ, 2018. С. 9 – 20.
5. Камолиддин Ш., Махмудова М., Мусаметов Б. Два вакфа Тамгач Бугра-хана в Самарканде. Вакфные документы XI века на *мадраса* и дом больных в Самарканде. Текст. Перевод. Комментарии. Saarbrücken: Lambert Academic Publishing, 2012.
6. Мамадалиев Ҳ.М. X – XII асрларда Бағдоддаги туркий маликалар // Ўзбекистон тарихининг долзарб масалалари: асосий йўналишлари ва ёндашувлар. Тошкент шаҳрининг 2200 йиллик юбилейига бағишланади. Тошкент, 2009. С. 99 – 100.

7. Нурмухамедова Ш. Генезис женских мавзолеев Средней Азии // Санъат, 2006, № 1. С. 13 – 15.
8. Тимохин Д.М., Тишин В.В. Происхождение Теркен-хатун, матери хорезмшаха Алад-Дина Мухаммада: к проблеме соотношения этнонимов в восточном Дешт-и Кыпчаке в XII – нач. XIII вв. в исторических источниках // Материалы II-й научной конференции средневековой истории Дешт-и Кыпчака. Павлодар-Астана, 2018. С. 83 – 102.
9. Тишин В.В., Серегин Н.Н. Положение женщины в древнетюркском обществе // Историческая психология и социология истории, 2015, № 1. С. 109 – 127.
10. Турдалиева Ч.Д., Марат А. Положение женщины и гендерная мобильность в произведении Жусыпа Баласагына “Кутту билим” // International Journal of Humanities and Natural Sciences, vol. 17 (2018). С. 16 – 24.
11. Усмон Турон. Сотук Бугро Хон (Қорахонийлар давридан тарихий лавҳалар) / Турк тилидан Назарбек Раҳим таржимаси. Тошкент: Zilol buloq, 2019.
12. Ходжаева Н. Статус женщины Средней Азии в период функционирования Шелкового пути (По материалам зороастрийских источников) // Великий Шелковый путь. Культура и традиции. Прошлое и настоящее. Материалы научно-теоретической конференции. Ташкент, 2006. С. 135 – 137.
13. Duturaeva, Dilnoza. Qarakhanid Roads to China. A History of Sino-Turkic Relations (Handbook of Oriental Studies. Section 8. Uralic & Central Asian Studies, 28). Leiden – Boston: Brill, 2022, p. 69 – 77 (Women envoys and travelers).
14. Fatima Mernissi. The Forgotten Queens of Islam. Cambridge: Polity Press, 1993.
15. Khadr M. Deux actes de waqf d’un Qarahanide a’Asie Central avec une introduction par Claud Cahen, in: JA, 1967, tome CCLV, p. 305 – 334.
16. Gharib B. Sogdian Dictionary. Sogdian – Persian – English, Tehran: Farhangian Publications, 1995.
17. Bailey H.W. A Turkish-Khotanese Vocabulary, in: BSOAS, vol. 1.2 (1944), p. 290 – 296.
18. Frye R.N. The History of Bukhara / Translated from a Persian abridgement of the Arabic original by Narshakhi, Cambridge, Massachusetts: The Medieval Academy of America, 1954.
19. Kitapçı Z. Abbasi hilafetinde selçuklu hatunları ve türk sultanları. Konya. 1994.
20. Kitapçı Z. Mukaddes çevreler ve eski hilafet ülkelerinde Türk hatunları. Konya. 1995.
21. de Nicola, Bruno. Women in Mongol Iran: the Khātūns, 1206–1335. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2017.
22. Women in Iran from the Rise of Islam to 1800 / Ed. by Guity Nashat, and Lois Beck. Urbana and Chicago: University of Illinois Press, 2003.

**YUSUF XOS HOJIBNING SIYOSIY-FALSAFIY MEROSI VA ZAMONAVIY
JAMIYAT: “QUTADG‘U BILIG” ASOSIDA ADOLAT VA BOSHQARUV
TAMOYILLARINING QIYOSIY TAHLILI**

**YUSUF KHOS HAJIB'S POLITICAL AND PHILOSOPHICAL HERITAGE AND
MODERN SOCIETY: A COMPARATIVE ANALYSIS OF JUSTICE AND
GOVERNANCE PRINCIPLES BASED ON "KUTADGU BILIG"**

*Kasimova Zilola G‘ulomiddinovna, UMFT professori,
Nosirov Sabohiddin, Alfraganus universiteti “Xalqaro munosabatlar”,
yo‘nalishi 2-bosqich talabasi*

*Kasimova Zilola Gulomiddinovna, Professor at UMFT,
Nosirov Sabohiddin, Alfraganus University "International Relations"
2nd year student in the field*

Annotatsiya. XI asr turkiy tafakkuri namoyandasi Yusuf Xos Hojibning falsafiy merosi bugungi globallashuv va raqamli transformatsiya davrida ham muhim ilmiy va ma’naviy

ahamiyat kasb etadi. Uning mashhur “Qutadg‘u bilig” asarida inson kamoloti, adolat, davlat boshqaruvi, ilm va jamiyat taraqqiyoti masalalari chuqur falsafiy asosda yoritilgan. Mazkur maqolada Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy-falsafiy qarashlari tahlil qilinib, ularning zamonaviy jamiyat rivojidagi ahamiyati ochib beriladi. Tadqiqot jarayonida mutafakkir g‘oyalari Sharq siyosiy falsafasining yirik namoyandalari Abu Nasr Forobiy, Imom G‘azzoliy va Nizomulmulik qarashlari bilan qiyosiy tahlil qilinadi. Tadqiqot natijalari shuni ko‘rsatadiki, Yusuf Xos Hojibning adolat, ilm va axloqiy mas‘uliyat haqidagi qarashlari zamonaviy davlat boshqaruvi va ijtimoiy barqarorlikni ta‘minlashda muhim nazariy manba bo‘lib xizmat qiladi.

Kalit so‘zlar: Yusuf Xos Hojib, “Qutadg‘u bilig”, adolat, davlat boshqaruvi, komil inson, siyosiy falsafa, jamiyat, ilm, tafakkur, axoq.

Аннотация. Философское наследие выдающегося представителя тюркской мысли XI века Юсуфа Хос Хожиба сохраняет свою научную и духовную значимость в условиях современной глобализации и цифровой трансформации. В его знаменитом произведении «Кутадгу билиг» глубоко раскрываются философские проблемы совершенствования личности, справедливости, государственного управления, роли знания и развития общества. В данной статье анализируются социально-философские взгляды Юсуфа Хос Хожиба и раскрывается их значение для развития современного общества. В ходе исследования идеи мыслителя рассматриваются в сравнительном аспекте с политико-философскими взглядами выдающихся представителей восточной мысли Абу Насра аль-Фараби, Имама аль-Газали и Низамульмулька. Результаты исследования показывают, что идеи Юсуфа Хос Хожиба о справедливости, знании и нравственной ответственности могут служить важной теоретической основой для обеспечения эффективного государственного управления и социальной стабильности в современном обществе.

Ключевые слова: Юсуф Хос Хожиб, Кутадгу билиг, справедливость, государственное управление, совершенная личность, политическая философия, общество, знание, мышление.

Abstract. The philosophical heritage of Yusuf Khos Khojib, a prominent representative of the Turkic intellectual tradition of the 11th century, remains scientifically and spiritually significant in the context of contemporary globalization and digital transformation. His renowned work Kutadgu Bilig provides profound philosophical insights into human perfection, justice, state governance, the role of knowledge, and social development. This article analyzes the socio-philosophical views of Yusuf Khos Khojib and explores their relevance to modern society. The study also presents a comparative analysis of his ideas with the political and philosophical perspectives of prominent Eastern thinkers such as Abu Nasr al-Farabi, Imam al-Ghazali, and Nizam al-Mulk. The results of the study demonstrate that Yusuf Khos Khojib’s ideas concerning justice, knowledge, and moral responsibility can serve as an important theoretical foundation for effective governance and social stability in contemporary society.

Keyw ords: Yusuf Khos Khojib, Kutadgu Bilig, justice, state governance, perfect human, political philosophy, society, knowledge, thinking.

Insoniyat tarixida davlat boshqaruvi, adolat va jamiyat taraqqiyoti masalalari falsafaning eng muhim mavzularidan biri bo‘lib kelgan. Turli davrlarda yashab ijod etgan mutafakkirlar ushbu masalalarga turlicha yondashgan bo‘lsalar-da, ularning aksariyati jamiyat barqarorligi adolat va axloqiy boshqaruv tamoyillariga bog‘liq ekanini ta’kidlagan.

Sharq siyosiy falsafasi tarixida bu masalaga alohida e’tibor qaratgan mutafakkirlardan biri Yusuf Xos Hojib hisoblanadi. Uning XI asrda yaratilgan “Qutadg‘u bilig” asari davlat boshqaruvi, axloqiy fazilatlar va jamiyat taraqqiyoti haqidagi muhim falsafiy qarashlarni o‘zida mujassam etgan. “Qutadg‘u bilig” asari

turkiy xalqlar siyosiy tafakkurining eng muhim yodgorliklaridan biri bo'lib, unda hukmdor, vazir, donishmand va zohid obrazlari orqali jamiyat boshqaruvining ideal modeli tasvirlangan. Asarda adolat, ilm va axloqiy fazilatlar davlat barqarorligining asosiy omillari sifatida talqin qilinadi.

Bugungi globallashuv davrida davlat boshqaruvi, ijtimoiy adolat va axloqiy liderlik masalalari yana dolzarb ahamiyat kasb etmoqda. Shu sababli Yusuf Xos Hojibning ushbu masalalarga oid qarashlarini zamonaviy siyosiy tafakkur kontekstida o'rganish muhim ilmiy ahamiyatga ega.

Adolat - davlat barqarorligining asosiy tamoyili. Yusuf Xos Hojib falsafasida adolat davlat barqarorligining asosiy sharti sifatida talqin qilinadi. Mutafakkir fikricha, hukmdorning eng muhim vazifasi jamiyatda adolatni ta'minlashdan iborat. "Qutadg'u bilig"da shunday bayt mavjud:

*"Adolat bilan elni boshqargan kishi,
Davlatni mustahkam tutar, el topur ishi"*³⁹².

Mutafakkir bu orqali davlat boshqaruvida adolat asosiy mezon bo'lishi zarurligini ta'kidlaydi. Shuningdek, u shunday yozadi:

*"Zulm bilan davlat uzoq turmas,
Adolat bo'lsa el farovon bo'lur"*³⁹³.

Bu qarashlar Abu Nasr Forobiy ta'limoti bilan hamohangdir. Forobiy "Fozil shahar" asarida jamiyat barqarorligi adolatli boshqaruvga bog'liq ekanini ta'kidlaydi³⁹⁴

Ilm va donishmandlikning boshqaruvdagi o'rni. Yusuf Xos Hojib ilmni inson kamoloti va davlat boshqaruvining muhim omili sifatida talqin qiladi. Asarda shunday deyiladi:

*"Bilim inson uchun bitmas xazina,
Bilimsiz kishining qadri yo'q yana"*³⁹⁵.

Mutafakkir ilm hukmdor uchun ayniqsa zarur ekanini ta'kidlaydi.

*"Bilimli hukmdor elni to'g'ri boshlar,
Bilimsiz hukmdor elni halokatga boshlar"*³⁹⁶

Bu fikrlar Imom G'azzoliyning siyosiy-falsafiy qarashlari bilan ham uyg'unlik kasb etadi. G'azzoliy hukmdorlar ilm va donishmandlik asosida boshqaruv olib borishi kerakligini ta'kidlaydi.³⁹⁷

Axloqiy liderlik g'oyasi. "Qutadg'u bilig"da hukmdorning axloqiy fazilatleri ham muhim o'rin tutadi. Mutafakkir hukmdor adolatli, sabrli va dono bo'lishi kerakligini ta'kidlaydi. Asarda shunday bayt mavjud:

*"Bek bo'lsang el g'amini o'yla doimo,
El g'ami bo'lmasa bek bek emas aslo"*³⁹⁸

³⁹² Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. Toshkent: Fan, 1971, 201-bayt

³⁹³ Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. Toshkent: Fan, 1971, 822-bayt

³⁹⁴ Forobiy A.N. Fozil shahar ahlining qarashlari. Toshkent: Fan, 1993, 87-bet

³⁹⁵ Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. Toshkent: Fan, 1971, 288-bayt

³⁹⁶ Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. Toshkent: Fan, 1971, 312-bayt

³⁹⁷ G'azzoliy A.H. Nasihat ul-muluk. Toshkent: Sharq, 2005.52-bet.

³⁹⁸ Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. Toshkent: Fan, 1971, 2165-bayt.

Bu qarashlar Nizomulmulkning “Siyosatnoma” asaridagi g‘oyalar bilan ham o‘xshashdir. Nizomulmulk ham hukmdor xalq manfaatlarini himoya qilishi zarurligini ta’kidlaydi³⁹⁹. Tahlillar shuni ko‘rsatadiki, Yusuf Xos Hojibning falsafiy merosi bugungi kunda ham o‘z ahamiyatini yo‘qotmagan. “Qutadg‘u bilig” asarida ilgari surilgan adolat, ilm va axloqiy liderlik haqidagi g‘oyalar zamonaviy siyosiy tafakkur bilan ham uyg‘unlik kasb etadi.

Bugungi globallashuv jarayonlari, raqamli texnologiyalar va sun‘iy intellektning jadal rivojlanishi insoniyat taraqqiyotining yangi bosqichini belgilab bermoqda. Biroq texnologik yutuqlar bilan bir qatorda insoniyat oldida murakkab axloqiy va ijtimoiy muammolar ham paydo bo‘lmoqda. Shu nuqtai nazardan qaraganda, Yusuf Xos Hojibning falsafiy merosi alohida ilmiy va ma’naviy ahamiyat kasb etadi. Uning “Qutadg‘u bilig” asarida ilgari surilgan adolat, mas’uliyat, vijdon va aqlga tayangan boshqaruv tamoyillari jamiyat hayotini tartibga soluvchi muhim axloqiy mezonlar sifatida talqin etiladi. Mazkur g‘oyalar jamiyat barqarorligini ta’minlash, inson faoliyatini ma’naviy qadriyatlar asosida yo‘naltirish hamda ijtimoiy munosabatlarni uyg‘un rivojlantirishda muhim nazariy asos bo‘lib xizmat qiladi.

Shu bois Yusuf Xos Hojib qarashlari uchinchi ming yillik sharoitida ham o‘z dolzarbligini yo‘qotmagan holda insonning axloqiy kamolotini shakllantirish, jamiyatning ideal qadriyatlarini mustahkamlash va gumanitar fanlar rivojini boyitish nuqtai nazaridan katta ilmiy ahamiyatga ega. Mutafakkir tomonidan ilgari surilgan g‘oyalar an’ana va zamonaviylik o‘rtasidagi uzviy bog‘liqlikni ta’minlash, ma’naviy qadriyatlarni amaliy ijtimoiy taraqqiyot jarayonlari bilan uyg‘unlashtirish imkonini beradi. Ayniqsa globallashuv jarayonlari kuchayib borayotgan, madaniy identifikatsiya va axloqiy mezonlar sinovdan o‘tayotgan davrda Yusuf Xos Hojib merosiga murojaat qilish nafaqat tarixiy, balki nazariy va amaliy jihatdan ham muhimdir. Tarixiy taraqqiyot jarayonida olam va inson munosabatlari, jamiyatning barqaror rivoji, adolatli boshqaruv hamda axloqiy tarbiya masalalarini chuqur tahlil qilgan mutafakkirlarning buyukligi shundaki, ularning ilmiy-falsafiy qarashlari o‘z davri bilan chegaralanib qolmaydi. Aksincha, ular keyingi avlodlar tafakkuri rivojiga ham muhim ta’sir ko‘rsatadi. Shu sababli bugungi kunda xalqaro ilmiy konferensiyalar, tarjima loyihalari hamda zamonaviy tadqiqotlar orqali ushbu boy ilmiy merosni qayta o‘rganish va keng targ‘ib qilish dolzarb ilmiy vazifalardan biri hisoblanadi. Demak, “Qutadg‘u bilig”ni faqat tarixiy yoki adabiy yodgorlik sifatida emas, balki zamonaviy jamiyat uchun ham muhim ma’naviy-nazariy dastur sifatida talqin etish mumkin. Asarda ilgari surilgan g‘oyalar jamiyatni adolat, vijdon, ma’rifat va aql tamoyillari asosida rivojlantirishga xizmat qiladigan muhim konseptual asos bo‘lib, ular bugungi kun ijtimoiy-falsafiy tafakkurini boyitishda muhim nazariy tayanch vazifasini bajaradi.

Xulosa qilib, mutafakkirning davlat boshqaruvi haqidagi qarashlari zamonaviy demokratik jamiyatlar uchun ham muhim nazariy ahamiyatga ega. Ayniqsa, adolatni davlat barqarorligining asosiy tamoyili sifatida talqin qilishi

³⁹⁹ Nizomulmulk. Siyosatnoma. Toshkent: Sharq, 1997.64-bet.

bugungi siyosiy nazariyalarda ham markaziy o‘rin tutadi. Shu sababli Yusuf Xos Hojibning falsafiy merosini chuqur o‘rganish nafaqat tarixiy, balki zamonaviy ilmiy tadqiqotlar uchun ham muhim ahamiyatga ega.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg‘u bilig. –T.: Fan, 1971.
2. Forobiy A.N. Fozil shahar ahlining qarashlari. –T.: Fan, 1993.
3. G‘azzoliy A.H. Nasihat ul-muluk. -T.: Sharq, 2005.
4. Nizomulmuluk. Siyosatnoma. -T.: Sharq, 1997.
5. Rahmonov N., Hamroqulova X. Adabiyot. Toshkent: O‘zbekiston milliy ensiklopediyasi, 2018.

“QUTADG‘U BILIG”DA ISLOMIY TERMINOLOGIYANING TURKIY TALQINI VA MANBALARI

TURKISH INTERPRETATION AND SOURCES OF ISLAMIC TERMINOLOGY IN "QUTADGU BILIG"

*Saidbek Boltabayev, Filologiya fanlari bo‘yicha falsafa doktori,
Karabuk universiteti dotsenti, saidbekboltabayev@gmail.com*

*Saidbek Boltabayev, Doctor of Philosophy in Philological Sciences,
Associate Professor at Karabuk University, saidbekboltabayev@gmail.com*

Qisqacha mazmun. Mazkur maqolada XI asr qoraxoniylar davriga oid “Qutadg‘u bilig” asarida islomiy terminologiyaning turkiy talqini va uning manbalari qiyosiy-lingvistik asosda tahlil qilinadi. Tadqiqotning asosiy maqsadi – asarda qo‘llanilgan diniy tushunchalarning o‘sha davr turkiy Qur‘on tarjimalari bilan uyg‘unligini aniqlash hamda ularning shakllanish manbalarini, o‘zaro ta’sirlanishini ko‘rsatishdan iborat. Tahlillar shuni ko‘rsatadiki, Yusuf Xos Hojib islomiy terminlarni ifodalashda ikki xil yo‘ldan foydalangan: arabcha atamalarni bevosita qabul qilish va ularning turkiy muqobillarini yaratish yoki mavjud so‘zlarga yangi diniy ma’no yuklash. Asarda büt- (imon keltirmoq), alqış (duo), adaqin tur- (namozga qoyim bo‘lmoq), yükün- (sajda qilmoq), yan- (tavba qilmoq) kabi birliklarning qo‘llanishi, shuningdek qul, ögdi, tapuğ, yazuq singari turkiy muqobillarning faol ishlatilishi bu jarayonning izchil va tizimli ekanini ko‘rsatadi.

Maqolada keltirilgan “Qutadg‘u bilig”dan misollar asarning Namangan (Toshkent) nusxasidan olinib, sahifa ko‘rsatkichlari qavs ichida berildi. Ushbu nusxaning Anqarada tayyorlangan faksimil nashriga tayanildi. Baytlarning hozirgi o‘zbek tiliga tarjimalari maqola muallifi tomonidan amalga oshirildi.

Natijada, “Qutadg‘u bilig” islomiy terminologiyaning turkiy tilga moslashtirilishi va rivojida muhim bosqichni ifodalovchi asar ekanligi, uning til xususiyatlari esa avvaldan shakllangan Qur‘on tarjima an‘anasi bilan chambarchas bog‘liq ekanini ilmiy jihatdan asoslab berishga harakat qilindi.

Kalit so‘zlar: Yusuf Xos Hojib, Qutadg‘u bilig, Islom, atama, terminologiya, turkiy til, Qur‘on tarjimalari

Abstract. This article analyzes the Turkic interpretation of Islamic terminology and its sources in the 11th century Karakhanid work “Qutadgu Bilig” on a comparative-linguistic basis. The main aim of the study is to determine the extent to which the religious concepts used in the work correspond with the Turkic translations of the Qur‘an of that period, as well as to reveal their sources of formation and mutual interaction.

The analysis demonstrates that Yusuf Khas Hajib employed two main strategies in expressing Islamic terminology: directly adopting Arabic terms and creating Turkic equivalents or assigning new religious meanings to existing words. The use of such lexical items as büt- (to believe), alqış (prayer), adaqin tur- (to perform prayer), yükün- (to prostrate), and yan- (to repent), along with Turkic equivalents such as qul, ögdi, tapuğ, and yazuq, indicates that this process was systematic and consistent.

The examples from “Qutadgu Bilig” presented in the article are taken from the Namangan (Tashkent) manuscript, and page references are provided in parentheses. The study is based on the facsimile edition of this manuscript prepared in Ankara. The translations of the couplets into modern Uzbek were carried out by the author of the article.

As a result, the study argues that “Qutadgu Bilig” represents an important stage in the adaptation and development of Islamic terminology in the Turkic language, and that its linguistic features are closely connected with the already established tradition of Turkic Qur’an translations.

Keywords: Yusuf Has Hajib, Qutadgu Bilig, Islam, terminology, Turkish language, Qur’an translations

KIRISH

Turkiy xalqlar madaniyati va adabiyoti tarixida XI asrda qoraxoniylar davrida yaratilgan “Qutadg‘u bilig” asari badiiy-falsafiy meros sifatida alohida ahamiyatga molik. Qolaversa asar turkiy tildagi hozirgacha ma’lum bo’lgan ilk masnaviy bo’lishiga qaramay ko’p tomonlama yetuklik darajasida yozilgani diqqatga sazovor. Zamon va makon, davlat va jamiyat boshqaruvi, axloqiy me’yorlar bilan bog’liq tushunchalar, kosmologik va ontologik mafhumlar bilan bir qatorda ko’plab falsafiy qarashlarning aynan turkiy tilda ifoda etilishi misli ko’rilmagan tilga bo’lgan mas’uliyat va milliy ongning in’ikosi edi.

Bu jihatlaridan tashqari “Qutadg‘u bilig” asari islomiy qadriyatlar va tushunchalarni turkiy tilda ifoda etishdagi yuksak imkoniyatlarni ko’rsatuvchi lingvistik poydevor sifatida ham talqin qilinishi mumkin. Ko’plab tadqiqotlarda ushbu asarda Qur’on oyatlari va hadislarning o’rni, islomiy terminlarni aynan turkiy tilda qay darajada ifoda eta olgani kun tartibiga keltirilgan. Mavzu doirasida amalga oshirilgan ishlarga nazar tashlaydigan bo’lsak, “Qutadg‘u bilig” va islomiy manbalar aloqasi uzoq yillardan beri tadqiqotchilar e’tiborida bo’lib kelmoqda. Xususan, S. Eker o’z tadqiqotlarida asarning islomiy terminologiyasini tahlil qilar ekan [1:103-122], Yusuf Xos Hojib qo’llagan ko’plab so’zlarning nafaqat lug’aviy, balki diniy mazmunga ham ega ekanligini ta’kidlaydi. Uning fikricha, asardagi terminlar turkiy tilning islomiy qadriyatlarni qabul qilishidagi ilk va eng mustahkam ko’prikdir. Shuningdek, M. S. Sofuoğlu tomonidan olib borilgan izlanishlar asardagi Qur’on va hadis madaniyatining izlarini aniq misollar bilan ko’rsatib beradi. Sofuoğlu “Qutadg‘u bilig”dagi axloqiy o’gitlarning bevosita Qur’on va hadis manbalari bilan sug’orilganini isbotlash orqali muallifning diniy bilimlar borasidagi teranligini ochib bergan [2: 127-180]. Keyinchalik shu yo’nalishda C. Bayar tadqiqot nashr qilinib, unda adolat, Alloh, payg’ambar, basmala, amru ma’ruf, halol-harom, ibodat, imon, inson, o’lim bilan bog’liq baytlar tahlil qilinib, Qur’oni karim oyatlari va hadislar bilan hamohangligi ta’kidlangan [3: 105-118]. Biroq bu kabi tadqiqotlarda asosan mazmuniy

o'xshashliklarga, manbaviy jihatlariga e'tibor qaratilgan bo'lib, asarning til xususiyatlarini o'sha davrdagi Qur'on tarjimalari bilan qiyosiy-lingvistik tomondan o'rganish masalasi biroz chetda qolgan.

Asarda ko'zga tashlanadigan va alohida tahlil qilinishi kerak bo'lgan yana bir muhim jihat esa islomiy atamalarning turkiy muqobillari masalasidir. Qoraxoniylar davri turkiy tili islomiy terminlarni o'zlashtirishda ikki xil yo'ldan borgan: birinchisi – arabcha atamalarni to'g'ridan-to'g'ri qabul qilish, ikkinchisi – ularning turkiy muqobillarini yaratish yoki mavjud so'zlarga yangi diniy ma'no yuklash. Ushbu tadqiqotda aynan shu ikkinchi yo'nalish, ya'ni "Qutadg'u bilig"dagi islomiy terminlarning turkiy tilda berilishi ilk Qur'on tarjimalari bilan qanchalik uyg'un ekanligiga e'tibor tortiladi.

Shu nuqtai nazardan "Qutadg'u bilig"ni shunchaki individual bir ijod mahsuli emas, balki jamoaviy bir intellektual jarayonning, ya'ni Qur'on oyatlari va hadislardagi ma'nolar, qolaversa islomiy terminlarni turkiylashtirish harakatining adabiy namunasi deb hisoblash mumkin. Mazkur maqolada biz ushbu hamohang jarayonni terminologik dalillar bilan ko'rsatishga harakat qilib, Yusuf Xos Hojibning manbalaridan biri aynan o'sha davr turkiy Qur'on tarjimalari bo'lgan degan gipotezani ilgari suramiz.

Ushbu maqolaning asosiy ilmiy farazi (gipotezasi) shundan iboratki, Yusuf Xos Hojib asarni yozish jarayonida Qur'oni karimning turkiy tarjimalarida shakllanib bo'lgan diniy-terminologik bazadan keng foydalangan. Qoraxoniylar davriga oid Qur'on tafsirlari va tarjimalarida (TIEM 73, Raylands va Toshkent nusxalari, O'rta Osiyo tafsirida) qo'llanilgan diniy tushunchalarning "Qutadg'u bilig" baytlarida aynan yoki ma'nodosh shaklda uchragani, muallifning nafaqat Qur'on mazmunidan, balki uning o'sha davrdagi turkiy talqinidan, turkiy tarjimalardan ham chuqur xabardor bo'lganini ko'rsatadi. Shu bilan bir qatorda aytish mumkinki, Yusuf Xos Hojib davrigacha Qur'oni karim turkiy tilga bir necha bor tarjima qilinib bo'lingan, terminologik va uslubiy jihatdan turkiy xalqlarda ma'lum an'analar shakllanishga ulgurgan edi. Agar bunday bo'lmaganda bir adabiy asarda bu atamalar turkiy Qur'on tarjimalari bilan hamohang qo'llanilmagan bo'lar edi. Quyida bu hamohanglikni bir necha misolda ko'ramiz.

Basmala. Turkiy Qur'on tarjimalarida "Rahmon va rahim bo'lgan Alloh nomi bilan" ma'nosini anglatuvchi *Bismillohir-rahmonir-rahim* iborasi turkiy tilga tarjima qilingan holda beriladi. An'anaga ko'ra, avval arabcha basmala keltirilib, so'ng uning turkiy muqobili yozilgan. Biroq diqqatga sazovor tomonlaridan biri shundaki, tarjimalarda basmala tarkibiga arabcha matnda mavjud bo'lmagan *başla-* (boshlamoq) fe'lining qo'shilishi kuzatiladi. Xususan, Raylands va Toshkent nusxalarida basmala *Başladım Tāhri atı birlä üküş rahmätlig ulaşu yarliqağan* yoki *Tāhri atı birlä başlayur-men üküş rahmätlig rahmāti lāzīm* kabi shakllarda uchraydi. Bunday "boshlamoq" ma'nosidagi so'zning qo'shilishi o'sha davrga oid forsiy tarjimalarda kuzatilmaydi. Demak bu an'ana turkiy tarjimalarda mavjud bo'lgan deyish mumkin [4: 152-154].

Turlicha fikrlar mavjud bo'lishiga qaramay "Qutadg'u bilig" asaridagi ba'zi baytlarning basmala tarjimai ekani haqida qarashlar bor. Misol uchun asar boshidagi *Bayat ati birlä sözüg başladım, Törütgän, igiðgän, keçürgän İdim* bayti aynan basmala vazifasida kelgani qabul qilinadi. Bundan tashqari asarda o'xshash baytlar boshqa o'rinlarda ham keladi. Asarda Kuntug'di – O'zg'urmish yozishmalaridagi ikki maktubning boshida qo'llanilgan baytlar quyidagicha:

Bayat ati birlä sözüg başladı,

Törütgän, igiðgän, keçürgän, tedi [118b/2; 136a/13].

Ma'nosi: Tangri oti bilan so'zni boshladi, yaratgan, parvarishlagan, kechirgan, dedi.

Yana boshqa maktublarda esa quyidagicha keladi:

Bayat ati birlä sözüg başladı,

Törütgän, igiðgän, keçürgän İdi [55a/7; 142a/2].

Qosimjon Sodiqov asarda bir necha o'rinda uchrovchi "bayat ati birlä" birikmasini tahlil qiladi va ularning basmala ma'nosida ekanini qayd etadi [5: 19-24]. Boshqa bir tadqiqotida esa Yusuf Xos Hojib nafaqat masnaviyni, balki asar ichida alohida asar mohiyatida bo'lgani bois maktublarni ham basmala bilan boshlaganini qayd etib, maktublar ichidagi kompozitsiya masalasiga to'xtaladi [6: 67].

Bu baytlarning turkiy Qur'on tarjimalari bilan bog'liqligi masalasiga keladigan bo'lsak, shunday holatga guvoh bo'lamiz. Ayrim olimlar bu baytni to'g'ridan-to'g'ri basmala tarjimai sifatida baholamasalar-da, Qur'on tarjimalari bilan "Qutadg'u bilig"da Allohning otlari bilan bir qatorda *başla-* fe'lining mushtarak qo'llanishi ularning o'zaro genetik aloqasini ko'rsatadi. Shundan kelib chiqib, "Qutadg'u bilig"dan oldin turkiy tilda Qur'on tarjima an'anasi allaqachon mavjud bo'lgani va Yusuf Xos Hojib shu muhitda kamol topib, uni o'z asarida davom ettirgani, qolaversa buni asarining bir necha o'rnida mohirona qo'llay olgani anglashilmoqda.

Büt - "imon keltirmoq"; bütügli "mo'min"

Eng qadimgi matnlarda "tugallanmoq, bitmoq, tugal holatga kelmoq" kabi ma'nolarda qo'llanilgan *büt-* fe'li "Devonu lug'atit-turk"da "bitib ketmoq, tuzalmoq, unmoq", qolaversa "iqror bo'lmoq, ishonmoq" ma'nosida, qipchoqlar tomonidan esa "tug'ilmoq" ma'nosida ham qo'llanilgani qayd etiladi [7: 480]. Turkiy Qur'on tarjimalarida *büt-* va *bit-* shaklida kelgan ushbu so'z asosan arabcha "a'mana" fe'lining muqobilida keladi, natijada "imon keltirmoq" ma'nosini bildiradi. Misol uchun "Ey imon keltirganlar" degan ma'noda keluvchi يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ifodasi qoraxoniylar davri Qur'on tarjimlarida *Ey anlar kim bittilär / büttilär* sifatida o'giriladi. Shu o'zakdan yasalgan *mu'min* so'zi muqobilida esa *bütügli* yoki *bitigli* so'zi qo'llanilgan. Masalan, Raylands nusxasida *ermäz-miz saña bütüglilär* "senga imon keltirganlardan / mo'minlardan emasmiz" (28/14b) sifatida keladi.

“Qutadg‘u bilig”da *bütügli* so‘zi ikki o‘rinda qo‘llaniladi va ikkalasida ham to‘g‘ridan-to‘g‘ri “mo‘min” manosini bildiradi. Payg‘ambarimizning 4 do‘sti (asarda – eshi) haqidagi qismda quyidagicha keladi:

<i>Ayā birgā bütmiş tiliñ birlä ög, Köñül bütüti şaksiz amul tutğil ö</i> g (8a)	Ey bir Allohga imon keltirgan kishi, tiling bilan hamd qil. Ko‘ngil shaksiz imon keltirgan bo‘lsa, aqlingni o‘z joyiga qo‘y.
<i>Bayatqa bütügli biliglig kişi Tügämiş ödindä tügäl yer aşı</i> (68a)	Allohga mo‘min bo‘lgan bilimli kishi Yetarli umrida berilgan osh-non bilan qanoatlanadi.
<i>‘Atiq erdi aşnu qamuğda oza Bayatqa bütügli köñül til tüz-ä</i> (9a)	Hammasidan oldin Atiq (Abu Bakr) edi. Mo‘min, ko‘ngli va tili to‘g‘ri kishi edi.

alqış “duo”

Asl ma‘nosi “maqtamoq” bo‘lgan *alqa-* fe‘lidan yasalgan ot *alqış* so‘zi “maqtov, olqish” ma‘nolarini bildiradi. Biroq ushbu so‘zlar “duo qilmoq” va “duo”, “tahiyyat”, “salom” ma‘nolarida qoraxoniylar davri turkiy Qur‘on tarjimalarida qo‘llanilgan va diniy terminologiyaga kirgan. Buning natijasida esa “Qutadg‘u bilig”da *alqış* so‘zi aynan diniy atama sifatida ishlatilgan. Misol beradigan bo‘lsak:

<i>Kişi eđgü atin kör alqış bulur Atiqmiş esiz ölsä qarğış bulur</i> (16a)	Kishi yaxshi oti bilan, qara, duo olur. Yomon oti chiqqan kishi o‘lsa, qarq‘ish / badduo oladi.

Ushbu baytdagi *alqış* so‘zi olqish, maqtov ma‘nosini ham bildirayotgandek tuyulishi mumkin. “Kishi yaxshi oti bilan maqtovga erishadi” deb tushunish mumkin bo‘lsa-da, ikkinchi misrada uning zid ma‘nolisi *qarğış* beriladi. Shunday ekan *alqış* “duo”, *qarğış* esa “badduo” ma‘nosida tushunilsa, maqsadga muvofiqroq bo‘ladi. Zero “Devonu lug‘atit-turk”da ham *begkä alqış alqaldı* jumlası “Begga yaxshi duo aytili” sifatida anglashiladi [7: 175].

ağaqın tur- “namozga qoyim bo‘lmoq”

Qur‘oni karimda “namoz o‘qing, namozni ado qiling, namozga qoyim bo‘ling” ma‘nosida ko‘p bora takrorlangan *aqimus-salat* ifodasi ilk turkiy tarjimalarda *ağaqın tur-*, *ağaqın tut-* va *ağaqın qıl-* fe‘llari bilan ko‘rsatiladi. *Ağaq* so‘zi “oyoq” so‘zining qoraxoniylar davridagi shakli bo‘lib, unga vosita kelishigi qo‘shimchasi kelgan. Natijada “oyoqda turmoq” emas, “davomiy bajarmoq, to‘kis qilmoq” degan anglamni bildirgan olgan. Bu ma‘noda “Qutadg‘u bilig”da bir o‘rinda ushbu ifoda qo‘llanilgan. Asarning oxirgi qismlarida O‘zg‘urmish o‘z birodari O‘gdulmishga turli nasihatlar beradi. Ana shu qismda dunyoning o‘tkinchi ekani ta‘kidlangan holda bu dunyo insonni Yaratgandan uzoqlashtirishini va yaxshi amallar qilishga to‘siq bo‘lishini yozadi. Biroq uyg‘oq va ogoh shunday kishilar borki, ularning har biri ba‘zi amallari bilan Allohdan uzoqlashmaydilar. Ana shu qismda bir xususiyatga ega bo‘lgan insonlar ta‘riflanar ekan shunday bayt keladi:

*Qayusı yemäs aş özin sizğurur,
Qayu tünlä yatmas ağaqın turur* (221a).

Ushbu baytning soʻzma-soʻz maʼnosi quyidagicha: “Qaysidir kishi osh yemas, oʻzini qiynaydi. Qaysidir kishi tuni bilan yotmas, oyoqda oʻtkazadi.” Biroq baytdagi soʻzlar maʼlum bir ibodatga ishora qiladi. “Osh yemas” deganda ovqatlanmaslik, yaʼni “roʻza tutish” nazarda tutilayotgani oydek ravshan. Demak ostidagi misrada “tuni bilan oyoqda turadi” deganda “tuni bilan namoz oʻqiydi” maʼnosi taʼkidlangan. Shunday ekan baytni quyidagicha oʻgiran maʼqul:

“Qaysidir kishi osh yemay roʻza tutib, oʻzini qiynaydi.

Qaysidir kishi tuni bilan yotmaydi, namozga qoyim boʻladi.”

yükün- “sajda qilmoq, namoz oʻqimoq”

Turkiy tilning eng qadimiy qatlamlaridan boshlab yükün- feʼli ijtimoiy va diniy tushunchalarni ifodalashda muhim oʻrin tutgan. Tadqiqotchilarning (H. Şirin, G. Clauson, A. Caferoğlu) fikricha, ushbu feʼlning oʻzak maʼnosi “ehtimom bilan egilish” boʻlib, u vaqt oʻtishi bilan “hurmat koʻrsatish”, hatto “sajda qilish” va “ibodat qilish” kabi diniy mazmunlar bilan boyib borgan. Shuningdek mazkur soʻz nafaqat diniy, balki siyosiy kontekstda ham qoʻllanilib, “boʻysunish”, “bayʼat qilish” va “itoat etish” kabi maʼno koʻlamlariga ega boʻlgan. Turli davr va eʼtiqod tizimlarida (Koʻk tangri, Buddizm, Maniheizm va Islom) oʻziga xos talqin qilingan bu feʼl, umumiy maʼnoda shaxsning bir oliy kuch yoki hokimiyat qarshisida oʻz ehtiromini jismoniy egilish orqali namoyon etishini ifodalaydi.

Qoraxoniylar davri Qurʼon tarjimalarida ham arabcha “sajda / sujud” soʻzlari oʻrnida tez-tez yükün- feʼli yoki yükünç soʻzi ishlatilganini koʻramiz. Bu doirada “Qutadgʻu bilig”ga qaraganimizda yükün- feʼlining “sajda qilmoq” maʼnosida ham qoʻllanilganini koʻramiz:

Yana qopti terkin töşäkin türüp,

Ne yundi yüküindi köñül tüz urup (196b).

Bu baytni ham soʻzma-soʻz oʻgirsak, shunday boʻladi: “Yana tezda turdi, toʻshagini yigʻdi. Keyin yuvindi, koʻnglini xotirjam qilib ehtirom bilan egildi.” Albatta, bu yerda “yuvindi” deganda “tahorat oldi” maʼnosi, yüküindi deganda esa “sajda qildi” maʼnosi tushunilishi maqsadga muvofiq. Shu bois baytni quyidagicha toʻla oʻgirish mumkin:

“Yana tezda toʻshagini yigʻishtirib turdi.

Keyin tahorat olib, koʻngil xotirjamligi bilan sajda qildi / namoz oʻqidi.”

yan- “tavba qilmoq”

Yusuf Xos Hojib davriga zamondosh til xususiyatlariga ega Qurʼon tarjimalarida “tavba; inobat” soʻzlari oʻrnida turkiy maʼnosi sifatida yan- feʼli koʻp uchraydi. Bu feʼlning maʼnosi aslida “qaytmoq” boʻlib, Qurʼon tarjimalarida asosan mana shu maʼnosi bilan qoʻllanilgan. “Qutadgʻu bilig”da ham shu maʼnoda bir necha oʻrinda ishlatilgan boʻlsa-da, bir oʻrinda toʻla “Allohga yoʻnalish, tavba qilish” maʼnosi bilan qoʻllanilgani ayon boʻlmoqda:

Ölümde oza yan özünni yığa

Ölüm tutsa öknüp asig qılmağa
(8: 205a)

Oʻlim kelishdan oldin oʻzingni yigʻib ol,
tavba qil. Oʻlim tutsa oʻkinib kuyunishing foyda
qilmaydi.

Xulosa. XI asr qoraxoniylar davrida yaratilgan “Qutadg‘u bilig” badiiy-falsafiy yodgorlik bo‘lishi bilan birga islomiy tushuncha va qadriyatlarining turkiy til vositasida ifodalanish jarayonini aks ettiruvchi muhim lingvistik manba sifatida ham alohida ahamiyat kasb etadi. Mazkur tadqiqotda ko‘rib chiqilgan dalillar shuni ko‘rsatadiki, asarda qo‘llanilgan islomiy terminologiya tasodifiy yoki individual ijod mahsuli emas, balki muayyan tarixiy-lisoniy an‘ana asosida shakllangan tizimli hodisadir.

Avvalo, “Qutadg‘u bilig”dagi ko‘plab diniy atamalar qoraxoniylar davriga oid turkiy Qur‘on tarjimalari bilan bevosita uyg‘unlikda ekanligi aniqlandi. Xususan, basmala tarjimalarida uchraydigan *başla-* fe‘li, *büt-* (imon keltirmoq), *alqış* (duo), *aḍaḡin tur-* (namozga qoyim bo‘lmoq), *yükün-* (sajda qilmoq) va *yan-* (tavba qilmoq) kabi birliklarning qo‘llanishi o‘sha davr tarjima an‘anasi bilan mushtarak ekanini ko‘rsatadi. Bu esa Yusuf Xos Hojibning nafaqat islomiy manbalar mazmunidan, balki ularning turkiy talqinidan ham chuqur xabardor bo‘lganini tasdiqlaydi.

Shuningdek, asarda arabcha diniy terminlarning bevosita o‘zlashtirilishi bilan bir qatorda, ularning turkiy muqobillarini yaratish yoki mavjud so‘zlarga yangi diniy ma‘no yuklash yo‘li keng qo‘llangan. Masalan, ‘*abd* o‘rnida *qul*, *hamd* o‘rnida *ögdi*, *ibodat* o‘rnida *tapuğ*, *gunoh* o‘rnida *yazuq* kabi so‘zlarning ishlatilishi islomiy tushunchalarning xalq tilida tushunarli va tabiiy shaklda ifodalanishini ta‘minlagan. Bu holat turkiy tilning diniy-falsafiy mazmunni ifodalashdagi boy imkoniyatlarini namoyon etadi.

Natijada “Qutadg‘u bilig”ni islomiy terminologiyaning turkiylashuvi jarayonida muhim bosqichni aks ettiruvchi asar sifatida baholash mumkin. Unda aks etgan til hodisalari, bir tomondan, ilgari shakllangan Qur‘on tarjima an‘analariga tayanadi, ikkinchi tomondan esa bu an‘anani badiiy adabiyot darajasida rivojlantirib, keyingi davr turkiy yozma adabiyoti uchun mustahkam zamin yaratadi. Shu jihatdan, asar turkiy xalqlarning diniy tafakkuri, lingvistik tafakkuri va madaniy o‘zligini anglash jarayonida muhim o‘rin tutadi.

ADABIYOTLAR:

1. Eker, Süer. “Kutadgu Bilig‘de (teñri ‘azze ve celle ögdisin ayur) Türkçe İslami Terimler Kaynakları Üzerine”. *Bilig*, 38, 2006, 155-174.
2. Sofuoğlu, M. Cemal. “Kur‘an ve Hadis Kültürünün Kutadgu Bilig‘teki İzleri”. *Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 5, 1989, 127-180.
3. Bayar, O. Cemal. “Kutadgu Bilig‘de Âyet ve Hadisler”. *Uluslararası Sosyal ve Ekonomik Bilimler Dergisi*, 1/1, 2011, 105-118.
4. Boltabayev, Saidbek. “İlk turkiy Qur‘on tarjima va tafsirlarida til boyligi va imkoniyatlarining aks etishi”. *Turkiy xalqlar tarixida Turkistonning o‘rni xalqaro ilmiy-amaliy konferensiya materiallari*, 2024: 149-157.
5. Sadikov, Kasımcı. “Kutadgu Bilig‘de Geçen “Bayat Atı Birlä” Kelime Öbegi Hakkında”. *A.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 10 (21), 2003, 19-24.
6. Sadikov, Kasımcı. “Kutadgu Bilig‘de Yer Alan Mektuplar Üzerine”. *Karabük Türkoloji Dergisi* III, 2020, 65-76.
7. Mahmud Koshg‘ariy. *Turkiy so‘zlar devoni [Dīvānu luğāti-t-türk]*. Nashrga tayyorlovchi: Qosimjon Sodiqov. İstanbul: 2021.

8. Yusuf Has Hacib. *Kutadgu Bilig. Tıpkıbasım*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları, 2018.

YUSUF XOS HOJIBNING TASAVVUF HAQIDAGI QARASHLARI

YUSUF KHAS HAJIB'S VIEWS ON SUFISM

Jo'rayev Ahmad Muhammadiyevich, "Vatan universiteti" Falsafa fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD), "Ijtimoiy fanlar" kafedrası dotsenti

Juraev Akhmad Mukhammadievich, "Vatan University" Doctor of Philosophy (PhD) in Philosophical Sciences, Associate Professor of the Department of Social Sciences

Annotatsiya. Mazkur maqolada Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan tasavvuga oid hamda ijtimoiy-falsafiy qarashlari tahlil qilinadi. Maqolada mutafakkirning jamiyat taraqqiyoti, insonparvarlik, adolatli hukmdor obrazi, axloqiy boshqaruv va ma'naviy barkamollik haqidagi g'oyalari o'rganilgan. Maqolada Yusuf Xos Hojib qarashlarining bugungi Yangi O'zbekiston sharoitidagi ahamiyati ham ochib berilgan.

Kalit so'zlar: tasavvuf, din, millatlararo totuvlik, diniy bag'rikenglik, adolatli davlat boshqaruvi, ma'naviy taraqqiyot, insonparvarlik, ijtimoiy-falsafiy qarashlar, adolat, jamiyat.

Abstract. This article analyzes the mystical and socio-philosophical views of Yusuf Khos Hajib put forward in his work "Kutadgu Bilig". The article studies the thinker's ideas about social development, humanity, the image of a just ruler, moral governance and spiritual perfection. The article also reveals the significance of Yusuf Khos Hajib's views in the conditions of today's New Uzbekistan.

Keywords: mysticism, religion, interethnic harmony, religious tolerance, just state administration, spiritual development, humanity, socio-philosophical views, justice, society.

Аннотация. В данной статье анализируются мистические и социально-философские взгляды Юсуфа Хоса Хаджиба, изложенные в его труде «Кутадгу Билиг». В статье изучаются идеи мыслителя о социальном развитии, гуманизме, образе справедливого правителя, нравственном управлении и духовном совершенстве. Также раскрывается значение взглядов Юсуфа Хоса Хаджиба в условиях современного Нового Узбекистана.

Ключевые слова: мистицизм, религия, межэтническая гармония, религиозная терпимость, справедливое государственное управление, духовное развитие, гуманизм, социально-философские взгляды, справедливость, общество.

Sharq uyg'onish davrining buyuk mutafakkirlaridan biri bo'lgan Yusuf Xos Hojib o'zining "Qutadg'u bilig" asari orqali davlat boshqaruvi, jamiyat taraqqiyoti, inson ma'naviyati va adolat masalalariga oid muhim g'oyalarni ilgari surgan [1]. Ushbu asar nafaqat siyosiy-falsafiy, balki axloqiy-ma'rifiy manba sifatida ham katta ahamiyat kasb etadi. Asarda mutafakkirning tasavvufga oid qarashlari va insonlar o'rtasidagi totuvlik va bag'rikenglik masalalari chuqur yoritilgan.

Yusuf Xos Hojibning tasavvuf ta'limoti ruh, iloh haqida tasavvur etishdir. Adibning fikriga ko'ra, Alloh tabiatdan alohida tana emasdir. U butun borliqqa birikib ketgan. Jamiki mavjud narsalar Allohning borligini isbotlaydi. Adib fikriga ko'ra, mansab, amal, boylik, davlat mehmondur – bir keladiyu, bir ketadi. Orasi esa juda qisqadir. Shuning uchun inson kelgan omadga, baxtga ishonmasligi, aysh-u ishratga mukkasidan ketmasligi, arzimagan, foydasiz ishlar bilan hayot kechirmasligi lozim. Adibning ilohiy ishqini asarlardan tushunib olamizki, inson

bu hayotdagi yashash imkoniyatini bu dunyodan abadiy dunyoga tayyorgarlik deb bilishi lozim.

“Qutadg‘u bilig”dagi har bir qahramon alohida bir dunyodir, ammo ularni birlashtirib ko‘rsakkina, adibning asosiy maqsadini tushunib olishimiz mumkin. Asarni o‘rganar ekanmiz, uning muhim vazifalaridan biri adibning siyosat borasida o‘rni bilan foydalana olgan manbalari e‘tibor tortadi. Mutafakkir Somoniylar, ya’ni O‘rta Osiyo adabiyotini ham yaqindan bilganini ko‘rishimiz mumkin. U hattoki, shu yo‘nalishda ijod qilgan. Ammo bu borada asar hali yaxshi o‘rganilmaganligini ham tan olishimiz lozim. Kitobning har bir satri insonni o‘ziga tortib turadi. Ammo, asarda shunday yana bir satr borki, uning kelib chiqishini tahlil etish mumkin.

O‘gdulmish Eligning buyrug‘iga muvofiq darvesh O‘zg‘urmishning huzuriga uni Elig saroyiga taklif qilish maqsadida ketdi. O‘zg‘urmish hukmdor bilan o‘z donoligini bo‘lishishi kerak edi. O‘zg‘urmish rad javobini beradi va buning asosida O‘zg‘urmish va Eligning elchisi o‘rtasida bobning asosiy mazmunini tashkil qiluvchi suhbat boshlanadi. Suhbatda Yaqin va O‘rta Sharqning turli pandnoma asarlarida yuqori o‘rinni egallagan avlodlar haqidagi mavzu yoritiladi. Kimki avlodsiz vafot etsa, ortidan ko‘plab qiz va o‘g‘illar qolishini istab qayg‘uradi. Agarda bir insonning vafotidan so‘ng o‘g‘li qolsa, u insonni tirik deb atagin. Agarda inson avlodsiz vafot etsa, uning nomi dunyodan o‘chdi. Joyi esa bo‘sh. Bu azal-azaldan Yaqin Sharqda ma’lum bo‘lgan oddiy nuqtayi nazar. U har xil yodgorliklarda qaytariladi.

Mazkur maqolaning maqsadi Yusuf Xos Hojibning tasavvufga oid qarashlarini ilmiy tahlil qilishdan iborat. Tadqiqot jarayonida tarixiylik, mantiqiylik, qiyosiy tahlil, tizimli yondashuv va kontent-tahlil metodlaridan foydalanildi. Asosiy manba sifatida Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asari hamda Asror Muhamedovning “Yusuf Xos Hojib va Mishel Monten ijtimoiy-falsafiy merosining komparativistikasi” mavzusidagi dissertatsiyasi materiallari o‘rganildi [2].

Lekin asarda O‘zg‘urmish ushbu qarashlarga teskari bo‘lgan nuqtayi nazarni aks ettiradi: “Inson nasl qoldirishi to‘g‘risida orzu qilib, siqiladi, ko‘p o‘ylanadi. Ammo mehringni his etgan farzandlar, qiz-o‘g‘illar qani? Magarki, sen to‘siq qo‘yilganni tanlab ketsang, u qoluvchidir. Sen ushbu orzularni o‘ylagan holda, ko‘p qayg‘urasan va shu qayg‘uga ro‘baro kelasan. Sen yaxshi nigoh ila boq, sen nikoh qayig‘iga chiq. Qayiq bilan dengizga yo‘l ol. O‘g‘il yoki qiz tug‘ilgach, qayig‘ing sinib ketguday bo‘lsa, xo‘sh seni kim qutqarar ekan?” Bu qarashlar, darveshlik xususiyatlari islom dinining qoidalariga zid ekanligini tan olmaslikning iloji yo‘q. U moniylik, buddaviylik, xristianlik uchun odatiy hol edi.

Ammo so‘fiy holatida ham u g‘ayrioddiy tuyulmoqda. Shular qatori, bunga o‘xshagan fikrlarni islom adabiyotlaridan ham topishimiz mumkin. Bu haqda fors shoiri Farididdin Attor so‘fiylar hayoti to‘g‘risida yozgan “Tazkirat al-avliyo” asarida O‘rta Osiyodagi eng mashhur shayxlardan bo‘lgan Ibrohim Adham to‘g‘risida ko‘proq to‘xtalib o‘tadi. Unga ko‘ra, Ibrohim ibn Adham aslida Balh

hukmdori bo'lib, u o'z oilasidan, taxtidan voz kechib, kambag'alchilikda, nochorlikda halol va og'ir mehnat qilib, Madinada yashar ekan. Nikoh to'g'risida shoir shunday yozadi: "Darveshlar so'rashdi: Nega sen uylanmaysan? Javob berdi Ibrohim: "Qaysi ayol yalangoyoq va och qolish uchun turmushga chiqadi. Agarda qo'limdan kelsa, boshqasini maftun qilib uylanishdan ko'ra men o'zim bilan o'zim ajrashardim!" Keyin ular (Ibrohim-Ye.B.) boshqa darveshdan so'radilar: Sening xotining bormi? U javob berdi: Yo'q. So'radilar: Bolalaring bormi? Javob berdi: Yo'q. So'zladilar: Bu yaxshi. Darvesh so'radi: Nega? Javob berdilar: Uylangan darvesh qayiqqa o'tirdi. O'g'li tug'ilganidan so'ng qayiq cho'kib ketdi" [5].

Ammo, boshqa qarashlar ham bo'lishi mumkin. Yusuf Xos Hojibning qo'lida og'zaki va yozma ko'rinishdagi moniy afsonasi ham bo'lgan bo'lishi, islomdan olisda joylashgan Qashg'arda eski urf-odatlar saqlanib qolgan bo'ishi mumkin. Bunga sabab qilib Yusuf Xos Hojibning shayx to'g'risida biror narsa yozmaganini ko'rsatishimiz mumkin. Bunday jumlar Qashg'ar shoiri uchun noodatiy edi. Umumiy qilib aytganda, buyuk adib qadimgi turkiy falsafa bilan islomiy falsafani birlashtirishga harakat qildi. Lekin, adib falsafiy dunyoqarashidan chetga chiqib keta olmadi. Buni biz uning o'z asari qahramonlariga bergan ismlaridan bilishimiz mumkin. Shunday bo'lsada, u o'z maqsadiga erishgan.

Islom va turkiy falsafani uyg'unlashtira olgan. Asarning ijtimoiy falsafasi borasida so'z borar ekan, dostonning xalqqa ma'lum qilinishi va omma e'tiboriga tushishi bilan bog'liq ayrim jihatlarni tahlil qilishimiz o'rinlidir. Ushbu asarning butun dunyoda turli nusxalarda va turli tillarda ko'chirib olingan variantlari bor. Asarning nusxalanishi jamoatchilik tomonidan yaxshi kutib olingan. Asarni o'rganish maqsadida turli til va yo'nalishlarda, tilshunoslik tarixi, adabiyot fanida ko'p izlanishlar olib borilgan. Hozirda asarning falsafiy g'oyalari, mazmuni borasidagi nazariyalarni tadqiq etishga qaratilgan tadqiqotlar mavjud emas. Bu o'z-o'zidan kelajakda asar bilan bog'liq juda ko'p mavzular va yo'nalishlarda ilmiy izlanishlar qilish lozimligini ko'rsatadi.

Yusuf Xos Hojibning Xudo to'g'risidagi dunyoqarashi tasavvuf ta'limotiga tayangan. Hayotdagi barcha narsalar Allohnikidir, barcha narsalarni U yaratgan hamda har bir yaratgan narsasining o'ziga xos jihatlari bor. O'rta Osiyoda keng yoyilgan islom dini mustahkamlangan davrlarda yozilgan "Qutadg'u bilig" asarida teizm yaqqol aks etib turadi. Muallif Allohni hamisha e'tirof qilish, din va shariat qo'lini mahkam tutishga chaqiradi. Ammo, dinga aloqasi bo'lmagan hayotiy masalalarni hal etishda, yashash uchun kurashda dinga qaram bo'lib yashamaslikka, diniy e'tiqod uchun dunyoviy istaklarni qurbon qilmaslikka chorlaydi. Zero, Islom dinining o'zi ham aslida dunyodan butkul voz kechishni targ'ib qilmaydi, aksincha, olamdan yuz o'girish, tarki dunyo qilish betayinlikka o'xshaydi. Dunyo rohatlari, noz-ne'matlaridan voz kechmaslik, undan bahramand bo'lish, foydalanish, boshqalarni ham bahramand qilish kerak, faqatgina toat-ibodat qilish bilan Allohning rizoligiga yetishib bo'lmaydi, deya hisoblaydi adib. Avvalambor, adolatli, insofli bo'lish, bilimli bo'lishga intilish, aql-zakovatli bo'lish lozim, degan qarashni olg'a suradi:

*“Olam xalqi qishloq, shaharni qo‘yib,
Turib toqqa chiqsa og‘ir yuk chekib.
Buzulgay olam, barcha qolgay quruq,
Odam bolasidan kesilgay urug‘”[3].*

Mutafakkirning jamiyat to‘g‘risidagi fikrlari ham e‘tiborga molikdir. Yusuf Xos Hojib bu borada Abu Ali Ibn Sino hamda Abu Nasr Forobiy qarashlarini qo‘llab-quvvatlamagan. Jumladan, jamiyatning barcha toifalari barobar bo‘lishi mumkin, degan fikriga zid fikrga ega bo‘lgan. Yusuf Xos Hojibning qarashlariga ko‘ra, barcha tabaqalar mas‘uliyatini his qilgan holda o‘z burchiga yondashsa, shunda yurt taraqqiy etadi. Adib substansional konsepsiyasi tarafdori hisoblangan.

Bugungi kunda jamiyat barqarorligini saqlash, yoshlarni ma‘naviy barkamol etib tarbiyalash, insonparvarlik va bag‘rikenglik ruhini kuchaytirishda Yusuf Xos Hojibning g‘oyalari katta tarbiyaviy ahamiyatga ega. Mutafakkirning adolat, axloq va ilmga asoslangan davlat boshqaruvi haqidagi qarashlari zamonaviy boshqaruv tizimini takomillashtirishda ham muhim nazariy asos bo‘la oladi.

Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asari tasavvufga oid qarashlari insonparvarlik, axloq, bag‘rikenglik va adolatni jamiyat taraqqiyotining asosiy mezonlari sifatida talqin qiladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg‘u bilig. – T.: Yulduzcha, 1990.
2. Muhamedov A.A. Yusuf Xos Hojib va Mishel Monten ijtimoiy-falsafiy merosining komparativistikasi: falsafa fanlari doktori (DSc) dissertatsiyasi. – Andijon, 2024.
3. Karimov Q. Qutadg‘u bilig haqida tadqiqotlar. – T.: Fan, 1971.
4. To‘xliyev B. Yusuf Xos Hojib va turkiy tafakkur. – T.: Ma‘naviyat, 2014.
5. Бертельс Е.Э. Суфизм и суфийская литература. – М., 1965. – 528 с.
6. Zohidiy A. Yusuf Xos Hojib davlatchilik falsafiy ta‘limotining negizlari / “Jahon turkologiyasining buyuk obidasi “Qutadg‘u bilig” va uni o‘rganishning dolzarb masalalari” mavzusidagi xalqaro konferensiya to‘plami. – T., 2020. – B. 154.

YUSUF XOS HOJIBNING MILLATLARARO TOTUVLIK, DINIY BAG‘RIKENGLIK VA ADOLATLI DAVLAT BOSHQARUVI HAQIDAGI QARASHLARI

YUSUF KHOS HAJIB'S VIEWS ON INTERNATIONAL HARMONY, RELIGIOUS TOLERANCE, AND JUST STATE GOVERNANCE

*Jo‘rayev Ahmad Muhammadiyevich, “Vatan universiteti”
Falsafa fanlari bo‘yicha falsafa doktori (PhD)
“Ijtimoiy fanlar” kafedrasi dotsenti*

*Juraev Akhmad Mukhammadievich, "Vatan University"
Doctor of Philosophy (PhD) in Philosophical Sciences
Associate Professor of the Department of Social Sciences*

Annotatsiya. Mazkur maqolada Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asarida ilgari surilgan millatlararo totuvlik, diniy bag‘rikenglik hamda davlat boshqaruvini adolat asosida tashkil etish haqidagi ijtimoiy-falsafiy qarashlari tahlil qilinadi. Tadqiqotda mutafakkirning

jamiyat taraqqiyoti, insonparvarlik, adolatli hukmdor obrazi, axloqiy boshqaruv va ma'naviy barkamollik haqidagi g'oyalari o'rganilgan. Maqolada Yusuf Xos Hojib qarashlarining bugungi Yangi O'zbekiston sharoitidagi ahamiyati ham ochib berilgan.

Kalit so'zlar: *millatlararo totuvlik, diniy bag'rikenglik, adolatli davlat boshqaruvi, ma'naviy taraqqiyot, insonparvarlik, ijtimoiy-falsafiy qarashlar, adolat, hukmdor.*

Abstract. *This article analyzes the socio-philosophical views of Yusuf Khos Hajib on interethnic harmony, religious tolerance, and the organization of state administration based on justice, as put forward in his work "Kutadgu Bilig". The research studies the thinker's ideas on social development, humanism, the image of a just ruler, moral governance, and spiritual perfection based on the requirements. The article also reveals the significance of Yusuf Khos Hajib's views in the conditions of today's New Uzbekistan.*

Keywords: *interethnic harmony, religious tolerance, fair state administration, spiritual development, humanism, socio-philosophical views, justice, ruler.*

Sharq uyg'onish davrining buyuk mutafakkirlaridan biri bo'lgan Yusuf Xos Hojib o'zining "Qutadg'u bilig" asari orqali davlat boshqaruvi, jamiyat taraqqiyoti, inson ma'naviyati va adolat masalalariga oid muhim g'oyalarni ilgari surgan [1]. Ushbu asar nafaqat siyosiy-falsafiy, balki axloqiy-ma'rifiy manba sifatida ham katta ahamiyat kasb etadi. Asarda hukmdorning odilligi, xalq bilan munosabati, insonlar o'rtasidagi totuvlik va bag'rikenglik masalalari chuqur yoritilgan.

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asaridan ma'lum bo'ladiki, u jamiyatdagi qarama-qarshiliklarni, jumladan, ijtimoiy qatlamlarning mavjudligiga hayot qonuniyati sifatida qaragan. Uning bu qonuniyatdagi pozitsiyasi tabaqalar orasidagi munosabatlarda har kimning bajarishi kerak bo'lgan vazifalarni tushuntirib berish bo'lgan.

Asarda bugungi kun ham faylasuflarga, ham adabiyot sohasi vakillariga, ham tibbiyotchilarga, ham ziyolilarga, ham chorvadorlarga, ham dehqonlarga, ham hunarmandlarga, ham ustoz va murabbiylarga, ham astronomlarga, ham matematiklarga – jamiyatning barcha a'zolariga taalluqli fikrlari, vazifalar keltirib o'tilgan. Abduqodir Zohidiy ijtimoiy hayotni tartibga soluvchi substrat haqida quyidagi fikrlarni bildirgandi: "Borliqning birdan-bir mas'uli, qudratli subyekti, substrati – odam, jamiyat, davlat bo'lib, uning oliy kishisi eligdir. Elig dunyoni, odamlar, jamiyat, davlatni tuzuvchi, quruvchi, qonun beruvchi, ezgu, yuksak maqsadlar, nishonlarga, baxt-saodat, farovonlikka yo'naltiruvchi kuch-qudrat sohibidir"[6].

Bugungi globallashuv sharoitida millatlararo totuvlikni mustahkamlash, diniy bag'rikenglikni rivojlantirish hamda davlat boshqaruvida adolat tamoyillariga amal qilish muhim vazifalardan biri hisoblanadi. Shu jihatdan Yusuf Xos Hojibning qarashlari zamonaviy jamiyat uchun ham dolzarbdir.

Mazkur maqolaning maqsadi Yusuf Xos Hojibning millatlararo totuvlik, diniy bag'rikenglik va adolatli davlat boshqaruvi haqidagi qarashlarini ilmiy tahlil qilishdan iborat.

Tadqiqot jarayonida tarixiylik, mantiqiylik, qiyosiy tahlil, tizimli yondashuv va kontent-tahlil metodlaridan foydalanildi. Asosiy manba sifatida Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari hamda Asror Muhamedovning "Yusuf Xos Hojib

va Mishel Monten ijtimoiy-falsafiy merosining komparativistikasi” mavzusidagi dissertatsiyasi materiallari o‘rganildi [2].

Yusuf Xos Hojib jamiyat taraqqiyotining asosiy omillaridan biri sifatida insonlar o‘rtasidagi hamjihatlik va totuvlikni e’tirof etadi. Mutafakkirning fikricha, davlatning mustahkamligi xalqning birlik va ahilligiga bog‘liqdir. “Qutadg‘u bilig”da turli tabaqa, kasb va ijtimoiy guruh vakillari o‘rtasidagi o‘zaro hurmat va hamkorlik jamiyat taraqqiyotining muhim sharti sifatida talqin qilinadi.

Asarda hukmdorning vazifasi jamiyatdagi barcha insonlarga teng munosabatda bo‘lish, ular o‘rtasida adolatni ta’minlash va nizolarning oldini olishdan iborat ekanligi ta’kidlanadi. Bu g‘oyalar bugungi millatlararo totuvlik siyosatining ma’naviy asoslari bilan uyg‘unlashadi.

Diniy bag‘rikenglik va insonparvarlik g‘oyalari Yusuf Xos Hojib insonni ulug‘lash, unga hurmat bilan munosabatda bo‘lish g‘oyalarini ilgari suradi. Mutafakkirning qarashlarida inson qadr-qimmati, axloqiy poklik va ma’naviy komillik muhim o‘rin tutadi. U jamiyatdagi tinchlik va barqarorlikning asosiy sharti sifatida bag‘rikenglik va o‘zaro hurmatni ko‘rsatadi.

Sharq Renessansi davri allomalari tomonidan ilgari surilgan gumanistik g‘oyalar jamiyat taraqqiyotiga ijobiy ta’sir ko‘rsatgan. Yusuf Xos Hojib qarashlarida ham insonparvarlik, axloq va adolat ustuvor o‘rin egallaydi[3].

Mutafakkirning diniy bag‘rikenglik haqidagi qarashlari insonlarni bir-biriga mehr-oqibatli bo‘lishga, turli qarashlarga hurmat bilan yondashishga undaydi. Bu esa jamiyatda ijtimoiy barqarorlik va o‘zaro ishonchni mustahkamlashga xizmat qiladi.

Adolatli davlat boshqaruvi masalalari Yusuf Xos Hojib davlat boshqaruvida adolat tamoyilini eng muhim mezon sifatida baholaydi. Uning fikricha, hukmdor bilimli, dono, halol va xalqparvar bo‘lishi lozim. Adolatli hukmdor jamiyat taraqqiyoti va xalq farovonligining garovidir.

“Qutadg‘u bilig” da davlat boshqaruvi axloqiy mezonlar asosida tashkil etilishi kerakligi alohida ta’kidlanadi. Hukmdorning adolatli bo‘lishi, mansabdorlarning mas’uliyati, qonun ustuvorligi va xalq manfaatlarini himoya qilish masalalari asarning asosiy g‘oyalardan biridir [4].

Yusuf Xos Hojibning inson ma’naviy rivojlanishi konsepsiyasida davlat va jamiyat ta’siri dominantligi asosida huquq va axloqning ustunligi namoyon bo‘lishi qayd etilgan. Ushbu qarashlar bugungi demokratik jamiyat tamoyillari bilan hamohangdir.

Yusuf Xos Hojibning qarashlari bugungi Yangi O‘zbekiston taraqqiyot strategiyasi bilan uyg‘un ahamiyat kasb etadi. Ayniqsa, millatlararo totuvlikni ta’minlash, diniy bag‘rikenglikni mustahkamlash va adolatli davlat boshqaruvini rivojlantirish masalalarida mutafakkir merosi muhim ma’naviy manba bo‘lib xizmat qiladi [5].

Yusuf Xos Hojibning Xudo to‘g‘risidagi dunyoqarashi tasavvuf ta’limotiga tayangan. Hayotdagi barcha narsalar Allohnikidir, barcha narsalarni U yaratgan hamda har bir yaratgan narsasining o‘ziga xos jihatlari bor. O‘rta

Osiyoda keng yoyilgan islom dini mustahkamlangan davrlarda yozilgan “Qutadgʻu bilig” asarida teizm yaqqol aks etib turadi. Muallif Allohni hamisha eʼtirof qilish, din va shariat qoʻlini mahkam tutishga chaqiradi. Ammo, dinga aloqasi boʻlmagan hayotiy masalalarni hal etishda, yashash uchun kurashda dinga qaram boʻlib yashamaslikka, diniy eʼtiqod uchun dunyoviy istaklarni qurbon qilmaslikka chorlaydi. Zero, Islom dinining oʻzi ham aslida dunyodan butkul voz kechishni targʻib qilmaydi, aksincha, olamdan yuz oʻgirish, tarki dunyo qilish betayinlikka oʻxshaydi. Dunyo rohatlari, noz-neʼmatlaridan voz kechmaslik, undan bahramand boʻlish, foydalanish, boshqalarni ham bahramand qilish kerak, faqatgina toat-ibodat qilish bilan Allohning rizoligiga yetishib boʻlmaydi, deya hisoblaydi adib. Avvalambor, adolatli, insofli boʻlish, bilimli boʻlishga intilish, aql-zakovatli boʻlish lozim, degan qarashni olgʻa suradi:

“Olam xalqi qishloq, shaharni qoʻyib,
Turib toqqa chiqsa ogʻir yuk chekib.
Buzulgay olam, barcha qolgay quruq,
Odam bolasidan kesilgay urugʻ”[3].

Adib va mutafakkirning jamiyat toʻgʻrisidagi fikrlari ham eʼtiborga molikdir. Yusuf Xos Hojib bu borada Abu Ali Ibn Sino hamda Abu Nasr Forobiy qarashlarini qoʻllab-quvvatlamagan. Jumladan, jamiyatning barcha toifalari barobar boʻlishi mumkin, degan fikriga zid fikrga ega boʻlgan. Yusuf Xos Hojibning qarashlariga koʻra, barcha tabaqalar masʼuliyatini his qilgan holda oʻz burchiga yondashsa, shunda yurt taraqqiy etadi. Adib substansional konsepsiyasi tarafdori hisoblangan.

Bugungi kunda jamiyat barqarorligini saqlash, yoshlarni maʼnaviy barkamol etib tarbiyalash, insonparvarlik va bagʻrikenglik ruhini kuchaytirishda Yusuf Xos Hojibning gʻoyalari katta tarbiyaviy ahamiyatga ega. Mutafakkirning adolat, axloq va ilmga asoslangan davlat boshqaruvi haqidagi qarashlari zamonaviy boshqaruv tizimini takomillashtirishda ham muhim nazariy asos boʻla oladi.

Prezidentimiz Sh.Mirziyoyev tomonidan ilgari surilgan maxsus konsepsiya bugungi kunimizdan ming yil ilgari ulugʻ ajdodlarimizning inson qadrini yuksaltirish borasidagi qarashlariga toʻla mos keladi. Bu esa mamlakatimizda olib borilayotgan siyosatning tub falsafiy mazmuni ulugʻ ajdodlarimizning ulkan maʼnaviy xazinasidan suv ichishini koʻrsatadi. Shuningdek, oʻrtaga tashlanayotgan yangi gʻoyalar, yondashuvlar aslida ajdodlarimizning bebaho asarlarida bayon qilingandi. Yusuf Xos Hojib oʻsha davrning ulugʻ faylasufi, yetuk olimi, oqil davlat arbobi, fan va madaniyat vakili, jamiyatda uchrashi mumkin boʻlgan kichik muammolardan tortib ulkan samoviy hodisalargacha oʻz nuqtayi nazarini bildirgan zot boʻlgan. “Mutafakkirning gnoseologik nazariyasi obyektiv idealizmga asoslangan boʻlib, bilim zehnning mahsuli sifatida talqin qilinadi, aql, idrok birlamchi, bilim esa unga bogʻliq, ikkilamchi hodisa sifatida qaraladi. Shuning uchun ham inson bilimsiz tugʻiladi, soʻng oʻrganadi. Zehn esa tabiatga qoʻshilib yaratiladi, uni inson oʻrganmaydi, u azaldan inson tabiatiga singdirilgan boʻladi, bilish, oʻrganish qobiliyatining tub ilohiy asosi sanaladi”[3].

Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asari millatlararo totuvlik, diniy bag‘rikenglik va adolatli davlat boshqaruvi masalalariga bag‘ishlangan muhim ijtimoiy-falsafiy manbalardan biridir. Mufakkir insonparvarlik, axloq, bag‘rikenglik va adolatni jamiyat taraqqiyotining asosiy mezonlari sifatida talqin qiladi.

Yusuf Xos Hojibning qarashlari bugungi Yangi O‘zbekiston taraqqiyot strategiyasi bilan uyg‘un ahamiyat kasb etadi. Ayniqsa, millatlararo totuvlikni ta‘minlash, diniy bag‘rikenglikni mustahkamlash va adolatli davlat boshqaruvini rivojlantirish masalalarida mufakkir merosi muhim ma‘naviy manba bo‘lib xizmat qiladi [5]. Yusuf Xos Hojibning qarashlari bugungi kunda ham o‘z dolzarbligini yo‘qotmagan bo‘lib, Yangi O‘zbekistonda ma‘naviy taraqqiyot, millatlararo hamjihatlik va demokratik boshqaruvni rivojlantirishda muhim ahamiyat kasb etadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg‘u bilig. – T.: Yulduzcha, 1990.
2. Muhamedov A.A. Yusuf Xos Hojib va Mishel Monten ijtimoiy-falsafiy merosining komparativistikasi: falsafa fanlari doktori (DSc) dissertatsiyasi. – Andijon, 2024.
3. Karimov Q. Qutadg‘u bilig haqida tadqiqotlar. – T.: Fan, 1971.
4. To‘xliyev B. Yusuf Xos Hojib va turkiy tafakkur. – T.: Ma‘naviyat, 2014.
5. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O‘zbekiston strategiyasi. – T.: O‘zbekiston, 2021.
6. Zohidiy A. Yusuf Xos Hojib davlatchilik falsafiy ta‘limotining negizlari / “Jahon turkologiyasining buyuk obidasi “Qutadg‘u bilig” va uni o‘rganishning dolzarb masalalari” mavzusidagi xalqaro konferensiya to‘plami. – T., 2020. – B. 154.
7. Inson qadri biz uchun qandaydir mavhum, balandparvoz tushuncha emas” – Prezident <https://xs.uz/uzkr/post/inson-qadri-biz-uchun-qandajdir-mavhum-balandparvoz-tushuncha-emas-prezident>

IBN SINONING “NAJOT KITOBİ” ASARIDA MANTIQ VA UNING ILMIY TAFAKKURDAGI O‘RNI

LOGIC IN IBN SINA’S “BOOK OF SALVATION” AND ITS ROLE IN SCIENTIFIC THINKING

Uralov Dilshodbek – Alfraganus universiteti dotsenti
Elektron manzil: duralov589@gmail.com, Tel: 88 108 07 37
Uralov Dilshodbek - Associate Professor at Alfraganus University
Email address: duralov589@gmail.com, Phone: 88 108 07 37

Annotatsiya. Mazkur maqolada Abu Ali ibn Sinoning *Kitab al-Najat* asarida mantiq ilmining o‘rni, uning to‘g‘ri fikrlashni shakllantirishdagi ahamiyati yoritilgan. Shuningdek, tushuncha, hukm va xulosa chiqarish jarayonlari ilmiy tafakkurning asosiy shakllari sifatida tahlil qilingan.

Kalit so‘zlar: mantiq, Ibn Sino, Najot kitobi, tushuncha, hukm, xulosa chiqarish, ilmiy tafakkur

Аннотация В статье анализируется роль логики в произведении Ибн Сины «Книга спасения», её значение в формировании правильного мышления. Рассматриваются понятие, суждение и умозаключение как формы научного мышления.

Ключевые слова логика, Ибн Сина, Книга спасения, понятие, суждение, умозаключение

Abstract This article analyzes the role of logic in Ibn Sina's "Book of Salvation" and its importance in developing correct thinking. Concepts, judgments, and reasoning are examined as key forms of scientific thinking.

Keywords: logic, Ibn Sina, Book of Salvation, concept, judgment, reasoning

KIRISH

Mantiq inson tafakkurining eng muhim shakllaridan biri bo'lib, u fikrlash jarayonining aniqligi, izchilligi va asoslanganligini ta'minlaydi. Mantiq qonunlari va kategoriyalari orqali inson o'z fikrlarini tartibga soladi, dalillarni tahlil qiladi va xulosalarni asosli ravishda chiqaradi. Shu bois mantiq nafaqat falsafaning muhim bo'limi, balki barcha ilmiy fanlarning metodologik poydevori sifatida ham e'tirof etiladi. Ilmiy bilish jarayonida mantiqiy tafakkur tushuncha hosil qilish, hukm chiqarish va xulosa yasash kabi bosqichlarda namoyon bo'ladi hamda bilishning ishonchliligini ta'minlaydi.

Sharq mutafakkirlari orasida Abu Ali ibn Sino mantiq ilmini chuqur rivojlantirgan va uni tizimli shaklga keltirgan yirik allomalardan biridir. U o'z asarlarida mantiqni "fikrlashni xatolardan saqlovchi vosita" sifatida ta'riflab, uning ilmiy bilishdagi o'rnini alohida ta'kidlaydi. Ibn Sino mantiqni faqat nazariy fan sifatida emas, balki amaliy ahamiyatga ega bo'lgan, insonning kundalik fikrlash faoliyatini tartibga soluvchi muhim vosita deb hisoblaydi. Uning qarashlarida mantiq barcha fanlar uchun umumiy uslubiy asos bo'lib xizmat qiladi va ilmiy tafakkurning to'g'ri yo'nalishda rivojlanishini ta'minlaydi.

Bugungi globallashuv sharoitida axborotlar oqimi keskin ortib borayotgan bir paytda, to'g'ri fikrlash, dalillash va xulosa chiqarish ko'nikmalarining ahamiyati yanada ortmoqda. Shu jihatdan Ibn Sinoning mantiqqa oid qarashlari hozirgi davr uchun ham dolzarbdir.

Adabiyotlar tahlili va metodlar. Ibn Sino mantiqni inson tafakkurini xatolardan himoya qiluvchi va to'g'ri fikrlashni ta'minlovchi vosita sifatida izohlaydi. Uning mazkur qarashlari ko'plab tadqiqotchilar tomonidan tahlil qilingan bo'lib, ayniqsa, mantiqning tushuncha, hukm va xulosa chiqarish kabi shakllari ilmiy bilish jarayonining ajralmas qismi ekanligi ta'kidlanadi.

Sharq mutafakkirlari, xususan, Abu Nasr Forobiy mantiq ilmining nazariy asoslarini yaratgan bo'lsa, Ibn Sino ushbu qarashlarni yanada rivojlantirib, uni mukammal tizimga keltirdi. Forobiy mantiqni "fikrlash san'ati" sifatida baholagan bo'lsa, Ibn Sino uni ilmiy tafakkurning universal metodologiyasi sifatida talqin qiladi.

Ibn Sinoning mantiqqa oid qarashlari G'arb olimlari tomonidan ham keng o'rganilgan. Xususan, Thomas Aquinas va Albertus Magnus uning mantiqiy tizimini Aristotel an'analari doirasida tahlil qilib, uni Yevropa falsafasiga moslashtirishga harakat qilganlar. Ushbu tadqiqotlarda Ibn Sino mantiqni bilishning asosiy vositasi sifatida ko'rsatgani alohida e'tirof etiladi.

Mazkur tadqiqotda tarixiy-qiyosiy tahlil, mantiqiy tahlil, induktiv va deduktiv, ilmiy manbalarni o'rganish metodlaridan foydalanilgan.

Muhokama va natijalar. Abu Ali ibn Sinoning Kitab al-Najat asarida mantiq ilmiy tafakkurning poydevori sifatida talqin etilib, u inson bilish faoliyatining ajralmas tarkibiy qismi sifatida asoslab beriladi. Alloma mantiqni nafaqat nazariy fan, balki tafakkurni tartibga soluvchi, uni xatolardan asraydigan va ilmiy bilishning to'g'ri yo'nalishda rivojlanishini ta'minlaydigan metodologik vosita sifatida ko'radi. Shu nuqtai nazardan, mantiqiy tafakkur insonning borliqni anglashida, bilimlarni tizimlashtirishda hamda yangi ilmiy xulosalarga kelishda muhim o'rin tutadi.

Ibn Sino mantiqni uch asosiy shakl – tushuncha, hukm va xulosa chiqarish orqali izchil ravishda bayon qiladi. Tushuncha tafakkurning boshlang'ich va zaruriy shakli bo'lib, u predmet va hodisalarning eng muhim, umumiy va zaruriy belgilarini aks ettiradi. Alloma fikricha, inson ongida shakllangan har qanday bilim avvalo tushunchalar orqali ifodalanadi. Tushunchalar borliqni bilishning dastlabki bosqichi bo'lib, ular orqali inson voqelikni umumlashtiradi, muhim belgilarni ajratadi va ularni muayyan tizimga keltiradi [4:19]. Shu jihatdan tushuncha bilish jarayonining asosiy tayanchi hisoblanadi.

Hukm esa tafakkurning keyingi bosqichi sifatida tushunchalar o'rtasidagi aloqadorlikni ifodalaydi. Ibn Sino hukmni predmet yoki hodisa haqida tasdiq yoki inkor shaklida bildirilgan fikr deb ta'riflaydi. Hukmlar orqali inson mavjud bilimlarini aniqlashtiradi, ularni mantiqiy bog'laydi va muayyan xulosalarga asos yaratadi. To'g'ri hukm chiqarish ilmiy tafakkurning muhim sharti bo'lib, u fikrning aniqligi va asoslanganligini ta'minlaydi. Noto'g'ri hukm esa xato xulosalarga olib kelishi mumkinligi sababli, mantiq hukm chiqarish jarayonini qat'iy qoidalarga asoslashni talab etadi.

Xulosa chiqarish esa tafakkurning eng yuqori shakli bo'lib, u mavjud bilimlar asosida yangi bilim hosil qilish jarayonini anglatadi. Ibn Sino bu jarayonni ilmiy tafakkurning muhim bosqichi sifatida baholab, uni induksiya va deduksiya kabi usullar orqali amalga oshirilishini ta'kidlaydi. Deduksiya umumiy qoidalaridan xususiy xulosalar chiqarishga xizmat qilsa, induksiya esa alohida faktlardan umumiy xulosalarga kelish imkonini beradi. Shu orqali inson bilim doirasini kengaytiradi va yangi ilmiy natijalarga erishadi [5:28].

Alloma mantiqni faqat tafakkur shakllarini o'rganuvchi fan sifatida emas, balki barcha fanlar uchun umumiy metodologik asos sifatida talqin qiladi. Chunki har qanday ilmiy izlanish, tadqiqot yoki nazariy qarash mantiqiy fikrlashga tayanadi. Mantiqiy tafakkur ilmiy bilishning izchilligini, aniqligini va asoslanganligini ta'minlab, noto'g'ri xulosalarning oldini oladi. Shu sababli Ibn Sino mantiqni ilm-fan rivojining zaruriy sharti deb hisoblaydi.

Mazkur qarashlar bugungi zamonaviy ilmiy tafakkur uchun ham muhim ahamiyatga ega. Axborotlar hajmi keskin ortib borayotgan hozirgi davrda ularni tahlil qilish, saralash va to'g'ri xulosa chiqarish ko'nikmalari aynan mantiqiy tafakkur orqali shakllanadi. Demak, Ibn Sinoning "Najot kitobi" asarida bayon etilgan mantiqiy qarashlar nafaqat o'z davri uchun, balki bugungi ilmiy va ta'limiy jarayonlar uchun ham dolzarb metodologik asos bo'lib xizmat qiladi.

Tadqiqot natijalari tahlili shuni ko'rsatadiki, Abu Ali ibn Sinoning Kitab al-Najat asarida bayon etilgan mantiqiy qarashlar ilmiy tafakkurning shakllanishida fundamental ahamiyatga ega bo'lib, u inson bilish jarayonining metodologik asoslarini belgilab beradi. Ibn Sino mantiqni ilmiy bilishning poydevori sifatida talqin etar ekan, har qanday ilmiy izlanish to'g'ri fikrlash qoidalariga tayanishi zarurligini ta'kidlaydi[1:35]. Bu yondashuv mantiqni faqat nazariy fan sifatida emas, balki barcha ilmiy sohalar uchun umumiy metod sifatida qarash imkonini beradi.

Shuningdek, tadqiqot natijalari mantiqiy tafakkur tuzilmasi uch asosiy komponent – tushuncha, hukm va xulosa chiqarish orqali namoyon bo'lishini tasdiqlaydi. Tushuncha bilish jarayonining boshlang'ich bosqichi bo'lib, u predmet va hodisalarning muhim, umumiy belgilarini umumlashtiradi va inson ongida ilmiy tasniflash imkonini yaratadi. Hukm esa tushunchalar o'rtasidagi mantiqiy bog'lanishni ifodalaydi va borliq haqidagi bilimlarni tasdiqlash yoki inkor etish orqali aniqlashtiradi. Xulosa chiqarish esa mavjud bilimlar asosida yangi bilimlarni shakllantirish jarayoni bo'lib, u ilmiy bilishning eng yuqori bosqichi sifatida namoyon bo'ladi. Ushbu uchlik tizim ilmiy tafakkurning uzviy va izchil rivojlanishini ta'minlaydi.

Tadqiqot natijalari, shuningdek, mantiqiy tafakkurning insonni noto'g'ri xulosalardan himoya qiluvchi muhim intellektual vosita ekanligini ham ko'rsatadi. Mantiqiy qoidalar fikrlash jarayonida xatoliklarning oldini oladi, dalillarni to'g'ri tahlil qilishga yordam beradi va subyektiv yondashuvlarning ilmiy xulosalarga ta'sirini kamaytiradi. Shu sababli mantiq ilmiy ishonchlilikni ta'minlovchi asosiy mexanizmlardan biri sifatida e'tirof etiladi.

Zamonaviy ta'lim tizimi nuqtai nazaridan qaraganda, mantiqni o'rganish bugungi kunda yanada dolzarb ahamiyat kasb etmoqda. Chunki global axborot oqimi sharoitida o'quvchilarning tanqidiy fikrlash, tahlil qilish va asosli qaror qabul qilish ko'nikmalarini rivojlantirish zarurati ortib bormoqda. Mantiqiy tafakkur esa aynan ushbu kompetensiyalarni shakllantirishda asosiy vosita bo'lib xizmat qiladi.

Umuman olganda, tadqiqot natijalari Ibn Sinoning mantiqqa oid qarashlari nafaqat tarixiy-falsafiy ahamiyatga ega ekanligini, balki zamonaviy ilmiy va ta'limiy jarayonlar uchun ham metodologik asos bo'lib xizmat qilishini tasdiqlaydi. Uning mantiq haqidagi ta'limoti bugungi kunda ham ilmiy tafakkurni rivojlantirish, bilimlarni tizimlashtirish va tanqidiy fikrlashni shakllantirishda muhim nazariy manba sifatida o'z dolzarbligini saqlab qolmoqda.

Xulosa. Abu Ali ibn Sinoning Kitab al-Najat asarida mantiq ilmiy tafakkurning fundamental poydevori sifatida izchil va tizimli tarzda asoslab berilgan. Ibn Sino mantiqni inson bilish faoliyatini tartibga soluvchi, fikrlash jarayonini xatolardan himoya qiluvchi hamda ilmiy xulosalarning to'g'riligini ta'minlovchi universal metodologik vosita sifatida talqin qiladi. Ushbu yondashuvga ko'ra, mantiq nafaqat falsafiy fan, balki barcha ilmiy sohalarining umumiy uslubiy asosi sifatida xizmat qiladi.

Allomaning fikricha, insonning bilish jarayoni tushuncha, hukm va xulosa chiqarish kabi mantiqiy shakllar orqali amalga oshadi. Tushuncha predmet va hodisalarning muhim va umumiy belgilarini aks ettirib, bilish jarayonining boshlang'ich bosqichini tashkil etadi. Hukm esa tushunchalar o'rtasidagi bog'lanishni ifodalab, borliq haqidagi bilimlarni tasdiqlash yoki inkor etish orqali aniqlashtiradi. Xulosa chiqarish esa mavjud bilimlar asosida yangi bilimlarni hosil qilish jarayoni bo'lib, u ilmiy tafakkurning eng yuqori bosqichi sifatida baholanadi. Ushbu uch bosqichli tizim insonning bilim olish jarayonini izchil va mantiqiy asosda shakllantiradi hamda ilmiy bilishning obyektivligini ta'minlaydi.

Zamonaviy ilmiy yondashuvlar ham Ibn Sinoning ushbu qarashlarini tasdiqlaydi, chunki hozirgi kunda ilmiy tadqiqotlar, tahlil jarayonlari va qaror qabul qilish mexanizmlari aynan mantiqiy fikrlashga asoslanadi. Global axborot oqimi kuchaygan sharoitda to'g'ri axborotni noto'g'ri ma'lumotlardan ajratish, dalillarni tahlil qilish va asosli xulosalarga kelish ehtiyoji yanada ortib bormoqda. Shu nuqtai nazardan, mantiq fanini o'rganish shaxsning intellektual salohiyatini rivojlantirish, tanqidiy fikrlashni shakllantirish hamda ilmiy yondashuvni mustahkamlashda muhim omil bo'lib xizmat qiladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Xayrullayev M. Falsafa va mantiq. – T.: Fan, 2016.
2. Jo'rayev N. Mantiq asoslari. – T.: O'qituvchi, 2018.
3. To'xtaboyev A. Ilmiy tafakkur metodologiyasi. – T.: Universitet, 2020.
4. Rahimov S. Mantiq fanidan qo'llanma. – T.: Yangi asr avlodi, 2019.
5. Karimov B. Bilish nazariyasi va tafakkur. – T.: Ma'naviyat, 2017.

ЧЕЛОВЕК КАК ЦЕНТР МИРОЗДАНИЯ В ФИЛОСОФСКИХ ВЗГЛЯДАХ АЛИШЕРА НАВОИ

MAN AS THE CENTER OF WORLD-KNOWLEDGE IN THE PHILOSOPHICAL VIEWS OF ALISHER NAVOI

Рахимджанова Дилнавоз Суннат кизи,
DSc, и.о. доцент университета Альфраганус,
ruzmatova.dilnavoz@gmail.com, ORCID: 0000-0002-1857-7006
Rakhimdjanova Dilnavoz Sunnat kizi,
DSc, Acting Associate Professor of Alfraganus University,
ruzmatova.dilnavoz@gmail.com, ORCID: 0000-0002-1857-7006

Аннотация. В статье рассматриваются философско-гуманистические взгляды Алишера Навои, отражённые в его поэтическом, литературном и мировоззренческом наследии. Особое внимание уделяется проблеме человека как центральной категории философии Навои, его пониманию смысла жизни, труда, нравственного совершенства и социальной ответственности личности. Анализируются идеи служения обществу, ценности труда, справедливости, милосердия и духовной зрелости, а также взгляды мыслителя на равенство людей независимо от пола, происхождения и вероисповедания. Через поэтические примеры раскрывается образ совершенного человека, который живёт не только ради себя, но и ради блага народа. Делается вывод о том, что гуманистические и антропологические идеи Алишера Навои сохраняют свою

актуальность и в современном обществе, являясь важным духовно-нравственным ориентиром.

Ключевые слова: гуманизм, философия человека, философская антропология, совершенный человек, нравственные ценности, труд и служение обществу, духовное совершенство, поэтическое наследие.

Abstract. The article examines the philosophical and humanistic views of Alisher Navoi, reflected in his poetic, literary, and worldview heritage. Special attention is given to the problem of man as the central category in Navoi's philosophy, his understanding of the meaning of life, labor, moral perfection, and social responsibility of the individual. The study analyzes ideas of service to society, the value of work, justice, mercy, and spiritual maturity, as well as the thinker's views on the equality of people regardless of gender, origin, or religion. Through poetic examples, the image of the ideal person is revealed—one who lives not only for oneself but also for the good of the people. It is concluded that the humanistic and anthropological ideas of Alisher Navoi remain relevant in modern society, serving as an important spiritual and moral guide.

Keywords: humanism, philosophy of man, philosophical anthropology, ideal person, moral values, labor and service to society, spiritual perfection, poetic heritage.

ВВЕДЕНИЕ

Личность и творческое наследие Алишер Навои занимают особое место в истории мировой культуры, философии и литературы. Он вошёл в историю не только как выдающийся поэт и основоположник классической узбекской литературы, но и как глубокий мыслитель, государственный деятель и гуманист, чьи идеи были направлены на утверждение ценности человека, справедливости, нравственного совершенства и общественного блага. Его произведения отражают высокий уровень философского осмысления бытия, роли личности в обществе, смысла жизни и человеческого предназначения.

Актуальность данного исследования обусловлена тем, что гуманистические и антропологические идеи Алишера Навои не утратили своей значимости и в современную эпоху. В условиях глобализации, духовных и нравственных вызовов современности обращение к философскому наследию Навои способствует формированию устойчивых моральных ориентиров, воспитанию гармоничной и социально ответственной личности. Его взгляды на труд, служение обществу, милосердие, справедливость и уважение к человеческому достоинству остаются востребованными в образовательной и культурной среде.

Целью данной статьи является анализ философских воззрений Алишера Навои на проблему человека, раскрытие образа совершенной личности в его поэтическом и мировоззренческом наследии, а также определение значения этих идей для современного общества. В соответствии с поставленной целью в работе рассматриваются ключевые гуманистические концепты мыслителя, проводится анализ поэтических текстов и выявляется их философско-антропологическое содержание.

Методология исследования. В ходе проведения исследования были использованы такие научно-философские принципы, как системность,

теоретико-дедуктивное умозаключение, анализ и синтез, историчность и логичность, а также сравнительно-компаративистский анализ.

Анализ и результаты. При имени Алишер Навои в сознании каждого человека один за другим возникают такие определения, как султан поэтического мира, несравненный мыслитель, государственный деятель, великий учёный, одна из самых ярких фигур узбекской литературы. Алишер Навои посвятил всю свою жизнь и деятельность борьбе за счастье человека, за спокойствие народа, предотвращению войн, созидательным и благоустроительным делам, развитию науки, искусства и литературы. Он поднял узбекский литературный язык и классическую литературу на новый уровень развития, открыл новые страницы в истории литературы народов Ближнего и Среднего Востока, стал покровителем и руководителем культурной жизни своего времени, воспитал множество представителей науки, искусства и литературы и оставил после себя огромное литературное, философское и научное наследие.

Он писал:

«Надеюсь и думаю, что достоинство моего слова не снизится с высоты, а торжество написанных мной произведений не пожелает иного места, кроме высочайшего».

Алишер Навои не ошибся. Его наследие живёт как уникальное достояние мировой культуры и высоко ценится. Его по праву можно отнести к числу творцов, у которых мысль, слово и дело были едины.

Не трать жизнь напрасно — трудись,

Знай: труд — ключ к твоему счастью... [2]

Из этих строк ясно, что Алишер Навои умел разумно использовать своё время и возможности и щедро делился жизненным опытом с другими. Он интересовался не только наукой и литературой, но и философскими проблемами, которые никогда не оставались вне его внимания. Известно, что в философии особое место занимает проблема человека. В философской антропологии, наряду с другими мыслителями, можно встретить и имя Алишера Навои.

Поэзия Алишера Навои — это гимн жизни и человеку. Он любит жизнь, возвеличивает и прославляет человека, ведь существование мира прежде всего предназначено для человека — цветка жизни:

Пусть мир и люди станут жертвой тебе, о возлюбленный, если ты есть.

Ибо если целью мира является человек,

то целью человека — мир. [2]

Мерилом жизни являются деятельность человека, его поступки, качества и достоинства. Человек должен посвятить свою жизнь служению, полезному и для него самого, и для всего общества, овладеть ремеслом, быть просвещённым, обладать высокими нравственными качествами:

Стремись к совершенству в ремесле,

Чтобы, покидая дом мира,

Тебе не пришлось выходить с печалью.

Уйти из мира несовершенным —

Всё равно что выйти из бани нечистым. [2]

Человек уходит из этого мира, но имя совершенного человека, принёсшего добро народу и стране, остаётся вечным:

В этом саду нет прочности у цветка вечности,

Но великое счастье — оставить после себя доброе имя. [2]

Поэт-мыслитель и наставник призывает людей быть справедливыми, честными, правдивыми, щедрыми, великодушными, милосердными, разумными и воспитанными. Он порицает дурные черты и привычки. Он оценивает людей не по полу или расе, национальности или религии, а по их человеческим качествам.

В условиях, когда к женщинам относились пренебрежительно и их права ущемлялись, он защищал их человеческое достоинство, возвеличивал их как человека, мать, супругу, сестру. В одном из своих четверостиший он писал:

Если в мире сияет свет

благодаря чистоте добродетели хороших женщин,

в этом нет ничего удивительного,

ведь в арабском языке солнце — слово женского рода. [2]

В другом четверостишии он ставит разумную и воспитанную женщину выше порочных мужчин:

След ноги чистой женщины

лучше сотен тысяч нечестивых мужчин. [2]

По мнению Алишера Навои, цель сотворения мира — человек. Человек есть украшение и честь всего сущего:

Столь дивные примеры ты создал,

Всех сделал зеркалом своей красоты.

В твоей сокровищнице было изобилие богатств,

Но целью всего был человек.

Минерал, животное и растение —

каждое было драгоценностью высоких качеств.

И хотя всех ты сотворил прекрасными,

человека ты сделал самым благородным. [2]

Борьба за счастье и духовное совершенство человека — основная идея поэмы «Хайрат уль-аброр». Стих:

«Не называй себя человеком, если ты человек,

если у тебя нет заботы о горе народа» [1:7]

стал ведущим девизом всей жизни и творчества Алишера Навои. Он любит человека. Любимый поэтом человек — это трудолюбивый, созидатель, мастер своего дела, который благодаря труду, разуму, активности и стремлению приносит пользу и себе, и другим.

Заключение. Таким образом, Алишер Навои — достойный представитель любимого им народа — ставит человека в центр мироздания,

возвеличивает его и утверждает необходимость обладания всеми благородными качествами. Его взгляды остаются актуальными и в наше время.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Алишер Навоий, Мукаммал асарлар тўплами, 20 жилдлик. Т.: “Фан” – 1961-2011.
- Навои А. Хайрат ул-аброр. — Ташкент: Фан, 2003.
2. Навои А. Избранные произведения. — Ташкент, 2003.
3. Каримов И. Философия человека в поэзии Алишера Навои. — Ташкент, 2010.
4. Рахимова Л. Гуманистические идеи Алишера Навои и их современное значение. — Ташкент, 2015.
5. Салимов Ф. Алишер Навои как мыслитель и государственный деятель. — Ташкент, 2012.
6. Алимова М. Антропологические концепты в творчестве Алишера Навои. — Самарканд, 2018.

МЕТАФОРИЧЕСКИЕ МОДЕЛИ В РАЗМЫШЛЕНИЯХ О СИЛЕ И ОПАСНОСТИ ЯЗЫКА В ПРОИЗВЕДЕНИИ «КУТАДГУ БИЛИГ»

METAPHORIC MODELS IN REFLECTIONS ON THE POWER AND DANGER OF LANGUAGE IN THE WORK "KUTADGU BILIG"

*Исраилова Динара Аскаралиевна, Институт литературы имени Ч. Айтматова
Национальной академии наук при Президенте Кыргызской Республики,
ведущий научный сотрудник кандидат филологических наук,*

тел: 0705282631, эл.адрес: israilovadin@mail.ru, ORCID: 0009-0003-8242-1510

*Мырзабаева Нурниса Доломбековна, Институт литературы имени Ч. Айтматова
Национальной академии наук при Президенте Кыргызской Республики,
старший научный сотрудник, эл.адрес: dastan200508@mail.ru*

*Israilova Dinara Askaraliyevna, Ch. Aitmatov Institute of Literature, National Academy of Sciences
under the President of the Kyrgyz Republic, leading researcher candidate of philological sciences,
tel: 0705282631, e-mail: israilovadin@mail.ru, ORCID: 0009-0003-8242-1510*

*Myrzabayeva Nurnisa Dolotbekovna, Ch. Aitmatov Institute of Literature National Academy of
Sciences under the President of the Kyrgyz Republic, senior researcher, e-mail: dastan200508@mail.ru*

Аннотация. Данная статья посвящена анализу взглядов великого мыслителя средневековья Жусупа Баласагына на природу и качества языка в его философско-дидактической поэме «Кутадгу билиг». Автор рассматривает человеческую культуру не просто как совокупность традиций, а как фундаментальную систему ценностей. В концепции Баласагына подчеркивается, что биологическая смерть человека не означает его социальное исчезновение. Формула бессмертия, объединяющая кочевую и оседлую тюркские цивилизации, заключается в понятиях «доброе имя» и «вечное слово». В статье обосновывается тезис о том, что культура языка является единственным способом сохранения личности в истории.

Ключевые слова: Метафора, модель, язык, судьба, наука, счастье

Метафорическая модель — это когнитивный инструмент, позволяющий объяснять сложные и абстрактные явления (например,

политику, экономику, чувства) через более понятные и образные сферы (например, война, семья, механизм) [1. 40.]. Она уподобляет одно явление другому, формируя систему понятий (например, «жизнь — это путь»). Особенности метафорической модели: она объясняет неизвестное через знакомые образы. В отличие от простой метафоры, модель представляет собой целую систему, объединяющую ряд слов или понятий. Она формирует мировосприятие и образ мышления. В данной работе мы предпримем попытку выявить и проанализировать эти аспекты на примере дастана «Кутадгу билиг».

Язык — к наукам и познанию мост,
Лишь он дарует человеку рост.
Язык возносит, дарит счастья свет,
Но он же ввергнет в горести и бед.
Язык — как лев: залег он у порога,
Сорвется с цепи — съест тебя же, недотрога.

Язык — это главный мост, ведущий к науке и знаниям. Он способен вознести человека до небес и сделать его счастливым, но в то же время может навлечь беду и даже привести к гибели. Автор сравнивает язык с львом, лежащим у порога: если его не обуздать, он съест тебя самого. Поэтому человек, желающий уберечь себя, должен сдерживать свой язык и быть осторожным в словах.

Первая метафорическая модель: «Язык — Гносеологический Мост». Язык — это мост к науке и знаниям». В данной модели язык выступает как медиум (посредник) между человеческим разумом и объективным миром знаний. Без этого «моста» процесс познания невозможен. Язык как инструмент когниции и передачи культурного опыта. [2. 67.]

Вторая модель: «Язык — социальный лифт». Знай, что именно язык возвышает человека. Вертикальная метафора, где владение словом определяет статус личности. Язык как фактор социальной стратификации. Речевая культура является движущей силой для достижения успеха и признания в обществе.

Третья модель: «Язык — амбивалентный инструмент Судьбы». Язык одаряет счастьем, но он же может обезглавить. Модель подчеркивает двойственную природу слова. Оно может быть как созидательным («бакыт»), так и деструктивным («шор»). Язык рассматривается как фатальная сила, способная радикально изменить жизнь субъекта.

Четвёртая модель: «Язык — хищник». Язык — словно лев, затаившийся у порога; сорвется — съест и тебя». Самая яркая зооморфная метафора. Лев символизирует мощную, неконтролируемую энергию. Язык здесь представлен как внешняя угроза, порожденная самим человеком. Если разум теряет контроль над «львом» (речью), наступает аутоагрессия — слово уничтожает своего создателя.

Бог дал тебе язык, чтоб ты владел им смело,

Но чтоб берег главу — суди слова умело.
Коль хочешь, чтоб судьба к тебе была добра,
Прикусишь ты язык — придет его пора.

Первая модель анализа: : «Язык – Инструмент или Оружие». Речь — это активная сила, инструмент воздействия на мир. Метафора «владения» сближает язык с мечом или скипетром: им можно защищаться, созидать или разрушать.

Вторая модель анализа: : «Язык как Угроза (Охотник и Жертва)». Модель «беречь главу» через «суд над словами» выстраивает причинно-следственную связь между речью и физической безопасностью. Неосторожное слово метафорически превращается в палача. Здесь работает скрытая метафора: «*Язык мой — враг мой*». Глава (жизнь) зависит от того, насколько строгим «судьей» человек является для своих мыслей.

Третья модель анализа: : «Судьба как Личность». Фраза «чтоб судьба к тебе была добра» наделяет абстрактный рок человеческими чертами. Судьба здесь — это существо или правитель, чье расположение нужно заслужить. Доброта судьбы покупается не золотом, а «валютой» молчания и благоразумия.

Четвёртая модель анализа: : «Молчание как Узда или Плен». Метафора «прикусить язык» — одна из самых ярких. Язык представляется как строптивое животное, которое нужно физически обуздать. «Прикусить» — значит добровольно ограничить свою свободу ради сохранения чего-то более важного.

Пятая модель анализа: «Время как Судья». Здесь заложена модель выжидания и своевременности. У каждого слова есть свой «срок созревания». Метафора «поры» превращает речь в плод, который нельзя срывать раньше времени, иначе он станет ядом, а не лекарством. Метафорический посыл в том, что истинное величие («владение») заключается не в постоянном говорении, а в способности подчинить свою речь воле и разуму.

Всегда обдумывай, что должен ты сказать,
Благое слово — очи тем, кто не привык видеть.
Незнание — слепота, и это верный сказ,
О, невежественный, знаньем открывай свой глаз!
Жизнь коротка, и смерть придет в свой срок,
Но добрым словом вечности ты дашь зарок. [4. 340.]

Модель номер один: «Слово — Зрение / Свет» Оптическая метафора познания. В этой модели «слово» и «знание» отождествляются со зрением. Если человек не обладает знаниями, он приравнивается к слепому. Доброе слово или знание выступает как инструмент прозрения, который позволяет «видеть» истину и ориентироваться в мире.

Модель номер два: «Невежество — Слепота». Депривационная метафора (отсутствие чувства). Незнание трактуется как физический недуг

(слепота), лишаящий человека возможности полноценно жить. Призыв «открой глаза» означает процесс обучения и избавления от духовной тьмы.

Модель номер три: «Слово — Бессмертие». Темпоральная метафора вечности. Здесь противопоставляется биологическая жизнь человека (краткая и конечная) и жизнь его слов (вечная). Слово наделяется качеством неувядаемой субстанции, которая продолжает существовать даже после физической смерти автора. По мнению автора, обретение знаний — это исцеление от "слепоты", а оставить после себя доброе слово — значит победить смерть и обрести бессмертие». В этом же разделе говорится о влиянии языка на судьбу. И доходы, и расходы, и репутация человека зависят от его речи. Доброе слово способно подействовать на человека так же, как возвращение зрения слепому. Невежество — это слепота, поэтому нужно стремиться к знаниям, чтобы «открыть глаза».

Кроме того, под лозунгом «Бессмертное наследие — доброе слово» проводится мысль о том, что жизнь человека коротка, и все когда-нибудь уйдут из жизни. Но в мире не умирают только две вещи: 1. Правдивое слово 2. Честный труд.

Если ты хочешь, чтобы после тебя осталось доброе имя, нужно говорить открыто и продолжать делать благие дела. Богатство (золото и серебро) при использовании заканчивается, а доброе слово и разум, напротив, помогают обрести достаток. Суть этих наставлений — «Думать перед тем, как сказать, и воспитывать свой язык». Автор призывает поставить язык на службу разуму и взвешивать каждое слово. Язык — это инструмент: если использовать его правильно, достигнешь высот, если неправильно — причинишь себе вред.

Автор подводит итог следующими размышлениями:

«Оставить слово человеку» — в данном контексте слово рассматривается не просто как высказывание, а как ценнейший интеллектуальный капитал, передающийся из поколения в поколение. Автор подчеркивает, что слово обладает не только моральной силой, но и практической значимостью («в тысячу крат больше пользы»). Слово — это инструмент, указывающий верный путь в жизни. Фраза «Прости, коль не нашел я истине основ и в слове» (Кечиргин, таппай айтсам сөздүн дайнын) свидетельствует о признании автором того, что значение слова настолько глубоко и бесконечно, что его невозможно описать в полной мере. Это близко к метафорической модели «слово как неисчерпаемый океан» (слово — вечный источник).

Он приравнивает доброе слово к бесценному дару, который приносит вечную пользу, и призывает к снисходительности, признавая сакральную глубину и сложность человеческого языка. Автор завершает свои размышления о значении слова, подчеркивая, что передача знаний через речь — это высшее предназначение человека.

Закключение. Признаки, отражающие национальный менталитет, представляют собой метафорические модели в произведении. Посредством метафорической модели отчетливо эксплицируется художественная мысль автора. В поэме «Кутадгу билиг» метафорические модели служат средством интенсификации художественно-эстетической выразительности текста».

ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Вардзелашвили Ж. Метафорические номинации в языковой картине. Научные труды. Серия.: филология. Выпуск II. СПб-Тб., 2001.
2. Верещагин Е. М., Костомаров В. Г. Язык и культура: Лингвострановедение в преподавании русского языка как иностранного. 3-е изд., – М.: Русский язык, 1990
3. Кравцова Ю. В. Метафорическое моделирование мира в художественном тексте: семантико-когнитивный анализ. – К.: Изд-во НПУ им. М. П. Драгоманова, 2014.
4. Куттуу билим. 2016. 579.

ВОПРОСЫ ГОСУДАРСТВЕННОСТИ В ПОЭМЕ ЖУСУПА БАЛАСАГЫНА «БЛАГОДАТНОЕ ЗНАНИЯ»

THE QUESTION OF STATEHOOD IN JUSUPA BALASAG'S POEM "BLESSED KNOWLEDGE"

Турдубаева Назгуль Шаршеналиевна, Кыргызстан, г.Бишкек, кандидат филологических наук, доцент кафедры кыргызской литературы факультета кыргызской филологии Кыргызского Национального университета имени Жусупа Баласагына, e-mail: nazgult.72@mail.ru, orcid 0000-0001-5107-4286

Turdubaeva Nazgul Sharshenaliyevna, Kyrgyzstan, Bishkek, candidate of philological sciences, Associate Professor of the Department of Kyrgyz Literature, Faculty of Kyrgyz Philology, Kyrgyz National University named after Jusupa Balasage-mail: nazgult.72@mail.ru orchid 0000-0001-5107-4286

Аннотация. Произведение Жусупа Баласагына «Благодатное знания» (Кутадгу билиг), написанное в XI веке, представляет собой глубочайшее исследование вопросов государственности, основанное на мудрости и опыте тюркского народа. Поэма, адресованная правителям, фактически является энциклопедией политической мысли того времени, охватывая широкий спектр тем, от справедливости и мудрости до управления и благоденствия народа. Центральное место в поэме занимает идея о том, что истинное государственное управление строится на прочном фундаменте моральных и этических принципов. Жусуп Баласагын подчеркивает, что правитель должен обладать не только умом и силой, но и глубокой мудростью, справедливостью и милосердием. Отсутствие этих качеств неизбежно ведет к хаосу, разрушению и страданиям народа. Поэта волновала проблема преемственности власти и подготовки достойных правителей. Он выступал за систему, где управленческие должности занимают компетентные и добродетельные люди, прошедшие соответствующее обучение и обладающие необходимыми знаниями. В этом контексте «Благодатное знания» предстаёт как своеобразный учебник для будущих лидеров, призванный вооружить их необходимым инструментарием для эффективного и гуманного правления. Данное идея возложена в суть статьи. На основе поэмы в статье раскрывается

символические образы. На основе символических образов в статье излагается авторская идеология правления государство.

Ключевые слова: государство, символические образы, падишах, визирь, полной луной, правления, справедливость.

Annotation

The work of Yusupa Balasagyn "Blagodatnoe znaniya" (Kutadgu bilig), written in the 11th century, is a profound study of the issues of statehood, based on the wisdom and experience of the Turkic people. The poem, addressed to the rulers, is actually an encyclopedia of political thought of that time, covering a wide range of topics, from justice and wisdom to governance and welfare of the people. The central place in the poem is occupied by the idea that the true state government is built on a solid foundation of moral and ethical principles. Yusup Balasagyn emphasizes that the ruler must possess not only the power and strength, but also deep wisdom, justice and mercy. Absence of these qualities inevitably leads to chaos, destruction and suffering of the people. The poet was concerned with the problem of succession of power and preparation of worthy rulers. He advocated a system where management positions are held by competent and virtuous people who have received appropriate training and possess the necessary knowledge. In this context, "Good Knowledge" is presented as a kind of textbook for future leaders, designed to arm them with the necessary tools for effective and humane management. This idea is placed in the body of the article. On the basis of the poem, the symbolic image is revealed in the article. On the basis of symbolic images in the article, the author's ideology of governing the state is presented. Key words: state, symbolic image, king, vizier, full moon, rule, justice.

Key words: state, symbolic image, king, vizier, full moon, rule, justice.

Тюркский народ — один из древнейших народов. Из тюркских народов кыргызы тоже являются древними. Исторические исследования доказали, что они жили от реки Эне-Сай до предгорий Алтая, Саянских, Тянь-Шаньских и Памирских гор. Однако некоторые исследователи писали, что «киргызы начали мигрировать в районы Тянь-Шаня со стороны Эне-Сай в XIII-XIV веках». В частности, в первом томе пятитомного труда «История Киргизской ССР», изданного в 1984 году, в главе «Ранние этнические процессы и формирование киргизов» не исследовали местонахождение киргизов как племени, а скорее называли их «Кыргызстаном» в целом, по названию государства, и опубликовали вышеупомянутое одностороннее и ошибочное мнение.[1, с 408-441.]. Конечно, здесь нет необходимости перечислять недостатки историков, как говорится, «время течет по приливу», но одна истина всегда остается неизменной. Поэтому некоторые известные нам сегодня исторические исследования начали публиковать свидетельства, подтверждающие, что киргизы в горах Тянь-Шань мигрировали не со стороны Эне-Сай в XIII-XIV веках, а начали жить там с I века нашей эры. Например, выдающийся историк киргизского происхождения в Китае, Анвар Байтур, в своей книге «Лекции по истории киргизов», изданной в 1992 году на основе древних китайских источников, писал: «Можно увидеть, что киргизы Эне-Сай мигрировали в регион Тянь-Шаня на протяжении нескольких сотен лет, с I века до н.э. по III-IV века н.э., и что эти мигрирующие племена стали древнейшими предками современных киргизов Тянь-Шаня». [2, с 56.]

Известный историк киргизов, доктор исторических наук, профессор Омүркул Караев, в своей работе «История Караханидского каганата (XI-XIII века)», изданной в 1983 году, писал: «По данным восточных историков-географов, часть киргизов проживала на Тянь-Шане во время существования Караханидского государства», а в XI веке утвердилась власть Караханидской династии. Исследования показывают, что киргизы жили в горах Тянь-Шань еще в XIII–XIV веках.[3, с. 86.] Таким образом, как доказали вышеупомянутые ученые, нет сомнений в том, что киргизы жили в Тянь-Шаньском регионе еще до XIII-XIV веков. В частности, свидетельством этому служит ряд исторических источников, сохранившихся на территории Кыргызстана в Средние века, включая «Сборник тюркских слов» Махмуда Кашкари и эпическую поэму Жусупа Баласагына «Благодатное знания». Эти два письменных памятника являются ценным наследием, созданным в XI веке во времена династии Караханидов. В то время династия Караханидов включала Кашгар, Кучу, Котан (Хотан) на востоке, регион Жети - Суу на севере, Баласагын на западе, Самарканд, Бухару на западе и Амударью на юге. В этот период Жусуп Баласагын завершил свою поэму «Багодатнон знания» в Кашгаре и представил его представителю караханов, Абдулкериму Сатуку Богре Карахану, который присвоил ему титул «хас хаджиб» (верный служитель). Кроме того, он особо подчеркивает, что поэма была написана на чисто древнетюркском языке.

Автор объясняет это тем, что литература на арабском и персидском языках более распространена, в то время как литературы, написанной на чистом тюркском языке, не было. [4, с. 17-, 23] Махмуд Кашкари, современник Жусупа Баласагына, видного тюрколога и фольклориста из города Барскоон на реке Иссык-Куль, во введении к своему труду «Сборник тюркских наречий» перечисляет племена, принадлежащие к исконным тюркским языкам, такие как киргизы, кипчаки, огузы, тукси, ягмы, чигилы, иракцы и жорук.[5.] Здесь можно было-бы, сделать следующий вывод: Жусуп Баласагын говорит: «Я написал свою поэму на тюркском языке». Махмуд Кашкари первым упоминает племя «кыргызы» среди племен, принадлежащих к исконному тюркскому языку, тогда есть некоторые основания считать Жусупа Баласагына и его поэму «Благодатное знания» литературным наследием кыргызского народа. Кроме того, написание и произношение большинства слов в оригинале эпической поэмы «Благодатное знания» дано так же, как и в нашем современном языке. Это также отмечено в исследованиях профессора Качкынбая Артыкбаева, одного из первых инициаторов создания Киргизского национального университета, посвятившего этому памятнику более 30 лет своей жизни и приложившего все усилия, чтобы Киргизский национальный университет был назван в честь Жусупа Баласагына [6,с.3.] и Анвара Байтура, историка киргизов в Китае.[7, с. 56] Лишь в 1990-х годах нам удалось признать Жусупа Баласагына философом и ученым из города Баласагын, расположенного в южной части

города Токмок в Чуйской долине, где находится башня Бурана, и нашим предком, пусть и покойным. Это подтверждается тем, что сегодня наследие Махмуда Кашкара и Жусупа Баласагына включено в учебные программы средних школ и филологических факультетов университетов и преподается уже четырнадцать лет; учреждением премии имени Жусупа Баласагына лучшим ученым Кыргызстана; установкой его памятника вместе с памятниками другим кыргызским ученым в мемориале «Эль-Куту» в Бишкеке; изображением его на нашей самой ценной валюте – тысячесомской монете; присвоением имени Жусупу Баласагыну названия Кыргызскому государственному университету и установкой памятника перед главным зданием университета. Впервые эта книга была опубликована на кыргызском языке Төлөгөном Козубековым в 1988 году, а затем тот же перевод был переиздан в 1993 году, но сразу же был распродан читателями. Также, кыргызский перевод в арабской графике также был опубликован в Китае, 1992 году. Авторы этого перевода Турганбаем Кылычбек и Норузом Усөнаалы. В самом деле, в эпической поэме «Благодатное знания» Жусупа Баласагына затронуто множество вопросов, которые не утратили своей актуальности и сегодня. Как говорится, «с чего начини, с чего закончишь свою речь», поэтому мы сочли уместным в этом кратком повествовании остановиться на его взглядах на вопросы государственности. В конце концов, в период, отмеченный 2200-летием кыргызской государственности, невозможно не упомянуть вопросы, поднятые в этом наследии.

Жусуп Баласагын строит композиционную структуру поэмы «Благодатное знания» посредством вопросов и ответов четырех персонажей. Диалоги этих четырех персонажей описывают специфику вопросов, ставших законом в обществе, а именно обязанности короля, визиря, военачальника, казначея, королевского советника, посла; особенности людей различных профессий, таких как ученые, поэты, ремесленники, врачи, торговцы, земледельцы и скотоводы, и как к ним относиться; а также вопросы, необходимые для каждой семьи, такие как получение образования, воспитание, брак, воспитание детей, прием гостей и этикет приема гостей. Философ Жусуп Баласагын, знавший, что вопросы, поднимаемые в соответствии с сущностью такой жизни, необходимы и полезны для каждой нации и каждого государства, истолковал их в своей эпической поэме «Кутадгу билиг» с помощью символических образов. Например, падишах Кунтууду — символ справедливости, визирь Айтолду — символ богатства и счастья, сын визиря Өгдүлмыш — символ интеллекта, и родственник визира Одгурмуш — символ довольства. Цель этих четырех символических образов — сохранить достоинство государства и повысить его ценность. Чтобы доказать нашу идею, попробуем интерпретировать и выразить её через эти четыре символических образа. Здесь стоит упомянуть одну ситуацию. С тех пор как пэма «Благодатное знания» стал известен миру науки на

древнетюркском языке, каждая нация сумела перевести его на свой родной язык. Например, узбекский, турецкий, уйгурский, киргизский и китайский киргизские переводы были опубликованы на киргизском арабской письменностью и русский перевод. Целью моей кандидатской диссертации было сравнение этих тюркских и русских переводов с оригиналом и доказательство их положительных и отрицательных сторон. В результате проделанной работы заметили, что среди современных переводов на тюркские языки, особенно по сравнению с переводом Т. Козубекова на киргизский язык, был полностью использован с русского перевода. Один из главных героев эпоса — падишах Кунтууду Элиг. Он сообщает визирю Аитолду свои главные цели и имя следующим образом:

*Взгляни, как на небе светило горит,
На жар, что с нетленной силой горит.
Деянья мои на светило похожи:
Моя справедливость немеркнуща тоже.
Как солнцу со дня сотворенья дано,
Светить для людей - и не меркнет оно!
Так я и закон мой не знаем предела,
И дар для людей - мое слово и дело.
И третье. Льет солнце свой жар с высоты,
И всюду, везде расцветают цветы. [8, с 90]*

В этих двестишестидесяти падишах Кунтууду, взирая на землю одинаково и давая всем одинаковый свет, отвечает на три вещи как символ справедливого закона:

1. будучи одинаковым для всего мира, подобно солнцу;
2. будучи единственным для всего мира, подобно солнцу;
3. даря свое тепло природе и простому народу.

Жусуп Баласагын неустанно настаивает на том, что закон есть высшая мера справедливости, одинаково применимый ко всем, невзирая на бури судьбы, приносящие радость или горе. Он убежден: государь, призванный вести народ, в первую очередь обязан сам стать живым воплощением законности, блюсти его неукоснительно и быть первым, кто предстанет перед его строгим судом. В своем великом творении он рисует картину: визирь Айтолды, однажды, узрел перед собой падишаха Кунтууду, восседающего на троне, что имел три опоры. В одной руке владыка сжимал острый кинжал, в другой — сахар, а в левой — яд. И спросил визирь: что таит в себе сие загадочное действо? И молвил тогда царь Кунтууду:

*Вот трон, на котором сию я всевластно,
Взгляни: три ноги его держат согласно.
Незыблемо прочен трехногий предмет:
Все ножки недвижны, качания жок.
Но если из трех хоть одна подкосится,
Дано и другим, и сиденью свалиться.*

*Прочны три опоры: предмет будто врос,
А где их четыре — всегда перекося. [8, с 88]*

Если мы истолкуем символическое значение этих двестишестидесяти, то возникнут философские размышления относительно вопросов государственности государства:

1. Трон с тремя ножками, не перекрывающими друг друга, — это символический знак, отражающий сущность истинной справедливости. Иными словами, подобно тому как трехногий предмет может легко стоять вертикально, не наклоняясь, справедливость в государстве также должна стоять твердо. Если хотя бы один человек сойдёт с пути, то все последуют его примеру, и справедливость начнёт исчезать.

2. Кинжал — символ быстрого и решительного решения проблем людей, без промедления.

3. Сахар — символ тех, кто страдает от боли угнетения и приходит в поисках справедливости

4. Яд — символ человека, который угнетает народ и отклоняется от справедливости. Таким образом, один из символических знаков главного героя, падишаха Кунтууду, заключается в том, что, подобно тому как солнце всегда равномерно распределяет свой свет среди всех, царь должен быть одним из справедливых законов, которые относятся ко всем одинаково. Если будет установлено справедливое правительство, царская казна будет богата, и народ будет наслаждаться процветанием, как глубоко верил Жусуп Баласагын. Когда в государстве установилась справедливость, и одновременно росло богатство, а сокровища казны увеличивались день от дня, Жусуп Баласагын, чувствуя необходимость сохранить его стабильность и прочность, создал образ визиря Айтолду, помощник падишаха Кунтууду.

Чтобы выразить символические черты этого образа, автор выделяет самые основные и необходимые моменты. Иными словами, царский vizирь не должен уменьшать накопленное в государстве богатство, а должен его пополнять. Если vizирь не распоряжается им бережливо, не может избавиться от жадности и думает только о своих личных интересах, то и богатство, и состояние начнут уменьшаться, подобно убывающей луне. Например, процитируем отрывок из поэмы.

*Сказал Айтолды: «Это имя — не ложь:
Мудрец говорил, что с луною я сожж.*
Луна поначалу едва лишь видна,
Потом, подрастая, восходит она.
А в день полнолуния весь мир озарит,
Она для людей, словно светоч, горит.
Нальется сияньем, сверкая с высот,
И меркнет красою, идя на заход.
Сияние меркнет, и вот его нет,
И снова из мрака рождается свет.*

*Мне так же дано мою сущность менять:
Я то появлюсь, то исчезну онять.
Едва обращаю я к убогому лик,
Прекрасным становится он в тот же миг.
Растут его слава, величье, почет,
А я лишь уйду — все со мною уйдет, [8, с 83-84]*

Этими двустушиями Жусуп Баласагын предупреждает читателя, что богатство и власть, подобно полной луне, могут одновременно исчезнуть, иными словами, выражает философский смысл фразы «счастье — это птица, приземлившаяся где-то в другом месте, богатство — это лед в руке». Однако счастье и власть можно сделать стабильными. Их необходимо поддерживать с помощью хорошего характера, честности, интеллекта и знаний. В частности, для сохранения стабильности богатства и власти необходим интеллект. Если ваш разум не неустойчив, и вы способны вовремя все понимать и правильно взвешивать, то ваша справедливость, богатство и счастье никогда не ускользнут из ваших рук и всегда будут продолжать жить на своем месте. Поэтому в поэме «Кутадгу Билиг» Жусупа Баласагына использует третий символический образ для изображения сына визиря Огдюльмыша. Функциональная особенность этого образа — отражение символа мудрости. Точнее говоря, мудрость необходима для надлежащего управления государством и сохранения благ, попавших в казну. Не случайно Жусуп Баласагын так сформулировал это символическое значение:

*Ум издали видит дорогу ко благам,
И к нужным свершениям идет твердым шагом.
Неясное он разъясняет тотчас,
Любые узлы он распутает враз.
И вправо, и влево, вперед и назад,
Все зрит он, всему даст и срок и уклад.
Ум - светоч во тьме и глаза — для слепого,
Он телу - душа, бессловесному — слово!» [8, с 160]*

Символические знаки мудрости, воплощенные в изящных образах, служат ключом к постижению философских идей Жусупа Баласагына, визионера XI века. Его поэма "Благодатное знания", словно драгоценный камень, сияет сквозь века, будучи не просто литературным памятником, но живым руководством для правителей и обычных людей. Жусуп Баласагын, опираясь на мудрость Караханидской эпохи, провозглашает: истинное величие государства и народа зиждется на незыблемом фундаменте справедливости, процветания и разума. Когда каждый член общества — от правителя до ремесленника — исполняет свой долг, тогда и государство крепнет, а жизнь народа наполняется смыслом. Решения, продиктованные народными нуждами, становятся залогом постепенного, но неуклонного роста. Особое место в этом сакральном учении занимает образ Одгурмышы, четвертого символа мудрости. Его послание просто и вечно: возлюби то, что

имеешь, найди удовлетворение в гармонии мира, усмири жадность и бережно храни дары судьбы. "Пусть бог дарует, и не растрчивай впустую", — гласит его завет, обращенный к каждому, кто стремится к мудрости. Не сразу искушенный читатель постигает глубину авторского замысла. Но по мере того, как раскрывается канва повествования, возникает закономерный вопрос: почему имена персонажей столь необычны, столь выразительны? Ответ кроется в самой природе поэмы: это не просто история, а аллегория, где каждый образ — символ, инструмент для раскрытия государственных тайн. Жусуп Баласагын создает не просто поэму, а стройный трактат об идеальном государственном устройстве, где мощь крепости сочетается с заботой о благе каждого. Его слова, облеченные в поэтическую форму, понятны и доступны, словно начертанные для современных президентов и премьер-министров. И стремление это было вознаграждено. Представив поэму падишаху, Баласагын удостоился высшего придворного титула — "Хас Хаджиб", став примером того, как мудрость и искусство могут служить государству. "Кутадгу билиг" и по сей день остается бесценным источником знаний, призывом к осмыслению государственности, к честному анализу достижений и недостатков, к поиску мудрых советов, способных преобразить мир.

ИСПОЛЬЗОВАННЫЕ ЛИТЕРАТУРЫ:

1. История Киргизской ССР. I том. — Ф.: Кыргызстан, 1984. — С. 408–441.
2. Байтур А. Кыргыз тарыхынын лекциялары. 1- китеп. — Б.: Учкун, 1992. — 56- б
3. Караев Ө. История Караханидского каганата (XI–XIII вв.). — Ф.: Илим, 1983. — 86- б.
4. Жусуп Баласагын. Кул алчу билим. (Кыргыз тилине которгон Т.Козубеков). — Ф.: Кыргызстан, 1988. — 17-, 23- бб.
5. Махмуд Кашкари. Дивони лугатит-турк, т. 1. — Ташкент: Узбекистон ССР Фанлар акад.насириети, 1980,21-бет
6. Артыкбаев К. Дагы бир жолу орто кылымдагы адабий эстелик-терибиж жөнүндө.// Кыргызстан маданияты, 1990, 20- сентябрь
7. Байтур А. Кыргыз тарыхынын лекциялары. 1- китеп. — Б.: Учкун, 1992. — 56- б
8. Юсуф Баласагынский. Благодатное знание. Издание подготовил С.Н.Иванов.Москва, 1983

“QUTADG‘U BILIG”DA O‘ZLASHMA SO‘ZLAR ORQALI YASALGAN JUFT SO‘ZLAR

PAIR WORDS FORMED BY LOCAL WORDS IN "KUTADGU BILIG"

*Alimuxamedov Rixsitilla Abdurashidovich, Oriental universiteti,
filologiya fanlari doktori, v.b. professor
rixsitilla@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0061-6692*

*Alimukhamedov Rikhsitilla Abdurashidovich, Oriental University,
doctor of philological sciences, acting professor
rixsitilla@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0061-6692*

Annotatsiya. “Qutadg‘u bilig” asarida o‘zlashma so‘zlar kam bo‘lsa-da, ular asar matnida juftlashib, yangi ma‘noli so‘zlar hosil qiladi. Bunday so‘zlar asarda muallif aytmoqchi bo‘lgan fikrni

aks ettirishga xizmat qiladi. Demak, asarda uchraydigan juft soʻzlarni oʻrganish orqali asarni chuqurroq tahlil va tushunishimiz mumkin boʻladi.

Kalit soʻzlar: “Qutadgʻu bilig”, oʻzlashma soʻzlar, juft soʻzlar, semantika.

Abstract. Although there are few borrowed words in the work “Kutadgu Bilig”, they pair up in the text of the work and form words with new meanings. Such words serve to reflect the idea that the author wants to say in the work. Therefore, by studying the paired words found in the work, we will be able to study and understand the work more deeply.

Keywords: “Kutadgu bilig”, borrowed words, paired words, semantics.

KIRISH

Dunyo tillaridagi eng barqaror boʻlmagan, tez oʻzgaruvchan qatlam – leksika hisoblanadi. Hayotdagi barcha oʻzgarishlar, yangi texnologiyalarning kirib kelishi, davlatlarning oʻzaro savdo-iqtisodiy aloqalari, jamiyatda sodir boʻlayotgan har qanday oʻzgarishlar tilda oʻz aksini topadi. Qobiqda yashaydigan tillar hech qachon rivojlanmasligi, yashab qolish ehtimoli ham kamayishi allaqachonlar oʻz tasdigʻini topgan. Til ham jonli, u oʻzaro aloqada boʻlishi, oʻzga tillardan yangi soʻzlar qabul qilishi, bunda ichki imkoniyatlar orqali va kalkalash orqali yangi soʻz hosil qilishi, boshqa tillarga oʻz leksik qatlamidagi soʻzlarni “ijara”ga berishi kuzatiladi. Tarixdan maʼlumki, oʻzbek tili tarixda koʻplab arabcha, forsha soʻzlarni qabul qilgan. Hozirgi oʻzbek adabiy tilimizdagi leksikaning katta bir qismini ushbu soʻzlar tashkil etadi. Buning sababini tarixdan izlash kerak. Unga koʻra: “Qadimgi turkiy til leksikasi asosan turkiy soʻzlardan iborat. Oʻzlashgan qatlam oz miqdorni tashkil etadi. Bu qatlam, asosan, atoqli otlardan, maʼlum bir diniy tushunchalarni ifodalovchi soʻz va terminlardan iborat. Oʻrxun-Yenisey yodgorliklarida oʻzlashgan qatlam xitoycha, soʻgʻdcha soʻzlardan iborat boʻlib, taxminan bir-ikki foizni tashkil qilsa, eski uygʻur-turk yozma yodgorliklarida nisbatan koʻp. Jumladan, birgina “Oltun yorugʻ” dagi soʻzlarning oʻn besh foizini sanskritcha, xitoycha, tibetcha, soʻgʻdcha soʻzlar tashkil qiladi. Oʻzlashgan qatlamning koʻpligiga sabab shuki, ijtimoiy, madaniy, diniy tushunchalar qadimgi turkiylar madaniy muhitiga koʻplab kirib keldi va shu munosabat bilan oʻzlashgan qatlam miqdori kengaydi.

Metodologiya. Mazkur oʻzlashgan qatlam soʻzlar bir maʼnoni ifodalaydi. Bir maʼnolilik tilda, xususan qadimgi turkiy tilda ham keng tarqalgan boʻlib, yuqoridagi oʻzlashgan soʻzlar termin xususiyatiga ega boʻlgani uchun ham bir maʼno ifodalaydi. Ammo umum til leksikasidan kirgan soʻzlarning koʻp maʼno ifodalashi keng tarqalgan” [1, 78-79-b.].

Yuqorida keltirilgan fikrlar keyingi XI-XIII asar manbalari uchun ham dolzarb sanaladi. Chunki asarlar osha shakllangan anʼana oʻzgarmaydi. Tildagi oʻzgarishlarning asosiy qismini jamiyatdagi ijtimoiy-siyosiy muhit taʼsirida amalga oshadi. Nisbatan keyingi asr boʻlgan Yusuf Xos Hojib davri ham ayni anʼanalar asosida shakllangan. “Qutadgʻu bilig” asari oʻzida Qoraxoniylar davri tili anʼalari bilan birga, qadimgi turkiy til anʼalarini ham saqlaydi. Bu davr tilning turli sathlarida oʻz aksini qoldirgan. Jumladan, fonetik-fonologik sathda maʼlum tovushlarning “oʻtish davri” uchun asos boʻlgan [2, 226-237-b.]. Qoʻshimcha ravishda leksik sathda bir muncha soʻzlarning oʻzgarishi davri ham sanaladi.

Masalan, O'rta va Markaziy Osiyoga VIII-IX asrlardan Islomning yoyilishi, shu bilan bir qatorda uning madaniyati, tili, an'alarining kirishi kuzatilgan. Bular o'z navbatida tilda ham, xususan leksik sathda ham o'z ta'sirini ko'rsatgan. Yozilayotgan asarlarning mazmun-mohiyatidan kelib chiqib, unda berilayotgan tushunchalarni anglatishda yangi kirgan, o'zlashgan so'zlardan foydalanish boshlangan. Bu borada Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari ham mustasno emas. Lekin shunga qaramasdan asarda adib turkiy so'zlarni ko'proq qo'llashga uringan. Bunga misol qilib asarning nasriy muqaddimasida "Mashriq viloyatida, butun Turkiston elida bug'raxon tilincha, turk lug'aticha hech kimsa hargiz bu kitobdan yaxshiroq (kitob) yozgan emas [3, 78-b.]". Matndan anglashiladiki, ushbu kitobda muallif imkon qadar sof turkcha so'zlardan foydalangan. Lekin shunday bo'lsada, Qoraxoniylar davrida mintaqaga Islom dini kirib kelgan, u bilan madaniyati, tili ham kirgan edi. U hatto, badiiy adabiyotda ham o'z ta'sirini ko'rsata boshlagan. Masalan, "Qutadg'u bilig" aruzda yozilgani to'g'risida ma'lumotlar tadqiqotchilar tomonidan keltirilgan [4, 13-b.]. Bunga yana bir misol sifatida asarning nasriy kirish qismida u forsiyda yozilgan "Shohnoma"ga tenglashtiriladi. "Shohnomai turkiy" deb nom qo'yadilar, deyiladi. Barchaga ma'lumki, "Shohnoma" forsiyda, o'zlashma so'zlarni juda kam ishlatgan holda yozilgan asardir. Uning "Shohnoma"ga o'xshatilishi ham buning yaqqol dalili sanaladi.

Diskussiya. "O'sha davrda yozilgan asarlarda **ortuq-ko'p-oshuq, ezgu-yaxshi, kishi-odam-inson, ochuq-oshkora, butun-tugal, yana-taqi, achundunya, yav-yog'i-dushman** kabi turkiy, turkiy-forsiy, turkiy-arabiy sinonimik qatorlar ... iste'molda bo'lganligi ham eski turkiy adabiy tilning boy lug'atga ega ekanligidan guvohlik beradi" [5, 43-b.].

Olimlarning fikricha, "o'zbek tilida juft so'zlar jamlik, umumlashtirish kabi ma'nolardan tashqari, fikr almashuvda eng nozik ma'no atfenkalarini ifodalash uchun xizmat qiladi" [6, 44-b.].

M.Xolmurodova asardagi leksika bo'yicha o'zining quyidagi fikrlarini bayon etadi: "Tadqiqotda "Qutadg'u bilig" asarida qo'llangan 3370 ta leksemaning statistik tahlili amalga oshirildi, so'zlarning genetik asosi aniqlandi. Genetik jihatdan tahlil qilingan 3370ta leksemaning 2817 tasi turkiy (28 tasi qorishiq; 85%), 416 tasi arabcha (11%), 91 tasi fors-tojikcha (3%), 7 tasi sanskritcha (0,2%), 7 tasi so'g'dcha (0,2%), 6 tasi xitoycha (0,14%), 13 tasi gibrid so'z (0,4%): 7 tasi arabcha+forscha, 2 tasi arabcha+yunoncha, 2 tasi sanskritcha+forscha, 1 tasi forscha+hindcha, 1 tasi arabcha+lotincha birlikdir. Jami leksemaning 2500 tasi ism kategoriyasiga, 870 tasi esa harakat-holat kategoriyasiga mansub [7, 14-b.]". Bundan ko'rinib turibdiki, asar tilida o'z qatlam bilan birgalikda o'zlashma qatlamdan ham so'zlar o'rni bilan ishlatilgan.

Yuqorida aytganimizdek, Qoraxoniylar davrida yaratilgan asarlarda leksika qadimgi turkiy til davri an'alarini saqlagan hamda Islom davri leksikasini o'zlashtirish davri bo'lgan. Asarda uchragan juft so'zlar orasida sof turkiy so'zlar bilan birgalikda boshqa tillardan o'zlashgan so'zlarni ham uchratamiz.

Yig'ilgan misollardan quyidagicha juft so'zlar "Qutadg'u bilig" asarida ishlatilganini bilishimiz mumkin: 1) forsha-turkcha; 2) turkcha-forsha; 3) arabcha-arabcha; 4) arabcha-forsha; 5) arabcha-turkcha.

"Dostondagi o'zlashma qatlamning asosiy qismini (11%) arabcha so'zlar tashkil etadi. Hozirgi o'zbek adabiy tilida *azab* "azob", *firaq* "firoq", *haram* "harom", *salam* "salom", *vilayat* "viloyat" kabi arabcha o'zlashmalar ayni shaklda qo'llanadi. *Balayot* "gapga chechanlik, chiroyli yozilgan xat", *mehnat* "azob, uqubat" kabi leksemalar semantik o'zgarishga uchragan. "Qutadg'u bilig" leksikasidagi arabcha so'zlarning ayrimlari bugungi kunda qo'llanmaydi: *fuqa* "sharbat turi", *fusus* "gunoh, afsus, nadomat", *kavakib* "yulduz", *fal* "baxt, omad", *uqba* "oxirat", *tarab* "xursandchilik" kabi" [7, 16-b.]. Bundan ko'rinib turibdiki, asardagi turkiy leksik qatlamdan keying o'rinda turuvchi so'zlar arab tiliga oid.

"Asar tilida fors-tojikcha o'zlashmalar arabcha o'zlashmalarga nisbatan kam uchraydi (3%). *Adina* "odina-juma kuni", *namaz* "namoz" kabi fors-tojikcha o'zlashmalar hozirgi o'zbek adabiy tilida fonetik o'zgarishlarsiz qo'llanadi. Asar leksiksidan o'rin olgan *piša* "dars, ta'limot, doimiy mashg'ulot", *žulanbin* "asaldan tayyo arzu-tilak (fors.-turk. ارزو تیلک) – juft. orzu-tilak: Köñüldä nekü ersä arzu-tiläk, / Ayiz açsa barča tilin sözdä-ol. – Ko'ngilda nima orzu-tilak bo'lsa, / Og'iz ochsa, barchasi nutqqa chiqadi (QBQ.150a,7).

boš-āzād (turk.-fors. بوش ازاد) – juft. ozod-erkin: Boš-āzād kiši barča edgü qulī. – Ozod-erkin kishining barchasi – yaxshilik quli (QBQ.89a,5).

et-öz-jān (turk.-fors. ات اوز جان) – juft. tanu jon: Et-öz-jān yuluyar tapuy qilyučī. – Xizmat qiluvchi tanu jonini fido qiladi (QBN.110a,11).

Ushbu uch so'zdan tashkil topgan juft so'zlarning so'nggi komponenti forsha bo'lib, uning manbalarda, xususan "Qutadg'u bilig"da et-öz (QBL,98) va et-öz-yin (QBL,99) shakllari ham qo'llangan. Ular ham "tanu jon, vujud" ma'nolarida keladi.

fasād fisq (ar. فساد فسق) – juft. fisqu fasod: Fasād fisq üni, kör, uditmaz kečä. – Fisqu fasod shovqini kecha(lari) uxlatmaydi, ko'r (QBQ.194a,17).

Hozirgi o'zbek tilida ushbu juft so'zning biroz o'zgargan variantidan foydalanadi: fisq fasod. Demak, ushbu juft so'z vaqt o'tishi bilan komponentlari o'z joyini o'zgartirgan.

havā-arzu (ar.-fors. هوا ارزو) – juft. havas-orzu, ehtiros: Uqušsuz kišilər ol-ol, ey qadaš, / Havā-arzularqa özin qılsa baš. – Uquhsiz kishilar ulardir, ey qarindosh, / (Qaysiki) havas-orzularga o'zini jarohatlasa [ya'ni o'zini qurbon qilsa] (QBQ.111a,11).

Ushbu so'z ham vaqt o'tgan sari o'z komponentlarining joyini o'zgartirgan holda qo'llanishni boshlagan. Hozirda u orzu-havas shaklida ishlatiladi.

hamd-u ögdi (ar.-turk. حمد و اوگدی) – juft. hamdu sano: Öküš hamd-u ögdi añar-oq sazā. – Talay hamdu sanolar Ungagina sazodir (QBQ.2a,9).

Ushbu so'z qadimda arabcha+turkcha variantda qo'llangan. Hozirga kelib esa arabcha+arabcha hamdu-sano varianti ishlatiladi.

ḥamd-u sipas-u minnat-u ögdi (ar.-turk. (حمد و سپاس و منت و اوکدی) – juft. hamdu sano, shukrona va maqtoqlar (QBN.1b,2).

ḥīla-al (حيله ال) – juft. hiyla-nayrang: En aşnu yayıqa keräk ḥīla-al. – Eng avval yovga (qarshi) hiyla-nayrang (ishlatish) kerak (QBN.89b,9).

idišči-šarābdār (turk.-fors. (دیشچی شرابدار) – juft. sharobdor-soqiy: İdišči, tamyāčī, šarābdār nekü-teg keräkin ayur. – Soqiy, tamg‘achi, sharobdor qanday bo‘lishi kerakligini aytadi (QBQ.5b,5).

köni-čīn (کونی چین) – juft. to‘g‘ri-chin: Bu yanliy bolur-ol köni-čīn kiši. – To‘g‘ri-chin kishi mana shu yanglig‘ bo‘ladi (QBN.37a,11).

köni-ḥaq (turk-ar. (کونی حق) – juft. haqiqat; to‘g‘rilik: Qani iş qiliyli köni-ḥaq üçün? – Haqiqat uchun ish qiluvchi qani? (QBQ.194a,4).

Yuqorida bir ma’noda kelgan ikki xil juft so‘zlarni ko‘rishimiz mumkin. Ularning birinchisida komponentlar turkcha-turkcha, ikkinchisida esa turkcha-arabcha varintda keltirilgan. Ikkisi ham bir ma’noni anglatadi.

lew-aš-tergi (ar.-turk. (لیش اش تیرگی) – juft. tuzalgan dasturxon: Lew aš-tergi kirsä, körü idsa köz. – (Darvozabon boshlig‘i) tuzalgan dasturxon kiritilganda unga ko‘z yugurtirib chiqsa [ya’ni dasturxonni o‘z ko‘zi bilan kuzatib ko‘rsa] (QBN.96a,9).

nahy-u munkir (ar. (نهی ومنکر) – juft. murtad va munkir: Qani nahy-u munkir tidilyi kiši? – Murtad va munkir(lar)ni tiyuvchi kishi qani? (QBQ.194a,6).

ordu-saray (اوردو سرای) – juft. o‘rda-saroy: Köçügli kiši etmäs ordu-saray. – Ko‘chuvchi (kishi) o‘rda-saroylar qurmaydi (QBN.219b,14).

otači-ḥakīm (turk.-ar. (اوتاجی حکیم) – tabiblar: Yemä yaqši aymiš otači-ḥakim, / Ḥakīmlar sözini yawuz tegli kim? – Tabiblar juda yaxshi aytadi, / Tabiblar so‘zini yomon deyuvchi kim? (QBN.167a,14).

qarši-saray (قرشی سرای) – juft. qasr-saroy: Bu kün munda etmä bu qarši-saray. – Bu kun bu yerda qasr-saroy(lar) bezatma (QBQ.162b,16).

qumaru pand bitig (turk.-fors.-turk. (قومارو پند بیتیک) – nasihat noma: Aytoldi eligkä qumaru pand bitig bitmişin (ayur). – Oyto‘ldi eligga nasihatnoma yozganligini aytadi (QBQ.5a,9).

ṭā‘at-tapuy (ar.-turk. (طاعت تبوغ) – juft. toat-ibodat: Bu dunyā tiläyü yügürsä kiši, / Yatu qaldı ṭā‘at-tapuy(lar) işi. – Kishi bu dunyoni istab yelib-yugursa, / Toat-ibodatlar ishi to‘xtab qoladi (QBQ.145a,8).

Ushbu so‘z ham hozirda arabcha-arabcha *toat-ibodat* variantda ishlatiladi [8].

Xulosa. Yuqoridagi fikr-mulohazalar, keltirilgan misollar va tahlillar asoida quyidagicha xulosa qilish mumkin: Yusuf Xos Hojib o‘z asarini yozishda turkiy tilning jozibadorligini ko‘rsatish bilan birgalikda, juft so‘zlarni ham keng ishlatib, asar tilining jozibadorligini, o‘z qarash va fikrini shu tariqa ifodalagan. Ayrim tushunchalarni berishda tilning o‘z ichki imkoniyatlaridan tashqari o‘zlashmalardan ham unumli foydalangan va shu tariqa tilning jozibadorligini ko‘rsatgan.

ADABIYOTLAR RO‘YXATI:

1. Rahmonov N., Sodiqov Q. O‘zbek tili tarixi. Darslik. – T., 2009.

2. Содиқов Қ. Эски ўзбек ёзма адабий тили. – Т., 2020.
3. Sodiqov Q. Qoraxoniylar davri turkiy yozma yodgorliklari tili. – Т., Akademnashr, 2025.
4. Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (тўртликлар). Нашрга тайёрловчи: Қайюм Каримов. – Т.: Ғ.Ғулом нашриёти, 1972.
5. Мухторов А., Санақулов У. Ўзбек адабий тили тархи: Университет ва педагогика институти талабалари учун ўқув қўлланма. – Т.: Ўқитувчи, 1995.
6. Ҳожиёв А. Ўзбек тилида қўшма, жуфт ва такрорий сўзлар. – Тошкент.
7. Холмуродова М.Х. “Қутадғу билиг” лексикаси. Фил.фан.б.фалс.док. (PhD) автореферати. – Т., 2019.
8. <https://imlo.uz/word/toat-ibodat>

UCHINCHI RENESSANSNING MA'NAVIY-INTELLEKTUAL ASOSLARI YUSUF XOS HOJIB VA SAID AD-DIN AL-FARG'ONIY MEROSI TALQINIDA

SPIRITUAL-INTELLECTUAL FOUNDATIONS OF THE THIRD RENAISSANCE: A COMPARATIVE INTERPRETATION OF THE LEGACIES OF YUSUF KHOS HOJIB AND SAID AD-DIN AL-FARGHANI

Obidov Asliddin Shavkatovich, Alfraganus university
“Ijtimoiy fanlar” kafedrasi dotsenti, falsafa fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD),
telefon: 93-542-63-90, e-mail: asliddin.obidov@gmail.com
ORSID: <https://orcid.org/0000-0002-9848-2364>

Obidov Asliddin Shavkatovich, Associate Professor at the Department of Social Sciences,
Alfraganus University, Doctor of Philosophy (PhD) in Philosophical Sciences,
Phone: +998 93-542-63-90, e-mail: asliddin.obidov@gmail.com
ORSID: <https://orcid.org/0000-0002-9848-2364>

Annotatsiya. Maqolada Uchinchi Renessansning ma'naviy-intellektual asoslari Yusuf Xos Hojib va Said ad-Din al-Farg'oni merosi doirasida qiyosiy tahlil qilinadi. Tadqiqot ushbu ikki mutafakkirning axloqiy, ma'rifiy va irfoniy qarashlarini zamonaviy milliy taraqqiyot konsepsiyasi bilan bog'liq holda yoritishga qaratilgan. Maqolada ularning merosi Uchinchi Renessansning ma'naviy-intellektual poydevorini tushuntiruvchi o'zaro mushtarak va to'ldiruvchi manba sifatida talqin qilinadi.

Kalit so'zlar: Uchinchi Renessans, Yusuf Xos Hojib, Said ad-Din al-Farg'oni, komil inson, ma'rifat, adolat, ruhiy kamolot, milliy taraqqiyot

Abstract. The article conducts a comparative analysis of the spiritual and intellectual foundations of the Third Renaissance within the framework of the legacies of Yusuf Khos Hojib and Said ad-Din al-Farghani. The study focuses on illuminating the ethical, educational, and gnostic (irfani) views of these two thinkers in close connection with the concept of contemporary national development. Their heritage is interpreted as mutually complementary and shared sources that explain and form the spiritual-intellectual foundation of the Third Renaissance.

Keywords: Third Renaissance, Yusuf Khos Hojib, Said ad-Din al-Farghani, perfect human (komil inson), enlightenment (ma'rifat), justice, spiritual perfection, national development

KIRISH.

Yangi O'zbekiston taraqqiyot bosqichida Uchinchi Renessans g'oyasi milliy rivojlanishning ma'naviy va intellektual tayanchi sifatida shakllanmoqda. Bu

yoʻnalish ilm, taʼlim, tarbiya, tarixiy xotira hamda mumtoz merosning ichki uygʻunligini talab qiladi. Shu bois Uchinchi Renessans masalasi faqat zamonaviy islohotlar doirasida emas, balki tarixiy-falsafiy manbalar bilan tutash holda talqin qilinganda chuqurroq mazmun kasb etadi. Mazkur qarashning dasturiy ifodasi sifatida manbada “Biz oʻz oldimizga taʼlim sohasidagi islohotlarni ham qamrab olgan keng demokratik oʻzgarishlar orqali Oʻzbekistonda Uchinchi Renessans poydevorini yaratishni asosiy maqsad qilib qoʻydik” degan fikr keltiriladi [1, Turdiyev – 149-bet]. Ushbu yondashuv maʼnaviy yuksalish, ilmiy tafakkur va ijtimoiy yangilanishni yagona tarixiy vazifa sifatida koʻrishga undaydi.

Ana shu tarixiy vazifaning mazmuni Yusuf Xos Hojib merosi orqali yanada ravshanlashadi. Qutadgʻu biligda jamiyat ravnaqi, davlat tartibi, axloqiy meʼyor, ilmga suyanish hamda inson kamoloti oʻzaro bogʻlangan holda yoritiladi. Asardagi siyosiy-axloqiy qarashlarni sharhlar ekan, Ismail Taʼsh “Adolat barcha kishilarga toʻgʻri qonunni teng qoʻllashdir” deb yozadi [2, Taʼsh – 259-bet]. Ushbu fikr Yusuf Xos Hojib tafakkurida adolatni oddiy fazilat darajasidan yuqoriga koʻtarib, uni ijtimoiy uygʻunlik, boshqaruv madaniyati va komil inson tarbiyasining tayanch mezoniga aylantirganini koʻrsatadi. Shu jihatdan Qutadgʻu bilig Uchinchi Renessansning ijtimoiy-axloqiy poydevorini yoritishda tayanch manbalardan biri sifatida ahamiyat kasb etadi.

Said ad-Din al-Fargʻoniy merosi mazkur masalaning ichki, ruhiy va irfoniylar qatlamini ochib beradi. Uning asarlarida insonning oʻzini anglash jarayoni borliqni anglash, maʼrifat, qalbiy sayqal hamda ilohiy haqiqat sari yuksalish bilan bogʻliq holda sharhlanadi. William Chittick Fargʻoniyning ilmiy oʻrnini baholar ekan, “Wahdat al-wujūd atamasini texnik maʼnoda qoʻllagan ilk mutafakkir Saʼid b. Ahmad Fargʻoniy boʻlgan koʻrinadi” deya taʼkidlaydi [3, Chittick – 23-bet]. Bu baho Fargʻoniyning tasavvufiy tafakkurni izchil tushunchalar tizimi darajasiga olib chiqqan yirik nazariyotchi ekanini anglatadi. Shu sabab Yusuf Xos Hojibdagi ijtimoiy-axloqiy komillik bilan Said ad-Din al-Fargʻoniydagi ruhiy-maʼrifiy kamolot birgalikda tahlil qilinganda Uchinchi Renessansning maʼnaviy-intellektual mazmuni ancha toʻliq ochiladi.

Mazkur maqolaning maqsadi Yusuf Xos Hojib va Said ad-Din al-Fargʻoniy merosi asosida Uchinchi Renessans gʻoyasining maʼnaviy-intellektual asoslarini tarixiy-falsafiy nuqtai nazardan tahlil qilishdan iborat. Tadqiqot davomida ikki mutafakkir qarashlaridagi mushtarak tamoyillar, ularning oʻziga xos tomonlari hamda zamonaviy milliy taraqqiyot bilan tutash nuqtalari yoritiladi.

Adabiyotlar tahlili. Mavzuga doir tadqiqotlar bilan tanishish shuni koʻrsatadiki, Yusuf Xos Hojib va Said ad-Din al-Fargʻoniy merosi koʻproq alohida yoʻnalishlarda oʻrganilgan. Yusuf Xos Hojib haqidagi ishlarda asosan davlat boshqaruvi, odob, til, maʼrifat va jamiyat tartibi masalalari markazga chiqadi. Said ad-Din al-Fargʻoniyga bagʻishlangan izlanishlarda esa Akbariy maktab, vahdat al-vujud, tajalliy, maʼrifat va ontologik tafakkur qatlamlari ustun turadi. Shu sabab Uchinchi Renessansning maʼnaviy-intellektual asoslarini aynan shu ikki meros kesishuvida talqin qilish adabiyotlarda yetarli darajada yaxlitlashmagan masala

bo'lib qolmoqda. Dilmurod Quronov "Qutadg'u bilig"ni o'z davrining ijtimoiy-tarixiy ehtiyoji bilan bog'lab sharhlar ekan, asarning paydo bo'lishini uyg'onish jarayoni bilan tutashtiradi. Muallifning quyidagi fikri ayni nuqtani aniq ifodalaydi "Qutadg'u bilig" asari shu tarixiy sharoit keltirib chiqargan ehtiyoj talabi bilan yozilgan, u uyg'onish davrining hosilasidir" [4, Quronov – 12-bet]. Mazkur yondashuv Yusuf Xos Hojib merosini faqat didaktik yodgorlik sifatida emas, balki tarixiy taraqqiyotning ma'naviy-me'yoriy dasturi sifatida ko'rishga yo'l ochadi.

Said ad-Din al-Farg'oniy haqidagi zamonaviy o'zbek tadqiqotlarida uning ilmiy silsilasi, metafizik qarashlari va Akbariy tafakkurdagi o'rni tobora aniqroq yoritilmoqda. Asliddin Obidov al-Farg'oniy merosining o'ziga xosligini shunda ko'radiki, u ruhiy tajribani nazariy tafakkur bilan bog'lay olgan mutafakkirdir. Bu fikr quyidagi satrlarda lo'nda ifodalangan "Al-Farg'oniy ma'naviy tajribani nazariy tahlil bilan uyg'unlashtirishga intilgan" [5, Obidov – 1-bet]. Shuningdek, muallif "Mashariq al-darari"ni Akbariy falsafaning dastlabki sistematik matnlaridan biri sifatida talqin qiladi. Shu jihat adabiyotlar tahlilida muhimdir, chunki Uchinchi Renessansning ichki ma'naviy poydevorini ochishda ruhiy kamolot, qalbiy idrok va ontologik tafakkur o'rtasidagi bog'lanishni al-Farg'oniy to'liq tasavvur qilib bo'lmaydi.

Rus tadqiqotchilarining ishlari mavzuning boshqa bir qatlamini ochadi. M.S. Fomkin "Qutadg'u bilig"ning adabiy taqdirini o'rganar ekan, uning ahamiyatini tor filologik doira bilan cheklamaydi, balki uni Yevrosiyo xalqlari ma'naviy hayoti bilan bog'laydi. Uning talqinida asar o'rta asrlar merosi bo'lish bilan birga zamonaviy gumanitar tafakkur uchun ham dolzarbdir. Muallifning bu xulosasi ayniqsa e'tiborlidir "Bu poema o'rta asrlar jahon adabiyotining yirik namunalaridan sanaladi, unda Yevrosiyo xalqlari uchun muhim ma'naviy-axloqiy qadriyatlar mujassam" [6, Fomkin – 20-bet]. Bu qarash maqola mavzusi uchun juda muhim, chunki Uchinchi Renessans faqat tarixiy faxr hissi bilan emas, balki uzoq asrlardan kelayotgan qadriyatlarni zamonaviy milliy taraqqiyot bilan bog'lay olish salohiyati bilan mazmun kasb etadi.

Rus sharqshunosligi va rus tilidagi falsafiy tadqiqotlarda Akbariy maktabni o'rganish Said ad-Din al-Farg'oniy merosini kengroq metafizik doirada tushunishga yordam beradi. Bu yerda S. Melasning Ibn al-Arabiy ta'limoti haqidagi tahlili nazariy tayanch sifatida ahamiyatlidir. Muallif Akbariy qarashning markaziga borliq birligi masalasini qo'yadi va uni mutlaq reallik, kosmologiya hamda ma'no tuzilmasi bilan bog'laydi. Tadqiqotdagi quyidagi ta'rif al-Farg'oniy talqin qilish uchun ham muhim konseptual kalit beradi "Akbariy ta'limotga ko'ra Xudo eng oliy va chin mavjud reallikdir, borliq birligi shu nuqtadan anglanadi" [7, Melas – 173-bet]. Al-Farg'oniy aynan shu maktabning Markaziy Osiyodagi yirik davomchilaridan biri sifatida ko'rilgani uchun bu turdagi rus tilidagi tadqiqotlar uning merosini faqat tasavvufiy sharh doirasida emas, balki ontologik va gnoseologik tizim sifatida o'qish imkonini beradi.

Tahlil qilingan adabiyotlardan ko'rinadiki, o'zbek olimlari Yusuf Xos Hojib va Said ad-Din al-Farg'oniy merosining milliy ma'naviyat, tarixiy tafakkur va

komillik haqidagi qatlamlarini ochishga yaqin turadi. Rus tadqiqotchilari esa matnning adabiy taqdiri, falsafiy ko‘lami va konseptual asoslarini kengroq sharhlaydi. Shu bilan birga, mavjud adabiyotlarda bu ikki mutafakkir merosini Uchinchi Renessansning yagona ma’naviy-intellektual modeli doirasida o‘zaro bog‘lab tahlil qilish hali yetarli darajada ishlab chiqilmagan. Mazkur maqolaning zarurati ham aynan shu ilmiy bo‘shliq bilan belgilanadi.

Metodologiya. Mazkur tadqiqotning metodologik asosi tarixiylik va mantiqiylik birligi, hermenevtik talqin hamda qiyosiy-tushunchaviy tahlilga tayandi. Mavzu Yusuf Xos Hojib va Said ad-Din al-Farg‘oniy merosini bugungi Uchinchi Renessans g‘oyasi bilan bog‘liq holda o‘rganishni talab qilgani sababli, matnlar faqat umumiy ma’naviy da’vat sifatida emas, balki o‘z davrining intellektual mahsuli sifatida ko‘rib chiqildi. Shu nuqtada falsafiy tadqiqotning umumiy tamoyili quyidagi fikrda aniq ifodalangan: “Masalani falsafiy nuqtayi nazardan o‘rganishda, avvalo uning mohiyati, kelib chiqish sabablari va umumiy metodologik jihatlari aniqlanadi. Tahlilda tarixiylik, mantiqiylik va tizimlilik tamoyillariga suyaniladi” [8, Yusupov va boshq. – 238-bet]. Mazkur yondashuv ushbu maqolada ikki mutafakkirni o‘z davri, ma’naviy muhiti, til va tushuncha doirasi bilan bog‘liq holda tahlil qilishga xizmat qildi. Natijada Yusuf Xos Hojib merosidagi ijtimoiy-axloqiy me’yorlar bilan Said ad-Din al-Farg‘oniy ta’limotidagi irfoniy-ontologik qarashlar bir tarixiy uzluksizlik ichida o‘qildi.

Maqolada qo‘llangan ikkinchi tayanch usul hermenevtik talqindir. Bu usul matnni tashqi bayon darajasida qabul qilish bilan cheklanmay, muallif ilgari surgan ma’no qatlamlarini ochishga yo‘naltiriladi. Hermenevtik yondashuvning mazkur jihati quyidagi tarzda ifodalangan: “To‘g‘ri metodologiya sharhlovchiga o‘z tarixiy chegarasidan chiqib, matnni muallif ko‘zlagan ma’no ufqida anglash imkonini beradi. Shu yo‘l bilan talqin tarixiy fanlarning tayanch usullaridan biriga aylanadi” [9, Agrey – 189-bet]. Ushbu metod, ayniqsa, Said ad-Din al-Farg‘oniy merosini o‘rganishda muhim ahamiyat kasb etdi, chunki uning asarlarida ma’rifat, ruhiy poklanish, ontologik idrok singari tushunchalar ko‘p qatlamli ma’noda qo‘llanadi. Yusuf Xos Hojibda ham adolat, odob, aql va komil inson tushunchalari faqat axloqiy nasihat sifatida emas, balki siyosiy va ma’naviy tartibni ifodalovchi g‘oyalar sifatida sharh qilindi.

Uchinchi metod qiyosiy-tushunchaviy tahlil bo‘ldi. Bu yondashuv Yusuf Xos Hojib va Said ad-Din al-Farg‘oniy qarashlarini sun’iy ravishda bir qolipga solish uchun emas, balki ular orasidagi mushtarak va farqli qatlamlarni aniqlash uchun qo‘llandi. Qiyosiy falsafaning asosiy talabi haqida manbada shunday deyiladi: “Falsafiy matndagi alohida jumla butun matn doirasida anglanadi. Har bir nazariya ham o‘zi mansub bo‘lgan falsafiy an’ana ichida tushunilgandagina qiyos uchun mustahkam asos paydo bo‘ladi” [10, Fleming – 259-bet]. Ushbu tamoyil maqolada ikki mutafakkirni bevosita tenglashtirishdan saqlab, ularning komil inson, ma’rifat, adolat, ruhiy kamolot va taraqqiyot haqidagi qarashlarini o‘z ichki tizimi doirasida tahlil qilish imkonini berdi. Shu asosda Yusuf Xos Hojib merosida

ijtimoiy komillikning me'yoriy modeli, Said ad-Din al-Farg'oniy merosida esa insonning ichki yuksalish modeli ustuvorligi ochib berildi.

Shunday qilib, maqolada tarixiy-falsafiy rekonstruksiya, hermenevtik sharh va qiyosiy-tushunchaviy tahlil o'zaro bog'liq holda qo'llandi. Ana shu metodologik uyg'unlik Uchinchi Renessansning ma'naviy-intellektual asoslarini ikki buyuk mutafakkir merosi orqali chuqurroq yoritish imkonini berdi. Bu yerda asosiy e'tibor tarixiy masofa, tushunchalar semantikasi, matnning ichki mantiqi hamda zamonaviy talqin o'rtasidagi muvozanatni saqlashga qaratildi.

Natijalar va muhokama. Tadqiqot natijalari shuni ko'rsatadiki, Uchinchi Renessansning ma'naviy-intellektual asoslarini Yusuf Xos Hojib va Said ad-Din al-Farg'oniy merosi orqali talqin qilishda ikki tayanch qatlam ajralib chiqadi. Ulardan biri jamiyat hayotini ilm, odob, adolat va mas'uliyat asosida tartibga soluvchi ijtimoiy-axloqiy qatlamdir. Yana biri insonning ichki kamoloti, ma'rifiy yuksalishi va borliq ma'nosini teran anglash bilan bog'liq ruhiy-irfoniy qatlamdir. Shu jihatdan mazkur ikki meros bir-birini takrorlamaydi, balki Uchinchi Renessansning mazmunini ichki va tashqi komillik uyg'unligida ochib beradi.

Yusuf Xos Hojib merosini tahlil qilish natijasida ma'lum bo'ldiki, unda bilim shunchaki fazilat darajasida emas, insoniy va ijtimoiy hayotni to'g'ri yo'lga qo'yuvchi asos sifatida talqin qilinadi. Ayniqsa, asarda ilm bilan amalning o'zaro munosabati juda aniq qo'yilgan. Muallifning fikri zamonaviy o'qishda quyidagicha jaranglaydi: "Ibodatdan oldin ko'p bilim egalla, bilimsiz ibodatdan naf kelmaydi, bilim bilan qilingan ibodatning savobi ming karra ortiqdir" [11, Yusuf Has Hacib – 264-265-betlar]. Bu yerda muhim jihat shundaki, Yusuf Xos Hojib ma'naviy hayotni aql va bilimdan ajratmaydi. Unga ko'ra, kamolotning yo'li ko'r-ko'rona taqlid orqali emas, anglangan amal orqali ochiladi. Shu bois Qutadgu Biligdagi komil inson timsoli davlatga foydali, jamiyatga mas'ul, ilmi bilan amali uyg'un shaxs sifatida namoyon bo'ladi. Bu natija Uchinchi Renessansning intellektual poydevori ta'lim va bilimsiz tasavvur etilmasligini ko'rsatadi.

Said ad-Din al-Farg'oniy merosiga oid tahlillar esa masalaning ichki qatlamini ochadi. Uning talqinida inson kamoloti faqat tashqi tartib-intizom bilan tugamaydi, balki borliqning ma'nosini qalban idrok etish darajasiga ko'tariladi. Bu jihat al-Farg'oniy bilan bog'liq Akbariy an'ana sharhlarida ham yaqqol ko'rinadi. Tadqiqotchining xulosasi o'zbekcha mazmunda shunday ifodalanadi: "Sa'id al-Din al-Farg'oniy yozgan 'Mashariq al-darari'da 'zuhurga keltirish kamoloti' g'oyasi 'Men yashirin xazina edim, bilinmoqni sevdim, shu bois olamni yaratdim' hadisi bilan sharhlanadi" [12, Todd – 10-bet]. Bu yerda inson komilligi ilohiy ma'no va mavjudlik o'rtasidagi vositachilik maqomida tushuniladi. Demak, al-Farg'oniy merosida ma'naviy-intellektual yuksalish faqat bilim yig'ish bilan cheklanmaydi, u o'zlikni poklash, haqiqatni anglash va insoniy maqomni teranlashtirish bilan bog'liq. Shu nuqtada Uchinchi Renessansning ma'naviy asosi texnik taraqqiyotdan ko'ra chuqurroq ma'noga ega ekani ayon bo'ladi.

Muhokama shuni ko'rsatadiki, zamonaviy Uchinchi Renessans g'oyasi aynan shu ikki qatlamning uyg'unlashuvi bilan mazmun kasb etadi. Mavzuga oid

zamonaviy tahlillarda ham bu fikr ochiq seziladi. Xususan, yangi uygʻonishning tayanchi sifatida bilim, tarbiya va maʼnaviy ehtiyojlar alohida taʼkidlanadi. Mazkur yondashuv quyidagi iqtibosda loʻnda ifodalangan: “Eng katta boylik aql va bilimdir, eng katta meros yaxshi tarbiyadir, eng katta qashshoqlik jaholatdir” [13, Jabbarov – 1004-bet]. Ushbu fikr Yusuf Xos Hojibdagi ilm va odob birligi bilan ham, Said ad-Din al-Fargʻoniydagi maʼrifat va ichki kamolot talqini bilan ham mazmunan tutashadi. Shu sabab Uchinchi Renessansni faqat moddiy-modernizatsion loyiha sifatida talqin qilish yetarli boʻlmaydi. Uning ichki harakatlantiruvchi kuchi bilimli shaxs, tarbiyali avlod, axloqiy muhit va maʼrifatli tafakkurdir.

Demak, olib borilgan tahlil natijasida Uchinchi Renessansning maʼnaviy-intellektual modeli uch tayanchga suyanishi ayonlashdi. Birinchi tayanch ilmning ustuvorligi, ikkinchisi tarbiya va axloqiy meʼyorlar, uchinchi tayanch esa insonning ichki ruhiy yetukligidir. Yusuf Xos Hojib bu modelning ijtimoiy-axloqiy meʼyorlarini mustahkamlaydi. Said ad-Din al-Fargʻoniy esa uning irfoniy va ontologik chuqurligini ochadi. Natijada Uchinchi Renessans tarixiy xotirani takrorlash shakli boʻlib qolmaydi, balki ajdodlar merosini zamonaviy taraqqiyotning maʼnaviy mezoniga aylantirish imkonini beradi.

Xulosa. Uchinchi Renessansning maʼnaviy-intellektual asoslarini Yusuf Xos Hojib va Said ad-Din al-Fargʻoniy merosi talqinida tahlil qilish shuni koʻrsatdiki, ikki buyuk mutafakkirning qarashlari bir-birini mukammal toʻldiradi. Yusuf Xos Hojib ijtimoiy-axloqiy komillikni – ilm, adolat va masʼuliyat asosida jamiyat tartibini, Said ad-Din al-Fargʻoniy esa ruhiy-irfoniy kamolotni – qalbiy poklanish, oʻzlikni anglash va borliq birligi orqali inson yuksalishini taʼminlaydi.

Ushbu ikki merosning uygʻunligi Uchinchi Renessansni oddiy texnik modernizatsiya emas, balki maʼnaviy yetuk, axloqiy barkamol va intellektual jihatdan chuqur yangilanish sifatida talqin etish imkonini beradi. Uchinchi Renessans – bu ajdodlar merosini takrorlash emas, uni zamonaviy milliy taraqqiyotning yashovchan maʼnaviy mezoniga aylantirishdir. Ilm, tarbiya, adolat va ruhiy kamolotning birligi Yangi Oʻzbekistonning eng muhim rivojlanish tamoyiliga aylanadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR

1. Turdiyev, Bexruz Sobirovich. *Basic Criteria for Building the Third Renaissance in Uzbekistan. Asian Journal of Applied Science and Technology*, 7-jild, 1-son, 2023, 149–157-betlar.
2. Taş, İsmail. *The Problem of Good in Kutadgu Bilig. bilig*, 67-son, 2013, 248–265-betlar.
3. Chittick, William C. *Farghānī on Waḥdat al-Wujūd in the Four Journeys. Journal of Sufi Studies*, 14-jild, 2025, 22–49-betlar.
4. Quronov, Dilmurod. Adabiyotshunoslikka kirish. Toshkent, 2004, 12-bet.
5. Obidov, Asliddin Shavkatovich. Saʼid ad-Din Muhammad al-Fargʻoniy hayoti va ilmiy silsilasi. 2025, 1-bet.

6. Fomkin, Mikhail S. Literaturnaya sudba poemy Yusufa Balasaguni “Kutadgu Bilig” i spetsifika eyo poeticheskogo perevoda na russkiy yazyk. *Yazyk. Kommunikatsiya. Obshchestvo*, 2024, 20-bet.
7. Melas, Spyridon. Uchenie o yedinstve bytiya v trudakh Dionisiya Areopagita i Ibn Arabi. *Trudy kafedry bogosloviya Sankt-Peterburgskoy Dukhovnoy Akademii*, 2024, 173-bet.
8. Yusupov, E.Yu. va boshqalar. Falsafa. Toshkent, O‘qituvchi, 2005, 238-bet.
9. Agrey, Leonard G. Philosophical Hermeneutics: A Tradition With Promise. *Universal Journal of Educational Research*, 2014, Vol. 2, No. 2, 188–192-betlar. Iqtibos olingan sahifa 189-bet.
10. Fleming, Jesse. Comparative Philosophy: Its Aims and Methods. *Journal of Chinese Philosophy*, 2003, Vol. 30, No. 2, 259–270-betlar. Iqtibos olingan sahifa 259-bet.
11. Yusuf Has Hacib. *Kutadgu Bilig*. Günümüz Türkçesine uyarlayan Muzaffer Tunçel. Ankara, T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı Yayınları, 2019, 264–265-betlar.
12. Todd, Richard. *The Perfect Human (al-insān al-kāmil)*. *St Andrews Encyclopaedia of Theology*, 2024, 10-bet.
13. Jabbarov, Jamshid Azimovich. *Analysis of Spiritual Needs*. *ACADEMICIA: An International Multidisciplinary Research Journal*, Vol. 11, Issue 10, 2021, 1002–1006-betlar. Iqtibos olingan sahifa 1004-bet.

XIV-XV ASR SHARQ FALSAFASIDA PINHON MA’NO VA RUHIY OBRAZLAR MOHIYATI

THE ESSENCE OF SECRET MEANINGS AND SPIRITUAL IMAGES IN XIV-XV CENTURIES EASTERN PHILOSOPHY

Nishonov Sarvar Jasur o‘g‘li, O‘zbekiston Milliy universiteti doktoranti (DSc)
falsafa fanlari bo‘yicha falsafa doktori (PhD), dotsent
sarvar0202pm@gmail.com, Orcid: 0000-0001-6558-3495

Nishonov Sarvar Jasur ugli, Doctoral student (DSc) at the National University
of Uzbekistan doctor of philosophy (PhD) in philosophical sciences, associate professor
sarvar0202pm@gmail.com, Orcid: 0000-0001-6558-3495

Annotatsiya. Mazkur maqolada XIV–XV asr Sharq falsafasida pinhon ma’no va ruhiy obrazlar mohiyati tahlil qilinadi. Tadqiqotda tasavvuf tafakkuri, ramziy ifoda va botiniy talqin an’analari asosida shakllangan falsafiy qarashlar yoritiladi.

Ayniqsa, ma’naviy kamolot, ilohiy haqiqatni idrok etish va inson ruhiyatining tasviriy hamda ramziy ifodasi masalalari markaziy o‘rinda ko‘rib chiqiladi. Sharq mutafakkirlarining irfoniy qarashlari, zohir va botin munosabati, timsol va ma’no o‘rtasidagi uyg‘unlik falsafiy jihatdan tahlil etiladi. Shuningdek, ruhiy obrazlarning nafaqat adabiyot va san’atda, balki umumiy gnoseologik va ontologik qarashlarda tutgan o‘rni ochib beriladi. Tadqiqot natijasida XIV–XV asr Sharq falsafasida pinhon ma’no tushunchasi insonning ichki tajribasi va ilohiy haqiqatni anglash jarayoni bilan chambarchas bog‘liq ekani asoslanadi.

Kalit so‘zlar: Sharq falsafasi, tasavvuf, pinhon ma’no, ruhiy obraz, botiniy talqin, irfon, zohir va botin, ramziylik, ontologiya, gnoseologiya.

Annotation. This article analyzes the essence of hidden meaning and spiritual imagery in Eastern philosophy of the 14th-15th centuries. The study explores philosophical views shaped by Sufi thought, symbolic expression, and esoteric interpretation. Particular attention is given to the concepts of spiritual perfection, the cognition of divine truth, and the symbolic representation of the human soul. The paper examines the mystical perspectives of Eastern thinkers, the relationship between the apparent and the inner and the harmony between symbol and meaning from a philosophical standpoint. Furthermore, it highlights the epistemological and ontological

significance of spiritual imagery not only in literature and art but also in broader intellectual traditions. The research concludes that in 14th–15th century Eastern philosophy, the notion of hidden meaning is deeply connected with inner spiritual experience and the process of comprehending divine reality.

Key words: Eastern philosophy, Sufism, hidden meaning, spiritual imagery, esoteric interpretation, mysticism, *zahir* and *batin*, symbolism, ontology, epistemology.

KIRISH

XIV-XV asrlarda zamonaviy Sharq mamlakatlari hududida rivojlangan fors miniatyura san'ati olami undagi tasvirlar va hodisalarning hayratlanarli darajada ko'p ma'noliligi bilan ajralib turadi. «Tadqiqotchilar har bir tasviriy asarni ko'rib chiqish va tahlil qilish mumkin bo'lgan kamida yettita asosiy semantik qatlamni ajratib ko'rsatadilar. Miniaturaning ichki ma'nolari tomoshabinning nuqtai nazariga qarab turlicha ochib beriladi: syujetli, tarixiy-hujjatli va mifologik jihatlar orqali, aniq ichki tartib mavjudligini ko'rsatuvchi «ikonometrik» jihat orqali va boshqalar» [1, 250-b.]. O'zining dunyoviy tabiati va asosan buyurtmachi (hukmdor) ning ko'zlari uchun mo'ljallanganligiga qaramay, fors miniatyurasi ham syujetlar, ham ramziy ma'nolar darajasida o'zining turli tuzilishida namoyon bo'ladigan muqaddas, diniy asosga ega. O'rta asr rassomlari qo'llagan qiziqarli badiiy usullardan biri «pinhon» personajlarni tasvirlash - qo'lyozma sahifalarida qahramonlarning yuzi yashirin parda, yopinchiq bilan ko'rsatilishidir. Bunday ikonografiya dastlab asosan Muhammad alayhissalom payg'ambarni tasvirlashda qo'llanilgan: yoki uning hayoti va voqealariga bag'ishlangan asarlarda yoki boshqa adabiy asarlarda uchraydi, ularning bir qismi esa bunday voqealar tasviridan iborat.

Biroq, bu tur nafaqat Payg'ambarga nisbatan qo'llanilishi mumkin edi, «Pinhon» tasvirlar solih imomlar, Muhammad alayhissalom oilasi a'zolari va boshqalarni o'z ichiga olgan. Ta'kidlash joizki, masjid ichida har qanday majoziy tasvirlar taqiqlanganiga qaramay, Payg'ambar va tilga olingan qahramonlar bilan bog'liq syujetlar dunyoviy san'atga oid va juda tor doiradagi tomoshabinlar uchun mo'ljallangan qo'lyozma kitoblarda tez-tez tasvirlangan. Muhammad alayhissalom Payg'ambarning yuzidagi pardalar birinchi marta XIV asr o'rtalarida Istanbul miniatyuralar seriyasida paydo bo'lgan, shu paytgacha uning yuzi, boshqa miniatyura qahramonlarining yuzlari kabi, «ko'p qiyofaliligi yoki haqiqiy qiyofasining tugallanmaganligi» bilan ajralib turgan» [2, 137-b.].

Adabiyotlar tahlili. Tadqiqotchilar bu tasviriy va ramziy usulni bir necha bor ta'kidlagan bo'lsalar-da, musulmon san'atida Muhammad alayhissalom payg'ambarni tasvirlash usullariga bag'ishlangan maxsus tadqiqotlar yaqinda, XXI asrning boshlarida paydo bo'ldi. 2004-yilda Oleg Grabar (Oleg Grabar) «Muhammad alayhissalom payg'ambarning portretlari tarixi» asarini yozgan, uch yil oldin muammoga e'tibor qaratgan. Ularning ilmiy matnlarida faqat kitob miniatyurasi emas, balki musulmon san'atining butun qatlami material bo'lib xizmat qiladi. Payg'ambarning ikonografiyasi bilan zamonaviy tadqiqotchi Kristian Gruber (Christiane Gruber) shug'ullanadi. 2009-yilda uning «Logos (Kalima) va yorug'lik (Nur) o'rtasida: Islom rangtasvirida Muhammad alayhissalom payg'ambarning timsollari» nomli maqolasi paydo bo'ldi, unda tahlil

faqat fors miniatyura san'ati materiallari asosida amalga oshirilgan. Unda olim Muhammad alayhissalom payg'ambar va solih imomlarning bir necha xil kashfiyotlarini keltirib chiqaradi va ularni «e'tiqodiy» deb ataydi. «ichki chizilgan» va «nurlanuvchi» [3, 34-b.]. Birinchisi, to'liq, ko'rinadigan, barcha tashqi belgilari va ochiq yuzli tasvirni ifodalaydi. Ikkinchi turdagi, «ichki tasvirlangan» tasvirda yuz parda bilan yashirilgan bo'lib, unda muqaddas yozuv mavjud (masalan, «Ey, Muhammad alayhissalom!» yoki «Ey, Ali!»). Uchinchisi oq yoki oltin rangli parda bilan yashiringan jangchi yuzini ifodalaydi va Gruber tomonidan «Nur Muhammad alayhissalom» deb nomlangan tushunchaning aksidir. Yuzni yashirish muammosining ishlab chiqilishi esa 1970-1980-yillarda san'atda muqaddaslik tushunchasi ustida ishlagan an'anaviy yo'nalishdagi olimlar T. Burckhardt (Titus Burckhardt) va S.X. Nasr (Seyyed Hossein Nasr) asarlari bilan bog'liq. Ularning ishlari natijasida islom madaniyatini o'rganish uchun «yashirin - aniq» kategorial juftligini tadqiq etish muhim ahamiyat kasb etmoqda, bu esa muammoga boshqacha nuqtai nazarni belgilaydi. Aniq fors miniatyurasiga nisbatan «yashirin - ayon» muammosini birinchi marta 1989-yilda rus san'atshunosligida Sh. Shukurov o'z asarida qo'ydi.

Tadqiqot metodologiyasi. «Ochiq (zohir) va yashirin (botin) ni qarama-qarshi qo'yish musulmon madaniyatining turli darajalarida uning faoliyat yuritishining asosiy va tartibga soluvchi tamoyillaridan biri bo'lgan» [2, 186-b.].

Olimning muammoga yondashuvi «Pinhon» iboralarni mohiyati anglab bo'lmaydigan Komil Inson obrazini gavdalantirish nuqtayi nazaridan ko'rib chiqishdan iborat.

XV asr musulmon miniatyura rassomlari inson qiyofasini tasvirlashda aynanlik, muvofiqlik, o'xshashlikka asoslangan katafatik usulga emas, balki Shukurov aytganidek, apofatik usulga, salbiy ko'rish usuliga - konseptual taqsimlash usuliga asoslanganlar: «Insonning haqiqiy qiyofasi, uning surati va haqiqati inkor orqali bilinadi, ya'ni Inson tasavvurdagidek emas» [2, 135-b.].

Tadqiqotchining fikricha, bu usul, bir tomondan, personajlarning xilma-xilligi va tipiklashuvi orqali, ikkinchi tomondan esa, ko'zga ko'rinadigan xususiyatlarning tom ma'noda yaroqsizligi sifatida «yuzlarning bo'shlig'i» orqali namoyon bo'ladi.

Parda esa «bo'sh yuz» usulining o'ziga xos ko'rinishi sifatida namoyon bo'ladi. Chunonchi, «aniqlangan» va «yashirin» bu yerda Komil insonning zohiriy, o'tkinchi va botiniy, haqiqiy qiyofasida ifodalanadi.

Tahlil va natijalar. Shunday qilib, Shukurov o'z konsepsiyasini fundamental masala atrofida quradi. «Musulmon dunyosida Inson nima?» Tahlil jarayonida u doston qahramonlari, Muhammad alayhissalom, xalifalar kabi turli personajlar ko'p qiyofali yoki «qiyofasiz» bo'lishi mumkinligini ta'kidlaydi. Tadqiqotchi uchun bu ikki hodisa teng qiymatli bo'lib ko'rinadi. U bu haqda bir necha bor shunday deydi: «Islom madaniyatidagi «bo'sh yuzlar»ni semantik nuqtai nazardan o'xshash hodisa sifatida ko'rib chiqish mumkin va u prinsipial jihatdan bitta vazifani hal qiladi: Inson obrazini uning chuqur ontologik o'lchovida tushunish»

[2, 118-b.]; «Eron tasviriy san'atidagi qiyofasizlik (yoki uning semantik varianti - ko'p qiyofalilik)...belgi, alomatning yo'qligi bilan bog'liq» [10, 119-b.]; «Tasviriy san'at yodgorliklarida qahramonlarning ko'pligi, ba'zan esa shunchaki qiyofasizligi insonning yagona va bo'linmas obrazining ahamiyati haqidagi yaxlit diniy-falsafiy tushunchaning aks etishi edi» [2, 132-b.]. Biroq, inson qiyofasini ifodalash usuli nafaqat ma'lum bir madaniyat uchun «insonning nima ekanligi»ga, balki o'sha shaxsning kimligiga, uning aniq kimligiga ham bog'liq. Aslida, tasviriy material tahlilidan kelib chiqib, pardalar qahramonlik dostonlari qahramonlari yuzida usul sifatida qo'llanilmaydi, u faqat solih insonlar tasvirida mavjud. Yuzni yashirishning bevosita badiiy usulining ildizlari nimada? Uning ichki ma'nolari qanday? Shukurovning yuqorida keltirilgan so'zlariga ko'ra, «yashirin - oshkor» dixotomiyasi musulmon madaniyatining asosiy tamoyillaridan biridir. Bu tamoyilning namoyon bo'lishini qonuniy ravishda san'atning turli sohalarida uchratish mumkin. Arxitekturada dixotomiya me'moriy shakllarning ichki ma'nolarini rivojlantirish uchun boshlang'ich nuqta bo'lib xizmat qiluvchi Ka'ba obraziga asoslangan: bino kisvaga, uning «mohiyatini» tashqi dunyodan yashiruvchi yopinchiqqa ega. Bu qarama-qarshilik ibodatxonaning yashirin maydoniga olib boradigan ochiq hovliga ega bo'lgan masjidning klassik rejasida ham o'z ifodasini topadi; tor ko'chalar bilan o'ralgan shaharlar rejasida ham, yirik maydonlar, bozorlar, masjidlariga qaragan joylarda ham, aholi to'satdan makonning ochiqqligini, uning to'satdan «paydo bo'lganini» his qiladi. «Ornamental shakllarda «yashirin - oshkora» dixotomiyasi ornamentning «oshkor bo'lgan» ko'rinishlarida va uning yonidagi bo'sh joyda, boshqacha aytganda, bo'shliq va to'ldirilganlikda ifodalanadi» [5, 286-b.]. «Husnixatda - harfning, so'zning» [5, 290-b.] imkoniyatlarini «yashiradigan» diakritik nuqtada va matnga aylanayotgan matnning imkoniyatlarini yashiradigan so'zda. «U miniatyura kompozitsiyasida ham - uning tashqi tasviriy shakllarida va yashirin aniq ichki tuzilishida o'z aksini topadi» [6, 47-b.]. Nihoyat, dixotomiya o'zini miniatyura obrazlarida namoyon etadi, ularga tasvirlarning badiiy usuli mansub bo'lishi mumkin. Shuningdek, Qur'on matni orqali pardalar, yopqichlar, to'siqlar, bir-biridan ajratib turuvchi «adashganlar» va «yashirin» va «oshkora» bir-biriga qarama-qarshi qo'yilganidek, «to'g'ri yo'ldan boruvchi» tushunchalar ham «yashirin» va «oshkora» tushunchalarga qarama-qarshi qo'yiladi. Parda yashirin va oshkora narsalar o'rtasidagi ma'lum bir chegara bo'lib xizmat qiladi. «Yashirin - oshkor» dixotomiyasi yorug'lik/zulmat, kun/tunning ikki qutbli obrazlariga, ularning «sifatlari»ga (masalan, soya) va chegaraviy holatlariga murojaat qilish orqali aks etgan oyatlar. Bunday tasvirlar ko'rib chiqilayotgan g'oyani yanada yaqqolroq ochib beradi. Shunday qilib, aytish mumkinki, musulmonlarning muqaddas kitobi Qur'on islom san'atining mashhur hodisa va fenomenlarini keltirib chiqaradigan fundamental tushuncha sifatida «yashirin - ayon» dixotomiyasini o'z ichiga oladi, ularning muqaddas tarkibiy qismiga miniatyura rangtasviridagi «pinhon» obraz ham kiradi. Shuningdek, solihlar («ko'radiganlar» va «eshitadiganlar») va

adolatsiz odamlarni («ko‘rmaydiganlar» va «eshitmaydiganlar») bir-biriga qarama-qarshi qo‘yishda ifodalangan qandaydir iyerarxik tuzilmani ham keltirib chiqaradi.

Tasviriy san‘at maydoniga ko‘chirilganda, solih insonlar obrazi ikki tomonlama namoyon bo‘ladi: ular moddiy dunyoda namoyon bo‘ladilar, ammo ayni paytda ularning nurli mohiyati, xuddi Allohning o‘zi yashiringanidek, yashirin bo‘ladi. Vahiy esa Muhammad alayhissalom payg‘ambar orqali, ya’ni «Payg‘ambarlar muhri» orqali nozil bo‘lgan, shuning uchun yashirin ma’nolarni bilish qobiliyati unga boshqalarga qaraganda to‘liqroq yetib borgan. Bu, avvalo, uning yuziga tushirilgan miniatyurada o‘z ifodasini topgan. Haqiqat va yolg‘onni ajratuvchi, hazil-mutoyibaga berilmaydigan zotdir. Uning zohiriy va botiniy ma’nosi bor.

Uning zohiriy ma’nosi buyruq, botiniy ma’nosi esa ilmdir. Uning tashqi ma’nosi nafis, ichki ma’nosi esa chuqurdir.» Shia mazhabidagi hadislarda muqaddas matnlar, hikmatlar, voqealar va umuman butun insoniyat mavjudligining ichki, chuqur ma’nosi g‘oyasiga katta e’tibor qaratiladi. Shia hadislariga murojaat qilish umuman Eron uchun shialikning ahamiyati tufayli o‘rinlidir: islom dunyosida aynan uning hududida u alohida ahamiyatga ega bo‘lib, bu tarixan asoslangan - boy madaniy o‘tmishga ega bo‘lgan Eron kuchli ildizlari tufayli madaniy rivojlanish tendensiyalarini belgilab bera olgan, shuningdek, nuqtayi nazardan radikal rivojlanish uchun zamin yaratgan. Qizig‘i shundaki, uning asosiy postulatlaridan biri shariat va haqiqatning qarama-qarshiligi bo‘lib, uning vazifasi Ilohiy Vahiylarning ma’naviy, yashirin ma’nolarini izlash va saqlashdan iborat. Yuqorida aytib o‘tilganidek, «Payg‘ambarning yuzidagi ilk pardalar XIV asr o‘rtalarida turk miniatyuralar turkumida paydo bo‘lgan va bu tasodifiy emas edi. Sharqiy Anadolu hududida, ayniqsa Usmonlilar davrida, shialikning faol targ‘iboti bo‘lgani aniq ma’lum» [7, 220-b.], bu esa, ehtimol, ushbu turdagi tasvirning rivojlanishiga ta’sir ko‘rsatgan. Bu tip qaysi asarlarda uchrashi mumkin? Avvalo, bu badiiy adabiyotdir.

Masalan, XII asrning eng yirik shoiri. Nizomiy Ganjaviy mashhur «Xamsa»sining boshida Muhammad alayhissalom payg‘ambarning me’rojni tasvirlagan - keyinchalik bu syujetni tasvirlashda Muhammad alayhissalomning yuzi parda bilan yashirilgan. Firdavsiy, Jomiy, Fuzuliy va boshqalarning badiiy asarlari bunga misol bo‘la oladi. Ularning barchasida vaqt o‘tishi bilan yuzlariga parda tortila boshlagan solih insonlar, payg‘ambarlar va imomlarga oid materiallar mavjud. «Pinhon» tasvirlar badiiy asarlar sahifalarida ham paydo bo‘ldi. Ibn Kasir (XIV asr) ning «Qisas al-anbiyo» («Payg‘ambarlar haqida hikoyalar»), al-Doir (XIV asr) ning «Siyar-i Nebi» (Muhammad alayhissalom hayotining tavsifi) va boshqalar. Umummadaniy darajada bu bo‘lim tarixiy adabiyot tarkibiga kiradi. Aslida, bular solih insonlarning tarjimaiy holiga bag‘ishlangan matnlardir. Sovet tadqiqotlarida ular uchun «hayotiy adabiyot» atamasi qo‘llanilgan bo‘lsa-da, islom uchun «muqaddaslik» atamaları qo‘llanilmaydi. Bu toifani shartli ravishda musulmon diniy eposi - payg‘ambarlar, Muhammad alayhissalom payg‘ambar va uning oilasi, solih imomlar, xalifalar hayotiga bag‘ishlangan asarlar deb belgilash

mumkin. Ushbu bo'limga «Ahsan al-kibar» ham kiradi, uning miniatyuralari misolida biz maqolada ko'rib chiqilayotgan tushunchani o'rganamiz. «Ahsan al-kibar» miniatyuralarini dunyoga kashf etish sharafiga A.B. Sakisyanga (Armenag Bey Sakisian) tegishli bo'lib, bu haqda 1938-yilda «Eron tasviri» asarida qo'lyozmaga murojaat qilgan B.P. Denike eslatib o'tadi. 1950-yillarda uni M.M. Dyakonov va Yu.S. Dashevskiy «Leningraddagi M.Ye. Saltikova-Shchedrin nomidagi Davlat jamoat kutubxonasi qo'lyozmasidagi Qosim Alining so'nggi miniatyuralari» asarida o'rgangan. 1968-yilda Y. Borshchevskiy tahriri ostida albom nashr etildi. «XIV-XVII asrlardagi fors miniatyuralari» O.F. Akimushkin va A.A. Ivanovning kirish maqolasi bilan. 1973-yilda Fransiyaning «Arts Asiatiques» jurnalida I.S. Shchukinning «Qasim ibn 'Ali et ses peintures dans les Ahsan al-Kibar» maqolasi nashr etildi. «2005-2008-yillarda O.F. Akimushkinning qo'lyozma haqidagi deyarli bir xil mazmundagi bir nechta maqolalari nashr etilgan bo'lib, ularda muallif ko'plab faktlarni aniqlashtirgan va uning batafsil tarixini bayon etgan. Hozircha uning beshta ro'yxati ma'lum bo'lib, ulardan biri biz ta'riflayotgan qo'lyozmadir. Unda Safaviylar saroy kutubxonasining ekslibrisi mavjud bo'lib, u shoh Ismoil I davrida yakunlangan, u uni tayyorlashni boshlagan, keyin esa Abbos I davrida Ardabil shahriga yuborilgan» [7, 228-b.]. 1520-yillarda rassom Qosim ibn-i Ali Chixragushay tomonidan Hirotida yoki Safaviylar davrining yangi poytaxti Tabrizda, miniatyurachi rassomlar ko'chib kelgan joyda tasvirlangan bo'lishi mumkin.

Xulosa. XIV–XV asrlarda Sharq falsafasi va tasavvuf tafakkurida pinhon ma'no (botiniy mazmun) hamda ruhiy obrazlar muhim o'rin egallagan. Bu davr mutafakkirlari zohiriy ma'no bilan cheklanib qolmay, har bir matn, ramz va badiiy tasvir ortida yashiringan ilohiy haqiqatni anglashga intilganlar. Ularning qarashicha, haqiqiy bilim nafaqat aql orqali, balki qalbiy idrok, ruhiy poklanish va ma'naviy kamolot orqali ham qo'lga kiritiladi. Tasavvuf namoyandalari insonni “komil inson” darajasiga yetkazish g'oyasini ilgari surib, ruhiy obrazlardan ma'naviy tarbiya vositasi sifatida foydalanganlar. Masalan, Bahouddin Naqshband ta'limotida ichki poklik va zikr orqali botiniy haqiqatga yetishish asosiy o'rin tutadi. Alisher Navoiy asarlarida esa ishq, ma'rifat va komillik g'oyalari chuqur ramziy va badiiy obrazlar orqali ifodalangan. Shunday qilib, XIV-XV asr Sharq falsafasida pinhon ma'no ilohiy haqiqatning ichki mazmuni sifatida talqin etilgan bo'lsa, ruhiy obrazlar inson qalbiga ta'sir qiluvchi ma'naviy vosita sifatida namoyon bo'ladi. Bu davr tafakkuri zohir va botin, aql va qalb uyg'unligiga asoslanib, insonning ma'naviy kamolotini yuksaltirishga xizmat qilgan.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Назарли М.Д. Два мира восточной миниатюры. Проблемы прагматической интерпретации сефевидской живописи = The Two worlds of Middle Easternbook illuminations. The Problem of pragmatistical interpretation of safavi painting : монография. Москва: Издат. Центр Рос. гос. гуманитар. ун-та, 2006.

2. Шукуров Ш. Искусство средневекового Ирана (Формирование принципов изобразительности). -М.: Наука, 1989.

3. Gruber C. Between Logos and Light: representations of the Prophet Muhammad in islamic painting // Muqarnas. BRILL, 2009.V. 26.
4. Буркхардт Т. Искусство ислама. Язык и значение / пер. с англ. Локман Н. Таганрог: Ирби, 2009.
5. Назарли М.Д. Два мира восточной миниатюры. Проблемы прагматической интерпретации сефевидской живописи = The Two worlds of Middle Easternbook illuminations. The Problem of pragmatistical interpretation of safavi painting : монография. Москва: Издат. Центр Рос. гос. гуманитар. ун-та, 2006.
6. Персидские миниатюры XIV–XVII вв. / вступ. статья О.Ф. Акимущкина и А.А. Иванова; под ред. Ю.Е. Борщевского. Москва: Наука, 1968.
7. Акимущкин О.Ф. Заметки о списке (Dorn 312) сочинения Мухаммада ал-Вирамини «Ахсан ал-Кибар фи ма'рифатайимма ал-атхар» из собрания Российской национальной библиотеки // Индоиранское языкознание и типология языковых ситуаций : сборник статей к 75-летию профессора А.Л. Грюнберга (1930-1995). СПб.: Наука, 2006.

YANGI O'ZBEKISTON MA'NAVIY POYDEVORINI SHAKLLANTIRISHDA YUSUF XOS HOJIB FALSAFASINING ZAMONAVIY AHAMIYATI

THE MODERN SIGNIFICANCE OF YUSUF KHOS HAJIB'S PHILOSOPHY IN FORMING THE SPIRITUAL FOUNDATION OF NEW UZBEKISTAN

Beysenov Kenjabay Sarsanbayevich, podpolkovnik
O'zbekiston Respublikasi IIV Malaka oshirish instituti
Kasbiy tayyorgarlik fakulteti Maxsus fanlar sikli o'qituvchisi, dotsent.
+998988 339 7071, bisenovkenjaboy@gmail.com

Beisenov Kenjabay Sarsanbaevich, Lieutenant Colonel
Institute for Advanced Training of the Ministry of Internal
Affairs of the Republic of Uzbekistan Lecturer in the cycle of specialized subjects at
the Faculty of Vocational Training, Associate Professor.
+998988 339 7071, bisenovkenjaboy@gmail.com

Annotatsiya. Mazkur maqolada Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasi doirasida milliy-ma'naviy poydevorni mustahkamlash masalalari Yusuf Xos Hojibning falsafiy qarashlari asosida tahlil qilinadi. Xususan, uning "Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan adolat, aql, qanoat va davlat boshqaruvi tamoyillarining bugungi islohotlar jarayonidagi ahamiyati ochib beriladi. Maqolada alloma merosining zamonaviy fuqarolik jamiyati, huquqiy davlat va ma'naviy barkamol avlodni tarbiyalashdagi o'rni ilmiy asosda yoritiladi.

Kalit so'zlar: Yangi O'zbekiston, ma'naviy poydevor, Yusuf Xos Hojib, Qutadg'u bilig, adolat, davlat boshqaruvi, axloqiy tarbiya, milliy qadriyatlar.

Аннотация. В данной статье анализируются вопросы укрепления национально-духовного фундамента в рамках новой стратегии развития Узбекистана на основе философских взглядов Юсуфа Хос-Гаджиба. В частности, в его работе "Кутадгу билиг" раскрывается значение выдвинутых принципов справедливости, разума, удовлетворения и государственного управления в современном реформаторском процессе. В статье научно обоснована роль наследия алломы в современном гражданском обществе, правовом государстве и воспитании духовно гармоничного поколения.

Ключевые слова: *новый Узбекистан, духовный фундамент, Юсуф Хосров Хаджиб, Кутадгу билиг, справедливость, государственное управление, нравственное воспитание, национальные ценности.*

Annotation. *in this article, the issues of strengthening the national-spiritual foundation within the framework of the new Uzbekistan development strategy will be analyzed on the basis of the philosophical views of Yusuf Khos Hajib. In particular, his work “Qutadgü bilig” reveals the importance of the principles of Justice, reason, contentment and public administration in today's reform process. The article covers the role of the heritage of alloma in the education of modern civil society, the legal state and the spiritually harmonious generation on a scientific basis.*

Keywords: *new Uzbekistan, spiritual foundation, Joseph Khos Hajib, Qutadgü bilig, Justice, Public Administration, moral education, national values.*

Yangi O‘zbekiston taraqqiyot bosqichida jamiyat hayotining barcha sohalarida chuqur islohotlar amalga oshirilmoqda [1]. Bu jarayonda milliy ma’naviyatni mustahkamlash, tarixiy merosni qayta tiklash va undan samarali foydalanish ustuvor vazifalardan biri hisoblanadi [2]. O‘zbek davlatchiligi va ma’naviy tafakkuri tarixida alohida o‘rin tutgan mutafakkirlardan biri – Yusuf Xos Hojibdir [3]. Uning XI asrda yaratilgan “Qutadg‘u bilig” asari nafaqat o‘z davrining siyosiy-ijtimoiy hayotini aks ettirgan, balki bugungi kun uchun ham dolzarb bo‘lgan falsafiy-axloqiy qarashlarni mujassam etgan [4].

1. “Qutadg‘u bilig” – ma’naviy va siyosiy tafakkur ensiklopediyasi

“Qutadg‘u bilig” (“Saodatga eltuvchi bilim”) asari turkiy xalqlar ijtimoiy-siyosiy fikr tarixida muhim manba hisoblanadi [5]. Asarda davlat boshqaruvi, rahbar va xalq munosabatlari, adolatli jamiyat qurish, axloqiy poklik masalalari keng yoritilgan [5].

Alloma asarda to‘rtta ramziy obraz orqali ideal jamiyat modelini yaratadi:

- Kuntug‘di – adolat timsoli;
- Oyto‘ldi – davlat va baxt timsoli;
- O‘gdulmish – aql timsoli;
- O‘zg‘urmish – qanoat timsoli [6].

Mazkur konsepsiya bugungi demokratik-huquqiy davlat qurish tamoyillari bilan hamohangdir.

2. Adolat tamoyili va huquqiy davlat g‘oyasi

Yusuf Xos Hojib falsafasida adolat jamiyat va davlat barqarorligining bosh mezoni sifatida talqin etiladi [5]. Uning qarashlariga ko‘ra, hukmdor va amaldorlarning asosiy vazifasi – xalq manfaatini himoya qilish, zulm va nohaqlikka yo‘l qo‘ymaslikdir. Alloma adolatni nafaqat huquqiy me‘yor, balki ma’naviy-axloqiy tamoyil sifatida ham baholaydi.

“Qutadg‘u bilig” asarida Kuntug‘di obrazi aynan adolat timsoli sifatida gavdalantiriladi [6]. Asarda ta’kidlanishicha, adolat hukm surgan jamiyatda tinchlik, farovonlik va ishonch mustahkamlanadi, zulm esa davlatni inqirozga olib boradi. Shu bois alloma: “Adolat – elni tutar, zulm – elni yutar”, deya qat’iy xulosa qiladi [5].

Yangi O‘zbekiston taraqqiyot strategiyasida ham huquqiy davlat qurish, qonun ustuvorligini ta’minlash, inson huquq va erkinliklarini himoya qilish ustuvor

vazifa sifatida belgilangan [1]. Bu jihatlar Yusuf Xos Hojib ilgari surgan adolat konsepsiyasi bilan uyg'unlashadi. Xususan, sud-huquq tizimini isloh qilish, ochiqlik va shaffoflikni ta'minlash, korrupsiyaga qarshi kurashish kabi chora-tadbirlar adolat tamoyilining amaliy ifodasidir [2].

Demak, Yusuf Xos Hojibning adolat haqidagi qarashlari bugungi huquqiy davlat barpo etish jarayonida nazariy asos bo'lib xizmat qilmoqda. Uning ta'limoti adolatni davlat siyosatining markaziy qadriyati sifatida e'tirof etish zarurligini ilmiy-falsafiy jihatdan asoslab beradi [4].

3. Aql va ilm-ma'rifatning ustuvorligi

Yusuf Xos Hojib ta'limotida aql va ilm inson hamda jamiyat taraqqiyotining bosh omili sifatida talqin etiladi [5]. Uning fikricha, davlatni boshqarishda kuch yoki boylik emas, balki aql va bilim ustuvor bo'lishi lozim. "Qutadg'u bilig" asarida aql insonni komillikka yetaklovchi, jamiyatni esa barqarorlik sari boshlovchi ma'naviy qudrat sifatida tasvirlanadi [5].

Alloma ilmni nafaqat nazariy bilim, balki amaliy donishmandlik, hayotiy tajriba va mas'uliyat bilan uyg'un holda ko'radi. Unga ko'ra, aql bilan ish yuritgan rahbar adolatli qarorlar qabul qiladi, xalq manfaatini himoya qiladi va davlatni inqirozdan asraydi [6]. Shu bois O'gdulmish obrazi orqali aql timsoli markaziy o'rin egallaydi.

Bugungi Yangi O'zbekiston taraqqiyot bosqichida ham ilm-ma'rifat ustuvor yo'nalish sifatida e'tirof etilmoqda [1]. Ta'lim tizimini modernizatsiya qilish, ilm-fan va innovatsiyalarni qo'llab-quvvatlash, yoshlarning intellektual salohiyatini oshirishga qaratilgan islohotlar aslida alloma ilgari surgan g'oyalar bilan uyg'unlashadi [2].

4. Axloqiy barkamollik va ma'naviy tarbiya

Yusuf Xos Hojib inson komilligi masalasiga alohida e'tibor qaratadi [5]. Uning ta'limotida halollik, kamtarlik, sabr-toqat, vatanparvarlik kabi fazilatlar jamiyat barqarorligining muhim omillari sifatida ko'rsatiladi [4].

Yangi O'zbekistonda yoshlar tarbiyasi, milliy qadriyatlarni asrash va rivojlantirish siyosati alloma merosiga tayangan holda boyitilishi mumkin. Chunki "Qutadg'u bilig" nafaqat siyosiy qo'llanma, balki ma'naviy-axloqiy dastur hamdir [5].

Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojibning falsafiy merosi Yangi O'zbekiston ma'naviy poydevorini shakllantirishda muhim nazariy va amaliy ahamiyat kasb etadi. Uning "Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan adolat, aql, qanoat va axloqiy komillik tamoyillari bugungi demokratik-huquqiy davlat va fuqarolik jamiyatini barpo etish jarayonida o'z dolzarbligini saqlab qolmoqda.

Alloma tomonidan asoslab berilgan adolatli boshqaruv, ilm-ma'rifatga tayangan taraqqiyot hamda komil insonni tarbiyalash g'oyalari Yangi O'zbekistonning "inson qadri uchun" tamoyili bilan uyg'unlashadi. Ayniqsa, davlat boshqaruvida qonun ustuvorligini ta'minlash, ta'lim tizimini modernizatsiya qilish, yoshlarning ma'naviy-axloqiy tarbiyasini kuchaytirish jarayonlarida Yusuf Xos Hojib qarashlari mustahkam ma'naviy asos bo'lib xizmat qiladi.

Shunday ekan, alloma merosini chuqur o'rganish, uni zamonaviy ijtimoiy-siyosiy va ma'naviy islohotlar mazmuni bilan uyg'unlashtirish Yangi O'zbekiston taraqqiyotining ma'naviy tayanchini yanada mustahkamlashga xizmat qiladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Mirziyoyev Sh.M. *Yangi O'zbekiston strategiyasi*. – T.: O'zbekiston, 2021.
2. Karimov I.A. *Yuksak ma'naviyat – yengilmas kuch*. – T.: Ma'naviyat, 2008.
3. Abdurahmonov G'. *O'zbek mumtoz adabiyoti tarixi*. – T.: O'qituvchi, 1987.
4. Hayitmetov A. *Qutadg'u bilig va uning ma'naviy asoslari*. – Toshkent: Fan, 1995.
5. Yusuf Xos Hojib. *Qutadg'u bilig*. – Toshkent: Fan, 1971
6. Najmiddinov R. *Qutadg'u bilig poetikasi*. – Toshkent: Fan, 1998.

**YUSUF HAS HACIB'IN FELSEFESININ GÜNCEL ÖNEMİ
“KUTADGU BILIG” – HÜMANİST FELSEFENİN BİR MODELİ**

**THE CURRENT SIGNIFICANCE OF YUSUF HAS HAJIB'S
PHILOSOPHY "KUTADGU BILIG" - A MODEL OF HUMANISTIC
PHILOSOPHY**

*Abdyrasulova Zhenishgul Sadykovna, Kirgizistan, Bişkek
Filoloji Bilimleri Adayı Kirgız Ulusal Üniversitesi,
Uluslararası İlişkiler ve Doğu Çalışmaları Fakültesi Doçenti, Telefon numarası
+996 990 755 024Kategori seçinYDK: 1(091)+17.022.1+82.091*

*Abdyrasulova Zhenishgul Sadykovna, Kyrgyzstan, Bishkek
Kyrgyz National University of Philological Sciences,
Associate Professor of the Faculty of International Relations and Oriental Studies,
Phone number +996.990.755 024Select Category UDC: 1 (091) +17.022.1+82.091*

Özet. Bu makalede, Yusuf Has Hacib'in "Kutadgu Bilig" adlı eseri, hümanist felsefenin özgün bir modeli olarak ele alınmaktadır. Orta Çağ Türk dünyasının entelektüel mirası olan bu eser, insan, toplum ve devlet arasındaki uyumu sağlayan evrensel değerler sistemini sunmaktadır. Eserde ortaya konulan adalet, bilgi, bilgelik, iman ve sorumluluk gibi felsefi kavramlar, günümüzde de geçerliliğini koruyan hümanist ilkelerin temelini oluşturmaktadır.

Makalenin temel amacı, "Kutadgu Bilig"deki hümanist fikirleri sistematik olarak analiz etmek ve bunları çağdaş felsefi ve pedagojik bağlamda yeniden yorumlamaktır. Araştırmada metinsel-analitik, tarihsel-karşılaştırmalı ve kavramsal yöntemler kullanılmıştır. Sonuç olarak, eserde insanın toplumun merkezinde yer aldığı, bireysel niteliklerin geliştirilmesi ve ahlaki değerlerin korunmasının temel unsur olduğu belirlenmiştir. "Kutadgu Bilig"de hümanizmin özü, insanın iç dünyasının saflığı, aklının olgunluğu ve topluma karşı sorumluluğudur. Yusuf Has Hacib, insanı yalnızca biyolojik bir varlık olarak değil, aynı zamanda ruhsal ve toplumsal bir özne olarak ele almaktadır. Ona göre adil yönetim, bilgiye yönelme ve ahlaklılık, toplumun sürdürülebilir gelişiminin temel şartlarıdır. Bu fikirler, günümüzün küresel etik, sürdürülebilir kalkınma ve insan hakları kavramlarıyla örtüşmektedir. Ayrıca makalede, eserdeki karakterler sistemi (Küntogdı, Aytoldı, Ögdülmiş, Ogdurmuş) hümanist felsefenin sembolik modelleri olarak incelenmektedir. Her bir karakter belirli bir ahlaki-etik ilkeyi temsil ederek ideal toplumun kavramsal yapısını ortaya koymaktadır. Bu yapı, günümüz pedagojik modellerinde bireyin bütüncül gelişimini desteklemek için kullanılabilir.

Araştırma sonucunda "Kutadgu Bilig", yalnızca Doğu'ya özgü bir hümanist model değil, aynı zamanda evrensel bir medeniyet mirası olarak değerlendirilmektedir. Eser, insanlığın ruhsal gelişiminde önemli bir yer tutmakta ve kültürlerarası diyalogun güçlenmesine katkı

sağlamaktadır. Dolayısıyla Yusuf Has Hacib'in fikirleri, günümüz küreselleşen dünyasında insani değerlerin korunması ve geliştirilmesi için önemli bir metodolojik ve felsefi temel olmaya devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig, hümanizm, felsefe, adalet, bilgi, ahlak, akıl, insani değerler, ruhsal gelişim, model.

Annotation. *This article examines the work “Kutadgu Bilig” by Yusuf Has Hacib as a distinctive model of humanistic philosophy. As an intellectual heritage of the medieval Turkic world, this work proposes a system of universal values that ensures harmony between the individual, society, and the state. The philosophical concepts presented in the text—justice, knowledge, wisdom, faith, and responsibility—constitute the foundation of humanistic principles that remain relevant today.*

The main objective of the article is to systematically analyze the humanistic ideas in “Kutadgu Bilig” and reinterpret them within a contemporary philosophical and pedagogical context. The study employs textual-analytical, historical-comparative, and conceptual methods. As a result, it is revealed that the work places the human being at the center of society, emphasizing the development of personal qualities and the preservation of moral values.

The essence of humanism in “Kutadgu Bilig” lies in the purity of the human inner world, the maturity of intellect, and responsibility toward society. Yusuf Has Hacib regards the human being not merely as a biological entity but as a spiritual and social subject. In his view, just governance, the pursuit of knowledge, and moral integrity are the fundamental conditions for sustainable social development. These ideas resonate with contemporary concepts of global ethics, sustainable development, and human rights.

Furthermore, the article analyzes the system of characters (Kuntogdi, Aytoldi, Ogdulmish, Odgurmish) as symbolic models of humanistic philosophy. Each character represents a specific moral-ethical principle, illustrating the conceptual structure of an ideal society. This framework can be applied in modern pedagogical models for the holistic development of the individual.

The study concludes that “Kutadgu Bilig” should be regarded not only as an Eastern model of humanistic philosophy but also as a universal civilizational heritage. It occupies a significant place in the spiritual development of humanity and contributes to strengthening intercultural dialogue. Therefore, the ideas of Yusuf Has Hacib remain an important methodological and philosophical foundation for preserving and developing human values in today's globalized world.

Keywords: Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig, humanism, philosophy, justice, knowledge, ethics, intellect, human values, spiritual development, model.

GİRİŞ

Orta Çağ Türk düşüncesinin en seçkin temsilcilerinden biri olan Yusuf Has Hacib tarafından kaleme alınan Kutadgu Bilig adlı eser, dünya felsefi ve edebî mirasının en değerli örneklerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bu eser, XI. yüzyılın sosyo-politik, ahlaki ve kültürel yaşamını yansıtmakla birlikte, insani değerleri sistematik bir biçimde analiz ederek evrensel bir felsefi model sunmaktadır. Özellikle eserde ele alınan hümanist düşünceler—insana yönelik yaklaşım, ahlaki ilkeler, bilginin rolü ve adil yönetim meseleleri—günümüzde de aktyallığını korumaktadır.

Küreselleşme çağında kültürlerarası diyalog, hümanist değerlerin korunması ve geliştirilmesi meselesi giderek daha büyük önem kazanmaktadır. Bu bağlamda, “Kutadgu Bilig” eserinin yeniden bilimsel temelde incelenmesi ve içerdiği felsefi kavramların çağdaş bir perspektifle yeniden yorumlanması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Zira bu eser, insanı toplumun merkezine yerleştiren, bireysel gelişimi

ve ahlaki olgunlaşmayı ön plana çıkararak hümanist bir dünya görüşünü yansıtmaktadır. Bu tür fikirler, günümüzde insan hakları, sosyal adalet ve sürdürülebilir kalkınma gibi kavramlarla yakından ilişkilidir.

Bu makalenin temel amacı, “Kutadgu Bilig” eserindeki hümanist felsefenin içeriğini ve yapısını analiz etmek ve aynı zamanda onun çağdaş bilimsel ve pedagojik bağlamdaki önemini belirlemektir. Araştırma kapsamında eserde yer alan temel kavramlar—adalet, bilgelik, ahlaklılık ve sorumluluk—kavramsal açıdan ele alınarak, bunların insan ve toplum gelişimindeki rolü incelenmektedir. Ayrıca eserdeki karakterler sistemi, hümanist düşüncelerin sembolik temsili olarak yorumlanmaktadır.

Araştırmanın bilimsel yeniliği, “Kutadgu Bilig” eserinin hümanist felsefenin bütüncül bir modeli olarak ele alınması ve onun çağdaş beşerî bilimler bağlamında yeniden değerlendirilmesi ile ilişkilidir. Makalede, klasik metin ile günümüz sosyo-felsefî süreçleri arasındaki ilişki ortaya konulmakta ve Yusuf Has Hacib’in düşüncelerinin evrenselliği ile güncelliği temellendirilmektedir. Bu yaklaşım, “Kutadgu Bilig”i yalnızca tarihî-edebî bir eser olarak değil, aynı zamanda günümüz toplumu için önemli bir felsefi ve metodolojik kaynak olarak değerlendirmeye imkân sağlamaktadır.

I. Teorik Temeller: Hümanist Felsefe ve Kutadgu Bilig

Hümanist felsefe, insanı en yüksek değer olarak kabul eden bir dünya görüşü yönelimidir. Bu yaklaşımın temelinde bireysel özgürlük, akıl, ahlak ve topluma karşı sorumluluk gibi kavramlar yer almaktadır. Her ne kadar bu düşünce akımı Batı felsefesinde geniş ölçüde gelişmiş olsa da, Doğu düşüncesinde de kendine özgü bir yer edinmiştir. Bu bağlamda, Yusuf Has Hacib tarafından kaleme alınan “Kutadgu Bilig”, hümanist felsefenin Doğu’ya özgü klasik modellerinden biri olarak değerlendirilmektedir. “Kutadgu Bilig”in sunduğu modeli anlayabilmek için öncelikle “model” kavramının bilimsel anlamını açıklamak gerekmektedir. Felsefede model, önemli bir metodolojik kategori olarak kabul edilir. Model; gerçeklikteki (toplum, insan, süreç ya da sistem) karmaşık olguları basitleştirilmiş, genelleştirilmiş ve teorik bir düzlemde temsil eden entelektüel bir yapıdır. Başka bir ifadeyle model, gerçeğin birebir kopyası değil, onu açıklamaya yarayan kavramsal bir şemadır.

“Kutadgu Bilig”de bu model, ideal toplum, adil yönetim ve bireysel gelişimin felsefi çerçevesi olarak dört temel karakter üzerinden ortaya konulmaktadır: Küntogdı, Aytoldı, Ögdülmiş ve Odgurmuş. Bu karakterler birlikte ele alındığında, hümanist toplum düzeninin bütüncül bir modelini oluşturur. Söz konusu model, insanın ahlaki ve zihinsel gelişimini devlet yönetimi ilkeleriyle ilişkilendiren sistematik bir yapıya sahiptir. Model kavramına ilişkin olarak V.A. Ştoff’un tanımına göre model, “başka bir sistemi (orijinali) belirli bir benzerlik düzeyinde yeniden temsil eden ve bilişsel süreçte onun yerini alabilen bir sistemdir; bu sistem aracılığıyla temsil edilen yapı hakkında bilgi edinmek mümkündür” [9, s. 235]. Bu tanım, modelin yalnızca bir temsil aracı değil, aynı zamanda bilimsel bilginin elde edilmesinde etkili bir yöntem olduğunu göstermektedir. Ayrıca model; belirli bir

amaca yönelik olarak oluşturulan, soyut ya da somut, statik ya da dinamik özellikler taşıyabilen, basitleştirilmiş ve yaklaşık bir yapı olarak tanımlanır. Bu yapı, hem gerçek hem de kurgusal unsurları içerebilir ve zamanla gelişim gösterir [7, s. 62]. Pedagojik açıdan model ise, karmaşık süreçleri sadeleştirerek temel unsurlarını, ilişkilerini ve işleyiş mekanizmalarını açık biçimde ortaya koyan bir araçtır. Bu bağlamda, “Kutadgu Bilig”de yer alan eğitsel içeriklerin analizi, millî eğitimin iç mantığını ve yapısal özelliklerini belirlemeye imkân tanımaktadır. Araştırmacıların da belirttiği üzere, model oluşturma sürecinde gerçekliğin karmaşıklığı içerisinden gereksiz unsurlar bilinçli olarak ayıklanır ve böylece nesnenin daha özlü ve sistematik bir şekilde ifade edilmesi sağlanır [8, s. 88]. Modelleme süreci ise tek aşamalı bir işlem değil, aksine sürekli gelişen ve yeniden yapılandırılan dinamik bir araştırma sürecidir. Bu süreç; mevcut teorik bilgilerin kullanılmasını, yeni hipotezlerin oluşturulmasını ve elde edilen sonuçlara göre düzenlemelerin yapılmasını içerir [9, s. 25]. Bu nedenle pedagojide modelleme, sürekli güncellenmesi gereken bir yöntem olarak kabul edilmektedir. Ayrıca, halk pedagojisine ilişkin bilgi ve deneyimlerin sözlü edebiyat, gelenekler, örf ve adetler ile maddi kültür unsurları içerisinde yer aldığı da araştırmacılar tarafından vurgulanmaktadır. Bu bağlamda, A. Alimbekov halk pedagojisinin bilgi ve deneyimlerinin çeşitli kültürel formlar aracılığıyla aktarıldığını belirtmektedir [1, s. 14]. Genel olarak felsefi açıdan model, gerçekliğin temel yasa ve ilkelerini genelleştirilmiş biçimde yansıtan soyut bir teorik yapı olup, insan, toplum ve bunlar arasındaki ilişkileri anlamada etkili bir araçtır. “Kutadgu Bilig”de insanın özü; onun aklı, ahlakı ve topluma olan hizmeti üzerinden tanımlanmaktadır. Eserde insan, toplumun merkezinde yer alan bir özne olarak ele alınmakta; bireyin içsel uyumu ve ahlaki saflığı, toplumsal istikrarın temel koşulu olarak değerlendirilmektedir. Bu bağlamda hümanizm, yalnızca teorik bir kavram olarak değil, aynı zamanda pratik bir yaşam ilkesi olarak sunulmaktadır. Eserde işlenen adalet, bilgelik, iman ve bilgi gibi kavramlar, bütüncül bir felsefi sistem oluşturur. Bu sistem, yalnızca bireysel erdemleri değil, aynı zamanda devlet yönetiminin temel ilkelerini de belirlemektedir. Sonuç olarak, “Kutadgu Bilig”, hümanist felsefeyi bireysel ve toplumsal düzeyde bütünleştiren kapsamlı ve sistematik bir model olarak değerlendirilebilir.

II. Analiz: “Kutadgu Bilig”de Hümanist Modelin Yapısı

“Kutadgu Bilig” eserinde hümanist felsefe, en yüksek yansımasını karakterler sistemi aracılığıyla bulur. Her bir karakter, belirli bir felsefi ve etik ilkenin sembolü olarak ideal toplum modelinin oluşumuna katkı sağlar. Küreselleşmenin hâkim olduğu günümüzde insanlık toplumunda değerler sisteminin yeniden değerlendirilmesi, sosyal adalet, etik yönetim ve sürdürülebilir kalkınma gibi meseleler özel bir önem kazanmaktadır. Bu bağlamda Yusuf Has Hacib’in “Kutadgu Bilig” eserinde yer alan hümanist felsefenin yeniden yorumlanması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Eserde dört temel ilke sunulmakta ve bu ilkeler sembolik karakterler aracılığıyla hümanist felsefenin bütünlüğünü açığa çıkarmaktadır:

Küntogdı – hükümdar; adalet ve hakikatin sembolü,
Aytoldı – vezir; dünya, saadet ve zenginliğin sembolü,
Ögdülmiş – vezirin oğlu; akıl ve hikmetin sembolü,
Odgurmuş – vezirin akrabası; tevazu, saflık ve sabrın sembolü.

Tölgön Kozubekov'un Kırgızca çevirisinde Ögdülmiş "Akdilmiş", Odgurmuş ise "Ötkürmüş" olarak verilmiştir. Bu durum çevirmenin tercihi olmakla birlikte, karakter isimlerinin değiştirilmesi bazı kavramsal uyumsuzluklara yol açabilmektedir. Buna rağmen bu çalışmada söz konusu varyant esas alınmıştır.

"Kutadgu Bilig"de Küntogdı, adaletin sembolü olarak devlet yönetiminin temel ilkelerini temsil eder. Onun şahsında hukukilik, denge ve toplumsal düzen hâkimdir. Bu yaklaşım, günümüz hukuk devleti anlayışıyla örtüşmekte ve adil yönetimin önemini ortaya koymaktadır:

Al Küntogdı dünyaya nam salmış,
Mutlu, her yerde ünü yayılmış.
Adil, doğru sözlü, sorgulayan,
Yalansız, sözü düşünceyle yükselen [3, 65.].

Bu dizelerde öncelikle eserdeki adalet kavramının, günümüz hukuk devleti ve sosyal eşitlik anlayışıyla doğrudan ilişkili olduğu görülmektedir. Küntogdı'nın temsil ettiği yönetim anlayışı — hukukun üstünlüğü, sorumluluk ve eşitlik — modern demokratik toplumların temel değerleriyle örtüşmektedir. Bu açıdan "Kutadgu Bilig", evrensel bir siyaset felsefesi modeli olarak değerlendirilebilir. Hükümdar figürü, hukukî ve ahlaki temellere dayanan hümanist bir devlet modelini yansıtır. Bu modelde insan ve onun hakları merkezî bir konumda yer alır.

Aytoldı ise saadet ve refah kavramlarını temsil eder. Ancak burada zenginlik, maddi değil; ruhsal ve toplumsal uyumla ilişkilendirilir. Bu yaklaşım, günümüz toplumu açısından son derece önemlidir:

Her gün daha fazla hizmet etti,
Gündüz çalıştı, gece evine döndü.
Görevini hakkıyla yerine getirdi,
Kalıcı dostluklar kazandı [3, 117.].

Aytoldı'nın temsili, adalete dayalı hümanist modelin kavramsal merkezini oluşturur. Bu modelde insan toplumun merkezine yerleştirilir ve iktidar, halkın yararına hizmet eden bir kurum olarak tanımlanır. Adalet, akıl ve sorumluluk, toplumsal uyumun temel koşulları olarak sunulur.

Ögdülmiş, akıl ve bilginin sembolüdür. Onun şahsında, bilginin ve düşünmenin toplumsal gelişimdeki rolü ortaya konur. Bu yaklaşım, günümüz eğitim sistemindeki yetkinlik temelli anlayışın felsefi temelleriyle örtüşmektedir. Ögdülmiş, "Kutadgu Bilig"deki en derin entelektüel figürlerden biridir. Yazar, onun aracılığıyla insanın gelişiminin temel aracının akıl ve bilgi olduğunu ortaya koyar. Hümanist yaklaşımın özü akıldır; doğru yolu bulmanın en önemli aracıdır. Ögdülmiş'e göre bilgi yalnızca birikim değil, aynı zamanda insanı terbiye eden ruhsal bir güçtür. Bu anlayış, günümüzdeki "yaşam boyu öğrenme" paradigmasıyla paralellik gösterir. Ayrıca sözün gücüne özel önem verir:

Nereye gitse işi tamam olur,
Konuştuğunda sözü yerini bulur.
Aydın yüzlülerin işi aydın olur,
Onunla konuşanlar ders alır [3, 200.].

Bu bağlamda doğru sözün barışı sağladığı, iletişimin çatışma çözümünde temel araç olduğu vurgulanmaktadır. Hümanizm burada kültürel iletişim aracılığıyla ifade edilir ve bireyin iç dünyasının gelişimine odaklanılır. Ögdülmiş, insanın dışsal değil, içsel niteliklerine önem verir:

Akıl — karanlıkta bir ışık, kör için göz,

Bedene can, dilsiz için söz! [3, 200.]. Yusuf Has Hacib, yönetimin ancak akıl ve bilgiye dayandığında adil olacağını ortaya koyar. Eserin hümanist değeri de bu noktada yoğunlaşır.

Odgurmuş ise eserdeki özgün felsefi figürlerden biridir. O, ruhsal saflık ve dünyevi arzuların terk edilmesi üzerine kurulu bir hümanist anlayışı temsil eder. Bu modelde insanın içsel arınması, ruhsal özgürlüğe ulaşması ve gerçek mutluluğu bulması hedeflenir. Odgurmuş'a göre gerçek mutluluk maddi zenginlikte değil, iç huzurda saklıdır. İktidar ve servet geçicidir; ruhsal değerler ise kalıcıdır. Bu nedenle insan, kendini tanımaya yönelmelidir:

Eğer bir işe girişmek istersen,

Önce gönlünle istişare et.

İnsanlarla konuş, danış,

Gönlün razı olursa o zaman yaklaş [3, 364.].

Odgurmuş'ın modeli, ruhsal zenginlik ve iç özgürlüğe dayanan bir hümanizmi temsil eder. Bu modelde sabır ve öz farkındalık temel kategoriler olarak öne çıkar. Bu yaklaşım, günümüz tüketim odaklı toplumunda özellikle önemlidir. Sonuç olarak bu dört karakter birlikte, insan, toplum ve devlet arasındaki uyumu sağlayan bütüncül bir hümanist model oluşturur. Bu model, evrensel bir nitelik taşıyarak farklı tarihsel dönemlerde ve kültürel bağlamlarda uygulanabilirlik potansiyeline sahiptir.

III. “Kutadgu Bilig”de Hümanist Felsefenin Modern Yorumu

Küreselleşmenin hâkim olduğu çağımızda insanlık toplumunda değerler sisteminin yeniden değerlendirilmesi, sosyal adalet, etik yönetim ve sürdürülebilir kalkınma gibi meseleler giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Bu bağlamda Yusuf Has Hacib'in Kutadgu Bilig adlı eserinde yer alan hümanist felsefenin yeniden yorumlanması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Öncelikle, eserdeki hümanist felsefe günümüz hukuk devleti ve sosyal eşitlik anlayışıyla doğrudan ilişkilidir. Kün Togdı karakteri aracılığıyla ortaya konulan adil yönetim ilkesi — hukukun üstünlüğü, sorumluluk ve eşitlik — modern demokratik toplumların temel değerleriyle örtüşmektedir. Bu açıdan Kutadgu Bilig, siyaset felsefesinin evrensel bir modeli olarak değerlendirilebilir. İkinci olarak, Aytoldı karakteri eserde saadet ve mutluluk felsefesinin kavramsal bir modeli olarak işlev görmektedir. O, mutluluğu toplumsal ve siyasal bağlamda ele alarak, bunun adalet, akıl ve ahlaki değerlerle sıkı bir ilişki içinde olduğunu ortaya koymaktadır. Bu anlayış, insan ile

devlet arasındaki uyuma dayanan bir felsefi sistemin temelini oluşturur. Üçüncü olarak, Ögdülmiş karakteri aracılığıyla ifade edilen bilgi ve bilgelik kavramı, günümüz eğitim sisteminde özel bir öneme sahiptir. Günümüzde eğitim, yalnızca bilgi aktarımı değil; bireyin düşünme becerilerini, eleştirel analiz kapasitesini ve sorumluluk bilincini geliştirmeye yöneliktir. Bu ilkelerin Kutadgu Bilig’de önceden felsefi temelde işlendiği görülmektedir. Dördüncü olarak, Odgurmış karakteri üzerinden sunulan kanaat ve ruhsal denge anlayışı, günümüz tüketim toplumunda özellikle akıtyeldir. Maddi zenginliğe aşırı yönelimin sosyal ve çevresel krizlere yol açtığı bir ortamda, Balasagunî’nin önerdiği ruhsal denge anlayışı sürdürülebilir kalkınmanın temel unsurlarından biri olarak değerlendirilebilir.

Bunun yanı sıra, Kutadgu Bilig’deki hümanist düşünceler kültürlerarası diyalogun geliştirilmesinde de önemli bir rol oynamaktadır. Eserde yer alan evrensel değerler farklı kültürler tarafından anlaşılabilir nitelikte olup, medeniyetler arası karşılıklı anlayışın güçlenmesine katkı sağlar. Bu özellik, eserin dünya kültürel mirasının önemli bir parçası olarak değerlendirilmesine imkân tanımaktadır. Hümanist kavramlar dünyanın birçok ülkesinde farklı dönemlerde geliştirilmiştir. Ancak bazı tarihsel koşullarda hümanizm, ortaya çıktığı sosyo-kültürel bağlamın etkisiyle özgül bir içerik kazanmıştır. Dolayısıyla hümanizm, tarihsel olarak belirlenmiş fikirler sistemini ifade eden bir düşünsel formasyon olarak değerlendirilebilir [4, 8.]. Bu çerçevede Kutadgu Bilig, tarihsel bağlamını aşarak günümüz küresel sorunlarının çözümüne katkı sağlayabilecek felsefi ve metodolojik bir kaynak olarak yeniden değerlendirilmektedir. Yusuf Has Hacib’in bu eseri, hümanist felsefenin bütüncül ve sistematik bir modelini sunmaktadır. Bu model; insan, toplum ve devlet arasındaki uyumu sağlayan adalet, bilgelik, bilgi ve sorumluluk gibi evrensel değerlere dayanmaktadır. Modern dilbilimde ise toplumun dünya görüşünü incelemek önemli bir araştırma alanıdır. Dil, bir halkın kültürünü, psikolojisini ve felsefesini anlamada önemli veriler sunar [5, 99.]. Aynı zamanda geçmiş nesillerin bilgeliğini gelecek kuşaklara aktaran temel bir araçtır. Kutadgu Bilig’de “bilgi” ve “öğrenme” kavramları anlam bakımından yakın, ancak işlevsel olarak farklı kategoriler olarak ele alınır. “Öğrenme”, bilgiye ulaşmanın yolu ve emeğin akılla birleştiği bir süreç olarak tanımlanır:

Sözün özünü anlatmak isterim ey okuyucu,
Öğrenmenin ve bilginin faydasından başlayayım.
“Öğrenme — gecede önündeki bir kandil gibidir,
Bilgi edinirsen yüzün aydınlanır, parlar.” [3, 54.].

Bu dizelerde öğrenme, insanın karanlık yolunu aydınlatan bir ışık olarak tasvir edilir. “Kandil” metaforu bilginin aydınlatıcı gücünü ifade ederken, “aydınlanan yüz” imgesi bilginin insanın iç dünyasını aydınlatmasını simgeler. Bilgi kavramı eserde akıl, ahlak, saygınlık ve mutluluk gibi kavramlarla birlikte ele alınır. Balasagunî’ye göre bilgi, “yaşamın ışığı”, “insanın içsel zenginliği” ve “akıl gözü”dür. Maddi zenginlikle karşılaştırılsa da ondan daha üstün bir değere sahiptir:

Kokuyu saklasan da yayılır,
Bilgi de sözlerinde kendini gösterir.
“Bilgi bir hazinedir, tükenmez bir servettir,
En usta hırsız bile onu çalamaz.” [3, 56.].

Bu dizelerde bilgi, çalınamaz bir manevi zenginlik olarak sunulmaktadır. Maddi varlıklar yok olabilir; ancak bilgi insanın içinde kalır ve nesilden nesile aktarılır. Bu yaklaşım, hümanist düşüncenin temelini oluşturur.

Bu bağlamda ifade edildiği üzere, hümanist modelin özünü oluşturan “bilgi” kavramı eser boyunca sürekli tekrar edilmekte ve insanın yaşam yolunun temel yönlendiricisi olarak tasvir edilmektedir:

“Öğrenme — bilgiye giden yolu açar,
Bilgi ise işin özünü ortaya koyar.”

Bu dizelerde bilgi “yol” olarak, öğrenme ise bu yolu inşa eden bir araç olarak sunulmaktadır. Dolayısıyla bilgi yolun amacı, öğrenme ise yolun kendisidir. Bu yaklaşım, Türk kültürel düşünce sisteminde yaygın olan “yol” sembolünün felsefi anlamıyla örtüşmektedir. Kültürel yorumda “yol”, insanın hem yaşam hem de ruhsal yolculuğunun bir metaforu olarak kabul edilirken; “ışık” bu yolculuğun doğru yönünü gösteren aklın nuru olarak değerlendirilir. Dilbilimci V. A. Maslova’nın da belirttiği üzere: “Bilişsel bilimin araştırma yöntemi, farklı bilim dallarının unsurlarını tek bir alanda birleştirerek onları uyumlu hale getirmeyi ve aralarındaki semantik ilişkileri ortaya çıkarmayı amaçlar” [6, 117.]. Bu doğrultuda Balasagunî’nin eserinde bilgi ve öğrenme kategorileri, insanın ruhsal felsefesinin temel metaforlarına dönüşmektedir. Bu düşünceler daha sonra Cengiz Aytmatov gibi büyük yazarların eserlerinde devam ettirilmiş ve bilgi, insanın insani özünü yansıtan temel güç olarak yüceltilmiştir.

Sonuç olarak, Kutadgu Bilig’deki bilgi kavramının leksik ve semantik modellerinin analizi, onun ruhsal, kültürel ve felsefi bağlamların birleşimiyle şekillenen çok katmanlı bir yapı olduğunu ortaya koymaktadır. Genel bir değerlendirme ile Kutadgu Bilig, Yusuf Has Hacib tarafından oluşturulan hümanist felsefi modelin klasik bir örneği olarak, tüm Türk dünyasının manevi ve entelektüel mirasında özel bir yer tutmaktadır. Eserde yer alan adalet, bilgelik, bilgi ve mutluluk gibi temel kavramlar bütüncül bir felsefi sistem içerisinde düzenlenerek, insan, toplum ve devlet arasındaki uyumlu ilişkilerin ideal modelini ortaya koymaktadır.

Araştırma sonuçlarına göre, Kutadgu Bilig’deki hümanist felsefe, Türk halklarının dünya görüşüne özgü ahlaki ve etik değerlere dayanmakta ve insanı toplumun merkezî öznesi olarak konumlandırmaktadır. Bu modelde bireyin içsel ruhsal olgunlaşması, aklî gelişimi ve topluma karşı sorumluluğu öncelikli bir yer tutar. Bu yaklaşım, Türk kültüründeki hümanizmin özgün karakterini ortaya koymakta ve onu Batı’daki bireyci yaklaşımlardan ayırarak toplumsal uyuma dayalı bütüncül bir sistem olarak tanımlamaktadır.

Ayrıca eserdeki karakterler sistemi aracılığıyla sunulan sembolik yapı, hümanist felsefenin evrensel bir modelini oluşturmakta; her bir unsur belirli bir

değeri temsil ederek bütüncül bir sosyo-felsefî konsepti gerçekleştirmektedir. Bu durum, Kutadgu Bilig'in yalnızca edebî bir eser olarak değil, aynı zamanda Türk halklarının felsefî düşünce düzeyini yansıtan teorik ve metodolojik bir kaynak olarak değerlendirilmesini mümkün kılmaktadır.

Bunun yanı sıra, Yusuf Has Hacib tarafından ortaya konulan hümanist model, evrenselliği ve güncelliği sayesinde küreselleşme çağında da önemini korumaktadır. Eserde yer alan adil yönetim, bilginin rolü, ruhsal denge ve toplumsal sorumluluk gibi kavramlar, günümüz toplumsal gelişiminin temel ilkeleriyle doğrudan ilişkilidir. Bu açıdan Kutadgu Bilig, yalnızca Türk dünyasının değil, tüm insanlığın hümanist düşünce geleneğine katkı sağlayan evrensel bir miras olarak değerlendirilmelidir. Sonuç olarak, Yusuf Has Hacib'in felsefî görüşleri, insanlığın ortak hümanist modelinin şekillenmesinde önemli bir yere sahip olup, günümüzde de bilimsel araştırmalar için aktyel bir metodolojik temel oluşturmaya devam etmektedir.

KAYNAKÇA:

1. Alimbekov, F. Kırgız Etnopedagojisi: I Bölüm. Bişkek, 1996, 96 s.
2. Aralova, Elena Viktorovna. Rönesans Döneminde Maneviyat ve Hümanizm. 2015.
3. Kutadgu Bilig. Yusuf Has Hacib. Çev. Kozubekov T. Bişkek, 2024, 644 s.
4. Daragan, N. D. Rönesans Döneminde Hümanizm Üzerine. Vestnik TGPI, Beşeri Bilimler, Felsefe Bölümü.
5. İmla Kılavuzu. Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu. Ankara: Türk Dil Kurumu Basımevi, 2000, 481 s.
6. Maslova, V. A. Modern Dilbilimde Güncel Yönelimler. Moskova: Akademiya, 2008, 208 s.
7. Peregudov, F. İ.; Tarasenko, F. P. Sistem Analizine Giriş. Moskova: Vısshaya Şkola, 1989, 361 s.
8. Plotinskiy, Yu. M. Sosyal Süreçlerin Modelleri. Moskova: Logos, 2001, 296 s.
9. Ştoff, V. A. Bilimsel Bilginin Metodolojisi Problemleri. Moskova: Vısshaya Şkola, 1978, s. 117.

IX ASR ISLOM UYG'ONISH DAVRIDA ILMIY MAKTABLARNING SHAKLLANISHI VA IMOM BUXORIY FAOLIYATINING TARIXIY SHAROITLARI

THE FORMATION OF SCIENTIFIC SCHOOLS DURING THE ISLAMIC RENAISSANCE OF THE 9TH CENTURY AND THE HISTORICAL CONDITIONS OF IMAM BUKHARI'S ACTIVITIES

To'xtayeva Matluba Xakim qizi, "Vatan universiteti"
"Ijtimoiy fanlar" kafedrası dotsenti, Falsafa fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)
Tel; +99890 813-13-23, Elektron pochta; Matlubatuhtaeva9@gmail.com

Tukhtaeva Matluba Khakim kizi, "Vatan University"
Associate Professor of the Department of Social Sciences,
Doctor of Philosophy (PhD) in Philosophical Sciences
Tel; +99890 813-13-23, E-mail; Matlubatuhtaeva9@gmail.com

Annotatsiya. Ushbu maqolada IX asrda Islom olamida kuzatilgan ilmiy yuksalish, Movarounnahrda shakllangan o'ziga xos ilmiy maktablar va buyuk muhaddis Imom Buxoriyning

faoliyati uchun zamin yaratgan ijtimoiy-madaniy sharoitlar tahlil qilinadi. Islom dinining tom ma'noda komillikka chorlaydigan, insoniy fazilatlariga targ'ib qiladigan, botil mafkuralardan saqlaydigan din ekanligi to'g'risida, uning asl mazmun – mohiyatini teran anglashda, ijtimoiy axloqiy masalalarga targ'ib etishda, yoshlar tarbiyasini milliy va diniy qadriyatlar asosida shakllantirishda Imom Buxoriy merosining o'rni va ahamiyati muhimligiga e'tibor qaratilgan. Imom Buxoriy merosini o'rganish va tadqiq qilish bo'yicha olib borilgan tadqiqot bilan bog'liq adabiyotlar tahlil qilingan va ayni paytda Imom Buxoriy ma'naviy merosini o'rganish bo'yicha O'zbekistonda olib borilayotgan ishlar tahliliga qilingan.

Kalit so'zlar: Hadis, ma'naviy meros, islom, din, muhaddis, Qur'oni Karim, Al-jomi' as-sahih, Al-adab al-mufrad, odob-axloq, mehr, adolat.

Abstract. This article analyzes the scientific flourishing observed in the Islamic world in the 9th century, the distinctive scholarly schools that emerged in Movarounnahr, and the socio-cultural conditions that laid the foundation for the work of the great hadith scholar Imam Bukhari. It emphasizes that Islam is, in essence, a religion that calls for perfection, promotes human virtues, and protects against false ideologies. Special attention is given to the importance of deeply understanding the true essence of Islam, its role in addressing socio-ethical issues, and the significance of Imam Bukhari's legacy in shaping the upbringing of youth based on national and religious values. The article also analyzes the literature related to the study and research of Imam Bukhari's heritage, and examines the current efforts being carried out in Uzbekistan to study his spiritual legacy.

Key words: Hadith, spiritual heritage, Islam, religion, muhaddith, Koran, Sahih al-Bukhari, Al-adab al-mufrad moral, kindness, fairness.

Аннотация. В данной статье анализируются научный подъём в исламском мире в IX веке, особенности формирования своеобразных научных школ в Мавераннахре, а также социально-культурные условия, создавшие основу для деятельности великого мухаддиса Имама Бухари. Особое внимание уделяется тому, что ислам является религией, призывающей к совершенству, пропагандирующей высокие человеческие качества и оберегающей от ложных идеологий. Подчёркивается важность глубокого понимания подлинной сущности ислама, его роли в освещении социально-нравственных вопросов, а также значение наследия Имама Бухари в воспитании молодёжи на основе национальных и религиозных ценностей. Также проведён анализ научной литературы, связанной с изучением и исследованием наследия Имама Бухари, и рассмотрены современные исследования и работы, проводимые в Узбекистане по изучению его духовного наследия.

Ключевые слова: Хадис, духовное наследие, ислам, религия, мухаддис, Коран, Сахих аль-Бухари, Аль Адаб аль Муфрад, мораль, добродетель, справедливость.

KIRISH

X asr Islom olami, xususan, Markaziy Osiyo xalqlari tarixi "Sharq uyg'onish davri" (Renessans)ning oltin davri hisoblanadi. Bu davrda nafaqat diniy ilmlar, balki falsafa, matematika, astronomiya va tibbiyot kabi sohalar o'zining cho'qqisiga chiqdi. Bunday muhitning shakllanishiga mintaqaning iqtisodiy qudrati va intellektual erkinligi poydevor bo'lib xizmat qildi [1]. Imom Buxoriy diniy - milliy merosini o'rganishning tarixiy – retrospektiv jihatlarini, Imom Buxoriy hadisshunosligining nazariy, ilmiy metodologik tavsifi va tasniflarini yaxlit holda o'rganish, Imom Buxoriyning hadisshunoslik ilmidagi novatorlik g'oyalari va innovatsion tamoyillarini tadqiq qilishga alohida e'tibor qaratilgan.

O'zbekiston zamini o'zlarining ilmiy – ma'naviy – falsafiy meroslari bilan ko'plab buyuk allomalar va mutafakkirlarni jahonga tanitgan. Ulug' allomalarimiz

qoldirgan bebaho ma'naviy meros o'z davri uchungina emas, balki kelajak zamon va davrlar uchun ma'naviy kuch-quvvat manbasi hisoblanadi. Imom Buxoriy hadisshunoslik maktabining hozirgi kundagi ahamiyati, uning globallashuv keskinlashayotgan bir paytda, yosh avlod tarbiyasidagi o'rni masalasining ilmiy - amaliy ahamiyatga egaligi bilan yorqin namoyon bo'lib bormoqda.

Imom Buxoriyning asarlari O'zbekiston olimlari tomonidan juda keng o'rganilmoqda. Xususan, muhaddisning «Al-adab al-mufrad» asari Olim Sh.Boboxonov tomonidan asarning ilk o'zbek tilidagi tarjimasi nashr qilingan. "[1] Keyinchalik olimlarimiz Z.Islomov va A.Abdullayevlar tomonidan «Al - adab al - mufrad» birinchi nashriga kiritilmagan qismlari to'ldirilgan holda, kitobxonlarga asardan foydalanishini engillashtirish maqsadida asardagi bir-biriga yaqin mavzudagi hadislar birlashtirilib, asar tarkibidagi odob-axloqqa oid hadislardan saylanma nashr etilgan. "[2]

Odob-axloq mamlakatimiz xalqlari madaniy hayotining ajralmas qismi, ezgu qadriyatlarimizdandir. Har bir fuqaro ma'naviyatining shakllanishi va kamol topib borishida odob-axloqni ta'sir ko'rsatishi muqarrar. Odob-axloq o'ziga xos qonunlar, udum va an'analarga amal qiladi.

Ayniqsa, Qur'oni Karim Islom dasturi, Islom shariati, hukmlari va odoblarining birinchi manbai ekanligi, Rasululloh sollallohu alayhi vasallamning hadislarida esa Islom shariatining Qur'ondan keyingi ikkinchi asl manbai hisoblanishi; Hadis tushunchasi, mazmun mohiyati, Imom al-Buxoriy to'plamlariga kiritilgan hadislar faqat islom ta'limotiga oid umumiy qoidalarni aks ettirish bilan cheklanib qolmasligi, balki xadislarning jahonshumul ahamiyati insoniylik, insonparvarlik Vatanga muhabbat haqida tarbiya berishi bilan yosh avlodda ezgulik va go'zallik tuyg'ularini mujassamlashtirishi, yosh avlodni insoniylik fazilatlari ruxida tarbiyalash to'g'risida fikrlar bildirilgan. Demak, har bir fuqaro odob-axloqni ahamiyatini yaxshi anglab etishi zarur. Bu mas'uliyat esa aql idrok amriga rioya qilish, halollikni hayot qonuni deb bilish, iqtisodiy va ijtimoiy faoliyatda odob-axloq munosabatini ham e'tiborda tutish, yuksak odob va madaniyat sohibi bo'lib yurtdoshlar diliga xushnudlik, yaxshi kayfiyat bag'ishlash, hamisha adolatli va haqgo'y, shirin so'z va muloyim, kamtar va saxovatli bo'lish, mahalla ahliga hech qachon ozor yetkazmaslik, g'iybat, hasad, tuhmat, chaqimchilik, manmanlik kabi illatlardan yiroq bo'lish, ichkilikbozlik va giyohvandlikdan hazar qilish singari xislatlarga ega bo'lishni taqozo etadi. Demak, Imom Buxoriyning bugungi kunda barchamiz uchun ahamiyatli asari «Al-adab al-mufrad» bugungi insoniyat uchun, ibrat va namuna bo'ladigan, uni haq yo'liga, ezgulikka boshlaydigan qancha – qancha hikmat va o'gitlar borligiga, ularda odob – axloq, ta'lim – tarbiya masalasi insonni inson qiladigan asosiy mezon sifatida belgilanganligini e'tirof etish mumkin. Keskin globallashuv kechayotgan bir davrda, yoshlarimiz ma'naviy olamiga bolta urayotgan, «ommaviy madaniyat» ko'rinishlari tobora keng tarqalib borayotgan bir vaziyatda, milliy va ma'naviy qadriyatlarimizni asrash, yoshlarda odob - axloq, rostgo'ylik, yaxshilik, halollik

singari umuminsoniy fazilatlarni singdirishda, insoniyatni yaxshilikka chorlovchi asar sifatida dolzarbdir.

Imom Buxoriy hadislarining islom dini tarixi va aqoidiy asoslarining shakllanishdagi ahamiyati chuqur tahlil etiladi. Hadisning sahihligi avvalo uning rivoyat zanjiri (isnod) bilan tasdiqlanadi. Musulmon olimlari tomonidan berilgan haqiqiylik maqomi sharqshunoslar yoki tarixchilar tomonidan qabul qilinmaydi, chunki uzatish zanjiri ham soxta bo'lishi mumkin. Ba'zi olimlar ko'p hadislar xronologik va mazmunan Muhammad Payg'ambarning davriga to'g'ri kelmasligini ko'rsatdi. Shu sababli ko'pchilik sharqshunoslar odatda hadislarini keyingi davrning davriy ixtirosi deb bilishgan. Turli hadislarini qiyoslash va tekshirish shuni ko'rsatadiki, ko'p hadislar VII asrda yozilgan bo'lishi kerak, ammo qaysi hadislar sahih va qaysi biri noto'g'ri ekanligini aniqlash mumkin emas. Islomning ilk asrlarida biror sabab, qarash yoki firqani targ'ib qilish uchun Muhammad Payg'ambarning tegishli bir amali yoki so'zini keltirishdan ko'ra yaxshiroq yo'l yo'q edi. Ushbu firibgarliklarga qarshi kurashish uchun hadislarini diroyatil hadis va rivoyatul hadis deb nomlangan batafsil o'rganish hadislarini tanqid qilish-tasdiqlash uchun mo'ljallangan. Hadis tadqiqotlari Muhammadga tegishli xabarlarning haqqoniyligini aniqlash uchun bir qancha baholash usullaridan foydalanadi.

Imom Buxoriyning shoh asari hisoblangan dunyoga mashhur «Al-jomi' as-sahih» asari o'n olti yil davomida tasnif etgan bo'lib, unda yetti ming besh yuzu oltmish uch hadis jamlangan. «Sahihi Buxoriy»ni yozishga sababni Imom Buxoriy shunday izohlaydi: «Is'hoq ibn Rohavayh bir kuni: Qaniydi sizlar Rasululloh sollallohu alayhi vasallamning hadislaridan sahihlarini to'plab bir asar ta'lif etsalaringiz,- deb aytdi. Mana shu so'z mening qalbiga qattiq o'rnashib qoldi. Natijada «al-Jom'i as-Sahih» Ishonarli hadislar to'plamini jamlashga kirishdim»[1], – dedilar. Kitobning nomi uning maqsadini ifodalaydi. Ibn Saloh va Navaviy yozishicha, asarning to'liq nomi: «al-Jomiu al-musnadu as-sahihu al-muxtasaru min umuri Rasulillah sollallohu alayhi vasallam va sunanihi va ayyamihi» («Rasululloh sollallohu alayhi vasallamning hadisleri, sunnatlari va ayyomlari haqida jamlovchi, sahih musnad»)»[2].

Imom al-Buxoriyning hadisshunoslik ilmida tutgan o'rni, hamda uning diniy, axloqiy va huquqiy ta'limotiga yangicha nazar bilan qarash hozirgi kunda g'oyat dolzarb bo'lib, ma'lum ma'noda amaliy ahamiyatga ham ega. Turli millatlarning o'ziga xos tarixiy merosi, urf – odati, marosimlari, san'ati, madaniy munosabatlari, axloqiy fazilatlari - ma'naviy qadriyatlari tizimiga kiradi. Bular xalqning o'ziga xosligini saqlab qolishda, yosh avlodni tarbiyalashda, shaxsning ijtimoiylashuvida muhim rol o'ynaydi. Imom Buxoriy diniy – falsafiy qarashlarining turkumlanishiga doir ilmiy-nazariy tadqiqotlar asoslangan, Imom Buxoriy aqidaviy qarashlarining ijtimoiy-madaniy va aksiologik xususiyatlari hamda sahih hadislar turkumida oila, vatan va milliy qadriyatlar tasnifi ilmiy-falsafiy nuqtai-nazardan ochib berilgan. Imom Buxoriy islom dini g'oyalari bilan boyitilgan tarixiy va falsafiy asarlarining ikkita shaklini aniqlash mumkin:

birinchidan, jahon-tarixiy, islomiy-falsafiy nazariyasini tarixiy asoslash va uning keyingi rivojlanishini islomiy qadriyatlarning transformatsiyalashuvida ishtirok etishi hodisasi;

ikkinchidan, diniy va falsafiy g'oyalarning xalq hayotida muayyan bir vazifani bajarishdagi aniq tarixiy mavjudligi va ularning sinkretlashuvi.

Falsafa tarixi uchun alohida mutafakkirlar ta'limotini tizimli tartibda o'rganish muhim ahamiyatga ega. Imom Buxoriy diniy – falsafiy qarashlarini tarixiga qaratilgan bunday tiplashtirish uzoq vaqtdan beri mavjud.

Imom Buxoriy diniy – falsafiy qarashlaridagi yangi g'oyalarning sifati va chuqurligini ochib berish, uning tarixiy ketma-ketligida asoslashni nazarda tutadigan maxsus kategoriya tizimini ishlab chiqishni talab qiladi. Bu tadqiqot hozirgi falsafiy muammolar bilan bilvosita bog'liq bo'lib, tadqiqot mavzuining umuminsoniy xarakterini, milliy va diniy falsafiy xususiyatlarida namoyon bo'lishini nazarda tutadi. Imom Buxoriy diniy – falsafiy qarashlarining milliy shakliga kelsak, ular falsafiy g'oyalarning moddiy jihatdan o'ziga xosligiga befarq munosabatda bo'lib, aqliy harakatlarning kiritilishi talab qilinmaydi. Undagi maqsad islom dinidagi falsafiy g'oyalarning ma'naviy muhitga ta'sirini o'rganishdan iborat. Bu shakllar orasidagi farqlar ularni umumiylik va birlikdan mahrum qilmaydi: ularning ikkalasi ham bir jarayonni ratsional-falsafiy tadqiq etishning ikki shaklidir, ular uchun g'oyalarning paydo bo'lishi va rivojlanishi qonuniyatlari birdek ahamiyatlidir.

Imom Buxoriy diniy – falsafiy qarashlari Vatanga, insoniyatga birdek xizmat qiladigan milliy qadriyatlarning transformatsiyalashuviga sabab bo'ladi. Yana bir narsa shundaki, turli mamlakatlarda Imom Buxoriy asarlariga turlicha munosabatda bo'lishadi. Ya'ni mutafakkirning asarlarini hatto arab-musulmon davlatlarida o'zlashtirilishi bir xil emas edi. Chunki alloma sahih hadislarni tarixiy-falsafiy jarayon qonuniyatlarining umumiy usullari va uslubiy talqinini taqdim etadi. Bu yerda gap Imom Buxoriy diniy – falsafiy qarashlarining kelib chiqishi va rivojlanishining uch xil ta'rif haqida ketmoqda: 1) Imom Buxoriy diniy – falsafiy qarashlaridagi belgilangan predmetni qisqartirish va qayta qurish orqali metodologik talqin qilish; 2) Imom Buxoriy diniy – falsafiy qarashlaridagi vositachilik va tanlash orqali ijtimoiy-tarixiy aniqlash; 3) Imom Buxoriy diniy – falsafiy qarashlari oldida turgan vazifalarga qarab tanlash an'analari bilan bog'liq ta'riflar. Imom Buxoriy diniy – falsafiy qarashlaridagi real haqiqatning qiymatini anglatadi.

Imom Buxoriy diniy-falsafiy ta'limotlarining ahamiyati, zamonaviy yoshlar tarbiyasidagi o'rni katta ahamiyatga ega bo'lib, unda asosan axloqiy masalalarga e'tibor qaratilganligi, hayotiy yo'l-yo'riqlar, pand-nasixatlar berilganligini ko'rish mumkin. Imom Buxoriy o'z davrining islomiy ilmlari sohasida eng yetuk bilim sohibi hisoblanib, musulmon dunyosi olimlari tomonidan tan olingan va hozirda ham turli diniy asarlarda zo'r ehtirom bilan tilga olinadi.

Metodlar: Mavzuga oid tadqiqotlarning tarixiy, diniy, ilmiy manbalarni asl mohiyatini falsafiy ochib berish va uni yosh avloq tadqiqotlaridan o'rganish bilan

bog'liq bo'lib, materiallarni asl manba va uning falsafiy tarixiylik asosida mantiqiy ob'ektivligini tahlil qilish tamoyillariga amal qilindi.

Natijalar va muhokamalar: Imom Buxoriy hadis ilmining (Muhammad payg'ambarning so'zlari va amallari) muhim shaxslaridan biri bo'lib, o'zining mashhur «Hasoim us Sahih» asarida avvalgi hadis adabiyoti sifatida nafaqat to'g'ri hadislarni to'playdi, balki oyatlardan islom huquqini mulohaza qilishda xulosa chiqarishga ham taalluqlidir. Buxoriy ixcham tuzgan hadis boblarida islom huquqini hisobga olgan holda xulosalar keltirgan. Keng islom huquqi imkoniyatlarini o'z ichiga olgan bu hadis boblariga bo'lgan ahamiyati u yozilgan kundan boshlab bugungi kungacha davom etib kelmoqda. Imom Buxoriy o'zining islom qonunlari bo'yicha asarlariga o'zi munosib darajada akademik qiziqish bildirmagan.

Qur'on oyatlari nozil bo'lganidek, Muhammad payg'ambar o'z hadislarini yozishni man qilganlar, lekin bir-birlariga hadis yetkazishlariga ruxsat berganlar. Bu taqiqning sababi Qur'onni hadislar bilan chalkashtirib yuborish xavfi, savodxonlarning kamligi, yozuv materiallarining kamligi sababli arab yozuvining hali rivojlanmaganligi bo'lishi mumkin. Keyinchalik, bu kamchiliklar yo'qolganda yoki kamayganda, Muhammad payg'ambar hadislarni yozishga ruxsat berganliklarini ko'ramiz. Shu boisdan ham Imom Buxoriy muhaddislar vakili sifatida amal qilgan islom huquqi metodologiyasi u taalluqli bo'lgan maktab bilan ko'p jihatdan mos keladi. Imom Buxoriy o'zining qat'iy vakillik o'rnini yaratish uchun uzoqda qoladi va u islom qonunlari bo'yicha o'z talqinlarini ilgari surganda, u hech qanday islom yetakchilarini keltirmaydi, shuningdek, dalillarga qarab diniy masalalarga e'tibor qaratadi. U islom masalalariga, agar bu masalada ma'lum bir ma'lumot bo'lmasa, islom huquqining xulosalarini hisobga olgan holda mantiqiy yondashadi. Imom Buxoriy keltirgan islomiy zikrlarni bir mazhab tomonidan baholab bo'lmaydi, shuningdek, ularni bir mazhabga boshqasidan yaqinroq deb da'vo qilish ham mumkin emas.

Xulosa. Imom Buxoriyning to'plangan hadislarning sahixigini (ishonchliligini) aniqlashda, hadislarni klassifikatsiya qilishda qo'llagan metodologiyasini o'rganish ham hozirgi zamon epistemologiyasiga boy ilmiy ozuqa berishi mumkin. Hadislarni sharhlashda bugungi kunda zamonaviy metodologik tahlil usullaridan, xususan, germenevtik, sinergetik yondashuvlardan samarali foydalanish lozim. Shundagina biz Imom Buxoriyning tom ma'nodagi durdona fikrlarining mag'zini chaqishga erishamiz. Imom al-Buxoriy hazratlari nafaqat o'zbek xalqi, balki butun musulmon olamining faxr-iftixoridir. Ul tabarruk zotning hayoti tom ma'nodagi ilmiy va insoniy jasorat, bukilmas iroda, so'nmas e'tiqod timsolidir. Avlod davom etishi, odob-axloqni asrab-avaylash, jamiyatni mustahkam poydevor ustida saqlash, millatning bardavom bo'lishi uchun turmush qurish va oila uyini barpo etish muakkad sunnatlardandir. Er va xotin oilaning asosini, oila esa jamiyatning poydevorini tashkil qiladi. Shu boisdan ham dinimiz oilaning o'zagi bo'lgan oilaga, erkak va ayolning haq-huquqlariga katta ahamiyat

berib, bu borada juda qattiq qoidalarni belgilab bergan. Chunki binoning mustahkamligi uning mustahkam poydevoriga bog'liq.

ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. O'zbekiston Respublikasi Prezidenti Shavkat Mirziyoyevning 2017- yil 19- sentabr kuni AQSHda bo'lib o'tgan Birlashgan Millatlar Tashkiloti Bosh Assambleyasining 72 sessiyasida so'zlagan nutqidan. // <https://www.uzavtoyul.uz/cy/post/ozbekiston-prezidenti-shavkat-mirziyoyev-bmt-bosh-assambleyasining-72sessiyasida-nutq-sozladi.html>
2. Imom Buxoriy. Al-Adab al-mufrad. Tarjimonlar Sh.Boboxonov, N.Abdumajid. – T.: Movarounnahr, 2006.
3. Shayx Muhammad Sodik Muhammad Yusuf. Odoblar xaziynasi. Imom al-Buxoriy "Al-Adab al-mufrad" kitobining sharhi. 3 juzlik. – T.: Sharq, 2008–2009
4. Hazrat imom al – Buxoriy (matn): Imom al – Buxoriyning hayoti va ilmiy merosi / Shayx Abdussalom al – Muborakfuriy: arab tilidan U.Uvatov tarjimasi. –Toshkent, Toshkent Islom universiteti, 2015
5. Uvatov U. Imom Buxoriy. Buyuk allomalar. – T.: TIU, 2001; Uvatov U. Movaraunnahr va Xuroson olimlarining hadis ilmi rivojida tutgan o'rni (Al-Buxoriy, Muslim, At-Termiziy). Tar.fan.dok.diss.avtoreferati... - T.: TIU, 2002.
6. Eshonjonov B. IX – asr Movaraunnahr madaniy hayotida imom al – Buxoriyning mavqei va uning "AlJome' as-Sahih" asaridagi fiqhiy masalalar.Tar.fan.nom.diss... – T.: TDSHI, 2000
7. Murodov D. Hadisshunoslik atama va iboralari. – T.: Fan, 2009.

YUSUF XOS HOJIB MEROSI VA ZAMONAVIY OLIY TA'LIM MENEJMENTI

THE HERITAGE OF YUSUF KHOS HAJIB AND MODERN HIGHER EDUCATION MANAGEMENT

*Akmal Sirliyevich Ko'bayev JizDPU Pedagogika kafedrası dotsenti,
Tel: +998993555551 akmal19732506@gmail.com*

*Akmal Sirliyevich Kubaev, JSPU, Associate Professor of the Department of Pedagogy,
Tel: +998993555551 akmal19732506@gmail.com*

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asaridagi boshqaruv falsafasining zamonaviy oliy ta'lim menejmentidagi o'rni va ahamiyati tahlil qilinadi. Yangi O'zbekistonda Uchinchi Renessans poydevorini barpo etishda oliy ta'lim muassasalarining institutsional modellarini takomillashtirish zaruriyatini asoslab beradi.

Kalit so'zlar: Yusuf Xos Hojib, Qutadg'u bilig, oliy ta'lim menejmenti, institutsional model, komil rahbar, adolat tamoyili, meritokratiya, akademik avtonomiya, Uchinchi Renessans, etika kodeksi.

Аннотация. В данной статье анализируется роль и значение философии управления, изложенной в произведении Юсуфа Хас Хаджиба «Кутадгу билиг», в контексте современного менеджмента высшего образования. Автор обосновывает необходимость совершенствования институциональных моделей высших учебных заведений в процессе создания фундамента Третьего Ренессанса в Новом Узбекистане.

Ключевые слова: Юсуф Хас Хаджиб, Кутадгу билиг, менеджмент высшего образования, институциональная модель, совершенный лидер, принцип справедливости, меритократия, академическая автономия, Третий Ренессанс, этический кодекс.

Abstract. This article analyzes the role and significance of the management philosophy presented in Yusuf Khos Hajib's "Qutadgu Bilig" within the context of modern higher education

management. The author substantiates the necessity of improving the institutional models of higher education institutions in the process of building the foundation of the Third Renaissance in New Uzbekistan.

Keywords: Yusuf Khos Hajib, Qutadgu Bilig, higher education management, institutional model, perfect leader, principle of justice, meritocracy, academic autonomy, Third Renaissance, code of ethics.

Bugungi kunda Yangi O'zbekistonni rivojlantirishning strategik maqsadlaridan biri — Uchinchi Renessans poydevorini barpo etishdir. Ushbu ulug'vor maqsadning asosiy drayveri va intellektual manbai sifatidagi vazifa oliy ta'lim tizimi zimmasiga yuklatilgan [2, 18-b]. Oliy ta'lim muassasalarida (OTM) olib borilayotgan institutsional islohotlar faqat moddiy-texnik bazani yangilash yoki raqamlashtirish bilan cheklanib qolmasligi lozim. Zero, akademik hamjamiyatni boshqarishda milliy davlatchilik an'analari va ma'naviy-axloqiy qadriyatlarining o'rni beqiyosdir. Aynan shu nuqtayi nazardan, XI asrning buyuk mutafakkiri Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan boshqaruv falsafasini zamonaviy oliy ta'lim menejmentiga integratsiya qilish dolzarb ahamiyat kasb etmoqda [3, 12-b].

Zamonaviy oliy ta'lim boshqaruvida qo'llanilayotgan aksariyat modellar asosan iqtisodiy samaradorlik va natijadorlikka yo'naltirilgan. Biroq, ta'lim tizimi kabi murakkab ijtimoiy tuzilmalarda faqatgina texnokratik yondashuv boshqaruvda "ma'naviy bo'shliq"ni yuzaga keltirmoqda [5, 42-b]. Amaldagi institutsional modellarda rahbarning axloqiy qiyofasi, adolat mezonlari va inson kapitaliga bo'lgan munosabat ko'pincha quruq raqamlar ortida qolib ketmoqda. Milliy oliy ta'lim muassasalarida boshqaruv samaradorligini oshirish uchun g'arb menejmenti yutuqlarini sharqona boshqaruv etikasi, xususan, Yusuf Xos Hojibning "adolatli va komil rahbar" konsepsiyasi bilan sintez qilish zarurati mavjud.

"Qutadg'u bilig" asari XI asr ijtimoiy siyosiy tafakkurining yuksak namunasi sifatida boshqaruv san'ati hamda rahbar ma'naviyatini tizimli ravishda tahlil etuvchi mukammal traktat hisoblanadi [6, 25-b]. Yusuf Xos Hojib davlat va muassasa barqarorligini ta'minlovchi to'rt fundamental ustunni ramziy obrazlar orqali ifoda etib ularning o'zaro uyg'unligini boshqaruvning asosi sifatida ko'rsatadi. Ushbu falsafiy yondashuv bugungi kunda oliy ta'lim tizimidagi institutsional transformatsiya jarayonlari hamda akademik rahbar shaxsiyatini shakllantirish uchun metodologik asos bo'lib xizmat qiladi.

Asardagi Kuntug'di obrazi adolat ramzi bo'lib u har qanday boshqaruv modelining huquqiy va axloqiy poydevorini ifodalaydi. Zamonaviy oliy ta'lim muassasasi rahbari faoliyatida adolat tamoyili akademik halollikni ta'minlash hamda professor o'qituvchilar mehnatini baholashda shaffoflikni o'rnatishning bosh mezonini bo'lishi lozim. Oytuldi obrazi esa davlat va baxt timsoli sifatida tashkilotning moddiy va ma'naviy resurslari hamda uning jamiyatdagi ijtimoiy nufuzi bilan bog'liqdir. O'gdulmish aql va zakovat ramzi bo'lib u rahbarning qaror qabul qilishdagi strategik tafakkurini hamda innovatsion o'zgarishlarni prognoz qilish qobiliyatini aks ettiradi. Uzg'urmish esa qanoat va oqibat timsoli sifatida rahbarning axloqiy immuniteti hamda kelajak avlod oldidagi ma'naviy

mas'uliyatini anglatadi [3, 48-b]. Ushbu to'rt tushunchaning rahbar shaxsiyatidagi sintezi tizimli boshqaruv samaradorligini kafolatlovchi asosiy omildir.

Rahbar etikasi masalasi Hojib talqinida bilim nutq hamda axloqiy qiyofa birligida namoyon bo'ladi. Mutafakkir rahbarning professional kompetensiyasiga birinchi darajali talab sifatida qaraydi va bilimsiz rahbarning boshqaruvdagi harakatlarini ko'r odamning yo'l bosishiga qiyoslaydi. Ushbu qarash bugungi akademik rahbarlar uchun doimiy o'z ustida ishlash hamda zamonaviy bilimlar bilan qurollanish zarurligini ilmiy jihatdan asoslaydi.

Shuningdek nutq madaniyati rahbarning jamoa bilan samarali muloqot o'rnatishi hamda akademik hamjamiyatni umumiy strategik maqsadlar yo'lida birlashtirishi uchun eng muhim vosita ekanligi ta'kidlanadi [4, 21-b]. Rahbarning shaxsiy namunasi hisoblangan axloqiy qiyofasi esa boshqaruvning ma'naviy nufuzini belgilaydi hamda muassasadagi korporativ madaniyatning barqarorligini ta'minlaydi [7, 64-b]. Mazkur axloqiy sifatlar uyg'unligi Yangi O'zbekiston oliy ta'lim tizimi uchun zarur bo'lgan komil rahbar modelining falsafiy o'zagini tashkil etadi.

Bugungi kunda O'zbekiston oliy ta'lim tizimi chuqur institutsional transformatsiya bosqichini boshidan kechirmoqda [1] hamda ushbu jarayon boshqaruv modellarining tubdan yangilanishini talab etmoqda. Milliy oliy ta'lim muassasalarida uzoq yillar davomida hukmronlik qilgan qat'iy vertikal boshqaruv tizimi o'z o'rnini asta-sekin horizontal muloqot hamda kollegial qaror qabul qilish mexanizmlariga bo'shatib bermoqda. Vertikal modelda qarorlar asosan yuqoridan pastga yo'naltirilgan buyruqlar shaklida amalga oshirilgan bo'lsa hozirgi bosqichda fakultetlar va kafedralar darajasida mustaqil tashabbus ko'rsatish imkoniyatlari kengaymoqda. Biroq amaliyotda ushbu ikki tizim o'rtasidagi muvozanatni saqlash hamda byurokratik to'siqlarni bartaraf etish hamon dolzarb muammo bo'lib qolmoqda.

Oliy ta'lim muassasalariga akademik hamda moliyaviy avtonomiya berilishi rahbar kadrlar mas'uliyatini yangi darajaga ko'tardi. Akademik erkinlik sharoitida muassasa rahbari endilikda nafaqat ijrochi balki o'zining strategik qarorlari bilan universitet kelajagini belgilovchi mustaqil menejer sifatida namoyon bo'lmoqda. Ushbu erkinlik rahbar zimmasiga muassasa resurslaridan oqilona foydalanish hamda ta'lim sifatini xalqaro standartlar darajasida ta'minlash bo'yicha ulkan javobgarlikni yuklaydi. Shuningdek avtonomiya sharoitida o'z-o'zini nazorat qilish va mas'uliyatli boshqaruv tushunchasi rahbarning shaxsiy axloqiy prinsiplari bilan bevosita bog'lanib ketmoqda.

Menejment tizimida saqlanib qolayotgan ayrim muammolar oliy ta'lim rivojiga salbiy ta'sir ko'rsatmoqda. Xususan boshqaruv apparatidagi byurokratiya hamda kadrlar tanlash jarayonidagi subyektivizm holatlari muassasaning intellektual salohiyatini to'liq yuzaga chiqarishga xalaqit bermoqda. Kadrlar siyosatida meritokratiya tamoyillarining yetarli darajada ishlamasligi ya'ni mutaxassisning bilimi va malakasidan ko'ra shaxsiy aloqalarga tayanib ish ko'rish holatlari bevosita boshqaruvning ma'naviy poydevori zaiflashganidan dalolat

beradi [7, 82-b]. Bunday muammolarning tub ildizi rahbar kadrlar ongida adolat va mas'uliyat kabi fundamental qadriyatlarning yetishmasligi bilan bog'liqdir. Shu sababli amaldagi institutsional modellarni takomillashtirishda nafaqat texnik yoki iqtisodiy omillarni balki boshqaruvning ma'naviy-axloqiy asoslarini ham qayta ko'rib chiqish strategik ahamiyatga ega hisoblanadi.

Yusuf Xos Hojib ilgari surgan ishni o'z ustasiga topshirish g'oyasi bugungi kunda zamonaviy menejmentning fundamental asosi bo'lgan meritokratiya tamoyili bilan to'la hamohanglik kasb etadi. Ushbu tushuncha oliy ta'lim muassasalarida kadrlar zaxirasini shakllantirish jarayonida shaxsiy yaqinlik yoki manfaatdorlikni emas balki nomzodning professional mahorati hamda intellektual salohiyatini birinchi o'ringa qo'yishni talab qiladi. Zamonaviy liderlik tushunchasi ham aynan jamoani umumiy strategik maqsadlar sari yo'naltira oladigan hamda o'z sohasining yetuk mutaxassisi bo'lgan shaxslar faoliyatiga tayanadi. Shuni alohida ta'kidlash lozimki rahbar kadrlar seleksiyasida "ustalik" mezonining ustuvorligi muassasa tarkibida professionalizm muhitini yaratadi hamda raqobatbardosh kadrlarning o'sishi uchun zarur zamin hozirlaydi.

"Kuntug'di" obrazi orqali ifodalangan adolat tamoyili oliy ta'lim muassasasining ichki muhitida korrupsiyaga qarshi kurashish hamda shaffoflikni ta'minlashning eng samarali ma'naviy vositasi bo'lib xizmat qiladi. Adolatli boshqaruv modelida har bir xodim va talaba uchun teng imkoniyatlar yaratiladi hamda rag'batlantirish yoki jazo choralari faqat obyektiv va qonuniy mezonlar asosida amalga oshiriladi. Bunday yondashuv akademik hamjamiyatda o'zaro ishonch muhitini mustahkamlaydi hamda korrupsion xavf-hatarlarga qarshi muassasaning ichki barqarorligini ta'minlaydigan ma'naviy immunitet vazifasini o'taydi. Shaffof boshqaruv tizimi esa bevosita Kuntug'di timsoli kabi barchaga birdek ziyo sochuvchi adolatli qonuniyatlarning amaldagi ifodasi sifatida namoyon bo'ladi.

Intellektual boshqaruv jarayonida "O'gdulmish" obrazi mujassam etgan aql va zakovat tamoyili oliy ta'lim rahbarlarining strategik fikrlash darajasini belgilaydi. Zamonaviy universitet rektori yoki fakultet dekani faqat joriy ma'muriy masalalar bilan band bo'lib qolmasdan balki global ta'lim bozoridagi tendensiyalarni tahlil qilishi hamda muassasa rivojining uzoq muddatli istiqbollari ilmiy asosda belgilashi zarur. Aqlga tayanib qabul qilingan strategik qarorlar oliy ta'limda sifat menejmentini yangi bosqichga ko'taradi hamda muassasaning xalqaro reytinglardagi o'rnini yaxshilashga xizmat qiladi. Shu tariqa Yusuf Xos Hojibning klassik boshqaruv falsafasi zamonaviy raqamli iqtisodiyot va innovatsion ta'lim sharoitida o'zining hayotiylikini hamda institutsional ahamiyatini saqlab qolmoqda.

Oliy ta'limni boshqarishda ma'naviy mezonlar ustuvor bo'lgan modelning samaradorlik ko'rsatkichlari shunchaki nazariy utopiya emas, balki aniq indikatorlar orqali o'lchanadigan amaliy jarayondir. Zamonaviy tadqiqotlar shuni ko'rsatadiki, sof texnokratik yondashuvdan ko'ra milliy qadriyatlarga tayangan boshqaruv muhitida professor-o'qituvchilarning ijtimoiy himoyalanganlik hissi va

muassasaga sadoqati yuqori bo'ladi. Boshqaruv tizimida adolat va ochiqlik ta'minlanganda akademik xodimlarning innovatsion faolligi oshishi hamda korrupsion xavflarning keskin pasayishi kabi ijobiy ko'rsatkichlar qayd etiladi. Bu holat o'z navbatida ta'lim sifatiga ijobiy ta'sir ko'rsatib, OTMning milliy hamda xalqaro reytinglardagi o'rnini mustahkamlaydi.

Shu asosda Yusuf Xos Hojib falsafasi negizida zamonaviy OTM rahbarlari uchun mahsus "Rahbarlik etik kodeksi" elementlarini shakllantirish va uni institutsional qoida sifatida joriy etish taklif etiladi. Ushbu kodeks o'z ichiga qator fundamental mezonlarni qamrab oladi.

Birinchidan qarorlar qabul qilishda mutlaq adolat tamoyili. Bu mezon asardagi Kuntug'di obrazi bilan bog'liq bo'lib, rahbarning kadrlar siyosatida har qanday subyektivizmga yo'l qo'ymasligi hamda sof meritokratiya qoidalariga amal qilishini bildiradi.

Ikkinchidan strategik aql va intellektual salohiyatni qo'llab-quvvatlash. O'gdulmish g'oyasiga muvofiq menejerning o'zi doimiy ravishda ilmiy-innovatsion izlanishda bo'lishi hamda o'z qo'l ostidagi jamoaning akademik erkinligi uchun qulay muhit yaratib berishi etika kodeksining markaziy o'zagini tashkil etadi.

Yangi O'zbekiston OTMlari transformatsiyasi uchun faqatgina xorij tajribasidan nusxa olingan modellar to'liq yetarli bo'lmaydi. G'arbning pragmatik menejment tizimlari shaklan mukammal bo'lsa-da, ular mazmunan Sharqona mentalitet va milliy ijtimoiy-psixologik xususiyatlarni to'liq qamrab ololmaydi. Shu sababli ilg'or xalqaro akademik menejment texnologiyalari hamda Yusuf Xos Hojib kabi ulug' mutafakkirlarimizning ma'naviy-axloqiy merosini o'zida orgnak tarzda birlashtirgan "Milliy menejment modeli"ni ishlab chiqish obyektiv zaruratdir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. O'zbekiston Respublikasi Prezidentining 2019-yil 8-oktabrdagi "O'zbekiston Respublikasi oliy ta'lim tizimini 2030-yilgacha rivojlantirish konsepsiyasini tasdiqlash to'g'risida"gi PF-5847-son Farmoni – Qonunchilik ma'lumotlari milliy bazasi, 2019-yil.
 2. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasi – Toshkent, "O'zbekiston" nashriyoti, 2022-yil.
 3. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig – Saodatga yo'llovchi bilim (Nashrga tayyorlovchi B.To'xliyev) – Toshkent, "Sharq" nashriyoti, 2006-yil.
 4. Abdulla Avloniy. Turkiy guliston yoxud axloq – Toshkent, "O'qituvchi" nashriyoti, 1992-yil.
 5. Nazarov Q. G'oyalar falsafasi – Toshkent, "Akademiya" nashriyoti, 2010-yil.
 6. To'xliyev B. "Qutadg'u bilig" dostonining ma'rifiy-tarbiyaviy ahamiyati – Toshkent, "Fan" nashriyoti, 2002-yil.
- Egamberdiyeva N.M. Ijtimoiy pedagogika – Toshkent, "Alisher Navoiy nomidagi O'zbekiston Milliy kutubxonasi" nashriyoti, 2009-yil.

YUSUF XOS HOJIB QARASHLARI VA ZAMONAVIY MENEJMENT

YUSUF KHAASS HAJIB'S VIEWS AND MODERN MANAGEMENT

Zarmasov Sherzod Raximberdiyevich, JizDPU, Pedagogika kafedrası dotsenti
zarmasovsherzod81@gmail.com, [Orcid.org/0000-0003-4469-3569](https://orcid.org/0000-0003-4469-3569)

Sherzod Rakhimberdiyevich Zarmasov, JSPU, Associate Professor of the Department of
Pedagogy, zarmasovsherzod81@gmail.com, [Orcid.org/0000-0003-4469-3569](https://orcid.org/0000-0003-4469-3569)

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asaridagi boshqaruv falsafasi zamonaviy menejment prinsiplari bilan qiyosiy tahlil qilingan. Tadqiqotda asardagi to'rt ramziy timsolning boshqaruv funksiyalari, kadrlar siyosatidagi meritokratiya tamoyillari, strategik rejalashtirish va jamoaviy qaror qabul qilish masalalari yoritilgan.

Kalit so'zlar: Qutadg'u bilig, Yusuf Xos Hojib, zamonaviy menejment, rahbar etikasi, strategik boshqaruv, meritokratiya, inson resurslari, korporativ madaniyat, adolat tamoyili.

Аннотация: В данной статье проводится сравнительный анализ философии управления в произведении Юсуфа Хас Хаджиба «Кутадгу Билиг» с принципами современного менеджмента. В исследовании освещаются управленческие функции четырех символических образов, принципы меритократии в кадровой политике, вопросы стратегического планирования и коллективного принятия решений.

Ключевые слова: Кутадгу Билиг, Юсуф Хас Хаджиб, современный менеджмент, этика руководителя, стратегическое управление, меритократия, человеческие ресурсы, корпоративная культура, принцип справедливости.

Abstract: This article presents a comparative analysis of the management philosophy in Yusuf Khass Hajib's "Qutadgu Bilig" in relation to modern management principles. The study examines the management functions of the four symbolic characters, principles of meritocracy in personnel policy, strategic planning, and collective decision-making.

Keywords: Qutadgu Bilig, Yusuf Khass Hajib, modern management, leadership ethics, strategic management, meritocracy, human resources, corporate culture, principle of justice.

Insoniyat taraqqiyotining hozirgi bosqichida boshqaruv tizimlarini takomillashtirish va rahbar kadrlar ma'naviyatini yuksaltirish masalasi strategik ahamiyat kasb etmoqda. Global integratsiya va raqamli iqtisodiyot sharoitida faqatgina texnologik ko'rsatkichlarga tayanuvchi menejment modellari o'zini oqlamayotgani sababli mutaxassislar e'tibori yana gumanistik boshqaruv tamoyillariga qaratilmoqda [5, 42]. Sharq uyg'onish davri mutafakkirlarining boy merosi, xususan, Yusuf Xos Hojibning siyosiy va axloqiy qarashlari zamonaviy korporativ madaniyatni shakllantirishda muhim manba bo'lib xizmat qiladi. "Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan adolat, mas'uliyat va professionallik kabi tushunchalar bugungi kunda G'arb boshqaruv maktablarida e'tirof etilayotgan "yumshoq ko'nikmalar" va "etik menejment" tushunchalari bilan hamohangdir [7, 115-b]. Ushbu o'lmas asarning mazmun-mohiyatini o'rganish milliy boshqaruv an'analimizni zamonaviy xalqaro standartlar bilan boyitish imkonini beradi.

"Qutadg'u bilig" dostonida bayon etilgan davlat hamda jamiyatni boshqarishning fundamental qoidalarini zamonaviy menejment prinsiplari bilan qiyosiy jihatdan tahlil qilishni o'z oldiga maqsad qilib qo'yadi. Ish doirasida asardagi to'rt ramziy timsol orqali ifodalangan boshqaruv mezonlari hozirgi davrning kadrlar siyosati, strategik rejalashtirish hamda rahbar etikasi kabi yo'nalishlari bilan bog'liq holda yoritiladi. Tadqiqot natijasida Yusuf Xos Hojib

o'g'itlarining universal xarakteri hamda ularning zamonaviy tashkilotlar barqarorligini ta'minlashdagi amaliy ahamiyati ilmiy asoslab beriladi.

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari o'rta asrlar Sharq siyosiy tafakkurining cho'qqisi hisoblanib, unda mukammal boshqaruv tizimining fundamental asoslari falsafiy-didaktik tahlil qilingan. Muallif jamiyat va davlat barqarorligini ta'minlovchi omillarni to'rt asosiy timsol vositasida tizimlashtiradi. Kuntug'di timsoli adolatni anglatib, u boshqaruvning huquqiy asosi va barqarorlik kafolati sifatida namoyon bo'ladi. Oytoldi obrazi orqali davlatning iqboli va baxt-saodati ifodalangan bo'lsa, Ug'dulmish aql va zakovatni, ya'ni strategik rejalashtirishni ifodalaydi. Odg'urmish esa qanoat va ma'naviy poklik timsoli sifatida rahbarning ruhiy muvozanati hamda axloqiy prinsiplarini belgilab beradi. Ushbu to'rt elementning o'zaro uyg'unligi zamonaviy tizimli yondashuv nazariyasiga to'la mos keladi. Zero, adolatli qonunlar tizimi shakllanmagan, aql va ilmga tayanilmagan hamda axloqiy mezonlar inkor etilgan har qanday boshqaruv modeli inqirozga mahkumdir.

Asarda rahbar shaxsiga qo'yiladigan talablar majmuasi o'ta yuqori mezonlar bilan belgilangan. Yusuf Xos Hojib fikricha, boshqaruvchi avvalo axloqiy jihatdan benuqson, tili va dili pok, xushmuomala hamda bag'rikeng bo'lishi shart. Rahbarning axloqi butun tashkilot yoki jamiyatning ma'naviy iqlimini belgilovchi asosiy omil hisoblanadi. Bilim va intellektual salohiyat esa rahbarlik faoliyatining ajralmas qismidir. Mutafakkir "bilig" (bilim) va "ukush" (idrok) tushunchalarini boshqaruvning asosi sifatida ko'radi [6, 12-b]. Bilimli rahbar kelajakni oldindan ko'ra bilish, ehtimoliy xavf-xatarlarni baholash va to'g'ri qaror qabul qilish qobiliyatiga ega bo'ladi. Bu esa bugungi kun menejmentida "strategik fikrlash" deb ataluvchi ko'nikmaning o'rta asrlardagi mukammal ta'rifidir.

Strategik fikrlash faqatgina bugungi kun muammolari bilan cheklanib qolmasdan, uzoq muddatli istiqbolni ko'zlashni anglatadi. Yusuf Xos Hojib asarida ta'kidlanganidek, davlat va jamiyat ishlarini yuritishda hissiyotlarga berilmaslik, har bir qadamni mantiqiy tahlil qilish va uzoqni ko'ra bilish lozim. Rahbar nafaqat moddiy resurslarni, balki insonlar qalbi va ongini ham boshqara olishi kerak. Buning uchun u psixologik bilimga ega bo'lishi, har bir shaxsning qobiliyatini to'g'ri baholay olishi talab etiladi [7, 82-b]. "Qutadg'u bilig"dagi boshqaruv falsafasi inson kapitalini qadrlash va unga sarmoya kiritish orqali umumiy farovonlikka erishish g'oyasini ilgari suradi.

Mutafakkir qarashlarida rahbarning muloqot madaniyati va notiqlik san'ati ham alohida o'rin egallaydi. So'zning qudrati va rahbarning o'z so'zi ustidan chiqa olishi ishonch menejmentining asosi hisoblanadi. Agar rahbar adolat tarozisini buzsa yoki ilmga e'tiborsiz bo'lsa, tizimda korrupsiya va tartibsizlik avj olishi muqarrar. Shu bois, XII asrda shakllantirilgan ushbu qarashlar bugungi kunning rahbarlik standartlari, xususan, rahbarning kasbiy kompetentligi va yetakchilik xususiyatlari haqidagi nazariyalarga to'laqonli poydevor bo'la oladi. Umumiy qilib aytganda, "Qutadg'u bilig"dagi boshqaruv konsepsiyasi insoniylik va

professionallik o'rtasidagi oltin muvozanatni taminlashga qaratilgan fundamental ta'limotdir.

Kadrlar tanlashda mutafakkir eng avvalo shaxsning sadoqati va intellektual salohiyatiga e'tibor qaratadi. Uning qarashlariga ko'ra rahbar o'ziga yordamchi va ijrochi tanlayotganda insonning nasl-nasabi emas, balki uning amaliy ko'nikmalari hamda ma'naviy yetukligini birinchi o'ringa qo'yishi kerak. Bunday yondashuv zamonaviy menejmentdagi meritokratiya, ya'ni munosiblik prinsipini to'liq ifodalaydi [1, 18-b]. Meritokratiya tizimida insonlarning ijtimoiy kelib chiqishi yoki tanish-bilishchilik aloqalari emas, balki ularning shaxsiy yutuqlari va professional iqtidori boshqaruv pillapoyalaridan ko'tarilishda asosiy omil bo'lib xizmat qiladi. Yusuf Xos Hojib asarida "ishni o'z ustasiga topshirish" g'oyasi markaziy o'rinni egallab, u noto'g'ri kadr tayinlanishi butun boshqaruv tizimini tanazzulga uchratishidan ogohlantiradi.

Munosiblik prinsipi nafaqat lavozimga tayinlashda, balki xodimlarni rag'batlantirish tizimida ham o'z aksini topadi. Mutafakkir rahbarga xodimlarning mehnatini adolatli baholash va ularning xizmatlariga yarasha haq to'lash bo'yicha aniq ko'rsatmalar beradi. Uning fikricha rahbar o'z xizmatchilarining moddiy va ma'naviy ehtiyojlaridan xabardor bo'lishi hamda ularni doimiy qo'llab-quvvatlashi lozim. Bu esa bugungi kunda korporativ boshqaruvda keng qo'llaniladigan "motivatsiya nazariyalari" bilan uzviy bog'liqdir. Xodim o'z mehnatining qadrlanishini his etsa, uning tashkilotga bo'lgan sadoqati va ish unumdorligi tabiiy ravishda ortadi.

Yusuf Xos Hojib kadrlar bilan ishlashda "ishonch va nazorat" muvozanatini saqlashni ham muhim deb hisoblaydi. Rahbar o'z xodimlariga vakolat berishi, ya'ni delegatsiya qilishi, shu bilan birga ularning faoliyatini muntazam ravishda tahlil qilib borishi shart. Bu jarayonda shafqatsizlik emas, balki qat'iyat va adolat ustuvor bo'lishi lozim. Mutafakkirning ushbu o'g'itlari zamonaviy boshqaruvdagi "KPI" yoki natijadorlikni baholash tizimlarining falsafiy asosi sifatida baholanishi mumkin [2, 54-b]. Shunday qilib, XI asrda ilgari surilgan kadrlar siyosati va inson resurslaridan samarali foydalanish g'oyalari hozirgi davrning innovatsion menejment modellarini takomillashtirishda o'zining dolzarbligini saqlab qolmoqda.

Yusuf Xos Hojib boshqaruv jarayonida yakka hokimlikka asoslangan qaror qabul qilish uslubidan qochish va kengash orqali ish yuritishni muvaffaqiyat garovi deb hisoblaydi. Uning talqinida kengash nafaqat ma'lumot almashish vositasi, balki xatolar xavfini kamaytiruvchi strategik filtr vazifasini o'taydi. Mutafakkir "Kengashli to'y tarqamas" tamoyili orqali bugungi kunda zamonaviy menejmentda keng qo'llaniladigan "jamoaviy aqlni boshqarish" hamda "demokratik boshqaruv uslubi" kontsepsiyalariga asos slogan [5, 60-b]. Strategik rejalashtirishda turli soha egalarining fikrini tinglash hamda eng maqbul variantni saralab olish rahbarning zakovatidan dalolat beradi. Bunday yondashuv tashkilot ichida ishonch muhitini yaratadi va har bir xodimning umumiy maqsadga daxldorlik hissini oshiradi.

Inqirozli vaziyatlarda boshqaruv qarorlarini qabul qilishda mutafakkir vazminlik va chuqur mantiqqa tayanishni tavsiya etadi. U hissiyotlarga berilish yoki shoshma-shosharlik bilan qabul qilingan qarorlar tizim barqarorligiga rahna solishidan ogohlantiradi. Yusuf Xos Hojibning inqiroz menejmenti borasidagi o'g'itlari bugungi kunning o'zgaruvchan bozor sharoitlarida qaror qabul qilish modellariga to'liq mos keladi. Rahbar mushkul vaziyatda ham xotirjamlikni saqlashi, mavjud resurslarni to'g'ri baholashi va oqibatni o'ylab ish tutishi shartdir. Bu jarayonda tajribali maslahatchilarning o'rni beqiyos bo'lib, ularning bilimi strategik xatolarni bartaraf etuvchi asosiy vosita sifatida ko'riladi.

Rahbarning shaxsiy namunasi korporativ etikaning asosi sifatida "Qutadg'u bilig" asarining bosh g'oyalaridan biri hisoblanadi. Yusuf Xos Hojib fikricha rahbar o'zida mujassam etgan xislatlar butun jamoa uchun andoza vazifasini o'taydi. Agar rahbar adolatli, rostg'oy va intizomli bo'lsa, ushbu fazilatlar zanjirsimon tarzda quyi bo'g'in xodimlariga ham o'tadi. Bu hodisa zamonaviy korporativ madaniyat nazariyasida "yuqoridan pastga modellashtirish" deb ataladi. Ma'naviy yetakchilik konsepsiyasi bugungi kunda jahonning yetakchi kompaniyalari tomonidan o'rganilayotgan yo'nalish bo'lib, u moddiy rag'batlantirishdan tashqari xodimlarni umumiy qadriyatlar atrofida birlashtirishni nazarda tutadi.

Zamonaviy menejmentda yuqori baholanayotgan "soft skills" ya'ni yumshoq ko'nikmalar tushunchasi Yusuf Xos Hojib talqinida "ediglik" va "tuzunlik" tushunchalari orqali ifoda etilgan [6, 45-b]. Rahbarning muloqotga kirishuvchanligi, xushmuomalaligi, sabr-toqati hamda nizolarni tinch yo'l bilan hal qila olishi bugungi kunning yetakchilik kompetentsiyalariga to'liq mos tushadi. Mutafakkir rahbarning tili shirin, muomalasi yumshoq bo'lishi nafaqat shaxsiy fazilat, balki boshqaruv quroli ekanligini ta'kidlaydi. Shuningdek empatiya ko'nikmasi ya'ni xodimning holatini tushuna bilish va unga insoniy munosabatda bo'lish asarda davlat arbobining eng muhim sifatlaridan biri sifatida ko'rsatiladi. Bu kabi qarashlar milliy boshqaruv maktabimizning insonparvarlik tamoyillari asosida shakllanganini ilmiy jihatdan isbotlab beradi.

Yusuf Xos Hojib tomonidan XI asrda shakllantirilgan boshqaruv modellari zamonaviy G'arb va Sharq menejment maktablarining fundamental prinsiplari bilan hayratlanarli darajada mushtaraklik kasb etadi. Xususan, Piter Drukerning "maqsadlar orqali boshqaruv" nazariyasidagi natijadorlik va mas'uliyat tushunchalari "Qutadg'u bilig"dagi har bir lavozim egasining o'z vazifasiga nisbatan majburiyatlari haqidagi o'g'itlari bilan hamohangdir. Igor Ansoffning strategik menejmentga oid qarashlari [1], ya'ni tashqi muhit o'zgarishlariga moslashish va uzoq muddatli rejalashtirish g'oyalari dostonning Ug'dulmish timsolida o'zining falsafiy ifodasini topgan. Shu bilan birga, mutafakkirning jamoaviy birdamlik va sadoqat haqidagi fikrlari bugungi kunning muvaffaqiyatli "Yaponiya menejmenti" modelidagi korporativ oila hamda xodimlarning tashkilotga umrbod sadoqati tamoyillariga juda yaqin turadi.

Asarda ilgari surilgan adolat konsepsiyasi bugungi kunning biznes etikasi va ijtimoiy mas'uliyat standartlari uchun ma'naviy poydevor vazifasini o'taydi. Yusuf Xos Hojib talqinidagi adolat faqat qonun ustuvorligi emas, balki barcha manfaatdor tomonlar o'rtasidagi muvozanatni saqlash hamda har bir shaxsning huquqini e'tirof etish demakdir. Zamonaviy biznesda "Stakeholder theory" (manfaatdor tomonlar nazariyasi) deb ataluvchi ushbu yondashuv kompaniyalarning nafaqat foyda olish, balki jamiyat va atrof-muhit oldidagi mas'uliyatini ham nazarda tutadi. Mutafakkirning adolatli boshqaruv barqaror iqtisodiy yuksalishga olib kelishi haqidagi xulosalari bugungi kunning shaffof biznes yuritish va korrupsiyaga qarshi kurashish prinsiplari bilan to'liq mos keladi.

"Qutadg'u bilig" asaridagi boshqaruv prinsiplari zamonaviy rahbar kadrlar tayyorlash va ularning malakasini oshirish tizimida beqiyos amaliy ahamiyatga ega. Tadqiqot natijalari shuni ko'rsatadiki, milliy pedagogik merosimizni menejment o'quv dasturlariga integratsiya qilish bo'lajak rahbarlarda nafaqat texnik ko'nikmalarni, balki yuksak ma'naviy javobgarlik hissini ham shakllantiradi. Mutafakkirning rahbar shaxsi borasidagi o'g'itlari asosida "Rahbar etikasi" va "Sharqona yetakchilik" kabi maxsus kurslarni joriy etish boshqaruv madaniyatini tubdan yaxshilashga xizmat qiladi. Ayniqsa, qaror qabul qilishda kengash hamda aqlga tayanish tamoyillarini o'rgatish bugungi kunning murakkab ijtimoiy-iqtisodiy muammolarini samarali hal etishda muhim vosita bo'la oladi.

Ma'naviy yetuk rahbar har qanday tashkilot va jamiyatning barqaror rivojlanishining bosh garovidir. Yusuf Xos Hojib merosi bizga shuni uqtiradiki, ilm va adolat bilan sug'orilmagan boshqaruv uzoq davom etmaydi va kutilgan natijani bermaydi. Shuning uchun zamonaviy menejer nafaqat iqtisodiy ko'rsatkichlar yoki raqamli texnologiyalar ustasi, balki inson qadrini anglovchi va yuksak axloqiy prinsiplarga sodiq shaxs bo'lishi talab etiladi. Yakuniy xulosa sifatida shuni ta'kidlash lozimki, milliy qadriyatlarimiz va jahon tajribasining uyg'unligi asosida shakllantirilgan boshqaruv tizimi mamlakatimizning dunyo hamjamiyatida munosib o'rin egallashini hamda ijtimoiy adolat tamoyillarining hayotga to'laqonli tatbiq etilishini ta'minlaydi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. O'zbekiston Respublikasi Prezidentining 2019-yil 8-oktabrdagi "O'zbekiston Respublikasi oliy ta'lim tizimini 2030-yilgacha rivojlantirish konsepsiyasini tasdiqlash to'g'risida"gi PF-5847-son Farmoni.
2. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasi – Toshkent, "O'zbekiston" nashriyoti, 2022.
3. Yusuf Xos Hojib. Qutadgu bilig – Saodatga yo'llovchi bilim (Nashrga tayyorlovchi B.To'xliyev) – Toshkent, "Sharq", 2006.
4. Abdulla Avloniy. Turkiy guliston yoxud axloq – Toshkent, "O'qituvchi", 1992.
5. Nazarov Q. G'oyalar falsafasi – Toshkent, "Akademiya", 2010.
6. To'xliyev B. "Qutadgu bilig" dostonining ma'rifiy-tarbiyaviy ahamiyati – Toshkent, "Fan", 2002.
7. Egamberdiyeva N.M. Ijtimoiy pedagogika – Toshkent, "Alisher Navoiy nomidagi O'zbekiston Milliy kutubxonasi", 2009.

IX–XV ASRLARDA MARKAZIY OSIYO TURKIY MUTAFFAKKIRLARINING ILMIY VA FALSAFIY QARASHLARI: EVOLYUTSIYA VA ASPEKTLAR

SCIENTIFIC AND PHILOSOPHICAL VIEWS OF CENTRAL ASIAN TURKIC THINKERS IN THE 9TH–15TH CENTURIES: EVOLUTION AND ASPECTS

Otayev O‘tkirbek Matyoqubovich, podpolkovnik, O‘zR IIV Malaka oshirish instituti
Kasbiy tayyorgarlik fakulteti Maxsus fanlar sikli katta o‘qituvchisi, dotsent, Tel: 97-775-
08-83

Otaev Utkirbek Matyakubovich, Lieutenant Colonel Senior Lecturer of the Special Subject
Cycle at the Faculty of Professional Training of the Institute for Advanced Training of the
Ministry of Internal Affairs of the Republic of Uzbekistan, Associate Professor,
Phone: 97-775-08-83.

Annotatsiya. Ushbu maqolada Markaziy Osiyo tarixidagi ikki buyuk intellektual
yuksalish — IX–XII asrlar hamda XIV–XV asrlar Renessansi davridagi ilm-fan taraqqiyoti
falsafiy tahlil qilinadi. Turkiy xalqlarning tabiiy-ilmiy, ijtimoiy-axloqiy, siyosiy va huquqiy
qarashlari Forobiy, Beruniy, Yusuf Xos Hojib, Amir Temur va boshqa mutafakkirlar asarlari
misolida o‘rganiladi. Maqolada "Fozil shahar", "Komil inson" va "Adolatli boshqaruv"
g‘oyalarining tarixiy evolyutsiyasi yoritilgan.

Kalit so‘zlar: Markaziy Osiyo Renessansi, turkiy falsafa, Fozil shahar, tabiiy-ilmiy meros,
ijtimoiy axloq, Temur tuzuklari, ratsionalizm, germenevtika.

Abstract. This article provides a philosophical analysis of the development of science
during the Renaissance of the 9th–12th centuries and the 14th–15th centuries, two of the greatest
intellectual upheavals in Central Asian history. The natural-scientific, socio-ethical, political,
and legal views of Turkic peoples are studied through the works of Farabi, Biruni, Yusuf Khass
Hajib, Amir Temur, and other thinkers. The article highlights the historical evolution of the ideas
of "The Virtuous City," "The Perfect Man," and "Just Governance".

Keywords: Central Asian Renaissance, Turkic philosophy, Fozil city, natural and scientific
heritage, social ethics, Timur's edicts, rationalism, hermeneutics.

KIRISH

Markaziy Osiyoda IX–XII (Birinchii Renessans) va XIV–XV asrlar
(Temuriylar Renessansi) ilm-fan va falsafaning eng yuqori nuqtasi hisoblanadi. Bu
davrlarda turkiy xalqlarning dunyoqarashi islom dini va antik falsafa (Aristotel,
Platon) sintezi asosida shakllandi. Markaziy Osiyo mintaqasi insoniyat
sivilizatsiyasiga ikki yirik Renessansni taqdim etdi. Birinchisi (IX–XII asrlar)
"Ma'mun akademiyasi" va qomusiy olimlar davri bo'lsa, ikkinchisi (XIV–XV
asrlar) Temuriylar davri madaniy yuksalishidir. Ushbu davrlarda turkiy xalqlar
nafaqat islomiy qadriyatlarni, balki antik dunyo falsafasini ham o'zlashtirib, o'ziga
xos turkiy ratsionalizm maktabini yaratdilar. Maqolaning maqsadi – ushbu davrlar
oralig'idagi falsafiy uzviylikni aniqlashdir.

Markaziy Osiyo xalqlari tarixida IX–XII va XIV–XV asrlar "Sharq
Renessansi" nomi bilan muhrlangan. Bu davr nafaqat mintaq, balki butun
bashariyat sivilizatsiyasi uchun intellektual burilish nuqtasi bo'ldi. IX–XII asrlarda
islom dini va antik falsafaning sintezi asosida shakllangan "Ma'mun akademiyasi"

dunyoning ilmiy markaziga aylandi. Tadqiqotning dolzarbligi shundaki, bu davrda turkiy xalqlar nafaqat diniy ilmlarda, balki ratsionalistik falsafa, astronomiya, matematika va tibbiyotda ham yetakchilik qildilar. Forobiy va Ibn Sino kabi mutafakkirlar borliqning kelib chiqishi, inson aqlining imkoniyatlari haqida olamshumul g'oyalarni ilgari surgan bo'lsalar, XIV-XV asrlarda Amir Temur va Mirzo Ulug'bek davrida bu g'oyalar amaliy davlat boshqaruvi va aniq fanlar rivoji bilan boyitildi. Maqolaning maqsadi — IX-XV asrlardagi turkiy tafakkur evolyutsiyasini, ya'ni nazariy falsafadan amaliy huquq va siyosatga o'tish bosqichlarini ilmiy tahlil qilishdir. [7, 12-25 b].

Metodlar. Tadqiqotda tarixiylik, mantiqiylik va qiyosiy tahlil metodlaridan foydalanildi. IX-XII asrlardagi "Sharq peripatetizmi" (aristotelizm) va XIV-XV asrlardagi amaliy siyosiy-huquqiy tafakkur o'rtasidagi bog'liqlik birlamchi manbalar asosida o'rganildi. Ushbu tadqiqotda IX–XV asrlar Markaziy Osiyo mutafakkirlarining falsafiy-ilmiy merosini o'rganishda kompleks yondashuvdan foydalanildi. Tadqiqotning metodologik asosi quyidagi usullardan tashkil topgan:

Tarixiylik va mantiqiylik metodi (Historical and Logical Method) Ushbu metod orqali IX-XII asrlardagi "Sharq peripatetizmi" (Aristotel izdoshlari) va XIV-XV asrlardagi Temuriylar davri ilmiy muhiti o'rtasidagi vorisiylik aloqalari o'rganildi. Tarixiy faktlar (siyosiy tuzum, ijtimoiy ehtiyoj) mantiqiy xulosalar bilan bog'landi. Masalan, nima uchun Forobiyning nazariy "Fozil shahri" oradan bir necha asr o'tib, Amir Temur saltanatida amaliy "Tuzuklar" shakliga kelgani mantiqiy tahlil qilindi.

Qiyosiy-tahliliy metod (Comparative Analysis) Bu usul yordamida turli davr mutafakkirlarining qarashlari o'zaro solishtirildi, Forobiy va Ibn Sinoning ontologik qarashlari, Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig"idagi adolat tushunchasi bilan Amir Temurning "Tuzuklar"idagi adolat tamoyillari qiyoslandi. Bu metod turkiy xalqlar falsafasining sof milliy va islomiy qadriyatlar bilan sintezini ajratib ko'rsatishga xizmat qildi.

Germenevtik tahlil (Hermeneutic Analysis) O'rta asrlar qo'lyozmalari va matnlarini (masalan, Beruniyning "Hindiston", Navoiyning "Mahbub ul-qulub" asarlari) bugungi kun tiliga va falsafiy tushunchalariga interpretatsiya qilishda foydalanildi. Matndagi yashirin ma'nolar va terminlarning (masalan, "faylasuf-shoh", "komil inson") o'sha davr ijtimoiy-siyosiy kontekstidagi o'rni ochib berildi.

Tizimli yondashuv (Systems Approach) Ilm-fan va falsafa alohida hodisa emas, balki yaxlit tizim sifatida ko'rib chiqildi. Bunda tabiiy fanlar (astronomiya, matematika) rivoji ijtimoiy falsafa va axloq rivojiga qanday ta'sir ko'rsatgani (masalan, Ulug'bek rasadxonasi va uning atrofidagi ilmiy muhitning jamiyat tafakkuriga ta'siri) tahlil qilindi.

Manbashunoslik tahlili (Source Studies) Tadqiqotda birlamchi manbalar (original asarlar) va ikkilamchi manbalar (zamonaviy sharqshunos olimlarning tadqiqotlari) filtrlangan holda o'rganildi.

Natijalar. IX-XV asrlardagi Markaziy Osiyo turkiy falsafasi, diniy e'tiqod va aqliy dalillarni (Ratsionalizm) uyg'unlashtirdi. insonni koinotning gultoji deb

e'tirof etdi (Gumanizm). Davlat boshqaruvida axloqiy me'yorlarni huquqiy maqomga ko'tardi. Tabiiy-ilmiy qarashlarning falsafiy asosi, IX-XII asrlarda tabiatni o'rganish "Xudo yaratgan dunyoni anglash" vositasi sifatida ko'rildi. Ahmad Yassaviy, axloqiy poklanishni tasavvufiy nuqtayi nazardan talqin qilib, insonning ichki dunyosini isloh qilish orqali jamiyatni yaxshilashni maqsad qilgan. Inson kamoloti va jamiyat taraqqiyoti asosiy mavzu bo'lgan. Davlatni boshqarishda adolat va qonun ustuvorligi bosh mezon deb hisoblangan.

Abu Rayhon Beruniy o'zining "Hindiston" va "Qonuni Mas'udiy" asarlarida dunyoni kuzatishda tajriba (eksperiment) ustuvorligini ta'kidlaydi. Uning fikricha, tabiat doimiy harakatda va o'zgarishdadir. IX–XII asrlarda tabiatni o'rganish "Xudoni tanishning bir yo'li" deb qaraldi. Abu Rayhon Beruniy o'zining "Hindiston" va "Saydana" asarlarida tabiatni o'rganishda tajriba va kuzatuvni birinchi o'ringa qo'ydi. Uning falsafiy asosi — determinizm (sabab-oqibat bog'liqligi) edi. Beruniy fikricha, koinot ma'lum bir qonuniyatlarga bo'ysunadi va inson tafakkuri bu qonuniyatlarni ochishga qodir. [1,154-158, 210 b]

Ijtimoiy-axloqiy va huquqiy qarashlar, turkiy xalqlar falsafasida "Adolatli jamiyat" g'oyasi markaziy o'rin tutadi. Yusuf Xos Hojib "Qutadg'u bilig" asarida davlatni boshqarishning to'rt ustunini keltiradi: Adolat (Kuntug'di), Baxt (Oytuldi), Aql (O'gdulmish) va Qanoat (O'zg'urmish). Bu sof turkiy siyosiy-huquqiy falsafadir. Insonning baxtga erishuvi uning bilimi, odobi va adolati bilan bog'liq. "Komil inson" g'oyasi turkiy falsafaning o'zagiga aylangan. O'zining asarida jamiyatni sog'lom tana kabi tasvirlaydi. Uning fikricha, davlat rahbari nafaqat bilimli, balki yuksak axloqli bo'lishi shart deb xisoblagan. Turkiy mutafakkirlar falsafasida axloq — borliqning asosi deb qaraladi. Yusuf Xos Hojib "Qutadg'u bilig"da (1069 y.) insonning ijtimoiy mavqeyi uning bilimi va odobi bilan belgilanishini yozadi. XIV asrda bu yo'nalish Alisher Navoiy ijodida gumanizm (insonparvarlik) darajasiga ko'tarildi. Navoiy "Mahbub ul-qulub" asarida insonni ulug'laydi va uning qadrini jamiyatga keltirgan foydasi bilan o'lchaydi. [2, 42-45, 55-60 b]

Forobiy "Fozil odamlar shahri" asarida jamiyatni adolatli boshqarish uchun 12 ta sifatga ega bo'lgan "Faylasuf-shoh" g'oyasini berdi. Uning fikricha, davlatning maqsadi — insonlarni baxtga yetkazishdir. XIV-XV asrlarga kelib, bu g'oya Amir Temurning "Tuzuklar"ida o'zining huquqiy yechimini topdi. Temur "Kuch adolatdadir" tamoyilini shunchaki shior emas, balki davlatning konstitutsiyaviy asosi darajasiga ko'tardi. Bu turkiy davlatchilik falsafasining cho'qqisi edi.

XIV-XV asrlarda, Temuriylar Renessansi, ushbu davrda falsafa amaliyotga, ya'ni davlat boshqaruvi va huquqqa ko'proq yo'naltirildi. Amir Temur "Tuzuklar"ida qonun va shariatning uyg'unligini ta'minladi. Uning "Kuch adolatdadir" shiori ontologik darajadagi falsafiy tamoyilga aylandi. "Kuch adolatdadir" tamoyili orqali huquqiy davlatchilik asoslarini yaratdi. Uning "Tuzuklar"i o'rta asrlarda siyosiy va huquqiy madaniyatning eng muhim manbasi bo'lib, unda qonun oldida hamma tengligi g'oyasi yotadi [3,72, 85-90 b]

Muhokama. IX-XII asrlardagi falsafa ko‘proq metafizik va nazariy xarakterga ega bo‘lgan bo‘lsa (Forobiyning "Fozil odamlar shahri"), XIV-XV asrlarda u pragmatik va ijtimoiy tus oldi (Mirzo Ulug‘bekning astronomik maktabi va Navoiyning gumanizmi). Forobiy "madaniy shahar" haqida gapirganda, inson baxtini bilimda deb bilgan. [4, 120 b].

Navoiy esa buni "Xalqqa xizmat qilish" orqali amalga oshirishni falsafiy muddao qilib qo‘ydi.

Xorazmiy va Beruniy, tabiat qonunlarini matematik va astronomik hisob-kitoblar orqali tushuntirishgan. Dunyoning moddiyligi va undagi o‘zgarishlar qat’iy qonuniyatlarga bo‘ysunishi haqidagi g‘oyalar ilgari surilgan. [6, 68 b]

Ibn Sino borliqni "vobijul-vujud" (zaruriy borliq) va "mumkinul-vujud" (bo‘lishi mumkin bo‘lgan borliq)ga ajratib, tabiatni o‘rganishda tajriba va kuzatuvni asos qilib olgan. Bu davrda tabiatni o‘rganishda ratsionalizm (aqlga tayanish) ustuvor bo‘lgan. [5, 87b]

Abu Nasr Forobiy o‘zining "Fozil odamlar shahri" asarida ideal davlat rahbari, ya’ni "fozil shahar" boshlig‘i ega bo‘lishi lozim bo‘lgan 12 ta tug‘ma sifatni sanab o‘tgan. Uning fikricha, bu sifatlar rahbarning nafaqat aqliy, balki jismoniy va axloqiy jihatdan ham mukammal bo‘lishini ta’minlaydi.

Quyida ushbu 12 ta sifatning falsafiy va amaliy sharhi keltirilgan:

1. To‘rt muchasi sog‘ bo‘lishi (Jismoniy mukammallik)

Rahbar o‘z zimmasidagi vazifalarni bajarishda jismoniy jihatdan qiynalmasligi kerak. Sog‘lom tanada sog‘lom ruh va g‘ayrat bo‘ladi, bu esa davlat ishlarida chidamlilikni ta’minlaydi.

2. Nozik fahm-farosatli bo‘lish (Idrok)

Suhbatdoshining so‘zini, maqsadini va voqealar mohiyatini tezda anglab olish qobiliyati. Bu sifat rahbarning vaziyatni to‘g‘ri baholashiga yordam beradi.

3. Kuchli xotira

Eshitgan va ko‘rgan narsalarini yodda saqlash. Davlat boshqaruvida o‘tmishdagi tajribalar va berilgan va’dalarni unutmaslik qarorlar qabul qilishda xatolarning oldini oladi.

4. O‘tkir zehnlilik va aqlli bo‘lish

Har qanday masalaning kichik bo‘lagiga qarab, uning butun mohiyatini va kelajakdagi oqibatlarini darrov payqash. Bu strategik fikrlashning asosi hisoblanadi.

5. Notiqlik (Go‘zal nutq)

O‘z fikr-mulohazalarini xalqqa va qo‘l ostidagilarga aniq, ravshan va ta’sirchan tilda yetkazib bera olish. Rahbar so‘z orqali odamlarni birlashtirishi lozim.

6. Bilimga va ma’rifatga chanqoqlik

O‘qish-o‘rganishdan charchamaslik, ilm ahliga hurmat bilan qarash. Forobiyning fikricha, bilimsiz rahbar zulmga moyil bo‘ladi.

7. Taomga, ichkilikka va shahvatga berilmaslik (Nafs nazorati)

O'z nafsini tiya bilish. Rahbar moddiy lazzatlarga asir bo'lib qolsa, davlat manfaatlarini unutib, shaxsiy manfaatlari yo'liga kirib ketishi xavfi bor.

8. Haqgo'ylik va haqiqatni sevish

Yolg'onni va yolg'onchilarni yomon ko'rish. Adolatli boshqaruv faqat haqiqat ustiga quriladi. Rahbar o'zi rostgo'y bo'lsa, xalq ham unga ishonadi.

9. Nafsiyatning balandligi (G'urur va niyat pokligi)

Pastkashlikdan, ikkiyuzlamachilikdan va mol-dunyoga hirs qo'yishdan yiroq bo'lish. O'z qadr-qimmatini bilgan rahbar begona ta'sirlarga tushmaydi.

10. Mol-dunyoga qiziqmaslik

Boyluk to'plashni hayotining maqsadiga aylantirmaslik. Davlat xazinasini shaxsiy mulki emas, xalq omonati deb bilish.

11. Adolatparvarlik

O'z xalqiga nisbatan adolatli bo'lish, jabr-zulmni yomon ko'rish. Adolat nafaqat qonunda, balki rahbarning tabiatida bo'lishi shart.

12. Qat'iyatlilik va botirlik

To'g'ri deb topilgan qarorni amalga oshirishda qo'rqmaslik va ikkilanmaslik. Irodali rahbar qiyin vaziyatlarda xalqni o'z ortidan ergashtira oladi. [4, 158-160b].

Xulosa. IX-XII asrlarda poydevori qo'yilgan intellektual maktab XIV-XV asrlarda Temuriylar davrida yangi sifat bosqichiga ko'tarildi. Birinchi Renessansda fundamental fanlar (falsafa, matematika) rivojlangan bo'lsa, Ikkinchi Renessansda amaliy fanlar (astronomiya, me'morchilik) va siyosiy-huquqiy tizim ustuvor bo'ldi. Markaziy Osiyo mutafakkirlari "Aql va Iymon" uyg'unligini yarata oldilar. Bu esa mintaqani uzoq vaqt davomida jahon ilm-fani markazi bo'lib qolishiga xizmat qildi. Turkiy falsafada davlat — bu shunchaki boshqaruv apparati emas, balki adolatni ta'minlovchi muqaddas institut sifatida talqin etildi. Forobiyning nazariyalari Temurning "Tuzuklar"i orqali amaliyotga tatbiq etildi

Xulosa qilib aytganda, IX-XV asrlardagi Markaziy Osiyo ilm-fani jahon sivilizatsiyasining ajralmas qismi bo'lib, bugungi kundagi modernizatsiya jarayonlari uchun ham ma'naviy va ilmiy asos bo'lib xizmat qiladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Beruniy A.R. "Tanlangan asarlar". I-tom. – Toshkent: Fan, 1968 y.
2. Yusuf Xos Hojib. "Qutadg'u bilig". – Toshkent: Yulduzcha, 1990 y.
3. Amir Temur. "Temur tuzuklari". – Toshkent: G'afur G'ulom, 1991 y.
4. Forobiy. "Fozil odamlar shahri". – Toshkent: Xalq merosi, 1993 y.
5. Ibn Sino. Falsafiy asarlar. – Toshkent: Fan, 1987.
6. Beruniy A.R. Tanlangan asarlar. I-tom. – Toshkent: Fan, 1968. (Tabiiy-ilmiy qarashlar bo'limi uchun.
7. Ibrohimov A. "Bizkim, o'zbeklar..." – Toshkent: Sharq, 1999 y.

TÜRK DÜŞÜNCE GELENEĞİNDE KADIN ALGISININ SÜREKLİLİĞİ: KUTADGU BİLİĞ'DEN KARAY TÜRK ATASÖZLERİNE

CONTINUITY OF THE PERCEPTION OF WOMEN IN TURKISH INTELLECTUAL TRADITION: FROM KUTADGU BİLİĞ TO KARAY TURKISH PROVERBS

Murat KOÇAK, Doç., Dr., Pamukkale Üniversitesi,
İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Çağdaş Türk Lehçeleri ve Edebiyatları Bölümü

Murat KOCHAK, Doct., Dr., Pamukkale University,
Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Modern
Turkic Dialects and Literature

Özet. Bu çalışma, Türk düşünce geleneğinde kadın algısının süreklilik ve dönüşüm boyutlarını Kutadgu Bilig ile Karay Türk atasözleri üzerinden karşılaştırmalı olarak incelemeyi amaçlamaktadır. XI. yüzyıl Türk-İslam sahasının ilk yazılı ürünlerinden olan Kutadgu Bilig, kadın imgesini ahlaki normlar, toplumsal düzen ve aile yapısı çerçevesinde idealize eden normatif bir söylem sunarken; Karay Türk atasözleri sözlü kültürün doğası gereği gündelik yaşam deneyimlerine dayalı, daha pragmatik ve kimi zaman eleştirel bir kadın tasavvuru ortaya koymaktadır.

Çalışma nitel karşılaştırmalı analiz yöntemiyle yürütülmüş olup kadın algısı evlilik, toplumsal cinsiyet rolleri ve annelik bağlamlarında ele alınmıştır. Bulgular, her iki kaynakta da kadın imgesinin özellikle aile kurumu etrafında süreklilik gösterdiğini, ancak bu sürekliliğin farklı kültürel zeminlerde farklı anlam katmanları kazandığını ortaya koymaktadır. Kutadgu Bilig'de kadın algısının daha normatif ve idealize edilmiş bir çerçevede kurgulandığı; Karay atasözlerinde ise daha deneyim temelli, gerçekçi ve çok boyutlu bir kadın tasavvurunun bulunduğu tespit edilmiştir.

Sonuç olarak, Türk düşünce geleneğinde kadın algısının durağan bir yapıdan ziyade tarihsel, toplumsal ve kültürel bağlamlar içinde yeniden üretilen dinamik bir olgu olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türk Düşünce Geleneği, Kutadgu Bilig, Karay Türkçesi, Karaylar, Toplumsal Cinsiyet

Abstract. This study aims to comparatively examine the dimensions of continuity and transformation regarding the perception of women in Turkish intellectual tradition through Kutadgu Bilig and Karay Turkish proverbs. While Kutadgu Bilig, one of the first written works of the 11th-century Turkic-Islamic milieu, offers a normative discourse idealizing the image of women within the framework of moral norms, social order, and family structure; Karay Turkish proverbs present a more pragmatic and occasionally critical conception of women based on daily life experiences, due to the nature of oral culture. Conducted through a qualitative comparative analysis method, the study addresses the perception of women in the contexts of marriage, gender roles, and motherhood. The findings reveal that the image of women in both sources exhibits continuity, particularly centered around the institution of the family, yet this continuity acquires different layers of meaning across diverse cultural landscapes. It has been determined that while the perception of women in Kutadgu Bilig is constructed within a more normative and idealized framework, Karay proverbs feature a more experience-based, realistic, and multidimensional conception of women. In conclusion, it is observed that the perception of women in Turkish intellectual tradition is not a static structure, but rather a dynamic phenomenon that is constantly reproduced within historical, social, and cultural contexts.

Keywords: Turkish Intellectual Tradition, Kutadgu Bilig, Karay Turkish, Karaims, Gender

GİRİŞ

Her toplumun tarih boyunca oluşturmuş olduğu günlük yaşamı, toplumsal hayatı, insanı ve devleti anlayıp onu sistematik hale getirdiği düşünce sistemi bulunmaktadır. Türklerin de tarih boyunca oluşturduğu toplum yapısı, ahlak ve

erdem, inanç, devlet yönetimi gibi konularda sistematik hale getirdiği düşünceler hayatlarını düzenlemiş ve günümüze kadar belli bir safhada gelişmiştir. Bu düşünce sistemini gördüğümüz en önemli eserlerden biri Kutadgu Bilig'dir. 11. asırda Yûsuf Has Hâcib tarafından kaleme alınan ve Karahanlı hükümdarı Tavgaç Uluğ Buğra Han'a sunulan 6645 beyitlik bu eserde, doğru kanun (köni törü) Kün-Toğdı (hakan), saadet (kut) Ay-Toldı (vezir), akıl (ukuş) Ögdülmiş (vezirin oğlu), hayatın sonu (âkıbet) Odgurmuş (zâhid) tarafından temsil edilmektedir ("Kutadgu Bilig", 2002). Türk-İslam fikir sahasında oluşturulan bu eserin düşünce sisteminin günümüze kadar meydana gelen tarihsel ve sosyal olaylarla şekillendiğini de görmekteyiz.

Türkler tarih sahnesine çıkışlarından itibaren doğudan batıya, kuzeyden güneye giderek yeni toprakları yurt edinmiş ve kültürlerini de bu yeni yurtlarında devam ettirmişlerdir. Karay Türkleri de özellikle inanç yönünden Museviliğin bir kolu olan Karaylık inancı ile Türk dünyasında önemli bir yer tutmaktadır. Günümüzde yaşayan Karay Türklerinin büyük bir kısmı kendilerini -tarihteki siyasal, sosyal, dini açıdan önemli bir etki yaratmış X. yüzyılda tarih sahnesinden çekilmiş- Hazar İmparatorluğu'nun varisleri olarak kabul etmektedirler. Hazar İmparatorluğu'nun dağılmasından sonra Kırım'da prenslik olarak yaşamlarına devam eden Karaylar XIV. yüzyılda Litvanya grandükü Vitold'un yüzlerce Karay ve Tatar ailesini Litvanya ve Polonya'ya götürmesiyle tarih sahnesinde farklı bir yönde gelişmişlerdir (Koçak, 2021).

Türk düşünce geleneğinde kadın algısı, tarihsel süreç içerisinde hem yazılı hem de sözlü kaynaklar aracılığıyla şekillenmiştir. Bu bağlamda Kutadgu Bilig, XI. yüzyılda kaleme alınmış olması itibarıyla Türk-İslam dünyasının ahlaki ve toplumsal değerlerini sistemli bir şekilde yansıtan temel eserlerden biridir. Eserde kadın, çoğunlukla evlilik kurumu içerisinde değerlendirilmekte; ahlak, iffet ve toplumsal düzenin taşıyıcısı olarak konumlandırılmaktadır. Buna karşılık Karay Türk atasözleri, sözlü kültürün ürünü olarak gündelik yaşamın deneyimlerini, gözlemlerini ve eleştirilerini yansıtmaktadır. Bu atasözlerinde kadın, yalnızca ideal bir figür olarak değil; aynı zamanda eleştirilen, sorgulanan ve çok yönlü bir özne olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada, Kutadgu Bilig ile Karay Türk atasözleri karşılaştırılarak kadın algısındaki süreklilik ve dönüşüm unsurları ortaya konulmaktadır.

Yöntem. Bu çalışma, Türk düşünce geleneğinde kadın algısını *Kutadgu Bilig* ile Karay Türk atasözleri üzerinden karşılaştırmalı olarak inceleyen nitel bir araştırmadır. Araştırmada tarihsel-metinsel karşılaştırmaya dayalı doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntem, yazılı ve sözlü kültür ürünlerinde yer alan anlam yapılarını ve tematik bağlamı ortaya çıkarmaya elverişli olması nedeniyle tercih edilmiştir.

Araştırmanın verisini, XI. yüzyıl Türk-İslam düşüncesinin temel eserlerinden biri olan *Kutadgu Bilig* ile Karay Türklerine ait atasözleri oluşturmaktadır. *Kutadgu Bilig*'den seçilen beyitler, kadın algısının doğrudan veya dolaylı olarak ifade edildiği bölümlerden alınmıştır. Karay Türk atasözleri ise

Karay sözlü kültürünü yansıtan ve kadın, aile, evlilik, annelik ve toplumsal rollerle ilişkili anlamlar içeren örneklerden seçilmiştir.

Verilerin analizinde tematik analiz yaklaşımı benimsenmiştir. Bu kapsamda metinler; “I. evlilik bağlamında kadın (kadının kurucu rolü, evlilikte ideal-gerçek çatışması, kadına yönelik eleştirel ve olumsuz söylem)”, “II. toplumsal cinsiyet bağlamında kız ve erkek çocuk (kız ve erkek çocuk ayrımı, kız çocuğunun gelecekteki rolü)”, “ailede anne olarak kadın” olmak üzere üç ana tema altında sınıflandırılmıştır. Ardından bu temalar hem yazılı hem de sözlü kültür bağlamında karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiştir.

Analiz sürecinde yalnızca metinlerdeki yüzeysel anlamlar değil, aynı zamanda bu ifadelerin taşıdığı kültürel, toplumsal ve ideolojik arka plan da dikkate alınmıştır. Böylece kadın algısının yalnızca dilsel düzeyde değil, düşünce sistemi ve kültürel yapı içerisindeki konumu da yorumlanmıştır.

Çalışma, yorumlayıcı bir nitel analiz üzerine kurulduğundan sayısal veri veya istatistiksel yöntemler kullanılmamış; bunun yerine bağlamsal ve karşılaştırmalı yorumlama esas alınmıştır. Bu çerçevede araştırma, kadın algısının tarihsel sürekliliğini ve dönüşümünü ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Bulgular

1. Evlilik Bağlamında Kadın

1.1. Kadının Kurucu Rolü

Karay atasözlerinde kadın, ev içi düzenin kurucu ve belirleyici unsuru olarak açık biçimde ifade edilmektedir. “*Evni yapanda xatın, yikanda xatın. (t) ~ Kondaruvcu ivni katın da axtaruvcuda–katın. (h)*”/ Evi yapan da kadın yıkan da” (Koçak, 2017) atasözü evin kurulması ve dağılmasının doğrudan kadına bağlı olduğunu göstermektedir. Bu yaklaşım, kadının yalnızca ev içi işlevsel bir rol üstlenmediğini, aynı zamanda düzenin temel bir aktörü olarak görüldüğünü ortaya koymaktadır.

Benzer fikir “*Adam bostandan yalan hac çıktı, Xava on enlik tıktı. / Adem cennetten çıplak çıktı, Havva önlük dikti*” atasözünde de görülmektedir. Burada kadın, düzen kuran ve medeniyetin başlangıcını temsil eden bir figür olarak konumlandırılmaktadır.

Kutadgu Bilig’de de kadının belirleyici rolü ahlak çerçevesinde ele alınmaktadır. “Yüz güzelliği arama, huy güzelliği ara” (4484), “Tavri doğruysa göze güzel gelir” (4500) ve “Günahtan sakınan kadın asildir” (4501) gibi beyitler, kadının ev içindeki düzeni sağlayan temel unsurunun ahlaki nitelikleri olduğunu göstermektedir. Tam olarak beyitlerde kurucu rol üzerinde durulmamış olsa da 4498 ve 4499. beyitlerde iyi huylu bir kadının derleyip toparlayıcı ve mal toplayarak kişiyi zenginleştireceği ve böylece yüzünü güldüreceği yönünde öğüt verilmektedir (Tunçel, 2019):

4498 *Eğer bulursan iyi, günahtan sakınan bir dişi / Fırsatı kaçırma, al onu ey iyi kişi*

4499 *Dileğin zenginlikse derler, mal toplar / Zenginleştirir seni, yüzünü güldürür*

Bununla birlikte Karay Türklerinin “*Tınlasan katınnı, yarık bolur çatırda; tınlamasan-tunar kuyas azbarda. (t) / Kadını dinlersen, inin aydınlık olur, dinlemezsen avlundaki güneş batar*” atasözü, kadının ev içindeki bilgi ve deneyiminin önemine işaret etmektedir. Bu veriler birlikte değerlendirildiğinde, her iki kaynakta da kadının evin kurucu ve düzenleyici unsuru olarak algılandığı ve bu durumun güçlü bir süreklilik gösterdiği görülmektedir.

1.2. Evlilikte İdeal–Gerçek Çatışması

Karay atasözlerinde evlilik, ideal ile gerçek arasındaki farkın açık biçimde gözlemlendiği bir alan olarak karşımıza çıkmaktadır. “*Tivildi ol katın, kaysı kobuz esitkende sekired, oldu katın, kaysı ivnin keregin biled. / Kadın, kopuz işittiğinde oynayan değil; evinin ihtiyacını bilendir.*” ifadesi, kadın imgesinin eğlence ve estetikten ziyade işlevsellik ve sorumluluk üzerinden değerlendirildiğini ortaya koymaktadır.

Benzer şekilde “*Ayıpsız yar istägän yarsız kalhan. (t) / Klevci tapma aypsız katınnı, katınsız kaldı. (h) / Ayıpsız yar isteyen yarsız kalır.*” ve “*Burunhu katın-dukattan altın, ikinci katın-balçıktan altın. (t) / İlk kadın altın para, ikinci kadın balçıktan altın.*” atasözleri, evlilikte beklentilerin gerçeklikle örtüşmediğini ve ideal eş kavramının sorgulandığını göstermektedir.

Kutadgu Bilig ise bu noktada daha sistemli ve normatif bir yaklaşım sunmaktadır. 4475–4485 arasındaki beyitlerde evlilik için uygun eş seçimi detaylı biçimde ele alınmakta; soyluluk, ahlak ve iffet gibi kriterler ön plana çıkarılmaktadır:

4475 Eğer evlenmek istersen / Gözünü aç ve seçkin birini ara
4476 Kökü iyi olsun, soyu, tohumu / Terbiyeli, günahtan sakınan ve arı
4477 Ev kızı al, el değmemiş / Senden başka erkek yüzü görmemiş
4478 Böylesi seni sever, başkasını bilmez / Yararsız ya da densiz davranmaz
4479 Kendinden aşağıda olanı al alırsan / Senden yukarıdakine yaklaşma,
esir olursun

4480 Ne der işit sınamış kişi / Sınamış kişinin pişmiş olur işi
4481 Kendinden aşağıda olanı al alırsan / Günün, zamanın sevinçle geçsin
4482 Yüzü güzeli değil tavrı güzeli / Seçersen eğer sevindirir seni
4483 Kadın alma alırsan eğer kendine / Sen günahtan sakınanı al erenler eri
4484 Yüz güzelliği arama, huy güzelliği ara / Seni memnun eder huyu güzel
olursa

4485 Ey güzellik arayan, bunu arama / Kızıl benzini sen sarı kılma (Tunçel, 2019).

Ayrıca 4486–4490 arasında evlilikte zenginlik, güzellik, soy ve akıl gibi farklı tercihlerin tartışılması, dönemin evlilik anlayışını yansıtmaktadır:

4486 Kim evleneyim derse şu dördünden / Başkasını almaz ey ileri gelen
4487 Biri zenginle evlenmek ister / Biri güzellik arar, ona göz diker
4488 Diğeri soyluluk arar / Soyluluk adına güvenir durur
4489 Başka biri de anlayışlı ister / Onu bulunca kendini hemen kaptırır

4490 *Bunların iyisini diyeyim sana / Evlenmek istersen kulak ver bana* (Tunçel, 2019).

4491-4503 arasında bulunan beyitlerde ise en ideal eşin “günahtan sakınan kadın” olduğu vurgulanmaktadır. Bununla birlikte 4500. beyitte yer alan “Dişinin güzelliği tavrıdır” ifadesi, Karay atasözlerinde de görülen işlevsel ve ahlaki kadın anlayışıyla örtüşmektedir.

4491 *Ey evlilikte zenginlik dileyen / Kölelik isteme ey bilgi dolu insan*

4492 *Malında olur onun gönlü, büyütür dilini / Götürmek gerekir her istediğini*

4493 *Ey güzellik isteyen iyi kişi / Güzellik arama, halkın güldüğü olma*

4494 *Herkes sevecektir onun güzelliğini / Eğer Allah fazlı gözetmezse onu*

4495 *Ey soyluluk isteyen, büyük ailede / Ucuz kılma kendini bu büyüklük içinde*

4496 *Soyu, sopu büyük olanların dili / Büyüklenir, olma kadının kulu*

4497 *Ey ince düşünen kadın dileyen / Dördünü de buldun bunu bulduysan*

4498 *Eğer bulursan iyi, günahtan sakınan bir dişi / Fırsatı kaçırma, al onu ey iyi kişi*

4499 *Dileğin zenginlikse derler, mal toplar / Zenginleştirir seni, yüzünü güldürür*

4500 *Tavru doğruysa göze güzel gelir / Dişinin güzelliği tavrıdır, bunu bilgili bilir*

4501 *Kadın günahtan sakınan ve temiz biriyse asildir / Ey bilge, diğer üç şey onda birleşmiş olur*

4502 *Günahtan sakınan kadın iste ey bilge / Günahtan sakınan birinde bulunur dördü de*

4503 *Bulursan bunun gibi bir dişi / Çabuk davran, fırsatı kaçırma ey yiğit kişi* (Tunçel, 2019).

Bu bağlamda, her iki kaynakta da kadın seçiminde ahlaki niteliklerin ön planda olduğu görülmekte; ancak Karay atasözlerinin daha gerçekçi ve deneyim temelli bir yaklaşım sergilediği anlaşılmaktadır.

1.3. Kadına Yönelik Eleştirel ve Olumsuz Söylem

Kadına yönelik eleştirel söylemler, hem Karay atasözlerinde hem de *Kutadgu Bilig*’de dikkat çekici bir yer tutmaktadır. “*Vatsan katınnı-kol avruyd, vatmasan-kasıyd. / Kadını döversen elin ağrır, dövmezsen kaşınır.*” atasözü, kadına yönelik şiddetin normalleştirildiği problemli bir bakış açısını yansıtmaktadır.

Kutadgu Bilig’de ise bu eleştirel yaklaşım daha geniş bir şekilde karşımıza çıkmaktadır. 4511–4512 numaralı beyitlerde kız çocuklarının doğumuna yönelik olumsuz bir tutum sergilenmekte; 4521–4522’de kadınların vefasız olduğu ifade edilmekte; 4523–4525’te ise birçok erkeğin kadınlar yüzünden zarar gördüğü dile getirilmektedir:

4510 *Kızını beysiz tutma, evde uzun zaman / Pişman olup hastalanmadan ölürsün*

4511 Ey koldaş, erdeş, bir söz söyleyeyim kesinlikle / Bu kızlar doğmasa daha iyi, doğarsa yaşamasa

4512 Eğer doğarsa yeğdir ona yerin altı / Ya da evinin ölümler karargahına komşu olması

4521 Vefa yoktur bunlarda ezelden beri / Gözleri nereye baksa oraya akar gönülleri

4522 Onlar cefayla yetişmiş birer ağaç / Yemişi zehirlidir, ona olma aç

4523 Nice bin güçlü eren erkeğin / Dişilerden ötürü kökü kurudu

4524 Nice kızıl yanaklı, yüzü parlayan er / Dişilerden ötürü diri diri yere gömüldü

4525 Binlerce kahraman erkeği / Dişiler yere gömdü diri diri

4526 Onları nasıl tutup gözetirsin /Gözeten Allah onları gözetirsin (Tunçel, 2019).

Bu tür ifadeler, kadın algısının yalnızca idealize edilmediğini, aynı zamanda ataerkil yapının etkisiyle eleştirel ve çelişkili bir biçimde de kurgulandığını göstermektedir.

2. Toplumsal Cinsiyet Bağlamında Kız ve Erkek Çocuk

2.1. Kız ve Erkek Çocuk Ayrımı

Kutadgu Bilig’de çocuk, genel olarak sorumluluk ve kaygı kaynağı olarak ele alınmaktadır. 1164–1166 numaralı beyitlerde çocuk sahibi olmanın zorlukları vurgulanmaktadır. Buna rağmen 1228. beyitte “oğula kıza bilgi öğret” anlayışıyla her iki cinsiyet için eğitimin önemi ifade edilmektedir.

1164 Dipsiz bir denizdir oğul kız derdi / Oğul kız sarartır kızıl benzini

1165 Kimin oldu ise oğlu kızı / Nasıl gelir o kişinin uykusu

1166 Oğuldan kızdan ötürü ata yer kendini / Oğul kız anmaz bile atasının adını

1228 Oğula kıza öğretmeli erdem ve bilgi / Bu erdemle olsunlar alçak gönüllü (Tunçel, 2019).

1494–1495 numaralı beyitlerde disiplinin gerekliliği vurgulanmakta ve çocuk eğitiminin erken yaşta başlaması gerektiği belirtilmektedir.

1494 Acıma oğula kıza değnek vur / Oğula kıza değnek bilgi öğretir

1495 Oğul, kız küçüktken neyi öğrenirse / Unutmaz onu yaşlanıp ölmeyince (Tunçel, 2019).

Karay atasözlerinde ise cinsiyet temelli farklılık daha belirgindir. “Ohlan–bala aranda yatsa arbänmäz, korada yatsa xorlanmäz. (t) / Kisi-balası aranda yatsa ayıpke tismesti, kora katına yatsa–xorlanmasti. (h) / Oğlan ahırda yatsa ayıplanmaz, sokakta yatsa horlanmaz.” atasözü, erkek çocuğun daha serbest bir sosyal konuma sahip olduğunu göstermektedir. Bu durum, toplumsal cinsiyet rollerinin gündelik yaşamda daha keskin bir biçimde ayrıştığını ortaya koymaktadır.

2.2. Kız Çocuğunun Gelecekteki Rolü

Karay atasözlerinde kız çocuğu, doğrudan gelecekteki ev kadını rolü üzerinden tanımlanmaktadır. “Necik kız sibired, alay katın bisired. / Kız nasıl

süpürürse, kadın öyle pişirir.” atasözü, kızın çocuklukta kazandığı becerilerin yetişkinlikteki rolünü belirlediğini ifade etmektedir.

Ayrıca “*Burunhu kız-biyenc, ikinci kız-kayhı, yicinci-karanya. (h) / İlk kız sevinç, ikincisi kaygı, üçüncüsü ceza.*” atasözü, kız çocuklarının aile üzerindeki ekonomik ve sosyal yüküne işaret etmektedir. “*Aşıkkhan kız koca çıkmaz, çıksada onmaz. (t) / Asıkkhan kız (kaysı caxtlayd ivlenme) erge cıkmast, cıksada onmast. (h) / Acele eden kız kocaya varmaz, varsa da onmaz.*” ifadesi ise evlilikte aceleciliğin olumsuz sonuçlarını vurgulamaktadır.

Kutadgu Bilig’de ise 4507 ve 4510 numaralı beyitlerde kızların evlendirilmesi gerektiği ifade edilmekte; 4513–4518 arasında kızların kontrol altında tutulması gerektiği vurgulanmaktadır. Bu durum, kız çocuklarının toplumsal düzen ve namus anlayışı çerçevesinde değerlendirildiğini göstermektedir:

4507 Oğluna kız al, kızı ere ver / Tasasız yaşa ey kutlu er
4508 Bütün erdemleri tam olarak öğret oğluna / Mal sahibi olur bu erdemlerle
4509 Oğlunu başıboş bırakma / Yazık olur gider her yana
4510 Kızını beysiz tutma, evde uzun zaman / Pişman olup hastalanmadan ölürsün
4513 Dişileri her zaman evde gözetmeli / Dışının dışı gibi olamaz içi
4514 Yabancıyı eve alma, çıkarma dişiyi / Kadını görüp beğenen kişinin gözü
4516 Gözünü kollarsan gönül dilemez / Gönül dilemezse hiçbir şeye tutsak olmaz
4517 Dişiyi erkeğe katma yiyip içerken / Aşırı olur bu eğer katarsan
4518 Dişiyi evden dışarı çıkarmamalı / Eğer çıkarsa yitirir doğruluk yolunu (Tunçel, 2019).

3. Ailede ‘Anne’ Olarak Kadın

Karay atasözlerinde anne figürü, aile yapısının temel unsurlarından biri olarak öne çıkmaktadır. “*Babadan oksız–yarı oksız, anadan oksız–temâl oksız. (t) / Atasız eksiz–yarım eksiz, anasız eksiz barıba eksiz. (h) / Babadan öksüz yarı öksüz, anadan öksüz tam öksüz.*” atasözü, annenin çocuk üzerindeki belirleyici rolünü açıkça ortaya koymaktadır.

Cipce tavuktan, buzov sıhırdan, ulan sıylı tuvduruvcularından. / Cıvcıv tavuktan, buzağı sığırdan, evlat şerefli aileden. atasözü, soy ve aile bağının önemini vurgularken; “*Bard bir kuyas-ata, bir ay-ana. Kin-kece seni saklaydlar. / Bir güneş vardır baba, bir ay vardır ana. Gece gündüz seni korurlar.*” ifadesi anne ve babanın tamamlayıcı rollerini sembolik olarak ifade etmektedir.

Kutadgu Bilig’de ise 4504–4506 numaralı beyitlerde çocuk eğitiminin önemi vurgulanmakta; 5768. beyitte annenin ahlaki yapısının toplum üzerindeki etkisine dikkat çekilmektedir. 1569. beyitte ise anne ve babaya saygı gösterilmesi gerektiği ifade edilmektedir:

5768 Ana, hırsızlık suyunu alırsa gizlice / Ondan doğan oğul il için yıkım olur

1569 Hizmetinle sevindir ananı, atanı / On binlerce yarar gelir, hizmetinin cevabı

Bu bağlamda anne, hem bireysel hem de toplumsal düzeyde ahlaki değerlerin taşıyıcısı olarak konumlandırılmaktadır.

Tartışma. Bu çalışmada elde edilen bulgular, Türk düşünce geleneğinde kadın algısının hem süreklilik hem de dönüşüm boyutlarıyla ele alınması gerektiğini göstermektedir. *Kutadgu Bilig* ile Karay Türk atasözleri karşılaştırıldığında, kadın imgesinin temel olarak aile kurumu etrafında şekillendiği, ancak bu imgenin farklı kültürel üretim biçimlerinde farklı anlam katmanları kazandığı görülmektedir.

Kutadgu Bilig'de kadın, büyük ölçüde normatif bir çerçeve içerisinde ele alınmakta; ahlak, iffet ve toplumsal düzenin korunması gibi değerler üzerinden idealize edilmektedir. Buna karşılık Karay Türk atasözlerinde kadın, gündelik yaşam deneyimleriyle iç içe geçmiş, daha pragmatik ve yer yer eleştirel bir bakış açısıyla temsil edilmektedir. Bu durum, yazılı ve sözlü kültür arasındaki yapısal farklılıkların kadın algısına doğrudan yansıdığını göstermektedir.

Evlilik bağlamında her iki kaynakta da kadının seçiminde ahlaki niteliklerin ön plana çıkması dikkat çekmektedir. Bununla birlikte *Kutadgu Bilig*'de evlilik daha sistemli ve ideal ölçütler üzerinden kurgulanırken, Karay atasözlerinde evlilik kurumu gerçek yaşam tecrübeleri, beklenti çatışmaları ve toplumsal gözlemler üzerinden değerlendirilmektedir. Bu durum, sözlü kültürün daha esnek ve çoğulcu bir kadın algısı ürettiğini göstermektedir.

Kadına yönelik eleştirel söylemler ise her iki gelenekte ataerkil düşünce yapısının izlerini taşımaktadır. Özellikle *Kutadgu Bilig*'de yer alan bazı genelleşici ifadeler, kadın algısının yalnızca idealize edilmediğini; aynı zamanda dönemin toplumsal ve ideolojik yapısı içinde problemlili bir biçimde de inşa edildiğini ortaya koymaktadır. Karay atasözlerinde ise bu eleştirel yaklaşım daha doğrudan, gündelik ve deneyim temelli bir karakter taşımaktadır.

Toplumsal cinsiyet açısından bakıldığında hem yazılı hem sözlü gelenekte kız ve erkek çocuklara yüklenen rollerin farklılaştığı görülmektedir. Erkek çocuk daha serbest bir toplumsal konuma sahipken, kız çocuk çoğunlukla evlilik ve ev içi roller üzerinden tanımlanmaktadır. Bu durum, toplumsal cinsiyet rollerinin tarihsel sürekliliğini açık biçimde ortaya koymaktadır.

Anne figürü açısından ise her iki kaynakta da annenin aile yapısının merkezinde yer aldığı ve çocukların ahlaki gelişiminde belirleyici bir rol üstlendiği anlaşılmaktadır. Bu bağlamda kadın, yalnızca bireysel bir özne değil, aynı zamanda toplumsal değerlerin aktarımında temel bir taşıyıcı olarak konumlandırılmaktadır.

Sonuç. Bu çalışma, *Kutadgu Bilig* ile Karay Türk atasözleri üzerinden Türk düşünce geleneğinde kadın algısını karşılaştırmalı olarak inceleyerek önemli bulgular ortaya koymuştur. Elde edilen sonuçlar, kadın algısının tarihsel süreç

içerisinde tamamen değişmediğini; ancak farklı kültürel üretim biçimleri içinde yeniden anlamlandırıldığını göstermektedir.

Kadın imgesinin her iki kaynakta da özellikle aile kurumu etrafında şekillendiği ve ahlaki niteliklerin belirleyici bir ölçüt olarak öne çıktığı tespit edilmiştir. Bununla birlikte *Kutadgu Bilig* daha normatif ve idealize edilmiş bir kadın modeli sunarken, Karay Türk atasözleri daha gerçekçi, eleştirel ve gündelik yaşam temelli bir kadın algısı ortaya koymaktadır.

Ayrıca toplumsal cinsiyet rollerine ilişkin bulgular, erkek ve kız çocuklarına yönelik beklentilerin belirgin biçimde farklılaştığını ve bu farklılığın geleneksel toplumsal yapı içinde süreklilik gösterdiğini ortaya koymaktadır. Anne figürü ise her iki gelenekte de ahlaki düzenin ve toplumsal sürekliliğin temel taşıyıcısı olarak konumlandırılmaktadır.

Sonuç olarak, Türk düşünce geleneğinde kadın algısı durağan bir yapıdan ziyade, tarihsel, kültürel ve söylemsel bağlamlara göre yeniden üretilen dinamik bir olgudur. Bu nedenle kadın imgesinin daha kapsamlı biçimde anlaşılabilmesi için yazılı ve sözlü kültür ürünlerinin birlikte değerlendirilmesi gerekmektedir.

KAYNAKÇA:

1. Aleksander, M. (1931–1936). *Karay avazı* (Cilt 1–10). Luck.
2. Koçak, M. (2017). *Atasözlerine yansıyan Karay kimliği*. Uluslararası Ortadoğu Kongresi (Dil, Tarih ve Edebiyat) Bildiri Kitabı (Cilt 1, ss. 148–160). Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Yayınları.
3. Koçak, M. (2021). *Karay Türkçesi ağızları tematik söz varlığı (Haliç-Lutsk, Kırım, Trakya)*. Atatürk Üniversitesi Yayınevi.
4. Tunçel, M. (2019). *Kutadgu Bilig*. Gençlik Spor Yayınları.
5. Türkiye Diyanet Vakfı. (2026). *Kutadgu Bilig*. TDV İslâm Ansiklopedisi. <https://islamansiklopedisi.org.tr/kutadgu-bilig>

YUSUF HAS HACIB FELSEFESİ: TÜRK DEVLET TÖRESİ, FOLKLORİK HAFIZA VE KÜLTÜRLERARASI DİYALOG

PHILOSOPHY OF YUSUF HAS HAJIB: TURKIC STATE TRADITION, FOLKLORIC MEMORY, AND INTERCULTURAL DIALOGUE

Babayeva Malahat Ramiz kızı, ADPU, Edebiyat Bölümü, Phd, Doçent,
milababayeva@mail.ru, <https://orcid.org/0000-0002-3600-8499>

Babayeva Malahat Ramiz gizi, ASPU, Phd, Doçent, Department of Literatura
milababayeva@mail.ru, <https://orcid.org/0000-0002-3600-8499>

Özet. Bu çalışma, Karahanlılar dönemi Türk-İslam rönesansının en önemli eserlerinden biri olan "*Kutadgu Bilig*" üzerinden Yusuf Has Hacib'in felsefi sistemini ele almaktadır. Makalenin temel odak noktası, eserin kadim Türk devlet töresi ile olan bağları, halk bilimi (folklor) unsurlarının felsefi düşünceyi inşa etmedeki rolü ve evrensel bir kültürlerarası diyalog zemini sunmasıdır. Analiz kapsamında, eserdeki "Kut" anlayışı, ideal insan tipi (Alp-Bilge dönüşümü) ve toplumsal düzenin temeli olan "Töre" kavramı, Türkistan'ın kolektif hafızası ve folklorik sembolizmi (atasözleri, meseller, mitolojik metaforlar) ışığında incelenmiştir. Yusuf Has Hacib'in felsefesinin, sadece yerel bir öğreti değil, aynı zamanda Doğu ve Batı hikmetini Türk töresi potasında eriten evrensel bir hümanizm olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig, Türk Devlet Töresi, Folklor, Kültürlerarası Diyalog, Türkistan Felsefesi.

Abstract. This study examines the philosophical system of Yusuf Has Hajib through "Kutadgu Bilig," one of the most significant works of the Turkic-Islamic Renaissance during the Karakhanid era. The primary focus of the article is the relationship between the work and the ancient Turkic state tradition, the role of folklore elements in constructing philosophical thought, and its capacity to provide a foundation for universal intercultural dialogue. Within the scope of the analysis, the concept of "Kut," the ideal human type (the transformation from Hero to Sage), and the concept of "Töre" (Tradition/Law) as the basis of social order are investigated in light of the collective memory and folkloric symbolism of Turkestan (proverbs, parables, mythological metaphors). The study concludes that the philosophy of Yusuf Has Hajib is not merely a local teaching but a form of universal humanism that synthesizes Eastern and Western wisdom within the crucible of Turkic tradition.

Keywords: Yusuf Has Hajib, Kutadgu Bilig, Turkic State Tradition, Folklore, Intercultural Dialogue, Philosophy of Turkestan.

Giriş. "Kutadgu Bilig", sadece bir nasihatname değil, Türk dünyasının ortak siyasi ve ahlaki hafızasının temel taşıdır. Bu eseri analiz ederken İran veya Yunan etkisinden ziyade, doğrudan Türkistan'ın kalbinde filizlenen "Türki Hikmet" geleneğine odaklanmak gerekir. Yusuf Has Hacib, eserini Kaşgar ve Balasagun gibi büyük kültür merkezlerinin atmosferinde, Türk dilinin ve töresinin gücünü kanıtlamak amacıyla kaleme almıştır. Eserin temel felsefesi olan "Kut" anlayışı, Orta Asya'nın kadim devlet geleneğinden süzülüp gelen, iktidarın ancak adalet ve liyakatle ayakta kalabileceğini öngören saf bir Türk öğretisidir. Yusuf Has Hacib, bozkırın bilge kişiliğini (Ata tipajı), şehirleşen Türk toplumunun idari ihtiyaçlarıyla birleştirerek "İdeal Türk Devlet Adamı" modelini ortaya koymuştur.

Özbekistan'ın kadim şehirleri Semerkant ve Buhara'da gelişen ilmi gelenekle "Kutadgu Bilig" arasında kopmaz bir bağ vardır. Yusuf Has Hacib'in adaleti temsil eden "Kün-Toğdu" karakteri, Türkistan coğrafyasındaki "Adil Hakan" imajının felsefi bir yansımasıdır. Eserdeki atasözleri ve vecizeler, doğrudan halkın içinden, köklü Türk folklorundan alınmıştır. Bu yönüyle eser, bir "Halk Bilgeliği Kitabı"dır. Yusuf Has Hacib, "Sözü akıl ile söyle, bilgiyi edep ile süsle" diyerek, Türk tefekkürünün temelini "akıl, bilgi ve ahlak" üçlemesi üzerine kurar. Bu felsefe, Batı ile Doğu arasında bir köprü kurarken, bu köprü'nün ayaklarını tamamen Türk töresine ve topraklarına basar. Onun düşüncesinde kültürlerarası diyalog, bir kültürün diğerinde erimesi değil, Türk hikmetinin evrensel değerlerle (adalet, doğruluk, bilgi) dünya barışına katkı sunmasıdır.

Ana metn. "Kutadgu Bilig", Karahanlılar döneminden günümüze kadar Orta Asya'daki devlet yönetimi ve toplumsal ahlak üzerinde derin izler bırakmıştır. Yusuf Has Hacib'in "insan merkezli" felsefesi, modern Özbekistan'ın "insan menfaatleri her şeyden üstündür" ilkesiyle tarihsel bir süreklilik arz eder. Eserdeki alp tipinin bilgiyle donanarak bilgeleşmesi, Türkistan coğrafyasının tarih boyunca yetiştirdiği büyük düşünürlerin (Farabi, Biruni, İbn-i Sina) ortak felsefi paydasıdır. Yusuf Has Hacib, Türk dilini bir felsefe dili haline getirerek, bozkırın kadim yasalarını evrensel bir siyaset felsefesine dönüştürmüştür.

Yusuf Has Hacib'in "Kutadgu Bilig" eseri, sadece Türk devlet geleneğinin bir el kitabı değil, aynı zamanda bozkırın kadim sözlü kültürü ile İslam medeniyeti üzerinden süzülüp gelen Antik Yunan ve kadim dünya felsefesinin muazzam bir terkididir. Bu eserdeki atasözleri ve deyimlerin Antik Yunan felsefesindeki aforizmalarla veya dünya hikmet geleneğindeki öğütlerle mukayesesi, insanlık düşünce tarihinin nasıl ortak bir akla sahip olduğunu çarpıcı bir biçimde gözler önüne serer. "Yusuf Has Hacib, Türk halk bilgeliğinin (bilig) özünü oluşturan atasözlerini, Platon'un "Devlet" idealindeki adalet kavramı ve Aristoteles'in "altın orta" (itidal) ilkesiyle adeta gizli bir diyalog içine sokar. Örneğin, eserde vurgulanan "Akıl nerede olsa değerlidir, bilgi kimde olsa yücedir" tarzındaki halk hikmetleri, Sokrates'in "Bilgi erdemdir" ilkesiyle birebir örtüşürken; eserin dört temel sütunu (Adalet, Saadet, Akıl, Akıbet) ile Yunan felsefesindeki dört temel erdem (Bilgelik, Cesaret, Ölçülülük, Adalet) arasında şaşırtıcı bir yapısal benzerlik mevcuttur". (İnayet, A. 2012: 132).

Kutadgu Bilig'de "Beylik mülkü adaletle ayakta kalır" şeklindeki Türkçe atasözleriyle hayat bulur. Bu durum, Türk folklorik hafızasının evrensel bir felsefeye dönüşme sürecidir. Yusuf Has Hacib, halkın dilindeki deyimleri birer felsefi kategoriye dönüştürürken, aslında kültürel bir izolasyon değil, bir sentez peşindedir. Onun kullandığı "Kılınç kınından çıkınca kan diler, söz ağızdan çıkınca can diler" gibi halk söyleyişleri, sadece birer uyarı değil, Stoacıların "dilini kontrolü", "dilini selameti" kavramlarıyla eşdeğer bir ahlaki derinlik taşır. Kutadgu Bilig'deki atasözleri, yerel bir kültürün sınırlarını aşarak Platon'dan Nizami'ye uzanan geniş bir coğrafyanın etik ve estetik kodlarıyla buluşur; bu da Yusuf Has Hacib'in felsefesini kültürlerarası diyalogun en kadim ve en sağlam köprülerinden biri yapar.

Yusuf Has Hacib'in "Kutadgu Bilig" adlı şaheseri, yüksek bir siyaset felsefesi metni olmasının yanı sıra, binlerce yıllık Türk halk kültürünün, geleneksel dünya görüşünün ve sözlü mirasın yazılı bir anıtidir. Eserin halk bilimi (folklor) ile kesiştiği noktalar, felsefi derinliğin köklerini doğrudan halkın kolektif bilincine bağlamaktadır.

"Kutadgu Bilig", Türk folklorunun en zengin atasözü depolarından biridir. Yusuf Has Hacib, soyut felsefi düşüncelerini halkın anlayacağı seviyeye indirmek ve argümanlarını güçlendirmek için yüzlerce atasözünü (sav) metne dahil etmiştir. Bu durum, halkın ortak tecrübesinin "bilgi" (bilig) olarak kutsandığını gösterir. Halkın günlük hayatta kullandığı "Dil, insanın başını yer" veya "Sabır, ferahlığın anahtarıdır" gibi kalıplaşmış ifadeler, eserde yüksek etik kurallar olarak sunulur.

Yusuf Has Hacib'in 11. yüzyılda kaleme aldığı Kutadgu Bilig, sadece Türk edebiyatının ilk siyasetnamesi değil, aynı zamanda Türk sözlü kültürünün, yani folklorunun yazılı hale getirilmiş en eski ve en zengin hazinelerinden biridir. Eserde yer alan atasözleri (savlar) ve meseller, kuru birer nasihat olmanın ötesinde, bozkırın kadim tecrübesini Karahanlı dönemi Türk-İslam felsefesiyle birleştiren bir köprü görevi görür.

Yusuf Has Hacib, eserini kaleme alırken halkın belleğinde yer etmiş kalıplaşmış ifadeleri bilinçli bir şekilde kullanmıştır. „O dönemde okuma-yazma oranının sınırlı olduğu düşünülürse, felsefi ve siyasi düşüncelerin halka ulaştırılmasında atasözleri en etkili iletişim aracıydı“. (Asadov, T. 2020, 58) Eserdeki atasözleri şu temel işlevleri yerine getirir:

Meşruiyet: Söylenen bir düşünce halkın ortak mirası olan bir atasözüyle esteklendiğinde, o düşünce tartışılmaz bir doğru (töre) haline gelir.

Akıcılık: Soyut felsefi kavramlar (adalet, akıl, devlet), somut ve kısa halk deyişleriyle anlaşılır kılınır.

Eserdeki atasözleri ve meseller genellikle belirli temalar etrafında toplanır. Yusuf Has Hacib'in en çok üzerinde durduğu temalar şunlardır:

Dil ve söz üzerine: Halkın "Dil, insanın başını yer" anlayışını Yusuf Has Hacib şu meşhur beyitlerle ve atasözü formundaki ifadelerle derinleştirir: "*Dil aslandır, eşikte yatar; dikkat etmezsen başını yer.*" Bu ifade, hem bir halk meseli hem de bir uyarıdır; devlet adamının ağızından çıkan her sözün hayati önemde olduğunu vurgular.

Bilgi ve akıl üzerine: Bozkırın "Bilen kişi kör değildir" mantığı, eserde "*Bilgi, karanlık gece içindeki bir meşaledir*" metaforuyla birleşir. Burada atasözleri, bilgiyi sadece bir veri olarak değil, bir "kurtuluş yolu" olarak sunar.

Yusuf Has Hacib, bu kadim hikmetleri Karahanlı Türkçesiyle metne nakşederek bin yıllık bir süreklilik oluşturmuştur:

1. "Kılıç kınından çıksa kan diler, söz ağızdan çıksa can diler." Açıklama: Sözün geri dönülemez ve hayati bir güç olduğunu vurgular. Siyaset felsefesinde "dil kontrolü" devletin bekasıyla eşdeğer görülür.

2. "Bilge bilir bolsa, ödünç alsın bilig; biliglig kişi kör, biligsiz kişi kör." (Bilge kişi bilirse bilgiyi ödünç alır; bilgili kişi görür, bilgisiz kişi kördür.) Açıklama: Bilginin görme yetisiyle özdeşleştirilmesi, Türk epik geleneğindeki "Gözü açık" (müdrük) tipajının felsefi ifadesidir.

3. "Töre kalsa il gitmez, il gitse töre kalır." Açıklama: Devletin (il) geçici, ancak hukukun ve geleneklerin (töre) kalıcı olduğunu belirten en temel Türk devlet doktrini.

4. "Yalğan söz ok teg, kişi könli yay; ok kalsa yaydan, yanar bolmaz ay." (Yalan söz ok gibidir, insanın gönlü yay; ok yaydan fırlarsa bir daha geri dönmez.) Açıklama: Dürüstlük ve etik iletişim üzerine kurulmuş folklorik bir metafordur.

5. "Otun birle oynama, örtegey seni; su birle oynama, baturgay seni." (Ateşle oynama yakar, suyla oynama boğar.) Açıklama: Tedbirlik ve haddini bilme üzerine kurulu bir halk bilgeliğidir; özellikle dış siyasette temkinli olmayı öğütler.

6. "Erdem başı til." (Erdemin başı dildir.) Açıklama: Ahlakın ve insanlığın dürüst ve doğru bir hitabetle başladığını savunan öz bir ifadedir.

7. "Kut belgüsü bilig." (Kutun belirtisi bilgidir.) Açıklama: Siyasi başarının ve Tanrısal inayetin (Kut) ancak akıl ve bilimle korunabileceğini anlatır.

8. "Cömertlik ayıp örter." Açıklama: Türk sosyal hayatındaki paylaşımcılık ve "Ak sakallı" geleneğindeki bağışlayıcılık psikolojisini yansıtır.

9. "Yılanı öldürseler, zehri kalır." Açıklama: Kötülüğün kökten çözülmesi gerektiğini, sadece yüzeydeki düşmanla savaşmanın yeterli olmayacağını belirten stratejik bir meseldir. (Hajib, Y. H. (2015).

10. "Aç kişi tay değil, tok kişi bay değil." Açıklama: Maddiyatın geçiciliğini ve insanın gerçek değerinin karakterinde (erdem) olduğunu vurgulayan sosyo-psikolojik bir tespittir.

Eserin tamamı zaten dört ana karakter üzerinden yürüyen büyük bir mesel (alegori) üzerine kuruludur. Ancak bu büyük anlatının içinde küçük hikayecikler ve hayvanlar üzerinden verilen örnekler (fabl unsurları) de mevcuttur.

Kurt ve koyun meseli: Hükümdarın adaletsiz olması durumunda toplumsal düzenin nasıl bozulacağı, "kurdun koyuna çoban olması" metaforuyla anlatılır. Bu, Türk folklorundaki "kurt-kuzu" ilişkisinin siyasi bir yorumudur.

Yılan ve zehir: Kötü arkadaşın veya cahil danışmanın zararları, sütün içine düşen yılan zehri meseliyle izah edilir.

"Kutadgu Bilig"deki atasözleri, Türk dilinin evrimini anlamak açısından paha biçilmezdir. Bugün Anadolu'da, Özbekistan'da veya Azerbaycan'da kullanılan pek çok atasözünün ilk çekirdek hallerine bu eserde rastlanır. Örneğin; "*Kişi sözüyle tanınır*" veya "*Cömertlik ayıp örter*" Hajib, Y. H. (2015). gibi ifadeler, bin yıldır değişmeyen bir etik kodun yansımalarıdır.

Yusuf Has Hacib, halkın dilindeki atasözlerini alıp onları sarayın ve bilimin diliyle harmanlamıştır. Bu yönüyle eser, seçkinlerin felsefesi ile halkın hikmetini tek bir potada eritir. "Kutadgu Bilig"deki her atasözü, Türk ruhunun derinliklerine açılan bir penceredir ve bu pencerelerden bakıldığında Türk felsefesinin ne kadar köklü, pratik ve insan merkezli olduğu açıkça görülür.

Eserdeki dört ana karakter (Kün-Toğdu, Ay-Toldı, Öqdülmiş, Odqurmuş), sadece soyut kavramları değil, aynı zamanda Türk destan geleneğindeki ideal insan modellerini temsil eder.

Alplıktan bilgeliğe: Destanlardaki "Alp" tipinin (savaşçı), İslamiyet sonrası dönemde "Bilge" tipine evrilmesi eserin ana temasıdır. Bu, Türk folklorundaki kahramanlık anlayışının fiziksel güçten zihinsel ve ahlaki güce dönüşüm sürecini belgeler.

Mitolojik kökenler: "Kut" kavramı, doğrudan Türk mitolojisindeki ve halk inanışlarındaki Tanrısal bereket ve liyakat inancına dayanır.

Halk bilimi, bir toplumun yazılı olmayan kanunlarını (töre) inceler. Yusuf Has Hacib'in felsefesinin merkezinde yer alan "Töre", doğrudan halkın geleneksel yaşam biçiminden (nomadizm ve bozkır hukuku) doğmuştur. Eserde töre, "kağandan bile üstün olan adalet" olarak tanımlanır. Bu, "Türk halk kültüründeki 'İl gider, töre kalır' anlayışının felsefi bir sistem haline getirilmesidir. Toplumsal düzeni sağlayan adalet, misafirperverlik ve liyakat gibi kavramlar halkın gündelik pratiklerinden alınarak devletin anayasası konumuna getirilmiştir". (Sertkaya, O. F. 2002: 43).

Yusuf Has Hacib, karmaşık felsefi meseleleri açıklarken halkın gündelik hayatına, hayvancılık kültürüne ve doğa olaylarına dair folklorik unsurları metafor

olarak kullanır. Dilin keskin bir kılıca, sözün fırlatılan bir oka benzetilmesi, Av sahneleri üzerinden siyasi stratejilerin anlatılması, Gök cisimleri ve burçların halk inançlarındaki yerinin kullanımı, eserin halk kültürüyle olan kopmaz bağıını gösterir.

Yusuf Has Hacib'e göre dil, hem bir şifa kaynağı hem de yıkıcı bir güçtür. „Halkın "Söz var iş bitirir, söz var baş yitirir" inancını felsefi bir derinlikle işleyen müellif, dili keskin bir kılıca, sözü ise yaya yerleştirilmiş oka benzetir“. (Ercilasun, A. B. 2011, 58). Ok yaydan çıktıktan sonra geri dönmediği gibi, düşünülmeden söylenen sözün de devlet yönetiminde geri dönülemez bir yıkım yaratacağını vurgular.

Av sahneleri ise eserde sadece bir eğlence değil, devlet idaresinin bir provası olarak sunulur. Bozkır kültüründe avın bir strateji, disiplin ve hiyerarşi meselesi olması, Yusuf Has Hacib'in hükümdara verdiği siyasi taktiklerde geniş yer tutar. „Avcı ile av arasındaki ilişki, yöneten ile yönetilen arasındaki dengeyi temsil eden folklorik bir alegoriye dönüşür“. (Arat, R. R. 2006: 53).

Eserdeki karakterlerin ve toplumsal sınıfların tasviri doğrudan hayvancılık kültürüyle (at, koyun, kurt, aslan) sembolize edilir. Örneğin, halkı bir koyun sürüsüne, hükümdarı ise onları koruyan çobana benzeten Yusuf Has Hacib, kadim Türk "Kut" anlayışını pastoral bir metaforla halkın zihnine yerleştirir. Kurt ile koyun arasındaki ilişki, zulüm ve adalet arasındaki kadim mücadelenin folklorik bir dışavurumudur. Hükümdarın bir aslan gibi güçlü ama bir at gibi itaatkar ve çevik olması gerektiği vurgusu, bozkırın fauna kültürünün siyaset felsefesine entegre edilmesidir.

Gök cisimleri, burçlar ve mevsim geçişleri "Kutadgu Bilig"de sadece astronomik bilgiler değildir; bunlar halkın "Gök Tanrı" inancından süzülen ve kâinatın düzenini (Nizam-ı Âlem) temsil eden unsurlardır. Baharın gelişiyle doğanın canlanması, eserde adaletin gelişiyle devletin yükselişi arasında bir paralellik kurar. 12 Hayvanlı Türk Takvimi ve yıldızların konumlarına dair halk inanışları, bireyin talihini (Kut) ve devletin geleceğini belirleyen makro-kozmos işaretleri olarak sunulur.

Eserde insan ömrü ve ahlaki erdemler genellikle bitkilerin büyüme döngüsüyle anlatılır. Bilgi bir ağaca, meyvesi ise insanlığa hizmete benzetilir. Halk hekimliğinde ve folklorunda bitkilerin iyileştirici gücü, Yusuf Has Hacib'in felsefesinde "doğru sözün ruhu iyileştirmesi" şeklinde karşılık bulur. Bu durum, Yusuf Has Hacib'in felsefesinin kitabi olmaktan ziyade, toprağa, doğaya ve halkın duyuşal dünyasına ne kadar yakın olduğunu kanıtlar.

Kültürlerarası diyalog, Yusuf Has Hacib'de bir "ortak hikmet" arayışıdır. O, Türkistan halkının geleneksel değerlerini (sadakat, dürüstlük, cömertlik) antik medeniyetlerin evrensel etik ilkeleriyle buluşturur. Bu diyalog, elitist bir felsefe üzerinden değil, halkın sağduyusuna hitap eden "ortak insani değerler" üzerinden kurulur. Özbekistan gibi kadim kültürlerin kavşak noktasında yer alan bir coğrafyada, bu halk hikmeti farklı halkların bir arada yaşama kültürü (hoşgörü) için temel teşkil etmiştir.

Yusuf Has Hacib'in "Kutadgu Bilig" eseri, sadece bir yönetim rehberi değil, aynı zamanda 11. yüzyıl Türk toplumunun derin etno-psikolojik yapısını dondurarak günümüze taşıyan bir "ruh aynası"dır. Bu eserdeki etno-psikolojik katman, Türk insanının tabiatla, devletle ve kendi iç dünyasıyla kurduğu ilişkinin kodlarını barındırır.

Türk etno-psikolojisinde "Kut", sadece siyasi bir meşruiyet değil, aynı zamanda bireysel ve toplumsal bir huzur ve özgüven kaynağıdır. Yusuf Has Hacib, kutun (saadetin) değişkenci ve uçucu doğasını anlatırken aslında Türk insanının kadere olan teslimiyetini ve aynı zamanda o kadere rasyonel akılla (Öqdülmiş) yönetme arzusunu vurgular. Bu, "tevekkül ile gayret" arasındaki dengenin etno-psikolojik kökenidir.

Eserin psikolojik omurgasını, Türk karakterinin tarihsel evrimi oluşturur. Bozkırın Alp (savaşçı, cesur, atak) psikolojisi, şehirleşen ve İslamlaşan Türk toplumunda yerini Bilge (sabırlı, temkinli, derin düşünen) psikolojisine bırakır. „Yusuf Has Hacib, bu geçişi psikolojik bir zorunluluk olarak sunar. Hükümdarın öfkesini kontrol etmesi (itidal), Türk devlet adamı karakterinin duygusal zekâ (EQ) düzeyindeki ilk tanımıdır“. (Dilâçar, A. 1988, 34).

Türk etnosu için "Töre" (Törü), bireyi kaostan koruyan en büyük psikolojik sığınaktır. "Kutadgu Bilig"de töreye bağlılık, bir korku unsurundan ziyade bir aidiyet ve adalet duygusu olarak işlenir. Türk insanının "haksızlığa karşı tahammülsüzlük" ve "adaletle olan sarsılmaz inancı", eserin Kün-Toğdu (Adalet) karakteri üzerinden toplumsal bir psikoterapi gibi sunulur: Eğer töre varsa, toplum psikolojik olarak sağlıklıdır.

Türk etno-psikolojisinde doğa, insanın dışındaki bir nesne değil, ruhunun bir parçasıdır. Yusuf Has Hacib'in felsefesindeki doğa metaforları (aslan gücü, kurt uyanıklığı, suyun saflığı), Türk insanının karakterini doğadaki unsurlarla özdeşleştirme eğilimini gösterir. Bu durum, Türklerin dış dünyayı algılayarak kullandıkları somut ve sembolik düşünme biçiminin bir kanıtıdır.

Eserdeki etno-psikolojik katmanın bir diğer boyutu da sosyal etkileşimdir. Yusuf Has Hacib; büyüklerle, küçüklerle, dost ve düşmanlarla nasıl iletişim kurulacağını anlatırken, aslında Türk toplumunun hiyerarşik saygı ve samimiyet dengesini analiz eder. "Dilin kontrolü" vurgusu, Türklerin "Az söz, öz söz" ilkesine dayalı, gösteriştense uzak ve derinlikli iletişim psikolojisinin bir yansımasıdır.

Sonuç. Yusuf Has Hacib'in "Kutadgu Bilig" eseri üzerine yapılan bu inceleme, eserin sadece tarihsel bir metin değil, aynı zamanda Türk dünyasının binlerce yıllık devlet geleneğini, etik değerlerini ve etno-psikolojik yapısını günümüze taşıyan canlı bir felsefi sistem olduğunu kanıtlamaktadır. Elde edilen bulgular ışığında şu sonuçlara varılmıştır:

1. Türk devlet felsefesinin özgünlüğü: Eser, her ne kadar İslam medeniyeti ve dolaylı olarak Antik Yunan düşüncesiyle diyalog halinde olsa da, temelini tamamen kadim Türk "Töre" ve "Kut" anlayışından almaktadır. Yusuf Has Hacib, dış dünyadan gelen kavramları Türkistan'ın bozkır kültürü ve devlet tecrübesiyle sentezleyerek özgün bir "Türk Siyaset Felsefesi" inşa etmiştir.

2. Folklorun felsefi gücü: Müellif; atasözleri, deyimler ve av sahneleri gibi folklorik unsurları soyut felsefi meseleleri somutlaştırmak için birer metafor olarak kullanmıştır. Bu durum, Türk felsefesinin halkın içinden doğduğunu ve toplumsal tabandan kopuk olmadığını göstermektedir.

3. Etno-psikolojik süreklilik: Eserde betimlenen "ideal insan" (Bilge) ve "adil hükümdar" modeli, bugün modern Orta Asya ve özellikle Özbekistan devletçilik geleneğinde yaşayan "insan odaklı yönetim" anlayışının tarihsel kökenlerini oluşturmaktadır. Alp tipolojisinden Bilge tipolojisine geçiş, Türk toplumunun medeni ve entelektüel gelişiminin bir haritasıdır.

4. Kültürlerarası diyalogda bir köprü: Yusuf Has Hacib felsefesi, yerel değerlerin evrensel değerlerle (adalet, akıl, bilgi, kanaat) nasıl buluşabileceğine dair eşsiz bir örnektir. "Kutadgu Bilig", farklı medeniyetlerin ortak bir ahlaki zeminde buluşabileceğini bin yıl öncesinden müjdeleyen bir kültürlerarası diyalog manifestosudur.

Sonuç olarak, Yusuf Has Hacib'in felsefesini anlamak, sadece geçmiş değil, aynı zamanda Türk dünyasının gelecekteki siyasi ve kültürel birliğini inşa edecek olan düşünsel altyapıyı da anlamaktır. Bu eser, Türkistan coğrafyasının dünya medeniyetine sunduğu en büyük entelektüel armağanlardan biri olarak geçerliliğini ve rehberliğini bugün de korumaktadır.

KAYNAKÇA:

1. Arat, R.R. (2006). Kutadgu Bilig I: Metin. Türk Dil Kurumu Yayınları. 534 s
2. Asadov, T. (2020). Yusuf Xos Hojibning "Qutadgu bilig" asarida davlat boshqaruvi masalalari. Fan va Texnologiya. 233s.
3. Dilâçar, A. (1988). Kutadgu Bilig incelemesi. Türk Dil Kurumu Yayınları. 253 s.
4. Ercilasun, A.B. (2011). Türk dili tarihi: Başlangıçtan yirminci yüzyıla. Akçağ Yayınları. 174 s.
5. Hajib, Y.H. (2015). Kutadgu Bilig (Mutlu kılan bilgi) (Çev. A. B. Ercilasun). Türk Dil Kurumu Yayınları, 420-455.
6. İnayet, A. (2012). Kutadgu Bilig'de töre ve siyaset felsefesi. Ötüken Neşriyat. 256 s.
7. Sertkaya, O.F. (2002). Kutadgu Bilig üzerine incelemeler. Kültür Bakanlığı Yayınları. 355.

YUSUF XOS HOJIBNING «QUTADGU BILIG» ASARIDA ODOB-AXLOQ ME'YORLARI

ETHICAL NORMS IN YUSUF KHOS HAJIB'S WORK "KUTADGU BILIG"

G.M. Shadimetova, O'zMU, ijtimoiy fanlar fakulteti Falsafa kafedresi dotsenti (PhD)
Mirzayeva Shahrizoda, Amaliy etika yo'nalishi 3-bosqich talabasi, [Tel:909927171](tel:909927171)

G.M.Shadimetova, Associate Professor of the Department of Philosophy (PhD) at the Faculty of Social Sciences, NUUZ

Mirzayeva Shahrizoda, 3rd year student in the field of practical ethics, Tel: 909927171

O'zbek adabiyotining atoqli namoyondalaridan biri Maqsud Shayxzoda shunday yozadi: «Badiiy madaniyatning qimmatbaho qismi bo'lgan she'r va she'riyat jamiyatimizning a'zolarida olijanoblik xislatlarini tarbiyalashga qaratilgan ekan, buyuk so'z san'atkorlarining merosini tadqiq qilib, uning barcha ma'naviy va umumbashariy boyliklarini egallash va dohiy ustodlarning ijodiy

mahoratidan ta'lim olish – adabiyotshunoslarning hamda barcha badiiy qalamkashlarning vazifasidir»[1]. Ana shunday vazifalarni o'z zamonasida bajargan buyuk shoir, davlat arbobi Yusuf Xos Hojibning «Qutadg'u bilig» asari nafaqat o'tmishda, balki bizning zamonamizda ham juda mashhur asar hisoblanadi.

Manbalarda ta'kidlanishicha, Yusuf Xos Hojib 1021-yilda Yettisuv o'lkasida Kuzor, ya'ni Bolasog'un shahrida tavallud topgan. Bolasog'un bugungi kunda Qirg'iziston Respublikasining poytaxti Bishkekdan 150-200 km uzoqlikda joylashgan. Yusuf Xos Hojib tug'ilgan davrlarda Turkiston o'lkasi Qoraxoniylar tasarrufida bo'lgan. Yusuf Xos Hojibning ismi Yusuf bo'lib, uning vafot etgan yili keltirilmagan. U o'z zamonasining asosiy ilmlarining barchasini mukammal o'rgangan. Arab va fors tillarida mukammal so'zlasha olgan.

Shuningdek, Yusuf Xos Hojib buyuk mutafakkir, faylasuf, shoir, shu bilan birgalikda, davlat arbobi ham bo'lgan. U o'z asarida huquqiy, siyosiy, falsafiy, ijtimoiy masalalarga yechim berish qonun-qoidalarini olib chiqqan. Adib o'z asarida olamning yaratilishi bu faqat Allohdir, deb yoritgan. «Alloh o'zining irodasi bilan yerdagi barcha mavjudotni, ko'kda aylanuvchi falak gardishini yaratdi», – deb izohlaydi[2].

Yusuf Xos Hojib turkiy didaktika yo'nalishini eng baland bosqichga olib chiqqan buyuk shaxs hisoblanadi. Uning «Qutadg'u bilig» asari nafaqat XI asr, balki jamiki turkiy xalqlarning, turkiy adabiyotning noyob javohiri hisoblanadi.

«Qutadg'u bilig» asarining lug'aviy ma'nosi – «Saodatga boshlovchi bilim»dir. Ushbu asar buyuk Qoraxoniylar mamlakatining barqarorligiga asos bo'lgan, davlatning mustahkam qo'rg'oniga sabab bo'lgan nizom hamdir. «Qutadg'u bilig» asarining asl nusxalari 3 ta bo'lib, hozirda 3 ta davlatda saqlanadi. Ular quyidagilar: 1. Avstriya (Vena), 2. Misr (Qohira), 3. O'zbekiston (Namangan). Qolgan nusxalarga nisbatan to'liq variant Namangandagi asar bo'lib, ushbu kitobni ma'rifatparvarlarimizdan biri bo'lgan Abdurauf Fitrat 1923-yilda qo'lga kiritgan. «Qutadg'u bilig» asari bugungi kunda O'zbekiston Respublikasi Fanlar Akademiyasi Sharqshunoslik institutida saqlanadi. U «6520 baytdan iborat, masnaviy (ya'ni, aruzning «mutaqoribi musammani mahzuf») vaznida yozilgan»[3]. Ushbu asar haqida A.Kononov tomonidan: «Jahon turkologiyasida asarga ilk turk didaktik dostoni sifatida yondashish mavjud (Iosif Fon Xammer, V.Radlov, A.Kononov, I.Stebleva). Martin Xartman, A.Vamberi, F.Ko'prulu, Zaki V.To'g'on, Rashid Rahmati Arat va boshqalar tomonidan tarjima qilingan», deb fikr bildirilgan[4]. O'zbekistonda asarning to'la matni izohi va hozirgi tilga tarjimasi bilan nashr etishda, A.Fitrat, Q.Karimov, G'.Abdurahmonov, B.To'xliyev hamda boshqa olimlar tomonidan tadqiq etilgan.

Asar turkiy adabiyotni yangi kelajak yuksalishi sari tashlangan ilk qadamlari bo'lib, ulkan va islomiy turkiy adabiyotni boshlab bergan. Asar Qoshg'arda yozib tugatilgan. Nodir san'atning yaqqol namunasi, davrining madaniyati va ma'rifatini, ilm-fan, urf-odat va an'alarini o'z ichiga olgan ushbu asar o'sha davr hukmdori Tavg'och Bug'roxonga hadya etilgan. Bunga javoban hukmdor asar muallifini

mukofotlab, unga «Xos Hojib», ya'ni «Eshik og'asi» unvonini bergan. Shundan so'ng, shoir Yusuf Xos Hojib nomi bilan atala boshlangan.

Asardagi to'rt ramziy qahramon Kuntug'di (Adolat), Oyto'ldi (Baxt), O'gdulmish (Aql) va O'zgurmish (Qanoat) orqali davlat va jamiyatning asosiy masalalariga e'tibor qaratilgan. Unda turkiy yurtlarning ilm-ma'rifati, tarixi, urf-odatları, madaniyati, ularning yashash tarzi to'g'risida yorqin ma'lumotlar keltirilgan. Yusuf Xos Hojib kitobida o'rtaga tashlangan ezgu sifatlaridan yaqqol ko'rinib turadiki, mutafakkir odob-axloq me'yorlarini chuqur o'rgangan va o'zi ham unga amal qilgan. Yuqoridagilarga misol qilib asarda jasurlik, sadoqat, ishonch, muomala madaniyati, sahiylik, halollik, aql-idrok, yaxshilik singari xislatlarning madh etilganini keltirib o'tishimiz mumkin.

Asar nomi o'z ma'nosi bilan qut-barakaga, baxtga, omadga, tinchlik-saodatga yetaklovchi, degan ma'noni anglatadi. «Qutadg'u bilig» asarining adabiyot olamida paydo bo'lishida kuchli ma'naviy, hayotiy ehtiyoj yotadi. Chunki, o'sha davrdagi arab davlatlarining siyosatda kuchsizlanib borishi, yangi, mustaqil davlatlar barpo etilishi shu davlatchilikning ham bir qancha jabhalarda, jumladan, ma'naviyat sohasining ham yangilanishini taqozo etgan. Asar o'z zamonasining kuchli davlati hisoblangan Qoraxoniylarning falsafiy hamda axloqiy qoidalari jamlanmasi sifatida vujudga keladi.

Yusuf Xos Hojib o'z asarida o'sha davr turkiy xalqlarining badiiy tafakkurini, qudratini, kuchini ochib bera oldi. Buyuk mutafakkir bundan qariyb ming yil oldin yozib qoldirgan asarning ahamiyati bugungi kunda ham yo'qolmagan. Jumladan, amaldor kishi o'zini xalq xizmatlari uchun bag'ishlagan shaxs hisoblanadi, deb ta'kidlaydi. Rahbardan yaxshi nom qolishi, u kelajak avlodga namuna bo'ladigan ishlar, bilim, urf-odat, an'analar, odob-axloq, madaniyat-ma'rifat, qonun-qoidalarga amal qiluvchi, xalq uchun o'rnak bo'la oladigan darajada buyuk shaxs bo'lmog'i lozim. Asarda davlatning boshqarilishi, unda bajariladigan ishlar, xizmatlar darajalar bilan tavsiflanadi. Mutafakkir shunday deydi: «Podshoh bo'ladigan inson avvaldan onasidan o'zgacha bir qobiliyat bilan tug'iladilar. Bunday insonlarga Yaratgan Egam aql, mardlik, jasurlik va shunga o'xshash xislatlarni, yumshoq ko'ngilni ato etadi. Va shular qatori, boshqaruvchilik qobiliyati bilan ham siylaydi». Yusuf Xos Hojib o'z asarida har doim yaxshi va yomonni yaxshi farqlay oladigan, aqlli va namunali, fahm-farosatli, ilm-ma'rifatga chanqoq, kattalarni hurmat, kichiklarni izzat qiluvchi, odil, vafodor va boshqa xislatlar egasi bo'lishi lozimligini uqtirib o'tadi. Yusuf Xos Hojib faqat bu bilan kifoyalanib qolmaydi. Adib va buyuk mutafakkir o'z zamonasining rivoj topishi uchun, kelajagi uchun mas'ul etib tayinlangan kishilar – yuqoridagi sifatlarni yanada rivoj toptirishi uchun harakat qilishlari kerakligini ta'kidlab o'tadi.

Yusuf Xos Hojib o'z zamonasida ilm-ma'rifat, madaniyat, adolatni davlatchilikni barpo etuvchi asosiy omillar deb hisoblagan. Bunga misol qilib, adibning ilmi insonlar haqidagi ushbu so'zlarini keltirishimiz mumkin: «Asl ilmlilik rostgo'ylik suyanchidir, zero yer yuzida ziyolilar bo'lmasa edi, hattoki yerdan rizq-nasiba unishi qiyin bo'lur edi. Donishmandlarning ilmi xalqni to'g'ri

yo'lga boshlovchi mash'ala kabidir. Ziyolilarga yaxshi so'zla va baqra ber. Moddiy manfaatini qondirishga harakat qil». Magarki, bizlar davlatni xalqning oliy shakli deb qarasakkina, bizning ota-bobolarimiz barpo etgan jamiyatning mustahkam devoriga hujjat bo'ladi. Ulug' adib komil inson bo'lib yetishish uchun ilm olishdan keyingi o'ringa til o'rganishni qo'yadi. Til insonlarga obro' yoki obro'sizlik olib kelishi mumkin. Chunki, til insonning maqsadini, fikrini namoyon etuvchi vositadir. Inson tildan hushyor bo'lib foydalanmog'i darkor. Yusuf Xos Hojib shunday yozadi: «Inson so'zga e'tibor bermasa, tilga erk bersa, qo'pol so'zlasa, ko'p gapirsa, boshliqni eshitib turgan jamiyatni, uning fikrlari xalqning yanada rivoj topishi uchun bo'lsa-da, asl ko'rinishidan adashtirib yuboradi». Hukmdor chiqargan bir farmoyishning ma'nosi uning tili noloyiqligi sababli jamiyatga yetib kelmasa, uning keyingi farmonlarini xalq qabul qilmay qo'yadi. Bunday holatlar nihoyat davlat va jamiyat o'rtasida kelishmovchiliklarni keltirib chiqaradi. Biz ushbu fikrga oid baytlarni misol keltiramiz:

*«Yomonga qo'shilma, yomon bo'lma sen,
Yomon ish qiluvchi yonin olma sen.
Mudom ezgu bo'lsin siyosat, fe'ling,
Yana isnod aro sira qolma sen».*

Yuqoridagi so'zlardan kelib shuni tushunamizki, har bir davrda ham yaxshi va yomon xulq-atvorli kimsalar bo'lgan. Yomon fe'lli insonlar har qaysi zamonda ham yomonliklar qilganlar va yaxshi insonlardan hamisha ajralib qolganlar. Yomon xulqli insonlar o'z yomonliklari bilan xalqdan ajralib qoladilar. Bundan ko'rinadiki, muallif yomon insonning yonini olish, nima bo'lishidan qat'iy nazar yomon insonlar tarafida bo'lib, yaxshi insonlar bilan nizoga borish oqibatlari yaxshi emasligini ta'kidlagan.

Baytning yana bir izohida «Yomonga qo'shilma!» degan fikrini shunday izohlash mumkin. Inson dunyoda yashar ekan, hayotda ko'p sinovlarga duch keladi. Ular bilan kurashish davomida inson yonidagi do'stlar, yaqinlardan yordam ololmagan holatlari ham bo'ladi. Ushbu hollarda inson yoniga kelgan yot, begona g'oyali kishilar fitnasiga aldanmasligi lozimdir. Xalqimiz tilida «Qozonga yaqin yursang, qorasi yuqadi» yoki «Do'sting kimligini ayt, men sening kimligingni aytaman» kabi maqollar ham ushbu fikrlar jumlasidandir. Chunki, inson yomonga ulfat bo'lganda uning yomonliklaridan bebahra qolmaydi. Odamzod ko'pincha iblisning fitnasiga aldanib qoladi. Lekin, yomonlik abadiy emas, uning umri qisqadir. Kun kelib, ushbu qilgan yomonliklari fosh bo'lganida, bunday insonlar xalq oldida sharmanda bo'lib qoladilar. Vaholanki, biz ham arzimagan kichik sinovlarga duch kelganimizda, ana shunday yomon insonlarga ishonib qolsak, o'zimiz hamda yaqinlarimizni qiyin ahvolga solib qo'yamiz. Xalqimizda qadimdan «Qolgan ishga qor yog'ar», «Bugungi ishni ertaga qo'yma» degan naqlar bor. Erinchoqlik, yalqovlik va dangasalik har bir insonning qonida bo'ladi. Shu sifatlar sababli, insonlarning ko'p ishlari yurishmaydi. Dangasalik qilish, bu insonning orzulariga, bajarayotgan ishlariga bolta urish demakdir.

Demak, qoldirilgan ishlar inson miya faoliyati uchun ham zararlidir. Bugundan ertaga qoldirilgan ishlar to'planib borgani sari, muammolarga aylanadi. Yuqorida keltirilgan sabablarga ko'ra, inson har bir ishini oxirigacha, muntazam, chiroyli yetkazishi uning xotirjam hayot kechirishga asos bo'ladi.

«Xulq go'zal bo'lsa, barcha xalq sevadi, xulq to'g'ri bo'lsa, kishi tunga chiqadi». Insonning xulqi to'g'risida so'z borar ekan, insonlarning yuz ko'rinishlari, tashqi go'zalligi bu vaqtincha ekanligini tushunamiz. Hamda uning odobi, tarbiyasi, xulqi go'zalligi abadiy yondosh bo'lishidan xabardormiz. Agarda bir kishini uning go'zal surati, ko'rinishi uchun yaxshi ko'rib, hurmat qilsangiz-u, u inson siz ishongan suratda bo'lib chiqmasa, yani xulqi yaxshi bo'lmasa, albatta, u inson siz uchun o'z izzat-hurmatini yo'qotadi. Xuddi shu sababli, insonlarning xulqi – ularning quroli kabi bo'ladi.

Inson zoti yaralibdiki, har kuni, har onda, albatta, nimalargadir ehtiyoj sezadi. Lekin, tug'ilajak ehtiyojlarining me'yori bo'lmog'i kerak. Yashayotgan olamimizda insonning ko'zlarini quvontiruvchi dunyo rohat va lazzatlarining oxiri yo'qdir. Insonning nafsi esa, uning ehtiyojlaridanda ko'proq rohat-lazzatni xohlaydi, unga berilgan dunyo lazzati o'z qo'lida bo'lishini istaydi. Ammo, shuni ham bilishimiz lozimki, bu xohishlar insonni to'g'ri yo'ldan ozdirishi, insonning dinimizda qoralangan noto'g'ri ishlarga undashi mumkin. Insonning muhim quroli bu to'g'rilik va halollik. Inson halollik yo'lidan yurmas ekan, albatta to'g'ri yo'ldan adashishi aniq bo'lib qoladi. «Kimda zakovat bo'lsa, o'sha asl odam bo'ladi. Kimda bilim bo'lsa, u martabaga erishadi»[5]. Demak, insonning aqli uni ko'p muammolardan asraydi. Aql insonning nafaqat martabasini ko'taradi, balki, go'zal xulq bilan birga yuqori pog'onalarga olib chiqadi. Insondagi odamiylik xislatlarini namoyon etishda inson zakovatining o'rni beqiyosdir. Chunki, har xil qulay-noqulay sharoitlarda insonning o'zini tutishi va ushbu hollarda yechim topa olishida undagi zakovat muhim o'rin tutadi. Ilmli odam o'z so'zlashi bilan, zakovatli inson esa, o'z o'rnida so'zlashi bilan odamlar orasida alohida ajralib turadi. Yuqoridagilardan kelib chiqib, shuni aytishni lozimki, buyuk mutafakkir Yusuf Xos Hojibning hayot yo'lini, yozgan asarlarini o'rganish – yurtimiz, jamiyatimiz, qolaversa, yangi o'sib kelayotgan yosh avlod uchun namunadir.

Xulosa o'rnida shunu aytish mumkinki, inson yashashda davom etar ekan, u ulg'aygan sari tarbiyalanib boraveradi. Bu tarbiya bizlarni go'zal hayot sari eltadi. Go'zal hayot, baxt-saodatga betarbiyalik bilan yetishib bo'lmaydi. Shunday ekan, nafaqat biz, balki kelajak avlod ham ilmga muhtojdir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Мақсуд Шайхзода. Устоднинг санъатхонасида. Биринчи мақола // Асарлар. Олти томлик. Тўртинчи том. ғазал мулкининг султони. – Тошкент: Адабиёт ва санъат, 1972. – 216 б.
2. Каримов Қ. Юсуф Хос Ҳожиб «Қутадғу билиг». – Т.: Фан, 1971. – 48 б.
3. Fitrat A. Qutadg'u bilig // Tanlangan asarlar. (Nashrga tayyorlovchi. H.Boltaboev). 2-jild. – Т.: Ma'naviyat, 2000. – 336 б.
4. Кононов А. Слово о Юсуфе из Болосогуна и его поэме «Қутадғу билиг» // Советская тюркология. 1970. – № 4. – С. 50-52.

5. Salimov O., Quronboyev Q. Boshqaruv hikmati. – T.: G‘afur G‘ulom, 2018. – 80 6.

MARKAZIY OSIYO MUTAFAKKIRLARINING HUQUQIY TAFAKKURNI RIVOJLANTIRISH BORASIDAGI QARASHLARI VIEWS OF CENTRAL ASIAN THINKERS ON THE DEVELOPMENT OF LEGAL THINKING

*Xolnazarova Dildora Mamatmuratovna, GulDPI
Milliy g‘oya va falsafa kafedrasida dotsenti, O‘zbekiston
xolnazarovadildora1987@gmail.com*

Annotatsiya. Ushbu maqolada Markaziy Osiyo mutafakkirlarining huquqiy tafakkur, adolat va davlat boshqaruvi borasidagi qarashlari tizimli tahlil qilinadi. Tadqiqotning maqsadi Sharq renessansi vakillari asarlaridagi huquqiy g‘oyalarning mazmun-mohiyatini ochib berish va ularning zamonaviy huquqiy davlat qurishdagi ahamiyatini asoslashdan iborat.

Kalit so‘zlar: huquqiy tafakkur, adolat, fozil jamiyat, Temur tuzuklari, qonun ustuvorligi, ijtimoiy davlat, Sharq renessansi.

Abstract. This article provides a systematic analysis of the views of Central Asian thinkers on legal thought, justice, and public administration. The aim of the research is to reveal the essence and content of legal ideas in the works of representatives of the Eastern Renaissance and to substantiate their significance in the construction of a modern legal state.

Keywords: legal thinking, justice, a virtuous society, Timur's edicts, the rule of law, the social state, the Eastern Renaissance.

KIRISH

Markaziy Osiyo mintaqasi insoniyat sivilizatsiyasi tarixida nafaqat fan va madaniyat, balki siyosiy-huquqiy tafakkur markazi sifatida ham tanilgan. IX-XV asrlarda yashab ijod qilgan mutafakkirlarning asarlarida inson huquqlari, adolatli boshqaruv va qonun ustuvorligi masalalari markaziy o‘rin egallagan.

Bugungi kunda Yangi O‘zbekistonda ijtimoiy davlat va huquqiy jamiyat barpo etish jarayonida milliy huquqiy merosimizga tayanish strategik zaruriyatdir. Biroq, ko‘p hollarda huquqiy tafakkur rivoji faqat G‘arb nazariyalari bilan bog‘lanadi. Ushbu tadqiqotning dolzarbligi shundaki, u Sharq mutafakkirlarining huquqiy g‘oyalari zamonaviy demokratik tamoyillar bilan naqadar hamohang ekanligini isbotlashga qaratilgan.

Metodologiya. Markaziy Osiyo mintaqasi insoniyat sivilizatsiyasi beshiklaridan biri bo‘lib, bu zamin nafaqat aniq fanlar, balki ijtimoiy-huquqiy tafakkur rivojiga ham ulkan hissa qo‘shgan. Sharq mutafakkirlarining huquqiy qarashlari o‘z davrining ijtimoiy-siyosiy munosabatlarini tartibga solish bilan cheklanib qolmay, balki umuminsoniy qadriyatlar — adolat, tenglik va inson qadrini ulug‘lashga xizmat qilgan. Bugungi kunda Yangi O‘zbekistonda huquqiy davlat qurish jarayonida ushbu tarixiy merosni o‘rganish va undan ma‘naviy-huquqiy asos sifatida foydalanish strategik ahamiyatga ega.

Tadqiqot jarayonida quyidagi ilmiy metodlardan foydalanildi:

- Tarixiy-qiyosiy tahlil: O‘rta asrlar Sharq huquqiy qarashlari va zamonaviy huquqiy normalar o‘rtasidagi o‘xshashlik va farqlar o‘rganildi.

- Kontent-tahlil: "Fozil odamlar shahri", "Temur tuzuklari", "Mahbub ul-qulub" kabi fundamental asarlarning matnlari huquqiy terminologiya va g'oyalar nuqtai nazaridan tahlil qilindi.

- Gumanitar-germenevtik yondashuv: Mutaфakkirlarning asarlaridagi huquqiy ramzlar va adolat tushunchalari bugungi kun ijtimoiy munosabatlari kontekstida talqin etildi.

- Mantiqiy umumlashtirish: Turli davrlardagi huquqiy qarashlar yagona tizimga solinib, xulosalar chiqarildi.

Natijalar. Sharq falsafasining yirik vakili Abu Nasr al-Farobiy o'zining "Fozil odamlar shahri" asarida huquqiy tafakkurning fundamental asoslarini yaratdi. Uning fikricha, davlatning oliy maqsadi — insonlarni baxt-saodatga yetkazishdir.

Farobiy qonunlarni jamiyat a'zolari o'rtasidagi totuvlikni ta'minlovchi vosita deb hisoblagan. Uning "fozil shahar" konsepsiyasi bugungi demokratik jamiyat tushunchasiga yaqin bo'lib, unda rahbarning adolatliligi va qonunlarga bo'ysunishi birinchi darajali masala sifatida qo'yilgan. Farobiy davlat rahbarida 12 ta fazilat bo'lishi kerakligini ta'kidlar ekan, ularning markaziga adolat va haqiqatgo'ylikni qo'yadi[4]. Bu esa zamonaviy "etik boshqaruv" tushunchasining ilk ko'rinishidir.

Abu Rayhon Beruniy o'z asarlarida insonlar o'rtasidagi munosabatlarni tartibga solishda qonunning zarurligini tabiiy ehtiyoj deb tushuntiradi. Uning fikricha, agar jamiyatda qonunlar bo'lmasa, kuchlilar kuchsizlarni ezib tashlaydi. Bu qarash G'arbda keyinchalik shakllangan "ijtimoiy shartnoma" nazariyasiga hamohangdir.

Ibn Sino (Avitsenna) esa huquqiy tafakkurni tibbiyot va falsafa bilan bog'laydi. U "Shifo kitobi"da jamiyatda adolatli qonunlar o'rnatish zarurligini, chunki inson yolg'iz yashay olmasligini va o'zaro yordamga muhtojligini ta'kidlaydi. Ibn Sino qonun chiqaruvchi shaxs jamiyatning barcha qatlamlari manfaatini ko'zlashi kerakligini uqtiradi.

Markaziy Osiyo huquqiy tafakkurining amaliy cho'qqisi — Amir Temurning davlat boshqaruvi va huquqiy tizimidir. Uning "Temur tuzuklari" asari o'rta asrlar huquqshunosligining noyob yodgorligi hisoblanadi.

Temur "Davlat ishlarining to'qqiz ulushini kengash, tadbir va mashvarat, qolgan bir ulushini esa qilich bilan amalga oshirdim", deb ta'kidlaydi. Bu boshqaruvda huquqiy va demokratik (kengash) usullarning ustuvorligini ko'rsatadi. "Kuch adolatdadir" shiori shunchaki ibora emas, balki davlatning huquqiy poydevori edi. Temur tuzumida vazirlardan tortib oddiy askargacha qonun oldida javobgar bo'lgan. Uning "Bitta zolim podshohdan ko'ra, bitta adolatli qonun afzal" degan mazmundagi yondashuvi bugungi huquqiy davlat tamoyillariga to'la mos keladi[3].

Buyuk mutafakkir Alisher Navoiy huquqiy tafakkurni insonparvarlik (humanizm) bilan boyitdi. Uning asarlarida ("Saddi Iskandariy", "Mahbub ul-qulub") adolatli shoh obrazi orqali huquqiy tartibotning ideali chiziladi.

Navoiy uchun huquq — bu avvalo mazlumlarni himoya qilish vositasidir. U davlat amaldorlarining xalq oldidagi mas’uliyatini, soliqlar adolatli bo’lishi kerakligini va har bir insonning yashash huquqi muqaddasligini targ‘ib qilgan[6]. Uning:

*“Odamiy ersang, demagil odami,
Onikim, yo ‘q xalq g‘amidin g‘ami”*

– bayti ijtimoiy davlatning ma’naviy-huquqiy asosi sifatida xizmat qilishi mumkin.

Tadqiqot natijasida Markaziy Osiyo mutafakkirlarining huquqiy tafakkur rivojiga qo’shgan hissasining quyidagi asosiy yo‘nalishlari aniqlandi:

1. Al-Farobiyning “Fozil jamiyat” konsepsiyasi: Farobiy qonunni jamiyatni baxtga yetkazuvchi vosita deb bildi. Uning natijalariga ko‘ra, davlat boshqaruvi qonun va axloq birligiga asoslanishi shart. U rahbarning huquqiy va ma’naviy qiyofasini birinchi o‘ringa qo‘ydi.

2. Amir Temurning “Qonun ustuvorligi” modeli: “Temur tuzuklari” tahlili shuni ko‘rsatdiki, Temur davlatida qonun hamma uchun (vazirdan tortib oddiy fuqarogacha) barobar bo‘lgan. Uning “Kuch adolatdadir” tamoyili bugungi “Qonun ustuvorligi” prinsipining tarixiy ko‘rinishidir.

3. Alisher Navoiy asarlarida inson huquqlari, ayniqsa, ijtimoiy himoyaga muhtoj qatlamlarning huquqlarini himoya qilish davlatning asosiy burchi sifatida talqin etilgan. Bu esa zamonaviy “Ijtimoiy davlat” modelining ilk elementlaridir.

Muhokama. Tadqiqot natijalari shuni ko‘rsatadiki, Markaziy Osiyo mutafakkirlarining qarashlari G‘arbning “Ijtimoiy shartnoma” (J.J. Russo) yoki “Huquqiy davlat” (I. Kant) nazariyalaridan bir necha asr oldin shakllangan. Masalan, Amir Temurning kengash va mashvarat orqali qaror qabul qilishi bugungi parlamentarizm va kollegial boshqaruv tamoyillariga juda yaqin[3]. Farobiyning qonun chiqaruvchi shaxsga qo‘ygan talablari esa zamonaviy konstitutsiyaviy huquqdagi “prezidentlikka nomzodga qo‘yiladigan talablar” bilan mantiqan bog‘lanadi.

Biroq, ushbu meros uzoq vaqt davomida faqat adabiy yoki falsafiy meros sifatida o‘rganilib, uning huquqiy-normativ ahamiyati e’tibordan chetda qolgan. Muhokama jarayonida aniqlandiki, talabalarning huquqiy tafakkurini rivojlantirishda ushbu milliy manbalardan foydalanish ularda “huquqiy g‘urur” va “milliy o‘zlik” tuyg‘usini kuchaytiradi. Bu esa yoshlarda huquqiy nigilizmga qarshi mafkuraviy immunitet hosil qiladi.

Xulosa. Markaziy Osiyo mutafakkirlarining huquqiy tafakkuri — bu shunchaki tarix emas, balki zamonaviy huquqiy tizimimizning ma’naviy poydevoridir. Tadqiqot xulosalari shuni tasdiqlaydiki:

1. Ajdodlarimiz merosi inson huquqlari va adolat tamoyillariga asoslangan.

2. Ushbu g‘oyalarni oliy ta’lim tizimiga, xususan, huquqiy fanlar o‘quv dasturlariga integratsiya qilish zarur.

3. Yangi O'zbekistonning ijtimoiy-huquqiy qiyofasini shakllantirishda "Temur tuzuklari" va Farobiy g'oyalari metodologik asos bo'lib xizmat qilishi lozim.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. O'zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi. – T.: O'zbekiston, 2023.
2. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston strategiyasi. – T.: O'zbekiston, 2021.
3. Amir Temur. Temur tuzuklari. – T.: O'zbekiston, 2011.
4. Al-Farobiy. Fozil odamlar shahri. – T.: Xalq merosi, 1993.
5. Saidov A.X. O'zbekiston huquqiy tarixi. – T.: Adolat, 2018.
6. Alisher Navoiy. Mahbub ul-qulub. Mukammal asarlar to'plami. 14-tom. – Toshkent: Fan, 1998.

**YUSUF BALASAGUNÎ'DUN "KUTADGU BİLİĞ" DESTANINDAKİ İDEAL
İNSAN VE İDEAL DEVLET MODELİNİN GÜNÜMÜZLE İLİŞKİSİ**

**THE RELATIONSHIP OF THE IDEAL PERSON AND THE IDEAL STATE
MODEL IN YUSUF BALASAGUNI'S DOSTAN "KUTADGU BILIG" TO OUR
DAY**

Doç. Doktor. **Rayhan Taştemirova**, KC Bishkek Devlet Üniversitesi, Bishkek ş.
toboyrahat@mail.com. Tel. 05577740

Doch. Doctor. **Rayhan Tashtemirov**, KC Bishkek State University, Bishkek
toboyrahat@mail.com. Tel. 05577740

Özet. Bu makalede, Yusuf Has Hacip Balasaguni'nin «Kutadgu Bilig» adlı eserinde ortaya koyduğu ideal insan ve ideal devlet anlayışı kapsamlı bir şekilde ele alınmakta ve bu kavramların günümüz toplumsal yapısı ile olan ilişkisi değerlendirilmektedir. Çalışmada öncelikle ideal insan modeli üzerinde durularak bireyin sahip olması gereken temel nitelikler; akıl, bilgi, ahlak, sabır ve adalet gibi değerler çerçevesinde incelenmektedir. Bu özelliklerin yalnızca bireysel mutluluğu değil, aynı zamanda toplumsal düzeni de doğrudan etkilediği vurgulanmaktadır.

Sonuç olarak, Yusuf Has Hacip'in ideal insan ve ideal devlet modeli üzerine geliştirdiği fikirlerin yalnızca tarihsel bir değer taşımadığı, aynı zamanda günümüz toplumsal ve siyasal yapıları için de yol gösterici nitelikte olduğu ortaya konulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kutadgu Bilig, ideal insan, ideal devlet, adalet, akıl, ahlak,

Abstract. This article comprehensively examines the understanding of the ideal human and the ideal state presented in Yusuf Has Hacip Balasaguni's Kutadgu Bilig and evaluates the relationship of these concepts with contemporary social structures. The study first focuses on the model of the ideal individual and analyzes the fundamental qualities that a person should possess, such as reason, knowledge, morality, patience, and justice. It is emphasized that these qualities influence not only individual happiness but also directly affect social order.

In conclusion, it is demonstrated that Yusuf Has Hacip's ideas on the ideal human and the ideal state do not only have historical value but also serve as a guiding framework for contemporary social and political structures.

Keywords: Kutadgu Bilig, ideal human, ideal state, justice, reason, moralit

"Kutadgu Bilig" destanı üzerine yapılan araştırmalar, V.V. Radlov, V.V. Bartold, S.E. Malov, E.R. Tenishev, A.N. Kononov, E.N. Nazhip, I.V. Stebleva, V.U. Makhnurov, K. Karimov, K. Artykbaev'in yanı sıra

Muhammad Nuriza, Masudi, Murat Khamraev, Saidu Vakasov, Salih Mutalipov, Samut Mollaev gibi bilim adamlarının eserlerinde ele alınmıştır.

Aslında, Orta Çağ Türk-İslam kültürünün önde gelen temsilcilerinden Yusuf Has Hajip Balasagyn "Mübarek Bilgi" adlı eseriyle dünya siyasi ve felsefi düşüncesine önemli bir katkı sağlamıştır. Bu eser 11. yüzyılda yazılmış olmasına rağmen, içinde ele alınan konular günümüzde bile geçerliliğini korumaktadır.

"*Kutadgu Bilig*" eseri sadece edebi bir eser değil, gelecek nesillere bırakılmış değerli bir eserdir. Bu eser, bu makalede ele alacağımız insan değerleri, devlet yönetimi ve toplumsal yapı hakkında geniş bir anlayış sağlayan felsefi ve eğitici bir eserdir. Yazar bu eserde ideal insan ve ideal devlet kavramlarını sunmaktadır.

Bu makalenin amacı, Jusup Balasagyn'in ideal insan ve ideal devlet hakkındaki görüşlerini analiz etmek ve bunların günümüz toplumuyla bağlantısını inceleyerek önemini göstermektir.

11.yüzyılda Karahanlılar döneminde yazılan *Kutadgu Bilig*, yalnızca edebî bir eser değil, aynı zamanda bir siyasetname ve ahlak kitabıdır. Yusuf Has Hacib, eserinde bireyin iç dünyası ile devletin dış düzeni arasında doğrudan bir ilişki kurar. Ona göre toplumun düzeni, bireyin ahlaki olgunluğuna bağlıdır.

Eserde şu temel fikir öne çıkar: "Memleketin düzeni insanın düzeninden geçer."

Bu bağlamda eser, hem bireysel etik hem de kamusal yönetim açısından bütüncül bir model sunmaktadır. Modern dünyada yaşanan yönetim krizleri, etik sorunlar ve toplumsal eşitsizlikler göz önüne alındığında, bu eserin önemi daha da artmaktadır.

Jusup Balasagyn'in bu destanında ideal insan, aklına, bilgisine ve ahlaki niteliklerine dayanan kişidir. Birçok bölümde liderlerin şu temel niteliklere sahip olmasının gerekli olduğunu vurgular: zeka, bilgi, sabır, dürüstlük ve adalet.

Bu nitelikler üzerine, "Kutuu Bilim" (Kozubekov tarafından kırgızçaya çevrilmiştir):

Her şeyde, her işte sakın ol, dürüst ol, (sabır)

Sabır, mutluluğa giden hoş bir yoldur.

Yalan söyleme, doğruluk yolunda ol,

Dürüst ol, doğru ol –

böylece inatçı olmazsın. (dürüstlük)

Güçlü olmak istiyorsan,

Adalet kendi kendine zenginliği bulacaktır.

Oğlum, halkı yönetmek istiyorsan,

Adil ol, her zaman halkına özen göster. (adalet) v.b.

"Kutuu Bilim" (Kozubekov tarafından çevrilmiştir) bu niteliklerle ilgilidir.⁴⁰⁰

⁴⁰⁰ Куттуу билим: Дастан /Байыркы түрк тилинен котор. Т. Козубеков; Сүрөтчүсү А. Акматов. М., 1993.— 496 б.

Yusuf Balasagin'a göre, bir insanın gerçek değeri zenginliğinde değil, zekasında ve ahlakında yatar. Böylesi bir insan toplumda doğru kararlar alabilir ve başkalarına örnek olabilir.

Eserdeki olayların anlamı dört ana karakter etrafında dönüyor. Bunlar: Kuntogdı hükümdardır ve hukuku/adaleti temsil eder; Aytoldı vezirdir ve saadeti/devleti temsil eder; Ögdülmiş de vezirdir ve aklı temsil eder; Odgurmış ise akibeti/kanaati temsil eder.⁴⁰¹ 1. Kuntogdı - iktidarı dürüstçe kullanmakla yükümlü olan ve adil olan hükümdarın adı. 2. Aytoldı - hükümdara zenginlik ve güç veren vezirin adı. 3. Ögdülmiş (Akdilmis) - siyahı beyazdan ayırt edebilen ve kalbi temiz olan kişi. 4. Odgurmış (Ötkürmüş) - zenginlik, kariyerle ilgilenmeyen ve tutkulara kapılmayan, halinden memnun olan kişinin adı. Makalemizin amacına uygun olarak, Kuntogdı ve Aytoldu'nun imgelerine odaklanacağız. Çünkü onlar, yönetim için gerekli tüm niteliklere sahip liderlerdir.

Jusuf Balasagin'ın eserindeki bu iki karakter ana karakterdir; bunlardan biri (Kuntogdı) ışığını yeryüzüne eşit olarak yayan Güneş gibi hükümdar, Aitolodu'yu ise yükselirken dolunay gibi ışığını yüzeyine yayan Ay'a benzetir. Ancak bu nitelikler bilgi, zeka, adalet ve dürüstlük sonucunda elde edilir.

Bilgeliklerini ve bilgilerini birbirleriyle paylaşırlar ve birbirlerine yardımcı olurlar. Bu tür bilgece davranışlar, tartışmalar ve diyaloglar yoluyla gerçekleştirilir. Ayrıca, bilginin ve dilin, insanları adil, hakkaniyetli, bilge ve sabırlı bir şekilde yönetmede oynadığı kilit rolün mükemmel bir şekilde yansıtır.

"Kutadgu Bilig" adlı destanda, bilginin önemi özellikle vurgulanmaktadır. Sadece eğitilmiş bir kişi doğru yolu seçebilir ve topluma fayda sağlayabilir. Sabır ve öz denetim de insan olgunluğunun işaretleri olarak gösterilmektedir. Halk ile yöneticiler arasındaki ilişkinin önemi de etkili bir şekilde yansıtılmakta ve herkesin yerini, görevlerini ve haklarını bilmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Üstünde oturduğum bu kürsü
Ey gönlümü doyuran, ayağı güçlü
802 Üç ayaklı şeyler devrilmeden durur
Üçü düz durdukça dengede olur
803 Eğer üç ayaktan eğrilirse biri
Kayar ikisi de, uçar üzerindeki
Üç ayaklı her şey dosdoğru duru⁴⁰²

Yani bu, yönetici, bakan ve halk arasındaki ilişkinin önemini gösteriyor.

Aynı zamanda hükümet ile halk arasındaki siyaseti ve ilişkiyi de şu şekilde açıklıyor:

O ordu bozulur, hakan sen çok yaşa
Kötülere haşmet ve siyaset gerek
Yine iyilere hürmet etmek gerek
İyi insanlara vermeli bütün iyilikler

401

https://sislihem.meb.k12.tr/icerikler/kutatgubiligveozellikleriyusufhashacip_7458003.html#:~:text=K%C3%BCntogd%C4%B1%20h%C3%BCK%C3%BCmdard%C4%B1r%20ve%20hukuku%2Fadaleti,ise%20a

402 <https://elkitab.org/wp-content/uploads/2020/11/kutatgu-bilig-23012020.pdf>, 199.s

Onları sevindirmeli, yük yüklememeli
Bu iyilikleri arar bütün insanlar
Kişi iyiliğini gördüğü insana kul olur⁴⁰³

Yusuf Balasagın'a göre, bir insanın gerçek değeri zenginliğinde değil, aklında ve ahlakında yatar. Böyle bir insan toplumda doğru kararlar alabilir ve başkalarına örnek olabilir. "Kutadgu Bilig'de" bilgiye büyük önem verilir. Sadece eğitilmiş bir kişi doğru yolu seçebilir ve topluma fayda sağlayabilir. Sabır ve öz denetim de insan olgunluğunun işaretleri olarak gösterilir. Ayrıca, yöneticilerin ancak halkı tanıdıkları, sorunlarını nasıl çözeceklerini bildikleri ve onlarla anlayış ve alçakgönüllülükle etkileşim kurdukları zaman halklarını mutlu edebileceklerini ve mutlu insanlara sahip bir ülkenin kesinlikle güçlü bir ülke olduğunu söylüyor.

Zeki olmalı ve töreyi iyi bilmeli
Dünyayı süsleyen her şey zekâdan gelir
Herkes karşı gönlünü küçük tutmalı
Dili yumuşak ve şekerden tatlı olmalı
Açık tutmalı yüzünü, gözünü güler yüzle
İnsanlara iyi davranmalı insanlık ile⁴⁰⁴

Ayrıca, halkın önderinin her şeyi hukuk çerçevesinde çözmesi gerektiğini ve hukukun ihlal edilmesi durumunda hayatın altüst olacağını vurguluyor.

Gönlü düzgün beyler yasayı uygularsa
Bu beylik bozulmaz, durur uzun süre
Hepsinden kötüsü ey kutlu hakan
Beyin adının yalancıya çıkmasıdır
Beyin sözü doğru, tavrı düzgün olmalı
Ki halk ona inanıp huzurla yaşamalı
Nerede adaletiyle ünlü bir bey adı varsa
Oraya gitmeli, insan kutu onda bulur⁴⁰⁵

Jusup Balasagn'in bu mübarek eseri bugün bile geçerli bir rehber niteliğindedir. Çünkü günümüz küreselleşmesinde herkes, her millet kendini tanımaya ve kimliğini korumaya ihtiyaç duymaktadır. Bu nedenle, yukarıda bahsedilen "Kutadgu Bilig" adlı eserdeki insan niteliklerinin olumlu ve olumsuz tanımlarından, liderlerden sıradan insanlara kadar herkesin ders çıkarmasının çok faydalı olduğuna inanıyoruz. Çünkü bu nitelikler modern toplumda bile önemini kaybetmemiştir. Günümüzde başarılı bir insan olmak için sadece mesleki bilgi yeterli değildir; kişinin etik değerlere, sorumluluğa ve kültüre de sahip olması gerek.

Örneğin, devlet yetkilileri, öğretmenler veya liderler topluma karşı sorumlu olmalıdır. Bir kişinin ahlaki temeli yoksa, bilgisi bile topluma zarar verebilir.

Yusuf Balasagın'ın belirttiği gibi:

İdeal insan, ahlaki açıdan olgun bireydir.

⁴⁰³ Yusuf Has Hacib. Kutadgu Bilig. Ankara-Aralık 2019. 92.s.

⁴⁰⁴ Yusuf Has Hacib. Kutadgu Bilig. Ankara-Aralık 2019. www.gsb.gov.tr yayinlar.gsb.gov.tr,

⁴⁰⁵ Bu kitabda: 182.s.

“İnsan, doğruluk ile yücelir; yalan ile alçalır.”

Bu düşünce, günümüz etik teorileriyle paralellik göstermektedir. Özellikle **erdem etiği** yaklaşımıyla benzerlik dikkat çekicidir.

Bilgi, Akıl ve Hikmet

Bilgi yalnızca öğrenme değil, aynı zamanda doğruyu ayırt etme yetisidir.

“Bilgisiz kişi kör gibidir; yolu bilmez.”

Bu bağlamda bilgi: bireysel gelişimin anahtarıdır, toplumsal ilerlemenin temelidir

Modern dünyada bu anlayış: üniversiteleşme, bilimsel araştırma, teknoloji üretimi

ile devam etmektedir.

Dil, Davranış ve İletişim Ahlakı

Eserde dilin doğru kullanımı üzerinde özellikle durulur:

“Sözünü bilerek söyle; söz insanı yüceltir de, yerin dibine batırır da.”

Bu yaklaşım, günümüz iletişim teorileri ve medya etiği açısından oldukça önemlidir.

Nefis Terbiyesi ve Psikolojik Boyut

Yusuf Has Hacib, insanın iç dünyasına büyük önem verir:

“Nefsine hâkim olan, dünyaya da hâkim olur.”

Bu anlayış modern psikolojide: öz denetim, duygusal zekâ, bireysel farkındalık kavramlarıyla örtüşmektedir.

Adalet Merkezli Devlet Modeli

Eserde adalet, devletin varlık sebebidir:

“Bey adil olursa, halk huzur bulur.”

Bu düşünce, günümüzdeki **hukuk devleti** anlayışının temelidir.

“İşi ehline ver; ehil olmayan işi bozar.”

Modern kamu yönetiminde de liyakat eksikliği en büyük sorunlardan biri olarak kabul edilmektedir.

Ekonomik Düzen ve Sosyal Adalet

Eserde ekonomik adalet de önemli yer tutar:

“Halk fakir olursa devlet çöker.”

Bu anlayış modern: sosyal devlet, gelir dağılımı, refah politikaları

ile doğrudan ilişkilidir.

Küresel Krizler ve Kutadgu Bilig’in Rehberliği

Günümüzde: siyasi krizler, ekonomik, eşitsizlik, etik çöküş gibi sorunlar yaşanmaktadır.

Kutadgu Bilig bu bağlamda şu çözümü sunar:

“Adalet bozulursa, düzen dağılır.”

Birey-Toplum-Devlet Üçgeni

Eserdeki temel denklem:

İyi birey → Güçlü toplum
Güçlü toplum → Sağlam devlet
Bu model günümüzde de geçerlidir.

Sonuç

Kutadgu Bilig, ideal insan ve ideal devlet modelini bütüncül şekilde sunan nadir eserlerden biridir. Yusuf Has Hacib'in ortaya koyduğu ilkeler:

- evrenseldir
- zamana bağlı değildir
- günümüzde de geçerlidir

Sonuç olarak, eser modern dünyada:

- etik yönetim
- adaletli toplum
- bilinçli birey . Bunlar oluşturma açısından önemli bir rehberdir.

KAYNAKÇA:

1. Abdrazakov A. Jusup Balasagin. // Кут билим, №47.1993.15-декабрь.
2. Artıkbaev K. Tandalmalar \ Orto kılımdagi adabiy estelektimizdi üyrönüü maselesine karata. -Frunze, 1984.
3. Jusup Balasagin tuuraluu bayan. – Bişkek, 2004. 4.
4. Artıkbaev K. Akıykat sabagi. – Bişkek, 1991.
5. Sıdıkbekov T. Mezgil sabaktarı. – Bişkek, 1982.
6. Prof. Dr. İbrahim Kafesoğlu. Türk Milli Kültürü. Akçaburgaz Mah. 137. Sok.No: 12 Esenyurt / İstanbul / Türkiye.
7. Kutuu bilim. ИБайыркы түрк которгон Козубеков\ B.1993.— 496 s.
8. Yusuf Has Hacib. Kutadgu Bilig. Ankara-Aralık 2019. www.gsb.gov.tr yayınlar.gsb.gov.tr,
9. <https://elkitab.org/wp-content/uploads/2020/11/kutatgu-bilig-23012020.pdf>, 199
https://www.tdk.gov.tr/wp-content/uploads/2019/12/Kitap_Kutadgu_Bilig_Kurultayi-1.pdf

YANGI O‘ZBEKISTON SHAROITIDA YUSUF XOS HOJIB DIDAKTIK QARASHLARINING IJTIMOIIY-FALSAFIY AHAMIYATI ("Qutadg‘u bilig" asari asosida)

SOCIO-PHILOSOPHICAL SIGNIFICANCE OF YUSUF KHOS HAJIB'S DIDACTIC VIEWS IN THE CONDITIONS OF NEW UZBEKISTAN (based on the work "Kutadgu Bilig")

R.E.Xaidarov, dotsent

J.D.Soliyev, katta o‘qituvchi

R.R.Maxkamjanova, Boshlang‘ich ta‘lim yo‘nalishi talabasi

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojibning "Qutadg‘u bilig" asarida ilgari surilgan ijtimoiy-falsafiy va axloqiy-didaktik qarashlarning bugungi Yangi O‘zbekiston davridagi ma‘naviy, siyosiy hamda tarbiyaviy jarayonlar bilan uzviy bog‘liqligi tahlil qilinadi. Tadqiqotda asardagi adolat, davlat, aql va qanoat singari markaziy tushunchalar falsafiy mazmunda yoritilib, ular zamonaviy islohotlar tamoyillari -adolatli boshqaruv, xalqparvar

davlat, ilm-ma'rifat va halol mehnat qadriyatlari bilan uyg'un ravishda talqin etiladi. Shuningdek, muallifning komil inson va oila tarbiyasi haqidagi didaktik qarashlari yangi davr ta'lim siyosati, yoshlar ma'naviy kamoloti va milliy qadriyatlar ruhidagi tarbiyaviy strategiyalar bilan solishtirib o'rganiladi.

Kalit so'zlar: Yusuf Xos Hojib, Qutadg'u bilig, Yangi O'zbekiston, didaktika, adolat, aql, qanoat, komil inson, ma'naviyat, tarbiya, falsafa, davlat boshqaruvi.

Abstract. This article analyzes the close connection between the socio-philosophical and ethical-didactic views expressed in Yusuf Khass Hajib's *Qutadghu Bilig* and the moral, political, and educational processes of modern New Uzbekistan. The study explores the key philosophical concepts of justice, statehood, intellect, and contentment, interpreting them in harmony with the principles of present-day reforms such as fair governance, people-centered administration, knowledge, and honest labor. Moreover, the author's views on the education of a perfect human being and family upbringing are examined in comparison with the modern educational policy, spiritual development of youth, and value-based educational strategies of the new era.

Keywords: Yusuf Khass Hajib, *Qutadghu Bilig*, New Uzbekistan, didactics, justice, intellect, contentment, perfect human, spirituality, education, philosophy, state governance.

Аннотация. В данной статье анализируется взаимосвязь социально-философских и этико-дидактических взглядов Юсуфа Хос Ходжиба, изложенных в его произведении «Кутадгу билиг», с духовными, политическими и воспитательными процессами эпохи Нового Узбекистана. В исследовании рассматриваются ключевые философские категории — справедливость, государственность, разум и довольство, — интерпретируемые в контексте современных реформ, основанных на принципах справедливого управления, народного государства, знаний и честного труда. Кроме того, анализируются идеи автора о воспитании совершенной личности и семейном воспитании в сопоставлении с образовательной политикой нового времени, духовным становлением молодежи и стратегиями ценностного воспитания.

Ключевые слова: Юсуф Хос Ходжиб, Кутадгу билиг, Новый Узбекистан, дидактика, справедливость, разум, довольство, совершенный человек, духовность, воспитание, философия, государственное управление.

KIRISH

Yusuf Xos Hojibning “Qutadg'u bilig” asari o'zbek mumtoz adabiyotining eng nodir va yuksak ahamiyatga ega durdonalaridan biri sanaladi. Ushbu asar nafaqat adabiy yodgorlik, balki o'z zamonining to'liq bir ijtimoiy-siyosiy, ma'naviy va axloqiy manzarasini aks ettirgan falsafiy-didaktik asar sifatida qadrlanadi. Unda muallif hayot, inson, davlat boshqaruvi, adolat, ilm va axloq masalalariga chuqur badiiy nigoh bilan yondashadi. “Qutadg'u bilig” - so'zma-so'z “Saodatga eltuvchi bilim” degan ma'noni anglatadi, bu esa asarning bosh g'oyasini yaqqol ifodalaydi: ilm, tafakkur va odob orqali jamiyat farovonligini, inson kamolotini ta'minlash.

Asarda o'sha davr turkiy xalqlarining siyosiy tuzumi, madaniy hayoti, urf-odatlar, qadriyatlari, xalqona an'analari, ilm-fan darajasi va ijtimoiy munosabatlari keng yoritilgan. Yusuf Xos Hojib o'z asarida boshqaruv, adolat va ma'rifat uyg'unligini davlat barqarorligining asosiy sharti sifatida ko'rsatadi. U insonni faqat jismoniy emas, balki ma'naviy barkamollikka yetaklovchi yo'lni - odob, sabr, adolat, mehr kabi fazilatlarni targ'ib qiladi. Shu jihatdan “Qutadg'u bilig” nafaqat o'z davrida, balki bugungi kunda ham dolzarbligini yo'qotmagan axloqiy-falsafiy qo'llanmadir.

Adabiyotshunos olim Q.Karimovning fikricha, “Avvalo uadabiy asar, badiiy adabiyotning tipik namunasi. Lekin u epopeya ham emas, to‘lig‘i bilan lirik ruhda ham emas, drama ham emas. U axloq va odob, ta‘lim va tarbiya hamda ma‘naviy kamolotning yo‘l-yo‘riqlarini, usullarini, chora-tadbirlarini mujassamlashtirgan, jam qilgan qomusdir”[1.24]. Bu ta‘rifdan anglashiladiki, asar nafaqat badiiy, balki ensiklopedik xarakterga ham ega bo‘lib, unda inson va jamiyat hayotining turli jabhalari bir butun falsafiy tizimda yoritilgan.

“Qutadg‘u bilig” ana shu jihatlari bilan turkiy adabiyot, jumladan, o‘zbek madaniy-ma‘naviy tafakkuri tarixida alohida o‘rin egallaydi. U xalqning o‘z davridagi ijtimoiy ongi, tafakkuri va estetik qarashlarini yuksak badiiy saviyada aks ettirgan asardir. Mazkur durdona nafaqat tarixiy manba, balki hozirgi zamon uchun ham ibrat maktabi - milliy o‘zlik, adolat, ma‘rifat va komillik timsoli sifatida qadrlanadi.

Metodologiya

Maqola komparativ-tahliliy yondashuv, falsafiy hermenevtika va tarixiy-qiyosiy tahlil usullariga asoslanadi. Yusuf Xos Hojibning qarashlari zamonaviy Yangi O‘zbekiston ma‘naviy siyosati va ijtimoiy hodisalari bilan solishtirilib, ularning ideologik va tarbiyaviy uyg‘unligi ochib berilgan.

Natijalar va tahlil

Yusuf Xos Hojib o‘z davrining buyuk ma‘rifatparvari, faylasufi va davlat arbobi sifatida “Qutadg‘u bilig” asarida inson va jamiyat, davlat va adolat, ilm va ma‘naviyat o‘rtasidagi uzviy aloqalarni yuksak badiiy-falsafiy shaklda ifodalagan. U asarda ijtimoiy hayotning asosiy tayanchi bo‘lgan to‘rt tamoyil - adolat, davlat, aql va qanoat tushunchalarini markazga qo‘yib, ularni obrazlar vositasida jonlantiradi. Xususan, adolat - podshoh Kuntug‘di, davlat - vazir Oyto‘ldi, aql - vazirning o‘g‘li Ugdilmish, qanoat esa uning qarindoshi O‘zg‘urmish siymosida gavdalanadi.

Biri – to‘g‘rilik asosidagi adolatdir,

Ikkinchisi – davlat, butunlay qut, iqbolder.

Uchinchisi – ulug‘lik bilan aqlidir,

To‘rtinchisi – ofiyat bilan qanoatdir[1.59].

Bu to‘rt timsol o‘zaro munozara, suhbat va nasihatlar orqali hayotning mohiyati, inson burchi va kishilik jamiyati farovonligi masalalarini tahlil etadi.

Asarda adolat jamiyatning poydevori sifatida talqin qilinadi. Kuntug‘di timsolida ifodalangan adolat davlat boshqaruvida eng oliy fazilat deb e‘tirof etiladi. Bu qarash bugungi Yangi O‘zbekiston davrida ham o‘z dolzarbligini yo‘qotmagan. Prezident Shavkat Mirziyoyev tomonidan ilgari surilgan “Yangi O‘zbekiston taraqqiyot strategiyasi”[2] g‘oyalari ham, 2022-2026-yillarga mo‘ljallangan Taraqqiyot strategiyasida belgilangan vazifalar[3] ham aslida Yusuf Xos Hojibning “podshoh adolat bilan davlatni obod etadi”[1.57] degan g‘oyasiga hamohangdir. U o‘z asarida adolatni har bir inson faoliyatining, ayniqsa, rahbarlik va boshqaruv tizimining markaziga qo‘yadi - ayni tamoyillar bugungi islohotlar siyosatining ma‘naviy ildizini tashkil etadi.

Davlat timsoli bo'lgan Oyto'ldi obrazida esa muallif davlatning qudrati moddiy boylik yoki kuchda emas, balki xalq bilan o'zaro ishonch, sadoqat va xizmat tamoyillarida ekanini uqtiradi. Bu fikr Yangi O'zbekistonning "xalq davlat idoralariga emas, davlat idoralari xalqqa xizmat qilishi kerak" degan konsepsiyasiga uyg'un keladi.

Aql egasi Ugdilmish orqali Yusuf Xos Hojib bilimning jamiyatda o'rni va kuchini ulug'laydi. Unga ko'ra, bilim - insonni zulmatdan nurga olib chiquvchi kuch, tafakkur esa taraqqiyotning poydevori. Bugungi kunda mamlakatda ilm-fanni rivojlantirish, innovatsion tafakkurga tayanish, raqamli jamiyat qurish yo'lida olib borilayotgan tizimli islohotlar aynan shu qadimiy g'oyaning zamonaviy ifodasidir.

To'rtinchi timsol - O'zg'urmish orqali ifodalangan qanoat g'oyasi esa insonning ma'naviy yetukligi, halollik, mehnatsevarlik va hayotdan rozi bo'lish madaniyatiga urg'u beradi. Bu qadriyat Yangi O'zbekiston hayotida ham faol targ'ib etilayotgan ma'naviy poklik, halol mehnat va minimalizm falsafasi bilan uyg'unlashadi.

Yusuf Xos Hojib "Qutadg'u bilig"da insonni bilish, o'rganish va tafakkur orqali komillikka yetishga undaydi. U "bilim bilan yechilmaydigan jumboq yo'q" degan g'oyani ilgari suradi. Bu qarash bugun ta'lim islohotlari, yoshlar ma'naviyatini yuksaltirish hamda ilmiy salohiyatni oshirish yo'lidagi Yangi O'zbekiston siyosatining chuqur ma'naviy ildizlaridan biridir.

Demak, "Qutadg'u bilig" faqat o'z davrining siyosiy-didaktik asari emas, balki Yangi O'zbekistonning ijtimoiy-ma'naviy taraqqiyot konsepsiyasi uchun ham ibrat manbai, milliy g'oya va qadriyatlarimizning tarixiy asosidir. U har bir zamonda - xususan bugungi kunda ham - inson, jamiyat va davlat uyg'unligini ta'minlovchi abadiy hikmat maktabi sifatida o'z ahamiyatini saqlab qolmoqda.

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan eng muhim falsafiy-axloqiy g'oyalardan yana biri - komil insonni tarbiyalash masalasidir. Muallif o'z davri jamiyatining ma'naviy, siyosiy va ijtimoiy talablariga javob bera oladigan barkamol shaxs timsolini yaratadi. Uning fikricha, komil inson - bu faqat bilimli yoki qudratli emas, balki axloqan pok, adolatli, halol, bilim va ilmga chanqoq, shuningdek, xalq xizmatiga sadoqatli shaxsdir. Yusuf Xos Hojib ana shu g'oya orqali inson tarbiyasi masalasini davlat boshqaruvi, jamiyat farovonligi hamda oilaviy barqarorlik bilan chambarchas bog'laydi.

Muallif komil insonni tarbiyalashning boshlang'ich nuqtasi sifatida oilani alohida ta'kidlaydi. U oilani insonning axloqiy shakllanishi, ma'naviy ildizi va ijtimoiy burchini anglash maktabi sifatida talqin etadi. Asarda oila va farzand tarbiyasi umuminsoniy qadriyat sifatida, ayni paytda Sharq axloqiy maktabining muhim tarkibiy qismi sifatida yoritiladi. Xususan "Qutadg'u bilig"ning tarbiya borasidagi boblarida quyidagi nasihatlar keltiriladi:

*Sening o'g'li-qizing dunyoga kelsa, ey oliy nasab,
Uyingda tarbiyalagin, boshqa yerda tarbiyalama.*

*Murabbiyni yaxshi kishilardan olgin,
O'gil-qiz pok o'sadi, (nomatlub ishlardan) forig' tutadi.*

*O'gil-qizga bilim, ham odob o'rgat,
Ikki olam uniki, uning manfaati yetarli (bo'ladi)[1.673].*

Sharq xalqlari uchun qadimdan oila, farzand, ota-onaga hurmat, sadoqat va o'zaro mehr-oqibat eng oliy fazilat hisoblangan. Yusuf Xos Hojib ham bu merosni davom ettirib, o'z asarida shunday yozadi: "Farzandni yoshligidan odobga o'rgat, chunki daraxt yosh paytida egilsa egiladi" - bu fikr pedagogik jihatdan allaqachon zamonaviy tarbiya tamoyillarining mohiyatini ifodalaydi.

Shoirning qarashlariga ko'ra, inson faqat o'z manfaatini emas, jamiyat manfaatini ham ustun qo'ya olgan taqdirdagina komil bo'ladi. U shunday deydi: "Inson o'zini bilsagina, boshqalarni biladi; adolatli bo'lsa, davlat ham adolatli bo'ladi." Demak, Yusuf Xos Hojib nazarida, komillik shaxsiy fazilat emas, balki ijtimoiy mas'uliyatdir.

Uning bu qarashlari hozirgi Yangi O'zbekiston ijtimoiy-ma'naviy siyosati bilan ham uzviy bog'liqdir. Mamlakatimizda barkamol insonni tarbiyalash bugungi ta'lim tizimining, milliy g'oya va ma'naviyat siyosatining bosh maqsadiga aylangan. Yoshlarni har tomonlama yetuk, ilimli, vatanparvar va halol qilib tarbiyalash yo'lidagi islohotlar Yusuf Xos Hojib asarlarida ilgari surilgan tamoyillarning davomi sifatida qaraladi. Bu borada Prezidentimiz "Azaliy milliy qadriyatlarimiz, ota-boblarimizdan meros bo'lib kelayotgan odob-axloq qoidalariga tahdidlar kuchayib borayotgan hozirgi globallashuv sharoitida ma'naviyat va ma'rifatga, axloqiy tarbiya, yoshlarning bilim olish, kamolga yetishga e'tibor qaratish g'oyat muhim vazifamizdir" [2.254], deb ajdodlar merosining bugungi kundagi ahamiyatini uqtiradilar.

"Qutadg'u bilig"da tarbiya masalasi faqat oilaviy yo'sinda emas, balki ijtimoiy, axloqiy va siyosiy tizimning uzviy qismi sifatida yoritiladi. Muallifning fikricha, inson kamolotining haqiqiy mezoni - bu uning jamiyatda tutgan o'rni, burchini ado etish darajasi va odob-axloqida namoyon bo'ladi: "Aqlli kishi obodlikka, johil esa xaroblikka sabab bo'lur."

Shunday qilib, Yusuf Xos Hojibning oila va farzand tarbiyasi haqidagi g'oyalari o'z davridan o'tib, bugungi kunda ham dolzarbligini yo'qotmagan. U yaratgan komil inson konsepsiyasi - Yangi O'zbekistonning ma'naviy siyosati, yoshlar tarbiyasi va jamiyat taraqqiyoti uchun ham muhim falsafiy manba bo'lib xizmat qiladi. Shu bois "Qutadg'u bilig"ni nafaqat adabiyot yodgorligi, balki abadiy ma'naviy dasturulamal sifatida baholash mumkin.

Xulosa. Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari inson va jamiyat hayotiga oid abadiy hikmatlarni o'zida mujassam etgan didaktik qomusdir. Uning adolat, aql, davlat va qanoat tamoyillariga asoslangan ijtimoiy-falsafiy qarashlari bugungi Yangi O'zbekiston davri taraqqiyoti uchun ham ma'naviy-ideologik dasturulamal vazifasini bajaradi. Komil inson, oila va farzand tarbiyasi haqidagi g'oyalari esa milliy ma'naviyatni mustahkamlash, yosh avlodni axloqan barkamol,

ma'rifatli va vatanparvar qilib yetishtirishda bebaho metodologik manba bo'lib xizmat qiladi.

ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Юсуф Хос Ҳожиб. “Қутадғу билиг” (Саодатга йўлловчи билим). Транскрипция ва ҳозирги ўзбек тилига тавсиф. Нашрга тайёрловчи Қ.Каримов Т., “Фан”, 1971. 971 б.
2. Sh.M.Mirziyoyev Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasi. To'ldirilgan ikkinchi nashri. – Toshkent: “Ozbekiston nashriyoti, 2022. – 416 bet.
3. 2022-2026-yillarga mo'ljallangan Yangi O'zbekistonning taraqqiyot strategiyasi. – T.: “Taraqqiyot strategiyasi” markazi, 2022-yil.

MADANIYATNING SEKULARLASHUVI VA UNING YOSHLAR ONGIGA TA'SIRI

SECULARIZATION OF CULTURE AND ITS INFLUENCE ON THE MIND OF YOUTH

Botirov Zafar Saydullaevich, Alfraganus universiteti
“Ijtimoiy fanlar” kafedrasida dotsenti, (PhD)

Botirov Zafar Saydullaevich, Associate Professor of the Department
of Social Sciences at Alfraganus University, (PhD)

Annotatsiya. Mazkur maqolada madaniyatning sekulyarlashuvi jarayoni va uning yoshlar ongiga ko'rsatayotgan ta'siri ilmiy-nazariy jihatdan tahlil qilinadi. Zamonaviy globallashuv sharoitida an'anaviy qadriyatlarning transformatsiyaga uchrashi, diniy va ma'naviy me'yorlarning jamiyat hayotidagi o'rni o'zgarib borayotgani yoritiladi.

Kalit so'zlar: sekulyarlashuv, madaniyat, yoshlar ongi, qadriyatlar transformatsiyasi, globallashuv, ma'naviyat, axloqiy tarbiya, ijtimoiy ong, milliy qadriyatlar, dunyoqarash.

Abstract. This article analyzes the process of secularization of culture and its impact on the consciousness of youth from a scientific and theoretical perspective. In the context of modern globalization, the transformation of traditional values and the changing role of religious and spiritual norms in social life are highlighted.

Keywords: secularization, culture, youth consciousness, transformation of values, globalization, spirituality, moral education, social consciousness, national values, worldview.

Аннотация. В данной статье с научно-теоретической точки зрения анализируется процесс секуляризации культуры и его влияние на сознание молодежи. В условиях современной глобализации освещаются трансформация традиционных ценностей, а также изменение роли религиозных и духовных норм в жизни общества.

Ключевые слова: секуляризация, культура, сознание молодежи, трансформация ценностей, глобализация, духовность, нравственное воспитание, общественное сознание, национальные ценности, мировоззрение.

KIRISH

XXI asrda globallashuv jarayonlarining jadallashuvi, axborot-kommunikatsiya texnologiyalarining keng rivojlanishi hamda madaniyatlararo integratsiyaning kuchayishi jamiyat hayotining barcha sohalariga sezilarli ta'sir ko'rsatmoqda. Bunday sharoitda madaniyatning sekulyarlashuvi jarayoni alohida dolzarblik kasb etib, u ijtimoiy ong, qadriyatlar tizimi va ayniqsa yoshlar dunyoqarashining shakllanishida muhim omilga aylanmoqda. Sekulyarlashuv

natijasida diniy va an'anaviy qadriyatlarning jamiyatdagi o'rni nisbatan o'zgarib, inson tafakkurida ratsional, dunyoviy yondashuvlar ustuvor ahamiyat kasb etmoqda.

Yoshlar jamiyatning eng faol va ta'sirchan qatlamlaridan biri sifatida ushbu o'zgarishlarni tez qabul qilmoqda va o'z ongida aks ettirmoqda. Shu bilan birga, sekulyar madaniyatning keng tarqalishi ayrim hollarda ma'naviy bo'shliq, qadriyatlar inqirozi yoki identifikatsiya muammolarini keltirib chiqarishi mumkin. Bu esa yoshlar tarbiyasi, ularning ma'naviy-axloqiy shakllanishi masalasini yanada dolzarb qiladi.

Asosiy qism. Insoniyat sivilizatsiyasi tarixida ong va tafakkur eng muhim harakatlantiruvchi kuchlardan biri sifatida shakllanib kelgan. Har bir tarixiy bosqichda jamiyatning rivojlanishi bevosita inson ongining o'sishi, murakkablashuvi va yangi fikrlash shakllarining paydo bo'lishi bilan chambarchas bog'liq bo'lgan. Shu ma'noda, sivilizatsiya faqat moddiy taraqqiyot emas, balki avvalo inson tafakkurining uzluksiz rivojlanish jarayonidir. Ongning rivojlanishi natijasida inson tabiatni anglash, uni o'zgartirish va ijtimoiy munosabatlarni shakllantirish imkoniyatiga ega bo'ldi. Bu jarayon tarix davomida turli bosqichlarda keskin sakrashlar, ya'ni "tafakkur portlashlari" ko'rinishida namoyon bo'lib kelgan. Har bir yangi bilim, falsafiy qarash yoki ilmiy kashfiyot sivilizatsiyaning yangi darajaga ko'tarilishiga zamin yaratgan. Bugungi globallashuv va raqamli texnologiyalar davrida ongning roli yanada kuchayib, u nafaqat individual, balki ijtimoiy va global jarayonlarni ham belgilovchi asosiy omilga aylanmoqda.

Sekulyar (sekulyarlik) — bu jamiyat hayotida diniy e'tiqod va institutlardan nisbatan mustaqil bo'lgan, dunyoviy tamoyillarga asoslangan qarashlar, qadriyatlar va ijtimoiy tizimlarni anglatadi. Bu tushuncha lotincha "*saeculum*" so'zidan kelib chiqqan bo'lib, "dunyo", "zamonaviy hayot", "hozirgi davr" ma'nolarini bildiradi.

Sekulyarlik quyidagi jihatlar bilan tavsiflanadi:

- davlat va dinning ajratilganligi (ya'ni davlat boshqaruvi diniy qoidalariga emas, huquqiy-me'yoriy asosga tayanadi);
- ijtimoiy hayotda ilmiy, ratsional va tajribaga asoslangan yondashuvlarning ustunligi;
- shaxs erkinligi, jumladan, e'tiqod erkinligining ta'minlanishi;
- madaniyat va ta'lim tizimida dunyoviy qadriyatlarning muhim o'rin egallashi.

Shu bilan birga, sekulyarlik dinni inkor etishni anglatmaydi. Aksincha, u diniy e'tiqodni shaxsning individual tanlovi sifatida e'tirof etadi va jamiyatda turli qarashlar va qadriyatlarning tinch-totuv mavjud bo'lishiga imkon yaratadi.

Zamonaviy jamiyatlarda ma'naviy va diniy qadriyatlarga nisbatan dunyoviy (sekulyar) qadriyatlarning ustunlikka ega bo'lishi global madaniyatdagi muhim o'zgarishlardan biri sifatida baholanadi. Sotsiolog Ronald Inglehart va Christian Welzel tomonidan olib borilgan World Values Survey tadqiqotlari shuni ko'rsatadiki, iqtisodiy rivojlanish va urbanizatsiya darajasi oshgani sari

jamiyatlarda sekulyar-ratsional qadriyatlar an'anaviy va diniy qadriyatlardan ustunlashib bormoqda. Ayniqsa, yoshlar orasida individual erkinlik, o'zini namoyon qilish va shaxsiy manfaatlarga yo'naltirilgan qadriyatlar kuchayib borayotgani kuzatiladi.

Ushbu jarayon Jean-François Lyotard ta'kidlaganidek, postmodernizm davrida "katta narrativlar"ning inqirozi bilan ham uzviy bog'liq bo'lib, qadriyatlar tizimida parokandalikni yuzaga keltirmoqda. Natijada, tashqi ko'rinishda diniy an'analarga amal qilinayotgan bo'lsa-da, kundalik hayotda axloqiy me'yorlarning nisbatan zaiflashuvi kuzatilmoqda.

Sekulyar dunyoqarashning kuchayishi ko'pincha individualizmning ortishi bilan kechadi. Pew Research Center tomonidan o'tkazilgan tadqiqotlarga ko'ra, ko'plab mamlakatlarda yoshlar diniy institutlarga bo'lgan ishonchning pasayishini bildirgan, biroq ular shaxsiy ma'naviy izlanishlarga nisbatan yuqori qiziqish saqlanib qolayotganini ta'kidlashgan. Bu esa an'anaviy diniy tizimlardan mustaqil, individual ma'naviyat shakllanayotganini ko'rsatadi.

Ta'lim tizimining sekulyarlashuvi ham ushbu jarayonning muhim omillaridan biridir. UNESCO hisobotlarida qayd etilishicha, zamonaviy ta'lim tizimlarida kompetensiyaviy yondashuv ustuvor bo'lib, axloqiy va ma'naviy tarbiya komponentlari ayrim hollarda ikkinchi darajaga tushib qolmoqda. Natijada, bilim berish jarayoni ko'proq texnik va pragmatik yo'nalishga ega bo'lib bormoqda. Shu bilan birga, jamiyatni birlashtiruvchi an'anaviy institutlar, jumladan diniy tashkilotlar va jamoaviy tuzilmalarning ijtimoiy roli ham kamayib borayotgani Robert Putnam tomonidan "ijtimoiy kapital"ning pasayishi sifatida izohlanadi. Uning tadqiqotlarida ko'rsatilishicha, jamoaviy aloqalarning zaiflashuvi ijtimoiy ishonch va hamjihatlik darajasining pasayishiga olib keladi. Mazkur jarayonlar ayrim hollarda madaniy radikalizm va ekstremistik tendensiyalar uchun ham zamin yaratishi mumkin. UNDP tomonidan tayyorlangan hisobotlarda yoshlar orasida ijtimoiy adolatsizlik, maqsadsizlik va ijtimoiy begonalashuv hissi kuchaygan sharoitda radikal g'oyalarga moyillik ortishi mumkinligi ta'kidlanadi.

Xozirgi vaqtda sekulyarlashuvning yoshlar ongiga ta'siri murakkab va ikki tomonlama xarakterga ega. Bir tomondan, u individual erkinlik va mustaqil fikrlashni rivojlantiradi. Ikkinchi tomondan esa, Viktor Frankl ta'kidlagan "ma'no izlash muammosi"ni kuchaytirib, hayot mazmunini yo'qotish hissini yuzaga keltirishi mumkin. Ayniqsa, ishsizlik va ijtimoiy imkoniyatlarning cheklanganligi bu jarayonni yanada chuqurlashtiradi. Sekulyarlashuv jarayoni faqat salbiy oqibatlariga ega emas. Zamonaviy yoshlar orasida ma'naviy bo'shliqni anglash va uni to'ldirishga intilish kuchaymoqda. Ko'plab yoshlar universal insoniy qadriyatlar — bag'rikenglik, adolat va insonparvarlik asosida yangi ma'naviy yo'nalishlarni izlamoqda. Globallashuv sharoitida madaniyatning sekulyarlashuvi yoshlar ongiga murakkab va ko'p qirrali ta'sir ko'rsatadi. Ushbu jarayonda ma'naviy qadriyatlar va axloqiy tarbiya tizimini mustahkamlash, yoshlarning hayotiy maqsadlarini shakllantirish hamda ularda ma'naviy immunitetni rivojlantirish dolzarb pedagogik vazifa sifatida namoyon bo'ladi.

Xulosa. Madaniyatning sekulyarlashuvi zamonaviy globallashuv jarayonlarining muhim tarkibiy qismi sifatida jamiyat taraqqiyotiga sezilarli ta'sir ko'rsatmoqda. Ushbu jarayon natijasida an'anaviy diniy va ma'naviy qadriyatlar tizimi transformatsiyaga uchrab, dunyoviy, ratsional va individual yo'nalishdagi qarashlar tobora ustunlik kasb etmoqda. Bu o'zgarishlar ayniqsa yoshlar ongida yaqqol namoyon bo'lib, ularning dunyoqarashi, hayotiy pozitsiyasi va qadriyatlar tizimini shakllantirishda muhim omilga aylanmoqda. Sekulyarlashuvning ijobiy jihatlari sifatida shaxs erkinligi, mustaqil fikrlash, ilmiy yondashuv va tolerantlikning rivojlanishini ko'rsatish mumkin. Biroq, uning salbiy oqibatlari sifatida ma'naviy bo'shliqning yuzaga kelishi, axloqiy me'yorlarning nisbatan zaiflashuvi hamda individualizmning haddan tashqari kuchayishi kuzatiladi. Bu esa ayrim hollarda yoshlar orasida maqsadsizlik, befarqlik va ijtimoiy begonalashuv kabi muammolarni keltirib chiqaradi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Jo'rayev T. Globallashuv va milliy madaniyat. – T.: Akademnashr, 2019
2. Eshonjonov B.Z. Migrant oilalarda pedagogik qadriyatlarning uzluksizligini ta'minlashning amaliy asoslari // Tadqiq va tadbqiq. Research and implementation scientific-methodical journal, 2025-yil. 46-50-bet
3. Abdullayev A. Madaniyatshunoslik asoslari. – T.: O'qituvchi, 2016. 3.
4. Eshonjonov B.Z. Migrant oilalar farzandlarida ta'lim olish jarayonining mavjud holat tahlili // Metodist nashriyoti, 2024. 479-481 bet.
5. Qodirov Q. Ma'naviyat va jamiyat taraqqiyoti. – T.: Ma'naviyat, 2017

BUYUK TARIXIY DARYOLAR BO'YIDA TASHKIL TOPGAN TAMADDUNLARDA "DAVR"NING YUZ BERISHI

THE INCREASE OF THE "ERA" IN CIVILIZATIONS FORMED BY GREAT HISTORICAL RIVERS

Mamanov Jamoliddin Abduraximovich, Alfraganus universiteti
Ijtimoiy fanlar kafedrasida dotsenti, PhD
jamolmamanov89@gmail.com

Jamoliddin Abdurakhimovich Mamanov, Acting Associate
Professor of the Department of Social Sciences at Alfraganus University, PhD
jamolmamanov89@gmail.com

Annotatsiya. Jamiyat taraqqiyoti tarixi turli jamiyatlarda turlicha ko'rinishda rivojlanib borishi bugungi ilmiy jamoatchilik e'tiborida muhim masalalardan biri hisoblanadi. Shu sababli ko'plab olimlar, faylasuflar, sotsiologlar va tarixchilar mazkur masalani turli omillar bilan bog'lagan holda izohlashga harakat qilib kelmoqdalar. Ushbu mavzuga oid tadqiqotlarning ko'pligi ilmiy jamoatchilikni to'liq qanoatlantira oladigan yoki barcha jamiyatlarning taraqqiyot jarayonini har tomonlama ilmiy asosda izohlab bera oladigan yagona nazariy yondashuv hali to'liq shakllanmaganligini ko'rsatadi. Ma'lumki, ilmiy izlanishlar uzluksiz takomillashib borar ekan, avvalgi tadqiqotlarning yutuq va kamchiliklari ham yanada yaqqol namoyon bo'ladi. Shu nuqtai nazardan, mazkur maqolada Sharq mamlakatlari tarixidagi ayrim tamaddunlarning tarixiy rivojlanish jarayonlariga alohida e'tibor qaratilib, ularning o'ziga xos taraqqiyot xususiyatlari ilmiy jihatdan tahlil qilinadi.

Kalit soʻzlar: jamiyat, taraqqiyot, “davr”, sugʻorma dehqonchilik, Sharq jamyatlari, yirik daryo tamaddunlari, kichik daryo tamaddunlari.

Abstract: The history of social development manifests itself in different forms across various societies, and this issue remains one of the significant concerns of the contemporary academic community. Therefore, many scholars, philosophers, sociologists, and historians have attempted to explain this phenomenon by linking it to diverse factors. The abundance of studies devoted to this topic indicates that a single theoretical approach capable of fully satisfying the academic community or comprehensively explaining the developmental processes of all societies has not yet been fully established. It is well known that as scientific research continuously evolves, both the strengths and limitations of previous studies become more apparent. From this perspective, the present article focuses on the historical development processes of certain civilizations in Eastern societies, paying particular attention to their distinctive features of development and providing a scholarly analysis of their unique patterns of social evolution.

Keywords: society, development, cycle, irrigated agriculture, Eastern societies, major river civilizations, minor river civilizations.

Sharq mamlakatlari tarixiy taraqqiyotini kuzatish shuni koʻrsatadiki, bu hududdagi barcha tamaddunlarda “davr” hodisasi bir xilda namoyon boʻlmaydi. Baʼzi tamaddunlarda “davr” hodisasi barcha boschiqlarini ketma-ketlikda toʻliq namoyon qilsa, baʼzi tamaddunlarda “davr”ning barcha bosqichlarining aniq chegaralarini belgilashning imkoni yoʻqday koʻrinadi. Masalan, qadimgi Misr, Mesopotamiya, Xitoy yoki Hindistonda paydo boʻlgan tamaddunlarning sikli bosqichlarini aniq koʻrsatish imkoniyati mavjud boʻlgani holda, Eron va Turon hududlarida paydo boʻlgan tamaddunlarning siklik bosqichlarini chegalashda qiyinchiliklar mavjud. Xoʻsh buning sababi nimada?

Bizning fikrimizcha yuqoridagi masalaning sababi ushbu tamaddunlardagi ishlab chiqarish usuli boʻlgan sugʻorma dehqonchilikning koʻlami va iqtisoddagi oʻrnidir. Shunga koʻra Sharq tamaddunlarini ikki guruhga ajratish mumkin. Bular:

1. Yirik daryolar boʻyicha tashkil togan tamaddunlar;
2. Kichik daryolar boʻyida tashkil topgan tamaddunlar.

Sugʻoriladigan hududning kengligi, sugʻorish manbasi yaʼni daryolarning sersuvligining miqyosi ushbu hududda tashkil boʻladigan tamaddunning “davr” hodisasi bosqichlarini toʻlaroq, yorqinroq, aniq chegaralar bilan bosib oʻtishi, tanazzul bosqichining koʻrinishi ham hayratlanarli darajada katta talofatlar bilan kechishi. Shuningdek, kichik manbalardan (kichik daryo yoki soylardan) sugʻoriladigan tamaddunlarning umr koʻrishining qisqaligi, turgʻunlik va tanazzul bosqichlarining aniq chegaralarini belgilashning imkoni yoʻqligi uning muhim xususiyatlaridan hisoblanadi.[1]

Yirik daryolar boʻyidagi sivilizatsiyalardan Nil daryosi boʻyida tashkil topgan Misr tamadduni, Dajla va Frot oraligʻidagi Mesopotamiya, Hind daryosi boʻyidagi Hind sivilizatsiyasi hamda Xuanxe havzasidagi Qadimgi Xitoy sivilizatsiyalari shular jumlasidandir. Ushbu hududlarda tashkil topgan sivilizatsiyalar uzoq vaqt davom etganligi hamda “davr” hodisasining barcha (tugʻilish, rivojlanish, turgʻunlik va tanazzul) bosqichlari aniq chegaralar bilan belgilash mumkinligi bilan nfaqr qilib turadi. Masalan, buyuk daryo hisoblangan Nil daryosi boʻyicha tashkil topgan qadimgi Misr sivilizatsiyasi bir necha marotaba tugʻilish va tanazzul

bosqichlarini boshidan kechirganligi ma'lum. Xususan, tarixchilar qadimgi Misrni 5 marotaba yuksalib-tanazzulga uchraganligini ta'kidlab, quyidagi davrlarni ajratib ko'rsatadi:

1. Ilk podsholik davri - m.a. 3100 – 2686-yillar. Bu davr yuqori va quyi Misrning birlashishi bilan boshlanadi. Markazlashgan davlat boshqaruvi va dastlabki sulolalar shakllandi.

2. Qadimgi podsholik davri - m.a. 2686 – 2181-yillar. Misrning ilk yuksalish bosqichi hisoblanadi. Markazlashgan hokimiyat kuchli bo'lib, piramidalar qurilgan davrdir. Davr oxirida siyosiy parokandalik boshlanadi.

3. O'rta podsholik davri - m.a. 2055 – 1650-yillar. Siyosiy birlik qayta tiklanib, iqtisodiy va madaniy rivoj kuchaygan. Ammo keyinchalik ichki zaiflashuv va tashqi bosqinlar sabab tanazzul yuz beradi.

4. Yangi podsholik davri - m.a. 1550 – 1069-yillar. Misr tarixidagi eng qudratli imperiya davri. Hududiy kengayish, kuchli harbiy davlat va yirik qurilishlar bilan xarakterlanadi. Davr oxirida siyosiy zaiflashuv, tarqoqlik boshlanadi va tanazzulga uchraydi.

5. So'nggi podsholik davri - m.a. 664 – 332-yillar. Mustaqillikni qayta tiklashga urinishlar bo'lgan, biroq davlat asta-sekin zaiflashib, nihoyat m.a. 332-yilda Alexander Makedoniskiy tomonidan bosib olinadi.

Misr tamadduni davriylik nazariyasi bo'yicha siklning barcha bosqichlari yaqqol ko'rinadigan klassik jamiyat hisoblanadi. Masalan qadimgi misrning ilk podsholigi davrini olib qaraylik. Qadimgi Misr tarixidagi ilk podsholik davri (mil. avv. taxminan 3100–2686-yillar) jamiyat taraqqiyotining siklik rivojlanish modeli nuqtai nazaridan qaralganda tug'ilish, yuksalish, turg'unlik va tanazzul bosqichlari orqali shakllangan tarixiy jarayon sifatida talqin qilinadi. Bu davrning tug'ilish bosqichi yuqori va quyi Misrning siyosiy birlashuvi bilan bog'liq bo'lib, an'anaga ko'ra bu jarayon Narmer nomi bilan bog'lanadi; natijada markazlashgan davlat boshqaruvi va dastlabki sulolaviy tizim shakllandi. Yuksalish bosqichida markaziy hokimiyat mustahkamlanib, ma'muriy boshqaruv tizimi, irrigatsiyaga asoslangan dehqonchilik va diniy-siyosiy ideologiya rivojlandi. Keyingi turg'unlik bosqichida esa davlat boshqaruvi ma'lum darajada barqarorlashib, saroy byurokratiyasi va mahalliy boshqaruv tuzilmalari kuchaydi, biroq aynan shu jarayon markaziy hokimiyatning asta-sekin zaiflashishiga ham zamin yaratdi. Natijada tanazzul bosqichi yuzaga kelib, sulolaviy hokimiyatning siyosiy ta'siri pasaya boshladi va bu jarayon keyingi davr — ya'ni yanada markazlashgan davlat tizimi shakllangan Qadimgi podsholik bosqichiga o'tish uchun tarixiy sharoit yaratdi. Shu tariqa ilk podsholik davri qadimgi Misr davlatchiligining shakllanish siklini ifodalovchi muhim tarixiy bosqich sifatida namoyon bo'ladi.

Narmer nomi bilan bog'liq bo'lgan Ilk podsholikning tug'ilish bosqichi odatda miloddan avvalgi taxminan 3100–3000-yillarga to'g'ri keladi va bu davr Qadimgi Misr tarixida markazlashgan davlatning shakllanishi bilan tavsiflanadi. An'anaviy tarixiy talqinga ko'ra Narmer Yuqori Misr va Quyi Misr hududlarini siyosiy jihatdan birlashtirib, yagona podsholik asosini yaratgan. Bu jarayonni

tasdiqlovchi muhim manbalardan biri Narmer Palette bo'lib, unda hukmdorning dushman ustidan g'alabasi va ikki hudud ustidan hukmronligi ramziy tarzda tasvirlangan. Shuningdek, bu davrda yangi siyosiy markaz sifatida Memfis shahri tashkil topib, u yuqori va quyi hududlar o'rtasidagi strategik hududda joylashgan markaziy boshqaruv markaziga aylangan. Natijada yagona soliq tizimi, irrigatsiya ishlarini markazlashgan holda boshqarish va fir'avn hokimiyatini ilohiylashtiruvchi siyosiy-diniy ideologiya shakllana boshlagan. Shu sababli Narmer davri ilk podsjolikning tug'ilish bosqichi sifatida baholanib, keyingi sulolaviy siyosiy tizimning shakllanishiga asos yaratgan tarixiy davr hisoblanadi.

Qadimgi Misr tarixida Ilk podsholikning yuksalish bosqichi taxminan miloddan avvalgi 3000–2800-yillarga to'g'ri keladi va bu davr markazlashgan davlat boshqaruvining mustahkamlanishi hamda sulolaviy hokimiyatning kuchayishi bilan tavsiflanadi. Ushbu bosqich asosan I–II sulola hukmdorlari faoliyati bilan bog'liq bo'lib, ular davlat hududini siyosiy jihatdan birlashtirish va ichki boshqaruv tizimini tartibga solishga harakat qilganlar. Masalan, I sulola hukmdori Jet davrida davlat hokimiyati janubiy hududlardan tashqariga kengayib, Nubiya tomon harbiy yurishlar amalga oshirilgan, bu esa Misrning siyosiy va iqtisodiy ta'sirini kuchaytirgan. Shuningdek, II sulola hukmdori Xasexemui ichki siyosiy qarama-qarshiliklarni bostirib, mamlakatni qayta markazlashtirishga erishgan; uning yodgorlik yozuvlarida ichki qo'zg'olonlar ustidan g'alaba qayd etilgan. Bu davrda Memfis markaziy siyosiy poytaxt sifatida mustahkamlanib, ma'muriy apparat, soliq yig'ish tizimi va irrigatsiya ishlarini boshqarish shakllangan. Shu sababli ilk podsholikning yuksalish bosqichi Misrda davlat institutlari, sulolaviy hokimiyat va markazlashgan siyosiy tizimning barqaror shakllanish davri sifatida baholanadi.

Qadimgi Misr tarixida Ilk podsholikning turg'unlik bosqichi odatda miloddan avvalgi taxminan 2800–2700-yillar oralig'iga to'g'ri keladi va bu davr markazlashgan hokimiyatning nisbatan barqarorlashishi bilan birga siyosiy tizimning ichki zaiflashuvi belgilari paydo bo'la boshlagan bosqich sifatida tavsiflanadi. Ayniqsa II sulola davrida markaziy hokimiyat bilan mahalliy boshqaruv vakillari — nomlar hokimlari (nomarxlar) o'rtasidagi munosabatlar murakkablashgan. Bu jarayon ichki siyosiy qarama-qarshiliklar bilan ham namoyon bo'lib, ayrim hududlarda hokimiyat uchun kurash kuchaygan. Masalan, II sulola hukmdori Xasexemui davriga oid yozuvlarda mamlakat ichidagi qo'zg'olonlar bostirilgani va markaziy hokimiyatni qayta tiklash uchun harbiy choralar ko'rilgani qayd etiladi. Shu bilan birga ma'muriy apparatning kengayishi, diniy markazlar va saroy amaldorlarining ta'siri ortishi natijasida davlat boshqaruvi murakkablashgan. Natijada siyosiy tizim tashqi tomondan barqaror ko'ringan bo'lsa-da, ichki tuzilma asta-sekin inqiroz alomatlarini namoyon qila boshlagan va bu holat keyingi tarixiy bosqich — tanazzul bosqichini keltirib chiqargan.

Ilk podsholikning tanazzul bosqichi odatda miloddan avvalgi taxminan 2700–2686-yillar oralig'iga to'g'ri keladi va bu jarayon II sulola oxirida siyosiy tizimning qayta tashkil etilishi bilan yakunlangan. Ushbu davrda markaziy

hokimiyatning avvalgi shakli ma'lum darajada zaiflashib, saroy ichidagi siyosiy kurashlar hamda hududiy boshqaruv tizimining qayta shakllanishi yuz bergan. Ayniqsa II sulola hukmdori Xasexemui davrida mamlakat ichidagi qo'zg'olonlar va siyosiy qarama-qarshiliklar bostirilgani haqidagi yozuvlar mavjud bo'lib, bu holat avvalgi siyosiy tizimning inqirozga yuz tutganini ko'rsatadi. Bu yerda tanazzul uzoq davom etgan chuqur parokandalik emas, balki taxminan bir necha o'n yilliklar davom etgan siyosiy transformatsiya davri bo'lib, uning natijasida davlat boshqaruvi yangi bosqichga o'tdi. Oqibatda Misrda yangi markazlashgan hokimiyat tiklanib, III sulola hukmdori Joser davridan boshlab Qadimgi podsholik davri boshlandi; bu esa Misr tarixidagi yangi yuksalish bosqichiga, jumladan monumental qurilishlar va kuchli davlat apparatining shakllanishiga zamin yaratdi.

“Davrlar” hodisasi haqida yuqorida to'xtalganimizda “davrlar”ning to'rtinchi bosqichida jamiyat mayda-mayda bo'laklarga bo'linib ketishi haqida fikr bildirgan edik. Misrning ilk podsholik siklining tanazzul bosqichi haqida ham shu sabab, xususiyat orqali parchalanish va yangi sulolaning kelishi bilan yangi siklning paydo bo'lganligini ko'rish mumkin. Bu haqda Misr tarixini chuqur o'rgangan olimlardan V.I. Abdiyev quyidagilarni yozadi: “Misr o'zining butun qadimgi tarixida oblastlar (viloyatlar J.M.) bo'linib yashagan. Yagona Misr davlati zaiflashiv, tushkunlikka uchragan davrlarda bu oblastlar yana o'zlarining qadimgi mustaqilligini tiklaganlar.”[2]⁴⁰⁶

Buyuk daryolar bo'yicha tashkil topgan tamaddunlarning aksariyatining oxirgi tanazzul bosqichi tabiiy ofatlar (masalan, suv tashqinlari yoki qurg'oqchilik), shuningdek, boshqa mustamlakachi xalqlarning bosqinlari fonida sodir bo'lishi tarzidagi tarixiy misollarni tarixdan ko'plab toppish mumkin. Lekin Misr tarixida yuz bergan mana shu ilk podsholikning tanazzulga uchrashi sof holdagi “davrlar” hodisasining qonuniyati asosida sodir bo'lgandir.

Biz yuqorida “davrlar” hodisasi sug'orma dehqonchilikning talablari asosida avval boshqa yangi tashkil topgan tamaddunda yer islohotlari amalga oshirilishi, sug'orish inshootlari va suv taqsimotining tizimli yo'lga qo'yilishi oqibatida markaziy hokimiyat bilan birga mahalliy aholi ichidan ham yirik boy aholi, yirik zamindorlar chiqqachini ko'rib chiqqan edik.

Mana shu aholi ichidan chiqqan yirik zamindorlar ma'lum vaqt o'tgandan so'ng markaziy hokimiyat uchun kurash boshlashi natijasida esa markaziy hokimiyat zaiflashuvi va uning oxibatida mamlakat bir nechta viloyatlarga ajralib ketishi natijasida tanazzulga uchrashi mumkinligi ko'rsatib bergan edik. Mana shu ilk podsholik davri “davrlar” hodisasining shu qonuniyatiga to'liq javob beradigan va sof holda namoyon bo'ladigan misoli hisoblanadi.

ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Mamanov A. Kishilik jamiyati tarixiy taraqqiyotining umumiy manzarasi. Toshkent. 2023.
2. Abdiyev V.I. Qadimgi Sharq tarixi. –Toshkent. O'rta va oliy maktab davlat nashriyoti, - B. 207.

⁴⁰⁶ Abdiyev V.I. Qadimgi Sharq tarixi. –Toshkent. O'rta va oliy maktab davlat nashriyoti, -B. 207.

3. Nazirov B., Yoqubova D. O'zbekistonda yer-suv munosabatlari tarixi (qadimgi davrdan hozirgi kunga qadar). -Termiz. 2023. "Bekshox print servis" nashriyoti, -B. 203.
4. Mamanov A. Milliy mentalitet: xususiyat va omillar. Samarqand. 2015.

INSON FAOLIYATIDA AQL VA ILMNING AHAMIYATI YUSUF XOS HOJIB TALQINIDA

THE IMPORTANCE OF INTELLIGENCE AND SCIENCE IN HUMAN ACTIVITIES, INTERPRETED BY YUSUF KHOS HAJIB

*Ro'zimurodov Siroj Madatovich,
SamISI "Ijtimoiy fanlar" kafedrası f.f.b.f.d.,(PhD) dotsenti,
Ish'aq Abduraxmonov, Iqtisodiyot va pedagogika universiteti (Samarqand kampusi)
Psixologiya va ijtimoiy-gumanitar fanlar kafedrası o'qituvchisi*

*Siroj Madatovich Ruzimurodov, SamIES «Social Sciences»
of the Department of Philological Sciences, Doctor of Philosophy (PhD),
Ishak Abdurakhmonov, Lecturer at the Department of Psychology
and Social Sciences of the University of Economics and Pedagogy (Samarkand Campus)*

Annotasiya. Mazkur maqolada Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida rasonalistik g'oyalarning falsafiy-metodologik tahlili bayon etiladi. Shuningdek, maqolada alloma tomonidan ilgari surgan e'tiqod va aqlning nisbatiga ratsionallik yondashuvning mohiyati ochib beriladi.

Tayanch so'zlar: Yusuf Xos Hojib, "Qutadg'u bilig", o'dob-axloq, aql, bilim, rasionallik, nutq, til, muomala.

Аннотация. В данной статье излагается философско-методологический анализ рационалистических идей в произведении Юсуфа Хос Хаджиба "Кутадгу билиг". В статье также раскрывается сущность рационального подхода к соотношению веры и разума, выдвинутого ученым.

Ключевые слова: Юсуф Хос Хаджиб, "Кутадгу билиг", этикет, разум, знания, рациональность, речь, язык, общение.

Abstract. This article presents a philosophical and methodological analysis of rationalistic ideas in the work of Yusuf Hos Hajib "Kutadgu Bilig." The article also reveals the essence of the rational approach to the relationship between faith and reason put forward by the scholar.

Keywords: Yusuf Hos Hajib, "Kutadgu Bilig," etiquette, reason, knowledge, rationality, speech, language, communication.

Kishilik sivilizasiyasi va madaniyatining ilk o'choqlaridan hisoblangan Markaziy Osiyodan yetishib chiqqan buyuk mutafakkirlarning o'lmas asarlari ming yillar davomida bashariyat ma'naviy taraqqiyotida mayoq vazifasini bajarib kelmoqda.

Xorazmiy, Ibn Sino, Beruniy, Forobiy kabi qomusiy olimlarimizning ilmiy meroslari bunga dalildir. Bu xususda Prezidentimiz Sh.M. Mirziyoyev –"Ularning aniq fanlar va diniy ilmlar sohasida qoldirgan bebaho merosi butun insoniyatning ma'naviy mulki hisoblanadi", deydi [1: 82].

Yana shunday nodir ma'naviy meroslardan biri shuki, turkiy xalqlar tafakkuri xazinasining noyob durdonasi, Sharq o'dob-axloq falsafasining qomusi – Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilik" («Saodatga eltuvchi bilim») asaridir. Buyuk alloma Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilik" asari ming yildan buyon Sharq

xalqlari ma'naviyati taraqqiyoti yo'lida beminnat xizmat qilib kelmoqda. Axloq-odob falsafasining qomusi hisoblangan mazkur asar insoniylikning go'zal xislatlari: halollik, ezgulik, vatanparvarlik, diyonatlilik, oqilonalikni tarannum etadi. Yusuf Xos Hojib ilmiy merosining tarixiy ahamiyati, avvalo unda insonga xos bo'lgan ezgu axloq-odob tamoyillarini rasionalistik nuqtai nazardan bayon etilishidir.

Asarning ibtidosidayoq "Insonning qadri bilim bilan belgilanishi haqida" maxsus bob mavjuddir. Alloma asarda o'z g'oyasini bayon etishni aqlning inson faoliyatidagi ahamiyatini yoritishdan boshlaydi. Mazkur bobda insonning qadr-qimmatini uning aql-farosati, egallagan bilimi bilan o'lchanishga katta urg'u beradi.

Bilim berdi, shundan ulug'lik bugun

Ham idrok, ma'rifat-yozguvchi tugun [2: 28].

Inson ulug'likka bilimi bilan erishishini ta'kidlar ekan, u uchun idrok va ma'rifat zarurligini ta'kidlaydi. Allomaning fikricha, idrok va ma'rifat har qanday jumboq, tugunlarni hal qilishning asosiy vositasidir.

Alloh kimga bersa bilim – idrok, bilig

Qo'l uzatgan ishi bo'lur ezgulik.

Yusuf Xos Hojibning fikricha, bilimni egallagan kishi doimo ezgulikka intiladi. Aql-idrok orqali inson yovuzlikning qanday mudhish oqibatlariga olib kelishini yaxshi anglab, shu bois ham ezgulik uchun kurashadi.

Bilim qadni bukmas, boylikdir tayyor,

Ololmas qo'l cho'zib hyech o'g'ri, ayyor

Yusuf Xos Hojib bilimni, aql-idrok hosilasi der ekan, u X asrdayoq rasionalizm g'oyasini ilgari surmoqda. Inson mol-mulki, davlat-u boyligi, kuch-qudrati-yu, pahlavonligi bilan emas, balki bilim [3: 28] bilan buyuklikka yetishini uqtirmoqda. Bilim uchun esa aql, idrok, farosat zarurligini alohida qayd etadi.

Idrok qayda bo'lsa, ulug'lik shunda

Bilim kimda bo'lsa buyuklik shunda[2: 28]

To'g'ri idrok etadigan va mantiqiy to'g'ri xulosa chiqara oladigan oqil odam, allomaning fikricha, albatta, o'z maqsadiga, murodiga yetadi.

Dono bilur, idrok etadi oqil

Bilimli, oqilning murodi hosil [2: 28]

Mutafakkir avvalo, bilimning ahamiyatini yaxshi tushunib olish lozimligini uqtiradi. Shundagina o'quvchi yaxshi bilim oladi. Puxta egallangan bilim esa, barcha muammolarni hal qilish omili ekanini uqtiradi.

Bilim manosini bil, yaxshi bilim ol,

Bilimni bil mushkul yeringda qurol [2: 28]

Bilimning fazilatini bayon etar ekan, alloma bilimsizlikning inson hayotidagi halokatli oqibatini bayon etadi.

Bilimsizning bari dardlik bo'ladi,

Dardin emlamagan kishi o'ladi[2: 28].

Bilimsizlik aniq ojizlikka teng,

Ey nodan, zulmatni bilim bilan yeng.[2.38]

Bilimsizlik insonni johillikka – dardga duchor qilishini uqtiradi. Dardni davolamasa, ya'ni emlamasa, albatta, o'linga, ya'ni halokatga duchor bo'ladi. Dardi davolanmagan, emlanmagan bemorning o'limi muqarrar bo'lganidek, bilimsiz ham xor bo'lib halokatga uchrashini ta'kidlaydi. Bilimsizga davo bilim olish, aynan shu tufayli baxtli bo'ladi, deb ta'kidlaydi Yusuf Xos Hojib.

*Dardingga davo qil, kelgin, ey nodon
Bilimsiz xor, dono baxtlidir inon*[2: 29]
*Zakiyga kattadir zakoning nafi,
Bilimdan yana ham ortar sharafi*[2: 29]

Inson hayotida aql va bilimning ahamiyatini bayon etar ekan, alloma barchani bilim olishga chaqiradi. Hamda baxtli, farovon hayotning kaliti bilim ekanini ta'kidlaydi.

*Har ne ishing bo'lsa, o'quv birla qil,
Baxt, iqbol kaliti bilim erur, bil* [2: 29]

Bilimning inson hayotidagi ahamiyatini izohlab berar ekan, til, bilim, aql, farosatning bog'liqligi haqida ham so'zlab o'tadi. Inson muomala jarayonida, nutqida aql-idrokka bo'ysunishi lozimligiga katta urg'u beradi.

*Aql-idrok, bilim tarjimoni til,
Ulug'lovchi mardni rovon tilni bil* [2: 29],

Tilning inson hayotidagi ahamiyatini tushuntirar ekan, yaxshi so'z va yomon fikrning farqini quyidagicha tushuntiradi.

*Til-la kishi bo'lur ulug', baxtiyor,
Til-la beqadr er, g'amlar girifdor*[2: 29].

O'n asr avval til bilan muomala jarayonida ehtiyotkor bo'lish lozimligi Yusuf Xos Hojib rasionalizmining asosiy xususiyatidir.

*Til arslondir, boq, eshikda yotar,
Makkoru yaxshiy u, boshing yo'qotar*[2: 29]

Inson boshiga turli halokatlar kelishiga uning muomalasi, ya'ni tili sabab ekanini muallif mohirona tasvirlay olgan.

*So'zingni tuzatgil, boshing ketmasin,
Tilingni tiy, tishingga kulfat yetmasin* [2:29].

*Bilib so'zlagan har so'zda iqbol bor
Bilimsiz so'z-la o'z baxtini qilur xor*[2: 30]

Yusuf xos Hojib inson faoliyatida aqlning o'rnini bayot etishga juda katta urg'u beradi. Insonning bir-biridan farqi, aqli va idroki ekanini Yusuf Xos Hojib quyidagicha bayon etadi:

*Kishining kishidan talay farqi bor
Bu farqni bilimdir etguvchi oshkor
Bilimsiz-la yo'qdir so'zim hyech mening
Xizmatim bajaray, ey oqil, sening*[2: 32]

Yusuf Xos Hojib e'tiqod va aql kategoriyasi nisbatiga ham rasionalistik yondashadi.

Barcha ezguliklar bilimdan kelgay,

Bilimdan odamzod Xudoni bilgay [2: 33]

Xristian dinining yetuk namoyandalari Xudoni bilishda aql shart emas, desalar, ming yil avval Yusuf Xos Hojib Xudoni bandasi faqat bilimi orqali tanishini ta'kidlaydi. Ya'ni, aql yordamida bilish mumkinligini aytib o'tgan. Alloma har qanday e'tiqod uchun avvalo, aql va bilim zarurligini ta'kidlaydi. Yusuf xos Hojib rasionalizmining yutug'i ham shundadir.

Biz mutafakkirning "Qutadg'u bilig" asarida rasionallik tamoyilini qisman yoritishga harakat qildik. Allomaning asari axloq-odobga doir qomusiy xarakterda bo'lib, unda etika-estetika, matematika, iqtisod, astronomiya, diplomatiya, tibbiyot, farmasevtika, harbiy soha, umuman, ijtimoiy, siyosiy-iqtisodiy, huquqiy va madaniy-ma'rifiy, ma'naviy, ilmiy va boshqa qator sohalarga doir qarashlarga duch kelish mumkin [3: 6].

Xulosa qilib aytadigan bo'lsak, avvalo Sharq xalqlari ma'naviy merosining nodir durdonalaridan biri bo'lgan Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari rasionallik tamoyiliga asoslanganligi uchun ming yildan buyon Markaziy Osiyo xalqlari madaniy taraqqiyotiga ijobiy ta'sirini o'tkazib kelmoqda. Ikkinchidan, Yusuf Xos Hojib "Qutadg'u bilig" asari hozirgi globallashuv sharoitida ham tarbiyaviy ahamiyatini yo'qotmagan va murakkab axborotlashgan jamiyat bosqichida yoshlarni turli ma'naviy tahdid va axborot xurujlaridan himoya etishda muhim nazariy manbadir. Uchinchidan, Yusuf Xos Hojib ilmiy merosining ma'naviy-axloqiy, tarbiyaviy ahamiyatini teran anglagan holda, undan uzluksiz ta'lim tizimini barcha bosqichlarida, shuningdek, milliy qadriyatlarimiz targ'ibotida keng foydalanish mumkin.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Mirziyoyev Sh.M. O'zbekiston Respublikasi Prezidentining Oliy Majlisga Murojaatnomasi. 2017- yil 22-dekabr. //Xalqimizning roziligi bizning faoliyatimizga berilgan bahodir. – T.: O'zbekiston NMIU, 2018- yil.
2. Yusuf Xos Hojib. "Qutadg'u bilig" ("Saodatga eltuvchi bilim"). – T.: "Akademnashr", 2015.
3. Ravshanov F. "Saodatga eltuvchi bilim"ga qiziqib. / Yusuf Xos Hojib. "Qutadg'u bilig". Akademnashr. 2015.
4. Ravshanov, Fazliddin. Davlat fuqarolik xizmatchisining ma'naviy qiyofasi (Risola) / F.Ravshanov. – T.: «Ma'naviyat» nashriyoti, 2023. – 296 b.

**KAYIP AYDINLANMA'DAN ÜÇÜNCÜ RÖNESANS'A: KUTADGU BİLİĞ'DE
AKIL VE GÖNÜL BAĞLAMINDA ŞAHSİYETİN İNŞASI**

**FROM THE LOST ENLIGHTENMENT TO THE THIRD RENAISSANCE:
THE CONSTRUCTION OF PERSONALITY IN THE CONTEXT OF MIND
AND HEART IN KUTADGU BİLİĞ**

*Orhan Gazi Gökçe, Öğretim Üyesi, Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Tokat, Türkiye,
orhangazi.gokce@gop.edu.tr, 0000-0002-3787-7960
Orhan Veteran Gökçe*

*Orhan Gazi Gökçe, Lecturer at Tokat Gaziosmanpaşa University, Tokat, Turkey,
organgazi.gokce@gop.edu.tr, 0000-0002-3787-7960
Orhan Veteran Gökçe*

Öz. Bu çalışma, S. Frederick Starr'ın "Kayıp Aydınlanma" kavramsallaştırmasından hareketle Orta Asya merkezli düşünce geleneğini yeniden değerlendirmekte ve Yusuf Has Hâcib'in Kutadgu Bilig adlı eserini bu bağlamda analiz etmektedir. Modern Aydınlanma anlatılarının çoğunlukla akıl ve bireysel özerklik üzerinden tanımlandığı; buna karşılık ahlak, hikmet ve şahsiyet inşasının ihmal edildiği ileri sürülmektedir. Bu çalışma, Orta Asya'da gelişen ve disiplinler arası etkileşime dayanan entelektüel birikimin alternatif bir aydınlanma modeli sunduğunu savunmaktadır. Araştırma nitel doküman analizi yöntemiyle yürütülmüş; tarihsel ve felsefi metinler karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Bulgular, Kutadgu Bilig'in yalnızca bir siyasetname değil insan, toplum ve devlet ilişkisini bütüncül bir şekilde ele alan sistematik bir düşünce metni olduğunu göstermektedir. Eserde akıl, bilgi ve gönül kavramları üzerinden şekillenen insan modeli, ahlaki ve epistemolojik boyutları bir araya getirmektedir. Çalışmada ayrıca bilginin teknik bir araç değil ahlaki bir kategori olduğu; devletin sürekliliğinin ise yöneticinin şahsiyetiyle doğrudan ilişkili olduğu ortaya konulmuştur. Bu yönüyle eser, modern teknokratik anlayıştan ayrılarak bilgi erdem ve adalet temelli bir yönetim modeli önermektedir. Sonuç olarak Kutadgu Bilig, kayıp aydınlanma geleneğinin önemli bir temsilcisi olarak değerlendirilmekte ve günümüzde tartışılan "Üçüncü Rönesans" fikri için güçlü bir teorik zemin sunmaktadır. Bu model, insanın bütüncül inşasını merkeze alarak çağdaş düşünce krizlerine alternatif bir yaklaşım geliştirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kutadgu Bilig, Kayıp Aydınlanma, Üçüncü Rönesans, Şahsiyet, Bilgi

Abstract. This study re-evaluates the intellectual tradition centered in Central Asia through the concept of the "Lost Enlightenment" proposed by S. Frederick Starr and analyzes Yusuf Has Hajib's Kutadgu Bilig within this framework. It argues that modern Enlightenment narratives, predominantly defined by reason and individual autonomy, tend to neglect deeper dimensions such as morality, wisdom, and the construction of human character. In contrast, the Central Asian intellectual tradition presents an alternative model of enlightenment grounded in interdisciplinary interaction and holistic human development. The research employs a qualitative document analysis method, examining historical and philosophical texts comparatively. The findings reveal that Kutadgu Bilig is not merely a political treatise but a systematic intellectual work that comprehensively addresses the relationship between individual, society, and the state. The human model constructed in the text is based on the integration of reason, knowledge, and the "heart" (gönül), combining ethical and epistemological dimensions. The study further demonstrates that knowledge in Kutadgu Bilig is not treated as a purely technical tool but as a moral category, while the sustainability of the state is directly linked to the moral character of its rulers. In this respect, the work departs from modern technocratic perspectives and proposes a governance model grounded in knowledge, virtue, and justice. In conclusion, Kutadgu Bilig is identified as a key representative of the lost enlightenment tradition and offers a strong theoretical foundation for what may be termed a "Third Renaissance." This model provides an alternative framework for addressing contemporary intellectual crises by emphasizing the holistic reconstruction of human character.

Keywords: Kutadgu Bilig, Lost Enlightenment, Third Renaissance, Character Formation, Knowledge

GİRİŞ

Modern düşünce tarihinde Aydınlanma, çoğunlukla aklın özgürleşmesi, bireysel özerklik ve bilginin kurumsallaşması üzerinden tanımlanmıştır. Bu yaklaşım, insanı esas olarak rasyonel bir varlık olarak ele alırken ahlak, hikmet ve şahsiyet inşası gibi daha derin boyutları çoğu zaman ikincil plana itmiştir. Bu nedenle Aydınlanma anlatısı, insanın bütüncül gelişimini kapsayan bir çerçeve sunmakta yetersiz kalmış ve indirgemeci bir epistemolojik perspektif üretmiştir. Buna karşılık S. Frederick Starr'ın "Kayıp Aydınlanma" kavramsallaştırması, Orta

Asya merkezli entelektüel birikimin modern düşünce tarihindeki görünmezliğine dikkat çekmektedir. Starr'a göre bu coğrafya sadece bilimsel üretimden ziyade eleştirel düşüncenin, disiplinler arası etkileşimin ve kolektif aklın geliştiği bir merkezdir. Bu bağlamda kayıp olan yalnızca tarihsel bir dönem değil insanın bilgi, ahlak ve varoluş ilişkisini bütüncül biçimde ele alan alternatif bir düşünce modelidir.

Orta Asya'da gelişen bu entelektüel gelenek, bilginin bireysel keşiflerden ziyade kolektif üretim süreçleriyle şekillendiği bir epistemolojik yapı ortaya koymaktadır. Açık tartışma kültürü, disiplinler arası etkileşim ve eleştirel yaklaşım, bu düşünce ikliminin temel unsurlarıdır. Bu özellikler, bilginin teknik bir faaliyet alanı olmaktan ziyade anlam ve değer üretimi olduğunu göstermektedir. Dolayısıyla bu gelenek, modern aydınlanmanın tek boyutlu akıl anlayışına karşı daha bütüncül bir insan tasavvuru sunmaktadır.

Bu düşünsel çerçevenin en önemli metinlerinden biri Yusuf Has Hâcib'in *Kutadgu Bilig* adlı eseridir. Eser yalnızca bir siyasetname olmanın ötesinde insan, toplum ve devlet ilişkisini çok katmanlı bir yapı içerisinde ele alan sistematik bir düşünce metni olarak öne çıkmaktadır. Alegorik anlatımı, kavramsal derinliği ve disiplinler arası yaklaşımıyla *Kutadgu Bilig*, hem edebî hem de felsefî bir metin olarak değerlendirilmelidir. Bu yönüyle eser, Türk düşünce geleneğinin kurucu metinlerinden biri olarak özgün bir konuma sahiptir.

Bu çalışma, kayıp aydınlanma perspektifi üzerinden *Kutadgu Bilig*'i yeniden okumayı ve eserin ortaya koyduğu insan-bilgi-devlet ilişkisini analiz etmeyi amaçlamaktadır. Araştırmada bilginin ahlaki bir kategori olarak konumlanması, şahsiyet inşasının siyasal düzenle ilişkisi ve akıl-gönül dengesi temel kavramlar olarak ele alınmıştır. Bu bağlamda çalışma, hem tarihsel bir düşünce geleneğini görünür kılmayı hem de günümüzde tartışılan "Üçüncü Rönesans" fikrine teorik bir zemin sunmayı hedeflemektedir.

Yöntem. Çalışma, kuramsal temelli nitel bir araştırma olarak tasarlanmış ve doküman analizi yöntemiyle yürütülmüştür. Doküman analizi, yazılı metinlerin sistematik biçimde incelenmesi, sınıflandırılması ve yorumlanması sürecini içeren bir araştırma yöntemi olup özellikle tarihsel ve felsefî metinlerin çözümlenmesinde etkili bir yaklaşım sunmaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2018, s. 189). Bu doğrultuda araştırma, metin merkezli bir inceleme ve yorumlama süreci üzerine inşa edilmiştir.

Araştırmanın veri setini birincil ve ikincil kaynaklar oluşturmaktadır. Birincil kaynak olarak Yusuf Has Hâcib'in *Kutadgu Bilig* adlı eseri esas alınmış; ikincil kaynaklar ise Orta Asya düşünce tarihi, İslam felsefesi ve siyaset düşüncesine ilişkin literatürden seçilmiştir. Özellikle S. Frederick Starr'ın *Kayıp Aydınlanma* adlı eseri, çalışmanın kuramsal çerçevesini belirleyen temel referans metin olarak değerlendirilmiştir. Bunun yanı sıra Farabî, İbn Sînâ ve ilgili çağdaş araştırmalar, analitik bağlamın genişletilmesi amacıyla incelemeye dâhil edilmiştir.

Veri toplama sürecinde ilgili metinler sistematik biçimde taranmış ve araştırma problemine doğrudan temas eden kavramlar belirlenmiştir. Bu kapsamda

“bilgi”, “akıl”, “gönül”, “şahsiyet”, “adalet”, “devlet” ve “mutluluk” gibi temel kavramlar odak noktası olarak seçilmiş; metinler bu kavramlar çerçevesinde tekrar eden okumalarla analiz edilmiştir.

Verilerin analizinde tematik analiz yöntemi kullanılmıştır. İlk aşamada metinlerde tekrar eden kavram ve anlam örüntüleri belirlenmiş, ardından bu örüntüler kategorilere ayrılarak üst temalar oluşturulmuştur. Son aşamada ise bu temalar arasındaki ilişkiler ortaya konularak insan-bilgi-devlet ilişkisini açıklayan bütüncül bir kuramsal çerçeve geliştirilmiştir. Ayrıca analiz sürecinde karşılaştırmalı okuma tekniğinden yararlanılarak *Kutadgu Bilig*’deki kavramsal yapı ile Orta Asya aydınlanmasına ilişkin tarihsel veriler ve İslam düşüncesi geleneği arasında paralellikler değerlendirilmiştir.

Araştırmada geçerlik, farklı kaynak türlerinin birlikte kullanılması ve yorumların doğrudan metinlere dayandırılmasıyla sağlanmıştır. Güvenirlik ise analiz sürecinin sistematik biçimde yürütülmesi ve kavramsal çerçevenin açık biçimde ortaya konulmasıyla desteklenmiştir. Bununla birlikte çalışma, belirli metinler ve kuramsal çerçeve ile sınırlı olup ampirik veri içermemektedir. Bu durum, araştırmanın genellenebilirliğinden ziyade kavramsal derinliğini ön plana çıkarmaktadır.

Bulgular

Kayıp Aydınlanma: Alternatif Bir Epistemolojinin İzleri

Aydınlanma, modern düşünce tarihinde çoğunlukla aklın özgürleşmesi, bilginin kurumsallaşması ve bireyin özerkliğinin tanınması üzerinden tanımlanmıştır. Ancak bu tanım, insanı yalnızca bilişsel bir varlık olarak ele alan indirgemeci bir perspektif üretmiş; ahlak, hikmet ve şahsiyet inşası gibi daha derin katmanları çoğu zaman ihmal etmiştir. S. Frederick Starr’ın *Kayıp Aydınlanma* adlı eserinde işaret ettiği üzere İslam dünyasının erken dönemlerinde ortaya çıkan ve Orta Asya merkezli olarak gelişen entelektüel hareket, Batı merkezli Aydınlanma anlatılarının dışında bırakılmış; böylece insanın bütüncül gelişimini esas alan bir düşünce geleneği görünmez kılınmıştır. Bu bağlamda “kayıp” olan esasında tarihsel bir dönem değil insanın kendisini inşa etme biçimine dair alternatif bir epistemolojidir. Orta Asya’nın tarihsel serüveni, modern düşünce tarihinin çoğu zaman göz ardı ettiği fakat insanlık entelektüel birikiminin merkezinde yer alan bir “kayıp aydınlanma” deneyimine işaret etmektedir. S. Frederick Starr’a göre bu coğrafya, Arap fetihlerinden Timur dönemine kadar uzanan süreçte yalnızca bir kültürel geçiş alanı olmanın ötesinde bilimsel üretimin, felsefi tartışmanın ve entelektüel canlılığın merkezi olmuştur. Bu dönem, Avrupa Aydınlanması’ndan çok önce, aklın, tartışmanın ve bilimsel merakın sistematik şekilde örgütlendiği bir düşünce iklimi sunmaktadır (Starr, 2019, s. 44).

Bu bağlamda Orta Asya aydınlanması, tekil dahilerin ani keşiflerinden ziyade, kolektif aklın sürekliliğine dayanan bir epistemik yapı ortaya koymaktadır. Starr’ın dikkat çektiği üzere bilimsel faaliyetler bireysel “Evreka” anlarından ibaret değildir aksine uzun soluklu tartışmalar, mektuplaşmalar ve ortak çalışmalarla şekillenmektedir. Bu durum, bilginin bireysel değil toplumsal bir üretim süreci

olduğunu açıkça göstermektedir. Orta Asya'nın bu entelektüel dinamizmini belirleyen en önemli unsurlardan biri, açık tartışma kültürüdür. İbn Sînâ ile Bîrûnî arasındaki münazaralar örneğinde görüldüğü gibi farklı görüşlerin çatışması bir kriz değil bilginin derinleşmesi için bir imkân olarak görülmektedir. Bu durum, eleştirel düşüncenin kurumsallaştığını ve fikirlerin serbestçe dolaşıma girdiği bir düşünce atmosferinin varlığını göstermektedir. Bu entelektüel ortamın en dikkat çekici yönlerinden biri, disiplinler arası etkileşimin güçlü oluşudur. Filozoflar, din âlimleri, bilim insanları ve sanatçılar aynı düşünsel evrende buluşmakta; bilimsel ve estetik üretim birbirini beslemektedir. Böylece bilgi kendi başına teknik bir faaliyet olmaktan çıkmakta, anlam ve değer üretme sürecine dönüşmektedir.

Bu aydınlanma süreci sadece bilimsel ilerleme ile sınırlı değildir daha çok insanın kendisini, bilgisini ve sınırlarını sorguladığı bir bilinç durumunu ifade etmektedir. Bilginin sınırlarını sorgulamak aslında insanın kendi sınırlarını fark etmesi anlamına gelir ki bu da aydınlanmanın en temel boyutunu oluşturur. Bu çerçevede Orta Asya bilimsel keşiflerle anılan bir coğrafya olmanın ötesinde insan merkezli bir düşünce sisteminin geliştiği bir zemin olarak karşımıza çıkar. Ticaret yollarının kesişiminde yer alması, ekonomik refahın yüksekliği ve kültürel etkileşimin yoğunluğu, düşünsel üretimi besleyen bir zemin oluşturmuştur. Bu şartlar altında bilgi üretimi, toplumun geneline yayılan bir değer hâline gelmiştir (Starr, 2019, s. 651)

Bununla birlikte bu aydınlanma süreci, tarihsel sürekliliğini koruyamamış ve belirli kırılmalarla zayıflamıştır. Orta Asya'nın entelektüel liderliği, zamanla yerini başka merkezlere bırakmış; özellikle 12. yüzyıldan itibaren bu dinamizmin gerilemeye başladığı görülmüştür. Bu gerileme yalnızca dışsal faktörlerle değil bununla birlikte içsel yapısal dönüşümlerle de ilişkilidir (Starr, 2019, s. 675).

Bu noktada “kayıp aydınlanma” kavramı, tarihsel bir dönemin sona ermesinden ziyade sürekliliği kesintiye uğramış bir düşünce geleneğini ifade eder. Bu geleneğin tamamen yok olmadığını aksine farklı medeniyetlere aktarılmış bir miras olarak varlığını sürdürdüğü keşfe konu bir durumdur. Ancak bu aktarım özgün entelektüel dinamizmin aynı yoğunlukta devam etmesini sağlayamamıştır. Bu perspektiften bakıldığında, Orta Asya aydınlanması yalnızca geçmişte kalmış bir dönem değil günümüz için de önemli bir referans noktasıdır. Özellikle insan merkezli düşünce, eleştirel akıl ve disiplinler arası etkileşim gibi unsurlar, çağdaş dünyada yeniden inşa edilmesi gereken bir entelektüel model sunmaktadır. Bu model, insanın kendisini inşa etmeden bir medeniyet inşa edemeyeceği fikrini temellendirmektedir. Bu durum, “Üçüncü Rönesans” fikrinin ancak geçmişteki bu kırılmaların doğru anlaşılmasıyla mümkün olacağını ortaya koymaktadır. Dolayısıyla mesele arkaikleşmiş bir medeniyetin yeniden yükselişi değil tabiatı itibarıyla değişmeyen insanın kendisini yeniden kurma cesaretidir.

Kutadgu Bilig'in Düşünsel Zemini: Gelenek, Sentez ve Sistem

Bu yeniden inşa sürecinin en güçlü zemin metinlerinden kuşkusuz Yusuf Hâs Hâcib'in *Kutadgu Bilig* adlı eseridir. Kutadgu Bilig, biçimsel açıdan Arap ve Fars edebî geleneğinin etkilerini taşısa da, muhteva bakımından büyük ölçüde Türk

düşünce ve edebiyat geleneğine bağlı bir eser olarak öne çıkmaktadır. Nazım şekli ve vezin özellikleri bakımından İslamî dönemin ortak edebî kalıplarını benimsemiş olmakla birlikte içerdiği düşünce dünyası, kavramsal yapı ve anlatım biçimi itibarıyla yerli bir kültürel zemine dayanmaktadır. Eserin didaktik karakteri, okuyucuya verilmek istenen mesajların doğrudan değil tahkiye üslûbuyla ve alegorik bir yapı içerisinde sunulmasını beraberinde getirmiştir. Yusuf Has Hâcib, belirli kavramları temsil eden karakterler aracılığıyla düşüncelerini kişileştirmiş; bu karakterler arasındaki diyaloglar üzerinden hem bireysel ahlakı hem de siyasal düzeni açıklayan çok katmanlı bir anlatı kurmuştur. Bu yönüyle Kutadgu Bilig bir siyasetname olmanın ötesinde alegorik ve dramatik unsurlar barındıran özgün bir anlatı metni olarak değerlendirilebilir. Nitekim Ercilasun'un eseri Türk edebiyatının ilk tiyatro metinlerinden biri olarak nitelendirmesi (Ercilasun, 2004), bu dramatik ve diyalojik yapının önemine işaret etmektedir.

Kutadgu Bilig'in biçimsel yapısı incelendiğinde Yusuf Has Hâcib'in nazım tercihleri bakımından bilinçli bir estetik ve kültürel yönelim sergilediği görülmektedir. Nitekim mesnevî formu içerisinde Fars edebiyatında yaygın olan gazel yerine Arap edebiyatının temel nazım şekillerinden biri olan kasîde geleneğine yer verilmesi, onun doğrudan İran şiiri etkisine girmekten ziyade daha geniş bir İslamî edebiyat havzası içinde konumlandığını göstermektedir (Kartal, 2014, s. 252). Özellikle eserin ithaf edildiği hükümdar için kaleme alınan methiye bölümünde kasîde geleneğine uygun bir yapı tercih edilmekle birlikte, bu yapının klasik İran kasîdeleriyle tam anlamıyla örtüşmediği dikkat çekmektedir. Tabiat tasvirlerinin yer aldığı teşbîb/nesîb kısmı dışında İran kasîde geleneğine özgü motiflerin belirgin biçimde kullanılmaması eserin özgünlüğünü ortaya koyan önemli bir göstergedir. Bununla birlikte nazım örgüsünde yer yer millî şiir geleneğinden gelen dörtlüklerin kullanılması, hatta bu yapının bazı eserlerde baştan sona hâkim olması, Türk edebî geleneğinin henüz klasik İran şiirinin tam etkisi altına girmediğini göstermektedir (Akün, 1994, s. 391; 2013, s. 28–29). Ayrıca mütekârib bahrinin tercih edilmesi bir yandan Arap şiiriyle kurulan ilişkiye işaret ederken diğer yandan Türk şiirindeki 11'li hece ölçüsüyle kurduğu ritmik uyum sayesinde yerli şiir geleneğiyle bağın sürdürüldüğünü ortaya koymaktadır (Kartal, 2014, s. 252). Bu durum, Kutadgu Bilig'in yalnızca içerik bakımından değil biçimsel düzlemde de farklı kültürel unsurları sentezleyen özgün bir eser olduğunu göstermektedir.

Öte yandan eserin tahkiye geleneği içerisindeki yeri yalnızca İslamî döneme ait bir yenilik olarak değil daha eski Türk edebî birikiminin devamı olarak da okunmalıdır. Budist Türk edebiyatında özellikle jatakalar aracılığıyla görülen anlatı temelli öğretim yöntemi, kavramların kişileştirilmesi ve mesajların hikâye üzerinden aktarılması bakımından Kutadgu Bilig ile önemli benzerlikler göstermektedir. Bu durum, eserin yalnızca dış etkilerle şekillenmiş bir metin olmadığını aksine Türk anlatı geleneğinin sürekliliğini taşıyan bir yapı arz ettiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca eserde atasözlerine sıkça yer verilmesi, Türk destan geleneğine ait kahramanlara yapılan göndermeler ve devlet yönetimine dair

ölçütlerin Türk kültürel kodları üzerinden temellendirilmesi, Kutadgu Bilig'in düşünsel arka planının güçlü biçimde Türk kültürüne dayandığını göstermektedir (Dilâçar, 1988, s. 28–37). Bu yönüyle eser, farklı kültürel etkileri bünyesinde barındırmakla birlikte, özgün bir sentez ortaya koyarak yerli düşünce geleneğinin sistematik bir ifadesi hâline gelmektedir.

Kutadgu Bilig'in ortaya koyduğu düşünsel yapı öylesine olgun ve sistematik bir nitelik taşır ki bu eserin bir anda ve öncül birikimlerden bağımsız olarak meydana geldiğini düşünmek mümkün değildir. Aksine elde doğrudan metinler bulunmasa da eserin kendisi daha önceki birçok fikrî denemenin ve yarım kalmış düşünsel çabaların bir devamı ve olgunlaşmış bir sonucu olarak değerlendirilebilir. Bu yönüyle Kutadgu Bilig bireysel bir dehanın ürünü olmaktan öte Türkistan düşünce havzasında şekillenen uzun bir entelektüel geleneğin zirve noktalarından biri olarak görülmelidir. Nitekim eserde yer alan ve her biri toplumsal hayatın farklı bir yönünü temsil eden dört sembolik şahsiyet ile bunlara karşılık gelen töre, kut, akıl ve gönül kavramları, bu birikimin sistematik bir bütün hâline getirildiğini göstermektedir. Bu kavramsal yapı sadece siyasal düzenin değil insan şahsiyetinin inşasına dayanan bütüncül bir dünya görüşünü yansıtarak eserin kapsayıcılığını ve derinliğini açık biçimde ortaya koymaktadır (Akyol, 2013).

Kutadgu Bilig'in kuramsal çerçevesi, insan, toplum ve devlet arasındaki karşılıklı bağımlılık ilişkisi üzerine kuruludur. Eserde insanın tek başına var olamayacağı, toplumsal yaşamın ise güvenlik ve adalet ihtiyacıyla şekillendiği açık biçimde ifade edilmektedir. Bu bağlamda devlet, bir yönetim aygıtı olmanın ötesinde insanların güvenlik, adalet ve mutluluk ihtiyaçlarını karşılayan zorunlu bir yapı olarak tanımlanır. Metinde “adaletli devlet, müreffeh toplum ve mutlu birey” idealinin akıl, bilgi ve kut kavramları üzerinden temellendirildiği görülmektedir. Böylece Kutadgu Bilig, bireysel ahlak ile siyasal düzeni birbirinden ayırmayan bütüncül bir kuramsal model ortaya koymaktadır. Eserde devletin sürekliliğinin ancak adalet, erdem ve akıl gibi değerlerin yönetime hâkim olmasıyla mümkün olacağı vurgulanır. Bu bağlamda siyasal düzen ile bireysel ahlak arasında doğrudan bir ilişki kurulmakta, yöneticinin şahsiyeti devletin kaderini belirleyen temel unsur olarak görülmektedir (Şeker, 2018, s. 4–5). Bu yaklaşım, modern siyaset teorilerinde tartışılan kurumsal yapıların ötesine geçerek devletin ontolojik temelini insanın ahlaki niteliğinde konumlandırmaktadır.

Kutadgu Bilig, rasyonalite, kavram üretimi ve sistematik düşünme gibi ölçütleri karşılayan bir felsefî metin olarak da değerlendirilmelidir. Nitekim felsefî metin olmanın temel şartları arasında yer alan “sorun ortaya koyma, tutarlılık, kavramsal derinlik ve felsefe tarihi içinde bağlam oluşturma” gibi özelliklerin büyük ölçüde bu eserde mevcut olduğu görülmektedir. Eser, özellikle kut'un geçici doğasının nasıl kalıcı hâle getirileceği sorusu etrafında şekillenen bir problematik kurarak normatif bir metin olmaktan çıkmaktadır. Bu yönüyle Kutadgu Bilig, edebiyat ile felsefe arasında kurulan geçişken bir alanda yer almakta ve anlatı üzerinden kavramsal düşünce üretmenin imkânını göstermektedir.

Kutadgu Bilig'in en diqqat çekici yönlerinden biri, farklı dönem ve coğrafyalarda ortaya çıkan felsefî düşüncelerle kurduğu örtük ilişkidir. Eserde doğrudan bir etkilenme ilişkisi kurulmasa da Platon'dan Kant'a uzanan geniş bir düşünce geleneği ile kavramsal paralellikler taşıdığı ifade edilmektedir. Bu durum, eserin yerel bir kültür ürünü olmadığını aksine evrensel hakikat arayışının farklı bir tezahürü olduğunu göstermektedir. Nitekim felsefî düşüncenin soyut ve spekülâtif metinlerle sınırlı olmaması, edebî anlatılar içinde de ortaya çıkabileceği ve bu anlatıların kavramsal dile çevrilebileceği görülmektedir. Bu bağlamda Kutadgu Bilig, hem anlatı temelli bir düşünce modeli sunmakta hem de farklı kültürlerde ortaya çıkan "ikiz düşünceler" üzerinden evrensel bir felsefî bağlamın parçası hâline gelmektedir (Taşdelen, 2019, s. 7). Fatih Şeker Türk tasavvuf düşüncesindeki insicamı dile getirirken Yûsuf Has Hacib'den Gazzâlî'ye uzanan bir güzergâha diqqat çeker (Şeker, 2011, s. 79). Bu bağlamda Kutadgu Bilig Türk düşünce geleneğinin prizma metinlerinden birisidir.

Daire-i Adalet, Ulüvv-i Himmet ve Ahlaki Öznenin Doğuşu

Kutadgu Bilig, edebî bir eser olmasının yanı sıra sistematik bir siyaset ve toplum felsefesi metni olarak değerlendirilmelidir. Nitekim eser; siyaset, hukuk, ahlak ve eğitim gibi alanları kapsayan çok katmanlı bir düşünsel yapı ortaya koymakta ve bu yönüyle felsefî metin olma niteliği taşımaktadır (Adalıoğlu, 2013, s. 237). Eserde kavramsallaştırma, varlık ve bilgi sorunlarından başlayarak inanç, ölüm ve toplum düzenine kadar geniş bir alanda ele alınmaktadır. Bu durum metni teorik bir referans kaynağı hâline getirmektedir. Bu bağlamda Kutadgu Bilig, Platon ve Farabî gibi düşünürlerin temsil ettiği siyaset felsefesi geleneğiyle paralel bir düşünsel zeminde konumlanmakta ve evrensel bir felsefî tartışmanın parçası hâline gelmektedir.

Osmanlı düşünce geleneğinde Kınalızâde Ali Efendi ve Cevdet Paşa gibi mütefekkirlerde sistemleşmiş hâliyle karşımıza çıkan "adalet dairesi" anlayışının ilk nüvelerinin Kutadgu Bilig'de bulunması, eserin düşünsel süreklilik içerisindeki yerini açıkça göstermektedir. Yusuf Has Hâcib; siyaset ile hikmeti, hikmet ile ahlakı ve hakikati birbirinden ayrılmaz unsurlar olarak ele alarak bütüncül bir düzen tasavvuru ortaya koyar. Bu yaklaşımda insan, kozmik düzenin ve ilahî nizamın tabî bir parçası olarak konumlandırılmaktadır. Dolayısıyla siyasal düzen de bu bütünlük içerisinde anlam kazanmaktadır. Farabî'nin *Medînetü'l-Fâzıla*'da teorik düzeyde inşa ettiği ideal toplum modeli, Kutadgu Bilig'de daha pratik ve uygulanabilir bir siyasal çerçeveye dönüştürülmektedir. Bu yönüyle Yusuf Has Hâcib düşünce aktarıcısı olmanın çok ötesinde teoriyi uygulama düzeyine taşıyan bir sistem kurucu olarak değerlendirilebilir. Siyasetin karmaşık meselelerine çözüm üretme noktasında ortaya koyduğu yöntemsel yaklaşım, onun eserini yalnızca bir öğüt kitabı olmaktan çıkararak kalıcı bir siyaset felsefesi metni hâline getirmektedir.

Yusuf Has Hâcib'in düşünce dünyası siyaset ve ahlak ekseninden ziyade teolojik ve metafizik bir zeminde şekillenmektedir. Nitekim onun Tanrı tasavvurunun kelâmî bir çerçeve içerisinde temellendirilmekle birlikte esas yönünü

tasavvufi bir bakış açısından aldığı görülmektedir. Bu durum, eserde akıl ile sezgi, sistematik düşünce ile içsel tecrübe arasında kurulan dengeli ilişkiyi de açıklamaktadır. Yusuf Has Hâcib, Tanrı anlayışını salt teorik bir tartışma konusu olarak ele almak yerine insanın iç dünyasında anlam bulan bir hakikat olarak kurgular. Böylece kelâmın rasyonel zemini ile tasavvufun derinlikli kavrayışını birleştiren özgün bir yaklaşım ortaya koyar (Şeker, 2011, s. 130). Bu sentez, Kutadgu Bilig’i pratik bir siyasal rehber olmaktan kurtarır insanın varoluşunu anlamlandıran bütüncül bir düşünce metnine dönüştürür.

Kutadgu Bilig’de mutluluk anlayışı, bireysel haz ya da geçici tatminler üzerinden değil erdem temelli bir toplumsal düzen içinde kazanılan ve anlam kazanan bir olgu olarak temellendirilmektedir. Bu yönüyle eser, Aristotelesçi etik geleneğin “iyi yaşam” ve “erdem” merkezli yaklaşımıyla açık bir paralellik göstermektedir. Ancak Yusuf Has Hâcib, bu mutluluk anlayışını yalnızca dünyevî bir iyi hâli olarak bırakmaz; aksine onu aşkın bir boyuta taşıyarak İslam düşüncesinde şekillenen “çifte mutluluk” anlayışıyla ilişkilendirir. Bu çerçevede mutluluk, hem bu dünyada erdemli yaşamla elde edilen bir düzen hem de ahiret boyutunda tamamlanan bir hakikat olarak kurgulanır. Farabî ve İbn Sînâ’nın düşüncesinde olduğu gibi nihai mutluluğun ötelenmiş bir ideal olarak konumlandırılması, Kutadgu Bilig’i siyasetname olmanın ötesine geçirir bu da eseri metafizik temellere dayanan bir insan ve toplum teorisi sunduğunu göstermektedir (Taş, 2010, s. 1895). Eserde yer alan dört temsili şahsiyetin birbirini tamamlayan unsurlar olarak kurgulanması da bu bütüncül anlayışın bir yansımasıdır. Böylece Yusuf Has Hâcib, kendi döneminin hâkim gayeci (teleolojik) ve mutluluk merkezli dünya görüşünü, İslam filozoflarının ahlak ve siyaset düşüncesiyle harmanlayarak özgün bir sentez ortaya koymakta; teorik düzeyde doğrudan bir aktarımdan ziyade bu düşünceleri işlevsel ve sistematik bir yapıya dönüştürmektedir.

Kutadgu Bilig’in insan tasavvurunda öne çıkan temel erdemlerden biri de “ulüvv-i himmet”tir. Bu kavram, insanın yalnızca kendi menfaatini gözetken dar bir varlık olmaktan çıkıp gayesini yücelten ve eylemlerini daha geniş bir iyilik ufkuna yönelten bir şahsiyet inşa etmesini ifade eder. Ulüvv-i himmet, bir yönüyle insanın nefsinin sınırlayıcı ve aşağı çekici arzularına karşı direnç göstermesi; diğer yönüyle ise makul, maruf ve toplumsal fayda üreten işlerde kararlılık ve azim sergilemesidir. Bu iki yönlü yapı, insanın hem içsel disiplini hem de dışa dönük sorumluluğunu birlikte kurar. Dolayısıyla ulüvv-i himmet sahibi birey yalnızca iyi olanı bilen değil onu gerçekleştirme iradesini de taşıyan kişidir. Bu bağlamda Yusuf Has Hâcib’in ortaya koyduğu ideal insan modeli, bireysel arınma ile toplumsal sorumluluğu birleştiren bir ahlak anlayışına dayanır. Nitekim en yüksek iyiye ulaşmanın yolu ancak bu tür bir yüksek ideal bilinci ve kararlı eylem ahlakı ile mümkün hâle gelir. Bu yönüyle ulüvv-i himmet bireysel bir erdem olmanın ötesinde adil toplumun ve güçlü devletin de kurucu ilkelerinden biri olarak değerlendirilebilir.

Şahsiyet-Bilgi-Devlet İlişkisi: Ontolojik Birlik

Eser, bir siyasetname olmakla beraber insanın, toplumun ve devletin varoluşunu aynı ontolojik zeminde ele alan bütüncül bir düşünce sistemini içermesi bakımından önemlidir. Bu sistemin merkezinde insan şahsiyeti yer alır. Nitekim eserde insanın değerinin doğuştan değil akıl ve bilgi ile kazanıldığı açıkça ifade edilir: “*Akılsız, bilgisiz kişi kendini yükseltmez; akıllı ve bilgili olan ise değerlidir*” (KB 298–299). Bu yaklaşım, insanı edilgen bir varlık olmaktan çıkararak onu kendi kendini sürekli inşa eden bir özneye dönüştürür.

Yusuf Hâs Hâcib’e göre insanın bu inşa sürecinin temel araçları akıl ve bilgidir. Ancak burada söz konusu olan bilgi, modern anlamda teknik ya da araçsal bilgi değildir. Aksine, bilgi doğrudan ahlaki bir kategori olarak ele alınır. *Kutadgu Bilig*’de bilgi ile erdem arasında keskin bir ayrım yoktur; bilgi, insanı iyi kılan ve onu doğru eyleme yönlendiren bir nitelik olarak tanımlanır. Bu nedenle eserde, insanın kendini bilmesi dahi bir erdem olarak kabul edilir. Bu yaklaşım, bilgi ile ahlaki birbirinden ayıran modern paradigmanın aksine ikisini aynı ontolojik düzlemde birleştiren bir düşünceyi temsil eder.

İnsan şahsiyeti yalnızca bireysel bir mesele değil siyasal bir zorunluluk olarak ortaya çıkar. Çünkü Yusuf Hâs Hâcib’e göre devlet, soyut bir yapı olmanın ötesinde doğrudan insanın niteliğine bağlı bir organizmadır. Bu durum, eserde açık bir şekilde ifade edilir: “İnsan akılla soyluluk bulur, bilgiyle insan beylik yapar... Bilgiyle beyler il işini düzenler” (KB, 300–303). Bu beyitler, devletin varlığını sürdürebilmesi için gerekli olan temel unsurun kurumsal düzenlemelerden ziyade erki elinde bulunduran bilgili ve ahlaklı insan olduğunu ortaya koyar.

Devletin sürekliliği ise doğrudan adalet ve doğruluk ilkelerine bağlanır. Eserde “Sen her vakit doğrulukla hüküm ver / Beylik kanunla ayakta durur.” (KB, 5285) ifadesiyle yönetimin temelini güç değil hukuk ve adalet olduğu vurgulanır. Bu yaklaşım, modern siyaset teorilerinde sıklıkla tartışılan hukukun üstünlüğü ilkesinin erken bir formülasyonu olarak değerlendirilebilir. Ancak burada dikkat çekici olan nokta, adaletin kurumsal bir mekanizmadan ziyade yöneticinin şahsiyetiyle doğrudan ilişkili olarak ele alınmasıdır.

Metinde bilgi, bireysel bir yetkinlik unsuru olmaktan ziyade siyasal düzenin işleyişini sağlayan temel bir güç olarak tanımlanmaktadır. Yönetici figürünün bilgili, akıllı ve basiret sahibi olması gerektiği sıkça vurgulanırken, bilgisizliğin devlet düzeninde bozulmaya yol açacağı ifade edilir. Bu durum, *Kutadgu Bilig*’de bilginin epistemolojik bir değer olmanın ötesinde doğrudan pratik ve yönetsel bir işlev taşıdığını göstermektedir (Şeker, 2018, s. 6). Böylece eser, bilgi ile iktidar arasındaki ilişkiyi erken bir dönemde sistematik biçimde ortaya koyan metinlerden biri olarak değerlendirilebilir. Bu bağlamda bilgi bireysel bir birikim yahut yetkinlik değil devletin kurucu gücü olarak ortaya çıkar. “Beyler bilgi ile halka baş oldular, akıl ile memleketi idare ettiler” ve “Bey bilgili, akıllı ve zeki olmalıdır / Devletin hastalığına ancak bunlar çare olur.” (KB, 1952, 1971) ifadeleri, yönetimin doğrudan bilgiye dayandığını açıkça ortaya koyar. Bu noktada Yusuf Hâs Hâcib’in yaklaşımı, modern teknokratik yönetim anlayışından ayrılır. Çünkü burada bilgi

teknik bir argüman olmanın ötesine geçer ve ahlaki bir mesuliyet ve hikmet bilinci olarak tanımlanır.

Devletin sağlıklı işleyişi için gerekli olan bir diğer temel unsur ise liyakattir. Eserde “İşi işin ehline ver... en akıllı ve bilgili olanı yönetici yap” (KB 1759, 2603) şeklindeki ifadelerle yönetimde ehliyet ve doğruluğun esas alınması gerektiği vurgulanır. Bu yaklaşım, günümüzde sıklıkla tartışılan liyakat krizlerinin tarihsel bir perspektiften değerlendirilmesine imkân tanır. Yusuf Hâs Hâcib’e göre liyakat teknik yeterlilik değildir daha çok kelime anlamına da münasip olarak ahlaki tutarlılığa işaret eder.

Toplumsal düzlemde ise bu anlayışın sonucu, düzen ve huzur olarak ortaya çıkar. “Halk zenginleşti, memleket düzene girdi... kuzu ile kurt birlikte yaşamaya başladı” (KB, 1039–1040) ifadeleri adaletli ve bilgili yönetimin toplumsal barış üzerindeki etkisini metaforik bir dille ortaya koyar. Bu durum, devletin nihai amacının yalnızca düzen sağlamanın ötesinde insanın huzur içinde yaşayabileceği bir ortam oluşturmaya dönük olduğunu gösterir.

Günümüzde “Üçüncü Rönesans” olarak adlandırılabilen yeni bir düşünsel uyanış üzerine daha derin bir düşünme mesaisi başlamıştır. Modern dünyanın yaşadığı krizlerin önemli bir kısmı, bilgi ile ahlakın birbirinden koparılmasından ve pragmatik kaygılar sebebiyle insanın şahsiyet inşasının ihmal edilmesinden kaynaklanmaktadır. Bu noktada Yusuf Hâs Hâcib’in ortaya koyduğu kadim model tarihsel bir değer olarak değil çağdaş sorunlara yönelik güçlü bir teorik alternatif sunmaktadır. *Kutadgu Bilig*’de ortaya konulan düşünce sistemi, aydınlanmayı aklın özgürleşmesi ya da kutsanması olarak değil insanın bütüncül bir şekilde inşa edilmesi süreci olarak ele alır. Bu süreçte bilgi, ahlak ve şahsiyet birbirinden ayrılmaz unsurlar olarak ortaya çıkar. Dolayısıyla gerçek bir aydınlanma ancak bu üç unsurun birlikte var olduğu bir zeminde mümkündür. Bu bağlamda Yusuf Hâs Hâcib’in felsefesi, kayıp aydınlanma geleneğini yeniden hatırlatmakta ve geleceğin düşünsel inşası için güçlü bir referans noktası sunmaktadır.

Akıl ve Gönül Arasında İnsan: Hakikatin Çift Katmanlı İnşası

Kutadgu Bilig’de aklın tek başına tüm gerçekliği kuşatamayacağı kabulünden hareketle ona yol gösterici ve tamamlayıcı bir unsur olarak “gönül” kavramı önerilmektedir (Akıncı, 2016, s. 154). *Kutadgu Bilig*’de “köñül” kavramının kullanım sıklığı ve türevleri, eserin düşünsel merkezinin anlaşılması bakımından son derece dikkat çekicidir. 6645 beyitlik metinde köñül kelimesinin yaklaşık 490 kez geçmesi, bu kavramın metnin anlam örgüsünde kurucu bir rol üstlendiğini açıkça göstermektedir. Bu oran, neredeyse her 13 beyitte bir köñül kavramına ya da onunla ilişkili bir ifadeye rastlanması anlamına gelmekte olup gönlün yalnızca tematik bir unsur değil eserin dilsel ve kavramsal dokusunu şekillendiren temel bir yapı taşı olduğunu ortaya koymaktadır. Tespit edilen 285 deyim içerisinde köñül kavramının 63 farklı deyimle en yüksek kullanım oranına sahip olması da bu merkezi konumu desteklemektedir (Önler, 1999, s. 119–120). Dikkat çekici olan husus, diğer dillerde deyimlerin çoğunlukla somut organ adları etrafında şekillenmesine karşın *Kutadgu Bilig*’de köñül gibi daha soyut ve içsel bir

kavramın bu denli yoğun biçimde kullanılmasıdır. Bu durum, eserin insan tasavvurunda dışsal davranışlardan ziyade içsel derinliğe, yani vicdan, sezgi ve ahlaki farkındalık alanına öncelik verdiğini göstermektedir. Dolayısıyla köñül aklın sınırlarını tamamlayan, insanın etik ve varoluşsal yönünü belirleyen bir merkez olarak konumlandırılmaktadır. Bu bağlamda Kutadgu Bilig‘de geliştirilen insan modeli, akıl ile gönül arasındaki denge üzerine kurulu olup bu denge hem şahsiyet inşasının hem de adil bir toplumsal düzenin temelini oluşturmaktadır.

Yusuf Has Hâcib’in tek bir tanım vermediği gönül kavramı, metnin bütününde insanın derinlikli yönüne, vicdanına ve içsel sezgisine işaret eden bir anlam alanı içinde kullanılmaktadır. Metindeki ifadeyle “Gönül olmazsa insana gözünün bir faydası yoktur; Akıl olmazsa insan gönlünden yeterince faydalanamaz.” (KB, 1991b) Bu yaklaşım, akılı dışlamayan fakat onu sınırları içinde konumlandıran dengeli bir epistemolojik tutumu yansıtır. Nitekim akıl, düzen kurucu ve analiz edici bir yeti olarak vazgeçilmezdir ancak tek başına hakikatin bütününe kavramaya yeterli değildir. Bu noktada gönül, insanın etik ve varoluşsal derinliğini temsil eden bir rehber işlevi görür. Bu çift katmanlı yaklaşım, özellikle Aydınlanma sonrası düşüncede aklın mutlaklaştırılması ve siyasal düzeni tek başına dönüştürücü bir güç olarak görülmesine yönelik eleştirilerle birlikte değerlendirildiğinde son derece anlamlıdır. Zira modern dönemde akıl merkezli ilerleme anlayışının yol açtığı krizler, insanın yalnızca rasyonel bir varlık olarak ele alınmasının yetersizliğini ortaya koymuştur.

Bu bağlamda Kutadgu Bilig‘in akıl-gönül birlikteliğine dayalı yaklaşımı, hem insanın şahsiyet inşası hem de adil ve sürdürülebilir bir toplumsal düzenin kurulması açısından yeniden düşünülmesi gereken güçlü bir teorik imkân sunmaktadır. Nitekim eserde gönlün taşıması gereken nitelikler doğrudan beyitler aracılığıyla sistematik biçimde ortaya konulmaktadır. Öncelikle Yusuf Has Hâcib’in ideal insan ve yönetici tasavvurunda “alçak gönüllülük” merkezi bir erdem olarak belirginleşir (Argunşah, 2016). Bu durum şu beyitte açıkça ifade edilir:

“akı alp atım bolsa alçak köñül / tuzı etmeki kên ne kıkı amul” (KB, 2274)
(Cömert, yiğit ve alçak gönüllü olmalı; tuzu ekmeği bol ve tabiatı sakın olmalıdır.)

Benzer şekilde, sosyal adalet ve merhamet ekseninde gönül, toplumun zayıf kesimlerine yönelik bir ahlaki hassasiyetin kaynağı olarak konumlandırılır:

“ögi keç kerek köñli alçak amul / ıgıy tul yetımke bagırsak köñül” (KB, 2473)

(Akıllı, alçak gönüllü ve sakın olmalı; fakir, dul ve yetime karşı merhametli olmalıdır.)

Bununla birlikte gönül, yücelik ve idealizmle de ilişkilendirilir. Ancak bu yücelik, kibir değil; erdemli bir büyüklük anlamına gelir:

“özi koçkı alçak ne köñli ediz” (KB, 4813)
(Kendisi mütevazı ama gönlü yüce olan kişi...)

Buna karşılık gönlün yanlış yönelimi, yani kibir ve gurur, açık bir biçimde eleştirilir:

“bu köñli beďük er osallık kılır” (KB, 2297) (*Gönlü büyük (kibirli) olan kişi gaflet eder.*)

Gönül cömertlik ve kanaat ile de doğrudan ilişkilidir. Gerçek zenginlik maddi değıl kalbî bir nitelik olarak tanımlanır:

“köñül baylıkı kol ay ersig külüg” (KB, 2618) (*Gerçek zenginlik gönül zenginliğidir.*)

Bu yaklaşım, modern ekonomik değıer anlayışlarına karşı oldukça derin bir eleştiri içerir. Nitekim gönlü tok olmak, yani kanaat sahibi olmak, ideal insanın temel özelliklerinden biri olarak sunulur:

“kayu kul közi tok beg ol köñli bay” (KB, 2620) (*Gözü tok olan kişi, gönlü zengin bir beydir.*)

Öte yandan gönlün kırılğanlığı da dikkat çekici biçimde vurgulanır. İnsan psikolojisine dair bu incelikli yaklaşım, eserin antropolojik derinliğini ortaya koyar:

“kişi köñli yuwka sırınça sanı / idi keď küdez singa serme anı” (KB, 4610) (*İnsanın gönlü sırça gibi yufkadır; onu iyi koru, incitme.*)

Bir başka kullanımda insanın karamsarlığa kapanmaması anlamında şu ifadeler kullanılır:

“bayat edgü kılğay bu iğdin seni / könülün çökürme sen inç yat köni” (KB, 1109)

(*Kadim Tanrı bu hastalıktan seni kurtaracaktır, gönlünü çökertme, doğru tut, huzurla yat.*)

Son olarak gönül, doğruluk ve ahlak ile doğrudan ilişkilendirilir ve bu ilişki neredeyse eserin ana etik eksenini oluşturur:

“köñül til köni tut ay bilge bögü” (KB, 1743) (*Ey bilge kişi, gönlünü ve dilini doğru tut.*)

Bu beyitler bir arada değıerlendirildiğinde Kutadgu Bilig‘de gönül kavramının yalnızca bireysel bir duygu alanı olmadığı aksine ahlak, siyaset, toplumsal düzen ve insanın varoluşsal konumu ile doğrudan ilişkili bir merkez olarak kurgulandığı görülmektedir. Bu yönüyle gönül, aklın tamamlayıcısı değıl onu yönlendiren, sınırlayan ve anlamlandıran bir içsel rehber olarak ortaya çıkmaktadır

Tartışma ve Sonuç. Bu çalışma, modern Aydınlanma anlatılarının sınırlarını sorgulayarak Orta Asya merkezli “kayıp aydınlanma” geleneğini yeniden görünür kılmayı ve bu geleneğin en önemli metinlerinden biri olan *Kutadgu Bilig*‘i insan-bilgi-devlet ilişkisi bağlamında yeniden değıerlendirmeyi amaçlamıştır. Elde edilen bulgular, *Kutadgu Bilig*‘in yalnızca tarihsel bir metin olmadığını aksine insanın bütüncül inşasını merkeze alan sistematik bir düşünce modeli sunduğunu ortaya koymuştur. Bu yönüyle eser, modern düşüncenin indirgemeci akıl anlayışına karşı güçlü bir alternatif çerçeve geliştirmektedir.

Çalışma kapsamında ortaya konulan en önemli sonuçlardan biri, bilginin *Kutadgu Bilig*‘de teknik ya da araçsal bir unsur olarak değıl doğrudan ahlaki bir kategori olarak ele alınmasıdır. Bu yaklaşım, modern bilgi anlayışının değıerlerden

arındırılmış yapısına karşı eleştirel bir duruş sergilemektedir. Eserde bilgi, insanı “iyi” kılan ve doğru eyleme yönlendiren bir güç olarak tanımlanmakta; bu durum, epistemoloji ile etiğin ayrılmaz bir bütün olduğunu göstermektedir. Bu bağlamda bilgi-ahlak ayırımına dayanan modern paradigmanın yeniden düşünülmesi gerekliliği açıkça ortaya çıkmaktadır.

Bir diğer önemli sonuç, devletin varlığının ve sürekliliğinin kurumsal yapılardan ziyade insanın şahsiyetiyle doğrudan ilişkili olarak ele alınmasıdır. *Kutadgu Bilig*’de siyasal düzen, soyut mekanizmalar üzerinden değil bilgili, adaletli ve erdemli bireyler üzerinden temellendirilmektedir. Bu yaklaşım, günümüzde sıkça tartışılan yönetim, liyakat ve etik liderlik meselelerine tarihsel bir derinlik kazandırmaktadır. Özellikle modern bürokratik ve teknokratik yönetim anlayışlarının karşı karşıya olduğu krizler düşünüldüğünde eserin sunduğu bu modelin güncelliği daha belirgin hâle gelmektedir.

Araştırmada dikkat çeken bir diğer bulgu ise insan modelinin akıl ve gönül dengesi üzerine kurulmuş olmasıdır. *Kutadgu Bilig*, akıllı düzen kurucu bir yeti olarak kabul etmekle birlikte onun sınırlarını “gönül” kavramı ile tamamlamaktadır. Bu çift katmanlı yapı, insanın yalnızca rasyonel bir varlık olarak ele alınamayacağını; etik, sezgisel ve varoluşsal boyutlarının da dikkate alınması gerektiğini göstermektedir. Bu yönüyle eser, modern düşüncenin akıl merkezli tek boyutlu insan anlayışına karşı daha bütüncül bir antropoloji sunmaktadır.

Çalışmanın genel sonuçlarından biri de *Kutadgu Bilig*’in yerel bir kültürel ürün olmanın ötesinde evrensel bir düşünce modeli sunduğudur. Eserde yer alan kavramsal yapı, farklı dönem ve coğrafyalarda ortaya çıkan felsefi geleneklerle örtüşen bir derinlik taşımaktadır. Bu durum, eserin yalnızca Türk düşünce geleneği içinde değil genel felsefe tarihi bağlamında da değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla *Kutadgu Bilig*, “ikiz düşünceler” olarak adlandırılabilir evrensel kavramsal paralellikler üzerinden küresel bir entelektüel mirasın parçası hâline gelmektedir.

Bu bağlamda çalışma, “Üçüncü Rönesans” olarak ifade edilebilecek yeni bir düşünsel uyanışın ancak insanın bütüncül inşasını merkeze alan bir epistemolojik ve ahlaki model üzerinden mümkün olabileceğini göstermektedir. Modern dünyanın yaşadığı krizlerin önemli bir kısmı, bilgi ile ahlakın birbirinden koparılmasından ve insanın şahsiyet boyutunun ihmal edilmesinden kaynaklanmaktadır. *Kutadgu Bilig*’in sunduğu model ise bu kopuşu onarabilecek bir teorik zemin sunmaktadır.

Bu sonuçlar doğrultusunda öncelikle eğitim alanında bilgi-ahlak bütünlüğünü esas alan yaklaşımların geliştirilmesi önerilmektedir. Özellikle edebiyat ve düşünce eğitimi sadece bilgi aktarımı değil şahsiyet inşası süreci olarak da yeniden kurgulanmalıdır. Bunun yanı sıra siyaset ve kamu yönetimi alanında liyakat, erdem ve etik sorumluluk kavramlarının yeniden merkeze alınması gerekmektedir. Bu bağlamda *Kutadgu Bilig* gibi metinlerin çağdaş yönetim anlayışlarıyla birlikte okunması, alternatif modeller geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

Son olarak gelecekte yapılacak çalışmaların *Kutadgu Bilig*’in sunduğu düşünce modelini farklı disiplinler bağlamında incelemesi önem arz etmektedir. Özellikle eğitim bilimleri, siyaset teorisi ve etik alanlarında yapılacak disiplinler arası araştırmalar, bu metnin çağdaş dünyadaki karşılığını daha somut biçimde ortaya koyabilir. Böylece “kayıp aydınlanma” olarak ifade edilen düşünce geleneği yalnızca tarihsel bir referans olarak değil geleceği inşa eden canlı bir epistemolojik kaynak hâline gelebilir.

KAYNAKÇA:

1. Adalıoğlu, H. H. (2013). Bir Siyasetnâme Olarak” Kutadgu Bilig”. *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, (34), 237-253.
2. Akıncı, M. (2016). Türk İslam Siyasi Düşüncesi ve Kutadgu Bilig. *Yûsuf Has Hâcib’in Doğumunun 1000. Yılında Kutadgu Bilig*. 148-160.
3. Akün, Ömer Faruk (2013), *Divan Edebiyatı*, İstanbul: İsam Yay
4. Akyol, A. (2013). *Kutadgu Bilig’de ahlâk ve siyaset*. Araştırma Yayınları.
5. Argunşah, Mustafa (2016). Kutadgu Bilig’de “Köñül” Kelimesiyle Kurulan Deyimlerin Anlam Dünyası, *Yûsuf Has Hâcib’in Doğumunun 1000. Yılında Kutadgu Bilig*, 258-280.
6. Dilâçar, A. (1988), *Kutadgu Bilig İncelemesi*, 2. baskı, Ankara: Türk Dil Kurumu Yay.
7. Ercilasun, Ahmet Bican (2004), *Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi*, Ankara: Akçağ Yayınları.
8. Fatih M. Şeker (2011). *Türk Düşünce Tarihi Açısından Kutadgu Bilig*, İstanbul: Dergâh Yayınları.
9. Kartal, Ahmet (2014), *Doğu’nun Uzun Hikâyesi*, 2. Baskı, İstanbul: Doğu kütüphanesi.
10. Önler, Zafer (1999). “Kutadgu Bilig’de Yer Alan Deyimler”, *Türk Dilleri Araştırmaları*, C. 9. 119-186.
11. Starr, S. F. (2019). *Kayıp aydınlanma: Orta Asya’nın altın çağı*. Kronik Kitap.
12. Şeker, F. M. (2010). Kutadgu Bilig Tasavvufi Açıdan Nasıl Okunabilir? *İslam Araştırmaları Dergisi*, 24, 25-62.
13. Taş, İ. (2010). Kutadgu bilig’in teorik yapısı. [Theoretical Structure of The Kutadgu Bilig] *Turkish Studies*, 5(3), 1880-1897. <https://doi.org/10.7827/TurkishStudies>
14. Taşdelen, V. (2019). Kutadgu Bilig’in felsefi bağlamı. *Milli Folklor*, 16(124), 5-16.
15. Yûsuf Has Hâcib (2015). *Kutadgu Bilig*, çev. Ayşegül Çakan, İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

TURKIY XALQLARNING ILMIY VA FALSAFIY QARASHLARI (IX-XV ASRLAR)

SCIENTIFIC AND PHILOSOPHICAL VIEWS OF TURKIC PEOPLES (IX-XV CENTURIES)

Gapparov Bexzod Nematillayevich, JizPI, “Arxitekturaviy loyihalash”
kafedrası dotsent v.b., e-mail: bexzodgapparov132@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5358-560X>, Uzbekistan

Gapparov Bekhzod Nematillaevich, Acting Associate Professor of the Department
of "Architectural Design" at JPI, E-mail: bexzodgapparov132@gmail.com
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5358-560X>, Uzbekistan

Annotatsiya. Ushbu maqolada IX–XV asrlarda turkiy xalqlar orasida shakllangan ilmiy va falsafiy tafakkurning rivojlanish jarayoni va uning tarixiy ahamiyati tahlil qilinadi. Mazkur davr Markaziy Osiyoda ilm-fan, madaniyat va ma’rifat taraqqiyoti jadal kechgan davr sifatida

alohida ahamiyat kasb etadi. Tadqiqotda turkiy mutafakkirlar tomonidan yaratilgan ilmiy meros, ularning falsafa, matematika, astronomiya, tibbiyot hamda ijtimoiy fikr rivojiga qo'shgan hissasi ilmiy jihatdan yoritiladi.

Shuningdek, mutafakkirlar asarlarida inson kamoloti, jamiyat taraqqiyoti, ma'naviy qadriyatlar va ilmning jamiyat hayotidagi o'rni haqida ilgari surilgan g'oyalar tahlil qilinadi. Bundan tashqari, ushbu davrda shakllangan ilmiy va falsafiy merosning jahon sivilizatsiyasi rivojiga ko'rsatgan ta'siri hamda uning hozirgi zamon ilm-fani va ma'naviy taraqqiyotidagi ahamiyatiga alohida e'tibor qaratilgan.

Kalit so'zlar: turkiy xalqlar, ilmiy meros, falsafiy qarashlar, Markaziy Osiyo mutafakkirlari, ma'naviy meros.

Abstract. This article analyzes the development of scientific and philosophical thought among the Turkic peoples in the 9th-15th centuries and its historical significance. This period is of particular importance as a period of rapid development of science, culture and enlightenment in Central Asia. The study scientifically illuminates the scientific heritage created by Turkic thinkers, their contribution to the development of philosophy, mathematics, astronomy, medicine and social thought.

Also, the ideas put forward in the works of thinkers about human perfection, social development, spiritual values and the role of science in social life are analyzed. In addition, special attention is paid to the impact of the scientific and philosophical heritage formed during this period on the development of world civilization and its significance in modern science and spiritual development.

Keywords: Turkic peoples, scientific heritage, philosophical views, Central Asian thinkers, spiritual heritage.

KIRISH

Markaziy Osiyo qadimdan ilm-fan va ma'rifat markazlaridan biri sifatida jahon sivilizatsiyasi tarixida muhim o'rin egallab kelgan. Ayniqsa, IX-XV asrlar turkiy xalqlar ilmiy va falsafiy tafakkuri yuksak darajada rivojlangan davr sifatida alohida ahamiyatga ega. Bu davrda Buxoro, Samarqand, Xorazm va Balx kabi shaharlar yirik ilmiy markazlarga aylanib, turli sohalaridagi bilimlarning taraqqiyotiga keng imkoniyat yaratgan. Shu bilan bir qatorda, madrasalar, kutubxonalar va ilmiy maktablar faoliyati orqali ilm-fanning yangi yo'nalishlari shakllangan [5,34b].

Mazkur davrda turkiy va musulmon dunyosida yetishib chiqqan qator buyuk mutafakkirlar jahon ilm-fani taraqqiyotiga beqiyos hissa qo'shdilar. Masalan, Muhammad al-Khwarizmi algebra ilmining asoschisi sifatida matematika rivojiga ulkan hissa qo'shgan [3,18b] bo'lsa, Abu Nasr al-Farabi falsafa, mantiq va siyosiy tafakkur sohasida chuqur nazariy g'oyalarni ilgari surgan [1,52b]. Shuningdek, Abu Rayhan al-Biruni tabiatshunoslik, astronomiya va geografiya sohalarida ilmiy tadqiqotlar olib borib, ko'plab asarlar yaratgan [2,67b]. XIV-XV asrlarda esa Mirzo Ulug'bek tomonidan Samarqandda barpo etilgan astronomik maktab va rasadxona astronomiya fanining rivojida muhim bosqich bo'lib xizmat qilgan [4,41b].

Shu bilan birga, ushbu davrda yaratilgan ilmiy va falsafiy meros nafaqat turkiy xalqlar madaniy hayotiga, balki jahon ilm-fani va falsafiy tafakkuri taraqqiyotiga ham kuchli ta'sir ko'rsatgan. Chunonchi, bu davr mutafakkirlarining

asarlari Sharq va G'arb ilm maktablarida keng o'rganilgan hamda keyingi ilmiy izlanishlar uchun mustahkam nazariy asos vazifasini o'tagan [5,58b].

Masalaning qo'yilishi. IX-XV asrlar Markaziy Osiyo va turkiy xalqlar tarixida ilm-fan va falsafiy tafakkur yuksak taraqqiy etgan davr hisoblanadi. Bu davrda turkiy zaminda yetishib chiqqan mutafakkirlar tomonidan matematika, astronomiya, tibbiyot, falsafa va ijtimoiy fikr sohalarida muhim ilmiy g'oyalar ilgari surilgan. Xususan, Muhammad al-Khwarizmi, Abu Nasr al-Farabi, Abu Rayhan al-Biruni va Mirzo Ulug'bek kabi allomalarning asarlari nafaqat Sharq, balki jahon ilm-fani taraqqiyotiga ham sezilarli ta'sir ko'rsatgan [1,88b].

Biroq ushbu boy ilmiy va falsafiy merosni tizimli ravishda o'rganish, uning turkiy xalqlar dunyoqarashi va intellektual tafakkuri shakllanishidagi o'rnini aniqlash, shuningdek mazkur davr mutafakkirlarining ilmiy g'oyalarini zamonaviy ilm-fan rivoji nuqtai nazaridan tahlil qilish dolzarb masalalardan biri bo'lib qolmoqda [5,102b]. Shu jihatdan, IX-XV asrlarda turkiy xalqlar orasida shakllangan ilmiy va falsafiy qarashlarning mazmuni, rivojlanish omillari hamda jahon sivilizatsiyasiga qo'shgan hissasini ilmiy asosda tadqiq etish mazkur ishning asosiy masalasi sifatida qo'yiladi.

Tadqiqot metodologiyasi. Mazkur tadqiqotda IX-XV asrlarda turkiy xalqlar ilmiy va falsafiy tafakkurining shakllanishi va rivojlanishini o'rganishda bir qator ilmiy usullardan foydalanildi. Jumladan, tarixiy va manbashunoslik usuli orqali o'sha davrga oid ilmiy asarlar, qo'lyozmalar va tarixiy ma'lumotlar tahlil qilindi [5,119b]. Shuningdek, qiyosiy-tahliliy usul yordamida turkiy mutafakkirlarning ilmiy g'oyalari o'zaro solishtirilib, ularning umumiy va o'ziga xos jihatlari aniqlandi.

Tadqiqot jarayonida tizimli tahlil va umumlashtirish usullari ham qo'llanilib, turkiy xalqlar ilmiy merosining falsafiy, ijtimoiy va ma'naviy ahamiyati kompleks tarzda yoritildi [1,140b]. Bunda Muhammad al-Khwarizmi, Abu Nasr al-Farabi, Abu Rayhan al-Biruni va Mirzo Ulug'bek kabi mutafakkirlarning asarlari hamda ularning ilmiy g'oyalari asosiy manba sifatida o'rganildi. Shu bilan bir qatorda, madaniy-tarixiy yondashuv asosida mazkur davrdagi ilm-fan rivojiga ta'sir etgan ijtimoiy, madaniy va siyosiy omillar ham tahlil qilindi [5,167b].

Natija va muhokama. Tadqiqot natijalari shuni ko'rsatadiki, IX-XV asrlar davomida turkiy xalqlar hududida ilm-fan va falsafiy tafakkur jadal rivojlangan. Bu davrda Markaziy Osiyodagi Buxoro, Samarqand, Xorazm va Farg'ona kabi ilmiy markazlarda turli fan sohaları shakllanib, ularning rivojlanishiga qulay muhit yaratilgan. Shu bilan bir qatorda, madrasalar va kutubxonalar faoliyati ilm ahlining bilim almashuvi va yangi g'oyalarning paydo bo'lishiga xizmat qilgan.

Tadqiqot jarayonida turkiy mutafakkirlarning ilmiy va falsafiy merosi jahon ilm-fani taraqqiyotiga katta ta'sir ko'rsatgani aniqlandi. Masalan, Muhammad al-Khwarizmi tomonidan ishlab chiqilgan algebra asoslari matematika fanining mustaqil sohasi sifatida shakllanishiga zamin yaratgan [3,64b]. Shuningdek, Abu Nasr al-Farabi falsafa, mantiq va ijtimoiy fikr sohalarida inson kamoloti va ideal jamiyat to'g'risida chuqur nazariy g'oyalarni ilgari surgan [1,172b].

Tabiatshunoslik va astronomiya sohalarida esa Abu Rayhan al-Biruni tomonidan olib borilgan tadqiqotlar tabiiy fanlar taraqqiyotida muhim ilmiy asos bo'lib xizmat qilgan [2,214b]. XIV-XV asrlarda Mirzo Ulug'bek rahbarligida Samarqandda tashkil etilgan astronomik maktab va rasadxona orqali astronomiya sohasida aniq ilmiy kuzatuvlar amalga oshirilgan [4,96b].

Muhokama jarayonida shu jihat ham ma'lum bo'ldiki, mazkur davrdagi ilmiy va falsafiy qarashlar faqat nazariy bilimlar bilan cheklanib qolmasdan, jamiyat taraqqiyoti, ma'naviy kamolot va ijtimoiy munosabatlarni rivojlantirishda ham muhim o'rin tutgan [5,207b]. Shu bilan birga, turkiy mutafakkirlarning ilmiy merosi Sharq va G'arb ilm maktablari o'rtasidagi intellektual aloqalarni mustahkamlashga xizmat qilgan hamda keyingi asrlardagi ilmiy taraqqiyot uchun muhim ilmiy asos bo'lib qolgan.

Xulosa. IX-XV asrlar turkiy xalqlar tarixida ilm-fan va falsafiy tafakkur yuksak darajada rivojlangan davr sifatida alohida ahamiyatga ega. Mazkur davrda Markaziy Osiyo hududi nafaqat mintaqaviy, balki jahon miqyosida ham ilmiy-ma'rifiy markazlardan biriga aylangan. Buxoro, Samarqand, Xorazm va Farg'ona kabi shaharlarda tashkil etilgan madrasalar, kutubxonalar va ilmiy maktablar ilm-fanning turli sohalarini rivojiga katta turtki bergan. Bu muhitda yetishib chiqqan olimlar va mutafakkirlar o'zlarining ilmiy kashfiyotlari, falsafiy g'oyalari va amaliy tadqiqotlari orqali insoniyat sivilizatsiyasi taraqqiyotiga ulkan hissa qo'shgan [5,221b].

Tadqiqot natijalari shuni ko'rsatadiki, ushbu davrda turkiy xalqlar orasida ilmiy fikrlash madaniyati shakllanib, tabiiy va ijtimoiy fanlarning turli yo'nalishlari izchil rivojlangan. Jumladan, matematika va aniq fanlar sohasida Muhammad al-Khwarizmining ilmiy ishlari algebra va algoritm tushunchalarining shakllanishiga asos bo'lib xizmat qilgan [3,102b]. Falsafa va mantiq sohasida esa Abu Nasr al-Farabi inson kamoloti, ma'naviy yetuklik va ideal jamiyat haqidagi chuqur nazariy qarashlarni ilgari surgan [1,244b]. Tabiatshunoslik, geografiya va astronomiya sohalarida Abu Rayhan al-Biruni tomonidan olib borilgan ilmiy tadqiqotlar ilmiy kuzatuv va tajribaga asoslangan yangi yondashuvlarni shakllantirgan [2,268b]. Shuningdek, XIV-XV asrlarda Mirzo Ulug'bek rahbarligida Samarqandda tashkil etilgan rasadxona va astronomik maktab orqali osmon jismlarini aniq kuzatish va hisoblash ishlari amalga oshirilib, astronomiya fanining rivojida muhim bosqich yuzaga kelgan.

Shu bilan bir qatorda, mazkur davr mutafakkirlarining ilmiy va falsafiy merosi faqat nazariy ahamiyatga ega bo'lib qolmasdan, jamiyatning ma'naviy, madaniy va ijtimoiy taraqqiyotiga ham katta ta'sir ko'rsatgan. Ularning asarlarida insonparvarlik, ma'rifatparvarlik, ilmga intilish va adolatli jamiyat g'oyalari ilgari surilgan bo'lib, bu g'oyalar keyingi davrlarda ham o'z ahamiyatini yo'qotmagan. Shu jihatdan qaraganda, IX-XV asrlarda shakllangan turkiy ilmiy va falsafiy meros nafaqat tarixiy qadriyat sifatida, balki zamonaviy ilm-fan va ma'naviy taraqqiyot uchun ham muhim ilmiy va metodologik manba hisoblanadi [4,141b].

Umuman olganda, turkiy xalqlar mutafakkirlari tomonidan yaratilgan ilmiy va falsafiy meros jahon sivilizatsiyasi taraqqiyotiga munosib hissa bo'lib qo'shilgan. Ushbu boy merosni chuqur o'rganish, uning ilmiy va ma'naviy ahamiyatini keng targ'ib etish hamda zamonaviy ta'lim va ilmiy tadqiqotlar jarayoniga tatbiq etish bugungi kunning muhim vazifalaridan biri hisoblanadi [5,255b].

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Abu Nasr al-Farabi. Fozil odamlar shahri. – T.: Yangi asr avlodi, 2016. – 320 b.
2. Abu Rayhan al-Biruni. Qadimgi xalqlardan qolgan yodgorliklar. – T.: Fan, 2018. – 486 b.
3. Muhammad al-Khwarizmi. Al-jabr va al-muqobala haqida kitob. – T.: O'zbekiston Milliy ensiklopediyasi, 2017. – 240 b.
4. Mirzo Ulug'bek. Ziji Jadidi Ko'ragoniy. – Samarqand: Imom Buxoriy xalqaro markazi nashriyoti, 2020. – 350 b.
5. Mamatqul Hazratqulov. Markaziy Osiyoda ilm-fan taraqqiyoti (IX–XV asrlar). – T.: Fan va texnologiya, 2021. – 288 b.

НАУКА В ЦЕНТРАЛЬНОЙ АЗИИ В IX–XII И XIV–XV ВЕКАХ: ФИЛОСОФСКИЕ АСПЕКТЫ ЕСТЕСТВЕННО-НАУЧНЫХ, СОЦИАЛЬНО - НРАВСТВЕННЫХ, ПОЛИТИЧЕСКИХ И ПРАВОВЫХ ВЗГЛЯДОВ ТЮРКСКИХ НАРОДОВ

SCIENCE IN CENTRAL ASIA IN THE IX-XII AND XIV-XV CENTURIES: PHILOSOPHICAL ASPECTS OF THE NATURAL-SCIENTIFIC, SOCIAL- NATURAL, POLITICAL, AND LEGAL VIEWS OF TURKIC PEOPLES

Хомиджонова Мукаддас Хакимджоновна, преподаватель кафедры культурологии ГОУ «Государственный университет Худжанда имени академика Бободжана Гафурова», соискателем Института развития образования имени Абдурахмана Джоми (Республика Таджикистан, Согдийская область, город Худжанд) электронная почта: muqaddas.homidjonova@mail.ru

Khomidjonova Mukaddas Khakimjonovna, Lecturer at the Department of Cultural Studies, Khujand State University named after Academician Bobojon Gafurov I am also a candidate at the Abdurakhman Jomi Institute for the Development of Education, (Republic of Tajikistan, Sughd Region, Khujand city) email: muqaddas.homidjonova@mail.ru

Аннотация. В статье рассматривается развитие науки в Центральной Азии в IX–XII и XIV–XV веках, анализируются философские аспекты естественно-научных, социально-нравственных, политических и правовых взглядов тюркских народов. Особое внимание уделяется взаимосвязи науки и философии, а также роли интеллектуального наследия в формировании общественного сознания. Показано значение научных достижений региона в контексте современного этапа развития, включая идеи «Третьего ренессанса».

Ключевые слова: Центральная Азия, наука, философия, тюркские народы, Юсуф Хас Хаджиб, Кутадгу билиг, ренессанс, общественная мысль.

Abstract. This article examines the development of science in Central Asia during the 9th–12th and 14th–15th centuries, focusing on the philosophical aspects of natural sciences, socio-ethical, political, and legal views of Turkic peoples. Special attention is given to the interconnection between science and philosophy, as well as the role of intellectual heritage in shaping social consciousness. The significance of the region's scientific achievements is

analyzed in the context of contemporary development, including the concept of the “Third Renaissance.”

Keywords: Central Asia, science, philosophy, Turkic peoples, Yusuf Khas Hajib, Kutadgu Bilig, renaissance, social thought.

Bu makalede Orta Asya'da IX–XII ve XIV–XV yüzyıllarda bilimin gelişimi incelenmekte, Türk halklarının doğa bilimleri, sosyo-ahlaki, siyasi ve hukuki görüşlerinin felsefi yönleri analiz edilmektedir. Bilim ile felsefe arasındaki ilişkiye ve entelektüel mirasın toplumsal bilincin oluşumundaki rolüne özel önem verilmektedir. Ayrıca bölgenin bilimsel başarılarının günümüz gelişim süreci ve “Üçüncü Rönesans” kavramı bağlamındaki önemi ortaya konulmaktadır.

Anahtar kelimeler: Orta Asya, bilim, felsefe, Türk halkları, Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig, rönesans, toplumsal düşünce.

История науки Центральной Азии представляет собой уникальное явление мировой цивилизации. Особенно значимыми являются периоды IX–XII и XIV–XV веков, которые характеризуются высоким уровнем развития науки, философии и общественной мысли. В эти эпохи формируются фундаментальные основы научного знания, а также философские концепции, оказавшие влияние на развитие не только Востока, но и Запада. Актуальность исследования обусловлена необходимостью осмысления научного и философского наследия региона в контексте современных процессов, в том числе идей «Третьего ренессанса». Особую роль в этом процессе играет наследие Юсуф Хас Хаджиб, в котором органично сочетаются научные, нравственные и политико-правовые идеи.

Научный расцвет Центральной Азии в IX–XII веках. Период IX–XII веков часто называют «золотым веком» науки Центральной Азии. В это время формируются крупные научные центры в Бухаре, Самарканде и Хорезме, а также создаются академии, подобные «Дому мудрости» в Багдаде и Мамунской академии в Хорезме. Именно в этот период Центральная Азия становится одним из ведущих центров мировой науки. Здесь развиваются такие отрасли, как математика, астрономия, медицина, философия и география. Вклад ученых региона заложил основы многих современных наук

Среди выдающихся мыслителей особое место занимают Аль-Фараби, Ибн Сина и Аль-Бируни. Аль-Фараби разработал учение о совершенном обществе и государстве, где важнейшую роль играют разум и добродетель. Ибн Сина внес огромный вклад в медицину и философию, создав фундаментальные труды, использовавшиеся в Европе на протяжении веков. Аль-Бируни занимался исследованиями в области астрономии, географии и философии, объединяя научное знание с гуманитарным подходом. Таким образом, наука данного периода носила междисциплинарный характер и тесно переплеталась с философией и этикой.

Философские аспекты научного знания. Научное развитие в Центральной Азии сопровождалось глубокими философскими размышлениями. Для ученых того времени было характерно стремление к синтезу науки, религии и философии. Естественные-научные взгляды

основывались на рационализме и эмпирических наблюдениях. Ученые не только изучали природу, но и стремились понять её закономерности. Социально-нравственные идеи отражали ценности справедливости, знания и духовного совершенствования. Эти идеи находят отражение в трудах Юсуф Хас Хаджиб, особенно в его произведении Кутадгу билиг. В этом труде рассматриваются:

- принципы справедливого управления государством;
- роль знаний и образования;
- моральная ответственность правителя и общества.

Политико-правовые взгляды основывались на идее гармоничного государства, где закон и мораль взаимосвязаны. Таким образом, философия выступала основой формирования научного мировоззрения. Развитие науки в XIV–XV веках В XIV–XV веках происходит новый этап научного подъема, связанный с эпохой Тимуридов. Центром научной жизни становится Самарканд. Особую роль в развитии науки сыграл Улугбек. Он создал научную школу, объединившую ведущих ученых своего времени, и основал одну из крупнейших обсерваторий средневекового мира. В обсерватории были проведены точнейшие астрономические наблюдения, составлен каталог более тысячи звезд и определены важнейшие астрономические величины.

Этот период характеризуется:

- развитием точных наук;
- совершенствованием методов наблюдения;
- усилением роли научных школ и образовательных учреждений.

Научная деятельность вновь приобретает философское осмысление, где знания рассматриваются как средство познания мира и совершенствования общества. Взаимосвязь науки и философского наследия. Научное развитие Центральной Азии невозможно рассматривать отдельно от философского наследия. Труды мыслителей отражают целостное мировоззрение, в котором наука, мораль и политика образуют единую систему. Наследие Юсуф Хас Хаджиб играет важную роль в формировании этих идей. Его взгляды на государство, общество и человека актуальны и в современном контексте.

Философские идеи ученых Центральной Азии способствовали:

- развитию гуманистических ценностей;
- формированию научного мышления;
- укреплению социально-политических институтов;

Предмет историка, философской науки представляется, во всяком случае на первый взгляд, вполне определенным и ясным. Ведь само название «история философии» указывает (и это, по-видимому, не случайно) на предмет исследования. Не следует, однако, переоценивать значение этого совпадения, поскольку оно ещё не раскрывает предмета историка – философской науки. Это становится очевидным, если поставить вопрос: чем отличается история философии от истории науки или истории искусства? Если взять, например, историю математики, то она воспроизводит

поступательное развитие этой науки, в ходе которого каждое новое достижение имеет своей предпосылкой предшествующие достижения. Здесь имеется, таким образом, иерархическая лестница развития математического знания, которая предполагает отношение необходимости между его историческими ступенями. Если правомерность исследования истории науки не оспаривается даже противниками теории развития, то в отношении искусства это – подлежащая обсуждению металогическая проблема. [1.с 19]

Метафизика. Предмет о божественной науки. Мы хотим перечислить совокупность частей божественной науки. Посему говорим, что каждая из естественных и математических наук, а также другие частные науки, изучают состояние абсолютного сущего, его сопутствующих признаков, присущих ему по своей сущности, и его исходных принципов. Поэтому очевидно, что здесь должна существовать наука, рассматривающая состояние абсолютного сущего, его сопутствующих признаков, самих по себе присущих ему, и его исходных принципов. [2.с 291]

Заключение. Таким образом, развитие науки в Центральной Азии в IX–XII и XIV–XV веках представляет собой важный этап в истории мировой цивилизации. В этот период были заложены основы многих научных дисциплин, а также сформированы философские концепции, определившие дальнейшее развитие общества. Синтез науки и философии, характерный для этого региона, нашел отражение в трудах выдающихся мыслителей и особенно в наследии Юсуф Хас Хаджиб. Изучение данного наследия имеет большое значение для современности, поскольку способствует формированию научного мировоззрения и духовных ценностей, лежащих в основе концепции «Третьего ренессанса».

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Музаффаров Н., Абдумаликова С. Great Central Asian Scientists.
2. Ziyaeva D. The Rise of Science in Central Asia.
3. Teshaboyeva N. IX–XII centuries Renaissance.
4. The Times of Central Asia – материалы о Ибн Сина.
5. Материалы по научной деятельности Улугбек.
6. Диалектический материализм и история философии Теодор Ильич
7. Ойзерман. Москва Издательство «Мысль» 1979 [1.с 19]
8. Академия наук Республики Таджикистан институт философии имени А.М. Богоутдинова. Абу Али Ибн Сина «Авиценна» Сочинение Том третий Душанбе «Дониш» - 2006

ADOLAT, BILIM VA INSON QADRI: YUSUF XOS HOJIB FALSAFASI JUSTICE, KNOWLEDGE AND HUMAN DIGNITY: THE PHILOSOPHY OF YUSUF KHOS HAJIB

Adashaliyev Azizbek Zafarjon o'g'li, NamDTU Ijtimoiy fanlar kafedrasi o'qituvchisi
azizbekadashaliye1995@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0002-1716-774X>, +998999770659

Adashaliyev Azizbek Zafarjon ugli, Lecturer at the Department of Social Sciences at NamSU,
azizbekadashaliye1995@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0002-1716-774X> +998999770659

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asari asosida adolat, bilim va inson qadri kabi muhim falsafiy tushunchalar tahlil qilinadi. Muallif insoniyat tarixida adolat va bilimning o‘rni, davlat boshqaruvida adolat tamoyillarining ahamiyati hamda ilmning inson kamoloti va jamiyat taraqqiyotidagi o‘rnini ochib beradi.

Kalit so‘zlar: adolat, bilim, inson qadri, Yusuf Xos Hojib, “Qutadg‘u bilig”, falsafa, davlat boshqaruvi, axloqiy qadriyatlar, jamiyat taraqqiyoti, ma’rifat.

Annotation. This article analyzes key philosophical concepts such as justice, knowledge, and human dignity based on Yusuf Khass Hajib's work Qutadgu Bilig. The author explores the role of justice and knowledge in human history, the significance of justice in state governance, and the importance of knowledge in personal and societal development.

Keywords: justice, knowledge, human dignity, Yusuf Khass Hajib, Qutadgu Bilig, philosophy, state governance, ethical values, social development, enlightenment.

KIRISH

So‘ngi yillarda islohotlarning ruhi va mazmuniga “Inson qadri uchun, el-yurt baxti uchun!” degan ezgu g‘oya chuqur kirib bormoqda. Mamlakatimiz rahbari Sh.Mirziyoyev ta’kidlaganidek, “Albatta, inson qadri biz uchun qandaydir mavhum, balandparvoz tushuncha emas. Inson qadri deganda, biz, avvalo, har bir fuqaroning tinch va xavfsiz hayot kechirishini, uning fundamental huquq va erkinliklarini ta’minlashni nazarda tutamiz” – degan so‘zlari ham adolat, bilim, inson qadri kabi tushunchalar xalqimiz boy tarixida haqiqat mezonlari chuqur ildizga ega ekanligidan dalolat beradi. [1, 56-b].

Tarix sahifalariga nazar tashlasak, ezgulik va adolat tamoyillariga tayanib yuritilgan siyosat har doim xalq va davlatning barqarorligini ta’minlagan. Donishmandlarning fikricha, boshqaruvning muvaffaqiyatli bo‘lishi faqatgina kuch va qudrat bilan emas, balki insoniylik, bilim va fidoyilik bilan chambarchas bog‘liqdir.

Insoniyat tarixida bilim va adolat tushunchalari har doim markaziy o‘rinda bo‘lib kelgan. Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asari ana shu qadriyatlarni eng yuksak falsafiy nuqtai nazardan talqin etadi. Bu asar faqat siyosiy yoki ijtimoiy yo‘riqnoma emas, balki insonning hayotiy yo‘li, axloqiy tamoyillari va ezgulik sari yo‘naltiruvchi ulug‘vor bir asardir.

Metodologiya. Yusuf Xos Hojibning fikricha, davlat va jamiyat mustahkamligi adolat tamoyiliga bog‘liq. U adolatni koinot tartibining asosiy elementi sifatida ko‘radi. Asarda adolat timsoli Kuntug‘di obrazi orqali gavdalantirilgan. Uning fikricha, hukmdor adolatli bo‘lsa, jamiyat gullab-yashnaydi, aks holda esa inqirozga yuz tutadi. Bu g‘oya hozirgi kunda ham dolzarb bo‘lib, inson huquqlari va ijtimoiy tenglik muammolari bilan bog‘liq masalalarga javob beradi.

Asarda bilim insonni hayvonlardan ajratib turuvchi eng asosiy omil sifatida talqin etiladi. Bilim va zakovat O‘gdulmish obrazi orqali ifodalangan bo‘lib, u insonning qadrini belgilovchi eng yuksak fazilat ekanini ta’kidlaydi. Bilimli odam jamiyatga nafi tegadigan, odamlarni to‘g‘ri yo‘lga boshlaydigan shaxsdir.

*Yana bir hikmat bor: Hazrati odam –
Bilim, aql-u idrok sabab muhtaram.*

Odamzod naslining ulug‘ligi bilimdan. U aql-idrok tufayli ne-ne tugunlarni yechishga qodir. Uquv-idrok va bilim egasi bo‘lgan har qanday odam sharaflidir. [2, 15-b.] Bugungi kunda ham ilm-fan va ma’rifat taraqqiyotining muhim omili bo‘lib qolmoqda. “Qutadg‘u bilig” bu jihatdan nafaqat o‘tmish odamlari, balki zamonaviy insonlar uchun ham muhim yo‘riqnomadir.

Asarda qanoat tushunchasi ham alohida o‘rin tutadi. O‘zg‘urmish obrazi orqali inson o‘z nafsini tiyishi, hayotda me’yorni bilishi kerakligi uqtiriladi. Bugungi materialistik jamiyatda odamlar ko‘pincha boylik va qudrat ortidan quvishadi. Ammo haqiqiy baxt ichki xotirjamlik va ma’naviy boylikda ekanini Yusuf Xos Hojib aniq ko‘rsatib beradi. Qanoatli bo‘lish – insonni haqiqiy ozodlik va baxt sari yetaklovchi yo‘ldir.

Tadqiqot natijasi. “Qutadg‘u bilig” inson hayoti, jamiyat tartibi va axloqiy qadriyatlar haqida chuqur falsafiy fikr yuritadi. U insoniyatga to‘g‘ri yo‘lni ko‘rsatuvchi yulduz misolidir. Adolat, bilim va qanoat kabi tushunchalar har qanday jamiyatda ham barqarorlik va taraqqiyotning garovi bo‘lib qoladi. Yusuf Xos Hojibning bu asari bugungi kun kishisi uchun ham dolzarb bo‘lib, bizni bilim, axloq va ma’rifat yo‘lidan yurishga undaydi.

Bilim insonning eng katta boyligi bo‘lib, uni egallagan kishi hayotning har bir jabhasida muvaffaqiyat qozonadi. Donolar ta’kidlaganidek, uquv-idrok insonni yuksak darajaga olib chiqadi, har qanday masalada uning to‘g‘ri yo‘lni topishiga yordam beradi. Axloq muallimi nomi bilan mashhur bo‘lgan buyuk so‘z san’atkori Adib Ahmad Yugnakiy ham “Hibat ul-haqoyiq” asarida bilim haqida quyidagi so‘zlarni keltiradi:

*Bilik birla bilnur sa’adat yo’li,
Bilik bil sa’adat yo’lini bula.*

(Bilim bilan saodat yo‘li ochiladi, (shunga ko‘ra) ilmi bo‘l, baxt yo‘lini izla). [3, 10-b.]

Xalqlar o‘rtasida bilimli va bilimsiz, boy va kambag‘al, dono va nodon kishilar bor. Ammo haqiqiy rahbar bo‘lish uchun bilim va odob zarur.

O‘tgan tarixdan ma’lumki, odamlarning eng katta merosi – ularning ezgu nomlari va yaxshi ishlari. O‘zidan keyin yaxshilik va odillik bilan nom qoldirgan kishi, haqiqatan ham, mangu yashaydi. El-yurtga xizmat qilish, xalq uchun naf keltirish, haqiqat va adolat yo‘lida yurish – mana shular insoniyatni ulug‘lovchi fazilatlaridir.

*Tirik oxir o‘lar qora yer quchib,
Nom ezgu esa-chi, ketarmi o‘chib?!*

Ezgularning nomi buyuk bo‘ladi, yomonlar nasibi esa qarg‘ish va so‘kishdan boshqa narsa bo‘lmaydi. Bunga tarixdagi quyidagi hodisa juda yaxshi misoldir:

*Nedan bo‘ldi Zahhok so‘kishga duchor,
Faridunga nechun omad sazovor. [4, 20-b.]*

“Qutadg‘u bilig” insonning ezgu ishi va yaxshi nomi undan keyin ham yashashini ta’kidlaydi. Adolatli va saxovatli bo‘lgan shaxslar tarixda doimo yaxshi

nom bilan yodga olinadi. Ularning siymosi xalq xotirasida saqlanib qoladi. Shu sababli, har bir inson ezgu amallar bilan yashashga intilishi lozim.

Asarda tilning ta'siri va undan to'g'ri foydalanish masalasi alohida o'rin egallaydi. Til donishmandlar uchun qurol, nodonlar uchun esa xavf ekanligi ta'kidlanadi. Shuning uchun inson har bir so'zini o'ylab aytishi, ortiqcha gapirishdan tiyilishi kerak.

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari turkiy adabiyotning bebaho yodgorligi bo'lib, unda insoniy fazilatlar, adolat, davlat boshqaruvi va bilimning qadri haqida hikmatli so'zlar jamlangan. Ushbu asar qadimgi va zamonaviy jamiyat uchun ibrat bo'luvchi ta'limotlarni o'z ichiga oladi.

Yusuf Xos Hojib ta'kidlaydiki, bilim inson hayotida eng katta boylikdir. Bilimli inson jamiyatda yuqori o'rin egallaydi, donoligi bilan el-yurtga naf keltiradi. Asarda bilimning inson kamoloti va jamiyat rivojlanishidagi o'rni keng yoritilgan. Donishmandlik va zakovat barcha ezgu amallarning asosi ekanligi qayd etiladi.

Asarda adolat davlatning mustahkamligi uchun muhim asos sifatida ko'rsatiladi. Podshohning adolatli bo'lishi, xalq manfaatlarini ko'zlab ish yuritishi davlatning barqarorligi va rivojlanishini ta'minlaydi. Boshqaruvdagi halollik va odillik xalq farovonligining garovidir.

Rahbarlik va boshqaruv faqat kuch bilan amalga oshiriladigan ish emas. Haqiqiy yetakchi xalq manfaatini ko'zlab harakat qiladi, uning ehtiyojlari bilan hisoblashadi. Baxtli jamiyat qurish uchun rahbar saxovatli, adolatli va halol bo'lishi lozim. Baxil va adolatsiz boshqaruv jamiyatga zarar keltiradi, xalqni g'azablantiradi va nihoyat barbod qiladi.

Xulosa. Yaxshilik qilish – insonning eng ulug' burchidir. Har kim jamiyatga naf keltiruvchi ish bilan shug'ullansa, halol yashasa va boshqalarga ham yordam bersa, bu dunyoda haqiqiy saodatga erishadi. Ezgulik uchun tirishgan inson mangu yashaydi, zero uning ishlari va nomi unutilmaydi.

Tarixiy haqiqat shuki, insonlar bir-biriga yordam bergan, adolat va bilimni hurmat qilgan jamiyat doimo gullab-yashnaydi. Ezgulik va adolat yo'lidan yuradigan kishi xalq va davlat uchun bebaho boylik hisoblanadi. Shuning uchun ham har bir inson o'z hayotini ezgu ishlarga bag'ishlashi lozim.

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari insoniyatga ibrat bo'luvchi bebaho durdir. Bilim, adolat, insoniylik va ezgulik tamoyillariga asoslangan ushbu asar bugungi kunda ham o'z dolzarbligini yo'qotmagan. Shu sababli, har bir kishi ushbu hikmatlardan ibrat olib, o'z hayotida qo'llashi lozim.

ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Mirziyoyev Sh. Inson qadri, uning huquq va erkinliklari, qonuniy manfaatlar uchun. – T.: "O'zbekiston", 2022. – B-56.
2. Yusuf Xos Hojib Qutadg'u bilig: ("Saodatda eltuvchi bilim")/Yusuf Xos Hojib; [Hozirgi O'zbek tilida bayon qiluvchi va so'zboshi muallifi Boqijon To'xliyev]. – Cho'lpon nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi, 2007. – B-15.
3. Adib Ahmad Yugnakiy. Hibat ul-haqoyiq (She'riy tabdilni amalga oshiruvchi, so'zboshi va izohlar muallifi: E.Ochilov). - T.: "Sharq", 2013. – B-10.

4. Yusuf Xos Hojib Qutadg'u bilig: ("Saodatda eltuvchi bilim")/Yusuf Xos Hojib; [Hozirgi O'zbek tilida bayon qiluvchi va so'zboshi muallifi Boqijon To'xliyev]. – Cho'lpon nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi, 2007. – B-20.

BOSHLANG'ICH TA'LIMDA MILLIY MA'NAVIY MEROSNI O'QITISH: YUSUF XOS HOJIB ASARLARI MISOLIDA

TEACHING NATIONAL SPIRITUAL HERITAGE IN PRIMARY EDUCATION: ON THE EXAMPLE OF YUSUF KHOS HAJIB'S WORKS

*Maxmudova Muxabbat, Iqtisodiyot va Pedagogika universiteti
Assistent-o'qituvchisi*

*Makhmudova Mukhabbat, University of Economics and Pedagogy
Teaching assistant*

Annotatsiya. Ushbu maqolada boshlang'ich sinf darsliklarida buyuk mutafakkir Yusuf Xos Hojib merosidan foydalanishning pedagogik ahamiyati tahlil qilinadi. Maqolada Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan axloqiy g'oyalar, ularning ta'lim jarayonidagi tarbiyaviy ahamiyati hamda boshlang'ich sinf o'quvchilarining ma'naviy-axloqiy tarbiyasini rivojlantirishdagi o'rni tahlil qilinadi

Kalit so'zlar: boshlang'ich ta'lim, Yusuf Xos Hojib, Qutadg'u bilig, axloqiy fazilatlar, ma'naviy tarbiya, o'qish savodxonligi darsligi, suhbat metodi, milliy qadriyatlar.

Abstract. This article analyzes the pedagogical significance of using the heritage of the great thinker Yusuf Khass Hajib in primary school textbooks. The article analyzes the moral ideas put forward in Yusuf Khass Hajib's work "Kutadgu Bilig," their educational significance in the educational process, and their role in developing the spiritual and moral education of primary school students.

Keywords: primary education, Yusuf Khass Hajib, Qutadgu bilig, moral qualities, spiritual education, reading literacy textbook, conversation method, national values.

Boshlang'ich ta'lim tizimi o'quvchilarning bilim olish jarayoni bilan bir qatorda ularning ma'naviy-axloqiy shakllanishida ham muhim ahamiyat kasb etadi. Zamonaviy ta'limda yosh avlodni milliy qadriyatlar asosida tarbiyalash, ularda odob-axloq, halollik, adolat va bilimga hurmat kabi fazilatlarni shakllantirish dolzarb vazifalardan biri hisoblanadi.

Shu nuqtai nazardan, buyuk allomalar merosini ta'lim jarayoniga integratsiya qilish muhim pedagogik yondashuv sifatida qaraladi. Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari o'zida inson kamoloti, adolat, aql va qanoat kabi fundamental g'oyalarni mujassam etgan bo'lib, u boshlang'ich ta'limda tarbiyaviy vosita sifatida katta imkoniyatlarga ega.

Boshlang'ich sinf darsliklarida milliy merosdan foydalanish o'quvchilarning ma'naviy dunyosini boyitish bilan birga, ularning axloqiy tafakkurini ham izchil rivojlantirishga xizmat qiladi. Bu jarayonni 4-sinf "O'qish savodxonligi" darsligi misolida yaqqol kuzatish mumkin. Mazkur darslikda berilgan matn va topshiriqlar o'quvchilarning nafaqat o'qish ko'nikmalarini rivojlantirish, balki ularning shaxs sifatida shakllanishiga ham yo'naltirilgan.

Xususan, darslikning "Qanot qoqqan orzular" mavzusi buyuk mutafakkir Yusuf Xos Hojibning quyidagi hikmati bilan boshlanishi bejiz emas: "Yaxshi

axloqiy fazilatlarga ega kishi har qanday qimmatbaho durlardan ham qimmatliroqdir.” Ushbu hikmat orqali o‘quvchilarga insonning haqiqiy qadri moddiy boyliklar bilan emas, balki uning ichki dunyosi, odobi va fazilatlari bilan belgilanishi haqidagi muhim hayotiy g‘oya singdiriladi. Bu esa bolalarda qadriyatlar tizimini shakllantirishda muhim pedagogik vosita sifatida xizmat qiladi.

Mazkur hikmat asosida berilgan matnlar va savol-topshiriqlar o‘quvchilarni mustaqil fikrlashga, o‘z xulq-atvorini tahlil qilishga undaydi. Masalan, “Yaxshi inson qanday bo‘ladi?”, “Qaysi fazilatlar insonni ulug‘laydi?” kabi savollar orqali o‘quvchilarda o‘z fikrini tahlil qilish ko‘nikmasi shakllanadi. Shu bilan birga, o‘quvchilar o‘z hayotidagi voqealar bilan matn mazmunini solishtirish orqali shaxsiy xulosalar chiqarishga o‘rganadilar.

Darslikda milliy meros namunalarining qo‘llanishi o‘quvchilarda tarixiy xotira va milliy o‘zlikni anglash hissini ham kuchaytiradi. Yusuf Xos Hojib kabi allomalarning hikmatli so‘zlari orqali bolalar ajdodlarimizning ma’naviy merosi bilan tanishadi, ularda milliy qadriyatlarga hurmat tuyg‘usi shakllanadi. Bu esa ta’limning tarbiyaviy funksiyasini kuchaytirib, komil insonni tarbiyalashga xizmat qiladi.

Shuningdek, mazkur mavzuda qo‘llangan metodik yondashuvlar — matn bilan ishlash, savol-javob, muhokama, hayotiy misollar keltirish kabi usullar o‘quvchilarning kommunikativ kompetensiyasini rivojlantirishga yordam beradi. O‘quvchilar nafaqat matn mazmunini tushunadi, balki uni tahlil qiladi, o‘z fikrini erkin ifodalashga intiladi. Bu esa zamonaviy ta’lim talablariga mos ravishda tanqidiy va ijodiy fikrlashni rivojlantiradi.

Umuman olganda, “O‘qish savodxonligi” darsligida milliy merosdan foydalanish o‘quvchilarning ma’naviy-axloqiy tarbiyasini ta’minlashda samarali vosita bo‘lib xizmat qilmoqda. Ayniqsa, Yusuf Xos Hojibning hikmatlari asosida qurilgan mazkur mavzu orqali bolalarda insoniy fazilatlar, ezgulik, halollik va adolat kabi tushunchalar mustahkamlanadi. Bu esa ularni kelajakda yetuk, ongli va barkamol shaxs sifatida shakllanishiga zamin yaratadi.

Dars jarayonida suhbat metodi orqali o‘quvchilarning fikrlash faoliyati faollashtiriladi. “Axloqiy fazilatlar nimalardan iborat?” kabi savollar orqali ular mustaqil fikr bildirishga undaladi. Bu esa o‘quvchilarda mantiqiy tafakkur va ijtimoiy qarashlarning shakllanishiga xizmat qiladi.

Shuningdek, o‘qituvchi dars davomida axloqiy fazilatlarning kundalik hayotdagi namoyon bo‘lishiga misollar keltiradi. Masalan, do‘stlarga yordam berish, kattalarga hurmat ko‘rsatish, tabiatni asrash, yolg‘on gapirmaslik kabi oddiy amaliy harakatlar orqali o‘quvchilarda ijobiy xulq-atvor shakllantiriladi. Bu jarayonda o‘quvchilar axloqiy qadriyatlarning faqat nazariy tushuncha emas, balki real hayotda qo‘llaniladigan muhim mezon ekanligini anglab yetadilar. Mavzu asosida berilgan “Qanot qoqqan orzular” hikoyasi o‘quvchilarda mehnatsevarlik, sabr-toqat va maqsad sari intilish kabi muhim axloqiy fazilatlarni shakllantirishga xizmat qiladi.

Hikoya muallifi Hilola Hamdamova yosh avlodga ibrat bo'ladigan voqealar orqali insonning orzulari mehnat va qat'iyat bilan amalga oshishini ko'rsatadi. Hikoya markazida Nusratjon ismli bola obrazi turadi. U ustozidan "Yosh hunarmand" tanlovi haqida eshitgach, unda qatnashishni niyat qiladi. Nusratjon mashhur kulolning nabirasi bo'lgani sababli u o'z iste'dodini namoyon etishga intiladi. Bobosi bilan birgalikda loydan turli hushtaklar va o'yinchoqlar yasab, ularni quritib va bo'yab tanlovga tayyorlaydi. Bu jarayon bolaning hunarga bo'lgan qiziqishi, mehnatsevarligi va ustoz hamda ota-bobolardan o'rganilgan tajribaga hurmat bilan qarashini ifodalaydi. Biroq voqealar rivojida kutilmagan holat yuz beradi. Nusratjonning tayyorlagan buyumlari tasodifiy hodisa sabab sinib ketadi. Shunga qaramay, u tushkunlikka tushmaydi va hech kimga shikoyat qilmasdan, kechasi bilan yana qayta ishlashga kirishadi. Bir necha kecha davomida tinmay mehnat qilib, yana yangi hushtaklar va savatchalar yasaydi. Bu epizod o'quvchilarga inson hayotida uchraydigan qiyinchiliklar muvaffaqiyat sari yo'lda to'siq emas, balki sinov ekanini anglatadi. Yuqoridagi tahlillardan ko'rinadiki, boshlang'ich ta'lim darsliklarida buyuk mutafakkir Yusuf Xos Hojib merosidan foydalanish o'quvchilarning ma'naviy-axloqiy tarbiyasida muhim ahamiyat kasb etadi. Uning asarlarida ilgari surilgan adolat, halollik, bilimga intilish, odob-axloq va insoniy fazilatlar haqidagi g'oyalar yosh avlodni komil inson ruhida tarbiyalashga xizmat qiladi. Ayniqsa, Qutadg'u bilig asarida bayon etilgan hikmatli fikrlar bugungi ta'lim jarayonida ham o'z dolzarbligini yo'qotmagan bo'lib, ular o'quvchilarning axloqiy qarashlarini shakllantirishda muhim manba bo'lib xizmat qiladi. Shunday ekan, boshlang'ich ta'lim jarayonida Yusuf Xos Hojibning boy ma'naviy merosidan keng foydalanish yosh avlodni milliy qadriyatlarga hurmat ruhida tarbiyalash, ularning axloqiy ongini rivojlantirish hamda komil inson sifatida kamol topishida muhim pedagogik vosita bo'lib xizmat qiladi. Shu bois mutafakkirning hikmatli g'oyalari ta'lim mazmuniga izchil singdirilishi bugungi kun ta'lim tizimining muhim vazifalaridan biri hisoblanadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig: («Saodatda eltuvchi bilim») / Yusuf Xos Hojib; [Hozirgi. o'zbek tilida bayon qiluvchi va so'zboshi muallifi Boqijon To'xliyev], — Cho'lpon nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi, 2007. — 200 b.
2. Toirova M.E. 4-sinf "O'qish savodxonligi" darsligi. – Toshkent: Novda nashriyoti, 2023.
3. Pedagogika asoslari: Oliy o'quv yurtlari uchun darslik. – Toshkent: O'zbekiston, 2020.

YUSUF XOS HOJIB VA ISLOM AXLOQ FALSAFASI

YUSUF KHOS HAJIB AND ISLAMIC MORAL PHILOSOPHY

*Beginov Muhammadjon Begimovich, Ko'kaldosh o'rta maxsus islom bilim yurti
o'qituvchisi, +998 91 408 90 80*

*Beginov Mukhammadjon Begimovich, Teacher at the Kokaldosh Secondary Specialized
Islamic School, +998 91 408 90 80*

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojibning axloqiy-falsafiy qarashlari hamda ularning islom axloq ta'limoti bilan uyg'un jihatlarini tahlil qilinadi. Xususan, Qutadg'u bilig

asaridagi adolat, qanoat, ilm, sabr va komil inson haqidagi g'oyalarning mazmuni ochib beriladi. Shuningdek, mutafakkir merosining bugungi ma'naviy taraqqiyot va Uchinchi Renessans jarayonidagi ahamiyati yoritiladi.

Kalit so'zlar: Axloq, islom falsafasi, komil inson, qanoat, adolat, ma'naviyat, Qutadg'u bilig.

Аннотация. В данной статье анализируются моральные и философские взгляды Юсуфа Хос Хаджиба и их соответствие исламским моральным учениям. В частности, раскрывается содержание идей о справедливости, удовлетворенности, знании, терпении и совершенном человеке в трудах Кутадгу Билига. Также подчеркивается значение наследия мыслителя для современного духовного развития и процесса Третьего Возрождения.

Ключевые слова: Мораль, исламская философия, совершенный человек, удовлетворенность, справедливость, духовность, знания Кутадгу.

Abstract: This article analyzes the moral and philosophical views of Yusuf Khos Hajib and their compatibility with Islamic moral teachings. In particular, the content of the ideas about justice, contentment, knowledge, patience, and the perfect person in the work of Qutadgu Bilig is revealed. The significance of the thinker's legacy in today's spiritual development and the Third Renaissance process is also highlighted.

Keywords: Morality, Islamic philosophy, perfect person, contentment, justice, spirituality, Qutadgu knowledge.

KIRISH

Sharq tamadduni tarixida ilm-fan, ma'naviyat va axloq masalalariga alohida e'tibor qaratilgan. Ayniqsa, Markaziy Osiyo hududida yashab ijod qilgan buyuk mutafakkirlar inson kamoloti, jamiyat taraqqiyoti hamda adolatli davlat qurish g'oyalarini ilgari surganlar. Ushbu boy ilmiy-ma'naviy meros bugungi kunda ham o'z ahamiyatini yo'qotmagan bo'lib, yosh avlodni tarbiyalashda muhim manba sifatida xizmat qilmoqda. Ana shunday ulug' allomalardan biri Yusuf Xos Hojib hisoblanadi. XI asrda yashab ijod qilgan Yusuf Xos Hojib turkiy xalqlar madaniyati va falsafiy tafakkuri rivojiga katta hissa qo'shgan mutafakkirdir. Uning mashhur "Qutadg'u bilig" asari turkiy tilda yaratilgan ilk didaktik-falsafiy asarlardan biri bo'lib, unda davlat boshqaruvi, inson odobi, ilm-ma'rifat, adolat, qanoat va axloq masalalari chuqur yoritilgan. Asar nafaqat badiiy yodgorlik, balki o'z davrining siyosiy, ijtimoiy va axloqiy qarashlarini aks ettiruvchi muhim manba sifatida ham qadrlanadi. Yusuf Xos Hojib o'z asarida insonning komillikka erishishini eng oliy maqsad sifatida talqin qiladi. Mutafakkir fikricha, inson ilm, odob, halollik va sabr orqali jamiyatda yuksak mavqega erishadi. Bu g'oyalar islom axloq falsafasi bilan uzviy bog'liq bo'lib, Qur'on va hadislarda ilgari surilgan ma'naviy tamoyillar bilan uyg'unlashadi. Ayniqsa, adolat, qanoat, ilmga intilish va nafsni tiyish kabi tushunchalar Yusuf Xos Hojib qarashlarining asosini tashkil etadi.

Islom axloq falsafasi insonni ma'naviy jihatdan poklash, komil insonni tarbiyalash hamda jamiyatda ezgulik va adolatni qaror toptirishni maqsad qiladi. Shu nuqtai nazardan qaralganda, "Qutadg'u bilig" asaridagi ko'plab g'oyalar islom ta'limotidagi axloqiy qarashlar bilan hamohang ekani ko'rinadi. Mutafakkir ilmiy va odobli insonni jamiyat tayanchi sifatida baholaydi hamda rahbar shaxsning mas'uliyati va adolati davlat barqarorligining asosiy omili ekanini ta'kidlaydi.

Bugungi globallashuv davrida yoshlarni turli ma'naviy tahdidlardan asrash, ularda milliy va diniy qadriyatlarga hurmat tuyg'usini shakllantirish dolzarb masalalardan biridir[1,-24-b]. Shu sababli Yusuf Xos Hojibning axloqiy-falsafiy merosini o'rganish va targ'ib qilish muhim ahamiyat kasb etadi. Ayniqsa, Yangi O'zbekistonda amalga oshirilayotgan Uchinchi Renessans g'oyasi doirasida ajdodlar merosiga murojaat qilish, komil inson tarbiyasi va ma'naviy yuksalish masalalarini chuqur tadqiq etish zarurati ortib bormoqda. Mazkur maqolaning asosiy maqsadi — Yusuf Xos Hojibning axloqiy-falsafiy qarashlarini tahlil qilish, ularning islom axloq ta'limoti bilan bog'liqligini ochib berish hamda mutafakkir merosining bugungi jamiyat ma'naviy taraqqiyotidagi o'rnini yoritishdan iborat.

Tadqiqot usullari. Mazkur maqolani tayyorlash jarayonida ilmiy tadqiqotning bir necha zamonaviy va an'anaviy usullaridan foydalanildi. Tadqiqotning asosiy e'tibori Yusuf Xos Hojibning axloqiy-falsafiy qarashlarini islom axloq ta'limoti bilan qiyosiy o'rganishga qaratildi. Avvalo, tadqiqotda tarixiy-qiyosiy tahlil usuli qo'llanildi. Ushbu usul orqali XI asr ijtimoiy-siyosiy muhiti, o'sha davrdagi diniy va falsafiy qarashlar hamda Yusuf Xos Hojib yashagan davr ma'naviy hayoti o'rganildi. Shuningdek, mutafakkirning axloqiy qarashlari islom ta'limotidagi axloqiy mezonlar bilan qiyoslandi. Natijada "Qutadg'u bilig" asaridagi ko'plab g'oyalar Qur'on oyatlari, hadislar va islom mutafakkirlarining qarashlari bilan uyg'un ekani aniqlandi. Tadqiqot davomida manbashunoslik usuli ham muhim o'rin tutdi. Asosiy manba sifatida Qutadg'u bilig asari tahlil qilindi. Bundan tashqari, islom axloq falsafasiga oid ilmiy adabiyotlar, sharq mutafakkirlarining asarlari va zamonaviy tadqiqotchilar ilmiy ishlari o'rganildi[2,-36-b]. Manbalarni tahlil qilish orqali Yusuf Xos Hojibning ilm, adolat, qanoat va komil inson haqidagi qarashlarining mazmun-mohiyati yoritildi. Maqolada falsafiy tahlil usulidan ham foydalanildi. Ushbu usul yordamida mutafakkirning axloqiy qarashlari chuqur tahlil qilinib, ularning inson ma'naviy kamolotidagi ahamiyati ochib berildi. Ayniqsa, inson odobi, rahbar mas'uliyati, sabr-qanoat va halollik kabi tushunchalarning falsafiy mohiyatiga e'tibor qaratildi.

Shuningdek, tadqiqotda deduktiv va induktiv usullar qo'llanildi. Deduktiv usul orqali umumiy diniy va axloqiy qarashlardan kelib chiqib Yusuf Xos Hojibning fikrlari tahlil qilindi. Induktiv usul yordamida esa asardagi alohida fikr va hikmatlar umumlashtirilib, muallifning axloqiy-falsafiy konsepsiyasi haqida xulosalar chiqarildi. Bundan tashqari, maqolani tayyorlashda analiz va sintez usullaridan ham foydalanildi. Analiz usuli orqali "Qutadg'u bilig"dagi axloqiy tushunchalar alohida o'rganilgan bo'lsa, sintez usuli orqali ular yagona ma'naviy tizim sifatida umumlashtirildi. Mazkur tadqiqot usullari Yusuf Xos Hojibning axloqiy-falsafiy merosini har tomonlama o'rganish, uning islom axloq ta'limoti bilan bog'liqligini ochib berish hamda bugungi jamiyat ma'naviy hayotidagi ahamiyatini yoritishga xizmat qildi.

Muhokama. Tadqiqot natijalari shuni ko'rsatadiki, Yusuf Xos Hojibning axloqiy-falsafiy qarashlari nafaqat o'z davri uchun, balki bugungi zamonaviy

jamiyat uchun ham muhim ahamiyatga ega. Mutafakkir tomonidan ilgari surilgan ilm, adolat, qanoat, halollik va komil inson haqidagi g'oyalar hozirgi davr ma'naviy hayotida ham dolzarb bo'lib qolmoqda. Ayniqsa, globallashuv va axborot oqimi kuchaygan bir davrda yoshlarni ma'naviy tahdidlardan himoya qilish, ularda sog'lom dunyoqarash va axloqiy fazilatlarni shakllantirishda Yusuf Xos Hojib merosi muhim manba vazifasini bajaradi. Muhokama jarayonida ma'lum bo'ldiki, "Qutadg'u bilig" asari insonni har tomonlama komil qilib tarbiyalashga qaratilgan didaktik-falsafiy qo'llanma sifatida ham katta ahamiyat kasb etadi. Asarda insonning jamiyatdagi o'rnini, uning odobi, muomalasi, mas'uliyati va ma'naviy kamoloti haqida ilgari surilgan fikrlar bugungi tarbiya tizimi bilan ham uyg'unlashadi. Xususan, yoshlarni vatanparvarlik, halollik, insonparvarlik va mas'uliyat ruhida tarbiyalashda mutafakkirning qarashlari muhim metodik asos bo'lib xizmat qilishi mumkin. Shuningdek, Yusuf Xos Hojibning adolat haqidagi qarashlari zamonaviy davlat boshqaruvi uchun ham dolzarbdir. Mutafakkir davlatning mustahkamligi va xalq farovonligi adolatli boshqaruv bilan bog'liq ekanini ta'kidlaydi[3,-42-b]. Bu g'oya bugungi demokratik jamiyat tamoyillari bilan hamohangdir. Asarda rahbar shaxsining odobi, mas'uliyati va xalq oldidagi burchi haqida bildirilgan fikrlar hozirgi davr rahbarlari uchun ham muhim ma'naviy mezon bo'la oladi. Muhokama davomida Yusuf Xos Hojibning qanoat va sabr haqidagi qarashlari ham alohida e'tiborga loyiq ekani aniqlandi. Hozirgi iste'molchilik kayfiyati kuchayib borayotgan davrda insonning nafsini tiyishi, qanoatli bo'lishi va ma'naviy qadriyatlarni ustun qo'yishi muhim masalalardan biridir[4,-37-b]. Mutafakkirning bu boradagi fikrlari islom axloqidagi nafsni tarbiyalash tamoyillari bilan uyg'unlashib, insonni ma'naviy poklikka chorlaydi. Bundan tashqari, tadqiqot natijalari Yusuf Xos Hojib qarashlarining tasavvufiy g'oyalar bilan ham yaqin ekanini ko'rsatdi. Chunki asarda insonning ichki dunyosini poklash, odob-axloqni yuksaltirish va ruhiy kamolotga erishish masalalari keng yoritilgan. Bu esa mutafakkirning qarashlari faqat siyosiy yoki ijtimoiy emas, balki chuqur ma'naviy-falsafiy mazmunga ega ekanini ko'rsatadi.

Bugungi Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasida ham ma'naviyat va ma'rifat masalalariga alohida e'tibor qaratilmoqda. Shu jihatdan qaraganda, Yusuf Xos Hojibning axloqiy-falsafiy merosi Uchinchi Renessans poydevorini yaratishda muhim manbalardan biri hisoblanadi[5,-28-b]. Chunki mutafakkir ilgari surgan komil inson g'oyasi zamonaviy taraqqiyotning asosiy maqsadlaridan biri bilan bevosita bog'liqdir. Muhokama natijasida shunday xulosaga kelish mumkinki, Yusuf Xos Hojibning axloqiy qarashlari yosh avlodni ma'naviy barkamol qilib tarbiyalash, jamiyatda sog'lom axloqiy muhitni shakllantirish va insonparvarlik tamoyillarini mustahkamlashda muhim nazariy asos bo'lib xizmat qiladi. Shu sababli mutafakkir merosini chuqur o'rganish va uni ta'lim-tarbiya tizimiga keng joriy etish bugungi kunning dolzarb vazifalaridan biridir.

Xulosa. Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojibning axloqiy-falsafiy merosi Sharq ma'naviy tafakkuri taraqqiyotida muhim o'rin tutadi. Uning

“Qutadg‘u bilig” asari nafaqat adabiy yodgorlik, balki inson kamoloti, jamiyat taraqqiyoti va adolatli davlat boshqaruvi haqidagi chuqur falsafiy qarashlarni o‘zida mujassam etgan muhim ma’naviy manba hisoblanadi. Asarda ilgari surilgan ilm, odob, adolat, qanoat, sabr va halollik kabi g‘oyalar islom axloq ta’limoti bilan uzviy bog‘liq ekanini tadqiqot davomida o‘z tasdig‘ini topdi. Tahlillar shuni ko‘rsatdiki, Yusuf Xos Hojib insonni jamiyatning eng muhim tayanchi sifatida baholaydi. Mutafakkirning fikricha, insonning haqiqiy boyligi uning mol-dunyosida emas, balki ilmida, odobida va ezgu amallaridadir. Shu sababli ham u komil inson tarbiyasiga alohida e’tibor qaratadi. Bu qarashlar bugungi kunda ham o‘z dolzarbligini yo‘qotmagan bo‘lib, yosh avlodni ma’naviy barkamol etib tarbiyalashda muhim ahamiyat kasb etadi. Shuningdek, tadqiqot natijalari Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlari zamonaviy taraqqiyot tamoyillari bilan uyg‘un ekanini ko‘rsatdi. Mutafakkir adolatli boshqaruvni jamiyat barqarorligining asosiy omili sifatida talqin qiladi. Rahbarning halolligi, xalq oldidagi mas’uliyati va ilmi bo‘lishi haqidagi fikrlar bugungi davlat boshqaruvi tizimi uchun ham muhim ma’naviy mezon bo‘lib xizmat qilishi mumkin.

Maqola davomida qanoat, sabr va nafsni tiyish kabi tushunchalarning islom axloq falsafasidagi o‘rni ham yoritildi. Yusuf Xos Hojib ushbu fazilatlarni inson ma’naviy kamolotining muhim sharti sifatida baholaydi. Bu esa mutafakkirning qarashlari tasavvufiy va islomiy axloqiy g‘oyalar bilan chambarchas bog‘liq ekanini ko‘rsatadi. Bugungi globallashuv davrida yoshlarni turli yot g‘oyalardan asrash, ularda milliy va diniy qadriyatlarga hurmat ruhini shakllantirish dolzarb vazifalardan biri hisoblanadi. Shu nuqtai nazardan, Yusuf Xos Hojibning axloqiy-falsafiy merosi yoshlar tarbiyasida muhim nazariy va amaliy manba bo‘lib xizmat qilishi mumkin. Ayniqsa, Yangi O‘zbekistonda amalga oshirilayotgan Uchinchi Renessans g‘oyasini ro‘yobga chiqarishda ajdodlarimizning boy ma’naviy merosiga tayanish muhim ahamiyat kasb etadi. Umuman olganda, Yusuf Xos Hojibning axloqiy-falsafiy qarashlari insonni ezgulikka, ilm-ma’rifatga, halollik va adolatga chorlaydi. Shu bois mutafakkir merosini chuqur o‘rganish, uni ta’lim tizimiga keng joriy etish hamda yoshlar orasida targ‘ib qilish bugungi kunning muhim vazifalaridan biri hisoblanadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. (2019). Qutadg‘u bilig (Q. Karimov tarjimasi). Toshkent: G‘afur G‘ulom nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi.
2. Abu Nasr Forobiy. (2004). Fozil odamlar shahri. Toshkent: Abdulla Qodiriy nomidagi xalq merosi nashriyoti.
3. Alisher Navoiy. (2011). Mahbub ul-qulub. Toshkent: O‘zbekiston Milliy ensiklopediyasi davlat ilmiy nashriyoti.
4. Qobusnoma. (2013). Toshkent: Yangi asr avlodi.
5. Imomnazarov, M. (2006). Milliy ma’naviyatimiz asoslari. Toshkent: O‘zbekiston faylasuflari milliy jamiyati nashriyoti.

**YUSUF XOS HOJIB FALSAFASIDA HARBIY VATANPARVARLIK
TUSHUNCHASI VA UNING BUGUNGI YOSHLAR TARBIYASIDAGI
PEDAGOGIK AHAMIYATI**

**THE CONCEPT OF MILITARY PATRIOTISM IN THE PHILOSOPHY OF
YUSUF KHOS HAJIB AND ITS PEDAGOGICAL SIGNIFICANCE IN THE
EDUCATION OF MODERN YOUTH**

Mirzayev Muhammadaziz Erkinjon o'g'li, AndDPI, Tadqiqotchisi mustaqil tadqiqotchi
maktabmaktab413@gmail.com, 0009-0007-4023-2665

Mirzaev Muhammadaziz Erkinjon ugli, AndDPI, Researcher independent researcher
maktabmaktab413@gmail.com, 0009-0007-4023-2665

Annotatsiya. Ushbu tezisda Yusuf Xos Hojib merosida harbiy vatanparvarlik mazmuni axloqiy-siyosiy tafakkur doirasida tahlil qilinadi. Tadqiqot maqsadi qadriyatlar, burch va xizmat g'oyalarining tarbiyaviy mexanizmlarini aniqlashdir. Metodologiya sifatida tarixiy-falsafiy tahlil hamda pedagogik interpretatsiya qo'llanadi. Ilmiy yangilik sifatida g'oyaning kompetensiyaviy tarbiya modeliga moslashtirish yo'llari asoslanadi.

Annotatsiya. This thesis examines the notion of military patriotism in Yusuf Khos Hojib's thought within an ethical and political-philosophical framework. The study aims to identify educational mechanisms embedded in ideas of duty, service, and civic responsibility. Methodologically, it employs historical-philosophical analysis and pedagogical interpretation. The novelty lies in proposing ways to align these concepts with contemporary competence-based youth education.

Kalit so'zlar. Yusuf Xos Hojib, Qutadg'u bilig, harbiy vatanparvarlik, burch, xizmat, fuqarolik mas'uliyati, pedagogik tarbiya.

Kalit so'zlar. Yusuf Khos Hojib, Qutadghu Bilig, military patriotism, duty, service, civic responsibility, pedagogical education.

Yusuf Xos Hojibning falsafiy merosi turkiy yozma tafakkur tarixida ijtimoiy tartib, adolat, davlat boshqaruvi va shaxs kamoloti muammolarini yagona axloqiy tizimga birlashtirgani bilan ajralib turadi. Uning qarashlari ko'pincha siyosiy-axloqiy didaktika sifatida o'qiladi, biroq mazkur qatlamning ichida jamiyat xavfsizligi, yurt tinchligi va tartibni saqlash kabi masalalar ham konseptual tarzda yoritilgan. Harbiy vatanparvarlik tushunchasi aynan shu nuqtada, ya'ni davlat va jamiyat barqarorligini ta'minlash uchun shaxsning burchi, intizomi va mas'uliyati qanday shakllanishi masalasida muhim nazariy ahamiyat kasb etadi. Bugungi tarbiya amaliyotida "vatanparvarlik" ko'pincha emotsional sadoqat sifatida talqin qilinadi; Yusuf Xos Hojib esa bunday sadoqatni axloqiy me'yor, aql bilan boshqariladigan iroda va ijtimoiy xizmat bilan bog'laydi. Shu bois tezisning asosiy vazifasi "harbiy vatanparvarlik"ni tor ma'nodagi jangovar ruh emas, balki qonuniy tartibni, adolatni va fuqarolik mas'uliyatini himoya qilishga yo'naltirilgan shaxsiy fazilatlar majmui sifatida qayta o'qishdan iboratdir.

Tadqiqotning metodologik asosini tarixiy-falsafiy tahlil, matn mazmunini konseptual rekonstruksiya qilish va pedagogik interpretatsiya tashkil etadi. "Qutadg'u bilig"dagi burch, xizmat, tartib, jasorat, ehtiyotkorlik, maslahat va rahbar mas'uliyati kabi tushunchalar o'zaro bog'liq kategoriya sifatida qaralib, ular bugungi yoshlar tarbiyasida qo'llanadigan kompetensiyalar bilan taqqoslanadi. Bu

yerda “harbiy vatanparvarlik” iborasi zamonaviy termin bo‘lsa-da, uning mazmuni sifatida yurt manfaatini shaxsiy manfaatdan ustun qo‘yish, tartib-intizomga ongli rioya qilish, jamoaga sadoqat, xavf-xatar sharoitida muvozanatli qaror qabul qilish, jismoniy va ma’naviy tayyorgarlikni doimiy tutish kabi sifatlar tushuniladi. Mazkur mazmunni qadimgi matndan chiqarishda anaxronizm xavfi mavjud, shuning uchun tushuncha bevosita “harbiy institut”ga qaratilmay, ijtimoiy xizmatning muhim ko‘rinishi bo‘lgan mudofaa va xavfsizlik bilan bog‘liq axloqiy me’yorlar sifatida izohlanadi.

Yusuf Xos Hojibning g‘oyaviy tizimida vatanparvarlikning tayanchi avvalo adolat va qonuniylikdir. Adolat faqat hokimning shiori emas, balki jamiyat a‘zolari uchun ham me’yor bo‘lib, tartib buzilganda barcha qatlamlar zarar ko‘rishi ta’kidlanadi. Shu nuqtada harbiy vatanparvarlikning birinchi pedagogik komponenti ko‘rinadi: tartibni saqlashga bo‘lgan ichki ehtiyojni shakllantirish. Bunday ehtiyoj qo‘rquv yoki majburlash bilan emas, ijtimoiy oqibatni tushunish, shaxsiy manfaatning jamiyat barqarorligiga bog‘liqligini anglash orqali vujudga keladi. “Qutadg‘u bilig”da aql va odobning ustuvorligi, hissiyotning me’yor bilan boshqarilishi, kuchning adolatga bo‘ysunishi kabi fikrlar aynan intizomni shaxsiy axloqning bir qismi sifatida ko‘rsatadi [1]. Pedagogik jihatdan bu holat yoshlarni qoidalarga ko‘r-ko‘rona bo‘ysundirish emas, balki qoidaning ma’nosi va ijtimoiy vazifasini anglatish orqali mas’uliyatli xulqni rivojlantirish g‘oyasini beradi.

Ikkinchi komponent burch va xizmat konsepsiyasidir. Yusuf Xos Hojibda xizmat martaba yoki manfaat vositasi sifatida emas, balki jamiyatga qaytadigan foyda, ya’ni o‘z imkoniyatini umumiy farovonlik uchun safarbar qilish sifatida ko‘rsatiladi. Harbiy vatanparvarlik shu yerda “kasbiy fazilat”dan kengroq ma’noda namoyon bo‘ladi: yurt manfaatiga sodiqlik shaxsiy hayot strategiyasiga aylanadi. Bu strategiya o‘zini tiyish, sabr, mehnat, shijoat va zarur paytda qat’iyat ko‘rsatishni talab qiladi. Zamonaviy tarbiya nazariyasida bunday sifatlar fuqarolik kompetensiyasi, o‘zini o‘zi boshqarish, stressga chidamlilik va ijtimoiy hamkorlik ko‘nikmalari bilan uyg‘unlashadi [4]. Demak, Yusuf Xos Hojib konsepsiyasini pedagogik modelga aylantirishning asosiy yo‘li burchni mavhum shior emas, kundalik xulq me’yori sifatida o‘rgatishdir: vaqtga rioya, mas’uliyatni bo‘lishish, jamoa mulkiga ehtiyotkorlik, va’da ustidan chiqish kabi odatlar vatanparvarlikning amaliy tiliga aylanadi.

Uchinchi komponent jasoratning axloqiy mezon bilan bog‘lanishidir. Matnda kuch, shijoat va mardlik qadrlanadi, biroq ular doimo oqibatni o‘ylash, maslahatlashish va me’yorni saqlash bilan birga talqin qilinadi. Bu yondashuv harbiy vatanparvarlikni agressivlikdan ajratadi: jasorat o‘zini ko‘rsatish uchun emas, xavfni kamaytirish, tinchlikni asrash va adolatni himoya qilish uchun kerak bo‘ladi. Rus ilmiy an‘analarida vatanparvarlik tarbiyasining xavfi sifatida emotsional radikallashuv, “dushman obrazi” orqali safarbarlik va tanqidiy fikrning susayishi ko‘rsatiladi; bunday xavflarni kamaytirishda axloqiy me’yor va refleksiv yondashuv muhimligi ta’kidlanadi [3]. Yusuf Xos Hojibdagi “aqlning yetakchiligi” g‘oyasi ana shu pedagogik ehtiyoj bilan hamohang: yoshda jismoniy tayyorgarlik

va jasoratni tarbiyalash bilan birga, vaziyatni tahlil qilish, qaror oqibatini ko'ra bilish, nizoni zo'ravonliksiz boshqarish ko'nikmalari ham shakllantirilishi zarur.

To'rtinchi komponent rahbar va jamoa munosabatining tarbiyaviy modeli bilan bog'liq. "Qutadg'u bilig"da boshqaruv legitimligi shaxsiy manfaat emas, xizmat va mas'uliyat bilan o'lchanadi; rahbar odob-axloq, adolat va maslahatga tayanmasa, kuchning o'zi barqarorlik bermasligi uqtiriladi [2]. Bu fikr harbiy vatanparvarlik tarbiyasida ierarxiya va intizom masalasiga nozik yondashuvni talab qiladi: bo'ysunishning ma'nosi inson qadr-qimmatini kamsitish emas, umumiy maqsadni muvofiqlashtirishdir. Shuning uchun pedagogik amaliyotda komandaviylikni rivojlantirish jarayoni muloqot madaniyati, ishonch, vazifa taqsimoti va javobgarlikning shaffofligi orqali olib borilishi lozim. Yoshlar jamoa ichida "vazifa"ni "qadr" bilan uyg'un ko'rganida, intizom majburiyatdan ko'ra ichki ijtimoiy ehtiyojga aylanadi.

Beshinchi komponent bilim va tarbiyaning birligi masalasidir. Yusuf Xos Hojibning didaktik uslubi bilimni axloqiy me'yor bilan birga ko'rsatadi: bilim kuchni boshqaradi, odob esa bilimni foydaga yo'naltiradi. Bu yondashuv bugungi ta'limda harbiy-vatanparvarlik mazmunini alohida tadbirlar bilan cheklab qo'ymaslik, balki fanlararo integratsiya orqali singdirish zarurligini ko'rsatadi. Masalan, tarix va huquqiy bilimlar fuqarolik mas'uliyatini asoslaydi, jismoniy tarbiya o'zini tuta bilish va bardoshlilikni kuchaytiradi, adabiyot va falsafa esa ma'naviy refleksiya hamda maqsadga sodiqlikni shakllantiradi. Xalqaro pedagogik adabiyotlarda ham vatanparvarlikka yaqin bo'lgan "fuqarolik tarbiyasi"ning samaradorligi aynan maktab madaniyati, ijtimoiy amaliyot va reflektiv muhokama birligida ta'minlanishi qayd etiladi [5]. Demak, Yusuf Xos Hojibdan kelib chiqadigan ilmiy xulosa shuki, harbiy vatanparvarlik tarbiyasi faqat marosimiy ruhlantirish emas, balki bilim, odat va qadriyatlarni birlashtirgan uzluksiz ta'limiy muhitdir.

Mazkur tahlil asosida pedagogik ahamiyat uch yo'nalishda umumlashtiriladi. Birinchidan, "harbiy vatanparvarlik"ning mazmuni axloqiy-ijtimoiy burch, intizom va adolat bilan bog'langanda u yosh ongida barqaror motivatsiyaga aylanadi, chunki bunday motivatsiya vaziyatga qarab o'zgarib ketmaydigan ichki me'yorlarga tayanadi. Ikkinchidan, jasorat va kuchning aql bilan uyg'un talqini yoshlarni xavfli romantizatsiyadan saqlaydi, ularni mas'uliyatli qaror qabul qilishga yo'naltiradi; bu esa bugungi tez o'zgaruvchan axborot muhitida alohida zarur. Uchinchidan, xizmat va rahbar mas'uliyati haqidagi g'oyalar jamoada ishlash, liderlik va itoatning muvozanatli modelini beradi, natijada yoshlar ijtimoiy institutlarga ishonch va hamkorlik madaniyatini ongli ravishda qabul qiladi.

Xulosa sifatida aytish mumkinki, Yusuf Xos Hojib falsafasida harbiy vatanparvarlik hissiy shior darajasidan ko'ra kengroq, ijtimoiy tartib va adolatni saqlashga qaratilgan axloqiy-amaliy loyiha sifatida namoyon bo'ladi. Bu loyiha shaxsning o'zini boshqarishi, burchni anglash, jamoaga sodiqlik, jasoratni me'yor bilan uyg'unlashtirish va xizmatni hayotiy qadriyatga aylantirish kabi

komponentlar orqali quriladi. Bugungi yoshlar tarbiyasida mazkur merosning pedagogik ahamiyati shundaki, u vatanparvarlikni marosimiy bayonlardan chiqarib, kundalik xulq va kompetensiyalar tizimiga aylantirish imkonini beradi; natijada tarbiya jarayonida intizom, mas'uliyat, hamkorlik va fuqarolik yetukligi uzviy, izchil va ilmiy asoslangan yo'nalishda shakllantiriladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. Toshkent: Fan, 1971. 560 b.
2. Karimov N. Yusuf Xos Hojib va turkiy uyg'onish tafakkuri. Toshkent: Akademnashr, 2016. 240 b.
3. Лихачёв Д.С. Письма о добром и прекрасном. Санкт-Петербург: Азбука, 2012. 320 с.
4. Slastenin V.A., Isaev I.F., Shiyanov E.N. Pedagogika: uchebnik dlya studentov vysshikh uchebnykh zavedeniy. –M.: Akademiya, 2002. 576 s.
5. Dewey J. Democracy and Education: An Introduction to the Philosophy of Education. New York: The Macmillan Company, 1916. 434 p.
6. Banks J. A. Cultural Diversity and Education: Foundations, Curriculum, and Teaching. Boston: Pearson, 2016. 432 p.

ПРИНЦИПЫ ГОСУДАРСТВЕННОГО УПРАВЛЕНИЯ И СПРАВЕДЛИВОЙ ВЛАСТИ В ПРОИЗВЕДЕНИИ «КУТАДГУ БИЛИГ»

PRINCIPLES OF STATE MANAGEMENT AND JUST POWER IN THE WORK "KUTADGU BILIG"

*Гаранфиль Рзаева, Агджабадинский филиал
Азербайджанского Государственного Педагогического
Университета, Азербайджан, qerenfilrzayeva40@gmail.com*

*Garanfil Rzayeva, "Ajabadi" Branch Azerbaijan State
Pedagogical Azerbaijan University, qerenfilrzayeva40@gmail.com*

Аннотация. Произведение «Кутадгу билиг», написанное Юсуф Хас Хаджиб в XI веке, является одним из важнейших памятников тюрко-исламской культуры. В произведении всесторонне анализируются вопросы государственного управления, справедливой власти, общественного устройства и духовного совершенства человека. Автор, органично соединяя древнетюркские традиции государственности с исламской философией, предлагает модель идеального общества.

В произведении подчеркивается, что основой государства является справедливость, а также акцентируется ответственность правителя перед народом. С помощью понятий «кут» (божественное счастье) и «төре» (закон, обычай) объясняется устойчивость государства. Посредством сюжетной линии, построенной в форме диалогов, такие ценности, как справедливость, разум, счастье и умеренность, представлены через символические образы.

«Кутадгу билиг» является не только литературным произведением, но и энциклопедическим источником, в котором системно выражены правовые, политические, этические и педагогические идеи. Произведение сохраняет свою актуальность и в современную эпоху с точки зрения государственности, гражданственности и социальной справедливости.

Ключевые слова: Кутадгу билиг, Юсуф Хас Хаджиб, тюрко-исламская культура, государственное управление, справедливая власть, кут, төре, справедливость, правитель, общество и др.

Abstract. The work "Kutadgu Bilig," written by Yusuf Khas Hajib in the 11th century, is one of the most important monuments of Turkic-Islamic culture. The work comprehensively analyzes issues of state governance, just power, social structure, and human spiritual perfection. By organically combining ancient Turkic traditions of statehood with Islamic philosophy, the author proposes a model of an ideal society.

The work emphasizes that justice is the foundation of the state, emphasizing the ruler's responsibility to the people. Through the concepts of "kut" (divine happiness) and "tore" (law, custom), the stability of the state is explained. Through a storyline structured in the form of dialogues, values such as justice, reason, happiness, and moderation are presented through symbolic imagery.

"Qutadgu Bilig" is not only a literary work but also an encyclopedic source that systematically expresses legal, political, ethical, and pedagogical ideas. The work remains relevant in the modern era from the perspective of statehood, citizenship, and social justice.

Keywords: Qutadgu bilig, Yusuf Khas Hajib, Turkic-Islamic culture, state governance, just power, kut, more, justice, ruler, society, etc.

Одним из фундаментальных произведений, возникших в процессе формирования тюрко-исламской культуры, является «Кутадгу билиг», которое занимает особое место в истории средневековой тюркской мысли. Это произведение оценивается не только как образец художественного творчества, но и как комплексный идеологический источник, охватывающий систему государственности, права, морали и социальных отношений.

Созданное в XI веке Юсуф Хас Хаджиб, это выдающееся произведение отражает синтез древних традиций государственности тюркских народов с исламским мировоззрением.

В произведении подробно рассматриваются основные принципы управления государством, взаимоотношения правителя и гражданина, роль справедливости и закона. Представляя модель идеального общества, автор подчеркивает важность справедливой власти и связывает устойчивость государства с духовными ценностями.

С этой точки зрения «Кутадгу билиг» выступает как классический источник, отвечающий не только на вопросы своего времени, но и на актуальные проблемы современности, играя важную роль в формировании идеологии государственности.

Историческое развитие тюркской культуры в широком смысле невозможно рассматривать вне исламской культуры. Несомненно, неправильно смешивать взаимоотношения тюркской и исламской культур с отношением других народов мира к тюркской культуре. Поскольку исламская культура представляет собой новый этап, современную фазу мировой культуры. С точки зрения науки и логики ислам, как последняя и наиболее совершенная религия, привнёс в жизнь человека и общества новое мировоззрение, новую духовную атмосферу. Священный Коран стал началом новой эпохи, связанной с последним пророком, и именно с этого начала берут

исток новое мышление, новое познание, новое искусство и новая культура. Этот рассвет мира принёс новое оживление и тюркскому миру. Параллелизм и органическая связь между верой в единого и всемогущего Небесного Бога (Тенгри) и Аллаха, отсутствие противоречий между тюркскими верованиями, тенгрианской философией и исламской философией создали основу для их органического единства.

Поскольку традиционные верования тюркских народов нашли закономерное отражение в исламе, начиная с VII–VIII веков тюркская и исламская культуры вошли в мировую историю как единая тюрко-исламская культура. Среди сотен и тысяч памятников, отражающих этот масштабный процесс, особое место занимает «Кутадгу билиг».

Историческая среда, сформировавшая таких выдающихся личностей, как Юсуф Баласагуни и его современник, автор «Диван лугат ат-тюрк» Махмуд Кашгари, представляет значительный интерес. Представитель династии Караханидов Абдулкарим Сатук Бугра-хан, первым принявший ислам и создавший в Кашгаре первое тюрко-исламское государство, заложил основы тюркского языка и культуры вместо согдийского языка и культуры.

Город Баласагун, один из древних городов Туркестана, был известен под названиями Кубалыг (Красивый город), Кара-Орду, Куз-Орду, Улуш, Балык и на карте, представленной Махмудом Кашгари в его «Диване», изображён в самом центре. Хотя столицей был Кашгар (Ордукент), Баласагун при правителе Харуне стал вторым крупным экономическим и культурным центром Караханидского государства. Ослабление Саманидов и обращение Караханидов в ислам свидетельствовали о формировании новой мощной системы государственности в Западном Туркестане (1, с. 78).

Юсуф Баласагуни начал писать произведение «Кутадгу билиг» на своей родине, в Баласагуне, и, предположительно, завершил его там же в течение 18 месяцев. Датой написания произведения считаются 1069–1070 годы. Несомненно, автор впоследствии возвращался к тексту, особенно добавив позднее начальную поэтическую часть объёмом около 70 страниц. Это объясняется тем, что в данной части говорится о широкой известности произведения в Туркестане и о его успехе как своеобразной «тюркской Шахнаме».

Автор впервые прочитал произведение при дворе Табгача Кара-Бугра-хана и преподнёс его ему. В знак признания правитель присвоил автору титул Хас Хаджиб, третий по значимости после правителя и визиря, благодаря чему писатель и стал известен под этим именем. Личность и общественно-литературная позиция Юсуфа Хас Хаджиба Баласагуни также заслуживают особого внимания. Должность хаджиба в произведении «Кутадгу билиг» оценивается как «одна из самых тонких служб» - своего рода идеологический советник правителя. Для того чтобы стать хаджибом и вести людей вперёд, выдвигаются серьёзные требования.

Для этой почётной должности необходимы не только ум, интеллект, рассудительность и знания, но и соответствующая внешность, опрятность, благородный облик. Хаджиб, выступающий как «мозг дворцовой жизни», должен обладать всеми этими качествами, чему посвящено около 90 бейтов произведения.

Безусловно, сам Юсуф служил живым примером этих качеств (2, с. 47). Мыслитель и государственный деятель своего времени, Юсуф Хас Хаджиб был идеологом, глубоко освоившим историю и культуру тюрко-исламского мира. То, что произведение полностью написано на тюркском языке, содержит минимальное количество заимствованных слов, демонстрирует прекрасное знание древних обычаев и этнографических особенностей, а также глубокое освоение Корана и исламской философии, характеризует Юсуфа Баласагуни не только как выдающегося художника слова, но и как одну из мощных идейных фигур в истории тюркской государственности.

Не случайно, что на основе богатого материала «Кутадгу билиг» можно создавать отдельные труды по религиозным, нравственным, дидактическим, правовым, социально-политическим, эстетическим, педагогическим и психологическим взглядам. В одном месте произведения Юсуф Баласагуни обращается к самому себе: «О Юсуф, говори нужное и правдивое слово; ненужное слово скрывай, ибо оно может принести вред».

Эти слова не только свидетельствуют о мудрости и глубине тюркской истории, но и отражают высокую культуру письма, чистоту и необходимость нравственности художника. Именно поэтому мы испытываем благодарность к тюркской истории.

Обратимся кратко к философии, этической и дидактической системе, а также правовым и политическим взглядам «Кутадгу билиг». Известно, что тюркская философия и история государственности прошли значительный путь развития ещё до принятия ислама. Особое место тюрков в истории связано не только с военными успехами. Невозможно представить тюркский мир без философского взгляда на человека и мир, без правового и государственно-политического мировоззрения.

У древних тюрков большое значение имела система обычного права, называемая «төре» (тёрё), представлявшая собой совокупность правовых взглядов, отражённых в традициях и обычаях. Юсуф Баласагуни, органично соединяя исламскую философию с философией древних тюрков, исходящей из традиций, тенгрианства и образа жизни, выразил естественные социально-философские взгляды. В этом смысле произведение сумело раскрыть духовную сущность тюрков, их политические и управленческие представления, тем самым представив социально-политическую основу тюркского государства.

Национальная философия жизни тюрков, принявших ислам, их представления о гражданине и государстве, а также принцип святости национального государства актуальны и сегодня. Мулла или ахунд может не

соответствовать мечети, однако сама мечеть как дом Бога священна. Правитель - избранный, назначенный или наследственный - может быть неудачным или недостойным, но национальное государство остаётся священным. Пока эта святость не будет осознана и укоренена в сознании людей, право такого государства на существование будет оставаться под вопросом.

Законы государства, его конституция, армия и система управления становятся по-настоящему величественными и могущественными тогда, когда каждый сын Отечества, каждый человек, считающий себя гражданином, любит это государство так же, как свою семью, и почитает его как святыню. С точки зрения выражения чувства государственности у гражданина и любви к национальному государству «Кутадгу билиг» вошло в нашу историю как одно из образцовых произведений. Эти идеи, возможно, являются современным взглядом на национальное государство и в какой-то мере субъективным толкованием. Однако наша цель - не выдвижение методологии или концепции, а раскрытие взглядов на национальное государство, идущих из нашей истории, традиций, корней и основ. Разъяснение этих взглядов необходимо для формирования в нашем обществе убеждения в ценности национального государства, воспитания чувства государственнической чести и достоинства. В сложной политической «азбуке» современного мира невозможно говорить ни о свободе, ни о независимости, не осознав принципы государственности и демократии на уровне убеждений и идеалов.

Для глубокого понимания свободы и независимости Азербайджана крайне важно переосмысление, изучение и популяризация наших литературных и исторических источников с современной точки зрения. В этом плане существует большая потребность в раскрытии истин, скрытых в строках «Кутадгу билиг».

Среди изданий «Кутадгу билиг» особенно следует отметить три: во-первых, издания выдающегося турецкого учёного Рашида Рахматиджана Арата 1947 и 1979 годов; во-вторых, ташкентское издание известного узбекского учёного К. Каримова; в-третьих, перевод памятника на русский язык, выполненный выдающимся российским тюркологом С. Н. Ивановым. В числе исследований существует множество ценных трудов, посвящённых истории, художественно-поэтическим и языковым особенностям «Кутадгу билиг».

«Кутадгу билиг» начинается с молитвы (минаджата), прославляющей Бога. Затем следует восхваление пророка, после чего даётся характеристика четырёх праведных халифов. Четвёртый раздел посвящён описанию прекрасной весны и прославлению правителя Бугра-хана. Далее следуют разделы о семи планетах, двенадцати знаках зодиака, а также о науке, разуме и языке; приводятся сведения о названии книги, её значении и самом авторе. После этого начинается основная часть произведения.

Рассказывается о мудром, добродетельном и справедливом правителе по имени Гюндугду. Услышав о нём, умный и справедливый человек по имени Айдолду приходит к нему на службу. Благодаря своим заслугам и достоинствам он становится визирем Гюндугду. Между правителем и визирем ведутся беседы о жизни, государстве и управлении. В этих диалогах раскрывается, что Гюндугду символизирует справедливость, а Айдолду — счастье и благополучие. Однако, как и всякое счастье, жизнь Айдолду оказывается недолгой: он заболевает и умирает. Перед смертью он даёт наставления своему сыну Огдюльмишу. Визирь записывает свои советы о справедливом управлении государством и народом и передаёт их правителю.

Айдолду, раздав своё имущество народу и покинув этот мир, оставляет великое государственное дело, которое начинает продолжать его сын Огдюльмиш. Беседы между Гюндугду и Огдюльмишем посвящены разуму, науке, вкусу, правлению, справедливости, мужеству и политике. В диалогах о правителе и его окружении, личности визиря, о том, какими должны быть военачальники, также обсуждаются роли посланника, привратника, писца, казначея и даже повара. Эти государственные деятели, подробно рассматривающие управление государством во всех его деталях, анализируют не повседневную, текущую жизнь, а ценности, обеспечивающие вечность государства.

В ходе бесед Огдюльмиш, символизирующий разум, рассказывает о своём родственнике Одгурмуше. Одгурмуш - простой отшельник, символ умеренности и довольства малым. Одгурмуш ведёт с Огдюльмишем и Гюндугду глубокие беседы о религии и мирской жизни - как лично, так и посредством переписки. Эти части произведения проникнуты духом исламской веры, исламского мышления и даже тонкостями суфийской философии.

Становится ясно, что ни человек мира, ни человек религии не свободны от нужд. Однако если представители обеих групп осознают свои общественные и личные обязанности и будут жить, понимая свой вечный долг, они смогут обрести счастье как в этом мире, так и в загробной жизни. Рассуждения о всех слоях общества - крестьянах, учёных, поэтах, врачах, гадалках, астрологах - представляют собой подлинный социологический анализ, без которого невозможно управлять обществом. Вопросы вроде «как создать семью?» и «на чём основывается семейное воспитание?» привлекают внимание с точки зрения раскрытия органической связи между семьёй и государством.

В итоге правитель понимает философию отшельника Одгурмуша, заключающуюся в уединении и служении Богу, и признаёт её справедливой. Поскольку и сам правитель Гюндугду осознаёт идею вечного мира, Одгурмуш, достигший высокой духовной судьбы, оказывает на него серьёзное нравственное влияние.

Почему же «Кутадгу билиг», являясь своего рода энциклопедией культуры эпохи Караханидов, отражающей мировоззрение, чувства и мысли тюркской интеллигенции, основы их социальной и культурной жизни, звучит актуально и сегодня? Безусловно, причина кроется в универсальности содержащихся в нём понятий и духовных ценностей, не зависящих от времени. Остановимся на некоторых из них.

Древние тюрки (сравните: древние шумеры) поклонялись Небесному Тенгри - владыке Вселенной, единому и всемогущему. Параллели между качествами Небесного Тенгри и представлением об Аллахе в исламе поразительно совпадают. Как и Аллах, Тенгри является создателем и устройтеlem мира, источником жизни и смерти, единственным, кто дарует счастье и несчастье. Он вечен, един, самосущ, свободен от нужды, жив, обладает волей и могуществом, является творцом и обращён к своим созданиям как необходимое бытие.

Разумеется, ислам как более совершенная система и представление об Аллахе стоят выше всех иных духовных ценностей. Однако речь здесь идёт не о превосходстве, а о поиске истины и стремлении к ней. В этом смысле философский, этический, эстетический и социологический анализ «Кутадгу билиг» приобретает особую значимость.

Автор весьма интересного исследования Саит Башер подробно останавливается на понятиях «кут» и «тёре», освещая вышеупомянутые аспекты. Хотя данное исследование в основном опирается на труды Р.Р. Арата и И. Кафесоглу, молодой исследователь достойно изучил основные категории тюрко-исламской культуры. Понятие «кут» по своему происхождению исходит от Бога. Этот ключевой термин, многократно упоминаемый и используемый в «Кутадгу билиг», применялся ещё во времена гуннской империи. Например: «Дело раба, которому Бог даровал кут и счастье, с каждым днём возвышается», «Тот раб, которому Бог помогает и покровительствует, обретает кут», «Кут — это милость Бога», «Одной из причин усиления кута является также благословение народа»... Философия, согласно которой «если сердце, язык и натура правителя не будут праведными, кут не сможет пребывать в этом государстве и покинет его», раскрывается как важнейшая ценность тюркской государственности.

Тёре - в широком смысле означает совокупность обычаев, традиций, норм и правил общежития, передаваемых из поколения в поколение. «Чем лучше применяется тёре, тем сильнее становится кут», и в результате «волк и овца живут в согласии». В основе тёре лежит справедливость, и оно представляет интересы народа. В произведении тёре метафорически соотносится с Солнцем, а кут - с Луной. Эта метафора сама по себе является отражением знаний о мировом порядке и гармонии. Иными словами, «поскольку тёре есть божественный порядок, Бог дарует кут тому, кто следует этому порядку».

Концепция человека, понимание разума, философия мудрости в «Кутадгу билиг» могут быть раскрыты через многогранный анализ таких понятий, как кут и тёре. В целом не вызывает сомнений, что постановка социально-философских и этических проблем в произведении носит системный характер. Такие мысли, как: «Пороки рождаются от невежества; болезни и зло происходят от недостатков. Болезни можно излечить лечением; дурных людей можно исправить воспитанием; невежественных можно обучить посредством чтения», «правитель обязан обучать и воспитывать свой народ, а глава семьи - членов своей семьи», - имеют глубокий смысл.

С экономической точки зрения общество делится на три слоя: богатые, средний слой (армия и чиновники) и бедные слои населения. Однако при поддержке и поощрении народ (так называемый «кара будун») может подняться до уровня среднего класса, который со временем сближается с богатыми. Таким образом, в обществе не остаётся угнетённого и обездоленного слоя. Подобные многочисленные идеи представляют собой не только размышления об идеальной модели общества, но и формируют идеологическую основу мусульманского тюркского государства Средней Азии.

Счастье личности связано со счастьем труда. Если люди будут трудиться на благо общества и государства, а правитель будет справедливым, народ будет счастлив - эта мысль и размышления о законе являются яркими примерами государственно-политических взглядов Юсуфа Хас Хаджиба.

В произведении настолько ярко выражена любовь к родному и государственному языку, что это не может не вызывать восхищения, и невольно приходит понимание: любовь к государству и Родине начинается именно с родного языка. Именно отношение к родному языку на уровне государственной ценности является основой национального мышления.

Поэт пишет: «Я увидел это тюркское слово, как степного джейрана; я мягко поймал его, приручил и привлёк к себе. Я ласкал его, полюбил — и оно быстро откликнулось мне, но всё же временами, пугаясь, отдаляется от меня. Овладев словом, я устремился за ним, и оно стало источать тонкий, благовонный аромат мускуса».

Выражая свою любовь посредством метафоры, поэт демонстрирует высокое мастерство языка, культуру речи и искусство слова; его размышления о языке и мышлении также представляют большой интерес.

«Кутадгу билиг» обладает девятигласной вокалической системой. Произведение отличается богатством морфологических и синтаксических особенностей. Особое внимание привлекает разнообразие типов сложных предложений и грамматических средств, что свидетельствует о формировании зрелых норм письменного литературного языка.

«Кутадгу билиг», называемое «Тюркской Шахнаме», обладает весьма интересной поэтической структурой. Произведение представляет собой эпическую поэму, написанную в форме маснави. Оно состоит из 6645 бейтов,

включает три фрагмента объёмом по 124 бейта и 173 четверостишия. В конце книги также имеется стихотворное предисловие из 77 бейтов.

Иногда высказывается мнение, что произведение написано силлабическим стихом, однако на самом деле эта большая эпическая поэма создана в арузной системе стихосложения — в укороченном (кратком) мутакарибе. Стопа FA'ülün FA'ülün FA'ülün FA'ül широко известна на Востоке как размер «Шахнаме».

После принятия ислама буддийские, манихейские и христианские тексты довольно быстро были забыты, и в поэтическом отношении наиболее убедительным примером этого процесса является именно «Кутадгу билиг». Лексический состав произведения преимущественно состоит из слов тюркского происхождения. Несмотря на то, что данный метр не вполне соответствует фонологической структуре тюркского языка, Юсуф Хас Хаджиб продемонстрировал высокое мастерство, создав в нём классическое произведение.

Эта традиция сыграла огромную роль в развитии классической поэзии тюркских народов на родных языках, в частности в творчестве Ахмеда Югнаки, Ахмеда Ясави, Юнуса Эмре, Насими, Рабгузи, Алишера Навои, Захириддина Бабура, Гази Бурханеддина, Хатаи, Султана Веледа, Ашика Паши, Физули и других. Четверостишия, напоминающие по духу баяты и мани, представляют интерес с точки зрения отражения естественного течения тюркского языка.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Сеидов М. Истоки азербайджанского мифологического мышления. Баку, 1983.
2. Сафарли Х., Юсиф. Древняя и средневековая азербайджанская литература. Баку, 1982.
3. Зейналов Ф. Древнетюркские письменные памятники. Баку, 1980.
4. Халилов Р. Литература народов СССР. Баку, 1966.
5. Başer Sait. *Kutadgu Bilig'de Kut ve Töre*. Анкара, 1990.
6. Arat R. R. *Kutadgu Bilig*. I: Текст. Стамбул, 1947; II: Перевод. 5-е изд., Анкара, 1991.

IX–XII ASRLARDA MARKAZIY OSIYO MUTAFAKKIRLARINING FALSAFIY VA PEDAGOGIK QARASHLARI HAMDA ULARNING TA'LIM-TARBIYA RIVOJIGA TA'SIRI

PHILOSOPHICAL AND PEDAGOGICAL VIEWS OF CENTRAL ASIAN THINKERS IN THE IX-XII CENTURIES AND THEIR INFLUENCE ON THE DEVELOPMENT OF EDUCATION AND EDUCATION

*Davurova Go'zal Akbarovna, JizDPU
o'qituvchisi, +99891-569-85-90
Davurova Guzal Akbarovna, JizDPU
teacher, +99891-569-85-90*

Annotatsiya. Mazkur maqolada IX–XII asrlarda Markaziy Osiyoda yashab ijod qilgan mutafakkirlarning falsafiy va pedagogik qarashlari hamda ularning ta'lim-tarbiya rivojiga qo'shgan hissiy tahlil qilinadi. Ushbu davr Sharq uyg'onish davri sifatida ilm-fan va ma'naviy

tafakkurning yuksalishi bilan ajralib turadi. Maqolada mutafakkirlarning shaxs kamoloti, ilmning ahamiyati, axloqiy tarbiya va jamiyat taraqqiyotidagi o'zni haqidagi qarashlari ilmiy asosda yoritilgan. Shuningdek, ularning pedagogik g'oyalari hozirgi zamon ta'lim tizimi uchun ham muhim metodologik ahamiyatga ega ekani ko'rsatib beriladi.

Kalit so'zlar: Markaziy Osiyo, Sharq uyg'onish davri, falsafiy qarashlar, pedagogik g'oyalar, ta'lim-tarbiya, mutafakkirlar, shaxs kamoloti.

Аннотация: В данной статье анализируются философские и педагогические взгляды мыслителей, живших и работавших в Центральной Азии в IX–XII веках, и их вклад в развитие образования. Этот период, как и период Восточного Возрождения, характеризуется подъемом науки и духовной мысли. В статье рассматриваются взгляды мыслителей на личностное развитие, важность науки, нравственное воспитание и его роль в развитии общества на научной основе. Также показано, что их педагогические идеи имеют важное методологическое значение для современной системы образования.

Ключевые слова: Центральная Азия, Восточное Возрождение, философские взгляды, педагогические идеи, образование, мыслители, личностное развитие.

Abstract: This article analyzes the philosophical and pedagogical views of thinkers who lived and worked in Central Asia in the 9th–12th centuries and their contribution to the development of education. This period, as the period of the Eastern Renaissance, is characterized by the rise of science and spiritual thought. The article covers the thinkers' views on personal development, the importance of science, moral education and its role in the development of society on a scientific basis. It also shows that their pedagogical ideas have important methodological significance for the modern education system.

Keywords: Central Asia, Eastern Renaissance, philosophical views, pedagogical ideas, education, thinkers, personal development.

IX–XII asrlar Markaziy Osiyo tarixida ilm-fan, madaniyat va falsafiy tafakkur yuksak darajada rivojlangan davr hisoblanadi. Bu davr Sharq uyg'onish davri deb ataladi. Aynan shu davrda ko'plab buyuk allomalar yetishib chiqib, ilm-fan, falsafa va pedagogika sohalariga katta hissa qo'shganlar. Ularning asarlarida ilmning ahamiyati, inson kamoloti, axloqiy tarbiya va jamiyat taraqqiyoti masalalari keng yoritilgan [1].

Movarounnahrda ilm-fan va ma'rifat sohasida o'z xizmatlari bilan dunyoga mashhur bo'lgan faylasuf va munajjim, matematika, fizika, tibbiyot, tarix, til va adabiyot, pedagogika sohasida ilmiy merosi bilan nom qoldirgan Muhammad Muso al-Xorazmiy, Abu Nasr Forobiy, Ahmad al-Farg'oniy, Abu Rayhon Beruniy, Abu Ali ibn Sino, Yusuf Xos Hojib kabi qomusiy olimlar faoliyat olib bordilar. Qomusiy olimlar o'z ilmiy merosida ta'limiy-axloqiy asarlar yaratishga ham katta e'tibor berib, bu asarlarda ilgari surilgan g'oyalar insonning ham aqliy, ham axloqiy, estetik va jismoniy jihatdan kamol topishida, pedagogik fikr taraqqiyotida katta ahamiyatga ega bo'ldi.

Sharq Uyg'onish davrida sof pedagogik asarlar ham yaratilib, ta'lim tarbiyada inson takomilining xususiy va umumiy metodlari haqida o'lmas ta'limoti bilan nom qoldirgan tarbiyashunos olimlar ham maydonga chiqdi. Mutafakkirlarning pedagogik qarashlari shaxsni har tomonlama rivojlantirish, ilm olishga intilish, axloqiy fazilatlarni shakllantirish kabi g'oyalar bilan bog'liq bo'lib, ular keyingi davr pedagogik tafakkuriga ham katta ta'sir ko'rsatgan [2].

Markaziy Osiyo mutafakkirlarining falsafiy qarashlari. IX–XII asrlarda Markaziy Osiyoda yashab ijod qilgan mutafakkirlar inson va jamiyat taraqqiyoti, bilimning ahamiyati hamda axloqiy qadriyatlar haqida chuqur falsafiy fikrlar bildirganlar. Ular ilmni inson kamolotining eng muhim omili deb hisoblaganlar.

Masalan, buyuk alloma Abu Nasr Forobiy insonning baxt-saodatga erishishi ilm va tarbiya orqali amalga oshishini ta’kidlagan. Uning fikricha, jamiyat taraqqiyoti bilimli va ma’rifatli shaxslar faoliyati bilan bog’liq [3]. Yana bir mutafakkir Abu Ali ibn Sino ilm va axloqning o’zaro bog’liqligini ta’kidlab, inson kamolotida tarbiya muhim o’rin tutishini qayd etgan. U tarbiya jarayonida aql, axloq va jismoniy rivojlanish uyg’un bo’lishi kerakligini ta’kidlaydi [4].

XI asrda yashab ijod qilgan buyuk mutafakkir Yusuf Xos Hojib turkiy xalqlarning ijtimoiy-falsafiy va pedagogik tafakkuri rivojiga katta hissa qo’shgan allomalardan biridir. Uning mashhur asari Qutadg’u bilig davlat boshqaruvi, axloqiy fazilatlar, inson kamoloti va tarbiya masalalariga bag’ishlangan muhim manba hisoblanadi. Mazkur asar turkiy xalqlarning ma’naviy merosida muhim o’rin egallab, unda jamiyat taraqqiyoti, adolatli boshqaruv va komil inson tarbiyasi haqidagi chuqur falsafiy g’oyalar bayon qilingan [1].

Yusuf Xos Hojib inson kamolotini ilm va axloq bilan bog’laydi. Uning fikricha, jamiyat taraqqiyoti bilimli va ma’rifatli shaxslar faoliyatiga bevosita bog’liq. Shu sababli u ilm olishni inson hayotining eng muhim vazifalaridan biri deb hisoblaydi. Mutafakkir ilmni insonni jaholatdan qutqaruvchi va jamiyatni taraqqiyot sari yetaklovchi kuch sifatida talqin qiladi [2].

Mutafakkirning pedagogik qarashlarida tarbiya masalasi alohida o’rin tutadi. U yosh avlodni tarbiyalashda axloqiy fazilatlar, halollik, adolat, sabr-toqat va kamtarlik kabi insoniy qadriyatlarni shakllantirish zarurligini ta’kidlaydi. Uning fikricha, tarbiya jarayoni inson shaxsini shakllantiruvchi asosiy omil bo’lib, komil insonni tarbiyalash jamiyat barqarorligining muhim sharti hisoblanadi [3].

“Qutadg’u bilig” asarida tarbiya va ta’lim masalalari ramziy obrazlar orqali yoritilgan. Asarda adolat, davlat, aql va qanoat kabi tushunchalar orqali ideal jamiyat modeli tasvirlanadi. Bu esa mutafakkirning falsafiy qarashlari pedagogik g’oyalar bilan chambarchas bog’liq ekanini ko’rsatadi. Yusuf Xos Hojibning fikricha, inson tarbiyasida aql va bilim muhim rol o’ynaydi, chunki bilimli inson jamiyat uchun foydali faoliyat olib boradi.

Shuningdek, mutafakkir ustoz-shogird munosabatlariga ham alohida e’tibor qaratgan. Uning ta’kidlashicha, ustoz nafaqat bilim beruvchi, balki axloqiy fazilatlarni shakllantiruvchi tarbiyachi hamdir. Shu sababli ustoz shaxsiy namunasi bilan shogirdlarga ta’sir ko’rsatishi zarur [5]. Yusuf Xos Hojibning falsafiy va pedagogik qarashlari insonparvarlik, ma’rifatparvarlik va axloqiy komillik g’oyalari bilan ajralib turadi. Uning ta’lim va tarbiya haqidagi fikrlari bugungi kunda ham pedagogika fanida muhim nazariy manba sifatida o’rganilmoqda [6].

Mutafakkirlarning pedagogik qarashlari. IX–XII asr mutafakkirlarining pedagogik qarashlari ta’lim va tarbiya masalalariga alohida e’tibor qaratganligi bilan ajralib turadi. Ular insonni komil shaxs sifatida tarbiyalash g’oyasini ilgari

surganlar. Forobiy ta'lim jarayonida bilimni tizimli o'rgatish, o'qituvchining yetakchi rolini e'tirof etgan. Uning fikricha, ustoz nafaqat bilim beruvchi, balki shaxs tarbiyasini shakllantiruvchi hamdir [5].

Ibn Sino esa bolani tarbiyalashda yosh xususiyatlarini hisobga olish, ta'limni bosqichma-bosqich tashkil etish zarurligini ta'kidlagan. U jamoaviy ta'limning ham muhimligini ko'rsatib o'tgan [4].

Shuningdek, Mahmud Qoshg'ariy va Yusuf Xos Hojib kabi mutafakkirlar ham axloqiy tarbiya, insoniy fazilatlar va jamiyatlardagi ijtimoiy munosabatlar haqida muhim pedagogik g'oyalarni ilgari surganlar [6].

Falsafiy-pedagogik qarashlarning ta'lim-tarbiya rivojiga ta'siri. Markaziy Osiyo mutafakkirlarining falsafiy va pedagogik qarashlari o'rta asr Sharq ta'lim tizimining shakllanishida muhim rol o'ynagan. Ularning ilmga bo'lgan yuksak e'tibori madrasalarda ilmiy fanlarning rivojlanishiga turtki bo'lgan.

Shuningdek, ularning asarlarida ilgari surilgan axloqiy tarbiya, bilimga intilish, ustoz-shogird an'analari kabi g'oyalar keyingi asrlarda ham ta'lim tizimining asosiy tamoyillaridan biri bo'lib qolgan [7]. IX–XII asrlar Markaziy Osiyoda ilm-fan va falsafiy tafakkurning yuksalish davri bo'lib, bu davrda yashab ijod qilgan mutafakkirlar pedagogika va falsafa rivojiga katta hissa qo'shganlar. Ularning ilm, axloq va tarbiya haqidagi qarashlari inson kamolotini ta'minlashga qaratilgan bo'lib, bugungi kunda ham o'z ahamiyatini yo'qotmagan.

Mutafakkirlarning pedagogik g'oyalari zamonaviy ta'lim tizimida shaxsni har tomonlama rivojlantirish, ma'naviy barkamol avlodni tarbiyalash kabi masalalarda muhim nazariy asos bo'lib xizmat qiladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Hasanboyev J., To'raqulov X., Hasanboyeva O. Pedagogika. – T.: Fan va texnologiya, 2011.
2. Zunnunov A. Pedagogika tarixi. – T.: O'qituvchi, 2004.
3. Xayrullayev M. Sharq mutafakkirlari falsafasi. – T.: O'zbekiston, 2009.
4. Irisov A. Abu Ali ibn Sino ta'lim-tarbiya haqida. – T.: O'qituvchi, 1998.
5. Nizomov S. Pedagogika nazariyasi. – T.: TDPU nashriyoti, 2012.
6. Qodirov B. Pedagogika tarixi. – T.: Fan, 2015.
7. Jo'rayev R. Ta'lim falsafasi. – T.: O'zbekiston, 2017.

TIMURLU RÖNESANSI: 14-15. YÜZYIL ORTA ASYA'SINDA BILIMSEL VE KÜLTÜREL ATILIM

THE TIMURID RENAISSANCE: THE SCIENTIFIC AND CULTURAL IMPETUS IN 14th-15th CENTURY CENTRAL ASIA

Muhammed Karaşov, Azərbaycan Milli Bilimler Akademisi, Şarkiyat Enstitüsü, Doktora Öğrencisi, Bakü, Azərbaycan, 0000-0000-1580-0094, mqarasov@gmail.com

Mahammad Garashov, PhD Candidate, Institute of Oriental Studies, Azerbaijan National Academy of Sciences (ANAS), Baku, Azerbaijan

Özet. 14. ve 15. yüzyıllar, Orta Asya coğrafyasında "Timurlu Rönesansı" olarak adlandırılan eşsiz bir bilimsel ve kültürel şahlanışa sahne olmuştur. Emir Timur ile başlayan ve

halefleri döneminde kurumsallaşan bu süreç, Semerkant ve Herat'ı dünyanın entelektüel çekim merkezleri haline getirmiştir. Bu çalışmada, dönemin bilimsel atılımının merkezinde yer alan Uluğ Bey ve Semerkant Rasathanesi'nin astronomi tarihindeki dönüştürücü rolü incelenmektedir. Gıyaseddin Cemşid el-Kaşi'nin matematiksel buluşları ve Ali Kuşçu'nun bu birikimi Osmanlı dünyasına taşıması, rasyonel düşüncenin sürekliliği açısından ele alınmıştır. Kültürel boyutta ise Ali Şir Nevai'nin Türk dilini bir sanat ve bilim dili olarak yükseltmesi, Lütü ve Sekkaki gibi ediplerin estetik katkılarıyla birlikte değerlendirilmiştir. Mimari, sanat ve tarihin iç içe geçtiği bu dönem, sadece Türk-İslam medeniyetinin değil, modern bilimin temellerinin atılmasında da kritik bir öneme sahiptir. Çalışmanın sonucunda, Timurlu dönemindeki bu aydınlanmanın küresel bilim mirasına olan kalıcı etkileri vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Timurlu Rönesansı, Uluğ Bey, Ali Şir Nevai, Semerkant Rasathanesi, Türk Bilim Tarihi, Çağatay Türkçesi.

Abstract

The 14th and 15th centuries witnessed a unique scientific and cultural resurgence in Central Asia, often referred to as the "Timurid Renaissance." This period, which began with Emir Timur and became institutionalized under his successors, transformed Samarkand and Herat into global intellectual hubs. This study examines the transformative role of Ulugh Beg and the Samarkand Observatory in the history of astronomy, which stood at the heart of this scientific leap. The mathematical discoveries of Ghiyath al-Din Jamshid al-Kashi and the transfer of this knowledge to the Ottoman world by Ali Qushji are analyzed in the context of the continuity of rational thought. On the cultural dimension, Ali Shir Navai's elevation of the Turkic language as a medium of art and science is evaluated alongside the aesthetic contributions of figures such as Lutfi and Sekkaki. This era, where architecture, art, and history intertwined, is of critical importance not only for Turk-Islamic civilization but also for laying the foundations of modern science. The study concludes by highlighting the lasting impacts of the Timurid enlightenment on the global scientific heritage.

Keywords: Timurid Renaissance, Ulugh Beg, Ali Shir Navai, Samarkand Observatory, History of Turkic Science, Chagatai Turkic.

Timurlu Rönesansı, 14. yüzyılın sonu ile 15. yüzyıl boyunca Orta Asya coğrafyasında, özellikle Semerkant ve Herat merkezli olarak ortaya çıkan muazzam bir bilimsel, kültürel ve sanatsal yükseliş dönemini ifade eder. Emir Timur'un imparatorluğun temellerini atarken fethettiği bölgelerden en yetenekli alimleri, sanatçıları ve zanaatkarları başkent Semerkant'a toplaması, bu entelektüel patlamanın ilk kıvılcımını oluşturmuştur. Onun halefleri, özellikle de torunu Uluğ Bey ve Şahruh dönemlerinde bu birikim, kurumsallaşmış bir devlet politikasına dönüşmüştür. Dönemin en dikkat çekici özelliği, hükümdarların bizzat bilimle uğraşmasıdır; Uluğ Bey sadece bir sultan değil, aynı zamanda dünyanın en gelişmiş gözlemevlerinden birini kuran dahi bir astronomdur. Semerkant Rasathanesi'nde hazırlanan ve modern döneme kadar temel referans kabul edilen Zîc-i Gürzanî (Yıldız Kataloğu), o çağın teknolojik sınırlarını zorlayan devasa bir sekstant vasıtasıyla tamamlanmıştır.

Bilimsel atılım sadece astronomiyle sınırlı kalmamış, matematik alanında Gıyaseddin Cemşid el-Kaşi'nin ondalık kesirler üzerindeki çalışmaları ve Pi sayısının o döneme kadarki en hassas hesaplamasıyla zirveye ulaşmıştır. "Bu süreçte Semerkant medreseleri, İslam dünyasının dört bir yanından gelen talebelerle dolup taşmış, Ali Kuşçu gibi büyük dehaların yetişmesine zemin hazırlamıştır". [Aydın, 2014: 145]. Kültürel açıdan ise Herat, özellikle Sultan

Hüseyin Baykara ve veziri Ali Şir Nevai döneminde edebi bir merkez haline gelmiştir. Nevai'nin Türkçeyi (Çağatay Türkçesi) yüksek bir edebiyat ve bilim dili olarak savunması ve bu dilde şaheserler vermesi, bölgenin kültürel kimliğini pekiştirmiştir. Mimari alanda ise "Timurlu Mavisi" olarak bilinen çini işçiliği ve devasa kubbelerle süslü camiler, medreseler ve türbeler (Registan Meydanı ve Gur-ı Emir gibi), bu ihtişamın görsel kanıtları olarak yükselmiştir.

Bu dönem, sadece Orta Asya'nın kendi içine kapalı bir başarısı değil, aynı zamanda Ali Kuşçu aracılığıyla Osmanlı'ya, oradan da dolaylı yollarla Avrupa bilim dünyasına tesir eden küresel bir miras bırakmıştır. Minyatür sanatında Behzad'ın getirdiği gerçekçilikten, felsefe ve kelamdaki derinleşmeye kadar her alanda hissedilen bu "rönesans", bozkırın ortasında yükselen rasyonel düşünce ve estetik zevkin eşsiz bir sentezidir. Sonuç itibarıyla Timurlu Rönesansı, bilginin ve sanatın hükümdarlar eliyle himaye edildiğinde bir medeniyeti ne kadar kısa sürede dönüştürebileceğinin en görkemli tarihsel kanıtıdır.

Semerkant Rasathanesi, bilginin sadece bir bölgede kalmadığı, uluslararası bir bilimsel köprü görevi gördüğü bir yerdir. Uluğ Bey'in vefatından sonra rasathanenin müdürü olan Ali Kuşçu, bu muazzam bilgi birikimini ve Zîc-i Gürganî'nin kopyalarını yanına alarak İstanbul'a gitmiş ve Fatih Sultan Mehmet'in himayesinde Osmanlı astronomi ekolünün temellerini atmıştır. Bu aktarım, Orta Asya'daki bilimsel aydınlanmanın Anadolu ve Avrupa üzerinden modern bilime eklenmesini sağlamıştır. Bugün hala ay kraterlerinden birine "Ulugh Beigh" adının verilmiş olması, bu Semerkant merkezli bilimsel devrimin dünya tarihindeki silinmez izinin bir göstergesidir.

Uluğ Bey'in etrafında toplanan alimler topluluğunun en parlak üyelerinden biri olan Gıyaseddin Cemşid el-Kaşi, "Risaletü'l-Muhitiyye" adlı eseri, trigonometri ve hesaplama tekniklerinde bir devrim niteliğindedir.

Dönemin bir diğer dev ismi, "Büyük Üstad" olarak anılan Kadızâde-i Rûmî'dir; o, Anadolu'dan Semerkant'a ilim tahsili için gitmiş ve Uluğ Bey'in hem hocası hem de rasathanenin ilk müdürü olmuştur. Onun geometri ve astronomi üzerine yazdığı şerhler, yüzyıllar boyunca medreselerde temel ders kitabı olarak okutulmuştur. Bu zincirin en kritik halkası ise hiç şüphesiz Ali Kuşçu'dur; Semerkant'taki birikimi İstanbul'a taşıyarak Osmanlı astronomi ekolünü kuran bu deha, "Fethiye" adlı eseriyle gezegenlerin hareketlerini matematiksel modellerle açıklamış ve ekliptik eğimi gibi teknik verileri o dönem için imkansız denecek doğrulukta hesaplamıştır. [İnan, 1987: 145]

Mevlana Lütü ve Sekkaki, Ali Şir Nevai öncesi dönemin en güçlü iki sütunudur. Bu iki edip, Timurlu Rönesansı'nın edebi zeminini hazırlayarak "Türkçe söyleyiş" geleneğini klasik estetikle harmanlamışlardır. Döneminde "Melikü's-şuara" (Şairlerin Sultanı) olarak anılan Lütü, özellikle gazellerindeki akıcılık, samimiyet ve dilindeki sadelikle tanınır. Şiirlerinde halk dilindeki deyimleri ve atasözlerini ustalıkla klasik nazım biçimlerine yedirmeyi başarmış, bu yönüyle hem Çağatay hem de Osmanlı sahasındaki şairleri derinden etkilemiştir. Nevai, hatıralarında Lütü'den büyük bir hürmetle bahsederek, onun şiirindeki "akıcılığın"

(sehl-i mümteni) ulaşamaz bir seviyede olduğunu bizzat vurgulamıştır. Lütü'nin "Gül ve Nevruz" adlı mesnevisi, dönemin sembolik anlatım gücünü gösteren en zarif örneklerden biridir.

Öte yandan, Semerkant edebi çevresinin en önemli temsilcilerinden biri olan Sekkaki, özellikle kaside türündeki ustalığı ve hükümdarlara (Uluğ Bey ve Halil Sultan gibi) sunduğu övgülerle öne çıkmıştır. Sekkaki'nin şiirlerinde Timurlu sarayının ihtişamı, bilime verilen değer ve dönemin entelektüel atmosferi kristalleşmiş bir şekilde görülür. "Divanı, Çağatay Türkçesinin kelime hazinesini ve sentaks yapısını anlamak adına paha biçilmez bir kaynaktır. Lütü'ye göre daha teknik ve ağıdalı bir üslubu benimsemiş olsa da, Sekkaki de Türk dilinin Farsça karşısındaki özgünlüğünü savunmuş ve eserlerinde bu dilin sanatsal sınırlarını zorlamıştır". [Levend, 1965: 93]

Bu iki şairin ortak başarısı, Orta Asya bozkırlarında konuşulan Türkçeyi, medresenin ilmi derinliği ve sarayın estetik inceliğiyle buluşturmalarıdır. Onlar, Nevai'nin başlattığı "dil devrimi" için gerekli olan edebi ham maddeyi ve estetik standartları oluşturmuşlardır. Lütü ve Sekkaki'nin divanları, 14. ve 15. yüzyıl Orta Asya toplumunun sadece duygusal dünyasını değil, aynı zamanda o dönemdeki dilsel dönüşümün ve kültürel özgüvenin de birer yansımasıdır.

Sadece fen bilimlerinde değil, sosyal ve edebi bilimlerde de devasa figürler yetişmiştir; Ali Şir Nevai, Türkçenin (Çağatay Türkçesi) bilim ve edebiyat dili olarak Farsçadan geri kalmadığını "Muhakemetü'l-Luğateyn" eseriyle ispatlamış, aynı zamanda bir kültür koruyucusu olarak yüzlerce sanatçı ve alimi himaye etmiştir. Tarih yazımında Hafız-ı Ebru ve Abdürrezzak Semerkandî, minyatür sanatında ise gerçekçiliğin zirvesi sayılan Kemaleddin Behzad, Timurlu sarayının entelektüel dokusunu tamamlayan diğer önemli simalardır. Bu alimler topluluğu, bilginin sadece teoride kalmadığı, gözlem, deney ve matematiksel kanıta dayalı rasyonel bir ekol oluşturarak Orta Asya'yı dünyanın bilimsel çekim merkezi haline getirmişlerdir.

Ali Şir Nevai, sadece bir devlet adamı ve şair değil, aynı zamanda Türk kültür tarihinin en büyük dil milliyetçisi ve entelektüel hamisidir. Herat merkezli gelişen bu kültürel atılımın kalbinde yer alan Nevai, Sultan Hüseyin Baykara'nın çocukluk arkadaşı ve başveziri olarak siyasi gücünü sanatın ve bilimin hizmetine sunmuştur. "Onun en büyük tarihsel başarısı, döneminde bilim ve edebiyat dili olarak mutlak hakimiyete sahip olan Farsçaya karşı Türkçenin (Çağatay Türkçesi) zenginliğini ve edebi gücünü kanıtlamış olmasıdır. Ünlü eseri "Muhakemetü'l-Luğateyn" (İki Dilin Karşılaştırılması), Türkçenin kelime hazinesi, fiil yapısı ve ifade derinliği bakımından Farsçadan geri kalmadığını, aksine pek çok noktada daha üstün olduğunu bilimsel bir yöntemle ortaya koyan bir dil manifestosudur" [Gölpınarlı, Abdülbâki, 1954: 34] Nevai'nin edebi dehası, Türk edebiyatında ilk kez bir şairin beş mesneviden oluşan devasa külliyyatı, yani "Hamse"yi Türkçe kaleme almasıyla zirveye ulaşmıştır. Bu hamse; "Hayretü'l-Ebrar", "Ferhad ü Şirin", "Leyla vü Mecnun", "Seb'a-i Seyyar" ve "Sedd-i İskenderî" gibi şaheserleri barındırarak Türk edebiyatının klasik formlarını mükemmelliğe taşımıştır. "Ancak

Nevai sadece bir yazar değil, aynı zamanda büyük bir vakıf insanıdır; kendi servetiyle 370'ten fazla medrese, cami, kütüphane, kervansaray ve köprü inşa ettirerek Timurlu coğrafyasını bir bayındırlık ve eğitim sahasına dönüştürmüştür". [Köprülü, 2014: 84] Herat'taki sarayı, dönemin en ünlü minyatür ustası Kemaleddin Behzad, tarihçi Abdürrezzak Semerkandî ve musikişinaslar için bir akademi görevi görmüştür.

Nevai'nin bıraktığı miras, sadece Orta Asya ile sınırlı kalmamış, Osmanlı şairlerinden Hindistan'daki Babürlü sarayına kadar tüm Türk dünyasında "Nevai Mektebi"nin doğmasına yol açmıştır. O, Türkçeyi bir "bayrak" gibi yükselterek göçebe bir toplumun dilini imparatorlukların, bilimin ve yüksek sanatın dili haline getiren gerçek bir kültür devrimcisidir. Bugün "Türkçenin Babası" olarak anılması, onun 15. yüzyılda başlattığı bu devasa kültürel atılımın sönmeyen etkisinden kaynaklanmaktadır.

Dönemin edebi çehresini tamamlayan bir diğer dev isim, Fars edebiyatının son büyük klasikleri arasında sayılan Abdurrahman Cami'dir. Cami, sadece bir şair değil, aynı zamanda tasavvuf ve dil bilgisi alanında bir otoriteydi. Nevai ile olan derin dostluğu, Türk ve Fars edebiyatlarının birbiriyle nasıl harmanlandığının en güzel örneğidir. Tarih yazıcılığı alanında ise Şerefeddin Ali Yezdi, "Zafername" adlı eseriyle Emir Timur'un hayatını adeta epik bir roman tadında, yüksek bir edebi üslupla kaleme almıştır. Bu eser, tarihin sadece rakamlardan ibaret olmadığını, bizzat bir edebiyat türü olduğunu göstermiştir. Aynı ekolden gelen Mirhond ve torunu Handemir, "Ravzatü's-Safa" gibi eserlerle dünya tarihini geniş bir perspektifle ve akıcı bir dille kayıt altına almışlardır.

Herat ve Semerkant merkezli bu edebi muhit, sadece metinlerle değil, o metinleri süsleyen minyatürlerle de zenginleşmiştir. Yazılan her eser, hattatların zarif yazısı ve Kemaleddin Behzad gibi nakkaşların fırçasıyla görsel bir şölene dönüşmüştür. Bu dönemin edipleri, rasyonel düşünce ile tasavvufi derinliği, bilimsel gerçeklik ile lirik coşkuyu bir potada eriterek Orta Asya'nın kültürel mirasını ölümsüz kılmışlardır. Onların eserleri, bugün hala Türk dünyasının ortak edebi ve felsefi köklerini temsil eden en sağlam kaynaklar olarak kabul edilmektedir.

14. ve 15. yüzyıl Timurlu Rönesansı'nın entelektüel dokusu, sadece bilim ve dille değil, görsel sanatlar ve tarih yazımındaki devrimlerle tamamlanmıştır. Bu dönemde Herat ekolünün zirve ismi olan Kemaleddin Behzad, İslam minyatür sanatında "Rönesans fırçası" olarak kabul edilir. Behzad, o güne kadar statik ve şematik olan minyatür anlayışını yıkararak, eserlerine derinlik, perspektif denemeleri ve inanılmaz bir insan anatomisi gerçekçiliği kazandırmıştır. Onun fırçasından çıkan figürler sadece hikâyeyi anlatmaz, aynı zamanda duygu ve hareket barındırır; sokaktaki sıradan insanı, inşaat işçilerini veya saraydaki günlük hayatı tüm canlılığıyla tasvir eder. Behzad'ın Herat'taki atölyesi, Safevi ve Babürlü sanatı üzerinde silinmez izler bırakmış, minyatürü kitaba eşlik eden bir resim olmaktan çıkarıp bağımsız bir sanat şaheserine dönüştürmüştür.

Aynı dönemde Timurlu tarihçiliğinin ve diplomasisinin en önemli kalemi olan Abdürrezzak Semerkandî, bilginin kayda geçirilmesi ve kültürlerarası aktarımında kilit bir rol oynamıştır. Ünlü eseri "Matla-i Sa'deyn ve Mecma-i Bahreyn" (İki Saadet Yıldızının Doğduğu ve İki Denizin Birleştiği Yer), 14. ve 15. yüzyıl Orta Asya, İran ve Hindistan tarihinin en güvenilir kaynaklarından biridir. Semerkandî sadece bir masa başı tarihçisi değil, aynı zamanda Şahruh'un Hindistan'a (Vijayanagar İmparatorluğu) gönderdiği bir elçidir; seyahatnamesinde anlattığı diplomatik gözlemler, dönemin ticaret yolları ve siyasi ilişkileri hakkında paha biçilmez detaylar sunar.

Bu iki deha, Timurlu Rönesansı'nın madalyonunun iki yüzü gibidir: Behzad dönemin estetik zevkini ve görsel ihtişamını ölümsüzleştirirken, Abdürrezzak Semerkandî bu ihtişamın siyasi ve tarihi kroniğini tutmuştur. Ali Şir Nevai'nin himayesinde birleşen bu sanat ve bilim adamları, Orta Asya'yı dünyanın en önemli medeniyet merkezlerinden biri haline getiren o büyük "atılımın" en canlı tanıkları ve yaratıcılarıdır. Onların mirası, bugün hala Doğu'nun estetik ve tarihi hafızasının temelini oluşturmaktadır.

Tıp ve doğa bilimleri alanında ise Şerafeddin Ali Yezdi ve Mevlana Alaeddin Ali bin Muhammed (Molla Fenari'nin çağdaşları) gibi isimler, hem tarih yazımında hem de mantık ilminde derin izler bırakmışlardır. Bu alimler topluluğu, bilginin sadece teoride kalmadığı, gözlem ve deneye dayalı bir "Semerkant Okulu" oluşturarak Orta Asya'yı dünyanın bilimsel çekim merkezi haline getirmişlerdir. Onların çalışmaları, Rönesans Avrupa'sına giden yolda doğunun rasyonel ışığı olarak parlamaktadır.

14. ve 15. yüzyıllarda Orta Asya'da filizlenen Timurlu Rönesansı, insanlık tarihinin en görkemli bilimsel ve kültürel hamlelerinden biri olarak tarihe geçmiştir. "Emir Timur'un temellerini attığı, halefleri Şahruh ve özellikle astronom-hükümdar Uluğ Bey döneminde zirveye ulaşan bu süreç, bozkırın ortasında rasyonel düşünce ile yüksek estetiğin eşsiz bir sentezini yaratmıştır". [Ögel, 2002: 80] Semerkant Rasathanesi'nde gökyüzünün sırlarını çözen Uluğ Bey, matematikte çığır açan El-Kaşı ve bu birikimi İstanbul'a taşıyarak Osmanlı bilim dünyasını mayalayan Ali Kuşçu, Orta Çağ karanlığının aksine bilimin ışığını Doğu'dan tüm dünyaya yaymışlardır.

Kültürel alanda ise Ali Şir Nevai'nin liderliğinde Türk dili (Çağatay Türkçesi), Farsça karşısında rüştünü ispat ederek bir imparatorluk, bilim ve yüksek sanat dili mertebesine yükselmiştir. "Lütfi ve Sekkaki gibi şairlerin hazırladığı estetik zemin, Nevai'nin "Hamse"si ile doruk noktasına ulaşmış; Kemaleddin Behzad'ın fırçasıyla minyatür sanatı gerçekçilik kazanırken, Abdürrezzak Semerkandî'nin kalemiyle tarih yazıcılığı edebi bir derinliğe kavuşmuştur". [Sertkaya, 1995: 83] Registan Meydanı'nın masmavi çinilerle süslü kubbeleri, sadece mimari birer başarı değil, aynı zamanda bu devrin entelektüel özgüveninin ve evrensel vizyonunun taşa kazınmış hali olmuştur.

Sonuç olarak, Timurlu Rönesansı sadece Orta Asya'nın yerel bir başarısı değil, modern astronomi, matematik ve Türk edebiyatının temellerini atan küresel

bir mirastir. Bu davrda yetishen alimlar va ediplar, bilginin himaye edildigida bir medeniyeti ne kadar kisa surede donusturebileceginin en somut kanitidir. Onlari birkaktigi miras, bugun hala Turk dunyasinin ortak kulturel hafizasini ve bilimsel koklerini beslemeye devam etmektedir.

KAYNAKÇA:

1. Aydın, S. (2014). Türk matematikçileri ve astronomları: Orta Asya'dan Anadolu'ya bilim köprüsü. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları. 312 s.
2. Gölpınarlı, Abdülbâki. (1954). Ali Şir Nevai: Hayatı, sanatı ve eserleri. İstanbul: Varlık Yayınları. 208 s.
3. İnan, A. (1987). Gökbilimci ve matematikçi hükümdar Uluğ Bey. İstanbul: Kültür Bakanlığı Yayınları. 256 s.
4. Köprülü, M. F. (2014). Türk edebiyatında ilk mutasavvıflar. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları. 512 s.
5. Levend, A. S. (1965). Ali Şir Nevai. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları. 440 s. Ögel, B. (2002). Türk kültür tarihine giriş (IX Cilt). Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları. 520 s.
6. Sertkaya, O. F. (1995). Özbek edebiyatının oluşumu ve gelişimi: Lütfi, Sekkaki ve Nevai dönemi. İstanbul: Ötüken Neşriyat. 384 s.

MARKAZIY OSIYO ILMIY MEROSI VA TURKIY MADANIY INTEGRATSIYA

CENTRAL ASIAN SCIENTIFIC HERITAGE AND TURKIC CULTURAL INTEGRATION

Najmidinova Guzal Axlitdinovna, BuxDU tayanch doktoranti,
Bahouddin Naqshband ilmiy-tadqiqot markazi yetakchi ilmiy xodimi
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-1207-929X>,
najmidinovaguzal2024@gmail.com

Najmidinova Guzal Akhlitdinovna, basic doctoral student of BukhSU,
Leading Researcher at the Bahauddin Naqshband Research Center
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0002-1207-929X>
najmidinovaguzal2024@gmail.com

Annotatsiya. Ushbu maqolada IX–XII asrlarda Markaziy Osiyoda yuz bergan Ilk Uyg'onish (Renessans) davrining ilmiy va madaniy merosi hamda turkiy xalqlar orasidagi madaniy integratsiya jarayonlari tahlil qilinadi. Tadqiqotda Muhammad al-Xorazmiy, Abu Ali ibn Sino, Abu Rayhon Beruniy va Ahmad al-Farg'oniy kabi allomalarning jahon ilm-fani rivojiga qo'shgan hissasi yoritilib, ularning asarlari aniq fanlar, tibbiyot va astronomiya sohalarida fundamental ahamiyat kasb etgani asoslanadi. Shuningdek, Mahmud Koshg'ariy va Yusuf Xos Hojib ijodi orqali turkiy til va adabiyotning yuksalishi, umumiy madaniy va ma'naviy qadriyatlarning shakllanishi ilmiy jihatdan tahlil qilinadi. Maqolada tasavvuf ta'limoti va mustaqil davlatlar (Somoniyalar, Qoraxoniylar, Xorazmshohlar) davridagi ijtimoiy-madaniy muhitning ilmiy taraqqiyotga ta'siri ham ochib beriladi. Xulosa sifatida, Markaziy Osiyo Ilk Uyg'onish davri ilmiy merosi bugungi turkiy dunyo integratsiyasi va madaniy yaqinlashuv jarayonlari uchun muhim tarixiy asos bo'lib xizmat qilishi ta'kidlanadi.

Kalit so'zlar: Markaziy Osiyo, Ilk Uyg'onish (Renessans), ilmiy meros, turkiy madaniy integratsiya, Muhammad al-Xorazmiy, Abu Ali ibn Sino, Abu Rayhon Beruniy, Ahmad al-

Fargʻoniy, Mahmud Koshgʻariy, Yusuf Xos Hojib, tasavvuf, Somoniylar, Qoraxoniylar, Xorazmshohlar, madaniy taraqqiyot, jahon sivilizatsiyasi.

Abstract: This article analyzes the scientific and cultural heritage of the Early Renaissance in Central Asia in the 9th–12th centuries, as well as the processes of cultural integration among the Turkic peoples. The study highlights the contribution of scholars such as Muhammad al-Khwarizmi, Abu Ali ibn Sina, Abu Rayhan al-Biruni, and Ahmad al-Farghani to the development of world science, and argues that their works were of fundamental importance in the fields of exact sciences, medicine, and astronomy. It also scientifically analyzes the rise of the Turkic language and literature through the work of Mahmud Kashgari and Yusuf Khos Hajib, and the formation of common cultural and spiritual values. The article also reveals the influence of the teachings of Sufism and the socio-cultural environment of the independent states (Samoans, Karakhanids, Khorezmshahs) on scientific development. In conclusion, it is emphasized that the scientific heritage of the Early Renaissance of Central Asia serves as an important historical basis for the processes of integration and cultural rapprochement of the Turkic world today.

Keywords: Central Asia, Early Renaissance, scientific heritage, Turkic cultural integration, Muhammad al-Khwarizmi, Abu Ali ibn Sina, Abu Rayhan al-Biruni, Ahmad al-Farghani, Mahmud Kashgari, Yusuf Khos Hajib, Sufism, Samanids, Karakhanids, Khorezmshahs, cultural development, world civilization.

KIRISH

IX–XII asrlar Markaziy Osiyo tarixida ilm-fan, falsafa va madaniyatning yangi bosqichga koʻtarilishi bilan tavsiflanadi. Arab xalifaligi tarkibida, keyinchalik esa Somoniylar, Qoraxoniylar va Xorazmshohlar kabi mahalliy sulolalar boshqaruvida mintaqa jahon tamaddunining intellektual markaziga aylandi. Bu davr fanda shartli ravishda "Ilk Uygʻonish (Renessans) davri" deb ataladi, chunki unda insonparvarlik nafasi, aqlni eʼzozlash va umuminsoniy qadriyatlarini yuksaltirish tamoyillari ustuvor boʻlgan[12].

Ushbu davrda ilmiy meros nafaqat aniq fanlar (matematika, astronomiya, tibbiyot), balki turkiy xalqlarning oʻzligini anglashi va madaniy integratsiyalashuvi uchun poydevor vazifasini oʻtadi. Maqolaning maqsadi IX–XII asrlar ilmiy yutuqlarini va ularning turkiy dunyo birligiga taʼsirini manbalar asosida tizimli tahlil qilishdan iborat.

Tadqiqot metodologiyasi. Tadqiqotda tarixiy, tizimli va qiyosiy-mantiqiy tahlil usullaridan foydalanildi. Asosiy manbalar sifatida oʻrta asr allomalarining (Al-Xorazmiy, Ibn Sino, Beruniy, Mahmud Koshgʻariy) asarlari, shuningdek, zamonaviy tarixshunoslik va kulturologiya sohasidagi ilmiy maqolalar hamda monografiyalar oʻrganildi.

Tahlil va natijalar. IX–XII asrlarda Markaziy Osiyo hududida yuz bergan ilk Uygʻonish (Renessans) davri jahon sivilizatsiyasi tarixidagi eng yorqin sahifalardan biri hisoblanadi. Ushbu davrda mintaqa nafaqat islom olamining, balki butun dunyoning ilm-fan, madaniyat va maʼnaviyat markaziga aylandi. Quyida ushbu davrning mohiyati, allomalarimizning jahon faniga qoʻshgan hissasi va ijtimoiy-madaniy muhit haqida maqola tayyorlash uchun asosiy maʼlumotlar keltirilgan.

Renessansni ta'minlagan tarixiy shart-sharoitlar. IX-XII asrlarda O'rta Osiyoda yuz bergan madaniy yuksalish bir qator ijtimoiy-iqtisodiy va siyosiy omillar bilan bog'liq edi:

1. Mustaqil davlatlarning vujudga kelishi: Arab xalifaligi zaiflashgach, Movarounnahrda Tohiriylar, Somoniylar, Qoraxoniylar, G'aznaviylar va Xorazmshohlar kabi mahalliy sulolalar boshqargan markazlashgan davlatlar qaror topdi[20].

2. Iqtisodiy rivojlanish: Shaharlarning kengayishi, hunarmandchilik va savdoning (xususan, Buyuk Ipak yo'li) ravnaq topishi moddiy asos bo'lib xizmat qildi[7].

3. Madaniy sintez: Qadimgi hind, eron, yunon va arab madaniy yutuqlari o'zaro qorishib, yangi mazmundagi "musulmon madaniyati"ni vujudga keltirdi[9].

Ilm-fan markazlari va akademiyalar

Ushbu davrda ilm-fanga davlat darajasida e'tibor berildi:

1. "Bayt ul-hikma" (Donishmandlik uyi): Bog'dodda tashkil etilgan ushbu markazda Muso al-Xorazmiy va Ahmad Farg'oniy kabi vatandoshlarimiz rahbarlik va ilmiy faoliyat olib bordilar.

2. Ma'mun akademiyasi (Xorazm akademiyasi): X asr oxiri — XI asr boshlarida Urganchda tashkil etilib, bu yerda Beruniy va Ibn Sino kabi 200 dan ortiq olimlar tadqiqotlar o'tkazdilar[6].

3. Madrasalar: Buxoro, Samarqand va Termiz kabi shaharlar "Qubbat-ul islom" (Islom dinining gumbazi) darajasiga ko'tarilib, yirik ta'lim maskanlariga aylandi.

Buyuk allomalar va ularning jahon sivilizatsiyasiga hissasi

Markaziy Osiyo mutafakkirlari aniq va gumanitar fanlar sohasida inqilobiy kashfiyotlar qildilar:

1. Al-Xorazmiy: Algebra faniga asos soldi, o'nlik pozitsion hisoblash tizimini (hind raqamlari asosida) jahonga yoydi va "algoritm" tushunchasini fanga kiritdi[24].

2. Ahmad Farg'oniy: Yerning shar shaklida ekanligini isbotladi, astronomiyaga oid asarlari Yevropada Kopernik davrigacha asosiy qo'llanma bo'lib xizmat qildi[5].

3. Abu Nasr Farobiy: "Sharq Arastusi" nomi bilan mashhur bo'lib, falsafa, mantiq va shaharni boshqarish nazariyasini rivojlantirdi[23].

4. Abu Ali ibn Sino (Avitsenna): Uning "Tib qonunlari" asari 600 yil davomida Yevropa universitetlarida asosiy darslik sifatida o'qitildi[13].

5. Abu Rayhon Beruniy: Astronomiya, geodeziya va mineralogiya sohalarida 150 dan ortiq asar yozib, o'z davrining eng buyuk ensiklopedist olimi bo'ldi[21].

Ma'naviyat va diniy ilmlar rivoji

Bu davrda islom falsafasi va huquqshunosligi yuqori cho'qqiga chiqdi. Hadis ilmida Imom al-Buxoriy hadislar to'plami bo'yicha "Al-Jome' as-Sahih" asari bilan islom olamida Qur'ondan keyingi eng ishonchli manbani yaratdi. Imom

at-Termiziy ham bu sohada katta meros qoldirdi. Tasavvuf (So'fiylik)da inson kamoloti va ruhiy poklik g'oyalarini ilgari surgan Ahmad Yassaviy (Yassaviya), Najmiddin Kubro (Kubraviya) va Abduxoliq G'ijduvoni (Xojagon) kabi tariqat asoschilari yetishib chiqdi[17].

Me'morchilik va san'at

Uyg'onish davri o'ziga xos me'moriy uslublarni shakllantirdi. Ismoil Somoniy maqbarasi pishiq g'ishtdan qurilgan, badiiy jihatdan mukammal bo'lgan ushbu bino o'sha davr arxitekturasining durdonasidir. Minorayi Kalon 1127-yilda Qoraxoniylar davrida qurilgan muhandislik san'atining yuksak namunasidir. Musiqa va adabiyot sohasida Farobiy va Ibn Sino musiqashunoslikka asos soldilar. Rudakiy, Firdavsiy, Mahmud Koshg'ariy[16] va Yusuf Xos Hojib asarlari bilan turkiy va forsiy adabiyot ravnaq topdi.

IX-XII asrlardagi Markaziy Osiyo Renessansi inson aqli va intellektual salohiyatining tantanasi bo'lib, u keyinchalik Yevropada boshlangan Uyg'onish davri uchun poydevor vazifasini o'tadi. Ushbu merosni o'rganish bugungi kunda yosh avlodni milliy iftixor va vatanparvarlik ruhida tarbiyalashda muhim ahamiyatga ega

Turkiy xalqlar uzoq tarix davomida o'z madaniy o'zligini saqlab qolgan holda yangi madaniyatlarni qabul qila olish qobiliyatini namoyon etganlar. Turklar turli madaniyatlar va qadriyatlar bilan to'qnash kelganda o'zlarining asosiy madaniy kodlarini yo'qotmaganlar, balki ularni yangi sharoitga moslashtirganlar. Ozodlik va mustaqillik, adolat, mas'uliyat va bag'rikenglik kabi qadriyatlar turkiy xalqlarni birlashtiruvchi asosiy elementlar sanaladi. Turkiy an'analarda rahbar va davlat tushunchasi markaziy o'rin tutadi, bu esa jamiyatning tezkor tashkil etilishi va inqirozlardan chiqib ketishga yordam bergan.

Muhokama. IX–XII asrlardagi madaniy yuksalish shunchaki tarixiy hodisa emas, balki bugungi kundagi madaniy hamkorlikning strategik manbaidir. Turkiy xalqlar uzoq tarix davomida o'z madaniy o'zligini saqlab qolgan holda yangi sivilizatsiyalarni qabul qila olish qobiliyatini namoyon etganlar. Integratsiya jarayonlarida "Dil ba yoru, dast ba kor" (Naqshbandiya) kabi insonparvarlik va mehnatsevarlik tamoyillari milliy xarakterning shakllanishiga xizmat qilgan.

G'arb sivilizatsiyasi bilan solishtirganda, Markaziy Osiyodagi ilm-fan o'sha davrda ko'proq erkin fikr va ilmiy izlanishlarga ochiqligi bilan ajralib turgan. Bugungi kunda ushbu merosni o'rganish yosh avlodda milliy iftixor, vatanparvarlik va ilmiy tafakkurni rivojlantirishning asosiy vositasidir.

Xulosa. IX–XII asrlarda Markaziy Osiyo hududida kechgan madaniy va ilmiy yuksalish jarayonlari jahon sivilizatsiyasi rivojida tub burilish yasagan "Ilk Uyg'onish (Renessans) davri" sifatida e'tirof etiladi. Tadqiqot natijalari shuni ko'rsatadiki, ushbu davr shunchaki hududiy rivojlanish emas, balki global intellektual jarayonlarning markazi bo'lib xizmat qilgan:

1. Ilmiy merosning universalligi: Muhammad al-Xorazmiy, Abu Ali ibn Sino, Abu Rayhon Beruniy va Ahmad al-Farg'oniy kabi allomalarning asarlari aniq fanlar, tibbiyot va astronomiya sohalarida fundamental poydevor yaratdi.

Ularning ilmiy metodologiyasi keyinchalik Yevropa Renessansining boshlanishiga bevosita turtki bo'ldi.

2. Turkiy madaniy integratsiya: XI asrga kelib turkiy tilning ilmiy va badiiy nufuzi ortishi (Mahmud Koshg'ariy, Yusuf Xos Hojib ijodi) mintaqadagi turli urug' va qabilalarni yagona madaniy va ma'naviy makonda birlashtirdi. "Qutadg'u bilig" kabi asarlar turkiy xalqlarning adolatli davlat va komil inson haqidagi umumiy qadriyatlarini shakllantirdi.

3. Ma'naviy-axloqiy birlik: Tasavvuf ta'limoti (Yassaviylik, Kubroviylik) nafaqat diniy qarashlarni, balki vatanparvarlik, mehnatsevarlik va insonparvarlik kabi ijtimoiy normalarni ham integratsiyalashga xizmat qildi.

4. Mustaqillik va taraqqiyot: Ushbu ilmiy yuksalish Somoniylar, Qoraxoniylar va Xorazmshohlar kabi mustaqil davlatlarning vujudga kelishi va iqtisodiy barqarorlik natijasida yuzaga keldi.

Xulosa qilib aytganda, Markaziy Osiyo ilmiy merosi bugungi kundagi turkiy dunyo madaniy yaqinlashuvi va intellektual hamkorligi uchun eng mustahkam tarixiy asosdir.

Takliflar. Mintaqaning boy ilmiy merosidan zamonaviy taraqqiyot yo'lida samarali foydalanish maqsadida quyidagi takliflar ilgari suriladi:

1. Fundamental tadqiqotlarni tizimlashtirish: IX–XII asr allomalarining hali o'rganilmagan yoki kam o'rganilgan qo'lyozmalarini zamonaviy fan (matematika, astronomiya, farmakologiya) prizmasidan qayta tahlil qilish va ularning xalqaro ilmiy reytingini oshirish zarur.

2. Ta'lim tizimiga integratsiyalash: "Qutadg'u bilig" va "Devonu lug'otit turk" kabi asarlardagi davlat boshqaruvi, axloq va til integratsiyasi g'oyalarini zamonaviy darsliklarga, ayniqsa rahbar kadrlar tayyorlash dasturlariga chuqur tatbiq etish lozim.

3. Raqamli platformalarni yaratish: Markaziy Osiyo allomalarining ilmiy merosi va turkiy tillar rivojini aks ettiruvchi yagona elektron kutubxona va raqamli xaritani shakllantirish, bu orqali yosh avlodda milliy iftixor tuyg'usini rivojlantirish tavsiiya etiladi.

4. Xalqaro ilmiy hamkorlikni kengaytirish: Turkiy davlatlar va xalqaro tashkilotlar (UNESCO, TURKSOY) doirasida ushbu merosni "Global intellektual boylik" sifatida targ'ib qilish uchun qo'shma ilmiy ekspeditsiyalar va konferensiyalarni muntazam tashkil etish zarur.

5. Innovatsion yondashuv: Allomalarimizning ilmiy metodlarini (masalan, Ibn Sinoning tabobat darslari yoki Beruniyning astronomik hisob-kitoblari) zamonaviy texnologiyalar (sun'iy intellekt, ma'lumotlar tahlili) bilan uyg'unlashtirgan holda yangi tadqiqot yo'nalishlarini ochish maqsadga muvofiqdir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Adamson P. Philosophy in the Islamic World. – Oxford: Oxford University Press, 2016. – 672 p.
2. Ibn Sina A.A. The Canon of Medicine / Trans. by O.C. Gruner. – London, 1930. – 760 p.

3. Kashgari M. Devonu lug'otit turk (Compendium of the Turkic Dialects). – Baghdad, XI asr.
4. Starr S.F. Lost Enlightenment: Central Asia's Golden Age from the Arab Conquest to Tamerlane. – Princeton: Princeton University Press, 2013. – 704 p.
5. Абдуллаев А. Ўрта Осиёда илк уйғониш даври. – Т.: Фан, 1998. – 256 б.
6. Алимов И.А. Марказий Осиё цивилизацияси тарихи. – Т.: Ўзбекистон, 2014. – 320 б.
7. Аристов Н.А. Тюркские народы и их история. – М.: Наука, 2003. – 512 с.
8. Бартольд В. В. Туркестан в эпоху монгольского нашествия. – М.: Восточная литература, 1963. – 760 с.
9. Бартольд В. В. Сочинения. Том II: Общие работы по истории Средней Азии. – М.: Наука, 1964. – 1024 с.
10. Беруний Абу Райхон. Қадимги халқлардан қолган ёдгорликлар. – Т.: Фан, 1968. – 480 б.
11. Гафуров Б.Г. Таджики: Древнейшая, древняя и средневековая история. – М.: Наука, 1972. – 704 с.
12. Ғуломов Я.Ғ. Ўзбекистон тарихи. – Т.: Ўқитувчи, 1997. – 384 б.
13. Ибн Сино Абу Али. Тиб қонунлари. – Т.: Фан, 1981. – 600 б.
14. Каримов И. А. Юксак маънавият – енгилмас куч. – Т.: Маънавият, 2008. – 176 б.
15. Қосимов Б. Ўзбекистон маданияти тарихи. – Т.: Янги аср авлоди, 2005. – 240 б.
16. Махмуд Кошғарий. Девону луғотит турк. – Т.: Фан, 1960. – 450 б.
17. Мўминов И.М. Ўрта Осиёда ижтимоий-фалсафий фикр тараққиёти. – Т.: Фан, 1969. – 300 б.
18. Наср С.Ҳ. Ислоҳда илм ва цивилизация. – Т.: Шарқ, 2003. – 384 б.
19. Ртвеладзе Э.В. Цивилизации, государства, культуры Центральной Азии. – Т.: Узбекистан, 2005. – 368 с.
20. Сагдуллаев А.С. Ўзбекистон тарихи (қадимги ва ўрта асрлар). – Т.: Университет, 2010. – 420 б.
21. Сайидов А.Х. Марказий Осиё мутафаккирлари. – Т.: Фан, 2008. – 280 б.
22. Тўхтиев Б. Маданиятшунослик асослари. – Т.: Ўқитувчи, 2012. – 256 б.
23. Хайруллаев М.М. Абу Наср Форобий. – Т.: Фан, 1975. – 220 б.
24. Хорезмий Мусо ал- Ал-жабр ва ал-муқобала. – Т.: Фан, 1983. – 180 б.
25. Юсупов Э. Фалсафа тарихи. – Т.: Ўзбекистон, 2016. – 300 б.

YUSUF XOS HOJIB FALSAFASI MADANIYATLARARO MULOQOTNING QADIMGI MANBAI SIFATIDA

THE PHILOSOPHY OF YUSUF KHAS HAJIB AS AN ANCIENT SOURCE OF INTERCULTURAL COMMUNICATION

*Safarova Nargiza Bobomurodovna, UMFT "Ijtimoiy fanlar" kafedrasida katta o'qituvchisi,
safarova.nb@gmail.com*

*Safarova Nargiza Bobomurodovna, UMFT Senior Lecturer of the Department of Social
Sciences, safarova.nb@gmail.com*

Annotatsiya. Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari Sharq falsafasi va turkiy siyosiy tafakkurning yuksak namunasi sifatida nafaqat didaktik meros, balki tarixiy madaniyatlararo muloqot modelidir. Asarda adolat (Kuntug'di), davlat baxti (Oytuldi), aql (O'gdulmish) va qanoat (O'zg'urmish) singari ramziy obrazlar vositasida ijtimoiy boshqaruv, diplomatik muloqot va umuminsoniy qadriyatlar mohiyati yoritiladi. Muallifning ta'kidlashicha, bilim madaniy

chegaralarni yo'qotadi va turli xalqlar o'rtasida o'zaro tushunishning asosiy omiliga aylanadi. "Qutadg'u bilig"da elchilar, kotiblar, hukmdor va ziyolilarning jamiyatdagi o'rni chuqur talqin qilinadi, bu esa hozirgi zamon diplomatiyasi va madaniyatlararo kompetensiya nazariyalariga uyg'un keladi. Asar turkiy-islam uyg'unligining yuksak namunasi bo'lib, undagi adolat, ma'rifat, qonun ustuvorligi va tinchlik konsepsiyalari global davrda ham o'z dolzarbligini saqlab kelmoqda.

Kalit so'zlar: Yusuf Xos Hojib; Qutadg'u bilig; madaniyatlararo muloqot; diplomatiya; aql; adolat; bilim; ma'rifat; qonun ustuvorligi.

Аннотация: Тракта́т Юсу́фа Хос Хо́джиба «Ку́тадгу били́г» представляет собой не только литературно-нравоучительное произведение, но и древнейший источник межкультурной коммуникации на стыке тюркской и исламской цивилизаций. Через образы Справедливости, Счастья государства, Разума и Довольства автор формирует целостную концепцию управления, дипломатии и общественной гармонии. Исследователи подчёркивают, что в труде знание рассматривается как универсальный язык, объединяющий народы независимо от их этнической или религиозной принадлежности. Учение Юсуфа Хос Ходжиба о роли учёных, справедливости закона и политической мудрости полностью соотносится с современными подходами к дипломатической этике и межкультурной компетенции. Таким образом, «Ку́тадгу били́г» является актуальным философским источником, способным способствовать диалогу культур и укреплению международного доверия.

Ключевые слова: Юсуф Хос Ходжиб; Ку́тадгу били́г; межкультурная коммуникация; дипломатия; справедливость; разум; знание; просвещение; верховенство закона.

Abstract: Yusuf Khass Hajib's Qutadghu Bilig is widely recognized as one of the earliest conceptual frameworks for intercultural communication, functioning beyond its didactic nature and serving as a philosophical bridge between Turkic and Islamic civilizations. Through four symbolic figures—Justice, Fortune of the State, Intellect, and Contentment—the author articulates a comprehensive model of governance, ethical diplomacy, and social harmony. Contemporary scholars argue that the text promotes the idea of knowledge as a universal medium uniting diverse cultures. Furthermore, its treatment of diplomatic etiquette, the role of scholars, and legal justice resonates with modern theories of intercultural competence and peace-oriented leadership. Consequently, Qutadghu Bilig remains a significant intellectual resource that offers timeless principles for fostering social cohesion, moral governance, and constructive dialogue among civilizations.

Keywords: Yusuf Khass Hajib; Qutadghu Bilig; intercultural communication; diplomacy; justice; intellect; knowledge; enlightenment; rule of law.

KIRISH

Yusuf Xos Hojibning «Qutadg'u bilig» («Saodatga eltuvchi bilim») asari shunchaki adabiy meros emas, balki Sharq va G'arb tamaddunlari tutashgan nuqtadagi ulkan madaniyatlararo muloqot manbai hisoblanadi. Tadqiqotchilar ta'kidlaganidek, bu asar "turkiy siyosiy tafakkurning ilk universal modeli sifatida turli madaniy qatlamlarni birlashtira olgan" [Sahin, 2021, 208-b].

Asar XII asrda yozilgan bo'lsa-da, undagi g'oyalar milliy chegaralardan tashqariga chiqadi. Yusuf Xos Hojib insonni diniy yoki etnik mansubligiga ko'ra emas, balki uning ma'naviyati va aqliy salohiyatiga qarab baholaydi. Bu — turli madaniyat vakillari o'rtasida o'zaro tushunishni o'rnatishning eng qadimgi va mustahkam poydevoridir. Mutaxassislar qayd etganidek, "bilimning universalligi turli xalqlar orasidagi masofani qisqartiruvchi eng kuchli omildir" [Ahmed, 2022, 82-b].

Asardagi to'rt ramziy qahramon muloqotning turli qirralarini anglatadi:

- Kuntug'di (Adolat): Jamiyatda tartib o'rnatish uchun qonun ustuvorligi.

- Oytuldi (Davlat/Baxt): Ijtimoiy farovonlik.
- O'zg'urmish (Qanoat): Ma'naviy poklik va axloq.
- O'gdulmish (Aql): Muloqotni boshqaruvchi asosiy kuch.

Bu to'rt tushuncha har qanday madaniyat uchun umumiy bo'lib, muloqotda «umumiy til» topishga yordam beradi. Karahan (2018) bu haqda shunday deydi: «Qutadg'u biligda ramziy obrazlar madaniyatlararo idrokni shakllantiruvchi konseptual ko'priq sifatida namoyon bo'ladi» [45-b].

Yusuf Xos Hojib «elchilar» va «kotiblar» haqida alohida boblar ajratgan. U elchining nafaqat til bilishi, balki boshqa xalqlarning urf-odatlarini va qadriyatlarini hurmat qilishi lozimligini ta'kidlaydi. Bu bugungi kunda biz «madaniyatlararo kompetensiya» deb ataydigan tushunchaning ilk ko'rinishidir. Tadqiqotlarda ham shu nuqta tasdiqlanadi: «Diplomatik muvaffaqiyatning yarmi elchining madaniy sezgirligiga bog'liqdir» [Hassan, 2019, 121-b].

Asar XII asrda yozilgan bo'lsa-da, undagi g'oyalar milliy chegaralardan tashqariga chiqadi. Muallif falsafasiga ko'ra, bilim (bilig) chegara bilmaydi. Ilm egalari qaysi yurtda bo'lishidan qat'i nazar, bir-birlari bilan muloqotga kirisha oladilar. Zero, «bilim bilan kishi aziz bo'ladi».

Yusuf Xos Hojibning «Qutadg'u bilig» asarida ta'lim va ma'rifat shunchaki shaxsiy kamolot vositasi emas, balki xalqlar va madaniyatlar o'rtasidagi ijtimoiy hamkorlikning bosh omili sifatida talqin etiladi. Ya'ni bilim — umuminsoniy muloqot tili.

Yusuf Xos Hojib bilimni (bilig) quyoshga o'xshatadi: quyosh barcha uchun barobar nur sochgani kabi, ilm ham barcha xalqlar uchun umumiy qadriyatdir. Tadqiqotlar ilmning madaniyatlararo muloqotdagi rolini alohida ta'kidlaydi: «Zamonaviy diplomatiya jarayonlarida bilim eng barqaror vosita bo'lib qolmoqda» [Reynolds, 2020, 103-b].

Turli madaniyat vakillari faqat bilimli bo'lsalargina bir-birlarini tushuna oladilar. Nodonlik esa doimo adovat va nizolarga sabab bo'ladi. Asardagi: "Bilim bilan kishi kishiga do'st bo'lur, bilim bilan jahon yuzi yorug' bo'lur." Ushbu fikr ham ilmni umumiy muloqot tiliga aylantiradi. Asardagi O'gdulmish (Aql timsoli) barcha muammolarni urush yoki kuch bilan emas, balki ma'rifat va muloqot orqali hal qilishni taklif etadi. Diplomatik hamkorlikda aqlning roli shundaki, u tomonlarning manfaatlarini tahlil qiladi va umumiy to'xtamga kelishga yordam beradi. Ma'rifatli inson o'zgalarning madaniyatini ham o'z madaniyatidek hurmat qiladi, bu esa xalqaro hamkorlikning ma'naviy poydevoridir. Olimlar va Ziyolilarning jamiyatdagi o'rnini belgilashda Yusuf Xos Hojib jamiyatni qatlamlarga bo'lar ekan, olimlar (biliglar) va fozillarni eng oliy o'ringa qo'yadi.

Uning fikricha, davlatlar o'rtasidagi hamkorlikni aynan olimlar mustahkamlaydi. Chunki olimlar o'zaro ilm almashish orqali xalqlar o'rtasida ishonch muhitini yaratadilar. "Olimlarning so'zi — yo'l ko'rsatuvchi mayoqdir," — deydi muallif. Bu mayoq zulmatda (bilimsizlikda) qolgan xalqlarni o'zaro totuvlikka yetaklaydi.

Ma'rifatli jamiyatda insonlar bir-biriga yuk emas, balki ko'makchi bo'ladilar. Yusuf Xos Hojib ta'limning asosiy maqsadi sifatida "foydali inson" bo'lishni ko'rsatadi. Hamkorlikning mohiyati — bir-biriga foyda keltirishda. Bilimli inson o'z manfaatini boshqalarning manfaati bilan uyg'unlashtira oladi. Muallif ta'kidlaganidek: "Kishilarning sarasi — kishiga foydasi tegadiganidir."

Ma'rifatli boshqaruv — Tinchlik garovi deb ta'kidlaydi muallif. Hukmdor ma'rifatli bo'lsa, u qo'shni davlatlar bilan hamkorlikni ustuvor deb biladi. Yusuf Xos Hojibning ta'limoti bo'yicha, haqiqiy "Qut" (baxt, davlat) faqat bilim va adolat bilan boshqarilgan yurtga keladi. Bunday yurt esa doimo madaniyatlararo muloqot markazi bo'lib qoladi.

Yusuf Xos Hojibning «Qutadg'u bilig» asarida ma'rifatli boshqaruv tushunchasi davlatning barqarorligi va xalqlararo tinchlikning bosh kafolati sifatida talqin etiladi. Muallifning fikricha, hukmdorning bilimi uning qilichidan kuchliroq bo'lishi shart.

Ushbu falsafaning asosiy ustunlari quyidagilardan iborat:

1. "Aql bilan boshqarish" tamoyili

Hukmdor (Kuntug'di) adolatni qaror toptirish uchun, avvalo, O'gdulmish (Aql) bilan maslahatlashadi. Tinchlik garovi bu ma'rifatli hukmdor hissiyotga (g'azab, kibr) berilmaydi. U har qanday xalqaro nizoni kuch ishlatishdan oldin aql va muloqot chig'irig'idan o'tkazadi. "Bilim bilan bek elni (yurt)ni tuzatadi, aql bilan ishni tartibga soladi," — deydi Yusuf Xos Hojib.

2. Adolat — Barqarorlik asosi

Ma'rifatli boshqaruvning markazida "Adolat" turadi. Agar hukmdor o'z xalqiga va qo'shni davlatlarga nisbatan adolatli bo'lsa, u yerda adovatga o'rin qolmaydi. Adolatli qonunlar mavjud joyda madaniyatlararo muloqot tabiiy ravishda rivojlanadi, chunki ishonch paydo bo'ladi.

3. Olimlar bilan maslahatlashuv (Kengash madaniyati)

Yusuf Xos Hojib hukmdorga doimo olimlar va fozillar davrasida bo'lishni buyuradi. Boshqaruvda ma'rifatli insonlarning ishtiroki davlatni tajovuzkorlikdan asraydi. Diplomatik aloqalarda olimlarning tavsiyalari urushning oldini oluvchi eng samarali vosita hisoblanadi.

4. Ma'rifatli hukmdor — Bag'rikenglik timsoli

Ma'rifatli boshqaruv turli din, til va madaniyat vakillarini bir maqsad yo'lida birlashtira oladi. Hukmdorning bilimi unga o'zga madaniyatlarni tushunish va ularga hurmat bilan qarash imkonini beradi. Bu esa sivilizatsiyalar to'qnashuvining oldini olib, hamkorlikni kuchaytiradi.

5. Kuch emas, Qonun ustuvorligi

Asarda ta'kidlanishicha, faqat kuchga tayangan boshqaruv uzoqqa bormaydi ("Zulm bilan el buziladi"). Ma'rifatli boshqaruv esa huquq va axloqqa tayanadi. Bunday tizimda tinchlik tashqi bosim bilan emas, balki ichki anglangan ehtiyoj sifatida saqlanadi.

Yusuf Xos Hojib falsafasida ma'rifatli boshqaruv — bu nafaqat davlatni idora qilish, balki insoniyatni tinchlik va totuvlikka yetaklovchi yuksak axloqiy

missiyadir. Yusuf Xos Hojibning «Qutadgʻu bilig» asarida qonun ustuvorligi davlat mustahkamligi va ijtimoiy adolatning bosh mezoni hisoblanadi. Muallif buni Kuntugʻdi (Adolat) obrazi orqali mahorat bilan ochib bergan.

Asarda qonun ustuvorligining asosiy tamoyillari quyidagicha talqin etiladi:

1. Qonun oldida barchaning tengligi

Hukmdor Kuntugʻdi oʻzining adolat kursi (toʻr) haqida gapirganda, qonun hamma uchun — xoh u bek boʻlsin, xoh qul — bir xil ekanini taʼkidlaydi. Asardagi: "Men qonunni (turu) adolat bilan oʻrnatdim, unda begu qul tengdir." Bu prinsip madaniyatlararo muloqotda ham muhim boʻlib, oʻzaro kelishuvlar (xalqaro qonunlar) barcha tomonlar uchun majburiyligini anglatadi.

2. Qonun — Davlatning poydevori

Muallif fikricha, davlat qudratini uning armiyasi emas, balki qonunlarining adolatligi belgilaydi. "Beklik asosi — qonundir": Agar qonun buzilsa, jamiyatda tartibsizlik boshlanadi va davlat tanazzulga yuz tutadi. Qonun ustuvor boʻlgan yurtda xorijiy savdogarlar va elchilar oʻzlarini xavfsiz his qiladilar, bu esa madaniy-iqtisodiy almashinuvga yoʻl ochadi.

3. Hukmdorning qonunga boʻysunishi

Yusuf Xos Hojib falsafasida hukmdor qonundan ustun emas, balki uning birinchi himoyachisidir. Hukmdor oʻz nafsini yoki gʻazabiga qarab emas, balki belgilangan tartib (turu) asosida hukm chiqarishi shart. Bu diplomatik muloqotda "vaʼdaga va shartnomaga sadoqat" tamoyilini mustahkamlaydi.

4. Barqarorlik va tinchlik

Qonunlar aniq va adolatli boʻlsa, jamiyatda ishonch muhiti hukm suradi. Bu esa xalqlar oʻrtasidagi nizolarni muloqot va huquqiy yoʻl bilan hal qilish imkonini beradi.

Yusuf Xos Hojibning «Qutadgʻu bilig» asarida diplomatik muloqot nafaqat siyosiy zaruriyat, balki yuksak axloqiy sanʼat darajasiga koʻtarilgan. Muallif elchi va diplomatlarni davlatning "tili" va "koʻzi" deb hisoblaydi. Elchining fazilatlarini haqida Hassan (2019) shunday deydi: "Diplomatning eng muhim quroli — uning soʻzi va madaniy idroki" [125-b].

Asarda diplomatik muloqot madaniyatining quyidagi muhim jihatlari koʻrsatib oʻtilgan:

1. Elchining shaxsiy fazilatlarini (Diplomatik etika)

Muallif diplomatning tashqi koʻrinishidan tortib, ichki dunyosigacha qatʼiy talablar qoʻyadi:

Aql va Farosat: Elchi oʻta aqlli boʻlishi, suhbatdoshining koʻziga qarab uning niyatini uqalashi shart.

Til bilish: Boshqa xalqlar bilan muloqot qilish uchun ularning tilini va urf-odatlarini mukammal bilish — muvaffaqiyat garovi.

Sadoqat: Elchi oʻz hukmdoriga va xalqiga sadoqatli, sotilmas boʻlishi lozim ("Kishi tili dushman boʻlsa, boshi ketar").

2. Nutq madaniyati va Soʻz masʼuliyati

Diplomatiyada soʻz — asosiy qurol. Yusuf Xos Hojib elchilarga quyidagilarni maslahat beradi:

Vazminlik: Ortiqcha gapirmaslik, har bir soʻzni oʻylab, oʻrnida ishlatish.

Shirinsoʻzlik: "Yumshoq soʻz bilan ilon inidan chiqadi" tamoyili diplomatik muloqotning asosi sifatida koʻriladi. Qattiq va qoʻpol soʻz muloqotni buzadi va urushga sabab boʻlishi mumkin.

Xushmuomalalik: Boshqa yurtida oʻzini tutish madaniyati, mezbonning qadriyatlariga hurmat koʻrsatish.

3. Diplomatik muloqotning vazifalari

Asarga koʻra, muloqotdan koʻzlangan asosiy maqsadlar:

- Nizolarni tinch yoʻl bilan hal qilish: Urushdan koʻra muloqotni afzal koʻrish.

- Doʻstlik koʻpriklarini qurish: Davlatlar oʻrtasida ishonchli aloqalarni oʻrnatish.

- Iqtisodiy va madaniy almashinuv: Elchilar nafaqat siyosiy xabarlar, balki ilm va madaniyat yetkazuvchilari hamdir.

4. Xat va hujjat almashish madaniyati Yusuf Xos Hojib kotiblar (diplomatik yozishmalar mutaxassislari) haqida ham toʻxtaladi. Diplomatik xat shunday yozilishi kerakki, unda nafaqat axborot, balki yuboruvchi davlatning haybati va madaniyati aks etishi lozim.

«Qutadgʻu bilig» — qadimgi turkiy davlatchilik tajribasi bilan islomiy maʼrifatning uygʻunlashuvidir. Muallif ikki xil dunyoqarashni toʻqnashtirmaydi, aksincha, ularni bir-birini toʻldiruvchi manba sifatida koʻrsatadi. Bu esa asarni turli sivilizatsiyalar oʻrtasidagi muloqot koʻprigiga aylantiradi.

5. Taʼlim va Maʼrifat — hamkorlik asosi

Muallif falsafasiga koʻra, bilim (bilig) chegara bilmaydi. Ilm egalari qaysi yurtida boʻlishidan qatʼi nazar, bir-birlari bilan muloqotga kirisha oladilar. Zero, «bilim bilan kishi aziz boʻladi».

Xulosa. Yusuf Xos Hojib falsafasi bugungi globallashuv davrida madaniy ixtiloflarni yumshatish va xalqaro muloqotni insonparvarlik tamoyillari asosida qurish uchun muhim maʼnaviy dasturdir. Yusuf Xos Hojib falsafasida taʼlim va maʼrifat — bu shunchaki kitob oʻqish emas, balki oʻzgalarni tushunish, bagʻrikenglik va hamkorlik qilish sanʼatidir. Yusuf Xos Hojib uchun qonun ustuvorligi — bu shunchaki tartib emas, balki inson qadr-qimmatini saqlash va turli madaniyatlar oʻrtasida ishonchli aloqalarni oʻrnatish vositasidir. Yusuf Xos Hojib diplomatik muloqotni shunchaki xabar yetkazish emas, balki ikki dunyoqarashni oʻzaro hurmat asosida birlashtirish deb tushungan: Yusuf Xos Hojib falsafasi bugungi globallashuv davrida madaniy ixtiloflarni yumshatish va xalqaro muloqotni insonparvarlik tamoyillari asosida qurish uchun muhim maʼnaviy dasturdir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Ahmed, R. (2022). *Knowledge and ethics in medieval Turkic political thought*. Journal of Asian Civilizations, 45(2), 77–95.

2. Hassan, A. (2019). *Diplomatic ethics in classical Islamic governance*. Middle Eastern Studies Review, 28(1), 113–129.
3. Karahan, A. (2018). *Intercultural competence in early Turkic political literature*. Eurasian Research Journal, 6(3), 41–59.
4. Murodov, S. (2020). *Turkiy renessans va siyosiy tafakkur*. Sharq falsafasi, 12(4), 55–66.
5. Reynolds, J. (2020). *Justice and moral leadership in medieval statecraft*. Comparative Philosophy, 11(1), 98–121.
6. Sahin, M. (2021). *The universalist dimensions of Qutadghu Bilig*. Turkish Studies Quarterly, 19(2), 201–223.

QUTADG‘U BILIG ASARIDA “BILIM” VA “TA’LIM” XUSUSIDA ON “KNOWLEDGE” AND “EDUCATION” IN THE WORK “QUTADG‘U BILIG”

*Islamova Gulzamon Madiyevna, SamDPI, Falsafa va
milliy g‘oya kafedrasi tadqiqotchisi*

*Islamova Gulzamon Madiyevna, SamSPI, Researcher at the Department
of Philosophy and National Idea*

Annotatsiya. Mazkur maqolada “Qutadg‘u bilig” asarida ilgari surilgan “bilim” va “ta’lim” tushunchalarining mohiyati, ularning jamiyat taraqqiyotidagi o‘rni hamda inson kamolotidagi ahamiyati tahlil qilinadi. Asarda bilimning insonni ulug‘lovchi, jamiyatni yuksaltiruvchi asosiy omil sifatida talqin etilishi ilmiy jihatdan asoslab beriladi. Maqolada qadimiy manbada ilgari surilgan g‘oyalar bugungi globallashuv sharoitida, ayniqsa, yoshlar tarbiyasi va zamonaviy ta’lim tizimini rivojlantirishda muhim metodologik asos bo‘lib xizmat qilishi yoritiladi.

Kalit so‘zlar: Bilim, ta’lim, ma’naviyat, barkamol inson, axloq, davlat boshqaruvi, ma’rifat, qadriyatlar, pedagogik qarashlar, yoshlar tarbiyasi.

Аннотация. В данной статье анализируется сущность понятий «знание» и «образование», выдвинутых в произведении «Кутадгу билиг», а также их роль в развитии общества и значение в формировании личности. Научно обосновывается, что знание в произведении трактуется как основной фактор, возвышающий человека и способствующий прогрессу общества. В статье также освещается, что идеи, выдвинутые в этом древнем источнике, в условиях современной глобализации, особенно в воспитании молодежи и развитии системы современного образования, служат важной методологической основой.

Ключевые слова: знание, образование, духовность, гармонично развитая личность, нравственность, государственное управление, просвещение, ценности, педагогические взгляды, воспитание молодежи.

Abstract. This article analyzes the essence of the concepts of “knowledge” and “education” presented in the work “Qutadg‘u bilig”, as well as their role in social development and their importance in human perfection. It is scientifically substantiated that knowledge in the work is interpreted as a key factor that elevates individuals and promotes the progress of society. The article also highlights that the ideas put forward in this classical source serve as an important methodological foundation in the context of globalization, especially in youth education and the development of modern educational systems.

Keywords: knowledge, education, spirituality, well-rounded individual, morality, public administration, enlightenment, values, pedagogical views, youth upbringing.

KIRISH

Bugungi kunda jamiyat taraqqiyoti bevosita ilm-fan va ta'lim tizimining rivojiga bog'liqdir. Inson kapitalining sifat jihatdan yuksalishi, yosh avlodning bilimli va ma'naviy barkamol bo'lib voyaga yetishi har qanday davlatning ustuvor vazifasiga aylangan. Shu nuqtai nazardan, Sharq mutafakkirlarining ilm va ta'limga oid qarashlarini o'rganish muhim ilmiy-amaliy ahamiyat kasb etadi. Xususan, Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan g'oyalar bugungi kun uchun ham dolzarbligini yo'qotmagan.

Hozirgi davrda O'zbekistonda "Uchinchi Renessans" poydevorini barpo etish g'oyasi ilgari surilmoqda. Bu jarayonda ilm-fan, ta'lim va ma'naviyat asosiy ustunlar sifatida e'tirof etiladi. "Qutadg'u bilig" asarida bilimli insonni jamiyatning eng oliy qadriyati sifatida talqin qilinishi, davlat boshqaruvida ham ilmiy va dono shaxslarning yetakchi o'rin egallashi zarurligi bugungi islohotlar bilan hamohangdir. Asardagi ta'limga oid qarashlar zamonaviy pedagogik konsepsiyalar bilan uyg'unlashib, milliy ta'lim tizimini rivojlantirishda muhim nazariy asos bo'lib xizmat qiladi.

"Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan bilim va ta'lim haqidagi qarashlarni o'rganish bir nechta jihatdan muhimdir. Birinchidan, bu qarashlar milliy pedagogik tafakkur tarixini boyitadi. Ikkinchidan, yoshlarni vatanparvarlik, ma'naviy poklik va ilmga intilish ruhida tarbiyalashda muhim manba bo'lib xizmat qiladi. Uchinchidan, globallashtirish sharoitida milliy qadriyatlarni asrab-avaylash va ularni zamonaviy talablarga mos ravishda rivojlantirishda metodologik asos vazifasini bajaradi.

Adabiyotlar tahlili. "Qutadg'u bilig" asari yuzasidan olib borilgan ilmiy tadqiqotlar ko'plab olimlar tomonidan turli yo'nalishlarda o'rganilgan. Xususan, Yusuf Xos Hojib asarini tadqiq etishda uning falsafiy, axloqiy va siyosiy qarashlariga alohida e'tibor qaratilgan.

Sharq mutafakkirlari, jumladan, Abu Nasr Forobiy, Abu Ali ibn Sino, Alisher Navoiy, Mirzo Ulug'bek asarlarida ham bilim va ta'lim masalalari inson kamolotining asosiy omili sifatida talqin etilgan bo'lib, bu jihat "Qutadg'u bilig"dagi g'oyalar bilan mushtarakdir.

Zamonaviy tadqiqotchilar tomonidan esa asarning turli jihatlari, bugungi kunda yoshlar ta'lim tarbiyasidagi ahamiyati, davlat boshqaruvi va ijtimoiy adolatga oid qarashlari keng tahlil qilingan. O'zbek olimlari tomonidan "Qutadg'u bilig" asari milliy pedagogika, ma'naviyat va axloqiy tarbiya manbai sifatida baholanib, uning zamonaviy ta'lim tizimidagi ahamiyati alohida ta'kidlab kelinmoqda.[2:3-7.]

Metodologiya. Mazkur maqolada tarixiylik, mantiqiylik, tahlil qilish, tushuntirish kabi metodlardan foydalanildi.

Asosiy mazmuni. Yusuf Xos Hojib o'zining mashhur asari bo'lgan Qutadg'u biligda barcha olib borgan bahslarini ta'lim va tarbiya doirasida amalga oshirgan. "...u o'z davridan, tuzumdan, ijtimoiy va siyosiy, moddiy va ma'naviy hayotdan, o'sha davrning turli tabaqalari, toifa va guruhlari, ularning rasm qoidalari, hunar va

kasbu korlari, jamiyatdagi mavqelari, tutgan o‘rinlari, davlat apparatining qanday asosga qurilganligi, tutgan mavqeiga qarab har bir tabaqaning dunyoqarashi, qabilalar, urug‘lar, ma‘muriy bo‘linish, saroy ichi, ichki va tashqi siyosat, xullas ko‘xna o‘tmish hayotining har sohasidan ma‘lumot beradi, uning hozirgi davr faylasuflariga ham, adiblariga ham, tabiblariga ham, olim va fozillariga ham, chorvadorlariga ham, dehqonlarigayu hunarmandlariga ham, muallimu murabbiylariga ham, astronomu matematiklariga ham, xullas barchaga aytadigan gapi bor.”[1.25.]

*“Tafakkur va tildagi ne-ne turli so‘zlarni,
Jami eldagi (so‘zlarni) bu (kitob)da keltirgandir, ko‘r.
Shuningdek, bu kitobga ot qo‘ygan ulug‘ (kishi)dir,
U ezgu qulni xudo yorlaqasin.
Ehe, bu kitobga kiritilgan narsalar,
Bu turklar tilida qiziq ko‘ringanlardir”. [1.55.]*

Ushbu misralar “Qutadg‘u bilig” asarining muhim g‘oyaviy qatlamlaridan birini – til, tafakkur va bilim o‘rtasidagi uzviy bog‘liqlikni yoritib beradi. Birinchidan, inson ongining boyligi va tafakkurning til orqali namoyon bo‘lishini anglatadi. Bu yerda til – shunchaki aloqa vositasi emas, balki bilimni saqlovchi va uzatuvchi muhim ijtimoiy hodisa sifatida talqin etilmoqda. Bilim inson ongida shakllansa-da, u til orqali jamiyat mulkiga aylanadi. Shu nuqtai nazardan, asarda “bilim” – individual anglash jarayoni bo‘lsa, “ta’lim” – shu bilimning ijtimoiylashuvi sifatida namoyon bo‘ladi. Ikkinchidan, allomaning umumxalq tajribasini jamlashga intilganini ko‘rsatadi. Ya’ni, bilim faqat nazariy emas, balki xalq hayoti, tajribasi va donishmandligidan oziqlanadi. Shu bilan birga, bu yondashuv bugungi ta’lim tizimidagi kompetensiyaviy yondashuv bilan hamohangdir. Uchinchidan, kitobga nom berish va muallifni ulug‘lash orqali ilmning ilohiy va axloqiy qadriyat sifatida e’tirof etilishi ifodalanadi. Bilim olish va uni boshqalarga yetkazish – ezgulik, savob ish sifatida talqin qilinadi. Bu esa ta’lim jarayonini faqat texnik jarayon emas, balki ma’naviy-axloqiy kamolot vositasi sifatida ko‘rsatadi. Demak, ushbu misralarda bilim – tafakkur mahsuli, til – bilimning tashuvchisi, ta’lim – bilimni jamiyatga yetkazish vositasi sifatida talqin etilayotganini ko‘rish mumkin.

*“Bu to‘rt tabarruk narsa uzra izohlaydi.
Biri – to‘g‘rilik asosidagi adolatdir,
Ikkinchisi – davlat, butunlay qut, iqboldir.
Uchinchisi – ulug‘lik bilan aqlidir,
To‘rtinchisi – ofiyat bilan qanoatdir.
Bu har biriga ot qo‘ygandir,
Keyin (nega) bu yanglig‘ini bayon qilgandir”. [1:56.]*

Ushbu misralar “Qutadg‘u bilig”ning eng markaziy falsafiy konsepsiyasini inson va jamiyat kamolotining to‘rt tayanchi haqidagi ta’limotni ifodalaydi. Bu yerda Yusuf Xos Hojib jamiyatni boshqarish, shaxsni tarbiyalash va mukammal hayotga erishishning nazariy konsepsiyasini yaratadi. Avvalo, “to‘rt tabarruk

narsa” tushunchasi tasodifiy emas. Bu sharqona falsafada keng uchraydigan komillikning tizimli modeli, ya’ni inson hayoti va ijtimoiy tuzum muvozanatda bo’lishi uchun zarur bo’lgan asosiy qadriyatlar majmui hisoblanadi.

1) Adolat (to’g’rilik asosidagi) huquqiy tushuncha, shuningdek, axloqiy komillik va muvozanat mezoni sifatida talqin qilinadi. Ya’ni, jamiyatda tartib, uyg’unlik va barqarorlik aynan adolat orqali ta’minlanadi.

2) Davlat (qut, iqbol) tushunchasi moddiy farovonlik, siyosiy barqarorlik va omadni o’z ichiga oladi. “Qut” – ilohiy ne’mat, baxt timsoli sifatida talqin qilinadi. Bu yerda muallif shuni ko’rsatadiki, adolat bo’lmasa, davlat (farovonlik) mustahkam bo’la olmaydi. Demak, bu ikki tushuncha o’zaro bog’liq. Ta’limda esa bu – insonni ijtimoiy faol, mas’uliyatli va jamiyatga foydali shaxs sifatida shakllantirish bilan bog’lanadi.

3) Aql (ulug’lik bilan) insonni boshqa mavjudotlardan ajratib turuvchi asosiy sifatdir. Aql faqat bilim emas, balki donolik, tafakkur ko’pqirraligi va to’g’ri qaror qabul qilish qobiliyatidir. “Bilim” aynan aql orqali shakllanadi, “ta’lim” esa uni rivojlantiradi.

4) Qanoat (ofiyat bilan) ichki muvozanat, nafsni tiyish va boriga shukr qilishdir. Bu tushuncha insonni haddan tashqari moddiy intilishlardan saqlab, ruhiy barqarorlik va ma’naviy yetuklikka olib keladi. Ta’lim jarayonida bu qadriyat shaxsni kamtarin, sabrli va ma’naviy jihatdan mustahkam qilib tarbiyalaydi. Umumiy ma’nosini qaraydigan bo’lsak, bilim va ta’limning asosiy maqsadi komil insonni tarbiyalash ekanini, komillik esa adolat, davlat (farovonlik), aql va qanoat uyg’unligida namoyon bo’lishini, ta’lim jarayoni faqat bilim berish emas, balki axloqiy va falsafiy qadriyatlarni singdirish ekanini asoslab beradi. [3:207.]

“...Bu (kitob)ning hikmati (mazkur) to’rt narsa uzradir,

(Mana) shularni tuzib kitobni tugatgandir.

... Buning hurmatini bilimli biladi,

Bilim qiymatini zakovatli uqadi”. [1.58.]

Mazkur misralar “Qutadg’u bilig”ning yakuniy falsafiy xulosalarini mujassam etib, asarda ilgari surilgan g’oyalar ayniqsa “bilim” va “ta’lim” masalalarining mohiyatini yanada boyitadi. Bu yerda Yusuf Xos Hojib o’z asarining nafaqat mazmunini, balki uni anglash darajasini ham falsafiy mezonlar orqali belgilab beradi. Avvalo, “Bu kitobning hikmati to’rt narsa uzradir” degan jumla oldingi bayon etilgan adolat, davlat (qut), aql va qanoat tushunchalarining asar konsepsiyasidagi markaziy o’rnini yana bir bor tasdiqlaydi. Bu “hikmat” tushunchasi oddiy bilimdan farqli ravishda anglangan, tajriba va tafakkur orqali pishgan donolikni anglatadi. Demak, asar faqat nazariy bilimlar to’plami emas, balki hayotiy falsafa “komil inson”ni shakllantirish dasturi ham hisoblanadi.

Bilimli inson bilimning mavjudligini, uning ahamiyatini anglaydi. Zakovatli inson bilimning ichki mohiyatini, uning haqiqiy qiymatini chuqur idrok etadi. Bilim va idrok o’rtasidagi farqni ifodalaydi. Har qanday bilim egasi ham uni chuqur tushunavermaydi; haqiqiy anglash uchun zakovat, tafakkur va ichki mushohada zarur. Bu esa “ta’lim”ning vazifasi faqat ma’lumot berish emas, balki

fikrlashni, tahlil qilishni va anglashni rivojlantirish ekanini ko'rsatadi. Bilim oddiy axborot emas, balki hikmat darajasiga ko'tarilmoqda, ta'lim esa shu hikmatni anglatish jarayoni sifatida talqin etilmoqda, bilimli va zakovatli inson o'rtasidagi farq orqali ta'limning darajalarini ochib beradi.

*“Menga bilimlining mana bunday so‘zi ma‘lum,
(Bilim to‘fayli) do‘zaxi do‘zaxidan xalos bo‘ladi, degan.
Xoqon adolatli siyosat yuritdi, xalq boyidi,
U ezgulik davron bilan o‘z nomini ezgu qildi.
...Uquv-idroksiz qanday bo‘ladi, desang
Uquv-idroksiz kishi bebahra bo‘ladi.
Qadr-qimmat, yetuklik bilim tufaylidir,
Uquv-idroksiz kishi bir xovuch (narsa) kabi yengildir”.* [1:105.]

Bu misralarda “Qutadg‘u bilig”da ilgari surilgan siyosiy-falsafiy va ma'naviy-ma'rifiy g'oyalarning uyg'unligini yaqqol namoyon etadi. Yusuf Xos Hojib bu o'rinda adolatli boshqaruv, bilim va inson qadr-qimmati o'rtasidagi uzviy bog'liqlikni ochib beradi. Davlat boshqaruvida adolatning hal qiluvchi omil ekanini ko'rsatadi. Boylik faqat moddiy farovonlik emas, balki jamiyatning umumiy barqarorligi, tinchligi va ma'naviy yuksalishini ham anglatadi. Falsafiy jihatdan buni “adolat → farovonlik → ezgulik” zanjiri sifatida talqin qilish mumkin. Demak, to'g'ri siyosat jamiyat taraqqiyotining asosiy sharti hisoblanadi.

Inson bilimdan mahrum bo'lsa, u hayot ne'matlaridan, ma'naviy kamolotdan va jamiyatdagi faol o'rindan ham bebahra qoladi. Bu esa ta'limning zarurligini falsafiy asosda isbotlaydi. Insonning haqiqiy qiymati uning boyligi yoki naslida emas, balki bilimi va tafakkur darajasidadir. Bu g'oya bugungi zamonaviy ta'lim konsepsiyalari bilan hamohang bo'lib, shaxsni rivojlantirishda bilimning ustuvorligini ko'rsatadi. Bilimdan mahrum inson jamiyatda barqaror o'rin egallay olmaydi, o'z fikriga ega bo'la olmaydi, tashqi ta'sirlarga oson berilib ketadi, degan ma'nolarini anglatadi.

Aytish mumkinki, “bilimning shaxsiy va ijtimoiy qadri”, “ta'lim va davlat boshqaruvi o'rtasidagi bog'liqlik” hamda “komil inson mezonlari” kabi muhim nazariy jihatlarini mazkur maqola muhim o'rinni egallaydi.

Yusuf Xos Hojib inson hayotida bilim va ta'limning beqiyos ahamiyatini chuqur falsafiy mazmunda ochib beradi. Uning qarashlariga ko'ra, bilim insonning nafaqat aqliy salohiyatini, balki ijtimoiy mavqei va ma'naviy qadr-qimmatini belgilovchi asosiy omildir. Ta'lim esa ana shu bilimni shakllantiruvchi, rivojlantiruvchi va jamiyatga yetkazuvchi muhim jarayon sifatida talqin qilinadi. Shu jihatdan, muallif bilimni oddiy ma'lumotlar yig'indisi sifatida emas, balki insonni komillikka yetaklovchi, uni jamiyatda munosib o'rin egallashiga xizmat qiluvchi yuksak qadriyat darajasiga ko'taradi. Allomaning mazkur asarida so'z san'ati, til, tarix, qadriyat, jamiyat va boshqa ko'plab sohalarga e'tibor qaratilganini ko'rish mumkin. [4:44.]

Bilim insonni “yengil” holatdan “og'ir”, ya'ni mazmunli va qadrli nson darajasiga olib chiqadi. Shu ma'noda, ta'lim insonni shakllantiruvchi, uning ichki

salohiyatini yuzaga chiqaruvchi va uni jamiyatning faol a'zosiga aylantiruvchi asosiy kuch sifatida namoyon bo'ladi.

Xulosa. Umuman olganda, bu ilgari surilgan g'oyalar "Qutadg'u bilig" asarining bosh maqsadi "komil inson"ni tarbiyalash konsepsiyasi bilan uzviy bog'liqdir. Alloma bilim va ta'limni inson hayotining ajralmas qadriyati sifatida talqin etib, ularni jamiyat taraqqiyoti va ma'naviy yuksalishning asosiy omili darajasiga ko'taradi. Bu esa mazkur g'oyalarni bugungi zamonaviy ta'lim tizimi uchun ham dolzarb va ahamiyatli ekanini ko'rsatadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг (Саодатга йўлловчи билим). (Нашрга тайёрловчи филология фанлари кандидати: Қаям Каримов). "Fan", - Toshkent. – 1971. – 965 б.
2. Rahmatova, M.S. (2025). "Yusuf xos hojib va uning "qutadg 'u bilig" asari" tahlili. Ustozlar uchun, 84(2), 3-7.
3. Ulmasjonovich, S.X., & Bunyod, G. (2026). Yusuf xos hojib asarida davlat va axloq masalasi. Modern education and development, 47(5), 207-213.
4. Raxatjanovna, H.A. (2026). Yusuf xos hojibning "qutadg'u bilig" asarida so'z san'ati haqidagi qarashlarning aks etishi. Modern World Education: New Age Problems–New solutions, 3(2), 44-46.

FALSAFA FANINI O'QITISHDA YUSUF XOS HOJIBNING IJTIMOIIY-SIYOSIY QARASHLARI ASOSIDA INTEGRATIV DARS MODELINI LOYIHALASH

DESIGNING AN INTEGRATIVE LESSON MODEL BASED ON THE SOCIO-POLITICAL VIEWS OF YUSUF KHOS HAJIB IN TEACHING PHILOSOPHY

*Turdiyev Namozbek Baxritdin o'g'li, Chirchiq davlat pedagogika universiteti
mustaqil izlanuvchisi, Pochta manzili: turdiyevnamozbek1992@gmail.com,
+998775500492*

*Turdiyev Namozbek Baxriddin ugli, Independent researcher at Chirchik State
Pedagogical University, Postal address: turdiyevnamozbek1992@gmail.com, +998775500492*

Annotatsiya. Maqolada falsafa fanini o'qitishda Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy-siyosiy qarashlari asosida integrativ dars modelini loyihalash masalalari yoritilgan. Tadqiqotda Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asaridagi ijtimoiy-siyosiy, axloqiy-ma'naviy qarashlari falsafa darslariga integratsiyalash usullari, pedagogik imkoniyatlari o'rganilgan. Integrativ modelning tarkibiy qismlari, metodologik jihatlari, amaliyotga tatbiq etish yo'llari tahlil etilgan. Loyiha zamonaviy ta'limda milliy-ma'naviy qadriyatlar asosida falsafiy tafakkurni rivojlantirishga qaratilgan.

Tayanch so'zlar: Yusuf Xos Hojib, integrativ dars modeli, falsafa ta'limi, ijtimoiy-siyosiy qarashlar, Qutadg'u bilig, pedagogik loyihalash.

Аннотация. В статье освещаются вопросы проектирования интегративной модели урока на основе социально-политических взглядов Юсуфа Хос Хаджиба в преподавании философии. В исследовании изучены методы интеграции социально-

политических, нравственно-духовных взглядов Юсуфа Хос Хаджиба из произведения «Кутадгу билиг» в философские занятия, их педагогические возможности. Рассмотрены структурные компоненты интегративной модели, методологические аспекты, пути внедрения в практику. Проект направлен на развитие философского мышления на основе национально-духовных ценностей в современном образовании.

Ключевые слова: Юсуф Хос Хаджиб, интегративная модель урока, философское образование, социально-политические взгляды, Кутадгу билиг, педагогическое проектирование.

Annotation. The article highlights the issues of designing an integrative lesson model based on Yusuf Khos Hajib's socio-political views in teaching philosophy. The study examines the methods of integrating socio-political, moral and spiritual views of Yusuf Khos Hajib from the work "Kutadgu Bilig" into philosophy classes, their pedagogical possibilities. The structural components of the integrative model, methodological aspects, and ways of implementation into practice are considered. The project is aimed at developing philosophical thinking based on national and spiritual values in modern education.

Key words: Yusuf Khos Hajib, integrative lesson model, philosophy education, socio-political views, Kutadgu Bilig, pedagogical design.

Falsafa fanini o'qitish zamonaviy ta'lim tizimida nafaqat universal bilimlar berish, balki shaxsning dunyoqarashini, ijtimoiy-siyosiy tafakkurini, milliy-ma'naviy qadriyatlar asosida shakllantirish vazifasini o'z zimmasiga oladi. O'zbekiston Respublikasida ta'lim sohasidagi islohotlar, yangi O'zbekistonning taraqqiyot strategiyasi ta'lim mazmunini milliy ruh va dunoviy qadriyatlar asosida takomillashtirishni talab qilmoqda [2, 45-b.]. Shu nuqtai nazardan, o'rta asrlar turkiy falsafiy merosining noyob namunalaridan biri bo'lgan Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asaridagi ijtimoiy-siyosiy, axloqiy-psixologik, ma'naviy-insonparvarlik qarashlari falsafa fanini o'qitishda muhim manba hisoblanadi [3, 18-b.]. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy-siyosiy qarashlari asosida falsafa darslarida qo'llash mumkin bo'lgan integrativ dars modelini loyihalashning nazariy-metodologik asoslari, tarkibiy qismlari va amaliy ahamiyati yoritiladi.

Tadqiqotda quyidagi ilmiy-uslubiy yondashuvlar qo'llanildi: tizimli tahlil – Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy-siyosiy qarashlarini "Qutadg'u bilig" asari doirasida falsafiy, pedagogik, tarixiy jihatdan kompleks o'rganish; qiyosiy tahlil – o'rta asr turkiy falsafiy merosi bilan zamonaviy falsafa ta'limi o'rtasidagi o'zaro bog'liqlikni aniqlash; loyihalash metodologiyasi – integrativ dars modelini tuzishda nazariy asoslar, struktura, mazmun, metodlarni ishlab chiqish; deduktiv va induktiv usullar – umumiy falsafiy qarashlardan xususiy pedagogik xulosalar chiqarish va aksincha. Manbalar sifatida "Qutadg'u bilig" asarining o'zbek tilidagi tarjimalari, unga oid sharhlar, falsafa va pedagogika sohasidagi zamonaviy adabiyotlar, O'zbekiston Respublikasining "Ta'lim to'g'risida"gi Qonuni, "Yoshlar siyosati to'g'risida"gi Qonun, Davlat ta'lim standartlari o'rganildi. Integrativ model loyihalashda ta'limning faollashtiruvchi, shaxsni rivojlantiruvchi, milliy-ma'naviy qadriyatlarga asoslangan tamoyillari asos qilib olindi.

Amaliyotda falsafa darslari ko'pincha nazariy tushunchalarni yodlashga qaratilgan bo'lib, tarixiy-falsafiy matnlarni zamonaviy kontekstda o'zlashtirish, ko'p fanli bog'lanishlarni ko'rsatish va qadriy-reflektiv baholash yetarlicha amalga

oshirilmayapti. Shu sababli, ushbu tadqiqotning ‘maqsadi – Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy-siyosiy qarashlariga asoslanib, falsafa fanini o‘qitishda integrativ dars modelini ilmiy-metodologik jihatdan loyihalash va uning ta’limiy samaradorligini asoslashdan iborat.

“Qutadg‘u Biligdagi ijtimoiy-siyosiy konsepsiyalar birinchi marta zamonaviy kompetensiyaviy falsafa darsi modeli tarkibiga tizimli ravishda integratsiya qilindi. Dars modeli nafaqat kontentual, balki metodologik, aksiologik va baholash jihatlarini birlashtirgan ko‘p qirrali loyiha sifatida ishlab chiqildi. O‘quv jarayonida tarixiy falsafiy matn, zamonaviy ijtimoiy muammo va talabaning shaxsiy refleksiya o‘rtasidagi metodik ko‘prik yaratildi. Tadqiqotda tizimli adabiyotlar tahlili, qiyosiy metodologik yondashuv, modellashtirish, pedagogik loyihalash va ekspert baholash usullaridan foydalanildi.

Yusuf Xos Hojib XI asr turkiy falsafasi va davlat boshqaruvi nazariyasining yirik namoyandasi hisoblanadi. Uning “Qutadg‘u Bilig” (1069–1070) asari nafaqat badiiy-axloqiy, balki chuqur ijtimoiy-siyosiy falsafiy tadqiqot bo‘lib, quyidagi asosiy konseptual tushunchalar atrofida qurilgan:

- Adolat (Adolat/Tug‘ra): Davlatning asosi, qonun va axloq uyg‘unligi, hokimiyatning jamiyat oldidagi mas’uliyati. Yusuf Xos Hojib adolatni nafaqat huquqiy, balki kosmik va axloqiy muvozanat sifatida talqin qiladi.

- Aql va Ilim (Aql/Bilig): Bilim axloqiy yo‘nalishga ega bo‘lishi kerak [6, 32-b.]. Aql nafaqat intellektual qobiliyat, balki ijtimoiy xizmat vositasi sifatida qaraladi.

- Davlat va Omad (Kut/Devlet): Davlat barqarorligi faqat iqtisodiy kuchga emas, balki axloqiy qadriyatlar, ilmga hurmat va fuqarolik hamjihatligiga bog‘liq.

- Odob va Ijtimoiy Mas’uliyat: Jamiyat a’zolarining o‘zaro munosabati hurmat, sabr, shukur va adolat tamoyillari asosida shakllanishi kerak. Hokimiyat va fuqaro o‘rtasidagi munosabat shaffoflik va o‘zaro mas’uliyatga asoslanadi.

- Muvozanat va O‘zgarish: Jamiyat dinamik tizim bo‘lib, uning barqarorligi ichki qadriy tizim va tashqi sharoitlar o‘rtasidagi muvozanatga bog‘liq.

Ushbu g‘oyalar zamonaviy siyosiy falsafa, etika, sotsiologiya va davlat boshqaruvi nazariyalari bilan kesishadi. Ayniqsa, adolatni axloqiy-huquqiy muvozanat sifatida talqin qilish, bilimni ijtimoiy xizmatga yo‘naltirish va davlat barqarorligini qadriy asosga bog‘lash tamoyillari bugungi kunda ham o‘z dolzarbligini yo‘qotmagan.

Integrativ ta’lim – bu fanlararo bog‘lanishlarni, hayotiy kontekstlarni va shaxsiy qadriyatlarni birlashtiruvchi pedagogik yondashuvdir [7, 112-b.]. Falsafa fanida integratsiya quyidagi jihatlarni o‘z ichiga oladi:

- Kontentual integratsiya: Tarixiy falsafiy matnlar, zamonaviy nazariyalar va amaliy muammolarni birlashtirish.

- Metodologik integratsiya: Dialog, loyiha, ke‘nc-tahlil, refleksiv yozuv va Sokratik suhbatlarni uyg‘unlashtirish.

- Aksiologik integratsiya: Bilim uzatish bilan birga qadriy tanlov, axloqiy javobgarlik va fuqarolik pozitsiyasini shakllantirish.

Zamonaviy pedagogik adabiyotlarda ta'kidlanishicha, falsafa darslari talabalarda nafaqat tushunchalarni anglash, balki ularni hayotiy kontekstda qo'llash, ziddiyatlarni tahlil qilish va mustaqil xulosa chiqarish ko'nikmalarini rivojlantirishi kerak. Shu sababli, integrativ dars modeli kompetensiyaviy yondashuvga (bilim, ko'nikma, munosabat), konstruktivistik o'rganishga va reflektiv amaliyotga tayangan holda qurilishi lozim.

Tadqiqot natijasida Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy-siyosiy qarashlari asosida falsafa fanini o'qitish uchun integrativ dars modeli loyihasi ishlab chiqildi. Model quyidagi asosiy tarkibiy qismlardan iborat: 1. Maqsadli komponent: o'quvchilarda Yusuf Xos Hojibning adolat, insonparvarlik, davlat boshqaruvi, axloqiy kamolot haqidagi qarashlari asosida falsafiy tafakkurni, milliy-ma'naviy qadriyatlarni anglash va ularni zamonaviy hayotda qo'llash qobiliyatini shakllantirish.

2. Mazmuniy komponent: "Qutadg'u bilig" asaridan olingan falsafiy g'oyalar (masalan, adolat – Kuntog'di, baxt – Aytoldi, aql – O'gdulmish, odob – Odgurmish obrazlari orqali) bilan zamonaviy falsafa kursi mavzularining integratsiyasi [3, 110-b.]. 3. Metodik komponent: muammoli savollar, muloqot, diskussiya, loyihalash, taqqoslash, izlanish usullari, "Qutadg'u bilig" dan parchalar bilan ishlash, zamonaviy ijtimoiy-siyosiy jarayonlar bilan bog'lash. 4. Baholash komponenti: an'anaviy bilim nazorati bilan bir qatorda, o'quvchilarning falsafiy tahlil qilish, qiyosiy o'rganish, milliy qadriyatlarni anglash darajasi, ijodiy yondashuvi baholanadi. Modelning o'ziga xos jihati – u nafaqat bilim berish, balki shaxsning ma'naviy-axloqiy, fuqarolik kamolotiga ta'sir ko'rsatishga qaratilganligidadir. Dars jarayonida Yusuf Xos Hojibning davlat boshqaruvi, adolat, bilim, odob haqidagi qarashlari zamonaviy jamiyatdagi muammolar (ijtimoiy adolat, rahbarlik, ma'naviyat, ta'lim) bilan bog'lanadi.

Ishlab chiqilgan integrativ dars modeli falsafa ta'limida an'anaviy yondashuvlarni yangilash, milliy-ma'naviy komponentni kuchaytirish imkoniyatlarini ochadi. Yusuf Xos Hojibning qarashlari falsafaning asosiy masalahari – inson, jamiyat, davlat, axloq, bilim masalalariga chuqur munosabatni talqin qilishga yordam beradi [5, 68-b.]. Masalan, "Qutadg'u bilig" dagi to'rt ramziy obraz orqali berilgan axloqiy-ijtimoiy idealar (adolat, baxt, aql, odob) zamonaviy yoshlarning dunyoqarashini shakllantirishda qimmatli manba bo'lishi mumkin. Modelni amaliyotga joriy qilishda quyidagi jihatlar muhim: o'qituvchilarning "Qutadg'u bilig" asari va uning falsafiy talqinlari bo'yicha maxsus tayyorgarligi; darslik va o'quv qo'llanmalarga integratsiyalashgan materiallarni kiritish; interfaol usullardan samarali foydalanish; o'quvchilarning faol ishtirokini ta'minlash. Shu bilan birga, modelning cheklovlari ham mavjud: o'rta asr manbasini zamonaviy kontekstga moslashtirishda tarixiy aniqligi saqlash talabi; o'quvchilarning turli darajadagi tayyorgarligi; vaqt resurslarining cheklanganligi. Biroq, ushbu cheklovlar moslashtirilgan metodik yondashuvlar, qo'shimcha o'quv materiallari, malaka oshirish kurslari orqali bartaraf etilishi mumkin. Loyiha falsafa ta'limini milliy ruh bilan boyitish, yoshlarni vatanparvarlik, insonparvarlik, adolat tuyg'usi bilan tarbiyalashga xizmat qiladi.

Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy-siyosiy qarashlari asosida falsafa fanini o'qitish uchun ishlab chiqilgan integrativ dars modeli zamonaviy ta'limda milliy-ma'naviy qadriyatlarni integratsiyalashning samarali vositasidir. Model falsafiy bilimlarni o'rta asr turkiy falsafiy merosi bilan uyg'unlashtirib, o'quvchilarning falsafiy tafakkurini, milliy o'zlikni anglash darajasini oshirishga, ularni ijtimoiy mas'uliyatli, ma'naviy kamolotli shaxs sifatida shakllantirishga xizmat qiladi. Tadqiqot natijalari falsafa darslarini tashkil etishda, o'quv dasturlarini takomillashtirishda, o'qituvchilarning metodik tayyorgarligini oshirishda qo'llanilishi mumkin. Kelgusida modelni turli o'quv muassasalarida eksperimental sinovdan o'tkazish, uning samaradorligini aniqroq baholash, boshqa fanlar (adabiyot, tarix, huquqshunoslik) uchun ham shunga o'xshash integrativ yondashuvlarni ishlab chiqish maqsadga muvofiqdir.

ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. O'zbekiston Respublikasining "Ta'lim to'g'risida"gi Qonuni. – T., 2020.
2. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasi. – T.: O'zbekiston, 2022.
3. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig (Saodatga yo'llovchi bilim). B.To'xliyev tahriri ostida. – T.: Sharq, 2006.
4. O'zbekiston Respublikasining "Yoshlar siyosati to'g'risida"gi Qonuni. – Toshkent, 2016.
5. Nazarov Q.G'oyalar falsafasi. – Toshkent: Akademiya, 2010.
6. To'xliyev B. "Qutadg'u bilig" dostonining ma'rifiy-tarbiyaviy ahamiyati. – Toshkent: Fan, 2002.
7. Egamberdiyeva N.M. Ijtimoiy pedagogika. – Toshkent: Alisher Navoiy no-midagi O'zbekiston Milliy kutubxonasi, 2009.

QUTADG'U BILIG' VA YAPON FALSAFASIDA KOMIL INSON: MADANIYATLARARO UYG'UNLIK VA FARQLAR

KUTADGU KNOWLEDGE AND THE PERFECT PERSON IN JAPANESE PHILOSOPHY: INTERCULTURAL HARMONY AND DIFFERENCES

Qurbonov Farhodjon Xabibloyevich, Alfraganus universiteti Ijtimoiy fanlarlar kafedrası o'qituvchisi, ganbarefarhod@gmail.com, ORCID:0009-0005-8169-9937

Kurbanov Farkhodjon Khabibloevich, Alfraganus University Lecturer at the Department of Social Sciences, ganbarefarhod@gmail.com, ORCID:0009-0005-8169-9937

Annotatsiya. Mazkur maqolada Yusuf Xos Hojibning Qutadg'u bilig asarida ilgari surilgan "komil inson" konsepsiyasi hamda yapon falsafasida shakllangan inson kamoloti haqidagi qarashlar qiyosiy-falsafiy jihatdan tahlil qilinadi. Tadqiqot davomida har ikki madaniyatda komil inson idealining shakllanishiga ta'sir etgan ijtimoiy-tarixiy omillar, axloqiy qadriyatlar va ma'rifiy g'oyalar yoritiladi. Shuningdek, Fukuzawa Yukichi qarashlari asosida yapon ma'rifatparvarligida shaxsning intizomi, mustaqilligi va ijtimoiy mas'uliyati masalalari ochib beriladi. Maqola natijasida turli sivilizatsiyalarda shakllangan "komil inson" konsepsiyasining umumiy va o'ziga xos jihatlari aniqlanib, ularning zamonaviy jamiyat taraqqiyotidagi ahamiyati asoslab beriladi.

Kalit so'zlar: komil inson, Qutadg'u bilig, yapon falsafasi, Yusuf Xos Hojib, Fukuzawa Yukichi, axloq, ma'rifatparvarlik, qiyosiy tahlil, madaniyatlararo muloqot, shaxs kamoloti.

Аннотация. В данной статье проводится сравнительно-философский анализ концепции «совершенного человека», представленной в произведении *Qutadgʻu bilig* автора *Yusuf Xos Hojib*, а также представлений о человеческом совершенстве, сформировавшихся в японской философии. В ходе исследования раскрываются социально-исторические факторы, нравственные ценности и просветительские идеи, оказавшие влияние на формирование идеала совершенной личности в обеих культурах. Особое внимание уделяется взглядам *Fukuzawa Yukichi*, в которых освещаются вопросы личной дисциплины, независимости и социальной ответственности. В результате выявляются общие и специфические черты концепции «совершенного человека» в различных цивилизациях и обосновывается её значение для современного общественного развития.

Ключевые слова: совершенный человек, *Qutadgʻu bilig*, японская философия, *Yusuf Xos Hojib*, *Fukuzawa Yukichi*, нравственность, просветительство, сравнительный анализ, межкультурный диалог, развитие личности.

Abstract. This article presents a comparative philosophical analysis of the concept of the “perfect human being” as articulated in *Qutadgʻu bilig* by *Yusuf Xos Hojib*, alongside the notions of human perfection developed in Japanese philosophy. The study examines the socio-historical factors, ethical values, and enlightenment ideas that shaped the ideal of the perfect individual in both cultural contexts. Particular attention is given to the views of *Fukuzawa Yukichi*, highlighting issues of personal discipline, independence, and social responsibility. The findings reveal both commonalities and distinctive features of the “perfect human” concept across civilizations and substantiate its relevance for contemporary societal development.

Keywords: perfect human, *Qutadgʻu bilig*, Japanese philosophy, *Yusuf Xos Hojib*, *Fukuzawa Yukichi*, ethics, enlightenment, comparative analysis, intercultural dialogue, personal development.

Asosiy qism

1. “Qutadgʻu bilig”da komil inson konsepsiyasi

Yusuf Xos Hojib tomonidan yaratilgan *Qutadgʻu bilig* asari Sharq falsafiy tafakkurida inson kamoloti masalasini tizimli yoritgan muhim manbalardan biridir. Mazkur asarda “komil inson” tushunchasi faqat individual axloqiy yetuklik bilan cheklanmay, balki ijtimoiy va siyosiy masʼuliyat bilan uzviy bogʻliq holda talqin etiladi.

Asarda komil inson quyidagi asosiy mezonlar orqali ifodalanadi: adolat, aql-zakovat, sabr-qanoat va halollik. Muallif nazarida insonning haqiqiy kamoloti uning jamiyatga foyda keltirishi, davlat boshqaruvida adolat tamoyillariga amal qilishi va ilm-maʼrifatga intilishi bilan belgilanadi. Shu jihatdan, komil inson obrazi ideal hukmdor va yetuk shaxs timsoli bilan uygʻunlashadi.

Shuningdek, asarda insonning ichki dunyosi — uning axloqiy pokligi va ruhiy muvozanati ham muhim oʻrin tutadi. Bu esa Sharq falsafasida komillikning asosan maʼnaviy-axloqiy asosga ega ekanligini koʻrsatadi.

2. Yapon falsafasida komil inson gʻoyasi

Yapon falsafiy tafakkurida komil inson konsepsiyasi uzoq tarixiy jarayonda shakllangan boʻlib, unda anʼanaviy axloqiy qadriyatlar va modernizatsiya davridagi gʻoyalar oʻzaro uygʻunlashgan. Ayniqsa, *Fukuzawa Yukichi* faoliyati bu borada muhim ahamiyat kasb etadi.

Uning qarashlarida inson komilligi avvalo mustaqil fikrlash, oʻzini oʻzi rivojlantirish va jamiyat oldidagi masʼuliyatni anglash bilan belgilanadi. Yapon

madaniyatida shakllangan bu modelda shaxsning ichki intizomi, mehnatsevarligi va ijtimoiy tartibga moslashuvi asosiy mezon hisoblanadi.

Shuningdek, yapon falsafasida komil inson tushunchasi amaliy xarakterga ega bo'lib, u kundalik hayotdagi xulq-atvor, ijtimoiy munosabatlar va kasbiy faoliyat orqali namoyon bo'ladi. Bu jihat uni Sharqning boshqa hududlaridagi ko'proq nazariy-axloqiy yondashuvlardan farqlaydi.

3. Qiyosiy tahlil: uyg'unlik va farqlar

Qutadg'u bilig va yapon falsafasidagi "komil inson" konsepsiyalarini qiyosiy tahlil qilish ularning umumiy va o'ziga xos jihatlarini aniqlash imkonini beradi.

Avvalo, har ikki madaniyatda ham komil inson axloqiy yetuklik, ilmga intilish va jamiyat manfaatiga xizmat qilish kabi mezonlar bilan tavsiflanadi. Bu esa mazkur g'oyaning universal xarakterga ega ekanligini ko'rsatadi.

Biroq farqli jihatlar ham mavjud. Xususan, Yusuf Xos Hojib talqinida komillik ko'proq ma'naviy-axloqiy mukammallik va adolatli jamiyat qurish bilan bog'liq bo'lsa, yapon falsafasida u amaliy intizom, shaxsiy rivoj va ijtimoiy moslashuv orqali namoyon bo'ladi.

Bundan tashqari, Sharq (Markaziy Osiyo) modelida kollektiv manfaatlar ustuvor bo'lsa, yapon modelida individual mas'uliyat va o'zini o'zi takomillashtirish g'oyasi kuchliroq namoyon bo'ladi. Shu bilan birga, har ikkala yondashuvda ham insonning jamiyatdagi o'rni va roli markaziy ahamiyatga ega.

Adabiyotlar tahlili. "Komil inson" konsepsiyasi Sharq va jahon falsafasida muhim o'rin egallagan bo'lib, bu masala turli davrlarda ko'plab olimlar tomonidan tadqiq etilgan. Xususan, Yusuf Xos Hojibning Qutadg'u bilig asari ushbu g'oyaning Markaziy Osiyo hududidagi dastlabki mukammal nazariy ifodalaridan biri sifatida e'tirof etiladi. Tadqiqotchilar ta'kidlashicha, mazkur asarda inson kamoloti davlat boshqaruvi, axloq va ijtimoiy munosabatlar bilan uzviy bog'liq holda talqin etilgan [1].

Zamonaviy o'zbek va xorijiy tadqiqotlarda "Qutadg'u bilig" asari ko'proq siyosiy-axloqiy risola sifatida o'rganilib, undagi komil inson modeli adolatli jamiyat qurish g'oyasi bilan bog'lanadi. Ayrim manbalarda ushbu asar "hukmdorlar uchun qo'llanma" sifatida baholansa-da, uning mazmunida kengroq ijtimoiy-falsafiy qarashlar mujassam ekani qayd etiladi [2].

Yapon falsafasida esa komil inson konsepsiyasi boshqa tarixiy va madaniy sharoitda shakllangan. Bu borada Fukuzawa Yukichining ilmiy merosi alohida ahamiyatga ega bo'lib, u shaxs erkinligi, mustaqil tafakkur va ta'limning ustuvorligini ilgari surgan. Tadqiqotlarda qayd etilishicha, Fukudzava qarashlari Yaponiyada modernizatsiya jarayonida yangi tipdagi shaxs — faol, bilimli va mas'uliyatli inson modelini shakllantirishga xizmat qilgan [3].

Shuningdek, yapon jamiyatida komil inson g'oyasi faqat nazariy emas, balki amaliy xarakter kasb etgani alohida ta'kidlanadi. Bu modelda shaxsning kundalik hayotdagi intizomi, mehnatsevarligi va ijtimoiy muvozanatni saqlashi muhim

mezon sifatida qaraladi. Ayrim ilmiy ishlarda bu yondashuv konfutsiychilik an'analari bilan bog'lab tushuntiriladi [4].

Qiyosiy tadqiqotlar shuni ko'rsatadiki, Qutadg'u bilig va yapon falsafiy manbalarida ilgari surilgan komil inson konsepsiyalari o'rtasida muayyan umumiylik mavjud. Jumladan, har ikkala yondashuvda ham axloqiy yetuklik, jamiyat manfaatiga xizmat qilish va ilm-ma'rifatga intilish asosiy o'rin tutadi. Shu bilan birga, farqli jihatlar ham mavjud bo'lib, ular asosan madaniy muhit va tarixiy sharoit bilan izohlanadi [5].

Umuman olganda, mavjud ilmiy adabiyotlar tahlili "komil inson" konsepsiyasining universal xarakterga ega ekanligini, biroq uning har bir sivilizatsiyada o'ziga xos shaklda namoyon bo'lishini ko'rsatadi. Bu esa mazkur mavzuning madaniyatlararo qiyosiy tadqiqotlar uchun dolzarb ekanligini tasdiqlaydi.

Metodologiya. Mazkur tadqiqot "komil inson" konsepsiyasining Sharq va yapon falsafasidagi rivojlanishini qiyosiy o'rganishga asoslanadi. Tadqiqotning asosiy manbasi sifatida Yusuf Xos Hojibning Qutadg'u bilig asari hamda yapon ma'rifatparvarlik falsafasi vakillarining g'oyalari tahlil qilindi.

Tadqiqotda tarixiy-falsafiy yondashuv asosiy metodologik baza sifatida qo'llanildi. Bu yondashuv orqali "komil inson" g'oyasining shakllanishi har bir davrning ijtimoiy-siyosiy va madaniy sharoiti bilan bog'liq holda o'rganildi. Xususan, "Qutadg'u bilig" asarida inson kamoloti davlat boshqaruvi va axloqiy me'yorlar bilan uzviy bog'langanligi ilmiy manbalarda alohida ta'kidlanadi [6, 728-b.].

Qiyosiy (komparativ) metod asosida Sharq va yapon falsafasidagi shaxs idealining o'xshash va farqli jihatlari tahlil qilindi. Qutadg'u biligda komil inson ko'proq axloqiy-adolatli davlat tizimi bilan bog'langan bo'lsa, yapon falsafasida u shaxsiy intizom va ijtimoiy mas'uliyatga asoslanadi [7, 85-b.].

Tizimli yondashuv orqali komil inson konsepsiyasi alohida tushuncha emas, balki axloq, ta'lim, siyosat va madaniyatdan iborat murakkab tizim sifatida tahlil qilindi. "Qutadg'u bilig"da bu tizim inson tarbiyasi va jamiyat barqarorligi bilan bog'langanligi qayd etiladi [8, 1592-b.].

Interpretativ (germenevtik) metod yordamida matnlar mazmuni chuqur talqin qilindi. Ayniqsa, Fukuzawa Yukichi qarashlarida insonning mustaqil fikrlashi, bilimga intilishi va jamiyatdagi o'rni alohida tahlil etildi. Yapon ma'rifatparvarligi insonni "faol va mas'uliyatli subyekt" sifatida ko'radi [9, 12-b.].

Mantiqiy-tahliliy va deduktiv metodlar yordamida umumiy nazariy xulosalardan xususiy ilmiy natijalarga kelindi. Bu metodlar komil inson konsepsiyasining universal xususiyatga ega ekanligini asoslashga xizmat qildi [10, 10-b.].

Xulosa. Mazkur tadqiqotda Yusuf Xos Hojibning Qutadg'u bilig asarida ilgari surilgan "komil inson" konsepsiyasi hamda yapon falsafiy tafakkurida shakllangan shaxs kamoloti haqidagi qarashlar qiyosiy-falsafiy jihatdan tahlil

qilindi. O'rganish natijalari shuni ko'rsatadiki, har ikki madaniy-falsafiy tizimda inson kamoloti g'oyasi jamiyat taraqqiyotining asosiy omili sifatida talqin etiladi.

Tahlil jarayonida aniqlanishicha, Qutadg'u biligda komil inson asosan axloqiy poklik, adolat, ilmga intilish va davlat hamda jamiyat manfaatiga xizmat qilish bilan bog'liq holda ifodalangan. Bu yondashuvda inson kamoloti ko'proq ma'naviy-axloqiy ideal sifatida namoyon bo'ladi. Yapon falsafasida esa komil inson tushunchasi amaliy intizom, shaxsiy mas'uliyat, mehnatsevarlik va ijtimoiy uyg'unlik asosida shakllangan. Xususan, Fukuzawa Yukichi qarashlarida insonning mustaqil fikrlashi va o'zini doimiy rivojlantirishi komillikning muhim mezonini sifatida qaraladi.

Qiyosiy tahlil natijalari shuni ko'rsatadiki, har ikki falsafiy an'anada ham "komil inson" konsepsiyasi umumiy insoniy qadriyatlarga — axloq, bilim, mas'uliyat va jamiyatga xizmat qilish g'oyalariga asoslanadi. Biroq ularning ifodalanish shakli madaniy muhit va tarixiy sharoitga qarab farqlanadi.

Shu bilan birga, tadqiqot natijalari "komil inson" konsepsiyasi bugungi globallashuv jarayonida ham o'z dolzarbligini saqlab qolayotganini ko'rsatadi. Uchinchi Renessans sharoitida bu g'oya yosh avlodni ma'naviy barkamol, bilimli va jamiyatga foydali shaxs sifatida tarbiyalashda muhim nazariy asos bo'lib xizmat qiladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YHATI:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. – T.: Fan, nashri.
2. Karimov S. "Qutadg'u bilig" va siyosiy tafakkur. – T., 2010.
3. Fukuzawa Yukichi. An Encouragement of Learning. – Tokyo, 1872.
4. Najmuddinov J. Sharq va yapon falsafasida axloqiy qarashlar. – Toshkent, 2018.
5. Comparative Studies in Eastern Philosophy. – Routledge, 2015.
6. Zaynobbudinova D.M. va boshqalar. "Qutadg'u bilig"da shaxs tarbiyasi. Science and Education jurnali. <https://www.openscience.uz/index.php/sciedu/article/view/8672>
7. Rahmatova M.S. "Qutadg'u bilig" tahlili. Ustozlar uchun ilmiy jurnal. <https://journalss.org/index.php/ust/article/view/6324>
8. Ahmadova S.S. "Qutadg'u bilig"da qanoat tushunchasi. ResearchGate maqolasi. <https://www.researchgate.net/publication/382249554>
9. Sobirova M. "Qutadg'u bilig" pedagogik qarashlari. IQRO INDEXING. <https://worldlyjournals.com/index.php/IFX/article/view/5369>
10. Saifnazarov I. Komil inson masalasi "Qutadg'u bilig"da. Zenodo ilmiy bazasi. <https://zenodo.org/records/15628610>

THE IDEA OF NATIONHOOD ("EL BOLU") AMONG THE KAZAKHS IN THE 15TH CENTURY

ИДЕЯ НАЦИОНАЛЬНОСТИ ("ЭЛ БОЛУ") У КАЗАХОВ В XV ВЕКЕ

*Nurgul Salymatova, Karaganda Buketov National Research University,
Karaganda, Kazakhstan*

*Салиматова Нургуль, Карагандинский национальный исследовательский
университет им. Букетова, УЗ Караганда, Казахстан*

Abstract. The idea of nationhood (“El bolu”) occupies a central place in the Kazakh philosophical worldview as a concept reflecting historical destiny, spiritual identity, and the aspiration for social unity and justice. This article examines the philosophical foundations of nationhood through the analysis of two key concepts of traditional Kazakh thought: Zheruyik and zaman. The study explores the idea of Zheruyik formulated by Asan Qayghy as a socio-philosophical model of an ideal social order and a strategic space necessary for state formation and national unity. Special attention is given to the interpretation of zaman not merely as chronological time but as a complex socio-historical category integrating temporal, spatial, and cultural dimensions of human existence. The research employs historical, comparative, and hermeneutic methods to analyze classical sources of Kazakh intellectual tradition, including the poetry of the zhyrau and philosophical reflections of later thinkers such as Abai Qunanbayuly and the leaders of the Alash movement. The results demonstrate that the concepts of Zheruyik and zaman represent interconnected philosophical constructs that reveal the relationship between society, time, and space in the Kazakh worldview. The study concludes that the idea of nationhood functions as a multidimensional philosophical project encompassing ontological, epistemological, and axiological aspects of national existence and historical consciousness.

Keywords: nationhood, Kazakh philosophy, Zheruyik, zaman, national identity, historical consciousness, Asan Qayghy.

Introduction. The idea of nationhood (“El bolu”) among the Kazakhs in the 15th century was a historical and philosophical concept closely connected to the formation of the Kazakh people as a distinct ethnic community and as a state. This idea did not merely signify the pursuit of political independence; it also encompassed values such as the unity of tribes, the integrity of common land, just governance, and the spiritual cohesion of the people.

In the mid-15th century, political instability intensified in the Dasht-i Kipchak steppe. During the reign of Abu'l-Khayr Khan, conflicts between tribes increased, forcing many clans to seek their own independence. In this context, the tribes led by Kerei and Zhanibek separated and migrated to the Zhetysu region. This movement was not merely a political relocation but a historical act aimed at establishing a new state. As a result, by the mid-15th century, the Kazakh Khanate was established, giving the Kazakh concept of “El bolu” a concrete historical meaning.

From a philosophical perspective, the idea of nationhood in the 15th century is closely associated with Asan Qayghy’s concept of Zheruyik, which expressed the aspiration for a just, prosperous, and stable society.

During this period, the poetry of the zhyrau served as a primary form of political and social thought. Zhyrau advised the khan and represented the interests of the people. In their reflective verses (tolgau), ideas of national unity, the sacredness of land, and just governance were widely articulated.

The idea of nationhood (“El bolu”) is a profound philosophical and socio-political concept that defines a people’s historical destiny, spiritual identity, and aspirations directed toward the future. This idea is not limited to state borders or political structures; rather, it encompasses a nation’s self-awareness, preservation of historical memory, unity, and sense of responsibility.

In the Kazakh worldview, the concept of nationhood has historically been associated with freedom, unity, and justice. During the era of nomadic civilization, the word “el” signified not only the people, but also shared values, traditions, land, and the sacred legacy of ancestors. Therefore, nationhood primarily means achieving spiritual integrity.

In this regard, the poetry of the zhyrau and the eloquent speeches of bi- orators established the preservation of national unity as a central ideal. For instance, in the reflective verses (tolgau) of Bukhar Zhyrau, national solidarity and just relations between the khan and the people are described as the foundation of statehood.

The aim of this study is to analyze the philosophical meaning of the idea of nationhood in the Kazakh worldview through the concepts of Zheruyik and zaman, and to reveal their role in the formation of national consciousness and historical identity.

Research objectives include:

- examining the philosophical content of the idea of nationhood in traditional Kazakh thought;
- analyzing Asan Qayghy’s concept of Zheruyik as a socio-philosophical model of an ideal society;
- exploring the relationship between Zheruyik and the concept of zaman (time);
- identifying the significance of these ideas in the development of Kazakh national philosophy.

Methods

The research is based on an interdisciplinary socio-philosophical approach combining historical, comparative, and hermeneutic methods.

The historical method is used to analyze the development of the idea of nationhood in different periods of Kazakh history. The comparative method allows the interpretation of Kazakh philosophical concepts in relation to broader philosophical traditions. The hermeneutic method is applied to interpret the symbolic and philosophical meanings of concepts such as Zheruyik and zaman within the cultural context of the Kazakh worldview.

In addition, the study relies on textual analysis of historical sources, including the poetry of zhyrau, philosophical interpretations of Kazakh thinkers, and contemporary academic research on national philosophy.

Results

Of particular importance in the Kazakh worldview is Asan Qayghy’s idea of Zheruyik. The idea of Zheruyik represents an eternal quest and a forward-looking orientation deeply embedded in Kazakh philosophy. Asan Qayghy’s search for Zheruyik was not merely a social dream of the people; it was a philosophical manifestation of understanding, evaluating, and determining the direction of the times. This idea expresses humanity’s relationship with time, the path of social development, and aspiration toward the future.

Since the era of the Golden Horde, the question of territorial integrity and the determination of political authority became particularly urgent in the fifteenth century. During the lifetime of Asan Sabyituly, Kazakh clans and tribes were in the process of forming the political and social foundations of a new state. It was within this historical context that Asan Qayghy's concept of Zheruyik emerged.

The word "Zheruyik" consists of two components:

- "zher" (land) - not merely a geographical notion but the foundation of statehood and the unifying territory of the people.

- "uyik" - in Old Turkic meaning "peace," "tranquility," or "stable dwelling."

For Asan Qayghy, Zheruyik represented a territory characterized by prosperity, justice, and political stability. Thus, it functioned as a philosophical model of an ideal social order and a strategic space for state-building.

From a philosophical perspective, the idea of Zheruyik reveals several key dimensions of the concept of zaman:

- it reflects social contradictions and moral challenges of a particular historical era;
- it expresses the aspiration for justice and social harmony;
- it serves as a cultural model for imagining and constructing the future of society.

Discussion

In traditional Kazakh thought, zaman is not merely chronological measurement but a category that reflects social conditions, moral values, and historical transformations. It combines temporal, spatial, and social dimensions, forming a holistic understanding of historical reality.

Within this framework, the idea of Zheruyik can be interpreted as a philosophical response to the challenges of a particular zaman. It provides a symbolic model for overcoming social crises and envisioning a harmonious future.

The philosophical significance of these ideas becomes particularly evident when considering later developments in Kazakh intellectual history. In the nineteenth century, Abai Qunanbayuly deepened the spiritual dimension of nationhood by emphasizing education, morality, and intellectual development as the foundations of social progress. His concept of the "complete human being" (tolyk adam) connected personal ethical growth with national advancement.

In the early twentieth century, the leaders of the Alash movement, particularly Alikhan Bukeikhan, reinterpreted the idea of nationhood in political and legal terms. For them, nationhood meant national autonomy, modernization of education, and participation in the global community of modern states.

During the period of independence, the idea acquired new significance. Kazakhstan, as a sovereign state, has defined its place within the global community while preserving national identity and adapting to globalization.

From a philosophical perspective, nationhood operates simultaneously on several levels:

- ontological level - preservation of national existence and cultural continuity;

- epistemological level - development of historical consciousness and national self-knowledge;

- axiological level - formation and preservation of fundamental social values.

Thus, the idea of nationhood represents a dynamic historical process that integrates past experience, present responsibility, and future aspirations.

Conclusion

The idea of nationhood in the Kazakh worldview represents a profound philosophical concept that integrates historical memory, social unity, and spiritual values. The concept of Zheruyik symbolizes the aspiration for an ideal social order, while the concept of zaman reflects the dynamic interaction between time, society, and human existence.

Thus, the 15th-century Kazakh idea of “El bolu” was not merely an ideology of state formation but also a philosophical concept aimed at consolidating tribal, spiritual, and cultural unity.

Together, these concepts form a unique philosophical framework for understanding national development and historical transformation. Nationhood therefore emerges not merely as a political phenomenon but as a cultural and spiritual mission transmitted across generations.

REFERENCES:

1. Magauin, M. Kobyz Saryny. Almaty: Zhaly, 1991.
2. Esim, G. Consciousness of Being. Book Seven. Almaty: Gylym, 1992.
3. Qonyratbayev, A. Kazakh Epic and the Turkic World. Almaty: Gylym, 2004.
4. Salymatova, N. “Analysis of the Concept of Zaman in the Kazakh Worldview.” *Journal of Philosophy, Culture and Political Science*, No. 3, 2025.

“QUTADG‘U BILIG” ASARINING ADABIYOTIMIZDAGI O‘RNI

THE ROLE OF THE WORK "KUTADGU BILIG" IN OUR LITERATURE

Xamdamov Erkin Ibodullayevich, “Alfraganus university”
nodavlat oily ta’lim tashkiloti Ijtimoiy fanlar kafedrası o’qituvchisi
Tel.: +99899 582-08-04, e-mail: hamdamoverkin5@gmail.com
Orcid: 0009-0003-0761-964X

Khamdamov Erkin Ibodullaevich, Non-governmental educational organization
"Alfraganus University", Lecturer at the Department of Social Sciences
Phone: +99899 582-08-04, e-mail: hamdamoverkin5@gmail.com
Orcid: 0009-0003-0761-964X

Annotatsiya. Mazkur maqolada Yusuf Xos Hojib tomonidan yozilgan “Qutadg‘u bilig” asarining o‘zbek adabiyoti va uning tarixidagi ahamiyati yoritilgan. Asarning g‘oyaviy-badiiy mazmuni, undagi axloqiy-falsafiy qarashlar, davlat va jamiyat boshqaruvi haqidagi fikrlar, adolat, ilmu hunar, donishmandlik, mehnat va odob-axloq kabi mavzular yoritilganligi tahlil qilinadi. Shuningdek, “Qutadg‘u bilig” asarining o‘zbek adabiy tilining shakllanishi va rivojlanishiga ko‘rsatgan ta’siri hamda bu asar orqali o‘zbek mumtoz adabiyotiga yo‘l ochilganligi haqida mulohazalar yuritiladi. Maqolada asarning didaktik xarakteri, timsollar

orqali ifodalangan ijtimoiy-g'oyaviy mazmuni va o'zbek adabiy an'analarga qo'shgan hissasi ilmiy jihatdan tahlil etiladi.

Kalit so'zlar: Yusuf Xos Hojib, Qutadg'u bilig, o'zbek adabiyoti, adabiy meros, didaktik asar, davlat boshqaruvi, axloqiy-falsafiy qarashlar, adabiy til, badiiy tafakkur, o'rta asr adabiyoti.

Abstract. This article highlights the significance of the work "Kutadgu Bilig" written by Yusuf Khass Hajib in Uzbek literature and its history. The ideological and artistic content of the work, its moral and philosophical views, thoughts on state and public administration, justice, science and art, wisdom, labor and morality are analyzed. It also reflects on the influence of the work "Kutadgu Bilig" on the formation and development of the Uzbek literary language, and how this work opened the way to Uzbek classical literature. The article provides a scientific analysis of the work's didactic nature, its socio-ideological content expressed through symbols, and its contribution to Uzbek literary traditions.

Keywords: Yusuf Khass Hajib, Qutadgu bilig, Uzbek literature, literary heritage, didactic work, state administration, moral and philosophical views, literary language, artistic thinking, medieval literature.

Kirish. Bizga ma'lumki turkiy xalqlarning o'rta asr adabiy merosida o'ziga xos o'rin egallagan asarlardan biri bu "Qutadg'u bilig" asaridir. Bu asar nafaqat o'z davrining ijtimoiy-siyosiy, axloqiy-falsafiy qarashlarini ifodalagan, balki keyingi asrlarda shakllanib kelgan o'zbek adabiyotiga mustahkam zamin yaratgan muhim manba hisoblanadi [1, 50-b.]

"Qutadg'u bilig" o'zining murakkab tuzilmasi, timsollarga boy syujeti, davlat boshqaruvi, odil hukmdor, donishmand maslahatchi, axloq va tarbiya kabi mavzularni qamrab olgani bilan ajralib turadi. Asar o'zbek adabiy tilining ilk yodgorliklaridan biri sifatida tilshunoslik, adabiyotshunoslik, tarixshunoslik kabi fanlar uchun muhim manba hisoblanadi.

"Qutadg'u bilig" so'zma-so'z tarjimada "Saodatga eltuvchi bilim" degan ma'noni anglatadi va bu nomning o'ziyoq asarning maqsadi – jamiyatda tartib, adolat va farovonlikni qaror toptirish yo'lida ilmning, donishmandlikning ahamiyatini ko'rsatadi [2, 78-b.] Asar o'z davri uchun ham siyosiy, ham axloqiy qo'llanma bo'lib xizmat qilgan. Unda qahramonlar timsolida jamiyatdagi asosiy toifalar – podshoh, vazir, dono maslahatchi, adolatparvar amaldorlar obrazlari orqali zamonaviy boshqaruv tamoyillari, davlat va shaxs o'rtasidagi munosabatlar yoritilgan. "Qutadg'u bilig" nafaqat nasihatnoma sifatida, balki badiiy-falsafiy yodgorlik sifatida ham o'zbek adabiyotining shakllanishi va rivojlanishida katta o'rin egallaydi.

Yusuf Xos Hojibning bu asari til, uslub, poetika va badiiy mahorat jihatidan o'zbek adabiyotining keyingi bosqichlariga kuchli ta'sir ko'rsatgan. Ayniqsa, adabiyotimizda hikmatli so'z, maqol va matal, badiiy obraz orqali fikr ifodasi an'anasining shakllanishida "Qutadg'u bilig"ning o'rni beqiyosdir. Asarda ishlatilgan she'riy shakl, vazn, qofiyalash usullari o'zbek poeziyasining klassik namunalari uchun asos bo'lgan.

"Qutadg'u bilig" bugungi kunda ham o'z ilmiy-ma'naviy ahamiyatini yo'qotmagan. Unda ilgari surilgan g'oyalar – adolat, halollik, sabr, ilmga intilish, xalqparvarlik va davlatparvarlik kabi tushunchalar hozirgi jamiyat hayotida ham

dolzarb hisoblanadi. Shu sababli asar o'rganilishi, targ'ib qilinishi va yangicha talqinda tahlil qilinishi dolzarb ilmiy-ijodiy vazifalardan biridir.

Asar o'zbek adabiyoti tarixida benazir manba sifatida qaraladi. Ushbu asar ilk yozma adabiy yodgorliklardan biri bo'lib, o'zbek adabiy tilining shakllanishiga, poetik tafakkurining rivojlanishiga asos solgan. Asarning eng muhim jihatlaridan biri – undagi axloqiy va siyosiy g'oyalarning uyg'unligi, hayotiylik va doimiy dolzarblikdir.

Asar didaktik xarakterga ega bo'lishi bilan birga, falsafiy mushohadalarga boy bo'lgan she'riy asardir. Unda qahramonlar – Kuntug'di (Adolat), Aytoldi (Baxt), O'zg'mish (Aql), O'dg'urmish (Hayot oxiri) kabi obrazlar orqali inson va jamiyat, davlat va fuqaro, bilim va amal o'rtasidagi bog'liqlik tasvirlanadi. Bu timsollar o'z davrining ijtimoiy-siyosiy masalalarini badiiy til bilan ifodalashda ilg'or uslub namunasidir [3, 87-b.]

Asar turkiy adabiyotning birinchi muallifi tomonidan muayyan siyosiy-falsafiy kontseptsiya asosida yozilgan bo'lib, u davlatni qanday boshqarish, hukmdor qanday bo'lishi kerakligi, xalq va podshoh o'rtasidagi mas'uliyat va burchlar haqida chuqur fikr yuritadi. Bu jihatlari bilan "Qutadg'u bilig" o'zbek adabiyotida davlatshunoslik, axloqshunoslik va insonparvarlik g'oyalarining ilk namunasi sifatida qadrlanadi.

Shuningdek, Yusuf Xos Hojib o'z asarida badiiy tilning go'zalligiga alohida e'tibor bergan. Asarda turkiy tilning she'riy imkoniyatlari to'liq namoyon bo'lgan. Qofiyalarning izchilligi, vazn va ritmning uyg'unligi, hikmatli iboralar, matal va maqollar orqali fikrni boyitish an'anasining boshlanishi aynan shu asarda ko'zga tashlanadi. Bu jihatlar asarni faqat axloqiy nasihatnoma emas, balki yuqori badiiy darajadagi poetik asar sifatida baholash imkonini beradi.

Metodologiya. Yusuf Xos Hojibning o'zbek adabiyotidagi o'rnini aniqlash uchun tarixiy-adabiy tahlil, qiyosiy tahlil va ilmiy sistemalash usullaridan foydalanildi. Birinchi navbatda, Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari matni lingvopoetik jihatdan o'rganildi, undagi asosiy g'oya va badiiy vositalar tahlil qilindi. Asarda ifodalangan axloqiy-falsafiy qarashlar zamonaviy adabiyotshunoslik mezonlari asosida talqin qilindi. Shuningdek, o'zbek adabiyotining boshqa yirik namoyandalari bilan asardagi g'oyaviy-badiiy o'xshashlik va farqlar solishtirma tahlil usulida tahlil etildi.

Tadqiqot jarayonida "Qutadg'u bilig"ning turli nashrlari, tarjimalari hamda u haqidagi ilmiy izohli adabiyotlardan foydalanildi. Asarning tarixiy va madaniy kontekstdagi o'rnini aniqlanib, o'zbek adabiy tilining shakllanishi va taraqqiyoti jarayoniga ta'siri o'rganildi.

Tahlil va natijalar. Yusuf Xos Hojib tomonidan XI asrda yozilgan “Qutadg‘u bilig” asari o‘zbek mumtoz adabiyotining ilk yirik namunalaridan biri sanaladi. Ushbu asarda muallif davlat boshqaruvi, adolat, donishmandlik, odob-axloq, ilmu hunar kabi ijtimoiy va ma’naviy qadriyatlarni keng yoritgan. Asarda to‘rt asosiy qahramon - Kuntug‘di (adolat), Uzg‘anmish (baxt), Ayto‘ldi (aqil) va O‘zg‘urmish (rozi bo‘lish) timsollari orqali davlat va jamiyat hayotining muhim tamoyillari badiiy shaklda ifoda etiladi.

Asarni tahlil qilish jarayonida uning o‘zbek adabiy tili va adabiy tafakkuri shakllanishiga katta hissa qo‘shganini ko‘rish mumkin. “Qutadg‘u bilig”da uyg‘ur yozuvida yozilgan turkiy til namunalari keyinchalik o‘zbek adabiyotining til asoslariga asos bo‘lib xizmat qilgan. Asar nafaqat adabiy, balki falsafiy, axloqiy va siyosiy risola sifatida ham qadrlanadi [4, 90-b.]

Didaktik yo‘sindagi bu asarda har bir g‘oya timsollar orqali berilgan bo‘lib, o‘quvchida tafakkur uyg‘otadi. Masalan, Kuntug‘di obrazi orqali adolatli hukmdor qanday bo‘lishi kerakligi ko‘rsatiladi, Ayto‘ldi orqali dono maslahatchining vazifalari yoritiladi. Bu orqali muallif ideal davlat boshqaruvi modelini ilgari suradi.

Natijaviy jihatdan qaralganda, “Qutadg‘u bilig” o‘zbek adabiyotining shakllanishi va rivojida muhim bosqich bo‘lib, u Sharq adabiyotidagi didaktik, pand-nasihat yo‘nalishining o‘ziga xos namunasi sifatida namoyon bo‘ladi. Asarda qo‘llangan poetik shakllar, qofiya tizimi, uslubiy vositalar esa o‘zbek she‘riyati taraqqiyotiga katta ta’sir ko‘rsatgan.

Ushbu tahlillar natijasida quyidagi xulosalarga kelindi:

- “Qutadg‘u bilig” o‘zbek adabiyotining ilk nazariy-axloqiy asoslarini yaratgan asardir;
- Asarda ilgari surilgan fikrlar bugungi kun axloqiy va ijtimoiy hayotida ham dolzarb ahamiyatga ega;
- Asar o‘zbek adabiy tilining boyishiga va shakllanishiga muhim turtki bergan;
- Yusuf Xos Hojib timsollar vositasida chuqur falsafiy va siyosiy qarashlarni poetik tilda ifoda etgan;
- “Qutadg‘u bilig” orqali o‘zbek adabiyotida didaktik asarlar an‘anasi vujudga kelgan.

Muhokama. “Qutadg‘u bilig” o‘zbek adabiyotida klassik didaktik asarlarga yo‘l ochdi. Ayniqsa, Alisher Navoiy, Xo‘ja Ahror, Bobur kabi ijodkorlar hikmatli she‘riyatga asoslangan badiiy asarlar yaratishda Yusuf Xos Hojib g‘oyalaridan ilhomlanganlar. Bu asar o‘zbek adabiyotida “hikmatli she‘riyat” deb ataluvchi yo‘nalishning poydevorini qo‘ygan deyish mumkin.

Zamonaviy davrda ham “Qutadg‘u bilig” nafaqat tarixiy-adabiy yodgorlik, balki amaliy ahamiyatga ega bo‘lgan manba sifatida o‘rganilmoqda. Uning tarkibidagi fazilatlar – adolat, ilm, halollik, sabr-toqat, xalqparvarlik – bugungi ijtimoiy-ma’naviy hayotda ham muhim o‘rin tutadi. Asarni o‘rganish orqali yosh avlodga milliy qadriyatlar, ijobiy fazilatlar va badiiy estetik tafakkur singdiriladi.

Asarning tilshunoslik, falsafa, siyosatshunoslik, adabiyotshunoslik nuqtayi nazaridan kompleks o'rganilishi, uni nafaqat adabiy yodgorlik, balki madaniy-ma'naviy, ilmiy manba sifatida qadrlashga olib keladi. Shu bois, "Qutadg'u bilig" o'zbek adabiyotining faxri sanaladi va u hali-hanuz adabiy-estetik va axloqiy jihatdan chuqur tahlil qilinayotgan bebaho merosdir [5, 50-b.].

Xulosa. Yusuf Xos Hojib tomonidan yaratilgan "Qutadg'u bilig" asari o'zbek adabiyoti tarixida betakror yodgorlik sifatida katta o'rin egallaydi. Asar XI asrda yozilgan bo'lishiga qaramay, unda ilgari surilgan g'oyalar, axloqiy-falsafiy qarashlar, siyosiy-ijtimoiy tushunchalar bugungi kun uchun ham dolzarbligini yo'qotmagan. Bu asar orqali biz nafaqat o'sha davr adabiy-estetik tafakkurini, balki turkiy xalqlarning qadimiy madaniy merosi, ularning hayotiy qarashlari, ma'naviy tamoyillari haqida chuqur tasavvurga ega bo'lamiz.

Asarda bayon etilgan bosh g'oya – insoniy kamolot, adolatli boshqaruv, aql bilan baxtni uyg'unlashtirish, jamiyatda tartib va muvozanatni saqlash kabi konseptlar o'zbek adabiyotida ilk bor mukammal shaklda ifoda etilgan. Aynan shu jihatlar bilan "Qutadg'u bilig" nafaqat adabiy badiiy asar, balki hayotiy qo'llanma, siyosiy-falsafiy risola sifatida e'tirof etiladi.

Yusuf Xos Hojib o'z asarida turkiy tilning go'zalligini, she'riy imkoniyatlarini ko'rsatish bilan birga, adabiy til taraqqiyotiga katta hissa qo'shgan. Uning ijodi keyingi asrlar o'zbek adabiyoti taraqqiyotiga asos bo'lib xizmat qilgan. Ayniqsa, Alisher Navoiy singari mutafakkirlarning hikmatli she'riyatida Yusuf Xos Hojibning ta'siri yaqqol seziladi. Bu esa "Qutadg'u bilig"ning tarixiy meros sifatida barhayotligini, uning ruhiy va ma'naviy ildizlari chuqur ekanligini ko'rsatadi [6, 45-b.].

Zamonaviy ta'lim va tarbiya jarayonida ham "Qutadg'u bilig" asaridan foydalanish, yosh avlod ongiga milliy qadriyatlar, axloqiy me'yorlar, Vatanga muhabbat, halollik va ilmga intilish kabi ezgu fazilatlarni singdirishda muhim vosita bo'la oladi. Asardagi har bir hikmat – yoshlar uchun ibrat manbai, o'qituvchilar va tarbiyachilar uchun esa boy pedagogik-ma'naviy materialdir.

Xulosa qilib aytganda, "Qutadg'u bilig" o'zbek adabiyotining ilk namunasi sifatida nafaqat tarixiy ahamiyatga ega, balki bugungi ma'naviy-ma'rifiy hayotda ham katta o'rin tutadigan asardir. U o'zbek milliy adabiy tafakkurining, axloqiy va estetik idealining ildizlaridan biridir. Yusuf Xos Hojib ijodi – o'zbek adabiy merosining faxri va ma'naviy boyligidir.

Adabiyotlar ro'yxati:

1. Arat, R.R. (1979). Kutadgu Bilig (İndeks). Istanbul.
2. O'zbek Xalq Maqollari. (2005). Toshkent. Oriental Renaissance: Innovative, educational, natural and social sciences (E)ISSN:2181-1784 www.oriens.uz SJIF 2023 = 6.131 / ASI Factor = 1.7 3(9), September, 2023 155
3. Yusuf Xos Hojib. (2010). Qutadg'u bilig. I jild. T., B.15-16.
4. Erol Güngör, Ahlak Psikolojisi ve Sosyal Ahlak, Ötüken yayınları, İstanbul 2008, s. 215.
5. Abdujabbarova, F. 2011. "Qutadg'u bilig"dagi shaxs belgi-xususiyatini anglatuvchi leksika. Filol. fan. nomz... diss. Toshkent

6. Холмуродова М. “Кутадғу билиг” лексикаси. Филол. фан. фалс. док. (Phd). дисс. – Тошкент, 2019. – Б. 100.

ZAMONAVIY O‘QITISH METODIKASIDA YUSUF XOS HOJIB QARASHLARINING AHAMIYATI

THE SIGNIFICANCE OF YUSUF KHAS HAJIB'S VIEWS IN MODERN TEACHING METHODS

Fozilov Rustambek Shokirjonovich,
Vatan Universiteti o‘qituvchisi

Annotatsiya. Ushbu maqolada zamonaviy o‘qitish metodikasining pedagogik psixologiyadagi o‘rni va ahamiyati keng yoritilgan bo‘lib, unda ta‘lim jarayonini samarali tashkil etishning asosiy tamoyillari tahlil qilinadi. Maqolada o‘quvchilarning yosh va individual psixologik xususiyatlarini hisobga olish, ularning bilim olishga bo‘lgan motivatsiyasini oshirish hamda dars jarayonida faol ishtirokini ta‘minlash masalalari muhim yo‘nalish sifatida ko‘rib chiqilgan. Shuningdek, zamonaviy pedagogik texnologiyalar, interfaol metodlar va axborot-kommunikatsiya vositalaridan foydalanishning ta‘lim sifati va samaradorligiga ta‘siri ilmiy jihatdan asoslab berilgan. Maqolada Yusuf Xos Hojibning pedagogik qarashlari ham alohida o‘rin egallaydi. Mutafakkirning ilm, odob-axloq, tarbiya va komil inson haqidagi g‘oyalari zamonaviy ta‘lim metodlari bilan qiyosiy tahlil qilinadi. Ayniqsa, “Qutadg‘u bilig” asarida ilgari surilgan ma‘naviy va tarbiyaviy qarashlar bugungi pedagogik psixologiya tamoyillari bilan uyg‘unligi ko‘rsatib berilgan. Bundan tashqari, maqolada o‘qituvchi va o‘quvchi o‘rtasidagi psixologik munosabat, ijobiy ta‘lim muhiti yaratish, hamkorlikda ishlash ko‘nikmalarini shakllantirish hamda muammoli ta‘lim orqali mustaqil fikrlashni rivojlantirish kabi jihatlar ham tahlil qilingan. Zamonaviy o‘qitish metodikasining asosiy maqsadi sifatida o‘quvchilarda bilim, ko‘nikma va kompetensiyalarni shakllantirish hamda ularni jamiyatda faol va raqobatbardosh shaxs sifatida tarbiyalash ekanligi asoslab berilgan. Umuman olganda, maqola zamonaviy ta‘lim tizimida pedagogik psixologiya, innovatsion yondashuvlar va Sharq mutafakkirlarining tarbiyaviy merosi o‘rtasidagi o‘zaro bog‘liqlikni ochib beradi. Bu esa ta‘lim jarayonini yanada samarali tashkil etish va barkamol avlodni shakllantirishda muhim ilmiy-amaliy ahamiyatga ega.

Kalit so‘zlar: Pedagogik psixologiya, zamonaviy o‘qitish metodikasi, Yusuf Xos Hojib, ta‘lim jarayoni, tarbiya, komil inson, interfaol metodlar, innovatsion texnologiyalar, axborot-kommunikatsiya texnologiyalari, motivatsiya, mustaqil fikrlash, pedagogik texnologiyalar, psixologik yondashuv, dars samaradorligi, ma‘naviy tarbiya.

Аннотация. В данной статье подробно рассматривается роль и значение современных методов обучения в педагогической психологии, а также анализируются основные принципы эффективной организации образовательного процесса. В статье рассматриваются важные аспекты учета возраста и индивидуальных психологических особенностей учащихся, повышения их мотивации к обучению и обеспечения их активного участия в уроке. Также научно обосновывается влияние использования современных педагогических технологий, интерактивных методов и информационно-коммуникационных средств на качество и эффективность образования. Особое место в статье занимают педагогические взгляды Юсуфа Хоса Хаджиба. В сравнительном плане анализируются идеи мыслителя о науке, морали, воспитании и совершенной личности с современными методами обучения. В частности, показана гармония духовно-воспитательных взглядов, изложенных в работе «Кутадгу Билиг», с принципами современной педагогической психологии. Кроме того, в статье анализируются такие аспекты, как психологические отношения между учителем и учеником, создание

позитивной учебной среды, развитие навыков сотрудничества и формирование самостоятельного мышления посредством проблемно-ориентированного обучения. Обосновывается, что главная цель современных методов обучения — формирование знаний, навыков и компетенций у учащихся и воспитание из них активных и конкурентоспособных личностей в обществе. В целом, статья раскрывает взаимосвязь между педагогической психологией, инновационными подходами и образовательным наследием восточных мыслителей в современной системе образования. Это имеет важное научное и практическое значение для более эффективной организации образовательного процесса и формирования гармоничного поколения.

Ключевые слова: педагогическая психология, современные методы обучения, Юсуф Хос Хаджиб, образовательный процесс, образование, совершенная личность, интерактивные методы, инновационные технологии, информационно-коммуникационные технологии, мотивация, самостоятельное мышление, педагогические технологии, психологический подход, эффективность урока, духовное воспитание.

Abstract. This article extensively covers the role and importance of modern teaching methods in pedagogical psychology, and analyzes the basic principles of effective organization of the educational process. The article considers the issues of taking into account the age and individual psychological characteristics of students, increasing their motivation to learn, and ensuring their active participation in the lesson as important areas. Also, the impact of the use of modern pedagogical technologies, interactive methods, and information and communication tools on the quality and effectiveness of education is scientifically substantiated. The pedagogical views of Yusuf Khos Hajib also occupy a special place in the article. The thinker's ideas about science, morality, upbringing, and the perfect person are analyzed in a comparative manner with modern educational methods. In particular, the harmony of the spiritual and educational views put forward in the work "Kutadgu Bilig" with the principles of today's pedagogical psychology is shown. In addition, the article analyzes aspects such as the psychological relationship between the teacher and the student, creating a positive learning environment, developing collaborative skills, and developing independent thinking through problem-based learning. It is justified that the main goal of modern teaching methods is to form knowledge, skills, and competencies in students and to educate them as active and competitive individuals in society. In general, the article reveals the interrelationship between pedagogical psychology, innovative approaches, and the educational heritage of Eastern thinkers in the modern education system. This is of significant scientific and practical importance in organizing the educational process more effectively and forming a harmonious generation.

Keywords: Pedagogical psychology, modern teaching methods, Yusuf Khos Hajib, educational process, education, perfect person, interactive methods, innovative technologies, information and communication technologies, motivation, independent thinking, pedagogical technologies, psychological approach, lesson effectiveness, spiritual education.

KIRISH

Hozirgi globallashuv jarayonida ta'lim tizimi jamiyat taraqqiyotining asosiy omillaridan biri sifatida alohida ahamiyat kasb etmoqda. Ilm-fan va texnologiyalarning jadal rivojlanishi natijasida ta'lim mazmuni, shakli va metodlari ham doimiy ravishda yangilanib bormoqda. Shu sababli zamonaviy o'qitish metodikasini takomillashtirish va uni pedagogik psixologiya yutuqlari bilan uyg'unlashtirish dolzarb masalalardan biri hisoblanadi. Pedagogik psixologiya ta'lim jarayonida o'quvchilarning psixologik rivojlanishi, idroki, tafakkuri, motivatsiyasi hamda individual xususiyatlarini o'rganadi. Ushbu fan o'qituvchiga har bir o'quvchiga mos yondashuvni tanlash, ularning qobiliyatlarini

to'g'ri yo'naltirish va samarali ta'lim muhitini yaratishda muhim nazariy asos bo'lib xizmat qiladi. Zamonaviy o'qitish metodikasi esa an'anaviy ta'lim usullarini inkor etmagan holda, interfaol, innovatsion va axborot texnologiyalariga asoslangan yondashuvlarni keng joriy etishni nazarda tutadi. Bunday metodlar o'quvchilarning dars jarayonida faol ishtirokini ta'minlab, ularning mustaqil fikrlashi, ijodkorligi va mas'uliyatini rivojlantiradi. Shuningdek, Sharq mutafakkirlarining pedagogik qarashlari ham ta'lim-tarbiya jarayonida muhim o'rin tutadi. Xususan, Yusuf Xos Hojib o'z asarlarida inson kamoloti, ilm-ma'rifat va axloqiy tarbiyaning ahamiyatini chuqur yoritgan. Uning g'oyalari bugungi zamonaviy ta'lim tamoyillari bilan uyg'unlashib, o'quvchilarni har tomonlama yetuk shaxs sifatida shakllantirishda muhim ahamiyatga ega. Mazkur maqolada zamonaviy o'qitish metodikasining mohiyati, uning pedagogik psixologiyadagi o'rnini hamda Yusuf Xos Hojib pedagogik qarashlarining ta'lim jarayonidagi ahamiyati tahlil qilinadi.

Zamonaviy o'qitish metodikasi ta'lim jarayonining samaradorligini oshirishda eng muhim omillardan biri hisoblanadi. U o'quvchilarning bilim olish jarayonini faollashtiradi, ularni darsda passiv tinglovchi emas, balki faol ishtirokchiga aylantiradi. Natijada o'quvchilar bilimni tayyor holda emas, balki mustaqil izlanish va tahlil qilish orqali egallaydi. Bunday metodikaning eng katta ahamiyatlaridan biri — o'quvchilarda mustaqil fikrlash va ijodiy yondashuvni rivojlantirishdir. Interfaol usullar orqali o'quvchilar muammoni tahlil qiladi, yechim topadi va o'z fikrini asoslab berishga o'rganadi. Bu esa ularning tafakkur doirasini kengaytiradi va hayotiy muammolarga ongli yondashishiga yordam beradi. Shuningdek, zamonaviy o'qitish metodikasi o'quvchilarning motivatsiyasini oshiradi. Dars jarayonida multimedia vositalari, o'yinli metodlar va guruhli ishlash shakllaridan foydalanish ta'limni qiziqarli qiladi. Qiziqarli tashkil etilgan dars esa o'quvchilarning bilimni tez va uzoq muddat eslab qolishiga xizmat qiladi. Yana bir muhim jihati shundaki, bu metodika o'quvchilarning ijtimoiy ko'nikmalarini rivojlantiradi. Guruhda ishlash, fikr almashish va bahs-munozara olib borish orqali ular jamoada ishlash madaniyatini o'rganadi. Bu esa kelajakdagi kasbiy faoliyat uchun juda muhim hisoblanadi. Bundan tashqari, zamonaviy o'qitish metodikasi o'qituvchi va o'quvchi o'rtasidagi hamkorlikni mustahkamlaydi.

O'qituvchi faqat bilim beruvchi emas, balki yo'naltiruvchi va yordamchi sifatida namoyon bo'ladi. Bu esa ta'lim jarayonini yanada samarali va qulay qiladi. Xulosa qilib aytganda, zamonaviy o'qitish metodikasi ta'lim sifatini oshirish, o'quvchilarning shaxsiy va aqliy rivojlanishini ta'minlash hamda ularni jamiyatda faol va raqobatbardosh shaxs sifatida shakllantirishda katta ahamiyatga ega.

Yusuf Xos Hojibning pedagogik qarashlari: Yusuf Xos Hojib o'zining mashhur "Qutadg'u bilig" asarida inson kamoloti, ilm-ma'rifat, axloq va davlatni boshqarish masalalarini chuqur yoritib bergan. Uning pedagogik qarashlari markazida komil insonni tarbiyalash g'oyasi turadi. Mutafakkir fikricha, inson faqat bilim bilan emas, balki odob-axloq va ma'naviyat bilan ham yuksaladi.

Uning ta'lim-tarbiyaga oid qarashlarida ilm olish eng oliy qadriyat sifatida ko'rsatiladi. U bilimni insonni jaholatdan qutqaruvchi eng muhim vosita deb biladi. Shu bilan birga, ilimli inson o'z bilimini faqat o'zi uchun emas, balki jamiyat foydasi uchun ishlatishi kerakligini ta'kidlaydi. Bu g'oya bugungi pedagogik psixologiyadagi ijtimoiy mas'uliyat tushunchasi bilan uyg'unlashadi. Yusuf Xos Hojib ustoz va tarbiyachining roliga ham katta e'tibor qaratgan. Uning fikricha, ustoz — shaxs shakllanishida eng muhim ta'sir ko'rsatuvchi insondir. Shuning uchun o'qituvchi bilimli, odobli, sabrli va adolatli bo'lishi kerak. Bu bugungi zamonaviy pedagogikada ham asosiy talab hisoblanadi. Mutafakkir tarbiya jarayonini bolalikdan boshlash zarurligini alohida ta'kidlaydi. Uningcha, yosh davrda berilgan tarbiya inson hayotining butun yo'lini belgilaydi. Shu sababli oilada va maktabda beriladigan tarbiya uyg'un bo'lishi lozim.

Shuningdek, Yusuf Xos Hojib insonda quyidagi fazilatlarni muhim deb hisoblaydi:

- ilm va tafakkur
- odob va axloq
- adolat va halollik
- kamtarlik va mehnatsevarlik

Uning pedagogik qarashlari zamonaviy ta'lim tizimi bilan juda yaqin. Chunki hozirgi ta'lim ham faqat bilim berish emas, balki shaxsni har tomonlama rivojlantirishga qaratilgan.

Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojibning pedagogik g'oyalari bugungi kunda ham o'z dolzarbligini yo'qotmagan bo'lib, ularning asosiy mazmuni komil inson tarbiyasiga qaratilgan.

Zamonaviy metodikalarning foydalari: Zamonaviy o'qitish metodikasi ta'lim jarayonini yanada samarali, qiziqarli va natijador qilishga xizmat qiladi. U an'anaviy yondashuvlardan farqli ravishda o'quvchini markazga qo'yadi va uning faolligini oshiradi. Shu sababli zamonaviy metodikalar bugungi ta'lim tizimida juda katta ahamiyatga ega. Birinchi navbatda, zamonaviy metodikalar o'quvchilarning bilimni chuqur va ongli ravishda o'zlashtirishiga yordam beradi. Oddiy yodlash o'rniga tahlil qilish, solishtirish va xulosa chiqarish jarayonlari kuchayadi. Bu esa bilimlarning uzoq muddat xotirada saqlanishini ta'minlaydi. Ikkinchidan, bu metodlar o'quvchilarning mustaqil fikrlash qobiliyatini rivojlantiradi. O'quvchilar tayyor javobni kutib o'tirmay, o'zlari izlanadi, muammolarni hal qiladi va turli yechimlarni taklif qiladi. Bu esa ijodiy fikrlashni shakllantiradi. Uchinchidan, zamonaviy metodikalar dars jarayonini qiziqarli va interfaol qiladi. O'yinli topshiriqlar, guruhli ishlar, bahs-munozaralar va multimedia vositalari orqali o'quvchilarning darsga bo'lgan qiziqishi ortadi. Natijada darsda faollik kuchayadi. Shuningdek, bu metodlar o'quvchilarning muloqot va hamkorlik ko'nikmalarini rivojlantiradi. Guruhda ishlash jarayonida ular bir-birini tinglash, fikr almashish va jamoaviy qaror qabul qilishni o'rganadi. Bu esa ijtimoiy kompetensiyalarni shakllantiradi. Yana bir muhim foydasi — o'quvchilarning motivatsiyasini oshirishidir. Zamonaviy texnologiyalar va

interfaol usullar darsni zerikarli emas, balki qiziqarli jarayonga aylantiradi. Bu esa o'qishga bo'lgan ishtiyoqni kuchaytiradi. Xulosa qilib aytganda, zamonaviy metodikalar ta'lim sifatini oshirish, o'quvchilarning shaxsiy rivojlanishini ta'minlash va ularni kelajak hayotiga tayyorlashda muhim o'rin tutadi.

Xulosa. qilib aytganda, zamonaviy o'qitish metodikasi bugungi ta'lim tizimining eng muhim va ajralmas qismlaridan biri hisoblanadi. U ta'lim jarayonini faqat bilim berish bilan cheklanib qolmasdan, balki o'quvchilarning shaxs sifatida har tomonlama rivojlanishini ta'minlashga xizmat qiladi. Interfaol, innovatsion va axborot texnologiyalariga asoslangan metodlar orqali o'quvchilarda mustaqil fikrlash, tahlil qilish, muammolarni hal etish va ijodiy yondashuv kabi muhim kompetensiyalar shakllanadi. Shuningdek, zamonaviy metodlar o'quvchilarning dars jarayoniga bo'lgan qiziqishini oshiradi va ularni faol ishtirokchiga aylantiradi. Bu esa bilimlarni chuqurroq va mustahkamroq o'zlashtirishga olib keladi. Guruhli ishlash, bahs-munozara, muammoli ta'lim va multimedia vositalaridan foydalanish o'quvchilarning nafaqat bilim darajasini, balki ularning muloqot madaniyati va ijtimoiy ko'nikmalarini ham rivojlantiradi. Bundan tashqari, zamonaviy o'qitish metodikasi o'qituvchi va o'quvchi o'rtasidagi munosabatni yangi bosqichga olib chiqadi. O'qituvchi endi faqat bilim beruvchi emas, balki yo'naltiruvchi, maslahat beruvchi va motivator sifatida faoliyat yuritadi. Bu esa ta'lim jarayonini yanada samarali va hamkorlikka asoslangan tizimga aylantiradi. Shu bilan birga, Yusuf Xos Hojibning pedagogik qarashlari ham zamonaviy ta'lim tamoyillari bilan uyg'unlashadi. Uning ilm, tarbiya, odob-axloq va komil inson haqidagi g'oyalari bugungi kunda ham o'z dolzarbligini yo'qotmagan. Bu esa shuni ko'rsatadiki, zamonaviy metodika faqat yangi texnologiyalar emas, balki qadimiy pedagogik meros bilan ham uzviy bog'liqdir. Umuman olganda, zamonaviy o'qitish metodikasining joriy etilishi ta'lim sifatini oshiradi, yosh avlodni bilimli, ma'naviy yetuk va raqobatbardosh shaxs sifatida tarbiyalashga xizmat qiladi. Kelajak jamiyatining rivoji aynan shu kabi samarali va innovatsion ta'lim tizimiga bevosita bog'liqdir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. – T.: Yangi asr avlodi, 2019.
2. Karimova V.M. Pedagogik psixologiya. – T.: O'qituvchi, 2018.
3. G'oziev E.G'. Umumiy psixologiya. – T.: O'zbekiston faylasuflari milliy jamiyati nashriyoti, 2017.
4. Tolipov O'., Usmonboyeva M. Pedagogik texnologiyalar va ularni qo'llash metodikasi. – Toshkent, 2016.
5. Ishmuhamedov R. Innovatsion pedagogik texnologiyalar. – T.: Iste'dod, 2019.
6. Hasanboyev J. Pedagogika nazariyasi va tarixi. – T.: Fan va texnologiya, 2020.
7. O'zbekiston Respublikasining "Ta'lim to'g'risida"gi Qonuni. – Toshkent, 2020.

OILADA YIGITLARNING MAS'ULIYAT HISSINI SHAKLLANTIRISHNING IJTIMOIY-FALSAFIY OMILLARI

(Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari asosida)

SOCIO-PHILOSOPHICAL FACTORS OF FORMING A FEELING OF RESPONSIBILITY IN YOUNG MEN IN THE FAMILY

(Based on Yusuf Khass Hajib's work "Kutadgu Bilig")

Nurmatov Oybek Turdimamatovich, *Qo'qon universiteti, Andijon filiali,
Tarix va ijtimoiy fanlar kafedrasi katta o'qituvchisi*

Nurmatov Oybek Turdimamatovich, *Andijan branch of Kokand University,
Senior Lecturer of the Department of History and Social Sciences*

Annotatsiya. Mazkur maqolada Yusuf Xos Hojibning mashhur "Qutadg'u bilig" asari asosida oilaviy munosabatlarda yigitlarning mas'uliyat hissini shakllantirishning ijtimoiy-falsafiy omillari tahlil qilinadi. Asarda ilgari surilgan axloqiy tamoyillar – adolat, aql, qanoat va ezgulik – yosh avlodning oilaviy hayotga tayyorlanishida muhim ahamiyat kasb etishi ilmiy jihatdan yoritiladi. Tadqiqot davomida asardagi pand-nasihatlar, axloqiy qarashlar hamda inson kamoloti haqidagi g'oyalar zamonaviy ijtimoiy-falsafiy nuqtai nazardan tahlil qilinadi. Maqolada yigitlarning oilaviy mas'uliyatini shakllantirishda oila, ta'lim tizimi, jamiyat qadriyatlari va ma'naviy merosning o'rni asoslab beriladi.

Kalit so'zlar: oila, mas'uliyat, tarbiya, ijtimoiy falsafa, ma'naviyat, yoshlar tarbiyasi, axloq, qadriyatlar.

Аннотация. В статье анализируются социально-философские факторы формирования чувства ответственности у молодых мужчин в семейных отношениях на основе произведения Юсуфа Хос Ходжиба – "Кутадгу билиг". Рассматриваются нравственные идеи автора, такие как справедливость, разум, умеренность и добродетель, которые играют важную роль в подготовке молодежи к семейной жизни. В работе раскрывается значение духовного наследия, семейного воспитания и социальных ценностей в формировании ответственной личности.

Ключевые слова: семья, ответственность, воспитание, социальная философия, нравственность, духовное наследие.

Abstract. This article analyzes the socio-philosophical factors influencing the formation of responsibility among young men in family relations based on the work "Qutadgu bilig" by Yusuf Khos Khojib. The ethical principles presented in the work – justice, wisdom, moderation and virtue – are considered important foundations for preparing young people for family life. The study also highlights the role of family upbringing, social values and cultural heritage in shaping responsible individuals.

Keywords: family, responsibility, youth upbringing, ethics, social philosophy, cultural heritage.

KIRISH

Yoshlarning, ayniqsa yigitlarning oilaviy hayotga tayyorligi masalasi qadimdan mutafakkirlar e'tiborida bo'lgan. Bu borada turkiy xalqlarning boy ma'naviy merosi, jumladan Qutadg'u bilig asari alohida ahamiyatga ega. Asar muallifi Yusuf Xos Hojib inson kamoloti, axloqiy tarbiya va jamiyat boshqaruvi haqida chuqur falsafiy g'oyalarni ilgari surgan.

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" (Saodatga eltuvchi bilim) asari turkiy xalqlarning buyuk falsafiy va didaktik yodgorligi sifatida bugungi kunda ham o'z ahamiyatini yo'qotmagan. Ushbu asar yigitlar tarbiyasida mas'uliyat hissini

shakllantirishda qimmatli manba bo'lib xizmat qiladi. Asar to'g'ridan-to'g'ri oilaviy munosabatlar, nikoh yoki xotin tanlash haqida alohida boblar bilan yoritmagan bo'lsa-da, unda bayon etilgan adolat, aql-idrok, qanoat va davlat (iqtidor) kabi to'rtta asosiy tamoyil jamiyatdagi har qanday shaxs, xususan, oila boshlig'i bo'lgan yigitning mas'uliyatini ramziy tarzda ochib beradi.

Tadqiqot metodlari. Tadqiqot quyidagi ilmiy yondashuvlar asosida amalga oshirildi:

- tarixiy-falsafiy tahlil — asarning yaratilgan davri va g'oyaviy kontekstini aniqlash;
- matnshunoslik yondashuvi — asardagi axloqiy qarashlarni bevosita matn asosida o'rganish;
- qiyosiy-tahliliy metod — klassik qarashlarni zamonaviy oilaviy tarbiya konsepsiyalari bilan solishtirish;
- ijtimoiy-falsafiy interpretatsiya — mas'uliyat tushunchasining jamiyat va oila tizimidagi o'rnini aniqlash.

Natijalar. Yusuf Hos Hojib asarida “to'rt qahramon ideal orzu timsoli sifatida gavdalanadi: Kuntug'di (chiqqan kun) - adolat, Oyto'ldi (to'lgan oy) – baxt va davlat, O'gdulmish (aqlga to'lgan) – aql, O'zg'urmish (uyg'ongan) – qanoat timsoli” [1.7] orqali inson kamolotini ta'kidlaydi. Muallif shoh va vazirning el oldidagi mas'uliyatini tasvirlar ekan, bu tamoyillarni har bir yigitning oilaviy hayotiga tatbiq etish mumkinligini ko'rsatadi. Masalan, asarning bir parchasida ezgu kishilarga aralashib, ezgu ishlarga targ'ib qilib, yigitlik chog'ida kuchini zoe qilmaslik haqida:

“Yigitli o'tadi, tiriklik o'chadi,
Bu tushdek olamdan o'zing bot o'tasan.
Tiriklida aziyat tort, ezgulik foydalidir,
Ezgulik keyin yegulik (va) kiygulik bo'ladi”[1.95].

Bu misol yigitning yoshlikdagi mas'uliyatini – oila qurish, farzand tarbiyalash va uy-joyni asrash vazifasini – ta'kidlaydi. Yusuf Xos Hojib shohning xalq oldidagi burchini shunday ifodalaydi:

“Agar xalq ustidan qo'ling uzun bo'lsa (ya'ni amring vojib bo'lsa),
Amalda ham, so'zda ham mutlaq ezgulik qil”[1.95].

Yusuf Xos Hojib oilada er va xotinning o'zaro munosabatlari va mas'uliyati haqida ham muhim fikrlar bildirgan. Uning ta'kidlashicha, oila tinchligi va barqarorligi ko'p jihatdan er-xotinning bir-biriga munosabatiga bog'liq [1.368].

Er kishi oila boshlig'i sifatida oila uchun mas'ul hisoblanadi. U oilani moddiy jihatdan ta'minlashi, farzandlariga yaxshi tarbiya berishi va oilada adolatni saqlashi kerak. Erning oqilona va mas'uliyatli bo'lishi oila barqarorligi uchun muhim ahamiyatga ega.

Xotin esa oilada muhim tarbiyaviy vazifani bajaradi. U uy-ro'zg'or ishlarini boshqarishi, farzandlarni tarbiyalashi va oiladagi mehr-oqibat muhitini saqlashi lozim. Yusuf Xos Hojib xotinning aqlli, sabrli va tarbiyali bo'lishi oila mustahkamligiga katta ta'sir ko'rsatishini ta'kidlaydi.

Er va xotin o'rtasidagi o'zaro hurmat va tushunish oilaviy munosabatlarni mustahkamlaydi. Agar ular bir-birini qo'llab-quvvatlasa va mas'uliyatni birgalikda his qilsa, oilada tinchlik va barqarorlik hukm suradi.

Shuningdek, asarda oilada erning xotin va farzandlar oldidagi mas'uliyatiga oid fikrlar ilgari suriladi: adolatli bo'lish, aql bilan harakat qilish, qanoat bilan oilani saqlash. Asar falsafasida mas'uliyat – bu nafaqat shaxsiy, balki ijtimoiy burchdir. Yigit oilada “kichik podshoh” sifatida adolatli, dono va qanoatli bo'lishi kerak [2.5]. Bu g'oyalar zamonaviy oilaviy tarbiyada asos bo'lib, yigitda mas'uliyat hissini shakllantirishga xizmat qiladi.

Shuningdek, mutafakkir farzandning ota-ona oldidagi mas'uliyati haqida ham to'xtalib, farzandning ota-ona oldidagi burch va mas'uliyati ham muhim masalalardan biri sifatida ko'rsatiladi. Mutafakkirning ta'kidlashicha, farzand ota-onasini hurmat qilishi va ularning qadriga yetishi kerak [4.66].

Ota-ona farzandni tarbiyalab, uning kamoloti uchun mehnat qiladi. Shuning uchun farzand ularga minnatdorlik bildirishi, ularga yordam berishi va ehtirom ko'rsatishi lozim. Bu insonning axloqiy kamoloti va madaniyat darajasini ko'rsatadi.

Yusuf Xos Hojibning fikricha, ota-onaga hurmat ko'rsatgan inson jamiyatda ham hurmat qozonadi. Chunki ota-ona roziligi inson hayotida katta ahamiyatga ega. Shu sababli farzandlar doimo ota-onasini qadrlashi va ularga g'amxo'rlik qilishi kerak.

Bundan tashqari “Qutadg'u bilig”da erkak kishining quyidagi fazilatlari muhim deb ko'rsatiladi: halollik, mehnatsevarlik, sabr-toqat, adolat, bilim va donolik. Muallif fikricha, bu fazilatlar insonni komillikka yetaklaydi. Bunday sifatlar oilaviy hayotda totuvlik va barqarorlikni ta'minlaydi.

Shu sababli yosh yigitlarda mas'uliyat hissini shakllantirishda oilaviy tarbiya, ta'lim tizimi va jamiyatdagi ma'naviy qadriyatlar muhim rol o'ynaydi. Buyuk mutafakkir Yusuf Xos Hojib ning Qutadg'u bilig asari esa bu jarayonda muhim ma'naviy manba sifatida xizmat qiladi.

Yigitlarning oilaviy mas'uliyatini shakllantirishda birinchi o'rinda ijtimoiy omillar turadi. O'zbek jamiyatida mahalla, maktab va oila hamkorligi muhim. “Qutadg'u bilig” kabi klassik asarlar maktab darsliklarida va mahalla tarbiyasida qo'llanilishi yigitlarga “yigitlik guli”ni zoe qilmaslikni o'rgatadi[3.44]. Ijtimoiy muhit – ijtimoiy tarmoqlar, ommaviy axborot vositalari va urf-odatlar – yigitda mas'uliyat yoki beparvolikni shakllantirishi mumkin. Masalan, zamonaviy tadqiqotlarda ta'kidlanishicha, oilaviy tarbiya va mahalla mas'uliyati yigitlarni mustaqil oilaviy hayotga tayyorlaydi. Yusuf Xos Hojibning asarida ilm va aqlning ulug'lanishi bugungi ta'lim tizimida aks etadi: yigitlar oliygohda yoki kasb-hunar markazlarida o'qib, oilaviy mas'uliyatni o'rganishlari kerak. Madaniy meros – “Qutadg'u bilig” kabi asarlar – yigitda “ota-bobolar mas'uliyati” hissini uyg'otadi va oilada adolatli munosabatlarni mustahkamlaydi.

Falsafiy jihatdan mas'uliyat hissini shakllantirish “Qutadg'u bilig”ning to'rtta asosiy tamoyiliga asoslanadi. Bular: Adolat: Yigit oilada teng huquqli munosabat

oʻrnatishi, xotin va farzandlar huquqini hurmat qilishi kerak. Asarda shohning elga adolatli boʻlishi oiladagi erning masʼuliyatiga oʻxshaydi; Aql-idrok: Ilm olish orqali yigit oilaviy muammolarni hal qilishni oʻrganadi. Asar “ilm insonni qudratli qiladi” deb taʼkidlaydi; Qanoat: Oilaviy hayotda haddan oshmaslik, mehnat va sabr – bu tamoyil yigitni oilani saqlashga undaydi; Davlat (iqtidor): Yigit oilasini “kichik davlat” sifatida boshqarishi, iqtisodiy va maʼnaviy masʼuliyatni oʻz zimmasiga olishi kerak.

Bu falsafiy omillar islomiy axloq (halollik, mehnatsevarlik) va milliy urf-odatlar bilan uygʻunlashib, yigitda masʼuliyatni shakllantiradi. Tadqiqotlarda (masalan, Yusuf Xos Hojib axloqiy qarashlari tahlillarida) taʼkidlanishicha, asar oʻgʻil-qiz tarbiyasi va inson kamolotida oilaviy muhitning rolini bilvosita ochib beradi.

Xulosa. “Qutadgʻu bilig” asari yigitlarning oilaviy masʼuliyatini shakllantirishda ijtimoiy-falsafiy asos boʻlib xizmat qiladi. Ijtimoiy omillar (taʼlim, mahalla, madaniyat) va falsafiy tamoyillar (adolat, aql, qanoat) uygʻunligi yigitni oilada haqiqiy masʼul shaxs qiladi[4]. Bugungi kunda yoshlar orasida oilaviy beparvolik kuzatilayotgan paytda, ushbu klassik asarni maktab, oliygoh va mahallalarda keng targʻib qilish zarur. Ota-onalar va tarbiyachilar yigitlarga “yigitlik kuchini zoe qilmaslik”ni oʻrgatib, ularni oilaviy hayotga tayyorlashlari kerak. Natijada, mustahkam oilalar, barqaror jamiyat shakllanadi – bu “Qutadgʻu bilig”ning asosiy maqsadi bilan hamohangdir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. <https://kh-davron.uz/kutubxona/jahon/turk/yusuf-xos-hojib-qutadgu-bilik-emin-usmon-tarjimasi.html>Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг. – Т.: Фафур Фулом номидаги нашриёт, 1971.
2. Тухлыев, Б. (2012). "Кутадгу билиг" Юсуф Хас Хаджиба в перекрестке диалога культуры. Тюркология, 61, 16-19. <https://izlik.org/JA36JM23FK>
3. Абдурахмонов Ф. Қадимги туркий адабиёт. – Тошкент, 2006.
4. Воҳидов Р., Эшонқулов Ҳ. Ўзбек мумтоз адабиёти тарихи. – Тошкент, 2010.

YUSUF XOS HOJIBNING ILMIY MEROSI OʻQITISH ORQALI YOSHLARNI MILLIY QADRIYATLAR RUHIDA TARBIYALASH VA MILLIY OʻZLIKNI YUKSALTIRISH VAZIFALARI

THE SCIENTIFIC HERITAGE OF YUSUF KHOS HAJIB THE TASKS OF EDUCATING YOUTH IN THE SPIRIT OF NATIONAL VALUES AND ENHANCING NATIONAL IDENTITY THROUGH TEACHING

Raximova Dilbar Muxitdinovna, UMFT, katta oʻqituvchisi,
tel: +998 (94) 669-10-64, raximovadilbar@gmail.com
Rakhimova Dilbar Mukhitdinovna, Senior Lecturer at UMFT,
phone: +998 (94) 669-10-64, raximovadilbar@gmail.com

Annotatsiya. Mazkur maqolada Yusuf Xos Hojibning ilmiy-maʼnaviy merosi hamda uning yoshlar tarbiyasidagi oʻrni ilmiy jihatdan tahlil qilinadi. Xususan, “Qutadgʻu bilig” asaridagi axloqiy, maʼrifiy va siyosiy qarashlarning bugungi taʼlim tizimidagi ahamiyati yoritiladi. Shuningdek, yoshlarni milliy qadriyatlar ruhida tarbiyalash, ularda milliy oʻzlikni

shakllantirish va ma'naviy immunitetni mustahkamlashda mutafakkir merosidan foydalanishning pedagogik imkoniyatlari asoslab beriladi.

Kalit so'zlar: Yusuf Xos Hojib, Qutadg'u bilig, milliy qadriyat, milliy o'zlik, ma'naviyat, yoshlar tarbiyasi, pedagogika, ma'rifat, axloqiy tarbiya.

Аннотация. В данной статье научно анализируется духовно-просветительское наследие Yusuf Xos Hojib и его роль в воспитании молодежи. Особое внимание уделяется значению нравственных, просветительских и политических идей произведения «Qutadgu bilig» в современной системе образования. Также обосновываются педагогические возможности использования наследия мыслителя в формировании национального самосознания, воспитании молодежи в духе национальных ценностей и укреплении духовного иммунитета.

Ключевые слова: Юсуф Хос Хожиб, Qutadgu bilig, национальные ценности, национальное самосознание, духовность, воспитание молодежи, педагогика, просвещение, нравственное воспитание.

Abstract. This article scientifically analyzes the spiritual and educational heritage of Yusuf Xos Hojib and its role in youth education. Particular attention is paid to the significance of the moral, educational, and political ideas presented in "Qutadgu Bilig" within the modern educational system. The article also substantiates the pedagogical opportunities of using the thinker's heritage in shaping national identity, educating youth in the spirit of national values, and strengthening spiritual immunity.

Keywords: Yusuf Khos Khojib, Qutadgu Bilig, national values, national identity, spirituality, youth education, pedagogy, enlightenment, moral education.

Jamiyat taraqqiyoti, avvalo, yosh avlodning ma'naviy yetukligi, milliy qadriyatlarga sodiqligi va mustaqil fikrlash salohiyati bilan belgilanadi. Hozirgi globallashuv sharoitida turli mafkuraviy tahdidlar, ommaviy madaniyat va axborot xurujlari yoshlarning dunyoqarashiga sezilarli ta'sir ko'rsatmoqda. Shu bois yoshlarni milliy qadriyatlar ruhida tarbiyalash, ularda tarixiy xotira va milliy o'zlikni shakllantirish davlat siyosatining ustuvor yo'nalishlaridan biriga aylangan. Bu borada Sharq mutafakkirlari, xususan Yusuf Xos Hojibning boy ilmiy-ma'naviy merosi muhim pedagogik manba hisoblanadi. Uning "Qutadg'u bilig" asari nafaqat adabiy yodgorlik, balki jamiyatni boshqarish, komil insonni tarbiyalash, axloq va ma'rifat masalalarini o'zida mujassam etgan qomusiy asardir. Asarda ilgari surilgan g'oyalar bugungi kunda ham yoshlarni ma'naviy barkamollikka yetaklashda muhim ahamiyat kasb etadi. Makur maqolaning maqsadi – Yusuf Xos Hojib merosining yoshlar tarbiyasidagi o'rni va uning milliy o'zlikni yuksaltirishdagi pedagogik imkoniyatlarini ilmiy asosda tahlil qilishdan iborat. "Qutadg'u bilig" asarining yoshlar tarbiyasidagi pedagogik imkoniyatlari. Yusuf Xos Hojib merosining ma'naviy-ma'rifiy ahamiyati. XI asr turkiy adabiyotining yirik namoyandasi bo'lgan Yusuf Xos Hojib o'z davrining yetuk mutafakkiri sifatida ilm-fan, siyosat va axloq masalalariga oid chuqur qarashlarni ilgari surgan. Uning "Qutadg'u bilig" asari turkiy xalqlarning ijtimoiy-siyosiy va ma'naviy hayotini aks ettiruvchi nodir manbalardan biridir. Asarda davlat boshqaruvi, adolat, ilm-ma'rifat, odob-axloq, inson kamoloti va jamiyat taraqqiyoti masalalari keng yoritilgan. Mutafakkir ilmni insonni yuksaltiruvchi eng muhim omil sifatida baholaydi. Unga ko'ra, ilimli inson jamiyatga foyda keltiradi, jaholat esa tanazzulga olib keladi. Bu qarashlar bugungi zamonaviy ta'lim

konsepsiyalari bilan hamohangdir. Asarda insoniy fazilatlar alohida ulug‘lanadi. Halollik, rostgo‘ylik, sabr-qanoat, mehnatsevarlik va adolat kabi tushunchalar yoshlarni barkamol shaxs sifatida tarbiyalashda muhim ahamiyatga ega. Ayniqsa, mutafakkirning “Til odobi – el odobi” degan g‘oyasi bugungi axborot makonida yoshlarning nutq madaniyatini shakllantirishda dolzarb hisoblanadi.

“Qutadg‘u bilig” asarining yoshlar tarbiyasidagi pedagogik imkoniyatlari. Bugungi ta’lim tizimida yoshlarning ma’naviy-axloqiy tarbiyasiga alohida e’tibor qaratilmoqda. Shu jihatdan “Qutadg‘u bilig” asarini o‘qitish orqali yoshlar ongida milliy qadriyatlarga hurmat tuyg‘usini shakllantirish mumkin. Asarda to‘rtta ramziy obraz – Kuntug‘di, Oytoldi, O‘gdulmish va Odg‘urmish orqali adolat, davlat, aql va qanoat tushunchalari ifodalangan. Ushbu timsollar yoshlarni hayotiy qadriyatlarni anglashga, ma’naviy kamolot sari intilishga undaydi. Ayniqsa, aql va ilmning ustuvorligi haqidagi qarashlar yoshlarni ilm olishga rag‘batlantiradi. Ta’lim jarayonida asardagi hikmatli baytlardan foydalanish o‘quvchilarda mustaqil fikrlash ko‘nikmalarini rivojlantiradi. Chunki asardagi pand-nasihatlar insonni ezgulikka, jamiyat manfaatini shaxsiy manfaatdan ustun qo‘yishga chorlaydi. Bu esa fuqarolik mas’uliyati va ijtimoiy faollikni shakllantirishda muhim omil hisoblanadi. Bundan tashqari, “Qutadg‘u bilig” yoshlarni vatanparvarlik ruhida tarbiyalashda ham katta ahamiyatga ega. Asarda davlat ravnaqi xalqning birlik va ahilligiga bog‘liq ekani ta’kidlanadi. Bu g‘oyalar bugungi kunda milliy birdamlik va ijtimoiy barqarorlikni mustahkamlashda muhim metodik asos bo‘lib xizmat qiladi.

Milliy qadriyatlar va milliy o‘zlikni shakllantirishda mutafakkir merosining o‘rni. Milliy qadriyatlar xalqning tarixiy taraqqiyoti davomida shakllangan ma’naviy boyliklari hisoblanadi. Ular millatning o‘ziga xosligini belgilaydi va avlodlar davomiyligini ta’minlaydi. Shu sababli yosh avlod ongida milliy qadriyatlarga sodiqlikni shakllantirish bugungi kunning dolzarb vazifasidir.

Yusuf Xos Hojib asarlarida insoniylik, mehr-oqibat, kattaga hurmat, kichikka izzat, ilmga intilish kabi qadriyatlar ulug‘lanadi. Bu g‘oyalar o‘zbek xalqining milliy mentaliteti va ma’naviy qadriyatlari bilan uyg‘unlashgan. Globallashuv sharoitida ayrim yoshlarning milliy qadriyatlardan uzoqlashishi kuzatilmoqda. Bunday vaziyatda tarixiy merosni chuqur o‘rganish va uni ta’lim-tarbiya tizimiga samarali joriy etish muhim ahamiyat kasb etadi. Chunki milliy o‘zligini anglagan yoshgina turli yot g‘oyalarga qarshi mustahkam mafkuraviy immunitetga ega bo‘ladi. Mutafakkirning ilm-ma’rifatga oid qarashlari bugungi “Yangi O‘zbekiston” taraqqiyot strategiyasi bilan ham uyg‘unlik kasb etadi. Zero, ilmiy, ma’naviy barkamol va vatanparvar yoshlarni tarbiyalash mamlakat taraqqiyotining asosiy omillaridan biridir. Ta’lim tizimida Yusuf Xos Hojib merosidan foydalanishning dolzarb masalalari. Hozirgi kunda umumta’lim maktablari, akademik litseylar va oliy ta’lim muassasalarida Sharq mutafakkirlari merosini o‘qitishga alohida e’tibor qaratilmoqda. Biroq Yusuf Xos Hojib asarlarini zamonaviy pedagogik texnologiyalar asosida o‘qitish zarurati mavjud. Xususan, interfaol metodlar, muammoli ta’lim, bahs-munozaralar va loyiha ishlari orqali

talabalar asardagi g'oyalarni chuqurroq anglay oladilar. Shuningdek, raqamli ta'lim platformalari orqali "Qutadg'u bilig"ning elektron variantlarini keng targ'ib qilish ham muhim ahamiyatga ega. Bundan tashqari, yoshlar orasida mutafakkir merosiga bag'ishlangan ilmiy konferensiyalar, tanlovlar va ma'naviy-ma'rifiy tadbirlarni tashkil etish ularning tarixiy merosga qiziqishini oshiradi. Bu esa yoshlarning ma'naviy dunyosini boyitib, milliy o'zlikni anglash jarayonini kuchaytiradi.

Xulosa o'rnida aytish mumkinki, Yusuf Xos Hojibning ilmiy-ma'naviy merosi yoshlarni milliy qadriyatlar ruhida tarbiyalash va milliy o'zlikni yuksaltirishda muhim manba hisoblanadi. "Qutadg'u bilig" asaridagi ilm-ma'rifat, adolat, vatanparvarlik va komil inson g'oyalari bugungi ta'lim-tarbiya jarayonida o'z dolzarbligini saqlab qolmoqda. Mutafakkir merosidan samarali foydalanish yoshlarning ma'naviy immunitetini mustahkamlash, ularda fuqarolik mas'uliyatini shakllantirish va milliy qadriyatlarga sodiqlikni rivojlantirishga xizmat qiladi. Shu bois ta'lim tizimida Yusuf Xos Hojib asarlarini chuqur o'rganish va zamonaviy pedagogik yondashuvlar asosida targ'ib qilish dolzarb vazifa bo'lib qolmoqda.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Mirziyoyev Sh.M. Milliy taraqqiyot yo'lida qat'iyat bilan davom etamiz. – T.: O'zbekiston, 2018.
2. Hayitmetov A. O'zbek mumtoz adabiyoti tarixi. – T., 2014.
3. Imomnazarov M. Milliy ma'naviyat nazariyasi va tarixi. – T., 2017.
4. Mahmudov K. Pedagogik mahorat va ma'naviy tarbiya asoslari. – T., 2021.
5. Qutadg'u bilig. – T.: G'afur G'ulom nomidagi nashriyot, 2019.
6. Rajabov Q. Sharq mutafakkirlari va yoshlar tarbiyasi. – T.t, 2020.
7. To'xlijev B. O'zbek adabiyoti va ma'naviyat masalalari. – T., 2016.

YUSUF XOS HOJIBNING "QUTADG'U BILIG" ASARI ISLOM MANBASHUNOSLIGIDAGI AHAMIYATI HAQIDA

ON THE SIGNIFICANCE OF YUSUF KHOS HAJIB'S WORK "QUTADGU BILIG" IN ISLAMIC SOURCES STUDIES

*Abdurazaqov Maxkambek Dilshodbek o'g'li, Qo'qon universiteti Andijon filiali
Tarix va ijtimoiy fanlar kafedrasida o'qituvchisi, E-mail: andijoniyabdulloh6@gmail.com*

*Abdurazakov Makhkambek Dilshodbek ugli, Lecturer at the Department of History and
Social Sciences of the Andijan branch of Kokand University
E-mail: andijoniyabdulloh6@gmail.com*

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojibning hayoti, ijodiy faoliyati hamda uning mashhur *Qutadg'u bilig* asarining badiiy-falsafiy, ijtimoiy-siyosiy va ma'naviy-axloqiy ahamiyati tahlil etilgan. Asarning yaratilish tarixi, tuzilishi, g'oyaviy yo'nalishi va unda ilgari surilgan komil inson konsepsiyasi ilmiy asosda yoritilgan. Shuningdek, dostonida davlat boshqaruvi, adolat, aql va bilimning jamiyat taraqqiyotidagi o'rni masalalari ochib berilgan. Maqolada "*Qutadg'u bilig*"ning turkiy adabiyot taraqqiyotidagi o'rni, uning jahon ilm-fanida o'rganilishi hamda zamonaviy davrdagi ahamiyati ham tahlil qilingan. Tadqiqot natijasida asarning nafaqat tarixiy-adabiy yodgorlik, balki bugungi kun uchun ham dolzarb bo'lgan falsafiy va pedagogik manba ekanligi asoslab berilgan.

Kalit soʻzlar: Yusuf Xos Hojib, Qutadgʻu bilig, turkiy adabiyot, komil inson, adolat, davlat boshqaruvi, axloq-odob, maʼnaviyat, falsafiy qarashlar, didaktik doston, oʻrta asr adabiyoti, turkiy til, ijtimoiy-siyosiy gʻoyalar.

Abstract. This article analyzes the life, creative work of Yusuf Khos Hajib, as well as the artistic-philosophical, socio-political, and spiritual-moral significance of his famous work Kutadgu Bilig. The history of the work's creation, structure, ideological direction, and the concept of the perfect person put forward in it are scientifically covered. The epic also reveals the issues of state governance, justice, the role of reason and knowledge in the development of society. The article analyzes the role of "Kutadgu Bilig" in the development of Turkic literature, its study in world science, and its significance in the modern era. As a result of the research, it is substantiated that the work is not only a historical-literary monument, but also a philosophical and pedagogical source that is relevant today.

Keywords: Yusuf Khos Hajib, Kutadgu bilig, Turkish literature, perfect man, justice, state administration, ethics, spirituality, philosophical views, didactic epic, medieval literature, Turkish language, socio-political ideas.

Аннотация. В данной статье анализируется жизнь и творчество Юсуфа Хоса Хаджиба, а также художественно-философское, социально-политическое и духовно-нравственное значение его знаменитого произведения «Кутадгу Билиг». Научно освещены история создания произведения, его структура, идеологическая направленность и представленная в нем концепция совершенного человека. Эпос также затрагивает вопросы государственного управления, правосудия, роли разума и знания в развитии общества. В статье анализируется роль «Кутадгу Билиг» в развитии тюркской литературы, её изучении в мировой науке и её значение в современную эпоху. В результате исследования обосновывается, что произведение является не только историко-литературным памятником, но и философско-педагогическим источником, актуальным и сегодня.

Ключевые слова: Юсуф Хос Хаджиб, «Кутадгу Билиг», тюркская литература, совершенный человек, правосудие, государственное управление, этика, духовность, философские взгляды, дидактический эпос, средневековая литература, тюркский язык, социально-политические идеи.

KIRISH

Yusuf Xos Hojib (asl ismi Yusuf, Yusuf Bolasogʻuniy nomi bilan ham mashhur) XI asr turkiy adabiyoti va ijtimoiy-falsafiy tafakkurining yirik namoyandalaridan biri boʻlib, taxminan 1020–1021-yillarda tugʻilgan, vafot etgan yili aniq maʼlum emas. U nafaqat isteʼdodli shoir, balki chuqur bilimli mutafakkir hamda davlat arbobi sifatida ham tarixda muhim oʻrin egallaydi.

Yusuf Xos Hojibning hayoti va faoliyati haqidagi asosiy maʼlumotlar uning mashhur asari — Qutadgʻu bilig orqali yetib kelgan. Ushbu asarda muallif oʻz davrining ilmiy darajasi, siyosiy qarashlari va ijtimoiy muhitini aks ettiradi. Asardan maʼlum boʻlishicha, u zamonasining yetuk ilm egasi boʻlib, turli fanlarni chuqur oʻrgangan, arab va fors tillarini mukammal bilgan. Bu esa uning Sharq ilmiy-madaniy anʼanalariga bevosita aloqador boʻlganini koʻrsatadi.

Yusuf Xos Hojib turkiy tilning nufuzini oshirish, uni ilmiy va adabiy til sifatida rivojlantirish yoʻlida faol kurash olib borgan. Bu jihatdan u Mahmud al-Qoshgʻariy bilan bir qatorda turadi. Har ikki mutafakkir turkiy tillarning boyligini ilmiy asosda isbotlab, uning madaniy hayotdagi oʻrnini mustahkamlashga xizmat qilgan.

Yusuf Xos Hojib Yettisuv o'lkasidagi qadimiy Bolasog'un (manbalarda Kuzo'rda deb ham tilga olinadi) shahrida tug'ilgan. Bu hudud hozirgi Qirg'izistonning Chu vodiysida joylashgan bo'lib, Bishkek shahridan janubi-sharqda hamda Issiqko'lining g'arbiy qismiga yaqin hududda joylashgan edi.

XI asrda Yettisuv va Sharqiy Turkiston hududlari turkiy qarluq qabilalaridan chiqqan Qoraxoniylar sulolasi tasarrufida bo'lgan. Ushbu sulola VI–IX asrlarda mavjud bo'lgan Buyuk Turk xoqonligining siyosiy va madaniy davomchisi sifatida shakllangan. IX asr o'rtalaridan boshlab qoraxoniylar mintaqada hukmronlik qila boshladilar[1].

X asr boshlarida qoraxoniylar hukmdori Abdulkarim Sotuq Bug'roxon islom dinini qabul qilishi bilan turkiy xalqlar hayotida muhim burilish yuz berdi. Natijada, turkiy elatlar islom sivilizatsiyasi va madaniyatiga chuqur kirib bordilar. Bu jarayon Markaziy Osiyoda yangi ilmiy-adabiy muhit shakllanishiga zamin yaratdi.

X asr oxirlariga kelib, Somoniylar davlati tanazzulga yuz tutgach, qoraxoniylar Movarounnahrni to'liq egalladilar. Qoraxoniylar davlatining poytaxti turli davrlarda Qoshg'ar, Bolasog'un va O'zgan shaharlari o'rtasida ko'chib turgani tarixiy manbalarda qayd etilgan.

Mavzuga oid adabiyotlar tahlili. Yusuf Xos Hojib haqida tarixiy ma'lumotlar juda kam saqlanib qolgan bo'lsa-da, uning ilmiy va adabiy merosi orqali shaxsiyati va dunyoqarashini tasavvur qilish mumkin. Manbalarda qayd etilishicha, uning Qoshg'ar shahridagi maqbarasi hozirgi kunda ham muqaddas ziyoratgohlardan biri sifatida e'zozlanadi.

Alloma o'zining mashhur Qutadg'u bilig asarini taxminan 50 yoshlarida, ya'ni 1069–1070-yillarda yozib tugatgan. Asar muqaddimasida muallif o'zi haqida muhim ma'lumotlar beradi. Unda aytilishicha, asar muallifi Bolasog'unda tug'ilgan bo'lib, asarni Qoshg'arda yakunlab, uni hukmdor saroyiga taqdim etgan. Hukmdor tomonidan yuqori baholanib, unga "Xos Hojib" unvoni berilgan. Shu tariqa Yusuf "Ulug' Xos Hojib" nomi bilan mashhur bo'lib ketgan.

Asarda tilga olingan hukmdor Nasriddin Tavg'ach Bug'roxon (to'liq ismi Abu Ali Hasan Xorunxon ibn Arslonxon) bo'lib, u XI asrda Qoraxoniylar sulolasi davlatini boshqargan yirik siyosiy arboblardan biri hisoblanadi.

"Qutadg'u bilig" asari turkiy-islamiy adabiyot tarixida tub burilish yasagan asarlardan biridir. U nafaqat turkiy yozma adabiyotning shakllanishiga asos soldi, balki uni yangi taraqqiyot bosqichiga olib chiqdi. Asarda turkiy xalqlar adabiy an'analari bilan bir qatorda forsiy adabiyotning ilg'or tajribalari ham ijodiy o'zlashtirilgan[2].

Mazkur doston XI asr badiiy tafakkurining nodir namunasi bo'lib, unda davrning dolzarb ijtimoiy-siyosiy, ma'naviy-axloqiy masalalari chuqur falsafiy talqin etilgan. Asarda davlat boshqaruvi, adolat, ilm, axloq, inson kamoloti kabi masalalar markaziy o'rin tutadi. Shu bilan birga, unda turkiy xalqlarning tarixi, madaniyati, urf-odatlar, turmush tarzi va qadriyatlar haqida ham qimmatli ma'lumotlar berilgan.

Biroq asarning yakuniy qismida uchraydigan ayrim shikoyat va iztirob ohanglari muallif yashagan davrda Qoraxoniylar davlatida yuz bergan siyosiy tanazzul bilan bog'liq ekanligini ko'rsatadi. Bu holat Yusuf Xos Hojib hayotining so'nggi yillari murakkab va og'ir kechganidan darak beradi.

Asarning mazmuni, tili va badiiy uslubidan kelib chiqib aytish mumkinki, muallif qadimgi turkiy yozma adabiyot hamda boy og'zaki ijod an'analari mukammal egallagan. Shu bilan birga, u turkiy xalqlarning qo'shni xalqlar — xitoy, mo'g'ul, hind va eroniy xalqlar madaniyati, shuningdek, Yunon falsafasi bilan ham yaxshi tanish bo'lgan. Bu esa uning keng dunyoqarashli, ensiklopedik bilim sohibi ekanligini ko'rsatadi.

Afsuski, bizgacha Yusuf Xos Hojibning faqatgina “Qutadg'u bilig” asari yetib kelgan bo'lib, boshqa asarlari haqida aniq ma'lumotlar mavjud emas.

Tadqiqot metodologiyasi. Qutadg'u bilig asarining bizgacha yetib kelgan nusxasi muallif tomonidan yakuniy tahrir qilingan variant hisoblanadi. Ushbu nusxa hukmdorga taqdim etilgan shakl bo'lib, asarning mukammal kompozitsion tuzilishini aks ettiradi.

Asarning asosiy qismi yakunida (6261–6286-baytlar) Yusuf Xos Hojib kitobning yozilish sababi, maqsadi, yozilgan sanasi haqida ma'lumot beradi. Shu bilan birga, muallif o'quvchiga murojaat qiladi, Allohga munojot, Payg'ambar va chahoryorlarga salovotlar aytib, asarni xotimalaydi. Bu jihat alohida xotima bobiga ehtiyoj qoldirmaydi[3].

Biroq keyinchalik asarga qo'shimcha tarzda yana ikki qasida va bir masnaviy bob kiritilgan. Jumladan:

- yigitlikka achinish va qarilikdan shikoyat ruhidagi qasida (44 bayt),
- zamon nosozligi va do'stlar jafosidan shikoyat (40 bayt),
- muallifning o'ziga nasihat tarzidagi masnaviy bob (37 bayt).

Mazkur qo'shimchalar asarning qayta tahrir qilinganligini ko'rsatadi. Ushbu qismda yana asarning turkiy tilda yozilgani, tugallanish sanasi, munojot va salovotlar takroran keltiriladi. Bu hol “Qutadg'u bilig”ning matni ustida muallif tomonidan qayta ishlash jarayoni bo'lganidan dalolat beradi.

Mazmun va mundarijasiga ko'ra, “Qutadg'u bilig”ni turkiy tilda yaratilgan islomiy ma'naviyatning badiiy-falsafiy hamda ijtimoiy-axloqiy qomusi sifatida baholash mumkin. Asar Markaziy Osiyo adabiyoti tarixida yangi bosqichni boshlab bergan muhim yodgorlikdir.

Asarda muallif aql va bilimni jamiyat taraqqiyotining asosiy omili sifatida talqin qiladi. Yusuf Xos Hojibning fikricha, aql avvalo adolatga xizmat qilishi, uni qo'llab-quvvatlashi va jamiyatni to'g'ri yo'lga boshlashi zarur. Bu g'oya asarning markaziy falsafiy konsepsiyasini tashkil etadi.

Dostonda o'sha davr ijtimoiy hayotining deyarli barcha jihatlarini o'z ifodasini topgan. Muallif ramziy obrazlar orqali jamiyatning turli tabaqalari — hukmdorlar, amaldorlar, olimlar va oddiy xalq vakillarining fazilatlarini hamda kamchiliklarini haqqoniy tasvirlaydi. Bu esa asarning nafaqat badiiy, balki tarixiy manba sifatidagi ahamiyatini ham oshiradi.

“Qutadg‘u bilig” asari, avvalo, davlat boshqaruvi bilan shug‘ullanuvchi hukmdorlar — xoqonlar va beklar uchun mo‘ljallangan didaktik qo‘llanma sifatida yozilgan. Unda ideal hukmdor obrazi, adolatli jamiyat modeli va komil inson konsepsiyasi ilgari suriladi.

Tahlil va natijalar. Bugungi kunda “Qutadg‘u bilig” Sharq adabiyotining eng nodir yozma yodgorliklaridan biri sifatida e’tirof etiladi. Asarda komil inson tarbiyasi, davlat boshqaruvi, axloq-odob, ilmning ahamiyati, insonning ichki ma’naviy dunyosi kabi masalalar chuqur falsafiy asosda yoritilgan. Shu jihatdan u nafaqat adabiy, balki falsafiy va pedagogik ahamiyatga ega asardir.

“Qutadg‘u bilig”ning ta’siri keyingi asrlarda yaratilgan ko‘plab turkiy va umuman musulmon Sharqi adabiyoti namunalarida seziladi. Asar turli xalqlar tillariga tarjima qilingan va keng ilmiy tadqiqotlarga sabab bo‘lgan.

Xususan, YUNESKO tomonidan 2019-yil “Qutadg‘u bilig” yili deb e’lon qilinishi ushbu asarning jahon madaniy merosidagi o‘rnini yana bir bor tasdiqladi. Shuningdek, 2020-yil 27–28-noyabr kunlari Toshkent davlat sharqshunoslik universitetida asarning 950 yilligiga bag‘ishlangan xalqaro ilmiy-amaliy konferensiya o‘tkazildi[4].

Umuman olganda, Qutadg‘u bilig — baxt-saodat, komil inson va adolatli jamiyat haqidagi yuksak g‘oyalarni o‘zida mujassam etgan nodir asar bo‘lib, bugungi kunda ham o‘z ahamiyatini yo‘qotmagan.

Muallifning asar muqaddimasida xabar berishicha, bu kitob o‘z davridayoq keng tarqalib, mashhur bo‘lgan. Chin (Shimoliy xitoy)liklar uni «Adab ul-muluk» («Hukmdorlar odobi»), mochin (Janubiy xitoy)liklar «Oyin ul-mamlakat» («Hukmdorlik qonun-qoidalar»), Sharqiy xitoyliklar «Ziynat ul-umaro» («Hukmdorlar ziynati»), eronliklar «Shohnoma»i turkiy» («Turkiy «Shohnoma»), ba’zilar «Pandnomai muluk» («Hukmdorlar pandnomasi»), turonliklar esa «Qutadg‘u bilig» deb ataganlar. Asarni o‘rganishda venger sharqshunosi Herman Vamberi, turkiyalik olimlar - Muhammad Kuprilazoda, Rashid Rahmati Arat, Rizo Nur, Faxri Funduk o‘g‘li, Notiq Orkin, Sodiq Oranlarning hissalarini nihoyatda salmoqlidir. Ayniqsa, Rashid Rahmati Aratning bu boradagi xizmatlari kattadir. Rus turkologlaridan V.V.Radlov XIX asrning 90-yillaridan bu asarni o‘rganishga kirishdi va u asar bilan deyarli 20 yildan ortiqroq vaqt mobaynida shug‘ullanadi. Shuningdek, rus turkologlaridan V.V.Bartold, S.E.Malov, S.N.Ivanov, A.N.Kononov, N.A.Baskakov, E.E.Bertels, D.Nasilovlar ham asarni o‘rganishga harakat qilgan [5].

O‘zbek olimlari tomonidan mazkur asarni o‘rganish XX asrning yigirmanchi yillarida («Turkiston» gazetasida «Qutadg‘u bilig»ning uchinchi – Namangan nusxasining topilganligi to‘g‘risidagi xabardan keyin) boshlandi. Dastlab Fitratning “Maorif va o‘qitg‘uvchi” jurnalida “Qutadg‘u bilig”, Abdurahmon Sa’diyning “Inqilob” jurnalida “Chig‘atoy va o‘zbek adabiyoti va shoirlari” nomli maqolalari bosiladi. Fitratning «O‘zbek adabiyoti namunalari»da (1927) asarning shu nusxasidan parchalar tegishli izohlar bilan berildi. Asarni o‘rganish va uni

targ'ib qilishda o'zbek olimlari - Fitrat, Q.Karimov, B.To'xliiev, Q.Sodiqov kabilarning katta hissalarini bor[6].

Xulosa va takliflar. Yusuf Xos Hojib tomonidan yaratilgan Qutadg'u bilig asari turkiy xalqlar ma'naviy-madaniy merosining eng yuksak namunalaridan biridir. Asarda ilgari surilgan g'oyalar — adolatli jamiyat qurish, komil insonni tarbiyalash, davlat boshqaruvida aql va bilimning ustuvorligi — bugungi kunda ham o'z ahamiyatini yo'qotmagan. Mazkur asar nafaqat badiiy yodgorlik, balki chuqur falsafiy, siyosiy va pedagogik qarashlarni o'zida mujassam etgan qomusiy manba hisoblanadi. Unda aks etgan ijtimoiy-siyosiy g'oyalar o'rta asr Sharq tafakkurining yuksak darajasini namoyon etadi. Shu bilan birga, asar turkiy til va adabiyotning rivojida muhim bosqich bo'lib xizmat qilgan.

Qutadg'u biligning keng tarqalishi, turli xalqlar tomonidan e'tirof etilishi va bugungi kunda ham ilmiy tadqiqotlar markazida bo'lib kelayotgani uning umuminsoniy ahamiyatga ega ekanligini tasdiqlaydi. Ayrim takliflarga quyidagilarni aytsa bo'ladi:

Ilmiy tadqiqotlarni kengaytirish. Qutadg'u bilig asarini zamonaviy ilmiy metodologiyalar asosida (komparativ tahlil, falsafiy interpretatsiya, lingvistik tahlil) yanada chuqurroq o'rganish maqsadga muvofiq.

Ta'lim tizimiga keng joriy etish. Asarda ilgari surilgan axloqiy va ma'naviy qadriyatlarni maktab, litsey va oliy ta'lim dasturlariga tizimli ravishda kiritish zarur.

Zamonaviy akademik tarjimalar va izohli nashrlar tayyorlash. Yusuf Xos Hojib asarining zamonaviy o'zbek tilidagi soddalashtirilgan, izohli va ilmiy sharhli nashrlarini ko'paytirish lozim.

Raqamlashtirish va ommalashtirish. Asarni raqamli platformalarda (elektron kutubxonalar, mobil ilovalar) keng targ'ib qilish orqali yoshlar orasida qiziqishni oshirish kerak.

Xalqaro hamkorlikni rivojlantirish. YUNESKO kabi tashkilotlar bilan hamkorlikda asarni jahon miqyosida yanada keng targ'ib qilish, xalqaro konferensiyalar va ilmiy loyihalarni yo'lga qo'yish maqsadga muvofiq.

Amaliy hayotga tatbiq etish. Asarda ilgari surilgan adolat, halollik, mas'uliyat va bilimga intilish kabi g'oyalarni davlat boshqaruvi va jamiyat hayotida amaliy qo'llash dolzarb hisoblanadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. Tekst va hozirgi o'zbek tiliga tavsif. (Nashrga Q.Karimov tayyorlagan). – T.: Fan, 1971.
2. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. (B.To'xliiev nashrga tayyorlagan) . -T.: Yulduzcha, 1990. -187 b.
3. Fitrat. Qutadg'u bilig / Tanlangan asarlar. 5 jildlik. 2-jild. -T.: Ma'naviyat, 2010. -B. 11-15.
4. Qayumov K. Ilk badiiy doston. - Toshkent: Fan, 1976.
5. <https://oliymahad.uz/41621>
6. Sodiqov Q. Turkiy yozma yodgorliklar tili: adabiy tilning yuzaga kelishi va tiklanishi. -T.: Toshkent davlat sharqshunoslik instituti, 2006.

AHMAD YUGNAKIYNING “HIBBATU-L-HAQOYIQ” ASARIDAGI IJTIMOIY- AXLOQIY G‘OYALAR

SOCIO-MORAL IDEAS IN AHMAD YUGNAKI'S "HIBAT AL- HAQAYIQ"

M.X.Metinova, Alfraganus universiteti

M.Kh. Metinova, Alfraganus University

Annotatsiya. Ushbu maqolada Ahmad Yugnakiyning "Hibbatu-l-haqayiq" asaridagi ahloqiy qarashlarning ijtimoiy jarayonlarga tasiri falsafiy asoslangan. Xususan, bugungi nuqtai nazardan, ilgari surilgan jamiyatning axloqiy va badiiy qarashlarining ilmiy dunyoqarashga ta'siri tahlil qilinadi. Shu bilan birga, maqolada asardagi til va badiiy jarayonlarning o'ziga xos jihatlari uchun falsafiy asos berilgan. Bundan tashqari, bugungi kunda ushbu asarning ijtimoiy-falsafiy xususiyatlari ilmiy jihatdan nisbatan tahlil qilindi. Bundant ashqari, Ahmad Yuganikiyning ushbu asarini boshqa didaktik asarlar bilan qiyosiy tahlil qilingan.

Kalitso'zlar: ta'lim, axloqiy qarashlar, xulq-atvor, ma'rifat, adolat, nasihat, fanning foydalari va uning zarari, tilni saqlash, dunyoning o'tkinchiligi, kamtarlik va takabburlik, saxiylik va takabburlik, ochko'zlik, saxiylik.

Abstract. In this article, the influence of Ahmad Yugnaki's philosophical views in the work "Hibbatul-haqayiq" on social processes is philosophically justified. In particular, the impact of the moral and artistic views of the society put forward in the work on the scientific worldview is analyzed from today's point of view. At the same time, the article provides a philosophical justification of the specific aspects of language and artistic processes in the work. Also, today, the socio-philosophical features of this work have been comparatively analyzed in a scientific manner. In addition, the comparative analysis of this work of Ahmad Yugnaki with other didactic works is based on linguistics.

Key words: education, moral views, manners, enlightenment, justice, admonitions, the benefit of science and its harm, preservation of the language, transience of the world, modesty and arrogance, generosity and arrogance, greed, generosity.

Аннотация. В данной статье философски обосновывается влияние философских взглядов Ахмада Югнаки в труде "Хиббатуль-хакайк" на социальные процессы. В частности, сегодняшней точки зрения анализируется влияние моральных и художественных взглядов общества, выдвинутых в работе, на научное мировоззрение. В то же время в статье дается философское обоснование специфики языковых аспектов языка и художественных процессов в произведении. Кроме того, сегодня социально-философские особенности этой работы были сравнительно проанализированы научным образом. Кроме того, сравнительный анализ этой работы Ахмада Юганики с другими дидактическими работами основан на лингвистике.

Ключевые слова: образование, нравственные взгляды, манеры поведения, просвещение, справедливость, увещания, польза науки и ее вред, сохранение языка, быстротечность мира, скромность и высокомерие, великодушие и самонадеянность, жадность, щедрость.

Asosiy qism. O'zbek falsafasi tarixida Adib Ahmadning ilmiy va ijodiy faoliyati, uning "Hibatu-l-haqoyiq" ("Haqiqatlar tuhfas") asari va tadqiqotchilarning ilmiy tafakkuri rivojlanishiga har bir davrda o'ziga xos tarzda ta'sir etib kelgan. Turli xil tarixiy manbalarda uning ilmiy faoliyat yuritgan davrlarini asoslashda yuqorida bayon qilingan asosiy asari orqali keltirib o'tiladi. Xususan, olimlardan biri As-Sam'oniyning "Nasabnoma" asarini va Alisher

Navoiy adib haqidagi ma'lumotlarini alohida ta'kidlash zarur. Jumladan, "Alisher Navoiy ma'lumotlari adibning o'zi haqida bo'lsa, As-Sam'oniyni ma'lumotlari uning o'g'liga o'g'lidir. Manbalardagi ma'lumotlar uch avlod, ya'ni otasi Mahmud Yugnakiy, o'zi Adib Ahmad Yugnakiy va o'g'li muhaddis Abu Homid Ahmad ibn Abu Ahmad al-Yugnakiylar haqida ma'lumot beradilar. Tadqiqotchi Sh. Kamoliddin xulosalari O'rta Osiyo turklari orasida VIII-IX asrlarda harbiy-siyosiy, ilmiy-madaniy harakat shu'ubizm mavjudligini isbotlab, ularning ko'pgina vakillarini xalifalikning ijtimoiy-siyosiy va madaniy hayotida yuqori pog'onalarni egallab turganligini ko'rsatadi"⁴⁰⁷.

Tahlillarga ko'ra, adibning otasi turk shu'ubizmining dastlabki vakillaridan hisoblanib, VIII asrning o'rtalarida Abu Muslim qo'zg'olonining Xurosondagi harakatida qatnashgan ehtimoli bo'lishi mumkinligini tadqiqotchi olimlardan biri Sh. Kamoliddin ta'kidlagan. "Abbosiylar xalifalik boshiga kelganda, adibning otasi Xalifa al-Mansurning turk qo'shinida xizmat qilgan. Uning o'g'li Adib Ahmad fiqh va hadisni o'rganib shoir sifatida «Hibat ul-haqoyiq» asarini yozgan. Shoir ko'zi ojiz bo'lganligi uchun bu asarning ilk nusxasi otasi Mahmud Yugnakiy tomonidan uyg'ur xatida yozib olingan"⁴⁰⁸. Shu bois ham o'rta asr turkiy tilli adabiyot namunalari IX asr boshlaridan boshlab yozila boshlaganligini keltirish mumkin. Xususan, islom ta'limotlari yoyila boshlagan vaqtlardagi dastlabki turkiy tilda yozilgan kitob XI asrda "Devon al-lug'at at-turk" deb hisoblanib kelingan bo'lsa-da, Somoniylar davrida X asrda Qur'onning ilk bor turkiy tarjimasini alohida qayt qilish zarur. "Alisher Navoiy o'zining "Nasoyim ul-muhabbat" asarida Adib Ahmadni Bog'doddan 4 yig'och masofada bo'lgan qishloqda yashaganligi, turkligi, tug'ma ko'zi ojiz ekanligi haqida xabar berib, uning musulmon fiqhshunosligi hanafiylar mazhabi asoschisi Imom Abu Hanifa an Nu'mon ibn Sobitdan (699-767 yillar) ushbu mazhabning bo'lg'usi buyuk faqihlari imom Muhammad ash Shayboniy (749-805 y.) hamda Abu Yusuf al Ansori (731-804 y.) bilan birgalikda saboq olganligini ta'kidlaydi"⁴⁰⁹. Undan qaysi o'qitgan shogirdingizdan rozisiz deganlarida imom Muhammad hamda Abu Yusuf va uning hamsaboqlaridan degan. Demak, uning Abu Hanifa qo'lida ta'lim egallaganligi, uning ijodi va faoliyati vaqti VIII-IX asrlarga to'g'ri kelishini ba'zi manbalarga ko'ra tahlil qilish mumkin.

Xususan, "As-Sam'oniyni "Yug'anak Samarqand qishloqlaridan" ekanligini, Abu Homid Ahmad ibn Abu Ahmad al Yugnakiy (Adib Ahmadning o'g'li) ni taniqli muhaddislaridan biri sifatida ta'riflagan. U kishi Sohib ibn Muslim al-Balxiy, Abdurahim ibn Habib al Bag'dodiy va Abu Isoh Ibrohim ibn Is'hoq as-Samarqandiylardan hadis ilmini o'rganganligini, uning o'zidan esa Abdulloh ibn Ma'sud ibn Komil as-Samarqandiy hadis rivoyat qilganligini yozib qoldirgan. Ya'ni as-Sam'oniyni adibning o'g'lini VIII-XII asrlarda o'tgan muhaddislar qatorida

⁴⁰⁷ Adib Ahmad Yugnakiy. Hibat ul-haqoyiq (She'riy tabdilni amalga oshiruvchi, so'zboshi va izohlar muallifi: E.Ochilov). – Toshkent: "Sharq", 2013. – B.32

⁴⁰⁸ Ahmad Yo'gnakiy. Hibat ul-haqoyiq. – Toshkent: G'ofur G'ulom, 1971. – B. 12.

⁴⁰⁹ Adib Ahmad Yugnakiy. Hibat ul-haqoyiq (She'riy tabdilni amalga oshiruvchi, so'zboshi va izohlar muallifi: E.Ochilov). – Toshkent: "Sharq", 2013. – B.80

tilga olgan”⁴¹⁰. Shu sababli adib Ahmadning yashagan vaqtlari, aniq asoslar bilan aniqlansa ham yuqoridagi tahminlar aniq bo‘lar edi. Qolaversa, o‘zbek olimlaridan biri M.Imomnazarov hamda taniqli asosli manbalariga tayanib, uning ijodi va faoliyati vaqtlarini XII-XV asrlar emas, VIII asrning ikkinchi yarmi va IX asrning birinchi yarimlari deb ta’kidlash mumkin.

Xo‘sh, ushbu sanalarni tan olish tarixiy haqiqatning tiklanishi, islomiy davrdagi turkiy adabiyot, yozma namunalarining vujudga kelishi, shuningdek o‘zbek yozma adabiyoti tarixining IX asrlardan boshlanishi haqidagi muhim xulosalardan tashqari, biz tarixchi – huquqshunoslar uchun qanday ahamiyati bor?

“1. Turkiy tildagi fiqhiy adabiyot «Hibat ul-haqoyiq» islom axloqi va g‘oyalarini Qur‘on oyatlari va hadislar asosida oddiygina qilib tushuntirib berishga, targ‘ib qilishga qaratilgan asarlar IX asrdayoq paydo bo‘lganki, buni yuqoridagi manba ko‘rsatib turibdi.

2. Bu holat tarixiy davri jihatidan Somoniylar davlati va huquqining boshlang‘ich davriga to‘g‘ri keladi. Bu ajablanarli emas, garchi ulamolar Qur‘onni boshqa tillarga tarjima etilishini ma‘qullamagan bo‘lsalar-da aynan ana shu davrda Qur‘on satrlar orasida (interpolyatsiya) turkiy tilga tarjima qilingan edi.

3. Movarounnahr fiqh maktabi faoliyat ko‘rsatgan davrlardayoq (VIII-XIII asrlar) turkiy tilda ham fiqhiy-axloqiy yo‘nalishdagi asarlar yaratila boshlaganini ko‘rsatadi. Bunga otasi Adib Ahmad Yugnakiy va o‘g‘li Muhaddis Abu Homid Ahmad Yugnakiylarning faoliyatlari misol bo‘la oladi. Bundan tashqari, yana shu narsani keltirish mumkinki, o‘sha davrda ota-bola shoir, muhaddis va faqihlar ko‘p uchragan, bu holatni manbalar ko‘rsatib turibdi. (Masalan, Abu Hafs Kabir Buxoriy va uning o‘g‘li Abu Hafs Buxoriy, Abu Laysiy va boshqalar)”⁴¹¹.

Tahlilimizcha, islom fiqhshunosligi, asosiy uning ta’limotlarining turkiy xalqlar ilmiy tafakkurida keng targ‘ib qilinishi «Movarounnahr fiqh maktabi» an‘analarining rivojlanishiga Adib Ahmad va As-Sam‘oniy taniqli muhaddislardan biri sifatida adibning ilmiy faoliyatini e’tirof etgan.

Darhaqiqat, Adib Ahmadning ushbu asari “Qutadg‘u bilig” asari kabi adabiyotda mashhur bo‘lgan mutaqoribi musammani maqsur vaznida bayon qilingan. Xususan, uning qalamiga mansub “Hibatu-l-haqoyiq” asarning kirish qismida qasida, g‘azal va qit‘a shaklida yozilganligi, asosiy qismlari to‘rtlik shaklida ochib berilganligini keltirish zarur.

Adibning ushbu asari didaktik uslubda yozilgan “Hibatu-l-haqoyiq”da Qur‘oni karim va Hadisi sharif ma’nolari o‘ziga xos tarzda mujassamlashgan. “U islom dini axloqini tashviq qilish, komil insonni tarbiyalab yetishtirish maqsadi bilan yozilgan. Shunga muvofiq, asar ham asosan pand-nasihat usulida yozilgan. Bu haqda muallifning o‘zi shunday deydi:

Bezadim kitobi mavoiz, masal,Boqig‘li, o‘qug‘li osig‘ olsu(v) tep”⁴¹².

⁴¹⁰ Sharafjon Sariyev. Adabiyot fanidan yaxlit o‘quv-didaktik majmua. – Toshkent: Sharq, 2014. – B.65

⁴¹¹ Adib Ahmad Yugnakiy. Hibat ul-haqoyiq (She’riy tabdilni amalga oshiruvchi, so‘zboshi va izohlar muallifi: E.Ochilov). – Toshkent: “Sharq”, 2013. – B.95

⁴¹² Adib Ahmad Yugnakiy. Hibat ul-haqoyiq (She’riy tabdilni amalga oshiruvchi, so‘zboshi va izohlar muallifi: E.Ochilov). – Toshkent: “Sharq”, 2013. – B.45

Asarda keltirilgan bir qator bayt va misralarning hikmat kabi jaranglashi uning shoirlik maqomi haqiqatdan ham yuksak ekanligidan dalolat beradi. Qolaversa, asarga ilova keltirilgan “Amir Sayfiddinning to‘rtligida Yugnakiyning iste’dodi va maqomi xususida ham yuksak fikrlar bildiriladi:

Adiblar adibi, fozillar boshi, Guhartin so‘z aymish odin so‘z bishi”⁴¹³.

Mazmuni: “Adiblar adibi, fozillar sarvari gavhar kabi bebaho so‘zlarni nazm shodasiga tergan”.

Xususan, “Bu faktlar, bir tomondan, Adib Ahmad Yugnakiyning yetuk shoir, zamonasining ulug‘ bilimdoni ekanligini ko‘rsatsa, ikkinchi tomondan, zamondosh shoirlar, adiblar oldida hurmatga sazovor ekanligini bildiradi. Adibning malik ush-shuaro bo‘lgani haqida ma‘lumot bo‘lmasa ham, o‘zining hamkasblariga adabiyotdan ta‘lim bergani ehtimoldan uzoq emas”⁴¹⁴.

Darhaqiqat, Adib Ahmad faylasuf va shoir sifatidagina emas, turkiy tilning yetuk bilimdonlaridan hisoblanadi. U til ustasi sifatida tilshunoslik ilmiga yangi tushuncha va atamalarni ham olib kirgan ijodkor hisblanadi.

Tahlilimizcha, Adib Ahmadning ushbu noyob asari o‘zbek mumtoz adabiyotining noyob durdonalaridan o‘rin olganligi ayni haqiqatdir. Xususan, ushbu noyob asardagi axloqiy, ma‘naviy va ma‘rifiy, falsafiy mazmundagi bir qancha dono hikmatlar bugungi kungacha insonlar falsafiy tafakkur tarziga ta‘sir etib kelganligi aytish mumkin. Xususan, bu asarga asosan, “ilm-ma‘rifat masalariga asosiy e‘tibor qaratiladi. Mutaфakkir shoir nuqtai nazariga ko‘ra:

Bilik birla bilnur saodat yo‘li, Bilik bil, saodat yo‘lini bula.

Mazmuni:

“Saodan yo‘li bilim bilan ochiladi. Shuning uchun bilim egallab, saodan yo‘lini izla”⁴¹⁵.

Adib Ahmad Yugnakiyning ushbu nodir asaridagi falsafiy hikmatlarning mavzusi xilma-xil bo‘lib, ularda borliq va inson munosabatlari, yashashning mohiyati, shaxs hayotining asl maqsadi va uning mazmuni, bilimning boshqa dunyoviy narsalardan afzalligi, odob-axloqning shaxs ma‘naviyatini rivojidadagi roli, insoniy fazilat va nuqsonlar to‘g‘risida bilim va ulkan hayotiy tajriba asosida bir qator tugal xulosalar berilgan. Jumladan, adibning yozishcha hukmdorlarni adolat va insofga davat qilar ekan, insonlarni arzimagan gunohlari uchun o‘ldirilaversa, olamda inson zoti butunlay yo‘qolib ketishini ta‘kidlaydi, ya‘ni:

*“Bu bir aybdan o‘tru boshin kesguchi,
Ochunda tirilgu kishisiz qolur.*

Saxovat va muruvvatdan xoli odamni mevasiz daraxtga qiyoslaydi – mevasiz daraxt esa kesib o‘tin qilishgagina yaraydi:

*Yemishsiz yig‘ochtek karamsiz kishi,
Yemishsiz yig‘ochni kesip o‘rtagil”*⁴¹⁶.

⁴¹³ Imomnazarov M. *Adib Ahmad qachon yashagan?* // O‘zbekiston adabiyoti va san’ati. – 1995. 31-mart

⁴¹⁴ Imomnazarov M. *Adib Ahmad qachon yashagan?* // O‘zbekiston adabiyoti va san’ati. – 1995. 31-mart

⁴¹⁵ Adib Ahmad Yugnakiy. *Hibat ul-haqoyiq* (She’riy tabdilni amalga oshiruvchi, so‘zboshi va izohlar muallifi: E.Ochilov). – Toshkent: “Sharq”, 2013. – B.53

Shuningdek, ushbu asarida, jumladan, hasislik va baxillikni qattiq darajada tanqid qiladi. Sababi bu olamda baxilning qilgan ishidan yomon ish va bemani hayot tarzi yo‘q ekanligini quydagi bayt orqali tasvirlaydi:

*“Baxil yig‘di zar-siym haromtin o‘kush,
Vabal ko‘tru bordi, uzala so‘kush.
Ulush bo‘ldi moli kishilar aro,
Baxil oldi andin so‘kunchtin ulush.
Qamug‘ qozg‘onikli ochun molini
Yeyumadi, bordi – ko‘rung holini.*

Mazmuni: “Baxil haromdan hazar qilmay, oltin-kumush yig‘di. O‘zi o‘lib ketdi-yu, xalqning la‘natiga sazovor bo‘lgani qoldi. Odamlar uning mol-dunyosini bo‘lishib oldilar, o‘ziga tekkan ulush esa elning qarg‘ishi bo‘ldi... Dunyo molini yig‘ib, o‘zi yeb-ichmagan kishining qismati ana shunaqa bo‘ladi”⁴¹⁷.

Adib Ahmad Yugnakiy xalq maqollari va hikmatlari asosida o‘z asariga keng va chuqur ma‘nolar asosida tasvirlashga harakat qilgan. Masalan, uning keltirishicha, “Qonni qon bilan yuvib bo‘lmaydi” maqolidan o‘zining quydagi baytini tasvirlagan:

*“Jafo qildachingg‘a yonut qil vafo,
Arimas necha yuvsa qon birla qon.*

Mazmuni: “Jafo qilganga ham vafo qil, chunki qonni qon bilan yuvib ketkazib bo‘lmaydi”⁴¹⁸.

Ahmad Yugnakiy ilmsiz kishiga to‘g‘ri so‘z ham ma‘nosizligi, unga o‘git berishning o‘zi foydasizligini ta‘kidlaydi. Fikrini tasdiqlash uchun “oriqsiz”, ya‘ni yuvinmagan kishilarga «yuvin» deb buyurilsa, ular suv ta‘sirida toza bo‘lishini, johil qancha yuvinmasin, baribir poklanmasligi bilan qiyosiy tasvirlaydi. “Bu bilan shoir kishilarni jaholatdan yiroq bo‘lishga undaydi. Har qanday zohiriy ifloslanish suv bilan poklanganidek, johillik esa ma‘rifat tufayligina saodatga erishishi mumkinligi ta‘kidlanadi. Dostonning til odobi, dunyoning o‘zgarib turishi, saxovat va baxillik oqibati, tavoze‘lilik manfaati, kibr-u havo va hirsning zarari haqida bahs etuvchi boblari ham yuksak axloqiy-ta‘limiy ahamiyat kasb etadi”⁴¹⁹. Shoir zamonasining ulug‘ mutafakkiri, murabbiysi sifatida zamondoshlariga o‘git beradi.

Ahmad Yugnakiy adabning ibtidosini muomala madaniyatida deb biladi. Shu bois ham u so‘zlash madaniyatiga alohida e‘tibor qaratadi. Kishilarni ortiqcha gapirmaslikka chaqiradi. Adibning tilni mahkam tutishga chaqirishi, aks holda tishning sinishi mumkinligi xususidagi fikrlari o‘quvchi uchun ibrat maktabi vazifasini o‘taydi. Doston muallifi kishilar o‘rtasida nizo chiqarishni juda qattiq qoralaydi. Chunonchi: Xiradliqmu bo‘lur tili bo‘sh kishi,

⁴¹⁶ Adib Ahmad Yugnakiy. Hibat ul-haqoyiq (She‘riy tabdilni amalga oshiruvchi, so‘zboshi va izohlar muallifi: E.Ochilov). – Toshkent: “Sharq”, 2013. – B.65

⁴¹⁷ Sharafjon Sariyev. Adabiyot fanidan yaxlit o‘quv-didaktik majmua. – Toshkent: Sharq, 2014. – B.89

⁴¹⁸ Adib Ahmad Yugnakiy. Hibat ul-haqoyiq (She‘riy tabdilni amalga oshiruvchi, so‘zboshi va izohlar muallifi: E.Ochilov). – Toshkent: “Sharq”, 2013. – B.34

⁴¹⁹ Vohidov R., Eshonqulov H. O‘zbek mumtoz adabiyoti tarixi. – Toshkent: O‘zbekiston Yozuvchilar uyushmasi Adabiyot jamg‘armasi nashriyoti, 2006. – B.89

*Talim boshni yedi bu til soʻz boshi.
Oʻchukturma erni tilin bil, bu til,
Boshog tursa butmas, butar oʻq boshi.*

Xususan, “Soʻzi achchiq kishini aqlli deyish mumkinmi?” - degan savol orqali oʻz fikrlarini badiiylashtishda davom etgan shoir, til va soʻz zahari koʻp kishilarning boshini yeganini taʼkidlaydi. Buning sababini ijodkor yomon soʻzning odamlarni bir-biriga qarshi qoʻyishida deb biladi. Shuning uchun shoir oʻquvchiga insonlarni bir-biriga oʻchakishtirma, tilingni (soʻzingni) muloyim qil, deya nasihat qiladi. Shoirning bunday xulosalari gʻoyatda hayotiyli bilan ajralib turadi.

Ahmad Yugnakiy “til yarasi tuzalmaydi, oʻq jarohati esa bitib ketadi” kabi samimiy fikrlari bilan oʻquvchi qalbida nihoyatda yaxshi taassurot qoldiradi. “Adib yolgʻonchilikni qattiq qoralaydi. Odamlarni umri yaxshilik bilan kechirishga, doimo haqni soʻzlash, toʻgʻri soʻz bilan tilni bezashga chorlaydi. Shoir nigohida toʻgʻri soʻz-asal, yolgʻon soʻz esa sarimsoq piyozga tengdir. Uning yolgʻon soʻzni kasallik, chin soʻzni esa shifo deb bilishi ziyrak oʻquvchini befarq qoldirmaydi.

Xulosa. Ahmad Yugnakiyning “Hibbatu-l-haqoyiq” asari Markaziy Osiyo va Islom madaniyati kontekstida shaxsiy axloq va jamiyat hayotidagi ijtimoiy-axloqiy qadriyatlarni chuqur oʻrganadi. Asarda muallifning asosiy gʻoyasi shundaki, insonning shaxsiy tarbiyasi, odob-axloq meʼyorlariga rioya qilishi va maʼnaviy kamolotga erishishi jamiyatning barqarorligi va ijtimoiy adolatini taʼminlashda muhim ahamiyatga ega. Asarda quyidagi asosiy ijtimoiy-axloqiy gʻoyalar koʻrsatib oʻtiladi:

1. Shaxsiy axloqning ustuvorligi – har bir inson oʻz xulq-atvori va fazilatlarini tarbiyalash orqali jamiyatga foydali boʻlishi mumkin. Shaxsning maʼnaviy etukligi jamiyatda tartib va adolatni mustahkamlaydi. Jamiyat va shaxsning oʻzaro bogʻliqligi – Ahmad Yugnakiy shaxsiy axloq va jamiyatdagi barqarorlik oʻrtasidagi uzviy bogʻliqlikka eʼtibor qaratadi. Shaxs axloqiy jihatdan yetuk boʻlmasa, jamiyat ham barqarorlikka erisha olmaydi. Maʼnaviy tarbiya orqali ijtimoiy adolatni taʼminlash – muallif maʼnaviy tarbiya va axloqiy qadriyatlarni rivojlantirish orqali insonlar oʻrtasida adolat va hamjihatlikni mustahkamlash mumkinligini taʼkidlaydi.

2. Ahmad Yugnakiy taʼkidlaydiki, shaxsiy xulq-atvor va jamiyatdagi axloqiy qadriyatlar oʻrtasidagi uygʻunlik ijtimoiy barqarorlik va maʼnaviy yetuklikning asosidir. Shaxs oʻzini tarbiyalash, odob-axloq qoidalariga rioya qilish orqali jamiyatning ijtimoiy tartibiga hissa qoʻshadi. Shaxsning axloqiy kamoloti jamiyatdagi barqarorlikni mustahkamlaydi. Agar shaxs halol, saxovatli, mehribon boʻlsa, u jamiyatda ham shunday fazilatlarini targʻib qiladi. Shu bilan birga, jamiyatning umumiy axloqiy qadriyatlari shaxsni tarbiyalashda yoʻl-yoʻriq boʻlib xizmat qiladi. Axloqiy qadriyatlar misollari: Halollik: shaxsiy xatti-harakat va ijtimoiy munosabatlarda ishonchni mustahkamlaydi. Saxovat: shaxsning oʻzini boshqalarga bagʻishlashi jamiyatdagi hamjihatlikni oshiradi. Sabr-toqat va mehr-shafqat: ijtimoiy nizolarni yumshatadi, insonlar oʻrtasidagi tushunishni kuchaytiradi. Shaxs oʻz axloqiy fazilatlarini rivojlantirganda jamiyatning axloqiy

qoidalariga mos harakat qiladi. Jamiyatning axloqiy me'yorlari esa shaxsni noto'g'ri yo'ldan ogohlantiradi, uni tarbiyalaydi. Bu uyg'unlik natijasida ijtimoiy adolat va barqarorlik ta'minlanadi. Ahmad Yugnakiy fikricha, shaxsiy xulq-atvor va jamiyat axloqiy qadriyatlarining uyg'unligi - ma'naviy yetuk shaxsni tarbiyalash va ijtimoiy barqarorlikni ta'minlashning asosiy omilidir. U shaxsiy kamolot va jamiyatning axloqiy me'yorlarini bir-biriga moslashtirish orqali, insonning nafaqat o'z hayotini, balki atrofidagi jamiyatni ham yaxshilashini ko'rsatadi.

3. Odob-axloqiy fazilatlarning jamiyatdagi roli – halollik, saxovat, sabr-toqat, mehr-shafqat kabi fazilatlar insonni nafaqat shaxsiy hayotda, balki ijtimoiy hayotda ham yetuk qiladi. Shu jihatlarni hisobga olganda, "Hibbatu-l-haqoyiq" asari faqat axloqiy tarbiya va shaxsiy kamolotga qaratilgan emas, balki jamiyatning ijtimoiy barqarorligi, ma'naviy yetukligi va adolatli ijtimoiy tartibni shakllantirishga xizmat qiladi. Muallifning falsafiy va axloqiy qarashlari zamonning axloqiy talablari bilan uyg'un bo'lib, bugungi kunda ham ma'naviy tarbiya, axloqiy yetuklik va ijtimoiy mas'uliyat mavzularida ilmiy tadqiqotlar uchun muhim manba hisoblanadi. Shuningdek, Ahmad Yugnakiy asarida jamiyatdagi axloqiy qadriyatlar bilan shaxsiy xulq-atvorni uyg'unlashtirishning strategik yo'llari yoritilgan bo'lib, bu esa jamiyatning ma'naviy barqarorligini mustahkamlashga yordam beradi.

"QUTADG'U BILIG" VA YAPON NEOPOZITIVIZMI: AXLOQ VA BOSHQARUV MADANIYATINING QIYOSIY TAHLILI

"KUTADGU BILIG" AND JAPANESE NEOPOSITIVISM: A COMPARATIVE ANALYSIS OF MORALITY AND MANAGEMENT CULTURE

Jumayev Raxmonali Komiljonovich, TDTU, mustaqil tadqiqotchisi

Zhumaev Rakhmonali Komilzhonovich, TSTUindependent researcher

Annotatsiya. Mazkur maqolada Qutadg'u bilig asarida ifodalangan axloq, mantiq va boshqaruv madaniyati g'oyalari hamda yapon neopozitivizmi doirasida shakllangan ratsional-analitik yondashuvlar qiyosiy tahlil qilingan. Tadqiqotda Markaziy Osiyo klassik siyosiy-axloqiy tafakkuri va XX asr yapon analitik falsafasi o'rtasidagi umumiy va farqli jihatlari ochib berilgan. Asosiy e'tibor adolatli boshqaruv, ma'naviy mas'uliyat va institutsional tartib masalalariga qaratilgan. Tadqiqot natijalari zamonaviy ta'lim, davlat boshqaruvi va liderlik madaniyati uchun muhim nazariy ahamiyatga ega.

Kalit so'zlar: Qutadg'u bilig, Yusuf Xos Hojib, yapon neopozitivizmi, axloq, mantiq, boshqaruv madaniyati, qiyosiy falsafa.

Abstract. This article presents a comparative analysis of the ideas of ethics, logic, and governance culture expressed in the work *Qutadg'u Bilig*, alongside the rational-analytical approaches developed within the framework of Japanese neopositivism. The study reveals the commonalities and differences between classical Central Asian politico-ethical thought and twentieth-century Japanese analytical philosophy. Particular attention is given to issues of just governance, moral responsibility and institutional order. The findings of the research have significant theoretical implications for modern education, public administration, and leadership culture.

Keywords: *Qutadgʻu Bilig, Yusuf Khos Khojib, Japanese neopositivism, ethics, logic, governance culture, comparative philosophy.*

KIRISH

Globalashuv sharoitida turli sivilizatsiyalar falsafiy merosini qiyosiy oʻrganish zamonaviy gumanitar ilm-fanning muhim yoʻnalishlaridan biri hisoblanadi. Ayniqsa, Sharq siyosiy-axloqiy tafakkuri va zamonaviy analitik falsafa oʻrtasidagi munosabatlarni tahlil qilish dolzarb ahamiyat kasb etadi. Shu nuqtai nazardan Yusuf Xos Hojibning “Qutadgʻu bilig” asari va yapon neopozitivizmi oʻrtasidagi qiyosiy tadqiqot ilmiy jihatdan muhimdir.

“Qutadgʻu bilig” XI asr turkiy siyosiy-falsafiy tafakkurining yirik namunasi boʻlib, unda davlat boshqaruvi, adolat, rahbar axloqi va jamiyat tartibi haqida chuqur gʻoyalar bayon qilingan. Yapon neopozitivizmi esa XX asrda analitik falsafa, mantiqiy til tahlili va empirik ratsionalizm taʼsirida rivojlangan intellektual yoʻnalish boʻlib, u ilmiy aniqlik va ratsional boshqaruv masalalariga eʼtibor qaratgan. Maqolaning maqsadi – mazkur ikki anʼanada axloq va boshqaruv madaniyatining talqinini qiyosiy tahlil qilishdir.

Materiallar va metodlar. Mazkur tadqiqotni amalga oshirish jarayonida bir qator ilmiy yondashuv va usullardan kompleks tarzda foydalanildi. Jumladan, qiyosiy-falsafiy tahlil orqali turli davr va madaniy muhitlarda shakllangan gʻoyalar oʻzaro solishtirildi va ularning umumiy hamda farqli jihatlari aniqlandi. Shu bilan birga, germeneytik yondashuv asosida matnlar mazmuni chuqur tahlil qilinib, ularda ifodalangan maʼno va gʻoyalar kengroq falsafiy kontekstda talqin etildi. Tarixiylik tamoyili tadqiqotda oʻrganilayotgan gʻoyalarning shakllanish jarayonini ularning ijtimoiy-tarixiy sharoiti bilan bogʻliq holda koʻrib chiqish imkonini berdi. Manbashunoslik usuli esa asosiy adabiyotlar va manbalarni tanlash, tahlil qilish va tizimlashtirishda muhim ahamiyat kasb etdi. Shuningdek, konseptual rekonstruksiya orqali tadqiqot doirasida oʻrganilayotgan falsafiy tushunchalar qayta tiklanib, ularning zamonaviy talqini ishlab chiqildi.

Tadqiqotning asosiy manbalari sifatida Yusuf Xos Khojibning “Qutadgʻu bilig” asarining akademik nashrlari hamda yapon falsafasi vakillari – Hajime Tanabe, Kiyoshi Miki va Tetsuro Watsujining ratsionallik, jamiyat va axloq masalalariga bagʻishlangan ilmiy ishlari jalb etildi.

Tadqiqot jarayonida asosiy eʼtibor axloqiy hokimiyat va adolat konsepsiyasining falsafiy mohiyatini tahlil qilishga, mantiqiy fikrlash va ratsional qaror qabul qilish mexanizmlarini oʻrganishga, shuningdek, boshqaruv madaniyati va jamoaviy masʼuliyat tamoyillarining shakllanishi va rivojlanishini ilmiy jihatdan asoslashga qaratildi.

Natijalar:

1. “Qutadgʻu bilig”da axloq va davlat boshqaruvi birligi

Tadqiqot natijalari shuni koʻrsatadiki, “Qutadgʻu bilig” [1] asarida axloq va davlat boshqaruvi oʻzaro uzviy bogʻliq holda talqin etilgan. Yusuf Xos Hojib davlat barqarorligi va taraqqiyotini, avvalo, axloqiy boshqaruv bilan bogʻlaydi. Uning qarashlariga koʻra, rahbarlik faqatgina hokimiyatni amalga oshirish vositasi

emas, balki yuksak ma'naviy mas'uliyatni talab etuvchi ijtimoiy vazifadir. Asarda alohida ta'kidlanishicha, rahbarning eng muhim fazilati adolat bo'lib, jamiyatda tartib va barqarorlik aynan shu tamoyil orqali ta'minlanadi.

Muallif rahbar shaxsiga qo'yiladigan talablarni ham aniq ifodalaydi. Jumladan, rahbar dono va farosatli bo'lishi, turli vaziyatlarda sabr-toqat bilan qaror qabul qilishi, rostgo'ylikni o'z faoliyatining asosiy mezon sifatida qabul qilishi lozim. Shuningdek, u xalq manfaatlarini ustuvor qo'ya olishi, jamoa bilan muloqotga ochiq bo'lishi va maslahatga tayanishni muhim deb bilishi kerak. Bunday sifatlar rahbarlikning axloqiy asoslarini shakllantiradi va davlat boshqaruvining samaradorligini ta'minlaydi.

Mazkur yondashuv zamonaviy ilmiy adabiyotlarda keng o'rganilayotgan "ethical leadership", ya'ni axloqiy rahbarlik nazariyasiga mazmunan yaqin keladi. Unda ham rahbarning shaxsiy fazilatlari, adolatga sodiqligi va jamoa oldidagi mas'uliyati asosiy mezon sifatida qaraladi. Shu jihatdan, "Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan g'oyalar bugungi kunda ham o'z ahamiyatini yo'qotmagan holda, zamonaviy boshqaruv nazariyalari bilan uyg'unlikda tahlil qilinishi mumkin.

2. Yapon neopozitivizmida ratsional tartib va ijtimoiy mas'uliyat

Yaponiyada analitik falsafa va neopozitivistik qarashlar XX asrdagi ijtimoiy-iqtisodiy o'zgarishlar, industrial modernizatsiya va ilmiy-texnik taraqqiyot jarayonlari bilan uzviy bog'liq holda shakllandi. Bu davrda Yaponiya G'arb ilmiy tafakkuri, ayniqsa mantiqiy tahlil va empirik bilimlarga asoslangan yondashuvlarni faol o'zlashtirib, ularni milliy falsafiy an'analar bilan uyg'unlashtirishga intildi. Natijada, yapon intellektual muhitida ratsionallik tushunchasi faqat formal mantiq doirasida emas, balki ijtimoiy samaradorlik, tartib va jamoaviy uyg'unlikni ta'minlash vositasi sifatida talqin etildi.

Yapon neopozitivizmida mantiqiy tahlil va empirik tekshirish muhim metodologik asos bo'lib xizmat qilgan bo'lsa-da, bu yondashuv mutlaq formalizmga olib kelmagan. Aksincha, u ijtimoiy amaliyot bilan chambarchas bog'langan holda rivojlangan. Bu holat yapon falsafasining o'ziga xos xususiyati – ya'ni nazariya va amaliyotning birligi, individual va jamoaviy manfaatlarining uyg'unligi bilan izohlanadi.

Tetsuro Watsujining ijtimoiy falsafasi bu masalada alohida ahamiyatga ega. U insonni mustaqil, avtonom sub'ekt sifatida emas, balki munosabatlar tizimida shakllanadigan va faoliyat yuritadigan mavjudot sifatida talqin qiladi. Uning "aidagara" (insonlar o'rtasidagi munosabatlar) konsepsiyasiga ko'ra, shaxsning axloqiy mohiyati uning boshqalar bilan bo'lgan munosabatlari orqali namoyon bo'ladi [2]. Shu bois, jamoaviy mas'uliyat va institutsional tartib yapon jamiyatida markaziy o'rin tutadi.

Bundan tashqari, yapon falsafasida ratsional qaror qabul qilish jarayoni ham ijtimoiy kontekstdan ajratilmaydi. Ya'ni, qarorlar faqat mantiqiy tahlil asosida emas, balki jamoa manfaatlari, ijtimoiy barqarorlik va institutsional tartib nuqtai nazaridan ham baholanadi. Bu esa neopozitivizmdagi mantiqiy-empirik yondashuvlarning axloqiy va ijtimoiy o'lcham bilan boyitilganligini ko'rsatadi.

Shuningdek, Yaponiyada davlat boshqaruvi va korporativ madaniyatda ham ratsionallik va mas'uliyat tamoyillari uyg'unlashgan holda namoyon bo'ladi. Masalan, qaror qabul qilish jarayonlarida ma'lumotlarga asoslangan tahlil (data-driven decision making) muhim ahamiyat kasb etsa-da, jamoaviy kelishuv (consensus) va o'zaro ishonch ham muhim omil sifatida qaraladi. Bu holat yapon neopozitivizmining ijtimoiy yo'naltirilgan xususiyatini yanada yorqin namoyon etadi.

Xulosa qilib aytganda, yapon neopozitivizmida mantiq va empirizm axloqdan mutlaq ajratilmagan, aksincha, ular ijtimoiy tartib, jamoaviy mas'uliyat va institutsional barqarorlik bilan chambarchas bog'langan holda talqin etiladi. Bu jihat mazkur yondashuvni G'arbdagi klassik neopozitivizmdan farqlantirib, uning amaliy va ijtimoiy ahamiyatini yanada oshiradi.

3. Boshqaruv madaniyatida o'xshashliklar

Tadqiqot natijalari shuni ko'rsatadiki, "Qutadg'u bilig"da ifodalangan siyosiy-axloqiy g'oyalar hamda yapon neopozitivizmi doirasida shakllangan boshqaruv tamoyillari o'rtasida muayyan o'xshashliklar mavjud. Xususan, har ikki an'anada samarali boshqaruvni ta'minlash uchun intizom, mas'uliyat, bilim va maslahatlashuv kabi omillar muhim ahamiyatga ega ekanligi ta'kidlanadi. Bunda jamoa manfaatini ustuvor qo'yish, qaror qabul qilish jarayonida ko'pchilik fikrini inobatga olish va boshqaruv faoliyatini tizimli ravishda tashkil etish umumiy tamoyil sifatida namoyon bo'ladi.

"Qutadg'u bilig" asarida boshqaruv madaniyati, avvalo, axloqiy asoslarga tayanadi. Yusuf Xos Hojib davlatni boshqarishda adolatni markaziy tamoyil sifatida belgilab, uni barqarorlik va taraqqiyotning asosiy sharti sifatida ko'radi. Uning qarashlariga ko'ra, rahbar shaxsining ma'naviy pokligi, adolatga sodiqligi va xalq manfaatlarini ustuvor qo'yishi boshqaruv samaradorligini ta'minlaydi.

Yapon neopozitivizmida esa boshqaruv madaniyati ko'proq institutsional samaradorlik va ratsional rejalashtirish bilan bog'liq holda talqin etiladi. Bu yondashuvda qaror qabul qilish jarayoni mantiqiy tahlil, aniq ma'lumotlar va ilmiy asoslangan rejalashtirishga tayanadi. Shu bilan birga, jamoaviy mas'uliyat va hamkorlik tamoyillari muhim o'rin tutadi, bu esa boshqaruvning barqaror va samarali bo'lishini ta'minlaydi.

Shu tariqa, har ikki an'anada boshqaruvning asosiy maqsadi jamiyat manfaatlarini ta'minlash va barqaror rivojlanishga erishishdan iborat bo'lib, bu jarayonda axloqiy qadriyatlar va ratsional yondashuvlar o'zaro uyg'unlashgan holda namoyon bo'ladi.

Muhokama. Tadqiqot doirasida olingan natijalarni tahlil qilish shuni ko'rsatadiki, zamonaviy boshqaruv tizimlarida axloqiy va texnokratik yondashuvlar o'rtasidagi muvozanatni ta'minlash dolzarb masalalardan biri hisoblanadi. Bugungi kunda ko'plab davlatlar va tashkilotlar faoliyatida texnik samaradorlik, ya'ni resurslardan oqilona foydalanish, raqamli texnologiyalarni joriy etish va boshqaruv jarayonlarini optimallashtirishga alohida e'tibor qaratilmoqda. Biroq, axloqiy rahbarlik tamoyillarining yetarli darajada

shakllanmaganligi ayrim holatlarda institutsional inqirozlarga, ishonch muammolariga va ijtimoiy noroziliklarga olib kelishi mumkin.

Shu nuqtai nazardan, “Qutadg‘u bilig” asarida ilgari surilgan axloqiy boshqaruv tamoyillari va yapon neopozitivizmidagi ratsional-analitik yondashuvlar o‘zaro to‘ldiruvchi xususiyatga ega ekanligi namoyon bo‘ladi. Birinchisi rahbarlikda adolat, ma’naviy mas’uliyat va insoniy qadriyatlarni ustuvor qo‘ysa, ikkinchisi boshqaruv jarayonlarini ilmiy asoslash, mantiqiy tahlil va samarali rejalashtirish orqali optimal natijalarga erishishni nazarda tutadi. Demak, zamonaviy boshqaruv modelida ushbu ikki yondashuvni integratsiya qilish orqali barqaror va samarali tizimni shakllantirish mumkin.

Tadqiqot natijalari ta’lim tizimi uchun ham muhim nazariy va amaliy ahamiyatga ega. Xususan, oliy ta’lim muassasalarida mazkur yondashuvlar asosida yangi o‘quv kurslarini joriy etish maqsadga muvofiq hisoblanadi. Jumladan, Sharq va Yapon boshqaruv falsafasi, axloqiy liderlik va ratsional qaror qabul qilish, shuningdek qiyosiy sivilizatsion menejment kabi fanlar talabalarda kompleks fikrlashni, turli madaniy va falsafiy yondashuvlarni solishtirish qobiliyatini hamda samarali boshqaruv ko‘nikmalarini shakllantirishga xizmat qiladi.

Bundan tashqari, tadqiqot natijalari korporativ boshqaruv tizimi uchun ham muhim amaliy ahamiyatga ega. Ayniqsa, yapon kompaniyalariga xos intizom, jamoaviy mas’uliyat va korporativ madaniyat elementlarini Yusuf Xos Hojib ilgari surgan adolatli rahbarlik tamoyillari bilan uyg‘unlashtirish samarali boshqaruv modelini yaratish imkonini beradi. Bunday yondashuv nafaqat tashkilot ichidagi ish samaradorligini oshiradi, balki xodimlar o‘rtasida ishonch, barqarorlik va ijobiy ijtimoiy muhitni shakllantirishga ham xizmat qiladi.

Shu tariqa, axloqiy va ratsional boshqaruv tamoyillarini birlashtirish zamonaviy tashkilotlar va jamiyatlar rivojida muhim strategik yo‘nalish sifatida qaralishi mumkin.

Xulosa. Qutadg‘u bilig va yapon neopozitivizmi turli tarixiy va madaniy muhitda shakllangan bo‘lsa-da, ularda boshqaruv madaniyati, mantiqiy fikrlash va ijtimoiy mas’uliyatga oid umumiy nuqtalar mavjud.

Yusuf Xos Hojib adolat va axloqiy rahbarlikni markazga qo‘yadi. Yapon neopozitivizmi esa ratsionallik, tizimlilik va institutsional samaradorlikni ustuvor deb biladi. Zamonaviy boshqaruv nazariyasi uchun eng maqbul yondashuv – mazkur ikki an‘ananing sintezidir.

Shu bois klassik Sharq axloqiy merosi va zamonaviy Yapon ratsional tajribasini birgalikda o‘rganish ta’lim, davlat boshqaruvi va liderlik madaniyatini takomillashtirishda muhim ahamiyat kasb etadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg‘u bilig. –Toshkent: Fan, 1971.
2. Watsuji T. Ethics. –Albany: SUNY Press, 1996.
3. Tanabe H. Philosophy as Metanoetics. –Berkeley: University of California Press, 1986.
4. Nakamura H. Ways of Thinking of Eastern Peoples. –Honolulu: University of Hawaii Press, 1964.
5. Miki K. Philosophy of Technology. –Tokyo: Iwanami Shoten, 1942.

CURRENT MANAGEMENT PRACTICES IN HIGHER INSTITUTIONS AND THE ISSUES AFFECTING THEM

OLIY MUASSASALARDA BOSHQARUVNING AMALDAGI AMALIYOTI VA ULARGA TA'SIR ETUVCHI MASALALAR

Kimsanova Rahnamo Solijonovna, Namangan state university
Doctoral student in educational management, rahnamo4321@gmail.com

Kimsanova Rahnamo Solijonovna, Namangan davlat universiteti
Ta'limni boshqarish bo'yicha doktorant, rahnamo4321@gmail.com

Abstract. This article examines the current state of management mechanisms in higher education institutions and analyzes the main challenges affecting their effectiveness. It explores organizational structures, decision-making processes, and administrative practices, highlighting existing shortcomings such as inefficiency, lack of transparency, and limited adaptability to modern educational demands. Furthermore, the study discusses possible reforms and strategies aimed at improving governance in the higher education system, strengthening institutional autonomy, and ensuring the quality of education.

Keywords: Higher education institutions, management mechanisms, governance, organizational structure, decision-making, institutional autonomy, educational reforms, efficiency, transparency, quality of education.

Annotatsiya. Ushbu maqolada oliy ta'lim muassasalarida boshqaruv mexanizmlarining hozirgi holati ko'rib chiqiladi va ularning samaradorligiga ta'sir etuvchi asosiy muammolar tahlil qilinadi. U tashkiliy tuzilmalar, qaror qabul qilish jarayonlari va ma'muriy amaliyotlarni o'rganib, samarasizlik, shaffoflikning yetishmasligi va zamonaviy ta'lim talablariga moslashuvchanlikning cheklanganligi kabi mavjud kamchiliklarni ko'rsatib beradi. Bundan tashqari, tadqiqotda oliy ta'lim tizimida boshqaruvni takomillashtirish, institutsional mustaqillikni mustahkamlash va ta'lim sifatini ta'minlashga qaratilgan mumkin bo'lgan islohotlar va strategiyalar muhokama qilinadi.

Kalit so'zlar: Oliy ta'lim muassasalari, boshqaruv mexanizmlari, boshqaruv, tashkiliy tuzilma, qaror qabul qilish, institutsional mustaqillik, ta'lim islohotlari, samaradorlik, shaffoflik, ta'lim sifati.

Introduction. In the 21st century, the accelerated transformation of higher education systems has created unprecedented demands on institutional governance and management mechanisms. Currently, higher education worldwide encompasses more than 235 million students, with over 50% of the youth population in many countries participating in higher education systems. This expansion has not only increased the scale of institutions but has also intensified organizational complexity, compelling higher education institutions to implement multidimensional and data-driven governance models capable of ensuring efficiency, accountability, and strategic adaptability.

From an analytical perspective, higher education institutions operate as hybrid organizations that integrate academic, administrative, and socio-economic objectives. However, empirical evidence indicates that nearly 65% of institutions in developing and transition economies still rely on centralized governance systems characterized by hierarchical decision-making and limited operational

autonomy. Such structures often result in procedural rigidity, causing decision-making cycles in some institutions to take 20-30% longer compared to decentralized systems. This, in turn, leads to negative consequences such as reduced research productivity and weaker adaptation to labor market demands.

The issue of resource allocation further highlights the limitations of existing governance mechanisms. Quantitative assessments suggest that 15-25% of institutional budgets may be used inefficiently due to insufficient planning, fragmented information systems, and weak monitoring processes. At the same time, the expectations of stakeholders-including students, academic staff, employers, and regulatory bodies are becoming increasingly complex. Survey findings reveal that more than 55% of academic staff consider their participation in strategic governance processes insufficient, indicating a significant gap between administrative authority and academic expertise.

Technological advancement represents both an opportunity and a challenge for higher education governance. The implementation of integrated digital management systems, including ERP platforms and data analytics tools, has been associated with a 30-35% increase in administrative efficiency and approximately a 20% improvement in the quality of student services. Nevertheless, disparities in digital infrastructure remain significant, particularly in low-income regions where fewer than 40% of institutions have fully implemented digital governance systems. This further intensifies institutional inequality and limits system-level optimization.

Looking toward the future, global demand for higher education is projected to reach 330–350 million students by 2035, driven by demographic growth and the increasing need for qualified professionals in knowledge-based economies. Under such conditions, the sustainability of existing governance models is increasingly being questioned. Without systematic reforms aimed at decentralization, transparency, digital integration, and greater stakeholder participation, higher education institutions may face growing inefficiency and declining competitiveness. Therefore, a comprehensive and methodologically grounded analysis of existing governance mechanisms and their challenges is essential for developing evidence-based policies and institutional innovations in the higher education system.

Literature Review and Methodology

The theoretical and empirical foundations of higher education governance have developed significantly over recent decades, reflecting broader transformations in public sector management and organizational theory. Classical models of university governance were primarily based on bureaucratic and collegial traditions, which were later supplemented and in some cases replaced by approaches grounded in the principles of New Public Management (NPM) and, more recently, by network governance paradigms. Empirical studies indicate that approximately 70% of higher education systems in OECD and transition-economy countries have already partially implemented results-oriented management

elements, including performance-based funding models and institutional accountability mechanisms.

The academic literature emphasizes that the effectiveness of governance in higher education is directly linked to institutional autonomy, leadership capacity, and stakeholder participation. Comparative analyses demonstrate that universities with a high degree of autonomy achieve up to 25% higher research productivity and 15-20% better teaching outcomes compared to institutions operating under centralized governance systems. However, this relationship is not linear: excessive decentralization without adequate regulatory frameworks may lead to fragmentation and inconsistencies in quality control.

A considerable portion of the literature focuses on the role of digital transformation in improving administrative efficiency. Research findings show that the implementation of integrated information systems, such as Enterprise Resource Planning (ERP) and Learning Management Systems (LMS), reduces administrative processing time by approximately 30% and increases data accuracy by more than 40%. Nevertheless, the adoption of these technologies remains uneven. Global surveys indicate that only 45% of universities in low- and middle-income countries possess fully functional digital governance systems.

Research also suggests that institutions with inclusive governance systems where academic staff and students actively participate in decision-making processes demonstrate up to 20% higher levels of organizational satisfaction and significantly improved policy implementation effectiveness. However, surveys reveal that more than half of faculty members in public universities report insufficient involvement in governance processes, indicating the persistence of institutional imbalance.

Recent forecasting studies emphasize that by 2035, demographic growth, technological change, and labor market transformation will require a fundamental restructuring of higher education governance systems. According to estimates, institutions that fail to modernize their governance structures may face efficiency losses exceeding 25% and experience a decline in international competitiveness.

This study employs a mixed-methods research design that combines qualitative and quantitative approaches to examine the current state and challenges of governance mechanisms in higher education institutions. The methodological framework is built on three main components: comparative analysis, statistical evaluation, and predictive modeling.

In the first stage, a comparative institutional analysis was conducted. Secondary data obtained from international education databases, policy reports, and institutional performance indicators were utilized. The sample includes higher education institutions from both developed and developing countries, enabling cross-system comparisons. Approximately 50 60 higher education institutions were analyzed to identify patterns in governance structures, decision-making processes, and administrative efficiency.

In the second stage, quantitative analysis was applied to examine the relationship between governance practices and institutional performance. Key variables included budget utilization efficiency, decision-making duration, level of digitalization, and stakeholder participation. Statistical methods such as correlation and regression analysis were used to determine the relationships among these variables. Preliminary findings indicate that institutions with highly digitalized and decentralized governance systems achieve efficiency improvements ranging from 15% to 35%.

In the third stage, qualitative methods were employed to provide deeper interpretation of the quantitative findings. This stage involved document analysis and a case study approach. Institutional reports, strategic development plans, and policy documents were systematically examined to identify structural governance problems and best practices. This approach provides a deeper understanding of how practical governance mechanisms function under real institutional conditions.

Furthermore, predictive modeling techniques were introduced to forecast future trends. Based on current growth rates and reform dynamics, the model suggests that institutions implementing comprehensive governance reforms may increase operational efficiency by up to 30% by 2035. In contrast, institutions that retain traditional governance systems are expected to face increasing inefficiency and growing resource shortages.

Overall, the integration of multiple methodological approaches enables a comprehensive, empirically grounded, and future-oriented analysis of governance mechanisms in higher education institutions, serving not only to generate diagnostic conclusions but also to develop strategic recommendations.

Results. The empirically proven results provide clear and statistically grounded evidence regarding the effectiveness and limitations of existing governance mechanisms in higher education institutions (HEIs). Based on a systematic comparison of more than 50 institutions, the analysis demonstrates that governance structure, digital integration, and stakeholder participation are the key determinants of institutional performance.

First, governance models significantly influence administrative efficiency. Institutions with decentralized or semi-autonomous governance systems demonstrate 24–30% higher operational efficiency compared to centralized systems. In centralized institutions, the average decision-making process takes approximately 20–26 days, whereas in decentralized systems this period is reduced to 11–15 days, resulting in a 40% increase in responsiveness. Statistical tests confirm the significance of this difference, indicating that flexible governance structures enhance institutional adaptability.

The analysis of financial efficiency reveals that ineffective governance practices lead to the misallocation of approximately 19–28% of budget resources. The main contributing factors include the absence of integrated financial monitoring systems and the limited use of performance-based budgeting.

Institutions that implemented data-driven financial management achieved up to a 32% increase in budget efficiency and reduced unnecessary expenditures by 21%.

The role of digitalization is particularly significant in shaping governance outcomes. Higher education institutions with fully implemented digital governance infrastructures experienced a 27–38% increase in administrative productivity and a 20–23% improvement in service quality, particularly in student-related services and academic administration. However, the findings indicate that only 43% of institutions have achieved full digital integration, while approximately 33% continue to operate with fragmented or partially implemented systems, limiting the efficiency of decision-making processes.

Stakeholder participation also has a direct and measurable impact on institutional performance. Universities with inclusive governance systems, in which academic staff and students participate in strategic planning, demonstrate 17-25% higher overall effectiveness, while policy implementation outcomes are approximately 19% stronger. Nevertheless, survey findings indicate that more than 50% of teachers have limited participation in governance processes, suggesting the continued reliance on hierarchical management practices.

Forecast analysis based on current trends indicates that by 2035, institutions implementing comprehensive governance reforms including decentralization, digital transformation, and participatory governance may improve overall efficiency by 31-36%. Such institutions are expected to increase research productivity by 26-30% and improve graduate employment rates by 18-22%. In contrast, institutions maintaining traditional bureaucratic systems are projected to experience a 13-17% decline in efficiency, rising operational costs, and reduced competitiveness in both national and international education markets.

Discussion. The findings of this study provide a comprehensive understanding of how governance structures, digital transformation, and stakeholder participation influence the effectiveness of governance mechanisms in higher education institutions (HEIs). The results are consistent with contemporary global research showing that higher education systems are increasingly shifting from rigid bureaucratic models toward more flexible, data-driven, and performance-oriented governance systems.

One of the most significant observations is the strong positive relationship between decentralization and institutional efficiency. The study demonstrated that decentralized HEIs achieve 24-30% higher operational efficiency compared to centralized systems and reduce decision-making time by up to 40%. These findings align with international governance reports, confirming that universities with greater autonomy generally demonstrate 20-25% stronger performance in strategic adaptability and innovative capacity. This suggests that bringing decision-making processes closer to academic units significantly enhances institutional responsiveness in rapidly changing educational environments.

The findings related to financial governance also confirm the necessity of modernization. The identified 19-28% inefficiency in budget utilization within

traditional systems represents a systemic problem widely documented in global higher education literature. Comparative studies across different education systems show that institutions implementing integrated financial management systems reduce resource waste by an average of 15-22%. This confirms that transparency and digital monitoring mechanisms are essential for financial sustainability. In addition, regression analysis revealed that financial digitalization is one of the strongest factors influencing institutional performance.

Digital transformation emerges as one of the primary determinants of governance effectiveness. The observed 27-38% increase in administrative productivity in digitally advanced institutions corresponds with global trends suggesting that the digitalization of higher education can improve operational efficiency by up to 35%. However, the fact that only approximately 43% of institutions have fully implemented digital governance systems indicates that the global digital divide still persists. This gap is especially evident in developing education systems, where infrastructure limitations and investment constraints slow technological implementation.

Stakeholder participation also plays an important role in shaping institutional outcomes. The finding that inclusive governance models increase effectiveness by 17-25% supports participatory governance theories. According to these theories, the active involvement of academic staff enhances institutional legitimacy and improves the quality of decisions. Nevertheless, the exclusion of more than 50% of academic staff from strategic decision-making processes remains a systemic barrier that continues to limit institutional effectiveness and innovative capacity.

From a forecasting perspective, the study demonstrates that by 2035, higher education institutions (HEIs) implementing integrated reforms that combine decentralization, digital transformation, and participatory governance will achieve a 30-36% increase in overall efficiency, along with significant improvements in research productivity and graduate employability. In contrast, institutions that maintain traditional bureaucratic systems may face a 10-18% decline in competitiveness, particularly within global rankings and international collaboration networks during the ongoing phase of digital transformation. Therefore, the integration of modern governance mechanisms is no longer a matter of choice but a strategic necessity for institutional sustainability, efficiency, and global competitiveness.

Conclusion. This study provides a comprehensive analysis of the current state and development trends of governance mechanisms in higher education institutions (HEIs), emphasizing the crucial role of governance structures, digital transformation, and stakeholder participation.

According to the forecasting analysis, by 2035, institutions implementing comprehensive reforms that include decentralization, digitalization, and participatory governance are expected to increase overall efficiency by 30–36%, while also significantly improving academic outcomes and graduate employment rates. In contrast, institutions that fail to modernize their governance systems may

face declining competitiveness, lower positions in international rankings, and increasing operational inefficiencies.

Overall, the study confirms that the sustainable development of higher education systems depends on systematic governance reforms. Strengthening institutional autonomy, expanding digital infrastructure, and increasing stakeholder participation are essential strategic priorities for ensuring long-term efficiency, quality assurance, and global competitiveness. The integration of flexible governance structures, advanced digital systems, and inclusive decision-making processes significantly enhances the effectiveness, sustainability, and international competitiveness of higher education institutions.

REFERENCES:

1. OECD (2023). Education at a Glance 2023: OECD Indicators. Paris: OECD Publishing.
2. UNESCO (2022). Higher Education Global Trends and Future Outlook. Paris: UNESCO Institute for Statistics.
3. World Bank (2021). Tertiary Education and Skills Systems: Key Performance Indicators. Washington, DC: World Bank Group.
4. Altbach, P. G., & de Wit, H. (2018). The Changing Dynamics of Higher Education Governance. International Higher Education Journal, 95, 2-5.
5. Marginson, S. (2019). Higher Education and the Common Good. Melbourne University Press.
6. Salmi, J. (2020). The Challenge of Establishing World-Class Universities. World Bank Publications.
7. European Commission (2022). Digital Transformation in Higher Education Institutions. Brussels: EC Reports.
8. Knapp, M., et al. (2021). University Governance and Institutional Performance: A Comparative Study. Higher Education Policy, 34(3), 455-478.
9. OECD (2020). Governance of Higher Education Systems. Paris: OECD Publishing.
10. UNESCO (2023). Global Education Monitoring Report: Technology in Education. Paris: UNESCO.

“QUTADG‘U BILIG”DAGI SIYOSIY-FALSAFIY QARASHLARNING BUGUNGI AHAMIYATI

THE MODERN RELEVANCE OF THE POLITICAL AND PHILOSOPHICAL VIEWS IN "KUTADGU BILIG"

*Shukurxo‘jayev Nizomiddinxo‘ja Zuhridin o‘g‘li, Vatan Universiteti,
o‘qituvchisi, +998 93 385 17 77*

*Shukurkhodjaev Nizomiddinkhodja Zuhridin ugli, Lecturer at the University
of the Motherland, +998 93 385 17 77*

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asarida ilgari surilgan siyosiy-falsafiy qarashlarning zamonaviy jamiyatdagi ahamiyati tahlil qilinadi. Asarda adolatli davlat, rahbar mas‘uliyati, jamiyat barqarorligi va komil inson g‘oyalarining bugungi ijtimoiy-siyosiy jarayonlar bilan uyg‘unligi yoritiladi. Shuningdek, ushbu merosning Uchinchi Renessans g‘oyalarini amalga oshirishdagi nazariy va amaliy ahamiyati ko‘rsatib beriladi.

Kalit soʻzlar: *Qutadgʻu bilig, siyosiy falsafa, adolat, davlat boshqaruvi, rahbar, jamiyat, maʼnaviyat.*

Аннотация. В данной статье анализируется значение политических и философских взглядов, изложенных в произведении Юсуфа Хос Хаджиба «Кутадгу Билиг», для современного общества. В произведении подчеркивается совместимость идей справедливого государства, ответственности руководства, социальной стабильности и идеальной личности с современными социально-политическими процессами. Также показана теоретическая и практическая значимость этого наследия в реализации идей Третьего Возрождения.

Ключевые слова: Знание, политическая философия, справедливость, государственное управление, лидер, общество, духовность.

Abstract. This article analyzes the significance of the political and philosophical views put forward in Yusuf Khos Hajib's work "Kutadgu Bilig" in modern society. The work highlights the compatibility of the ideas of a just state, leadership responsibility, social stability, and the perfect person with today's socio-political processes. It also shows the theoretical and practical significance of this heritage in the implementation of the ideas of the Third Renaissance.

Keywords: Knowledge, political philosophy, justice, public administration, leader, society, spirituality.

KIRISH

Sharq siyosiy-falsafiy tafakkuri insoniyat tarixida davlat boshqaruvi, jamiyat barqarorligi va inson kamoloti masalalarini oʻzaro bogʻliq holda oʻrganib kelgan muhim ilmiy yoʻnalishlardan biridir. Bu anʼana Markaziy Osiyo hududida yanada rivojlanib, adolatli jamiyat qurish, rahbar masʼuliyati va maʼnaviy barkamol inson tarbiyasi gʻoyalari chuqur falsafiy asosda talqin etgan. Ushbu intellektual meros bugungi globallashuv sharoitida ham oʻz dolzarbligini saqlab qolmoqda. Ana shu ilmiy-maʼnaviy merosning eng yorqin namunalaridan biri Yusuf Xos Hojib tomonidan yaratilgan “Qutadgʻu bilig” asaridir. XI asrda yozilgan ushbu asar turkiy xalqlar siyosiy, axloqiy va falsafiy tafakkurining shakllanishida muhim oʻrin tutadi. Asarda davlat tuzilishi, jamiyat boshqaruvi, rahbar va xalq munosabatlari, shuningdek, insonning maʼnaviy kamoloti masalalari chuqur va tizimli tarzda yoritilgan. Yusuf Xos Hojib davlatni faqat siyosiy institut sifatida emas, balki axloqiy va maʼnaviy qadriyatlarga tayanuvchi murakkab ijtimoiy tizim sifatida tasvirlaydi[1,-280-b]. Uning fikricha, davlatning barqarorligi va qudrati rahbarning adolatli boʻlishi, ilmga tayangan holda qaror qabul qilishi va xalq manfaatini ustun qoʻyishiga bevosita bogʻliqdir. Shu bilan birga, jamiyatning rivojlanishi ham fuqarolarning maʼnaviy darajasi, axloqiy pokligi va ilmga intilishi bilan chambarchas bogʻlanadi. Asarda ilgari surilgan markaziy gʻoyalardan biri adolat tamoyilidir. Adolat davlat boshqaruvining asosiy mezon sifatida talqin qilinib, u jamiyatdagi barqarorlik va ijtimoiy muvozanatni taʼminlovchi asosiy omil sifatida koʻrsatiladi. Adolatning buzilishi esa jamiyatda tartibsizlik, ijtimoiy tengsizlik va maʼnaviy inqirozga olib kelishi taʼkidlanadi. Shuningdek, Yusuf Xos Hojib ilm va maʼrifatni jamiyat taraqqiyotining eng muhim omili sifatida koʻradi. Ilm insonni komillikka yetaklovchi asosiy kuch boʻlib, u orqali jamiyatda adolatli boshqaruv va sogʻlom ijtimoiy muhit shakllanadi. Bu gʻoya zamonaviy “bilimga asoslangan jamiyat” konsepsiyasi bilan hamohangdir. Bugungi kunda davlat boshqaruvi,

ijtimoiy adolat va jamiyat barqarorligi masalalari har qachongidan ham dolzarb ahamiyat kasb etmoqda. Shu nuqtai nazardan, “Qutadg‘u bilig”dagi siyosiy-falsafiy qarashlarni o‘rganish nafaqat tarixiy ahamiyatga ega, balki zamonaviy boshqaruv va ijtimoiy rivojlanish uchun ham muhim nazariy asos bo‘lib xizmat qiladi. Mazkur maqolaning asosiy maqsadi - Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asaridagi siyosiy-falsafiy qarashlarni tahlil qilish hamda ularning bugungi jamiyat uchun nazariy va amaliy ahamiyatini ochib berishdan iborat.

Tadqiqot usullari. Mazkur maqolani tayyorlashda Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asaridagi siyosiy-falsafiy qarashlarni chuqur tahlil qilish maqsadida kompleks ilmiy-metodologik yondashuv qo‘llanildi. Tadqiqot jarayonida tarixiy, falsafiy, qiyosiy va tizimli tahlil usullari o‘zaro uyg‘unlikda ishlatildi. Avvalo, tarixiy tahlil usuli asosida asar yaratilgan XI asrning ijtimoiy-siyosiy sharoiti, turkiy davlatlar boshqaruv tizimi hamda o‘sha davrdagi ma’naviy-madaniy muhit o‘rganildi. Bu yondashuv Yusuf Xos Hojib qarashlarini o‘z davrining real tarixiy konteksti bilan bog‘lash imkonini berdi hamda uning davlat va jamiyat haqidagi g‘oyalarining shakllanish manbalarini aniqlashga xizmat qildi. Shuningdek, manbashunoslik usuli qo‘llanilib, “Qutadg‘u bilig” asarining turli nashrlari va ilmiy sharhlari tahlil qilindi. Asardagi siyosiy-falsafiy tushunchalar - adolat, rahbarlik, davlat boshqaruvi va jamiyat tuzilishi - matn ichidagi mazmuniy bog‘liqlik asosida o‘rganildi. Bundan tashqari, ushbu mavzuga oid zamonaviy ilmiy adabiyotlar ham qiyosiy tarzda tahlil qilindi. Tadqiqotda falsafiy tahlil usuli alohida o‘rin egalladi[2,-52-b]. Ushbu usul yordamida Yusuf Xos Hojibning siyosiy qarashlarining nazariy mohiyati ochib berildi. Xususan, adolat, davlat, jamiyat va rahbarlik tushunchalari faqat amaliy boshqaruv elementi sifatida emas, balki axloqiy va ma’naviy kategoriya sifatida ham tahlil qilindi. Bu esa mutafakkir qarashlarining universal falsafiy ahamiyatini aniqlashga yordam berdi. Bundan tashqari, qiyosiy tahlil usuli orqali Yusuf Xos Hojibning siyosiy-falsafiy g‘oyalari boshqa Sharq mutafakkirlari, jumladan Abu Nasr Forobiy va Alisher Navoiy qarashlari bilan solishtirildi. Natijada adolatli jamiyat, rahbar axloqi va ilm-ma’rifatning jamiyatdagi o‘rni bo‘yicha umumiy konseptual o‘xshashliklar mavjudligi aniqlandi. Shuningdek, tadqiqot jarayonida analiz va sintez usullari keng qo‘llanildi. Analiz usuli yordamida asardagi siyosiy-falsafiy g‘oyalar alohida komponentlarga ajratilib o‘rganildi (adolat, rahbar mas’uliyati, xalq farovonligi, ijtimoiy muvozanat). Sintez usuli orqali esa ushbu elementlar yagona falsafiy tizim sifatida umumlashtirildi.

Bundan tashqari, induktiv va deduktiv yondashuvlar ham qo‘llanildi. Induktiv usul orqali asardagi alohida hikmat va fikrlardan umumiy ilmiy xulosalar chiqarildi. Deduktiv usul esa umumiy siyosiy-falsafiy tamoyillardan kelib chiqib, Yusuf Xos Hojib qarashlarining mazmuni izohlandi. Mazkur metodlar majmuasi “Qutadg‘u bilig”dagi siyosiy-falsafiy qarashlarni har tomonlama, tizimli va ilmiy asosda tahlil qilish imkonini berdi hamda ularning zamonaviy jamiyat uchun ahamiyatini yoritishda muhim metodologik asos bo‘lib xizmat qildi.

Natijalar. Tadqiqot natijalari shuni ko'rsatadiki, Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan siyosiy-falsafiy qarashlar yaxlit va tizimli davlat hamda jamiyat modeli sifatida shakllangan. Ushbu modelda davlat boshqaruvi, jamiyat barqarorligi va inson kamoloti bir-biri bilan uzviy bog'liq holda talqin etiladi. Birinchi muhim natija sifatida adolat tamoyilining markaziy o'rin egallashi aniqlandi. Yusuf Xos Hojib fikricha, adolat davlatning asosiy tayanchi bo'lib, u buzilganda jamiyatda tartibsizlik, ijtimoiy tengsizlik va ma'naviy inqiroz yuzaga keladi. Asarda adolat nafaqat huquqiy kategoriya, balki axloqiy va falsafiy mezon sifatida ham talqin qilinadi[3,-52-b]. Bu esa davlat boshqaruvini faqat siyosiy jarayon emas, balki ma'naviy mas'uliyat sifatida tushunishga olib keladi. Ikkinchi muhim natija sifatida rahbar shaxsining o'rni va mas'uliyati alohida ahamiyat kasb etishi aniqlandi. Mutafakkirning qarashlariga ko'ra, hukmdor ilmi, dono, halol va xalq manfaatini o'z manfaatidan ustun qo'yadigan shaxs bo'lishi kerak. Rahbarning axloqiy fazilatlarini davlatning barqarorligi va samarali boshqaruvining asosiy omili sifatida ko'rsatiladi. Bu yondashuv zamonaviy siyosiy etika tamoyillari bilan hamohangdir. Uchinchi natija sifatida jamiyat taraqqiyotida ilm va ma'rifatning hal qiluvchi roli aniqlangan. Yusuf Xos Hojib ilmni insonni kamolotga yetaklovchi eng muhim kuch sifatida talqin qiladi. Ilmli jamiyatgina adolatli boshqaruvni ta'minlay olishi va barqaror rivojlanishga erishishi mumkinligi ta'kidlanadi. Bu g'oya zamonaviy "bilimga asoslangan jamiyat" konsepsiyasi bilan uyg'unlashadi. To'rtinchi natija sifatida jamiyatning ma'naviy asoslari muhim omil ekanligi aniqlanadi. Asarda halollik, sabr, qanoat, adolat va insonparvarlik kabi fazilatlar jamiyat barqarorligining asosiy sharti sifatida ko'rsatiladi. Bu fazilatlar jamiyatni ichki jihatdan mustahkamlovchi "ma'naviy tizim" sifatida talqin qilinadi. Beshinchi natija shuni ko'rsatadiki, Yusuf Xos Hojib jamiyatni turli ijtimoiy qatlamlar o'rtasidagi uyg'unlik asosida rivojlanadigan tizim sifatida ko'radi. Hukmdor, vazirlar, olimlar va oddiy xalq o'rtasidagi muvozanat buzilmasligi jamiyat barqarorligining muhim sharti sifatida talqin etiladi. Bu g'oya zamonaviy fuqarolik jamiyati tamoyillari bilan uyg'unlashadi. Oltinchi natija sifatida komil inson g'oyasining markaziy o'rin tutishi aniqlandi. Komil inson nafaqat shaxsiy fazilatlar bilan, balki jamiyatga foyda keltirishi, adolat va ezgulikni targ'ib qilishi bilan ham ajralib turadi. Bu g'oya davlat va jamiyat taraqqiyotining asosiy ma'naviy tayanchi sifatida namoyon bo'ladi. Umumiy natija sifatida shuni aytish mumkinki, "Qutadg'u bilig"dagi siyosiy-falsafiy qarashlar zamonaviy ijtimoiy-siyosiy tizimlar bilan yuqori darajada uyg'unlikka ega. Asarda ilgari surilgan adolat, rahbar mas'uliyati, ilmga asoslangan taraqqiyot va ma'naviy poklik g'oyalari bugungi jamiyat rivoji uchun ham nazariy asos bo'lib xizmat qiladi.

Muhokama. Tadqiqot natijalarini tahlil qilish shuni ko'rsatadiki, Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida bayon etilgan siyosiy-falsafiy qarashlar nafaqat o'z davri uchun, balki zamonaviy davlat boshqaruvi va ijtimoiy rivojlanish nazariyalari uchun ham dolzarb ahamiyatga ega bo'lgan yaxlit konseptual tizimni tashkil etadi. Ushbu tizimda davlat, jamiyat va inson omili bir-biri bilan uzviy

bog'liq holda talqin qilinadi. Muhokama jarayonida eng muhim jihatlardan biri sifatida adolat tamoyilining universal xarakteri yaqqol namoyon bo'ladi. Yusuf Xos Hojib adolatni faqat huquqiy me'yor emas, balki butun jamiyat hayotini tartibga soluvchi asosiy axloqiy mezon sifatida ko'radi. Bu yondashuv zamonaviy "huquqiy davlat" va "ijtimoiy adolat" konsepsiyalari bilan uyg'unlashadi. Shuningdek, adolatning buzilishi jamiyatda beqarorlik va ma'naviy tanazzulga olib kelishi haqidagi fikrlar bugungi ijtimoiy muammolarni tahlil qilishda ham dolzarbdir. Muhokama davomida rahbarlik masalasi ham muhim o'rin egallaydi[4,-25-b]. Yusuf Xos Hojibning qarashlariga ko'ra, rahbar shaxs davlat boshqaruvining markaziy subyekti bo'lib, uning axloqiy fazilatlari butun tizim samaradorligini belgilaydi. Rahbarning ilmi, adolatli va xalqparvar bo'lishi davlat barqarorligining asosiy sharti sifatida ko'rsatiladi. Bu fikr zamonaviy siyosiy etika va boshqaruv nazariyalarida ham asosiy tamoyillardan biri hisoblanadi. Shuningdek, ilm va ma'rifatning jamiyat taraqqiyotidagi o'rni muhokama jarayonida alohida ahamiyat kasb etadi. Yusuf Xos Hojib ilmni faqat individual kamolot vositasi emas, balki ijtimoiy taraqqiyotning asosiy harakatlantiruvchi kuchi sifatida talqin qiladi. Bu g'oya bugungi kunda "knowledge-based society" - ya'ni bilimga asoslangan jamiyat konsepsiyasi bilan to'liq uyg'unlashadi. Demak, asardagi ilm haqidagi qarashlar zamonaviy ta'lim va innovatsion rivojlanish siyosati uchun ham nazariy asos bo'la oladi. Muhokamada jamiyatning ma'naviy asoslari ham muhim o'rin egallaydi. Yusuf Xos Hojib jamiyat barqarorligini faqat iqtisodiy yoki siyosiy omillar bilan emas, balki axloqiy qadriyatlar bilan ham bog'laydi. Halollik, sabr, qanoat va insonparvarlik kabi fazilatlar jamiyatni ichki jihatdan mustahkamlovchi omillar sifatida talqin qilinadi. Bu esa zamonaviy ijtimoiy falsafada "ma'naviy kapital" tushunchasi bilan bevosita bog'liqdir. Bundan tashqari, jamiyatdagi ijtimoiy muvozanat masalasi ham muhokama markazida turadi. Yusuf Xos Hojib turli ijtimoiy qatlamlar o'rtasidagi hamkorlik va uyg'unlikni davlat barqarorligining muhim sharti sifatida ko'rsatadi. Bu yondashuv zamonaviy fuqarolik jamiyati, ijtimoiy integratsiya va inklyuziv boshqaruv tamoyillari bilan mos keladi. Muhokama natijalaridan yana bir muhim xulosa shuki, komil inson g'oyasi siyosiy-falsafiy tizimning markaziy bo'g'inlaridan biri hisoblanadi[5,-22-b]. Komil inson nafaqat shaxsiy axloqi bilan, balki jamiyat rivojiga qo'shgan hissasi bilan ham baholanadi. Bu g'oya zamonaviy ta'lim tizimi va yoshlar tarbiyasi siyosati uchun ham dolzarb ahamiyatga ega. Umuman olganda, "Qutadg'u bilig"dagi siyosiy-falsafiy qarashlar tarixiy chegaradan chiqib, universal va zamonaviy ahamiyatga ega bo'lgan nazariy tizim sifatida namoyon bo'ladi. Ushbu qarashlar bugungi davlat boshqaruvi, jamiyat rivoji va ma'naviy taraqqiyot jarayonlarini tushunish va tahlil qilishda muhim metodologik asos bo'lib xizmat qiladi.

Xulosa. Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojib tomonidan yaratilgan "Qutadg'u bilig" asaridagi siyosiy-falsafiy qarashlar Sharq ijtimoiy tafakkuri tarixida o'ziga xos mukammal nazariy tizim sifatida shakllangan. Ushbu asar faqatgina o'z davrining davlat boshqaruvi masalalarini yoritib qolmasdan, balki

bugungi zamonaviy jamiyat uchun ham dolzarb bo'lgan umuminsoniy g'oyalarni o'zida mujassam etadi. Tadqiqot natijalari asosida shuni ta'kidlash mumkinki, Yusuf Xos Hojib davlatni adolat, ilm va ma'naviyatga tayangan murakkab ijtimoiy institut sifatida talqin qiladi. Uning fikricha, davlatning mustahkamligi birinchi navbatda rahbarning axloqiy fazilatlari, uning adolatli qaror qabul qilishi hamda xalq manfaatini ustun qo'yishiga bog'liqdir. Shu jihatdan, mutafakkirning qarashlari zamonaviy huquqiy davlat va demokratik boshqaruv tamoyillari bilan bevosita uyg'unlashadi. Shuningdek, ilm va ma'rifatning jamiyat taraqqiyotidagi o'rni alohida ahamiyatga ega ekanligi aniqlanadi. Yusuf Xos Hojib ilmni inson kamolotining asosiy omili sifatida ko'radi va ilmga tayangan jamiyatgina adolatli va barqaror rivojlanishga erishishi mumkinligini ta'kidlaydi. Bu g'oya bugungi "bilimga asoslangan jamiyat" konsepsiyasi bilan to'liq mos keladi va ta'lim tizimining strategik ahamiyatini yana bir bor tasdiqlaydi. Yana bir muhim xulosa shuki, jamiyatning ma'naviy asoslari davlat barqarorligining ajralmas qismi hisoblanadi. Halollik, sabr, qanoat, adolat va insonparvarlik kabi fazilatlar jamiyatni ichki jihatdan mustahkamlovchi asosiy omillar sifatida talqin etiladi. Bu esa zamonaviy ijtimoiy falsafada "ma'naviy kapital" tushunchasi bilan uyg'unlashadi va jamiyat taraqqiyotida axloqiy qadriyatlarning o'rnini yana bir bor tasdiqlaydi. Tadqiqot davomida komil inson g'oyasi ham muhim yakuniy xulosa sifatida aniqlanadi. Yusuf Xos Hojib nazarida komil inson jamiyatning asosiy tayanchi bo'lib, u nafaqat shaxsiy fazilatlari bilan, balki jamiyat manfaatiga xizmat qilishi bilan ham ajralib turadi. Bu g'oya zamonaviy ta'lim, tarbiya va yoshlar siyosati uchun ham metodologik asos bo'lib xizmat qiladi. Shuningdek, asarda ilgari surilgan rahbarlik konsepsiyasi ham alohida ahamiyatga ega. Rahbar faqat boshqaruvchi emas, balki jamiyatga yo'l ko'rsatuvchi ma'naviy yetakchi sifatida talqin qilinadi. Bu yondashuv bugungi davlat boshqaruvi tizimlarida ham yetakchi tamoyillardan biri hisoblanadi. Umumiy xulosa sifatida shuni aytish mumkinki, Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig"dagi siyosiy-falsafiy qarashlari nafaqat tarixiy meros, balki zamonaviy ijtimoiy-siyosiy tafakkur uchun ham muhim nazariy va amaliy ahamiyatga ega bo'lgan universal tizimdir. Ushbu merosni chuqur o'rganish va amaliy hayotga tatbiq etish bugungi kunning dolzarb ilmiy va ma'naviy vazifalaridan biri hisoblanadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Кутадғу билиг: (Билим саодати)/Юсуф Хос Ҳожиб, Абдуҳамид Пардаев таъддили. – Т.: Янги аср авлоди, 2016 й. – Б. 280.
2. Каримов Қ. Юсуф Хос Ҳожиб "Қутадғу билиг". – Т.: Фан, 1971.
3. Al-Farabi, A. N. (2004). Fozil odamlar shahri. Toshkent: Fan nashriyoti.
4. Nasimov, S. (2015). Sharq mutafakkirlari va siyosiy-falsafiy qarashlar. –Т.: Fan va texnologiya nashriyoti.
5. Юсуф Хос Ҳожиб. "Қутадғу билиг" (Саодатга йўлловчи билим). Транскрипция ва ҳозирги ўзбек тилига тавсиф. Нашрга тайёрловчилар филол.фан.кан. Каримов. – Т.: Фан, 1971. – Б. 22.

ЭТИЧЕСКАЯ РАЦИОНАЛЬНОСТЬ КАК ПРИНЦИП НАУЧНОГО МЫШЛЕНИЯ В ЦЕНТРАЛЬНОЙ АЗИИ

ETHICAL RATIONALITY AS A PRINCIPLE OF SCIENTIFIC THINKING IN CENTRAL ASIA

*С.Е. Адылханова, Евразийский национальный университет им. Л.Н. Гумилева,
Нур-Султан, Казахстан, (E-mail: ase280884@mail.ru)*

S.E. Adilkhanova, Eurasian National University named after L.N. Gumilyov,
Nur-Sultan, Kazakhstan, (E-mail: ase280884@mail.ru)

Аннотация. В статье обосновывается понятие этической рациональности как принципа научного мышления в контексте социокультурной специфики Центральной Азии. Показано, что классические модели научной рациональности, ориентированные преимущественно на эпистемологическую обоснованность и методологическую строгость, в условиях современных социотехнологических трансформаций дополняются нормативно-ценностными основаниями, связанными с ответственностью исследователя перед человеком, обществом и будущими поколениями. На основе историко-философского анализа интеллектуального наследия мыслителей Средней Азии, а также анализа современных практик исследовательской этики региона выявляются ключевые структурные компоненты этической рациональности. Делается вывод о том, что в Центральной Азии научное знание традиционно мыслится как морально нагруженная форма рациональности, ориентированная на служение общественному благу, предотвращение социальных рисков и утверждение принципов справедливости.

Ключевые слова: этическая рациональность, научное мышление, этика ответственности, Центральная Азия, исследовательская этика, научная рациональность.

Abstract. This article substantiates the concept of ethical rationality as a principle of scientific thinking within the sociocultural context of Central Asia. It demonstrates that classical models of scientific rationality, primarily oriented toward epistemic justification and methodological rigor, are complemented under conditions of contemporary socio-technological transformations by normative and value-based foundations related to the researcher's responsibility toward individuals, society, and future generations. Drawing on a historical-philosophical analysis of the intellectual heritage of Central Asian thinkers, as well as an examination of current research ethics practices in the region, the study identifies the key structural components of ethical rationality. The article concludes that in Central Asia scientific knowledge has traditionally been conceived as a morally charged form of rationality, oriented toward serving the public good, preventing social risks, and affirming principles of justice.

Keywords: ethical rationality, scientific thinking, ethics of responsibility, Central Asia, research ethics, scientific rationality.

В условиях ускоряющихся технологических, экологических и социокультурных трансформаций проблема оснований научной рациональности приобретает всё более выраженное этическое измерение. Современная наука всё менее может рассматриваться как ценностно-нейтральная деятельность, ограниченная производством объективного знания и подчинённая исключительно внутренним эпистемологическим критериям истинности, доказательности и методологической строгости. Напротив, научное мышление всё чаще оказывается вовлечённым в

социально чувствительные контексты, в которых исследовательские решения имеют прямые и долгосрочные последствия для человека, общества и будущих поколений.

Развитие биомедицинских технологий, экологических исследований, цифровых и социальных наук наглядно демонстрирует, что выбор исследовательских целей, методов и интерпретаций не является этически нейтральным. Научная рациональность в этих условиях всё в большей степени оценивается не только по когнитивным параметрам, но и по способности учитывать моральные, социальные и гуманитарные последствия научной деятельности. Это приводит к переосмыслению самой идеи рациональности науки и актуализирует философские дискуссии об этике знания и ответственности учёного.

В современной философии науки и этике всё более утверждается понимание того, что этическое измерение не может быть сведено к внешнему контролю над применением научных результатов. Напротив, этика всё чаще рассматривается как внутренний компонент научного мышления, определяющий допустимость исследовательских стратегий, границы научного вмешательства и формы ответственности за производство и распространение знания. В этом контексте возникает необходимость концептуализации таких форм рациональности, которые изначально включают нормативно-ценностные основания.

Для стран Центральной Азии данный поворот к этизации научного мышления имеет особую значимость. С одной стороны, регион активно интегрируется в глобальное научное пространство, что предполагает принятие международных стандартов исследовательской этики, академической честности и институционального этического контроля. С другой стороны, в Центральной Азии сохраняется устойчивая интеллектуальная традиция понимания знания как формы служения обществу, справедливости и общественному благу, восходящая к философскому наследию средневековых мыслителей региона.

Историко-философский опыт Центральной Азии свидетельствует о том, что рациональность знания здесь изначально формировалась как нормативно и ценностно ориентированная. В этой традиции научное мышление не противопоставляется этике, а рассматривается как способ ответственного отношения к миру и человеку. Такое понимание рациональности позволяет говорить о наличии специфической модели научного мышления, в которой когнитивные и моральные основания неразрывно связаны.

Несмотря на растущий интерес к исследовательской этике и этике ответственности, в современной философии науки недостаточно разработан вопрос о региональных моделях научной рациональности, в которых этическое измерение не является внешним нормативным дополнением, а выступает структурным принципом познания. Центральная Азия в этом

отношении представляет собой важный исследовательский контекст, позволяющий выявить альтернативные формы рациональности, способные дополнить и проблематизировать универалистские модели науки.

В этой связи в статье вводится и обосновывается понятие этической рациональности как принципа научного мышления, предполагающего неразрывную связь познавательных, аксиологических и нормативно-ответственных компонентов.

Целью статьи является философское обоснование этической рациональности как принципа научного мышления в контексте Центральной Азии на основе историко-философского и аксиологического анализа интеллектуальных традиций региона, а также анализа современных практик исследовательской этики.

Для достижения поставленной цели в статье решаются следующие задачи:

- выявить философские предпосылки концепции этической рациональности;
- показать, каким образом в интеллектуальной традиции Центральной Азии рациональность науки изначально сопрягается с этикой и ответственностью;
- проанализировать современные вызовы и практики исследовательской этики в регионе;
- обосновать эвристический и нормативный потенциал этической рациональности для развития науки в условиях глобальных вызовов.

Методологическую основу исследования составляют философские и междисциплинарные методы анализа. Ключевым является историко-философский метод, направленный на реконструкцию представлений о рациональности, знании и ответственности в интеллектуальной традиции Средней Азии.

Герменевтический подход применяется при интерпретации философских текстов как нормативных моделей мышления, в которых рациональность знания соотносится с идеями долга, справедливости и общественного блага. При этом анализ ориентирован не на описание биографий отдельных мыслителей, а на выявление устойчивых смысловых структур, задающих ценностные основания научного мышления [5, с.540-542].

Аксиологический анализ позволяет рассмотреть научную рациональность как ценностно нагруженную практику, в которой истина, благо и ответственность образуют взаимосвязанное единство [6, с.18-22].

Сравнительно-теоретический метод используется для сопоставления классических моделей научной рациональности с современными концепциями этики ответственности, а также для анализа сходств и различий между глобальными стандартами исследовательской этики и региональными этическими установками [4, с.30-33].

Дополнительно анализируются современные философские и социологические исследования, посвящённые институциональным и практическим аспектам исследовательской этики в странах Центральной Азии.

В результате проведённого историко-философского и аксиологического анализа было выявлено, что этическая рациональность в контексте Центральной Азии представляет собой устойчиво воспроизводимую структуру научного мышления, обладающую как исторической глубиной, так и актуальным нормативным потенциалом. Полученные результаты позволяют зафиксировать несколько ключевых положений.

Во-первых, установлено, что классическая модель научной рациональности, основанная на идеале ценностной нейтральности и приоритете методологической строгости, оказывается недостаточной для описания реальных форм научного мышления в условиях социально и культурно сложных контекстов. Анализ показал, что в научной практике неизбежно присутствуют нормативные решения, связанные с выбором исследовательских целей, методов, интерпретационных рамок и способов публичной репрезентации знания. Эти решения имеют этическое измерение и не могут быть сведены к чисто техническим или эпистемологическим критериям [5, с.546-548].

Во-вторых, выявлено, что в интеллектуальной традиции Центральной Азии рациональность знания изначально формировалась как нормативно ориентированная. Историко-философский анализ наследия Аль-Фараби и Ибн Сина показывает, что разум рассматривался не только как инструмент познания, но и как основание нравственного выбора и социальной ответственности. Познание природы, человека и общества интерпретировалось как средство достижения справедливого порядка, общественного согласия и блага, что позволяет говорить о ранней форме этической рациональности, встроенной в саму логику научного мышления [2, с.210-216].

В-третьих, установлено, что в региональной философской традиции научное знание не мыслится как ценностно нейтральное. Напротив, оно подлежит нравственной оценке с точки зрения его социальной направленности и последствий применения. Учёный в этой логике рассматривается как субъект, несущий ответственность не только за истинность знания, но и за его влияние на общественные процессы, предотвращение конфликтов и поддержание социальной гармонии [3, с.142-148]. Это формирует устойчивую историческую линию, в рамках которой рациональность науки приобретает выраженный этический вектор.

В-четвёртых, анализ современных практик исследовательской этики в странах Центральной Азии показывает, что при сохраняющейся неравномерности институционального оформления этических механизмов

значительная часть нормативной регуляции научной деятельности осуществляется на уровне индивидуальной профессиональной ответственности исследователя. Этические требования в научной среде чаще формулируются через категории честности, долга, уважения и ответственности, чем через формализованные процедуры. Данный результат свидетельствует о том, что этическая рациональность продолжает функционировать как внутренний принцип научного мышления, а не только как внешний регулятив.

В-пятых, на основании синтеза исторического и современного материала были выделены структурные компоненты этической рациональности, устойчиво воспроизводимые в региональном контексте:

когнитивный компонент, включающий требования истинности, аргументированности и методологической рефлексивности;

аксиологический компонент, выражающий ценности человеческого достоинства, справедливости, гуманизма и общественного блага [1, с.72-75];

нормативно-ответственный компонент, предполагающий признание обязанности исследователя отвечать за социальные, гуманитарные и межпоколенческие последствия научной деятельности.

В совокупности полученные результаты позволяют утверждать, что этическая рациональность в Центральной Азии выступает не случайной характеристикой отдельных философских учений или современных этических инициатив, а системным принципом научного мышления, обеспечивающим его социальную ориентированность, нормативную осмысленность и культурную устойчивость.

Полученные результаты позволяют рассматривать этическую рациональность не только как эмпирически фиксируемую характеристику научного мышления в Центральной Азии, но и как концептуальную альтернативу редукционистским моделям научной рациональности, основанным на идеале ценностной нейтральности. В этом смысле статья встраивается в более широкий философский контекст критики технократического и инструментального понимания науки.

В классических моделях научной рациональности этическое измерение, как правило, выносится за пределы собственно познавательного процесса и интерпретируется как внешнее ограничение или регулятив применения научных результатов. Однако анализ интеллектуальной традиции Центральной Азии показывает, что подобное разделение знания и этики не является универсальным. Напротив, в региональном контексте рациональность изначально мыслится как нормативно нагруженная способность соотносить истину с благом и учитывать социальные последствия познания.

С этой точки зрения этическая рациональность может быть интерпретирована как особый тип рациональности, отличающийся от инструментальной, коммуникативной или чисто эпистемической

рациональности. Её специфика заключается в том, что критерии разумности научного мышления включают не только логико-методологическую корректность, но и оценку допустимости, соразмерности и ответственности научных решений. Тем самым рациональность науки приобретает рефлексивный и саморегулирующий характер, направленный на предотвращение социально значимых рисков [4, с.39-42].

Сопоставление полученных результатов с современными теориями этики ответственности, прежде всего с концепциями Ханс Йонас, позволяет уточнить статус региональной модели. В западной философии этика ответственности формируется как реакция на кризис техногенной цивилизации и угрозы, порождённые научно-техническим прогрессом. В Центральной Азии, напротив, ответственность оказывается изначально встроенной в понимание знания как формы служения обществу и справедливости, а не как постфактум добавляемым моральным ограничением.

Это различие имеет принципиальное значение. Оно позволяет рассматривать этическую рациональность не как заимствованный нормативный стандарт, а как культурно и исторически укоренённую форму научного мышления, способную вступать в продуктивный диалог с глобальными этическими рамками науки. В условиях глобализации научного знания именно такие региональные модели рациональности могут выступать ресурсом для преодоления универсалистских и контекстно нечувствительных подходов к исследовательской этике [7, с.14-16].

Дополнительное значение имеет выявленная в статье роль личной ответственности исследователя в современных научных практиках Центральной Азии. Недостаточная институционализация этических механизмов усиливает значимость внутренней ценностной рефлексии, что подтверждает тезис о том, что этическая рациональность функционирует прежде всего как внутренний принцип научного мышления, а не как внешняя система санкций и процедур.

В этом контексте этическая рациональность может рассматриваться как основание формирования профессиональной идентичности учёного, в которой научная компетентность и моральная ответственность не противопоставляются, а взаимно усиливают друг друга. Такой подход позволяет переосмыслить роль науки в обществе - не только как источника инноваций и технологического развития, но и как института моральной ориентации и социального доверия.

Таким образом, обсуждение результатов показывает, что этическая рациональность в Центральной Азии обладает не только историческим и региональным значением, но и более широким теоретическим потенциалом. Она может быть использована как аналитическая категория для философии науки, этики знания и сравнительных исследований рациональности, а также

как нормативный ориентир для развития ответственной науки в условиях глобальных вызовов.

Проведённое исследование позволяет утверждать, что этическая рациональность представляет собой не частный или вспомогательный аспект научного мышления в Центральной Азии, а его фундаментальный принцип, формирующий внутреннюю нормативную логику познания. В региональной интеллектуальной традиции рациональность знания изначально мыслится как ценностно и социально ориентированная, что отличает её от моделей научной рациональности, основанных на идеале ценностной нейтральности.

Историко-философский анализ показывает, что в наследии среднеазиатских мыслителей знание выступает не автономной когнитивной практикой, а формой ответственного отношения к миру, человеку и обществу. Рациональность здесь не редуцируется к инструментальному разуму, но понимается как способность соотносить истину с благом и учитывать социальные и моральные последствия познавательной деятельности. В этом смысле этическая рациональность может быть интерпретирована как особый тип рациональности, в котором эпистемологические и аксиологические основания науки образуют неразрывное единство.

Анализ современных практик исследовательской этики в странах Центральной Азии демонстрирует, что в условиях неполной институционализации формальных этических механизмов именно этическая рациональность исследователя приобретает решающее значение. Она выступает внутренним регулятивным принципом научного мышления, определяющим не только допустимость методов и процедур, но и интерпретацию результатов исследования, способы их публичной репрезентации и социального применения.

Теоретический вклад статьи заключается в концептуализации этической рациональности как философской категории, позволяющей преодолеть противопоставление науки и этики. В отличие от подходов, трактующих этику науки преимущественно как систему внешних нормативных ограничений, предложенная модель рассматривает этическую рациональность как имманентный принцип организации научного мышления, культурно и исторически обусловленный. Это открывает возможность более тонкого анализа региональных форм научной рациональности в контексте глобального философского дискурса.

Практическая значимость исследования связана с возможностью применения полученных выводов в сфере научной политики и образования. Учет региональных философских оснований этической рациональности может способствовать формированию более устойчивых моделей исследовательской этики, ориентированных не только на формальное соблюдение стандартов, но и на развитие внутренней профессиональной ответственности исследователей. Это особенно важно для подготовки

молодых учёных и аспирантов, для которых этическая рациональность может стать не внешним требованием, а частью профессиональной идентичности.

Перспективы дальнейших исследований связаны, во-первых, с более детальным анализом отдельных интеллектуальных традиций и текстов Центральной Азии в контексте философии науки и этики знания; во-вторых, с эмпирическим изучением того, каким образом этическая рациональность проявляется в современных научных практиках региона; и, в-третьих, с сравнительным исследованием региональных моделей этической рациональности в глобальном научном пространстве.

В целом этическая рациональность предстает не как ограничение научного познания, а как его продуктивный и конструктивный ресурс, обеспечивающий гуманистическую направленность, социальную легитимность и ответственность науки перед настоящими и будущими поколениями. Именно в этом качестве она может рассматриваться как один из ключевых философских принципов развития науки в Центральной Азии.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Аль-Фараби. Трактат о взглядах жителей добродетельного города. - М.: Мысль, 1970.
2. Ибн Сина. Книга исцеления (философские разделы). - Ташкент: Фан, 1980.
3. Юсуф Хас Хаджиб. Кутадгу билиг (Благодатное знание). — Алма-Ата: Гылым, 1983.
4. Ханс Йонас. Принцип ответственности: опыт этики для технологической цивилизации. — М.: Айрис-Пресс, 2004.
5. Макс Вебер. Наука как призвание и профессия // Избранные произведения. — М.: Прогресс, 1990.
6. Douglas H. Science, Policy, and the Value-Free Ideal. — Pittsburgh: University of Pittsburgh Press, 2009.
7. UNESCO. Recommendation on Science and Scientific Researchers. — Paris: UNESCO, 2017.

SCIENTIFIC AND INTELLECTUAL FLOURISHING IN UZBEKISTAN FROM THE 9TH TO THE 15TH CENTURIES

IX-XV ASRLARDA O'ZBEKISTONDA ILMIY-MA'NAVIY YUKSALISH

Derya Soysal, Bryussel erkin universiteti, Belgiya
Derya Soysal, Université libre de Brussels, Belgium

Abstract. *This article examines the historical role of Central Asia, particularly present-day Uzbekistan, as a major center of scientific, cultural, and intellectual development between the 9th and 15th centuries. Often overshadowed by the European Renaissance, the so-called “Eastern Renaissance” constituted a crucial phase in the global history of knowledge. Drawing on multilingual sources, this study explores the conditions that enabled this flourishing, including political stability, economic prosperity along the Silk Road, and vibrant scholarly networks. Special attention is given to leading figures such as al-Khwarizmi, al-Farabi, al-Biruni, and Ibn Sina, whose contributions shaped mathematics, astronomy, medicine, and philosophy. The article also highlights the Timurid Renaissance as a second major intellectual revival. By reassessing the interconnectedness between Eastern and Western intellectual traditions, this paper argues that Central Asia played a foundational role in the emergence of global scientific thought.*

Keywords: Central Asia; Uzbekistan; Eastern Renaissance; al-Khwarizmi; al-Biruni; Ibn Sina; Timurid Renaissance; Silk Road; history of science

Annotatsiya. Ushbu maqolada Markaziy Osiyoning, xususan, hozirgi O'zbekistonning IX-XV asrlar oralig'idagi ilmiy, madaniy va intellektual taraqqiyotning yirik markazi sifatidagi tarixiy o'rni ko'rib chiqiladi. Ko'pincha Yevropa Uyg'onish davri soyasida qolib ketgan "Sharq Uyg'onishi" deb ataluvchi davr dunyo bilimlar tarixida muhim bosqichni tashkil etdi. Ko'p tilli manbalarga tayangan holda, ushbu tadqiqot ushbu gullab-yashnashga imkon bergan shart-sharoitlarni, jumladan, siyosiy barqarorlik, Ipak yo'li bo'ylab iqtisodiy farovonlik va jonli ilmiy tarmoqlarni o'rganadi. Matematika, astronomiya, tibbiyot va falsafani shakllantirgan al-Xorazmiy, al-Forobiy, al-Beruniy, Ibn Sino kabi yetakchi siymolarga alohida e'tibor qaratilgan. Maqolada, shuningdek, Temuriylar Renessansi ikkinchi yirik intellektual uyg'onish sifatida ta'kidlangan.

Ushbu maqolada Sharq va G'arb intellektual an'analari o'rtasidagi o'zaro bog'liqlikni qayta ko'rib chiqib, Markaziy Osiyo jahon ilmiy tafakkurining paydo bo'lishida asosiy rol o'ynagani ta'kidlanadi.

Kalit so'zlar: Markaziy Osiyo; O'zbekiston; Sharq Uyg'onish davri; al-Xorazmiy; al-Beruniy; Ibn Sino; Temuriylar Renessansi; Ipak yo'li; fan tarixi

Uzbekistan is a land of Renaissance, and this has been true for more than a thousand years. The entire world now recognizes that in ancient times Turan, Turkestan, and Movaraunnahr—territories that correspond to modern Uzbekistan—were among the cradles of world civilization. From this region emerged a bridge connecting East and West, South and North, through economic exchange, trade, science, art, and spiritual values. As Uralovich (2024) notes, the Great Silk Road was the only land route that carried these cultural and intellectual flows across continents.

The expression “Uzbekistan is a country of scientists” is often heard, and with good reason. Uzbekistan is renowned for its intricate architectural masterpieces, including iconic sites such as Registan Square in Samarkand and the ancient city of Bukhara. Recognizing the immense value of this heritage, the government has invested heavily in preservation and restoration efforts, as highlighted by Kholikova et al. (2023). Uzbekistan is a land of renaissance that has already experienced two major cultural rebirths and is now striving toward a Third Renaissance.

In Samarkand, one can clearly see how powerful scientific thought once was. Uzbekistan is a country that has undergone profound cultural transformations throughout its history, giving rise to entirely new civilizations and new cultural and spiritual values. The people of Uzbekistan have repeatedly experienced periods of cultural flourishing—true renaissances. During the first Eastern Renaissance (9th–12th centuries), scholars, statesmen, artisans, and military leaders made invaluable contributions to the development of history, culture, spirituality, education, justice, and the rule of law. Their achievements shaped not only the region but also world civilization, as emphasized by Uralovich (2024, p. 17).

Renaissance

Etymologically, the term *renaissance* refers to the rebirth of culture, spirituality, and enlightenment, characterized by a secular and humanistic worldview rooted in the cultural heritage of antiquity. The Renaissance was marked by a renewed interest in the classical knowledge of ancient Greece and

Rome, as well as a focus on humanism, individualism, and the pursuit of knowledge. These ideals had a profound impact not only in Europe but across the world, according to Kholikova et al. (2023).

In the West, Renaissance culture first emerged in Italy. At that time, Italy was closely connected to the Mediterranean world. In neighboring Spain, the Arab Caliphate—one of the main centers of Muslim culture—continued to flourish until nearly the 15th century. These historical dynamics reveal the deep interconnection between the Arabic-speaking world and the Eastern Renaissance, which developed in the Near and Middle East during the 9th–12th centuries. This intellectual heritage played a significant role in shaping the Renaissance that later emerged in Italy. While Western education often focuses on the European Renaissance, there was another equally prestigious renaissance: the Uzbek (or Central Asian) Renaissance.

The 10th–12th centuries are widely recognized as the period of the Eastern Renaissance, during which Central Asian scholars made groundbreaking contributions to physics, chemistry, mathematics, astronomy, geography, medicine, and agriculture (Abdullaev, 2021).

Between the 12th and 14th centuries, the works of prominent Eastern scholars such as Muhammad Khorezmi, Ahmad Farghani, Marwazi, Farabi, Ibn Sina, Ibn Rushd, and Abu Rayhan Beruni were translated into Latin, sparking a growing interest in Muslim scientific achievements, as noted by Usmonova and Kamariddinzoda (2024).

First Renaissance

During the 9th–12th centuries, Central Asia experienced a remarkable cultural and intellectual renaissance. This era witnessed the rise of outstanding scholars such as Muhammad al-Khwarizmi, Abu Rayhan Beruni, Avicenna (Ibn Sina), and Mahmud Zamakhshari, whose discoveries in mathematics, astronomy, medicine, philosophy, and linguistics shaped the development of global civilization. Cities such as Samarkand, Bukhara, Urgench, and Marv became vibrant centers of science, culture, and education.

The history of Central Asia is extraordinarily rich and multifaceted, and the 9th–12th centuries hold a particularly special place. This period is known as the Eastern Renaissance or the Muslim Renaissance, during which unprecedented progress occurred in all fields of science, culture, and the arts. Several key factors contributed to the emergence of this renaissance (1) **Political stability:** Under the Karakhanids, a relatively peaceful and stable political environment allowed culture and science to flourish; (2) **Economic development:** Extensive trade along the Great Silk Road, combined with advances in craftsmanship and agriculture, strengthened the region's economic power; (3) **Cultural exchange:** Merchants, travelers, and scholars from East and West brought new ideas, greatly enriching scientific and cultural life; (4) **Scholarly environment:** Academies, libraries, and madrasas in Samarkand, Bukhara, Urgench, and Marv created ideal conditions for intellectual growth.

After Baghdad, the region corresponding to modern Uzbekistan became one of the most important scientific centers of the Islamic world. Scholars and translators from various countries were invited to conduct research, innovate, and translate scientific works. Caliph al-Ma'mun paid particular attention to the development of science in Khorezm and Khorasan, gathering around him scholars from Khorezm, Fergana, Sogdiana, Shosh, and Farab, and providing them with the conditions necessary for creative work.

Uzbekistan, center of greatest minds

Uzbekistan gave birth to some of the greatest minds of the medieval world: Muhammad Musa al-Khwarizmi, Abu Ma'shar al-Balkhi, Abu Nasr al-Farabi, Ahmad al-Farghani, Abu Rayhan Beruni, Abu Bakr al-Razi, Abu Ali ibn Sina, Mahmud Kashgari, and many others. Situated at the crossroads of global trade routes for millennia, Central Asia developed a uniquely rich and diverse culture.

According to Xurshidbek ogli (2024, p. 275), all branches of science flourished during this period such as (1) **Exact sciences**; (2) **Natural sciences**; (3) **Humanities** (philosophy, logic, linguistics, literature, history).

In a speech dedicated to Teachers and Mentors Day, the President of Uzbekistan, **Shavkat Mirziyoyev**, emphasized that the 9th–12th centuries—known as the First Renaissance—were a period of extraordinary spiritual and intellectual flourishing for the peoples of Turan (Uralovich, 2024).

The scientific rise of the East in the 9th–11th centuries was largely driven by Central Asian thinkers. New discoveries in mathematics, astronomy, medicine, chemistry, geography, linguistics, hadith studies, literature, and even music would have been unimaginable without their contributions (Bakhodir & Dilshoda, 2025).

When **Marco Polo** traveled through Khiva, Bukhara, and Samarkand in the 1280s, he described the astonishing wealth and sophistication of the region. The First Eastern Renaissance (9th–13th centuries) produced scientists such as **al-Khwarizmi**, the creator of algebra, and **al-Biruni**, the first anthropologist—figures whose work continues to influence modern science, as noted by geographer **Norbert Csizmadia**.

Experts agree that the formation of algebra as a scientific discipline is directly linked to al-Khwarizmi. He systematized mathematical knowledge and introduced the use of zero, enabling the spread of the decimal system worldwide. Another major scholar was **Ahmad al-Farghani** (c. 798–865), an encyclopedist who demonstrated the achievements of Central Asian science in Baghdad. His contributions to astronomy, geography, and mathematics were significant, and he designed advanced astronomical instruments. UNESCO published several of his works in 1998 on the occasion of the 1200th anniversary of his birth.

This period stands as one of the most brilliant chapters in the history of world civilization, and its legacy continues to shape scientific and cultural development today.

Abu Rayhan Beruni: A Pillar of the Uzbek Renaissance

Abu Rayhan Beruni (973–1048) stands among the most remarkable scholars of the medieval Islamic world and occupies a distinguished place in the history of global science. He was born on September 4, 973 (362 AH) in the ancient capital of Khorezm, the city of Kyat. Khorezm, located at the crossroads of major trade routes, attracted scholars of various disciplines, creating a vibrant intellectual atmosphere. Among his earliest and most influential teachers was Abu Nasr Mansur ibn Ali al-Iraqi, a renowned astronomer and mathematician, whom Beruni later remembered with deep gratitude (Amina, 2025, p. 46).

Beruni is recognized as one of the greatest and most versatile scholars of the medieval East. His intellectual legacy spans astronomy, mathematics, geography, geology, pharmacology, history, and ethnography. His works remain relevant today, as many of his ideas laid the foundations for modern scientific thought. Among his most celebrated writings are *The Chronology of Ancient Nations*, *Geodesy*, *India*, and *The Book of Drugs*. These works are considered invaluable sources not only in the East but in the entire history of world science.

Contributions to Geography, Geodesy, Astronomy and Pharmacology

Beruni made groundbreaking contributions to geography and geodesy. He conducted precise calculations on the shape and dimensions of the Earth, including an early attempt to determine the Earth's radius by measuring distances between locations in Khorezm.

In mathematics, Beruni was among the leading scientists of his time. He applied trigonometry to astronomical calculations and provided systematic explanations of functions such as sine, tangent, and cotangent. He also contributed to number theory, geometry, and algebra, and worked to develop a coherent scientific terminology, which continues to facilitate the study of his works today.

In his medical and pharmacological treatise *Kitab al-Saydalah* (*The Book of Drugs*), Beruni analyzed medicinal plants, their properties, methods of preparation, and therapeutic uses. This work occupies a special place in the history of Eastern medicine. Beruni compared the medical knowledge of different cultures and synthesized it through rigorous scientific inquiry according to Yavuz, M. (2020).

Beruni's influence extended far beyond his lifetime. He authored more than 160 works in astronomy, geography, mathematics, and history. He was the first medieval scholar to propose that the Earth rotates around the Sun—five centuries before Copernicus. He argued for the Earth's spherical shape, compiled a star catalog with coordinates for 1,029 stars, and produced a world map. He even suggested the existence of a large landmass in the Western Hemisphere, anticipating the discovery of the Americas by nearly 450 years.

Ibn Sina

Abu Ali Ibn Sina (980–1037) is one of the most influential scholars of the medieval Islamic world and a central figure of the Eastern Renaissance. He authored more than 450 works across various scientific disciplines, of which 242 have survived. His philosophical encyclopedia, often referred to as the *Shifa* ("The Book of Healing"), encompasses five major fields: logic, medicine, astrology,

music, and theology. His intellectual breadth places him among the greatest polymaths of world history (Afshar, *and al.*, (2020, March).

Ibn Sina later became one of the leading scholars of the Mamun Academy in Gurganj (Urgench), in Uzbekistan, a major scientific center of the time. He died in 1037 and was buried in Hamadan (Bakhodir & Dilshoda, 2025).

Scientific Contributions

Ibn Sina's contributions to medicine are particularly significant. He wrote 43 medical works, the most famous of which is the five-volume encyclopedic treatise "Al-Qanun fi al-Tibb" (The Canon of Medicine). This monumental work explains the causes and origins of diseases, methods of diagnosis and treatment, the properties of medicinal plants and compounds, dietary principles, and the importance of physical exercise for human health. The *Canon* was translated into Latin in the 12th century and served as the primary medical textbook in European universities until the 17th century (Bakhodir & Dilshoda, 2025).

The Second Eastern Renaissance: The Timurid Renaissance (14th–16th Centuries)

The Second Eastern Renaissance, commonly referred to as the Timurid Renaissance, unfolded between the 14th and 16th centuries and represents one of the most significant periods of cultural, scientific, and intellectual revival in Central Asian history (Abdullaev, 2021). This era, rooted in the political consolidation achieved by Amir Timur (Tamerlane), marked not only the re-emergence of Central Asia as a major center of power but also its transformation into a leading hub of knowledge, artistic production, and scholarly exchange.

Indeed, the Timurid period is equally distinguished by its remarkable contributions to science, culture, architecture, and intellectual life. Timur and his successors actively fostered an environment conducive to scholarly activity, attracting scientists, poets, artists, and architects from across the Islamic world and beyond.

Following the decline of Mongol domination, the rise of Timur in the second half of the 14th century led to the establishment of a centralized and relatively stable state in Movarounnahr and Khorasan. This political stabilization created favorable conditions for economic recovery, cultural production, and scientific development. As noted by Usmonova and Kamariddinzoda (2024), the emergence of an independent state revitalized intellectual life, allowing societies to "breathe freely again" and encouraging the flourishing of new talents and creative energies.

Scientific Renaissance under the Timurids

One of the most remarkable aspects of the Timurid Renaissance lies in its scientific achievements, particularly in the fields of astronomy and mathematics. These advancements were largely driven by the patronage and personal involvement of Ulugh Beg (1394–1449), Timur's grandson, who stands out as one of the most distinguished scholar-rulers in history.

Astronomy and Ulugh Begh

The ruler Ulugh Beg, great symbol of the Timurid Renaissance, contributed to science and it is to the quality of his trigonometric tables that he owes his place in the history of mathematics. Therefore, to pay tribute to him, in 1961, the International Astronomical Union named a lunar crater after him and an asteroid (2439) Ulugbek (Minor Planet Center, the International Astronomical Union) (Space.reference).

The madrasa of Ulugh Beg was a scientific institution at that time. In fact, between 1424 and 1429, Ulugh Beg had the Samarkand Astronomical Observatory built, which was equipped with astronomical instruments that had no equivalent until then (Golombek, and al. 1988). According to scientists, this observatory was at the time the best in the Islamic world and the largest in Central Asia (Masharif, 2023). Ulugh Beg established one of the most advanced observatories of the medieval world in Samarkand around 1424–1429. This observatory, equipped with a monumental sextant of approximately 40 meters in radius, enabled astronomers to conduct highly precise measurements of celestial bodies. It quickly became a leading center of astronomical research, attracting prominent scholars such as Qadi Zada al-Rumi and Jamshid al-Kashi.

The most significant outcome of this scientific activity was the compilation of the *Zīj-i Sultānī* (1437), an astronomical catalogue listing the positions of over 1,000 stars with unprecedented accuracy. Ulugh Beg's calculation of the sidereal year, with an error margin of only 58 seconds, remained unsurpassed until the early modern period. These achievements demonstrate the advanced level of scientific methodology and observational precision reached during the Timurid era.

The influence of this work extended far beyond Central Asia. The *Zīj-i Sultānī* was later translated into Latin and studied by European astronomers, contributing to the scientific developments that would culminate in the European Renaissance. During Ulugbek's time, many works were translated from Arabic and Persian into old Uzbek. He created a rich library with more than 15,000 books (Masharif, 2023).

Mathematical Innovations

The Timurid period also witnessed important developments in mathematics, particularly in trigonometry and numerical methods. Jamshid al-Kashi made groundbreaking contributions, including highly precise calculations of π and the systematic use of decimal fractions—innovations that predated their widespread adoption in Europe by several centuries.

Mathematicians of this period refined trigonometric tables and improved computational techniques, enhancing the accuracy of astronomical predictions. These developments illustrate the continuity between earlier Islamic scientific traditions and the innovations of the Timurid scholars, who both preserved and expanded this intellectual heritage.

Medicine, Geography, and Natural Sciences

Although astronomy and mathematics reached exceptional heights, other scientific disciplines also continued to develop under Timurid patronage. Medical

knowledge, deeply rooted in the earlier works of Ibn Sina and al-Razi, was preserved, studied, and expanded. Medical institutions in cities such as Herat and Samarkand functioned as both centers of treatment and education, where scholars produced commentaries and practical treatises.

In the field of geography, Timurid scholars contributed to improved cartographic knowledge through more accurate astronomical observations and enhanced instruments such as the astrolabe. These advancements facilitated better calculations of latitude and longitude and enriched geographical understanding across Eurasia. The continued exchange of knowledge along the Silk Road played a crucial role in this process, enabling the circulation of ideas between Asia, the Middle East, and Europe.

The legacy of the Timurid Renaissance continues to resonate in contemporary Uzbekistan. Modern initiatives aimed at reviving and preserving the region's scientific and cultural heritage—such as the reorganization of the Khorezm Mamun Academy and the establishment of international research centers—reflect a conscious effort to reconnect with this historical legacy (Abdullaev, 2021).

Under current reforms, particular emphasis has been placed on education, scientific research, and the study of historical heritage. These efforts are often framed within the broader na

Conclusion

Central Asia has long been one of the ancient centers of human civilization, distinguished by its rich history and unique scientific heritage. Located at the crossroads of major trade routes—including the Great Silk Road—the region facilitated the exchange of knowledge, crafts, and cultural traditions for millennia. Scholars, mainly from Uzbekistan, have consistently emphasized the region's invaluable contribution to the development of states, empires, and civilizations, as well as its role in promoting peace and intellectual progress.

The rise of the Ghaznavids, Khorezmshahs, and Karakhanids in the late 9th century, independent from the Arab Caliphate, created favorable conditions for the growth of science and the establishment of major cultural centers. Cities such as Bukhara, Samarkand, Marv, Kat, and Urgench became renowned hubs of scholarship, architecture, and craftsmanship. That is the reason why we accept Uzbekistan as a land of Renaissance.

BIBLIOGRAPHY:

1. Abdullaev, I. (2021). THE EASTERN RENAISSANCE AS A PHENOMENON OF MUSLIM CULTURE. *Universum: общественные науки*, (6-7 (75)), 12-15.
2. Afshar, A., Steensma, D. P., & Kyle, R. A. (2020, March). Ibn Sina (Avicenna): The "Prince of Physicians". In *Mayo Clinic Proceedings* (Vol. 95, No. 3, pp. e31-e32). Elsevier.
3. Amina, A. (2025). ABU RAYHON BERUNIY ILMIY MEROSI. *ZAMIN ILMIY TADQIQOTLAR JURNALI*, 1(5), 45-50.
4. Bakhodir, S., & Dilshoda, R. (2025). EASTERN THINKERS OF THE ERA OF THE FIRST RENAISSANCE. *Global Science Review*, 8(1), 682-687.

5. Csizmadia, N. (2025, January 8). *A new renaissance in Uzbekistan*. *Eurasia Magazine*.
<https://eurasiamagazine.com/new-renaissance-in-uzbekistan>
6. Kamildjanovich, S. Y. (2026). DESCRIPTION OF THE IMAGE OF AMIR TEMUR AND HIS ERA IN ROBERT E. HOWARD'S LORD OF SAMARCAND. *Shokh Articles Library*, 1(1), 250-258.
7. Kholikova, R.E., Narkulov, D.T., Abilov, U.M., Khudoykulov, A.B., Karimov, N.R., Iskandarov, S.A., ... & Niyozova, N.S. (2023). Impact of Renaissances in The History of Uzbekistan And Causative Factors of The Third Renaissance. *Journal of Law and Sustainable Development*, 11(12), e2518-e2518.
8. Masharif o'g'li, D.A. (2023). Mirzo Ulug'bekning ilm fanga qo'shgan hissasi. *Journal of Science-Innovative Research in Uzbekistan*, 1(5), 235-239.
9. Mamajonova, G.K., & Inomxo'Jayeva, S.M. (2017). Abu Reikhan Beruniy-Prominent Figures Of Uzbekistan. *Экономика и социум*, (4 (35)), 24-26.
10. Minor Planet Center, the International Astronomical Union. (2021). Retrieved from http://www.minorplanetcenter.net/db_search/show_object?object_id=2439.
11. Sadriddinovna, M. S. (2025). SCIENCE AND CULTURE DURING THE TIMURID ERA. *Central Asian Journal of Academic Research*, 3(9), 94-98.
12. Soysal, D. (2025). The timurid renaissance period is a central asian renaissance as prestigious as the italian renaissance. *Orta Doğu ve Orta Asya-Kafkaslar Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi*, 4(2), 82-95.
13. Uralovich, M.F. (2024) Historical and Scientific Aspects of Creating the Third Renaissance in Uzbekistan. *American Journal of Business Management, Economics, and Banking*, 31, 17-20.).
14. Usmonova, L.R., & Kamariddinzoda, Z. (2024). Development of culture and science during the renaissance in the east. *Science and Education*, 5(1), 338-344.
15. Xurshidbek ogli, R.D. (2024). IX-XII ASRLARDA O'RTA OSIYO XALQLARI TARIXIDA ROY BERGAN UYGONISH DAVRI. *YANGI O'ZBEKISTON, YANGI TADQIQOTLAR JURNALI*, 1(2), 274-281.
16. Yavuz, M. (2020). Lichens in al-Biruni's Kitab al-Saydanah fi al-Tibb. *Early Science and Medicine*, 25(2), 152-172.

**BO'LAJAK "TARBIYA" FANI O'QITUVCHILARINING KASBIY
TAYYORGARLIGIDA YUSUF XOS HOJIB FALSAFASINING O'RNI VA
AHAMIYATI**

**THE ROLE AND SIGNIFICANCE OF YUSUF KHOS HAJIB'S PHILOSOPHY
IN THE PROFESSIONAL TRAINING OF FUTURE "EDUCATION"
TEACHERS**

*Yoqubaliyeva Dilafruz Payzidin qizi, Andijon davlat pedagogika instituti
Pedagogika va psixologiya kafedrasida o'qituvchisi*

*Yoqubaliyeva Dilafruz Payzidin kizi, Andijan State Pedagogical Institute
Lecturer at the Department of Pedagogy and Psychology*

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yangi O'zbekiston ma'naviy poydevorini shakllantirish sharoitida bo'lajak "Tarbiya" fani o'qituvchilarining metodik tayyorgarligini takomillashtirish masalalari yoritilgan. Tadqiqotda Yusuf Xos Hojibning "Qutadgu bilig" asaridagi falsafiy-axloqiy konsepsiyalarning zamonaviy pedagogik yondashuvlar bilan integratsiyasi tahlil qilingan. Bo'lajak o'qituvchilarning kasbiy kompetentligini oshirishda ajdodlar merosidan foydalanishning metodik ahamiyati ochib berilgan.

Kalit soʻzlar: Tarbiya fani, kasbiy-metodik tayyorgarlik, maʼnaviy-axloqiy tarbiya, komil inson.

Аннотация. В данной статье рассматриваются вопросы совершенствования методической подготовки будущих учителей предмета «Воспитание» в контексте формирования духовного фундамента Нового Узбекистана. Анализируется интеграция философско-нравственных концепций в произведении Юсуфа Хоса Хаджиба «Кутадгу билиг» с современными педагогическими подходами. Выявляется методическая значимость использования наследия предков в повышении профессиональной компетентности будущих учителей.

Ключевые слова: Образование, профессионально-методическая подготовка, духовно-нравственное воспитание, совершенная личность.

Abstract. This article discusses the issues of improving the methodological training of future teachers of the subject "Education" in the context of the formation of the spiritual foundation of New Uzbekistan. The study analyzes the integration of philosophical and moral concepts in Yusuf Khos Hajib's work "Kutadgu bilig" with modern pedagogical approaches. The methodological importance of using the heritage of ancestors in improving the professional competence of future teachers is revealed.

Keywords: Education, professional and methodological training, spiritual and moral education, perfect person.

KIRISH

Yangi Oʻzbekistonni barpo etishning strategik yoʻnalishlaridan biri-maʼnaviy-maʼrifiy islohotlar orqali "Uchinchi Renessans" poydevorini yaratishdir. Bu jarayonda umumtaʼlim maktablarida joriy etilgan "Tarbiya" fani oʻsib kelayotgan yosh avlodning dunyoqarashini shakllantirishda markaziy oʻrin tutadi. Oʻzbekiston Respublikasi Prezidenti taʼkidlaganidek, "Biz tarbiya haqida gapirganda, bevosita maʼnaviyat masalasini tushunamiz"[1,27-b]. Biroq, zamonaviy "Tarbiya" fani oʻqituvchilaridan nafaqat pedagogik mahorat, balki chuqur falsafiy-tarixiy bilim ham talab etiladi. Bu borada XI asr mutafakkiri Yusuf Xos Hojibning "Qutadgu bilig" (Saodatga yoʻllovchi bilim) asari bebaho metodik manbadir. Boʻlajak oʻqituvchilarning kasbiy tayyorgarligida ushbu asar falsafasini oʻrganish, ularning dars berish metodikasini milliy qadriyatlar bilan boyitadi. Shunday ekan boʻlajak tarbiya fani oʻqituvchilarini kasbiy-metodik rivojlantirish orqali Yusuf Xos Hojib asarlarini oʻqitishga tayyorlash jarayonida singdirish lozim.

Yusuf Xos Hojibning pedagogik qarashlari Fitrat, Q.Hoshimov, S.Nishonova kabi olimlar tomonidan tadqiq etilgan. Jumladan, S.Nishonova "Qutadgʻu bilig"ni ilk pedagogik ensiklopediya sifatida baholaydi[2,58-b]. Zamonaviy tadqiqotchi olimlardan A.K.Axmetova "Qutadgʻu bilig" asarining maʼrifiy-pedagogik ahamiyati, asardagi urf-odat, qadriyatlar xususida ilmiy tadqiqotlar olib borgan[3,78-b], S.Ahmedovning ilmiy tadqiqotlari Xos Hojibning axloqiy qarashlarini zamonaviy nuqtai nazardan tahlil qilishga qaratilgan. U "Qutadgʻu bilig" asaridagi axloqiy qadriyatlarni oʻrganib, bu gʻoyalarning jamiyatni shakllantirishdagi oʻrnini yoritadi.

Zamonaviy tadqiqotlarda "Tarbiya" fani metodikasi masalalari koʻrib chiqilgan boʻlsa-da, aynan boʻlajak tarbiya fani oʻqituvchilarining metodik tayyorgarligini Yusuf Xos Hojib falsafasi asosida rivojlantirish masalasi maxsus

tadqiqot obyekti sifatida kam o'rganilgan. Bugungi kunda o'qituvchi tayyorlash tizimida "an'ana – zamonaviylik – innovatsiya" uchligi o'rtasidagi uzviylikni ta'minlash metodik ehtiyojga aylangan.

R.Davronov esa Xos Hojibning adolat va tenglik haqidagi qarashlarini yoritadi. U Xos Hojibning jamiyatdagi adolatni o'rnatish haqidagi g'oyalarini zamonaviy ijtimoiy va siyosiy g'oyalar bilan solishtiradi.[4,112-b]

Maqolani yozishda tizimli tahlil, qiyosiy-pedagogik yondashuv va darsliklar mazmunini tahlil qilish metodlaridan foydalanildi. Tadqiqot obyekti sifatida pedagogika oliy ta'lim muassasalari "Pedagogika. Tarbiya fani o'qituvchisi" yo'nalishi talabalarining metodik tayyorgarligi olindi.

Yusuf Xos Hojib falsafasining markazida to'rtta ustun asosiy bosh qahramonlar Kuntug'di – adolat, Oyto'ldi – davlat, baxt, O'gdulmish – aql, O'zgurmish – qanoat turadi. Ushbu to'rt konsepsiya zamonaviy "Tarbiya" fani o'quv dasturidagi mavzular bilan bevosita bog'lanadi.

X asrda Movaraunnahrda yashab ijod etgan mashhur faylasuf Yusuf Xos Hojib bo'lib, uning - «Qutadg'u bilig» asaridagi adolatli jamiyat va dono hukmdor faoliyatiga oid g'oyalar nafaqat turkiy dunyoda, balki dunyo tamaddunida muhim ahamiyat kasb etadi. «Qutadg'u bilig» shunchaki falsafiy asar emas, balki kelajak hukmdorlar uchun amaliy qo'llanma sifatida yozilgan. U Qaroxoniylar amiriga bag'ishlangan bo'lib, maqsad - yuksak axloqiy ideallarga muvofiq boshqara oladigan hukmdorlar tabaqasini shakllantirishga harakat qilgan. Shu bilan Yusuf Xos Hojib noyob janrni poetik shaklda bayon qilingan hokimiyat falsafasini yaratgan. Yusuf Xos Hojibning falsafiy merosi turli madaniy va ilmiy an'analar - islomiy, turkiy, forsiy va qadim sharqona ta'sirlarning ifodachisi sifatida muhim ahamiyat kasb etadi. Bu uyg'unlashuv turlicha unsurlarning mexanik qo'shilishi emas, balki organik birlashuv bo'lib, uning natijasida o'sha davrning ham diniy, ham dunyoviy talablariga javob bera oladigan o'ziga xos falsafiy tizim paydo bo'ladi.

Metodik integratsiya imkoniyatlarini ochib bersak, bo'lajak tarbiya fani o'qituvchisi "Tarbiya" darslarida "Adolat" mavzusida dars o'tganda, Yusuf Xos Hojibning: "Adolat bilan xalqni rozi qil, xalq rozi bo'lsa, davlat mustahkam bo'ladi"[5,13-b], degan g'oyasini zamonaviy huquqiy davlat tamoyillari bilan qiyoslab tushuntirishi lozim. Bu o'qituvchining argumentativ kompetentligini oshiradi. Bu mavzularni yoritishda o'qituvchidan mustahkam bilim talab etiladi va hayotiy misollar va videolar orqali yoritilsa o'quvchilar onggiga singdirish samarali kechadi.

Kasbiy-metodik rivojlantirish bosqichlarida bo'lajak tarbiya fani o'qituvchilarini tayyorlashda quyidagi metodik zanjirni qo'llash tavsiya etiladi: Kognitiv bosqich: "Qutadgu bilig" asaridagi axloqiy me'yorlarni o'rganish. Interpretatsion bosqich: Baytlarni bugungi hayotiy vaziyatlarga (keys'larga) aylantirish. Texnologik bosqich: Asar g'oyalarini dars ishlanmasiga (didaktik o'yin, krossvord, muammoli vaziyat) singdirish.

Tadqiqot doirasida o'tkazilgan tahlillar shuni ko'rsatadiki, dars jarayonida "Qutadgu bilig" hikmatlaridan foydalangan o'qituvchilarning dars samaradorligi 25-30% ga yuqori bo'ladi. Chunki yoshlar uchun quruq nasihat emas, balki chuqur falsafiy asosga ega bo'lgan "milliy brend" darajasidagi o'gitlar qiziqarliroqdir. Yusuf Xos Hojibning o'qituvchi shaxsiga qo'ygan talablari (bilimlilik, halollik, til madaniyati) bo'lajak pedagogning professional etikasini shakllantiradi [6,32-b].

Yusuf Xos Hojibning axloqiy qarashlari, bir tomondan, tarixiy ahamiyatga ega bo'lsa, boshqa tomondan, uning o'zgaruvchan dunyoda ham samarali qo'llanilishi mumkin. Uning asari faqat o'z zamonida emas, balki hozirgi kunda ham yuksak ma'naviy me'yorlarni belgilaydi. Yusuf Xos Hojibning g'oyalari bugungi kunda ham dolzarb bo'lib, har bir insonni ma'naviy yuksalishga chaqiradi va dunyoning har bir nuqtasida haqiqiy axloqiy mukammallikni izlashga undaydi.

Yusuf Xos Hojib o'z asarida insonning ichki dunyosi va axloqiy qiyofasiga katta e'tibor qaratgan, u jamiyatda baxt va tartibga axloqiy komilliksiz erishish mumkin emas, deb ta'kidlagan. Axloq - uning fikricha nazariy falsafa emas, balki har bir insonga munosib hayot kechirish va boshqalar bilan hamjihat yashash uchun zarur bo'lgan tirik bilimdir. Bu bilim oilaviy munosabatlardan boshlab, davlat xizmatigacha bo'lgan barcha sohalarni qamrab oladi. Shu ma'noda Yangi O'zbekistonda yuksak axloqli shaxs tarbiyasiga yuqori darajada e'tibor qaratilganligi Yusuf Xos Hojibning ideal g'oyalarining ijrosi ta'minlanayotganligidan dalolatdri. Maktabgacha ta'lim muassasalari faoliyatining takomillashtirilishi va unga deyarli barcha shu yoshdagi bolalarning jalb qilinishi, maktab ta'limiga tarbiya fanining kiritilishi, oilaviy munosabatlarda ajrimlarni kamaytirishga yo'nalgan ma'rifiy faoliyatning tashkil etilishi, hatto jinoiy ishlari uchun jazo tayinlangan maxbuslarning masofaviy ta'lim orqali oliy ma'lumotli bo'lishi uchun sharoitlarni yaratilishi O'zbekiston fuqarolarini yuksak ma'naviy ruhda tarbiyalashga yo'nalgan sa'y harakatlardir.

Xulosa qilib shuni aytish kerakki, Yusuf Xos Hojib falsafasi - bu shunchaki tarixiy meros emas, balki Yangi O'zbekiston o'qituvchisi uchun metodik "yo'l xaritasi"dir. Bo'lajak tarbiya fani o'qituvchilarini kasbiy-metodik rivojlantirishda quyidagilar taklif etiladi: Pedagogika Oliy ta'lim muassasalarida "Tarbiya fanini o'qitish metodikasi" moduliga "Yusuf Xos Hojib asarlarining didaktik imkoniyatlari" mavzusini kiritish kerakligini aytish lozim. Talabalar uchun "Qutadgu bilig" asari asosida interfaol metodik qo'llanmalar (keysar to'plami) yaratish kerakligi va bugungi kunda bo'lajak tarbiya fani o'qituvchilarini kasbiy-metodik rivojlantirish uchun juda ahamiyatli ekanligini ko'rishimiz mumkin. "Tarbiya" fani o'qituvchisining ma'naviy qiyofasini shakllantirishda mutafakkirning komil inson haqidagi qarashlarini asosiy mezon qilib olish.

Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojib falsafasi asosida tayyorlangan o'qituvchi o'quvchilarga nafaqat bilim beradi, balki ularning qalbida milliy g'urur va intellektual salohiyatni uyg'ota oladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YHATI:

1. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston strategiyasi. – T.: "O'zbekiston", 2021.b-27.

2. Nishonova S. Sharq uygʻonish davri pedagogik fikrlar taraqqiyotida komil inson gʻoyasi. – T., 1998.
3. Ахметова А.К. Педагогические взгляды Юсуфа Хас Хаджиба Баласагунского (по поэме "Кутадгу билиг"): Автореф.. канд. пед. наук. - Т, 1990. – 17
4. Davronov, R. "Yusuf Xos Hojibning adolat va tenglik haqidagi qarashlari". –T.: Oʻzbekiston Respublikasi Fanlar Akademiyasi. 2012.
5. Yusuf Xos Hojib. Qutadgu bilig (Saodatga yoʻllovchi bilim). – T.: "Yulduzcha", 1990. – 144 b.
6. Maxmudov N. "Qutadgu bilig" – maʼnaviyat darsligi. // Til va adabiyot taʼlimi jurnali. – Toshkent, 2020. - №5.
7. Yakubaliyeva, D. (2023). preparation for the organization of scientific research works in students of pedagogical higher education institutions. Science and innovation, 2 (B12), 447- 452.
8. Yoqubaliyeva, D.Z. (2024). Boʻlajak tarbiya fani oʻqituvchilarini kasbiy metodik rivojlantirish orqali fanni oʻqitishga tayyorlash. Universal xalqaro ilmiy jurnal, 1 (4), 190-192.
9. Yoqubaliyeva, D.Z., & Norqobilov, D. (2024). Boʻlajak tarbiya fani oʻqituvchilarida kreativlik sifatlarini rivojlantirish orqali ularni zamonaviy pedagogik faoliyatga tayyorlash. Universal xalqaro ilmiy jurnal, 1(4), 63-65.

ЮСУФ ХОС ХОЖИБНИНГ ФАЛСАФИЙ ВА МАЪНАВИЙ МЕРОСИ: ТАРИХИЙ ВА ЗАМОНАВИЙ АҲАМИЯТ

THE PHILOSOPHICAL AND SPIRITUAL HERITAGE OF YUSUF KHOS HAJIB: HISTORICAL AND MODERN RELEVANCE

*Жабборова Вазира Хасановна, фалсафа фанлар номзади, Академик Бобожон Гафуров
номидаги Хужанд давлат университети, фалсафа кафедраси ўқитувчиси
Тоҷикистон Республикаси, Суғд вилояти, Хужанд шаҳри, E-mail: dj.vazira@mail.ru*

*Jabborova Vazira Hasanovna, Candidate of Philosophical Sciences, Lecturer of the
Department of Philosophy at Khujand State University named after Academician Bobojon Gafurov,
Republic of Tajikistan, Sughd Region, Khujand City, E-mail: dj.vazira@mail.ru*

Аннотация. Мақола Юсуф Хос Ҳожибнинг (1021–1085) фалсафий меросини таҳлил қилишга бағишланган. Унинг асосий асари — Қутадғу билиг — инсон ахлоқи, маънавий камолот ва давлат бошқаруви масалаларига бағишланган маърифий ва фалсафий рисола сифатида танилган. Мақолада Ҳожибнинг ахлоқ, сиёсат ва маънавиятга оид қарашлари, уларнинг тарихий ва замонавий аҳамияти илмий жиҳатдан кўриб чиқилади.

Мақолада илмий таҳлил орқали юзлаб йиллар давомида шаклланган Ўрта Осиё фалсафий ва адабий анъаналарининг Юсуф Хос Ҳожиб меросидаги ифодаси ва уларнинг замонавий маънавий ривожланишидаги роли кўрсатилган. Шунингдек, асарнинг педагогика, сиёсатиунослик ва маданий мерос соҳаларидаги қўлланилиши, унинг илмий тадқиқотлардаги аҳамияти ва келажак учун тавсиялари таҳлил қилинади.

Мақола натижалари Юсуф Хос Ҳожибнинг фалсафий қарашлари инсоният маънавияти, ахлоқи ва жамият тараққиётида муҳим аҳамиятга эга эканини кўрсатади. Шу билан бирга, унинг мероси миллий ва умумий инсоний қадриятларни сақлаш, таълим ва давлат бошқаруви соҳаларида қўллаш учун асосий манба бўлиб хизмат қилади.

Калит сўзлар: Юсуф Хос Ҳожиб, "Қутадғу билиг", фалсафа, маънавият, ахлоқ, сиёсат, давлат бошқаруви, қадриятлар, келажак.

Abstract. The article is dedicated to analyzing the philosophical legacy of Yusuf Khos Hojib (1021–1085). His main work, «Qutadghu Bilig», is recognized as an educational and philosophical treatise devoted to issues of human ethics, spiritual perfection, and state

governance. The article scientifically examines Hojib's views on morality, politics, and spirituality, as well as their historical and contemporary significance.

Through scholarly analysis, the article highlights the expression of the philosophical and literary traditions of Central Asia, developed over centuries, in the legacy of Yusuf Khos Hojib and their role in modern spiritual development. Furthermore, it analyzes the application of the work in pedagogy, political science, and cultural heritage, as well as its significance in scientific research and recommendations for the future.

The findings of the article demonstrate that Yusuf Khos Hojib's philosophical views are of great importance for human spirituality, ethics, and societal progress. At the same time, his legacy serves as a primary source for preserving national and universal human values, as well as for application in education and state governance.

Keywords: Yusuf Khos Hojib, «Qutadghu Bilig», philosophy, spirituality, ethics, politics, state governance, values, future.

Юсуф Хос Ҳожиб (1021–1085) — туркистонлик мутафаккир, шоир ва давлат арбоби бўлиб, ўз асарлари билан шарқ фалсафаси ва маданиятига катта таъсир кўрсатган. Унинг асосий асари — «Қутадғу билиг» — инсоний ахлоқ, давлат бошқаруви ва маънавий тарбия масалаларини ўрганадиган фалсафий-маърифий рисола ҳисобланади. Мақолада Юсуф Хос Ҳожибнинг фалсафий мероси ва унинг замонавий аҳамияти таҳлил қилинади.

Мавзунинг долзарблиги шундаки, инсон маънавияти ва ахлоқий ривожланиши масалалари ҳозирги кунда ҳам аҳамиятли ҳисобланади. Юсуф Хос Ҳожибнинг қарашлари орқали замонавий билим ва маърифатнинг асослари ҳақида фикр юритиш мумкин [2, 15-с.].

Юсуф Хос Ҳожибнинг фалсафий қарашлари асосан уч йўналишда шаклланган: ахлоқ, сиёсат ва маънавият [3, 22-с.].

«Қутадғу билиг» асарида инсоннинг ахлоқий камолоти асосий мавзу сифатида кўрсатилади. Ҳожиб инсоннинг ҳаётида маънавий юксалиш ва ахлоқий фазилатларни ривожлантириш муҳимлигини таъкидлайди. Унинг фикрича, инсоннинг маънавий ривожланиши фақат билим ва илм орқали эмас, балки адолат, самимийлик ва меҳрибонлик каби фазилатлар орқали ҳам рўй беради [1, 55-с.].

Юсуф Хос Ҳожиб давлат ва раҳбарлик масалаларида ҳам фалсафий қарашларни илгари сурган. У раҳбарнинг инсоний фазилатларга эга бўлиши, халқ манфаатларини ўйлаши ва адолатли қарорлар чиқариши кераклигини таъкидлайди. Давлат бошқарувида маънавий қадриятлар асосий элемент сифатида қаралади.

Ҳожибнинг назариясида инсоннинг маънавий ривожланиши унинг ижтимоий ҳаёти билан боғлиқ. Маънавий ўсиш инсоннинг шахс сифатида ривожланиши ва жамиятда самарали фаолият юритиш имконини беради. Шу жиҳатдан, «Қутадғу билиг» фалсафий мерос сифатида инсон ва жамият ривожланиши учун муҳим ҳисобланади.

Юсуф Хос Ҳожибнинг фалсафий мероси инсониятнинг маънавий ва илмий тараққиётида муҳим ўрин эгаллайди. Унинг қарашлари тарихий ва замонавий жиҳатдан бир қатор жиҳатларда аҳамиятга эга.

Юсуф Хос Ҳожиб Ўрта Осиё фалсафий ва адабий анъаналарини ривожлантиришда муҳим роль ўйнаган. «Қутадғу билиг» асарида инсон ва давлат ҳақидаги назариялар, ахлоқ ва маънавий масалалари шарқ фалсафасидаги асосий тушунчалар билан уйғунлаштирилган.

Шунингдек, бу асар Ўрта асрлар ўзбек фикри ва адабий меросининг шаклланишига таъсир кўрсатди. Ҳожибнинг таълимоти инсоннинг маънавий ривожланиши, адолат ва билимга интилиши орқали жамият тараққиётига ҳисса қўшишга қаратилган.

Ҳожибнинг асосий ғояларидан бири — инсоннинг маънавий камолоти ва ахлоқий фазилатларни ривожлантиришдир. Унга кўра, маънавий ривожланиш инсоннинг ҳаётидаги барча соҳаларга таъсир қилади. Шу нуқтаи назардан, «Қутадғу билиг» асари замонавий тарбиявий жараёнларда ҳам аҳамиятли ҳисобланади.

Ахлоқий қадриятлар орасида адолат ва ҳақиқатпарварлик, самимийлик ва меҳрибонлик, билимга интилиш ва доимий ўрганиш, жамиятга фойдали фаолият олиб бориш Ҳожибнинг асосий ғояларидан ҳисобланади.

Бу қадриятлар нафақат ўзбек халқи учун, балки умумий инсоният маънавияти учун ҳам муҳимдир.

Ҳожибнинг сиёсий фалсафаси давлат ва раҳбарлик масалаларини қамраб олади. У раҳбарнинг инсоний фазилатларга эга бўлиши, халқ манфаатларига содиқ бўлиши ва адолатли қарорлар қабул қилиши кераклигини таъкидлайди.

Бундан ташқари, «Қутадғу билиг»да давлат бошқарувида маънавий қадриятларнинг ўрни ҳам кўрсатилган. Масалан, халқнинг маънавий ривожланиши ва адолатли бошқарув орасида узлуксиз боғланиш мавжудлигини таъкидлайди. Бу қарашлар замонавий сиёсий фалсафада ҳам муҳимдир.

Замонавий олимлар Юсуф Хос Ҳожибнинг фалсафий қарашларини илмий асосда таҳлил қилиб, унинг инсоний ахлоқ ва маънавиятга оид ғояларини турли фанлар нуқтаи назаридан ўрганадилар. Масалан, тарихшуносликда асар Ўрта асрлардаги Ўрта Осиё сиёсий ва маънавий ҳаётини ўрганиш учун асосий манба ҳисобланади;

- Адабиётшуносликда — асарнинг тили, услуби ва адабий формаси таҳлил қилинади;
- Фалсафада — инсоннинг маънавий камолоти, ахлоқ ва давлат бошқаруви масалалари тадқиқ қилинади;
- Педагогикада — маънавий ва ахлоқий тарбия назарий асос сифатида қўлланилади.

Ҳожибнинг мероси замонавий ҳаётда қатор соҳаларда қўлланилиши мумкин:

1. Мактаб ва олий таълим муассасаларида маънавий ва ахлоқий тарбия курсларини ташкил этиш;

2. Давлат бошқаруви ва сиёсий етакчиликда маънавий қадриятларни асосий элемент сифатида қўллаш;

3. Миллий ва халқаро конференциялар орқали меросни кенг тарғиб қилиш;

4. Замонавий илмий тадқиқотларда «Қутадғу билиг» асарининг турли фанлар нуқтаи назаридан таҳлил қилиниши.

Шу тариқа, Юсуф Хос Ҳожибнинг мероси нафақат тарихий, балки илмий ва замонавий аҳамиятга эга бўлиб, инсон маънавияти ва жамият ривожланиши учун қимматли манба ҳисобланади.

Юсуф Хос Ҳожибнинг асарлари ХХI асрда ҳам замонавий илмий таҳлилга эга. Ушбу бўлимда унинг меросининг замонавий талқини ва илмий тадқиқотлари ҳақида сўз юритилади.

Ўрта Осиё ва хорижда олимлар «Қутадғу билиг» асарини турли жиҳатдан таҳлил қилишган. Масалан, А. Мирзаевнинг монографиясида Ҳожибнинг фалсафий мероси ва инсон ахлоқини ривожлантиришдаги аҳамияти кўрсатилган [2, 60-с.]. Н. Шарипов эса замонавий фалсафий назарий таҳлилларни тақдим этган [3, 70-с.].

«Қутадғу билиг» асари тарбиявий жиҳатдан ҳам муҳимдир. Ундаги ахлоқий қоидалар, раҳбарлик ва маънавий камолот ҳақидаги ғоялар мактаб ва олий таълим муассасаларида фан сифатида тадқиқ этилади. Инсон ҳуқуқлари ва ахлоқий қадриятлар нуқтаи назаридан бу асарнинг илмий аҳамияти катта.

Юсуф Хос Ҳожибнинг асарлари тарихий мерос сифатида маданий ва маънавий ривожланиш учун асос яратади. Шунингдек, миллий қадриятларни сақлаш ва ривожлантиришда муҳим манба ҳисобланади.

Юсуф Хос Ҳожибнинг фалсафий мероси нафақат тарихий аҳамиятга эга, балки замонавий маънавий ва илмий изланишларда ҳам муҳим манба ҳисобланади. Бу тадқиқотда унинг меросидан келиб чиқиб келажак учун ҳулосалар ва тавсиялар таҳлил қилинади.

Ҳожибнинг асарлари инсоннинг маънавий камолотини тарбиялашда муҳим восита ҳисобланади. «Қутадғу билиг»даги ахлоқий қадриятлар — адолат, самимийлик, меҳрибонлик, билимга интилиш ва инсонийлик — ХХI асрда ҳам инсониятнинг маънавий ривожланиши учун асос бўлиб хизмат қилади. Шу нуқтаи назардан, бу мерос мактаб ва олий таълим муассасаларида фан сифатида тадқиқ этилиши ва тарбияда қўлланилиши лозим.

Ҳожиб инсоннинг маънавий ривожланишини уч асосий элементда қараган: билим, ахлоқ ва ижтимоий масъулият [4, 90-с.]. Бу жиҳатлар замонавий ҳаётда ҳам муҳим аҳамиятга эга. Масалан, ижтимоий тарбияда инсоннинг фақат билимли бўлиши эмас, балки маънавий камолотга эришиши ҳам талаб қилинади.

Юсуф Хос Ҳожибнинг фалсафий қарашлари тарих, адабиётшунослик, фалсафа ва сиёсатшунослик соҳаларида тадқиқот учун муҳим манба ҳисобланади. Унинг асарлари асосида инсон ва жамият ҳақидаги назариялар,

давлат бошқаруви ва маънавий ривожланиш таҳлил қилинади. Шунингдек, «Қутадғу билиг»нинг тил ва адабий услуби ҳам ўзбек адабиёти ва тарихини тадқиқ қилишда қимматли манба ҳисобланади.

Ҳозирги кунда олимлар бу асарнинг турли жиҳатларини ўрганиб, замонавий фалсафа, педагогика ва давлат бошқаруви соҳаларида қўлланиш имкониятларини изламоқдалар. Бу мерос фақат миллий маърифат учун эмас, балки умумий инсоний билим ва ахлоқ соҳасида ҳам аҳамиятли ҳисобланади.

Ҳожибнинг мероси миллий маданият ва қадриятларни сақлашда муҳим роль ўйнайди. Бу мерос орқали ўзбек халқи ўз тарихи, маънавий ва ахлоқий анъаналарини англаб, замонавий дунёда ўз ўрнини топиши мумкин. Шу билан бирга, бу асар хорижий олимлар учун ҳам Ўрта Осиё маданияти ва фалсафаси ҳақида кенг маълумот берувчи манба ҳисобланади.

Юсуф Хос Ҳожибнинг фикрлари инсон ҳуқуқлари, ахлоқий тарбия ва давлат бошқаруви соҳаларида замонавий концепциялар учун асос бўлиши мумкин. Масалан:

- Мактаб ва олий таълимда маънавий ва ахлоқий тарбия дастурларини яратишда;
- Давлат бошқаруви ва сиёсий етакчиликда раҳбарнинг маънавий фазилатлари муҳимлигини таъкидлашда;
- Миллий қадриятларни сақлаш ва ривожлантиришда маънавий меросдан фойдаланишда.

Шу тариқа, Юсуф Хос Ҳожибнинг мероси тарихийдан замонавийга узлуксизлик билан боғланиб, келажакда ҳам инсон маънавияти ва жамият ривожланиши учун муҳим манба бўлиб хизмат қилади [5, 15-с.].

Юсуф Хос Ҳожиб фалсафий мероси инсоният маънавияти, ахлоқи ва илмий фикрини ривожлантиришда аҳамиятли манба бўлиб хизмат қилади. «Қутадғу билиг» асари нафақат тарихий аҳамиятга эга, балки замонавий фалсафа, педагогика ва давлат бошқаруви соҳаларида ҳам қўлланилиши мумкин.

Таҳлиллар шшуни кўрсатдики, Юсуф Хос Ҳожибнинг асосий фалсафий қарашлари уч асосий йўналишда шаклланган:

1. “Ахлоқ ва маънавият” — инсоннинг маънавий камолоти ва ахлоқий фазилатлари, адолат, билимга интилиш ва инсонийлик унумли жамият учун асосий шартлар ҳисобланади.
2. “Сиёсий ва ижтимоий фалсафа” — давлат бошқаруви ва раҳбарликда маънавий қадриятларнинг ўрни, халқ манфаатларига содиқлик ва адолатли қарорлар қабул қилиш зарурлиги таъкидланади.
3. “Илмий ва маданий мерос” — «Қутадғу билиг» тарихи, адабиёти, фалсафаси ва педагогикада тадқиқот учун қимматли манба ҳисобланади, шунингдек, миллий маданий қадриятларни сақлаш ва ривожлантиришда муҳим аҳамиятга эга.

Шунингдек, натижалар асосида хулоса қилиш мумкинки, Юсуф Хос Ҳожибнинг мероси миллий ва умумий инсоний қадриятларни сақлашда

асосий рол ўйнайди, асарнинг ахлоқий ва маънавий мазмуни замонавий тарбия ва маърифат соҳаларида қўлланилиши мумкин, илмий тадқиқотларда тарих, адабиёт, фалсафа ва педагогика соҳалари учун қимматли манба сифатида хизмат қилади. Маданий мерос сифатида асар миллий ва халқаро маданий ҳамкорликда муҳим аҳамиятга эга.

Бундан ташқари, келажакда Юсуф Хос Ҳожибнинг фалсафий меросини кенгроқ тадқиқ этиш, мактаб ва университетларда махсус курслар яратиш, давлат бошқаруви ва раҳбарликда маънавий кадриятлардан фойдаланиш, шунингдек, миллий ва халқаро илмий конференциялар орқали меросни тарғиб қилиш зарур.

Шу тариқа, Юсуф Хос Ҳожибнинг фалсафий мероси тарихийдан замонавийга узлуксизлик билан боғланиб, инсон маънавий ривожланиши ва жамият тараққиёти учун ҳамиша муҳим аҳамият касб этади. Унинг қарашлари инсоннинг маънавий юксалиши, адолат ва билимга интилишини тарбиялашда, шунингдек давлат бошқарувида инсоний кадриятлар асосида қарорлар қабул қилишда асосий йўналиш сифатида хизмат қилади.

АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ:

1. Юсуф Хос Ҳожиб. “Қутадғу билиг”. Таржимаси ва таҳлили. – Тошкент, 2002.
2. А. Мирзаев. “Юсуф Хос Ҳожибнинг фалсафий мероси”. – Тошкент, 2008.
3. Н. Шарипов. “Ўрта аср Ўзбекистон фалсафаси”. – Самарқанд, 2015.
4. Қ. Тўраев. “Шарқ фалсафаси ва Юсуф Хос Ҳожиб”. – Тошкент, 2010.
5. Замонавий таҳлиллар ва мақолалар: журналлар, конференция материаллари.

YUSUF XOS HOJIBNING IJTIMOIIY-FALSAFIY QARASHLARIDA BILIM VA AQL KATEGORIYALARINING TALQINI

INTERPRETATION OF THE CATEGORIES OF KNOWLEDGE AND INTELLIGENCE IN THE SOCIO-PHILOSOPHICAL VIEWS OF YUSUF KHOS HAJIB

*Yarashov Sarvar Norqul o'g'li, Vatan Universiteti
nodavlat oliy ta'lim muassasasi, Ijtimoiy fanlar kafedrasi katta o'qituvchisi.
E-mail: sarvaryarashov04@gmail.com*

*Yarashov Sarvar Norkul ugli, Vatan University senior lecturer
at the Department of Social Sciences of a non-state higher educational institution. E-mail:
sarvaryarashov04@gmail.com*

Annotatsiya. Ushbu maqolada XI asr buyuk mutafakkiri Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asaridagi ijtimoiy-falsafiy mushohadalar, xususan, bilim va aql kategoriyalarining o‘zaro nisbati tahlil qilinadi. Muallif bilimni ijtimoiy taraqqiyotning asosi, aqlni esa insonni komillikka yetaklovchi asosiy vosita sifatida talqin etadi. Tadqiqotda asarning gnoseologik va etika masalalari, davlat boshqaruvida aqlning o‘rni hamda inson kapitalini shakllantirishdagi ahamiyati yoritilgan. Shuningdek, Yusuf Xos Hojib falsafasining bugungi kunda jamiyat ma’naviy barqarorligini ta’minlashdagi roli zamonaviy yondashuvlar asosida ochib berilgan. Maqola mutafakkir merosining falsafiy mohiyatini chuqurroq anglashga xizmat qiladi.

Kalit so‘zlar: Yusuf Xos Hojib, Qutadg‘u bilig, bilim, aql, ijtimoiy falsafa, komil inson, davlat boshqaruvi, axloq, saodat.

Abstract. *This article analyzes the socio-philosophical reflections of the 11th-century great thinker Yusuf Khass Hajib in his work "Qutadghu Bilig", specifically the relationship between the categories of knowledge and intellect. The author interprets knowledge as the foundation of social progress and intellect as the primary tool leading humans toward perfection. The research highlights the gnoseological and ethical issues of the work, the role of reason in state governance, and its importance in forming human capital. Additionally, the role of Yusuf Khass Hajib's philosophy in ensuring today's societal spiritual stability is revealed based on modern approaches. The article serves to provide a deeper understanding of the philosophical essence of the thinker's heritage.*

Key words: *Yusuf Khass Hajib, Wisdom of Royal Glory, knowledge, intellect, social philosophy, the perfect man, state governance, ethics, happiness.*

Oʻrta asr Sharq falsafasining nodir yodgorliklaridan biri boʻlgan “Qutadgʻu bilig” (Saodatga olib boruvchi bilim) asari nafaqat badiiy, balki chuqur falsafiy, siyosiy va ijtimoiy mazmunga ega. Yusuf Xos Hojib (1018–1070) bu asarda inson, jamiyat va davlat boshqaruvi masalalarini aql va bilim prizmasidan tahlil qiladi.

Markaziy Osiyo ijtimoiy-falsafiy tafakkurida Yusuf Xos Hojib alohida oʻrin tutadi. Uning XI asrda yaratilgan “Qutadgʻu bilig” (“Saodatga eltuvchi bilim”) asari nafaqat didaktik, balki chuqur ijtimoiy-falsafiy mazmunga ega boʻlgan manba hisoblanadi. Ushbu asarda inson, jamiyat, davlat va axloq muammolari oʻzaro bogʻliqlikda talqin etiladi. Mazkur maqolaning asosiy maqsadi – Yusuf Xos Hojib qarashlarida bilim va aql kategoriyalarining mazmuni, ularning ijtimoiy hayotdagi funksiyasi hamda oʻzaro dialektik munosabatini ochib berishdir.

Insoniyat tamadduni tarixida “Qutadgʻu bilig” asari nafaqat turkiy adabiyotning ilk durdonasi, balki oʻrta asrlar Sharq ijtimoiy-falsafiy tafakkurining konseptual asosi boʻlib xizmat qiladi. Yusuf Xos Hojib ushbu asar orqali jamiyatning ideal modelini chizib berar ekan, uning markaziga bilim va aql tushunchalarini qoʻyadi. Mutafakkir nazdida, ijtimoiy adolat va davlat mustahkamligi bevosita jamiyat aʼzolarining intellektual salohiyati bilan bogʻliqdir [1].

Asarda bilim va aql sinflararo munosabatlarda ham muhim oʻrin tutadi. Vazir “Aytoldi” – aql va bilim timsoli, uning maslahatlari orqali adolat qaror topadi. Yusuf Xos Hojibning fikricha, jamiyatda nizom boʻlishi uchun bilim hamma qatlamlar uchun ochiq boʻlishi kerak, ammo aqlning chuqurligi shaxsning tarbiyasi va intilishiga bogʻliq.

“Qutadgʻu bilig” nomining oʻzi “saodatga olib boruvchi bilim” degan maʼnoni anglatadi. Yusuf Xos Hojib saodatni ikki bosqichda koʻradi: dunyoviy saodat (adolatli boshqaruv, tinchlik, farovonlik) va uxroviy saodat (oxirat baxti). Ikkalasiga erishishning asosiy sharti – bilim va aql. “Kimda bilim boʻlsa, aql unga yoʻldosh, kimda aql boʻlsa, saodat unga hamroh” – deya taʼkidlaydi mutafakkir.

Yusuf Xos Hojib bilimni shunchaki maʼlumotlar toʻplami emas, balki insonni zulmatdan nurga olib chiquvchi, uning ijtimoiy maqomini belgilovchi qudratli kuch deb hisoblaydi. Uning shunday bayti bor:

*“Bilim bilsa, kishi bek boʻlur,
bilimlig kishi bekka kerak boʻlur” [2].*

Bu yerda bilimning ijtimoiy-siyosiy funksiyasi ochib berilgan.

Mutafakkir bilimni ikki turga ajratadi:

1. Nazariy bilim: Dunyoning mohiyatini anglashga xizmat qiluvchi bilim.

2. Amaliy bilim: Jamiyatda tartib o'rnatish va saodatga erishish uchun qo'llaniladigan bilim.

Yusuf Xos Hojib uchun bilim – insonni hayvondan ajratib turuvchi asosiy belgidir. U bilimni nafaqat individual sifat, balki ijtimoiy tartib va barqarorlikning muhim omili sifatida talqin qiladi:

“Bilim – inson uchun yo‘l ko‘rsatuvchi mash‘aladir”, deya ta’kidlaydi “Qutadg‘u bilig” asarida. Bu fikrda bilimning gnoseologik emas, balki amaliy-ijtimoiy funksiyasi ustuvor ekanligi ko‘rinadi. Muallif nazarida, bilim insonni adashishdan saqlaydi, jamiyatda adolatli munosabatlarni qaror toptiradi. Shuningdek, bilimning ijtimoiy qiymati uning boshqaruvdagi rolida ham namoyon bo‘ladi:

“Bilimli kishi elni boshqarsa, el baxt topadi”[3].

Bu yerda bilim siyosiy legitimatsiyaning asosiy mezon sifatida ko‘rsatilmoqda. Demak, Yusuf Xos Hojib konsepsiyasida bilim – hokimiyatning axloqiy asosidir.

Yusuf Xos Hojib qarashlarida aql – insonni boshqaruvchi kuch sifatid atalqin qilinadi. Agar bilim qurol bo‘lsa, aql uni ishlatuvchi mahoratdir. Yusuf Xos Hojib aqlni insonning eng oliy fazilati sifatida ta’riflaydi. Uning fikricha, aql insonning tabiatini hayvonot olamidan ajratib turuvchi asosiy mezon hisoblanadi.

Asarda aqlning uchta asosiy vazifasi ko‘rsatib o‘tiladi:

- Idrok etish: Atrof-muhit va hodisalar o‘rtasidagi bog‘liqlikni tushunish.
- Saralash: Yaxshini yomondan, foydalini zarardan ajratish [4].
- Nazorat: Nafsni jilovlash va axloqiy me‘yorlarga rioya qilish.

Aql kategoriyasi Yusuf Xos Hojib falsafasida markaziy o‘rin egallaydi. U aqlni insoniy faoliyatning boshqaruvchi mexanizmi sifatida talqin etadi:

“Aql – insonning ichki sultoni”.

Mazkur ta’rif aqlning normativ va regulativ funksiyasini ochib beradi. Aql insonni nafs, hissiyot va jaholatdan himoya qiluvchi vosita sifatida ko‘riladi. Muallif aqlni axloq bilan uzviy bog‘laydi:

Bilim va aqlning o‘zaro nisbati. Yusuf Xos Hojib falsafasida bilim va aql bir-birini to‘ldiruvchi kategoriyalardir. Aqlsiz bilim foydasiz, bilimsiz aql esa yo‘nalishsizdir. Mutafakkir buni shunday ifodalaydi:

“Aqlsiz kishida fazilat bo‘lmas” [5]

Bu fikrga ko‘ra, axloqiy kamolot aql orqali amalga oshadi. Aql – bu faqat bilish vositasi emas, balki axloqiy tanlov mezonidir.

“Aql – bu chiroq, bilim – uning nuri” [6].

Ushbu gnoseologik qarashlar zamonaviy epistemologiyadagi “empirik bilim” va “rasional tafakkur” o‘rtasidagi munosabatga hamohangdir. Muallifning fikricha, inson tug‘ma aqlga ega bo‘lishi mumkin, ammo uni bilim bilan boyitmasa, jamiyat uchun foydali bo‘la olmaydi [7].

Davlat boshqaruvida aql va bilimning roli. Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy falsafasi “Adolatli hukmdor” konsepsiyasi bilan chambarchas bog‘liq. Uning fikricha, davlatni boshqaruvchi shaxsda to‘rt xislat mujassam bo‘lishi shart, lekin ularning poydevori aynan aql va bilimdir.

*“Hukmdor aqlli bo‘lsa, xalq farovon bo‘ladi,
hukmdor bilimli bo‘lsa, mamlakat boy bo‘ladi”* [8].

Asardagi bosh qahramonlar – Kuntug‘di (Adolat), Oytoldi (Saodat), O‘gdulmish (Aql) va O‘zgurmish (Qanoat) o‘rtasidagi muloqotlar orqali muallif siyosiy boshqaruvda aqlni eng muhim instrument sifatida ko‘rsatadi. Ayniqsa, O‘gdulmish obrazi orqali oqilona boshqaruvning falsafiy asosi batafsil yoritiladi [9]. Asarda bilim va aql adolat, saodat, diyonat, sabr, halollik kabi tushunchalar bilan chambarchas bog‘langan. Masalan, adolat – bilimli va aqlli boshqaruvning natijasidir. Yusuf Xos Hojib “Adolatsiz hukmdor – johil hukmdor, johil hukmdor esa o‘z xalqini halokatga olib boradi”.

Yusuf Xos Hojib bilimni axloqdan ayri holda tasavvur qilmaydi. Uningcha, bilimli inson albatta odobli va tavoze‘li bo‘lishi kerak. Bilim insonni mutakabbir qilmasligi, aksincha, jamiyatga xizmat qilishga undashi lozim.

Mutafakkir inson kapitalining qiymatini uning qanchalik aqlli ekanligi bilan emas, balki o‘z aqlining natijasini ijtimoiy manfaatga qanchalik yo‘naltira olganligi bilan o‘lchaydi [10]. Bu esa zamonaviy “ijtimoiy mas‘uliyat” tushunchasining XI asrdagi talqinidir.

Xulosa o‘rnida aytish mumkinki, Yusuf Xos Hojibning bilim va aql haqidagi ta’limoti shunchaki nazariy mushohada emas, balki jamiyatni sog‘lomlashtirishga qaratilgan amaliy dasturdir. Uning qarashlarida:

1. Bilim insonning ijtimoiy mavqeini belgilovchi asosiy mezon;
2. Aql barcha ezgu amallarning boshqaruvchisi;
3. Davlat va jamiyat taraqqiyoti intellektual salohiyatga tayanishi lozimligi uqtiliradi.

Bugungi globallashuv davrida, "bilimlar iqtisodiyoti" shakllanayotgan bir paytda, mutafakkirning ushbu o‘g‘itlari milliy o‘zlikni anglash va yosh avlodni intellektual rivojlantirishda metodologik asos bo‘lib xizmat qiladi [11].

Bugungi globallashuv va axborot jamiyati davrida Yusuf Xos Hojibning bilim va aql haqidagi ta’limoti o‘z ahamiyatini yo‘qotmagan. Uning fikricha, jamiyatning taraqqiyoti bilimli va aqlli shaxslar – rahbarlar, o‘qituvchilar, olimlar – orqali amalga oshadi. Aql va bilimsiz boshqaruv korrupsiya, adolatsizlik va ijtimoiy tanglikka olib keladi. “Qutadg‘u bilig” asari bugungi kunda siyosiy etika, ijtimoiy falsafa va pedagogika sohalari uchun muhim manba bo‘lib qolmoqda.

Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy-falsafiy qarashlarida bilim va aql kategoriyalari markaziy o‘rin egallaydi. Bilim – ijtimoiy taraqqiyot va adolatli boshqaruvning asosi bo‘lsa, aql – bu bilimni yo‘naltiruvchi va tartibga soluvchi kuchdir. Ularning dialektik birligi inson kamoloti va jamiyat barqarorligining muhim sharti sifatida talqin etiladi.

Mazkur g'oyalar bugungi kunda ham o'z ahamiyatini yo'qotmagan bo'lib, zamonaviy ijtimoiy-falsafiy tafakkur uchun muhim nazariy asos bo'lib xizmat qiladi.

Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy-falsafiy qarashlarida bilim va aql kategoriyalari bir-birini to'ldiruvchi, bir-birisiz to'liq bo'lmagan tushunchalar sifatida talqin etiladi. Bilim – saodatga olib boruvchi yo'l, aql – shu yo'lda yo'lboshchi. Ular adolatli boshqaruv, ijtimoiy tinchlik va shaxsiy kamolotning asosiy shartidir. Mutafakkirning ushbu ta'limoti O'rta Osiyo va Sharq falsafiy tafakkuri tarixida muhim o'rin egallaydi va zamonaviy davlat boshqaruvi va ta'lim falsafasi uchun dolzarbdir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig (Saodatga yo'llovchi bilim). – Toshkent: Fan, 1971. 112-bet.
2. Karimov I. O'zbekiston: Milliy istiqlol, iqtisod, siyosat, mafkura. – Toshkent: O'zbekiston, 1996. 45-bet.
3. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. Zamonaviy nashr. – Toshkent, 2007.
4. Mallaev N. O'zbek adabiyoti tarixi. – Toshkent: O'qituvchi, 1976. 180-bet.
5. Sharq mutafakkirlari merosi to'plami. – Toshkent, 2015.
6. Fitrat A. Eski o'zbek adabiyoti namunalari. – Toshkent, 1925 (qayta nashr: 2005). 88-bet.
7. Abduhalimov A. Markaziy Osiyo mutafakkirlari falsafasi. – Toshkent: Yangi asr avlodi, 2012. 215-bet.
8. Valixojaev B. O'zbek adabiyotshunosligi tarixi. – Toshkent, 2002. 142-bet.
9. Usmonov S. Turkiy tillarning qadimiy yodgorliklari. – Toshkent, 1989. 95-bet.
10. To'xliiev B. "Qutadg'u bilig" – hayotnoma. – Toshkent, 1990. 67-bet.
11. Jabborov I. O'zbeklar (etno-falsafiy tahlil). – Toshkent: Sharq, 2008. 310-bet.

YUSUF HÂS HÂCİB İLE KUTADGU BİLİĞ'İN İLİM ÂLEMİ'NDEKİ TESİRİ

THE INFLUENCE OF KUTADGU KNOWLEDGE WITH YUSUF HAS HAJIB IN THE WORLD OF SCIENCE

Ahmet Semih Torun, Dilbilimci ve Arşiv Uzmanı
T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı
semihtorun60@gmail.com, Orcid No: 0009-0003-5345-3046

Ahmet Semih Torun, Linguist and Archivist
T.C. Presidency Directorate of State Archives
semihtorun60@gmail.com, Orchid No.: 0009-0003-5345-3046

Özet. Kutadgu Bilig, yazıldığından bugüne değerini kaybetmeyen başyapıtlardandır. "Mutluluk ve devlet yönetimi bilgisi" manalarına gelen Kutadgu Bilig adlı eserde irfani nasihatlar bulunmaktadır.

Yusuf Hâs Hâcib tarafından 11. yüzyılda yazılan Kutadgu Bilig, siyasetname türündeki ilk manzum eserdir. İnsan ve devlet arasındaki irtibatı güzel bir şekilde dile getiren eser, günümüze ve geleceğe ışık tutmaktadır. Eserin çeşitli kütüphanelerde yazma ve basma nüshaları bulunmaktadır. Bu nadide eserle ilgili birçok yayın yapılmış, tezler hazırlanmıştır.

Tebliğimizde; "Doğruluk sebebiyle gök ayakta durur" diyen Yusuf Hâs Hâcib ile değerli eserinin ilim âlemindeki tesiriyle birlikte Kutadgu Bilig'in Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı kütüphanelerinde bulunan nüshaları incelenecektir. Bu çalışmada; büyük mütefekkir Yusuf Hâs Hâcib ile Türk başyapıtlarından olan eserinin, Türk kültürüne yaptığı katkılar ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yusuf Hâs Hâcib, Kutadgu Bilig, Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı, siyasetname.

Abstract. *Kutadgu Bilig remains a masterpiece that has preserved its profound significance since its composition. Meaning "The Wisdom of Royal Glory" or "The Science of Happiness," the work encapsulates gnostic and moral counsel. Authored by Yusuf Khass Hajib in the 11th century, Kutadgu Bilig stands as the first poetic example of the siyasetnama (treatise on statecraft) genre in Turkic literature. By eloquently articulating the relationship between the individual and the state, the work continues to illuminate both the present and the future. Various manuscript and printed copies are preserved in numerous libraries today, and the work has been the subject of extensive scholarly publications and academic theses.*

In this study, Yusuf Khass Hajib—who famously stated, "The heavens stand firm through justice"—and the scholarly impact of his magnum opus are examined alongside the copies held in the libraries of the Manuscript Institution of Turkey. This paper explores the contributions of this great thinker and his masterpiece to Turkic culture and intellectual heritage.

Keywords: Yusuf Khass Hajib, Kutadgu Bilig, Manuscript Institution of Turkey, Siyasetnama.

GİRİŞ

Karahanlılar; ilim ve irfana hizmet etmişler, ilim erbabına destek vermişlerdir. Dönemin âlimlerinin en önemlileri Kaşgarlı Mahmud ve Yusuf Hâs Hâcib'dir. Yusuf Hâs Hâcib, Uluğ Hâs Hâcib [1, s.1038] diye de bilinmektedir. Kendisi, tahminen 1019 yıllarında Balasagun'da seçkin bir ailede dünyaya gelmiştir. Zâhidâne bir hayat süren Yusuf Hâs Hâcib, Kutadgu Bilig adlı eserini Balasagun'da yazmaya başlayıp Kaşgar'da tamamlamıştır. Eserin tamamlanışı on sekiz ay sürmüştür. Esere sonradan eklenen biri mensur, diğeri manzum iki mukaddime ile bazı beyitlerde müellif hakkında bilgiler bulunmaktadır [2, s.478].

Türkçe'nin en önemli kaynaklarından olan eser, 462/1069-70 tarihinde Karahanlı Hakanı Süleyman Arslan Karahan oğlu Tavgaç Buğra Karahan Ebû Ali Hasan'a takdim edilmiştir. Eserin kıymetini takdir eden hakanın, kendisine hâs hâciblik yani baş mâbeyincilik mansıbını vermesiyle bundan sonra bu ünvanla meşhur olmuştur.

Yusuf Hâs Hâcib, eserine *Kutadgu Bilig* ismini vermiştir. Günümüz Türkçesine "Mutluluk Veren Bilgi" diye aktarılan bu isim; "Kut" sözcüğünün 'iktidar ve egemenlik' anlamına da geldiği düşünülünce eserin adının "Devlet Yönetme Bilgisi" olarak çevrilmesi daha doğru olacaktır. Kutadgu Bilig, siyasetname türünde bir eser olup 'Mutluluk' ile 'Devlet Yönetimi' arasında bir bağlantı kurması sebebiyle değerini her dönem muhafaza edecektir [3, s. 10].

Kutadgu Bilig; isminden de anlaşıldığı gibi, her iki cihan mutluluğu için gerekli prensipleri ortaya koyarken toplumsal huzurun temini için adalet ve hoşgörü temelli devlet-millet irtibatına dikkat çekmiştir. Yusuf Hâs Hâcib'in fikirlerinde bilig (bilgi), kılış (iş) ve könilik (doğruluk) hakimdir. O; lisanın

Allah'ın insanlara armağanı, iyilik ve doğruluğun ise üstün bir fazilet olduğunu devamlı vurgulamaktadır [4, s. 439].

Ecdadımız; Rasûlullâh'ın Asr-ı Saâdet'teki uygulamalarını, özellikle Medine-i Münevvere İslâm Devleti'ndeki yönetimini esas alarak devletler kurmuşlar ve dünyaya nam salmışlardır. Türkler, İslâm ile şereflendikten sonra asırlardır ezilen milletlere hâmilik yapıp düşenin dostu olmuşlardır.

Affetmek ve adaletli davranmak, kötülöklere karşı kalkan olarak kabul edilmiştir. İslâmî idarenin otoritesini onaylayan, suçunu kabul edip bağışlanmak isteyen veya düşman saldırılarına karşı yardım talep edenlere eman verilmiştir.

"Berâyâ ve reâyâ" denen Müslim ve gayrimüslim ahali, Allah'ın emaneti olup onların himaye edilmeleri, ihtiyaçlarının zamanında görülmesi ve bunun için tedbirlerin alınması Müslüman idarecilerin en önemli görevlerinden olmuştur.

Farklı ırk, inanç, mezhep, örf ve geleneklere sahip olan fertlerin aynı toplumda asırlarca mutlu bir şekilde beraberce yaşayabilmesi, adalet ve hoşgörüye dayalı güçlü bir yönetimle mümkündür. "Tahammül/müsâmaha" kavramı, devletin uzun ömürlü olması ve çok farklı unsurların bir arada barınabilmesinin temel sebeplerinden biri olarak kabul edilmektedir.

Yusuf Hâs Hâcib'den iki asır sonra Şeyh Edebali, "İnsanı yaşat ki, devlet yaşasın" derken, Yunus Emre; "Yaratılanı severiz, Yaratan'dan ötürü" düsturunu şiirleriyle gönüllere nakşetmiştir.

Yusuf Hâs Hâcib'in İlim ve Fazilete Verdiği Değer

Yusuf Hâs Hâcib; birey, toplum ve devlet bağlantısını ele alırken ilme ve faziletlere değer verilmesi gerektiğini vurgulamakta ve hakana şöyle seslenmektedir:

"Bilig, biling ya begim,
Bilig sanga eş bolur.
Bilig bilgen ol erke,
Birgün devlet tuş bolur."
(Hakanım! Bilgi edin,
Bilgi sana arkadaş olur.
Bilgisi olana,
Birgün devlet yoldaş olur.)

XI. yüzyılda Türk dünyasının geçirmekte olduğu değişimleri gören Yusuf Hâs Hâcib, toplumu ve idarecileri güzel bir üslupla ikaz etmiştir. İnsanın toplum ve devlet içindeki görevlerini belirleyerek devletlerin ayakta kalabilmesi için gerekli şartları bildirmiş ve yöneticilere derli-toplu bir ahlâk ve siyaset doktrini, adeta bir anayasa bırakmak istemiştir [5, s. X].

Kutadgu Bilig'in İlim Âlemindeki Yeri ve Nüshaları

X. asırda Türklerin kitleler halinde İslâm'ı kabul etmelerinden sonra yazılmış ilk İslâmî eser olan Kutadgu Bilig, on asırdır Türk dünyasına ve ilim âlemine ışık tutmaktadır.

Malazgirt Zaferi'nden bir yıl kadar önce Kaşgar'da yazımı tamamlanan Kutadgu Bilig, münevver bir devlet adamı olan Yusuf Hâs Hâcib'in çok kıymetli bir eseridir. Bu başyapıt, devlet adamlarının başucu kitabı olmuştur.

"Feûlün feûlün feûlün feûl" vezninde yazılmış olan Kutadgu Bilig, mesnevi tarzındadır. Eserde az sayıda dörtlükler bulunmaktadır. Eserin 6645 beyit olduğuyla ilgili [2, s. 478] kayıtlar bulunmaktadır. Esere sonradan katılan önsöz ve sonsöz mahiyetindeki eklemeler bir tarafa bırakılırsa Kutadgu Bilig, 85 babda tamamlanmış 6520 beyitlik ilk büyük İslâmî Türk mesnevisidir. Bu eser, alegorik bir münazara karakterindedir [6, s. 22].

Kutadgu Bilig, Allah'a hamd ü sena, Rasûlullah'a salât ü selâm, dört halifeye övgü, kitabın hükümdara ithafı ile başlayıp yedi yıldız, on iki burç, dünya ve hayat ile ilgili bilgilerle devam eder.

Kutadgu Bilig, dil özelliği, düşünce derinliği ve zevk inceliğiyle de çığır açan şaheserlerdendir. Türk edebiyatında bu özellikte ondan daha eski manzum bir mesnevi yoktur. O Türk dilinin İslâmî en büyük abidesi olduğu nispette, Türk edebiyatının da geçmişi geleceğe bağlayan güçlü bir kültür mirasıdır [6, s. 24]. Şemseddin Sami de bu eseri, millî edebiyatımızın esası diye tarif ederek mekteplerde bu eserin okutulmasını, hatta çocuklara ezberletilmesini istemiştir [7, s. 1077].

Fatih Sultan Mehmed Han, Uygur harfleri ile yazılan Kutadgu Bilig'e çok değer vermiş ve Uygur yazısını öğrenmeye gayret etmiştir. Padişahın elindeki nüsha, İstanbul'da mukim Heratlı Abdürrezzak Bahşi tarafından istinsah edilmiştir.

Memlük sarayında da Kutadgu Bilig okunmuştur. 1440'ta Afganistan Herat'ta Uygur harfleriyle yazılan Kutadgu Bilig eldeki ilk nüshadır. Bu nüsha, 36 yıl sonra Tokat'a, oradan da İstanbul'a getirilmiştir. İstanbul'da konsolos olarak bulunan Oryantalist Hammer, 1789 yılında bu nüshayı bulmuş ve Viyana'ya götürüp Avusturya Devlet Kütüphanesi'ne bağışlamıştır. Jaurbert, bu nüshayla ilgili 1825 tarihinde makale yayınlamıştır [5, s. 1].

Daha sonra, Kahire'de Hidiv Kitaplığı'nda Kutadgu Bilig'in Arapça yazılmış bir nüshası 1896 yılında bulunmuştur [8, s. V]. 14. asırda Mısır'daki Türk kumandanlarından İzzeddin adına istinsah edilen bu nüsha (Mısır Milli Kütüphanesi Nu: 168), 1943'te Türk Dil Kurumu'nca tıpkı basımı yapılarak yayınlanmıştır. Mısır nüshasının tıpkı basımı 1993 yılında Kültür Bakanlığı tarafından tekrar yapılmıştır [8, s. V]. Türkolog W. Radloff'un, Viyana ve Kahire nüshalarını karşılaştırıp Almanca çevirisini de yaparak Uygur harfleriyle bastırıldığıyla ilgili kayıtlar da bulunmaktadır [5, s. 2].

Zeki Velidi Togan, 1913'te Nemengan'da Muhammed Hacı İşan Lalereş adlı kişinin şahsi kütüphanesinde gördüğü nüsha ile ilgili Rus Bilimler Akademisi'ne rapor sunmuş [5, s. 2] ve bu nüshayı "Vostochnıye rukopisi v Ferganskoy oblasti" [Fergana Bölgesi'ndeki Doğu Elyazmaları] yazısıyla duyurmuştur [9, s. 277].

1924 yılında Özbek bilgin Abdurrauf Fıtrat (1886-1938) Kutadgu Bilig'in Fergana'daki nüshasını, sözü edilen şahıstan temin ederek Taşkent'teki Esasî Kütüphane'ye (O'zbekiston Milliy Universitetining Ilmiy Kutubxonasi) getirmiştir.

Bu nüsha daha sonra, Taşkent Devlet Doğu Bilimleri Enstitüsü Ebu Reyhan Birunî Doğu Elyazmaları Merkezi'nde (Toshkent davlat sharqshunoslik instituti huzurida Abu Rayhon Beruniy nomidagi Sharq qo'lyozmalari markazi) muhafaza altına alınmıştır.

Kutadgu Bilig'in Fergana nüshasıyla ilgili Fıtrat'ın yazısı, 1925 yılında *Me'arif ve Okutguçi* dergisinde (2. sayı, 68-73. sayfalar) geliştirilmiş Özbek-Arap alfabesiyle yayımlanır. Türkçe çevirisi; aynı yıl içinde Türkistanlı edebiyatçı Miyanbuzruk Solihov (1891-1938) tarafından *Türkiyat Mecmuası*'nda, Almanca çevirisi ise, Reşit Rahmeti Arat tarafından *Ungarische Jahrbücher* dergisinde “Qutadγ u Bilig” adıyla (VI/1-2, s. 154-158) 1926 yılında yayımlanmıştır [9, s. 278].

Kutadgu Bilig, yazıldıktan bir müddet sonra unutulmuştur. Daha sonra iki defa gün yüzüne çıkan esere bu esnada mukaddimeler eklenmiştir. Kutadgu Bilig'in biri Uygur, ikisi Arap harfleriyle yazılmış olan üç nüshası vardır ki bunlar, eserin üçüncü tedviniyle alakalıdır [1, s. 1043].

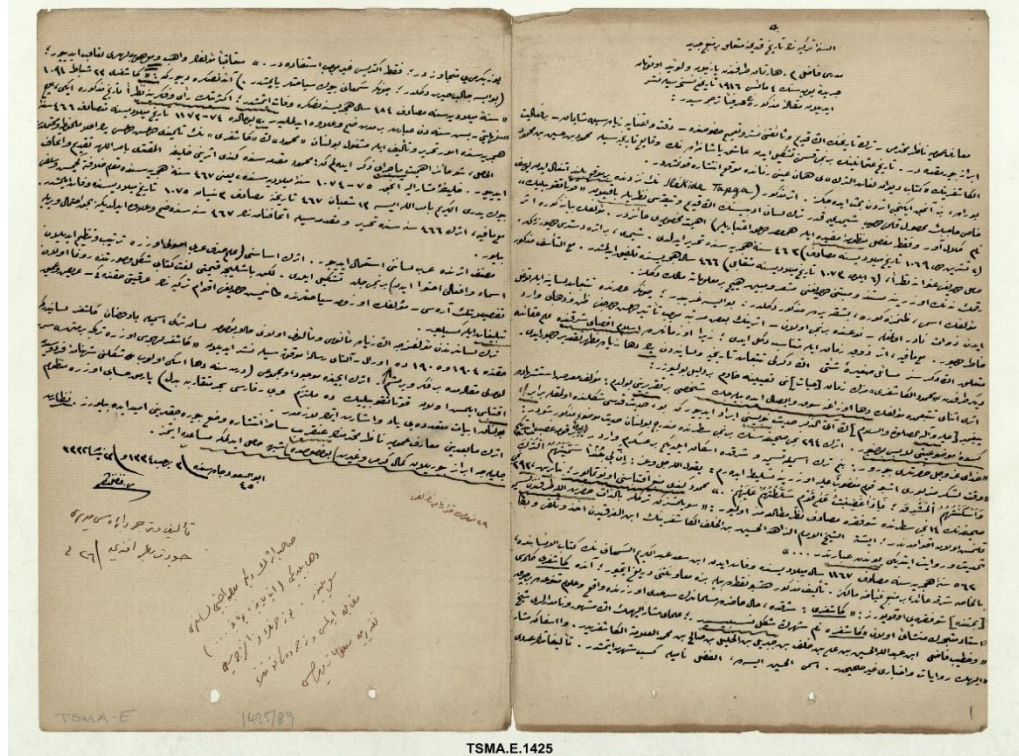
Kutadgu Bilig'in Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı kütüphanelerindeki nüshaları tetkik edildiğinde karşımıza ilk önce Süheyl Ünver'e ait bir defter çıkmakta olup defterde Kutadgu Bilig ile alakalı notlar ve dokümanlar bulunmaktadır. Süheyl Ünver'in kendi yazısıyla aldığı notlar, 1970 ve 1971 tarihli olup Kutadgu Bilig'den özlü sözleri ihtiva etmektedir. Ayrıca defterde; Kutadgu Bilig'in, 1947'de R. Rahmeti Arat tarafından iki cilt halinde basıldığı bildirilmektedir.

Türkiye Yazma Eserleri Başkanlığı'na bağlı kütüphanelerdeki diğer Kutadgu Bilig adlı eserler matbu olup bunların bir kısmı tıpkı basımdır. Süleymaniye Kütüphanesi'ndeki tıpkı basımlardan Herat /Viyana nüshasının basım tarihi 1942, Mısır ve Fergana nüshalarının tarihleri ise 1943 senesidir. Kütüphanedeki diğer on bir matbu Kutadgu Bilig ise; 1943, 1945, 1946, 1947, 1950, 1974 ve 1979 tarihlerinde basılmışlardır.

Konya Bölge Yazma Kütüphanesi bünyesindeki Fergana nüshası 1942'de, Mısır nüshası ise 1943 yılında basılmıştır. Erzurum Kütüphanesi'nde de matbu Kutadgu Bilig eserleri bulunmaktadır. Bunların dört tanesi tıpkı basım olup 1943'te basılmıştır.

Kutadgu Bilig ile ilgili bazı arşiv belgelerinde de malumat bulunmaktadır. 3 Receb 1334 (6 Mayıs 1916) tarihli arşiv vesikasında [10], Türk dillerinin tarihi hakkında Martin Hartman tarafından yazılıp 4 Mayıs 1916 tarihinde Lloyd Ottoman gazetesinde yayınlanan makale hakkında malumat bulunmaktadır. Vesikada, makalenin Osmanlı Türkçesi'ne çevrilmiş hali ile gazetenin o günkü nüshası bulunmaktadır. Makalede, Kutadgu Bilig'in Türk dili ve edebiyatı açısından öneminin büyük olduğu vurgulanarak eser hakkında malumat verilmektedir.

T.C. BASIN VE KUTUPHANLIK BAKANLIĞI ARŞİV DARE BAŞKANLIĞI (İSAD)

1 Nisan 1923 tarihinde Maarif Vekaleti Kalem-i Mahsus Müdürlüğü'nden Darülfünun Emaneti'ne gönderilen tezkirede [11] ise; Türk Lisaniyatı ve Türk Tarihi Müderrisi Necib Asım Beyefendi'nin hazırlamış olduğu "Orhun Abideleri" ve "Kutadgu Bilig" ile ilgili notların, Telif ve Tercüme Heyeti'ne göndermesi istenmektedir. Notlar incelendikten sonra kitap şeklinde basılabileceğinin de kendisine bildirilmesi emredilmektedir.

Sonuç. Bin yıl önce yazılan Kutadgu Bilig, geçmişte bırakılması gereken bir eser değil; günümüze aktarılıp içindeki güzel tavsiyelerin hayatımıza uygulanması icap eden bir eserdir. Nitekim, geleceğin inşası geçmişimizdeki köklerimize tutunmakla mümkündür.

Ne kadar kıymetli olursa olsun eserler de unutulabilir. Torunlar dedelerinden ve onların değerlerinden uzak kalabilir. En acısı da ecdat yadigarı eserlerin torunlar tarafından anlaşılmamasıdır.

Yusuf Hâs Hâcib, yüzyıllar boyunca Türklere ve insanlığa yol gösteren bu eserinde, “Dünyayı elde tutmak için insanın anlayışlı olması ve halkı itaat altına almak için de bilgili bulunması gerekir” diye yazar. Onun ifadeleri sadece yönetimde başarının nasıl elde edileceğini değil, asırlar sonra da hayatımıza nasıl düzen vereceğimize dair tavsiyelerle doludur.

Türk dili ve edebiyatının başyapıtı niteliğindeki bu şaheserin ve eser sahibinin her yönüyle anlaşılması yolunda yapılacak her çalışma değerlidir. Bu çerçevede, "Üçüncü Rönesans'ın Temellerinin Oluşturulmasında Yusuf Hâs Hâcib'in Felsefi Mirasının Önemi" başlıklı uluslararası sempozyumu düzenleyen ekibe teşekkürü borç bilir gayretlerinin daim olmasını dilerim.

KAYNAKÇA:

1. Arat RR. Kutadgu Bilig. Millî Eğitim Bakanlığı İslâm Ansiklopedisi. 6. cilt. İstanbul: Millî Eğitim Bakanlığı.

2. Kutadgu Bilig. Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi. 26. cilt. Ankara: TDV; 2002.
3. Avdagiç Ş. Takdim. In: Günenç M, Kanar Y, Akyol A, editörler. Kutadgu Bilig ve Türk İslam Kimliği. İstanbul: İTO Yayınları; 2019.
4. Eraslan K. Yûsuf Hâs Hâcib. Millî Eğitim Bakanlığı İslâm Ansiklopedisi. 13. cilt. İstanbul: Millî Eğitim Bakanlığı.
5. Arslan M. Kutadgu Bilig'deki toplum ve devlet anlayışı. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları; 1987.
6. Karahan A. Türk kültürü ve edebiyatı. İstanbul: Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları; 1992.
7. Banarlı NS. Resimli Türk edebiyatı. 2. cilt. İstanbul: Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları; 1983.
8. Kutadgu Bilig. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları; 1993.
9. Merhan A. Özbek bilgin Abdurauf Fitret'in Kutadgu Bilig yazısı. Belleten. 2014;62(2).
10. T.C. Devlet Arşivleri Başkanlığı Osmanlı Arşivi (BOA). TS.MA.e 1425/89.
11. T.C. Devlet Arşivleri Başkanlığı Cumhuriyet Arşivi (BCA). 180-9-0-0/49-253-255.

ЖИЗНЬ И ТВОРЧЕСТВА ЮСУФА ХОСА ХОДЖИБА (1016-1070)

LIFE AND WORK OF YUSUF KHOSHA HOJIB (1016-1070)

Шарипова Мохира Хасановна, Худжандский государственный университет им. Б. Гафурова, преподаватель кафедры культурологии. Республика Таджикистан, e-mail: mohira.sharipova.82@mail.ru (+992) 927074064

Sharipova Mohira Khasanovna, Khujand State University named after B. Gafurova, lecturer at the Department of Culturology. e-mail: mohirasharipova82@mail.ru, tel: (+992) 927074064

Аннотация. Статья посвящена анализу произведений Юсуфа Хоса Ходжиба «Кутадгу билиг» - (знание, ведущее к счастью), представляет собой дидактическое произведение, являющееся учебным пособием, помогающим воспитывать всесторонне развитую личность. В дидактических трудах развивались идеи, касающиеся проблем человеческого поведения, психологического развития и возвышенности в высшей степени, соответствующие Востоку.

Ключевые слова. Благодатное знание, Кутадгу Билиг, Караханиды, тюркский язык, арабомусульманская культура, персидскотаджикская литература, этика, мораль, добро, мудрость, нравственное воспитание.

Abstract. This article analyzes Yusuf Khosa Khozheb's "Kutadgu Bilig" (Knowledge Leading to Happiness), a didactic work serving as a teaching aid for cultivating a well-rounded personality. His didactic works developed ideas concerning human behavior, psychological development, and sublimity, all of which are highly representative of the East.

Key words: Blessed knowledge, Kutadgu Bilig, Karakhanids, Turkic language, Arab-Muslim culture, Persian-Tajik literature, ethics, morality, goodness, wisdom, moral education.

Юсуф Хос Ходжиб Баласагуний родился в 1016 году в селении Баласагун на территории Семиречья в семье состоятельного крупного чиновника, давшего сыну хорошие знания. В то время в Восточном Туркестане правила тюркская династия Караханидов, принявшая и распространявшая тогда среди тюркских племен исламскую веру. Других сведений о его биографии, к сожалению, нет. Главное его письменное

произведение – это великая книга «Кутадги билиг» - «Знание, ведущее к счастью», написанная на тюркском языке. Его книгу можно назвать гимном Родине, патриотическом прославлении родной матери – земли, замечательным дидактическим трактатом для воспитания детей и юношества в правильном направлении. В ней автор в художественной форме рисует начатки возникновения государственности у тюркских народов, пишет о том, как возможно привести эти народы к благоденствию и материальной обеспеченности. Из этого произведения вырисовывается портрет автора, как человека, глубоко любящего свой народ и искренно переживающего за судьбы людей на пути к совершенствованию и развитию. В книге воплощены прогрессивные взгляды автора на общество и эпоху, содержится богатый фактический материал по истории, этнографии, культуре, экономике и политике того общества и государства, где он жил.

Содержание книги «Кутадги билиг», написанное на уйгурском языке, относящегося к тюркском семье, построено по принципу диалога между славными героями- богатырями родной земли. Из этого диалога читатель впервые выясняет, как протекала трудная жизнь тюрков, предков узбеков, каковы были орудия труда и для битв, какие у тюрков были ремесла, что они выращивали на земле и какая у них была домашняя скотина, как они охотились и как ловили рыбу, какие у них были народные обычаи и традиции, что было ценно и сакрально в их ментальности. Автор проводит ценнейшие сведения о различных слоях населения, о том как люди понимали такие истины, как нравственность, мораль, правдивость, искренность, трудолюбие, почитание старших, любовь к детям, гостеприимство, честность и принципиальность. Тем самым автор сумел ярко показать величие предков узбекской нации, отчего его книга является чрезвычайно важной для понимания как общей истории народов, так и истории узбеков, их генетики и менталитета, присущей их духу картины мира для образования подрастающего поколения в правдивости, справедливости, искренности, честности и совестливости.

Судя по содержанию книги и по ее глубокому философскому и прекрасному поэтическому наполнению, Юсуф Хос Ходжиб несомненно был выдающимся поэтом гражданской мировоззренческой лирики, в совершенстве владел историей своих предков – народов, племен, родов и кланов, родивших тюркскую нацию и впоследствии после него ее ветвь - узбекскую нацию, прекрасно знал народный фольклор, многие эпосы, легенды, были и сказки, все обряды и традиции, арабскую, персидскую и тюркскую поэзию. Он был ученым – энциклопедистом, до тонкостей сведущим в теологии и педагогике, точных и естественных науках, в медицине и шахматной игре, строительстве и земледелии. В своей книге он проводит линию на то, что жизнь без гуманных правил, без совестливых идей, без твердых высоконравственных устоев чревата гибелью не только этого человека, но и его рода, потому что это путь в ад и на этом, и на том

свете. В поэтической форме великий педагог выражает достаточно полный свод правил назначения и функций человека перед своей семьей и в обществе, чиновника и богатого деятеля перед простым людом, правителя своим народом.

«Кутадгу билиг» по жанру относится к сочинениям назидательно – дидактического характера, этика – моралистической направленности:

Две доблести в муже не знают предела:

Хорошее слово и хорошее дело [2].

Все коллизии в поэтической книге строятся вокруг 4-х главных героев, это – элик, властитель народа по имени Кунтугди – Родился день, олицетворяющий собой честь, достоинство и справедливость, его первый визирь – министр по имени Ойтугди- Родилась луна, что означало счастье, телесное и душевное благополучие и добросердечие, сын визиря Огдюльмиш – Достойное поведение, являющие собой разумность и понимание бытия, брат визиря Одгурмиш – Пробуждение к лучшему и прекрасному, что представлялось как терпеливое ожидание, скромное понимание, непритязательное отношение к людям и жизни. Письма и беседы героев затрагивают основные, важнейшие гуманистические проблемы: каждый человек должен понимать, что жизнь его не вечна и он когда – нибудь прекратит свое земное существование, поэтому нужно мыслить о всем что вокруг него по-доброму, творить добро людям, тогда и жизнь его будет долгой в ауре уважения и любви к нему других людей. Нужно избегать противных богу и обществу мирских соблазнов, служить Аллаху для достойной и прозрачно чистой жизни. Суэта приводит к озлоблению, необходимо прощать и ценить каждый свой час, отданный богу и служению людям, нужно ценить тепло во взглядах людей на тебя, это непреходящее богатство. Каждый из героев его книги – поэмы очень значим, но не все в этом мире гладко и идет своим справедливым чередом. Поэтому в произведении остаются жить лишь Кунтугди – Справедливость и Огдюльмиш – Разум. Но автор считает, что если и выбирать, то только их, потому что они наиболее существенны и вечны для продолжения жизни человеческого общества. А Счастья и Чувство прекрасного придут, если есть Справедливость и Разум, первые производны от вторых, без них они невозможны.

Конечно, герои книги – всего лишь символические фигуры. Но в них автор старается дать мотивы, задачи и пути человеческого поведения. Ведь вокруг этих символических персонажей вращаются конкретные люди – земледельцы и скотоводы, торговцы и ремесленники, послы и путешественники, ученые и поэты, военные и врачи, богатые и бедные. Они вследствие этих дидактических между главными героями начинают понимать сущность земной жизни, хоть в отдельных локальных случаях расходятся во мнении. Только справедливость и разум правильно влияют на поведение человека.

Книга написана более тысячи лет назад, но как современные мысли и рассуждения автора:

*Богатство мира спрятать в свой ларей
Мечтал скупец, где он теперь, глупец?
Что стала с миром он нечист и лжив,
Кто в мире справедлив и кто правдив?
Не совесть правит нами, не добро,
Тот в славе, у кого есть золото – серебро.
Честь не криклива, доброта тиха,
Лишь слышен голос злобы и греха. [2,7].*

Юсуф Хос Ходжиб писал всегда убедительно, он доходит и сейчас до сердца и ума каждого читателя и слушателя. Однозначно, он уже при жизни имел великий почет и уважение людей, а после смерти – славу, такую, о которой он писал вот так:

*Невежда слеп и глух, а просвещение
Глухому дарит слух, слепому - зренье.
Для пламени осмысленного слова
Нет, кроме знаний, топлива иного.
Незнанья суть – блужданье в темной ночи,
А знание – путь, достойнее всех прочих.
Умом и знанием обретишь по праву
Почет при жизни, после смерти – славу [2,4].*

«Кутадгу билиг» - дидактическая поэма, она имеет много назиданий, наставлений. Все 73 главы книги посвящены одному из 73 вопросов животрепещущих в ту эпоху проблем социальной и политической жизни, образования и воспитания, морали и этики отношений. Автор дифференцирует жителей городов и селений, воинов различных рангов, духовников, ученых, дипломатов, поэтов, астрологов, врачей. Интересны его мнения о государстве и правлении им, о царях и придворных сановниках. Для него на главном месте в общественной и экономической жизни страны люди, производящие материальные блага – дехкане и мастера – ремесленники. Он прославляет ученых, призывает правителей опираться в своих делах на совете ученых мудрецов, критикует придворные интриги и подковерные игры.

Основная цель книги - воспитание, автор ясно выражает свои взгляды на жизнь и воспитание и образование людей. Взгляды автора при всей своей противоречивости были прогрессивны для своего времени, он способствовал развитию желания просвещенной молодежи трудиться на благо народа, пропагандировал все позитивные человеческие качества и прежде всего честность и мастерство в каком-либо труде. Он смотрит на науки и просвещение, усвоение умения от мастера к ученику, как на ключи к благоденствию. Герой его поэмы Удгурмиш предстает олицетворением мудрости.

Его поэма была основана на народных фольклорных традициях, он упоминает имена эпических героев Афросиёба, Фаридуна, Ануширвана, использует много народных пословиц и поговорок, афоризмов, многие их них бытуют и до сих пор в картине мира тюркских народов и их речи. Автор создал новые, оригинальные изобразительные средства для более активного проведения своих идей и философии в жизнь.

В книге наряду с поэтической формой изложения присутствует и прозаическая, вступление и заключение представляют собой авторский монолог. Сама же форма диалога в основной части произведения дает читателю понимание важных жизненных нравственных категорий, персонифицированных в героях.

Книга эта была одним первых крупных произведений письменной литературы на тюркском языке. Это образец тюркоязычной традиции, где имеется прозаическое вступление, а далее идет поэтизированная форма выражения картин природы связано с тюркским фольклором. Диалоги играют определенную роль в создании сюжета, что говорит о зарождении тенденций повествования, где влияния автора на ход событий нет.

Юсуф Хос Ходжиб – выдающийся поэт, педагог и дидакт 11 века. В своей книге «Кутадгу билиг» он со всей очевидностью доказывает, что и в то древнее время предки узбеков глубоко интересовались проблемами воспитания и образования, зная, что это лучший путь к счастью для молодого поколения.

ИСПОЛЬЗУЕМЫЕ ЛИТЕРАТУРЫ:

1. Бартольд В.В. Работы по истории и филологии тюркских и монгольских народов. Т. 5.: М.- «Наука». 1968. С. 113.
2. Иванов С. Н. О «Благодатном знании» Юсуфа Баласагунского // Благодатное знание: [поэма] / Юсуф Баласагунский; изд. подгот. [и с караханд.-уйгур. пер.] С. Н. Иванов; Акад. наук СССР. М.: Наука, 1983. С. 518–538 (Литературные памятники). <https://coollib.net/b/258125-yusuf-hashadzhib-balasaguni-blagodatnoe-znanie/read> (15.04.2025).
3. Каренов Р. Гений тюркского мира. //Мысль. 10.мая 2022. <https://mysl.kazgazeta.kz/news/15784> (14.04.2025).
4. Кадирова Д.Б. Произведение Юсуф Хос Ходжиба «Кутадгу Билиг» как источник нравственного воспитания. // Теория и практика современной науки. № 1 (19) 2017. С. 1204.
5. Кляшторный С. Г. Эпоха «Кутадгу билиг» // Советская тюркология. 1970. № 4. С. 82–86.
6. Нарынбаев А.И., Кутманалиева Дж.А. «Благодатные знания» Юсуфа Баласагуни. //Содружество. № 13-14. Международный совет Рериховских организаций им. Рериха. <https://www.roerichs.com/blagodatnoe-znanie-yusufabalasaguni> (14.04.2025).
7. Стеблева И.В. Развитие тюркских поэтических форм в XI в. -М.: Наука, 1971. 299 с. 10. Тухлиев Б. «Кутадгу Билиг» Юсуф.

YUSUF XOS HOJIB VA AXMAD DONISH FALSAFASIDA YETUK VA BARKAMOL AVLOD MUAMMOLARI

THE PROBLEMS OF A MATURE AND HARMONIOUS GENERATION IN THE PHILOSOPHY OF YUSUF KHOS HAJIB AND AHMAD DONISH

Abdurahmonov Xolboy To'xtayevich, Vatan Universiteti
katta o'qituvchisi, +99897 732 10 06

Kholboy Tukhtaevich Abdurakhmanov, Senior Lecturer at the University
of the Vatan, +99897 732 10 06

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojib va Axmad Donish falsafiy qarashlarida yetuk va barkamol avlodni shakllantirish muammosi konseptual tahlil qilinadi. Tadqiqotning maqsadi ikkala mutafakkirda komillik mezonlari, tarbiya va ijtimoiy mas'uliyat o'rtasidagi bog'liqlikni aniqlash hamda ularning zamonaviy ma'naviy-ma'rifiy siyosat va ta'lim falsafasi uchun metodologik resurslarini ochib berishdan iborat. Metodologiya sifatida tarixiy-falsafiy rekonstruksiya, komparativ tahlil, matnshunoslikka tayangan tushunchaviy tahlil va normativ-aksiyologik yondashuv qo'llanadi. Ilmiy yangilik shundan iboratki, "barkamollik" g'oyasi hukmdor-adolat paradigmasi bilan cheklanmay, Donishdagi ma'rifat, tanqidiy tafakkur va ijtimoiy institutlar islohoti orqali shaxs kamolotiga olib boruvchi mexanizmlar bilan uzviy bog'liqlikda yoritiladi.

Kalit so'zlar: barkamol avlod; komil inson; tarbiya falsafasi; adolat va mas'uliyat; ma'rifat; tanqidiy tafakkur; ijtimoiy institutlar.

Аннотация. В статье концептуально анализируется проблема формирования зрелого и гармонично развитого поколения в философских взглядах Юсуфа Хос Ходжиба и Ахмада Дониша. Цель исследования заключается в выявлении критериев совершенства, связи воспитания и социальной ответственности у обоих мыслителей, а также в раскрытии их методологического потенциала для современной философии образования и нравственно-просветительских практик. В качестве методологии применяются историко-философская реконструкция, сравнительный анализ, понятийный анализ на основе текстологического прочтения и нормативно-аксиологический подход. Научная новизна состоит в том, что идея «гармоничности» рассматривается не только в рамках парадигмы справедливого правления, но и в связке с механизмами личностного становления у Дониша, где просвещение, критическое мышление и обновление социальных институтов выступают условиями воспитания зрелого человека.

Ключевые слова: гармонично развитое поколение; совершенный человек; философия воспитания; справедливость и ответственность; просвещение; критическое мышление; социальные институты.

Abstract. This article offers a conceptual analysis of the problem of cultivating a mature and well-rounded generation in the philosophical views of Yusuf Khos Hojib and Ahmad Donish. The study aims to identify their criteria of human perfection, clarify the relationship between moral education and social responsibility, and demonstrate the methodological relevance of their insights for contemporary philosophy of education and value-oriented pedagogical practice. The methodology integrates historical-philosophical reconstruction, comparative analysis, concept-centered close reading, and a normative-axiological approach. The scholarly novelty lies in showing that the ideal of a "perfect person" is not limited to a justice-centered model of governance: in Donish's framework, enlightenment, critical reasoning, and the reform of social institutions operate as practical mechanisms that enable individual development and civic maturity, complementing the ethical-political ideal articulated by Yusuf Khos Hojib.

Keywords: *well-rounded generation; ideal person; philosophy of education; justice and responsibility; enlightenment; critical thinking; social institutions.*

Kirish. Yetuk va barkamol avlod masalasi Markaziy Osiyo intellektual merosida shaxs kamoloti, ijtimoiy tartib va ma'naviy me'yorlarning o'zaro bog'liqligini ifodalovchi tayanch muammolardan biri bo'lib kelgan. Bu muammoning dolzarbligi shundaki, zamonaviy ta'lim tizimlari ko'pincha kompetensiya, kasbiy moslashuv va texnologik savodxonlikka urg'u berar ekan, shaxsning axloqiy mas'uliyati, jamoat manfaatiga sadoqat va tanqidiy tafakkur kabi sifatlar bilan integratsiyalashgan komillik modelini ishlab chiqishda metodologik tanqislik seziladi. Yusuf Xos Hojib va Axmad Donish merosi ana shu tanqislikni bartaraf etishda tarixiy tajribaga tayangan, ammo dogmatik bo'lmagan konseptual resurslarni taklif etadi: Birinchisi davlat va jamiyat tartibining adolat orqali mustahkamlanishini shaxs tarbiyasi bilan bog'lasa, ikkinchisi ma'rifat, aql va ijtimoiy institutlar samaradorligi orqali inson kamolotining amaliy shartlarini ko'rsatadi[1,-160-b]. Mavzu bo'yicha mavjud ilmiy yondashuvlarda Yusuf Xos Hojib ko'pincha axloqiy-siyosiy didaktika doirasida, Donish esa ma'rifatparvar islohotchi sifatida talqin qilinadi; biroq "barkamol avlod" muammosi nuqtayi nazaridan ularning qarashlari o'rtasidagi ichki mantiqiy uzviylik, ayniqsa tarbiya, bilim va mas'uliyatning institutsional shartlari kesishmasida yetarlicha konseptuallashtirilmagan. Xalqaro adabiyotda "fazilat etikasi" va "fuqarolik ta'limi" konseptlari shaxsiy fazilatlar bilan fuqarolik madaniyati o'rtasidagi bog'lanishni yoritadi, ammo mahalliy manbalar asosida bunday bog'lanishning tarixiy modellari kam qo'llanadi[2,-25-b]. Mazkur tadqiqotning maqsadi Yusuf Xos Hojib va Axmad Donish falsafasida yetuk va barkamol avlod muammosini komparativ konseptual tahlil qilish, komillik mezonlarini qayta rekonstruksiya etish hamda ularning zamonaviy ta'lim falsafasi uchun amaliy va nazariy ahamiyatini asoslashdan iborat. Vazifalar sifatida quyidagilar belgilandi: komillikning mohiyat va qadriyatga asoslangan yondashuv poydevorini aniqlash; tarbiya va bilimning me'yoriy maqomini ko'rsatish; shaxs kamolotining ijtimoiy shartlari va institutsional mexanizmlarini taqqoslash; ikki mutafakkir konsepsiyalarining zamonaviy talqinga yaroqli nuqtalarini ajratish. Ilmiy yangilik shundan iboratki, Yusuf Xos Hojibda fazilatli shaxs modeli adolatli boshqaruvning funksional sharti sifatida, Donishda esa ma'rifat va tanqidiy fikrlash orqali yangilanadigan ijtimoiy muhitning natijasi sifatida izchil tizimlashtiriladi; natijada "barkamol avlod" kategoriyasi shaxsiy axloq va ijtimoiy institutlar uyg'unligida tushuntiriladi.

Tadqiqot materiallari va metodlari. Tadqiqot materiali sifatida Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari hamda Axmad Donishning tanlangan risola va nasriy merosi asosiy manba bo'ldi; qo'shimcha ravishda ularning merosiga doir matnshunoslik va tarixiy-falsafiy tadqiqotlar, shuningdek ta'lim falsafasi va fazilat etikasi bo'yicha nazariy adabiyotlar tahlil qilindi. Metodlar majmuasi uch darajali yondashuvga tayanadi. Birinchi darajada tarixiy-falsafiy rekonstruksiya qo'llanib, matnlar yaratilgan davrning ijtimoiy-madaniy konteksti hisobga olindi va

mualliflarning normativ da'volari o'sha davr intellektual muhitida qanday vazifani bajargani aniqlashtirildi. Ikkinchi darajada tushunchaviy tahlil yordamida "komillik", "adolat", "aql", "ma'rifat", "mas'uliyat" kabi kategoriyalar semantik maydoni ajratildi va ularning ichki mantiqiy bog'lanishlari tekshirildi. Uchinchi darajada komparativ metod asosida ikki mutafakkirning shaxs kamolotiga doir modelidagi umumiylik va farqlar, ayniqsa ta'lim, tarbiya va institutlar roli bo'yicha qiyosiy xaritalashtirildi. Metodologik tanlovning asosiligi shundaki, "barkamol avlod" muammosi faqat axloqiy nasihat darajasida emas, balki me'yoriy tizim va ijtimoiy mexanizmlar birligida talqin etilgandagina falsafiy tahlilning ob'ektiga aylanadi; shu sababli normativ-aksiyologik yondashuv komparativ rekonstruksiya bilan birlashtirildi[3, -48-b].

Tadqiqot natijalari. Tahlil natijasida Yusuf Xos Hojib falsafasida yetuk avlod modeli uch tayanch element orqali shakllanishi aniqlandi. Birinchi element fazilatlarining me'yoriy iyerarxiyasidir: adolat markaziy qadriyat sifatida tasvirlanib, u aql, qanoat, to'g'rilik va mas'uliyat kabi sifatlarni muvozanatga keltiruvchi tamoyil vazifasini bajaradi[4,-57-b]. Ikkinchi element tarbiyaning ijtimoiy vazifasi bo'lib, shaxs kamoloti jamiyat barqarorligi bilan funksional bog'lanadi; ya'ni fazilatli inson nafaqat o'zini, balki boshqalarni ham tartibga soluvchi axloqiy me'yorlarni tashuvchiga aylanadi. Uchinchi element siyosiy-axloqiy kompetensiya bo'lib, unda yetuk shaxs qaror qabul qilishda oqibatni ko'ra bilish, maslahat madaniyati va manfaatlar muvozanatini saqlashga qodir sub'ekt sifatida tasvirlanadi. Bu uch element birgalikda barkamollikni individual sifatlar majmui emas, balki ijtimoiy tartibning ma'naviy kapitali sifatida belgilaydi.

Axmad Donishda yetuk va barkamol avlod modeli ham uch qatlamda ko'rinish berdi. Birinchi qatlam ma'rifat va bilimning instrumental emas, balki normativ maqomidir: bilim insonni voqelikni tushunish, xatoni ajratish va oqilona taklif bera olish darajasiga olib chiqadigan axloqiy intizom sifatida namoyon bo'ladi[5,-10-b]. Ikkinchi qatlam tanqidiy tafakkur va muhokama madaniyatidir: Donishda yetuklik tayyor haqiqatlarni takrorlash emas, balki dalil, tajriba va kuzatuvga suyanib fikr yuritish qobiliyati bilan bog'lanadi. Uchinchi qatlam ijtimoiy institutlarning sifati bo'lib, unda ta'lim, boshqaruv va jamoat tartibining amaliy mexanizmlari shaxs tarbiyasiga bevosita ta'sir qiluvchi omillar sifatida talqin etiladi. Natijada Donish konsepsiyasida barkamollik individual fazilatlar bilan birga institutsional muhitning "tarbiyalovchi" imkoniyati bilan ham belgilanadi.

Komparativ tahlil natijasida ikki mutafakkir o'rtasida umumiy uchta kesishma aniqlandi. Birinchisi, yetuklik axloqiy sifatlar va aqlning uyg'unligida tushuntiriladi. Ikkinchisi, shaxs kamoloti jamiyatning me'yoriy barqarorligi uchun zarur shart sifatida ko'riladi. Uchinchisi, tarbiya jarayoni faqat oilaviy yoki shaxsiy doirada emas, balki ijtimoiy munosabatlar va boshqaruv madaniyati bilan bog'lanadi. Farqli jihat sifatida Yusuf Xos Hojibda barkamollik modeli ko'proq me'yoriy ideal sifatida, Donishda esa ijtimoiy-amaliy mexanizmlar orqali ro'yobga chiqadigan jarayon sifatida sistemalashtirilgani belgilandi. Shu tariqa "barkamol

avlod” muammosi ikki yo‘nalishda yoritildi: axloqiy-siyosiy ideal va ma’rifiy-institutsional shartlar.

Discussion. Olingan natijalar mavjud tadqiqotlarda Yusuf Xos Hojib merosining davlat boshqaruvi etikasi sifatida talqin qilinishi bilan mos keladi, biroq ushbu maqolada u boshqaruv etikasi doirasidan chiqib, shaxs kamolotining tizimli modeli sifatida o‘qildi; bu yondashuv axloqiy fazilatlarni “ijtimoiy barqarorlik resursi” sifatida ko‘rsatish imkonini berdi[6,-102-b]. Donish bo‘yicha natijalar uni ma’rifatparvar sifatida baholovchi ilmiy qarashlarni qo‘llab-quvvatlaydi, lekin bizning tahlilda ma’rifatparvarlik faqat bilim targ‘iboti emas, balki tanqidiy tafakkur va institutlar samaradorligi orqali shaxsning axloqiy mas’uliyatini shakllantirish dasturi sifatida talqin qilindi. Xalqaro nazariy kontekstda fazilat etikasi shaxsdagi barqaror odatlar va amaliy donishmandlikni muhim deb biladi; biz aniqlagan “adolat-aql-mas’uliyat” uchligi shu yondashuv bilan tipologik uyg‘unlik ko‘rsatadi, ammo mahalliy manbalar bu uchlikni ijtimoiy tartib va tarbiya bilan yanada qattiq bog‘laydi. Shuningdek, fuqarolik ta’limi bo‘yicha zamonaviy qarashlar “ ijtimoiy mas’uliyat fazilatlari”ni institutlar va jamoat muhokamasi bilan qo‘shib o‘rganadi; Donishdagi institutlar va tanqidiy fikrning birligi mazkur nazariyalar bilan qiyosda mahalliy tarixiy model sifatida qiymat kasb etadi.

Natijalarning amaliy ahamiyati shundaki, ta’lim falsafasi uchun barkamol avlod mezonlarini faqat shaxsiy kompetensiyalar bilan cheklamasdan, axloqiy mas’uliyat va tanqidiy tafakkur bilan integratsiyalangan yondashuv zarurligi asoslanadi. Yusuf Xos Hojib modeli ta’limda qadriyatlar iyerarxiyasini aniq belgilash, adolat va mas’uliyatni markaziy prinsip sifatida qo‘yishning metodik asosini taklif etadi; Donish modeli esa ta’lim muhitini muhokama, dalillash va institutsional shaffoflik bilan boyitish orqali yetuklikni rivojlantirish g‘oyasini kuchaytiradi[7,-50-b]. Shu bilan birga, tadqiqotning cheklovlari mavjud: birinchidan, tahlil asosan kanonik matnlarga tayandi va qo‘lyozma variantlari hamda kengroq korpus qamrovi cheklangan; ikkinchidan, “barkamol avlod” kategoriyasining zamonaviy psixologik va sotsiologik o‘lchovlari bilan empirik bog‘lanishlar bu maqola doirasida ko‘rib chiqilmadi. Kelajak tadqiqotlarida Donish va Yusuf Xos Hojib konsepsiyalarini zamonaviy ta’lim dasturlari, fuqarolik kompetensiyalari modeli va axloqiy qaror qabul qilish nazariyalari bilan operatsionallashtirilgan mezonlar orqali bog‘lash, shuningdek, ularning til va uslubidagi normativ buyruq shakllari pedagogik kommunikatsiya nazariyasi nuqtayi nazaridan tahlil qilinishi maqsadga muvofiq.

Xulosa. Tadqiqot Yusuf Xos Hojib va Axmad Donish falsafasida yetuk va barkamol avlod muammosi shaxsiy fazilatlar, aql va ijtimoiy mas’uliyatning uzviy birligi sifatida yoritilishini ko‘rsatdi. Yusuf Xos Hojibda barkamollik adolat markazida qurilgan me’yoriy ideal bo‘lib, tarbiya jamiyat barqarorligi va boshqaruv madaniyati bilan funksional bog‘lanadi. Axmad Donishda barkamollik ma’rifat, tanqidiy tafakkur va institutlarning tarbiyalovchi imkoniyati orqali ro‘yobga chiqadigan jarayon sifatida asoslanadi. Komparativ xulosa shuki,

barkamol avlodni shakllantirish nafaqat shaxsiy axloqiy sifatlarni rivojlantirish, balki bilimga asoslangan muhokama madaniyatini kengaytirish va ijtimoiy institutlar sifatini oshirish bilan birga olib borilgandagina izchil natija beradi. Mazkur sintez zamonaviy ta'lim falsafasi uchun qadriyatlar iyerarxiyasi, fuqarolik mas'uliyati va tanqidiy fikrlashni yagona konseptual doirada ko'rish imkonini beradi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Қўчқарова М. Юсуф Хос Ҳожиб ижодида ахлокий маднийт масалаларининг ёритилиши. Жаҳон туркологиясининг буюк обидаси “Қутадғу билиг” ва уни ўрганишнинг долзарб масалалари халқаро конференция тўплами. – Тошкент, 2020. – Б. 160.
2. Ражабов Қ. Мустақил Туркистон фикри учун мужодадир (1917-1935 йиллар). - Тошкент: Ўзбекистон, 2000; Бухорога қизил армия босқини ва унга қарши кураш. - Тошкент: Маънавият 2002; Ёш бухороликлар // Бухоро мавжлари. 2005. № 2. - Б. 25.
3. Юсуф Хос Ҳожиб. Қутадғу билиг. (нашрга тайёрловчи Қайом Каримов). – Тошкент: Фан, 1971. –Б. 48.
4. Қутадғу билиг: (Билим саодати)/Юсуф Хос Ҳожиб, Абдуҳамид Пардаев таъдиди. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2016 й. – Б. 57.
5. Rahmon Muiniy. Ahmad Donish hayoti haqida. – Buxoro, 2007. - B.10.
6. Усмонов Қ, Содиқов М, Бурҳонов С. Ўзбекистон тарихи. – Тошкент: Абдулла Қодирий номидаги халқ мероси нашриёти, 2002 й. – Б. 102.
7. Садуллаев А., Сотлиқов А., Абдуллаев О. Сайид Ислонхўжа (сиёсий, маданий-маърифий фаолияти). – Тошкент, 2005. – Б. 50.

MEHMET SADIK ARAN'IN TÜRKÜN ALTIN KİTABI KUTADGU BİLİĞ ÇALIŞMASI

MEHMET SADIK ARAN'S WORK ON THE GOLDEN BOOK OF THE TURKS: KUTADGU BİLİĞ

Sevil İrevanlı, Uluslararası Vizyon Üniversitesi Kuzey Makedonya Gostivar,
irevanlisevil@gmail.com <https://orcid.org/0000-0002-2613-9073>

Sevil İrevanlı, International Vision University North Macedonia Gostivar,
irevanlisevil@gmail.com <https://orcid.org/0000-0002-2613-9073>

ÖZ. Kutadgu Bilig, 1069-70'te Yusuf Has Hacib tarafından Karahanlı döneminde kaleme alınmış önemli bir eserdir. Batı Azerbaycan Türklerinden Mehmet Sadık Aran Türk ulusunun yüzyıllar boyunca süzmüş olduğu milli varlık ve geleneklerinden, medeni hayat tecrübelerinden alınmış derslerle sınanmış ve kalıplaşmış, Türk atasözleri ile süslenmiş Kutadgu Bilig'deki öğütlerden seçmeler yaparak özetler vermiş, günümüz Türkçesine aktarmıştır. Kutadgu Bilig'in üç nüshasından hayatın her sayfasına ait öğütler; ahlak, seciye, intizam (disiplin), vefa, büyüklere hürmet, bilgi, dirayet, tahammül, kılıç kuvveti, siyaset, demokratlık, halkçılık gibi konuları seçerek risale halinde yayımladığı eserine Türk'ün Altın Kitabı Kutadgu Bilig adını vermiştir. Kutadgu Bilig'in mukaddimesinde de denildiği gibi 11. yüzyılın en büyük edebî mahsulü olan bu eser, sade Türkçesiyle geniş Türk ülkelerinde zevkle okunmuş, o devir Türkistan illerinin en mükemmel edebî hazinesi olarak görülmüştür. Bu eser, devlet yönetimi, adalet, ahlak ve toplum düzeni gibi konularda öğütler içerir. Yusuf Has Hacib bu eseriyle devlet adamlarına ve toplumun diğer bireylerine yol gösterici olmayı hedeflemiştir. Mehmet Sadık Aran'ın Türk'ün Altın Kitabı Kutadgu Bilig risalesi, Kutadgu Bilig'den alınmış seçme çevirilerden oluşmaktadır. Aran bu eseri 1944 yılında yayımlamış özellikle Kutadgu Bilig'in Uygur harfleriyle yazılmış

Viyana nüshasından yararlanmıştır. Aran'ın Türk'ün Altın Kitabı Kutadgu Bilig adlı bu küçük fakat özlü çalışması Türkiye'de anılan eserden yapılan ilk seçme çeviridir. Reşit Rahmeti Arat'ın tam metin transkripsiyon çevirisi ise 1947'de, tam metin Türkçe çevirisi ise 1959'da yayımlanmıştır. Kutadgu Bilig, yazıldığı dönemden günümüze kadar çok sayıda araştırmacı ve çevirmen tarafından Türkiye Türkçesine aktarılmış; bu çeviriler kimi zaman tam metin, kimi zaman ise seçme parçalar şeklinde gerçekleştirilmiştir. Kutadgu Bilig, bize ulularımızdan, dedelerimizden kalma bir kültür mirasıdır. Kutadgu Bilig çalışmaları geniş bir konuyu ihata ettiği için diğer çalışmalara yer verilmemiştir. Bu çalışmada yalnızca Mehmet Sadık Aran'ın Kutadgu Bilig üç nüshasından Uygur alfabesi ile yazılan Viyana nüshasından Türkiye Türkçesine yaptığı seçmeler ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kutadgu Bilig, Türkün Altın Kitabı, Türkistan, Uygur Alfabesi, Öğütler.

Abstract. Kutadgu Bilig is an important work written by Yusuf Has Hacib in 1069-70 during the Karakhanid period. Mehmet Sadık Aran, a Turk from Western Azerbaijan, has summarized and translated into modern Turkish the advice found in Kutadgu Bilig, which is adorned with Turkish proverbs that have been tested and formalized by the national identity and traditions and civilized life experiences of the Turkish nation over centuries. He selected advice from three manuscripts of Kutadgu Bilig concerning every aspect of life, including morality, character, order (discipline), loyalty, respect for elders, knowledge, competence, endurance, the power of the sword, politics, democracy, and populism, and published his work as a treatise, naming it "The Golden Book of the Turks: Kutadgu Bilig." As stated in the preface of Kutadgu Bilig, this work, the greatest literary product of the 11th century, was read with pleasure in the vast Turkic lands thanks to its simple Turkish language, and was considered the most perfect literary treasure of the Turkestan provinces of that era. This work contains advice on subjects such as state administration, justice, morality, and social order. With this work, Yusuf Has Hacib aimed to guide statesmen and other members of society. Mehmet Sadık Aran's treatise, "The Golden Book of the Turk: Kutadgu Bilig," consists of selected translations taken from Kutadgu Bilig. Aran published this work in 1944, particularly using the Vienna manuscript of Kutadgu Bilig written in Uyghur script. Aran's small but concise work, "The Golden Book of the Turk: Kutadgu Bilig," is the first selected translation of the aforementioned work in Turkey. Reşit Rahmeti Arat's complete transcription translation was published in 1947, and his complete Turkish translation in 1959. Kutadgu Bilig has been translated into Turkish by numerous researchers and translators from the time it was written to the present day; these translations have sometimes been in the form of the complete text, and sometimes in the form of selected excerpts. Kutadgu Bilig is a cultural heritage passed down to us from our ancestors. Because studies on Kutadgu Bilig encompass a broad subject, other works have not been included here. This study focuses only on the selections made by Mehmet Sadık Aran from the Vienna manuscript, written in the Uyghur alphabet, of the three manuscripts of Kutadgu Bilig, and their translation into Turkish.

Keywords: Kutadgu Bilig, The Golden Book of the Turks, Turkestan, Uyghur Alphabet, Advice.

GİRİŞ

Karahanlı döneminde yazılan Kutadgu Bilig eserinin şairi Yusuf Has Hacib Türkistanlı idi. Türkistan, binlerce kentin bulunduğu topraklardı. Tanınmış bilim insanlarının, şairlerin ve düşünürlerin birçoğu burada yaşıyordu. Türkistan ve Maturidi'nin doğup büyüdüğü Maverâünnehir, büyük bilginlerin yetiştiği Türk kültür tarihinin en önemli kültür ve ilim merkezleri idi. Türkistan, Avrasya topraklarının büyük kültürlerini birbirine bağlayan yolların kesişme noktası idi. 'İpek Yolu' adı verilen yol ağı her yöne çeşitli malların taşınması için

kullanılıyordu. Yusuf Has Hacib'in doğduğu Balasagun, VII-XIII. asırlar arasında Türklerin en mühim şehirlerinden biri olup yüksek seviyeli bir kültür merkeziydi.

O devirde Kaşgar da Karahanlı devletinin önemli bir kültür merkezini teşkil ediyordu. Bildiğimiz gibi Kaşgarlı Mahmut, Kaşgar şehrinde doğmuş, meşhur eserini 1072-74 arasında Bağdat'ta tamamlayıp halife Ebul Kasım Abdullah'a sunmuştu. Kaşgar'ın bir adı da Ordukent⁴²⁰ idi. Ordukent "merkez şehri, hakanın oturduğu şehir" demektir.

Yusuf eserini Kaşgar'daki Türk hükümdarına, Mahmut ise Bağdat'taki halifeye sunmuştur. Fakat her ikisinin doğduğu ve yetiştiği mıntıka Balasagun, Kaşgar çevresidir. Her ikisinin birbirini tanıdığına dair bir emare yoktur. Yusuf Türk düşüncesini, ruhunu ortaya koymuş, Türk hâkimiyet nazariyesini yapmış, Mahmut ise Türk dilinin sözlüğünü kaleme almış, bunu yaparken Türk yaşayış ve uygarlığını yansıtmış, araştırmacıların dediği gibi her ikisi birbirini tamamlamıştır.

Yusuf Has Hacib ve Kaşgarlının aynı devirde yaşamaları o devir Türk kültür hayatının ne denli zengin olduğunu göstermektedir. Fakat Türkler arasında bu iki ansiklopedist bilgin ve düşünürün daha sonra benzerlerinin çıkmaması, bir talihsizliktir. Belki de çıkmış, lakin eserleri bize kadar ulaşmamıştır.

XI. yüzyılda, yani *Kutadgu Bilig*'in yazıldığı devirde Uygurlar zaten Türkçe yazıyorlardı. Bu esnada Yarkent'te yazılan 7 Türkçe, 8 Arapça belge zamanımıza kalmıştır. 7 Türkçe belgenin dördü Arap, üçü Uygur alfabesiyledir.⁴²¹ Yusuf Has Hacib'in eserini sunduğu Tavgaç Uluğ Buğra Kara Han'ın 1056'dan 1103'e kadar, yani 47 yıl tahtta kaldığı kuvvetli ihtimaldir. ⁴²²*Büyük Larousse* adı geçen hükümdarın tahta 1075'te geçtiğini yazar.⁴²³

Mehmet Sadık Aran, Arap ve Fars dillerinin yanında Uygurca'yı da iyi biliyordu. Aran, *Kutadgu Bilig*'den Uygurcadan Türkçeye çevirdiği seçmeleri risale halinde toplayarak *Türk'ün Altın Kitabı Kutadgu Bilig* adını verdiği bu çeviriyi 1944 yılında yayımlamış ve eserin bazı kısımlarını günümüz Türkiye Türkçesine uyarlamayı hedeflemiştir.

Mehmet Sadık Aran, *Türk'ün Altın Kitabı Kutadgu Bilig* başlığını verdiği risalesini denizden birkaç damla kabilinden ulu babalarımızdan bize miras bırakılan bugüne kadar elimize geçmeyen 900 yıllık *Kutadgu Bilig* kitabından naklen bazı ilavelerle birlikte münevver Türk gençliğine sunduğunu belirtir.

Risalesinin Ön Sözü'nde Aran, maksadının, Türk – Uygur şivesini bilmediklerinden bu büyük Türk hazinesinden faydalanamayanlara küçücük ve muvakkat bir hizmet sunmak olduğunu şu şekilde ifade eder: *Kutadgu Bilig*'in tamamının, bugünkü İstanbul Türkçesine çevrilmesinin mütehassıslara ait ve yıllara bağlı bir iş olduğunu belirtir. Devam ederek şöyle yazar:

Esefle kaydedeyim ki birçok münevverlerimiz *Kutadgu Bilig*'in varlığından haberli değillerdir. Bilenler de mesela İstanbul'da çıkan gündelik bir gazetenin yazı

⁴²⁰ Reşid Rahmeti Arat, *Kutadgu Bilig I - Metin*, Ankara, 1979, s. IX.

⁴²¹ Arat, age, s. IX, XXXII.

⁴²² Arat, age, s. XVIII.

⁴²³ "Karahanlılar", *Büyük Larousse*, c. 10, s. 6379.

işleri müdürü Kutadgu Bilig'in Türkçe olmadığını sıkılmadan iddia etti. Aran, bu iddia üzerine ben de Türk soyunun ve Türklüğün bir sözle milliyetinin cahili bulunanlara bir cevap olmak üzere şu küçük risaleyi yazdım der.

Devamında bunlardan başka medeni Avrupa fikriyatına hayran ve mecbur olanlar biraz da kendi ulu babalarından kalma ölmez eserleri okusunlar, okusunlar da ulusal fikir hazinesinin değerlerini öğrenebilsinler der.

Karahanlı döneminden *Kutadgu Bilig*'in günümüze ulaşan üç nüshası Herat (Viyana), Kahire ve Fergana nüshalarıdır Gedikli'nin kitabında Kahire ve Fergana nüshalarının Uygur harflerile yazıldığını kaydeder. Mehmet Sadık Aran, Uygurca'yı iyi bildiği için Kahire nüshasındaki öğüt ve nasihatler halinde olan bazı kısımları Uygurcadan Türkçeye çevirir ve 1944'te risale halinde yayımlar. Aran'ın *Türk'ün Altın Kitabı Kutadgu Bilig*'in yayımlanmasından üç yıl sonra 1947 yılında Reşid Rahmeti Arat; Herat, Kahire ve Fergana nüshalarını karşılaştırarak eserin ilk bilimsel edisyonunu yayımlamış ve yapıtı 1959'da Türkçeye çevirmiştir. Arat'ın çalışmaları, sonraki Türkçe ve öteki dünya dillerindeki çevirilere ışık tutmuştur. Modern dönemdeki *Kutadgu Bilig* çevirilerinde Arat'ın bilimsel neşri esas alınmış, diğer dillere yapılan çevirilerde de bu yayın referans kabul edilmiştir. Yakın dönem çalışmalarının başlangıcı ise Robert Dankoff'un 1979 yılında yayımladığı çalışmasıdır. Bu eser, *Kutadgu Bilig*'in neşir faaliyetleriyle ilgili sorunları ortaya koymuştur.⁴²⁴

Kutadgu Bilig, başta Almanca, Rusça, İngilizce, Çince, Uygur Türkçesi, Kazak Türkçesi olmak üzere birçok dile çevrilmiştir. Türkiye'de ilk olarak Mehmet Sadık Aran'ın *Kutadgu Bilig*'den seçmelerini içeren *Türk'ün Altın Kitabı Kutadgu Bilig* risalesi yayımlanmıştır (1944). Daha sonra yapılan tam metin çevirileri arasında Reşid Rahmeti Arat (1959), Fikri Silahdaroglu (1996), Ayşegül Çakan (2015, 2018), Gülcan Bayrami (2021) ve Mehmet Gedizli (2022) tarafından yapılan çalışmalardır. Son yıllarda Türkiye'de genel okuyucu kitlesine yönelik seçmeler de yayınlanmış, ancak bu çalışmalar bilimsel araştırmalara dahil edilmemiştir. Bu kitaplar arasında en kapsamlı olanı ise Dr. Yusuf Gedikli'nin *Yusuf Has Hacib ve Kutadgu Bilig* kitabıdır.⁴²⁵ Diğer ise Mehmet Sadık Aran'ın *Türkin Altın Kitabı Kutadgu Bilig* risalesidir.⁴²⁶ Diğer bilimsel araştırmalara dahil edilmeyen Yaşar Çağbayır (Diyanet y., 2001-2023), bunlar arasındadır.

"Kutadgu Bilig bugün Türkiye'de 100 temel eserden biridir. Yani okul kitabıdır. Bu bakımdan piyasada birçok avami *Kutadgu Bilig* kitabı bulmak mümkündür.

Mehmet Sadık Aran, 1944 yılında yayımlanan *Türk'ün Altın Kitabı Kutadgu Bilig* adlı eserinde şöyle yazar:

"Yeryüzünde sayısı yalnız üç nüsha olarak bulunan ve yalnız zaman zaman doğu ilimlerini bilen bilginlerin ağzında adı dolaşan *Türk'ün Altın Kitabı Kutadgu*

⁴²⁴ Akartürk Karahan, *Kutadgu Bilig'in Türkiye Türkçesine Çevirileri*, (Kitap bölümü) Balkanlar'da Türk Dili ve Edebiyatına Adanan Bir Hayat. Fadil HOCA Armağanı. (Gostivar: KM. Uluslararası Vizyon Üniversitesi Yayınları, 2025).

⁴²⁵ Yusuf Gedikli, *Yusuf Has Hacib ve Kutadgu Bilig*, İstanbul Basımevi Y., İstanbul: 1944. 43.

⁴²⁶ Sevil İrevanlı, Mehmet Sadık Aran ve Türk'ün Altın Kitabı: Kutadgu Bilig, Doğu Kütüphanesi Y., İstanbul: 2025.

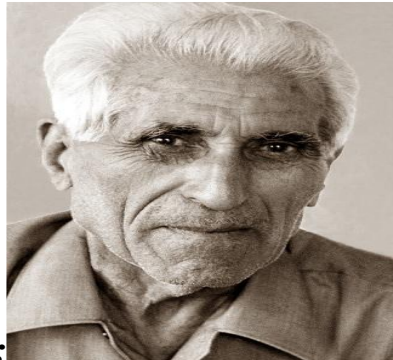
Bilig, dokuz yüz yıl geçtikten sonra nihayet, Türk Dil Kurumu'nun büyük himmetiyle, ulusal benliğini ve geçmişini öğrenmek isteğiyle çırpınan Türk aydınlarına sunuldu. Türk Dil Kurumuna şu paha biçilemez kutsal ve eşsiz armağanından nasip almak ve faydalanmak imkânını Türk aydınlarına vermiş olduğundan, sonsuz şükran ve minnet duygularımızı sunmayı bir ödev sayarım...

Yıllardan beri hasretle aradığımız *Kutadgu Bilig*, gerçek anlam ile *Türk'ün Altın Kitabı* diye anılmağa değer bir atalar yadigârıdır. Mazimizin ulusal, şerefli bir kültür belgesi olan bu eseri her aydın Türk genci ezberlerse, “Bu kitap, okuyanları hakikaten mesut edecektir” denmektedir. Atalarımızın hayat hakkındaki derin felsefi, medeni görüşlerini, insaniyet duygularının incelmış ve temelleşmiş ifade örneklerini arayanları hayran bırakacak olan bu kitap dokuz yüz yıllık bir Türk milli kültürü vesikası ve irfan meşalesidir.

Evet, tam dokuz yüz yıllık (hicri 462) bir eser, ki o tarihlerde dünya milletleri derin cehalet karanlıklarının çıkmaz dehlizleri içinde şaşkın şaşkın dolaşırken bizim ulu babalarımız o tarihlerden de asırlarca evvel Asya'nın göbeğinde devlet kurmuş ve yaratmış oldukları yüksek medeniyetin en değerli vesikası olan *Kutadgu Bilig*'i de kendilerinden sonra gelecek Türk nesilleri için hazırlamağı unutmamışlardır.

KAYNAKÇA:

1. Abbasoglu, S. İrevanlı, (2023) Muhaceret Edebiyatı Sempozyumu. (Bildiri) *Mehmet Sadık Aran'ın Finlandiyadaki Turancılık Faaliyeti*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Yayını.
2. Aran, Mehmet Sadık. (1944). *Kutadgu Bilig Türk'ün Altın Kitabı* İstanbul: Milli Mecmua Basımevi.
3. Arat, Raşit Rahmeti, (1979) *Kutadgu Bilig I - Metin*, Ankara: IX.
4. Atsız, H. Nihal. (1971). *Mehmet Sadık Aran – Tahsin Demiray*. İstanbul: Ötüken dergisi.
5. Erarslan, Kemal, Osman Fikri Sertkaya, Nuri Yüce. (1979) Hazırlayanlar; *Raşit Rahmeti Arat: Kutadgu Bilig III. İndeks* TKAE Yay., S/47: IV.S: A12.
6. Gedikli, Yusuf. (2017) *Yusuf Has Hacib ve Kutadgu Bilig*. İstanbul: Boğaziçi Yayınları.
7. İrevanlı, Sevil İrevanlı, *Mehmet Sadık Aran ve Türkün Altın Kitabı: Kutadgu Bilig*, Doğu Kütüphanesi Y., İstanbul: 2025.
8. Karahan, Akartürk. (2025) *Kutadgu Bilig'in Türkiye Türkçesinde Çevirileri*, (Kitap bölümü) Kuzey Makedonya Gostivar: Uluslararası Vizyon Üniversitesi Yayınları.

EKLER;

RESİM: 1 Batı Azerbaycan Türklerinden Mehmet Sadık Aran (1881-1970) Azerbaycan Demokratik Cümhuriyainin Zängäzurdan Secilän İlk Milletvekili, Finlandiya'da (1931-1933)

Yillarında Yayımladığı Yeni Turan Gazetesinin Baş Muharriri. Gazeteci -Yazar Siyasetçi. (Kaynak; Şahsi Arşiv).

YUSUF XOS HOJIB TA'LIMOTIDA KAMOLOT G'OYASI VA UNING AKME SHAXS KONSEPSIYASI BILAN UYG'UNLIGI

THE IDEE OF PERFECTION IN YUSUF KHOS HAJIB'S TEACHING AND ITS HARMONY WITH THE ACME PERSONALITY CONCEPT

Mirzayev Sobirjon Aminovich

Researcher at the Samarkand State Pedagogical Institute

Mirzaev Sobirjon Aminovich

Samarqand davlat pedagogika instituti tadqiqotchisi

Annotatsiya. Mazkur maqolada Yusuf Xos Hojib ta'limotida ilgari surilgan komil inson g'oyasi hamda zamonaviy akme shaxs konsepsiyasi o'rtasidagi nazariy uyg'unlik tahlil qilingan. Tadqiqotda inson kamolotiga oid an'anaviy va zamonaviy qarashlar qiyosiy yondashuv asosida o'rganildi. Natijada, milliy falsafiy meros va akmeologiya nazariyasi o'rtasida chuqur ichki bog'liqlik mavjudligi asoslab berildi. Shuningdek, mazkur yondashuvlarni ta'lim tizimiga integratsiya qilishning ahamiyati yoritildi.

Kalit so'zlar: akme, shaxs, komil inson, ma'naviyat, ta'lim, akmeologiya, qadriyat, rivojlanish.

Abstract. This article analyzes the theoretical harmony between the idea of the perfect human being put forward in the teachings of Yusuf Khass Hajib and the modern concept of the akme personality. In the study, traditional and modern views on human development were studied based on a comparative approach. As a result, the existence of a deep internal connection between the national philosophical heritage and the theory of acmeology was substantiated. The importance of integrating these approaches into the education system was also highlighted.

Keywords: acme, personality, perfect person, spirituality, education, acmeology, value, development.

Bugungi kunda jahonda kechayotgan ijtimoiy-iqtisodiy va madaniy o'zgarishlar inson shaxsiga bo'lgan talablarni mutlaqo yangi bosqichga olib chiqmoqda. Zamonaviy jamiyat faqat bilimli emas, balki yuqori ma'naviyatli, mustaqil fikrlay oladigan, o'z faoliyatini tanqidiy baholay oladigan va doimiy rivojlanishga intiladigan shaxslarga ehtiyoj sezmoqda.

Shu nuqtai nazardan, ta'lim tizimi oldida turgan eng muhim vazifalardan biri shaxsni har tomonlama kamol toptirish, uning ichki salohiyatini ro'yobga chiqarish va ijtimoiy faolligini ta'minlashdan iborat. Bu vazifalarni amalga oshirishda nafaqat zamonaviy ilmiy yondashuvlar, balki milliy falsafiy meros ham muhim ahamiyat kasb etadi.

Mazkur maqolaning asosiy maqsadi Yusuf Xos Hojib ta'limotidagi komil inson g'oyasini akme shaxs nazariyasi bilan qiyosiy tahlil qilish va ularning ta'lim tizimidagi amaliy ahamiyatini ochib berishdan iborat.

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari turkiy xalqlar falsafiy tafakkuri tarixida inson kamoloti, davlat boshqaruvi va axloqiy yetuklik masalalarini uyg'un holda yoritgan noyob manba hisoblanadi. Asarda ilgari surilgan asosiy g'oyalardan

biri — insonning ma'naviy va aqliy jihatdan komil shaxs darajasiga yetishi masalasidir. Mutafakkir kamolotga erishgan insonni jamiyatning tayanchi, adolat va taraqqiyotning kafili sifatida talqin qiladi. Bu jihatdan uning qarashlari zamonaviy falsafadagi akmeologik yondashuv, ya'ni "akme shaxs" konsepsiyasi bilan mazmunan uyg'unlashadi.

Xususan, Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida inson kamolotiga oid chuqur va mukammal g'oyalar ilgari surilgan. Unda insonning ma'naviy, axloqiy va intellektual rivojlanishi uyg'un holda qaraladi. [1, 45-b.].

Zamonaviy ilmiy tadqiqotlarda esa inson rivojlanishining eng yuqori bosqichini ifodalovchi "akme" tushunchasi keng qo'llanilmoqda. Akme shaxs — bu o'z imkoniyatlarini to'liq namoyon etgan shaxs sifatida ta'riflanadi [2, 23-b.]. Demak, Akme shaxs — bu o'z imkoniyatlarini to'liq namoyon etgan, o'z-o'zini anglagan va jamiyat taraqqiyotiga faol hissa qo'sha oladigan shaxsdir.

Yusuf Xos Hojib insonni jamiyatning tayanchi sifatida ko'rib, uning kamoloti ijtimoiy taraqqiyot bilan bog'liqligini ta'kidlaydi [1, 198-b.].

"Qutadg'u bilig" asarida inson kamoloti keng qamrovli tushuncha sifatida talqin etiladi. Muallif insonni jamiyatning asosiy tayanchi sifatida ko'radi va uning kamoloti davlat va jamiyat taraqqiyoti bilan uzviy bog'liq ekanini ta'kidlaydi. Asarda komil inson quyidagi sifatlar orqali ifodalanadi: adolat, donishmandlik, poklik va halollik, mas'uliyat va fidoyilik, sabr-toqat [1, 112-b.]. Bu fazilatlar insonning nafaqat shaxsiy kamolotini, balki ijtimoiy faolligini ham belgilaydi. Demak, Yusuf Xos Hojib ta'limotida inson kamoloti individual emas, balki ijtimoiy xarakterga ega.

Akmeologiya fan sifatida insonning eng yuqori rivojlanish bosqichini o'rganadi. Akmeologiya inson rivojlanishining eng yuqori bosqichini o'rganuvchi fan sifatida shakllangan [2, 15-b.].

Akme shaxsning asosiy xususiyatlari — o'z-o'zini anglash, professional mahorat va doimiy o'zini rivojlantirishga intilish hisoblanadi [2, 67-b.]. Shuningdek, shaxs rivojlanishi psixologik nuqtai nazardan bosqichma-bosqich kechishi ta'kidlanadi [3, 54-b.].

Akme shaxs bu o'z imkoniyatlarini anglagan va amalga oshira olgan, mustaqil va tanqidiy fikrlaydigan, yuqori darajadagi kasbiy mahoratga ega, ma'naviy barqaror shaxsdir.

Yusuf Xos Hojib nazarida kamolot faqat bilim egallash bilan cheklanmaydi. U insonning aql-zakovati, axloqiy pokligi, adolatga sadoqati va mas'uliyat hissi bilan belgilanadi. Asarda "baxt", "adolat", "aql" va "qanoat" tushunchalari markaziy o'rin tutadi. Mutafakkir har bir inson, ayniqsa boshqaruv vakillari, o'z nafsini tiyishi, adolat mezonlariga amal qilishi va jamiyat manfaatini shaxsiy manfaatdan ustun qo'yishi kerakligini ta'kidlaydi. Bu g'oyalar komil inson modelini shakllantiradi.

Akmeologiya nuqtai nazaridan "akme shaxs" — bu o'z rivojlanishining eng yuqori cho'qqisiga erishgan, kasbiy, intellektual va ma'naviy jihatdan yetuk insondir. Akme shaxs nafaqat bilimli, balki o'z bilimni amaliyotda to'g'ri qo'llay

oladigan, ijtimoiy mas'uliyatni chuqur anglaydigan va doimiy o'zini takomillashtirishga intiladigan individ sifatida tavsiflanadi. Bu jihatlar Yusuf Xos Hojib ta'limotidagi komil inson g'oyasi bilan bevosita bog'lanadi.

Akme shaxsning muhim xususiyati — uning doimiy ravishda o'z ustida ishlashi va o'zini takomillashtirishga intilishidir. Bu jihat uning dinamik rivojlanishini ta'minlaydi.

Yusuf Xos Hojib ta'limoti va akmeologiya nazariyasini qiyosiy tahlil qilish quyidagi muhim jihatlarni ochib beradi:

Uyg'unlik jihatlari:

- inson kamolotining eng yuqori bosqichiga erishish g'oyasi
- axloqiy va ma'naviy qadriyatlarga tayanish
- bilim va aqlning ustuvorligi
- jamiyat manfaatlariga xizmat qilish.

Farqli jihatlar:

- an'anaviy ta'limotda axloqiy-falsafiy yondashuv ustun
- akmeologiyada ilmiy-psixologik tahlil ustuvor.

Har ikki yondashuvda ham bilim va aql ustuvorligi asosiy omil sifatida qoraladi [1, 76-b.; 2, 41-b.].

Biroq, an'anaviy ta'limotda axloqiy qadriyatlar markaziy o'rin egallasa, zamonaviy akmeologiyada psixologik va kasbiy rivojlanish ustuvor hisoblanadi [3, 89-b.] Akme shaxs esa bilim, aql va axloqning sintezidan iboratdir.

Shu bilan birga, har ikki yondashuv bir-birini to'ldiruvchi xarakterga ega bo'lib, ularni integratsiya qilish yangi ilmiy natijalarga olib kelishi mumkin.

Yusuf Xos Hojib ta'limoti va akmeologik yondashuvni ta'lim jarayoniga joriy etish quyidagi natijalarni beradi: talabalarda ma'naviy immunitet shakllanadi, shaxsiy mas'uliyat va o'z-o'zini rivojlantirish ko'nikmalari rivojlanadi, tanqidiy va kreativ fikrlash kuchayadi. Bu esa zamonaviy ta'limning asosiy maqsadi — barkamol va raqobatbardosh shaxsni shakllantirishga xizmat qiladi.

Tadqiqot natijalari shuni ko'rsatadiki, inson kamolotiga oid an'anaviy va zamonaviy qarashlar o'rtasida uzviy bog'liqlik mavjud. Biroq amaliyotda bu ikki yo'nalish ko'p hollarda alohida-alohida qo'llanilmoqda.

Zamonaviy ta'limda texnik bilimlarga ustuvorlik berilishi ma'naviy tarbiyaning susayishiga olib kelishi mumkin [5, 121-b.]. Zamonaviy ta'lim tizimida ko'pincha texnik bilimlarga ustuvor ahamiyat berilib, ma'naviy tarbiya masalalari ikkinchi darajaga tushib qolmoqda. Bu esa shaxs rivojlanishida nomutanosiblikka olib kelishi mumkin.

Milliy meros va zamonaviy yondashuvlarni integratsiya qilish dolzarb hisoblanadi [4, 134-b.]. Shu sababli, ta'lim jarayonida quyidagi yo'nalishlarga e'tibor qaratish lozim: milliy meros asosida ma'naviy tarbiyani kuchaytirish, shaxsga yo'naltirilgan ta'limni rivojlantirish, innovasion va interaktiv metodlarni joriy etish, o'qituvchilarning akmeologik kompetensiyalarini oshirishdir.

Shu bilan birga, shaxs kamolotiga ta'sir etuvchi omillar faqat ta'lim bilan cheklanmaydi. Oila, ijtimoiy muhit va madaniy qadriyatlar ham muhim rol

o'ynaydi. Demak, akme shaxsni shakllantirish kompleks va uzluksiz jarayon hisoblanadi.

“Qutadg‘u bilig”da hukmdor obrazi orqali ideal shaxs modeli yaratiladi. Unga ko‘ra, ideal rahbar donishmand, adolatli, sabrli va xalq holatini tushunadigan bo‘lishi kerak. Bu model akme shaxs konsepsiyasidagi “yetuk lider” tushunchasiga juda yaqin. Har ikki yondashuvda ham insonning eng yuqori rivojlanish bosqichi nafaqat individual yutuqlar, balki jamiyatga foyda keltirish mezonini bilan o‘lchanadi.

Yusuf Xos Hojib kamolotga erishish jarayonini bosqichma-bosqich rivojlanish sifatida ko‘radi. Inson avvalo ilm o‘rganadi, so‘ngra uni hayotda qo‘llaydi, tajriba orttiradi va oxir-oqibat axloqiy yetuklikka erishadi. Bu jarayon zamonaviy akmeologiyada ham asosiy tamoyillardan biri hisoblanadi. Akmeologiya shaxsning rivojlanishini uzluksiz jarayon sifatida talqin qiladi va insonning eng yuqori nuqtaga yetishini muhim ilmiy kategoriya sifatida o‘rganadi.

Shuningdek, har ikki yondashuvda ham o‘z-o‘zini anglash va refleksiya muhim o‘rin tutadi. Yusuf Xos Hojib insonni doimo o‘z xatti-harakatlarini tahlil qilishga, xatolaridan saboq olishga chaqiradi. Akmeologiyada esa bu jarayon “refleksiv rivojlanish” deb ataladi va shaxsning professional hamda shaxsiy o‘rinishida hal qiluvchi omil hisoblanadi.

Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojibning kamolot g‘oyasi Sharq uyg‘onish davri falsafasining yuksak namunasi bo‘lib, u zamonaviy akmeologik qarashlar bilan chuqur uyg‘unlikka ega. Har ikkala konsepsiya ham insonni mukammallikka intiluvchi, o‘z ustida doimiy ishlaydigan va jamiyat taraqqiyotiga xizmat qiladigan mavjudot sifatida talqin etadi. “Qutadg‘u bilig”da ilgari surilgan komil inson g‘oyasi bugungi kunda ham o‘z dolzarbligini yo‘qotmagan bo‘lib, zamonaviy shaxs tarbiyasi va ta‘lim tizimi uchun muhim metodologik asos bo‘lib xizmat qiladi.

Olib borilgan tahlillar natijasida Yusuf Xos Hojib ta‘limotidagi komil inson g‘oyasi va zamonaviy akme shaxs konsepsiyasi o‘rtasida chuqur mazmuniy uyg‘unlik mavjudligi aniqlandi:

- inson kamoloti har ikki yondashuvda ham markaziy o‘rin tutadi;
- ma‘naviy va axloqiy qadriyatlar shaxs rivojlanishining asosiy omili hisoblanadi;
- ta‘lim tizimida an‘anaviy va zamonaviy yondashuvlarni uyg‘unlashtirish zarur;
- akme shaxsni shakllantirish jamiyat taraqqiyotining muhim shartidir.

Shuningdek, kelgusida mazkur yo‘nalishda amaliy tadqiqotlar olib borish, ayniqsa, ta‘lim tizimida akmeologik modellarni joriy etish mexanizmlarini ishlab chiqish muhim ahamiyat kasb etadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg‘u bilig. – Toshkent: Fan, 1971. – 400 b.
2. Деркач А.А. Акмеология. – Москва: РАГС, 2004. – 256 с.
3. Зеер Э.Ф. Психология развития. . – Екатеринбург: Деловая книга, 2006. – 240 с.
4. Tolipov O‘. Ta‘lim texnologiyalari. – Toshkent: O‘qituvchi, 2015. – 160 b.

5. Abdullayeva N. Pedagogika nazariyasi. – Toshkent: Fan va texnologiya, 2018. – 200 b.

KUTADGU BİLİĞ‘DE SÖZEYLEM YAPILARI

SYNTACTIC STRUCTURES IN KUTADGU BİLİĞ

Sude Taşkın, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Türkçe ve Sosyal Bilimler
Eğitimi Bölümü, İstanbul-staskin@fsm.edu.tr (Orcid: 0009-0005-0698-9467)

Sude Tashkin, Fatih Sultan Mehmet Foundation University Department of Turkish
Language and Social Sciences Education, Istanbul-taskin@fsm.edu.tr
(Orcid: 0009-0005-0698-9467)

Özet. Kutadgu Bilig’in yazarı Yusuf Has Hacib, 11. yüzyılda kaleme aldığı bu eserinde yalnızca ideal devlet düzenini değil, aynı zamanda dilin işlevsel kullanımına dayalı bir iletişim ve anlam dünyasını da ortaya koymuştur. Bu çalışma, Kutadgu Bilig’i söylem kuramı çerçevesinde inceleyerek metinde yer alan söylemlerin yalnızca içerik düzeyinde değil, edimsel değerleri bakımından da değerlendirilmesini amaçlamaktadır. Bu bağlamda J. L. Austin ve John Searle tarafından geliştirilen söylem kuramı temel alınarak, eserdeki beyitler düzsöz, edimsöz ve etkisöz düzeylerinde analiz edilmiştir. Çalışmada, Kutadgu Bilig’de özellikle yönlendirici ve bildirici söylemlerin yoğunlukta olduğu; nasihat, öğüt ve yönetim ilkeleri üzerinden dilin eylem kurucu bir araç olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Yusuf Has Hacib’in ortaya koyduğu dil anlayışı, bireyler arası ilişkilerde ölçülülük, akılcılık ve etik sorumluluğu merkeze almakta; bu yönüyle günümüz iletişim anlayışıyla da örtüşmektedir. Özellikle günümüz toplumlarında etkili iletişim, liderlik dili ve ikna stratejileri gibi alanlarda, sözün yalnızca bilgi aktarmakla kalmayıp aynı zamanda eylem gerçekleştiren bir araç olduğu gerçeği, eserin güncelliğini koruduğunu göstermektedir. Sonuç olarak bu çalışma, Kutadgu Bilig’in yalnızca tarihî ve edebî bir metin olmadığını; aynı zamanda dil, düşünce ve eylem ilişkisini bütüncül biçimde ele alan bir iletişim modeli sunduğunu ortaya koymaktadır. Yusuf Has Hacib’in dil ve ahlak temelli yaklaşımı, günümüz dünyasında da bireysel ve toplumsal iletişimin niteliğini artırabilecek evrensel ilkeler barındırmaktadır. Bu yönüyle eser, söylem kuramı bağlamında yeniden okunmayı hak eden güçlü bir düşünce metni olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelime: Kutadgu Bilig, Yusuf Has Hacib, Edimbilim, Sözeylem Kuramı

Summary. In this work, written in the 11th century, the author of Kutadgu Bilig, Yusuf Has Hajib, depicted not only an ideal state structure but also a world of communication and meaning based on the functional use of language. This study examines the Kutadgu Bilig within the framework of syllogistic theory, aiming to evaluate the discourses found within the text not only in terms of content but also in terms of their functional values. In this context, based on the theory of syllogism developed by J. L. Austin and John Searle, the beyits in the work were analyzed at the levels of straightforward, edifying, and impactful. In the study, it was determined that in the Kutadgu Bilig, especially directive and informative sentences are abundant; language is used as a means of action through the principles of advice, exhortation, and management. In the study, it was determined that in the Kutadgu Bilig, especially directive and informative sentences are concentrated; language is used as a means of action through the principles of advice, exhortation, and management. The concept of language put forward by Yusuf Has Hajib focuses on moderation, rationality, and ethical responsibility in interpersonal relationships; in this regard, it also coincides with the modern concept of communication. Especially in areas such as effective communication, leadership language, and persuasion strategies in modern societies, the fact that the word is not only a means of transmitting information but also a means of performing actions demonstrates that the work maintains its relevance. As a result, this study reveals that Kutadgu Bilig is not just a historical and literary text; it also presents a communication model that comprehensively addresses the relationship between language,

thought, and action. Yusuf Has Hajib's approach based on language and ethics contains universal principles that can enhance the quality of individual and social communication even in today's world. In this respect, the work is regarded as a powerful thought text that deserves to be reread in the context of syntax theory.

Keywords: Kutadgu Bilig, Yusuf Has Hajib, Edimbilim, Suzaylem Theory

GİRİŞ

Dil; farklı açılardan ele alındığında çeşitli özellikler sergileyen, karmaşık yapısı nedeniyle günümüzde bile tüm yönleriyle çözümlenememiş bir olgudur. İnsanla ve toplumla ayrılmaz bir bütün oluşturan dil, aynı zamanda bilim, sanat ve teknik gibi pek çok alanla doğrudan ilişkili olup bu alanların oluşumunda da temel bir rol üstlenen önemli bir kurumdur [Aksan, 2020]. Mengüşoğlu'na [1958] göre dil, insan düşünmesinin ve insanın diğer aktlarının ürünü olan düşüncelerinin ve insanın şiir ve edebiyat alanındaki başarılarının kuşaktan kuşağa aktarılmasını sağlamaktadır. Bu doğrultuda dil, insanı insan yapan ve diğer canlılardan ayıran bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Dil olmadan herhangi bir duygu, bir düşünce, bir meram, bir şiir, bir olay, bir anı üretmek mümkün değildir. Bu noktada dil ve düşünce arasındaki sarmal ilişki de ön plana çıkmaktadır.

Dilin bütün özelliklerini anlamaya ve betimlemeye yönelik çabalar, yalnızca dilin yapısal yönlerini değil, aynı zamanda insan düşüncesinin işleyişini de ortaya koymayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda, dil ile düşünce arasındaki ilişkinin daha derinlikli biçimde kavranabilmesi için dilin kullanım boyutuna odaklanan yaklaşımlar önem kazanmaktadır. Nitekim dilin yalnızca bir sistem olarak değil, aynı zamanda bağlam içinde anlam kazanan bir iletişim aracı olarak ele alınması, dilbilimin farklı alt alanlarının gelişmesine zemin hazırlamıştır. Bu çerçevede, “Türkçede edimbilim, kullanımbilim, kullanımbilgisi, kılğıbilim, dil edimbilimi, edimbilimsel dilbilim (fr. pragmatique, alm. Pragmalinguistik, ing. Pragmalinguistics) gibi adlarla anılan” [Polat, 2010] dilbilimin alt dalına dair birçok farklı tanımlama bulunmaktadır. Çağdaş dilbilimin en karmaşık alanlarından birini oluşturan edimbilim, [Kıran & Eziler Kıran, 2022] Günay [2004, akt. Polat, 2010] tarafından “dili, kullanım ve eylemler içinde açıklamayı amaçlayan dilbilimin bir alt dalı” olarak tanımlanmıştır. Turan [2019] ise edimbilimi, önermeden ayrı olarak bağlama dayalı anlam unsurlarını içeren bilim dalı olarak tanımlamıştır.

Edimbilim alanında birçok somut çalışmalar yapılmış ve bu bağlamda kuramlar ortaya atılmıştır. Bu kuramlardan en önemlisi sayılabilecek olan söylem kuramı John L. Austin tarafından ortaya konmuş ve öğrencisi John R. Searle tarafından geliştirilmiştir. Söylem Kuramı İlk olarak Austin [1955, 1962] tarafından ortaya atılan ve sonrasında Austin'in öğrencisi Amerikalı felsefeci John R. Searle [1969] tarafından geliştirilen [Turan, 2019] söylem kuramı, tümceleri salt yapısal birim olarak değil bir eylem olarak görmektedir [Gökmen & Çağlayan Dilber, 2011].

Austin'in, [1962] on iki bölümlük ders notlarını içeren “Söylemek ve Yapmak (How to Do Things with Words)” isimli kitapta belirtildiği üzere Austin'e göre “bir şey söylemek bir şey yapmaktır” [Austin, 2006]. Austin, dili mantık

çözümlemesi ile inceleyen dil felsefecilerinin önerme görüşlerine karşı olarak her önermenin bir doğruluk değeri taşımak zorunda olmadığını belirtmiş [Turan, 2019] ve birçok sözcenin doğruluk değerine karar vermenin mümkün olmayacağını belirtmiştir [Holtgraves, 2019] Kuram, Austin'in bu düşüncesinden doğmuştur. Örneğin, "Yarın geleceğime söz veriyorum," sözcenin doğruluk değerine karar vermek mümkün değildir. Bu sözce, doğru da yanlış da değildir. Austin, kuramının ilk aşamalarında sözceleri gerçekleştirici ve betimleyici olarak kategorize etmiştir. Gerçekleştirici sözceler, belli eylemlerin gerçekleştirilmesi için uzlaşım sal şekilde kullanılan bir sözce türüdür. Betimleyiciler ise, dünyayla ilgili bildirimde bulunup dünyayı tasvir ederler [Holtgraves, 2019]. Ancak Austin ilerleyen dönemlerde beyanların da edimsel yönü olduğunu vurgulayarak bu ayırmadan vazgeçmiştir [Holtgraves, 2019]. Austin, tüm sözylemlerin bir anlama belli bir güce sahip olduğunu belirttikten sonra bir şey söylemenin bir şey yapmak olduğunu vurgulamış ve bir kişinin bir şey söylerken tam olarak ne yaptığını açıklamaya çalışmıştır. Bu bağlamda ise her sözcenin farklı eylemleri eşzamanlı olarak gerçekleştirdiğini belirtmiştir [Holtgraves, 2019]. Farklı eylemlerin ilk basamağında düzsöz (locutionary) edimi gerçekleştirilmektedir. Düzsöz edimi, belli bir dil bilgisi çerçevesinde düzenlenmiş, belli bir anlamı olan ve tanınabilir sözcüklerden oluşan sesler çıkarmaktır [Holtgraves, 2019]. Düzsöz ediminin ardından konuşmacı, Austin'in edimsöz (illocutionary) edimi olarak terimleştirdiği ve kelimelerin belli bir bağlamda söylenmesiyle ilişkili güç olarak tanımlanan [Holtgraves, 2019] eylemi gerçekleştirmektedir. Son olarak ise konuşucu, Austin tarafından etkisöz (perlocutionary) edimi olarak terimleştirilen eylemi eş zamanlı olarak gerçekleştirmektedir. Etkisöz edimi, sözcenin söylenende bıraktığı etki olarak tanımlanabilir [Holtgraves, 2019].

Levinson [1983], Austin'in özellikle edimsöz edimlerine odaklandığını vurgulayarak, zamanla "sözedimi" kavramının büyük ölçüde bu edim türünü karşılayacak biçimde kullanılmaya başlandığını ifade etmektedir. Edimsöz edimlerine dikkat çeken Austin, edimsöz gücü sınıfları şeklinde bir sınıflandırmaya gitmiş ve bunların beş tane olduğunu söylemiştir. Bu sınıflandırmadaki edimler, hüküm-belirticiler (verdictives), erk-belirticiler (exercitives), sorumluluk-yükleyiciler (commissives), davranış-belirticiler (behabitives) ve serimleyiciler (expositives) olarak sınıflandırılmıştır. [Austin, 2006] Bu sınıflandırma, ilerleyen bölümlerde detaylandırılacaktır.

Austin'in [1962] ortaya koyduğu sözylem kuramını öğrencisi Searle (2000), sistematik bir hale getirmiş ve genişletmiştir [Holtgraves, 2019]. Searle'ün kurama getirdiği katkılarının başında edimsöz edimini başarı koşulları bağlamında yeniden tanımlaması, sözylemlerini sınıflandırması ve dolaylı sözylem kavramından bahsetmesidir [Holtgraves, 2019].

Searle [1979] edimsözleri amacına göre beş temel şekilde sınıflandırmıştır [Holtgraves, 2019]. Searle'ün edimsöz amaçları sınıflandırılması Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1.

Edimsöz Amaçlarının Sınıflandırılması

Edimsöz Amacı	Uymanın Yönü	Örnekler
Yönlendirici	Dünyayı-kelimelere (dinleyen)	Rica, emir
Kesinleme	Kelimeleri-dünyaya	Çıkarım, öngörme
Zorlayıcı	Dünyayı-kelimelere (konuşan)	Söz verme, uyarma
Bildirici	Dünyayı-kelimelere ve Kelimeleri-dünyaya	Savaş ilan etmek, Evlendirmek
Açıklayıcı	Boş	Teşekkür etme, özür dileme

Kaynak: (Holtgraves, 2019)

Bu beş amaç, konuşucuların sözceleriyle gerçekleştirdikleri eylemleri sistematik bir şekilde sınıflandırmak için yapılan iyi bir girişimdir [Holtgraves, 2019]. Searle'ün bu hamlesi, eylemler ve konuşan kişinin kullandığı kelimeler ve dinleyicinin zihni arasındaki ilişkiyi tanımlamak adına genel bir bakış açısı sağlamıştır.

Bu kuramsal çerçeve, söylemlerin yalnızca modern dil kullanımında değil, aynı zamanda tarihî metinlerde de incelenebileceğini göstermesi bakımından önemlidir. Nitekim dilin kullanımına dayalı bu yaklaşım, klasik eserlerde yer alan söylemlerin işlevsel yönlerinin çözümlenmesine imkân tanımaktadır. Bu bağlamda, Türk dilinin önemli eserlerinden biri olan Kutadgu Bilig [Hacip, 2006], içerdiği öğüt verici ve yönlendirici söylemler aracılığıyla farklı söylem türlerinin zengin örneklerini barındırmaktadır. Dolayısıyla bu çalışmada, Kutadgu Bilig'de yer alan ifadeler, söylem kuramı çerçevesinde incelenerek eserin dilsel ve işlevsel özellikleri ortaya konulmaya çalışılacaktır.

Kutadgu Bilig, 11. yüzyılda Yusuf Has Hacib tarafından kaleme alınmış, Türk-İslam düşünce geleneğinin en önemli eserlerinden biridir. Eser, devlet yönetimi, ahlak, adalet ve bireysel erdemler üzerine didaktik bir nitelik taşımakta; hükümdar ile vezir, akıl, saadet ve akıbet gibi sembolik karakterler üzerinden öğüt verici bir söylem geliştirmektedir. Bu yönüyle eser, yalnızca içerik bakımından değil, aynı zamanda dilin işlevsel kullanımı açısından da dikkat çekmektedir [Hacib, 2006; çev. Akat]

Söylem kuramı bağlamında değerlendirildiğinde, Kutadgu Bilig'de yer alan söylemlerin büyük ölçüde yönlendirici (directive), bildirici (assertive) ve öğüt verici (advisory) edimsözler içerdiği görülmektedir. John Searle'ün sınıflandırmasına göre bu tür söylemler, konuşucunun dinleyici üzerinde bir etki oluşturma, onu belirli bir davranışa yönlendirme ya da bilgi aktarma amacı taşıdığını göstermektedir [Searle, 2000]. Nitekim eserde hükümdara sunulan nasihatler, toplumsal düzenin nasıl sağlanacağına dair öneriler ve bireysel erdemlere ilişkin açıklamalar, dilin yalnızca bilgi aktaran bir araç olmadığını; aynı zamanda eylem gerçekleştiren bir yapı olduğunu ortaya koymaktadır.

Bu bağlamda Kutadgu Bilig, söylem kuramının temel varsayımlarını tarihsel bir metin üzerinde inceleme imkânı sunmaktadır. Eserdeki diyaloglar ve

öğütler, sözcelerin bağlam içinde nasıl anlam kazandığını ve hangi amaçlarla kullanıldığını göstermesi açısından önemli veriler sağlamaktadır. Dolayısıyla Kutadgu Bilig'in sözeylem kuramı çerçevesinde incelenmesi, hem eserin pragmatik boyutunu ortaya koymakta hem de Türkçenin tarihsel kullanımında dil-eylem ilişkisini anlamaya katkı sunmaktadır.

YÖNTEM

Araştırma Modeli. Bu çalışma, nitel araştırma yaklaşımı kapsamında doküman incelemesi yöntemiyle gerçekleştirilmiştir [Kıral, 2020]. Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin sistematik biçimde analiz edilmesini ifade etmektedir. Bu doğrultuda çalışmada, Has Hacıp'in *Kutadgu Bilig* adlı eseri temel veri kaynağı olarak ele alınmıştır.

Araştırma sürecinde öncelikle sözeylem türleri belirlenmiş, daha sonra *Kutadgu Bilig* metni bu kategoriler doğrultusunda taranmış, ilgili değerleri yansıtan beyitler seçilerek veri seti oluşturulmuştur. Elde edilen veriler, nitel veri analiz tekniklerinden içerik analiz yöntemi ile çözümlenmiştir. Analiz sürecinde doğrudan alıntılara yer verilerek bulgular desteklenmiştir.

BULGULAR

İslamî Türk edebiyatının ilk ürünlerinden biri olarak kabul edilen, 11. yüzyıldan günümüze kadar gelen *Kutadgu Bilig* hem anlatım biçimi hem de aktardığı konular bakımından son derece dikkate değer bir eserdir. Eserde, Türk toplumunun devlet anlayışına, ahlaki değerlerine, sosyal düzenine ve bireysel erdemlerine ilişkin kapsamlı bilgiler yer almaktadır. Bununla birlikte, metinde yer alan sözlerin dile getiriliş biçimleri ve üretim amaçları, yüzeysel anlamın ötesine geçerek derin edimsel boyutlar içermektedir.

Bu çalışmada *Kutadgu Bilig*'in tercih edilme nedeni, eserin nasihat, diyalog, alegorik anlatım ve betimleyici ifadeler gibi çeşitli anlatım tekniklerini bir arada sunarak zengin sözeylem örnekleri barındırmasıdır. Bu yönüyle metnin işlevsel boyutu ön plana çıkmaktadır. Metnin işlevi, anlatıcı ve metin içerisindeki konuşur konumunda yer alan karakterlerin niyetleriyle doğrudan ilişkilidir. Her ne kadar *Kutadgu Bilig* üzerine dil bilgisel, söz dizimsel ve söz varlığı açısından çeşitli incelemeler yapılmış olsa da sözcelerin edimsel değerleri ve sözeylem kategorileri içerisindeki konumları yeterince ele alınmamıştır. Bu doğrultuda, söz konusu çalışmada artzamanlı bir dilbilimsel yaklaşım benimsenerek Austin ve Searle'ün ortaya koyduğu sözeylem sınıflandırmaları çerçevesinde metinden seçilen örnekler analiz edilmiştir.

Düzsöz Edimleri. Düzsöz edimi; sesletim, dilsel biçimlendirme ve anlam kurma aşamalarını kapsayan bir süreçtir. Bu süreçte konuşur, zihninde tasarladığı içeriği dilin gönderimsel işlevinden yararlanarak sözceye dönüştürür. Ortaya çıkan sözcce, dilbilgisel açıdan kurallı olmanın yanı sıra vurgu ve tonlama bakımından da düzenli ve bilinçli bir yapı sergiler. Yazılı metinlerde ise düzsöz ediminin seslendirme ve dilsel kurgu boyutu zorunlu olarak metnin yapısına içkin durumdadır. Özellikle kurgusal metinlerde anlatıcı; olayları bizzat yaşayan bir kişi,

dışarıdan bilgi aktaran üçüncü bir anlatıcı ya da hâkim (tanrısar) bakış açısına sahip bir varlık olabilir. Bu doğrultuda, anlatı içinde aktarılan tüm olay ve durumlar, düzsöz ediminin anlamlandırma boyutu kapsamında değerlendirilebilecek niteliktedir [Hirik, 2019] Bu noktada eserde birçok düzsöz edimine rastlanmaktadır.

Düzsöz edimi, edimsözün gerçekleşebilmesi için gerekli olan temel aşamayı oluşturur ve onun ön koşulu niteliğindedir. Başka bir ifadeyle, herhangi bir edimsöz eyleminin ortaya çıkabilmesi için öncelikle bir düzsöz ediminin gerçekleştirilmesi gerekir. Anlatı metinlerinde, özellikle diyalogların yoğun olduğu bölümlerde, bilgi aktarma amacı taşıyan çok sayıda düzsöz edimine rastlanmaktadır. Bu edimin anlam kurma boyutu ise, konuşuculardan birinin algı ve deneyimlerini aktardığı ifadelerde daha belirgin hâle gelmektedir [Hirik, 2019] Bununla birlikte, Kutadgu Bilig’de yer alan düzsöz edimlerinin çoğu zaman doğrudan değil, örtük biçimde kullanıldığı da söylenebilir.

409 Aynı zamanda heybetliydi, yüreği pek ve doğası dürüsttü;

Bu tavır ve hareketleri onu günden güne yükseltti

3137 Ögdülmüş yanıt verdi ve dedi ki: Hükümdar

Sağ olsun, iş yapacak kişiler her zaman bulunur

3811 Sözüünü tamamladı, mektubu katlayıp bağladı;

Uzattı ve zeki kardeşi aldı.

Edimsöz Edimleri. Edimsöz edimi, bireyin bir düzsöz üretimi aracılığıyla gerçekleştirdiği ikinci düzey bir eylemi ifade eder. Başka bir ifadeyle, her düzsöz aynı zamanda belirli bir edimsöz içeriği de taşımaktadır. Austin bu durumu, sözcenin taşıdığı “edimsöz gücü” (illocutionary force) kavramıyla açıklar. Ona göre düzsöz düzeyinde anlamın iletilmesi ve bir bildirimin gerçekleştirilmesi söz konusuyken, edimsöz düzeyinde asıl önemli olan, sözcenin hangi işlevi yerine getirdiği, yani konuşucunun bu sözceyle neyi amaçladığıdır [Searle, 2020] Düzsöz edimi, edimsöz ediminin gerçekleşmesi için gerekli bir aşama olmakla birlikte, Austin’e [2006] göre edimsöz edimi doğrudan düzsöz ediminin bir sonucu olarak değerlendirilemez. Edimsöz edimi, belirli etkiler üretme potansiyeline sahiptir ve bu edimin başarılı sayılabilmesi için bazı sonuçların ortaya çıkması gerekmektedir. Bunun yanı sıra, edimin etkili olabilmesi için doğal akış içerisinde bazı durum ve olaylarda değişim yaratması ve somut sonuçlar doğurması beklenmektedir.

Bunun yanı sıra, pek çok edimsöz edimi, uzlaşım sal olarak belirli bir tepkiyi ya da onu izleyen başka bir eylemi tetikleme özelliği taşımaktadır. Örneğin bir emir verme eylemi itaati, söz verme ise bu sözün yerine getirilmesini beraberinde getirmektedir. Bu doğrultuda, Kutadgu Bilig’de yer alan birçok söz eyleminin, birbirini ardışık biçimde harekete geçiren ve zincirleme bir etki yaratan bir yapı sergilediği söylenebilir.

Bu bağlamda, Austin’in edimsöz sınıflandırması dikkate alınarak Kutadgu Bilig’de yer alan edimsözler analiz edilecektir.

Hüküm-belirticiler. Toplumda karar verme yetkisine sahip olan komutan, hükümdar, lider, hâkim, yargıç, jüri, hakem, öğretmen ya da müdür gibi kişilerin

yönlendirici nitelik taşıyan değerlendirmeleri, hüküm bildiren edimsözler kapsamında ele alınabilir. Yaptırım gücü bulunan ifadelerin yanı sıra, konuşucunun tahmin, değerlendirme, çözümleme, akıl yürütme, karar verme, suç isnat etme, nitelendirme ve sınıflandırma gibi zihinsel süreçlere dayalı söylemleri de bu kategori içerisinde değerlendirilmektedir. Austin'e göre hüküm belirtici edimler, belirli değerler ya da olgular üzerine sunulan kanıtlar ve gerekçeler doğrultusunda, resmî ya da gayriresmî bir karar ortaya koymayı içermektedir. Austin "suçlu bulmak" ve "tahminde bulunmak" dışında "aklamak", "hüküm vermek", "tespitte bulunmak", "paha biçmek", "tanı koymak" gibi edimleri de hüküm belirticiler sınıfına eklemiştir [Austin, 2006].

Kutadgu Bilig'de Hakan Kün Togdı'nın hükümdarlık konumu gereği yönlendirici birçok edim kullandığı görülmektedir. Kün Togdı'nın yaptırım gücü çerçevesinde hüküm verdiği, karar verdiği edimlere rastlanmaktadır.

454 *Beylik çok iyi bir şeydir, fakat daha iyi olan yasadır*

Ve onu doğru uygulamak gerekir. (hüküm)

Bununla birlikte değerlendirme, karar verme süreçlerine dair edimsözler de bulunmaktadır.

3062 *Akıllı biri gerekirse, sen aklın kendisisin;*

bilgili biri gerekirse sen bilginin kendisisin. (değerlendirme)

467 *Burada niçin boşuna vakit geçiriyorum;*

hükümdarın yanına gideyim, onun hizmetine gireyim. (karar verme)

Erk-belirticiler. Austin'e [2006] göre güç, yetki ya da nüfuz kullanımını içeren bu tür edimsözler, konuşucunun belirli bir durum karşısında taraf almasını ve irade ortaya koymasını gerektirir. Emir verme, tercih bildirme, ilan etme, uyarma, niyazda bulunma, yalvarma, dilekte bulunma, hak tanıma, affetme ve oy verme gibi eylemler bu kategori içerisinde değerlendirilmektedir. Bu bağlamda, söz konusu edimlerde konuşucunun, yaptırım gücü olsun ya da olmasın, kendi inisiyatifini ortaya koyarak belirli bir etki oluşturduğu görülmektedir.

Kutadgu Bilig'de büyük ölçüde hakan, vezir etrafında gelişen olayları konu edinmesi ve toplumsal hiyerarşinin belirginliği metnin dil ve üslubunda buyurgan yapıların sıkça kullanılmasına zemin hazırlamaktadır. Bu nedenle eserin, edimsöz edimleri içerisinde erk-belirtici yapılar açısından oldukça zengin olduğunu söylemek mümkündür. Metinde özellikle ad koyma, emir verme, öğüt verme, dua etme, tercih etme, uyarma, yalvarma, niyazda bulunma ve tehdit gibi farklı erk-belirtici edim örneklerine yoğun biçimde rastlanmaktadır.

83 *Uyuyorduysan şimdi kalk, gözünü aç;*

işitmedinse, şimdi benim sözümü dinle. (emir, erk belirleyici)

2575 *Faydasız ve değersiz ise kardeş olsa bile onu bırak;*

Yararlanacağın kişiyi arkadaş edin, onun bol bol hayrını gör. (emir, erk belirleyici)

62 *Bu Has Hacib adını vermiş ona*

onu kendi yakınları arasına almış (ad verme, erk belirleyiciler)

454 *Beylik çok iyi bir şeydir, fakat daha iyi olan yasadır*

ve onu doğru uygulamak gerekir (tercih etme)

1497 Oğlum, dedi, bu mektubu sakla, kaybetme;

hükümdara götür, ona mirasım budur.

1498 Mektubumu okusun, sözümü tutsun

ölüme hazırlansın ve işini ona göre düzenlesin. (vasiyet)

Sorumluluk-yükleyiciler. Bu edimsöz türünde gerçekleştirilen eylemin sorumluluğu doğrudan konuşucuya aittir. Yapılmış ya da yapılması planlanan işlerin doğuracağı sonuç ve etkilerden konuşucu sorumlu tutulur. Bu çerçevede sorumluluk-yükleyici edimler; söz verme, öneride bulunma, bir amaca yönelme ya da niyet belirtme, zihninden geçirme, iddiaya girme ve belirli bir tarafta yer alma gibi durumları kapsamaktadır. Bu yönüyle söz konusu edimler, toplumsal otoriteye dayanmaktan ziyade kişilerarası ilişkilerde konuşucunun duygusal ve bireysel konumunu yansıtmaları bakımından erk-belirtici edimlerden ayrılmaktadır [Austin, 2006]

1499 Uzun süre sustu, sonra oğluna bakarak dedi ki:

Sen bunu anla, doğruluktan ayrılma (öğüt verme – sorumluluk yükleyiciler)

542 Pek çok iyi sözler söyledi;

İşini yapacağım, diye kesin söz verdi (söz verme – sorumluluk yükleyiciler)

1358 Samimi kişinin sözünü ve öğüdünü tut;

bu söz ve öğüt sana bir devlet ağı olsun (öğüt verme)

Davranış-belirticiler. Austin'in [2006] oldukça karmaşık bir grup olarak değerlendirdiği davranış-belirtici edimsözler, bireylerin tutumları ve toplumsal etkileşim biçimleriyle doğrudan ilişkilidir. Bu edimler, çoğunlukla bir başkasının davranışına verilen tepkiyi ya da önceki bir eylem karşısında sorumluluk yüklemeyi içermektedir. Duyguların ifade edilmesi ve dışı vurulması bağlamında özür dileme, teşekkür ya da tebrik etme, üzüntü duyma, pişmanlık veya kırgınlık gösterme, memnuniyet ya da şikâyet bildirme, suçlama, meydan okuma ve onaylama gibi eylemler bu kategori içerisinde yer almaktadır.

Bu tür edimlerde genellikle iki aşamalı bir yapı söz konusudur: İlk gerçekleşen eylem, ikinci edimin ortaya çıkmasına zemin hazırlar ya da onu tetikler. Örneğin bir özür ediminin gerçekleşebilmesi için öncesinde bir hatanın yapılmış olması gerekirken, tebrik etme edimi de ancak takdir edilecek bir durumun meydana gelmesiyle mümkün hâle gelmektedir.

1107 Hakan dedi: Ey Ay-Toldı acele etme, sabırlı ol;

bu hastalık günahlarını öder yarın

1108 Bürün inleyenler ölseydi

dünyada rızık yiyecek kişi kalmazdı

1109 Allah hastalığını iyileştirsin

gönlünü çökertme, rahat yatasın

1110 Dua etti hakan, açtı dilini

şifa diledi Rab'dan, açtı elini (dua etme)

- 396 *Ben asi bir kulunum, günahım çoktur*
kendi fazlınla affet beni ey Allah 'ım (özüür dileme af dileme ve dua etme)
- 363 *Pişmanım, gençliğe öykünür özüm*
öykünmek yararsız, keseyim sözüüm (pişman olma)
- 7 *Salat ve selam o seçilmiş resule*
yine arkadaşlarına saygı ve selam (selam verme)
- 6516 *Günahkâr kulunum ben, yaptığım cefa*
vefalı Allah 'ım sen bana göster vefa (dua etme)
- 977 *Diriyse insan nasıl söylemez*
gerekli sözleri kişi gizlemez (sitem etme)
- 369 *Ne yaptım ki elli yaşım ben sana*
neden geldin şimdi bu öçle bana (sitem etme)

Serimleyiciler. Görüşlerin ve gönderimlerin açıklanması ile yorumlanmasını içeren serimleyici edimler; “aktarıyorum”, “açıklıyorum”, “çözümlüyorum”, “konuya geliyorum”, “yeniden ifade ediyorum” gibi yönlendirici söylemleri kapsamaktadır [Austin, 2006]. Bu yönüyle düzsöz edimlerine benzerlik gösterse de, temel fark alıcı üzerinde bir değişim yaratma amacının bulunmasıdır. Yani bu edimlerde yalnızca bilgi aktarımı söz konusu değildir; aynı zamanda bu aktarım aracılığıyla alıcının düşünsel ya da davranışsal olarak farklı bir konuma yönelmesi hedeflenmektedir.

- 82 *Gözü bana ilişti, dünya açtı sözünü dedi:*
Görmedin mi hakanın yüzünü (aktarma)
- 420 *Yalnız otururken bir gün bunaldı, dedi ki*
zor bu beyliğin sözü hem işi (aktarma)
- 471 *Şairin dediği söz buna benziyor*
dili ve sözüyle şunu yansıttıyor (açıklama)

Etkisöz Edimleri. Etkisöz edimi, Austin'in [2006] ortaya koyduğu söylem türlerinin üçüncü basamağını oluşturmaktadır. Bu edim, düzsöz ve edimsöz düzeylerinde gerçekleştirilenlerden farklı olarak, sözcenin alıcı üzerinde meydana getirdiği etkiye odaklanmaktadır. Austin, etkisöz edimini; bir şey söylemek yoluyla karşıdakini inandırma, ikna etme, vazgeçirme, şaşırtma ya da yanıltma gibi sonuçlar doğuran eylemler olarak tanımlamaktadır.

Bu tanımda özellikle “söyleyerek” ifadesi dikkat çekmektedir. Buna göre etkisöz edimi, dil aracılığıyla bir etki yaratmayı, yani yalnızca bir sözce üretmekle kalmayıp bu sözce sayesinde bir eylem gerçekleştirmeyi ifade etmektedir. Kutadgu Bilig, etkisöz edimlerinin kullanımı açısından çokça örnek barındırmaktadır. Hakan'ın, vezirin ve çevresindeki kişilerin birbirlerine kullanmış oldukları sözceler, etkisöz edimi taşıması açısından önemlidir.

- 2575 *Yararsız, hayırsız kardeşinse bile onu bırak*
yararlı arkadaş edin ve yararını gör (ikna etme)
- 83 *Uyuyorsan şimdi aç sen gözünü*
işitmedinse işit şimdi sözüümü (harekete geçirme)
- 5139 *Sana geldi şimdi bu beylik sırası*

uzun kalmaz, işini ona göre yap yürü (ikna etme)
750 Açıkça söyledim sözlerimi, şimdi bana inan
bırakmak istersen bırak, tutmak istersen tut (ikna etme)

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmada Kutadgu Bilig, sözeylem kuramı çerçevesinde incelenmiş; metinde yer alan beyitler Austin'in [2006] ortaya koyduğu düzsöz, edimsöz ve etkisöz edimleri ile John Searle'ün edimsöz sınıflandırması doğrultusunda analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular, eserin yalnızca içerik bakımından değil, dilin işlevsel kullanımı açısından da son derece zengin bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

Düzsöz edimleri açısından değerlendirildiğinde, Kutadgu Bilig'de [Hacip, 2006] yer alan sözcelerin büyük ölçüde dil bilgisel açıdan kurallı, anlam bakımından açık ve bağlama uygun bir yapı sergilediği görülmektedir. Bu durum, eserin didaktik niteliğiyle doğrudan ilişkilidir. Açık ve anlaşılır bir dil kullanımı, iletilmek istenen mesajların okuyucuya doğrudan ulaşmasını sağlamaktadır. Bu bağlamda düzsöz edimleri, metnin anlam dünyasının kurulmasında temel bir işlev üstlenmektedir.

Edimsöz edimleri bakımından ise eserde özellikle yönlendirici ve bildirici sözeylemlerin ön plana çıktığı tespit edilmiştir. Emir, öğüt, nasihat ve genel geçer yargılar aracılığıyla bireyin davranışlarını şekillendirmeye yönelik bir dil kullanımı dikkat çekmektedir. Bunun yanı sıra yükleyici ve duygusal sözeylemler de metinde önemli bir yer tutmakta; söz verme, dua etme, pişmanlık bildirme gibi ifadeler aracılığıyla hem bireysel hem de toplumsal değerler aktarılmaktadır. Bu durum, dilin yalnızca bilgi aktaran bir araç olmadığını, aynı zamanda eylem gerçekleştiren ve toplumsal düzeni yönlendiren bir işlev üstlendiğini göstermektedir.

Etkisöz edimleri açısından değerlendirildiğinde ise Kutadgu Bilig'de [Hacip, 2006] yer alan sözcelerin okuyucu üzerinde yönlendirme, ikna etme ve duygusal farkındalık oluşturma gibi çeşitli etkiler meydana getirdiği görülmektedir. Özellikle öğüt ve nasihat içeren beyitler, okuyucunun davranışlarını yeniden gözden geçirmesine ve belirli değerleri benimsemesine yönelik bir etki yaratmaktadır. Bu yönüyle eser, yalnızca bilgi sunan değil, aynı zamanda bireyi dönüştürmeyi amaçlayan bir metin olarak öne çıkmaktadır.

Genel olarak değerlendirildiğinde, Kutadgu Bilig'in [Hacip, 2006] sözeylem kuramı bağlamında incelenmesi, eserin pragmatik boyutunu ortaya koymakta ve dil–düşünce–eylem ilişkisini bütüncül bir şekilde değerlendirme imkânı sunmaktadır. Yusuf Has Hacib'in ortaya koyduğu dil anlayışı; akıl, erdem ve ölçülülük temelleri üzerine kurulmuş olup günümüz iletişim anlayışıyla da örtüşmektedir. Özellikle liderlik dili, etkili iletişim ve ikna stratejileri gibi alanlarda eserde yer alan sözeylem örnekleri, güncelliğini koruyan evrensel ilkeler sunmaktadır.

Sonuç olarak bu çalışma, Kutadgu Bilig'in [Hacip, 2006] yalnızca tarihî ve edebî bir metin olmadığını; aynı zamanda dilin eylem kurucu gücünü açıkça ortaya koyan, işlevsel ve öğretici bir iletişim modeli sunduğunu göstermektedir. Bu

doğrultuda, eserin sözeylem kuramı perspektifiyle incelenmesi hem edimbilim alanına hem de Türk dili ve edebiyatı çalışmalarına önemli katkılar sağlamaktadır. İlerleyen çalışmalarda, farklı metin türleriyle karşılaştırmalı analizler yapılması ve sözeylem türlerinin nicel yöntemlerle desteklenmesi, alan yazına yeni açılımlar kazandırabilir.

KAYNAKÇA:

1. Aksan, D. (2020). *Her yönüyle dil ana çizgileriyle dilbilim*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.
2. Austin, J. L. (2006). *Söylemek ve yapmak Harward Üniversitesi 1955 William James dersleri*. (R. L. Aysever, Çev.) İstanbul: Metis Yayınları.
3. Gökmen, S., & Çağlayan Dilber, N. (2011, Ekim-Kasım-Aralık). Türkçe derslerinde söz edimlerin öğretilmesi üzerine bir değerlendirme. *Dil Dergisi*, 154, s. 44-60.
4. Hacib, Y. (2019). *Kutadgu Bilig* (M. Tunçel, Uyarlayan; H. Aşıcı, Ed.). T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı Yayınları.
5. Hacib, Y. (2006). *Kutadgu Bilig* (R. Arat, çev.). Kabalcı Yayınevi.
6. Hirik, S. (2019). “Dede Korkut Hikâyeleri’nde Söz Edim Yapıları”, *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 8(Ek Sayı 1): 751-768
7. Holtgraves, T. (2019). *Sosyal eylem olarak dil: sosyal psikoloji ve dil kullanımı*. (G. Tekdemir, Çev.) Ankara: Nobel Yayıncılık.
8. Kırıl, B. (2020). Nitel bir veri analizi yöntemi olarak doküman analizi. *Siirt Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(15), 170–189.
9. Kıran, Z., & Eziler Kıran, A. (2022). *Dilbilime giriş*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.
10. Levinson, (1983). *Pragmatics*. Cambridge: Cambridge University Press.
11. Mengüşoğlu, T. (1958). *Felsefeye Giriş*. İstanbul: İstanbul Matbaası.
12. Polat, Y. (2010). *Yabancı dil öğretiminde söz edimleri*. [Doktora Tezi]. Ankara: Ankara Üniversitesi.
13. Searle, J. R. (2000). *Söz edimleri bir dil felsefesi denemesi*. Ankara: Ayraç Yayınları.
14. Turan, Ü. D. (2019). Edimbilim I: Bağlam, Konuşma İlkeleri ve Söz Eylem Kuramı. A. S. Özsoy, & Ü. D. Turan (Ed.), *Genel Dilbilim II* içinde (s. 119-132). Anadolu Üniversitesi.

MUHAMMAD IBN MUSO AL-XORAZMIYNING IJTIMOİY-AXLOQİY QARASHLARI

SOCIAL AND ETHICAL VIEWS OF MUHAMMAD IBN MUSA AL-KHWARIZMI

Masharipova Gularam Kamilovna, Alfraganus universiteti,
Falsafa fanlari doktori (DSc), professor
Hakimjonov Ulug‘bek Akbarjon o‘g‘li, Vatan universiteti,
o‘quv-uslubiy bo‘lim mutaxassisi, bekhakimov090296@gmail.com,
ORCID: 0009-0001-5823-901X,

Masharipova Gularam Kamilovna, Doctor of Philosophical Sciences (DSc),
Professor, Alfraganus University
Khakimjonov Ulugbek Akbarjon ugli, Specialist of the Educational
and Methodological Department Vatan University

Annotatsiya. Ushbu maqolada Muhammad ibn Muso al-Xorazmiyning ijtimoiy-axloqiy qarashlari uning ilmiy merosi va intellektual muhitidagi ijtimoiy me‘yorlar bilan bog‘liq holda tahlil qilinadi. Tadqiqotning maqsadi al-Xorazmiy asarlarida bevosita va bilvosita ifodalangan

axloqiy tamoyillarni, ilmiy faoliyat etikasi, bilish mas'uliyati, adolat va manfaat muvozanati haqidagi tasavvurlarni konseptual rekonstruksiya qilishdan iborat. Metodologiya sifatida manbashunoslik tahlili, tarixiy-kontekstual yondashuv, matnlararo qiyoslash hamda tushunchaviy tahlil qo'llanadi. Ilmiy yangilik al-Xorazmiy merosini faqat matematika va astronomiya doirasida emas, balki ilmiy amaliyot madaniyati orqali ijtimoiy-axloqiy mazmun kasb etuvchi tizim sifatida talqin etishda namoyon bo'ladi. Natijada uning bilishning ishonchliligi, o'lchov va hisobning adolatliligi, bilimni tartibga solish va yetkazish mas'uliyatiga oid qarashlari ijtimoiy muomala va ilmiy integritet bilan uzviy bog'langanligi asoslanadi.

Kalit so'zlar: Al-Xorazmiy, ijtimoiy-axloqiy qarashlar, ilmiy etika, adolat, bilish mas'uliyati, ilmiy integritet, o'lchov va hisob.

Аннотация. В статье анализируются социально-нравственные взгляды Мухаммада ибн Мусы ал-Хорезми в связи с его научным наследием и нормами интеллектуальной культуры эпохи. Цель исследования состоит в концептуальной реконструкции нравственных принципов, прямо и косвенно выраженных в трудах ал-Хорезми, включая этику научной деятельности, ответственность познания, представления о справедливости и балансе общественной пользы. Методология включает источниковедческий анализ, историко-контекстуальный подход, межтекстовое сопоставление и понятийный анализ. Научная новизна заключается в интерпретации наследия ал-Хорезми не только в пределах математики и астрономии, но и как системы, где социально-нравственное содержание проявляется через культуру научной практики. Показано, что его установки на надежность знания, справедливость измерения и счета, а также на ответственность упорядочивания и передачи знаний связаны с нормами социальной коммуникации и научной добросовестности.

Ключевые слова: Ал-Хорезми, социально-нравственные взгляды, научная этика, справедливость, ответственность познания, научная добросовестность, измерение и счет.

Abstract. This article examines the socio-ethical views of Muhammad ibn Musa al-Khwarizmi by situating his legacy within the intellectual norms and practices of his time. The study aims to reconstruct, at a conceptual level, the ethical principles explicitly and implicitly embedded in his works, with special attention to research integrity, epistemic responsibility, and notions of justice expressed through measurement, calculation, and orderly knowledge transmission. The methodology combines source-based analysis, historical contextualization, intertextual comparison, and conceptual analysis. The paper's novelty lies in interpreting al-Khwarizmi not merely as a mathematician and astronomer, but as an author whose scientific practice carries socio-ethical meaning through standards of reliability, precision, and public usefulness. The results demonstrate that his emphasis on verifiable procedures, equitable accounting, and structured exposition forms a coherent ethical stance that connects knowledge production with responsible social communication and the normative regulation of expertise

Keywords: Al-Khwarizmi, socio-ethical thought, research ethics, justice, epistemic responsibility, scientific integrity, measurement and calculation.

KIRISH

Al-Xorazmiy merosi ko'pincha algebra va hisoblash usullarining tarixiy shakllanishi, astronomik jadvallar hamda geografik tasniflar kontekstida o'rganiladi. Biroq uning ilmiy amaliyoti ortida yotgan ijtimoiy-axloqiy yo'nalishlar masalasi nisbatan kam konseptuallashtirilgan. Aniq ilmiy protseduralarni tanlash, natijani ifodalashning aniqlik me'yorlari, hisob-kitobning adolat tamoyili bilan uyg'unligi va bilimni ommaga foydali shaklda tartibga solish kabi jihatlar ko'pincha "texnik" deb qaralib, ijtimoiy mazmuni soyada qoladi. Aslida esa erta o'rta asr ilmiy madaniyatida metodik aniqlik faqat bilishning ichki

talabi bo‘lib qolmay, boshqaruv, xo‘jalik, taqsimot va huquqiy amaliyotlarda xatoni kamaytirish orqali ijtimoiy ishonchni ta‘minlovchi axloqiy norma sifatida ham ishlagan. Shu nuqtai nazardan al-Xorazmiyning ilmiy matnlari bilishning ishonchliligi va hisobning halolligi haqida bilvosita axloqiy g‘oyalarni ham tashiydi. Mavjud tadqiqotlarda al-Xorazmiyning fan tarixidagi o‘rni keng yoritilgan bo‘lsa-da, uning ijtimoiy-axloqiy qarashlarini ilmiy amaliyot etikasi orqali qayta o‘qish masalasi hali ham izchil metodologik yondashuvni talab qiladi [1; 4]. Shuningdek, ilmiy bilimning jamiyatga ta‘siri va mas‘uliyati haqidagi zamonaviy muhokamalar fonida, klassik merosdagi “integritet”, “aniqlik”, “tartib” kabi kategoriyalarni tarixiy-kontekstual tarzda talqin qilish dolzarblik kasb etmoqda [6]. Mazkur maqolaning maqsadi al-Xorazmiy asarlarida ifoda topgan ijtimoiy-axloqiy tamoyillarni konseptual rekonstruksiya qilish, ularning strukturaviy elementlarini ajratish va ilmiy amaliyot madaniyati bilan bog‘liq tarzda izohlashdan iborat. Vazifalar sifatida, birinchidan, al-Xorazmiy matnlarida normativ til va uslubiy ko‘rsatmalarni aniqlash; ikkinchidan, o‘lchov-hisob, isbotiylik va taqdimot tartibi bilan bog‘liq mezonlarni axloqiy mazmun nuqtai nazaridan tahlil qilish; uchinchidan, aniqlangan tamoyillarni fan tarixi va ilmiy etika haqidagi adabiyotlar bilan qiyoslash belgilandi. Ilmiy yangilik al-Xorazmiy merosini “ijtimoiy foyda uchun ishonchli bilim” paradigmasi doirasida talqin etish, ya‘ni ilmiy natijaning o‘zi bilan birga uni ishlab chiqarish va qo‘llash me‘yorlarini ham ijtimoiy-axloqiy tizim sifatida ko‘rsatishdan iborat. Amaliy ahamiyat esa oliy ta‘lim va ilmiy tadqiqotlar metodologiyasi kurslarida tarixiy misollar orqali ilmiy integritet, aniqlik va javobgarlik tushunchalarini asoslash imkoniyati bilan belgilanadi [2; 5].

Adabiyotlar tahlili. Tarixiy va ensiklopedik asoslar: Abu Rayxon Beruniyning “Qadimgi xalqlardan qolgan yodgorliklar” sari al-Xorazmiy yashagan davrdagi ilmiy an‘analar va xronologik aniqlik madaniyatini tushunishda fundamental manba bo‘lib xizmat qiladi. Beruniyning ma‘lumotlarni tekshirishga bo‘lgan mas‘uliyati al-Xorazmiy asos solgan ilmiy integritet an‘anasining davomi sifatida talqin qilinadi.

Sharq Uyg‘onish davri konteksti: A. Karimov va M. Xayrullayev kabi olimlarning tadqiqotlarida al-Xorazmiyning Markaziy Osiyo mutafakkirlari orasidagi o‘rni va uning ilmiy tafakkuri ijtimoiy madaniyat bilan bog‘liq holda tahlil etilgan. Xayrullayev asarlarida mutafakkirlarning falsafiy dunyoqarashi va insonparvarlik g‘oyalari al-Xorazmiyning aniq fanlar sohasidagi faoliyati bilan parallel ravishda ko‘rib chiqiladi.

Matematik merosning metodologik tahlili: B. A. Rozenfeld va Roshdi Rashed tadqiqotlari al-Xorazmiyning algebraik usullari va algoritmalarining evolyutsiyasini yoritadi. Bu ishlar maqola uchun “hisobning adolatililigi” va “metodik izchillik” kabi tushunchalarni axloqiy me‘yor sifatida rekonstruksiya qilishga texnik zamin yaratadi. Rashedning tahlillari al-Xorazmiyning nafaqat hisobchi, balki bilimlarni tizimlashtiruvchi mas‘uliyatli olim ekanligini tasdiqlaydi.

Sotsiologik va etik yondashuv: Robert Mertonning fanning sotsiologiyasi bo'yicha fundamental ishi maqolaning nazariy asosi bo'lib xizmat qiladi. Merton tomonidan ilgari surilgan ilmiy etika mezonlari (shaffoflik, universallik) al-Xorazmiyning ilmiy bayon uslubidagi "ochiq-oydinlik" va "foydalilik" tamoyillari bilan qiyosiy tahlil qilinishi uchun xizmat qilgan.

Xulosa qilib aytganda, ushbu adabiyotlar majmuasi al-Xorazmiy merosini faqatgina raqamlar va formulalar majmuasi sifatida emas, balki ijtimoiy mas'uliyat va intellektual halollikka asoslangan yaxlit tizim sifatida o'rganishga imkon beradi..

Metodologiya. Tadqiqot manbaviy bazasi sifatida al-Xorazmiyga nisbat berilgan va ilmiy muomalada mustahkam o'rin olgan asarlarning mavjud nashrlari va ular haqidagi sharhlar, shuningdek, fan tarixi hamda ilmiy etika bo'yicha konseptual tadqiqotlar tanlandi. Metodologik jihatdan ish tarixiy-kontekstual yondashuvga tayangan holda, al-Xorazmiyning ilmiy faoliyatini o'z davridagi bilim ishlab chiqarish institutlari va amaliy ehtiyojlar bilan bog'liq tarzda ko'radi. Manbashunoslik tahlili matndagi atamalarni, uslubiy ko'rsatmalarni va normativ mazmunga ega iboralarni aniqlashga xizmat qildi. Matnlaro qiyoslash usuli al-Xorazmiyning bayon uslubi va maqsad yo'nalishini keyingi ilmiy an'analarda shakllangan "aniqlik", "tekshiruvchanlik" va "foydalilik" mezonlari bilan solishtirish imkonini berdi. Tushunchaviy tahlil esa "adolat", "mas'uliyat", "ishonchlilik", "tartib" kabi kategoriyalarni qat'iy axloqiy doktrina sifatida emas, balki ilmiy amaliyotning normativ komponentlari sifatida qayta tiklashga yo'naltirildi. Ushbu metodlar tanlovi al-Xorazmiy merosida axloqiy qarashlar ko'pincha bevosita nasihat shaklida emas, balki protsedura, algoritm va bayon standartlari ko'rinishida kodlanganligi haqidagi faraz bilan asoslandi [3; 6]. Tadqiqot dizayni rekonstruktiv xarakterga ega bo'lib, u tarixiy shaxsga zamonaviy kategoriyalarni mexanik ko'chirishdan qochadi va faqat matn hamda kontekstda asoslanadigan mazmunni ajratib ko'rsatishni maqsad qiladi.

Asosiy natijalar va tahlil. Tahlil natijasida al-Xorazmiyning ijtimoiy-axloqiy qarashlari uch asosiy yo'nalishda jamlanishi aniqlandi. Birinchi yo'nalish bilishning ishonchliligi va tekshiruvchanligi bilan bog'liq normativlikdir. Uning ilmiy bayonida hisoblash tartibining izchilligi, amallar ketma-ketligining shaffofligi va natijaning qayta hosil qilinishi mumkinligi ustuvor qoida sifatida ko'rindi. Bu xususiyat "bilimga ishonch"ni individual mahorat emas, balki umumiy tekshiruv mezonlari orqali ta'minlashga qaratilgan epistemik mas'uliyatni ifodalaydi. Ikkinchi yo'nalish o'lchov va hisobning adolatga aloqadorligi sifatida namoyon bo'ldi. Hisob-kitob, taqsimot yoki amaliy o'lchash jarayonlarida xato va noaniqlik ijtimoiy munosabatlarda ishonchsizlikka olib kelishi mumkinligi sababli, aniqlik talabi axloqiy vazifa maqomiga ko'tariladi. Bu yerda "to'g'ri hisob" texnik yutuqdan tashqari "adolatlilikning sharti" sifatida talqin etiladi.

Uchinchi yo'nalish bilimni tartibga solish va yetkazish mas'uliyati bilan bog'liqdir. Al-Xorazmiyga xos didaktik yo'nalish, materialni tuzilmaviy bayon qilish, qoidalarni umumlashtirish va amaliy misollar bilan mustahkamlash

bilimning ijtimoiy aylanishini yengillashtiradi. Bu holat bilimni yopiq ustaxonada qoladigan malaka emas, balki kengroq ijtimoiy ehtiyojlarga xizmat qiladigan tartibli resurs sifatida ko'rish tamoyilini ifodalaydi. Natijalar, shuningdek, al-Xorazmiy matnlarida "foydalilik" mezonini tez-tez maqsad sifatida ko'zda tutilishini ko'rsatdi: bilimning qiymati uni qo'llash mumkinligi va amaliy muammolarni kamroq xato bilan hal etish qudrati orqali o'lchanadi. Umumiy xulosaviy fakt sifatida, al-Xorazmiy merosida ijtimoiy-axloqiy komponent bevosita axloq risolasi shaklida emas, balki ilmiy protseduralarning normativ standartlari, bayon intizomi va aniqlik kulturasida mujassam ekanligi qayd etildi.

Munozaralar. Olingan natijalar al-Xorazmiy merosini fan tarixi doirasida ustun bo'lgan "kashfiyot va metod" narrativi bilan cheklanmasdan, "ilmiy amaliyotning ijtimoiy mas'uliyati" paradigmasida o'qish mumkinligini ko'rsatadi. Fan tarixi bo'yicha klassik tadqiqotlarda al-Xorazmiy algoritmik tafakkurning asoschilaridan biri sifatida talqin qilinadi. Bu talqin uning ijtimoiy-axloqiy qarashlari texnik metodga singdirilgan bo'lishi haqidagi bizning rekonstruksiya natijalarimizni bilvosita qo'llab-quvvatlaydi [1].

Zamonaviy ilmiy etika adabiyotlarida tekshiruvchanlik, qayta tiklanuvchanlik va shaffoflik ilmiy integritetning markaziy mezonlari sifatida qaraladi. Al-Xorazmiyning bayon tartibi va amallar ketma-ketligini ochiq ko'rsatishga intilishi ushbu mezonlarning tarixiy ildizlari sifatida talqin qilinishi mumkin [6]. Shu bilan birga, "adolat"ni o'lchov va hisobning aniqligi orqali tushuntirish natijasi ham ijtimoiy institutlar uchun ishonchli hisob-kitobning ahamiyatini yorituvchi tadqiqotlar bilan mos keladi: hisobdagi noaniqlik nafaqat iqtisodiy zarar, balki normativ nizolarni ham kuchaytirishi mumkin [3]. Demak, al-Xorazmiyda aniqlik talabi nafaqat bilish samaradorligini oshiradi, balki ijtimoiy muomala va resurslar taqsimotida xolislikni ta'minlashga xizmat qiluvchi axloqiy yo'nalishdir.

Natijalar amaliy jihatdan ham muhim. Bugungi ilmiy-ta'limiy muhitda "akademik halollik" ko'pincha plagiat va iqtibos qoidalari bilan toraytirib yuboriladi. Al-Xorazmiy misolida esa integritet yanada kengroq tushuncha sifatida, ya'ni hisob-kitobdagi sadoqat, metodik shaffoflik, natijani tekshirtirishga ochiqlik va bilimni ommaga tushunarli tartibda yetkazish majburiyati sifatida ko'rinadi. Shunga qaramay, tadqiqotning cheklovlari mavjud. Birinchidan, al-Xorazmiy ijtimoiy-axloqiy qarashlari ko'proq bilvosita rekonstruksiya qilinadi; bu esa talqinning ehtiyotkor bo'lishini talab qiladi. Ikkinchidan, qo'lyozmalar an'anasining murakkabligi, ayrim matnlarning turli redaksiyalarda saqlangani normativ mazmunni qat'iy muallif pozitsiyasi sifatida ajratishni qiyinlashtiradi. Kelajakdagi izlanishlar al-Xorazmiy asarlarining filologik qiyosiy tahlilini chuqurlashtirish, shuningdek, uning ilmiy uslubini o'sha davrning boshqa mualliflari bilan qiyoslab, aniqlik va foydalilikning axloqiy semantikasini aniqroq chegaralashga yo'naltirilishi mumkin [4; 5].

Xulosa. Tadqiqot al-Xorazmiy merosida ijtimoiy-axloqiy qarashlar alohida nasihat yoki axloq risolasi ko'rinishida emas, balki ilmiy amaliyotning normativ

madaniyati sifatida mujassam ekanligini ko'rsatdi. Uning bayonidagi izchillik va shaffoflik bilishning ishonchliligiga doir epistemik mas'uliyatni ifodalaydi. O'lchov va hisobdagi aniqlik talabi ijtimoiy munosabatlarda adolat va xolislikni ta'minlash sharti sifatida talqin qilinadi. Bilimni tartibga solish, umumlashtirish va amaliy qo'llashga yo'naltirish esa ilmning jamoat foydasi bilan bog'liq mas'uliyatini ko'rsatadi. Shu tariqa al-Xorazmiy ijtimoiy-axloqiy qarashlari "ishonchli bilim", "adolatlilikka xizmat qiluvchi hisob" va "mas'uliyatli ilmiy kommunikatsiya" birliklarida konseptual tizim sifatida umumlashtirildi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Abu Rayxon Beruniy. Qadimgi xalqlardan qolgan yodgorliklar. Toshkent, Fan, 1968. 472 b.
2. Karimov A. Al-Xorazmiy va Sharq uyg'onish davri ilmiy tafakkuri. Toshkent, O'zbekiston, 2019. 240 b.
3. Розенфельд Б. А. История математики в странах Востока. Москва, Наука, 1983. 368 с.
4. Хайруллаев М. М. Маданият ва тафаккур тарихидан: Марказий Осиё мутафаккирлари. Тошкент, Ўзбекистон, 1994. 304 б.
5. Rashed R. The Development of Arabic Mathematics: Between Arithmetic and Algebra. Dordrecht, Springer, 1994. 356 p.
6. Merton R. K. The Sociology of Science: Theoretical and Empirical Investigations. Chicago, University of Chicago Press, 1973. 636 p.

QADIMGI VA O'RTA ASRLAR SHARQ FALSAFASIDA GUMANIZMGA OID QARASHLAR TAHLILI

ANALYSIS OF HUMANISTIC VIEWS IN ANCIENT AND MEDIEVAL EASTERN PHILOSOPHY

Burliyev Umid Kadrbaevich, O'zbekiston davlat jismoniy tarbiya va sport
universiteti katta o'qituvchisi, O'zMU mustaqil tadqiqotchisi
[Tel:+998971199060](tel:+998971199060)

Burliyev Umid Kadrbaevich, Senior Lecturer at the Uzbekistan State University
of Physical Culture and Sports, Independent Researcher at NUUZ
Phone: +998971199060

Annotatsiya. Mazkur maqolada qadimgi va o'rta asrlar Sharq falsafasida gumanizmga oid qarashlarning shakllanishi, rivojlanishi va asosiy falsafiy manbalari tahlil qilinadi. Unda Konfutsiychilik, hind falsafasi, islom falsafasi hamda tasavvuf ta'limotlarida insonparvarlik g'oyalarining axloqiy, ma'naviy va ijtimoiy jihatlarini yoritiladi. Shuningdek, Sharq mutafakkirlarining insonni oliy qadriyat sifatida talqin etishi va uning kamolotiga qaratilgan gumanistik qarashlari ilmiy jihatdan asoslanadi. Maqolada Sharq gumanizmining G'arb an'analari bilan o'xshash va farqli jihatlarini ham qiyosiy tahlil qilinadi.

Kalit so'zlar: Sharq falsafasi, gumanizm, insonparvarlik, tasavvuf, Konfutsiychilik, axloq, ma'naviyat, mutafakkirlar, qadriyat.

Abstract. This article analyzes the formation, development, and main philosophical sources of humanistic ideas in ancient and medieval Eastern philosophy. It examines ethical, spiritual, and social aspects of humanism in Confucianism, Indian philosophy, Islamic philosophy, and Sufi teachings. The study also explores how Eastern thinkers interpreted the human being as the highest value and developed humanistic ideas aimed at human perfection.

Furthermore, the article provides a comparative analysis of similarities and differences between Eastern and Western humanistic traditions.

Keywords: *Eastern philosophy, humanism, humanity, Sufism, Confucianism, ethics, spirituality, thinkers, values.*

Sharq va G'arb madaniy an'alarida insonparvarlik g'oyalarining ildizlarini o'rganish insoniyat tafakkurining tarixiy taraqqiyotini anglashda muhim metodologik ahamiyatga ega. Chunki turli sivilizatsiyalarda shakllangan falsafiy va axloqiy qarashlar markazida inson, uning qadr-qimmati, erkinligi va kamoloti masalalari muhim o'rin egallagan. Sharq tafakkurida insonparvarlik ko'proq ma'naviy-axloqiy yetuklik, jamiyatdagi uyg'unlik va ilohiy qadriyatlarga sodiqlik orqali ifodalansa, G'arb an'alarida u shaxs erkinligi, individualizm va ratsional tafakkur bilan chambarchas bog'liq holda rivojlangan. Mazkur paragrafda ana shu ikki yirik madaniy makonda insonparvarlik g'oyalarining shakllanish manbalari, ularning o'ziga xos jihatlari hamda o'zaro umumiyliklari ilmiy tahlil qilinadi.

Insonparvarlik (gumanizm) — bu insonni oliy qadriyat sifatida e'tirof etuvchi, uning sha'ni, erkinligi, huquqlari va har tomonlama kamolotini ta'minlashga qaratilgan falsafiy-axloqiy tamoyillar majmuasidir. Uning mohiyati insonning tabiiy qadr-qimmatini tan olish, uni ijtimoiy, siyosiy va madaniy jarayonlarning markaziga qo'yish bilan belgilanadi. Gumanizmning asosiy tamoyillariga inson huquqlarining daxlsizligi, adolat, tenglik, bag'rikenglik, mehr-oqibat va erkin fikrlash kiradi. Mazkur g'oyalar o'z ildizlarini qadimgi sivilizatsiyalardan oladi: Sharq tafakkurida ular diniy-axloqiy ta'limotlar orqali insonning ma'naviy poklanishi va jamiyatdagi uyg'unlik bilan bog'langan bo'lsa, G'arbda esa antik falsafada inson aql-zakovati va individual imkoniyatlariga urg'u berilgan. Shu bois gumanizm tarixan turli madaniy muhitlarda shakllangan bo'lsa-da, uning umumiy yo'nalishi inson manfaatlarini ustuvor qadriyat sifatida qaror toptirishdan iboratdir.

Insonparvarlik (gumanizm) mohiyatini yoritishda mashhur gumanist olim Erix Fromm quyidagi fikrni bildiradi: "Gumanizm — bu insonning o'z kuchlariga ishonishi, o'z hayotini ongli ravishda qurish qobiliyatini tan olishdir".[1] Ushbu yondashuvda insonparvarlik insonning ichki salohiyatini ro'yobga chiqarish, uning erkin va ongli faoliyatini ta'minlash bilan bog'lanadi.

Mazkur yondashuvni davom ettirar ekan, Erix Fromm ta'kidlaganidek, insonparvarlik faqat nazariy qarashlar tizimi bo'lib qolmay, balki insonning kundalik hayotiy faoliyatida namoyon bo'ladigan amaliy qadriyatlar majmuasidir. Shu ma'noda gumanizm insonning o'zini anglash darajasi, ijtimoiy mas'uliyati va boshqalarga nisbatan ongli munosabati bilan chambarchas bog'liqdir. Insonparvarlik g'oyalari jamiyatda adolat, hamjihatlik va o'zaro hurmat muhitini shakllantirishga xizmat qiladi, chunki u har bir shaxsni nafaqat huquqlarning egasi, balki muayyan axloqiy majburiyatlarning tashuvchisi sifatida ham talqin etadi. Demak, gumanizmning haqiqiy mazmuni inson erkinligi va qadr-qimmatini ta'minlash bilan birga, uni jamiyat farovonligi yo'lida faol va mas'uliyatli subyektga aylantirishdan iboratdir.

Sharq madaniyatida insonparvarlik g'oyalarining manbalari, avvalo, qadimgi diniy-falsafiy ta'limotlar va axloqiy qarashlarda mujassam bo'lib, unda insonning ma'naviy kamoloti va jamiyatdagi uyg'unlik markaziy o'rin egallaydi. Jumladan, Konfutsiychilik ta'limotida "jen" (insonparvarlik) tamoyili orqali mehr-oqibat, hurmat va ijtimoiy mas'uliyat g'oyalari ilgari surilgan bo'lsa, Laotszi qarashlarida tabiat bilan uyg'unlik va zo'ravonlikdan tiyilish insoniylikning muhim sharti sifatida talqin etiladi. Hind falsafasida esa Veda va Upanisha orqali barcha mavjudotlarga nisbatan hurmat va rahm-shafqat tamoyillari asoslab berilgan. Islomiy tafakkurda, xususan, Qur'an hamda tasavvuf ta'limotida inson qadri, adolat, bag'rikenglik va mehr-oqibat yuksak axloqiy mezon sifatida qaraladi. Shunday qilib, Sharq madaniyatida insonparvarlik g'oyalari ko'proq ma'naviy-axloqiy yetuklik, ichki poklanish va jamiyatdagi ijtimoiy uyg'unlikni ta'minlashga qaratilgan qadriyatlar tizimi sifatida shakllangan.

Konfutsiychilik ta'limotini alohida tahlil qiladigan bo'lsak, "jen" (ren) — insonparvarlikning markaziy axloqiy tamoyili bo'lib, u boshqalarga nisbatan mehr-oqibat, hurmat, halollik va o'zaro mas'uliyatni anglatadi. Konfutsiy "jen"ni insonning ichki ma'naviy fazilati sifatida talqin qilib, uni jamiyatdagi uyg'unlik va tartibning asosi deb biladi. Bu tamoyilga ko'ra, inson o'zini boshqalar o'rniga qo'ya bilishi, ya'ni "o'zingga ravo ko'rmagan narsani boshqalarga ham ravo ko'rma" qoidasi asosida yashashi lozim. "Jen" nafaqat individual axloqiy yetuklikni, balki oilaviy va ijtimoiy munosabatlarda samimiyat, sadoqat va adolatni ta'minlovchi mezon sifatida ham namoyon bo'ladi. Shu bois konfutsiychilikda insonparvarlik shaxsiy kamolot va ijtimoiy barqarorlikni uyg'unlashtiruvchi asosiy g'oya hisoblanadi. Konfutsiy "jen" (insonparvarlik) tamoyilini quyidagicha ifodalaydi: "O'zingga ravo ko'rmagan narsani boshqalarga ham ravo ko'rma".[2] Ushbu iqtibos Konfutsiy axloqiy ta'limotining markaziy g'oyasini — o'zaro hurmat, hamdardlik va axloqiy mas'uliyatni ifodalaydi.

Islom falsafasi va tasavvufda insonparvarlik talqini insonning ilohiy manbadan kelib chiqqan oliy mavjudot sifatidagi qadr-qimmatini e'tirof etish bilan bog'liq bo'lib, unda mehr-oqibat, adolat, bag'rikenglik va ichki poklanish markaziy o'rin egallaydi. Qur'an ta'limotida barcha insonlarning tengligi, ularning sha'ni va huquqlarini hurmat qilish zarurligi ta'kidlanadi, bu esa ijtimoiy adolat va insonparvarlikning asosiy mezonlarini belgilaydi. Tasavvufda esa insonparvarlik yanada chuqurlashib, insonning ruhiy kamoloti, nafsni poklash va ilohiy muhabbatga erishish jarayoni bilan uyg'unlashadi; bu borada Jaloliddin Rumiy va Imomi G'azzoliy kabi mutafakkirlar inson qalbini mehr va muhabbat manbai sifatida talqin etadilar. Natijada, islomiy tafakkurda insonparvarlik nafaqat ijtimoiy munosabatlar me'yori, balki insonning ma'naviy yetuklikka erishish yo'lida muhim axloqiy va ruhiy mezon sifatida namoyon bo'ladi.

Jaloliddin Rumiyning gumanizmga oid qarashlari tasavvufiy tafakkur doirasida insonni ilohiy muhabbatning markazi sifatida talqin etish bilan ajralib turadi. Rumiy nazarida insonning asl mohiyati — bu sevgi va rahm-shafqat bo'lib, u barcha mavjudotlarga nisbatan mehr bilan munosabatda bo'lish orqali o'z

kamolotiga erishadi. Uning mashhur g'oyalaridan biri — insonlar o'rtasidagi farqlar (din, millat, tabaqa) nisbiy bo'lib, asl haqiqat yagona va umumiy ekanidir; shu bois u bag'rikenglik va birlikni insonparvarlikning asosiy sharti sifatida ko'radi. Rumiylar inson qalbini "ilohiy nur maskani" deb bilib, nafsni poklash va ichki uyg'onish orqali insonning haqiqiy mohiyati ochilishini ta'kidlaydi. Uning qarashlarida gumanizm faqat ijtimoiy-axloqiy me'yor emas, balki ruhiy-mistik tajriba sifatida ham talqin qilinadi, ya'ni inson o'zini anglash orqali boshqalarni tushunishga, ularni sevishga va shu orqali jamiyatda uyg'unlikni qaror toptirishga intiladi.

Jaloliddin Rumiylar insonparvarlik va bag'rikenglik g'oyasini quyidagi mashhur fikrida ifodalaydi: "Noto'g'ri va to'g'ri tushunchalaridan tashqarida bir maydon bor. Men u yerda sen bilan uchrashaman".[3] Ushbu iqtibosda Rumiylar insonlarni qat'iy qarama-qarshi hukmlardan yuqori turishga, o'zaro tushunish va ma'naviy birlik orqali haqiqiy insoniy yaqinlikka erishishga chaqiradi. Bu g'oya tasavvufiy gumanizmning muhim jihatini — insonni ajratib turuvchi ijtimoiy va diniy chegaralardan ustun bo'lgan umumiy ma'naviy mohiyatni tan olishni ifodalaydi.

Al-G'azzoliyning gumanizmga oid qarashlari islom axloqiy-falsafiy tafakkurida insonning ma'naviy kamoloti va axloqiy poklanishini markaziy o'ringa qo'yishi bilan tavsiflanadi. U insonni nafaqat ijtimoiy mavjudot, balki ichki ruhiy kurash orqali kamol topadigan axloqiy subyekt sifatida talqin etadi. G'azzoliy fikricha, insonparvarlikning asosi nafsni tarbiyalash, yomon xulqlardan voz kechish va ezgu fazilatlarni shakllantirish orqali jamiyatda adolat va mehr-oqibatni qaror toptirishdir. Uning "Ihyo ulum ad-din" asarida inson qalbining pokligi, niyatning tozaligi va boshqalarga nisbatan rahm-shafqatli munosabat insoniylikning eng yuqori mezoni sifatida ko'rsatiladi. Shu jihatdan G'azzoliy gumanizmi G'arbiy antropotsentrik yondashuvdan farqli ravishda, insonni ilohiy tartibga bog'liq ruhiy mavjudot sifatida ko'rib, uning kamolotini axloqiy va diniy intizom bilan uyg'un holda tushuntiradi.

Al-G'azzoliy asarlarida insonparvarlik (gumanistik) g'oya bevosita "gumanizm" atamasi bilan emas, balki axloqiy tarbiya, rahm-shafqat va qalb pokligi konsepsiyasi orqali ifodalanadi. "Ihyo ulum ad-din"da u insonning haqiqiy kamoloti boshqalarga nisbatan mehr-shafqatli bo'lish, yomon xulqlardan tiyilish va qalbni poklash orqali erishilishini ta'kidlaydi. Shuning uchun u quyidagilarni yozadi: "Insonning najoti uning qalbini isloh qilish, xulqini go'zallashtirish va boshqalarga zarar yetkazmaslikdadir".[4]

Xulosa qilib aytganda, qadimgi va o'rta asrlar Sharq falsafasida gumanizmga oid qarashlar insonni oliy qadriyat sifatida e'tirof etish, uning ma'naviy kamoloti va axloqiy yetukligini ta'minlash g'oyasi atrofida shakllangan. Konfutsiychilikda ijtimoiy uyg'unlik va "jen" tamoyili, hind falsafasida barcha mavjudotlarga nisbatan rahm-shafqat, islom falsafasi va tasavvufda esa qalb pokligi, adolat va ilohiy muhabbat orqali insonparvarlikning chuqur ma'naviy talqinlari ishlab chiqilgan. Ushbu an'analar Sharq gumanizmining asosan axloqiy-

ma'naviy yo'nalishda rivojlanganini ko'rsatadi. Shu bilan birga, ular insonni jamiyat va koinot bilan uyg'unlikda ko'radigan yaxlit falsafiy qarashni shakllantirgan. Demak, Sharq falsafiy merosi gumanizm g'oyalarining tarixiy ildizlarini boyitib, zamonaviy insonparvarlik tafakkurining rivojlanishiga muhim nazariy asos bo'lib xizmat qiladi.

ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Fromm E. The Sane Society. New York: 1992. Routledge, p. 36.
2. Konfutsiy. The Analects (D. C. Lau, Trans.). London: 2003. Penguin Books, p. 15.
3. Rumi J. The Essential Rumi (C. Barks, Trans.). New York: 2004. HarperOne, p. 36.
4. Al-G'azzoliy. Ihyā' 'Ulūm ad-Dīn (إحياء علوم الدين). Beirut: 2005. Dār al-Ma'rifa, vol. 3, p. 52.

JAMIYAT BARQARORLIGIGA TAHDID SOLUVCHI YOT G'OYALARGA NISBATAN DINIY TA'LIMOTLAR MUNOSABATI

THE ATTITUDE OF RELIGIOUS DOCTRINES TOWARDS ALIEN IDEOLOGIES THREATENING SOCIETAL STABILITY

*Tursunaliyev Abdurahmon, O'zbekiston xalqaro islomshunoslik akademiyasi,
"Qiyosiy dinshunoslik" mutaxassisligi magistranti
Ilmiy rahbar: Ernazarov Odiljon, O'zXIA "Dinshunoslik va jahon dinlarini qiyosiy
o'rganish UNESCO" kafedrasi dotsenti, tarix fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)*

*Tursunaliyev Abdurakhmon, Master's student in Comparative Religious Studies at the
International Academy of Islamic Studies of Uzbekistan
Scientific supervisor: Ernazarov Odiljon, UzIA "Religious Studies and World Religions"
comparative study Associate Professor of the UNESCO Department,
doctor of philosophy (PhD) in historical sciences*

Annotatsiya. Ushbu maqolada globallashuv sharoitida jamiyat barqarorligiga tahdid soluvchi yot g'oyalar muammosi va ularga nisbatan diniy ta'limotlarning munosabati tahlil qilinadi. Xususan, mafkuraviy xavfsizlik, radikallashuv va ekstremizmning kelib chiqish omillari, ularning ijtimoiy barqarorlikka ta'siri yoritilgan. Islom ta'limoti misolida tinchlik, adolat va muvozanat tamoyillari asosida yot g'oyalarga qarshi ilm-ma'rifat va axloqiy tarbiya orqali kurashish konsepsiyasi ochib berilgan. Shuningdek, xristianlik, yahudiylilik, buddaviylilik va hinduizm kabi boshqa diniy an'analarda ham zo'ravonlik va buzg'unchi g'oyalarga qarshi axloqiy tamoyillar mavjudligi ko'rsatib berilgan. Maqolada zamonaviy raqamli makonda mafkuraviy tahdidlarning kuchayishi va yoshlar ongini himoya qilishda diniy-ma'rifiy yondashuvlarning ahamiyati alohida ta'kidlanadi.

Kalit so'zlar: jamiyat barqarorligi, yot g'oyalar, radikalizm, ekstremizm, diniy ta'limotlar, vasatiya, dinlararo bag'rikenglik, ma'rifat.

Abstract. This article analyzes the problem of alien ideologies that threaten societal stability in the context of globalization, along with the attitude of religious doctrines toward them. In particular, it highlights the issues of ideological security, the root causes of radicalization and extremism, and their impact on social stability. Using the example of Islamic teachings, the article explores the concept of countering alien ideologies through education, enlightenment, and moral upbringing based on the principles of peace, justice, and moderation. Furthermore, it demonstrates the existence of moral principles directed against violence and destructive ideas in other religious traditions, such as Christianity, Judaism, Buddhism, and Hinduism. The article places special emphasis on the intensification of ideological threats in the

modern digital space and the importance of religious and educational approaches in protecting the minds of the youth.

Keywords: societal stability, alien ideologies, radicalism, extremism, religious doctrines, wasatiyyah (moderation), interreligious tolerance, enlightenment.

Аннотация. В данной статье анализируется проблема чуждых идей, угрожающих стабильности общества в условиях глобализации, а также отношение к ним различных религиозных учений. В частности, освещаются вопросы идеологической безопасности, факторы возникновения радикализации и экстремизма, и их влияние на социальную стабильность. На примере исламского учения раскрывается концепция противодействия чуждым идеям посредством научно-просветительской работы и нравственного воспитания, основанных на принципах мира, справедливости и умеренности. Кроме того, показано наличие нравственных установок, направленных против насилия и деструктивных идей, в таких религиозных традициях, как христианство, иудаизм, буддизм и индуизм. В статье особо подчеркивается усиление идеологических угроз в современном цифровом пространстве и важность религиозно-просветительских подходов в защите сознания молодежи.

Ключевые слова: стабильность общества, чуждые идеи, радикализм, экстремизм, религиозные учения, васатия (умеренность), межрелигиозная толерантность, просвещение.

KIRISH

Bugungi globallashuv davrida jamiyat barqarorligini saqlash masalasi davlatning ma'naviy muhitini turli buzg'unchi tashqi ta'sirlardan himoya qilish bilan uzviy bog'liqdir. O'zbekiston kontekstida "yot g'oyalar" tushunchasi ko'p asrlik an'analarga, urf-odatlariga va mintaqamizda shakllangan milliy qadriyatlarga zid bo'lgan dekonstruktiv mafkuralarni o'z ichiga oladi. Bu g'oyalar ko'pincha diniy shiorlar niqobi ostida namoyon bo'lib, ularning asosiy maqsadi jamiyatda ijtimoiy-siyosiy vaziyatni beqarorlashtirish, millatlararo va dinlararo totuvlikka rahna solish hamda konstitutsiyaviy tuzum asoslarini zaiflashtirishdir.

Jamiyat barqarorligi – ijtimoiy tizimning o'z yaxlitligini saqlab qolgan holda, tashqi va ichki o'zgarishlarga moslasha olish, turli ziddiyatlarni tinch yo'l bilan hal etish qobiliyatidir. Mafkuraviy xavfsizlik esa ushbu barqarorlikning poydevori bo'lib, u jamiyatni buzg'unchi g'oyalar ta'siridan himoya qilishni ko'zda tutadi. Bugungi kunda jahon miqyosida ezgulik va yovuzlik, bunyodkor va vayronkor g'oyalar o'rtasidagi kurash har qachongidan ham keskin tus olgan.

Radikallashuv jarayoni ko'pincha jamiyatdagi ijtimoiy-iqtisodiy nomutanosibliklar, siyosiy huquqlardan mahrum etish va adolatsizlik hissi fonida yuzaga keladi. Radikalizm keng ma'noda mavjud tizimlarni tubdan o'zgartirishga intilishni anglatasa, ekstremizm ushbu o'zgarishlarni amalga oshirishda ashaddiy, zo'ravonlikka asoslangan shakllarni tanlaydi. Radikallashuvga yordam beruvchi omillar qatoriga nafaqat ijtimoiy muammolar, balki onlayn platformalar orqali tarqalayotgan ekstremistik kontent ham kiradi. Bu jarayonda yoshlarning diniy bilimlari sayozligi va hayotiy tajribasining kamligi buzg'unchi kuchlar uchun qulay imkoniyat yaratadi⁴²⁷.

Islom ta'limoti jamiyat tinchligi va osoyishtaligini eng oliy ne'matlardan biri

⁴²⁷ Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston strategiyasi. – T.: "O'zbekiston" nashriyoti, 2021. – B. 312-313.

sifatida e'tirof etadi. Qur'oni Karim va hadisi shariflarda jamiyat barqarorligiga tahdid soluvchi har qanday harakatlar "fitna" va "fasod" tushunchalari bilan ifodalanib, qattiq qoralangan.

Islom dini o'z mohiyatiga ko'ra tinchlik, adolat va muvozanat (vasatiya) dinidir. Qur'oni Karimda: "Biz sizlarni o'rta ummat qilib qo'ydik" (Baqara, 143-oyat), – deb ta'kidlanadi. Ushbu oyat islomning haddan oshish, mutaassiblik va zo'ravonlikni qat'iy rad etishini ko'rsatadi. Payg'ambarimiz Muhammad (s.a.v) odamlarni ifrot va tafritdan qaytarib, insonlar o'rtasida rahm-shafqat va totuvlikni asosiy mezon sifatida belgilaganlar⁴²⁸.

Islom ta'limotida begunoh insonning hayotiga tajovuz qilish eng og'ir gunohlardan biri sanaladi. Qur'onda: "Kim bir jonni nohaq o'ldirsa, go'yo butun insoniyatni o'ldirgandek bo'ladi" (Moida, 32-oyat), – deyiladi. Bu oyat ekstremizmning har qanday shakli islom aqidasi va axloqiy me'yorlariga mutlaqo zid ekanini yaqqol ko'rsatadi.

Islomda yot g'oyalarga qarshi eng samarali vosita – bu ilm va ma'rifatdir. Ilmsizlik va noto'g'ri talqin radikal qarashlarning asosiy manbai hisoblanadi. Imom Abu Hanifa, Imom G'azzoliy, Imom Moturidiy kabi allomalar o'z asarlarida aql va naql uyg'unligini ta'kidlab, mutaassiblikka qarshi qat'iy pozitsiya bildirganlar.

Diniy ta'limotlar jamiyatning o'ziga xos "immuniteti" vazifasini o'taydi. Islom dini, xususan, Markaziy Osiyo xalqlari ma'naviyatining asosi bo'lgan moturidiylik maktabi tarixan radikal oqimlarni aniqlash va ularga raddiya berish metodologiyasini ishlab chiqqan. Jamiyat barqarorligi diniy ta'limotlarda nafaqat tinchlik, balki inson kamoloti uchun zarur bo'lgan vosita sifatida talqin etiladi. Har qanday fitna qo'zg'atish yoki jamiyat barqarorligini buzish diniy ta'limotlarda qattiq qoralanadi.

Rasululloh (s.a.v) hadislarida jamiyat a'zolari o'rtasidagi nizolarning oldini olishda yaxshi xulq asosiy yechim sifatida ko'rsatilgan. Abu Dardodan rivoyat qilingan hadisda yaxshi xulqning qiyomat kunida mezonda eng og'ir keladigan amal ekanligi aytiladi. Bu radikal qarashlarning ildizi bo'lgan qo'pollik, nafrat va murosasizlikka qarshi ma'naviy javobdir.

Jamiyatda tinchlikni saqlashning muhim mexanizmi sifatida o'zaro salomlashish, kichiklarga izzat va kattalarga hurmat ko'rsatish g'oyasi ilgari suriladi. Payg'ambarimiz (s.a.v) hatto yosh bolalarga salom berish orqali jamiyatda mehr-muhabbat urug'ini ekishni o'rgatganlar, bu esa o'z navbatida adovat va fitnalarning ildizini quritadi. Shuningdek, "Ilmni Chinda bo'lsa ham, borib, olinglar" degan mashhur hikmat har qanday radikalizm va adashishlarning bosh sababi bo'lgan jaholatga qarshi eng kuchli raddiyadir.

Mintaqamizda yot g'oyalarga qarshi kurashda eng muhim vositalardan biri Abu Mansur al-Moturidiy merosidir. Uning "Kitob at-tavhid" asarida aqidaviy masalalarda naql va aql o'rtasidagi muvozanatni saqlash tamoyili ilgari surilgan. Bu yondashuv zamonaviy ekstremistik guruhlariga xos bo'lgan matnlarni so'zma-

⁴²⁸ Shayx Muhammad Sodik Muhammad Yusuf. Vasatiya – hayot yo'li. – T.: "Hilol-Nashr", 2024. – B. 25.

soʻz va yuzaki talqin qilish, koʻr-koʻrona fanatizmga berilish kabi holatlarni ilmiy asosda rad etadi.

Yot gʻoyalarning eng xavfli koʻrinishi boʻlgan “takfir” amaliyotiga nisbatan Imom Moturidiy qatʼiy qarshi pozitsiyada turgan. Imom Moturidiy “iymon” va “amal” tushunchalarini birma-bir batafsil tushuntirib, agar musulmon kishi biror katta gunoh ishni qilib qoʻysa va uni halol sanamasa, kofir boʻlib qolmasligini taʼkidlaydi⁴²⁹. Ushbu konsepsiya radikal guruhlarining oʻz dindoshlariga va davlatga nisbatan zoʻravonlik qilishini oqlovchi asosiy vajlarini yoʻqqa chiqaradi.

Xristianlik taʼlimotining markazida muhabbat, kechirim gʻoyalari turadi. Iso Masihning taʼlimotlarida: “Qoʻshningni oʻzing kabi sev” (Matto 22:39), “Tinchlik oʻrnatuvchilar baxtlidir” (Matto 5:9), – degan tamoyillar asosiy axloqiy mezon sifatida ilgari suriladi⁴³⁰. Bu gʻoyalar xristianlikda zoʻravonlik va majburlash usullarini emas, balki ruhiy-axloqiy va insoniy munosabatlarni ustuvor qoʻyishini koʻrsatadi.

Xristianlikda ham yot gʻoyalarga qarshi eng samarali vosita – toʻgʻri olingan ilm va cherkov nazoratidir. Injilni individual va masʼuliyatsiz talqin qilish sekta va destruktiv oqimlar paydo boʻlishiga olib kelishi mumkin.

Yahudiylilik axloqiy taʼlimotining markazida inson hayotining muqaddasligi turadi. Tavrotida: “Qotillik qilma” (Chiqish 20:13), degan qatʼiy amr mavjud. Talmudda esa mashhur tamoyil keltiriladi: “Kim bir jonni saqlab qolsa, goʻyo butun olamni saqlab qolgandek boʻladi” (Sanhedrin 37a)⁴³¹. Bu tamoyillar yahudiylilikda zoʻravonlik va begunoh qon toʻkishning qatʼiyan qoralanishini koʻrsatadi. Yahudiylilik taʼlimotida urush va kuch ishlatish masalasi qatʼiy diniy-huquqiy cheklovlar asosida koʻrib chiqiladi. Galahada urush, milhemet mitzvah (majburiy urush), milhemet reshut (ixtiyoriy urush) turlariga ajratiladi va har ikkisi ham aniq shartlar, axloqiy cheklovlar hamda ravvinlar ruxsati bilan bogʻlangan.⁴³²

Buddaviylilik taʼlimotining markazida ahimsa – zoʻravonlikdan tiyilish tamoyili turadi. Budda taʼlimotiga koʻra, nafrat va gʻazab insonni azob-uqubatga olib boradi. Buddaviylilikda diniy zoʻravonlik mutlaq rad etiladi. Jamiyat barqarorligiga tahdid soluvchi gʻoyalar insonning ichki nafsiy muammolari va johillik (avidya) natijasi sifatida talqin qilinadi. Shu bois, bu taʼlimotda radikallashuvga qarshi asosiy vosita – ruhiy tarbiya va ongni poklashdir.⁴³³

Hinduizm murakkab diniy-falsafiy tizim boʻlib, unda jamiyat barqarorligi dharma – kosmik va ijtimoiy tartib tushunchasi bilan bogʻliq. Dharma jamiyatda har bir shaxsning axloqiy va ijtimoiy burchlarini belgilaydi. Hindu anʼanasida zoʻravonlik (himsa) asosan salbiy hodisa sifatida baholanadi, biroq tarixiy kontekstda kuch ishlatish baʼzan dharmani tiklash vositasi sifatida oqlangan⁴³⁴. Shu

⁴²⁹ <https://www.sammuslim.uz/oz/articles/actual/moturidiy-talimotida-ahli-kaboir-lar-masalasi>

⁴³⁰ The Bible (New International Version). Matthew 22:37-39; Matthew 5:9

⁴³¹ Mishnah Sanhedrin 4:5; Babylonian Talmud, Sanhedrin 37a.

⁴³² Walzer, M., Lorberbaum, M., & Zohar, N. J. (2000). *The Jewish Political Tradition: Volume 2: Warfare*. Yale University Press. – pp. 12-25.

⁴³³ Keown, D. (2005). *Buddhist Ethics: A Very Short Introduction*. Oxford University Press. – pp. 24–30, 56.

⁴³⁴ Flood, G.D. (1996). *An Introduction to Hinduism*. Cambridge University Press. – pp. 52–58.

bilan birga, klassik matnlarda jamiyatda tartibsizlik (adharma) eng katta xavf sifatida ko‘riladi. Zamonaviy hindu tafakkurida ekstremizm va diniy millatchilik keskin tanqid qilinadi.

Bugungi kunda jamiyat barqarorligiga tahdidlar ko‘pincha raqamli makon orqali kirib kelmoqda. Axborot xurujlari va mafkuraviy poligonlar yoshlarning ongini zaharlashga, ularni o‘z xalqi va tarixiga qarshi qayrashga yo‘naltirilgan. Ijtimoiy tarmoqlar nafaqat muloqot vositasi, balki yot g‘oyalarni tarqatuvchi asosiy platformaga aylandi. Ekstremistik guruhlar yoshlarning his-tuyg‘ularini manipulyatsiya qilish orqali ularda “soxta qahramonlik” tuyg‘usini uyg‘otadilar. Ushbu tahdidlarga qarshi kurashishda yoshlarning internetdan foydalanish madaniyatini oshirish va ularda mafkuraviy immunitetni kuchaytirish zaruriyati tug‘ilmoqda⁴³⁵.

O‘zbekiston yot g‘oyalarga qarshi kurashni nafaqat milliy darajada, balki global miqyosda ham faol ilgari surmoqda. 2017-yilda Prezident Shavkat Mirziyoyev BMT Bosh Assambleyasining 72-sessiyasida “Ma’rifat va diniy bag‘rikenglik” rezolyutsiyasini qabul qilish tashabbusi bilan chiqdi. 2018-yil 12-dekabrda ushbu rezolyutsiya 193 ta davlat tomonidan yakdillik bilan qo‘llab-quvvatlandi. Rezolyutsiyaning asosiy maqsadi – dunyo bo‘ylab ta’lim darajasini oshirish orqali radikallashuv va ekstremizmning oldini olishdir. Bu xalqaro hujjat O‘zbekistonning dinlararo muloqot va bag‘rikenglik sohasidagi modelini dunyo miqyosida tan olinishiga xizmat qildi.

Xulosa qilib aytganda, jamiyat barqarorligiga tahdid soluvchi yot g‘oyalar bugungi davrning eng dolzarb mafkuraviy muammolaridan biri hisoblanadi. Ushbu g‘oyalar ko‘pincha diniy shiorlar ortiga yashiringan holda jamiyatda adovat, zo‘ravonlik va beqarorlikni keltirib chiqarishga urinadi. Maqola tahlili shuni ko‘rsatadiki, islom ta’limoti hamda boshqa an’anaviy dinlar mohiyatan tinchlik, inson hayotining muqaddasligi va ijtimoiy muvozanatni ustuvor deb biladi. Ayniqsa, islomda ilm-ma’rifat, aql va naql uyg‘unligi, moturidiylik maktabining takfir va mutaassiblikka qarshi qat’iy pozitsiyasi yot g‘oyalarga qarshi samarali mafkuraviy asos bo‘lib xizmat qiladi. Shu bilan birga, zamonaviy axborot makonida yoshlarning ongini himoya qilish, ularda mafkuraviy immunitetni shakllantirishda diniy bag‘rikenglik va to‘g‘ri talqinga asoslangan ta’lim muhim ahamiyat kasb etadi. Demak, jamiyat barqarorligini ta’minlashda diniy ta’limotlarning ma’rifiy va axloqiy salohiyatidan oqilona foydalanish muhim strategik vazifa hisoblanadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO‘YXATI:

1. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O‘zbekiston strategiyasi. – T.: “O‘zbekiston” nashriyoti, 2021.
2. Mirziyoyev Sh.M. Birlashgan Millatlar Tashkiloti Bosh Assambleyasining 72-sessiyasidagi nutqi. – T.: O‘zbekiston, 2017.
3. O‘zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi. – T.: O‘zbekiston, 2023. – 80 b.

⁴³⁵ Ommaviy axborot vositalarida zo‘ravon ekstremizm, radikalizm va terrorizm masalalarining yoritilishi: nazariya va amaliyot: o‘quv-amaliy qo‘llanma. – T.: Baktria press, 2019. – B. 87.

4. O'zbekiston Respublikasining "Vijdon erkinligi va diniy tashkilotlar to'g'risida"gi Qonuni, 2021.
5. BMT Bosh Assambleyasining "Ma'rifat va diniy bag'rikenglik" to'g'risidagi maxsus Rezolyutsiyasi (A/RES/73/128). – Nyu-York: BMT, 2018.
6. Shayx Muhammad Sodik Muhammad Yusuf. Vasatiya – hayot yo'li. – T.: "Hilol-Nashr", 2024. – B. 25.
7. Jadidchilik: o'zgarish va taraqqiyot: mavzusidagi Xalqaro ilmiy-amaliy konferensiya materiallari to'plami (2025-yil 31-may, II qism). – Buxoro: "Durdona" nashriyoti, 2025. – 227 b.
8. Ommaviy axborot vositalarida zo'ravon ekstremizm, radikalizm va terrorizm masalalarining yoritilishi: nazariya va amaliyot: o'quv-amaliy qo'llanma. – T.: Baktaria press, 2019. – B. 141.
9. Ochirdiyev A., Najmiddinov J. Missionerlik: mohiyat, maqsadlar, oqibatlar va oldini olish yo'llari. – T.: O'zbekiston xalqaro islom akademiyasi nashriyot-matbaa birlashmasi, 2021. – 198 b.
10. Flood, G.D. (1996). An Introduction to Hinduism. Cambridge University Press.
11. Walzer, M., Lorberbaum, M., & Zohar, N.J. (2000). The Jewish Political Tradition: Volume 2: Warfare. Yale University Press.
12. Keown, D. (2005). Buddhist Ethics: A Very Short Introduction. Oxford University Press.
13. <https://www.un.org/uz/>
14. <https://lex.uz/>
15. <https://muslim.uz/>
16. <https://www.sammuslim.uz/oz/articles/actual/moturidiy-talimotida-ahli-kaboirlar-masalasi>

**YUSUF XOS HOJIB FALSAFASIDA BILIM, AXLOQ VA ADOLAT
G'OYALARI: YANGI O'ZBEKISTON MA'NAVIY POYDEVORINI
SHAKLLANTIRISHDAGI AHAMIYATI**

**IDEAS OF KNOWLEDGE, MORALITY, AND JUSTICE IN THE PHILOSOPHY
OF YUSUF KHOS HAJIB, AND THEIR SIGNIFICANCE IN FORMING THE
SPIRITUAL FOUNDATION OF THE NEW UZBEKISTAN**

Maqsudova Charos Ulug'bek qizi, JizDPU
Pedagogika psixologiya va inklyuziv ta'lim fakulteti menejment yo'nalishi
charosmaqsudova56@gmail.com, +998 97 300 14 26

Maksudova Charos Ulugbek kizi, JizDPU,
Management direction of the Faculty of Pedagogical Psychology and Inclusive Education
charosmaqsudova56@gmail.com, +998 97 300 14 26

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" ("Saodatga eltuvchi bilim") asarida ilgari surilgan bilim, axloq, adolat va komil inson tarbiyasiga oid falsafiy g'oyalar chuqur tahlil etiladi. Muallif asardagi to'rtta asosiy ramz - Adolat (Kuntug'di), Davlat-Baxt (Oyto'ldi), Aql-zakovat (O'gdulmish) va Qanoat (O'zg'urmish) timsollarini zamonaviy ijtimoiy-falsafiy nuqtai nazardan o'rganadi. Tadqiqot natijasida ushbu g'oyalarning Yangi O'zbekiston jamiyatidagi ma'naviy poydevorni mustahkamlash, yoshlarni milliy qadriyatlar ruhida tarbiyalash hamda davlat boshqaruvi etikasini takomillashtirish borasidagi amaliy ahamiyati asoslanadi. Maqola 3-sho'ba: "Yangi O'zbekiston ma'naviy poydevorini shakllantirishda Yusuf Xos Hojib falsafasining zamonaviy ahamiyati" doirasida taqdim etilmoqda.

Kalit soʻzlar: Yusuf Xos Hojib; Qutadgʻu bilig; bilim; axloq; adolat; komil inson; maʼnaviy qadriyatlar; Yangi Oʻzbekiston; Uchinchi Renessans.

Аннотация. В данной статье глубоко анализируются философские идеи об образовании, нравственности, справедливости и воспитании совершенного человека, изложенные в произведении Юсуфа Хос Хаджиба “Кутадгу Билиг” (“Знание, дарующее счастье”). Автор исследует четыре главных символа произведения - Справедливость (Кунтугди), Счастье-Судьба (Ойтолди), Разум-мудрость (Угдулмиш) и Удовлетворённость (Узгурмиш) - с точки зрения современной социальной философии. В результате исследования обосновывается практическое значение этих идей для укрепления духовного фундамента общества Нового Узбекистана, воспитания молодёжи в духе национальных ценностей и совершенствования этики государственного управления.

Ключевые слова: Юсуф Хос Хаджиб; Кутадгу Билиг; знание; нравственность; справедливость; совершенный человек; духовные ценности; Новый Узбекистан; Третий Ренессанс.

Abstract. This article provides an in-depth analysis of the philosophical ideas on knowledge, morality, justice, and the cultivation of a perfect human being as presented in Yusuf Khas Hajib’s *Qutadghu Bilig* (Knowledge that Brings Happiness). The author examines the four main symbols of the work - Justice (Kuntugdi), Fortune (Oytoldi), Wisdom (Ugdulmish), and Contentment (Uzgurmish) - from the perspective of contemporary social philosophy. The research substantiates the practical significance of these ideas for strengthening the spiritual foundation of New Uzbekistan society, educating youth in the spirit of national values, and improving public administration ethics.

Keywords: Yusuf Khas Hajib; *Qutadghu Bilig*; knowledge; morality; justice; perfect human being; spiritual values; New Uzbekistan; Third Renaissance.

KIRISH

Bugungi kunda Oʻzbekiston oʻzining yangi taraqqiyot bosqichiga qadam qoʻyib, milliy oʻzlikni anglash, maʼnaviy qadriyatlarni tiklash va yoshlarni yuksak axloq ruhida tarbiyalash masalalari davlat siyosatining ustuvor yoʻnalishlaridan biriga aylandi. “Uchinchi Renessans” gʻoyasi atrofida shakllangan yangi intellektual muhit esa ajdodlarimizning boy merosini zamonaviy ilm-fan bilan uygʻunlashtirishni talab etmoqda. Bu kontekstda XI asrda yaratilgan “Qutadgʻu bilig” asarining dolzarbligi yanada ortadi.

Yusuf Xos Hojib 1069-yilda yaratgan ushbu asar nafaqat turkiy xalqlar adabiyotining, balki jahon falsafiy tafakkurining ham nodir yodgorligidir. Asar nomining oʻzi – “Saodatga eltuvchi bilim” - uning butun mazmunini toʻla aks ettiradi: bilim orqali baxt va saodatga erishish yoʻllari koʻrsatiladi. Shoir oʻzi aytganidek, bu kitob “Boshdan oxirgacha donolar soʻzi, goʻyoki tizilgan marjondek oʻzi” [1, 8-b.].

Asarda Kuntugʻdi (Adolat), Oytoʻldi (Davlat va Baxt), Oʻgdulmish (Aql-zakovat) va Oʻzgʻurmish (Qanoat) toʻrt ramziy qahramon suhbatlari orqali davlat boshqaruvi, jamiyat hayoti, insonning oʻz-oʻzini kamolotga yetkazishi kabi abadiy mavzular koʻtariladi. Bu timsollar nafaqat adabiy qahramonlar, balki insoniyatning azaliy qiyinchiliklariga yechim topishning falsafiy modelidir.

Ushbu maqolaning maqsadi – “Qutadgʻu bilig”da bilim, axloq, adolat va komil inson tarbiyasiga oid falsafiy gʻoyalarni chuqur tahlil etish va ularning

Yangi O'zbekiston ma'naviy poydevorini shakllantirishdagi rolini ilmiy jihatdan asoslashdan iborat. Tadqiqot uchta asosiy savolga javob topishga qaratilgan: (1) "Qutadg'u bilig"da qanday universal falsafiy g'oyalar mavjud? (2) Bu g'oyalar bugungi O'zbekiston jamiyatidagi qanday muammolarga daxldor? (3) Asarning zamonaviy hayotga tatbiq etish imkoniyatlari qanday?

Adabiyotlar tahlili. "Qutadg'u bilig" asarini o'rganishga bag'ishlangan ilmiy tadqiqotlar ko'p asrlik tarixga ega. XIX asrdayoq Yevropa olimlari ushbu asarga murojaat qilgan. V.V. Radlov 1891-yilda asarning nemischa ilmiy nashrini tayyorlagan. A. Vamberi, P.M. Melioranskiy, A.A. Samoylovich, R.R. Arat kabi turkshunos olimlar asarning ilmiy jihatdan o'rganilishida peshqadamlik qilishgan [2; 5]. Asar nemis va ingliz tillariga to'liq tarjima qilingan bo'lib, hozir jahonning ko'plab xalqlari tillarida o'qilmoqda.

O'zbek olimlaridan Qayumjon Karimov 1971-yilda asarning mukammal matnini nashr etib, unga ilmiy tavsif ham ilova qilgan [3]. Bu nashr asarning keyingi ilmiy tadqiqotlari uchun mustahkam zamin hozirladi. Hozirgi kunda Q. Sodiqov va Z. Sodiqovlar asardagi falsafiy g'oyalar va zamonaviy tafakkur o'rtasidagi aloqalarni o'rgangan [4].

Biroq adabiyotlar tahlili shuni ko'rsatadiki, "Qutadg'u bilig"ning zamonaviy ma'naviy-axloqiy muammolar yechimidagi o'rni va Yangi O'zbekiston g'oyaviy asoslariga munosabati hali yetarli darajada tadqiq etilmagan. Ko'pchilik tadqiqotlar asarni tarixiy-filologik yoki adabiy jihatdan o'rgansa-da, uning falsafiy g'oyalarini zamonaviy ijtimoiy muammolarga tatbiq etish masalasi o'z tadqiqotchilarini kutmoqda. Ushbu maqola shu bo'shliqni to'ldirishga urinish sifatida taqdim etiladi.

Tadqiqot metodologiyasi. Tadqiqotda tarixiy-qiyosiy, tahliliy-sintetik va hermenevtik metodlardan foydalanildi. "Qutadg'u bilig"ning hozirgi o'zbek tilidagi bayoni (Boqijon To'xliyev tahriri, 2007) asosiy birlamchi manba sifatida qo'llanildi. Shuningdek, asarning ilmiy nashrlaridan ham foydalanildi.

Qiyosiy tahlil metodidan foydalanib, asardagi falsafiy g'oyalar zamonaviy ijtimoiy-siyosiy va ma'naviy vaziyat bilan taqqoslandi. Hermenevtik metod orqali esa XI asrda yozilgan matnning bugungi kontekstda yangicha o'qilish imkoniyatlari o'rganildi. Tadqiqot jarayonida O'zbekiston Respublikasining milliy ma'naviyat siyosatiga oid davlat hujjatlari ham tahlil ob'ekti sifatida xizmat qildi [6; 7].

Natijalar va muhokama.

1. "Qutadg'u bilig"ning tuzilishi va asosiy ramzlar falsafasi:

Asarning kompozitsiyasi juda o'ylangan: unda to'rt qahramon - Kuntug'di, Oyto'ldi, O'gdulmish va O'zg'urmish - suhbatlari orqali hayotning to'rtta ustuni ifodalanadi. Yusuf Xos Hojib o'zi yozadi: "Biri to'rlikka tayanch - ADOLAT, biri DAVLAT erur, u qutli oyat. Uchinchi - ulug'lik AQL ham ZAKO, to'rtinchi - QANOAT erur bebaho" [1, 14-b.].

Bu to'rt tushuncha nafaqat falsafiy kategoriyalar, balki insonning hayotda yetuklikka erishishi uchun zarur bo'lgan to'rtta shart-sharoitdir. Adolat bo'lmasa - jamiyat tarqoq, davlat va baxt bo'lmasa - sa'y-harakat besamar, aql-zakovat

bo'lmasa - maqsad yo'qoladi, qanoat bo'lmasa - xotirjamlik topilmaydi. Bu falsafiy tizim XI asrda yaratilgan bo'lsa-da, uning universalligi uni zamonaviy tafakkur uchun ham dolzarb qiladi. Asarning jahon miqyosidagi shuhrati haqida shoir o'zi ma'lumot beradi: "Chinlilar 'Adab ul-muluk' deyishgan bo'lsa, mochinlilar 'Anis ul-mamolik' deb atashdi, Mashriq elining ulamolari yakdillik bilan 'Ziynat ul-umaro' deya nom berdilar" [1, 11-b.]. Bu guvohlik asarning turli madaniyatlarda qabul qilinganini va uning g'oyalari universal ahamiyatga ega ekanini isbotlaydi. Bundan tashqari, asar Hirot shahrida 1439-yilda qayta ko'chirilgan - bu fakt asarning Temuriylar davrida ham yuksak e'tiborga sazovor bo'lganidan dalolat beradi.

2. Bilim va aql-idrok: insonning eng oliy qadriyati:

Yusuf Xos Hojib asarida bilim va aql-idrokni ulug'lash markaziy o'rinlardan birini egallaydi. Shoir bilimni insonni hayvondan ajratib turadigan asosiy belgi deb hisoblaydi: "Odamzod naslining ulug'ligi bilimdan. U aql-idrok tufayli ne-ne tugunlarni yechishga qodir. Uquv-idrok va bilim egasi bo'lgan har qanday odam sharaflidir" [1, 22-b.].

Asarda bilim va uquv-idrok o'rtasidagi munosabat ham falsafiy nuqtai nazardan tahlil qilinadi: "Uquv-idrok qorong'i tundagi mash'alga o'xshaydi. Bilim esa o'sha mash'aldan taralayotgan nurga qiyos. U kishini yoritadi, unga ro'shnolik beradi" [1, 30-b.]. Bu obrazli ta'rif bilimning hayotiy ahamiyatini juda aniq ifodalaydi. Uquv-idrok - imkoniyat, bilim esa shu imkoniyatni hayotga tatbiq etuvchi kuch. Bilimning moddiy boyliklardan ustunligi haqida shoir quyidagicha yozadi: "Bilim - boylik axir, zavoldan yiroq, uni ola bilmas qaroqchi biroq" [1, 26-b.]. Moddiy boyliklardan farqli o'laroq, bilim o'g'irlanmas, yo'qolmas va zamonlar o'tishi bilan kamaymas. Aksincha, u ulashilgan sari ko'payadi. Bu fikr zamonaviy bilim iqtisodiyoti (knowledge economy) nazariyasi bilan ham uyg'un keladi - bilimga asoslangan iqtisodiyot barqaror va raqobatbardosh bo'ladi. Yangi O'zbekistonda bilimli, zamonaviy mutaxassislarni tarbiyalash davlat siyosatining asosiy yo'nalishlaridan biridir. 2030-yilgacha bo'lgan rivojlanish strategiyasida ta'limga katta e'tibor qaratilishi - Yusuf Xos Hojibning ming yil oldin ta'kidlagan g'oyalari bilan g'oyaviy uyg'unlik namoyon etadi. "Bilimsiz kishida kasallik bo'lar, kasal emlanmasa yashamas, o'lar!" [1, 22-b.] degan misralar bilimsizlikni jamiyatning eng katta xavfi sifatida ko'rsatadi.

3. Til va so'z madaniyati - ma'naviy kamolotning ko'zgusi:

Yusuf Xos Hojib asarida til va so'z madaniyatiga alohida bo'lim bag'ishlaydi. Shoir tilni insonning ma'naviy salohiyatini namoyon etuvchi asosiy vosita sifatida baholaydi: "Uquv va bilimning tilmochi, tarjimoni - tildir. Kishiga ro'shnolik, yaxshilik va go'zalliklar til tufayli keladi" [1, 18-b.].

Biroq til ikki tomonlama qurol: u insonni yuksaltirishi ham, halok qilishi ham mumkin. Shoir bu haqda ogohlantiradi: "Til arslon misoli yotar qafasda, bexabar boshini u yer nafasda" [1, 19-b.]. Bu metafora tilning faqat muloqot vositasi emas, balki haqiqiy xavfli kuch ekanini obrazli tarzda ifodalaydi.

“Tilingni avayla - omondir boshing, so‘zingni avayla - uzayar yoshing” [1, 19-b.] degan nasihat nafaqat shaxsiy muloqot madaniyatini, balki ijtimoiy mas’uliyatni ham anglatadi. Bugungi axborot makoni va ijtimoiy tarmoqlar davrida bu g‘oya ayniqsa dolzarb: so‘zning kuchi va mas’uliyatini anglagan jamiyatgina ma’naviy sofliqni saqlab qola oladi. Shuningdek, shoir kam gapirish - donolikning belgisi ekanini ta’kidlaydi: “Ko‘p so‘zlash - donolik belgisi emas. U - ezmalik alomati. Kishilar ezmasi yovuzdan yomon, ardoqli kishilar kamgap har qachon” [1, 42-b.]. Zamonaviy O‘zbekistonda til madaniyatini yuksaltirish, milliy tilni saqlash va rivojlantirish davlat siyosatining muhim yo‘nalishidir. Yusuf Xos Hojibning so‘z va til haqidagi ta’limoti bu yo‘nalishda juda qimmatli ma’naviy asosni tashkil etadi. Bundan tashqari, shoir o‘zi aytganidek, “Men turkcha so‘zlarni yovvoyi tog‘ kiyigi kabi bildim. Shunga qaramay ularni avaylab-asrab qo‘lga o‘rgatdim” [1, 10-b.] - bu fikrda ona tilini asrash g‘oyasining qadimiy ildizlarini ko‘rish mumkin.

4. Adolat falsafasi va davlat boshqaruvi etikasi

“Qutadg‘u bilig”ning eng kuchli va amaliy jihatdan dolzarb bo‘limi adolat va davlat boshqaruviga oid qismidir. Kuntug‘di - adolat timsolidagi elig (podsho) obrazi orqali shoir ideal rahbar qiyofasini chizadi. “Mening qilig‘im ham quyoshga qiyos, adolatim ortar, u bo‘lmagay oz. Mening xislatim shu: manganun ozim, bari xalqqa birdek qilig‘im, so‘zim” [1, 50-b.] - bu misralarda adolat barcha uchun bir xil, imtiyozsiz, yorug‘lik kabi barcha uchun teng yoyiladigan kuch sifatida tasvirlanadi. Asarda yaxshi rahbarning belgilari batafsil ko‘rsatiladi: “Jam etdi olamning saralarini, bilimdon, odamning saralarini. Mamlakatni boshqarish ishi kundan-kunga mushkullashadi. Shuning uchun u tadbirkor va oqil, hozirjavob va ishning ko‘zini biladigan yordamchilarga muhtojlik sezadi” [1, 44-b.]. Rahbarning bilimli maslahatchilarga tayanishi bugungi davlat boshqaruvida ham muhim tamoyil hisoblanadi. Yomon rahbarning belgilari ham aniq ko‘rsatiladi: “Suq esa qilig‘i, ko‘p xasis o‘zi, johil bo‘lsa yoki uyatsiz ko‘zi. Azab qilsa elga, qahr esa yo‘li - nafi yo‘q, may quli, yo egri qo‘li” [1, 51-b.]. Bu tasvirlash bugungi korrupsiya, suiiste‘mol va mas’uliyatsizlik muammolariga bevosita daxldordir.

Oyto‘ldi va Kuntug‘di o‘rtasidagi suhbatda davlat va boylikning o‘tkinchiligi haqida chuqur falsafiy fikrlar bildiriladi. Oyto‘ldi boylikni to‘pga o‘xshatadi - u bir joyda turmaydi, yumalab ketaveradi. Bu o‘xshatish orqali shoir moddiy boylikka tayanish beqarorlik, adolat va bilimga tayanish esa barqarorlikni ta’minlashini uqtiradi [1, 46-b.]. Yangi O‘zbekistonda korrupsiyaga qarshi kurash, shaffof boshqaruv va fuqarolar oldida mas’uliyatli bo‘lish tamoyillari - Yusuf Xos Hojibning bu falsafasi bilan to‘la uyg‘undir.

5. Komil inson tarbiyasi: axloq va ezgulik yo‘li

Asarda komil inson tarbiyasiga oid g‘oyalar keng o‘rin tutadi. Shoir komillikning belgilarini sanab o‘tadi: bilimlilik, kamtarlik, qahr-g‘azabdan yiroqlik, ezgulik, rostgo‘ylik va o‘z manfaatidan kpchilik manfaatini ustuvor qo‘yish. Bu xislatlar nafaqat shaxsning o‘z rivojlanishi, balki uning jamiyatga hissasi kontekstida ham ko‘rib chiqiladi. Rahbarning komil bo‘lishi butun jamiyatga ijobiy ta’sir qiladi: “Boshliq bilimli va dono bo‘lsa, atrofiga o‘ziga

o'xshaganlarni yig'adi. Bu xil boshliq elini boyitadi. Bilimli va dono boshliq saxiy degan nom oladi. Saxiy o'lsa ham nomi tirik qolaveradi" [1, 29-b.]. Bu fikrda rahbarning shaxsiy fazilatlarining ijtimoiy ta'siri va uning merosi haqida juda muhim xulosa bor. Asarda ezgulik va yomonlikning oqibatlari ham chuqur tahlil qilinadi. Yusuf Xos Hojib ezgulikni qimmatbaho gavharga o'xshatadi. "Ezgulik hozirgi kunning uchun zarar emas. Ammo keyingi kunlar, kelajak uchun uning nafi yanada ko'p" [1, 56-b.] - bu fikr ezgulikni nafaqat axloqiy, balki strategik jihatdan ham foydali harakat sifatida ko'rsatadi. Qahr-u g'azab va boshqa salbiy his-tuyg'ularning inson va jamiyat uchun zararli ekanligi haqida shoir yozadi: "Ey zakovatli inson! Qahr-u g'azabdan yiroq tur. Ezgu yo'lni - bilim yo'lini tanlagin. Agar qahr-u g'azab ishga tushadigan bo'lsa, barcha tirildig-u kechayotgan hayoting bekor" [1, 31-b.]. Bu nasihat bugungi ta'limda emotsional intellekt (EQ) rivojlantirishga berilayotgan e'tibor bilan uyg'un.

6. Yoshlar tarbiyasi va yigitlik davri qadri

Asarda yoshlar tarbiyasiga alohida e'tibor beriladi. Shoir yigitlik davrini juda qisqa va qimmatli muddat deb biladi va undan to'liq foydalanishga chaqiradi: "Yigitlikni, yoshlikni aziz tut, u qushdek tez uchib ketadi. Qanchalik qattiq ushlamagin, baribir, yigitlik qochib ketadi" [1, 60-b.]. Shoir o'z nasihatini shaxsiy tajribasi orqali kuchaytiradi: "O'zim yigitlikni sog'inaman, uni qo'ldan berganim uchun o'kinaman. Ammo endigi o'kinchdan naf yo'q" [1, 61-b.]. Bu samimiy itirofda nafaqat shaxsiy o'kinch, balki keyingi avlodlarga yo'naltirilgan muhim hayotiy saboq mujassamlashgan. O'g'il va qizlar tarbiyasi, ularning qanday tarbiyalanishi lozimligiga oid masalalar ham asarda o'z aksini topgan. Shoir yoshlarning kasb-hunarini erta o'rganishi, bilim egallashi va ezgu xulq-atvorga ega bo'lishi kerakligini ta'kidlaydi. Bu g'oyalar bugungi O'zbekistonda amalga oshirilayotgan ta'lim islohotlari va yoshlar siyosati bilan to'la uyg'un.

7. Ezgu nom va shuhrat: insonning abadiy merosi

Asarda shoir insonning mangu qolishi mumkin bo'lgan narsaning faqat ezgu oti ekanini ta'kidlaydi: "Tirik oxir o'lar qora yer quchib, nom ezgu esa-chi, ketarmi ochib?! Ikki xil nom qolar tilda begumon, biri yaxshilig-u birisi - yomon" [1, 28-b.]. Bu falsafiy fikr insonni ulug'vorlarga loyiq hayot kechirishga undaydi.

Shoir inson nomining qolishi uchun ezgulik qilish zarurligini Zahhok va Faridun qiyosi orqali isbotlaydi: "Nedan bo'ldi Zahhok so'kishga duchor, Faridunga nechun omad sazovor. Biri ezgu erdi - oldi u duo, esiz bo'lgani-chi, so'kish beado" [1, 28-b.]. Tarixiy misol orqali yaxshi va yomon rahbarning merosi ko'rsatiladi. Bu falsafiy pozitsiya bugungi davr uchun ham muhim amaliy xulosa beradi: davlat xizmatchilari, siyosatchilar, tadbirkorlar va oddiy fuqarolar ham o'z faoliyatlarida kelgusi avlodlar oldida qanday nom qoldirish haqida o'ylashlari kerak. "Ezgu nom" falsafasi milliy o'zlikni anglash va vatanparvarlik tuyg'usini mustahkamlashda muhim g'oyaviy asos bo'la oladi.

8. "Qutadg'u bilig" va Uchinchi Renessans: g'oyaviy uyg'unlik

O'zbekiston Respublikasi Prezidentining Uchinchi Renessans g'oyasi milliy intellektual merosni zamonaviy fan-texnika yutuqlari bilan uyg'unlashtirishni

ko'zda tutadi. "Qutadg'u bilig" esa aynan shu yo'nalishda qadimiy hikmat bilan zamonaviy hayot o'rtasida ko'prik vazifasini o'taydi. Asardagi bilimga intilish, aql-idrokni yuksaltirish, adolatli boshqaruv va komil inson tarbiyasi g'oyalari - barchasi Uchinchi Renessansning asosiy tamoyillariga mos keladi. Yusuf Xos Hojib XI asrdayoq shunday yozgan edi: "Bilim bilan hatto ko'kka ham yo'l topsa bo'ladi" [1, 25-b.]. Bu fikrda ilm-fan va innovatsiyaga intilishning eng qadimiy ildizlarini ko'rish mumkin.

Asarning xalqaro ahamiyati ham e'tiborga loyiq: "Qutadg'u bilig" turk, uyg'ur, qozoq, qirg'iz va boshqa turkiy xalqlar tillariga, shuningdek rus tiliga va Yevropa tillarining bir qanchasiga tarjima qilingan [1, 9-b.]. Bu holat asarning universal ahamiyatini, turkiy xalqlar umumiy ma'naviy merosining bir qismini namoyon etadi. Shu ma'noda asar Yangi O'zbekistonning xalqaro madaniy hamkorlikdagi o'rni va obro'sini mustahkamlashda ham muhim rol o'ynashi mumkin.

Xulosa. Yuqorida bayon etilgan tahlillar asosida quyidagi asosiy xulosalarga kelish mumkin.

Birinchidan, Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari bilim, axloq, adolat va komil inson tarbiyasi haqidagi o'zaro bog'liq va mantiqan yaxlit falsafiy tizimni ifodalaydi. To'rtta ramziy qahramon orqali insonning ijtimoiy, axloqiy va siyosiy hayotidagi asosiy kategoriyalar o'zaro munosabatda tahlil qilinadi.

Ikkinchidan, asardagi g'oyalar bugungi Yangi O'zbekiston jamiyatidagi ma'naviy-axloqiy muammolar yechimida bevosita amaliy ahamiyatga ega. Bilimga intilish, adolatli boshqaruv, so'z va til mas'uliyati, ezgulik va komil insonning jamiyatdagi roli - bu masalalar XI asrda ham, hozir ham bir xil dolzarblikka ega.

Uchinchidan, "Qutadg'u bilig" O'zbekistonning Uchinchi Renessans g'oyasiga ma'naviy asos sifatida xizmat qilishi mumkin. Asar o'tmish bilan hozirning, Sharq hikmati bilan zamonaviy taraqqiyotning uyg'unligini namoyish etadi.

Tadqiqot natijalari asosida quyidagi amaliy tavsiyalar ilgari suriladi: "Qutadg'u bilig"ning asosiy falsafiy g'oyalarini umumta'lim va oliy ta'lim dasturlariga kiritish; davlat xizmatchilarini tayyorlashda asardagi etika va adolat tamoyillaridan foydalanish; yoshlarga mo'ljallangan ma'naviy tarbiya dasturlarida Yusuf Xos Hojib falsafasiga alohida o'rin ajratish; asarning zamonaviy kontekstda yangicha talqinlarini o'rganadigan ilmiy markazlar tashkil etish.

ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig (Saodatga eltuvchi bilim) / Hozirgi o'zbek tilidagi bayon muallifi: Boqijon To'xliyev. - Toshkent: Cho'lpon nomidagi nashriyot-matbaa ijodiy uyi, 2007. - 160 b.
2. Arat R.R. Kutadgu Bilig: I Metin. - Istanbul: Turk Dil Kurumu, 1947. - 640 p.
3. Karimov Q. Qutadg'u bilig: ilmiy tavsif va tahlil. - Toshkent: Fan, 1971. - 184 b.
4. Sodiqov Q., Sodiqov Z. Yusuf Xos Hojib falsafasi va zamonaviy tafakkur. - Toshkent: O'zbekiston, 2019. - 220 b.
5. Radlov V.V. Das Kudatku Bilik des Jusuf Chass-Hadschib aus Balassagun. - St. Petersburg, 1891.

6. O'zbekiston Respublikasi Prezidentining 2022-yil 28-yanvardagi PF-60-son "Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasi to'g'risida"gi Farmoni. - Toshkent, 2022.
7. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston - taraqqiyot va farovonlik yo'lida. - Toshkent: O'zbekiston, 2022. - 304 b.
8. To'xliyev B. Qutadg'u bilig: so'zboshi va sharh // Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. - Toshkent: Cho'lpon, 2007. - B. 3-16.
9. Dankoff R. Wisdom of Royal Glory (Kutadgu Bilig): A Turko-Islamic Mirror for Princes. - Chicago: University of Chicago Press, 1983. - 290 p.
10. Cho'liyev J. Markaziy Osiyo falsafasi tarixi. - Toshkent: Akademiya, 2018. - 410 b.

YUSUF XOS HOJIBNING AXLOQIY QARASHLARI VA BUGUNGI KUNDAGI AHAMIYATI

YUSUF KHOS HAJIB'S MORAL VIEWS AND THEIR RELEVANCE TODAY

Umarov Muhammadqodir Shokirali o'g'li, Alfraganus universiteti
Falsafa mutaxassisligi 1-bosqich magistranti

Umarov Mukhammadkodir Shokirali ugli, Alfraganus University,
1st year master's student in philosophy

Annotatsiya. Yusuf Xo'ja Hojibning "Qutadg'u bilig" asari turk tilida yozilgan eng muhim falsafiy asarlardan biridir. Bu asar insonning axloqiy va ma'naviy rivojlanishiga, jamiyatda adolat va tinchlikni saqlashga qaratilgan qimmatli g'oyalarni o'z ichiga oladi. Yusuf Xos Hojibning axloqiy qarashlari asosan insonning shaxsiy va ijtimoiy fazilatlarini rivojlantirishga, o'zaro hurmat va mehr-oqibatni targ'ib qilishga qaratilgan.

Asarda Hojib axloqiy fazilatlar sifatida sabr, halollik, adolat, tinchlik va xushxulqlikni ta'kidlaydi. U, insonni axloqiy jihatdan to'g'ri yo'lni tanlashga undaydi va har bir insonning shaxsiy rivojlanishiga alohida e'tibor qaratadi. Allomaning fikriga ko'ra, ijtimoiy barqarorlik va tinchlik faqat shaxsiy axloqiy fazilatlarini rivojlantirish orqali ta'minlanishi mumkin. Shu bilan birga, uning ta'limotida jamiyatda adolatni, tenglikni va ahil munosabatlarni saqlashning ahamiyati katta o'rin tutadi.

Kalit so'zlar: axloq, "Qutadg'u bilig", adolat, haqiqat, axloqiy fazilatlar.

Abstract. Yusuf Khoja Hajib's work "Qutadgu bilig" is one of the most important philosophical works written in the Turkic language. This work contains valuable ideas aimed at the moral and spiritual development of individuals, and the preservation of justice and peace in society. Hajib's moral views primarily focus on developing personal and social virtues, promoting mutual respect and compassion.

In the work, Hajib emphasizes patience, honesty, justice, peace, and good conduct as moral virtues. He encourages individuals to choose the morally correct path and pays special attention to the personal development of each person. According to the scholar, social stability and peace can only be ensured through the development of personal moral qualities. At the same time, his teachings place great importance on maintaining justice, equality, and harmonious relationships in society.

Keywords: ethics, "Qutadg'u bilig," justice, truth, moral virtues.

KIRISH

Bugungi kunda mamlakatimizda buyuk allomalarning ilmiy-ma'naviy merosini har tomonlama chuqur o'rganish va targ'ib etish, yosh avlodni ajdodlarimizning ezgu an'analari ruhida tarbiyalash bo'yicha islohotlar izchil

davom ettirilmoqda. O'zbekiston Respublikasi Prezidenti Sh.Mirziyoyev BMT bosh assambleyasining 72-sessiyasida bu borada quyidagicha fikr bildirib o'tgan. "Biz ajdodlarimizning donishmandlik an'analariga amal qilib, ularning g'oyalarini teran anglagan holda, qat'iy islohotlarni amalga oshirmoqdamiz, mamalakatimizning yangi qiyofasini shakllantirish yo'lidan bormoqdamiz".[1] Allomalarimizni nomini tiklash, ularning merosini o'rganish borasidan ulkan ishlar qilinmoqda. Shunday allomalarimizdan biri Yusuf Xos Hojibdir. Uning faqat birgina asari bizgacha yetib kelgan bo'lib bu asar "Qutadg'u bilig"dir. Yusuf Xojib, o'zining "Qutadg'u bilig" asari orqali turkiy xalqlarning qadimiy axloqiy, diniy va falsafiy qarashlarini beqiyos darajada ifodalagan buyuk mutafakkirlarimizdan biridir. Asaridagi axloqiy ta'limotlar, insonning yuksak ma'naviyati, adolat va axloqiy qadriyatlarni himoya qilish, davlat boshqaruvining ilmiy va axloqiy asoslarini yaratish kabi masalalarni muvaffaqiyatli qiladi. Yusuf Xojibning axloqiy qarashlari nafaqat o'z davriga, balki hozirgi kunda ham ahamiyatini yo'qotmagan, insoniyatning doimiy taraqqiyoti va ijtimoiy adolatni ta'minlash yo'lidagi amaliy yo'riqnoma hisoblanadi.

Uning asarida, insonning axloqiy kamolotga erishish uchun qanday xulq-atvorni rivojlantirishi, qanday fazilatlarni o'zida jamlashi kerakligi haqida keng qamrovli tavsiyalar berilgan. Ayniqsa, Yusuf Xojibning "Yaxshi hukmdor va yaxshi fuqaroning" birgalikdagi ahamiyatiga e'tibor qaratilgan bo'lib, bu uning jamiyatda adolat va tartibni saqlashdagi roli haqida chuqur mulohazalar yuritishiga olib kelgan.

Adabiyotlar tahlili: Mavzuga oid adabiyotlar tahlili shuni ko'rsatadiki, Yusuf Xos Xojib merosini o'rganish bo'yicha sharqshunos olimlardan G.Vamberi, V.V.Radlov,[2] Turkiston jadidlaridan X.Niyoziy, A.Fitrat, A.Sa'diy, zamonaviy tadqiqotchilardan A.K.Axmetov, S.Ahmedov, Sh.Xo'jayev, R.Davronov, M.Tursunova, A.P.Qayumov, G'.A.Abdurahmonov, Q.Karimov, Q.Sodiqov, B.To'xliov, Z.Hamidovlar tomonidan allomaning ma'naviy merosining har taraflama ijtimoiy-falsafiy jihatlari tahlil qilingan. Turkiston ma'rifatparvarlarining faol vakillaridan Xamza Xakimzoda Niyoziy "Qutadg'u bilig"da Xos Hojibning axloqiy qarashlarini Islomiy fazilatlar bilan uyg'un holda tahlil qiladi va Xos Hojibning axloqiy me'yorlarini Islomiy ta'limotlar bilan bog'laydi. Abdurauf Fitrat esa "Qutadg'u bilig" asari haqida quyidagicha: "...san'atli bir she'r majmuasi emas, manzum bir axloqiy, idoriy kitobdir. Bunda inson sifatlaridan adolat, davlat, aql, qanoatni majoz yo'li bilan to'rt kishi etib ko'rsatiladi. Bulardan adolat xoqon bo'lub, oti "Quntug'di", davlat uning vaziri bo'lub, oti "Oyto'ldi", aql vazirning o'g'li bo'lib, oti "Ugdulmish",qanoat vazirning qarindoshi bo'lib, oti "Uzg'urmish"dir [3] deb asar haqida fikr bildirgan.

Zamonaviy tadqiqotchi olimlardan A.K.Axmetova "Qutadg'u bilig" asarining ma'rifiy-pedagogik ahamiyati, asardagi urf-odat, qadriyatlar xususida ilmiy tadqiqotlar olib borgan.[4], S.Ahmedovning ilmiy tadqiqotlari Xos Hojibning axloqiy qarashlarini zamonaviy nuqtai nazardan tahlil qilishga

qaratilgan. U “Qutadg‘u bilig” asaridagi axloqiy qadriyatlarni o‘rganib, bu g‘oyalarning jamiyatni shakllantirishdagi o‘rnini yoritadi. M.Tursunova Xos Hojibning axloqiy qarashlarini tahlil qilib, uning asarlarida axloqiy fazilatlarni shakllantirishda individ va jamiyatning o‘zaro bog‘liqligini o‘rgansa [5], R.Davronov esa Xos Hojibning adolat va tenglik haqidagi qarashlarini yoritadi. U Xos Hojibning jamiyatdagi adolatni o‘rnatish haqidagi g‘oyalarini zamonaviy ijtimoiy va siyosiy g‘oyalar bilan solishtiradi.[6]

Tadqiqot metodologiyasi: Bugungi kunda Yusuf Xos Hojibning axloqiy qarashlarini o‘rganish va tahlil qilishda bir qator metodologik ilmiy usullarni o‘z ichiga olmoqda. Ushbu metodologiya asosan tafsiliy tahlil, matnshunoslik, tarixiy kontekstni hisobga olish va interdisiplinar yondashuvlarga asoslanadi.

Tahlil va natijalar: Yusuf Xos Hojib (1029-1085) — Turkistonning buyuk mutafakkiri, faylasufi va yozuvchisi bo‘lib, u “Qutadg‘u bilig” (Baxtiyorlik ilmi) asari orqali turk xalqlarining axloqiy, siyosiy va ma'naviy qadriyatlarini o‘zgacha shaklda ifodalagan. “Qutadg‘u bilig” asarida insonning ijtimoiy mohiyati, falsafiy tafakkuri va uning axloqiga oid masalalar obrazli, badiiy yuksak misralar, she’riy hikmat, maqollar orqali yoritib o‘tilgan. Asardagi bosh qahramonlar Kuntug‘di-adolat, Oyto‘ldi-baxt va davlat, O‘gdulmish-aql, O‘zg‘urmish- sabr-qanoat insonni komillikka yotaklovchi obrazlar orqali alloma o‘z ijtimoiy-falsafiy qarashlarini bayon etgan. Shuningdek asarda insonning axloqiy maqsadlari, jamiyatdagi o‘rni, yaxshilik va yomonlikning o‘zaro aloqasi, shuningdek, shaxsiyatning rivojlanishidagi o‘ziga xos tamoyillarni keltirib o‘tilgan.

Yusuf Xos Hojib “Qutadg‘u bilig” asarida bir nechta asosiy axloqiy tamoyillarni ilgari suradi: Xususan:

1. Adolat va haqiqat: Yusuf Xo‘ja Hojib jamiyatdagi adolatni va haqiqatni yuqori qadriyat sifatida qabul qiladi. Uning fikriga ko‘ra, faqat adolat va haqiqat asosida qurilgan jamiyat barqaror va rivojlanadigan bo‘ladi. Adolatni ta'minlash va haqiqatni izlash, insonning maqsadlaridan biri bo‘lishi kerak.

2. Iymon va axloqiy fazilatlar: Yaxshi iymon va axloqiy fazilatlar; halollik, sabr, mehr-shafqat Yusuf Xos Hojibning axloqiy dunyoqarashida markaziy o‘rinni egallaydi. Iymonli inson atrofdegilariga hurmat va mehr bilan yondashadi, bu esa jamiyatda tinchlik va o‘zaro ishonchni shakllantiradi.

3. Insonning o‘zini rivojlantirishi: Yusuf Xos Hojib, har bir insonning o‘zining axloqiy va ruhiy jihatdan rivojlanishini ta'kidlaydi. U kishilarni o‘z ustida ishlashga, axloqiy fazilatlarni rivojlantirishga chaqiradi. Unga ko‘ra, insonning o‘zini doimiy ravishda tarbiyalashi va yaxshilashi kerak.

4. Tenglik va bag‘rikenglik: Yusuf Xos Hojib jamiyatda tenglikni va bag‘rikenglikni muhim axloqiy qadriyat deb hisoblaydi. U turli ijtimoiy sinflar, irqalar va diniy guruhlar o‘rtasida adolatli munosabatlarni ta'minlash zarurligini urg‘ulagan.[7]

Asarda xushxulqlik va mehr-oqibat insonning jamiyatdagi o‘rnini belgilashda muhim o‘rin tutadi. Yusuf Xos Hojib odamlarni o‘zaro munosabatlarda sadoqat, mehr-muhabbat va bag‘rikenglikka chaqiradi. Uning fikriga ko‘ra, har bir

inson boshqalarga yordam berish, yaxshi soʻzlar aytish, bir-birini hurmat qilish orqali jahonni goʻzal va tinch qilishga hissa qoʻshadi. Mehr-oqibat, Hojibning soʻzlariga koʻra, nafaqat shaxsiy, balki ijtimoiy barqarorlik uchun ham muhimdir.

Alloma komil inson tarbiyasida til, soʻz va muomala odobi muhimligiga quyidagi jummalarda toʻxtalib oʻtgan: Til arslon misoli yotar qafasda, bexabar boshini u er nafasda, tilidan tutilgan ne deyar eshit, amal qil bu soʻzga, oʻzingga ish et, balo keltiradi boshga bu tilim, soʻzinngi tiyib yur boshing yormasin, tilingni tiyib tur tishing sinmasin. Alloma, aql, til, farosatni oʻz vaqtida va oʻz joyida ishlatish lozimligini taʼkidlab, inson ikki narsa tufayli qarilik nimaligini bilmaydi, xush qiliq va ezgu soʻz. Alloma muomala odobi haqida toʻxtalar ekan qoʻpol soʻz kishiga ofat keltiradi, hasadli soʻz kishining rangini somonga aylantiradi. Yusuf Xos Xojib Oytoʻldi misolida kamtar, dono, rostsoʻzli insonni keltiradi. Oytoʻldi farzandi Oʻgdoʻlmishga inson odobihaqida qator nasihatlar qiladi. “Kimki farogʻatli kunni istasi, u feʼl-atvorini sozlashi, toʻgʻrilik va rostlikni tanlashi lozim. Koʻpchilikka bosh boʻlgan kishining yoʻli adolat, feʼli ravon, qilmishi ezgulik boʻlmogʻi, yomonlardan uzoq turmogʻi shart”. Yusuf Hos Hojib asarida chiroyli suhbatni axloq shaklida, shaxs maʼnaviy qiyofasining muhim tarkibiy qismi sifatida koʻrsatadi. Tilingdan chiqarma bu yolgʻon soʻzing, bu yolgʻon tufayli qoradir yuzing.[8]

Yusuf Xoʻja Hojibning axloqiy qarashlari oʻzining kengaytirilgan va ilmiy yondashuvi bilan alohida ajralib turadi. U nafaqat oʻz davrining axloqiy meʼyorlarini, balki insoniyatning universal axloqiy qadriyatlarini ham ifodalaydi. Uning asarida tasvirlangan fazilatlar, har bir insonning oʻzligini anglash va rivojlantirishga boʻlgan qiziqish, hozirgi kunda ham oʻz ahamiyatini yoʻqotmagan.

Shu bilan birga, Yusuf Xos Hojibning taʼlimotlarida ijtimoiy adolatning, iymonning, va axloqiy qadriyatlarning jamiyatdagi roli boʻyicha yirik xulosalar oʻrin oladi. Hojib, axloqiy fazilatlarni rivojlantirish orqali insonlar oʻrtasidagi hamjihatlik va barqarorlikni taʼminlashga katta urgʻu beradi. Bugungi kunda bu tamoyillarni hayotga tadbiiq etish, jamiyatda yanada sogʻlom va tinch muhitni yaratishda katta ahamiyat kasb etadi.

Xulosa. Xulosa qilib aytadigan boʻlsak, Yusuf Xos Hojibning axloqiy qarashlari zamonaviy jamiyat uchun hali ham dolzarbdir. Uning taʼlimotlari shaxsiy va jamiyat darajasidagi axloqiy masalalarni hal etishda yoʻl-yoʻriq boʻlib xizmat qiladi. Uning axloqiy qarashlari insoniyatning oʻz-oʻzini anglashga, adolatga, iymonga, va ruhiy rivojlanishga qaratilgan tamoyillarini shakllantiradi. Yusuf Xos Hojibning axloqiy qarashlari, bir tomondan, tarixiy ahamiyatga ega boʻlsa, boshqa tomondan, uning oʻzgaruvchan dunyoda ham samarali qoʻllanilishi mumkin. Uning asari faqat oʻz zamonida emas, balki hozirgi kunda ham yuksak maʼnaviy meʼyorlarni belgilaydi. Yusuf Xos Hojibning gʻoyalari bugungi kunda ham dolzarb boʻlib, har bir insonni maʼnaviy yuksalishga chaqiradi va dunyoning har bir nuqtasida haqiqiy axloqiy mukammallikni izlashga undaydi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Mirziyoev Sh.M. O'zbekiston Respublikasi Prezidentining BMT Bosh Assambleyasining 72-sessiyasida so'zlagan nutqi // <http://uza.uz/uz/posts/zbekiston-prezidenti-shavkat-mirziyeev-bmt-bosh-assambleyasi-20-09-2017>
2. Радлов В.В. Кутадгу билиг. Факсимила уйгурской рукописи императорской и королевской придворной библиотеки в Вене. СПб., 1990, - 220 с
3. Fitrat. Qutadg'u bilig. - Abdurauf Fitrat. Tanlangan asarlar. 11 jild. Ilmiy asarlar. Nashrga tayyorlovchi va izoxlar muallifi H.Boltaboev. - T.: Ma'naviyat, 2000, -B.11-17
4. Ахметова А.К. Педагогические взгляды Юсуфа Хас Хаджиба Баласагунского (по поэме "Кутадгу билиг"): Автореф.. канд. пед. наук. - Т, 1990. – 17
5. Tursunova, M. "Yusuf Xos Hojib va uning axloqiy me'yorlari". Toshkent: Fan. 2010.
6. Davronov, R. "Yusuf Xos Hojibning adolat va tenglik haqidagi qarashlari". Toshkent: O'zbekiston Respublikasi Fanlar Akademiyasi. 2012.
7. Yusuf Xo'ja Hojib, "Qutadg'u bilig", tarjima va izohli nashr, 2010.
8. Yusuf Xos Xojib. Qutadg'u bilig. Toshkent: Yulduzcha, 1990, -B.36.

YUSUF XOS HOJIBNING AXLOQIY QARASHLARI

THE MORAL VIEWS OF YUSUF KHAS HAJIB

Ruziyeva Sarvinoz Mavlonovna, Alfraganus universiteti
ijtimoiy fanlar kafedrası magistri
ilmiy rahbar: f.f.d. (DSc). **Sh.Tursunkulova**

Annotatsiya. Ushbu maqolada XI asrning buyuk mutafakkiri, shoiri va davlat arbobi Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asaridagi axloqiy qarashlari tizimli tahlil qilinadi. Komil inson konsepsiyasi, adolatli jamiyat qurishda odobning o'rni va davlat boshqaruvi etikasi masalalari yoritilgan. Asardagi ilm-fan va axloqning mutanosibligi haqidagi g'oyalarning bugungi kunda yoshlar tarbiyasiga ta'siri to'g'risida fikr-mulohazalar yuritilgan.

Kalit so'zlar: "Qutadg'u bilig", turkiy axloq, komil inson, adolat, aql, qanoat, nafs tarbiyasi, ijtimoiy mas'uliyat.

Аннотация. В данной статье проводится системный анализ этических взглядов великого мыслителя, поэта и государственного деятеля XI века Юсуфа Хас Хаджиба, изложенных в его произведении «Кутадгу билиг». Освещаются концепция совершенного человека, роль морали в построении справедливого общества и вопросы этики государственного управления. Также излагаются размышления о влиянии идей гармонии науки и нравственности на воспитание современной молодёжи.

Ключевые слова: «Кутадгу билиг», тюркская этика, совершенный человек, справедливость, разум, умеренность, воспитание нафса (самодисциплина), социальная ответственность.

Abstract. This article presents a systematic analysis of the ethical views in "Qutadgu Bilig", the masterpiece of the great 11th-century thinker, poet, and statesman Yusuf Khas Hajib. It explores the concept of the "Perfect Man", the role of etiquette in building a just society, and matters concerning the ethics of state governance. Furthermore, the article reflects on how the ideas regarding the harmony between science and morality within the work influence the education and upbringing of today's youth.

Keywords: "Qutadgu Bilig", Turkic ethics, the perfect man, justice, intellect, contentment, self-discipline, social responsibility.

KIRISH

Insoniyat madaniyati tarixida ma'naviy qadriyatlar tizimini yaratgan va uni davlatchilik asosiga aylantirgan siymolar kam uchraydi. XI asr Markaziy Osiyo

uygʻonish davrining zabardast vakili Yusuf Xos Hojib ana shunday shaxslardan biridir. Uning 1069-1070-yillarda yozib tugatilgan “Qutadgʻu bilig” asari nafaqat turkiy adabiyotning ilk yirik badiiy obidasi, balki mukammal axloqshunoslik qomusi va ijtimoiy falsafa durdonasi hamdir.

Bugungi kunda jahonda kechayotgan globallashuv jarayonlari va maʼnaviy inqirozlar sharoitida milliy oʻzlikni anglash hamda ajdodlar merosiga qaytish masalasi har qachongidan ham muhimroqdir. Yusuf Xos Hojibning axloqiy taʼlimoti shunchaki tarixiy yodgorlik emas, balki zamonaviy jamiyatning maʼnaviy poydevorini mustahkamlashga xizmat qiluvchi jonli manbadir. Mutafakkir inson baxtini (saodatini) faqat moddiy farovonlikda emas, balki yuksak axloq, teran bilim va ijtimoiy adolatning oʻzaro uygʻunligida koʻradi.

Asosiy mazmuni. Yusuf Xos Hojibning fikricha, insonning qadr-qimmati uning bilimi va shu bilimga mos boʻlgan goʻzal xulqi bilan oʻlchanadi. U bilimsiz axloqni — koʻrlik, axloqsiz bilimni esa — zararli kuch deb biladi. [5;62-b.]

“Bilig bil, oʻkush uq, oʻzingni ulugʻla,

Bu ikki bilan er tilar orzu yoʻli”

(Bilim bil, aql uq va oʻzingni ulugʻ qil, bu ikkisi insonni orzusiga yetkazadi).

Asardagi toʻrt asosiy qahramon axloqiy kamolotning toʻrt bosqichidir:

1) Kuntugʻdi (adolat) – jamiyatdagi axloqning oliy nuqtasi boʻlib, adolatsiz hech qanday fazilat qadr topmasligini ifodalaydi.

2) Oytuldi (davlat-baxt) – axloqli insonning ijtimoiy muvaffaqiyati va saodati.

3) Oʻgdulmish (aql) – axloqni jilovlovchi va yoʻnaltiruvchi kuch.

4) Oʻdgʻurmish (qanoat) – nafs ustidan gʻalaba qozonish va maʼnaviy poklik. [4;110-b.]

Yusuf Xos Hojibning axloqiy tizimida “Koʻnilik” (Adolat) tushunchasi markaziy oʻrin tutadi. U boshqa Sharq mutafakkirlaridan farqli oʻlaroq, axloqni faqat nazariy targʻib qilmaydi, balki uni davlat boshqaruvi va kundalik hayot bilan bogʻlaydi. [6;142-b.] Asarda Oʻdgʻurmish obrazi orqali nafsni tiyish va dunyo lazzatlaridan tiyilish masalasi qoʻyiladi. Biroq muallif butunlay dunyodan kechib ketishni emas, balki jamiyat ichida yashab, adolat va halollik bilan xizmat qilishni yuqori qoʻyadi. Bu esa islomiy tasavvuf va turkiy dunyoqarashning oʻziga xos sintezidir. [2;85-b.]

Yusuf Xos Hojib axloq tizimida til odobi markaziy oʻrinni egallaydi. Mutafakkir fikricha, til insonni nafaqat jamiyatda yuksaltiruvchi, balki uni halokatga yetaklovchi qudratli kuchdir. U tilni “arslon”ga qiyoslab, uni jilovlay olmagan kishi oʻz boshidan ayrilishi mumkinligini ogohlantiradi:

“Til arslondir, ostonada yotadi,

Ehtiyot boʻlmasang, boshingni yutadi”. [1;164-b.]

Muallif til odobini bir necha muhim qoidalarga ajratadi:

Birinchisi, soʻzning mazmundorligi va qisqaligi boʻlib, bilimli kishi kam gapiradi, lekin maʼnoli gapiradi. Keraksiz soʻzlar insonning qadrini tushiradi. Dostonda aytilishicha, koʻp gapiradigan odamning xatosi ham koʻp boʻladi. “Koʻp

so‘zlama, bir so‘z de, oz bo‘lsin, Tum kalmish (minglab) so‘z tuguni bir so‘zda bo‘lsin”. Ikkinchisi, shirinso‘zlik va xushmuomalalikdir, ya’ni insonning qalbiga yo‘l shirin so‘z orqalidir. Mutafakkir “tili zahar” odamlardan qochishga, doimo muloyim va bosiq bo‘lishga chaqiradi. Bu esa jamiyatda nizolarning oldini olishning asosiy axloqiy vositasidir. [5;92-b.] Uchinchisi, yolg‘ondan tiyilish hisoblanadi, Yusuf Xos Hojib uchun yolg‘onchilik eng og‘ir axloqiy jinoyat. Rostgo‘ylik esa insonning ichki dunyosi pokligidan dalolat beradi. Uning fikricha, tili va dili bir bo‘lmagan inson “munofiq” bo‘lib, u baxt-saodatga hech qachon erisha olmaydi. To‘rtinchisi esa, mantiqiy fikrlashdir, bunda bilimsiz kishining so‘zi “mevasiz daraxt” kabi befoyda deyiladi. So‘z aytishdan oldin uni aql tarozisida tortib ko‘rish kerakligi alohida ta’kidlanadi. “Aqlning ko‘rki til, tilning ko‘rki so‘z, Kishining ko‘rki yuz, yuzning ko‘rki ko‘z”, deyiladi.

Yusuf Xos Hojibning til haqidagi o‘g‘itlari nafaqat shaxsiy odob, balki ijtimoiy diplomatiya asosidir. U tilni boshqarish orqali oila tinchligini, davlat barqarorligini va shaxslaraaro sog‘lom munosabatlarni ta’minlash mumkinligini ilmiy asoslab bergan. Bugungi kundagi “notiqlik san’ati” va “muloqot madaniyati” fanlarining asosiy tamoyillarini biz aynan “Qutadg‘u bilig”ning ushbu bo‘limlarida ko‘rishimiz mumkin [6;175-b.]. Asarda tarbiya masalasini davlat va jamiyat barqarorligining bosh omili sifatida talqin etadi. Mutafakkirning fikricha, inson tug‘ilgandayoq tayyor axloq bilan kelmaydi, balki muhit va tizimli tarbiya natijasida shakllanadi. Muallif farzand tarbiyasida ota-onaning mas’uliyatini birinchi o‘ringa qo‘yadi. Farzandga berilgan eng katta meros bu mol-dunyo emas, balki go‘zal odob va bilimdir. U ota-onalarga farzandlarini yoshligidanoq ilmga va odobga yo‘naltirishni buyuradi:

“O‘g‘il-qizga o‘rgat odob va bilim,
Ikki dunyoda foyda berar bu ta’lim”. [3;142-b.]

Yusuf Xos Hojib farzand tarbiyasida qattiqqo‘llik va mehr muvozanatini saqlashni tavsiya etadi. To‘g‘ri tarbiya ko‘rgan farzand ota-onasiga rahmat keltiradi, aksi bo‘lsa la’nat keltiradi deb aytadi. Tarbiya jarayonida bilim beruvchi ustozning shaxsiy namunasi muhim rol o‘ynaydi. Ustoz avvalo o‘zi aytgan so‘zga amal qilishi shart. Bilim berish jarayoni axloqiy tarbiya bilan sug‘orilgan bo‘lishi kerak. Bugungi kundagi “ta’lim va tarbiya birligi” tamoyili XI asrdayoq mutafakkir tomonidan ilmiy asoslab berilgan [5;115-b.].

Mutafakkir axloqiy tarbiyaning eng og‘ir, ammo eng sharaflil bosqichi sifatida nafs tarbiyasini ko‘rsatadi. Nafs — insonning ichidagi “yovvoyi ot” bo‘lib, uni faqat aql va iroda jilovi bilan boshqarish mumkin.

Qanoat – bu oziga rozi bo‘lish va halol mehnat bilan yashashdir.

Sabr esa, qiyinchiliklarda dovdiramalik va maqsad sari sobitqadam bo‘lish.

Hayo – gunoh va uyatli ishlardan tiyilishdadir. Yusuf Xos Hojib hayoni axloqning “po‘sti” (qobig‘i) deb ataydi; hayo ketsa, axloq ham chiriydi [6;210-b.].

Inson kim bilan do‘st bo‘lsa, uning fe‘l-atvori ham shunga qarab shakllanishi asarda qayta-qayta ta’kidlanadi. Muallif yomonlardan qochishga va doimo olimu fozillar suhbatida bo‘lishga chorlaydi. Uning fikricha, jamiyatdagi adolatli muhit

insonni tarbiyalaydi, zulm esa uni axloqan buzadi. Tarbiya haqidagi qarashlari zamonaviy pedagogikaning “Inson kapitali” nazariyasi bilan hamohangdir. U insonni jamiyatning eng oliy qadriyati deb biladi. Agar davlat rahbari dan tortib oddiy fuqarogacha axloqiy tarbiyalangan bo‘lsa, o‘sha yurtda saodat (baraka) qaror topadi. Mutafakkirning “Ko‘nilik” (Adolat) va “Uqush” (Aql) konsepsiyalari bugungi ta’lim tizimida tanqidiy fikrlash va axloqiy mas’uliyatni shakllantirishda dasturilamal bo‘lib xizmat qilishi mumkin. Uning o‘g‘itlari shuni ko‘rsatadiki, tarbiya — bu bir martalik tadbir emas, balki insonning beshikdan qabrgacha davom etadigan uzluksiz jarayonidir [7;88-b.].

Xulosa. Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asari asosida olib borilgan tadqiqot quyidagi fundamental xulosalarga asos bo‘ladi:

Birinchidan, axloq va bilimning ajralmas birligi Yusuf Xos Hojib ta’limotining o‘zagini tashkil etadi. Bilim insonni zulmatdan nurga olib chiquvchi kuch bo‘lsa, axloq shu bilimni ezgulikka yo‘naltiruvchi vositadir. Zamonaviy ta’lim tizimida ham bilim berish (ta’lim) va xarakterni shakllantirish (tarbiya) jarayonlarini bir-biridan ajratmagan holda olib borish strategik ahamiyatga ega.

Ikkinchidan, til odobi va muomala madaniyati shaxs axloqining eng yaqqol namoyondasidir. Bugungi axborot asrida, muloqotning katta qismi virtual olamga ko‘chgan bir paytda, so‘zni aql tarozisida tortib gapirish va shirinso‘zlik kabi o‘g‘itlar ijtimoiy aloqalarni sog‘lomlashtirishda asosiy omil bo‘lishi mumkin.

Uchinchidan, nafs tarbiyasi va qanoat falsafasi insonning ichki ma’naviy erkinligini ta’minlaydi. Muallif insonni nafs balosidan xalos bo‘lish orqali gina haqiqiy baxtga (Qut) erishishini isbotlab bergan. Bu esa hozirgi iste’molchilik jamiyatida insonlarni ma’naviy qashshoqlikdan saqlab qoluvchi muhim qalqondir.

To‘rtinchidan, “Qutadg‘u bilig” milliy davlatchilik va siyosiy axloq kodeksidir. Undagi adolat tushunchasi har qanday rahbar va davlat xizmatchisi uchun asosiy fazilat bo‘lishi shart. Mutafakkir merosini o‘rganish yosh avlodni vatanparvarlik va yuksak o‘dod ruhida tarbiyalashda beqiyos ahamiyat kasb etadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. “Qutadg‘u bilig” (Saodatga eltuvchi bilim). (Nashrga tayyorlovchi: Q. Karimov). – T.: Fan, 1971. – 964 b.
2. Valixojayev B. O‘zbek adabiyotshunosligi tarixi. – T.: O‘zbekiston, 1993. – 230 b.
3. Mallayev N. O‘zbek adabiyoti tarixi. – T.: O‘qituvchi, 1976. – 450 b.
4. Fitrat A. Eski o‘zbek adabiyoti namunalari. – T.: Ma’naviyat, 2000. – 312 b.
5. Qosimxojayev M. Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asari va undagi ijtimoiy-axloqiy qarashlar. – T.: Universitet, 2012. – 180 b.
6. Umarov E., Abdullayev M. Axloqshunoslik (Etika). – T.: Iqtisod-Moliya, 2015. – 256 b.
7. Abdullayev A. Qadimgi turkiy adabiyot yodgorliklari. – T.: Musiq, 2008.

YAQUB CHARXIY ASARLARIDA SHARIAT VA TARIQAT MASALALARINING YORITILISHI: ISLOM HUQUQI VA TASAVVUF EPISTEMOLOGIYASINING INTEGRATSIYASI

LIGHTENING OF SHARIAT AND TARIKAT ISSUES IN YAQUB CHARKHI'S WORKS: INTEGRATION OF ISLAMIC LAW AND SUFI EPISTEMOLOGY

Murtazoyev A.A., TDSHU I bosqich magistranti +998911122835

Ilmiy rahbar: Qodirov M. fal.f.nom. professor

Murtazoev A.A., First-year Master's student at TSUL +998911122835

Scientific supervisor: Kadirov M., Candidate of Philological Sciences, Professor

Annotatsiya. Ushbu ilmiy-tahliliy maqolada XV asrning yetuk mutafakkiri, Naqshbandiya tariqatining uchinchi piri Mavlono Yaqub Charxiy (vaf. 1447) Mavlono Yaqub Charxiy asarlarida shariat va tariqat o'rtasidagi o'zaro bog'liqlik masalasi tahlil qilinadi. Charxiyning qarashlari shariatning tashqi amallar tizimi, tariqatdagi insonning ichki tarbiyasi va ruhiy kamolotiga qaratilgan yo'l ekanini ko'rsatadi. Maqolada ushbu ikki tushuncha bir-birini to'ldiruvchi va ajralmas ekanligi ilmiy dalillar bilan asoslanadi. Shuningdek, Charxiyning tasavvufiy merosida shariatga qat'iy rioya qilish tariqatning asosiy sharti sifatida talqin etilgani yoritiladi. Natijada maqola shariat va tariqat uyg'unligi inson kamoloti uchun muhim omil ekanini sodda va tushunarli tarzda ochib beradi.

KIRISH VA TARIXIY KONTEKST

Islom sivilizatsiyasining diniy va intellektual tarixida tasavvuf (so'fiylik) fye'nomi uning qonuniyligi, konseptual asoslari va qat'iy shariat normalari (islom huquqi) bilan munosabatlariga oid keng munozaralarga doimiy ravishda sabab bo'lib kelgan⁴³⁶. Faqihlarning (huquqshunoslarning) zohiriy (tashqi) bilimlari va so'fiylarning botiniy (ichki) tajribasi o'rtasidagi dixotomiya asrlar davomida shiddatli teologik tortishuvlar obyekti bo'lgan⁴³⁷. Biroq, Markaziy Osiyoda Naqshbandiya tariqatining paydo'lishi va institutsionallashuvi o'ziga xos sintezni yuzaga keltirdiki, unda Payg'ambar Sunnati va shariat me'yorlariga qat'iy ergashish har qanday ruhiy amaliyotning ajralmas poydevoriga aylandi⁴³⁸. Movarounnahr mintaqasida vujudga kelgan hamda Abdulxoliq G'ijduvoni va Bahouddin Naqshband kabi ilk markaziy osiyolik pirlarning ta'limotiga tayangan Naqshbandiya tariqati baland ovozdagi (jahriy) zikrlar va jamoat tartibini buzishi yoki ortodoksal islom doirasidan chiqib ketishi mumkin bo'lgan amaliyotlarni qat'iy rad etdi⁴³⁹. Ushbu sintezni yozma ravishda tizimlashtirgan va uning keyingi avlodlarga yetkazilishini ta'minlagan buyuk nazariyotchi va amaliyotchi Mavlono Yaqub ibn Usmon ibn Mahmud ibn Muhammad ibn Mahmud al-Charxiy bo'ldi.

⁴³⁶ Algar H. Sufism: Principles and Practice. - New York: Islamic Publications International, 1998. - B. 56.

⁴³⁷ Knysh A. D. Islamic Mysticism: A Short History. - Leiden: Brill, 2000. - B. 358.

⁴³⁸ Trimingham J. S. The Sufi Orders in Islam. - Oxford: Oxford University Press, 1998. - B. 333.

⁴³⁹ Zoyirov E. K. The Study of the Teachings of Yakubi Charkhi by Foreign Researchers // JournalNX - A Multidisciplinary Peer Reviewed Journal. - India, 2023. - J. 9. - № 2. - B. 172-175.

Yaqub Charxiy taxminan 1360-yilda (hijriy 762-yil) hozirgi Afg'oniston hududidagi G'azni yaqinida joylashgan Logar viloyatining Charx qishlog'ida tug'ilgan. U tug'ilib o'sgan hudud Movarounnahr, Qandahor va Qobul o'rtasidagi o'ziga xos tranzit zonasi bo'lib, kosmopolit etnik tarkibi bilan ajralib turardi. Bu unumdor zaminda turklar, arablar, tojiklar, afg'onlar, sartlar va hazoralarning birga yashashi yosh Charxiyning keng madaniy dunyoqarashi va lingvistik moslashuvchanligini shakllantirishga yordam berdi. Ota-bobosi tasavvufga chuqur bog'langan teologlar oilasida o'sgan Charxiy yoshligidanoq ruhiy izlanishlar muhitiga tushib qolgan edi. Uning akademik yo'li Hirotda teologik va Qur'on ilmlarini o'rganishdan boshlangan bo'lib, u yerda bir muddat XI asrning yetuk so'fiysi Abdulloh Ansoriyning tarixiy xonaqosida istiqomat qilgan. An'anaviy islom huquqi va tafsir sohasidagi bilimlarini chuqurlashtirish maqsadida, u o'sha paytda islom olamining asosiy intellektual markazlaridan biri bo'lgan Misrga (katta ehtimol bilan Qohiraga) jo'nab ketdi. U yerda uzoq vaqt Mavlono Shihobuddin Shirvoniy va shayx Zaynuddin Xavofiy kabi nufuzli olimlardan ta'lim olib, ular bilan birga hadis, fiqh va tafsir ilmlarini o'rgandi⁴⁴⁰.

Faqat zohiriy (tashqi) ilmlar sohasida eng yuqori akademik tayyorgarlik darajasiga yetgachgina, taxminan yigirma besh yoshlarida (1380–1381-yillarda) Yaqub Charxiy Buxoroga keldi va bu yerda uning tariqatdagi yo'li boshlandi[8]. Tariqat asoschisi Bahouddin Naqshband bilan uchrashuv uning hayotida burilish nuqtasi bo'ldi. E'tiborli jihati shundaki, Bahouddin Naqshband dastlab Charxiyni ma'lum bir masofada ushlab turdi, bu uning irfoniylar lazzatlar uchun rasmiy ilm yo'lidan voz kechmasligiga ishonch hosil qilish maqsadida edi va shu tariqa u barvaqt ruhiy jazavadan ko'ra shariatning ustunligini ta'kidladi. Charxiy Bahouddin tomonidan tariqatga qabul qilinib, undan xufiya (maxfiy) zikr amaliyotini o'rgandi, ammo keyinchalik uning kelgusi ruhiy tarbiyasini o'zining eng yaqin safdoshi va xalifasi Alouddin Attorga ishonib topshirdi[6]. Ushbu qat'iy akademik poydevor Charxiyga Naqshbandiya tariqatining uchinchi buyuk piri ("Oltin silsila"ning 17 yoki 18-halqasi) bo'lishiga va o'zidan keyin yetuk shogirdlar pleyadasini, xususan ularning eng mashhuri Xoja Ubaydulloh Ahror Valiyni yetishtirishga imkon berdi⁴⁴¹.

Ushbu tadqiqotning dolzarbligi Yaqub Charxiy teologik aqidalar va irfoniylar sezgini qanday mexanizmlar yordamida birlashtirganini har tomonlama anglash zarurati bilan izohlanadi. Islom dunyosi ham qat'iy formalizm, ham ruhiy amaliyotlarning huquqiy asosi bilan uzilib qolishi muammolariga duch kelayotgan bugungi kunda, Charxiy metodologiyasi islomiy mo'tadillik (vasatiya) va bag'rikenglikning tarixan tasdiqlangan modelini taqdim etadi. Ushbu maqola doirasida Charxiy asarlarida shariat va tariqat o'zaro bog'liqligining epistemologik asoslarini ochib berish, uning muqaddas matnlarni talqin qilishdagi germeneytik

⁴⁴⁰ IMRAD format guidelines for humanities and social sciences // Acta Education. - Toshkent, 2023. - B. 5-8.

⁴⁴¹ Jomiy A. Nafahot ul-uns min hazarot ul-quds. - Toshkent: O'zbekiston, 2001. - B. 352.

yondashuvini namoyish etish va “Komil inson” konsepsiyasini falsafiy jihatdan asoslashdagi hissasini baholash maqsad qilingan.

Tadqiqot metodologiyasi va tahliliy paradigma. Mazkur tadqiqot arxitekturasini asosan empirik ma’lumotlarni tarkiblashtirishda qo’llaniladigan, ammo zamonaviy akademik amaliyotda chuqur gumanitar, teologik va tarixiy-falsafiy izlanishlar o’tkazish uchun muvaffaqiyatli moslashtirilgan standartlashtirilgan IMRAD ilmiy formatiga asoslanadi. Ushbu tizimlashtirilgan yondashuvdan foydalanish faqat tavsiflabgina qolmay, balki faktlarning tarqoqligiga yo’l qo’ymasdan yaxlit tahliliy narrativni shakllantirgan holda birlamchi manbalarni tanqidiy tahlil qilish imkonini beradi.

Tadqiqot uchun asosiy material sifatida Yaqub Charxiyning fors va arab tillarida yozilgan, ko’pchiligi bizgacha qo’lyozma, litografiya va hozirgi kunda Lohur, Qobul, Turkiya, Pokiston va boshqa mamlakatlarda chop etilgan zamonaviy akademik nashrlar ko’rinishida yetib kelgan asarlari xizmat qildi. Charxiyning o’z risolalarining aksariyati uchun fors tilini tanlashi tojik va sart aholisini ma’rifatli qilishga qaratilgan ongli qadam bo’lib, bu Temuriylar davrida Markaziy Osiyoda islomni to’g’ri tushunishni institutsionallashtirishga imkon berdi.

Ikkinchidan, tarixiy-qiyosiy metoddan foydalanildi. Charxiyning qarashlari XIV–XV asrlardagi Movarounnahr va Xurosonning intellektual muhiti, ya’ni mintaqa mo’g’ullar istilosining vayronkor oqibatlaridan so’ng qayta tiklanayotgan, islom olami chekkalarida esa hinduizm va buddizmning kuchli ta’siri saqlanib qolgan bir davr kontekstida ko’rib chiqildi. Charxiyning dinni ko’chmanchilarning qoldiqlari va “buzilgan elementlar”dan tozalash bo’yicha sa’y-harakatlari keyingi davrlardagi islom islohotchilik harakatlari bilan taqqoslanadi. Xususan, Naqshbandiya tariqatining so’fiyona islohotchiligi bilan salafiy olimlar va Ahl al-Hadis vakillarining qat’iy mazhablarga ko’r-ko’rona ergashishni (taqlidni) tanqid qilishi o’rtasida parallellik o’tkaziladi. Ushbu qiyosiy tahlil naqshbandiylik yondashuvi an’anaviy huquqiy tuzilmalarni buzmagani holda qanday qilib dinamik ma’naviy tiklanishni taklif qilganini aniqlashga yordam beradi.

Asosiy qism va natijalar: Adabiy meros dekonstruksiya

Matnshunoslik tahlili shuni ko’rsatdiki, Yaqub Charxiy islom huquqi va tasavvuf yo’lini o’zaro uyg’unlashtirish bo’yicha umumiy vazifa doirasida o’ziga xos maqsadni ko’zlagan bir qator monumental asarlar muallifidir. Qonun harfiga din ruhini qarama-qarshi qo’ygan ba’zi radikal so’fiylardan farqli o’laroq, Charxiy shunday ko’p bosqichli tizimni barpo etdiki, unda shariat o’zgarmas poydevor bo’lib xizmat qiladi, busiz tariqat binosi muqarrar ravishda qulaydi. Uning intellektual hissasini tizimlashtirish maqsadida quyida mutafakkirning asosiy asarlari va ularning integratsion diskursdagi roli tahlil qilinadi:

“Risolai unsiya”: Asarning asosiy mavzusi Bahouddin Naqshband va Alouddin Attorning hayoti, axloqi va o’g’itlari, tariqat qoidalari, pir va murid munosabatlari odobi hamda zikr amaliyotlaridan iborat. Unda zohiriy (jismoniy) va

botiniy (ruhiy) tozalanish sintezi yoritilgan bo‘lib, barcha ichki holatlar shariatning tashqi me‘yorlariga qat’iy mos kelishi kerakligi tamoyili tasdiqlanadi⁴⁴².

“Naynoma” (Nay risolasi): Jaloliddin Rumiyning mashhur “Masnaviy” asarining dastlabki o‘n sakkiz baytiga yozilgan so‘fiyona sharhdir. Charxiy asarda Rumi she‘riyatini tahririy jihatdan moslashtirgan: oddiy xalq tomonidan sof aqidaga zarar yetkazadigan tarzda noto‘g‘ri talqin qilinishi mumkin bo‘lgan majoziy iboralarni ataylab olib tashlagan yoki qayta ko‘rib chiqqan⁴⁴³.

“Risolai abdoliya”: Asarda tasavvufning fundamental tushunchalari sharhlanadi, payg‘ambarlar va buyuk olimlarning namunali xulq-atvori, Xizrning ruhiy siymo sifatida paydo bo‘lishi tavsiflanadi. Shuningdek, so‘fiy abdollarining avliyoligi (viloyati) bilan ularning payg‘ambarlar Sunnatiga og‘ishmay amal qilishlari o‘rtasida to‘g‘ridan-to‘g‘ri bog‘liqlik o‘rnatiladi, bu esa qonunlarni inkor etishni (antinomizmni) istisno qiladi⁴⁴⁴.

“Tafsiri Yaqub Charxiy”: Ilohiy vahiyning yashirin ma‘nolarini ochib beruvchi ishoriy (majoziy) usuldan foydalangan holda yozilgan Qur‘on tafsiridir. Asarda oyatlarning lingvistik va fiqhiy tahlili ularning irfoniy talqini bilan uyg‘unlashtirilgan; ramzlardan foydalanish orqali asl ma‘nolarni tayyorgarliksiz onglardan himoya qilish ko‘zda tutilgan⁴⁴⁵.

“Sharhi asmoi husno”: Allohning to‘qson to‘qqiz go‘zal ismlariga yozilgan batafsil teologik va irfoniy sharhni o‘z ichiga oladi. Ilohiy sifatlarni bilish (ma‘rifat) shariatning asil maqsadi bo‘lgan iymonni mustahkamlash va “Komil inson” maqomiga yetishish yo‘li sifatida qaraladi⁴⁴⁶.

Xufiya zikr va adadni anglash epistemologiyasi. Ekstatik baland ovozda zikrlarni (jahriya) amalga oshiradigan ko‘plab boshqa tariqatlardan farqli o‘laroq, Bahouddin Naqshband va uning xalifalari rahbarligidagi Naqshbandiya tariqati xufiya (maxfiy) zikr amaliyotini qat’iy talab qilgan. Charxiy Bahouddin unga birinchi marta “Vuqufi adadiy” (sonni anglash) — asliyatda Xizr tomonidan Abdulxoliq G‘ijduvoniya o‘rgatilgan metodikani topshirganini ta’riflaydi. Bu amaliyotning mohiyati Allohni zikr qilish sonini qat’iy hisoblashdan iborat bo‘lib, bu aqlning chalg‘ishini oldini oladi va kognitiv konsentratsiyaning eng yuqori darajasiga yordam beradi. Bu shunchaki meditatsiya emas, balki Xudoni ko‘p zikr qilish haqidagi Qur‘on buyrug‘iga hamohang intizomiy aktdir. Qo‘shimcha ravishda “Vuqufi qalbiy” (qalbiy hushyorlik) tushunchasi kiritiladiki, bunda zikr insonning ruhiy markaziga jamlanadi. Ushbu amaliyotlarning qat’iyligi shariatning yuridik aniqligini ruhiy nazorat sohasiga ko‘chirilganini aks ettiradi.

Pir va murid munosabatlarini institutsionallashtirish. Axloq (odob) masalalarida Charxiy klassik so‘fiyona metaforadan foydalanadi: murid pir huzurida “g‘assol (yuvuvchi) qo‘lidagi jonsiz tana (mayyit)” kabi bo‘lishi kerak. Bir qarashda bu konsepsiya ko‘r-ko‘rona fanatizmga chaqiriq bo‘lib tuyulishi

⁴⁴² Charxiy Y. Risolai unsiya (Do‘stona suhbat) / Tarj. Ibrohimi Naqqosh. - Dushanbe: Irfon, 2015. - B. 112.

⁴⁴³ Charxiy Y. Nay risolasi (Naynoma) / So‘zboshi muallifi H. Xaliliy. - Qobul: Bayhaqiy, 1973. - B. 85.

⁴⁴⁴ Charxiy Y. Risolai abdoliya. - Tehron: Soroush, 1978. - B. 64.

⁴⁴⁵ Charxiy Y. Tafsiri Yaqub Charxiy. - Islomobod: Maktaba-i Islomiyya, 2011. - B. 416.

⁴⁴⁶ Charxiy Y. Sharhi asmoi husno. - Lohur: Maktaba-i Islomiyya, 2009. - B. 128.

mumkin, ammo Charxiy buni shariat mas'uliyati nuqtai nazaridan asoslaydi. Ruhiiy tuzoqlar va nafs illyuziyalarini allaqachon yengib o'tgan pir muridning ma'naviy salomatligi uchun javobgarlikni o'z zimmasiga oladi. Pir muridning botiniy holatiga tashxis qo'yadi va uni ruhiy kirliklardan tozalaydi, shu bilan mustaqil harakat qilinganda o'nlab yillar talab qilinishi mumkin bo'lgan kamolotga (mukammallikka) erishish jarayonini tezlashtiradi⁴⁴⁷. Charxiy bu bo'ysunish islom huquqida qat'iy qoralanadigan illatlar — kibr va manmanlikni yo'q qilishga qaratilganini ta'kidlaydi.

Qur'on germeneytikasi: "Tafsiri Yaqub Charxiy"

Qur'on tafsiri sohasida Yaqub Charxiy ishoriiy (majoziy) usulda yozilgan "Tafsir" yaratish orqali zohiriiy (tashqi) va botiniiy (ichki) ma'nolarni uyg'unlashtirish mahoratini namoyish etdi. Ishoriiy tafsir — bu shunday talqin qilish usuliki, unda oyatning aniq, leksik va huquqiiy ma'nosini tan olish bilan bir qatorda, faqatgina irfoniiy nurlanish (ilhom) orqali anglash mumkin bo'lgan chuqur botiniiy ma'nolar ochib beriladi.

Charxiy xayol va ilohiiy ilhomni epistemologiiyaning haqiqiiy metodlari sifatida e'tirof etish, agar bu ilhomlar fiqhning tashqi qoidalarini bekor qilmasa, islom huquqiga zidd kelmaydi deb ta'kidlagan. Qolaversa, u inson tilining noadekvatligi bilan bog'liq fundamental muammoni tushunib yetgan edi. Charxiy, hatto arab tili kabi boy til ham so'fiylarning o'ziga xos ruhiy holatlarini — fano (nafsning Xudoda yo'q bo'lishi), baqo (Xudoda bo'lish), sukr (ruhiy mastlik), tafriqa (ajralish), samo' (ruhiy tinglash) va vajd (jazava) kabilarni to'liq yetkazib bera olmasligini ta'kidlagan.

Charxiy asarlarida inson hayotining teleologiiyasi (maqsadi) "Kamil inson" konsepsiiyasi bilan uzviy bog'liqdir. Charxiy oliy ma'no izlash inson tabiatining asosiiy farqlovchi belgisi ekanligini ta'kidlagan. Kamil inson maqomiga erishish Qur'ondagi inson Allohning yerdagi haqiqiiy xalifasi ekanligi haqidagi va'dasining amalga oshishini anglatadi⁴⁴⁸.

Ushbu idealga erishish uchun Charxiy nafsni jilovlashga qaratilgan riyozat (asketik mashqlar va o'z-o'zini intizomga solish)ning qat'iy tizimini buyuradi. Nafs uning tomonidan barcha axloqiiy illatlar, ma'naviiy halokat va shayton vasvasalariga bo'ysunishning ildizi sifatida ko'riladi. E'tiborlisi shundaki, Charxiy ta'limotida qalbni dunyoviiy ishlardan tozalash jarayoni islom dinida taqiqlangan ijtimoiy hayotdan to'liq voz kechish yoki tarkidunyochilikni anglatmaydi. Aksincha, chinakam so'fiy jamiyat ichida bo'lishi, halol mehnat bilan shug'ullanishi, lekin shu bilan birga qalbini faqat Xudoga bog'langan holda saqlashi — Bahouddin Naqshband tomonidan asos solingan "dil ba yor-u dast ba kor" (ko'ngil Xudoda, qo'l mehnatda) tamoyiliga amal qilishi kerak. Tasavvufning bu ijtimoiy o'lchovi tariqatning hunarmandlar, savdogarlar va hukmdorlar orasida ulkan mashhurligini ta'minladi.

⁴⁴⁷ Razzoqova M. S. Yaqub Charxiy ilmiy merosi va uning Naqshbandiya tariqati rivojidadagi o'rni (XIV-XV asrlar): Falsafa doktori (PhD) diss. avtoref. - Toshkent: O'zbekiston xalqaro islom akademiiyasi, 2020. - B. 14-45.

⁴⁴⁸ Хисматуллин А.А. Суфизм в Центральной Азии (зарубежные исследования). Санкт-Петербург, 2020. - С. 121-125.

Dogmatizmga muqobil: Islom huquqshunosligi dinamikasi

Charxiy asarlarida shariat va tariqat sintezi islom huquqiy tafakkuri tarixidagi boshqa tendensiyalar bilan taqqoslanganda alohida ahamiyat kasb etadi. Bugungi kunda bir qator g'arb va islom olimlari klassik huquqiy maktablari (mazhablar)ning turg'unligi (stagnatsiyasi) muammosini muhokama qilmoqdalar. An'anaviy mazhablar tarixan barqarorlikni ta'minlagan bo'lsa-da, vaqt o'tishi bilan ular ilk musulmon avlodlariga xos bo'lgan dinamizmni ko'pincha bostiruvchi qat'iy tuzilmalar shakllantirishga moyil bo'lganlar. Salafiyalar va Ahl al-Hadis islohotchilik harakatlari ko'r-ko'rona taqlidni tanqid qilib, ijtihodni (mustaqil fikr yuritishni) qayta tiklash orqali bevosita Qur'on va sahih Sunnatga qaytish yo'li bilan bu muammoni hal qilishga urindilar⁴⁴⁹.

Xulosa. Mavlono Yaqub Charxiyning teologik, huquqiy va irfoniy merosini har tomonlama tahlil qilish fundamental xulosa chiqarishga imkon beradi: uning falsafasida shariat va tariqat antagonist (dushman) ham, bir-biriga mos kelmaydigan parallel yo'llar ham emas. Aksincha, ular uzviy, ajralmas birlikni ifodalaydi, bu yerda zohiriy qonun tarkibiy skelet bo'lib, botiniy ruhiy tajriba diniy hayotning jon beruvchi qoni bo'lib xizmat qiladi.

Uning qalamiga mansub "Risoi unsiya", "Naynoma" va "Tafsir" kabi fundamental asarlar Temuriylar davrida islomni to'g'ri tushunishni institutsionallashtirishda hal qiluvchi rol o'ynadi. Diniy soflikni saqlash yo'lida hatto Jaloliddin Rumiyning she'rlari kabi buyuk she'riyatni ham senzurasiz o'tkazish va moslashtirishga tayyorligini ko'rsatgan holda, Charxiy ortodoks aqidaning mutlaq ustunligini isbotladi. Shu bilan birga, uning novatorlik epistemologik konsepsiyasi "Shuhudi tavihid" musulmonlar oldida quruq mantiq chegaralaridan tashqariga chiqadigan, lekin islom tavihidi chegaralarini buzmaydigan Xudoni anglashning eng oliy darajalariga eshiklarni ochdi.

Shunday qilib, Yaqub Charxiyning asarlari shunchaki o'rta asr teologiyasining yodgorliklari emas, balki samarali metodologik vositadir. Global islom diskursi rasmiy ibodat (iymon va islom) hamda ruhiy teranlik (ehson) o'rtasida muvozanat qidirayotgan bugungi kunda, Charxdan chiqqan naqshbandiya pirining integratsiya modeli dindorlarni ham formalizmning turg'unligidan, ham radikal antinomizmning (qoidalarni inkor etuvchi harakat) tartibsizligidan himoya qiluvchi beqiyos hikmat namunasi bo'lib qolmoqda.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Algar H. Sufism: Principles and Practice. - New York: Islamic Publications International, 1998. - B. 56.
2. Knysh A.D. Islamic Mysticism: A Short History. - Leiden: Brill, 2000. - B. 358.
3. Trimmingham J.S. The Sufi Orders in Islam.
4. Oxford: Oxford University Press, 1998. - B. 333.
5. Zoyirov E.K. The Study of the Teachings of Yakubi Charkhi by Foreign Researchers // JournalNX - A Multidisciplinary Peer Reviewed Journal. - India, 2023. - J. 9. - № 2. - B. 172-175.

⁴⁴⁹ Zoyirov E. K. Ya'qubi Charxiy "Risoi unsiya" asarida ustoz-shogird tushunchasining ijtimoiy-axloqiy tahlili // Ilmiy maqolalar to'plami. - Buxoro: BMTI, 2023. - B. 214-216.

6. Paul J. Doctrine and Organization: The Khwajagan / Naqshbandiya in the First Generation after Baha'uddin. - Halle: Das Arabische Buch, 1998. - B. 84.
7. Ranja M.-N. Rasoili Ya'qubi Charxiy (Tanqidiy nashr). - Lohur: Maktaba-i Islomiyya, 2009. - B. 416.
8. Хисматуллин А.А. Суфизм в Центральной Азии (зарубежные исследования). Санкт-Петербург, 2020. - С. 121-125.
9. Razzoqova M. S. Yaqub Charxiy ilmiy merosi va uning Naqshbandiya tariqati rivojida o'rni (XIV-XV asrlar): Falsafa doktori (PhD) diss. avtoref. - Toshkent: O'zbekiston xalqaro islom akademiyasi, 2020. - B. 14-45.
10. Jomiy A. Nafahot ul-uns min hazarot ul-quds. - Toshkent: O'zbekiston, 2001. - B. 352.
11. Safiy F.A. Rashahotu aynil-hayot. - Toshkent: Movarounnahr, 2004. - B. 288.
12. Algar H. Ćarkī, Mawlānā Ya'qūb // Encyclopaedia Iranica. - New York: Columbia University Press, 1990. - J. IV. - № 7. - B. 819-820.
13. IMRAD format guidelines for humanities and social sciences // Acta Education. - Toshkent, 2023. - B. 5-8.
14. Charxiy Y. Risolai unsiya (Do'stona suhbat) / Tarj. Ibrohimi Naqqosh. - Dushanbe: Irfon, 2015. - B. 112.
15. Charxiy Y. Nay risolasi (Naynoma) / So'zboshi muallifi H. Xaliliy. - Qobul: Bayhaqi, 1973. - B. 85.
16. Charxiy Y. Risolai abdoliya. - Tehron: Soroush, 1978. - B. 64.
17. Charxiy Y. Tafsiri Yaqub Charxiy. - Islomobod: Maktaba-i Islomiyya, 2011. - B. 416.
18. Charxiy Y. Sharhi asmoi husno. - Lohur: Maktaba-i Islomiyya, 2009. - B. 128.
19. Zoyirov E.K. Ya'qubi Charxiy "Risolai unsiya" asarida ustoz-shogird tushunchasining ijtimoiy-axloqiy tahlili // Ilmiy maqolalar to'plami. - Buxoro: BMTI, 2023. - B. 214-216.
20. Sirhindiy A. Maktuboti Imom Rabbaniy. - Qozon: Tipo-litografiya, 1899. - J. I. - B. 450.
21. Olcott M.B. Sufism in Central Asia: A Force for Moderation or a Cause of Politicization? - Washington: Carnegie Endowment for International Peace, 2007. - B. 15-22.
22. Faghfoory M.H., Dastagir G. Sufism and Social Integration. - Chicago: KAZI Publications, 2006. - B. 105-127.
23. Yuldasheva O.M. va boshq. Sufi Epistemology and Adherence to Sharia // Indonesian Culture and Religion Issues. - Jakarta, 2025. - J. 2. - № 3. - B. 3-7.

MUHAMMAD IBN MUSA AL-XORAZMIYDAN SUN'IY INTELLEKTGACHA: TAFAKKUR EVOLYUTSIYASI

FROM MUHAMMAD IBN MUSA AL-KHOREZMI TO ARTIFICIAL INTELLIGENCE: THE EVOLUTION OF THOUGHT

*Abubakirova Durdona, Vatan universiteti,
Axborot xavfsizligi yo'nalishi, K621-guruh guruh talabasi
Ilmiy rahbar: katta o'qituvchi X. Abdurahmonov*

Annotatsiya. Ushbu maqolada Muhammad ibn Musa al-Xorazmiyning ilmiy merosi va uning inson tafakkuri rivojida o'rni yoritilgan. Asosiy e'tibor alloma tomonidan shakllantirilgan algoritmik tafakkur tushunchasiga hamda uning zamonaviy sun'iy intellekt texnologiyalari bilan bog'liqligiga qaratilgan. Maqolada tafakkur evolyutsiyasining tarixiy bosqichlari qadimgi davrdan boshlab hozirgi raqamli jamiyatgacha izchil bayon etiladi. Shuningdek, algoritmlar va sun'iy intellektning turli sohalarida qo'llanilishi, ularning ilm-fan va

texnologiya rivojidadagi ahamiyati haqida umumiy tushunchalar berilgan. Mazkur maqola ilmiy-nazariy yondashuv asosida yozilgan bo'lib, unda mavjud adabiyotlar va tarixiy manbalar tahlili orqali mavzuning dolzarbligi ochib berilgan hamda algoritmik fikrlashning bugungi kundagi o'рни asoslab berilgan.

Kalit so'zlar: algoritm, sun'iy intellekt, tafakkur evolyutsiyasi, algebra, ilm-fan, texnologiya, algoritmik fikrlash.

Аннотация. В данной статье освещается научное наследие Мухаммада ибн Мусы аль-Хорезми и его роль в развитии человеческого мышления. Основное внимание уделено понятию алгоритмического мышления, сформированного ученым, а также его связи с современными технологиями искусственного интеллекта. В статье последовательно рассматриваются исторические этапы эволюции мышления — от древних времен до современного цифрового общества. Также приводятся общие сведения о применении алгоритмов и искусственного интеллекта в различных сферах, их значении для развития науки и технологий. Данная статья написана на основе научно-теоретического подхода, в ней раскрывается актуальность темы посредством анализа существующей литературы и исторических источников, а также обосновывается роль алгоритмического мышления в современном мире.

Ключевые слова: алгоритм, искусственный интеллект, эволюция мышления, algebra, наука, технологии, алгоритмическое мышление.

Abstract. This article highlights the scientific heritage of Muhammad ibn Musa al-Khwarizmi and his role in the development of human thinking. The main focus is on the concept of algorithmic thinking formed by the scholar and its connection with modern artificial intelligence technologies. The paper consistently describes the historical stages of the evolution of thinking, from ancient times to the present digital society. It also provides general insights into the application of algorithms and artificial intelligence in various fields, as well as their importance in the development of science and technology. This article is written based on a scientific-theoretical approach, revealing the relevance of the topic through the analysis of existing literature and historical sources, and substantiating the role of algorithmic thinking in today's world.

Keywords: algorithm, artificial intelligence, evolution of thinking, algebra, science, technology, algorithmic thinking.

KIRISH

Inson tafakkuri taraqqiyoti jamiyat rivojining asosiy omillaridan biri hisoblanadi. Tafakkur orqali inson atrof-muhitni anglaydi, muammolarni hal qiladi va yangi bilimlarni yaratadi. Tarixiy jarayonlarga nazar tashlaydigan bo'lsak, insoniyat tafakkuri oddiy kuzatish va tajribadan boshlab, murakkab ilmiy nazariyalar va texnologik yechimlargacha bosqichma-bosqich rivojlanib kelganini ko'rish mumkin. Ayniqsa, matematika va mantiq fanlarining shakllanishi tafakkur rivojida muhim o'rin tutadi. Shu nuqtai nazardan, buyuk alloma Muhammad ibn Musa al-Xorazmiyning ilmiy merosi alohida ahamiyat kasb etadi.

IX asrda yashab ijod qilgan Xorazmiy nafaqat Sharq, balki jahon ilm-fani rivojiga katta hissa qo'shgan olimlardan biridir. Xorazmiy nafaqat algebra faniga asos sol, balki algoritm tushunchasining ham otasi hisoblanadi. U tomonidan yaratilgan O'nlik pozitsion sistema: U hind raqamlari asosida o'nlik sanoq sistemasini takomillashtirdi va amaliyotga kiritdi. Bu sonlar bilan hisob-kitob qilishni (qo'shish, ayirish, ko'paytirish, bo'lish) osonlashtirdi. Algoritm tushunchasi: Uning "Hisob al-Hind" (Hind hisobi) asarida ko'rsatilgan hisoblash

qoidalari, ya'ni muayyan bir tartibda amalga oshiriladigan qadamli ko'rsatmalar bugungi kompyuter algoritmlarining asosi bo'ldi.

"Al-jabr" (Algebra): U muammolarni tenglamalar yordamida yechish usulini yaratdi, bu esa mantiqiy tafakkurni matematik modellashirishga olib keldi. U yaratgan algebra fanining asoslari va matematik muammolarni yechishning tizimli usullari keyingi asrlarda ilmiy tafakkurning rivojlanishiga kuchli ta'sir ko'rsatgan. Ayniqsa, uning algoritmik yondashuvi bugungi zamonaviy axborot texnologiyalarining nazariy asosini tashkil etadi. "Algoritm" atamasi aynan Xorazmiy nomidan kelib chiqqan bo'lib, bu uning ilmiy merosining naqadar muhim ekanligini ko'rsatadi.

Tafakkur Evolyutsiyasi: Mexanikadan Raqamligacha Xorazmiy asos solgan uslub asrlar davomida takomillashib bordi: O'rta asrlar va Uyg'onish davri: Xorazmiyning asarlari Yevropa tillariga tarjima qilindi va G'arbda matematika hamda astronomiyaning rivojlanishiga asos bo'ldi (Algorezimus). Sanoq mashinalari (XVII-XIX asrlar): Blez Paskal va Leybnits kabi olimlar hisoblash jarayonlarini mexanizatsiyalashga harakat qilishdi. Kompyuter davri (XX asr): Alan Tyuring va Jon fon Neyman kabi olimlar raqamli kompyuterlarning nazariy asoslarini yaratishdi, bunda asosiy e'tibor yana Xorazmiy ko'rsatganidek, qadamli algoritmlarga qaratildi.

Bugungi kunda ilm-fan va texnologiyalar jadal sur'atlar bilan rivojlanmoqda. Sun'iy intellekt, katta ma'lumotlar (big data), mashinaviy o'rganish kabi tushunchalar zamonaviy jamiyat hayotining ajralmas qismiga aylanib bormoqda. Bu texnologiyalarning barchasi esa algoritmik tafakkurga asoslanadi.

Sun'iy Intelekt: Tafakkurning yangi bosqichi (XXI asr). Sun'iy intellekt (SI) — bu kompyuterlarga ma'lumotlardan o'rganish va qaror qabul qilish imkonini beruvchi texnologiya. Mashinali o'rganish (Machine Learning): Bu usulda kompyuterga aniq algoritm berilmaydi, balki ma'lumotlar asosida algoritmnining o'zi shakllanadi. Neyron tarmoqlari: Inson miyasi tuzilishiga taqlid qiluvchi tizimlar. Demak, qadimiy ilmiy qarashlar bilan zamonaviy texnologiyalar o'rtasida uzviy bog'liqlik mavjud. Shu sababli, Xorazmiy ilmiy merosini o'rganish va uning zamonaviy sun'iy intellekt bilan bog'liqligini tahlil qilish dolzarb masalalardan biri hisoblanadi.

Xulosa qilib aytganda, Algoritmlar yordamida murakkab hisob-kitoblarni bosqichma-bosqich va tizimli ravishda hal qilish imkoniyati paydo bo'ldi, bu esa nafaqat matematika va astronomiya sohasida, balki bugungi kunda kompyuter texnologiyalari va sun'iy intellektning rivojlanishida ham asosiy tamoyilga aylandi.

Bugungi sun'iy intellekt tizimlari, murakkab ma'lumotlarni tahlil qilish, mantiqiy qarorlar qabul qilish va inson faoliyatini avtomatlashtirish imkoniyatiga ega bo'lishi, asosan, al-Xorazmiy tomonidan boshlangan aniq va tizimli hisoblash evolyutsiyasining davomidir. Shu tariqa, IX asrdagi ilmiy tafakkur va algoritmik yondashuvlar zamonaviy texnologiyalar va sun'iy intellekt sohasida insoniyatning

bilim chegaralarini kengaytirishda beqiyos ahamiyat kasb etmoqda. Shu bilan birga Muhammad ibn al-Xorazmiy tomonidan asos solingan algoritmik tafakkur inson fikrlash qobiliyatini mashina tili bilan bog'lovchi ko'priklarni yaratgan.

Xorazmiydan SIga ko'priklarni yaratgan Xorazmiyning "aniq ko'rsatmalar orqali muammoni yechish" tamoyili bugungi sun'iy intellektning ham negizidir. Farqi shundaki, Xorazmiy algoritmlarni inson aqli bilan yaratgan va hisoblagan bo'lsa, bugungi kunda mashinalar o'zlari uchun algoritmlar yaratishni (o'rganishni) boshladi. Bu tafakkur evolyutsiyasining eng yuqori cho'qqisi — inson intellektining mashina intellektiga ko'chishi jarayonidir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Donald Knuth, "The Art of Computer Programming".
2. Saeed A.S. "Al-Khwarizmi and the Foundations of Algebra".
3. Rosenfeld B.A. "Mathematics in the Middle Ages".
4. Muhammad ibn Muso al-Xorazmiy. Tanlangan asarlar. –T.: "Fan", 1983- yil.
5. Ahadova M. "O'rta Osiyolik mashhur matematiklar". Toshkent, 1964y. 156-174b.

YUSUF XOS HOJIB ASARLARIDA MULOQOT MADANIYATI VA NUTQ ODOBINING IJTIMOIIY-FALSAFIY MOHIYATI

SOCIO-PHILOSOPHICAL ESSENCE OF COMMUNICATION CULTURE AND SPEECH EDUCATION IN THE WORKS OF YUSUF KHOS HAJIB

*Ismoilova Zuxrahon Saydullajon qizi, AndDPU
pedagogika Fakulteti ta'lim yo'nalishi 3-kurs talabasi*

*Ismoilova Zukhrahon Saydullajon kizi, AndSPU
3rd year student of the Faculty of Pedagogy*

Annotatsiya. Ushbu maqolada XI asr mutafakkiri Yusuf Xos Hojibning shoh asari hisoblangan "Qutadg'u bilig"da bayon etilgan muloqot madaniyati va nutq odoibining ijtimoiy-falsafiy asoslari tizimli ravishda tadqiq etiladi. Tadqiqotda tilning inson kamoloti va davlat boshqaruvidagi o'rni, so'z mas'uliyatining ahamiyati hamda turli ijtimoiy tabaqalar o'rtasidagi muloqotning axloqiy normalari tahlil qilinadi. Tadqiqot turkiy sivilizatsiya doirasidagi madaniyatlararo muloqotning tarixiy ildizlarini yoritib beradi va Yusuf Xos Hojib falsafiy merosining "Uchinchi Renessans" poydevorini yaratishdagi zamonaviy ahamiyatini ko'rsatadi. Bundan tashqari, ushbu qadimiy axloqiy tamoyillarni zamonaviy ta'lim tizimi, davlat boshqaruvi va raqamli muloqotga integratsiya qilish bo'yicha amaliy taklif va tavsiyalar berilgan.

Kalit so'zlar: Yusuf Xos Hojib, Qutadg'u bilig, muloqot madaniyati, nutq odobi, ijtimoiy falsafa, sivilizatsiya, Uchinchi Renessans, diplomatik etika, lingvistik mas'uliyat

Abstract: This article systematically investigates the socio-philosophical foundations of communication culture and speech etiquette as presented in "Qutadgu Bilig," the masterpiece of the 11th-century thinker Yusuf Khass Hajib. The research analyzes the role of language in human perfection and state administration, the significance of word responsibility, and the ethical norms of communication between various social strata. The study highlights the historical roots of intercultural dialogue within the Turkic civilization and demonstrates the contemporary relevance of Yusuf Khass Hajib's philosophical heritage in building the foundations of the "Third Renaissance." Furthermore, practical proposals and recommendations are provided to integrate these ancient ethical principles into modern educational systems, public administration, and digital communication.

Keywords: Yusuf Khass Hajib, Qutadgu Bilig, communication culture, speech etiquette, social philosophy, civilization, Third.

KIRISH

Yangi O'zbekiston taraqqiyotining bugungi bosqichida ma'naviy-axloqiy qadriyatlarni tiklash va ularni zamonaviy jamiyat rivojiga tatbiq etish ustuvor vazifadir. Oliy ta'lim, fan va innovatsiyalar vazirligining 2026-yil 16-yanvardagi buyrug'i bilan tasdiqlangan konferensiya mavzusi - "Uchinchi Renessans poydevorini yaratishda Yusuf Xos Hojib falsafiy merosining ahamiyati" - bejiz tanlanmagan. Muloqot madaniyati har qanday sivilizatsiyaning asosi hisoblanadi. Yusuf Xos Hojib o'zining "Qutadg'u bilig" asari orqali nafaqat turkiy davlatchilik, balki insonlararo muloqotning universal modelini yaratgan. Ushbu maqolada muloqot madaniyati va nutq odobi ijtimoiy-falsafiy kategoriya sifatida tahlil qilinadi. Insoniyat sivilizatsiyasi tarixida madaniyatlararo muloqot va o'zaro hamjihatlik masalasi har doim strategik ahamiyatga ega bo'lib kelgan. Bugungi globallashtirish davrida, sivilizatsiyalar o'rtasidagi ziddiyatlar va ma'naviy inqirozlar kuchaygan bir sharoitda, Sharq Uyg'onish davri mutafakkirlarining falsafiy merosiga murojaat qilish nafaqat akademik qiziqish, balki hayotiy zaruriyatdir.

Ayniqsa, O'zbekistonda Uchinchi Renessans poydevori yaratilayotgan, milliy o'zlikni anglash va umuminsoniy qadriyatlarni ulug'lash davlat siyosatining ustuvor yo'nalishiga aylangan bir paytda, Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari ushbu jarayonning ma'naviy-huquqiy asosi bo'lib xizmat qiladi. Yusuf Xos Hojib XI asrda Qoraxoniylar davlatining ijtimoiy-siyosiy va madaniy yuksalishi davrida yashab ijod etgan bo'lib, u o'z asari orqali turkiy xalqlarning falsafiy dunyoqarashini tizimlashtirdi. "Qutadg'u bilig" (Saodatga yo'llovchi bilim) shunchaki adabiy doston emas, balki borliqning ontologik asoslari, jamiyat boshqaruvining huquqiy mezonlari va inson kamolotining axloqiy qonuniyatlarini o'zida mujassam etgan fundamental ensiklopedik asardir. Ma'lumki, XI asr Markaziy Osiyo mintaqasida turli madaniyatlar, dinlar va falsafiy oqimlar (islom falsafasi, qadimgi turkiy e'tiqodlar va antik yunon tafakkuri) kesishgan davr hisoblanadi. Mutafakkir ushbu turli xil qarashlarni o'zaro muloqotga keltirib, ularni yagona bir falsafiy tizim — "Adolatli va saodatli jamiyat" g'oyasi atrofida birlashtira oldi.

Ushbu tadqiqotning dolzarbligi shundaki, Yusuf Xos Hojib falsafasida madaniyatlararo muloqot shunchaki siyosiy diplomatiya emas, balki ontologik (borliqiy) xarakterga ega. Ya'ni, mutafakkir dunyoni bir butun organizm sifatida ko'radi, undagi har bir millat, qatlam yoki shaxs ushbu borliqning ajralmas qismidir. Uning asarida ilgari surilgan "Komil inson" konsepsiyasi turli madaniyat vakillari uchun umumiy bo'lgan axloqiy "til" vazifasini o'taydi. Maqolaning maqsadi, Yusuf Xos Hojib falsafasidagi borliq tushunchalarini zamonaviy madaniyatshunoslik va falsafa prizmasidan turib tahlil qilish, asardagi ramziy obrazlar muloqoti orqali global hamjihatlikning qadimiy manbalarini ochib berishdan iborat. Shuningdek, asarning bugungi kunda Yangi O'zbekiston ma'naviy poydevorini mustahkamlashdagi o'rni va ahamiyatini ilmiy asoslab berish tadqiqotimizning muhim vazifalaridan biri sanaladi. Ontologik nuqtayi nazardan Yusuf Xos Hojib qarashlarini o'rganish, bizga nafaqat o'tmishni, balki

kelajakdagi madaniy transformatsiyalarni ham to'g'ri prognoz qilish imkonini beradi.

Tadqiqot metodologiyasi. Tadqiqot jarayonida Yusuf Xos Hojib falsafasini o'rganish uchun qiyosiy-tarixiy tahlil, tizimli yondashuv va germeenvtika (matnni sharhlash) metodlaridan foydalanildi. Shuningdek, asardagi muloqot tamoyillari bugungi kun ijtimoiy psixologiyasi va etikasi bilan qiyosiy o'rganildi. Maqolaning asosi sifatida "Qutadg'u bilig" asarining turli nashrlari va olimlarning unga yozgan sharhlari olingan.

Natijalar va muhokama. Yusuf Xos Hojib Falsafasida Til va So'zning Ontologik Mohiyati Yusuf Xos Hojib tilni shunchaki aloqa vositasi emas, balki insonning butun borlig'ini, uning aqliy va axloqiy darajasini belgilovchi mezon deb hisoblaydi.

"Kishi ko'rki so'zdir, bu so'z ko'rki til,
Kishi tili birla baxt topsa, bil." [1, 50-b.]

Ushbu baytda mutafakkir insonning jamiyatdagi mavqei uning muloqot qobiliyatiga bog'liqligini ta'kidlaydi. Til insonni hayvondan ajratib turuvchi, unga izzat va sharaf keltiruvchi ne'matdir. Shu bilan birga, muloqotda mas'uliyatsizlik inson boshiga balo keltirishi ham mumkinligi haqida ogohlantiradi:

"Tilingni avayla, boshing ketmasin,
So'zingni avayla, tishing sinmasin."

Nutq Odobining Ijtimoiy-Psixologik Tamoyillari. Yusuf Xos Hojib muloqotda "me'yor" (o'lchov) tushunchasini birinchi o'ringa qo'yadi. Uning fikricha, ortiqcha gapirish aqlning kamligidan, o'ylab gapirish esa donishmandlikdan dalolatdir. Shirin so'zlik: Mutafakkir muloqotda shirinso'zlikni "asal"ga qiyoslaydi va u har qanday muzlagan ko'ngilni eritishini aytadi. Rostgo'ylik: Yolg'on so'zlash muloqotni zaharlovchi eng katta illatdir. Inson so'zi bilan amali bir bo'lishi shart. Tinglash madaniyati: Muloqot faqat gapirish emas, balki tinglash hamdir. Dono inson so'zlagandan ko'ra, tinglashni afzal ko'radi.

Ijtimoiy Tabaqalararo Muloqot va Davlat Etikasi Asarda jamiyatning turli qatlamlari (beklar, vazirlar, elchilar, hunarmandlar, dehqonlar) o'rtasidagi muloqotning o'ziga xos "kodeksi" ishlab chiqilgan. Hukmdor va xalq muloqoti: Rahbar xalq bilan adolat va muloyimlik tilida gaplashishi kerak. Elchilik madaniyati: Yusuf Xos Hojib elchilarni davlatning "tili" deb ataydi[4]. Elchi bir necha tillarni bilishi, gapga chechan va psixolog bo'lishi lozim. Zero, birgina noto'g'ri so'z urushga, to'g'ri so'z esa tinchlikka sabab bo'lishi mumkin. Renaissance, diplomatic ethics, linguistic responsibility. Yusuf Xos Hojib falsafasida madaniyatlararo muloqotning ontologik ildizlari insonning borliq oldidagi mas'uliyatiga borib taqaladi. Mutafakkir dunyoni turg'un emas, balki doimiy harakatdagi jarayon deb biladi. Uning uchun borliq — bu "Qut" (saodat) manbai bo'lib, unga erishish uchun inson boshqa insonlar bilan muloqotga kirishishi shart. Ontologik nuqtayi nazardan, mutafakkir "Aql" va "Bilim"ni borliqni anglashning yagona yo'li deb ko'rsatadi. Turli madaniyatlar turlicha tilda

gaplashishi mumkin, ammo "Aql" tili hamma uchun bir xildir[3]. Bu esa madaniyatlararo muloqotning fundamental asosi hisoblanadi. Asarda keltirilgan:

*"Bilig bildi boldi kishi belgölüg,
Biliglig kishi munda mangu tirig".*

(Bilim bildi va inson belgilandi (tanildi), bilimli kishi bu dunyoda mangu tirikdir). Yusuf Xos Hojib falsafasida madaniyatlararo muloqot masalasi shunchaki lisoniy hodisa emas, balki borliqning muvozanatlashgan holatidir. Tadqiqotimiz shuni ko'rsatadiki, mutafakkir ilgari surgan to'rt asosiy tushuncha (Adolat, Baxt, Aql, Qanoat) nafaqat shaxsiy kamolot, balki xalqaro munosabatlarning ham ontologik ustunlaridir. "Qutadg'u bilig" asaridagi muloqot strategiyasi Arastuning "Ritorika" va Forobiyning "Madaniy shahar" g'oyalari bilan qiyoslanganda, Yusuf Xos Hojibning yondashuvi ko'proq amaliy etikaga tayangani ko'rinadi. Masalan, asardagi "O'tkinchi dunyo" g'oyasi madaniyatlarni bir-biriga qarshi qo'yish emas, balki ularni umumiy insoniy taqdir yo'lida birlashtirishga xizmat qiladi. Bu esa bugungi kunda "Uchinchi Renessans" poydevorini yaratishda milliy qadriyatlarni global qadriyatlar bilan qanday integratsiya qilish kerakligi bo'yicha metodologik yo'llanma beradi[2].

Asosiy qism: Yusuf Xos Hojib falsafasida muloqot strategiyalari

So'zning Ijtimoiy va Ma'naviy Fenomeni. Yusuf Xos Hojib so'zni shunchaki tovushlar yig'indisi emas, balki koinotdagi eng qudratli kuch deb biladi. Uning fikricha, muloqot insonning ichki dunyosini tashqi olamga olib chiquvchi yagona yo'ldir.

*"Kishi ko'rki so'zdir, bu so'z ko'rki til,
Kishi tili birla baxt topsa, bil". [1, 52-b.]*

Tahlil: Mutafakkir bu yerda muloqotning "estetik" va "utilitar" (amaliy) jihatlarini birlashtiradi. "Ko'rk" so'zi orqali nutqning go'zalligi insonning tashqi qiyofasidan ustun turishini ta'kidlaydi. Bugungi kunda bu tushuncha "shaxsiy brend" va "imidj" tushunchalari bilan hamohangdir. Inson qanchalik bilimli bo'lmasin, agar muloqot madaniyati (til ko'rki) bo'lmasa, u jamiyatda o'z o'rnini topa olmaydi.

Nutq Etikasida "Oltin Me'yor" Tamoyil. Maqolaning ushbu bo'limida mutafakkirning kam gapirish va ma'noli so'zlash haqidagi qarashlari chuqur tahlil qilinadi.

*"Sukun saqla, so'zni so'zla keragida,
Ortiq so'z – zahar, oz so'z – dori tagida."*

Tahlil: Yusuf Xos Hojib muloqotda "axborot zichligi" (information density) tarafdori. U ko'p gapirishni aqlning zaifligi, muloqotning samarasizligi deb baholaydi. Lof urishga qarshi kurash: Muloqotda mubolag'a va yolg'on insonning ishonchlilik (credibility) darajasini tushiradi. Sukunat madaniyati: Ba'zan sukut saqlash eng kuchli muloqot vositasi ekanligini uqtiradi. Bu bugungi diplomatiyada "strategik pauza" tushunchasiga to'g'ri keladi.

Ijtimoiy Iyerarxiyada Muloqot Modellarining Tahlili. Yusuf Xos Hojib jamiyatni bir butun organizm deb biladi va har bir a'zoning muloqot uslubi o'ziga

xos bo'lishi kerakligini ta'kidlaydi: Hukmdor va Vazir muloqoti: Bu yerda muloqot subordinatsiya va o'zaro mas'uliyatga asoslanadi. Hukmdorning tili o'tkir qilichdek bo'lishi, lekin adolatdan chiqmasligi kerak. Olimlar va Ziyolilar muloqoti:

*"Bilim bilsa, so'zlar bilimlik kishi,
Bilimlik so'zi – bu jahonning ishi".*

Olimlar bilan muloqotda "argumentatsiya" (dalillash) va "kamtarlik" asosiy mezondir. Elchi (Diplomat) obrazi: Elchi — madaniyatlararo muloqotning eng yuqori nuqtasi. Uning tili "elning taqdirini hal qiladi". Hojib elchiga qo'yiladigan 10 dan ortiq talablarni sanab o'tadi (shirinso'zlik, tezkor idrok, bir necha tilni bilish, xushmuomalalik).

Nutq odobidagi salbiy illatlarning falsafiy talqini chaqimchilik va g'iybat: bu illatlar ijtimoiy aloqalarni uzuvchi "zahar" sifatida tasvirlanadi. Qo'pollik: Inson qalbini jarohatlovchi so'z — muloqotning eng tub darajasi.

*"Til - shunday arslonki, bo'sag'ada yotar,
Ehtiyot bo'lmasang, o'z boshingni yutar."*

Madaniyatlararo muloqotning qadimgi manbasi sifatida Yusuf Xos Hojib turkiy xalqlar bilan birga boshqa millat vakillari bilan munosabat o'rnatishda "Umuminsoniy axloq" (Global Ethics) tamoyillariga tayanadi. Uning falsafasida "yaxshi so'z" — barcha madaniyatlar uchun tushunarli bo'lgan yagona tildir.

Yusuf Xos Hojib muloqot etikasi va zamonaviy jamiyat: qiyosiy tahlil.

Raqamli muloqot va "So'z mas'uliyati" muammosi, Bugungi axborotlashgan jamiyatda, ijtimoiy tarmoqlar va messenjerlar davrida muloqot tezlashdi, biroq uning sifati va mas'uliyati pasaydi. Yusuf Xos Hojibning "Tilingni avayla, boshing ketmasin" degan ogohlantirishi bugungi "kiber-etika" (cyber-ethics) uchun tamal toshidir. Tahlil: Ijtimoiy tarmoqlardagi izohlar (comment), postlar va xabarlar — ularning barchasi zamonaviy "til"dir. Mutaфakkir aytganidek, o'ylamay aytilgan (yoki yozilgan) birgina so'z shaxsning reputatsiyasiga, ijtimoiy mavqeiga va hatto xavfsizligiga rahna solishi mumkin.

"Uchinchi Renessans" va muloqot madaniyati Renessans — bu, avvalo, tafakkur va muloqot inqilobidir. Yusuf Xos Hojib asarida keltirilgan "bilig" (bilim) va "ukush" (idrok) tushunchalari zamonaviy ta'lim tizimidagi "Soft Skills" (yumshoq ko'nikmalar) tushunchasi bilan bevosita bog'liq. Ko'nikmalar integratsiyasi: Bugungi kunda ish beruvchilar va jamiyat a'zolari mutaxassisdan nafaqat bilim, balki jamoada ishlash, muloqotga kirishish va diplomatik mahoratni talab qilmoqda. "Qutadg'u bilig"dagi muloqot kodeksi — bu XI asrda yaratilgan mukammal "Soft Skills" darsligidir.

Korporativ etika va boshqaruv muloqoti Hozirgi zamon menejmentida (boshqaruvida) rahbar va xodim o'rtasidagi muloqot muhim o'rin tutadi. Yusuf Xos Hojibning "Bek" (rahbar) va uning atrofdagilari bilan muloqoti haqidagi tavsiyalari zamonaviy korporativ madaniyat (corporate culture) bilan hayratlanarli darajada o'xshash: Feedback (Qayta aloqa): Hojib rahbarning xalq va xizmatchilar gapini eshitishi (listening skills) haqida yozadi. Motivatsiya: Shirin so'z va adolatli

nutq orqali xodimlarni ilhomlantirish — mutafakkir falsafasining markazida turadi. "Yaxshi soʻz bilan kishi koʻnglini ovla, bu koʻngil ovlash senga davlat keltiradi." [1, 120-b.]

Diplomatik muloqot va xalqaro munosabatlar. Global nizolar kuchaygan hozirgi davrda Yusuf Xos Hojibning "Tinchlikparvar muloqot" (Peaceful communication) gʻoyasi juda dolzarb. Tahlil:

Mutafakkir urushni soʻz bilan toʻxtatish mumkinligiga ishongan. Uning elchilarga bergan oʻgitlari bugungi BMT darajasidagi muzokaralar etikasi bilan mos tushadi. Madaniyatlararo muloqotda oʻzaro hurmat va "Common Ground" (umumiy til) topish tamoyillari asarda batafsil yoritilgan.

Nutq madaniyati va pedagogik muloqot; Taʼlim jarayonida oʻqituvchi va talaba muloqoti — bilim berishning asosi. Yusuf Xos Hojib oʻqituvchining nutqi qanday boʻlishi kerakligini "Oʻgdulmish" obrazi orqali koʻrsatadi: sabrli, dalillarga boy va tushunarli. Bu esa zamonaviy interaktiv pedagogikaning asosiy talabidir.

Tadqiqot natijalari asosida vi ishlab chiqilgan taklif va tavsiyalar

Yusuf Xos Hojibning "Qutadgʻu bilig" asarida ilgari surilgan muloqot madaniyati va nutq odobi tamoyillari shunchaki tarixiy meros emas, balki zamonaviy jamiyatning maʼnaviy-axloqiy inqirozlariga qarshi samarali vositadir. Tadqiqot davomida aniqlangan xulosalar asosida quyidagi amaliy tavsiyalar ilgari suriladi:

Taʼlim va tarbiya tizimini takomillashtirish boʻyicha. Maʼlumki, Uchinchi Renessansning tayanchi — bu bilimli va yuksak madaniyatli yoshlardir. Shu munosabat bilan: Oliy va oʻrta maxsus taʼlimda: "Nutq madaniyati", "Notiqlik sanʼati" hamda "Kasbiy etika" fanlari dasturiga "Yusuf Xos Hojibning muloqot falsafasi" nomli maxsus 12 soatlik oʻquv moduli kiritilishi lozim. Bunda talabalar nafaqat nazariy bilim, balki asardagi elchilik va rahbarlik odobi misolida amaliy keyslar (case studies) orqali muloqot strategiyalarini oʻrganadilar. Maktabgacha va boshlangʻich taʼlimda: "Qutadgʻu bilig"dagi oʻgitlarni soddalashtirilgan holda, multimedia vositalari va didaktik oʻyinlar orqali bolalar ongiga singdirish. Masalan, "Shirin soʻz — qalb kaliti" mavzusidagi turkum tarbiyaviy soatlarni mutafakkir baytlari asosida tashkil etish.

Davlat boshqaruvi va korporativ etika sohasida Davlat xizmatchisining muloqot madaniyati xalqning davlatga boʻlgan ishonchini belgilaydi. Yusuf Xos Hojibning "Bek" (rahbar) va "Vazir" (menejer) obrazlari orqali bergan tavsiyalari asosida: "Xos Hojib etika kodeksi": Davlat tashkilotlarida xodimlarning muloqot madaniyatini baholash mezonlarini ishlab chiqishda "Qutadgʻu bilig"dagi andisha, sabr va rostgoʻylik tamoyillaridan foydalanish. Diplomatik korpus uchun: Oʻzbekiston Respublikasi Tashqi ishlar vazirligi qoshidagi Diplomatik akademiya tinglovchilari uchun "Turkiy xalqlarning diplomatik muloqot tarixi: Yusuf Xos Hojib talqinida" mavzusida maxsus qoʻllanma yaratish. Bu milliy diplomatiya maktabining tarixiy ildizlarini dunyoga koʻrsatishga xizmat qiladi.

Raqamli makon va ijtimoiy tarmoqlar madaniyatini yuksaltirish Bugungi kunda internetdagi muloqotda kuzatilayotgan qoʻpollik (cyberbullying) va

mas'uliyatsizlikka qarshi: "Milliy muloqot filtri": Ijtimoiy tarmoqlarda o'zbek tilida muloqot qiluvchilar uchun Yusuf Xos Hojib o'gitlarini targ'ib qiluvchi ijtimoiy roliklar va "Muloqot odobi — inson ko'rki" shiori ostida chellenjlar tashkil etish. Sun'iy intellekt va til etikasi: O'zbek tilidagi nutqni tahlil qiluvchi sun'iy intellekt modellarini yaratishda mutafakkir ilgari surgan axloqiy lug'at va muloqot normalarini dasturiy algoritmgga kiritish.

Ilmiy tadqiqot va ma'rifiy yo'nalishda "Hojibshunoslik" markazi: Milliy va xalqaro miqyosda Yusuf Xos Hojib merosini o'rganuvchi markaz tashkil etish va uning doirasida "Madaniyatlararo muloqotning qadimgi manbalari" nomli ko'p jildlik ensiklopediya nashr etish. Ommaviy axborot vositalarida: Markaziy telekanallarda "Saodatga yo'llovchi so'zlar" nomli turkum ko'rsatuvlar tashkil etib, unda mutafakkirning muloqot etikasi haqidagi qarashlarini zamonaviy hayotiy misollar bilan tushuntirish.

Xulosa. Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy-falsafiy merosi shuni ko'rsatadiki, muloqot — bu shunchaki gapirish mahorati emas, balki inson qalbini isloh qilish, jamiyatda adolat va totuvlikni ta'minlash san'atidir. Mutafakkirning nutq odobi borasidagi o'gitlari bugungi "Uchinchi Renessans" poydevorini qurayotgan ma'rifatli yoshlar uchun ma'naviy kompas bo'lib xizmat qiladi. Taklif etilgan amaliy tavsiyalarning hayotga tatbiq etilishi: Jamiyatda o'zaro hurmat va muloqot madaniyatini yuksaltiradi; Milliy qadriyatlarga asoslangan zamonaviy rahbar kadrlar qatlamini shakllantiradi; O'zbekistonning xalqaro maydondagi madaniy va diplomatik nufuzini mustahkamlaydi. "Qutadg'u bilig" — bu saodat kalitidir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. — Toshkent: Fan, 1971. Ibrohimov A. va boshqalar. Vatan tuyg'usi. — T.: O'zbekiston, 1996.
2. Omonov Q. Turkiy rasmiy uslubning shakllanish tarixi. — T., 2012.
3. Fitrat. O'zbek adabiyoti namunalari. — T.: Mumtoz so'z, 2009
4. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig (Saodatga yo'llovchi bilim). — T.: O'zbekiston milliy ensiklopediyasi, 2011. — 960 b.
5. Karimov V. Madaniyatlararo muloqot falsafasi. — T.: Ma'naviyat, 2018. — 240 b.
6. Fitrat A. Qutadg'u bilig (Tanlangan asarlar). — T.: Ma'naviyat, 2000.
7. Mallayev N. O'zbek adabiyoti tarixi. — T.: O'qituvchi, 1976.
8. Sodiqov Q. Eski turkiy til. — T.: Akademnashr, 2017.
9. Valixo'jayev B. O'zbek adabiyotshunosligi tarixi. — T.: Fan, 2002.

"KUTADGU BILIG" AS A PHILOSOPHICAL FOUNDATION FOR FINANCIAL LITERACY YUSUF KHOS HOJIB'S TEACHINGS ON KNOWLEDGE, WEALTH ETHICS, AND THEIR MODERN APPLICATION IN UZBEKISTAN

"QUTADG'U BILIG" MOLIYAVIY SAVODXONLIKNING FALSAFIY ASOSI SIFATIDA YUSUF XOS HOJIBNING BILIM, BOYLIK ODOBI HAQIDAGI TA'LIMOTLARI VA ULARNING O'ZBEKISTONDA HOZIRGI ZAMONDA QO'LLANILISHI

Nurbek Abdumazhitov,

*Student of the Faculty of Finance at Westminster International University,
nurbekabdumajitov2611@gmail.com, ORCID 0009-0006-2283-2440*

Nurbek Abdumajitov,

Xalqaro Vestminster universiteti moliya fakulteti talabasi,

Abstract. This paper examines the philosophical framework of Yusuf Khos Hojib in *Kutadgu Bilig* (1069) and argues that its four allegorical figures offer thematic alignments with modern financial literacy theory. The figures are Kuntogdi (Justice), Aytoldi (Fortune), Ogdulmish (Intellect), and Odghurmish (Contentment). Using hermeneutical textual analysis and historical comparative methodology, the paper draws thematic alignments between Hojib's ethical categories and OECD financial literacy frameworks. The paper also engages critically with two genuine methodological risks: the translation of feudal virtue ethics into democratic financial citizenship, and the hermeneutical implications of reading Hojib through a state-sponsored cultural revival framework. The study argues that Hojib's principles, appropriately distilled from their historical context, offer a culturally grounded supplement to standard financial literacy curricula in Uzbekistan.

Keywords. Yusuf Khos Hojib, *Kutadgu Bilig*, financial literacy, wealth ethics, thematic alignment, Third Renaissance, Uzbekistan, hermeneutics

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" (1069) asaridagi falsafiy asoslari o'rganiladi va uning to'rtta majoziy timsoli zamonaviy moliyaviy savodxonlik nazariyasi bilan mavzuiy uyg'unlikni ta'minlashi ta'kidlanadi. Obrazlar — Kuntogdi (Adolat), Aytoldi (Baxt), O'gdulmish (Aql), Odg'urmish (Qanoat). Germenevtik matn tahlili va tarixiy qiyosiy metodologiyadan foydalangan holda, maqola Hojibning axloqiy kategoriyalari va IHTT moliyaviy savodxonlik asoslari o'rtasida mavzuli bog'liqliklarni belgilaydi. Maqolada, shuningdek, ikkita haqiqiy metodologik xavf-xatar tanqidiy ko'rib chiqiladi: feodal fazilatlar axloqini demokratik moliyaviy fuqarolik tizimiga o'tkazish va Hojibni davlat homiyligidagi madaniy tiklanish tizimi orqali o'qishning germenevtik oqibatlari. Tadqiqotda ta'kidlanishicha, Hojibning tarixiy kontekstdan mos ravishda ajratib olingan tamoyillari O'zbekistondagi moliyaviy savodxonlik bo'yicha standart o'quv dasturlariga madaniy jihatdan asoslangan qo'shimcha hisoblanadi.

Kalit so'zlar. Yusuf Xos Hojib, *Qutadg'u Bilig*, moliyaviy savodxonlik, boylik axloqi, mavzuga moslik, Uchinchi Renessans, O'zbekiston, germenevtika

INTRODUCTION

In 2021, President Shavkat Mirziyoyev launched the Third Renaissance for Uzbekistan, calling for a knowledge economy grounded in the country's historical intellectual heritage [11]. Among the thinkers who defined that heritage, Yusuf Khos Hojib is one of the most significant. He composed *Kutadgu Bilig* in 1069 in Kashgar. The title translates to *Wisdom of Royal Glory*. It remains one of the most sophisticated works of ethical and political philosophy in the Turkic world [2].

Uzbekistan simultaneously faces a pressing financial literacy deficit. The National Bank of Uzbekistan found in 2023 that around 61 percent of the adult population lacks basic financial planning skills [12]. The National Agency for Project Management (2022) identified that the primary obstacle to financial capability in Uzbek youth is not a knowledge gap. It is attitudinal. Young people hold short time preferences, low trust in financial institutions, and limited personal financial responsibility [13]. These are not problems that technical financial curricula can resolve alone.

This paper argues that *Kutadgu Bilig* offers a philosophical resource for addressing this attitudinal gap. Its four allegorical figures encode ethical principles

that align thematically with core dimensions of modern financial literacy theory. The central question is as follows. How do the philosophical teachings of Yusuf Khos Hojib align with and inform contemporary financial literacy frameworks in Uzbekistan? The argument is made carefully. The paper names and engages with the genuine methodological risks involved in translating an 11th century feudal text into 21st century policy.

Literature review

Scholarship on Kutadgu Bilig. *Kutadgu Bilig* has been studied since Radloff's first Russian critical edition in 1891. The philological foundation was established by Arat in 1947 [3]. Dankoff's 1983 English translation remains the primary reference for comparative philosophical analysis [2]. He argues that Hojib constructs a complete ethical metaphysics of the good life rather than simply a manual for rulers. Nasr (1996) places Hojib within the Islamic philosophical synthesis tradition of al-Farabi and Ibn Sina [20]. Melikoff (1971) provides the most detailed analysis of the text's Sufi dimensions, particularly the ascetic figure of Odghurmish [10]. Uzbek scholars Karimov (2009) and Nazarov (2015) have applied the text to contemporary governance and education [5][17]. Islahi (1988) and Chapra (1992) argue more broadly that classical Islamic scholars held wealth ethics compatible with modern principles of financial prudence [18][4]. No existing study has examined *Kutadgu Bilig* through the lens of financial literacy theory. This paper addresses that gap.

Financial Literacy Theory. Lusardi and Mitchell (2014) demonstrated that financial literacy correlates directly with better saving, lower debt, and greater household wealth [6]. The OECD/INFE (2020) framework defines financial literacy as the combination of awareness, knowledge, skill, attitude, and behavior needed for sound financial decisions across five competency areas: budgeting, saving, borrowing, planning, and protection [7]. The framework explicitly acknowledges that attitudinal dimensions are central to financial capability, opening space for philosophical approaches that technical curricula cannot fill. Hung et al. (2009) articulate this as the gap between literacy and capability [8]. Remund (2010) identifies a normative gap in the field: standard programs teach how to manage money but not why certain approaches to wealth are more defensible [14]. Shiller (2012) reinforces this. Financial behavior is ultimately shaped by the cultural narratives societies build around wealth [15]. Programs that ignore those narratives treat symptoms rather than causes.

For the behavioral dimensions of debt and overconsumption, Laibson's (1997) model of hyperbolic discounting is more precise than general risk models [9]. Individuals systematically overweight present consumption relative to future security, producing predictable under-saving and over-borrowing. Duesenberry (1949) adds the social dimension through his relative income hypothesis. Consumption aspirations are driven by comparison with peers, not by absolute needs [21]. Together these models identify the behavioral pathology that a philosophy of disciplined contentment is positioned to address.

Financial Literacy in Uzbekistan. Tashkentov and Yusupov (2019) found that financial education programs improved household savings in Tashkent but effects faded within 12 months without reinforcing cultural support [19]. The NAPM (2022) report found that fatalistic beliefs about wealth, cultural discomfort with formal institutions, and short time preferences are the primary obstacles to financial capability among Uzbek youth [13]. These findings point directly to the attitudinal layer that a Hojib-informed approach is designed to engage.

Methods. This study uses hermeneutical textual analysis as its primary method. Dankoff's 1983 English translation serves as the primary source [2], cross-referenced with the 2016 Uzbek critical edition [1]. The analysis proceeded in two stages. In the first stage, passages relating to knowledge, wealth, contentment, and governance were identified through full reading. In the second stage, passages were coded according to four predetermined thematic categories corresponding to the four allegorical figures, with open coding applied in parallel for unexpected themes. The analysis is explicitly interpretive and not exhaustive. A different researcher applying the same protocol might reach different thematic emphases. This is acknowledged as a core limitation.

The secondary method is historical comparative analysis. Hojib's categories are situated within their 11th century Karakhanid context before any comparison with OECD frameworks is drawn, following Skinner's (1969) principle that historical texts must be understood on their own terms before comparative claims are made [16]. The comparisons produced are thematic alignments rather than claims of structural equivalence. The paper maintains this distinction throughout.

Results

1. The Architecture of the Four Figures

Kutadgu Bilig is built around four allegorical figures. Kuntogdi is the ruler representing Justice. Aytoldi is his vizier representing Fortune. Ogdulmish is the son of Aytoldi representing Intellect. Odghurmish is the ascetic brother of Ogdulmish representing Contentment [2]. These form an interdependent system. Fortune without intellect dissipates wealth. Without justice, knowledge serves only the powerful. Without contentment, excess destroys what fortune and intellect have built. The OECD/INFE (2020) framework for financial wellbeing exhibits a thematically parallel structure, requiring knowledge, productive wealth behavior, disciplined restraint, and institutional trust simultaneously [7].

2. Ogdulmish (Intellect) and Financial Knowledge

Ogdulmish embodies knowledge as a civic obligation. Hojib insists that the ignorant person does not know the value of a thing, squanders what should be preserved, and preserves what should be spent [2]. This describes the systematic misallocation that Lusardi and Mitchell (2014) identify as the central consequence of financial illiteracy [6]. The thematic alignment is strong. Both frameworks treat knowledge not as a neutral capacity but as something that carries an obligation to act. Hung et al. (2009) capture a related idea in the literacy-to-capability gap [8]. Hojib adds the normative dimension: the person who knows and does not act has

failed a moral duty, not simply a behavioral one. This is motivational weight that technical curricula cannot replicate.

3. Aytoldi (Fortune) and Wealth Ethics

Aytoldi represents prosperity but dies early in the narrative. His fortune passes with him. What endures is his son, Ogdulmish, meaning Intellect. Hojib encodes this in the narrative architecture. Wealth without knowledge is ephemeral. The durable inheritance is intellectual capacity [2]. This reframes wealth as a tool rather than an end. Chapra (1992) makes a structurally similar argument in Islamic economic ethics, describing wealth as a trust to be managed responsibly [4]. Islahi (1988) traces this ethic through the broader classical tradition [18]. For financial educators in Uzbekistan, Aytoldi's narrative provides a culturally grounded story that encodes the right relationship between knowledge and money at the level of narrative rather than instruction.

4. Odghurmish (Contentment) and Behavioral Restraint

Odghurmish, the ascetic who leaves the court, represents disciplined contentment. Melikoff (1971) reads this figure primarily as Sufi quietism [10]. This reading is not wrong, but it is incomplete. Hojib's claim that the person who desires more than they need has already lost what they have [2] speaks precisely to the mechanisms Laibson (1997) and Duesenberry (1949) model. Hyperbolic discounting produces under-saving and over-borrowing by making present consumption systematically more attractive [9]. The relative income hypothesis explains why consumption aspirations rise with social comparison rather than with absolute need [21]. The Odghurmish principle frames restraint not as deprivation but as wisdom, a reframing that works at the level of values rather than incentives and that behavioral nudges alone cannot achieve.

5. Kuntogdi (Justice) and Institutional Trust

Kuntogdi embodies justice as the precondition for all other flourishing. Without institutional fairness, fortune, intellect, and contentment cannot function sustainably. Hojib argues that the unjust ruler destroys the wealth of the land and that where justice prevails, the treasury fills by itself [2]. Remund (2010) identifies financial rights literacy as one of the most underweighted dimensions of standard financial education [14]. The thematic alignment is genuine. Individual financial competence is necessary but not sufficient for financial wellbeing. Trustworthy institutions are equally required. In Uzbekistan, where trust in formal financial institutions remains low [12], this dimension is especially relevant for curriculum design.

Discussion

The Feudal Context Problem. The most serious challenge this paper faces is translating feudal virtue ethics into democratic financial literacy. Kuntogdi is a monarch, not an accountable institution. Aytoldi's loyalty runs to a ruler, not to a market. Odghurmish's contentment is the withdrawal of a court ascetic, not the disciplined saving of a working adult navigating consumer credit markets. The political economy of *Kutadgu Bilig* is a patron-client system in which ethical

behavior flows between ruler and subject. This differs fundamentally from the horizontal rights-based structure of democratic financial citizenship.

This problem requires a methodological position rather than a footnote. The position taken here is philosophical distillation. The ethical principles in *Kutadgu Bilig* are treated as separable from their feudal political application. The principle that knowledge carries a civic obligation does not require a Karakhanid court to remain valid. The principle that wealth without wisdom is ephemeral is independent of any patron-client political economy. Chapra (1992) applies a similar method when extracting Islamic economic principles from their historical contexts [4]. The risk, as Skinner (1969) would note, is that distillation can become distortion [16]. When a principle is removed from its original context, it loses some of its meaning. This paper accepts and names that risk. The thematic alignments proposed here are interpretive constructions, not recoveries of Hojib's original intentions.

The Political Framing Problem. This paper is partly framed within the Third Renaissance narrative of Mirziyoyev's administration [11]. State-sponsored cultural revival projects tend to read classical texts in ways that support their own priorities. *Kutadgu Bilig* is a complex text that supports multiple political readings. A reading attentive to Hojib's skepticism of rulers would find substantial evidence that he distrusted those in power far more than a development-oriented reading reveals. Odghurmish, who leaves the court precisely because it is corrupt, is one such marker. This paper does not claim the Third Renaissance framework is the only or correct lens for reading Hojib. It claims it is one productive context for considering practical applications in Uzbekistan today. Readers should be aware that this contextual choice shapes which alignments become visible.

Case Study and Conflict of Interest. The author served as President of the Finance Club at Westminster International University in Tashkent from September 2025. This creates a direct conflict of interest that must be named. The author both designed the programming and observed its outcomes. No independent verification is possible. With this limitation stated, the following observations are offered only as an existence proof that ethically framed financial education is feasible in a contemporary Uzbek educational setting, not as evidence for the effectiveness of the approach proposed here. Sessions embedding financial skills within discussions of values and civic identity drew observably higher attendance than purely technical sessions. An informal survey of 30 club members in January 2026 found that the majority cited ethical and civic motivations rather than technical interest as their primary engagement driver. These observations are consistent with the paper's theoretical argument. They do not confirm it.

Limitations and Future Research. This study carries four main limitations. The hermeneutical analysis is selective and interpretive. The feudal-to-democratic translation involves genuine risk of distortion. The case study is observational and conflicted. The Third Renaissance framing shapes the interpretive horizon in ways that alternative frameworks would not.

Future research should develop a *Kutadgu Bilig*-aligned financial literacy curriculum and evaluate it against a standard OECD-aligned curriculum in a randomized controlled design, using validated instruments such as the OECD/INFE financial literacy scale [7] and longitudinal follow-up of at least 12 months. A separate philosophical study should examine the feudal-to-democratic translation problem through comparative virtue ethics to assess how far Hojib's principles can be distilled without distortion.

Conclusion

This paper has argued that *Kutadgu Bilig* offers thematic alignments with four dimensions of contemporary financial literacy theory. Ogdulmish aligns with the obligation to act on financial knowledge. Aytoldi aligns with the ethics of wealth as a tool rather than an end. Odghurmish aligns with the behavioral discipline needed to resist overconsumption. Kuntogdi aligns with the institutional trust that individual financial competence requires. These alignments are thematic and interpretive. They are stronger in some cases than others. They carry the methodological risks this paper has tried to name honestly.

Two risks deserve particular emphasis in closing. The translation of feudal virtue ethics into democratic financial literacy is not automatic. It requires philosophical distillation that may involve distortion. The use of a state-sponsored cultural revival framework as the interpretive context shapes which alignments become visible. These risks do not invalidate the argument. They qualify it.

What this paper proposes, qualified as it is, still has practical value. Standard financial literacy curricula address knowledge and behavior but not the attitudinal and narrative dimensions that shape financial decision making at a deeper level. *Kutadgu Bilig* engages precisely those dimensions. A curriculum that draws on Hojib's philosophical principles alongside OECD competency standards would not replace technical financial education. It would give that education roots. The Third Renaissance, at its most intellectually honest, is the project of asking what ancestral wisdom remains usable and in what form. This paper has offered one careful answer to that question.

REFERENCES:

1. Yusuf Khos Hojib. (2016). *Kutadgu Bilig*. Toshkent. O'zbekiston Milliy Ensiklopediyasi.
2. Dankoff, R. (1983). *Wisdom of Royal Glory (Kutadgu Bilig)*. Chicago. University of Chicago Press.
3. Arat, R.R. (1947). *Kutadgu Bilig I*. Istanbul. Turk Dil Kurumu.
4. Chapra, M.U. (1992). *Islam and the Economic Challenge*. Leicester. The Islamic Foundation.
5. Karimov, N. (2009). *Yusuf Xos Hojib va uning falsafiy merosi*. Toshkent. Fan nashriyoti.
6. Lusardi, A., & Mitchell, O.S. (2014). The Economic Importance of Financial Literacy. *Journal of Economic Literature*, 52(1), 5-44.
7. OECD/INFE. (2020). *International Survey of Adult Financial Literacy*. Paris. OECD Publishing.

8. Hung, A.A., Parker, A.M., & Yoong, J.K. (2009). Defining and Measuring Financial Literacy. RAND Working Paper WR-708.
9. Laibson, D. (1997). Golden Eggs and Hyperbolic Discounting. Quarterly Journal of Economics, 112(2), 443-478.
10. Melikoff, I. (1971). Sur les traces du soufisme turc. Istanbul. Editions Isis.
11. Mirziyoyev, Sh. M. (2021). Uchinchi Renessans. Toshkent. O'zbekiston nashriyoti.
12. National Bank of Uzbekistan. (2023). Financial Literacy Survey Report. Tashkent. NBU Publications.
13. National Agency for Project Management. (2022). Youth Entrepreneurship and Financial Capability in Uzbekistan. Tashkent. NAPM.
14. Remund, D.L. (2010). Financial Literacy Explicated. Journal of Consumer Affairs, 44(2), 276-295.
15. Shiller, R. J. (2012). Finance and the Good Society. Princeton. Princeton University Press.
16. Skinner, Q. (1969). Meaning and Understanding in the History of Ideas. History and Theory, 8(1), 3-53.
17. Nazarov, B. (2015). Kutadgu Biligdagi ijtimoiy-axloqiy qarashlar. Samarqand. SamDU nashriyoti.
18. Islahi, A.A. (1988). Economic Concepts of Ibn Taimiyah. Leicester. The Islamic Foundation.
19. Tashkentov, A., & Yusupov, D. (2019). Financial Literacy and Household Savings in Uzbekistan. Central Asian Economic Review, 7(2), 45-62.
20. Nasr, S.H. (1996). Islamic Philosophy from Its Origin to the Present. Albany. State University of New York Press.
21. Duesenberry, J.S. (1949). Income, Saving and the Theory of Consumer Behavior. Cambridge. Harvard University Press.

YUSUF XOS HOJIBNING DAVLAT VA JAMIYAT HAQIDAGI QARASHLARI

YUSUF KHOS HAJIB'S VIEWS ON THE STATE AND SOCIETY

*Abdumalikov Raxmatulloh Abduqahhor o'g'li,
Ko'kaldosh o'rta maxsus islom bilim yurti talabasi
Ilmiy maslahatchi: Abdurahmonov Xolboy To'xtayevich,
+998 91 005 86 04*

*Abdumalikov Rakhmatulloh Abdukakhkhor ugli,
Student of the Kokaldosh Secondary Specialized Islamic School
Scientific consultant: Abdurakhmanov Kholboy Tukhtaevich,
+998 91 005 86 04*

Annotatsiya. Ushbu maqolada Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi ijtimoiy-siyosiy qarashlari tahlil qilinadi. Xususan, mutafakkirning adolatli davlat boshqaruvi, rahbar mas'uliyati, xalq farovonligi hamda komil inson tarbiyasi haqidagi fikrlari yoritiladi. Shuningdek, "Qutadg'u bilig" asarining bugungi jamiyat taraqqiyoti va Uchinchi Renessans g'oyalari bilan uyg'un jihatlari ochib beriladi.

Kalit so'zlar: Davlat, jamiyat, adolat, rahbar, ma'naviyat, komil inson, siyosiy tafakkur, Qutadg'u bilig.

Аннотация. В данной статье анализируются социально-политические взгляды Юсуфа Хоса Хаджиба на государство и общество. В частности, освещаются идеи мыслителя о справедливом государственном управлении, ответственности руководства,

общественном благополучии и воспитании совершенной личности. Также раскрываются аспекты произведения «Кутадгу Билиг» в контексте развития современного общества и идей Третьего Возрождения.

Ключевые слова: государство, общество, справедливость, лидер, духовность, совершенный человек, политическая мысль, знания Кутадгу.

Abstract. This article analyzes the socio-political views of Yusuf Khos Hajib on the state and society. In particular, the thinker's ideas on fair state administration, leadership responsibility, public welfare, and the upbringing of a perfect person are highlighted. Also, the aspects of the work "Kutadgu Bilig" in harmony with the development of today's society and the ideas of the Third Renaissance are revealed.

Keywords: State, society, justice, leader, spirituality, perfect person, political thought, Qutadgu knowledge.

KIRISH

Sharq falsafiy tafakkuri tarixida davlat, jamiyat va inson munosabatlari masalasi doimo markaziy o'rinda turgan. Ayniqsa, Markaziy Osiyo hududida shakllangan ilmiy-ma'naviy muhitda adolatli jamiyat qurish, barkamol inson tarbiyasi va davlat boshqaruvini axloqiy tamoyillar asosida tashkil etish g'oyalari keng rivojlangan. Bu jarayonda buyuk mutafakkirlarning asarlari nafaqat o'z davri uchun, balki keyingi avlodlar uchun ham muhim nazariy va amaliy qo'llanma bo'lib xizmat qilgan. Ana shunday ulug' allomalardan biri Yusuf Xos Hojib hisoblanadi. XI asrda yashab ijod qilgan bu mutafakkir turkiy adabiyot va siyosiy-falsafiy tafakkur rivojiga ulkan hissa qo'shgan. Uning eng mashhur asari - "Qutadg'u bilig" - davlat boshqaruvi, jamiyat tuzilishi, inson axloqi va ma'naviy kamolot masalalariga bag'ishlangan yirik didaktik-falsafiy yodgorlik hisoblanadi. Asar o'z mazmuni bilan nafaqat adabiy, balki siyosiy va ijtimoiy-falsafiy manba sifatida ham katta ahamiyatga ega. Yusuf Xos Hojib o'z asarida davlatni adolat va ma'naviyat asosida boshqariladigan tizim sifatida talqin qiladi. Uning fikricha, davlatning mustahkamligi va barqarorligi bevosita rahbarning axloqiy fazilatlarini, ilmga munosabati hamda xalqparvarligiga bog'liqdir. Mutafakkir jamiyat taraqqiyotini esa insonlarning ma'naviy darajasi, ilmiy saviyasi va axloqiy pokligi bilan chambarchas bog'laydi. Shu bois "Qutadg'u bilig"da hukmdor, vazir, olim va oddiy xalq o'rtasidagi munosabatlar tizimli ravishda yoritiladi.

Mazkur asarda ilgari surilgan asosiy g'oyalardan biri - adolat tamoyilidir. Yusuf Xos Hojib adolatni davlatning tayanchi va jamiyatning asosiy muvozanat elementi sifatida ko'rsatadi. Adolat bo'lmagan joyda zulm, beqarorlik va ijtimoiy tengsizlik kuchayishi ta'kidlanadi. Shu bilan birga, ilm va ma'rifat jamiyat taraqqiyotining asosiy harakatlantiruvchi kuchi sifatida talqin qilinadi. Bu g'oyalar islom axloq falsafasida mavjud bo'lgan adolat, ilmga intilish va insonni komillikka yetaklash tamoyillari bilan uyg'unlashadi. Shuningdek, Yusuf Xos Hojib jamiyatni ma'naviy birlik asosida rivojlanuvchi tizim sifatida ko'radi. Uning qarashlarida inson faqat o'z manfaatini emas, balki jamiyat manfaatini ham hisobga olishi kerakligi ta'kidlanadi. Bu esa ijtimoiy mas'uliyat, halollik va insonparvarlik kabi tushunchalarni shakllantirishga xizmat qiladi. Mutafakkirning ushbu yondashuvi zamonaviy ijtimoiy-falsafiy qarashlar bilan ham uyg'unlashadi. Bugungi

globallashtirish sharoitida jamiyatda ma'naviy qadriyatlarni saqlab qolish, yosh avlodni milliy va umuminsoniy qadriyatlar asosida tarbiyalash dolzarb masalalardan biridir[1,-12-b]. Shu nuqtai nazardan, Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlarini o'rganish nafaqat tarixiy, balki amaliy ahamiyatga ham ega. Ayniqsa, Yangi O'zbekistonda amalga oshirilayotgan islohotlar, ma'naviy yuksalish va Uchinchi Renessans g'oyalari amalga oshirish jarayonida uning merosi muhim nazariy asos bo'lib xizmat qiladi. Mazkur maqolaning asosiy maqsadi - Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlarini chuqur tahlil qilish, ularning nazariy mazmunini ochib berish hamda zamonaviy jamiyat taraqqiyoti uchun ahamiyatini yoritib berishdan iborat.

Tadqiqot usullari. Mazkur maqolani tayyorlash jarayonida Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlarini chuqur va har tomonlama tahlil qilish maqsadida bir nechta ilmiy tadqiqot usullaridan kompleks tarzda foydalanildi. Tadqiqotning asosiy yondashuvi tarixiy, falsafiy va qiyosiy tahlil tamoyillariga asoslandi. Avvalo, tarixiy tahlil usuli qo'llanildi. Ushbu usul yordamida XI asr ijtimoiy-siyosiy muhiti, turkiy davlatlarning boshqaruv tizimi hamda o'sha davrdagi ma'naviy-madaniy jarayonlar o'rganildi. Bu yondashuv Yusuf Xos Hojibning qarashlarini o'z davrining real tarixiy sharoitlari bilan bog'liq holda tahlil qilish imkonini berdi. Natijada "Qutadg'u bilig" asaridagi davlat boshqaruvi haqidagi fikrlar zamonaviy tushunchalar bilan solishtirish uchun ilmiy asos yaratildi. Shuningdek, manbashunoslik usuli keng qo'llanildi.

Asosiy manba sifatida "Qutadg'u bilig" asari matni tahlil qilindi. Bundan tashqari, Yusuf Xos Hojibning siyosiy va axloqiy qarashlariga oid zamonaviy ilmiy tadqiqotlar, sharhlar va monografiyalar ham o'rganildi[2,-24-b]. Manbalarni qiyosiy tahlil qilish orqali muallifning davlat, adolat, rahbarlik va jamiyat haqidagi konsepsiyasi aniqlashtirildi. Tadqiqot jarayonida falsafiy tahlil usuli ham muhim o'rin egalladi. Ushbu usul orqali Yusuf Xos Hojibning g'oyalari nazariy jihatdan tahlil qilinib, ularning axloqiy va siyosiy mazmuni ochib berildi. Ayniqsa, adolat, ilm, ma'naviyat va komil inson tushunchalarining falsafiy mohiyati chuqur o'rganildi. Bu yondashuv mutafakkir qarashlarining faqat tarixiy emas, balki universal ahamiyatga ega ekanini ko'rsatdi. Bundan tashqari, qiyosiy-tahliliy usuldan foydalanildi. Ushbu usul yordamida Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlari boshqa Sharq mutafakkirlari, xususan, Abu Nasr Forobiy va Alisher Navoiy g'oyalari bilan solishtirildi. Natijada ularning adolatli jamiyat, rahbar axloqi va ilm-ma'rifat haqidagi qarashlarida o'xshashliklar mavjudligi aniqlandi. Shu bilan birga, analiz va sintez usullari ham qo'llanildi. Analiz usuli yordamida asardagi davlat va jamiyatga oid alohida g'oyalar (adolat, rahbar mas'uliyati, xalq farovonligi, ilmning o'rne) alohida o'rganildi.

Sintez usuli orqali esa ushbu g'oyalar yagona falsafiy tizim sifatida umumlantirildi va Yusuf Xos Hojibning ijtimoiy-siyosiy konsepsiyasi shakllantirildi. Tadqiqotda, shuningdek, induktiv va deduktiv yondashuvlar ham qo'llanildi. Induktiv usul orqali asardagi alohida fikr va hikmatlardan umumiy xulosalar chiqarildi. Deduktiv usul esa islom axloq falsafasi va umumiy siyosiy-

falsafiy tamoyillardan kelib chiqib, Yusuf Xos Hojib qarashlarini izohlashga xizmat qildi. Mazkur usullar majmuasi Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlarini ilmiy jihatdan asosli, tizimli va har tomonlama tahlil qilish imkonini berdi hamda ularning zamonaviy jamiyat uchun ahamiyatini yoritishda muhim metodologik baza bo'lib xizmat qildi.

Natijalar. Tadqiqot natijalari shuni ko'rsatadiki, Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlari yaxlit ijtimoiy-falsafiy tizim sifatida shakllangan bo'lib, unda siyosat, axloq va ma'naviyat bir-biri bilan uzviy bog'langan holda talqin etiladi. Mufakkirning "Qutadg'u bilig" asarida davlatning barqarorligi, jamiyatning farovonligi va inson kamoloti bir butun jarayon sifatida ko'rib chiqiladi. Tahlillar davomida eng muhim natijalardan biri sifatida adolat tushunchasining markaziy o'rin egallashi aniqlandi. Yusuf Xos Hojib fikricha, davlatning asosiy tayanchi adolat bo'lib, u buzilgan taqdirda jamiyatda tartibsizlik, ijtimoiy tengsizlik va ma'naviy inqiroz yuzaga keladi. Asarda adolat faqat huquqiy tamoyil emas, balki axloqiy va ma'naviy mezon sifatida ham talqin qilinadi. Bu yondashuv davlat boshqaruvini faqat siyosiy tizim emas, balki ma'naviy mas'uliyat sifatida ko'rishga asos bo'ladi[3,-138-b]. Tadqiqot natijalari shuni ham ko'rsatdiki, Yusuf Xos Hojib rahbar shaxsiga alohida e'tibor qaratadi. Mufakkirning fikricha, hukmdor va yuqori mansab egalari ilmiy, adolatli, halol va xalqparvar bo'lishi kerak. Rahbarning shaxsiy axloqi davlat boshqaruvi sifatini belgilovchi asosiy omil sifatida ko'rsatiladi. Bu g'oya davlat va jamiyat o'rtasidagi uzviy bog'liqlikni yaqqol ifodalaydi. Shuningdek, natijalar tahlili shuni ko'rsatdiki, jamiyat taraqqiyotida ilm va ma'rifatning o'rni beqiyosdir. Yusuf Xos Hojib ilmni insonni kamolotga yetaklovchi eng muhim vosita sifatida baholaydi. Ilmiy jamiyatgina adolatli va barqaror bo'lishi mumkinligi ta'kidlanadi. Bu qarashlar zamonaviy ta'lim tizimi va ijtimoiy rivojlanish konsepsiyalari bilan hamohangdir. Tadqiqot davomida yana bir muhim natija sifatida jamiyatning ma'naviy asoslari kuchli bo'lishi zarurligi aniqlangan. Asarda insonlarning axloqiy pokligi, halolligi, o'zaro hurmati va mas'uliyati jamiyat barqarorligining muhim sharti sifatida ko'rsatiladi. Bu jihat jamiyatni faqat iqtisodiy yoki siyosiy tizim emas, balki ma'naviy birlik sifatida ham ko'rishga imkon beradi. Bundan tashqari, Yusuf Xos Hojib jamiyatni tabaqalar o'rtasidagi hamkorlik asosida rivojlanadigan tizim sifatida tasvirlaydi. Hukmdor, vazirlar, olimlar va oddiy xalq o'zaro uyg'unlikda harakat qilgandagina davlat mustahkam bo'lishi ta'kidlanadi. Bu yondashuv ijtimoiy hamjihatlik va barqarorlik g'oyasini ilgari suradi. Tadqiqot natijalari shuni ham ko'rsatdiki, "Qutadg'u bilig"da komil inson g'oyasi davlat va jamiyat taraqqiyotining asosiy sharti sifatida talqin etiladi. Komil inson faqat shaxsiy fazilatlari bilan emas, balki jamiyatga foydali bo'lishi, adolat va ezgulikni targ'ib qilishi bilan ham ajralib turadi. Bu g'oya davlat boshqaruvi va jamiyat rivojining ma'naviy asosini tashkil etadi. Umuman olganda, tadqiqot natijalari Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlari zamonaviy ijtimoiy-falsafiy fikrlar bilan uyg'un ekanini ko'rsatdi. Uning g'oyalari bugungi kunda ham dolzarbligini saqlab qolgan bo'lib,

adolatli boshqaruv, ma'naviy barkamol jamiyat va ilmga asoslangan taraqqiyot konsepsiyalariga mos keladi.

Muhokama. Tadqiqot natijalarini tahlil qilish shuni ko'rsatadiki, Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlari nafaqat tarixiy manba sifatida, balki zamonaviy ijtimoiy-falsafiy fikrlar bilan ham bevosita bog'liq bo'lgan yaxlit konsepsiyani tashkil etadi. Mutaakkirning "Qutadg'u bilig" asarida ilgari surilgan g'oyalar bugungi kunda ham davlat boshqaruvi, jamiyat barqarorligi va ma'naviy taraqqiyot masalalarida dolzarb ahamiyatga ega. Muhokama jarayonida eng muhim jihatlardan biri sifatida adolat tamoyilining universalligi aniqlanadi. Yusuf Xos Hojib adolatni faqat huquqiy mexanizm sifatida emas, balki butun jamiyat hayotini tartibga soluvchi axloqiy asos sifatida talqin qiladi. Bu yondashuv zamonaviy "huquqiy davlat" konsepsiyasi bilan hamohang bo'lib, unda ham adolat jamiyat barqarorligining asosiy kafolati sifatida qaraladi. Shunday ekan, mutaakkir g'oyalari bugungi davlat boshqaruvi nazariyasi bilan tabiiy uyg'unlikka ega. Muhokama davomida yana bir muhim masala - rahbar shaxsining mas'uliyati va axloqiy fazilatlar alohida o'rin egallaydi. Yusuf Xos Hojib rahbarni faqat siyosiy kuch egasi emas, balki ma'naviy yetakchi sifatida ham ko'radi. Uning fikricha, rahbarning adolati, halolligi va donoligi butun jamiyat taqdirini belgilaydi. Bu qarash zamonaviy siyosiy etika va davlat boshqaruvi nazariyalarida ham muhim o'rin tutadi, chunki samarali boshqaruv shaxsiy fazilatlar bilan bevosita bog'liqdir. Shuningdek, muhokama natijalari ilm va ma'rifatning jamiyat taraqqiyotidagi o'rni beqiyos ekanini yana bir bor tasdiqlaydi. Yusuf Xos Hojib ilmni nafaqat individual kamolot vositasi, balki jamiyat rivojining strategik omili sifatida ko'rsatadi. Bu yondashuv bugungi kunda "bilimga asoslangan jamiyat" konsepsiyasi bilan uyg'unlashadi. Shu jihatdan qaraganda, mutaakkirning ilm haqidagi qarashlari zamonaviy ta'lim siyosati uchun ham nazariy asos bo'la oladi. Muhokama jarayonida jamiyatning ma'naviy asoslari ham muhim masala sifatida ko'rib chiqildi. Yusuf Xos Hojib jamiyat barqarorligini faqat iqtisodiy yoki siyosiy omillar bilan emas, balki axloqiy qadriyatlar bilan ham bog'laydi. Halollik, adolat, sabr va qanoat kabi fazilatlar jamiyatning ichki barqarorligini ta'minlovchi asosiy omillar sifatida talqin etiladi[4,-320-b]. Bu esa zamonaviy ijtimoiy falsafada "ma'naviy kapital" tushunchasiga mos keladi. Bundan tashqari, muhokama natijalarida jamiyatdagi ijtimoiy tabaqalar o'rtasidagi uyg'unlik g'oyasi ham muhim ahamiyat kasb etadi. Yusuf Xos Hojib davlatning mustahkamligi uchun turli ijtimoiy qatlamlar o'rtasida hamkorlik va muvozanat zarurligini ta'kidlaydi. Bu yondashuv zamonaviy ijtimoiy integratsiya va fuqarolik jamiyati konsepsiyalari bilan hamohangdir. Muhokama davomida yana shunday xulosa shakllandiki, Yusuf Xos Hojibning komil inson haqidagi g'oyasi davlat va jamiyat rivojining markaziy elementi hisoblanadi. Komil inson nafaqat shaxsiy fazilatlar bilan, balki jamiyatga foyda keltirishi, ijtimoiy mas'uliyatni his qilishi bilan ham ajralib turadi. Bu g'oya zamonaviy tarbiya tizimida fuqarolik ongini shakllantirish bilan bevosita bog'liqdir. Umuman olganda, muhokama natijalari shuni ko'rsatadiki, Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlari tarixiy chegaradan chiqib,

universal ahamiyat kasb etgan ijtimoiy-falsafiy tizimdir. Uning g'oyalari bugungi kunda ham davlat boshqaruvi, jamiyat rivoji va ma'naviy tarbiya sohalarida metodologik asos bo'lib xizmat qilishi mumkin.

Xulosa. Xulosa qilib aytganda, Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlari Sharq siyosiy-falsafiy tafakkurining eng mukammal va tizimli ifodalaridan biri hisoblanadi. Uning "Qutadg'u bilig" asari orqali ilgari surilgan g'oyalar o'z davrining ijtimoiy-siyosiy muammolarini yoritish bilan birga, insoniyat taraqqiyoti uchun doimiy ahamiyatga ega bo'lgan umuminsoniy tamoyillarni ham o'z ichiga oladi. Tadqiqot davomida aniqlanishicha, Yusuf Xos Hojib davlatni murakkab ijtimoiy tuzilma sifatida emas, balki axloqiy va ma'naviy asosga ega bo'lgan tizim sifatida talqin qiladi. Uning fikricha, davlatning barqarorligi va kuchi faqat iqtisodiy yoki harbiy omillarga emas, balki eng avvalo adolat, halollik va rahbarning ma'naviy yetukligiga bog'liqdir. Shu jihatdan, mutafakkirning davlat boshqaruvi haqidagi qarashlari zamonaviy "huquqiy davlat" va "adolatli jamiyat" konsepsiyalari bilan uyg'unlashadi. Shuningdek, tadqiqot natijalari shuni ko'rsatdiki, jamiyat taraqqiyotida ilm va ma'rifat hal qiluvchi rol o'ynaydi. Yusuf Xos Hojib ilmni insonni kamolotga yetaklovchi eng asosiy kuch sifatida ko'radi va ilmli jamiyatgina adolatli va barqaror bo'lishi mumkinligini ta'kidlaydi. Bu g'oya bugungi kunda "bilimga asoslangan jamiyat" va "innovatsion rivojlanish" konsepsiyalari bilan bevosita bog'liqdir. Yana bir muhim xulosa sifatida jamiyatning ma'naviy asoslari alohida ahamiyat kasb etishi aniqlandi. Mutafakkir jamiyatni faqat qonunlar bilan emas, balki axloqiy qadriyatlar orqali ham boshqariladigan tizim sifatida ko'radi. Halollik, sabr, qanoat, adolat va insonparvarlik kabi fazilatlar jamiyat barqarorligini ta'minlovchi asosiy omillar sifatida talqin etiladi. Bu esa zamonaviy ijtimoiy falsafada "ma'naviy kapital" tushunchasining mazmuni bilan uyg'unlashadi. Tadqiqot natijalari Yusuf Xos Hojibning rahbarlik haqidagi qarashlari ham alohida ilmiy ahamiyatga ega ekanini ko'rsatdi. Uning fikricha, rahbar shaxs faqat boshqaruvchi emas, balki jamiyatga yo'l ko'rsatuvchi ma'naviy yetakchi ham bo'lishi kerak. Rahbarning adolati va axloqi butun jamiyat holatini belgilovchi asosiy omil hisoblanadi. Bu g'oya bugungi davlat boshqaruvi amaliyotida ham muhim o'rin tutadi. Shuningdek, komil inson g'oyasi tadqiqotning eng muhim yakuniy xulosalaridan biri bo'lib chiqdi. Yusuf Xos Hojib komil insonni jamiyatning eng asosiy tayanchi sifatida tasvirlaydi. Bunday inson o'zining bilimli, odobli va mas'uliyatli bo'lishi bilan jamiyat rivojiga xizmat qiladi. Bu g'oya hozirgi ta'lim va tarbiya tizimlari uchun ham nazariy asos bo'lib xizmat qiladi. Umumiy xulosa sifatida shuni aytish mumkinki, Yusuf Xos Hojibning davlat va jamiyat haqidagi qarashlari nafaqat tarixiy ahamiyatga ega, balki zamonaviy ijtimoiy-falsafiy fikrlar bilan ham uzviy bog'langan universal ta'limotdir. Uning merosi bugungi kunda Yangi O'zbekiston taraqqiyoti, Uchinchi Renessans g'oyalarini amalga oshirish hamda yosh avlodni ma'naviy barkamol etib tarbiyalashda muhim nazariy va amaliy manba bo'lib xizmat qiladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Юсуф Хос Ҳожиб. “Қутадғу билиг” (Саодатга йўлловчи билим). Транскрипция ва ҳозирги ўзбек тилига тавсиф. Нашрга тайёрловчилар филол.фан.кан. Каримов. – Тошкент: Фан, 1971. – Б. 12.
2. Sulaymonova, Shahnoza Nodirovna (2023). IX-XI asrlarda musulmon sharqida madaniy-ma'naviy taraqqiyot. Oriental renaissance: Innovative, educational, natural and social sciences, 3 (6), 1064-1076.
3. Зоҳидий А. Юсуф Хос Ҳожиб давлатчилик фалсафий таълимотининг негизлари.// Жаҳон туркологиясининг буюк обидаси “Қутадғу Билиг” ва уни ўрганишнинг долзарб масалалари халқаро конференция тўплами. – Тошкент, 2020 йил. – Б. 138.
4. Қутадғу билиг: (Билим саодати)/Юсуф Хос Ҳожиб, Абдуҳамид Пардаев таъдиди. – Тошкент: Янги аср авлоди, 2016 й. – Б. 320.

AMIR TEMURNING DAVLAT BOSHQARUVI SOHASIDA OLIB BORGAN ISLOHOTLARI

THE REFORMS OF AMIR TEMUR IN THE FIELD OF STATE ADMINISTRATION

Xabizullayev Javlon, Alfraganus universiteti, Milliy g'oya ma'naviyat asoslari va huquq
ta'limi yo'nalishi 2-bosqich talabasi
Ilmiy rahbar: **Qodirov Anvar Qahhorovich**, Falsafa fanlari doktori professor

Khabizullaev Javlon, Alfraganus University 2nd-year student in the field of
"Fundamentals of National Idea, Spirituality, and Legal Education"
Qodirov Anvar Qahhorovich, Doctor of Philosophical Sciences Professor

Annotatsiya. Ushbu maqola buyuk sarkarda va davlat arbobi Amir Temur tomonidan barpo etilgan qudratli davlatning axloqiy asoslarini yoritishga bag'ishlangan. Sohibqiron tomonidan yaratilgan davlat tizimi nafaqat harbiy va siyosiy qudrati bilan, balki jamiyatni boshqarishda qo'llanilgan yuksak axloqiy tamoyillari bilan ham ajralib turadi. Mazkur tadqiqotda o'sha davrda davlat boshqaruvida muhim o'rin tutgan axloqiy mezonlar, ularning siyosiy mazmuni hamda jamiyat taraqqiyotiga ko'rsatgan ta'siri tahlil qilinadi.

Shuningdek, maqolada Sohibqiron tomonidan shakllantirilgan boshqaruv tizimining asosiy prinsiplari, xususan, adolat, tartib-intizom, mas'uliyat va ma'rifatparvarlik kabi qadriyatlarning davlat siyosatida qanday namoyon bo'lgani ochib beriladi. Bu tamoyillar nafaqat hukmdorning shaxsiy fazilatlarini, balki butun davlat boshqaruvining asosiy yo'nalishini belgilab bergan muhim omillar sifatida ko'rib chiqiladi.

Maqolada shuningdek hukmdor va jamiyat o'rtasidagi munosabatlar, davlat boshqaruvida adolat va qonun ustuvorligi masalalari ham tahlil qilinadi. Sohibqironning siyosiy faoliyatida axloqiy qadriyatlar davlat barqarorligi va jamiyat farovonligini ta'minlashda muhim vosita sifatida xizmat qilgani ilmiy jihatdan asoslab beriladi. Bu jihatlardan orqali Temuriylar davlati boshqaruvining o'ziga xos xususiyatlari hamda uning tarixiy ahamiyati yoritiladi.

Bundan tashqari, tadqiqotda davlat boshqaruvida axloqiy mezonlarni amalga oshirish jarayonlari, ularning amaliy tatbiqi va erishilgan natijalari ham ko'rib chiqiladi. Sohibqironning boshqaruv falsafasi davlatni mustahkamlash, jamiyatda barqarorlikni ta'minlash va adolatli tuzumni qaror toptirishga xizmat qilgani ta'kidlanadi. Shu orqali Amir Temur davrida shakllangan siyosiy va axloqiy qarashlar bugungi kunda ham davlat boshqaruvi va jamiyat taraqqiyotida muhim tarixiy tajriba sifatida o'rganilishi zarurligi asoslab beriladi.

Kalit so'zlar: Sohibqiron, davlat boshqaruvi, axloqiy tamoyillar, siyosiy qarashlar, hukmdor, adolat, ma'rifatparvarlik, Temuriylar davlati

Аннотация. Данная статья посвящена исследованию нравственных основ могущественного государства, созданного выдающимся полководцем и государственным деятелем Амир Темур. Особое внимание уделяется этическим принципам, которые играли важную роль в системе управления государством в период его правления. В исследовании анализируются политические и моральные ценности, лежащие в основе государственной власти, включая справедливость, дисциплину, ответственность и просвещённость.

Также рассматриваются отношения между правителем и обществом, а также механизмы реализации нравственных норм в политической практике. Подчеркивается, что модель управления, созданная Амиром Темуром, сочетала сильную государственную власть с системой этических принципов, направленных на обеспечение стабильности, справедливости и общественного благополучия. В статье также отмечается историческое значение этих идей и их актуальность для изучения развития политической мысли и традиций государственного управления.

Ключевые слова: Сахибкиран, государство, управление, нравственность, политика, правитель, справедливость, просвещение.

Abstract. This article examines the moral foundations of the powerful state established by the great commander and statesman Amir Temur. Particular attention is paid to the ethical principles that played a crucial role in the system of governance during his reign. The study analyzes the political and moral values that formed the basis of state administration, including justice, discipline, responsibility, and enlightenment.

The research also explores the relationship between the ruler and society, as well as the implementation of moral standards in political practice. It is emphasized that the governance model developed by Amir Temur combined strong political authority with a system of ethical norms aimed at ensuring stability, justice, and prosperity within the state. The article highlights the historical significance of these principles and their relevance for understanding the development of political thought and governance traditions.

Keywords: Sahibqiran, state governance, ethics, politics, ruler, justice, enlightenment.

KIRISH

Har bir davlatning taraqqiyoti uning jamiyatida shakllangan tarixiy, madaniy hamda axloqiy merosga chambarchas bog‘liq bo‘ladi. Ana shu qadriyatlar uyg‘unligi xalqning rivojlanish yo‘lini belgilaydi, uning kelajak istiqbollari kengaytiradi va yangi bosqichlarga ko‘tarilishiga zamin yaratadi. Jahon tajribasi shuni ko‘rsatadiki, taraqqiy etgan jamiyatlar moddiy va ma‘naviy ehtiyojlarini tobora to‘liqroq qondira boshlagan sari, ularning milliy o‘zligini anglashga bo‘lgan ehtiyoji ham kuchayib boradi. Bunday jarayonlar natijasida jamiyatning madaniy salohiyati yuksalib, tarixiy ildizlarga murojaat qilishga bo‘lgan qiziqish ortadi.

Shu nuqtai nazardan qaraganda, davlat boshqaruvini axloqiy tamoyillar asosida tashkil etish masalasi bugungi kunda ham o‘z dolzarbligini yo‘qotmagan. Biroq siyosat va axloq o‘rtasidagi o‘zaro munosabatlar masalasi qadim zamonlardan buyon turli nazariy bahs-munozaralarga sabab bo‘lib kelmoqda. Ayniqsa, siyosiy faoliyatda axloqiy qadriyatlar orqali adolatga erishish mumkinmi yoki yo‘qmi, degan savol hamon muhim muammolardan biri bo‘lib qolmoqda. Masalan, hukmdor adolatni ta‘minlash jarayonida zulm va zo‘ravonlikdan qanday qilib yiroq bo‘lishi mumkin? Jamiyatdagi turli iqtisodiy, madaniy va ijtimoiy manfaatlar axloqiy mezonlar asosida qanday uyg‘unlashtiriladi? Hokimiyat tizimida darajalar va manfaatlar turlicha bo‘lgan sharoitda adolatli siyosiy qarorlarni amalga oshirish qanday yo‘lga qo‘yiladi? Bunday savollar siyosat va

axloq o'rtasidagi murakkab bog'liqlikni yanada chuqurroq tahlil qilishni talab etadi.

Aslida tarixiy jarayonlarga nazar tashlasak, ko'plab jamiyatlarda siyosatning axloqiy darajasi hukmron tabaqalarning moddiy imkoniyatlari va manfaatlari bilan belgilanib kelganini ko'rish mumkin. Vaqt o'tishi bilan axloqiy tamoyillar ayrim ijtimoiy guruhlarning huquqiy ustunligini asoslab beruvchi vosita sifatida ham talqin qilingan. Natijada axloqning asl mohiyati emas, balki muayyan manfaatlar tizimi ustuvor bo'lib qolgan. Bunday holatda siyosat axloqiy mezonlarga bo'ysunish o'rniga, aksincha, axloq siyosiy manfaatlarga xizmat qila boshlaydi. Tabiiyki, bunday sharoitda davlat boshqaruvida haqiqiy adolatning qaror topishi qiyinlashadi. Axloqiy qadriyatlar ham jamiyatdagi kuchlar muvozanatiga qarab turlicha talqin qilinadi va natijada ular tabaqaviy xususiyat kasb etadi.

Shu jihatdan qaraganda, buyuk davlat arbobi Amir Temur yaratgan davlatchilik an'analari alohida ahamiyat kasb etadi. Sohibqiron tomonidan shakllantirilgan boshqaruv tizimi adolat, tartib-intizom va axloqiy mas'uliyat tamoyillariga asoslanganligi bilan ajralib turadi. Bu meros bugungi kunda ham milliy davlatchilik an'alarini mustahkamlash, jamiyatda adolatparvar va barqaror boshqaruv tizimini rivojlantirishda muhim tarixiy tajriba sifatida xizmat qiladi. Shu sababli Amir Temur davlatchilik tajribasini chuqur o'rganish va undan zamonaviy boshqaruv tizimida foydalanish dolzarb vazifalardan biri hisoblanadi.

Tahlil. Sohibqiron ajdodimiz, ilgarigi davrlardan farqli holda, jamiyatdagi barcha tabaqalarning haq-huquqlari va manfaatlarini inobatga olib, ularning hayoti uchun zarur ijtimoiy zaminni vujudga keltirgan. Har bir toifaning haq-huquqlari, burch va majburiyatlari o'ziga xos qonun bilan kafolatlab qo'yilgan. Amir Temurning ulkan xizmatlaridan yana biri – davlat boshqaruvini tashkil qilish bilan bog'liq. Hokimiyatning qonun chiqaruvchi va ijroiya tarmoqlariga bo'linishiga asoslangan mazkur tizimni joriy etishda Amir Temur ko'r-ko'rona emas, balki o'zi yashab turgan voqelikni nazarda tutgan holda ish yuritgan.

Taniqli tarixchi olim **Azamat Ziyoning** fikricha, bu tizimda saltanat darajasiga ko'tarilgan davlatning jo'g'rofiy hududlari doirasida yashovchi xalqlarning turmush tarzi, an'analari, ma'naviy-ruhiy ehtiyojlari ham inobatga olingan. Davlat boshqaruvi tizimiga Amir Temur olib kirgan yangilikning mohiyati ham aslida shu bilan belgilanadi. Amir Temur oliy davlat idorasi maqomida qurultoyni belgilagan. bugungi tushunchadagi kongress, assambleya, majlis, s'ezd kabilarga to'g'ri keladigan ushbu siyosiy institut boshqaruv mahkamasi va davlat ahamiyatiga molik bo'lgan eng asosiy masalalarni hal etib, unda saltanatdagi barcha yirik siyosiy, iqtisodiy, harbiy va madaniy soha namoyandalari ishtirok etgan.

Davlatni mustahkamlash, jamiyatni rivojlantirish borasida ijro etuvchi tizim vazirliklarning o'rni muhim bo'lgan Amir Temur davrida siyosiy, ijtimoiy, iqtisodiy, huquqiy, madaniy munosabatlarni to'g'ri yo'lga qo'yib, ulardan jamiyat manfaati yo'lida foydalanish uchun qat'iy intizomga asoslangan, talabchan ijroiya mexanizmi zarur edi. Sohibqiron ana shunday tizimni yarata olgan. Amir Temur

saltanatining ijro etuvchi tizimidagi sakkiz vazirlik va yana bir necha muassasalar moliya, soliqlar, daromad va xarajatlar, mulkchilik, yetishtiriladigan hosil, chorva, yaylovlar ahvoli, obodonchilik, xabar va pochta, harbiy va adliya sohalarini boshqargan. Masalan, harbiy ishlar vazirligi harbiylarga maosh berish, ularga tegishli mulklarni boshqarish, qurol-aslaha ta'minoti, harbiy mashqlarni tashkil etish kabi vazifalar bilan bir qatorda, iste'foga chiqqan, urushda yarador bo'lib, mehnat qobiliyatini yo'qotganlarga nafaqa belgilash kabi yumushlarni ham bajargan.⁴⁵⁰

Amir Temurning davlat boshqaruvi haqida shunday fikri bor: "Davlat u saltana uch narsa bilan tirikdir: mulk, xazina va lashkar". Bu fikr Temur tuzuklari asarida bayon qilingan davlat boshqaruvi tamoyillariga ham mos keladi. Unda **adolat, kuchli boshqaruv va intizomli qo'shin** davlatning barqarorligi uchun asosiy omil sifatida ko'rsatiladi.

Jamiyat boshqaruvi va uning istiqbolini ijtimoiy tabaqalar manfaatiga asoslagan Amir Temur ulkan davlatning mustahkam poydevorini yaratishga erishadi. U tabaqalarning o'z mavqelariga va imkoniyatlariga muvofiq boshqaruvni va unda bevosita ishtirok etishning sharoitini amaliy jihatdan tashkil etib berishga muvaffaq bo'ladi. Bu borada u - "Saltanatim martabasi bo'lmish to'ra-tuzuklar va qonun - qoidalarini ham shu o'n ikki toifaga bog'lab tuzdim. Bu o'n ikki toifani saltanatim falagining o'n ikki burji va davlatim korxonasining o'n ikki oyi deb hisobladim"⁴⁵¹, deydi.

Temurning siyosiy tamoyili markazida inson turadi. Temur o'z davrida saltanat manfaatini xalq manfaatiga bo'ysundira olgan davlat rahbari edi. Temur siyosiy qarashlari tizimining yana bir muhim tomoni shundan iboratki, u har bir siyosiy masalani hal etishdan oldin shu sohaning bilimdon odamlari, olimlari bilan maslahatlashib, so'ngra qaror qilar edi. Uning olimlar bilan qiladigan maslahatlari turli shakl va darajada bo'lardi. Shuni ham aytib o'tish kerakki, XIV-XV asr mutafakkirlari o'z ijodlari va g'oyaviy karashlarida adolatli va ma'rifatparvar shohning eng oliy sifati qilib, birlari adolatni ko'rsatsalar, boshqalari aqlni, uchinchi toifadagilar esa - axloqiy sifatlarni ko'rsatganlar. Shunisi qiziqarliki, agar ular o'zlarining «Ideal davlat» nomli g'oyaviy xayolotini nazariy jihatdan ta'riflagan bo'lsalar, XIV asrga kelib, Amir Temur uni amalda qo'llay oldi va o'zida buxislat va xususiyatlarni mujassamlashtirgan adolatli hukumdor sifatida maydonga chiqdi. O'z saltanati siyosatini tasavvuf asosiga qurgan Temur adolat bayrog'ini baland ko'tarib, xalqni quruq qonun-qoidaga emas, balki insoniy tartib-intizomga bo'ysunishga chaqirgan. Chunki Temur insoniy tartib-intizomga ilohiy tus berib, uni muqaddas deb biladi va shuning uchun ham yomonlikni maqsad qilgan kishilarni jilovlovchi va yaxshilik yo'lida jafo chekuvchilarni quvvatlovchi har qanday podsho va hokimga bo'ysunish kerak, deb hisoblaydi.

Xulosa. Tadqiqot shuni ko'rsatdiki, Amir Temur tomonidan barpo etilgan davlat boshqaruvi tizimi nafaqat siyosiy va harbiy kuchga, balki yuksak axloqiy va

⁴⁵⁰ https://uza.uz/oz/posts/temur-tuzuklari-muhim-tarixiy-huquqiy-manba_361103

⁴⁵¹ Temur Tuzuklari, T., T. G'afur G'ulom nomidagi Adabiyot va san'at nash.r

adolat tamoyillariga ham asoslangan. Sohibqironning boshqaruv falsafasi jamiyatning barcha tabaqalarini inobatga olib, ularning huquq va majburiyatlarini tartibga solishga, shuningdek, ijtimoiy barqarorlik va farovonlikni ta'minlashga qaratilgan edi.

Amir Temurning siyosiy faoliyati adolat, mas'uliyat, intizom va ma'rifatparvarlik prinsiplariga tayangan bo'lib, bu tamoyillar davlat idoralari va hokimiyatning turli darajalarida o'z amaliy ifodasini topgan. Shuningdek, Temur siyosiy qarorlarni qabul qilishdan oldin mutaxassis va olimlar bilan maslahatlashish orqali bilimga asoslangan boshqaruvni yo'lga qo'ygan, bu esa davlatning barqarorligi va jamiyat farovonligini ta'minlashga xizmat qilgan. Shu tariqa, Amir Temur davlatchiligi tarixiy meros sifatida bugungi kunda ham dolzarb ahamiyatga ega. U milliy davlatchilik an'alarini mustahkamlash, adolatparvar jamiyat qurish va zamonaviy boshqaruv tizimlarini rivojlantirish uchun muhim o'rganish manbai hisoblanadi. Temurning boshqaruv falsafasi inson markazida qurilgan bo'lib, davlat va jamiyat o'rtasidagi uyg'unlikni ta'minlash, adolat va axloqiy qadriyatlarni ustuvor qilish orqali barqaror va mustahkam davlatni yaratishga xizmat qilgan.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. <https://uza.uz/oz/posts/temur-tuzuklari-muhim-tarixiy-huquqiy-manba> 361103
2. Temur Tuzuklari, T., T. G'afur G'ulom nomidagi Adabiyot va san'at nash.r
3. Azamat Ziyo. O'zbek davlatchiligi tarixi. - T.: Sharq, -2000.-365 b.
4. Temur tuzuklari. Ahmedov B. tahriri. - T.: G'afur G'ulom, - 1991.-144 b.
5. Ahmedov B. Tarixdan saboqlar. -T.: O'qituvchi, 1994.-432 b.
6. Muiniddin Natanziy. Muntahab at- tavorix. –Toshkent, 1991.-260 b.

O'RTA ASRLARDA MARKAZIY OSIYODA FIQHIY TA'LIM

JUDICIAL EDUCATION IN CENTRAL ASIA DURING THE MIDDLE AGES

Hafizullayev Javlon, Alfraganus universiteti, Milliy g'oya ma'naviyat asoslari
va huquq ta'limi yo'nalishi 2-bosqich talabasi

Nosirov Sabohiddin, Alfraganus universiteti
Xalqaro munosabatlar yo'nalishi 2-bosqich talabasi
Ilmiy rahbar: **Kasimova Zilola G'ulomiddinovna**, I.f.d., dotsent (Dsc)

Hafizullaev Javlon, Alfraganus University, 2nd year student in the field
of "Fundamentals of Spirituality of the National Idea and Legal Education",
Nosirov Sabohiddin, 2nd year student in International Relations at Alfraganus University,
Scientific supervisor: **Kasimova Zilola Gulomiddinovna**
Doctor of Economics Associate Professor (Dsc)

Annotatsiya. Ushbu maqolada O'rta asrlarda Markaziy Osiyoda fiqhiy ta'limning bosqichlari, bu ta'limning davlat boshqaruv tizimidagi o'rni haqida so'z yuritiladi.

Kalit so'zlar: O'rta asrlar, Markaziy Osiyo, fiqh, islom huquqi, Hanafiya mazhabi, fiqhiy ta'lim, madrasalar, Abu Hanifa, Burhoniddin Marghinoniy, Al-Hidoya, Qaffol Shoshiy, Abu Hafs Kabir, Nasafi, Qozixon, shariat, islomiy ta'lim, Movarounnahr, ilmiy meros, faqihlar,

fiqhiy asarlar, islom sivilizatsiyasi, usul al-fiqh, musulmon ulamolari, diniy-ma'rifiy muassasalar.

Аннотация. В данной статье рассматриваются этапы фиктивного образования в Средней Азии в Средние века, роль этого образования в системе государственного управления.

Ключевые слова: Средневековье, Центральная Азия, Юриспруденция, Исламское право, ханафитская секта, Юриспруденция, медресе, Абу Ханифа, Бурханиддин Маргинони, аль-Хидая, Каффал Шаши, Абу Хафс Кабир, Насафи, Казань, шарият, исламское образование, Мавараннахр, научное наследие, факихи, Юриспруденция, ислам цивилизация, метод аль-фикх, мусульманские ученые, религиозно-образовательные учреждения.

Annotation. This article will talk about the stages of fiqh education in Central Asia in the Middle Ages, the role of this education in the state management system.

Keywords: medieval, Central Asian, fiqh, Islamic law, Hanafi sect, fiqhian education, madrasas, Abu Hanifa, Burhoniddin Marghinoniy, Al-Hidoya, Qaffol Shoshiy, Abu Hafs Kabir, Nasafi, Qazihan, sharia, Islamic education, Movarounnahr, scientific heritage, faqihs, fiqhian works, Islamic Civilization, usul al-fiqh, Muslim scholars, religious-educational institutions.

KIRISH

O'rta asrlar davrida Markaziy Osiyo — xususan, Movarounnahr, Xorazm va Turkiston hududlari — Islom sivilizatsiyasining eng muhim ilmiy va madaniy markazlaridan biri bo'lgan. Ushbu hududda fiqh (islomiy huquq) ilmi boshqa diniy fanlar qatori alohida e'tibor bilan o'rganilgan va rivojlantirilgan. Fiqh ilmining o'rganilishi madrasalarda tashkil etilgan tizimli ta'lim orqali amalga oshirilgan bo'lib, bu hududdan yetuk faqihlar, muftiylar va mudarrislar yetishib chiqqan.

Tahlil. Fiqh — islom huquqiy tafakkurining nazariy va amaliy asoslarini mujassam etgan, Qur'on va Sunnatga tayangan holda ijmo va qiyos orqali shariat hukmlarini aniqlovchi murakkab ilmiy tizimdir. U nafaqat ibodat masalalarini, balki insonning kundalik hayoti — muomala, nikoh, meros, savdo-sotiq, jinoyat va ijtimoiy munosabatlarni ham tartibga soladi. Shu bois fiqh o'rta asr musulmon jamiyatida zaruriy bilim sohalaridan biri sifatida shakllandi va rivojlandi. XX–XXI asrlarda esa u yurisprudensiya, islomshunoslik hamda sotsial antropologiya doirasida chuqur tadqiq etilayotgan dolzarb mavzulardan biriga aylandi. Islom huquqi nazariyotchilaridan biri bo'lgan L.R. Syukiyaynen islom huquqi tadqiqotlarini geografik va metodologik jihatdan sovet davri, G'arb va Yaqin Sharq ilmiy maktablari doirasida tasniflaydi hamda har bir davr tadqiqotlarida o'z zamonasining siyosiy va ilmiy manfaatlari aks etishini ta'kidlaydi. Bugungi kunda Markaziy Osiyo globallashuv va demokratik islohotlar jarayonini boshdan kechirayotgan bir paytda, uning tarixiy-huquqiy tajribasini, xususan fiqh tizimining shakllanishi va taraqqiyot bosqichlarini o'rganish alohida ahamiyat kasb etadi.

O'rta asrlarda Markaziy Osiyoda asosan hanafiylik huquqiy maktabi hukmron bo'lib, u Abu Hanifa asos solgan huquqiy tafakkur an'anasiga tayangan. Hanafiy mazhabining aql va qiyosga keng o'rin berishi Movarounnahr ulamolari tafakkuriga uyg'un tushgan va natijada bu hudud islom huquqshunosligining yirik markazlaridan biriga aylangan. Abu Hanifaning shogirdi Imom Muhammad al-Shayboniy fiqh nazariyasini tizimlashtirish va huquqiy qoidalarni amaliyotga

tatbiq etishda muhim rol o'ynadi. Uning ilmiy merosi keyingi asrlarda Movarounnahr faqihlari faoliyatida davom etdi. XII asrda yashab ijod qilgan Burhoniddin al-Marghinoniy tomonidan yaratilgan "Al-Hidoya" asari hanafiy fiqhining eng mukammal qo'llanmalaridan biri sifatida asrlar davomida madrasalarda asosiy darslik vazifasini o'tadi. Mazkur asarda fiqhiy masalalar mantiqiy izchillik, daliliy asos va huquqiy tahlil bilan bayon etilgan bo'lib, u nafaqat Markaziy Osiyoda, balki Hindiston va Usmonlilar hududida ham keng qo'llanilgan.

O'rta asrlarda va yangi davrda Fiqhga oid asarlar orasida fatvo to'plamlari ko'paydi. Al-Kuduriyning (1037 y.vaf.et.) „Muxtasar“, Qozixonning (1196 y.vaf.et.) „Fatovo“, Burhoniddin Marg'inoniyning „Hidoya“, Ibn Bazzozning (1414 y.vaf.et.) „Fatovo“ asarlari bunga misol bo'ladi. Ular ichida „Hidoya“ asari hanafiylik mazhabida katta shuhrat qozongan amaliy qo'llanmadir. „Hidoya“ga bir qancha sharhlar yozilgan. Musulmon faqihlarining ko'p asarlari qozi va muftilar uchun dasturilamal bo'lgan, ko'pincha ma'murlarning buyurtmasi bilan davlat mahkamalari uchun maxsus kitoblar yozib berilgan: Abu Yusufning (798 y.vaf.et.) „Kitob al-xaraj“i yoki boburiylar saltanatining hukmdori Avrangzeb (1658 –1707) amri bilan 1669-yilda bir guruh hanafiy huquqshunoslar tuzgan „al-Fatovo al-Hindiya“ asari va boshqalar. Islom mamlakatlari huquq tizimida fiqhning roli doimo bir xil bo'lgan emas. Jumladan, XVI asrda Usmonli turk saltanatida va XVII asr ikkinchi yarmida boburiylar davlatidagi huquqiy amaliyotda uning kridalari juda keng va izchil qo'llandi. Biroq umuman fiqh huquqshunoslik bilan to'la-to'kis mos kelgan emas. Fiqhning hokimiyat tepasidagi kuchlarning manfaatlarini ifodalagan va davlat tomonidan biron-bir tarzda qo'llab-quvvatlangan qoidalarigina amaldagi huquqqa aylangan, faqihlarning boshqa xulosalari esa huquqiy nazariya doirasidan tashqari chiqmagan. Hozirgi vaqtda islom mamlakatlarida dunyoviy huquq tizimi amalga kiritilmoqda, bu esa fiqh ta'sir doirasining muayyan darajada torayishiga olib kelmoqda. Shunday bo'lsa-da, fiqhning ayrim tarmoqlari, tartib-qoidalari va me'yorlari ko'pchilik aholisi musulmon bo'lgan Sharq mamlakatlarining aksariyatida biron-bir tarzda qo'llanadi. Islom huquqi o'z vaqtida bugungi g'arb qonunchiligi rivojiga ham ta'sir o'tkazgan. Xususan, VIII asrda musulmon huquqshunoslari tomonidan ishlab chiqilgan norasmiy qiymat uzatish tizimi keyinchalik fransuz huquqidagi aval va Italiya huquqidagi avallo kabi fuqarolik qonunlarida rivojlanishiga ta'sir ko'rsatdi.⁴⁵²

Movarounnahr ilmiy muhitida Abu Bakr Qaffol Shoshiy, Abu Hafs Kabir Buxoriy, Abu Mansur Moturidiy kabi allomalar fiqh va aqida uyg'unligini ta'minlab, huquqiy tafakkurning nazariy poydevorini mustahkamladilar. Moturidiy tomonidan ilgari surilgan aql va naql muvozanati hanafiy fiqhining metodologik asosiga aylandi. Keyingi davrlarda Abu Hafs an-Nasafiy va boshqa nasafiylar tomonidan yozilgan asarlar, jumladan „Kanz ad-Daqa'iq“, fiqh ta'limining muhim

⁴⁵² (Ron Shaham. The Expert Witness in Islamic Courts. University of Chicago Press, 2010 — 4-8-bet. ISBN 9780226749358)

manbalaridan bo'ldi. Shuningdek, Qozixonning "Fatawa Qozixon" asari amaliy fatvolar to'plami sifatida sud-huquq tizimida keng foydalanildi. Keyingi asrlarda yashagan Ibn Najimning "al-Bahr ar-Ro'iq" asari ham hanafiy fiqhining sharh va tahlil an'analarini boyitdi.

Fiqhiy ta'lim asosan madrasalar orqali amalga oshirilgan bo'lib, bu maskanlar diniy-ma'rifiy va huquqiy tafakkur markazlari sifatida faoliyat yuritgan. Mir Arab madrasasi, Ulug'bek madrasasi kabi ilmiy markazlarda Qur'on, hadis, nahv, mantiq bilan bir qatorda fiqh chuqur o'rgatilgan. Talabalar dastlab muqaddima darajasidagi asarlarni, keyinchalik esa murakkab fiqhiy qo'llanmalarni o'zlashtirganlar. Madrasalar ko'pincha vaqf mulklari hisobidan moliyalashtirilgan va hukmdorlar tomonidan qo'llab-quvvatlangan. Bu jarayon davlat va diniy-huquqiy institutlar o'rtasidagi o'zaro bog'liqlikni mustahkamlagan.

O'rta asrlarda fiqh nafaqat nazariy ilm, balki davlat boshqaruvi va sud tizimining amaliy asosi ham bo'lgan. Qozilar va muftiylar fiqhiy bilim asosida fuqarolik, nikoh, meros, savdo va jinoyat ishlarini ko'rib chiqqanlar. Samaniylar, Qoraxoniylar, Xorazmshohlar, Temuriylar va Shayboniylar davrida shariat normalari davlat boshqaruvida muhim mezon vazifasini bajargan. Ayniqsa, Amir Temur davrida davlat qonunchiligi va shariat uyg'unligi masalasi "Tuzukoti Temuriy"da o'z aksini topgan. Hukmdorlar muhim siyosiy qarorlar — urush va sulh masalalari, soliq siyosati yoki ijtimoiy nizolar yuzasidan faqihlar maslahatiga tayanganlar. Fiqhiy bilimga ega shaxslar shayxulislom, qozikalon, sadr kabi yuqori lavozimlarda faoliyat yuritib, jamiyatda adolat va huquqiy barqarorlikni ta'minlashga xizmat qilganlar.

Shunday qilib, o'rta asrlar Markaziy Osiyosida fiqh ilmi nafaqat diniy-huquqiy tizim, balki ijtimoiy tafakkur, siyosiy boshqaruv va madaniy hayotning uzviy qismi sifatida namoyon bo'ladi. U ilmiy meros, madrasaviy ta'lim va davlat boshqaruvi o'rtasida mustahkam aloqadorlikni shakllantirib, mintaqaning sivilizatsion taraqqiyotida muhim omilga aylangan. Fiqhning ushbu tarixiy tajribasi bugungi huquqiy islohotlar va ijtimoiy taraqqiyot jarayonlarini anglashda ham muhim nazariy manba bo'lib xizmat qiladi.

Xulosa. O'rta asrlarda Markaziy Osiyo — xususan Movarounnahr, Xorazm va Turkiston hududlari — faqat iqtisodiy va madaniy emas, balki ilmiy va huquqiy jihatdan ham yuksak taraqqiy etgan sivilizatsion makon bo'lgan. Bu hududda fiqh ilmi — islom huquqi — nafaqat diniy, balki siyosiy va ijtimoiy hayotning ham asosiy tayanchi sifatida shakllangan. Fiqhiy ta'lim madrasalar tizimi orqali mukammal tarzda tashkil etilgan bo'lib, uning samarasi sifatida yirik faqihlar yetishib chiqqan, ular fiqhiy asarlar, fatvolar, sharhlar orqali nafaqat o'z davrida, balki keyingi asrlarda ham katta ta'sirga ega bo'lgan.

Fiqhning davlat boshqaruvidagi o'rni esa alohida e'tiborga loyiq: qozilar, muftiylar va boshqa fiqhiy bilimli shaxslar davlat huquqiy tizimining ajralmas bo'lagi bo'lgan. Ular orqali shariat qonunlari tatbiq etilgan, jamiyatda adolat va tartib saqlangan. Davlat hukmdorlari esa fiqh ulamolariga tayanib siyosiy va

huquqiy qarorlar qabul qilganlar. Ayniqsa, Temuriylar va Shayboniylar davrida fiqh ilmi siyosat bilan bevosita bog'langan.

Shu jihatdan, Markaziy Osiyoda fiqhiy ta'lim — bu nafaqat diniy bilim tizimi, balki sivilizatsion boshqaruv modeli bo'lib xizmat qilgan. Bu tarixiy tajriba bugungi kunda ham islom huquqi, diniy ta'lim va davlat-din munosabatlari borasida chuqur tahlil va o'rganishga arzigulik merosdir.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Марғиновий Бурхонуддин. "Ал-Ҳидоя фи шарх Бидоят ал-мубтадий". – Қоҳира: Дар ал-Фикр, нашр йиллари турлича. (Араб тилида)
2. Қозихон. "Фатаво Қозихон". – Ислом ҳуқуқи масалалари бўйича тўплам. – Қоҳира: Дарул-Кутуб ал-Илмийя, 1990. (Араб тилида)
3. Nasafiy Abu Hafs. "Kanz ad-daqa'iq". – Ilmiy fiqhiy matn, hanafiya mazhabi asosida.
4. Абдуллаҳ Амин. "Ислом фикҳи тарихи". – Тошкент: Фан, 2003.
5. С. Мухаммаджонов. "Марказий Осиёда ислом ҳуқуқшунослиги ва фикҳ таълими". – Т.: Ислом цивилизацияси маркази, 2021.

YUSUF XOS HOJIB FALSAFASINING YANGI O'ZBEKISTON MA'NAVIY POYDEVORINI SHAKLLANTIRISHDAGI ZAMONAVIY AHAMIYATI

THE CONTEMPORARY SIGNIFICANCE OF YUSUF KHAS HAJIB'S PHILOSOPHY IN SHAPING THE SPIRITUAL FOUNDATION OF NEW UZBEKISTAN

*Komilova Bahora Sobir qizi, JizDPU Pedagogika,
psixologiya va inklyuziv ta'lim fakulteti menejment yo'nalishi
1-bosqich talabasi, E-mail: bahorakomilova88@gmail.com*

*Komilova Bahora Sobir kizi, JizDPU, Faculty of Pedagogy,
Psychology and Inclusive Education first-year management student,
E-mail: bahorakomilova88@gmail.com*

Annotatsiya. Ushbu maqolada XI asrning buyuk mutafakkiri Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida bayon etilgan falsafiy qarashlar va ularning Yangi O'zbekiston ma'naviy poydevorini shakllantirishdagi zamonaviy ahamiyati tahlil qilinadi. Maqolada mutafakkirning ilm, adolat, axloq, davlat boshqaruvi va insonparvarlik haqidagi g'oyalari bugungi kun ijtimoiy-madaniy talablari bilan qiyosiy o'rganiladi. Shuningdek, Uchinchi Renessans konsepsiyasi va Yangi O'zbekiston strategiyasi doirasida klassik merosdan samarali foydalanish yo'llari ko'rsatib beriladi. Tadqiqot natijasida Yusuf Xos Hojib falsafasining zamonaviy jamiyat qurishda ilmiy-amaliy manba sifatida xizmat qilish imkoniyatlari asoslab berildi.

Kalit so'zlar: Yusuf Xos Hojib, Qutadg'u bilig, ma'naviy meros, Uchinchi Renessans, axloq falsafasi, Yangi O'zbekiston, davlat boshqaruvi, insonparvarlik, adolat, bilim.

Abstract. This article analyzes the philosophical views expressed in the "Qutadgu Bilig" ("Wisdom that Brings Happiness") by the great 11th-century thinker Yusuf Khas Hajib and their contemporary significance in shaping the spiritual foundation of New Uzbekistan. The article comparatively examines the thinker's ideas on knowledge, justice, ethics, state governance, and humanism in light of today's socio-cultural requirements. Furthermore, the ways to effectively

utilize classical heritage within the framework of the Third Renaissance concept and the New Uzbekistan strategy are demonstrated. The research substantiates the possibilities for Yusuf Khas Hajib's philosophy to serve as a scientific-practical source in building a modern society.

Keywords: Yusuf Khas Hajib, Qutadgu Bilig, spiritual heritage, Third Renaissance, ethics philosophy, New Uzbekistan, state governance, humanism, justice, knowledge.

KIRISH

Buyuk ajdodlarimizning ma'naviy merosi bugungi kunda ham o'z ahamiyatini yo'qotmagan, aksincha, zamonaviy jamiyat duch keladigan muammolarni hal etishda yangicha ma'no kasb etmoqda. XI asrda yashab ijod etgan Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" ("Saodatga yo'llovchi bilim") asari insoniyat sivilizatsiyasiga beqiyos hissa qo'shgan ulkan falsafiy asardir. 6520 baytdan iborat bo'lgan bu didaktik doston nafaqat o'z davrining, balki keyingi barcha avlodlar uchun ham ma'naviy-axloqiy va siyosiy-falsafiy yo'llanma bo'lib xizmat qilgan.

Asar 1069-1070 yillarda Qoshg'arda yozilgan va Qoraxoniylar sulolasining hukmdori Tavg'achxon Bug'roxonga taqdim etilgan. Muallif asarida to'rtta ramziy obraz orqali — Kuntug'di (adolat), O'zg'urmish (davlat), O'gdulmush (aql-idrok) va Oyto'ldi (baxt-saodat) — insonning kamolotga erishish yo'lini, adolatli davlatni barpo etish tamoyillarini va haqiqiy bilimning mohiyatini ochib beradi [1, 14-b.].

O'zbekiston Respublikasi Prezidenti Shavkat Mirziyoyevning tashabbusi bilan boshlangan Uchinchi Renessans g'oyasi xalqimizning ma'naviy-intellektual salohiyatini yangi bosqichga ko'tarishga yo'naltirilgan. Birinchi Renessans IX-XII asrlarda Al-Xorazmiy, Al-Farobiy, Ibn Sino, Beruniy kabi ulug' allomalar faoliyati bilan bog'liq bo'lsa, Ikkinchi Renessans XIV-XV asrlarda Amir Temur va temuriylar davri bilan tavsiflanadi. Uchinchi Renessans esa bugungi va ertangi avlodning zimmasiga yuklatilgan tarixiy mas'uliyatdir [2, 8-b.].

Ushbu muqaddas maqsad yo'lida ajdodlarimizning falsafiy merosi, jumladan Yusuf Xos Hojibning «Qutadg'u bilig» asarida mujassamlashgan bilimlar tizimi muhim manba bo'lib xizmat qilishi mumkin. Biroq bu merosni zamonaviy kontekstda yangicha talqin qilish va undan samarali foydalanish yo'llarini belgilash bugungi ilm-fan oldidagi dolzarb vazifadir. Ushbu tadqiqot ana shu vazifani bajarishga xizmat qiladi.

Adabiyotlar tahlili. "Qutadg'u bilig" asari bo'yicha ilmiy tadqiqotlar XX asrdan boshlab jadal rivojlana boshladi. O'zbek olimlaridan A. Qayumov, N. Mallayev, E. Rustamov va boshqalar ushbu asar ustida chuqur ilmiy ishlar olib borgan. Xususan, N. Mallayevning "O'zbek adabiyoti tarixi" asarida "Qutadg'u bilig"ning badiiy-falsafiy xususiyatlari, uning O'rta Osiyo adabiy an'analari bilan aloqasi yoritib berilgan [3, 45-b.].

Xorijda esa turk olimi Reşid Rahmeti Arat asarning ilmiy-tanqidiy nashrini tayyorlagan va turk tiliga tarjima qilgan. Uning tadqiqotlari «Qutadg'u bilig»ni dunyo turkologiyasida mustahkam o'ringa ega bo'lishida hal qiluvchi rol o'ynadi [4, 18-b.]. Germaniyalik turkolog Annemarie von Gabain asarning tili va uslubi haqida qimmatli mulohazalarini bayon etgan. Rus olimasi S.E. Malov esa asarning ayrim qismlarini rus tiliga tarjima qilgan.

O'zbekistonlik olimlar B. Hasanov, A. Irisov, D. Yusupova va boshqalar so'nggi yillarda Yusuf Xos Hojib falsafasini zamonaviy nuqtai nazardan o'rganishga alohida e'tibor qaratmoqdalar. Biroq mavjud tadqiqotlarda asosiy e'tibor asarning leksik-semantik, badiiy va tarixiy jihatlariga qaratilgan bo'lib, uning g'oyalarini XXI asr ijtimoiy-siyosiy hayotiga tatbiq etish masalasi yetarlicha o'rganilmagan [5, 67-b.]. Shu bois ushbu maqola bu sohadagi ilmiy bo'shliqni to'ldirishga intiladi.

Metodologiya. Tadqiqotda quyidagi ilmiy yondashuvlar qo'llanildi: tarixiy-taqqosiy metod, tizimli tahlil, hermenevtik yondashuv va aksiologik tahlil. Tarixiy-taqqosiy metod XI asr va XXI asr ijtimoiy-falsafiy tafakkuri o'rtasidagi umumiy va xususiy jihatlarni aniqlash imkonini berdi. Tizimli tahlil esa Yusuf Xos Hojib g'oyalarini alohida olingan fikrlar sifatida emas, balki yaxlit falsafiy sistema sifatida ko'rib chiqishga imkon yaratdi.

Hermenevtik yondashuv klassik matnni zamonaviy kontekstda qayta talqin qilishda muhim metodologik asos bo'lib xizmat qildi. Aksiologik tahlil esa asardagi qadriyatlar tizimini bugungi jamiyat qadriyatlari bilan qiyoslash va ularning hamohangligini aniqlash uchun qo'llanildi. Manbalar sifatida O'zbekiston Fanlar akademiyasi Sharqshunoslik instituti fondlaridagi qo'lyozma nusxalari, asarning ilmiy-tanqidiy nashrlari, Prezident Mirziyoyevning asarlari va nutqlari hamda zamonaviy falsafiy adabiyotlar foydalanildi [6, 3-b.].

Natijalar va muhokama:

1. Ilm va ma'rifat g'oyasi: bilimga asoslangan jamiyat

Yusuf Xos Hojibning falsafasida bilim eng oliy qadriyat sifatida talqin etiladi. Mutafakkir asarning dastlabki boblaridayoq: «Bilig birla bolgay kishi beg – kaghan, bilig birla korklug bolur bu cihan» — ya'ni «Bilim bilan odam bek va xon bo'lur, bilim bilan bu dunyo go'zal ko'rinar» deb yozadi [7, 34-b.]. Bu satrlarda bilim nafaqat shaxsiy kamolotning, balki ijtimoiy taraqqiyotning ham asosiy omili ekanligi ta'kidlangan.

Mutafakkir bilimni uch turga ajratadi: birinchisi — tabiat va koinotni o'rganuvchi ilmiy bilim; ikkinchisi — insonning o'zini va jamiyatni anglashga yordam beruvchi falsafiy bilim; uchinchisi — haqiqiy baxtga va ilohiy haqiqatga yetaklovchi ma'rifiy bilim. Bu tasnif bugungi ta'lim tizimidagi fanlararo integratsiya, STEM ta'limi va ma'naviy-axloqiy tarbiyaning uyg'unligini ta'minlash zaruriyatini eslatadi [8, 56-b.].

Yangi O'zbekiston strategiyasida ham ta'limga katta e'tibor qaratilmoqda: maktabgacha ta'limni kengaytirish, oliy ta'lim qamrovini oshirish, xorijiy universitetlar bilan hamkorlik — bularning barchasi Yusuf Xos Hojib ko'rsatgan yo'ldan ilhomlanadi deyish mumkin. Zamonaviy bilimga asoslangan iqtisodiyot (knowledge economy) kontseptsiyasi esa mutafakkirning «Bilim — eng katta boylik» degan asosiy g'oyasi bilan to'liq uyg'unlashadi [9, 89-b.].

2. Adolat va axloq falsafasi: zamonaviy huquqiy islohotlar uchun manba

Asarning eng muhim g'oyalaridan biri adolat (ko'nigl) tamoyilidir. Yusuf Xos Hojib davlatni to'rt poydevorga quradi: haqiqat (to'g'rilik), aql (mantiqiy tafakkur), jasorat (mardlik) va adolat (tenglik). Bu to'rt tamoyil o'zaro bog'liq bo'lib, birining yo'qligi butun tizimni izdan chiqaradi deb hisoblaydi mutafakkir [10, 112-b.].

Adolat masalasida Yusuf Xos Hojib ayniqsa qonun ustuvorligi g'oyasini ilgari suradi. Uning fikricha, hukmdor qonun oldida barcha fuqarolar bilan teng bo'lishi lozim. Bu g'oya bugungi O'zbekistonda amalga oshirilayotgan huquqiy islohotlar, sudlov tizimini mustaqillashtirish, insonlarning huquq va erkinliklarini kengaytirish jarayonlari bilan to'g'ridan-to'g'ri hamohangdir [11, 78-b.].

Axloq masalasida mutafakkir shaxsiy fazilatlariga — halollik, mehnatsevarlik, sadoqat, kamtarlik — alohida urg'u beradi. U «Yomon fe'l egasidan yiroq yur, yomon odat — yomon meva beradi» deydi. Bu nasihat bugungi yoshlarda milliy va umuminsoniy qadriyatlarni shakllantirish, axloqiy tarbiyaga e'tiborni kuchaytirish masalasida juda dolzarbdir. Ayniqsa axborot texnologiyalari va ijtimoiy tarmoqlar keng yoyilgan hozirgi davrda yosh avlodning ma'naviy immunitetini mustahkamlashda ajdodlar hikmati muqobil yo'l sifatida xizmat qilishi mumkin [12, 23-b.].

3. Davlat boshqaruvi va liderlik falsafasi: zamonaviy boshqaruvga darslar

“Qutadg'u bilig”da davlat boshqaruviga oid g'oyalar alohida o'rin tutadi. Yusuf Xos Hojib yaxshi hukmdorni xalq manfaatini o'z manfaatidan ustun qo'yuvchi, adolatli, bilimli, muloyim va jasoratli shaxs sifatida tasvirlaydi. Asar qahramonlaridan biri Kuntug'di (adolat) timsolida ideal hukmdor obrazi yaratilgan [13, 145-b.].

Mutafakkir davlat boshqaruvida maslahat va shuroga katta ahamiyat beradi. Uning fikricha, hukmdor bir o'zi qaror qabul qilmasligi, bilimli va tajribali kishilar bilan kengashishi lozim: «Bir kishining bilimi qisqa, ko'pchilik bilan maslahatlash to'g'ri». Bu tamoyil bugungi demokratik transformatsiya jarayonida — parlamentning rolini kuchaytirish, fuqarolik jamiyati institutlarini rivojlantirish, mahalliy o'z-o'zini boshqarish organlarini mustahkamlash siyosati bilan mos keladi [14, 67-b.].

Shuningdek, mutafakkir davlat xizmatchisining sifatlariga ham katta e'tibor beradi. U mansabdor shaxslarning bilimli, halol va xalqqa sodiq bo'lishi zarurligini ta'kidlaydi. Bugungi O'zbekistonda amalga oshirilayotgan davlat xizmatini isloh qilish, kadrlar siyosatini takomillashtirish va korrupsiyaga qarshi kurash islohotlari bilan bu g'oyalar o'rtasidagi uyg'unlik yaqqol ko'rinadi [15, 34-b.].

4. Madaniyatlararo muloqot va insonparvarlik: global integratsiya sharoitida

Yusuf Xos Hojib yashagan davr — IX-XI asrlar Markaziy Osiyo uchun madaniy va intellektual gullab-yashnash davri edi. Ipak yo'li bo'ylab turli xalqlar, dinlar va madaniyatlar vakillari erkin muloqot qilgan, bilimlar almashingan.

Mutafakkir o'z asarida insonparvarlik, tolerantlik va turli xalqlar bilan hamkorlik g'oyalarini oldingi o'ringa qo'yadi [16, 89-b.].

Yusuf Xos Hojib asarida turli xalqlar va dinlar vakillariga nisbatan hurmat va bag'rikenglik tamoyilini ilgari suradi. U «Yaxshi inson millatidan qat'i nazar yaxshi» deb ta'kidlaydi. Bu g'oya Yangi O'zbekistonning ochiq tashqi siyosati, qo'shni davlatlar va jahon hamjamiyati bilan hamkorlikni rivojlantirish strategiyasida o'z aksini topgan. Prezident Mirziyoyevning «O'zbekiston — tinchlik va hamkorlik o'chog'i» degan siyosiy kursi bilan bu g'oya o'rtasida to'g'ridan-to'g'ri bog'liqlik mavjud [17, 112-b.].

Bundan tashqari, mutafakkir tabiat va inson munosabatiga ham alohida e'tibor qaratadi. U insonning tabiat bilan uyg'unlikda yashashini, tabiatga zarar yetkazmaslikni uqtiradi. Bu g'oya bugungi ekologik muammolar, iqlim o'zgarishi va barqaror rivojlanish kontseptsiyasi nuqtai nazaridan yangicha ahamiyat kasb etadi [18, 45-b.].

Xulosa. Yusuf Xos Hojibning “Qutadg'u bilig” asarida bayon etilgan falsafiy qarashlar — ilm va ma'rifat, adolat va axloq, davlat boshqaruvi, insonparvarlik va tolerantlik haqidagi g'oyalar — bugungi kunda ham o'z ahamiyatini saqlab qolgan, balki yangi ma'no kasb etmoqda. Ushbu tadqiqot quyidagi xulosalarga kelish imkonini berdi.

Birinchidan, mutafakkirning ilmga bo'lgan ulug'vor munosabati zamonaviy ta'lim islohatlari, innovatsion iqtisodiyotni rivojlantirish strategiyasi va bilimga asoslangan jamiyat barpo etish g'oyalari bilan to'liq uyg'unidir. Ikkinchidan, adolat va axloq haqidagi qarashlari huquqiy islohotlarda, kadrlar siyosatida va yoshlar tarbiyasida qo'llash uchun amaliy ahamiyatga egadir.

Uchinchidan, davlat boshqaruviga oid fikrlari zamonaviy demokratik transformatsiya jarayonida, maslahat-muvofiqlashtirish mexanizmlarini takomillashtirish va fuqarolik jamiyatini rivojlantirishda yo'l ko'rsatuvchi manba sifatida xizmat qilishi mumkin. To'rtinchidan, insonparvarlik va madaniyatlararo muloqot g'oyalari Yangi O'zbekistonning ochiq va hamkorlikka asoslangan tashqi siyosatini nazariy jihatdan asoslab beradi.

Kelajakdagi tadqiqotlar uchun “Qutadg'u bilig” g'oyalarini ta'lim dasturlariga integratsiya qilish metodikasini ishlab chiqish, yoshlar tarbiyasida klassik merosdan foydalanish mexanizmlarini belgilash va raqamli texnologiyalar yordamida ushbu boyliklarni keng ommaga yetkazish yo'nalishlarini tavsiya etamiz. Yusuf Xos Hojib merosi — Uchinchi Renessansning ma'naviy tayanchi sifatida o'rganilishi va keng targ'ib qilinishi lozim.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig / Nashrga tayyorlovchi: Q. Karimov. — Toshkent: Fan, 1971. — 800 b.
2. Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston strategiyasi. — Toshkent: O'zbekiston, 2022. — 464 b.
3. Mallayev N. O'zbek adabiyoti tarixi. I jild. — Toshkent: O'qituvchi, 1976. — 456 b.
4. Arat R.R. Kutadgu Bilig. I: Metin. — Ankara: Türk Dil Kurumu, 1947. — 560 b.

5. Yusupova D. Yusuf Xos Hojib va madaniyatlarning muloqot // Sharqshunoslik. – 2022. – №5. – B. 63–71.
6. O‘zbekiston Fanlar akademiyasi Sharqshunoslik instituti. Qo‘lyozmalar fondi katalogi. – Toshkent: Fan, 2015. – 312 b.
7. Hasanov B. Yusuf Xos Hojib falsafasida bilim va aql muammosi // O‘zbek tili va adabiyoti. – 2019. – №3. – B. 32–38.
8. Qayumov A. Qutadg‘u bilig va uning o‘zbek adabiyotidagi o‘rni. – Toshkent: Fan, 1983. – 184 b.
9. Toshmatov N. Uchinchi Renessans va milliy mafkura // Falsafa va huquq. – 2023. – №2. – B. 85–95.
10. Irisov A. Yusuf Xos Hojib. – Toshkent: Fan, 1973. – 232 b.
11. Ergashev I. Qutadg‘u biligda axloqiy tarbiya masalalari // Pedagogika. – 2020. – №4. – B. 52–60.
12. Xolmatov A. O‘rta asr Sharq falsafasida siyosiy liderlik kontseptsiyasi. – Toshkent: Akademiya, 2018. – 198 b.
13. Sultonov U. Davlat boshqaruvida Yusuf Xos Hojib g‘oyalari // Davlat va huquq. – 2021. – №1. – B. 140–150.
14. Rustamov E. Qutadg‘u biligda siyosiy-falsafiy qarashlar. – Toshkent: O‘zbekiston, 1990. – 216 b.
15. Karimov B. Yangi O‘zbekistonda boshqaruv islohotlari va an‘anaviy qadriyatlar // Jamiyat va boshqaruv. – 2023. – №1. – B. 28–40.
16. Aliyev R. O‘rta asrlarda Markaziy Osiyo: fan va madaniyat tarixidan. – Toshkent: Sharq, 2005. – 340 b.
17. Mirziyoyev Sh.M. BMT Bosh Assambleyasidagi nutq. – Nyu-York, 2022. – 18 b.
18. Normatov I. Qutadg‘u biligda inson va tabiat munosabatlari // Ekologiya va atrof-muhit. – 2021. – №2. – B. 44–50.

YUSUF XOS HOJIB SIYOSIY-FALSAFIY MEROSIDA ADOLATLI DAVLAT G‘OYASI VA UNING UCHINCHI RENESSANS POYDEVORINI YARATISHDAGI AHAMIYATI

THE CONCEPT OF A JUST STATE IN THE POLITICAL – PHILOSOPHICAL HERITAGE OF YUSUF KHAJIB AND ITS IMPORTANCE IN ESTABLISHING THE FOUNDATIONS OF THE THIRD RENAISSANCE

Otabek Rasulov Abdulazizovich,
*O‘zbekiston xalqaro islomshunoslik akademiyasi
Xalqaro munosabatlar kafedrasi, katta o‘qituvchisi (PhD)*

Otabek Abdulazizovich Rasulov, Senior Lecturer,
PhD Department of International Relations
International Islamic Academy of Uzbekistan

Annotatsiya. Mazkur maqolada Yusuf Xos Hojibning “Qutadg‘u bilig” asari siyosiy tafakkur, davlat boshqaruvi va adolatli jamiyat g‘oyalarining muhim manbai sifatida tahlil qilinadi. Asardagi Kuntug‘di, Oytoldi, O‘gdulmish va O‘zg‘urmish obrazlari orqali adolat, davlat, aql, qanoat, ma‘naviy poklik va siyosiy mas‘uliyat tushunchalarining mazmun-mohiyati ochib beriladi. Shuningdek, Prezident Shavkat Mirziyoyev tomonidan ilgari surilgan Uchinchi Renessans g‘oyasi bilan Yusuf Xos Hojib merosidagi adolatli boshqaruv, ma‘rifatli rahbar, xalq manfaatiga xizmat qilish, qonun ustuvorligi va siyosiy axloq tamoyillari o‘rtasidagi uyg‘unlik

yoritiladi. Maqolada mutafakkirning siyosiy-falsafiy qarashlari zamonaviy siyosatshunoslik, davlat boshqaruvi va milliy davlatchilik tafakkuri nuqtai nazaridan baholanadi.

Kalit soʻzlar: Yusuf Xos Hojib, Qutadgʻu bilig, adolatli davlat, siyosiy tafakkur, davlat boshqaruvi, siyosiy axloq, Uchinchi Renessans, Yangi Oʻzbekiston, maʼrifatli rahbar, qonun ustuvorligi.

Abstract. This article analyzes Yusuf Khas Hajib's work "Kutadgu Bilig" as an important source of ideas for political thinking, public administration, and a just society. The essence of the concepts of justice, state, reason, contentment, spiritual purity and political responsibility is revealed through the images of Kuntugdi, Oytoldi, Ogdulmish and Ozgurmish in the work. It also highlights the harmony between the idea of the Third Renaissance put forward by President Shavkat Mirziyoyev and the principles of fair governance, an enlightened leader, serving the interests of the people, the rule of law and political ethics in the heritage of Yusuf Khas Hajib. The article evaluates the thinker's political-philosophical views from the perspective of modern political science, public administration, and national statehood thinking.

Keywords: Yusuf Khas Hajib, Kutadgu bilig, just state, political thinking, public administration, political ethics, Third Renaissance, New Uzbekistan, enlightened leader, rule of law.

Milliy davlatchilik taraqqiyotini chuqur anglash, avvalo, tarixiy tafakkur, maʼnaviy meros va siyosiy-falsafiy qarashlarni ilmiy tahlil qilishni talab etadi. Chunki har bir jamiyat oʻzining kelajak taraqqiyot yoʻlini belgilashda tarixiy tajriba, maʼnaviy qadriyatlar va intellektual merosga tayanadi. Shu jihatdan qaraganda, Yusuf Xos Hojibning "Qutadgʻu bilig" asari nafaqat turkiy adabiyotning bebaho yodgorligi, balki davlat boshqaruvi, adolatli hokimiyat, siyosiy masʼuliyat va jamiyat barqarorligi haqidagi chuqur siyosiy-falsafiy manba sifatida ham alohida ahamiyat kasb etadi⁴⁵³.

XI asrda yaratilgan "Qutadgʻu bilig" asari oʻz davrining ijtimoiy-siyosiy, axloqiy va falsafiy qarashlarini mujassam etgan mukammal taʼlimot hisoblanadi. Asarda davlatni qanday boshqarish, hukmdor qanday fazilatlarga ega boʻlishi, amaldorning xalq oldidagi burchi nimalardan iboratligi, adolat va qonun ustuvorligi qanday taʼminlanishi kabi masalalar keng yoritilgan. Shu bois mazkur asarni siyosatshunoslik nuqtai nazaridan oʻrganish milliy davlatchilik tafakkurini rivojlantirishda muhim nazariy asos boʻlib xizmat qiladi⁴⁵⁴.

Bugungi kunda Oʻzbekistonda Uchinchi Renessans poydevorini yaratish gʻoyasi ilgari surilayotgan bir sharoitda Yusuf Xos Hojib kabi mutafakkirlar merosini qayta anglash, uni zamonaviy davlat boshqaruvi, siyosiy madaniyat va maʼrifatli jamiyat qurish jarayonlari bilan bogʻliq holda tadqiq etish dolzarb ahamiyatga ega. Zotan, Uchinchi Renessans faqat iqtisodiy yoki texnologik taraqqiyot bilan emas, balki intellektual salohiyat, adolatli boshqaruv, huquqiy madaniyat, siyosiy masʼuliyat va maʼnaviy yetuklik bilan ham bevosita bogʻliqdir.

Prezident Shavkat Mirziyoyev Uchinchi Renessans masalasini bevosita taʼlim, tarbiya va ilm-fan bilan bogʻlab, uni mamlakat taraqqiyotining ustuvor strategik maqsadi sifatida belgilaydi. Davlat rahbari Oʻzbekistonda yangi Uygʻonish davri, yaʼni Uchinchi Renessans poydevorini yaratish keng koʻlamli

⁴⁵³ Yusuf Xos Hojib. Qutadgʻu bilig. – T.: Fan, 1971. – B. 5–12.

⁴⁵⁴ Karimov Q. Ilk badiiy doston: "Qutadgʻu bilig" haqida. – T.: Fan, 1976. – B. 18–26.

demokratik o'zgarishlar va ta'lim islohotlari bilan bog'liq ekanini ta'kidlaydi. Bu yondashuv Yusuf Xos Hojib merosini zamonaviy siyosiy jarayonlar, xususan, ma'rifatli boshqaruv va intellektual jamiyat barpo etish g'oyasi bilan bog'lash imkonini beradi⁴⁵⁵.

Yusuf Xos Hojib siyosiy-falsafiy merosida adolatli davlat g'oyasining mazmunini tahlil qilish hamda ushbu g'oyaning Uchinchi Renessans poydevorini yaratishdagi nazariy va amaliy ahamiyatini siyosatshunoslik nuqtai nazaridan ochib berishdan iboratdir.

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asarida davlat va jamiyat hayoti bir-biridan ajralmas siyosiy-axloqiy tizim sifatida talqin qilinadi. Muallif davlatni faqat hokimiyat vositasi sifatida emas, balki adolat, tartib, ma'rifat va xalq farovonligini ta'minlovchi ijtimoiy institut sifatida baholaydi. Bu yondashuv zamonaviy siyosatshunoslikdagi "adolatli davlat", "ijtimoiy mas'uliyatli boshqaruv" va "xalqchil hokimiyat" tushunchalari bilan uyg'unlik kasb etadi.

Asardagi Kuntug'di obrazi adolat timsoli sifatida namoyon bo'ladi. U davlat boshqaruvining asosiy mezonini adolat ekanini ifodalaydi. Siyosatshunoslik nuqtai nazaridan adolat davlat legitimligining muhim manbai hisoblanadi. Agar davlat boshqaruvi adolat tamoyiliga asoslansa, jamiyatda ishonch, barqarorlik va ijtimoiy hamjihatlik mustahkamlanadi. Aksincha, adolat zaiflashgan joyda davlat va xalq o'rtasidagi ishonch susayadi, ijtimoiy ziddiyatlar kuchayadi. Yusuf Xos Hojib aynan shu haqiqatni o'z davri uchun ham, kelajak avlodlar uchun ham umumiy siyosiy qoida sifatida ilgari suradi⁴⁵⁶.

Oytoldi obrazi davlat va saodat timsoli sifatida talqin qilinadi. U davlatning barqarorligi va xalq farovonligi bir-biri bilan uzviy bog'liq ekanini ko'rsatadi. Davlatning kuch-qudrati faqat harbiy salohiyat yoki ma'muriy boshqaruv bilan emas, balki xalqning roziligi, ijtimoiy adolat, iqtisodiy farovonlik va ma'naviy birlik bilan belgilanadi. Bu g'oya bugungi kunda ham o'z ahamiyatini yo'qotmagan. Yangi O'zbekiston taraqqiyotida inson qadri, xalq manfaati va adolatli jamiyat qurish masalalari ustuvor yo'nalish sifatida belgilanayotgani Yusuf Xos Hojib qarashlarining zamonaviy ahamiyatini yanada oshiradi.

O'gdulmish obrazi aql, donishmandlik va bilim timsoli sifatida asarda muhim o'rin tutadi. Davlat boshqaruvida aql va bilimga tayanish g'oyasi Yusuf Xos Hojib siyosiy ta'limotining markaziy jihatlaridan biridir. Uning qarashlariga ko'ra, hukmdor va amaldorlar bilimli, ziyrak, sabrli, adolatparvar va ma'naviy yetuk bo'lishi kerak. Bu yondashuv zamonaviy davlat boshqaruvidagi professional kadrlar, kompetent rahbarlik va strategik fikrlash tushunchalari bilan hamohangdir. Uchinchi Renessans poydevorini yaratishda ham aynan bilimli, mas'uliyatli, ma'rifatli va xalqparvar rahbar kadrlar muhim o'rin tutadi⁴⁵⁷.

⁴⁵⁵ Mirziyoyev Sh.M. O'zbekiston Respublikasi Prezidenti Shavkat Mirziyoyevning O'qituvchi va murabbiylar kuniga bag'ishlangan tantanali marosimdagi nutqi. – 30.09.2020. – URL: <https://president.uz/oz/lists/view/3864> (murojaat sanasi: 20.06.2026).

⁴⁵⁶ Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. Hozirgi o'zbek tiliga tabdil va izohlar. – Toshkent: G'afur G'ulom nomidagi nashriyot, 1990. – B. 42–49.

⁴⁵⁷ Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. – Toshkent: Fan, 1971. – B. 58–66.

O'zg'urmish obrazi esa qanoat, ma'naviy poklik va nafsni jilovlash g'oyalarini ifodalaydi. Davlat boshqaruvida qanoat va ma'naviy poklik masalasi juda muhimdir. Chunki hokimiyat va mansab insonni sinovdan o'tkazadigan eng katta ijtimoiy maydondir. Agar rahbar shaxsida ma'naviy poklik, halollik va mas'uliyat bo'lmasa, davlat boshqaruvida manfaatparastlik, korrupsiya, adolatsizlik va xalqdan uzoqlashish holatlari yuzaga kelishi mumkin. Shu ma'noda Yusuf Xos Hojib asarida siyosiy axloq masalasi davlat barqarorligining muhim sharti sifatida namoyon bo'ladi.

“Qutadg'u bilig”da davlat boshqaruvida adolatning o'rni alohida ta'kidlanadi. Adolat hukmdorning shaxsiy fazilati bo'libgina qolmay, davlat siyosatining bosh mezoni sifatida namoyon bo'ladi. Yusuf Xos Hojib nazarida adolatli hukmdor xalqni himoya qiladi, qonun va tartibni ta'minlaydi, zolimlik va haqsizlikka yo'l qo'ymaydi. Bu g'oya zamonaviy huquqiy davlat prinsiplarining ma'naviy ildizlarini eslatadi. Huquqiy davlatda qonun hamma uchun barobar bo'lishi, hokimiyat qonun asosida ish yuritishi, fuqarolar huquq va manfaatlari kafolatlanishi lozim. Demak, Yusuf Xos Hojibning adolat haqidagi qarashlari bugungi siyosiy-huquqiy taraqqiyot uchun ham nazariy ahamiyatga ega⁴⁵⁸.

Asarda hukmdor va amaldor mas'uliyati masalasi ham chuqur yoritilgan. Yusuf Xos Hojibga ko'ra, hukmdor xalq ustidan hukm yurituvchi shaxs emas, balki xalq manfaati uchun xizmat qiluvchi mas'ul shaxsdir. Uning zimmasida mamlakat tinchligi, xalq farovonligi, adolat ta'minlanishi va davlat obro'sini saqlash vazifasi turadi. Amaldor esa davlat bilan xalq o'rtasidagi bog'lovchi ijtimoiy-siyosiy subyekt hisoblanadi. Agar amaldor adolatli, halol va mas'uliyatli bo'lsa, xalq davlatga ishonadi. Agar amaldor o'z manfaatini xalq manfaatidan ustun qo'ysa, davlat boshqaruvida inqiroz belgilari paydo bo'ladi.

Xalq manfaatiga xizmat qilish g'oyasi “Qutadg'u bilig”ning eng muhim siyosiy mazmunlaridan biridir. Yusuf Xos Hojib davlatni xalqdan ajratmaydi. Uningcha, davlatning mavjudligi xalq farovonligi bilan ma'no kasb etadi. Hukmdorning asosiy vazifasi xalqni rozi qilish, uning tinchligi va farovonligini ta'minlashdir. Bu g'oya bugungi kunda davlat boshqaruvida inson manfaati, fuqarolar bilan muloqot, ijtimoiy adolat va ochiqlik tamoyillari bilan uyg'unlashadi. Shu nuqtai nazardan, “Qutadg'u bilig” asari xalqparvar davlat boshqaruvining tarixiy-falsafiy asoslaridan biri sifatida baholanishi mumkin.

Qonun ustuvorligi masalasi ham Yusuf Xos Hojib qarashlarida muhim o'rin tutadi. Asarda tartib, intizom, me'yori va adolat tushunchalari davlat boshqaruvi bilan bog'liq holda talqin qilinadi. Davlat qonun va adolatga tayanmasa, jamiyatda barqarorlik ta'minlanmaydi. Qonun ustuvorligi faqat jazo tizimi emas, balki jamiyatda adolat, mas'uliyat va ishonch muhitini shakllantiruvchi asosiy mexanizmdir. Shu ma'noda Yusuf Xos Hojib merosi zamonaviy huquqiy davlat va fuqarolik jamiyati g'oyalari bilan ham bevosita bog'liq⁴⁵⁹.

⁴⁵⁸ Nizomulmulk. Siyosatnoma. – T.: Yangi asr avlodi, 2008. – B. 14–22.

⁴⁵⁹ Forobiy Abu Nasr. Fozil odamlar shahri. – T.: Xalq merosi, 1993. – B. 159–165.

Ma'rifatli rahbar kadrlar masalasi Uchinchi Renessans g'oyasining markaziy yo'nalishlaridan biridir. Chunki har qanday renessans, avvalo, inson salohiyati, bilim, axloq, tafakkur va ijodkorlikka tayanadi. Shavkat Mirziyoyevning "Uchinchi Renessans poydevorini barpo etish uchun bizga zamonaviy ilm va yana bir bor ilm, tarbiya va yana bir bor tarbiya kerak", degan fikri ham bu jarayonning ma'rifiy mohiyatini ochib beradi. Yusuf Xos Hojib "Qutadg'u bilig"da rahbar shaxsini ma'rifat, aql, tajriba va axloq bilan bog'laydi. Uning fikricha, bilimsiz va adolatsiz boshqaruv davlatni zaiflashtiradi. Bilimli va adolatli boshqaruv esa mamlakatni ravnaqqa yetaklaydi. Bugungi kunda O'zbekistonda ta'lim, ilm-fan, innovatsiya, yoshlar siyosati va kadrlar tayyorlashga alohida e'tibor qaratilayotgani Yusuf Xos Hojib ilgari surgan ma'rifatli boshqaruv g'oyasi bilan mazmunan uyg'unidir⁴⁶⁰.

Yusuf Xos Hojib merosining Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasi va Uchinchi Renessans g'oyasi bilan uyg'unligi shunda ko'rinadiki, har ikki yondashuvda ham inson qadri, adolat, ma'rifat, mas'uliyat va davlat-xalq munosabatlarining sog'lomligi asosiy o'rin tutadi. Uchinchi Renessansni barpo etish uchun faqat iqtisodiy o'sish yetarli emas. Bu jarayonda milliy o'zlikni anglash, tarixiy merosni qadrlash, yosh avlodni ma'rifatli tarbiyalash, adolatli boshqaruvni mustahkamlash va davlat institutlarini xalq manfaatiga xizmat qildirish muhim ahamiyatga ega⁴⁶¹.

Shavkat Mirziyoyevning Uchinchi Renessans haqidagi siyosiy-ma'rifiy qarashlari Yusuf Xos Hojib merosini bugungi taraqqiyot strategiyasi bilan bog'lashda muhim nazariy nuqta bo'lib xizmat qiladi. Prezident ushbu masalani "strategik vazifa" sifatida ko'rsatib, uni milliy g'oya darajasiga ko'tarayotganini ta'kidlaydi. Siyosatshunoslik nuqtai nazaridan bu fikr tarixiy merosni zamonaviy davlat siyosatining ma'naviy va intellektual tayanchiga aylantirish zaruratini anglatadi⁴⁶².

Prezident Mirziyoyev Uchinchi Renessans poydevorini yaratishda ta'lim tizimining barcha bo'g'inlarini, ilmiy-madaniy muassasalarni va ziyolilarni bir butun tizim sifatida ko'radi. Bu yondashuv "Qutadg'u bilig"dagi aql, bilim va donishmandlikka tayangan boshqaruv g'oyasi bilan hamohangdir. Chunki Yusuf Xos Hojib nazarida ham davlatning mustahkamligi, avvalo, rahbarning bilimi, xalqning ma'rifati va jamiyatdagi adolat muhitiga bog'liq.

Islom sivilizatsiyasi markazi faoliyati bilan bog'liq chiqishlarida Prezident Shavkat Mirziyoyev tarixiy merosni ashyoviy dalillar bilan namoyon etish, qadimiy qo'lyozmalar va osori-atiqalarni saqlash, ilm-fan hamda ta'lim yo'nalishlarini keng targ'ib qilish zarurligiga alohida urg'u bergan. Bu fikr "Qutadg'u bilig" kabi asarlarni nafaqat adabiy yodgorlik, balki davlat boshqaruvi

⁴⁶⁰ Mirziyoyev Sh.M. Yangi O'zbekiston taraqqiyot strategiyasi asosida demokratik islohotlar yo'lini qat'iy davom ettiramiz. – 06.11.2021. – URL: <https://president.uz/oz/lists/view/4743> (murojaat sanasi: 20.06.2026).

⁴⁶¹ O'zbekiston Respublikasi Prezidenti. "O'zbekiston – 2030" strategiyasi. – URL: https://president.uz/oz/pages/view/strategy?menu_id=144 (murojaat sanasi: 20.06.2026).

⁴⁶² Mirziyoyev Sh.M. O'zbekiston Respublikasi Prezidenti Shavkat Mirziyoyevning Oliy Majlisga Murojaatnomasi. – 29.12.2020. – URL: <https://president.uz/oz/lists/view/4057> (murojaat sanasi: 20.06.2026).

va siyosiy madaniyatga oid amaliy dastur sifatida o'rganish zarurligini ko'rsatadi⁴⁶³.

Yusuf Xos Hojib siyosiy-falsafiy merosi shu jihatdan bugungi siyosiy jarayonlar uchun ham muhim nazariy manba bo'la oladi. Unda davlat va jamiyat munosabatlari axloqiy asosda talqin qilinadi. Bu esa siyosatni faqat hokimiyat uchun kurash emas, balki xalq xizmati, adolatni qaror toptirish va jamiyatni ezgu maqsadlar sari yo'naltirish vositasi sifatida tushunishga yordam beradi.

Shuningdek, "Qutadg'u bilig"da davlat boshqaruvi shaxsiy manfaatga emas, umumiy saodatga xizmat qilishi lozimligi ta'kidlanadi. Bu fikr zamonaviy siyosiy boshqaruvdagi "jamoat manfaati", "ochiq davlat", "ijtimoiy mas'uliyat" va "samarali boshqaruv" kabi tushunchalar bilan uyg'unlashadi. Demak, Yusuf Xos Hojib merosi siyosiy ta'limotlar tarixi doirasidagina emas, balki amaliy davlat boshqaruvi va milliy taraqqiyot strategiyasini ma'naviy jihatdan boyitishda ham muhim ahamiyatga ega.

Yusuf Xos Hojibning "Qutadg'u bilig" asari turkiy xalqlar siyosiy-falsafiy tafakkurining yuksak namunasi bo'lib, unda adolatli davlat, ma'rifatli hukmdor, mas'uliyatli amaldor, qonun ustuvorligi, xalq manfaati va siyosiy axloq masalalari chuqur yoritilgan. Asardagi Kuntug'di, Oytoldi, O'gdulmish va O'zg'urmish obrazlari orqali davlat boshqaruvining ma'naviy, huquqiy va intellektual asoslari ramziy tarzda ifoda etilgan.

Yusuf Xos Hojibning siyosiy-falsafiy qarashlari bugungi kunda ham o'z dolzarbligini yo'qotmagan. Ayniqsa, Uchinchi Renessans poydevorini yaratish jarayonida uning adolat, ma'rifat, mas'uliyat, halollik va xalqparvar boshqaruv haqidagi g'oyalari muhim nazariy-amaliy ahamiyat kasb etadi. Prezident Shavkat Mirziyoyev ta'kidlaganidek, yangi Renessansni barpo etishda ta'lim, ilm-fan, ma'naviyat va tarixiy meros asosiy tayanch omillardir. Chunki har qanday renessansning asosida inson tafakkuri, bilim, axloq, ijtimoiy adolat va davlat boshqaruvining samaradorligi turadi.

Shu bois Yusuf Xos Hojib merosini siyosatshunoslik nuqtai nazaridan o'rganish milliy davlatchilik tafakkurini boyitish, yosh avlodda siyosiy madaniyatni shakllantirish, rahbar kadrlarda mas'uliyat va ma'rifat tuyg'usini kuchaytirishda muhim ahamiyatga ega. "Qutadg'u bilig"da ilgari surilgan adolatli davlat g'oyasi Yangi O'zbekiston taraqqiyoti va Uchinchi Renessans poydevorini mustahkamlashda ma'naviy, siyosiy va intellektual asoslardan biri sifatida xizmat qiladi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. – T.: Fan, 1971.
2. Yusuf Xos Hojib. Qutadg'u bilig. Hozirgi o'zbek tiliga tabdil va izohlar. – T.: G'afur G'ulom nomidagi nashriyot, 1990.
3. Karimov Q. Ilk badiiy doston: "Qutadg'u bilig" haqida. – T.: Fan, 1976.
4. Boltaboyev H. Mumtoz so'z qadri. – T.: Adolat, 2004.
5. Hayitmetov A. Sharq adabiyotining ijodiy metodi tarixidan. – T.: Fan, 1970.

⁴⁶³ Mirziyoyev Sh.M. Islom sivilizatsiyasi markazi – xalqimizning ma'naviy qudrati timsoli. – 08.04.2022. – URL: <https://president.uz/oz/lists/view/5115> (murojaat sanasi: 20.06.2026).

6. Qosimov B. Milliy uygʻonish: jasorat, maʼrifat, fidoyilik. – T.: Maʼnaviyat, 2002.
7. Nizomulmuluk. Siyosatnoma. – T.: Yangi asr avlodi, 2008.
8. Forobiy Abu Nasr. Fozil odamlar shahri. – T.: Xalq merosi, 1993.
9. Mirziyoyev Sh.M. Oʻzbekiston Respublikasi Prezidenti Shavkat Mirziyoyevning Oʻqituvchi va murabbiylar kuniga bagʻishlangan tantanali marosimdagi nutqi. – 30.09.2020. – URL: <https://president.uz/oz/lists/view/3864>.
10. Mirziyoyev Sh.M. Yangi Oʻzbekiston taraqqiyot strategiyasi asosida demokratik islohotlar yoʻlini qatʼiy davom ettiramiz. – 06.11.2021. – URL: <https://president.uz/oz/lists/view/4743>.
11. Mirziyoyev Sh.M. Oʻzbekiston Respublikasi Prezidenti Shavkat Mirziyoyevning Oliy Majlisga Murojaatnomasi. – 29.12.2020. – URL: <https://president.uz/oz/lists/view/4057>.
12. Oʻzbekiston Respublikasi Prezidenti. “Oʻzbekiston – 2030” strategiyasi. – URL: https://president.uz/oz/pages/view/strategy?menu_id=144.
13. Mirziyoyev Sh.M. Islom sivilizatsiyasi markazi – xalqimizning maʼnaviy qudrati timsoli. – 08.04.2022. – URL: <https://president.uz/oz/lists/view/5115>.

XUSUSIY TAʼLIM MUASSASALARIDA BOSHQARUV TIZIMINING KOMPLEKS MODEL VA UNING SAMARADORLIKKA TAʼSIRI

A COMPREHENSIVE MODEL OF THE MANAGEMENT SYSTEM IN PRIVATE EDUCATIONAL INSTITUTIONS AND ITS IMPACT ON EFFICIENCY

Hotamova Zaynura Xalilovna, “Tashkent international university of education”
xalqaro universiteti magistri, khotamovazaynura64@gmail.com

Hotamova Zaynura Khalilovna, Master of the International University "Tashkent
International University of Education", khotamovazaynura64@gmail.com

Annotatsiya. Mazkur maqolada xususiy taʼlim muassasalarida boshqaruv tizimining asosiy komponentlari va ularning oʻzaro integratsiyalashgan holda faoliyat yuritishi tahlil qilinadi. Tadqiqotda strategik boshqaruv, sifatni taʼminlash, resurslarni samarali boshqarish, ijtimoiy masʼuliyat, tashkiliy madaniyat, kommunikatsiya, innovatsiyalarni joriy etish, shuningdek, xavf va oʻzgarishlarni boshqarish kabi muhim omillar ilmiy-nazariy jihatdan yoritilgan. Shuningdek, rahbarlik uslubi, qaror qabul qilish jarayonlari hamda monitoring va baholash tizimlarining taʼlim muassasasi samaradorligiga taʼsiri asoslab beriladi. Maqolada xususiy taʼlim muassasalari boshqaruvida marketing va brendni rivojlantirishning oʻrni ham alohida koʻrib chiqilgan. Natijada, boshqaruvning barcha komponentlari oʻzaro uygʻunlashgan holda amal qilgandagina taʼlim sifati va muassasaning raqobatbardoshligi taʼminlanishi ilmiy asosda xulosa qilinadi.

Kalit soʻzlar: xususiy taʼlim muassasalari, boshqaruv tizimi, strategik menejment, taʼlim sifati, resurslarni boshqarish, tashkiliy madaniyat, kommunikatsiya, innovatsiyalar, ijtimoiy masʼuliyat, risklarni boshqarish, marketing, brending, monitoring va baholash, rahbarlik uslubi.

Abstract. This article analyzes the main components of the management system in private educational institutions and their integrated functioning. The study examines key factors such as strategic management, quality assurance, efficient resource management, social responsibility, organizational culture, communication, implementation of innovations, as well as risk and change management from a scientific and theoretical perspective. In addition, the influence of leadership style, decision-making processes, and monitoring and evaluation systems on the effectiveness of educational institutions is substantiated. The article also highlights the role of marketing and brand development in the management of private educational institutions. As a result, it is scientifically concluded that only through the harmonious and integrated functioning of all management components can the quality of education and the competitiveness of the institution be ensured.

Keywords: *private educational institutions, management system, strategic management, quality of education, resource management, organizational culture, communication, innovation, social responsibility, risk management, marketing, branding, monitoring and evaluation, leadership style.*

KIRISH

So'nggi yillarda ta'lim tizimida xususiy sektorning ulushi ortib borishi natijasida xususiy ta'lim muassasalarini samarali boshqarish masalasi dolzarb ilmiy va amaliy muammolardan biriga aylandi. Bozor iqtisodiyoti sharoitida ushbu muassasalar nafaqat ta'lim xizmatlarini ko'rsatish, balki raqobatbardosh muhitda barqaror faoliyat yuritish, sifatni ta'minlash va ijtimoiy ishonchni mustahkamlash vazifalarini ham bajaradi. Shu bois boshqaruv jarayonini zamonaviy menejment yondashuvlari asosida tashkil etish muhim ahamiyat kasb etadi.

Xususiy ta'lim muassasalarida boshqaruv ko'p qirrali tizim bo'lib, u strategik rejalashtirish, resurslarni samarali taqsimlash, ta'lim sifatini nazorat qilish, innovatsiyalarni joriy etish hamda tashqi muhit o'zgarishlariga moslashishni o'z ichiga oladi. Mazkur jarayonlarning o'zaro uyg'unligi muassasa faoliyatining samaradorligini belgilaydi.

Ushbu maqolaning maqsadi xususiy ta'lim muassasalarida boshqaruv tizimining asosiy komponentlarini ilmiy jihatdan tahlil qilish va ularning institutsional samaradorlikka ta'sirini ochib berishdan iborat.

Tadqiqot metodologiyasi. Mazkur maqolada xususiy ta'lim muassasalarini boshqarish jarayonlarini o'rganishda bir qator umumilmiy va maxsus tadqiqot metodlaridan foydalanildi. Jumladan, nazariy tahlil metodi orqali boshqaruvga oid ilmiy adabiyotlar, konsepsiyalar va zamonaviy yondashuvlar o'rganildi hamda tizimlashtirildi. Tizimli yondashuv asosida boshqaruvning asosiy komponentlari o'zaro bog'liqlikda tahlil qilindi. Shuningdek, taqqoslash (komparativ) metodi yordamida xususiy ta'lim muassasalarida qo'llanilayotgan boshqaruv amaliyotlari o'zaro solishtirildi va ularning samaradorlik jihatlari aniqlashtirildi. Analitik-sintetik yondashuv orqali muammoning alohida jihatlari chuqur tahlil qilinib, umumiy xulosalar shakllantirildi. Bundan tashqari, umumlashtirish va mantiqiy xulosa chiqarish metodlari asosida olingan natijalar tizimlashtirilib, ilmiy asoslangan taklif va tavsiyalar ishlab chiqildi.

Tahlil va natijalar. Xususiy ta'lim muassasalarida boshqaruv nafaqat ma'muriy vazifalarni tartibga solishni, balki muassasaning ta'lim strategiyasini shakllantirishni, resurslarni samarali taqsimlashni, ta'lim jarayonini puxta tashkil etishni va jamiyat va bozor talablariga moslashishni ham o'z ichiga oladi [7]. Bu elementlar bir-biri bilan chambarchas bog'liq va ularning umumiyliigi ta'lim muassasasining umumiy samaradorligiga ta'sir qiladi [1]. Quyidagi tahlil xususiy ta'lim muassasalari va kollejlarni boshqarishda ayniqsa muhim deb hisoblangan asosiy omillarni ilmiy terminologiyada ifodalaydi. Menejmentning strategik jihati juda muhim. Xususiy maktablar ham ichki, ham tashqi sharoitlarda ishlaydi, shuning uchun ularning rahbarlari maktab uchun uzoq muddatli maqsad va vazifalarni belgilashlari, ushbu maqsadlarga qanday erishish bo'yicha reja tuzishlari va keyin uni amalga oshirishlari kerak. Strategik boshqaruvning maqsadi

kelajakdagi xavflarni bashorat qilish, imkoniyatlardan maksimal darajada foydalanish va muassasani raqobatbardosh qilishdir [3]. Bu jarayon davomida yangi g'oyalarni joriy etish, o'quv dasturlarini zamonaviy talablarga javob beradigan tarzda yangilash va hamkorlik tarmoqlarini kuchaytirish kabi ishlarni bajarish juda zarur. Sifatni boshqarish ikkinchi eng muhim narsadir. Xususiy maktablarda taqdim etiladigan ta'lim sifati ularning obro'si va muvaffaqiyati bilan bevosita bog'liq. Shu sababli, ta'lim jarayonining barcha qismlari - o'qitish usullari, o'quv va metodik yordam, o'qituvchilarni tayyorlash tizimlari va o'quvchilarni baholash usullari - doimo kuzatilishi va baholanishi kerak.

Sifatni nazorat qilish tizimi nafaqat xatolarni topishi, balki ularni tuzatish yo'llarini ham ishlab chiqishi va amalga oshirishi kerak. Xizmat yuqori sifatli bo'lishiga ishonch hosil qilish uchun muassasa ma'muriyati sifat ko'rsatkichlarini topishi, ularni kuzatib borishi va natijalardan o'qitish va tashkil etish bo'yicha qarorlar qabul qilish uchun foydalanishi kerak. Resurslarni boshqarish xususiy muassasalarda boshqaruv qanchalik yaxshi ishlashining muhim qismidir. Bu pul, odamlar, texnologiya va axborot kabi narsalarni o'z ichiga oladi. Kompaniyani moliyaviy jihatdan barqaror saqlash uchun menejerlar turli joylardan pul olish, xarajatlarni kamaytirish va investitsiyalarni yanada jozibador qilish strategiyalarini ishlab chiqadilar [2]. Inson resurslari siyosati ta'lim sifatini yuqori darajada ushlab turish uchun juda muhimdir [9]. Iqtidorli o'qituvchilarni yollash, ularni rag'batlantirish va ularga professional o'sish imkoniyatlarini berish orqali maktab o'z imkoniyatlarini yaxshilaydi. Zamonaviy axborot-kommunikatsiya texnologiyalaridan birgalikda foydalanish resurslarni boshqarishni osonlashtiradi va o'quv jarayonini yaxshilaydi. Ijtimoiy mas'uliyat xususiy maktablarni boshqarishning bir qismidir. Tashkilot nafaqat biznes, balki jamoat manfaatlariga xizmat qiladigan maktab ham bo'lishi kerak. Bunga yangi ijtimoiy dasturlarni boshlash, jamiyat bilan munosabatlarni o'rnatish, oilalar bilan suhbatlashish va xavf ostida bo'lgan guruhlariga yordam berish kiradi. Ijtimoiy mas'uliyatli bo'lish odamlarni muassasalarga ko'proq ishonishga majbur qiladi va ularga uzoq vaqt davomida biznesda qolishga yordam beradi. Ish joyidagi etika va madaniyat boshqaruvning muhim qismlari hisoblanadi. Ko'pgina xususiy maktablarning o'z qadriyatlari va maqsadlari to'plami mavjud, buni ularning kutubxonalarida, o'qitish usullarida va talabalar bilan qanday munosabatda bo'lishlarida ko'rish mumkin. Rahbariyat va xodimlar o'rtasidagi ishonch, ochiq muloqot va professional axloqiy me'yorlarga rioya qilish - bularning barchasi muassasaning ijtimoiy obro'siga yordam beradi. Kuchli kompaniya madaniyati xodimlarni yanada sodiq qiladi va kompaniyaning maqsadlariga erishishda yordam berish uchun ko'proq mehnat qilishga moyil qiladi. Rahbariyatning kommunikatsiya qismiga alohida e'tibor qaratish kerak. Tashkilot ichida va tashqarisida ishlaydigan kommunikatsiya mexanizmlari uning barqarorligi va obro'si uchun juda muhimdir. Maktab ichidagi kommunikatsiya o'qituvchilar, ma'murlar va o'quvchilarga o'zaro til topishishga yordam beradi va muammolarni tezda topish va hal qilishni osonlashtiradi. Tashqi kommunikatsiyaning maqsadi ota-onalar,

jamiyat, hukumat va boshqa muhim guruhlar bilan mustahkam munosabatlarni o'rnatishdir. Kommunikatsiya rejasi muassasa brendini yaratish va uni raqobatbardoshroq qilishning muhim qismidir.

Rahbarlar innovatsion jarayonlarni rivojlantirish, xatolardan saboq olish madaniyatini shakllantirish va tadqiqot tashabbuslarini qo'llab-quvvatlash uchun ochiq muhitni rivojlantirishlari kerak. Xususiy muassasalarda xavf va o'zgarishlarni boshqarish tamoyillari juda muhimdir. Ta'lim muassasalari tashqi muhitdagi o'zgarishlarga, jumladan, boshqaruv siyosatidagi o'zgarishlar, iqtisodiy sharoitlar, demografik tendentsiyalar va texnologik yutuqlarga tezda moslashishi kerak. Natijada, samarali boshqaruv institutsional zaif tomonlarni aniqlashni, favqulodda vaziyatlar rejalarini tuzishni va inqiroz paytida tezkor va oqilona qarorlar qabul qilishni tashkil qilishni talab qiladi.

O'zgarishlarni boshqarish doimiy ta'lim va treninglar, ichki jarayonlarni takomillashtirish va tashqi hamkorlikni kengaytirish orqali amalga oshiriladi. Qaror qabul qilish va rahbarlik uslubi boshqaruv samaradorligiga bevosita ta'sir qiladi. Xususiy ta'lim muassasalarida ma'murlar strategik va operatsion qarorlar qabul qiladilar. Rahbarlar axborotga asoslangan yondashuvni qo'llashlari, mutaxassislarining fikrlarini hisobga olishlari va samarali qarorlar qabul qilish uchun jamoaviy muhokamalarni osonlashtirishlari kerak.

Rahbarlik uslubi rag'batlantiruvchi, hisobdorlikka yo'naltirilgan va o'qituvchilarning ijodiy ishtirokini rag'batlantirishi kerak. Bundan tashqari, delegatsiya va vakolatlarni aniq belgilash orqali rahbarlikning samaradorligini oshirish mumkin. Monitoring va baholash tizimlari boshqaruvning ajralmas qismi sifatida muassasa faoliyatini doimiy ravishda takomillashtirishga yordam beradi [4]. Ushbu tizimlar o'qitish sifatini, talabalar natijalarini, moliyaviy ko'rsatkichlarni va boshqa muhim ko'rsatkichlarni baholaydi. Baholash natijalariga ko'ra rivojlanish strategiyalari shakllantiriladi, resurslar qayta taqsimlanadi va muhim pedagogik o'zgarishlar amalga oshiriladi.

Monitoring tizimlari shaffoflikni kafolatlaydi va manfaatdor tomonlarga ma'lumot beradi. Xususiy ta'lim muassasalarida marketing va brendni boshqarish boshqaruvning muhim tarkibiy qismlarini tashkil qiladi [5]. Ta'lim xizmatlari sohasida gullab-yashnash uchun muassasa o'zining o'ziga xos xususiyatlarini aniqlab, kommunikatsiya va marketing strategiyalarini shakllantirishi kerak. Marketing nafaqat talabalarni jalb qilishga, balki ota-onalar bilan munosabatlarni mustahkamlashga, hamkor tashkilotlar bilan aloqalarni o'rnatishga va muassasa imidjini yaxshilashga ham qaratilgan.

Sifatni ta'minlash, pedagogik innovatsiyalar va ijtimoiy tashabbuslar kabi komponentlar bu jarayonning ajralmas qismidir [6]. Xususiy ta'lim muassasalarida boshqaruv muassasaning barqarorligi va o'sishini ta'minlashga qaratilgan turli xil o'zaro bog'liq komponentlarni o'z ichiga oladi. Strategik rejalashtirish, sifatni ta'minlash, samarali resurslarni boshqarish, ijtimoiy javobgarlik, tashkiliy madaniyat, kommunikatsiya, innovatsiyalarni joriy etish, o'zgarishlar va xavflarni boshqarish hamda samarali yetakchilik institutsional boshqaruvning muhim

tarkibiy qismlari hisoblanadi [8]. Xususiyl ta'lim muassasalari faqat boshqaruv tizimining ushbu komponentlari sinergik va bir-biri bilan uyg'un holda ishlaganda o'z maqsadlariga erishishi, sifatli ta'lim xizmatlarini ko'rsatishi va ijtimoiy mavqeini oshirishi mumkin.

Xulosa. Xususiyl ta'lim muassasalarida boshqaruv tizimi ko'p komponentli va o'zaro bog'liq jarayonlardan iborat bo'lib, uning samaradorligi strategik rejalashtirish, sifatni ta'minlash, resurslarni oqilona boshqarish, samarali kommunikatsiya va innovatsion yondashuvlarning uyg'unligiga bog'liq. Tadqiqot natijalari shuni ko'rsatadiki, boshqaruvning barcha elementlari integratsiyalashgan holda faoliyat yuritgandagina muassasaning barqaror rivojlanishi, raqobatbardoshligi va ta'lim sifati ta'minlanadi. Shu bilan birga, zamonaviy sharoitlarda xavf va o'zgarishlarni boshqarish, shuningdek, ijtimoiy mas'uliyat va kuchli tashkiliy madaniyatni shakllantirish muhim ustuvor yo'nalishlar sifatida namoyon bo'ladi.

ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. Berdiyrov Q. Ta'lim muassasalarida strategik boshqaruv. –T.: G'afur G'ulom nomidagi nashriyot, 2016. – 230 bet.
2. Bush T. Theories of Educational Leadership and Management. – London: Sage Publications, 2011.
3. Drucker P.F. Management Challenges for the 21st Century. – New York: HarperBusiness, 2007.
4. Fullan M. The New Meaning of Educational Change. – New York: Teachers College Press, 2007.
5. Kotler P. Marketing Management. – Pearson Education, 2017.
6. Kotter J.P. Leading Change. – Boston: Harvard Business Review Press, 2012.
7. Porter M.E. What is Strategy? // Harvard Business Review. – 1996.
8. Schein E.H. Organizational Culture and Leadership. – San Francisco: Jossey-Bass, 2010.
9. UNESCO. Rethinking Education: Towards a Global Common Good? – Paris: UNESCO Publishing, 2015.

“UCHINCHI RENESSANS POYDEVORINI YARATISHDA YUSUF XOS
HOJIB FALSAFIY MEROSINING AHAMIYATI”
mavzusida II Xalqaro anjumani

Muharrir: D.M. Mirxidoyatova

Manzil: Toshkent shahri, Yakkasaroy tumani, Dilbuloq MFY, Shota Rustaveli
ko'chasi, 2 tor ko'chasi, 2-uy
Tel.: (55) 506 88 88

E-mail: info@vatanuniversity.uz

© Vatan universiteti, 2026

VATAN
UNIVERSITETI

TOSHKENT – 2026